

45187

45188

COMPILED

सन्दर्भ पुस्तक
REFERENCE BOOK

अथ यथा विहित न हो जाय
NOT TO BE ISSUED

०१५

३८०१

COMPILED

०१७६ ३०

१९०१-१९०२

६६

१९१५१५५ ५८११

1000-1000

... एकादश-
नुवर्णनम् । चत्वार-
द्वामनावतारवर्ण-
...
यातिः । जयाख्य-
... ख्य-
...

मासश्च
गतिनि
विषादि
ब्र

इभ्यो
तत्तनम

ॐ नमः
 णे सां
 शा
 मुक्तिनि
 निरूपण
 शाविद्यान
 राणां
 दक्षणाभू

३.

विषयानुक्रमः ।

२३

गतिनिरूपणम् । सोमरथवर्णनम् । यष्टवाहिसंज्ञ-
कानां चन्द्राश्चानामभिधानम् । सोमकलानां
वृद्धिक्षयविषये कारणाभिधानम् । स्वर्मान्वादिग्र-
हाणां रथवर्णनम् । शिशुमारवर्णनम्
वैद्युतायमीनां लक्षणम् । ग्रहाणां प्रकृतिनिरूपणम् ।
सूर्यमहिमवर्णनम् । सूर्यादिग्रहाणां मण्डलप्रमा-
णनिरूपणम् । विशाखादिषु सूर्यादिग्रहाणामुत्पत्ति-
रितिनिरूपणम् । ज्योतिर्गणविचिन्तने पञ्च हेतवः
ऋषिसूतसंवादे वसिष्ठकार्तिकेयसंवादः । वसिष्ठकृत-
कार्तिकेयस्तुतिः । कैलासशिखरवर्णनम् ! कण्ठनी-
लिमानं जिज्ञासमानायाः पार्वत्याः शंकरं प्रति
प्रश्नः । कालकूटविप्रात्राणमेषिषिषतां ब्रह्मादि-
देवानां शंकरोपकण्ठे गमनं ब्रह्मादिदेवकृतस्तु-
तिनिरूपणं च देवप्रार्थनया शंकरकृतविषयान-
वर्णनम् । सुरगणकृतनीलकण्ठस्तुतिविधानम् ।
एतदध्यायस्य फलश्रुतिः... ..
ब्रह्मविष्णुकृताशीर्वाङ्मण्डलनिर्णयनम् । तदन्तर्ज्ञानाय
ब्रह्मविष्णोर्गमननिरूपणम् । अनधिगतलिङ्गान्त-
ब्रह्मकृतशिवस्तुतिः । स्तुतिप्रीतशंकराद्ब्रह्मवि-
ष्णोर्वैरप्राप्ति वर्णनम् । एतत्स्तवपाठस्य फलाभि-
धानम्
सोमादित्याभ्यां सहैलस्य संयोगनिरूपणम् । सौम्या-
दिपितृजातीनामभिधानम् । संवत्सरादियुगा-
त्मकानां निरूपणम् । सूर्यदीर्घ्याऽऽप्यायित-
सोमतनुवर्णनम् । इक्ष्वादिपर्वणां निरूपणम् ।
मासश्राद्धभुजां पितृशर्मभिधानम् । कर्मभ्रष्टानां
गतिनिरूपणम्
तद्भादिकादिनिरूपणम् । कृतादियुगाभिधानम् ।
गतिनिरूपणम् । मन्वन्तरसंख्याभिधानम् ।
ब्रह्मवायुधर्मनिरूपणम् । यज्ञप्रवृत्तिनिरूपणम्...
तन्त्रप्रेषणम्
पुराणं स्मावानां निरूपणम् । धर्मादीनां लक्षणम् ।
असीमलक्षणम् । दयादीनां लक्षणाभिधानम् । ऋषि-
तीनां निरूपणम् । वाडादित्यवर्णनम् । सूत्र-
रूपलक्षणम्
धर्मभागकथनम् । जनककृताश्वमेधे याज्ञवल्क्यस्य
दीक्षितैः सह संवादः । ततो याज्ञवल्क्येन पराभूत-
लोमाणां संविवादयिषोः शाकल्यस्य याज्ञवल्क्य-
प्राश इत्यादिकथनम् । वालुकेश्वरदर्शनाद्ब्रह्म-
तपःश्रुतिनिरूपणम्
निरूपणम् । ऋगादीनां संख्याभिधानम् ।
शिवयानां कथनम् । ब्रह्मर्ष्यादीनां लक्षणम् ।
राणां संख्यानिरूपणम् । मन्वन्तरप्रति-
क्षणम् । प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्

स्वायंभुवादिमनुनां सर्गनिरूपणम् । पृथुजन्मकथनम् ।
सूतमागधयोः रूपतिवर्णनम् । सूतमागधाभ्यामनु-
पमगधदेशयोर्दानवर्णनम् । पृथिविदोहननिरूपणम् ६२
पृथोर्यशोवर्णनम् । पृथिवीदोहने वत्सविशेषाणां
दोग्धादीनां च कमनिरूपणम् । पृथुवंशानुकीर्तनम् ।
दक्षजन्मकथनम् ६३
वैवस्वतसर्गवर्णनम् ६४
भृगुवादीनामुत्पत्तिनिरूपणम् । शुक्रोत्पत्तिकथनम् ।
तत्पुत्राणामभिधानम् । इन्द्रकृतवरुत्रिपुत्राणां
नाशः । भृगुवंशवर्णनम् । अङ्गिरसो वंशनिरूपणम् ।
मारीचवंशकथनम् । नारदजन्माभिधानम् ।
दक्षवंशनिरूपणम् ६५
धर्मवंशकथनम् । सोमवंशनिरूपणम् । रौद्रादिदिनमु-
हूर्तानां निरूपणम् । जारद्ववादिस्थानानां कथनम् ।
धात्रादिद्वादशादित्यानामभिधानम् । एकादश-
रुद्राणां कथनम् । ब्रह्मादिदेवानां तनुवर्णनम् । ब्रह्मा-
दीनामंशावतारनिरूपणम् । प्रसङ्गाद्दामनावतारवर्ण-
नम् । योगेश्वरमहिमवर्णनम् ६६
ब्रह्मण सकाशादाकृतादिपुत्राणामुत्पत्तिः । जयाख्य-
हरदानामुत्पत्तिवर्णनम् । रुचैरजितायामजिताख्य-
मानसपुत्राणां जनिनिरूपणम् । प्रसङ्गाद्विरण्या-
क्षहिरण्यकशिपोर्जन्मकथनम् । तदपत्यानां निरू-
पणम् । दितिगर्भस्येन्द्रकृतसप्तधा छेदनवर्णनम् ।
मरुताद्युत्पत्तिकथनम् ६७
दनुवंशवर्णनम् । दनोः प्रधानपुत्राणामभिधानम् ।
एकाक्षादिदनुपुत्राणां निरूपणम् ६८
मौनेयाख्यदेवगन्धर्वादीनां निरूपणम् । गन्धर्वदुहितृणां
कथनम् । चित्राङ्गादिगन्धर्वाणामभिधानम् ।
किन्नरगणप्रतिपादनम् । मेनकाद्यप्सरसामभिधानम् ।
पर्वतनारदयोः संभूतिकथनम् । विनतावंशवर्ण-
नम् । राक्षसादीनां सर्गनिरूपणम् । एतदध्यायस्य
पठनफलम् ६९
सोमादीनामाधिपत्यकथनम् । कश्यपाद्वत्सारासितसंज्ञक-
पुत्रयोः रूपतिस्तद्वंशवर्णनं च । वैश्रवणोत्पत्तिकथ-
नम् । रावणकुम्भकर्णादीनां जन्माभिधानम् । यातु-
धानादिराक्षसजातीनां निरूपणम् । अत्रिवंशानु-
कीर्तनम् । दत्तात्रेयादीनामुत्पत्तिनिरूपणम् । द्वैपा-
यनादरण्यां शुक्रजन्मकथनम् । भूरिश्रवआदीनां
शुक्रपुत्राणां निरूपणम् ७०
पितृसर्गनिरूपणम् । श्राद्धदानप्रशंसा । ऋषिसूत ॥ १७
शंयुवृहस्पतिसंवादः । वैराजादि...
श्राद्धाचरणे कारणाभिधानम्
महाफलम् । तदलाभे । ४ क. 'ष्टाय च शु' । ५ ख.
पणम् रिणाम् । कं ।

वायुपुराणान्तर्गताध्यायानां—

पितृगणानां निरूपणम् । प्रसङ्गान्मेनोत्पत्तिकथनम् ।
हिमवतः सकाशान्मेनायां मेनाकोत्पत्तिः । अपर्णा-
दिकन्यानां जन्मकथनम् । अपर्णादिकन्यानां
महादेवादिकृतं पत्नीत्वेन ग्रहणम् । रतिकाले विघ्नं
कुर्वतोऽधेरपर्णायाः शापः । शरवणे कार्तिकेयोत्प-
त्तिनिरूपणम्
अच्छोदसरोवर्णनम् । अग्निष्वात्तादिपितॄणां तत्क-
न्यानां च निरूपणम् । पितृप्रसादादैश्वर्यप्राप्तिनि-
रूपणम्
पितृपात्राणामभिधानम् । पितृस्थाननिरूपणम् । सप्ता-
धर्मन्त्रजपस्य फलकथनम्
वलिपात्राणां कीर्तनम् । पितृभ्यो माल्यादिदानाह-
क्ष्यादिप्राप्तिनिरूपणम् । पितृभ्योऽन्नदानम् । पिण्ड-
दानविधिनिरूपणम् । श्राद्धे वर्जनीयानि । श्राद्धक-
र्तृनियमाः । होममन्त्राणामभिधानम् । यज्ञियवृ-
क्षाणां निरूपणम्
विश्वदेवानामुत्पत्तिः । ब्राह्मणः सकाशाद्विश्वदेवानां वर-
प्राप्तिः । पञ्चमहायज्ञानां कर्तव्यत्वेन बोधनम् ।
शूद्रस्य पञ्चयज्ञकरणेऽभ्यनुज्ञा । अग्न्यादिषु पिण्ड-
प्रक्षेपविधिकथनम् । ब्राह्मणविसर्जनम्
अमरकण्डकादिस्थानविशेषेषु पिण्डदानात्फलधिक्यबो-
धनम् । पुष्करादितीर्थेषु श्राद्धाचरणात्पितॄणां
सक्षयतृप्तिः । अजतुङ्गादितीर्थादिषु श्राद्धदानात्पु-
ण्याधिक्यकथनम् । कालञ्जरादिदेशेषु श्राद्धाचरणा-
त्फलानन्त्याभिधानम् । कनकनन्यादितीर्थानां
निरूपणम् । अश्रद्धादानादयस्तीर्थफलभाजो न भव-
न्तीत्यादिनिरूपणम्
श्राद्धोपादेयानि । श्राद्धेऽपासनीयानि । प्रसङ्गाद्व्यशु-
द्धिनिरूपणम् । शौचाचारादिविधिकथनम्
श्राद्धे ब्राह्मणपरीक्षणम् । मृताशौचजननाशौचयोरभि-
धानम् । शौचाचाराविधिकथनम् । पुष्पादिद्रव्याणां
शुद्धिः । आचमनविधिः । पङ्क्तिपावनानां निरूपणम्
श्राद्धे वर्ज्यब्राह्मणानामभिधानम् । श्राद्धोच्छिष्टान्न-
दाने दोषनिरूपणम् । सत्रतादीनां प्रशंसा
पित्रुद्देश्यकानां नानाविधदानानां निरूपणं तद्दानफल-
कथनं च
अष्टकाश्राद्धफलनिरूपणम् । तिथिविशेषे श्राद्धफलव-
र्णनम्
त्रिविधे श्राद्धफलनिरूपणम्
नद्रव्याणामभिधानम् । गयाश्राद्धफलनिरु-
पणम् । कण्ठादितीर्थविशेषे श्राद्धफलवर्णनम्
य पिण्डपातने भित्रा
स्य फलाभिधानम्
अश्राद्धार्हाणां निरु-

पणम् । वेदपारगादिब्राह्मणानां लक्षणम् । एत-
च्छास्त्रकल्पस्य पठनकलम् । देवकार्यापेक्षया पितृ-
कार्यस्य महत्त्वबोधनम् ८३
वरुणवंशवर्णनम् । त्वष्टुरुत्पत्तिकथनम् । मार्तण्ड इति-
संज्ञायाः कारणाभिधानम् । मार्तण्डवंशानिरूपणम् ।
संज्ञाकृतवडवारूपग्रहणप्रकारवर्णनम् । संज्ञातो
यमस्य शापः । अश्विनीसुतयोजन्मकथनम् ... ८४
वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । नवानामिक्ष्वाक्कादिपुत्राणां
निरूपणम् । इलोत्पत्त्यभिधानम् । सुधुम्रस्य स्त्रीभावे
कारणाभिधानम् ८५
वैवस्वतमनुवंशाभिधानम् । स्वरमण्डलवर्णनम् ।
षड्जादिस्वराणां निरूपणम् । गान्धारग्रामिकाणां
कथनम् । मूर्छनालक्षणाभिधानम् । स्वरदेवतानां
निरूपणम् ८६
गीतालंकारनिर्देशः । वर्णानां रोहणावरोहाभिधानम् ।
स्थापन्यादिभेदेन चतुर्णामलंकाराणां निरूपणं तल्ल-
क्षणाभिधानं च । अलंकारप्रयोजनकथनम् ।
अलंकाराद्रागोत्पात्तिकथनम् ८७
वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । इक्ष्वाकुवंशानिरूपणम् । कुवला-
श्वकृतधुन्धुदैत्यस्य वधः । दृढाश्वादिकुवलाश्वपुत्रा-
णामभिधानम् । मांधातुवंशवर्णनम् । त्रिशङ्का-
ख्यानम् । हरिश्चन्द्रजन्मकथनम् । हरिश्चन्द्रवंशानि-
रूपणम् । सगरोत्पत्तिः । सगरकृतहयमेधयज्ञवर्ण-
नम् । कपिलकृतः सगरपुत्राणां नाशः । तदुद्धरणाय
गङ्गानयनवर्णनम् । भगीरथवंशवर्णनम् । श्रीराम-
चरितवर्णनम् ८८
निमिवंशवर्णनम् । जनकजन्मनिरूपणं तद्वंशवर्णनं च
सीताया उत्पत्तिकथनम् । कुशध्वजवंशानिरूपणम्
सीमजन्मकीर्तनम् , सीमकृतराजसूययज्ञवर्णनम्
ताराहरणादिवर्णनम् । सीमपुत्रस्य बुधस्य जन्म
कथनम् । सीमजन्मश्रवणफलम्
सीमवंशानुकीर्तनम् । पुरुरवस आख्यानम् । गन्ध-
त्तवरस्य पुरुरवसो गन्धर्वलोकप्राप्तिः । आयुरादु-
र्वशीपुत्राणां कथनम् । भृगुवंशानिरूपणं परशुरामो-
त्पत्तिकथनं च । विश्वामित्रस्य वंशवर्णनम् । दान-
प्रशंसा
अयोर्वंशवर्णनम् । प्रसङ्गाद्धान्वन्तर्युत्पत्तिकीर्तनम्
धन्वन्तरेर्विष्णुतो वरप्रदानम् । वाराणस्यां शंके
वासस्य कारणाभिधानम् । वाराणस्या निकुम्भशा-
दिवोदासवंशवर्णनम् । दानवैः सह रजेर्युद्धवर्णनं
रजिपुत्रकृतः शक्रपराजयः । गुरुप्रसादादिन्द्र
स्वपदोपलब्धिनिरूपणम्
सीमवंशवर्णनम् । नहुषवंशाभिधानम् । ययाति-
तम् । तच्चरितश्रवणफलम्

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

श्रीमद्द्वैपायनमुनिप्रणीतम्

वायुपुराणम् ।

तत्र प्रक्रियापादे

प्रथमोऽध्यायः ।

अनुक्रमणिका ।

- *नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १
- जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः ।
- यस्याऽऽस्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ २
- प्रपद्ये देवमीशानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् । महादेवं महात्मानं सर्वस्य जगतः पतिम् ॥ ३
- ब्रह्माणं लोककर्तारं सर्वज्ञमपराजितम् । प्रभुं भूतभविष्यस्य सांप्रतस्य च सत्पतिम् ॥ ४
- ज्ञानमप्रतिमं यस्य वैराग्यं च जगत्पतेः । ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहसिद्धं चतुष्टयम् ॥ ५
- य इमान्पश्यते भावान्नित्यं सदसदात्मकान् । आविशन्ति पुनस्तं वै क्रियाभावार्थमीश्वरम् ॥ ६
- लोककल्लोकतत्त्वज्ञो योगमास्थाय तत्त्ववित् । असृजत्सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ७
- तमजं विश्वकर्माणं चित्पतिं लोकसाक्षिणम् । पुराणारूपायानजिज्ञासुर्ब्रजामि शरणं प्रभुम् ॥ ८
- ब्रह्मवायुमहेन्द्रेभ्यो नमस्कृत्य समाहितः । ऋषीणां च वरिष्ठाय वसिष्ठाय महात्मने ॥ ९
- तन्नप्ते चातियशसे जातूकर्णा(र्ण्या)य चर्षये । वसिष्ठायैव शुचये कृष्णद्वैपायनाय च ॥ १०
- पुराणं संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मोक्तं वेदसंमितम् । धर्मार्थन्यायसंयुक्तैरागमैः सुविभूषितम् ॥ ११
- असीमकृष्णे विक्रान्ते राज्ञ्येऽनुपमत्विषि । प्रशासतीमां धर्मेण भूमिं भूमिपसत्तमे ॥ १२
- ऋषयः संशितात्मानः सत्यव्रतपरायणाः । ऋजवो नष्टरजसः शान्ता दान्ता जितेन्द्रियाः ॥ १३
- धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रं तु ईजिरे । नद्यास्तीरे ~~वृषद्वत्याः~~ पुण्यायाः शुचिरोधसः ॥ १४
- दीक्षितास्ते यथाशास्त्रं नैमिषारण्यगोचराः । द्रष्टुं तान्स महाबुद्धिः सूतः पौराणिकोत्तमः ॥ १५
- लोमानि हर्षयाचक्रे श्रोतूणां यत्सुभाषितैः । कर्मणा प्रथितस्तेन लोकेऽस्मिँल्लोमहर्षणः ॥ १६
- तपःश्रुताचारनिधेर्वेदव्यासस्य धीमतः । शिष्यो बभूव मेधावी त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ १७

* एतच्छ्लोकद्वयं ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. घ. 'मैस्य स' । २ क. 'सिद्धिच' । ३ ख. घ. 'वै भावाभा' । ४ क. 'ष्टाय च शु' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'मू. आसी' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'जन्यनु' । ७ ख. 'णां धर्मचारिणाम् । क' ।

पुराणवेदो ह्यखिलस्तस्मिन्सम्यक्प्रतिष्ठितः । (*भारती चैव विपुला महाभारतवर्धिनी ॥ १८
 धर्मार्थकाममोक्षार्थाः कथा यस्मिन्प्रतिष्ठिताः ।) सूक्ताः सुपरिभाषाश्च भूमावोषधयो यथा ॥ १९
 स तान्यायेन सुधियो न्यायविन्मुनिपुंगवान् । अभिगम्योपसंसृत्य नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥ २०
 तोषयामास मेधावी प्रणिपातेन तानृषीन् । ते चापि सत्रिणः प्रीताः ससदस्या महौजसः ॥ २१
 तस्मै साम च पूजां च यथावत्प्रतिपेदिरे । अथ तेषां पुराणस्य शुश्रूषा समपद्यत ॥ २२
 दृष्ट्वा तैमतिविश्वस्तं विद्वांसं लोमहर्षणम् । तस्मिन्सत्रे गृहपतिः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ २३
 इङ्गितैर्भावमालक्ष्य तेषां सूतमचोदयत् । त्वया सूत महाबुद्धिर्भगवान्ब्रह्मवित्तमः ॥ २४
 इतिहासपुराणार्थं व्यासः सम्यगुपासितः । दुदोह वै मतिं तस्य त्वं पुराणाश्रयां कथाम् ॥ २५
 एषां च ऋषिमुख्यानां(णां) पुराणं प्रति धीमताम् । शुश्रूषाऽस्ति महाबुद्धे तच्छ्रावयितुमर्हसि ॥
 सर्वे हीमे महात्मानो नानागोत्राः समागताः । स्वान्स्वान्वंशान्पुराणैस्तु गृणुयुर्ब्रह्मवादिनः ॥ २७
 सपुत्रान्दीर्घसत्रेऽस्मिंश्श्रावयेथा मुनीनथ । दीक्षिष्यमाणैरस्माभिस्तेन प्रागसि संस्मृतः ॥ २८
 इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभां गिराम् । श्लक्ष्णां च न्यायसंगुक्तां यां ब्रूयाद्धोमहर्षणः ॥ २९

सूत उवाच—

पूतोऽस्म्यनुगृहीतश्च भवद्भिरभिनोदितः । पुराणार्थं पुराणज्ञैः सत्यव्रतपरायणैः ॥ ३०
 स्वधर्म एष सूतस्य सद्भिर्दृष्टः पुरातनैः । देवतानामृषीणां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ ३१
 वंशानां धारणं कार्यं श्रुतानां च महात्मनाम् । इतिहासपुराणेषु दिष्टा ये ब्रह्मवादिभिः ॥ ३२
 न हि वेदेष्वधीकारः कश्चित्सूतस्य दृश्यते । वैन्यस्य हि पृथोर्यज्ञे वर्तमाने महात्मनः । ३३
 सुत्यायामभवत्सूतः प्रथमं वर्णवैकृतः । ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः पृक्तं बृहस्पतेः ॥ ३४
 जुहावेन्द्राय देवाय ततः सूतो व्यजायत । प्रमादात्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु ॥ ३५
 शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः । अधरोत्तरचारेण (+जज्ञे तद्गर्णवैकृतः ॥ ३६
 यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मणावरयोनिः । ततः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मा प्रकीर्तितः ॥ ३७
 मध्यमो ह्येष सूतस्य धर्मः क्षत्रोपजीवनम् । रथनागाश्वचरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ ३८
 तत्स्वधर्ममहं पृष्टो भवद्भिर्ब्रह्मवादिभिः । कस्मात्सम्यङ्न विब्रूयां पुराणमृषिपूजितम् ॥ ३९
 पितृणां मानसी कन्या वासवी समपद्यते । अपध्याता च पितृभिर्मत्स्ययोनौ बभूव सा ॥ ४०
 अरणीव हुताशस्य निमित्तं यस्य जन्मनः । तस्यां जातो महायोगी व्यासो वेदविदां वरः ४१
 तस्मै भगवते कृत्वा नमो व्यासाय वेधसे । पुरुषाय पुराणाय भृगुर्वाक्यप्रवर्तिने ॥ ४२
 मानुषच्छब्रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे । जातमात्रं च यं वेद उपतस्थे ससंग्रहः ॥ ४३
 धर्ममेव पुरस्कृत्य जातूकर्ण्यादवाप तम् । मतिं मन्थानमाविध्य येनासौ श्रुतिसागरात् ॥ ४४
 प्रकाशं जनितो लोके महाभारतचन्द्रमाः । वेदद्रुमश्च यं प्राप्य सशाखः समपद्यत ॥ ४५
 भूमिकालगुणान्प्राप्य बहुशाखो यथा द्रुमः । तस्मादहमुपश्रुत्य पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ४६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. 'वर्धिनी' । २ ख. ड. 'संगृह्य न' । ३ ख. तत्पूर्ववि' । घ. तत्प्रतिवि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'स्मि-
 न्सर्वाश्चावय भो मुनीन् । दी' । ५ क. सूतस्तैरेव मुनिभिः पुरा । पुराणा' । ६ ख. घ. श्रुतेन च म' । ७ ख. ड. दृष्टा ।
 ८ ख. घ. ड. 'कृतम् । य' । ९ घ. 'त । पातिता सा च पि' । १० ख. घ. ड. 'वाक्यार्थव' ।

[अ० १ श्लो० ४७-७४]

वायुपुराणम् ।

३

(अनुक्रमणिका)

सर्वज्ञात्सर्ववेदेषु पूजितादीप्ततेजसः । पुराणं संप्रवक्ष्यामि यदुक्तं मातरिश्चना ॥ ४७
 पृष्टेन मुनिभिः पूर्वं नैमिषीयैर्महात्मभिः । महेश्वरः परोऽव्यक्तश्चतुर्बाहुश्चतुर्मुखः ॥ ४८
 अचिन्त्यश्चाप्रमेयश्च स्वयंभूहेतुरीश्वरः । अव्यक्तं कारणं यद्यन्नित्यं सदसदात्मकम् ॥ ४९
 महदादिविशेषान्तं सृजतीति विनिश्चयः । अण्डं हिरण्मयं चैव बभूवाप्रतिमं ततः ॥ ५०
 अण्डस्याऽऽवरणं चाद्भिरपामपि च तेजसा । वायुना तैत्स नभसा नभो भूतादिनाऽऽवृतम् ५१
 भूतादिर्महता चैव) अव्यक्तेनाऽऽवृतो महान् । अतोऽत्र विश्वदेवानामृषीणां चोपवर्णितम् ॥ ५२
 नदीनां पर्वतानां च प्रादुर्भावोऽत्र शस्यते । मन्वन्तराणां सर्वेषां कल्पानां चोपवर्णनम् ॥ ५३
 कीर्तनं ब्रह्मक्षत्रस्य ब्रह्मजन्म च कीर्त्यते । अतो ब्रह्मणि सृष्टत्वं प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ५४
 अवस्थाश्चात्र कीर्त्यन्ते ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । कल्पानां वत्सरं चैव जगतः स्थापनं तथा ॥ ५५
 शयनं च हरेरत्र पृथिव्युद्धरणं तथा । संनिवेशः पुरादीनां वर्णाश्रमविभागशः ॥ ५६
 वृक्षाणां गृहसंस्थानां सिद्धीनां च विनाशनम् । योजनानां पथां चैव संचरं बहुविस्तरम् ॥ ५७
 स्वर्गे स्थानविभागं च मर्त्यानां शुभचारिणाम् । वृक्षाणां भोषधीनां च वीरुधां च प्रकीर्तनम् ५८
 वृक्षनारकिकीटत्वं मर्त्यानां परिकीर्तनम् । *देवतानामृषीणां च द्वे सृती परिकीर्तिते ॥ ५९
 अन्नादीनां तनूनां च सृजनं त्यजनं तथा । प्रथमं सर्वशास्त्राणां पुराणं ब्रह्मणा स्मृतम् ॥ ६०
 अनन्तरं च वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिःसृताः । अङ्गानि धर्मशास्त्रं च व्रतानि नियमास्तथा ६१
 पशूनां पुरुषाणां च संभवः परिकीर्तितः । तथा निर्वचनं प्रोक्तं कल्पस्य च परिग्रहः ॥ ६२
 नव सर्गाः पुनः प्रोक्ता ब्रह्मणो बुद्धिपूर्वकाः । त्रयोऽन्ये बुद्धिपूर्वास्तु ततो लोकानकल्पयत् ६३
 ब्रह्मणोऽवयवेभ्यश्च धर्मादीनां समुद्भवः । ये द्वादश प्रसूयन्ते प्रजाकल्पे पुनः पुनः ॥ ६४
 कल्पयोरन्तरं प्रोक्तं प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । तमोमार्त्रांमृतत्वाच्च ब्रह्मणोऽधर्मसंभवः ॥ ६५
 तथैव शतरूपीयाः संभवश्च ततः परम् । प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रसूत्याकृतयश्च ताः ॥ ६६
 कीर्त्यन्ते ध्रुतपाप्मानो येषु लोकाः प्रतिष्ठिताः । रुचेः प्रजापतेश्चोर्ध्वमाकृत्या मिथुनोद्भवः ॥ ६७
 प्रसूत्यामपि दक्षस्य कन्यानां प्रभवस्ततः । दाक्षायणीषु चाप्यूर्ध्वं श्रद्धाद्यासु महात्मनाम् ॥ ६८
 धर्मस्य कीर्त्यते सर्गः सात्त्विकस्य सुखोदयः । तथाऽधर्मस्य हिंसायां तामसोऽशुभलक्षणः ॥ ६९
 महेश्वरस्य सत्यां च प्रजासर्गः प्रकीर्तितः । निरामयं च ब्रह्माणं तादृशं कीर्तितं पुनः ॥ ७०
 योगं योगनिधिः प्राह द्विजानां मुक्तिकाङ्क्षिणाम् । अवतारश्च रुद्रस्य महाभाग्यं तथैव च ॥ ७१
 त्रैवेदिका कथा वाऽपि संवादः परमो महान् । ब्रह्मनारायणाभ्यां च यत्र स्तोत्रं प्रकीर्तितम् ७२
 स्तुतस्ताभ्यां स देवेशस्तुतोष भगवाञ्जिवः । प्रादुर्भावोऽथ रुद्रस्य ब्रह्मणोऽङ्गे महात्मनः ॥ ७३
 कीर्त्यते नामहेतुश्च यथाऽरोदीन्महामनाः । रुद्रादीनि यथा ह्यष्टौ नामान्यामोत्स्वयंभुवः ॥ ७४

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'तुर्व्यूहश्च' । २ ख. घ. ड. 'यत्तन्नि' । ३ क. 'तस्य न' । ४ ख. ग. ड. 'न्' । अन्तर्भावश्च दे ।
 ५ ड. 'वर्णनम् । की' । ६ ख. ग. घ. 'णितः । न' । ७ क. 'सिद्धानां । ८ ख. ग. घ. ड. 'पथं । ९ क. 'नां भुवि चा' ।
 १० ग. घ. ड. 'णामाष' । ११ ड. 'गती । १२ ख. घ. 'ते । अन्तादी' । ग. ड. 'ते । अन्त्यादी' । १३ क. 'प्रजाः
 क' । १४ क. 'त्रावृत' । १५ ख. 'पायां सं' । १६ ग. ड. 'कस्तु सु' । १७ ग. घ. ड. 'कीर्तनं । १८ क. 'दिकां
 कथां चापि ।

- यथा च तैव्याप्तमिदं त्रैलोक्यं सचराचरम् । भृग्वादीनामृषीणां च प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ७५
- *वशिष्टस्य च ब्रह्मर्षेयत्र गोत्रानुकीर्तनम् । अग्नेः प्रजायाः संभूतिः स्वाहायां यत्र कीर्तिता ॥
- पितृणां द्विप्रकाराणां स्वधायास्तदनन्तरम् । पितृवंशप्रसङ्गेन कीर्त्यते च महेश्वरात् ॥ ७७
- दक्षस्य शापः सत्यर्थे भृग्वादीनां च धीमताम् । प्रतिशापश्च रुद्रस्य दक्षादद्भुतकर्मणः ॥ ७८
- प्रतिषेधश्च वैरस्य कीर्त्यते (+दोषदर्शनात् । मन्वन्तरप्रसङ्गेन कालज्ञानं च कीर्त्यते ॥ ७९
- ✓ प्रजापतेः कर्दमस्य कन्या या शुभलक्षणा । प्रियव्रतस्य पुत्राणां कीर्त्यते) यत्र विस्तरः ॥ ८०
- तेषां नियोगो द्वीपेषु देशेषु च पृथक्पृथक् । स्वायंभुवस्य सर्गस्य ततश्चाप्यनुकीर्तनम् ॥ ८१
- उक्तो नाभेर्निसर्गश्च रजसश्च महात्मनः । द्वीपानां सप्तमुद्राणां पर्वतानां च कीर्तनम् ॥ ८२
- वर्षाणां च नदीनां च तद्भेदानां च सर्वशः । द्वीपभेदसहस्राणामन्तर्भेदश्च सप्तसु ॥ ८३
- विस्तरान्मण्डलांश्चैव जम्बुद्वीपसमुद्रयोः । प्रमाणं योजनाग्रेण कीर्त्यते पर्वतैः सह ॥ ८४
- हिमवान्हेमकूटस्तु निषधो मेरुरेव च । नीलः श्वेतः शृङ्गवांश्च कीर्त्यन्ते वर्षपर्वताः ॥ ८५
- तेषामन्तरविष्कम्भा उच्छ्रायायामविस्तराः । कीर्त्यन्ते योजनाग्रेण ये च तत्र निवासिनः ॥ ८६
- भारतादीनि वर्षाणि नदीभिः पर्वतैस्तथा । भूतैश्चोपनिविष्टानि गतिमद्भिर्ध्रुवैस्तथा ॥ ८७
- जम्बुद्वीपादयो द्वीपाः समुद्रैः सप्तभिर्वृताः । ततश्चाऽऽप्यमयी भूमिलोकालोकश्च कीर्त्यते ॥ ८८
- अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूरादयश्च कीर्त्यन्ते वरणैः प्राकृतैः सह ॥ ८९
- सर्वं च तत्प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् । सव्यासपरिमाणं च संक्षेपेणैव कीर्त्यते ॥ ९०
- सूर्याचन्द्रमसोश्चैव पृथिव्याश्चाप्यशेषतः । प्रमाणं योजनाग्रेण सांप्रतैरभिमानिभिः ॥ ९१
- महेन्द्राद्याः सभाः पुण्या मानसोत्तरमूर्धनि । अत ऊर्ध्वं गतिश्चोक्ता स्वर्गस्यालातचक्रवत् ॥ ९२
- नागवीथ्यजवीथ्योश्च लक्षणं परिकीर्त्यते । काष्ठयोर्लेखयोश्चैव मण्डलानां च योजनैः ॥ ९३
- लोकालोकस्य संध्याया अहो विषुवतस्तथा । लोकपालाः स्थिताश्चोर्ध्वं कीर्त्यन्ते ये चतुर्दिशम्
- पितृणां देवतानां च पन्थानौ दक्षिणोत्तरौ । गृहिणां न्यासिनां चोक्तौ रजःसत्त्वसमाश्रयात् ॥ ९५
- कीर्त्यते च पदं विष्णोर्धर्माद्या यत्र धिष्ठिताः । सूर्याचन्द्रमसोश्चारा ग्रहाणां ज्योतिषां तथा ॥ ९६
- कीर्त्यते ध्रुवसामर्थ्यात्प्रजानां च शुभाशुभम् । ब्रह्मणा निर्मितः सौरः स्यन्दनोऽर्थवशात्स्वयम्
- कीर्त्यते भगवान्येन प्रसर्पति दिवि स्वयम् । स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा ॥ ९८
- (*गन्धर्वैरप्सरसोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः । अपां सारमयश्चेन्दोः कीर्त्यते च रथस्तथा) ॥ ९९
- मृद्धिक्षयौ च सोमस्य कीर्त्यते सूर्यकारितौ । सूर्यादीनां स्यन्दनानां ध्रुवादेव प्रकीर्तनम् ॥ १००
- कीर्त्यते शिशुमारश्च यस्य पुच्छे ध्रुवः स्थितः । तारारूपाणि सर्वाणि नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ १०१
- निवासा यत्र कीर्त्यन्ते देवानां पुण्यकारिणाम् । सूर्यरश्मिसहस्रे च वर्षशीतोष्णानिःस्रवः ॥ १०२
- प्रविभागश्च रश्मीनां नामतः कर्मतोऽर्थतः । परिमाणगती चोक्ते ग्रहाणां सूर्यसंश्रयात् ॥ १०३
- यथा चाऽऽशु विषात्प्राप्ता शंभोः कण्ठस्य नीलता । ब्रह्मप्रसादितस्याऽऽशु विषादः शूलपाणिनः

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । † धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. नियोगा । २ ग. 'रुपर्वतः । नि' । ३ ख. ग. घ. ड. श्वेतश्च शृङ्गी च की' । ४ ख. घ. ड. जम्बुद्वी' । ५ ड. 'प्रमाणस्य । ६ ख. घ. ड. 'भिः । माहे' । ७ ग. घ. ड. 'वि क्षयः । स ।

[अ० १ श्लो० १०९-१३३]

वायुपुराणम् ।

६

(अनुक्रमणिका)

स्तूयमानः सुरैर्विष्णुः स्तौति देवं महेश्वरम् । लिङ्गोद्भवकथां पुण्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १०५
 विश्वरूपात्प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः । पुरुरवस ऐलस्य माहात्म्यानुप्रकीर्तनम् ॥ १०६
 पितृणां द्विप्रकाराणां तर्पणं चामृतस्य वै । ततः पर्वाणि कीर्त्यन्ते पर्वणां चैव संधयः ॥ १०७
 स्वर्गलोकगतानां च प्राप्तानां चाप्यधोगतिम् । पितृणां द्विप्रकाराणां श्राद्धेनानुग्रहो महान् ॥ १०८
 युगसंख्या प्रमाणं च कीर्त्यते च कृतं युगम् । त्रेतायुगे चापकर्षाद्वार्तायाः संप्रवर्तनम् ॥ १०९
 * वर्णानामाश्रमाणां च संख्यानां च प्रवर्तनम् । वर्णानामाश्रमाणां च संस्थितिर्धर्मतस्तथा ॥ ११०
 यज्ञप्रवर्तनं चैव संवादो यत्र कीर्त्यते । ऋषीणां वसुना सार्धं वसोश्चाधः पुनर्गतिः ॥ १११
 प्रश्नानां दुर्वचस्त्वं च स्वायंभुवमृते मनुम् । प्रशंसा तपसश्चोक्ता युगावस्थाश्च कृत्स्नशः ॥ ११२
 द्वापरस्य कलेश्चात्र संक्षेपेण प्रकीर्तनम् । देवतिर्यङ्मनुष्याणां प्रमाणानि युगे युगे ॥ ११३
 कीर्त्यन्ते युगसामर्थ्यात्परिणाहोच्छ्रयायुषः । शिष्टादीनां च निर्देशः प्रादुर्भावश्च कीर्त्यते ॥ ११४
 (+ मन्त्राणां ब्राह्मणानां च लक्षणं परिकीर्तितम् । ईश्वराणामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च) ॥
 (* वेदस्य तद्विजातीनां मन्त्राणां च प्रकीर्तनम् । शास्त्रानां परिमाणं च वेदव्यासादिशब्दनम्
 मन्वन्तराणां संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥) ११७
 न शक्यं विस्तराद्भुक्तमित्युक्तं च समासतः । मन्वन्तरस्य संख्या च मानुषेण प्रकीर्तिता ॥ ११८
 मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव च लक्षणम् । अतीतानागतानां च वर्तमानेन कीर्त्यते ॥ ११९
 तथा मन्वन्तराणां च प्रतिसंधानलक्षणम् । अतीतानागतानां च प्रोक्तं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १२०
 मन्वन्तरत्रयं चैव कालज्ञानं च कीर्त्यते । मन्वन्तरेषु देवानां प्रजेशानां च कीर्तनम् ॥ १२१
 दक्षस्य चापि दौहित्राः प्रियाया दुहितुः सुताः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥
 सावर्ण्याद्याश्च कीर्त्यन्ते मनवो मेरुमाश्रिताः । ध्रुवस्योत्तानपादस्य प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ १२३
 पृथुर्नो वाऽपि वैन्येन भूमेर्दोहप्रवर्तनम् । पात्राणां पयसां चैव वंशानां च विशेषणम् ॥ १२४
 ब्रह्मादिभिः पूर्वमेव दुग्धा चेयं वसुंधरा । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मौरिषायां प्रजापतेः ॥ १२५
 दक्षस्य कीर्त्यते जन्म सोमस्यांशेन धीमतः । भूतभव्यभवेशत्वं महेन्द्राणां च कीर्त्यते ॥ १२६
 मन्वादिका भविष्यन्ति आख्यानैर्बहुभिर्दृताः । वैवस्वतस्य च मनोः कीर्त्यते सर्गविस्तरः ॥ १२७
 देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विश्रतस्तनुम् । ब्रह्मशुक्रात्समुत्पत्तिर्भृग्वादीनां च कीर्त्यते ॥ १२८
 विनिवृत्ते प्रजासर्गे चाक्षुषस्य मनोः शुभे । दक्षस्य कीर्त्यते सर्गो ध्यानाद्वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १२९
 नारदः प्रियसंवादो दक्षपुत्रान्महाबलान् । नाशयामास शापाय आत्मनो ब्रह्मणः सुतः ॥ १३०
 ततो दक्षोऽमृजत्कन्यां वीरिण्यामेव विश्रुताः । कीर्त्यते धर्मसर्गश्च कश्यपस्य च धीमतः ॥ १३१
 अत उर्ध्वं ब्रह्मणश्च विष्णोश्चैव भवस्य च । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशेषत्वं च कीर्त्यते ॥ १३२
 ईशत्वाच्च यथा शप्ता जाता देवाः स्वयंभुवा । मरुत्प्रसादो मरुतां दिल्या देवाश्च संभवाः ॥ १३३

* हृदमर्धं नास्ति ख. घ. ड. पुस्तकेषु । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । × धनुश्चिह्नान्तर्गतं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ क. 'कथा पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी । वि' । २ क. कृते युगे । ३ ख. ग. ड. च । गोत्राणां लक्षणानां च वर्णाणां च प्र' । ४ क. 'नाऽपि च वै' । ५ ख. ग. घ. मार्षायां च प्र' । ६ क. 'वादी द' । ७ ख. घ. 'न्यां वैरि' । ८ ग. घ. ड. 'ईशित्वा' । ९ ग. ड. 'सा जया दे' । १० क. 'देवांसं' ।

कीर्त्यन्ते मरुतां चाथ गणास्ते सप्तसप्तकाः । देवत्वं पितृवाक्येन(ण) वायुस्कन्धेन चाऽऽश्रयः ॥
 दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वोरगरक्षसाम् । सर्वभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुधाम् ॥ १३५
 उत्पत्तयश्चाप्सरसां कीर्त्यन्ते बहुविस्तराः । समुद्रसंयोगकृतं जन्मैरावतहस्तिनः ॥ १३६
 वैनतेयसमुत्पत्तिस्तथा चास्याभिषेचनम् । भृगूणां विस्तरश्चोक्तस्तथा चाङ्गिरसामपि ॥ १३७
 कश्यपस्य पुलस्त्यस्य तथैवात्रैर्महात्मनः । पराशरस्य च मुनेः प्रजानां यत्र विस्तरः ॥ १३८
 देवतानामृषीणां च प्रजोत्पत्तिस्ततः परम् । तिस्रः कन्याः प्रकीर्त्यन्ते यासु लोकाः प्रतिष्ठिताः
 पितृदौहित्रनिर्देशो देवानां जन्म चोच्यते । विस्तरस्ते भगवतः पञ्चानां सुमहात्मनाम् ॥ १४०
 इलाया विस्तरश्चोक्त आदित्यस्य ततः परम् । विकुक्षिचरितं चोक्तं धुन्धोश्चैव निवर्हणम् ॥ १४१
 बृहद्बलान्तसंक्षेपादिक्ष्वाकाद्याः प्रकीर्तिताः । निम्यादीनां क्षितीशानां यावज्जहनुगणादिति ॥
 कीर्त्यते विस्तरः यश्च ययातेरपि भूपतेः । यदुवंशसमुद्देशो हैहयस्य च विस्तरः ॥ १४३
 क्रोष्टोरनन्तरं चोक्तस्तथा वंशस्य विस्तरः । ज्यामघस्य च माहात्म्यं प्रजासर्गश्च कीर्त्यते ॥ १४४
 देवावृधस्य त्वर्कस्य वृष्णेश्चैव महात्मनः । (*अनमित्रान्वयश्चैव विष्णो[+दिव्याभिशंसनम् १४५
 विवस्वतोऽथ संप्राप्तिर्मणिरत्नस्य धीमतः । युधाजितः प्रजासर्गः कीर्त्यते च महात्मनः) ॥ १४६
 कीर्त्यते चान्वयः श्रीमान्राजर्षेर्देवर्माहुषः । पुनश्च जन्म चाप्युक्तं चरितं च महात्मनः ॥ १४७
 कंसस्य चापि दौरात्म्यमेकान्तेन समुद्भवः । वासुदेवस्य देवक्यां विष्णोर्जन्म प्रजापतेः ॥ १४८
 विष्णोरनन्तरं चापि प्रजासर्गोपवर्णनम् । देवासुरे समुत्पन्ने विष्णुना स्त्रीविधे कृते ॥ १४९
 संरक्षता शक्रवधं शापः प्राप्तः पुरा भृगोः । भृगुश्चोत्थापयामास दिव्यां शुक्रस्य मातरम् ॥ १५०
 देवानामसुराणां च सङ्ग्रामा द्वादशान्जुताः । नारसिंहप्रभृतयः कीर्त्यन्ते प्राणनाशनाः ॥ १५१
 शुक्रेणाऽऽराधनं स्थाणोर्धीरेण तपसा कृतम् । वरदानप्रलुब्धेन यत्र शर्वस्तवः कृतः ॥ १५२
 अनन्तरं विनिर्दिष्टं देवासुरविचेष्टितम् । जयन्त्या सह सक्ते तु यत्र शुक्रे महात्मनि ॥ १५३
 असुरान्मोहयामास शुक्ररूपेण बुद्धिमान् । बृहस्पतिस्तु ताञ्शुक्रः शशाप सुमहाद्युतिः ॥ १५४
 उक्तं च विष्णुमाहात्म्यं विष्णोर्जन्मादिशब्दनम् । तुर्वसुः शुक्रदौहित्रो देवयान्यां यदोरभूत् ॥
 अनुद्बुध्यस्तथा पूर्ययातितनया नृपाः । अत्र वंश्या महात्मानस्तेषां पार्थिवसत्तमाः ॥ १५६
 कीर्त्यन्ते यत्र कात्स्न्येन भूरिद्रविणतेजसः । कुशिकस्य च विप्रर्षेः सम्यग्यो धर्मसंश्रयः ॥ १५७
 बार्हस्पत्यं तु सुरभिर्यत्र शापमिहानुदत् । कीर्तनं जहनुवंशस्य शंतनोर्वीर्यशब्दनम् ॥ १५८
 भविष्यतां तथा राज्ञामुपसंहारशब्दनम् । अनागतानां सप्तानां मनूनां चोपवर्णनम् ॥ १५९
 भौमस्यान्ते कैलियुगे क्षीणे संहारवर्णनम् । परार्ध्यपरयोश्चैव लक्षणं परिकीर्त्यते ॥ १६०
 ब्रह्मणो योजनाग्रेण परिमाणविनिर्णयः । नैमित्तिकः प्राकृतिकस्तथैवाऽऽत्यन्तिकः स्मृतः ॥ १६१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. चाऽऽश्रयाः । दै° । २ क. °स्तरात् । स° । ३ ख. ग. घ. ड. °स्तरं ते भ° । ४ ख. घ. °रः । याम-
 घस्य । ५ क. वृष्टेश्चै° । ६ क. घ. अत्रिमि° । ७ घ. विविशोधमनुप्रा° । ड. विविशोधमनुप्रा° । ८ क. °मीयुषः ।
 ९ ख. ग. °न्ते स्यात्समु° । ड. °न्ते ससमु° । १० क. °शायुताः । ११ ख. ड. °त्र शर्व° । १२ ख. घ. °ह युक्ते ।
 ड. °ह शक्ते । १३ क. °न्ते दीर्घयशसो भू° । १४ घ. ड. °सः । असिजस्य । १५ ग. घ. ड. °श्रयाः । बा° । ख.
 °श्रयात् । वा° । १६ ख. कलौ पाते क्षी° । १७ ख. घ. °रशब्दनम् ।

[अ० १ श्लो० १६२-१९०]

वायुपुराणम् ।

७

(अनुक्रमणिका)

त्रिविधः सर्वभूतानां कीर्त्यते प्रतिसंचरः । अनावृष्टिर्भास्कराच्च घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १६२
मेघो ह्येकार्णवं वायुस्तथा रात्रिर्महात्मनः । संख्यालक्षणमुद्दिष्टं ततो ब्राह्मं विशेषतः ॥ १६३
भूरादीनां च लोकानां सप्तानामुपवर्णनम् । कीर्त्यन्ते चात्र निरयाः पापानां रौरवादयः ॥ १६४
ब्रह्मलोकोपरिष्ठात्तु शिवस्य स्थानमुत्तमम् । यत्र संहारमायान्ति सर्वभूतानि संक्षये ॥ १६५
सर्वेषां चैव सत्त्वानां परिणामविनिर्णयः । ब्रह्मणः प्रतिसंसर्गे सर्वसंहारवर्णनम् ॥ १६६
अष्टरूप्यमतः प्रोक्तं प्राणस्याष्टकमेव च । गतिश्चोर्ध्वमधश्चोक्ता धर्माधर्मसमाश्रयात् ॥ १६७
कल्पे कल्पे च भूतानां महतामपि संक्षयः । प्रसंख्याय च दुःखानि ब्रह्मणश्चाप्यनित्यता ॥ १६८
दौरात्म्यं चैव भोगानां परिणामविनिर्णयः । दुर्लभत्वं च मोक्षस्य वैराग्यादोषदर्शनम् ॥ १६९
व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य सत्त्वं ब्रह्मणि संस्थितम् । नानात्वदर्शनाच्छुद्धं ततस्तदैभिवर्तते ॥ १७०
ततस्तापत्रयातीतो नीरूपाख्यो निरञ्जनः । आनन्दो ब्रह्मणः प्रोक्तो न विभेति कुतश्चन ॥ १७१
कीर्त्यते च पुनः सर्गो ब्रह्मणोऽन्यस्य पूर्ववत् । कीर्त्यते ऋषिवंशश्च सर्वपापप्रणाशनः ॥ १७२
इतिकृत्यसमुद्देशः पुराणस्योपवर्णितः । कीर्त्यन्ते जगतो ह्यत्र सर्वप्रलयविक्रियाः ॥ १७३
प्रवृत्तयश्च भूतानां निवृत्तीनां फलानि च । प्रादुर्भावो वैशिष्टस्य शक्तेर्जन्म तथैव च ॥ १७४
सौदासान्निग्रहस्तस्य विश्वामित्रकृतेन च । पराशरस्य चोत्पत्तिरदृश्यत्वं यथा विभोः ॥ १७५
जज्ञे पितृणां कन्यायां व्यासश्चापि यथा मुनिः । शुकस्य च तथा जन्म सह पुत्रस्य धीमतः ॥ १७६
पराशरस्य प्रद्वेषो विश्वामित्रकृतो यथा । वैशिष्टसंभृतश्चाग्निर्विश्वामित्रजिघांसया ॥ १७७
संतानहेतोर्विभुना चीर्णः स्कन्देन धीमता । दैवेन विधिना विप्र विश्वामित्रहितैषिणा ॥ १७८
एकं वेदं चतुष्पादं चतुर्धा पुनरीश्वरः । यथा विभेद भगवान्व्यासः सर्वान्स्वबुद्धितः ॥ १७९
तस्य शिष्यैः प्रशिष्यैश्च शाखाभेदाः पुनः कृताः । प्रयोगैः षड्गुणीयैश्च यथा पृष्टः स्वयंभुवा ॥ १८०
पृष्टेन चानुपृष्टास्ते मुनयो धर्मकाङ्क्षिणः । देशं पुण्यमभीप्सन्तो विभुना तद्धितैषिणा ॥ १८१
सुनाभं दिव्यरूपाख्यं सत्याङ्गं शुभविक्रमम् । अनौपम्यमिदं चक्रं वर्तमानमतन्द्रिताः ॥ १८२
पृष्टतो यात नियतास्ततः प्राप्स्यथ यद्धितम् । गच्छतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिर्विशीर्यते ॥ १८३
पुण्यः स देशो मन्तव्य इत्युवाच तदा प्रभुः । उक्त्वा चैवमृषीन्ब्रह्मा ह्यदृश्यत्वमगात्पुनः ॥ १८४
गङ्गागर्भसमाहारं नैमिषेयत्वमेव च । ईजिरे चैव सत्रेण मुनयो नैमिषे तदा ॥ १८५
मृते शरद्वति तथा तस्य चोत्थापनं कृतम् । ऋषयो नैमिषेयास्तु श्रद्धया परया पुनः ॥ १८६
निःसीमां गामिमां कृत्स्नां कृत्वा राजानमाहरन् । यथाविधि यथाशास्त्रं तमातिथ्यैरपूजयन् ॥ १८७
प्रीतं चैव कृतातिथ्यं राजानं विधिवत्तदा । अन्तर्धानगतः क्रूरः स्वर्भानुरसुरोऽहरत् ॥ १८८
अनुसंस्तुहंतं चापि नृपमैडं यथा पुरा । गन्धर्वसहितं दृष्ट्वा कलापग्रामवासिनम् ॥ १८९
संनिपातः पुनस्तस्य यथा यज्ञे महर्षिभिः । दृष्ट्वा हिरण्मयं सर्वं यज्ञे वस्तु महात्मनाम् ॥ १९०

१ ड. 'भेदात्म' । २ ड. 'संख्याया च । ३ ख. ग. घ. 'दतिव' । ४ ख. ग. घ. 'तो निरु' । ५ ग. ड. 'वसिष्ठ' । ६ ख. ड. यज्ञे । ७ ख. ग. घ. ड. यथा । ८ ग. ड. वसिष्ठ । ९ ख. ग. घ. ड. 'वैदुप्रहात् । तं । १० ख. ग. घ. ड. 'शिष्यप्र' । ११ ड. 'षड्गुलीलैश्च । १२ ख. ग. घ. 'ड्गुलीयै' । १३ ख. पृष्टप्रवारुशास्ते । १४ ग. घ. 'नुशास्तास्ते । १५ ख. घ. निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्स्नं रां । १६ ड. 'रपारयन् । १७ क. 'तं तथा कृ' । १८ घ. ड. 'नुशस्तुहितं । १९ ख. 'सस्तुहितं । ग. 'समुहितं । २० घ. ड. जज्ञे ।

- तदा वै नैमिषेयाणां सत्रे द्वादशवार्षिके । यथा विवदमानास्तु ऐडः संस्थापितस्तु तैः ॥ १९१
 जनयित्वा त्वरण्यान्त ऐडपुत्रं यथायुषम् । समापयित्वा तत्सत्रमायुषं पर्युपासते ॥ १९२
 एतत्सर्वं यथावृत्तं व्याख्यातं द्विजसत्तमाः । ऋषीणां परमं चात्र लोकतत्त्वमनुत्तमम् ॥ १९३
 ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं पुराणं ज्ञानमुत्तमम् । अवतारश्च रुद्रस्य द्विजानुग्रहकारणात् ॥ १९४
 तथा पाशुपता योगाः स्थानानां चैव कीर्तनम् । लिङ्गोद्भवस्य देवस्य नीलकण्ठत्वमेव च ॥ १९५
 कथ्यते यत्र विप्राणां वायुना ब्रह्मवादिना । धन्यं यशस्यमायुष्यं सर्वं पापप्रणाशनम् ॥ १९६
 कीर्तनं श्रवणं चास्य धारणं च विशेषतः । अनेन हि क्रमेणेदं पुराणं संप्रचक्ष्यते ॥ १९७
 ✓ सुखमर्थः समासेन महानप्युपलभ्यते । तस्मैर्तिकचित्समुद्दिश्य पश्चाद्वक्ष्यामि विस्तरम् ॥ १९८
 पादमाद्यमिदं सम्यग्योऽधीयीत जितेन्द्रियः । तेनाधीतं पुराणं तत्सर्वं नास्त्यत्र संशयः ॥ १९९
 ✓ यो विद्याच्चतुरो वेदान्साङ्गोपनिषदो द्विजः । न चेत्पुराणं संविद्यान्नैव स स्याद्विचक्षणः ॥ २००
 इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् । विभेत्यल्पश्रुताद्देवो मामयं भ्रैरिष्यति ॥ २०१
 अभ्यसन्निममध्यायं साक्षात्प्रोक्तं स्वयंभुवा । आपदं प्राप्य मुच्येत यथेष्टां प्रामुयाद्भतिम् ॥ २०२
 यस्मात्पुरा ह्यनतीदं पुराणं तेन तत्स्मृतम् । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २०३
 नारायणः सर्वमिदं विश्वं व्याप्य प्रवर्तते । तस्यापि जगतः स्रष्टुः स्रष्टा देवो महेश्वरः ॥ २०४

अतश्च संक्षेपमिमं शृणुध्वं महेश्वरः सर्वमिदं पुराणम् ।

✓ स सर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले पुनराददीत ॥

२०५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादेऽनुक्रमणिकाकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ।

द्वादशवार्षिकसत्रनिरूपणम् ।

- प्रत्यब्रुवन्पुनः सूतमृषयस्ते तपोधनाः । कुत्र सत्रं समभवत्तेषामद्भुतकर्मणाम् ॥ १
 कियन्तं चैव तत्कालं कथं च समवर्तत । आचक्ष्व पुराणं च कथं तेभ्यः प्रभञ्जनः ॥ २
 आचक्ष्व विस्तरेणेदं परं कौतूहलं हि नः । इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभं वचः ॥ ३
 शृणुध्वं यत्र ते धीरा ईजिरे सत्रमुत्तमम् । यावन्तं चाभवत्कालं यथा च समवर्तत ॥ ४
 ✓ सिसृक्षमाणा विश्वं हि यत्र विश्वसृजः पुरा । सत्रं हि ईजिरे पुण्यं सहस्रं परिवत्सरान् ॥ ५
 ✓ तपोगृहपतिर्यत्र ब्रह्मा ब्रह्माऽभवत्स्वयम् । इलाया यत्र पत्नीत्वं शामित्रं यत्र बुद्धिमान् ॥ ६
 मृत्युश्चक्रे महातेजास्तस्मिन्सत्रे महात्मनाम् । विबुधा ईजिरे तत्र सहस्रं प्रतिवत्सरान् ॥ ७
 ✓ भ्रमतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिरशीर्यत । कर्मणा तेन विख्यातं नैमिषं मुनिपूजितम् ॥ ८
 यत्र सा गोमती पुण्या सिद्धचारणसेविता । रोहिणी सुषुत्रे तत्र तर्तः सौम्योऽभवत्सुतः ॥ ९

१ क. 'पुण्यं पा' । २ ख. ग. घ. ङ. 'स्मात्समासमु' । ३ ख. घ. ङ. 'प्रचरि' । ४ ख. घ. ह्यनन्तीदं ।
 ५ क. 'सर्गान्संहा' । ६ ख. ग. 'संचोदितः' । ७ घ. 'सं परिव' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'तः सा गोमतीभवत्' । श' ।

[अ० २ श्लो० १०-३७]

वायुपुराणम् ।

९

(द्वादशवार्षिकसत्रनिरूपणम्)

शक्तिर्ज्येष्ठाः समभवन्वशिष्टस्य महात्मनः । अरुन्धत्याः सुता यत्र शतमुत्तमतेजसः ॥ १०
 कल्माषपादो नृपतिर्यत्र शप्तश्च शक्तिना । यत्र वैरं समभवद्विश्वामित्रवशिष्टयोः ॥ ११
 अदृश्यन्त्यां समभवन्मुनिर्यत्र पराशरः । पराभवो वशिष्टस्य यस्मिञ्जातेऽप्यवर्तत ॥ १२
 तत्र त ईजिरे सत्रं नैमिषे ब्रह्मवादिनः । नैमिष ईजिरे यत्र नैमिषेयास्ततः स्मृताः ॥ १३
 तत्सत्रमभवत्तेषां समा द्वादश धीमताम् । पुरुरवांसि विक्रान्ते प्रशासति वसुंधराम् ॥ १४
 अष्टादश समुद्रस्य द्वीपानश्चनपुरुरवाः । तुतोष नैव रत्नानां लोभादिति हि नः श्रुतम् ॥ १५
 उर्वशी चक्रमे यं च देवदूतिमनोदिता । आजहार च तत्सत्रं स्वर्वेश्यासहस्रगतः ॥ १६
 तस्मिन्नरपतौ सत्रं नैमिषेयाः प्रचक्रिरे । यं गर्भे सुपुत्रे गङ्गा पावकादीप्ततेजसम् ॥ १७
 तदुल्लवं पर्वते न्यस्तं हिरण्यं प्रत्यपद्यत । हिरण्यं ततश्चक्रे यज्ञवाटं महात्मनाम् ॥ १८
 विश्वकर्मा स्वयं देवो भावयल्लोकभावनम् । बृहस्पतिस्ततस्तत्र तेषाममिततेजसाम् ॥ १९
 ऐहः पुरुरवा भेजे तं देशं मृगयां चरन् । तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं यज्ञवाटं हिरण्यमयम् ॥ २०
 लोभेन हतविज्ञानस्तदादातुं प्रचक्रमे । नैमिषेयास्ततस्तस्य चुक्रुधुर्नृपतेर्भृशम् ॥ २१
 निजघ्नुश्चापि संकुद्धाः कुशवज्रैर्मनीषिणः । ततो निशान्ते राजानं मुनयो दैवमनोदिताः ॥ २२
 कुशवज्रैर्विनिष्पिष्टः स राजा व्यजहात्तनुम् । और्विशेयं ततस्तस्य पुत्रं चक्रुर्नृपं भुवि ॥ २३
 नहुषस्य महात्मानं पितरं यं प्रचक्षते । स तेषु वर्तते सम्यग्धर्मशीलो महीपतिः ॥ २४
 आयुरारोग्यमत्युग्रं तस्मिन्स नरसत्तमैः । सान्त्वयित्वा च राजानं ततो ब्रह्मविदां वराः ॥ २५
 सत्रमारेभिरे कर्तुं यथावद्धर्मभूतये । बभूव सत्रं तत्तेषां ब्रह्माश्चर्यं महात्मनाम् ॥ २६
 विश्वं सिसृक्षमाणानां पुरा विश्वसृजामिव । वैखानसैः प्रियसखैर्वालिखिल्यैर्मरीचिकैः ॥ २७
 अन्यैश्च मुनिभिर्जुष्टं सूर्यवैश्वानरप्रभैः । पितृदेवाप्सरःसिद्धैर्गन्धर्वोरगचारणैः ॥ २८
 संभारैस्तु शुभैर्जुष्टं तैरेवेन्द्रसदो यथा । स्तोत्रैस्तत्रग्रहैर्देवान्पितृन्पित्र्यैश्च कर्मभिः ॥ २९
 आनर्चुश्च यथाजाति गन्धर्वादीन्यथाविधि । आराधयितुमिच्छन्तस्ततः कर्मान्तरेष्वथ ॥ ३०
 जगुः सामानि गन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः । व्याजह्रुर्मनयो वाचं चित्राक्षरपदां शुभाम् ॥ ३१
 मन्त्रादितत्त्वविद्वांसो जगदुश्च परस्परम् । वितण्डावचनाश्चक्रे निजघ्नुः प्रतिवादिनः ॥ ३२
 ऋषयस्तत्र विद्वांसः सांख्याथन्यायकोविदाः । न तत्र दुरितं किञ्चिद्विदधुर्ब्रह्मराक्षसाः ॥ ३३
 न च यज्ञहनो दैत्या न च यज्ञमेषोऽसुराः । प्रायश्चित्तं दुरिष्टं वा न तत्र समजायत ॥ ३४
 शक्तिप्रज्ञाक्रियायोगैर्विधिरासीत्स्वनुष्ठितः । एवं वितेनिरे सत्रं द्वादशाब्दं मनीषिणः ॥ ३५
 भृग्वाद्या ऋषयो धीरा ज्योतिष्टोमान्पृथक्पृथक् । चक्रिरे पृष्ठगमनान्सर्वानयुतदक्षिणान् ॥ ३६
 समाप्तयज्ञास्ते सर्वे वायुमेव महाधिपम् । पप्रच्छुरमितात्मानं भवद्भिर्यदहं द्विजाः ॥ ३७

१ क. 'ज्येष्ठाः स' । ग. घ. 'ज्येष्ठाः समभवन्वाशि' । २ ड. 'वसिष्ठ' । ३ ख. घ. 'तेऽथ वर्तते । तं' ।
 ४ ख. घ. ड. 'वदुतप्रमोदि' । ५ ख. ग. घ. ड. 'तत्सत्रमुर्वेश्या' । ६ ग. ड. 'गमः' । तं । ७ ग. घ. ड. 'गर्भे' । ८ ख.
 तद्रर्भे । ९ क. ड. 'वाढं म' । १० ख. ग. घ. ड. 'वो भौवनं लो' । ११ ख. ग. घ. ड. 'स्ततः सत्रे ते' । १२ ख.
 ग. घ. ड. 'रायुरवाप्याग्रं' । १३ ख. 'मः । शान्तयि' । १४ ख. घ. ड. 'वालिखिल्यैर्मरीचिपः । अं' । १५ ग. घ.
 'र्यविश्वा' । १६ ख. घ. 'त्रशत्रु' । १७ ख. घ. ड. 'तत्त्वे वि' । १८ ख. घ. ड. 'सः संख्या' । १९ ख. घ. ड.
 'मुखोऽसु' । २० ग. घ. ड. 'ऋत्विजो' ।

प्रणोदितश्च वंशार्थं स च तानब्रवीत्प्रभुः । शिष्यः स्वयंभुवो देवः सर्वप्रत्यक्षदृग्दर्शी ॥ ३८
 अणिमादिभिरष्टाभिरैश्वर्यैः समन्वितः । तिर्यग्योन्यादिभिर्धर्मैः सर्वलोकान्विभर्ति यः ॥ ३९
 सप्तस्कन्धादिकं शश्वत्प्लवते योजनाद्वरः । विषये^१ नियता यस्य संस्थिताः सप्तका गणाः ॥ ४०
 व्यूहांस्त्रयाणां भूतानां कुर्वन्त्यश्च महाबलः । तेजसश्चाप्युपध्मानं दधातीमं शरीरिणम् ॥ ४१
 प्राणाद्या वृत्तयः पञ्च करणानां च वृत्तिभिः । प्रेर्यमाणाः शरीराणां कुर्वते यास्तु धारणम् ॥ ४२
 आकाशयोनिर्द्विगुणः शब्दस्पर्शसमन्वितः । तैजसप्रकृतिश्चोक्तोऽप्ययं भावो मनीषिभिः ॥ ४३
 तत्राभिमानी भगवान्वायुश्चातिक्रियात्मकः । वातारणिः समाख्यातः शब्दशास्त्रविशारदः ॥ ४४
 भारत्या श्लक्ष्णया सर्वान्मुनीन्प्रह्लादयन्निव । पुराणज्ञः सुमनसः पुराणाश्रययुक्तया ॥ ४५
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते द्वादशवार्षिकसत्रनिरूपणं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२४९

अथ तृतीयोऽध्यायः ।

प्रजापतिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

महेश्वरायोत्तमवीर्यकर्मणे सुरर्षभायामितबुद्धितेजसे ।
 सहस्रसूर्यान्लवर्चसे नमस्त्रिलोकसंहारविमृष्टये नमः ॥ १
 प्रजापतील्लोकनमस्कृतांस्तथा स्वयंभुरुद्रप्रभृतीन्महेश्वरान् ।
 भृगुं मरीचिं परमेष्ठिनं मनुं रजस्तमोर्धर्ममथापि कश्यपम् ॥ २
 वशिष्ठदक्षात्रिपुलस्त्यकर्दमैरुचिं विवस्वन्तमथापि च क्रतुम् ।
 मुनिं तथैवाङ्गिरसं प्रजापतिं प्रणम्य मूर्ध्ना पुलहं च भावतः ॥ ३
 तथैव चु(च?)क्रोधनमेकविंशतिं प्रजाविद्वद्भ्याऽर्पितकार्यशासनम् ।
 पुरातनानप्यपरांश्च शाश्वतांस्तथैव चान्यान्सगणानवस्थितान् ॥ ४
 (*मनुंश्च सर्वानखिलानवस्थितां) स्तथैव चान्यानपि धैर्यशोभिनः ।
 मुनीन्बृहस्पत्युशनःपुरोगमांस्तपःशुभाचारैर्ऋषीन्दयान्वितान् ॥ ५
 प्रणम्य वक्ष्ये कर्लिपापनाशिनीं प्रजापतेः सृष्टिमिमामनुत्तमाम् ।
 भुरेशदेवर्षिगणैरलंकृतां शुभामतुल्याममदामृषिप्रियाम् ॥ ६
 प्रजापतीनामपि चोल्बणार्चिषां (+विशुद्धवाग्बुद्धिशरीरतेजसाम् ।
 तपोभृतां ब्रह्मदिनादिकालिकीं प्रभूतमाविष्कृतपौरुषश्रियम् ॥) ७
 श्रुतौ स्मृतौ च प्रसृतामुदाहृतां परां पराणामनिलप्रकीर्तिताम् ।
 समासबन्धैर्निर्यतैर्यथातथं विशब्दनेनापि मनःप्रहर्षिणीम् ॥ ८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ड. 'ये वियतो य' । २ ख. घ. ड. 'रिणाम् । प्रा' । ३ ग. ड. 'रदैः । भा' । ४ ख. ड. 'क्षय-
 न्सर्वा' । ५ ख. ग. घ. ड. पुनः । ६ ख. ग. घ. ड. 'दमं रुचि' । ७ ग. ड. 'रदधीन्द' । घ. 'रनिधीन्द' । ८ ड.
 'लिकालना' । ९ ख. सुरर्षिदे' । १० ख. 'शुद्धिवा' । ११ ख. ग. ड. 'लिकां प्र' । १२ ख. ग. ड. 'श्रियाम् ।
 १३ ड. 'यतं यथा' ।

[अ० २ श्लो० ९-२३]

वायुपुराणम् ।

११

(प्रजापतिसृष्टिकथनम्)

- यस्यां च वृद्धा प्रथमा प्रवृत्तिः प्राधानिकी चेश्वरकारिता च ।
यत्तत्सृष्टं कारणमप्रमेयं ब्रह्म प्रधानं प्रकृतिप्रसूतिः ॥ ९
आत्मा गुहा योनिरथापि चक्षुः क्षेत्रं तथैवामृतमक्षरं च ।
शुक्रं तपः सत्त्वमभिप्रकाशं तैज्याष्टि नित्यं पुरुषं द्वितीयम् ॥ १०
तैमप्रमेयं पुरुषेण युक्तं स्वयंभुवा लोकपितामहेन ।
उत्पादकत्वाद्रजसोऽतिरेकात्कालस्य योगान्नियमावधेश्च ॥ ११
क्षेत्रज्ञयुक्तान्नियतान्विकाराल्लोकस्य संतानविवृद्धिहेतून् ।
प्रकृत्यवस्था सुषुप्ते तथाऽष्टौ संकल्पमात्रेण महेश्वरस्य ॥ १२
देवासुराद्रिद्रुमसागराणां (*गन्धर्वयक्षोरगमानुषाणाम् ।)
मनुप्रजेशर्षिपितृद्विजानां पिशाचयक्षोरगराक्षसानाम् ॥ १३
ताराग्रहार्कक्षनिशाचराणां मासर्तुसंवत्सररात्र्यर्हानाम् ।
दिक्कालयोगादियुगायनानां वनौषधीनामपि वीरुधां च ॥ १४
जलौकसामप्सरसां पशूनां विद्युत्सरिन्मेघविहङ्गमानाम् ।
यत्सूक्ष्मं यद्भुवि यद्वियत्स्थं यत्स्थावरं यत्र यदस्ति किञ्चित् ॥ १५
सर्वस्य तस्यास्ति गतिर्विभक्तिराब्रह्मणो यावदियं प्रसूतिः ।
छन्दांसि वेदाः सक्वचो यजूंषि सामानि सोमश्च तथैव यज्ञः ॥ १६
आजीव्यमेषां यदभीप्सितं च देवस्य तस्यैव च वै प्रजानाम् ।
वैवस्वतस्यास्य मनोः पुरस्तात्संभूतिरुक्ता प्रसवश्च तेषाम् ॥ १७
येषामिदं पुण्यकृतां प्रसूत्या लोकत्रयं लोकनमस्कृतानाम् ।
सुरेशदेवर्षिमनुप्रधानमापूरितं चोपरिभूषितं च ॥ १८
रुद्रस्य शापात्पुनरुद्भवश्च दक्षस्य चाप्यत्र मनुष्यलोके ।
वासः क्षितौ वा नियमाद्भवस्य दक्षस्य चात्र प्रतिशापलाभः ॥ १९
मन्वन्तराणां परिवर्तनानि युगेषु संभूतिविकल्पनं च ।
ऋषित्वमार्षस्य च संप्रवृद्धिर्यथा युगादिष्वपि चेत्तदत्र ॥ २०
ये द्वापरेषु प्रथयन्ति वेदान्वयासाश्च तेऽत्र क्रमशो निबद्धाः ।
कल्पस्य संख्या भुवनस्य संख्या ब्रह्मस्य चाप्यत्र दिनस्य संख्या ॥ २१
अण्डोद्भिजस्वेदजरायुजानां धर्मात्मनां स्वर्गनिवासिनां वा ।
ये यातनास्थानगताश्च जीवास्तर्केण तेषामपि च प्रमाणम् ॥ २२
आत्यन्तिकः प्राकृतिकश्च योऽयं नैमित्तिकश्च प्रतिसर्गहेतुः ।
बन्धश्च मोक्षश्च विशिष्य तत्र प्रोक्ता च संसारगतिः परा च ॥ २३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतं नास्ति क. पुस्तके । + 'अण्डोद्भिज' इत्यार्षः प्रयोगः ।

१ घ. बुद्ध्या । २ क. 'सूति । आ' । ३ ख. गृह । ग. गुहा । ४ क. 'मतिप्र' । ५ ख. ग. ड. तदृष्टि । ६ ख. ग. ड. तदप्र' । ७ ख. ग. घ. ड. 'हेतुम् । प्र' । ८ ख. घ. 'हाणाम् । ९ ख. घ. ड. 'नां नानौ' । १० ख. 'विभाग आत्र' । ११ क. प्रजापतेः । १२ क. 'प्रधीनामा' । १३ ख. ग. घ. ड. 'पविभूषणं च । १४ ख. ग. ब्राह्मणस्य । १५ ख. ग. घ. ड. 'नां च । ये । १६ ख. ग. घ. ड. परं ।

प्रकृत्यवस्थेषु च कारणेषु या च स्थितिर्या च पुनः प्रवृत्तिः ।

तच्छास्त्रयुक्त्या स्वमतिप्रयत्नात्समस्तमाविष्कृतधीधृतिभ्यः ॥

विप्रा ऋषिभ्यः समुदाहृतं यद्यथातथं तच्छृणुतोच्यमानम् ॥

२४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७३

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

ऋषयस्तु ततः श्रुत्वा नैमिषारण्यवासिनः । प्रत्यूचुस्ते ततः सर्वे सूतं पर्याकुलेक्षणाः ॥ १

भवान्वै वंशकुशलो व्यासात्प्रत्यक्षदर्शिवान् । तस्मात्त्वं भवनं कृत्स्नं लोकस्यामुष्य वर्णय ॥ २

यस्य यस्यान्वया ये ये तांस्तानिच्छाम वेदितुम् । तेषां पूर्वप्सिष्टि च विचित्रां तां प्रजापतेः ३

असकृत्परिपृष्टस्मै महात्मा लोमहर्षणः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथयामास सत्तमः ॥ ४

लोमहर्षण उवाच—

पृष्टां चैतां कथां दिव्यां श्लक्ष्णां पापप्रणाशिनीम् । कथयमानां मया चित्रां बह्वर्थां श्रुतिसंमताम्

यश्चेमां धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्षणशः । श्रावयेच्चापि विप्रेभ्यो यतिभ्यश्च विशेषतः ॥ ६

शुचिः पर्वसु युक्तात्मा तीर्थेष्वायतनेषु च । दीर्घमायुरवाप्नोति स पुराणानुकीर्तनात् ॥ ७

स्ववंशधारणं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते । विस्तारावयवं तेषां यथाशब्दं यथाश्रुतम् ॥ ८

कीर्त्यमानं निबोधध्वं सर्वेषां कीर्तिवर्धनम् । धन्यं यशस्यं शत्रुघ्नं स्वर्ग्यमायुर्विवर्धनम् ॥ ९

कीर्तनं स्थिरकीर्तीनां सर्वेषां पुण्यकारिणाम् । सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ॥ १०

वंश्यानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्षणम् । कल्पेभ्योऽपि हि यः कल्पः शुचिभ्यो नियतः शुचिः

पुराणं संप्रवक्ष्यामि मारुतं वेदसंमितम् । प्रबोधः प्रलयश्चैव स्थितिरुत्पत्तिरेव च ॥ १२

प्रक्रिया प्रथमः पादः कथ्यवस्तुपरिग्रहः । उपोद्घातोऽनुपङ्गश्च उपसंहार एव च ॥ १३

धर्म्यं यशस्यमायुष्यं सर्वपापप्रणाशनम् । एवं हि पादाश्चत्वारः समासात्कीर्तिता मया ॥ १४

वक्ष्याम्येतान्पुनस्तांस्तु विस्तरेण यथाक्रमम् । तस्मै हिरण्यगर्भाय पुरुषायेश्वराय च ॥ १५

अर्जाय प्रथमायैव विशिष्टाय प्रजात्मने । ब्रह्मणे लोकतन्त्राय नमस्कृत्वा स्वयंभुवे ॥ १६

महदाद्यं विशेषान्तं सवैरूप्यं सलक्षणम् । पञ्चप्रमाणं षड्भवेतं पुरुषाधिष्ठितं तुतम् ॥ १७

असंशयात्प्रवक्ष्यामि भूतसर्गमनुत्तमम् । अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् ॥ १८

प्रधानं प्रकृतिं चैव यमाहुस्तत्त्वचिन्तकाः । गन्धवर्णरसैर्हीनं शब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ १९

अजातं ध्रुवमक्षयं नित्यं स्वात्मन्यवस्थितम् । जगद्योनिं महद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ २०

विग्रहं सर्वभूतानामव्यक्तमभवत्किल । अनाद्यन्तमजं सूक्ष्मं त्रिगुणं प्रभवाप्ययम् ॥ २१

असांप्रतमविज्ञेयं ब्रह्माग्रे समवर्तत । तस्याऽऽत्मना सर्वमिदं व्याप्तमासीत्तमोमयम् ॥ २२

१ ख. घ. ड. 'ब्रह्मकल्या' । २ ख. 'प्रभावात्स' । ३ क. 'दर्शवा' । ग. 'दर्शनात्' । तं । ४ ख. ग. 'च्छामि वे' । ५ ग. 'सृष्ट्या' । ६ ख. घ. ड. 'थावृत्तं य' । ७ ख. ग. घ. ड. 'ब्रह्माण्डं' । ८ क. 'अन्ताय' । ९ ख. 'स्कृत्य स्व' । १० घ. 'असंशयं प्रव' । ११ क. ख. ग. ड. 'वाच्यम्' ।

[अ० ४ श्लो० २३-९०]

वायुपुराणम् ।

१३

(सृष्टिप्रकरणम्)

गुणसाम्ये तदा तस्मिन्गुणभावे तमोमये । सर्गकाले प्रधानस्य क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्य वै २३
 गुणभावाद्वाच्यमानो महान्प्रादुर्बभूव ह । सूक्ष्मेण महता सोऽथ अव्यक्तेन समावृतः ॥ २४
 सत्त्वोद्विक्तो महानग्रे सत्त्वमोत्रं प्रकाशकम् । मनो महांश्च विज्ञेयो मनस्तत्कारणं स्मृतम् ॥ २५
 लिङ्गमोत्रसमुत्पन्नः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । धर्मादीनां तु रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः ॥ २६
 महांस्तु सृष्टिं कुरुते नोद्यमानः सिसृक्षया । मनो महान्मतिर्व्रह्मा भूबुद्धिः ख्यातिरीश्वरः ॥ २७
 प्रज्ञा चित्तिः स्मृतिः संविद्विपुरं चोच्यते बुधैः । मनुते सर्वभूतानां यस्माच्चेष्टाफलं विभुः ॥ २८
 सौ(सू)क्ष्मत्वेन विवृद्धानां तेन तन्मन उच्यते । तत्त्वानामग्रजो यस्मान्महांश्च परिमाणतः ॥ २९
 शेषेभ्योऽपि गुणेभ्योऽसौ महानिति ततः स्मृतः । विभार्ति मानं मनुते विभागं मन्यतेऽपि च ॥
 पुरुषोपभोगसंबन्धात्तेन चासौ मतिः स्मृतः । बृहत्त्वाद्बृंहणत्वाच्च भावानां सलिलाश्रयात् ३१
 यस्माद्बृंहयते भावान्ब्रह्मा तेन निरुच्यते । आपूरयित्वा यस्माच्च कृत्स्नान्देहाननुग्रहैः ॥ ३२
 तत्त्वभावांश्च नियतांस्तेन भूरिति चोच्यते । बुध्यते पुरुषश्चात्र सर्वभावान्निताहितान् ॥ ३३
 यस्माद्बोधयते चैव तेन बुद्धिर्निरुच्यते । ख्यातिः प्रत्युपभोगश्च यस्मात्संवर्तते ततः ॥ ३४
 भोगस्य ज्ञाननिष्ठत्वात्तेन ख्यातिरिति स्मृतः । ख्यायते तद्गुणैर्वाऽपि नामादिभिरनेकशः ॥ ३५
 तस्माच्च महतः संज्ञा ख्यातिरित्यभिधीयते । साक्षात्सर्वं विजानाति महात्मा तेन चेश्वरैः ॥ ३६
 तस्माज्जाता ग्रहाश्चैव प्रज्ञा तेन स उच्यते । ज्ञानादीनि च रूपाणि क्रतुकर्मफलानि च ॥ ३७
 चिनोति यस्माद्भोगार्थं तेनासौ चित्तिरुच्यते । वर्तमानान्यतीतानि तथा चानागतान्यपि ॥ ३८
 स्मरते सर्वकार्याणि तेनासौ स्मृतिरुच्यते । कृत्स्नं च विन्दते ज्ञानं तस्मान्माहात्म्यमुच्यते ॥ ३९
 तस्माद्विन्देर्विदश्चैव संविदित्यभिधीयते । विद्यते स च सर्वस्मिन्सर्वं तस्मिन्श्च विद्यते ॥ ४०
 तस्मात्संविदिति प्रोक्तो महान्वै बुद्धिर्मत्तरैः । ज्ञानात्तु ज्ञानमित्याह भगवान्ज्ञानसंनिधिः ॥ ४१
 द्वंद्वानां विपुरीर्भावाद्विपुरं प्रोच्यते बुधैः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यं च तथेश्वरः ॥ ४२
 बृहत्त्वाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतत्वाद्भव उच्यते । क्षेत्रक्षेत्रज्ञविज्ञानादेकत्वाच्च स कः स्मृतः ॥ ४३
 यस्मात्पुर्व्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति चोच्यते ॥ ४४
 पर्यायवाचकैः शब्दैस्तत्त्वमाद्यमनुत्तमम् । व्याख्यातं तत्त्वभावज्ञैरेवं सद्भावचिन्तकैः ॥ ४५
 महान्सृष्टिं विकुरुते चोद्यमानः सिसृक्षया । संकल्पोऽध्यवसायश्च तस्य वृत्तिद्वयं स्मृतम् ॥ ४६
 धर्मादीनि च रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः । त्रिगुणस्तु स विज्ञेयः सत्त्वराजसतामसः ॥ ४७
 त्रिगुणाद्रजसोद्विक्तादहंकारस्ततोऽभवत् । महता चाऽऽवृतः सर्गो भूतादिविकृतस्तु सः ॥ ४८
 तस्माच्च तमसोद्विक्तादहंकारादजायत । भूततन्मात्रसर्गस्तु भूतादिस्तामसस्तु सः ॥ ४९
 भूतादिस्तु विकुर्वाणः शब्दमात्रं ससर्ज ह । (+आकाशं शुषिरं तस्मादुद्विक्तं शब्दलक्षणम् ॥ ५०

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ क. ग. घ. ङ. 'माने म' । २ क. 'मात्रप्र' । ३ घ. ङ. 'ज्ञेय एतत्का' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'मात्रं
 समुत्पन्नं क्षेत्र' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'चोद्यमानः' । ६ क. 'ह्मा पूर्वबुद्धिः' । ७ घ. ङ. 'विविधानां' । ८ ङ. 'मप्रयो य' ।
 ९ ख. ग. घ. ङ. 'भ्यो गुणतत्त्वेभ्यो म' । १० घ. 'तः' । संख्यायते गुणैर्वा । ११ ख. घ. ङ. 'नानादे' । १२ ख.
 घ. संख्या । १३ ख. घ. ङ. 'रः' । यस्माज्जातगुहा चैव । १४ क. 'द्विदोर्विदेशै' । १५ ख. घ. ङ. 'द्विमात्रैः' ।
 १६ ख. घ. ङ. 'भावं विपु' । १७ ख. घ. ङ. 'त्वाद्भाव' । १८ ख. घ. ङ. 'लो व्यव' । १९ ख. घ.
 ङ. 'वृद्धिद्व' । २० ख. घ. ङ. 'दिवाद्यत' ।

आकाशं शब्दमात्रं तु भूतादिश्चाऽऽवृणोत्पुनः । शब्दमात्रं तदाकाशं स्पर्शमात्रं ससर्ज ह ॥५१
 *बलवाञ्जायते वायुः स वै स्पर्शगुणो मतः । आकाशं शब्दमात्रं तु स्पर्शमात्रं समावृणोत् ॥५२
 वायुश्चापि विकुर्वाणो रूपमात्रं ससर्ज ह । ज्योतिरुत्पद्यते वायोस्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ ५३
 स्पर्शमात्रं तु वै वायो रूपमात्रं समावृणोत् । ज्योतिश्चापि विकुर्वाणं रसमात्रं ससर्ज ह ॥ ५४
 संभवन्ति ततो ह्यापः पश्चात्तापै रसात्मिकाः । रसमात्रास्तु ता ह्यापो रूपमात्राभिरावृणोत् ५५
 आपो रसान्विकुर्वत्यो गन्धमात्रं ससर्जिरे । संघातो जायते तस्मात्तस्य गन्धो गुणः स्मृतः ५६
 रसमात्रं तु ततोयं गन्धमात्रं समावृणोत् । तस्मिंस्तस्मिंस्तु तन्मात्रा तेन तन्मात्रता स्मृता ॥५७
 अविशेषवाचकत्वादविशेषास्ततः स्मृताः । अशान्तघोरमूढत्वादविशेषास्ततः पुनः ॥ ५८
 भूततन्मात्रसर्गोऽयं विज्ञेयस्तु परस्परात् । वैकारिकादहंकारात्सत्त्वोद्विक्तात्तु सात्त्विकात् ॥ ५९
 वैकारिकः स सर्गस्तु युगपत्संप्रवर्तते । बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ ६०
 साधकानीन्द्रियाणि स्युर्देवा वैकारिका दश । एकादशं मनस्तत्र देवा वैकारिकाः स्मृताः ॥६१
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमी । शब्दादीनामवाप्त्यर्थं बुद्धियुक्तानि वक्ष्यते(?) ६२
 पादौ पायुरुपस्थश्च हस्तौ वाग्दशमी भवेत् । गतिर्विसर्गो ह्यानन्दः शिल्पं वाक्यं च कर्म च ६३
 आकाशं शब्दमात्रं च स्पर्शमात्रं समाविशत् । द्विगुणस्तु ततो वायुः शब्दस्पर्शात्मकोऽभवत् ६४
 रूपं तथैव विशतः शब्दस्पर्शगुणाबुभौ । त्रिगुणस्तु ततश्चाग्निः स शब्दस्पर्शरूपवान् ॥ ६५
 स शब्दस्पर्शरूपश्च रसमात्रं समाविशत् । तस्माच्चतुर्गुणा ह्यापो विज्ञेयास्ता रसात्मिकाः ॥ ६६
 स शब्दस्पर्शरूपेषु गन्धस्तेषु समाविशत् । संयुक्ता गन्धमात्रेण आचिन्वन्तो महीमिमाम् ॥ ६७
 तस्मात्पञ्चगुणा भूमिः स्थूलभूतेषु दृश्यते । शान्ता घोराश्च मूढाश्च विशेषास्तेन ते स्मृताः ॥६८
 परस्परानुप्रवेशाद्वारयन्ति परस्परम् । भूमेरन्तस्त्वदं सर्वं लोकालोकघनावृतम् ॥ ६९
 विशेषा इन्द्रियग्राह्या नियतत्वाच्च ते स्मृताः । गुणं^१ पूर्वस्य पूर्वस्य प्रामुवन्त्युत्तरोत्तरम् ॥ ७०
 तेषां यावच्च यद्यच्च तत्तत्तावद्गुणं स्मृतम् । उपलभ्य शुचेर्गन्धं केचिद्वायोरनैपुणात् ॥ ७१
 पृथिव्यामेव तद्विद्यादेषां वायोश्च संश्रयात् । (+एतेसप्त महावीर्या नानाभूताः पृथक्पृथक् ॥७२
 नाशक्नुवन्प्रजाः स्रष्टुमसमागम्य कृत्स्नशः । ते समेत्य महात्मानो ह्यन्योन्यस्यैव संश्रयात् ॥७३
 पुरुषाधिष्ठितत्वाच्च अव्यक्तानुग्रहेण च । महदादयो विशेषान्ता अण्डमुत्पादयन्ति ते ॥ ७४
 (÷ एककालं समुत्पन्नं जलबुद्बुदवच्च तत् । विशेषेभ्योऽण्डमभवद्बृहत्तदुदकं च यत् ॥ ७५
 तत्तस्मिन्कार्यकरणं संसिद्धं ब्रह्मणस्तदा । प्राकृतेऽण्डे विबुद्धे सन्क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७६
 [=स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते) । आदिकर्ता च भूतानां ब्रह्माऽग्रे समवर्तत ॥७७
 हिरण्यगर्भः सोऽग्रेऽस्मिन्प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः । सर्गे च प्रतिसर्गे च क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः] ॥ ७८
 करणैः सह सृज्यन्ते प्रत्याहारे त्यजन्ति च । भजन्ते च पुनर्देहानसमाहारसंधिषु ॥ ७९
 हिरण्मयस्तु यो मेरुस्तस्योल्बं तन्महात्मनः । गर्भोदकं समुद्राश्च जराद्यस्थानि पर्वताः ॥ ८०

* इदमर्थं ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । ÷ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । = एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'काः । शब्दः स्पर्शश्च रूपश्च गन्धस्तेषां स' । २ क. 'न्वन्ति म' । ३ ख. घ. 'णं च पूर्वपूर्वस्य ।

[अ० ९ श्लो० १-११]

वायुपुराणम् ।

१५

(सृष्टिप्रकरणम्)

तस्मिन्नण्डे त्विमे लोका अन्तर्भूतास्तु सप्त वै । सप्तद्वीपा च पृथिवी समुद्रैः सह सप्तभिः ॥ ८१
 पर्वतैः सुमहद्भिश्च नदीभिश्च सहस्रशः । अन्तस्तस्मिंस्त्विमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत् ॥ ८२
 चन्द्रादित्यौ सनक्षत्रौ सग्रहौ सह वायुना । लोकालोकं च यत्किञ्चिच्चाण्डे तस्मिन्समर्पितम् ८३
 अद्भिर्दशगुणाभिस्तु बाह्यतोऽण्डं समावृतम् । आपो दशगुणा ह्येवं तेजसा बाह्यतो वृताः ॥ ८४
 तेजो दशगुणेनैव बाह्यतो वायुनाऽऽवृतम् । *वायुर्दशगुणेनैव बाह्यतो नभसाऽऽवृतः ॥ ८५
 आकाशेन वृतो वायुः खं च भूतादिनाऽऽवृतम् । भूतादिर्महता चापि अव्यक्तेन वृतो महान् ८६
 एतैरावरणैरण्डं सप्तभिः प्राकृतैर्वृतम् । एताश्चाऽऽवृत्य चान्योन्यमष्टौ प्रकृतयः स्थिताः ॥ ८७
 प्रसर्गकाले स्थित्वा च ग्रसन्त्येताः परस्परम् । एवं परस्परोत्पन्ना धारयन्ति परस्परम् ॥ ८८
 आधाराधेयभावेन विकारैश्च विकारिषु । अव्यक्तं क्षेत्रमुद्दिष्टं ब्रह्मा क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ८९
 इत्येष प्राकृतः सर्गः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । अबुद्धिपूर्वं प्रागासीत्प्रादुर्भूता तडिद्यथा ॥ ९०
 एतद्विरण्यगर्भस्य जन्म यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥ ९१
 निवृत्तिकामोऽपि नरः शुद्धात्मा लभते गतिम् । पुराणश्रवणान्नित्यं सुखं च क्षेममाप्नुयात् ॥ ९२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३६५

अथ पञ्चमोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

+लोमहर्षण उवाच—

यद्विसृष्टेस्तु संख्यातं मया कालान्तरं द्विजाः । एतत्कालान्तरं ज्ञेयमहर्वै पारमेश्वरम् ॥ १
 रात्रिस्त्वेतावती ज्ञेया परमेशस्य कृत्स्नशः । अहस्तस्य तु या सृष्टिः प्रलयो रात्रिरुच्यते ॥ २
 अहश्च विद्यते तस्य न रात्रिरिति धारणा । उपचारः प्रक्रियते लोकानां हितकाम्यया ॥ ३
 (†प्रजाः प्रजानां पतय ऋषयो मुनिभिः सह । ऋषीन्सनत्कुमाराख्यान्ब्रह्मसायुज्यगैः सह ४
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पञ्च च ।) तन्मात्रा इन्द्रियगणो बुद्धिश्च मनसा सह ॥ ५
 अहस्तिष्ठन्ति ते सर्वे परमेशस्य धीमतः । अहरन्ते प्रलीयन्ते रात्र्यन्ते विश्वसंभवः ॥ ६
 स्वात्मन्यवस्थिते सत्त्वे विकारे प्रतिसंहते । सार्धैर्मै(म्यै)णावतिष्ठेते प्रधानपुरुषाबुभौ ॥ ७
 तमःसत्त्वगुणावेतौ समत्वेन व्यवस्थितौ । अत्रोद्भित्तौ प्रसूतौ च तौ तथा च परस्परम् ॥ ८
 गुणसाम्ये लयो ज्ञेयो वैषम्ये सृष्टिरुच्यते । तिलेषु वा यथा तैलं घृतं पयसि वा स्थितम् ॥ ९
 तथा तमसि सत्त्वे च रजोऽव्यक्ताश्रितं स्थितम् । उपास्य रजनीं कृत्स्नां परां माहेश्वरीं तदा ॥
 अहर्मुखे प्रवृत्ते च परैः प्रकृतिसंभवः । क्षोभयामास योगेन परेण परमेश्वरः ॥ ११

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + सूत उवाचेति घ. पुस्तके । † धनुश्चिह्नान्तर्गतं नास्ति ड. पुस्तके ।

१ क. पृथ्वीयं स । २ ड. 'तो भूताः । ३ क. वायोर्द । ४ क. 'वृतम् । आ । ५ क. 'रस्य वि' । ६ ख. ग. घ. ड. 'काले च न' । ७ घ. यदि सृ । ८ ड. धारिणा । ९ ख. ग. घ. ड. 'त्मन्येव । १० क. 'संहते । ११ ग. 'धम्येणा' । घ. 'धम्येण विति' । १२ ख. ग. घ. ड. तौ । १३ ग. परस्परौ । १४ क. पुरः ।

प्रधानं पुरुषं चैव प्रविश्याण्डं महेश्वरः । प्रधानात्क्षोभ्यमाणात्तु रजो वै समवर्तत ॥ १२
 रजः प्रवर्तकं तत्र बीजेष्वपि यथा जलम् । गुणवैषम्यमासाद्य प्रसूयन्ते ह्यधिष्ठिताः ॥ १३
 गुणेभ्यः क्षोभ्यमाणेभ्यस्त्रयो देवा विजज्ञिरे । आश्रिताः परमा गुह्याः सर्वात्मानः शरीरिणः ॥
 रजो ब्रह्मा तमो ह्यग्निः सत्त्वं विष्णुरजायत । रजःप्रकाशको ब्रह्मा स्रष्टृत्वेन व्यवस्थितः ॥ १५
 *तमःप्रकाशकोऽग्निस्तु कालत्वेन व्यवस्थितः । सत्त्वप्रकाशको विष्णुरौदासीन्ये व्यवस्थितः ॥
 +एत एव त्रयो लोका एत एव त्रयो गुणाः । एत एव त्रयो वेदा एत एव त्रयोऽग्नयः ॥ १७
 परस्पराश्रिता ह्येते परस्परमनुव्रताः । परस्परेण वर्तन्ते धारयन्ति परस्परम् ॥ १८
 अन्योन्यमिथुना ह्येते ह्यन्योन्यमुपजीविनः । क्षणं वियोगो न ह्येषां न त्यजन्ति परस्परम् ॥ १९
 ईश्वरो हि परो देवो विष्णुस्तु महतः परः । ब्रह्मा तु रजसोद्रिक्तः सर्गायेह प्रवर्तते ॥
 परश्च पुरुषो ज्ञेयः प्रकृतिश्च परा स्मृता ॥ २०

अधिष्ठितोऽसौ हि महेश्वरेण प्रवर्तते चोद्यमानः समन्तात् ।

अनुप्रवर्तन्ति महान्तैमेव चिरस्थिताः स्वे विषये प्रियत्वात् ॥ २१

प्रधानं गुणवैषम्यात्सर्गकाले प्रवर्तते । ईश्वराधिष्ठितोत्पूर्वं तस्मात्सदसदोत्पत्तिकात् ॥ २२
 ब्रह्मा बुद्धिश्च मिथुनं युगपत्संबभूवतुः । तस्मात्तमोव्यक्तमयः क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ २३
 ('संसिद्धः कार्यकरणैर्ब्रह्माऽग्रे समवर्तत । तेजसा प्रथमो धीमानव्यक्तः संप्रकाशते ॥ २४
 स वै शरीरी प्रथमः कारणत्वे व्यवस्थितः ।) =अप्रतीयेन ज्ञानेन ऐश्वर्येण च सोऽन्वितः २५
 धर्मेण चाप्रतीयेन वैराग्येण समन्वितः । तस्येश्वरस्याप्रतिघं ज्ञानं वैराग्यलक्षणम् ॥ २६
 धर्मैश्वर्यकृता बुद्धिर्ब्राह्मी जज्ञेऽभिमानिनः । अव्यक्ताज्जायते चास्य मनसा च यदिच्छति ॥ २७
 वशीकृतत्वाद्वैगुण्यात्सुरेशत्वात्स्वभावतः । चतुर्मुखस्तु ब्रह्मत्वे कालत्वे चान्तकोऽभवत् ॥ २८
 सहस्रमूर्धा पुरुषस्तिष्ठोऽवस्थाः स्वयंभुवः । [*सत्त्वं रजश्च ब्रह्मत्वे कालत्वे च रजस्तमः ॥ २९
 सात्त्विकं पुरुषत्वे च गुणवृत्तिः स्वयंभुवः] । लोकान्सृजति ब्रह्मत्वे कालत्वे संक्षिपत्यपि ॥ ३०
 पुरुषत्वे ह्युदासीनस्तिष्ठोऽवस्थाः प्रजापतेः । ब्रह्मा कमलगर्भाभः कालो जात्याऽञ्जनप्रभः ॥ ३१
 पुरुषः पुण्डरीकाक्षो रूपं तत्परमात्मनः । योगेश्वरः शरीराणि करोति विकरोति च ॥ ३२
 नानाकृतिक्रियारूपनामवृत्तिः स्वलीलया । त्रिधा यद्वर्तते लोके तस्मात्त्रिगुण उच्यते ॥ ३३
 चतुर्धा प्रविभक्तत्वाच्चतुर्व्यूहः प्रकीर्तितः । यदाप्नोति यदादत्ते यच्चास्ति(त्ति)विषयं प्रति ॥ ३४
 त(य)चास्य सततं भावस्तस्मादात्मा निरुच्यते । ऋषिः सर्वगतत्वाच्च शरीराद्यात्स्वयं प्रभुः ३५
 स्वामित्वमस्य तत्सर्वं विष्णुः सर्वप्रवेशनात् । भगवान्भगसद्भावाद्भागो रागस्य शासनात् ॥ ३६
 परश्च तु प्रकृष्टत्वादवनादोमिति स्मृतः । सर्वज्ञः सर्वविज्ञानात्सर्वः सर्वं यतस्ततः ॥ ३७
 नराणामयनं यस्मात्तेन नारायणः स्मृतः । त्रिधा विभज्य स्वात्मानं त्रैलोक्यं संप्रवर्तते ॥ ३८

* अयं श्लोको नास्ति ड. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । † धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।
 = इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । × एतच्चिह्नान्तर्गतो ग्रन्थो नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ड. 'धानक्षो' । २ घ. 'नाक्षो' । ३ क. 'न्त एव' । ४ घ. ड. 'ता पूर्व त' । ५ घ. ड. 'दात्मिका' । ब्र ।
 ६ ड. 'प्रतिघे' । ७ ग. ड. 'स्वशील' । ८ ख. 'राघालयं' । ग. 'राधात्मयं' । घ. 'राधातयं' । ड. 'राधात्ययं' । ९ ख.
 घ. ड. 'स्य यत्स' ।

[अ० ६ श्लो० १-९]

वायुपुराणम् ।

१७

(सृष्टिप्रकरणम्)

सृजते ग्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिस्तु यत् । अग्रे हिरण्यगर्भः स प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः ॥ ३९
 आदित्वाच्चाऽऽदिदेवोऽसावजातत्वादजः स्मृतः । पाति यस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापतिरतः स्मृतः
 देवेषु च महान्देवो महादेवस्ततः स्मृतः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यत्वाच्चेश्वरः ॥ ४१
 बृहत्त्वाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतत्वाद्भूत उच्यते । (*क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञानाद्विभुः सर्वगतो यतः ॥ ४२
 यस्मात्पुन्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति स स्मृतः) ॥ ४३
 इज्यत्वादुच्यते यज्ञैः कविर्विक्रान्तदर्शनात् । क्रमणः क्रमणीयत्वाद्वर्णकस्याभिपालनात् ॥ ४४
 आदित्यसंज्ञः कपिलस्त्वग्रजोऽग्निरिति स्मृतः । हिरण्यमस्य गर्भोऽभूद्धिरण्यस्यापि गर्भजः ॥ ४५
 तस्माद्धिरण्यगर्भः स पुराणेऽस्मिन्निरुच्यते । स्वयंभुवो निवृत्तस्य कालो वर्षाग्रजस्तु यः ॥ ४६
 न शक्यः परिसंख्यातुमपि वर्षशतैरपि । कल्पसंख्यानिवृत्तस्तु पराख्यो ब्रह्मणः स्मृतः ॥ ४७
 तावच्छेषोऽस्य कालोऽन्यस्तस्यान्ते प्रतिमृज्यते । कोटिकोटिसहस्राणि अन्तर्भूतानि यानि वै ॥
 समतीतानि कल्पानां तावच्छेषाः परास्तु ये । यस्त्वयं वर्तते कल्पो वाराहं तं निबोधत ॥ ४९
 प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः । तस्मिन्स्वायंभुवाद्यास्तु मनवः स्युश्चतुर्दश ॥ ५०
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्या ये च वै पुनः । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा समन्ततः ॥ ५१
 पूर्णं युगसहस्रं वै परिपालया नरेश्वरैः । प्रजाभिस्तपसा चैव तेषां शृणुत विस्तरम् ॥ ५२
 मन्वन्तरेण चैकेन सर्वाण्येवान्तराणि वै । भविष्याणि भविष्यैश्च कल्पः कल्पेन चैव ह ॥ ५३
 अतीतानि च कल्पानि सोदकानि सहान्वयैः । अनागतेषु तद्वच तर्कः कार्यो विजानता ॥ ५४
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे प्रकृतिकोमणो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१९

अथ षष्ठोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

सूत उवाच—

आपो ह्यग्रेः समभवन्नष्टेऽग्नौ पृथिवीतले । सान्तरालैकलीनेऽस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ १
 एकार्णवे तदा तस्मिन् प्राज्ञायत किंचन । तदा सै भगवान्ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २
 सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णोऽह्यतीन्द्रियः । ब्रह्मा नारायणाख्यः स सुष्वाप सलिले तदा ॥ ३
 सत्त्वोद्रेकात्प्रबुद्धस्तु शून्यं लोकमुदीक्ष्य सः । इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति ॥ ४
 आपो नारा वै तनव इत्यपां नाम शुश्रुम । अप्सु शेते च यत्तस्मात्तेन नारायणः स्मृतः ॥ ५
 तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ ६
 ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्वायुर्भूत्वा तदा चरन् । निशायामिव खद्योतः प्रावृट्काले ततस्ततः ॥ ७
 ततस्तु सलिले तस्मिन्विज्ञायान्तर्गतां महीम् । अनुमानादसंमूढो भूमेरुद्धरणं प्रति ॥ ८
 अकरोत्स तनुं ह्यन्यां कल्पादिषु यथा पुरा । ततो महात्मा मनसा दिव्यं रूपमचिन्तयत् ॥ ९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ड. वीक्ष्यते । २ ग. घ. ड. 'तिरिति स्मृ' । ३ ख. ग. घ. ड. 'ज्ञः क्वचिद्विक्रान्त' । ४ ख. घ. ड. न
 प्रज्ञां ५ ग. समभवन्न' । ६ ख. घ. ड. भवति ब्रह्मा । ७ ख. 'त्वोद्रेकात्प्र' । ८ क ग. 'रत् । नि' । ९ क.
 'नुं त्वन्यां ।

सलिलेनाऽऽप्लुतां भूमिं दृष्ट्वा स तु समन्ततः । किं^१ तु रूपं महत्कृत्वा उद्धरेयमहं महीम् ॥ १०
 जलक्रीडासु रुचिरं वाराहं रूपमस्मरत् । अमृष्यं सर्वभूतानां वाङ्मयं धर्मसंज्ञितम् ॥ ११
 दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमुच्छ्रितम् । नीलमेघप्रतीकाशं मेघस्तनितनिस्वनम् ॥ १२
 महापर्वतवर्ष्माणं श्वेतं तीक्ष्णोग्रदंष्ट्रिणम् । विद्युदग्निप्रकाशाक्षमादित्यसमतेजसम् ॥ १३
 पीनवृत्तायतस्कन्धं सिंहविक्रान्तगामिनम् । पीनोन्नतकटीदेशं सुश्लक्ष्णं शुभलक्षणम् ॥ १४
 रूपमास्थाय विपुलं वाराहममितं हरिः । पृथिव्युद्धरणार्थाय प्रविवेश रसातलम् ॥ १५
 स वेदपाद्यूपदंष्ट्रः क्रतुवक्षोऽश्वितीमुखः । अग्निजिह्वा दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो(र्षा) महातपाः ॥ १६
 अहोरात्रेक्षणधरो वेदाङ्गश्रुतिभूषणः । आज्यनाशः(सः) सुवतुण्डः सामघोषस्वनो महान् ॥ १७
 सत्यधर्ममयः श्रीमान्धर्मविक्रमसंस्थितः । प्रायश्चित्तरथो घोरः पशुजानुर्महाकृतिः ॥ १८
 उद्गात्रत्रो होमलिङ्गः स्थानवीजी महौषधिः । वेद्यान्तरात्मा मन्त्रस्फिगाज्यस्पृक्सोमशोणितः ॥
 वेदस्कन्धो हविर्गन्धो हव्यकव्यातिवेगवान् । प्राग्वंशकायो द्युतिमान्नानादीक्षाभिरन्वितः ॥ २०
 दक्षिणाहृदयो योगी महासत्रमयो विभुः । उपाकर्मेष्टिरुचिरः प्रवर्ग्यवित्तभूषणः ॥ २१
 नानाछन्दोगतिपथो गुह्योपनिषदांसनः । छायापत्नीसहायो वै मणिशृङ्ग इवोच्छ्रितः ॥ २२
 भूत्वा यज्ञवराहो वै अपः स प्राविशत्प्रभुः । (*अद्भिः संछादितामुर्वी स तामश्नन्प्रजापतिः ॥
 उपगम्योज्जहाराऽऽशु अपस्ताश्च स विन्यसन् । सामुद्रीर्वै समुद्रेषु नादेयीश्च नदीष्वथ ॥ २४
 रसातलतले) मग्नां रसातलतले गताम् । प्रभुर्लोकहितार्थाय दंष्ट्रयाऽभ्युज्जहार गाम् ॥ २५
 ततः स्वस्थानमानीय पृथिवीं पृथिवीकरः । मुमोच पूर्वं मनसा धारयित्वा धराधरः ॥ २६
 तस्योपरि जलौघस्य महती नौरिव स्थिता । चरितत्वाच्च देहस्य न मही याति विप्लवम् ॥ २७
 ततोद्धृत्य क्षितिं देवो जगतः स्थापनेच्छया । पृथिव्याः प्रविभागाय मनश्चक्रेऽम्बुजेक्षणः ॥ २८
 पृथिवीं तु समीकृत्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्विरीन् । प्रार्क्सर्गे दह्यमानास्तु तदा संवर्तकाग्निना २९
 तेनाग्निना विशीर्णास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः ॥ ३०
 निषिक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः
 गिरयोऽन्तर्निगीर्णत्वाच्चयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तेषु विशीर्णेषु लोकोदधिगिरिष्वथ ॥ ३२
 विश्वकर्मा विभजते कल्पादिषु पुनः पुनः । ससमुद्रामिमां पृथ्वीं सप्तद्वीपां सपर्वताम् ॥ ३३
 भूराद्यांश्चतुरो लोकान्पुनः सोऽथ प्रकल्पयत् । लोकान्प्रकल्पयित्वा च प्रजासर्गं ससर्ज ह ॥ ३४
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः । ससर्ज सृष्टिं तद्द्वीपां कल्पादिषु यथा पुरा ॥ ३५
 तस्याभिध्यायतः सर्गं तदा वै बुद्धिपूर्वकम् । प्रध्यानसमकालं वै प्रादुर्भूतस्तमोमयः ॥ ३६
 तमोमोहो महामोहस्तामिस्रो अ(ह्य)न्धसंज्ञितः । अविद्या पञ्चपर्वेषा प्रादुर्भूता महात्मनः ॥ ३७
 पञ्चधा चाऽऽश्रितः सर्गो ध्यायतः सोऽभिमानिनः । सर्वतस्तमसा चैव दीपः कुम्भवदावृतः ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. किं तु रू° । २ ग. अमृष्यं । ३ ख. घ. 'क्षाश्विती' । ४ क. 'रतो घो' । ५ क. घोषः । ६ क.
 'तिः । ऊर्ध्वगात्रो हो । ७ ख. ग. घ. ड. 'धिः । वाद्यन्तरा' । ८ ख. ग. घ. ड. 'वर्ग्यावर्तभू' । ९ ड. गुप्तोप' । १० ख.
 'दात्मनः । ११ ख. ड. 'वोत्थितः । १२ घ. 'शद्विभुः । १३ ड. 'सत् । सा' । १४ क. घ. स्थितः । १५ क.
 'क्सर्वे द' । १६ ख. ग. तद्भूतां । १७ ख. ग. घ. ड. 'धाऽवस्थितः ।

[अ० ६ श्लो० ३९-६७]

वायुपुराणम् ।

१९

(सृष्टिप्रकरणम्)

बहिरन्तःप्रकाशश्च शुद्धो निःसंज्ञ एव च । यस्मात्तैः संवृता बुद्धिर्मुख्यानि करणानि च ॥ ३९
 तस्मात्तैः संवृतात्मानो नगा मुख्याः प्रकीर्तिताः । मुख्यसर्गं तथाभूतं ब्रह्मा दृष्ट्वा ह्यसाधकम् ४०
 अप्रसन्नमनाः सोऽथ ततो न्यासोऽभ्यमन्यत । तस्याभिध्यायतस्तत्र तिर्यक्स्रोतोऽभ्यवर्तत ॥ ४१
 तस्मात्तिर्यग्व्यवर्तन्त तिर्यक्स्रोतस्ततः स्मृतम् । तमोबहुत्वात्ते सर्वे ह्यज्ञानबहुलाः स्मृताः ॥ ४२
 उत्प्रेथग्राहिणश्चापि ते^१ ध्यानाद्भ्यानमानिनः । तिर्यक्स्रोतस्तु दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ॥ ४३
 (*अहंकृता अहंमाना अष्टाविंशद्विधात्मकाः । एकादशेन्द्रियविधा नवधा चोदयस्तथा ॥ ४४
 अष्टौ च तारकाद्याश्च तेषां शक्तिविधाः स्मृताः ।) अन्तःप्रकाशस्ते सर्वे आवृताश्च बहिः पुनः ॥
 यस्मात्तिर्यक्प्रवर्तत तिर्यक्स्रोताः स उच्यते । (+तिर्यक्स्रोतश्च दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ४६
 अभिप्रायमथोद्भूतं दृष्ट्वा सर्वं तथाविधम् । तस्याभिध्यायतो नित्यं सात्त्विकः समवर्तत) ॥ ४७
 ऊर्ध्वस्रोतास्तृतीयस्तु स चैवोर्ध्वं व्यवस्थितः । यस्माद्व्यवर्ततोर्ध्वं तु ऊर्ध्वस्रोतास्ततः स्मृतः ४८
 ते सुखप्रीतिबहुला बहिरन्तश्च संवृताः । प्रकाशा बहिरन्तश्च ऊर्ध्वस्रोतोद्भवाः स्मृताः ॥ ४९
 तेन वातादयो ज्ञेयाः सृष्टात्मानो व्यवस्थिताः । ऊर्ध्वस्रोतास्तृतीयो वै तेन सर्गस्तु स स्मृतः ॥
 ऊर्ध्वस्रोतःसु सृष्टेषु देवेषु स तदा प्रभुः । प्रीतिमानभवद्ब्रह्मा ततोऽन्यं सोऽभ्यमन्यत ॥ ५१
 ससर्जं सर्गमन्यं स साधकं प्रभुरीश्वरः । अथाभिध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ५२
 प्रादुर्बभूव चाव्यक्तादर्वाक्श्रोतः सुसाधकम् । यस्मादर्वाग्व्यवर्तत(?) ततोऽर्वाक्स्रोत उच्यते ५३
 ते च प्रकाशबहुलास्तमःसत्त्वरजोधिकाः । तस्मात्ते दुःखबहुला भूयो भूयश्च कारिणः ॥ ५४
 प्रकाशा बहिरन्तश्च मनुष्याः साधकाश्च ते । लक्षणैस्तारकाद्यैस्ते अष्टधा च व्यवस्थिताः ॥ ५५
 सिद्धात्मानो मनुष्यास्ते गन्धर्वसहधर्मिणः । इत्येष तैजसः सर्गो ह्यर्वाक्स्रोताः प्रकीर्तितः ॥ ५६
 पञ्चमोऽनुग्रहः सर्गश्चतुर्धा स व्यवस्थितः । विपर्ययेण शक्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च ॥ ५७
 विवृत्तं वर्तमानं च तेऽर्थं जानन्ति तत्त्वतः । भूतादिकानां सत्त्वानां षष्ठः सर्गः स उच्यते ॥ ५८
 (*ते परिग्रहिणः सर्वे संविभागरताः पुनः । खादनाश्चाप्यशीलाश्च ज्ञेया भूतादिकास्तु ते) ५९
 विपर्ययेण भूतादिरशक्या च व्यवस्थितः । प्रथमो महतः सर्गो विज्ञेयो महतस्तु सः ॥ ६०
 तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते । वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्वे ऐन्द्रियकः स्मृतः ॥ ६१
 इत्येष प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः । मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तु मुख्या वै स्थावराः स्मृताः ॥ ६२
 तिर्यक्स्रोताश्च यः सर्गस्तिर्यग्योनिः स पञ्चमः । तथोर्ध्वस्रोतसां षष्ठो देवसर्गस्तु स स्मृतः ॥ ६३
 (तथाऽर्वाक्स्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः । अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सात्त्विकस्तामसस्तु सः ॥
 पञ्चैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः । प्राकृतो वैकृतश्चैव कौमारो नवमः स्मृतः ॥ ६५
 प्राकृतास्तु त्रयः सर्गाः कृतास्ते बुद्धिपूर्वकाः) । बुद्धिपूर्वं प्रवर्तन्ते षट्सर्गा ब्रह्मणस्तु ते ॥ ६६
 विस्तरानुग्रहं सर्गं कीर्त्यमानं निबोधत । चतुर्धाऽवस्थितः सोऽथ सर्वभूतेषु कृत्स्नशः ॥ ६७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । × धनुश्चिह्नान्तर्गतं नास्ति क. पुस्तके । ÷ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'त । यस्मा' । २ ख. ग. घ. ड. 'त्पन्नप्रा' । ४ ख. ग. घ. ड. 'ते ज्ञानाज्ञानमा' । ४ ख. घ. 'दयंस्त' ।
 ५ ख. घ. ड. 'क्तिविधाः' । ६ क. ड. अतः । ७ ख. ग. घ. ड. 'स्रोतस्त' । ८ ख. ग. ड. 'सक्तं र' । ९ ख. ग.
 घ. ड. 'कस्रोतःप्र' । १० ख. ग. घ. ड. च । वृत्तं च वर्त' । ११ ख. ड. यः । १२ ख. घ. ड. 'र्गा वृता' ।

विपर्ययेण शक्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च । स्थावरेषु विपर्यासस्तिर्यग्योनिषु शक्तिता ॥
 सिद्ध्यात्मानो मनुष्यास्तु तुष्टिर्देवेषु कृत्स्नशः । इत्येते प्राकृताश्चैव वैकृताश्च नव स्मृताः ॥ ६९
 सर्गाः परस्परस्याथ प्रकारा बहवः स्मृताः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७०
 सनन्दनं च सनकं विद्वांसं च सनातनम् । विज्ञानेन निवृत्तास्ते वैवर्तेन महौजसः ॥ ७१
 संबुद्धाश्चैव नानात्वादपविद्धास्त्रयोऽपि ते । असृष्ट्वैव प्रजासर्गं प्रतिसर्गं गताः पुनः ॥ ७२
 तदा तेषु व्यतीतेषु तदाऽन्यान्साधकांश्च तान् । मानसानसृजद्ब्रह्मा पुनः स्थानाभिमानिनः ७३
 आभूतसंलवावस्थान्नाश्रितस्तान्निबोधत । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिशस्तथा ॥ ७४
 स्वर्गं दिवः समुद्रांश्च नदाञ्जलान्वनस्पतीन् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानो ह्यात्मानो वृक्षवीरुधाम्
 लवाः काष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्ताः संधिराज्यहाः । अर्धमासाश्च मासाश्च अयनौन्दयुगानि च ॥
 स्थानाभिमानिनः सर्वे स्थानाख्याश्चैव ते स्मृताः ॥ ७६

वक्त्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूतास्तद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ।

वैश्याश्चोर्वोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ ७७

नारायणः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा लोकास्तेन कृताः स्वयम् ७८
 एष वः कथितः पादः समासान्न तु विस्तरात् । अनेनाऽऽद्येन पादेन पुराणं संप्रकीर्तितम् ॥ ७९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९८

समाप्तः प्रक्रियापादः ।

अथ सप्तमोऽध्यायः ।

प्रतिसंधिकीर्तनम् ।

+ सूत उवाच—

इत्येष प्रथमः पादः प्रक्रियार्थः प्रकीर्तितः । श्रुत्वा तु संहृष्टमनाः काश्यपेयः सनातनः ॥ १
 संबोध्य सूतं वचसा पप्रच्छाथोत्तरां कथाम् । अतः प्रभृति कल्पं प्रतिसंधिं प्रचक्ष्व नः ॥ २
 समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः । कल्पयोरन्तरं यच्च प्रतिसंधिर्यतस्तयोः ॥
 एतद्वेदितुमिच्छाम अ(मो ह्य)त्यन्तकुशलोऽह्मासि ॥ ३

लोमहर्षण उवाच—

अत्र वोऽहं प्रवक्ष्यामि प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः ॥ ४
 मन्वन्तराणि कल्पेषु येषु यानि च सुव्रताः । यश्चायं वर्तते कल्पो वाराहः सांप्रतः शुभः ॥ ५
 अस्मात्कल्पाच्च यः कल्पः पूर्वोऽतीतः सनातनः । तस्य चास्य च कल्पस्य मध्यावस्थां निबोधत

+ इदं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. सिद्धात्मा । २ ख. ग. घ. ङ. 'नं ससन' । ३ ख. घ. 'ज्ञानविनिवृ' । ४ ग. ङ. 'ने विनिवृ' । ५ घ. 'र्गं मुक्तिकामा गं' । ६ ग. 'नानि यु' । ७ ङ. 'प्रभूतस्त' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'सरोध्य' । ९ ख. ङ. 'ल्पज्ञः प्र' । १० ग. 'तः स्तुतः । अ' । ११ ख. घ. ङ. 'मध्येऽव' ।

[अ० ७ श्लो० ७-३६]

वायुपुराणम् ।

२१

(प्रतिसंधिकीर्तनम्)

प्रत्याहते पूर्वकल्पे प्रतिसंधिं च तत्र वै । अन्यः प्रवर्तते कल्पो जनाल्लोकात्पुनः पुनः ॥ ७
 व्युच्छिन्नात्प्रतिसंधेस्तु कल्पात्कल्पः परस्परम् । व्युच्छिद्यन्ते क्रियाः सर्वाः कल्पान्ते सर्वशस्तदा
 तस्मात्कल्पात्तु कल्पस्य प्रतिसंधिर्निगद्यते । मन्वन्तरयुगाख्यानामव्युच्छिन्नाश्च संधयः ॥ ९
 परस्पराः प्रवर्तन्ते मन्वन्तरयुगैः सह । उक्ता ये प्रक्रियार्थेन पूर्वकल्पाः समासतः ॥ १०
 तेषां परार्थकल्पानां पूर्वा ह्यस्मात्तु यः परः । आसीत्कल्पो व्यतीतो वै परार्थं न परस्तु सः ॥
 अन्ये भविष्या ये कल्पा अपरार्थाद्गुणीकृताः । प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः ॥ १२
 यस्मिन्पूर्वः परार्थं तु द्वितीये पर उच्यते । एतावान्स्थितिकालस्य प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ॥ १३
 अस्मात्कल्पात्तु यः पूर्व कल्पोऽतीतः सनातनः । चतुर्युगसहस्रान्ते अहोमन्वन्तरैः पुरा ॥ १४
 क्षीणे कल्पे तदा तस्मिन्दाहकाले ह्युपस्थिते । तस्मिन्कल्पे तदा देवा आसन्वैमानिकास्तु ये १५
 नक्षत्रग्रहतारास्तु चन्द्रसूर्यग्रहाश्च ये । अष्टाविंशतिरेवैताः कोट्यस्तु सुकृतात्मनाम् ॥ १६
 मन्वन्तरे तथैकस्मिंश्चतुर्दशसु वै तथा । त्रीणि कोटिशतान्यासन्कोट्यो द्विनवतिस्तथा ॥ १७
 अष्टाधिकाः सप्तशताः सहस्राणां स्मृताः पुरा । वैमानिकानां देवानां कल्पेऽतीते तु येऽभवन् ॥
 एकैकस्मिंस्तु कल्पे वै देवा वैमानिकाः स्मृताः । अथ मन्वन्तरेष्वासंश्चतुर्दशसु वै दिवि ॥ १९
 देवाश्च पितरश्चैव मुनयो मनवस्तथा । तेषामनुचरा ये च मनुपुत्रास्तथैव च ॥ २०
 वर्णाश्रमिभिरीड्याश्च तस्मिन्काले तु ये सुराः । मन्वन्तरेषु ये ह्यासन्देवलोके दिवौकसः ॥ २१
 ते तैः संयोजकैः सार्धं प्राप्ते संकालने तथा । तुल्यनिष्ठास्तु ते सर्वे प्राप्ते ह्याभूतसंभवे ॥ २२
 ततस्तेऽवश्यं भावित्वाद्बुद्ध्वा पर्यायमात्मनः । त्रेलोक्यवासिनो देवा (*इहस्थानाभिमानिनः
 स्थितिकाले तदा पूर्णे ह्यासन्ने पश्चिमेऽन्तरे । कल्पावसानिका देवा) स्तस्मिन्प्राप्ते ह्युपप्लवे ॥ २४
 तेनौत्सुक्यविषादेन त्यक्त्वा स्थानानि भावतः । महर्लोकाय संविग्रास्ततस्ते दधिरे मतिम् ॥ २५
 ते युक्ता उपपद्यन्ते महसि स्थैः शरीरकैः । विशुद्धिबहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ २६
 तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैस्तद्भक्तैश्चापरैर्जनैः ॥ २७
 मत्वा तु ते महर्लोकं देवसंघाश्चतुर्दश । ततस्ते जनलोकाय सोद्वेगा दधिरे मतिम् ॥ २८
 विशुद्धिबहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः । तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः
 दशकृत्व इवाऽऽवृत्य तस्माद्गच्छन्ति स्वस्तपः । तत्र कल्पान्दश स्थित्वा सत्यं गच्छन्ति वै पुनः
 एतेन क्रमयोगेन (ण) यान्ति कल्पनिवासिनः । एवं देवयुगानां तु सहस्राणि परस्परात् ॥ ३१
 गतानि ब्रह्मलोकं वै अपरावर्तिनीं गतिम् । आधिपत्यं विना ते वै ऐश्वर्येण तु तत्समाः ॥ ३२
 भवन्ति ब्रह्मणस्तुल्या रूपेण विषयेण च । तत्र ते ह्यवतिष्ठन्ति (न्ते) प्रीतियुक्ताः प्रसंगमात् ॥ ३३
 आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्य मुच्यन्ते ब्रह्मणा सह । अवश्यं भाविनाऽर्थेन प्राकृतेनैव ते स्वयम् ॥ ३४
 नानात्वेनाभिसंबद्धास्तदा तत्कालभाविनः । स्वपतो बुद्धिपूर्वं हि यथा भवति जाग्रतः ॥ ३५
 तत्कालभावि तेषां तु तथा ज्ञानं प्रवर्तते । प्रत्याहारे तु भेदानां येषां भिन्नोभिसूक्ष्मणाम् (?) ॥ ३६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'त्याहते । २ ख. घ. 'संधिस्तु । ३ ड. 'स्य कल्पस्य प्र' । ४ क. 'रार्थेन । ५ क. 'लक्ष प्र' ।
 ६ क. 'न्कोट्याद्वि' । ७ ख. ड. तु योऽभवत् । ए' । ८ ख. ग. घ. ड. 'श्रमभि' । ९ क. 'संकल' । १० ग. ड.
 भावितः । ११ क. 'स्वरूपतो बुद्धिपूर्वं य' । १२ ख. ड. 'ज्ञानि सुष्मणा' । ग. 'ज्ञानि सूष्मणा' ।

तैः सार्धं प्रतिसृज्यन्ते कार्याणि^१ करणानि च । नानात्वदर्शनात्तेषां ब्रह्मलोकनिवासिनाम् ३७
विनष्टस्याधिकाराणां स्वेन धर्मेण तिष्ठताम् । ते तुल्यलक्षणाः सिद्धाः शुद्धात्मानो निरञ्जनाः ॥
प्रकृतौ कारणातीताः स्वात्मन्येव व्यवस्थिताः । प्रख्यापयित्वा ह्यात्मानं प्रकृतिस्तेषु सर्वशः ३९
पुरुषाव्यवहृत्त्वे^२(च्चे)न प्रतीता न प्रवर्तते । प्रवर्तिते पुनः सर्गे तेषां वा कारणं पुनः ॥ ४०
संयोगे प्राकृते तेषां युक्तानां तत्त्वदर्शिनानाम् । अत्रापवर्गिणां तेषामपुनर्मार्गगामिना(णा)म् ॥ ४१
अभावः पुनरुत्पत्तौ शान्तानामर्चिषामिव । ततस्तेषु गतेषू^३र्ध्वं त्रैलोक्यात्सुमहात्मसु ॥ ४२
तैः सार्धं ये महर्लोकोत्तदा नाऽऽसादिता जनाः । तच्छिष्टाश्चेह तिष्ठन्ति कल्पाद्देहमुपासते ॥ ४३
गन्धर्वाद्याः पिशाचान्ता मानुषा ब्राह्मणादयः । पशवः पक्षिणश्चैव स्थावराः ससरीसृपाः ॥ ४४
तिष्ठत्सु तेषु तत्कालं पृथिवीतलवासिषु । सहस्रं यत्तु रश्मीनां सूर्यस्येह विभासते ॥ ४५
ते सप्तरश्मयो भूत्वा ह्येकैको जायते रविः । क्रमेणोत्तिष्ठमानास्ते त्रैलोक्यान्प्रदहन्त्युत ॥ ४६
जङ्गमं स्थावरं चैव नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । पूर्वे^४ शुष्का ह्यनावृष्ट्या सूर्यस्तैश्च प्रधूपिताः ॥ ४७
तदा ते विवशाः सर्वे निर्दग्धाः सूर्यरश्मिभिः । जङ्गमाः स्थावराः सर्वे धर्माधर्मात्मकास्तु वै ॥
दग्धदेहास्ततस्ते वै गताः पापयुगात्यये । योन्या तथा ह्यनिर्मुक्ताः शुभपापानुबन्धया ॥ ४९
ततस्ते ह्युपपद्यन्ते तुल्यरूपा जने जनाः । विशुद्धिवहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ ५०
उषित्वा रजनीं तत्र ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । पुनः सर्गे भवन्तीह ब्रह्मणो मानसीप्रजाः(?) ॥ ५१
ततस्ते^५र्ध्वं प्रवृत्तेषु जने त्रैलोक्यवासिषु । निर्दग्धेषु च लोकेषु तेषु सूर्यस्तु सप्तभिः ॥ ५२
वृष्ट्या क्षितौ ग्लावितायां विशीर्णेष्वालयेषु च । समुद्राश्चैव मेघाश्च आपः सर्वाश्च पार्थिवाः ॥ ५३
व्रजन्त्येकार्णवत्वं हि सलिलाख्यास्तदा^६श्रिताः । आगतागतिकं तद्वै यदा तु सलिलं बहु ॥ ५४
संछाद्येमां स्थितां भूमिमर्णवाख्या तदा च सा । आभान्ति यस्मान्नाऽऽभान्ति भासन्तो
व्याप्तिदीप्तिषु ॥ ५५
सर्वतः समनुप्लाव्य तासां चाम्भो विभाव्यते । तदम्भस्तनुते यस्मात्सर्वा पृथ्वीं समन्ततः ॥ ५६
धातुस्तनोति विस्तारे तेनाम्भस्तनवः स्मृताः । अरमित्येष शीघ्रं तु निपातः कविभिः स्मृतः ॥
एकार्णवे भवन्त्यापो न शीघ्रास्तेन ते नराः । तस्मिन्युगसहस्रान्ते संस्थिते ब्रह्मणोऽहनि ॥ ५८
रजन्यां वर्तमाना^७यां तावत्तत्सलिलात्मना । ततस्तु सलिले तस्मिन्नष्टेऽग्नौ पृथिवीतले ॥ ५९
प्रशान्तवातेऽन्धकारे निरालोके समन्ततः । येनैवाधिष्ठितं हीदं ब्रह्मा स पुरुषः प्रभुः ॥ ६०
विभागमस्य लोकस्य पुनर्वै कर्तुमिच्छति । एकार्णवे तदा तस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ ६१
तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् । सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णो ह्यतीन्द्रियः ॥ ६२
ब्रह्मा नारायणाख्यस्तु सुष्वाप सलिले तदा । सत्त्वोद्रेकात्प्रबुद्धस्तु शून्यं लोकमवेक्ष्य च ॥ ६३
इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति । आपो नराख्यास्तनव इत्यपां नाम शुश्रुम ॥
आपूर्य नाभिं तत्राऽऽस्ते तेन नारायणः स्मृतः ॥ ६४

१ घ. ड. 'णि कार' । २ ख. घ. 'ताः । व्याख्या' । ३ क. 'हृत्त्वे' । ४ ख. ड. 'रणे पु' । ५ घ. ड. 'ते नैषां ।
६ ख. 'नरावृत्तौ । ७ ग. 'दितो जनः । त' । ८ ख. ग. घ. ड. 'ज्ञमान्स्थावरान्श्चैव । ९ ख. ग. घ. ड. 'पूर्वशु' । १० ख.
ग. 'नसाः प्र' । ११ क. 'स्तेषु प्र' । १२ ड. 'ध्वपवृ' । १३ ख. घ. ड. 'मेध्याश्च । १४ ख. ग. ड. 'दाश्रुताः ।
१५ घ. 'यां याव' । १६ ड. 'ह्यतन्द्रितः । त्र' । १७ क. 'पो नारा' ।

[अ० ८ श्लो० १-७]

वायुपुराणम् ।

२३

(चतुराश्रमविभागः)

सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्सहस्रचक्षुर्वदनः सहस्रभुक् ।

सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथे यः पुरुषो निरुच्यते ॥

६६

आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता एको ह्यपूर्वः प्रथमं तुराषाद् ।

हिरण्यगर्भः पुरुषो महात्मा स पठ्यते वै तमसः परस्तात् ॥

६७

कल्पादौ रजसोद्रिक्तो ब्रह्मा भूत्वाऽसृजत्प्रजाः । कल्पान्ते तमसोद्रिक्तः कालो भूत्वाऽग्रसत्पुनः
स वै नारायणाख्यस्तु सत्त्वोद्रिक्तोऽर्णवे स्वपन् । त्रिधा विभज्य चाऽऽत्मानं त्रैलोक्ये समवर्तत
सृजते ग्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिस्तु तान् । एकार्णवे तदा लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ ७०

चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतः सलिलावृते । ब्रह्मा नारायणाख्यस्तु अप्रकाशार्णवे स्वपन् ॥ ७१

चतुर्विधाः प्रजा ग्रस्त्वा ब्राह्मणां राज्ञां महार्णवे । पश्यन्ति तं महर्लोकैः कालं महर्षयः ७२
भृगवादयो यथा सप्त कल्पे ह्यस्मिन्महर्षयः । (*ततो विवर्तमानैस्तैर्महान्परिगतः परः ॥ ७३

गत्यर्थादृषयो धातो ना(र्ना)मनिर्वृत्तिरादितः । तस्मादृषिपरत्वेन महान्स्त्वस्मान्महर्षयः ॥) ७४

महर्लोकस्थितैर्दृष्टः कालः सुप्तस्तदा च तैः । सत्याद्याः सप्त ये ह्यासन्कल्पेऽतीते महर्षयः ॥ ७५

एवं ब्राह्मीषु राज्ञीषु ह्यतीतासु सहस्रशः । दृष्टवन्तस्तथा ह्यन्ये सुप्तं कालं महर्षयः ॥ ७६

कल्पस्याऽऽदौ तु बहुशो यस्मात्संस्थाश्चतुर्दश । कल्पयामास वै ब्रह्मा तस्मात्कल्पो निरुच्यते ॥

स स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तो महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥ ७८

इत्येष प्रतिसंधिर्वैः कीर्तितः कल्पयोर्द्वयोः । सांप्रतातीतयोर्मध्ये प्रागवस्था बभूव या ॥ ७९

कीर्तिता तु समासेन कल्पे कल्पे यथा तथा । सांप्रतं ते प्रवक्ष्यामि कल्पमेतं निबोधत ॥ ८०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसंधिकीर्तनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५७८

अथाष्टमोऽध्यायः ।

चतुराश्रमविभागः ।

सूत उवाच—

तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ १

ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्वायुर्भूत्वा तदा चरन् । अन्धकारे तदा तस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २

जलेन समनुव्याप्ते सर्वतः पृथिवीतले । अविभागेन भूतेषु समन्तात्सुस्थितेषु तु ॥ ३

निशायामिव खद्योतः प्रावृट्काले ततस्ततः । तदाऽऽकाशे चरन्सोऽथ वीक्ष्यमाणः स्वयंभुवः ॥ ४

प्रतिष्ठाया ह्युपायं तु मार्गमाणस्तदा प्रभुः । ततस्तु सलिले तस्मिञ्ज्ञात्वा ह्यन्तर्गतां महीम् ॥ ५

अनुमानात्तु संबुद्धो भूमेरुद्धरणं प्रति । चकारान्यां तनुं चैव पूर्वकल्पादिषु स्मृताम् ॥ ६

स तु रूपं वराहस्य कृत्वाऽपः प्राविशत्प्रभुः । अद्भिः संछादितामुर्वीं समीक्ष्याथ प्रजापतिः ॥ ७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. ड. 'शीर्षाः सु' । २ ख. ग. ड. वीक्ष्यते । ३ ग. ड. 'भानृष' । ४ क. 'स्मात्कालो नि' । ५ ख. ग. घ. ड. 'तं तु प्र' । ६ ख. ग. घ. ड. 'न्तात्तु स्थि' । ७ क. च । ८ ड. 'ष्टायां ह्यु' । ९ ख. ग. घ. ड. स मत्वाऽथ ।

उद्धृत्योर्वीमथाद्यस्तु अपस्तास्तु स विन्यसेन् । सामुद्रीस्तु समुद्रेषु नादेयीनिम्नगास्त्रापि ॥ ८
 पार्थिवीस्तु स विन्यस्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्गिरीन् । प्राक्सर्गे दह्यमाने तु तदा संवर्तकाग्निना
 तेनाग्निना प्रलीनास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । (*शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः १०
 निषक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राऽचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः)
 गिरयोऽद्भिर्निगीर्णत्वाच्चयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तु तां समुद्धृत्य क्षितिमन्तर्जलात्प्रभुः ॥ १२
 स्वस्थाने स्थापयित्वा च विभागमकरोत्पुनः । सप्त सप्त तु वर्षाणि तस्या द्वीपेषु सप्तसु ॥ १३
 विषमाणि समीकृत्य शिलाभिरचिनोद्गिरीन् । द्वीपेषु तेषु वर्षाणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥ १४
 तावन्तः पर्वताश्चैव वर्षान्ते समवस्थिताः । सर्गादौ संनिविष्टास्ते स्वभावेनैव नान्यथा ॥ १५
 सप्त द्वीपाः समुद्राश्च अन्योन्यस्य तु मण्डलम् । संनिकृष्टाः स्वभावेन समावृत्य परस्परम् ॥ १६
 भूराख्यांश्चतुरो लोकांश्चन्द्रादित्यौ ग्रहैः सह । पूर्वं तु निर्ममे ब्रह्मा स्थानानीमानि सर्वशः ॥ १७
 कल्पस्य चास्य ब्रह्मा वै ह्यसृजत्स्थानिनः पुरा । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिवं तथा ॥
 स्वर्गं दिशः समुद्रांश्च नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानमात्मानं वृक्षवीरुधाम् ॥
 लवाः का(वान्का)ष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्तं संधिरान्यहम् । अर्धमासांश्च मासांश्च अयनाब्दयुगानि च
 स्थानाभिमानिनश्चैव स्थानानि च पृथक्पृथक् । स्थानात्मनः स सृष्ट्वा वै युगावस्थां विनिर्ममे ॥
 कृतं त्रेता द्वापरं चै कलिं चैव तथा युगम् । कल्पस्याऽऽदौ कृतयुगे प्रथमे सोऽसृजत्प्रजाः ॥ २२
 प्रागुक्ता या मया तुभ्यं पूर्वकालं प्रजास्तु ताः । तस्मिन्संवर्तमाने तु कल्पे दग्धास्तदाऽग्निना ॥
 अप्राप्ता यास्तपोलोकं जनलोकं समाश्रिताः । प्रवर्तन्ति(न्ते) पुनः सर्गे बीजार्थं ता भवन्ति हि ॥
 बीजार्थेन स्थितास्तत्र पुनः सर्गस्य कारणात् । ततस्ताः सृज्यमानास्तु संतानार्थं भवन्ति हि ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणामिह ताः साध(धि)काः स्मृताः । देवाश्च पितरश्चैव ऋषयो मनवस्तथा ॥ २६
 ततस्ते तपसा युक्ताः स्थानान्यापूरयन्ति हि । ब्रह्मणो मानसास्ते वै सिद्धात्मानो भवन्ति हि ॥
 ये सङ्गाद्वेषयुक्तेन कर्मणा ते दिवं गताः । आवर्तमाना इह ते संभवन्ति युगे युगे ॥ २८
 स्वकर्मफलशेषेण ख्यातांश्चैव तथात्मिकाः । संभवन्ति जनाल्लोकात्कर्मसंशयवर्धनात् ॥ २९
 आशयः कारणं तत्र बोद्धव्यं कर्मणां तु सः । तैः कर्मभिस्तु जायन्ते जनाल्लोकाः शुभाशुभैः ॥
 गृह्णन्ति ते शरीराणि नानारूपाणि योनिषु । देवाद्यस्थावरान्ते च उत्पद्यन्ते परस्परम् ॥ ३१
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्सृष्टेः प्रतिपेदिरे । (+ तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥
 हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधर्मे ऋतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३
 कल्पेष्वसन्व्यतीतेषु रूपनामानि यानि च । तान्येवानागते काले प्रायशः प्रतिपेदिरे ॥ ३४
 + तस्मात्तु नामरूपाणि तान्येव प्रतिपेदिरे । पुनः पुनस्ते कल्पेषु जायन्ते नामरूपतः ॥ ३५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ग. ङ. 'स्तु आप' । २ क. ख. घ. 'सत् । सा' । ३ घ. 'मुद्रास्तु' । ४ ख. घ. निषक्ता । ५ ख. ग. घ. ङ. 'न्यस्यानुम' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'च तिष्ठं चै' । ७ घ. ङ. 'काले प्र' । ८ ग. घ. ङ. 'सिद्ध्यात्मा' । ९ ग. ङ. 'ता चैव' । १० ग. ङ. 'त्मिका । सं' । ११ ग. ङ. 'न्धनाः । आ' । १२ ख. 'र्मणस्तु सः' । १३ घ. 'पासु यो' । १४ घ. ङ. 'वाये स्था' । ग. 'वाद्यास्था' । १५ क. 'न्येते प्र' ।

[अ० ८ श्लो० ३६-६३]

(चतुराश्रमविभागः)

वायुपुराणम् ।

२५

ततः सर्गे ह्यवष्टब्धे सिसृक्षोर्ब्रह्मणस्तु वै । प्रजास्ता ध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ३६
 मिथुनानां सहस्रं तु सोऽसृजद्वै मुखात्तदा । जनास्ते ह्युपपद्यन्ते सत्त्वोद्रिक्ताः सुचेतसः ॥ ३७
 सहस्रमन्यद्वक्षस्तो मिथुनानां ससर्ज ह । ते सर्वे रजसोद्रिक्ताः शुष्मिणश्चाप्यशुष्मिणः ॥ ३८
 सृष्ट्वा सहस्रमन्यत्तु द्वंद्वानामूरुतः पुनः । रजस्तमोभ्यामुद्रिक्ता ईहाशीलास्तु ते स्मृताः ॥ ३९
 पद्भ्यां सहस्रमन्यत्तु मिथुनानां ससर्ज ह । उद्रिक्तास्तमसा सर्वे निःश्रीका ह्यल्पतेजसः ॥ ४०
 ततो वै हर्षमाणास्ते द्वंद्वोत्पन्नास्तु प्राणिनः । अन्योन्या हृच्छयाविष्टा मैथुनायोपचक्रमुः ॥ ४१
 ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनोत्पत्तिरुच्यते । मासे(सि) मासे(स्या)र्तव्यं यद्यत्तदासीद्धि योषिताम्
 तस्मात्तदा न सुषुवुः सेवितैरपि मैथुनैः । आयुषोऽन्ते प्रसूयन्ते मिथुनान्येव ते सकृत् ॥ ४३
 (*कुटंकाः कुविकौश्चैव उत्पद्यन्ते मुर्मूर्षिताः । ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनानां हि संभवः ४४
 ध्याते तु मनसा तासां प्रजानां जायते सकृत् ।) शब्दादिविषयः शुद्धः प्रत्येकं पञ्चलक्षणः ४५
 इत्येवं मानसी पूर्वं प्राक्सृष्टिर्या प्रजापतेः । तस्यान्ववाये संभूता यैरिदं पूरितं जगत् ॥ ४६
 सरित्सरःसमुद्राश्च सेवन्ते पर्वतानपि । तदा नात्यम्बुशीतोष्णा युगे तस्मिंश्चरन्ति वै ॥ ४७
 † पृथ्वीरसोद्भवं नाम आहारं ह्याहरन्ति वै । ताः प्रजाः कामचारिण्यो मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां (+निर्विशेषाः प्रजास्तु ताः । तुल्यमायुः सुखं रूपं तासां तस्मिन्कृते युगे
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां) कल्पादौ तु कृते युगे । स्वेन स्वेनाधिकारेण जज्ञिरे ते कृते युगे ५०
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणां दिव्यसंख्यया । आद्यं कृतयुगं प्राहुः संध्यानां तु चतुःशतम् ५१
 ततः सहस्रशस्तासु प्रजासु प्रथितास्वपि । न तासां प्रतिघातोऽस्ति न द्वंद्वं नापि च क्रमः ॥ ५२
 पर्वतोदधिसेविन्यो ह्यनिकेताश्रयास्तु ताः । विशोकाः सत्त्वबहुला एकान्तैः सुखितैः प्रजाः ॥ ५३
 ता वै निकामचारिण्यो नित्यं मुदितमानसाः । पशवः पक्षिणश्चैव न तदाऽऽसन्नसरीसृपाः ॥ ५४
 नोद्भिज्जा नारकाश्चैव ते ह्यधर्मप्रसूतयः । न मूलफलपुष्पं च नाऽऽर्तवमृतवो न च ॥ ५५
 सर्वकामसुखः कालो नात्यर्थं ह्युष्णशीतता । (×मनोभिलषिताः कामास्तासां सर्वत्र सर्वदा ॥
 उत्तिष्ठन्ति पृथिव्यां वै ताभिर्ध्याता रसोत्थिताः) । बलवर्णकरी तासां सिद्धिः सा रोगनाशिनी
 असंस्कार्यैः शरीरैश्च प्रजास्ताः स्थिरयौवनाः । तासां विशुद्धात्संकल्पाज्जायन्ते मिथुनाः प्रजाः
 समं जन्म च रूपं च भ्रियन्ते चैव ताः समम् । तदा सत्यमलोभश्च क्षमा तुष्टिः सुखं दमः ॥ ५९
 निर्विशेषास्तु ताः सर्वा रूपायुःशीलचेष्टितैः । अबुद्धिपूर्वकं वृत्तं प्रजानां जायते स्वयम् ॥ ६०
 अप्रवृत्तिः कृतयुगे कर्मणोः शुभपापयोः । वर्णाश्रमव्यवस्थाश्च न तदाऽऽसन्न संकरः ॥ ६१
 अनिच्छाद्वेषयुक्तास्ते वर्तयन्ति परस्परम् । तुल्यरूपायुषः सर्वा अधमोत्तमवर्जिताः ॥ ६२
 सुखप्राया ह्यशोकाश्च उत्पद्यन्ते कृते युगे । नित्यप्रहृष्टमनसो महासत्त्वा महाबलाः ॥ ६३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं नास्ति ड. पुस्तके । ‡ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख.
 घ. पुस्तकयोर्नास्ति । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'न्योन्यह' । २ घ. ड. 'स्मिन्मैथु' । ३ ड. 'धिति' । त' । ४ ख. घ. ड. 'टका कु' । ५ ख.
 ड. 'का चैव' । ६ ड. 'मूर्षताम्' । त' । घ. 'मूर्षवः' । त' । ७ ख. ड. 'क्षगम्' । इ' । ८ क. मनसा । ९ घ. 'वायसं' ।
 १० ड. 'त्वारिंशत्सह' । ११ ख. ड. च क्रमः । १२ ड. 'न्तबहुलाः प्र' । १३ घ. 'खिताः प्र' । १४ ग. घ. ड.
 'सोलताः' । १५ क. 'शेषाः कृताः' ।

लाभालाभौ न तास्वास्तां मित्रामित्रे प्रियाप्रिये । मनसा विषयस्तासां निरीहाणां प्रवर्तते ॥ ६४
 न लिप्सन्ति हि ताऽन्योन्यं नानुगृह्णन्ति चैव हि । ध्यानं परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुच्यते ॥ ६५
 प्रवृत्तं द्वापरे यज्ञं (शो) दानं कलियुगे वरम् । सत्त्वं कृतं रजस्वेता द्वापरं तु रजस्तमौ ॥ ६६
 कलौ तमस्तु विज्ञेयं युगवृत्तवशेन तु । कालः कृते युगे त्वेष तस्य संख्यां निबोधत ॥ ६७
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् । संध्यांशौ तस्य दिव्यानि शतान्यष्टौ च संख्यया
 तदा तासां बभूवाऽऽयुर्न च क्लेशविपत्तयः । ततः कृतयुगे तस्मिन्संध्यांशे हि गते तु वै ॥ ६९
 पादावशिष्टो भवति युगधर्मस्तु सर्वशः । संध्यायामप्यतीतायामन्तकाले युगस्य तु ॥ ७०
 पादतश्चावशिष्टे तु संध्याधर्मो युगस्य तु । एवं कृते तु निःशेषे सिद्धिस्त्वन्तर्दधे तदा ॥ ७१
 तस्यां च सिद्धौ भ्रष्टायां मानस्यामभवत्ततः । सिद्धिरन्या युगे तस्मिन्नेतायामन्तरे कृता ॥ ७२
 सर्गादौ या मयाऽष्टौ तु मानस्यो वै प्रकीर्तिताः । अष्टौ ताः क्रमयोगेन (ण) सिद्धयो यान्ति संक्षयम्
 कल्पादौ मानसी ह्येषा सिद्धिर्भवति सा कृते । मन्वन्तरेषु सर्वेषु चतुर्युगविभागशः ॥ ७४
 वर्णाश्रमाचारकृतः कर्मसिद्धोद्भवः स्मृतः । संध्या कृतस्य पादेन संध्यापादेन चांशतः ॥ ७५
 कृतसंध्यांशका ह्येते त्रीन्स्त्रीन्पादान्परस्परान् । हसन्ति युगधर्मैस्ते तपःश्रुतबलायुषैः ॥ ७६
 ततः कृतांशे क्षीणे तु बभूव तदनन्तरम् । त्रेतायां युगमन्यत्तु कृतांशमृषिसत्तमाः ॥ ७७
 तस्मिन्क्षीणे कृतांशे तु तच्छिष्टासु प्रजास्त्रिह । कल्पादौ (*संप्रवृत्तायास्त्रेतायाः प्रमुखे तदा ॥
 प्रणश्यति तदा सिद्धिः कालयोगेन नान्यथा । तस्यां सिद्धौ प्रनष्टायामन्या सिद्धिरवर्तत ॥ ७९
 अपां सौक्ष्म्ये) प्रतिगते तदा मेघात्मना तु तौ । मेघेभ्यः स्तनयित्तुभ्यः प्रवृत्तं वृष्टिसर्जनम् ८०
 सकृदेव तथा वृष्ट्या संयुक्ते पृथिवीतले । प्रादुरासंस्तदा तासां वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः ॥ ८१
 सर्वप्रत्युपभोगस्तु तासां तेभ्यः प्रजायते । वर्तयन्ति हि तेभ्यस्तास्त्रेतायुगमुखे प्रजाः ॥ ८२
 ततः कालेन महता तासामेव विपर्ययात् । रागलोभात्मको भावस्तदा ह्याकस्मिकोऽभवत् ॥ ८३
 यत्तद्भवति नारीणां जीवितान्ते तदाऽऽर्तवम् । तदा तद्वै न भवति पुनर्युगबलेन तु ॥ ८४
 तासां पुनः प्रवृत्तं तु मासे मासे तदार्तवम् । ततस्तेनैव योगेन वर्ततां मिथुने तदा ॥ ८५
 तासां तत्कालभावित्वान्मासि मास्युपगच्छताम् । अकाले ह्यार्तवोत्पत्तिर्गर्भोत्पत्तिरजायत ॥ ८६
 विपर्ययेण तासां तु तेन कालेन भाविना । प्रणश्यन्ति ततः सर्वे वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः ॥ ८७
 ततस्तेषु प्रनष्टेषु विश्रान्ता व्याकुलेन्द्रियाः । अभिध्यायन्ति तां सिद्धिं सत्याभिध्यायिनस्तदा
 प्रादुर्बभूवुस्तासां च वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः । वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलान्याभरणानि च ॥ ८९
 तेष्वेव जायते तासां गन्धवर्णरसान्वितम् । अमाक्षिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥ ९०
 तेन ता वर्तयन्ति स्म सुखे त्रेतायुगस्य वै । हर्षतुष्टास्तया सिद्ध्या प्रजा वै विगतज्वराः ॥ ९१
 पुनः कालान्तरेणैव पुनर्लोभावृतास्तु ताः । वृक्षास्तान्पर्यगृह्णन्त मधु वा माक्षिकं बलात् ॥ ९२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. प्रवृत्ते । २ ख. 'णां तु कृ' । ३ ग. घ. ङ. क्लेशा वि' । ४ ङ. तदा । ५ क. 'वतिष्ठेतु सं' । ६ ग.
 'मे नास्ति त्रेता' । ७ ग. कृते । ८ ग. घ. ङ. ह्येषा सि' । ९ घ. ङ. सिद्ध्यां । १० ख. 'पां मौक्षौ प्रतिगतौ त' ।
 ११ ख. ग. ङ. 'वृत्ते तु' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'तां मैथु' । १३ ख. ग. घ. तु । १४ ख. घ. ङ. फलेष्वाभ' । १५ क.
 च । १६ ख. 'ष्टपुष्टा' ।

[अ०८ श्लो० ९३-१२१]

(चतुराश्रमाविभागः)

वायुपुराणम् ।

२७

तासां तेनापचारेण पुनर्लोककृतेन वै । प्रनष्टा मधुना सार्धं कल्पवृक्षाः क्वचित्क्वचित् ॥ ९३
 तस्यामेवालपशिष्टायां संध्याकालवशात्तदा । प्रावर्तन्त तदा तासां द्वंद्वान्यभ्युत्थितानि तु ॥ ९४
 शीतवातातपैस्तीव्रैस्ततस्ता दुःखिता भृशम् । द्वंद्वैस्ताः पीड्यमानास्तु चक्रुरावरणानि च ॥ ९५
 कृत्वा द्वंद्वप्रतीकारं निकेतानि हि भेजिरे । पूर्वं निकामचारास्ते अनिकेताश्रया भृशम् ॥ ९६
 यथायोग्यं यथाप्रीतिं निकेतेष्ववसन्पुनः । मरुधन्वसु निम्नेषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ ९७
 संश्रयन्ति च दुर्गाणि धन्वानं शाश्वतोदकम् । यथायोग्यं यथाकामं समेषु विषमेषु च ॥ ९८
 आरब्धास्ते निकेता वै (नवै) कर्तुं शीतोष्णवारणम् । ततः संस्थापयामास खेटानि च पुराणि च
 ग्रामांश्चैव यथाभागं तथैवान्तःपुराणि च । तासामायामविष्कम्भान्संनिवेशान्तराणि च ॥ १००
 चक्रुस्तदा यथाप्रज्ञं (*मित्रा मित्राऽऽत्मनोऽङ्गुलैः । मनोर्थानि प्रमाणानि तदा प्रभृति चक्रिरे
 यथाङ्गुलप्रदेशांस्त्रीन्हस्तकिष्कुधनूंषि च । दश त्वङ्गुलपर्वाणि) (+प्रदेशः संज्ञितस्तु तैः ॥ १०२
 अष्टाङ्गुलः प्रदेशिन्या व्यासः प्रादेश उच्यते । तालः स्मृतो मध्यमया गोकर्णश्चाप्यनामया ॥
 कनिष्ठया वितस्तिस्तु द्वादशाङ्गुल उच्यते । रत्निरङ्गुलपर्वाणि) संख्यया त्वेकविंशतिः ॥ १०४
 चतुर्विंशतिभिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुः स्मृतो द्विरत्निस्तु द्विचत्वारिंशदङ्गुलम् (?) ॥
 चतुर्हस्तं धनुर्दण्डो नालिकायुगमेव च । धनुःसहस्रे द्वे तत्र गव्यतिस्तैर्विभाव्यते ॥ १०६
 अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तैर्निरुच्यते । एतेन योजनेनैव संनिवेशस्ततः कृतः ॥ १०७
 चतुर्णामेव दुर्गाणां स्वसमुत्थानि त्रीणि तु । चतुर्थं कृत्रिमं दुर्गं तस्य वक्ष्याम्यहं विधिम् ॥ १०८
 सौधोच्चवप्रपाकारं सर्वतश्चातकावृतम् । तदेकं स्वस्तिकद्वारं कुमारीपुरमेव च ॥ १०९
 स्रोतसीसंहतद्वारं निखातं पुनरेव च । हस्ताष्टौ च दश श्रेष्ठा नवाष्टौ वाऽपरे मताः ॥ ११०
 खेटानां नगराणां च ग्रामाणां चैव सर्वशः । त्रिविधानां च दुर्गाणां पर्वतोदकबन्धनम् ॥ १११
 त्रिविधानां च दुर्गाणां विष्कम्भायाममेव च । योजनानां च विष्कम्भमष्टभागार्धमायतम् ॥ ११२
 परमार्धार्धमायामं प्रागुदकप्रवणं पुरम् । छिन्नकर्णं विकर्णं तु व्यञ्जनं कृतसंस्थितम् ॥ ११३
 वृत्तं हीनं च दीर्घं च नगरं न प्रशस्यते । चतुरस्रार्जवं दिक्स्थं प्रशस्तं वै* पुरं पुरम् ॥ ११४
 चतुर्विंशतिराद्यं तु हस्तानष्टशतं परम् । अत्र मध्यं प्रशंसन्ति ह्रस्वोत्कृष्टविवर्जितम् ॥ ११५
 अथ किष्कुशतान्यष्टौ प्राहुर्मुख्यं निवेशनम् । नगरादर्थविष्कम्भं खेटं ग्रामं ततो बहिः ॥ ११६
 नगराद्योजनं खेटं खेटाङ्गामोऽर्धयोजनम् । द्विक्रोशं परमा सीमा क्षेत्रसीमा चतुर्थनुः ॥ ११७
 विंशद्वनूंषि विस्तीर्णो दिशां मार्गस्तु तैः कृतः । विंशद्वनुर्ग्राममार्गः सीमामार्गो दशैव तु ॥ ११८
 धनूंषि दश विस्तीर्णः श्रीमान्राजपथः स्मृतः । नृवाजिरथनागानामसंवाधः सुसंचरः ॥ ११९
 धनूंषि चैव चत्वारि शाखारथ्यास्तु तैः कृताः । गृहरथ्योपरथ्याश्च द्विकाश्चाप्युपरथ्यकाः ॥ १२०
 घण्टापथश्चतुष्पादस्त्रिपदं च गृहान्तरम् । वृत्तिमार्गास्त्वर्धपदं प्राग्वंशः पदिकः स्मृतः ॥ १२१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'दा । वर्ततां तु तं' । २ ख. घ. ङ. 'रुद्रसु सुनि' । ३ ख. घ. 'योग' । ४. अङ्गु-
 ष्टस्य प्रं । ५ ख. ग. 'ङ्गुल' । ६ ङ. 'म्' । स्तवकं । ७ ख. ग. 'स्तिकं द्वा' । ८ क. च । श्रोतसासह तं । ९ क.
 'दकप्रवरं पु' । १० क. वै परं परं । ११ क. 'मुख्यनि' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'तोऽर्धतः । न' ।
 १३ ख. 'धर्मादं' ।

अवस्करं परीवाहं पदमात्रं समन्ततः । कृतेषु तेषु स्थानेषु पुनश्चक्रुर्गृहाणि वै ॥ १२२
यथा ते^१ पूर्वमासन्वै वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः । तथा कर्तुं समारब्धाश्चिन्तयित्वा पुनः पुनः १२३
वृक्षाश्चैव गताः शाखा न ताश्चैव परागताः । अत ऊर्ध्वं गताश्चान्या एवं तिर्यग्गताः पुरा १२४
बुद्ध्वाऽन्विष्यंस्तथा न्यायो वृक्षशाखा यथा गताः । तथा कृतास्तु तैः शाखास्तस्माच्छा- १२५
लास्तु ताः स्मृताः ॥
एवं प्रसिद्धाः शाखाभ्यः शालाश्चैव गृहाणि च । (*तस्मात्ता वै स्मृताः शालाः शालात्वं चैव १२६
तासु तत् ॥
प्रसीदति मनस्तासु मनैः प्रसादयन्ति ताः ।) तस्माद्गृहाणि शालाश्च प्रासादाश्चैव संज्ञिताः १२७
कृत्वा द्वंद्वोपघातांस्तान्वातार्तोपायमचिन्तयन् । नष्टेषु मधुना सार्धं कल्पवृक्षेषु वै तदा ॥ १२८
विषादव्याकुलास्ता वै प्रजास्तृष्णाक्षुधात्मिकाः । ततः प्रादुर्भवौ तासां सिद्धिस्त्रेतायुगे पुनः ॥
वार्तार्थसाधिकाऽप्यन्या वृत्तिस्तासां हि कामतः । तासां वृष्ट्युदकानीह यानि निम्नैर्गतानि तु ॥
+वृष्ट्या तदभवत्स्रोतः खातानि निम्नगाः स्मृताः । एवं नद्यः प्रवृत्तास्तु द्वितीये वृष्टिसर्जने १२९
ये परस्तादपां स्तोका आपन्नाः पृथिवीतले । अपां भूमेश्च संयोगादोषध्यस्तासु चाभवन् ॥ १३०
पुष्पमूलफलिन्यस्तु ओषध्यस्ताः प्रजज्ञिरे । अफालकृष्टाश्चानुप्ता ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १३१
ऋतुपुष्पफलाश्चैव वृक्षा गुल्माश्च जज्ञिरे । प्रादुर्भावश्च त्रेतायां वार्तायामौषधस्य तु ॥ १३२
तेनौषधेन वर्तन्ते प्रजास्त्रेतायुगे तदा । ततः पुनरभूत्तासां रागो लोभश्च सर्वशः ॥ १३३
अवश्यंभाविनाऽर्थेन त्रेतायुगवशेन तु । ततस्ताः पर्यगृह्णन्त नदीक्षेत्राणि पर्वतान् ॥ १३४
वृक्षान्गुल्मौषधीश्चैव प्रसह्यं तु यथाबलम् । सिद्धात्मानस्तु ये पूर्वं व्याख्याताः प्रकृते मया १३५
ब्रह्मणा मानवास्ते वा उत्पन्ना योजनादिह । शान्ताश्च शुष्मिणश्चैव कर्मिणो दुःखिनस्तदा १३६
ततः प्रवर्तमानास्ते त्रेतायां जज्ञिरे पुनः । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा द्रोहिजनास्तथा १३७
भाविताः पूर्वजातीषु कर्मभिश्च शुभाशुभैः । इतस्तेभ्यो बला ये तु सत्यशीला ह्यहिंसकाः १३८
वीतलोभा जितात्मानो निवसन्ति स्म तेषु वै । प्रतिगृह्णन्ति कुर्वन्ति तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १३९
तेषां कर्माणि कुर्वन्ति तेभ्यश्चैवाबलास्तु ये । परिचर्यास्व(सु)वर्तन्ते तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४०
एवं विप्रतिपन्नेषु प्रपन्नेषु परस्परम् । तेन दोषेण तेषां ता ओषध्यो मिषतां तदा ॥ १४१
प्रमृष्टा हियमाणा वै मुष्टिभ्यां सिकता यथा । अग्रसद्भूर्युगबलाद्ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १४२
फलं गृह्णन्ति पुष्पैश्च पुष्पं पत्रैश्च याः पुनः । ततस्तासु प्रमृष्टासु विभ्रान्तास्ताः प्रजास्तदा १४३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने “ वृष्ट्या निम्ना निरभवत्स्रोतःखातानि निम्नगाः ” इति ख. ग. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ड. “वारं पं” । २ घ. ते सर्वमासन्वै । ३ ख. ग. घ. वृक्षाश्चैव । ४ ख. ग. घ. ड. बुद्ध्वाऽन्विष्यं तथा न्याया वृ । ५ ख. ग. घ. ड. गता । तं । ६ घ. शाखात्वं । ७ ग. घ. नः प्रासादयंश्च ताः । ८ ख. घ. ड. “साधकाऽप्यन्या वृत्तिस्ता” । ९ ख. ड. वृक्षगुं । १० ड. “वश्यभा” । ११ घ. “वितार्थे” । १२ क. “सह्यं तु” । १३ ग. घ. ड. सिद्धात्मा । १४ क. ख. ग. घ. प्राकृते । १५ ख. घ. ड. “ह्मणो मा” । १६ ख. “ना यज” । घ. ड. “येज” । १७ ड. द्रोहजं । १८ ख. घ. “वितापु” । १९ घ. प्रहृष्टा । २० ख. भ्यां शङ्किता । २१ ख. ग. घ. ड. पलैः पं ।

[अ० ८ श्लो० १४६-१७३]

वायुपुराणम् ।

२९

(चतुराश्रमविभागः)

स्वयंभुवं प्रभुं जग्मुः क्षुधाविष्टाः प्रजापतिम् । वृत्त्यर्थमभिलिप्सन्त आदौ त्रेतायुगस्य तु ॥१४६
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्ज्ञात्वा तासां मनीषितम् । युक्तं प्रत्यक्षदृष्टेन दर्शनेन विचार्य च ॥ १४७
 ग्रस्ताः पृथिव्या ओषध्यो ज्ञात्वा प्रत्यदुहत्पुनः । कृत्वा वत्सं सुमेरुं तु दुदोह पृथिवीमिमाम् ॥१४८
 दुग्धेयं गौस्तदा तेन बीजानि पृथिवीतले । जज्ञिरे तानि बीजानि ग्राम्यारण्यास्तु ताः पुनः ॥१४९
 ओषध्यः फलपाकान्ताः सप्तसप्तदशास्तु ताः । व्रीहयश्च यवाश्चैव [*गोधूमा अणवस्तिलाः ॥ १५०
 (+प्रियंगवो ह्युदाराश्च कारूपाश्च सैवी(ती)नकाः । माषा मुद्रा मसूराश्च निष्पावाः सकुलत्थकाः १५१
 आढक्यश्चणकाश्चैव सप्तसप्तदशाः स्मृताः । इत्येता ओषधीनां तु ग्राम्याणां जातयः स्मृताः ॥ १५२
 ओषध्यो यज्ञियाश्चैव] ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश । व्रीहयः सयवा माषा गोधूमा अणवस्तिलाः ॥१५३
 प्रियंगुसप्तमा ह्येते अष्टमी तु कुलत्थिका । श्यामाकास्त्वथ नीवारा जर्तिलाः सगवेधुकाः ॥१५४
 कुरुविन्दा वेणुयवास्तथा मर्कटकाश्च ये । ग्राम्यारण्याः स्मृता ह्येता ओषध्यस्तु चतुर्दश ॥१५५
 उत्पन्नाः प्रथमा ह्येता आदौ त्रेतायुगस्य तु । अफालकृष्टा ओषध्यो ग्राम्यारण्यास्तु सर्वशः ॥
 हृक्षा गुल्मलता बल्ली वीरुधस्तृणजातयः । मूलैः फलैश्च रोहिण्यो गृह्णन्पुष्पैश्च जायते(?) ॥१५७
 पृथ्वी दुग्धा तु बीजानि यानि पूर्वं स्वयंभुवा । ऋतुपुष्पफलास्ता वै ओषध्यो जज्ञिरे त्विह ॥
 यदा प्रसृष्टा ओषध्यो न प्ररोहन्ति ताः पुनः । ततः स तासां वृत्त्यर्थं वार्तोपायं चकार ह १५९
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्दृष्ट्वा सिद्धिं तु कर्मजाम् । ततः प्रभृत्यथौषध्यः कृष्टपच्यास्तु जज्ञिरे ॥१६०
 संसिद्धायां तु वार्तायां ततस्तासां स्वयंभुवा । मर्यादाः स्थापयामास यथारब्धाः परस्परम् ॥
 ये वै परिग्रहीतारस्तासामांस्सन्निधात्मकाः । इतरेषां कृतत्राणाः स्थापयामास क्षत्रियान् ॥१६२
 उपतिष्ठन्ति ये तान्वै यावन्तो निर्भयास्तथा । सत्यं ब्रह्म यथा भूतं ब्रुवन्तो ब्राह्मणांश्च ते १६३
 ये चान्येऽप्यबलास्तेषां वैशेषं कर्म संस्थिताः । कीर्त्तनां नाशयन्ति स्म पृथिव्यां प्रागतन्द्रिताः
 वैश्यानेव तु तानाहुः कीनाशान्वृत्तिसाधकान् । शोचन्तश्च द्रवन्तश्च परिचर्यासु ये रताः ॥१६५
 निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्च शूद्रांस्तानब्रवीत्तु सः । तेषां कर्माणि धर्माश्च ब्रह्मा तु व्यदधात्प्रभुः ॥
 संस्थितौ^१ प्राकृतायां तु चातुर्वर्णस्य सर्वशः । पुनः प्रजास्तु ता मोर्हन्तान्धर्मान्तानपालयन् ॥
 वर्णधर्मैरजीवन्त्यो व्यरुध्यन्त परस्परम् । ब्रह्मा तमर्थं बुद्ध्वा तं याथातथ्येन वै प्रभुः ॥ १६८
 क्षत्रियाणां बलं दण्डं युद्धमाजीवमादिशत् । याजर्नोऽध्यापनं चैव तृतीयं च प्रतिग्रहम् ॥ १६९
 ब्राह्मणानां विभुस्तेषां कर्माण्येतान्यथाऽऽदिशत् । पाशुपाल्यं वाणिज्यं च कृषिं चैव विशां ददौ
 शिल्पाजीवं भृतिं चैव शूद्राणां व्यदधात्प्रभुः । सामान्यानि तु कर्माणि ब्रह्मक्षत्रविशां पुनः ॥
 यजनाध्ययनं दानं सामान्यानि तु तेषु वै । कर्माजीवं ततो दत्त्वा तेभ्यश्चैव परस्परम् ॥ १७२
 लोकान्तरेषु स्थानानि तेषां सिद्ध्याऽर्द्धेदात्प्रभुः । प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम्

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. सणसं । २ ख. सचीनं । ३ ख. ग. आढक्यं । ४ ख. 'व साणससद' । ५ ख. घ. विन्दो
 वे । ६ ख. ग. ड. 'थमं ह्ये' । ७ ख. ग. घ. ड. वृक्षगुल्मलतावल्ल्यो वी । ८ ख. घ. ड. 'श्च याः फलम् । पृ । ९ ग.
 घ. ड. 'वान्हस्तसि' । १० ख. 'मासांस्त्वधार्मिकाः । ११ ड. 'सन्वधार्मिकाः । १२ ड. 'णास्तु ये । ये । घ. 'णास्तु ते ।
 १३ क. वैश्यसं । १४ घ. 'नाशं ना' । १५ ड. 'शान्नाशं' । १६ ड. 'तौ प्रकृता' । १७ ग. ड. 'हान्धर्मास्तानन्वपा' ।
 १८ ख. ड. बुद्ध्वा । १९ घ. ड. तु यथा तं । २० ख. ग. घ. ड. 'नाध्ययनं' । २१ ख. ग. घ. ड. वै । २२ क.
 'ददत्' ।

स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां सङ्ग्रामेष्वपलायिनाम् । वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधर्ममुपजीविनाम् १७४
 गान्धर्वं शूद्रजातीनां प्रतिचारेण तिष्ठताम् । स्थानान्येतानि वर्णानां व्यत्याचारवतां स्वयम् ॥
 ततः स्थितेषु वर्णेषु स्थापयामास चाऽऽश्रमान् । गृहस्थो ब्रह्मचारित्वं वानप्रस्थं सभिक्षुकम् ॥
 आश्रमांश्चतुरो ह्येतान्पूर्वमास्थापयत्प्रभुः । वर्णकर्माणि ये केचित्तेषामिह न कुर्वते ॥ १७७
 कुतः कर्माक्षितिं प्राहुराश्रमस्थानवासिनः । ब्रह्मा तान्स्थापयामास आश्रमान्नाम नामतः १७८
 निर्देशार्थं ततस्तेषां ब्रह्मा धर्मानभोषेत । प्रस्थानानि च तेषां वै यमांश्च नियमांश्च ह ॥ १७९
 चातुर्वर्ण्यात्मकः पूर्वं गृहस्थश्चाऽऽश्रमः स्मृतः । त्रयाणामाश्रमाणां च प्रतिष्ठा योनिरेव च १८०
 यथाक्रमं प्रवक्ष्यामि यमैश्च नियमैश्च ते । दाराग्रयोऽथाऽऽतिथेय इज्याश्राद्धक्रियाः प्रजाः १८१
 इत्येष वै गृहस्थस्य समासाद्धर्मसंग्रहः । दण्डी च मेखली चैव ह्यधःशायी तथा जटी ॥ १८२
 गुरुशुश्रूषणं भैक्ष्यं विद्यार्थं ब्रह्मचारिणः । चीरपत्राजिनानि स्युर्धान्यमूलफलौषधम् ॥ १८३
 उभे संध्ये वगाहश्च होमश्चारणवासिनाम् । आसन्नर्मुसले भैक्षमस्तेयं शौचमेव च ॥ १८४
 अप्रमादोऽव्यवायश्च दया भूतेषु च क्षमा । अक्रोधो गुरुशुश्रूषा सत्यं च दशमं स्मृतम् ॥ १८५
 दशलक्षणको ह्येष धर्मः प्रोक्तः स्वयंभुवा । भिक्षोर्व्रतानि पञ्चात्र पञ्चैवोपव्रतानि च ॥ १८६
 आचारशुद्धिर्विनयः शौचं चाप्रतिकर्म च । सम्यग्दर्शनमित्येवं पञ्चैवोपव्रतान्यपि ॥ १८७

ध्यानं समाधिर्मनसेन्द्रियाणां ससागरैर्भैक्ष्यमथोपगम्य ।

मौनं पवित्रोपचितैर्विमुक्तिः परिव्रजो धर्ममिमं वदन्ति ॥

१८८

सर्वे ते श्रेयसे प्रोक्ता आश्रमा ब्रह्मणा स्वयम् । सत्यार्जवं तपः क्षान्तिर्योगेज्या दमपूर्विका ॥
 वेदाः साङ्गाश्च यज्ञाश्च व्रतानि नियमाश्च ये । न सिध्यन्ति प्रदुष्टस्य भावदोष उपागते ॥ १९०
 बहिः कर्माणि सर्वाणि प्रसिध्यन्ति कदाच न । अन्तर्भावप्रदुष्टस्य कुर्वतोऽपि पराक्रमान् ॥ १९१
 सर्वस्वमपि यो दद्यात्कलुषेणान्तरात्मना । न तेन धर्मभावस्य स्याज्जाव एवात्र कारणम् ॥ १९२
 एवं देवाः सपितर ऋषयो मनवस्तथा । तेषां स्थानममुष्मिस्तु संस्थितानां प्रचक्षते ॥ १९३
 अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् । स्मृतं तु तेषां तत्स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥ १९४
 सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं स्मृतं तद्वै दिवौकसाम् । प्राजापत्यं गृहस्थानां न्यासिनां ब्रह्मणः क्षैयम् ॥
 योगिनाममृतं स्थानं नानाधीनां न विद्यते । स्थानान्याश्रमिणां तानि ये स्वधर्मे व्यवस्थिताः ॥
 चत्वार एते पन्थानो देवयाना विनिर्मिताः । ब्रह्मणा लोकतन्त्रेण आद्ये मन्वन्तरे भुवि ॥ १९७
 पन्थानो देवयानाय तेषां द्वारं रविः स्मृतः । तथैव पितृयानानां चन्द्रमा द्वारमुच्यते ॥ १९८
 एवं वर्णाश्रमाणां वै प्रविभागे कृते तदा । यदाऽस्य न व्यवर्तन्त प्रजा वर्णाश्रमात्मिकाः ॥ १९९
 ततोऽन्या मानसीः सोऽथ त्रेतामध्येऽसृजत्प्रजाः । आत्मनः स्वशरीराच्च तुल्याश्चैवाऽऽत्मना तु वै
 तस्मिन्नेतायुगे त्वाद्ये मध्यं प्राप्ते क्रमेण तु । ततोऽन्या मानसीस्तत्र प्रजाः स्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ २०१

१ ख. 'लायनम्' । २ ख. ग. घ. ङ. 'रित्रं वा' । ३ ख. ग. ङ. 'ते । कृतक' । ङ. 'ते । कृतवर्णाक्षि' ।
 ४ ङ. 'भावतः । प्र' । ५ ख. ग. घ. 'षतः । प्र' । ६ ख. 'स्थस्याऽऽश्र' । ग. घ. 'स्थस्त्वाश्र' । ७ ख. ग. घ. ङ.
 तैः । ८ क. 'याद्वै ब्र' । ९ ख. ग. घ. ङ. 'मुशले' । १० क. च. 'द्विनियमः शौचं च प्र' । ११ ख. ग. ङ. 'भैक्षम्' ।
 १२ ख. ग. घ. ङ. 'व्रजे धर्ममिदं व' । १३ ख. ग. ङ. 'वेदात्यागश्च य' । घ. 'वेदत्यागश्च य' । १४ क. क्षयः ।
 १५ ङ. 'वजातवि' ।

[अ०९ श्लो० १-१४]

(देवादिसृष्टिकथनम्)

वायुपुराणम् ।

३१

ततः सत्त्वरजोद्रिक्ताः प्रजाः सोऽथासृजत्प्रभुः । धर्मार्थिकाममोक्षाणां वार्तायाश्चैव साधिकाः ॥
 देवाश्च पितरश्चैव ऋषयो मनवस्तथा । युगानुरूपा धर्मेण यैरिमा विचिताः प्रजाः ॥ २०३
 उपस्थिते तदा तस्मिन्प्रजाधर्मे स्वयंभुवः । अभिदध्यौ प्रजाः सर्वा नानारूपास्तु मानसीः २०४
 पूर्वोक्ता या मया तुभ्यं जनलोकं समाश्रिताः । कल्पेऽतीते तु ते ह्यासन्देवाद्यास्तु प्रजा इह २०५
 ध्यायतस्तस्य ताः सर्वाः संभृत्यर्थमुपस्थिताः । मन्वन्तरक्रमेणेह कनिष्ठे प्रथमे मताः ॥ २०६
 रूपात्याऽनुबन्धैस्तैस्तु सर्वाथैरिह भाविताः । कुशलाकुशलप्रायैः कर्मभिस्तैः सदा प्रजाः २०७
 तत्कर्मफलशेषेण उपष्टब्धाः प्रजज्ञिरे । देवासुरपितृत्वैश्च पशुपक्षिसरीसृपैः ॥ २०८
 वृक्षनारकिकीटवैस्तैस्तैर्भावैरुपस्थिताः । आधीनार्थं प्रजानां च आत्मनो वै विनिर्ममे ॥ २०९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुराश्रमविभागकथनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७८७

अथ नवमोऽध्यायः ।

देवादिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

ततोऽभिध्यायतस्तस्य जज्ञिरे मानसी(स)प्रजाः । तच्छरीरसमुत्पन्नैः कार्यैस्तैः कारणैः सह ॥ १
 क्षेत्रज्ञाः समवर्तन्त गात्रेभ्यस्तस्य धीमतः । ततो देवासुरपितृन्मानवं च चतुष्टयम् ॥ २
 सिसृक्षुरम्भांस्येतांश्च स्वात्मना समययुजत् । युक्तात्मनस्ततस्तस्य ततो मात्रा स्वयंभुवा ॥ ३
 तमभिध्यायतः सर्गं प्रयत्नोऽभूत्प्रजापतेः । ततोऽस्य जघनात्पूर्वमसुरा जज्ञिरे सुताः ॥ ४
 असुः प्राणः स्मृतो विप्रैस्तज्जन्मानस्ततोऽसुराः । यया सृष्टाः सुरास्तन्वा तां तनुं स व्यपो(पौ)हत ॥ ५
 साऽपविद्धा तनुस्तेन (*सद्यो रात्रिरजायत । सा तमोबहुला यस्मात्ततो रात्रिस्त्रियामिका ॥ ६
 आवृतास्तमसा रात्रौ प्रजास्तस्मात्स्वयंभुवः । दृष्ट्वा सुरास्तु देवेशस्तनुमन्यामपद्यत ॥ ७
 अव्यक्तां सत्त्वबहुलां ततस्तां सोऽभ्यययुजत् । ततस्तां युञ्जतस्तस्य प्रियमासीत्प्रभोः किल ८
 ततो मुखे समुत्पन्ना दीव्यतस्तस्य देवताः । यतोऽस्य दीव्यतो जातास्तेन देवाः प्रकीर्तिताः ९
 धातुर्दिवीति यः प्रोक्तः क्रीडायां स विभाव्यते । तस्यां तन्वां तु दिव्यायां जज्ञिरे तेन देवताः
 देवान्सृष्ट्वाऽथ देवेशस्तनुमन्यामपद्यत । †उत्सृष्ट्वा सा तनुस्तेन सद्यो हस्तादजायत ॥ ११
 †तस्मादहःकर्मयुक्तो देवताः समुपासते । सत्त्वमात्रात्मिकां देवस्ततोऽन्यां सोऽभ्यपद्यत ॥ १२
 पितृवन्मन्यमानस्तान्पुत्रान्प्राध्यायत प्रभुः । पितरो ह्युपपक्षाभ्यां रात्र्यहोरन्तराऽसृजत् ॥ १३
 तस्मात्ते पितरो देवाः पुत्रत्वं तेन तेषु तत् । यया सृष्टास्तु पितरस्तां तनुं स व्यपो(पौ)हर्त ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं क. ख. पुस्तकयोर्नास्ति । † इदमर्थं नास्ति क. ख. ग. पुस्तकेषु ।

१ ख. साधकाः । २ ग. विनिताः । ३. विनिताः । ४ घ. 'भुवा । अ' । ५ ख. 'मुपास्थि' । ५ ख. 'थमा मं' ।
 ६ ड. 'ह्यातानु' । ७ ख. घ. ड. 'न्मानुषांश्च च' । ८ ड. 'सहयू' । ९ क. ग. घ. मात्राः स्व' । १० क. 'विप्रास्त' । ११ क.
 सः । १२ ग. ड. 'यं त्युत । ह' । १३ ख. 'व्यक्तं सा च बहुला तत' । १४ ख. ड. 'तत् । साऽ' ।

साऽपविद्धा तनुस्तेन) सद्यः संध्या प्र(ह्म)जायत । तस्मादहस्तु देवानां रात्रिर्या साऽऽसुरी स्मृता तयोर्मध्ये तु वै पैत्री या तनुः सा गरीयसी । तस्माद्देवासुराः सर्व ऋषयो मनवस्तथा ॥ १६
ते युक्तास्तामुपासन्ते ब्रह्मणो मध्यमां तनुम् । ततोऽन्यां स पुनर्ब्रह्मा तनुं वै प्रत्यपद्यत ॥ १७
रजोमात्रात्मिकायां तु मनसा सोऽसृजत्प्रभुः । रजःप्रायात्ततः सोऽथ मानसानसृजत्सुतान् १८
मनसस्तु ततस्तस्य मानसा(स्यो) जज्ञिरे प्रजाः । [*दृष्ट्वा पुनः प्रजाश्चापि स्वां तनुं तामपी(पौ)हत साऽपविद्धा तनुस्तेन ज्योत्स्ना सद्यस्त्वजायत । तस्माद्भवन्ति संहृष्टा ज्योत्स्नाया उद्भवे प्रजाः]
इत्येतास्तनवस्तेन व्यपविद्धा महात्मना । सद्यो रात्र्यहनी चैव संध्या ज्योत्स्ना च जज्ञिरे ॥ २१
ज्योत्स्ना संध्या तथाऽहश्च सत्त्वमात्रात्मकं स्वयम् । तमोमात्रात्मिका रात्रिः सा वै तस्मात्रियामिका तस्माद्देवा दिव्यतैन्वा हृष्टाः सृष्टा मुखात्तु वै । यस्मात्तेषां दिवा जन्म बलिनस्तेन ते दिवा ॥
तन्वा यदसुरान्नात्रौ जघनादसृजत्प्रभुः । प्राणेभ्यो रात्रिजन्मानो ह्यसंख्या निशि तेन ते ॥ २४
एतान्येव भविष्याणां देवानामसुरैः सह । पितॄणां मानवानां च अतीतानागतेषु वै ॥ २५
मन्वन्तरेषु सर्वेषु निमित्तानि भवन्ति हि । ज्योत्स्ना रात्र्यहनी संध्या चत्वार्याभासितानि वै ॥
भान्ति यस्मात्ततोऽभा(म्भां)सि भाशब्दोऽयं मनीषिभिः । व्याप्तिदीप्त्यां निगदितः पुनश्चाऽऽह प्रजापतिः ॥ २७

सोऽम्भास्येतानि दृष्ट्वा तु देवदानवमानवान् । पितृंश्च वाऽसृजत्सोऽन्यानात्मनो विबुधान्पुनः २८
तामुत्कृत्य तनुं कृत्स्नां ततोऽन्यामसृजत्प्रभुः । मूर्तिं रजस्तमःप्रायां पुनरेवाभ्ययूयुजत् ॥ २९
अन्धकारे क्षुधाविष्टस्ततोऽन्यां सृजते पुनः । तेन सृष्टाः क्षुधात्मानस्तेऽम्भास्यादातुमुद्यताः ॥ ३०
अम्भास्येतानि रक्षाम उक्तवन्तश्च तेषु च । राक्षसास्ते स्मृता लोके क्रोधात्मानो निशाचराः ॥
येऽब्रुवन्क्षिणुमोऽम्भासि तेषां हृष्टाः परस्परम् । तेन ते कर्मणा यज्ञा गुह्यकाः क्रूरकर्मिणः ॥ ३२
रक्षणे पालने चापि धातुरेष विभाव्यते । य एष क्षितिधातुर्वै क्षयणे संनिरुच्यते ॥ ३३
तान्दृष्ट्वा ह्यप्रियेणास्य केशाः शीर्यन्त(?) धीमतः । शीतोष्णाश्चोच्छ्रिता ह्यूर्ध्वं तदाऽरोहन्त तं प्रभुम्
हीना मच्छिरसो व्याला यस्माच्चैवापसर्पिताः । (+व्यालात्मानः स्मृता व्यालां हीनत्वादहयः स्मृताः ॥ ३५

पन्नत्वात्पन्नगाश्चैव सर्पाश्चैवापसर्पिणः ।) तेषां पृथिव्यां निलयाः सूर्याचन्द्रमसोरधः ॥ ३६
तस्य क्रोधोद्भवो योऽसावग्निगर्भसुदारुणः । स तु सर्पसहोत्पन्नानाविवेश विषात्मकान् ॥ ३७
सर्पान्सृष्ट्वा ततः क्रोधात्क्रोधात्मा(त्म)नो विनिर्ममे । वर्णेन कपिशेनोग्रास्ते भूताः पिशिताशनाः
भूतत्वात्ते स्मृता भूताः पिशाचाः पिशिताशनार्त्त । धयन्तो गास्ततस्तस्य गन्धर्वा जज्ञिरे तदा ॥
धयतीत्येष धातुर्वै पानार्थं परिपठ्यते । पिवन्तो जज्ञिरे गास्तु गन्धर्वास्तेन ते स्मृताः ॥ ४०

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतश्लोको न दृश्यते ख. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ घ. त्रयम् । २ ख. दिवा तन्वा दृष्ट्वा सृ । ग. दिव्यतत्वादृष्टाः सृ । घ. दिवा तन्वा दृष्ट्वा सृ । ड. दिवातत्वादृष्टान्सृष्टा । ३ क. 'तत्त्वा ह' । ४ ख. ग. घ. ड. 'जत्पुनः । प्रा' । ५ क. सर्वेषा । ६ ख. विविधात्पुनः । घ. 'विविधान्यु' । ७ ख. घ. ड. 'तोऽन्यां प्राप्य स प्रभुः । ८ ख. वै । ग. घ. ये । ड. ते । ९ ड. 'कर्मणः । १० ख. ग. 'वैक्षिण्ये । घ. 'वैक्षिण्ये । ११ क. 'लङ्घीन' । १२ ड. 'प्राश्चाप्युप' । १३ क. च. 'त । वयतो गा' । १४ क. 'दा । ध्याय' । १५ क. ग. 'वै यात्रार्थे ।

[अ०९ श्लो० ४१-७०]

वायुपुराणम् ।

३३

(देवादिसृष्टिकथनम्)

अष्टास्वेतासु सृष्टासु देवयोनिषु स प्रभुः । ततः स्वच्छन्दतोऽन्यानि वयांसि वयसोऽसृजत् ४१
छाद्यतस्तानि च्छदांसि वयसोऽपि वयांस्यपि । शून्यान्दृष्ट्वा तु देवो वै सृजत्पक्षिगणानपि ४२
मुखतोऽजान्ससर्जाथ वक्षसश्च वयोऽसृजत् । गाश्चैवाथोदराद्ब्रह्मा पार्श्वाभ्यां च विनिर्ममे ॥ ४३
पद्भ्यां चाश्वान्समातङ्गाञ्छरभान्गवयान्मृगान् । उप्रानश्वतरांश्चैव ताश्चान्याश्चैव जातयः ॥ ४४
ओषधयः फलमूलानि रोमतस्तस्य जज्ञिरे । एवं पश्वोपधीः सृष्ट्वा न्ययुञ्जत्सोऽध्वरे प्रभुः ॥ ४५
तस्मादादौ तु कल्पस्य त्रेतायुगमुखे तदा । गौरजः पुरुषो मेषो ह्यश्वोऽश्वतरगर्दभौ ॥ ४६
एतान्ग्राम्यान्पशूनाहुरारण्यांश्च निबोधत । श्वापदा द्विखुरो हस्ती वानरः पक्षिपञ्चमाः ॥ ४७
छन्दकाः पशवः सृष्टाः सप्तमास्तु सरीसृपाः । गायत्रं वरुणं चैव त्रिवृत्सौम्यं रथंतरम् ॥ ४८
अग्निष्टोमं च यज्ञानां निर्ममे प्रथमान्मुखात् । छन्दांसि त्रैष्टुभं कर्म स्तोमं पञ्चदशं तथा ॥ ४९
बृहत्साममथोक्थं च दक्षिणात्सोऽसृजन्मुखात् । (*सामानि जगती छन्दःस्तोमं पञ्चदशं तथा ॥
वैरूप्यमतिरात्रं च पश्चिमादसृजन्मुखात् ।) एकविंशमथर्वाणमाप्तोर्यामाणमेव च ॥ ५१
अनुष्टुभं सवैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् । विद्युतोऽशनिमेघांश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ॥ ५२
वयांसि च ससर्जाऽऽदौ कल्पस्य भगवान्प्रभुः । उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जज्ञिरे ५३
ब्रह्मणस्तु प्रजासर्गं सृजतो हि प्रजापतेः । सृष्ट्वा चतुष्टयं पूर्वं देवासुरपितृन्प्रजाः ॥ ५४
ततः सृजति भूतानि स्थावराणि चराणि च । यक्षान्पिशाचान्गन्धर्वास्तथैवाप्सरसां गणान् ॥
नरकिनररक्षांसि वयःपशुमृगोरगान् । अव्ययं च व्ययं चैव यदिदं स्थाणुजङ्गमम् ॥ ५६
तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्सृष्ट्यां प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ५७
हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधर्मवृत्तानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ५८
महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु । विनियोगं च भूतानां धातैव व्यदधात्स्वयम् ॥ ५९
केचित्पुरुषकारं तु प्राहुः कर्म च मानवाः । दैवमित्यपरे विद्वाः स्वभावं दैवचिन्तकाः ॥ ६०
पौरुषं कर्म दैवं च फलवृत्तिस्वभावतः । न चैकं न पृथग्भावमधिकं न तयोर्विदुः ॥ ६१
एतदेवं(कं) च नैकं च न चोभे न च वाऽप्युभे । कर्मस्थान्विषयान्ब्रूयुः सत्त्वस्थाः समदर्शिनः
नाम रूपं च भूतानां कृतानां च प्रपञ्चनम् । वेदशब्देभ्य एवाऽऽदौ निर्ममे स महेश्वरः ॥ ६३
ऋषीणां नामधेयानि याश्च वेदेषु दृष्टयः । शर्वर्यन्ते प्रसूतानां तान्येवास्य दधाति सः ॥ ६४
यथर्तावृतुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यये । दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ॥ ६५
एवंविधासु सृष्टासु ब्रह्मणाऽव्यक्तजन्मना । शर्वर्यन्ते प्रदृश्यन्ते सिद्धिमाश्रित्य मानसीम् ॥ ६६
एवं भूतानि सृष्टानि चराणि स्थावराणि च । यदाऽस्य ताः प्रजाः सृष्टा न व्यवर्धन्त धीमतः
अथान्यान्मानसान्पुत्रान्सदृशानात्मनोऽसृजत् । भृगुं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुमाङ्गिरसं तथा ॥ ६८
मरीचिं दक्षमग्निं च वसिष्ठं चैव मानसम् । नव ब्रह्माण इत्येते पुराणे निर्धेयं गताः ॥ ६९
तेषां ब्रह्मात्मकानां वै सर्वेषां ब्रह्मवादिनाम् । ततोऽसृजत्पुनर्ब्रह्मा रुद्रं रोषात्मसंभवम् ॥ ७०

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'पि । पशून्सृष्ट्वा । २ ख. ग. घ. ड. 'मूलेभ्यो रोमभ्यस्त' । ३ ख. 'माः । ऋदुकाः । ग. ड.
'माः । अदकाः । घ. 'माः । उदुकाः । ४ ख. छन्दांस्तोमसप्तदशास्तथा । ५ ग. ड. 'मं सप्तद' । ६ ख. 'धर्मोन्मृता' ।
७ क. ख. देवेषु । ८ ख. घ. 'पु वृष्ट' । ९ ड. नामधेयाविप' । १० ख. घ. 'नि स्थावराणि चरा' । ११ ख. घ. ड.
'श्वयो मतः । ते' ।

संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
 सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
 न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
 तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
 तस्य रोषात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
 सर्वं तेजोमयं जातमादित्यसमतेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत् ॥ ७६
 एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
 तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्वे एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैषिणः ॥ ७८
 लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
 एवमुक्तास्तु रुरुदुर्दुबुधश्च समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नास्त्रेति विश्रुताः ॥ ८०
 यैर्हि व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुत्तरा लोके सर्वलोकपरायणाः ॥ ८१
 नैकनागायुतबला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
 प्रागुक्ता न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्लं वामं तथाऽसितम् ॥
 आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सा तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
 तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुध्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
 औषर्णा चैकपर्णा च तथा स्यादैव पाटला । उमा हैमवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
 रुयातिः प्रज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमथाऽऽर्यायाः पृथग्देहविभावनात् ॥
 शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिर्नियता रौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
 कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
 गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादवी देवी वरदा कृष्णपिङ्गला ॥
 बार्हिर्ध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकर्ण्यैकवाससी ॥ ९१
 अपराजिता बहुभुजा प्रगल्भा सिंहवाहिनी । एकांनंसा(शा) दैत्यहनी माया महिषमैदिनी ॥ ९२
 अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
 भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
 अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रक्षामेतां प्रयुञ्जीत जले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
 व्याघ्रकुम्भीरचौरेभ्यो भूतस्थाने विशेषतः । आधिष्ण्ये च सर्वासु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
 अर्भकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यर्दितानां बालानां रक्षामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
 महादेवी कुले द्वे तु प्रज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि यैर्व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ९८
 साऽसृजद्वयसायं तु धर्मं भूतसुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽव्यक्तयोर्नितः ॥ ९९
 मानसश्च रुचिर्नाम विज्ञेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चक्षुर्भ्यां च मरीचिर्नमः ॥ १००

१ घ. 'रं चतुरं स' । ख. ड. 'रं चरितुं सन' । २ ख. ड. 'कवराङ्गणाः' । घ. 'कवरा गणाः' । ३ क. 'क्ता
 तु म' । ४ ख. ग. घ. ड. सा तत्प्रोक्ता । ५ ख. ग. घ. ड. अवर्णा । ६ ख. ग. घ. ड. 'कवर्णा' । ७ घ. ड. 'देकपा' ।
 ८ घ. हिमवती । ९ घ. ड. 'नायका' । १० ख. वहिर्ध्व' । ११ ख. ग. घ. ड. 'लधारी प' । १२ ख. घ. ड. 'कन्य-
 कवाससा । अ' । १३ ग. 'ससा । अ' । १४ क. 'कानसा' । १५ ड. 'मर्दनी' । १६ ख. घ. भूतं सु' । १७ घ. 'निजः ।
 मा' । १८ क. 'चिकम् । भू' ।

[अ० १० श्लो० १]

वायुपुराणम् ।

३५

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्ज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्गिरसं चैव श्रोत्रार्दत्रिस्तथैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाद्यानाञ्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः ॥ १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृगवादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥ १०४
 गृहमेधिनः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावृध्वरेतसौ । पूर्वोत्पन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तथैव ह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ ११०
 इत्येष करणोद्भूतो लोकान्स्रष्टुं स्वयंभुवः । महदादिविशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रीतैर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तबीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियाङ्कुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशाखश्च विशेषैः पत्रवांस्तथा । धर्माधर्मसुपुष्पस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मवनं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येषोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ॥ ११७
 मुख्यादयस्तु षट्सर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैकाले समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणं ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपर्णौ सयुजौ सशाखौ षट्विद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो द्रुमं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्भूधानं यस्य विभ्राः स्तुवन्ति खं नैभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥

दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसूतिः ॥ १२०

वक्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूता यद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ॥

वैश्याश्चोरोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ १२१

महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्ज्ञे पुनर्ब्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्विमौ ॥ १२२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देवादिसृष्टिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सूत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककर्तृणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. 'दन्ति तथै' । २ ड. 'दशाः स्मृ' । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ङ. 'तन्नाः पु' । ५ ख. घ. ङ. 'वैजैः । व्य' । ६ क. ग. 'जसा । य' । ७ ड. 'दिव्यदे' । ८ ड. 'चरितश' । ९ ख. घ. 'र्मसपु' । १० ख. घ. ङ. 'तानां ब्रह्मवृ' । ११ क. ग. 'क्षलं चै' । १२ ख. घ. ङ. 'काल्ये स' । १३ ग. घ. ङ. 'प्रा भुवन्ति । १४ क. नाभि वै च' ।

तमोमात्रावृतो ब्रह्मा तदाप्रभृति दुःखितः । ततः स विदधे बुद्धिमर्थनिश्चयगामिनीम् ॥ २
 अथाऽऽत्मनि समस्त्राक्षीत्तमोमात्रां नियामिकाम् । राजसत्त्वं पराजित्य वर्तमानं स धर्मतः ॥ ३
 तप्यते तेन दुःखेन शोकं चक्रे जगत्पतिः । तमश्च व्यनुदत्तस्माद्रजस्तमसमावृणोत् ॥ ४
 तत्तमः प्रतिनृत्तं वै मिथुनं स व्यजायत । अधर्माच्चरणाज्जज्ञे हिंसा शोकादजायत ॥ ५
 ततस्तस्मिन्समुद्भूते मिथुने चरणात्मनि । ततश्च भगवानासीत्प्रीतिश्चैवमशिश्रियत् ॥ ६
 स्वां तनुं स ततो ब्रह्मा तामपो(पौ)हदभास्वराम् । द्विधाऽकरोत्स तं देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ॥ ७
 अर्धेन नारी सा तस्य शतरूपा व्यजायत । प्राकृतां भूतधार्त्रीं तां कामान्वै सृष्टवान्विभुः ॥ ८
 सा दिवं पृथिवीं चैव महिम्ना व्याप्य धिष्ठिता । ब्रह्मणः सा तनुः पूर्वा दिवमावृत्य तिष्ठति ९
 या त्वर्धात्सृजते नारी शतरूपा व्यजायत । सा देवी नियुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् ॥ १०
 भर्तारं दीप्तयशसं पुरुषं प्रत्यपद्यत । स वै स्वायंभुवः पूर्वं पुरुषो मनुरुच्यते ॥ ११
 तस्यैकसप्तयुगं मन्वन्तरमिहोच्यते । लब्ध्वा तु पुरुषः पत्नीं शतरूपामयोनिजाम् ॥ १२
 तया स रमते सार्धं तस्मात्सा रतिरुच्यते । प्रथमः संप्रयोगः स कल्पादौ समवर्तत ॥ १३
 विराजमसृजद्ब्रह्मा सोऽभवत्पुरुषो विराट् । सँ सम्राट्साँसरूपात्तु वैराजस्तु मनुः स्मृतः ॥ १४
 स वैराजः प्रजासर्गः स सर्गे पुरुषो मनुः । वैराजात्पुरुषाद्वैराच्छतरूपा व्यजायत ॥ १५
 प्रियव्रतोत्तानपादौ पुत्रौ पुत्रवतां वरौ । कन्ये द्वे च महाभागे याभ्यां जाताः प्रजास्त्विमाः १६
 देवी नाम्ना तथाऽऽकूतिः प्रसूतिश्चैव ते शुभे । स्वायंभुवः प्रसूतिं तु दक्षाय व्यसृजत्प्रभुः ॥ १७
 (+प्राणो दक्षस्तु विज्ञेयः संकल्पो मनुरुच्यते । रुचेः प्रजापतेश्चैव आकूतिं प्रत्यपादयत् ॥ १८
 आकूत्यां मिथुनं जज्ञे मानसस्य रुचेः शुभम्) । यज्ञश्च दक्षिणा चैव यमकौ संबभूवतुः ॥ १९
 यज्ञस्य दक्षिणायां च पुत्रा द्वादश जज्ञिरे । यामा इति समाख्याता देवाः स्वायंभुवेऽन्तरे २०
 यमस्य पुत्रा यज्ञस्य तस्माद्यामास्तु ते स्मृताः । अजिताश्चैव शूकाश्च गणौ द्वौ ब्रह्मणः स्मृतौ २१
 यामाः पूर्वं परिक्रान्ता यतः संज्ञा दिवौकसः । स्वायंभुवसुतायां तु प्रसूत्यां लोकमातरः ॥ २२
 तस्यां कन्याश्चतुर्विंशदक्षस्त्वजनयत्प्रभुः । सर्वास्ताश्च महाभागाः सर्वाः कमललोचनाः ॥ २३
 योगपत्न्यश्च ताः सर्वाः सर्वास्ता योगमातरः । *सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वा विश्वस्य मातरः ॥
 श्रद्धा लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिर्मेधा क्रिया तथा । बुद्धिर्लज्जा वपुःशान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी
 पत्न्यर्थे प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीः प्रभुः । द्वाराण्येतानि चैवास्य विहितानि स्वयंभुवा ॥ २६
 ताभ्यः शिष्टा यंवीयस्य एकादश सुलोचनाः । ख्यातिः सत्यथ संभूतिः स्मृतिः प्रीतिः क्षमा तथा
 संनतिश्चानसूया च ऊर्जा स्वाहा स्वधा तथा । तास्ततः प्रत्यपद्यन्त पुनरन्ये महर्षयः ॥ २८
 रुद्रो भृगुर्मरीचिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । पुलस्त्योऽत्रिर्वशिष्ठश्च पितरोऽग्निस्तथैव च ॥ २९
 सती भवाय प्रायच्छत्ख्यातिं च भृगवे तथा । मरीचये च संभूतिं स्मृतिमाङ्गिरसे ददौ ॥ ३०
 प्रीतिं चैव पुलस्त्याय क्षमां वै पुलहाय च । क्रतवे संनतिं नाम अनसूयां तथाऽत्रये ॥ ३१

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. ड. 'स्तच्च स' । २ ड. 'नुत्रं वै' । ३ ग. ड. 'त्प्रीतिश्चै' । घ. 'त्प्रीतिश्चैनम्' । ४ घ. 'तरात्रि तां' ।
 ख. 'तरात्री' । ५ क. 'सम्मानमानस' । ६ ख. 'म्राट् मासरूपां तु वै' । ७ ड. 'दसासुरू' । घ. 'म्राट्सा सरूपा तु वै' । ८ ग.
 घ. 'भुवोऽन्त' । ड. 'भुवान्त' । ९ ख. ग. घ. 'न्ता येऽन्तः सं' । १० ख. यथा यं । ग. ड. यधीयं । घ. यवीर्यस्य ।

[अ० १० श्लो० ३२-५९]

वायुपुराणम् ।

३७

(मन्वन्तरवर्णनम्)

ऊर्जा ददौ वसिष्ठाय स्वाहां वै ह्यग्रे ददौ । स्वधां चैव पितृभ्यस्तु तास्वपत्यानि वक्ष्यते(?) ॥
 एते सर्वे महाभागाः प्राज्ञाः स्वानुष्ठिताः स्थिताः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु यावदाभूतसंस्तुतम् ॥ ३३
 श्रद्धा कामं विजज्ञे वै दर्पो लक्ष्मीसुतः स्मृतः । धृत्यास्तु नियमः पुत्रस्तुष्ट्याः संतोष उच्यते ॥ ३४
 पुष्ट्या लाभः सुतश्चापि मेधापुत्रैः श्रुतस्तथा । क्रियायास्तु नयः प्रोक्तो दण्डः समय एव च ॥ ३५
 बुद्धेर्वोधः सुतश्चापि अप्रमादश्च तावुभौ । लज्जाया विनयः पुत्रो व्यवसायो वयः सुतः ॥ ३६
 क्षेमः शान्तिसुतश्चापि सुखं सिद्धेर्व्यजायत । यशः कीर्तिः सुतश्चापि इत्येते धर्मसूनवः ॥ ३७
 कामस्य हर्षः पुत्रो वै देव्यां रत्यां व्यजायत । इत्येष वै सुखोदकः सर्गो धर्मस्य कीर्तितः ॥ ३८
 जज्ञे हिंसा त्वधर्माद्वै निकृतिश्चानृतावुभौ । निकृत्यनृतयोर्जज्ञे भयं नरक एव च ॥ ३९
 माया च वेदना चापि मिथुनद्वयमेतयोः । भयाज्जज्ञेऽथ सा माया मृत्युं भूतापहारिणम् ॥ ४०
 वेदनायास्ततश्चापि दुःखं जज्ञेऽथ रौरवात् । मृत्योर्व्याधिर्जरा शोकः क्रोधोऽमूया च जज्ञिरे ॥
 दुःखान्तराः स्मृता ह्येते सर्वे चाधर्मलक्षणाः । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ह्यनिधनाः स्मृताः
 इत्येष तामसः सर्गो जज्ञे धर्मनियामकः । प्रजाः सृजेति व्यादिष्टो ब्रह्मणा नीललोहितः ॥ ४३
 सोऽभिध्याय सतीं भार्या निर्ममे ह्यात्मसंभवान्नानाधिकान्न च हीनांस्तान्मानसानात्मनः समान्
 सहस्रं हि सहस्राणामसृजत्कृत्तिवासंसाम् । तुल्याश्चैवाऽऽत्मनः सर्वे रूपतेजोबलश्रुतैः ॥ ४५
 पिङ्गलांसंनिषङ्गांश्च सर्कपदीन्विलोहितान् । विवसान्हरिकेशांश्च दृष्टिप्रांश्च कपालिनः ॥ ४६
 बहुरूपांस्त्रिरूपांश्च विश्वरूपांश्च रूपिणः । रथिनो वर्मिणश्चैव चर्मिणश्च वरूथिनः ॥ ४७
 सहस्रशतबाहुंश्च दिव्यान्भौमान्तरिक्षगान् । स्थूलशीर्षानष्टदंष्ट्रानुद्विजिह्वांस्त्रिलोचनान् ॥ ४८
 अन्नादान्पिशितादांश्च आज्यपान्सोमपांस्तथा । मेदूपांश्चातिकायांश्च शितिकण्ठोग्रमन्यवः ॥ ४९
 सोपसङ्गतलत्रांश्च धन्विनो ह्युपवर्मिणः । आसीनान्धावतश्चैव जृम्भिनश्चैव धिष्टितान् ॥ ५०
 अर्ध्यापिनोऽथ जपतो युञ्जतो ध्यायतस्तथा । ज्वलतो वर्षतश्चैव द्योतमानान्प्रधूपितान् ॥ ५१
 बुद्धान्बुद्धतमांश्चैव ब्रह्मिष्ठाञ्छुभदर्शनान् । नीलग्रीवान्सहस्राक्षान्सर्वाश्चाथ क्षपाचरान् ॥ ५२
 अदृश्यान्सर्वभूतानां महायोगान्महौजसः । रुदतो द्रवतश्चैव एवं युक्तान्सहस्रशः ॥ ५३
 अयातयामानसृजद्बहुरूपांस्सुरोत्तमान् । ब्रह्मा दृष्ट्वाऽब्रवीदेतान्मा स्नाक्षीरीदृशीः प्रजाः ॥ ५४
 स्रष्टव्या नाऽऽत्मनस्तुल्या प्रजा नैवाधिकास्त्वया । अन्याः सृज त्वं भद्रं ते (*प्रजा वै मृत्युसंयुताः
 नाऽऽरप्स्यन्ते हि कर्माणि प्रजा विगतमृत्यवः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं नाहं मृत्युसमन्विताः ॥ ५६
 प्रजाः स्रक्ष्यामि भद्रं ते) स्थितोऽहं त्वं सृज प्रजाः । एते ये वै मया सृष्टा विरूपा नीललोहिताः
 सहस्राणां सहस्रं तु आत्मनोपमनिश्चिताः । एते देवा भविष्यन्ति रुद्रा नाम महाबलाः ॥ ५८
 पृथिव्यामन्तरिक्षे च रुद्रानाम्ना प्रतिश्रुताः । शतरुद्रसमाम्नाता भविष्यन्तीह यज्ञियाः ॥ ५९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ क. ख. प्रजाः । २ घ. धृतेस्तु । ३ घ. 'त्रः शुभस्त' । ४ क. वयुः सुं । ५ ग. ड. सिद्धिर्व्य' । ६ ख.
 ग. घ. 'ज्ञे तु रौ' । ७ क. 'धिजराः शोकाः क्रो' । ८ क. 'णाः । तेषां । ९ क. ख. 'ससा । तु' । १० ख. ग. घ.
 'लान्सनि' । ११ ख. ग. ड. 'पदीन्वे' । १२ ख. ग. ड. 'विषाशान्ह' । १३ क. 'व धर्मि' । १४ ख. सोपस' । १५ ख.
 'मिणाम् । आं' । १६ ख. ग. ड. 'जृम्भतश्चै' । १७ ख. ग. 'ध्यायिनोऽ' । १८ ग. 'ष्टाञ्श्रुतद' । १९ घ. च ये च
 रुद्राः प्र' । २० ख. ड. रुद्रा नां ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगैः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिज्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगक्षयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवाच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वमभूत्किल । ततः प्रभृति देवेशो न प्रासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूतसंप्लवम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । स्रष्टृत्वमात्मसंबोधस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६५
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६६
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्योगोद्भूतानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥ ६९

वायुरुवाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरक्लिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साध्यैरश्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधा लयाः ॥ ७१
 यमशुकपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रक्षीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संधायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुप्रियहिते युक्ता गुरुणां वै प्रियेप्सवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्तु ॥ ७४
 माहेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥ ७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः ७६
 तेषां क्रमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तैसा तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणानां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः ॥ ७९
 मन्दो द्वादशमात्रस्तु उद्घाता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिमात्रिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तत्रिरुद्धातो मात्राः षट्त्रिंशदुच्यते । स्वेदकम्पविषादानां जननो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतत्रिविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तथाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते ॥ ८३
 (*तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वेषामकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो ब्रजेत्) ८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगोद्भूतम्यते परिमर्दनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'ज्ञातं स' । २ ख. घ. 'न्योगोद्भू' । ३ ख. ग. घ. ड. च । ४ ख. ड. 'त्' । माहे' । ५ ख. घ. ड. 'क्रमं वि' । ६ ख. घ. ड. यथा । ७ ख. 'णायामनि' । घ. ड. 'णायाननि' । ८ ख. घ. ड. 'स्तु प्रा' । ९ ख. घ. ड. 'मस्तु स' । १० क. 'मात्रास्तु' । ११ ख. 'मातृकः' । ग. घ. ड. 'मातृकाः' । उ' । १२ ग. घ. 'श उच्य' । १३ घ. 'गा गम्यन्ते परिमर्दनाः' । प' । १४ ख. ड. 'र्दनाः' । प' ।

[अ० ११ श्लो० १-१४]

वायुपुराणम् ।

३९

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्गच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो वाऽपि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिधायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्बिषं दहेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते ॥ ९०
 तपांसि यानि तप्यन्ते त्रैतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अब्बिन्दुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्नुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्दहेदोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् । प्रत्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 तस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविर्गुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमयनाब्दयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४ ॥
 घोराकारशिवानां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 अपतृमातृप्रदुष्टानां ज्ञातिसंबन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कषायाणां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 अभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थाय प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहताराणां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 * इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संज्ञितः ॥ १०
 इत्येष धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (†संनिर्कृष्टफलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युञ्जतो योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्मपर्धासनं तथा ॥ १३
 मजानुरेकजानुरुत्तानः सुस्थितोऽपि च । समो वृढासनो भूत्वा संहृत्य चरणानुभौ ॥ १४

+ ख. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । † धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'च्छतो यो' । २ ख. घ ङ. 'रिधाय' । ३ घ. 'द्धः शरीरं किं' । ४ ख. ङ. 'रीरं किं' । ५ ख. ग. घ. ङ. पठ्यन्ते । ६ ख. 'विनिर्मुक्तः प' । ७ ङ. 'णं संयम्य योगतः । अ' । ८ ख. ग. 'यार्थैश्च' । ९ घ. 'सौ प्रसा' । १० ख. ग. घ. 'कृष्टः फ' । ११ ख. घ. वा ।

संहतास्योऽवबद्धाक्ष उरो विष्टभ्य चाग्रतः । पार्ष्णिभ्यां वृषणौ छाद्य तथा प्रजननं यतः ॥ १८
किञ्चिदुन्नामितशिराः शिरो ग्रीवां तथैव च । संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १९
तमः प्रच्छाद्य रजसा रजः सत्त्वेन च्छादयेत् । ततः सत्त्वस्थितो भूत्वा योगं युञ्जन्समाहितः ॥
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च समारुतान् । निगृह्य समवायेन) प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ २०
यस्तु प्रत्याहरेत्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वतः । तथाऽऽत्परतिरेकस्थः पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ २१
पूरयित्वा शरीरं तु सबाह्याभ्यन्तरं शुचिः । आकण्ठनाभियोगेन प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ २२
कलामौत्रस्तु विज्ञेयो निमेषोन्मेष एव च । तथा द्वादशमात्रस्तु प्राणायामो विधीयते ॥ २३
धारणाद्वादशायामो योगो वै धारणाद्वयम् । तथा वै योगयुक्तश्च ऐश्वर्यं प्रतिपद्यते ॥ २४
वीक्षते परमात्मानं दीप्यमानं स्वतेजसा । प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः ॥ २५
सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते । एवं वै नियताहारः प्राणायामपरायणः ॥ २६
जित्वा जित्वा सदा भूमिमारोहेत्तु सदा मुनिः । अजिता हि महाभूमिर्दोषानुत्पादयेद्बहून् ॥ २७
विवर्धयति संमोहं न रोहेदजितां ततः । नालेन तु यथा तोयं यन्त्रेणैव बलान्वितः ॥ २८
आपिबेत प्रयत्नेन तथा वायुं जितश्रमः । नाभ्यां च हृदये चैव कण्ठे उरसि चाऽऽनने ॥ २९
नासाग्रे तु तथा नेत्रे भ्रुवोर्मध्येऽथ मूर्धनि । किञ्चिदूर्ध्वं परस्मिंश्च धारणा परमा स्मृता ॥ ३०
प्राणायामसमारोधात्प्राणायामः स कथ्यते । मनसो धारणा चैव धारणेति प्रकीर्तिता ॥ ३१
निवृत्तिर्विषयाणां तु प्रत्याहारस्तु संज्ञितः । सर्वेषां समवाये तु सिद्धिः स्याद्योगलक्षणा ॥ ३२
तयोत्पन्नस्य योगस्य ध्यानं वै सिद्धिलक्षणम् । ध्यानयुक्तः सदा पश्येदात्मानं सूर्यचन्द्रवत् ॥ ३३
सत्त्वस्यानुपपत्तौ तु दर्शनं तु न विद्यते । अदेशकालयोगस्य दर्शनं तु न विद्यते ॥ ३४
अग्न्याग्नेयासे वने वाऽपि शुष्कपर्णचये तथा । जन्तुव्याप्ते श्मशाने वा जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ॥ ३५
सशब्दे सभये वाऽपि चैत्यबलमीकसंचये । उदपाने तथा नद्यां न चाऽऽध्मातः कदाचन ॥ ३६
क्षुधाविष्टीस्तथाऽप्रीता न च व्याकुलचेतसः । युञ्जीत परमं ध्यानं योगी ध्यानपरः सदा ॥ ३७
एतान्दोषान्विनिश्चित्य प्रमादाद्यो युनक्ति वै । तस्य दोषाः प्रकुप्यन्ति शरीरे विघ्नकारकाः ॥ ३८
जडत्वं बधिरत्वं च मूकत्वं चाधिगच्छति । अन्धत्वं स्मृतिलोपश्च जरा रोगस्तथैव च ॥ ३९
एते दोषाः प्रकुप्यन्ति अज्ञानाद्यो युनक्ति वै । तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन योगी युञ्जेत्समाहितः ॥ ४०
अप्रमत्तः सदा चैव न दोषान्प्राप्नुयात्कचित् । तेषां चिकित्सां वक्ष्यामि दोषाणां च यथाक्रमं ॥ ४१
यथा गच्छन्ति ते दोषाः प्राणायामसमुत्थिताः । स्निग्धां यवागूमत्युष्णां भुक्त्वा तत्रावधारये ॥ ४२
एतेन क्रमयोगेन(ण) वातगुल्मं प्रशाम्यति । गु(उ)दावर्तप्रतीकारमिदं कुर्याच्चिकित्सितम् ॥ ४३
भुक्त्वा दधि यवागूं वा वायुरूर्ध्वं ततो व्रजेत् । वायुग्रन्थिं ततो भित्त्वा वायुदेशे प्रयोजयेत् ॥ ४४
तथाऽपि न विशेषः स्याद्धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । युञ्जानस्य तनुं तस्य सत्त्वस्थस्यैव देहिनः ॥ ४५
गु(उ)दावर्तप्रतीघाते एतत्कुर्याच्चिकित्सितम् । सर्वगात्रप्रक्रमेण(ण) समारब्धस्य योगिनः ॥ ४६
इमां चिकित्सां कुर्वीत तर्था संपद्यते सुखी । मनसो पर्वतं किञ्चिद्विष्टम्भीकृत्य धारयेत् ॥ ४७

१ क. घ. ड. वृषणे । २ ख. ग. 'मुपाक' । ३ ख. घ. 'मात्रा तु वि' । ४ ख. ग. घ. ड. वीक्ष्यते । ५ ख. घ. 'स्त्वस्थाश्चै' । ६ ख. ग. घ. ड. 'लार्थिनः । आ' । ७ ख. ग. ड. वले । ८ ख. 'था । यन्तु' । ९ ग. घ. वाप्यां । १० क. न बाधातः । ११ घ. 'विष्टस्तथाऽशान्तो न । ड. 'विष्टस्तथा श्रान्तो न । १२ क. ग. तस्य । १३ क. घ. ड. तथा । १४ क. 'सा यद्व्रतं ।

[अ० १२ श्लो० १-९]

(योगोपसर्गकथनम्)

वायुपुराणम् ।

४१

उरोद्घात उरःस्थानं कण्ठदेशे च धारयेत् । त्वचोऽवघाते तां वाचि वाधिर्ये श्रोत्रयोस्तथा ॥
 जिह्वास्थाने तृषार्तस्तु अग्नेः स्नेहांश्च तन्तुभिः । फलं वै चिन्तयेद्योगी ततः संपद्यते सुखी ॥ ४७
 क्षये कुष्ठे सकीलासे धारयेत्सर्वसाच्चिकीम् । यस्मिन्यस्मिन्नजोदेशे तस्मिन्नुक्तो विनिर्दिशेत् ॥
 योगोत्पन्नस्य विप्र(त्र)स्य इदं कुर्याच्चिकित्सितम् । वंशकीलेन मूर्ध्ना धारयान(ण)स्य ताडयेत् ॥
 मूर्ध्नि कीलं प्रतिष्ठाप्य काष्ठं काष्ठेन ताडयेत् । भयभीतस्य सा संज्ञा ततः प्रत्यागमिष्यति ॥ ५०
 अथ वा लुप्तसंज्ञस्य हस्ताभ्यां तत्र धारयेत् । प्रतिलभ्य ततः संज्ञां धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ५१
 स्निग्धमल्पं च भुञ्जीत ततः संपद्यते सुखी । अमानुषेण सत्त्वेन यदा बुध्यति योगवित् ॥ ५२
 दिवं च पृथिवीं चैव वायुमग्निं च धारयेत् । प्राणायामेन तत्सर्वं दह्यमानं वशी भवेत् ॥ ५३
 अथापि प्रविशेद्देहं ततस्तं प्रतिषेधयेत् । ततः संस्तभ्य योगेन धारयान(ण)स्य मूर्धनि ॥ ५४
 प्राणायामाग्निना दग्धं तत्सर्वं विलयं व्रजेत् । कृष्णसर्पापराधं तु धारयेद्दृढयोदरे ॥ ५५
 महो जनस्तपः सत्यं हृदि कृत्वा तु धारयेत् । विषस्य तु फलं पीत्वा विशल्यां धारयेत्ततः ॥ ५६
 सर्वतः सनगां पृथ्वीं कृत्वा मनसि धारयेत् । हृदि कृत्वा समुद्रांश्च तथा सर्वांश्च देवताः ॥ ५७
 सहस्रेण घटानां च युक्तः स्नायीत योगवित् । उदके कण्ठमात्रे तु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ५८
 प्रतिस्रोतोविषाविष्टो धारयेत्सर्वगात्रिकीम् । शीर्णोऽर्कपत्रपुटकैः पिवेद्बलमीकमृत्तिकाम् ॥ ५९
 चिकित्सितविधिर्ह्येष विश्रुतो योगनिर्मितः । व्याख्यातस्तु समासेन योगदृष्टेन हेतुना ॥ ६०
 भ्रूवतो लक्षणं विद्धि विप्रस्य कथयेत्कचित् । अथापि कथयेन्मोहात्तद्विज्ञानं प्रलीयते ॥ ६१
 तस्मात्प्रवृत्तिर्योगस्य न वक्तव्या कथंचन ॥ ६२

सत्त्वं तथाऽऽरोग्यमलोलुपत्वं वर्णप्रभा सुस्वरसौम्यता च ।

गन्धः शुभो मूत्रपुरीषमल्पं योगप्रवृत्तिः प्रथमा शरीरे ॥

आत्मानं पृथिवीं चैव ज्वलन्तीं यदि पश्यति । कृत्वाऽन्यं विशते चैव विद्यात्सिद्धिमुपस्थिताम्
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६६

अथ द्वादशोऽध्यायः ।

योगोपसर्गकथनम् ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि उपसर्गा यथा तथा । प्रादुर्भवन्ति ये दोषा दृष्टतत्त्वस्य देहिनः ॥ १
 आनुष्यान्विविधान्कामान्कामयेत् ऋतुं स्त्रियः । विद्यादानफलं चैव उपसृष्टस्तु योगवित् ॥ २
 अग्निहोत्रं हविर्यज्ञमेतत्प्रतपनं तथा । मायाकर्म धनं स्वर्गमुपसृष्टस्तु काङ्क्षति ॥ ३
 एषु कर्मसु युक्तस्तु सोऽविद्यावशमागतः । उपसृष्टं तु जानीयाद्बुद्ध्या चैव विसर्जयेत् ॥ ४
 नित्यं ब्रह्मपरो युक्त उपसर्गात्प्रमुच्यते । जितप्रत्युपसर्गस्य जितश्वासस्य देहिनः ॥ ५

१ ख. ग. श्रोत्रिये तथा । २ घ. ड. अग्निस्ते । ३ ड. 'स्मिन्योगो वि' । ४ घ. ड. वाऽलुप्त । ५ ख. घ. निर्णकप । ग. शीर्णार्क । ड. शीर्णके प । ६ ग. घ. ड. भुवन्तं । ७ ख. घ. ड. कृतान्यावि । ८ ग. घ. 'स्थितम्' । ख. ग. घ. ड. ऋतुस्त्रि । १० क. 'तत्प्रायतनं' ।

उपसर्गाः प्रवर्तन्ते साच्चराजसतामसाः । प्रतिभा श्रवणे चैव दानां चैव दर्शनम् ॥ ६
 भ्रमावर्तश्च इत्येते सिद्धिलक्षणसंज्ञिताः । विद्या काव्यं तथा शिल्पं सर्ववाचकृतानि तु ॥ ७
 विद्यार्थाश्चोपतिष्ठन्ति प्रभावस्यैव लक्षणम् । शृणोति शब्दाञ्छ्रोतव्यान्योजनानां शतादपि ॥ ८
 सर्वज्ञश्च विधिज्ञश्च योगी चोन्मत्तवद्भवेत् । यक्षराक्षसगन्धर्वान्वीक्षते दिव्यमानुषान् ॥ ९
 वेत्ति तांश्च महायोगी उपसर्गस्य लक्षणम् । देवदानवगन्धर्वानृषींश्चापि तथा पितॄन् ॥ १०
 प्रेक्षते सर्वतश्चैव उन्मत्तं तं विनिर्दिशेत् । भ्रमेण भ्राम्यते योगी चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ ११
 भ्रमेण भ्रान्तबुद्धेस्तु ज्ञानं सर्वं प्रणश्यति । (*वार्ता नाशयते चित्तं चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ १२
 वर्तनाक्रान्तबुद्धेस्तु सर्वं ज्ञानं प्रणश्यति) । प्रावृत्य मनसा शुक्लं पटं वा कम्बलं तथा ॥ १३
 ततस्तु परमं ब्रह्म क्षिप्रमेवानुचिन्तयेत् । तस्माच्चैवाऽऽत्मनो दोषांस्तूपसर्गानुपस्थितान् ॥ १४
 परित्यजेत् मेधावी यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः । ऋषयो देवगन्धर्वा यक्षोरगमहासुराः ॥ १५
 उपसर्गेषु संयुक्ता आवर्तन्ते पुनः पुनः । तस्माद्युक्तः सदा योगी लघ्वाहारो जितेन्द्रियः ॥ १६
 तथा सुप्तः सुसूक्ष्मेषु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । ततस्तु योगयुक्तस्य जितेन्द्रियस्य योगिनः ॥ १७
 उपसर्गाः पुनश्चान्ये जायन्ते प्राणसंज्ञकाः । पृथिवी धारयेत्सर्वा ततश्चापो ह्यनन्तरम् ॥ १८
 ततोऽग्निं चैव सर्वेषामाकाशं मन एव च । ततः परां पुनर्बुद्धिं धारयेद्यत्नतो यती ॥ १९
 सिद्धीनां चैव लिङ्गानि दृष्ट्वा दृष्ट्वा परित्यजेत् । पृथ्वीं धारयमाणस्य मही सूक्ष्मा प्रवर्तते ॥ २०
 +आत्मानं मन्यते नित्यं पृथ्वीगन्धश्च जायते । अपो धारयमाणस्य आपः सूक्ष्मा भवन्ति हि ॥ २१
 शीता रसाः प्रवर्तन्ते सूक्ष्मा ह्यमृतसंनिभाः । तेजो धारयमाणस्य तेजः सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २२
 (xआत्मानं मन्यते तेजस्तद्भावमनुपश्यति । =वायुं धारयमाणस्य वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २३
 आत्मानं मन्यते वायुं वायुवन्मण्डलं भ्रमेत् । आकाशं धारयमाणस्य व्योम सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २४
 पश्यते मण्डलं सूक्ष्मं घोषश्चास्य प्रवर्तते । (आत्मानं मन्यते नित्यं वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २५
 तथा मनो धारयतो मनः सूक्ष्मं प्रवर्तते । मनसा सर्वभूतानां मनस्तु विशते हि सः ॥ २६
 बुद्ध्या बुद्धिं यदा युञ्जेत्तदा विज्ञाय बुध्यते । एतानि सप्त सूक्ष्माणि विदित्वा यस्तु योगवि
 परित्यजति मेधावी स बुद्ध्या परमं बुद्धेत् । यस्मिन्यस्मिंश्च संयुक्तो भूत ऐश्वर्यलक्षणे ॥ २७
 तत्रैव सङ्गं भजते तेनैव प्रविनश्यति । तस्माद्विदित्वा सूक्ष्माणि संसक्तानि परस्परम् ॥ २८
 परित्यजति यो बुद्ध्या स परं प्राप्नुयाद्विजः । दृश्यन्ते हि महात्मान ऋषयो दिव्यचक्षुषः ॥ २९
 संसक्ताः सूक्ष्मभावेषु ते दोषास्तेषु संज्ञिताः । तस्मान्न निश्चयः कार्यः सूक्ष्मेष्विह कदाचन
 ऐश्वर्याज्जायते रागो विरागं ब्रह्म चोच्यते । विदित्वा सप्त सूक्ष्माणि षडङ्गं च महेश्वरम् ॥ ३०
 प्रधानं विनियोगज्ञः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । x धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्त
 नास्ति । = इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । (इदमर्थं ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. सिद्धलं । २ क. 'चावृता' । ३ ख. ङ. 'न्ति प्रातिभस्यै' । ४ घ. प्रतिभास्येव । ५ ख. ग. 'न्वीक्ष्यन्ते'
 ६ ङ. 'स्तु ज्ञानं सर्वं प्र' । ७ ख. सर्वज्ञा । ८ ख. ग. घ. ङ. 'येत प्रयत्नतः । सि' । ९ घ. पृथ्वीं ग' । १० ख. 'स्य चाऽऽपः । घ. 'स्य त्वापः । ११ क. ख. हि । सीता । १२ क. 'लं प्रभो । आ' । १३ ख. ग. घ. ङ. यथा क.
 १४ ख. ग. 'क्षुपा । सं' ।

[अ० १३ श्लो० १-११]

वायुपुराणम् ।

४३

(योगैश्वर्यनिरूपणम्)

सर्वज्ञता तृप्तिरनादिवोधः स्वतन्त्रता नित्यमलुप्तशक्तिः ।

अनन्तशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः षडाहुरङ्गानि महेश्वरस्य ॥

नित्यं ब्रह्मधनो युक्त उपसर्गैः प्रमुच्यते । जितश्वासोपसर्गस्य जितरागस्य योगिनः ॥

एका वहिः शरीरेऽस्मिन्धारणा सार्वकामिकी । विशेषदा द्विजो युक्तो यत्र यत्रार्पयेन्मनः ॥ ३५

भूतान्याविशते वाऽपि त्रैलोक्यं चापि कम्पयेत् । एतया प्रविशेदेहं हित्वा देहं पुनस्तिवह ॥ ३६

मनो द्वारं हि योगानामादित्यं च विनिर्दिशेत् । आदानादिक्रियाणां तु आदित्य इति चोच्यते

एतेन विधिना योगी विरक्तः सूक्ष्मवर्जितः । प्रकृतिं समतिक्रम्य रुद्रलोके महीयते ॥ ३८

(॥ ऐश्वर्यगुणसंप्राप्तं ब्रह्मभूतं तु तं प्रभुम् । देवस्थानेषु सर्वेषु सर्वतस्तु निवर्तते ॥

॥ ३९ ॥ शैशाचेन पिशाचांश्च राक्षसेन च राक्षसान् । गान्धर्वेण च गन्धर्वाङ्कौवरेण कुबेरजान् ॥ ४०

इन्द्रमैन्द्रेण स्थानेन सौम्यं सौम्येन चैव हि । प्रजापतिं तथा चैव प्राजापत्येन साधयेत् ॥ ४१

ब्राह्मं ब्राह्मेन (ण) चाप्येवमुपामत्रयते प्रभुम् । तत्र सक्तस्तु उन्मत्तस्तस्मात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ४२

नित्यं ब्रह्मपरो युक्तः स्थानान्येतानि वै त्यजेत् । असज्जमानः स्थानेषु द्विजः सर्वगतो भवेत् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगोपसर्गनिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११०९

अथ त्रयोदशोऽध्यायः ।

योगैश्वर्यनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ऐश्वर्यगुणविस्तरम् । येन योगविशेषेण सर्वलोकानतिक्रमेत् ॥

तत्राष्टगुणमैश्वर्यं योगिनां समुदाहृतम् । तत्सर्वं क्रमयोगेन (ण) उच्यमानं निबोधत ॥

अणिमा लघिमा चैव महिमा प्राप्तिरेव च । प्राकाम्यं चैव सर्वत्र ईशित्वं चैव सर्वतः ॥

वशित्वमथ सर्वत्र यत्र कामावसायिता । तच्चापि विविधं ज्ञेयमैश्वर्यं सार्वकामिकम् ॥

सावद्यं निरवद्यं च सूक्ष्मं चैव प्रवर्तते । सावद्यं नाम यत्तत्त्वं पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् ॥

निरवद्यं तर्था नाम पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् । इन्द्रियाणि पुनश्चैव अहंकारश्च वै स्मृतम् ॥

तत्र सूक्ष्मप्रवृत्तस्तु पञ्चभूतात्मकं पुनः । इन्द्रियाणि मनश्चैव बुद्ध्यहंकारसंज्ञितः ॥

तथा सर्वमयं चैव आत्मस्था ख्यातिरेव च । संयोग एवं त्रिविधः सूक्ष्मेष्वेव प्रवर्तते ॥

पुनरष्टगुणस्यापि तेष्वेवाथ प्रवर्तते । तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥

त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु जीवस्यानियतः स्मृतः । अणिमा च यथाव्यक्तं सर्वं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ १०

त्रैलोक्ये सर्वभूतानां दुष्प्राप्यं समुदाहृतम् । तच्चापि भवति प्राप्यं प्रथमं योगिनां बलात् ॥ ११

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'शक्तिं च विभोर्वित्त्वा ष' । २ ख. घ. ङ. 'नादिन्द्रियाणां' । ३ ख. ङ. 'तर्पेत् । वै' ।

४ ख. घ. ङ. 'तर्पेत् । नि' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'सर्वल्लोका' । ६ क. ग. 'र्थं सर्व' । ७ क. 'म तत्त' । ८ घ. यर ।

९ क. 'णि मन' । १० क. 'वृत्तं तु प' । ११ क. 'ज्ञितम् । त' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'गुणश्चापि' । १३ ख. ङ. 'व' ।

१४ ख. ग. घ. ङ. 'चास्य भ' ।

लम्बनं पुनः योगे रूपमस्य सदा भवेत् । शीघ्रं सर्वभूतेषु द्वितीयं^१ तत्पदं स्मृतम् ॥ १२
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च । महिमा चापि यो यस्मिंस्तृतीयो योग उच्यते^२ ॥
 त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु त्रैलोक्यमगमं स्मृतम् । प्रकामान्विषयान्भुङ्क्ते न च प्रतिहतः क्वचित् ॥ १४
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां सुखदुःखे प्रवर्तते । ईशो भवति सर्वत्र प्रविभागेन योगवित् ॥ १५
 वक्ष्यामि चैव भूतानि त्रैलोक्ये सचराचरे । भवन्ति सर्वकार्येषु इच्छतो न भवन्ति च ॥ १६
 * यत्र कामावसायित्वं त्रैलोक्ये सचराचरे । इच्छया चेन्द्रियाणि स्युर्भवन्ति न भवन्ति च ॥ १७
 शब्दः स्पर्शो रसो गन्धो रूपं चैव मनस्तथा । प्रवर्ततेऽस्य चेच्छातो न भवन्ति तथेच्छया ॥ १८
 न जायते न म्रियते भिद्यते न च चिद्यते । न दह्यते न मुह्येत हीयते न च लिप्यते ॥ १९
 न क्षीयते न क्षरति न खिद्यति कदाचन । क्रियते चैव सर्वत्र तथा विक्रियते न च ॥ २०
 अगन्धरसरूपस्तु स्पर्शशब्दविवर्जितः । अवर्णो ह्यस्वरश्चैव तथा वर्णस्य कर्हिचित् ॥ २१
 भुङ्क्तेऽथ विषयांश्चैव विषयैर्न च युज्यते । ज्ञात्वा तु परमं सूक्ष्मं सूक्ष्मत्वाच्चापवर्गकः ॥ २२
 व्यापकस्त्वपवर्गाच्च व्यापित्वात्पुरुषः स्मृतः । पुरुषः सूक्ष्मभावात्तु ऐश्वर्यं परतः स्थितः ॥ २३
 गुणान्तरं तु ऐश्वर्यं सर्वतः सूक्ष्म उच्यते । ऐश्वर्यमप्रतीयाति प्राप्य योगमनुत्तमम् ॥ २४
 अपर्वर्गं ततो गच्छेत्सूक्ष्मं परमं पदम् ॥ २५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगेश्वर्यनिरूपणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११३३

अथ चतुर्दशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

न चैवमागतो ज्ञानाद्रागात्कर्म समाचरेत् । राजसं तामसं वाऽपि भुक्त्वा तत्रैव युज्यते ॥
 तथा सुकृतकर्मा तु फलं स्वर्गे समश्नुते । तस्मात्स्थानात्पुनर्भ्रष्टो मानुष्यमनुपश्यते ॥
 तस्माद्ब्रह्म परं सूक्ष्मं ब्रह्म शाश्वतमुच्यते । ब्रह्म एव हि सेवेत ब्रह्मैव परमं सुखम् ॥
 परिश्रमस्तु यज्ज्ञानां महताऽर्थेन वर्तते । भूयो मृत्युवशं याति तस्मान्मोक्षः परं सुखम् ॥
 अथ वै ध्यानसंयुक्तो ब्रह्मयज्ञपरायणः । न स^३ स्याद्वापितुं शक्यो मन्वन्तरशतैरपि ॥
 दृष्ट्वा तु पुरुषं दिव्यं विश्वारुर्यं विश्वरूपिणम् । विश्वपादशिरोग्रीवं विश्वेशं विश्वभावनम् ॥
 विश्वगन्धं विश्वमाल्यं विश्वाम्बरधरं प्रभुम् ॥

गोभिर्मही^४ संयतते पतत्रिणं महात्मानं परममर्तिं वरेण्यम् ।

कर्विं पुराणमनुशासितारं सूक्ष्माच्च सूक्ष्मं महतो महान्तम् ॥

* न दृश्यतेऽयं श्लोकः ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख. ग. घ. ङ. लङ्घनं । २ ख. घ. योगै रू । ३ घ. ङ. 'यं तु प' । ४ ख. घ. 'क्यगमनं स्मृ' । ५ क. 'प्र' । ६ क. ह्यवरं । ७ घ. ङ. भुज्यते । ८ ङ. 'र्तितः । व्या' । ९ क. घ. 'प्रतिष्ठा' । १० घ. 'वर्गे तं यथा' । ११ ङ. भुज्यते । १२ ख. ङ. स व्या(च्या)वयितुं । १३ ग. घ. ङ. संपतते । १४ ङ. सूक्ष्मो मं ।

[अ० १४ श्लो० ८-३२]

वायुपुराणम् ।

४५

(पाशुपतयोगनिरूपणम्)

योगेन पश्यन्ति न चक्षुषा तं निरिन्द्रियं पुरुषं सूक्ष्मवर्णम् ।

अलिङ्गितं पुरुषं सूक्ष्मवर्णं सलिङ्गितं निर्गुणं चेतनं च ॥

नित्यं सदा सर्वगतं तु शौचं पश्यन्ति युक्त्या ह्यचलं प्रकाशम् ।

तद्भावितस्तेजसा दीप्यमानः अ(नो ह्य)पाणिपादोदरपार्श्वजिह्वः ॥

अतीन्द्रियोऽद्यापि सुसूक्ष्म एकः पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ।

नास्यास्त्यबुद्धं न च बुद्धिरस्ति स वेद सर्वं न च वेदवेद्यः ॥

तमाहुरग्न्यं पुरुषं महान्तं सचेतनं सर्वगतं सुसूक्ष्मम् ॥

तमाहुर्पुनयः सर्वे लोके प्रसवधर्मिणीम् । प्रकृतिं सर्वभूतानां युक्ताः पश्यन्ति चेतसा ॥

सर्वतःपाणिपादान्तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् । सर्वतःश्रुतिमैल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥

युक्ता योगेन चेशानं सर्वतश्च सनातनम् । पुरुषं सर्वभूतानां तस्माद्भ्याता न मुह्यति ॥

(+ भूतात्मानं महात्मानं परमात्मानमव्ययम् । सर्वात्मानं परं ब्रह्म तद्वै ध्यात्वा न मुह्यति ॥)

पवनो हि यथा ग्राह्यो विचरन्सर्वमूर्तिषु । पुरि शेते तथोऽध्वे च तस्मात्पुरुष उच्यते ॥

अथ चेच्छुभधर्मास्तु सविशेषैश्च कर्मभिः । ततस्तु ब्रह्म योन्यां वै शुक्रशोणितसंयुतम् ॥

स्त्रीपुमांस(पुंसयोः)प्रयोगेण जायते हि पुनः पुनः । ततस्तु गर्भकाले तु कललं नाम जायते ॥ १८

कालेन कलनं(लं) चापि बुद्बुदश्च प्रजायते । मृत्पिण्डस्तु यथा चक्रे चैकावर्तेन पीडितः ॥ १९

इस्ताभ्यां क्रियमाणस्तु विश्वत्वमुपगच्छति । एवमात्मास्थिसंयुक्तो वायुना समुदीरितः ॥ २०

जायते मानुषस्तत्र यथा रूपं तथा मनः । वायुः संभवते तेषां वातात्संजायते जलम् ॥ २१

जलात्संभवति प्राणः प्राणाच्छुक्रं विवर्धते । रक्तर्भागास्त्रयस्त्रिंशच्छुक्रभागाश्चतुर्दश ॥

भागतोऽर्धपलं कृत्वा ततो गर्भे निषेव्यते । ततस्तु गर्भसंयुक्तः पञ्चभिर्वायुभिर्वृतः ॥

पितुः शरीरात्प्रत्यङ्गं रूपमस्योपजायते । ततोऽस्य मातुराहारात्पीतलीढप्रवेशितम् ॥

नाभिः स्रोतःप्रवेशेन प्राणाधारो हि देहिनाम् । नव मासान्परिकृष्टः संवेष्टितशिरोधरः ॥ २५

वेष्टितः सर्वगोत्रैश्च अपर्यायक्रमागतः । नवमासोपितश्चैव योनिच्छिद्रादवाङ्मुखः ॥

ततस्तु कर्मभिः पापैर्निरयं प्रतिपद्यते । असिपत्रवनं चैव शालमलीछेदभेदयोः ॥

तत्र निर्भर्त्सनं चैव तथा शोणितभोजनम् । एतास्तु यातना घोराः कुम्भीर्पाकसुदुःसहाः ॥ २८

यथा ह्यापस्तु विच्छिन्नाः स्वरूपमुपयान्ति वै । तस्माच्छिन्नाश्च भिन्नाश्च यातनास्थानमागताः ॥

एवं जीवस्तु तैः पापैस्तप्यमानः स्वयंकृतैः । प्राप्नुयात्कर्मभिः शेषं दुःखं वा यदि चेतनम्(त्) ॥ ३०

एकेनैव तु गन्तव्यं सर्वमृत्युनिवेशनम् । एकेनैव च भोक्तव्यं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥

न ह्येनं प्रस्थितं कश्चिद्गच्छन्तमनुगच्छति । यदनेन कृतं कर्म तदेनमनुगच्छति ॥

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. 'गुणवेतनं । ड. 'गुणचे' । २ ख. 'न्तं यस्याभवेद्वायुरत्नां प्रवृत्तिम् । अचेतनां सर्वगतां सूक्ष्मां प्र

३ क. ड. 'तिमाल्लोके । ४ क. ग. 'मुह्यते । ५ घ. ड. 'थाऽऽस्ते च । ६ ख. ग. घ. ड. 'तु सावशे' । ७

घ. ड. 'चक्रव' । ८ ख. 'पं यथा । ९ घ. ड. 'थाऽऽत्मनः । १० घ. 'त्संचरति । ११ ख. ग. ड. 'भाग' । १२

घेवते । १३ ख. ग. घ. 'वश्रोतैश्च । ड. 'वश्रोत्रैश्च । १४ ख. ग. घ. ड. 'पाकाः सु' । १५ ख. ग. 'वसुसृज्य वै

घ. ड. 'वसुसृज्य वै धन' ।

ते नित्यं यमविषये विभिन्नदेहाः क्रोशन्तः सततमनिष्टसंयोगैः ।

गुण्यन्ते परिगतवेदनाशरीरा बद्धीभिः सुभृशमधर्मयातनाभिः ॥

कर्मणा मनसा वाचा यदभीक्षणं निषेव्यते । तत्प्रसह्य हरेत्पापं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥

यादृग्जातानि पापानि पूर्वं कर्माणि देहिनः । संसारं तामसं^३ तादृक्पद्विधं प्रतिपद्यते ॥

मानुष्यं पशुभावं च पशुभावान्मृगो भवेत् । मृगत्वात्पक्षिभावं तु तस्माच्चैव सरीसृपः ॥

सरीसृपत्वादृच्छेद्धि स्थावरत्वं न संशयः । स्थावरत्वं पुनः प्राप्तो यावदुन्मिषते नरः ॥

कुलालचक्रवद्वान्तस्तत्रैव परिकीर्तितः । इत्येवं हि मनुष्यादिः संसारे स्थावरान्तिके ॥

विज्ञेयस्तामसो नाम तत्रैव परिवर्तते । सात्त्विकश्चापि संसारो ब्रह्मादिः परिकीर्तितः ॥

पिशाचान्तः स विज्ञेयः स्वर्गस्थानेषु देहिनाम् । ब्राह्मे तु केवलं सत्त्वं स्थावरे केवलं तमः ॥ ४०

चतुर्दशानां स्थानानां मध्ये विष्टम्भकं रजः । मर्मसु च्छिद्यमानेषु वेदनात्स्य देहिनः ॥ ४१

ततस्तु परमं ब्रह्म कथं विप्रः स्मरिष्यति । संस्कारात्पूर्वधर्मस्य भावनायां प्रेनो(णो)दितः ॥

मानुष्यं भजते नित्यं तस्मान्नित्यं समादधेत् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगनिरूपणं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११७५

अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

चतुर्दशविधं ह्येतद्बुद्ध्वा संसारमण्डलम् । तथा समारभेत्कर्म संसारभयपीडितः ॥

ततः स्मरति संसारं चक्रेण परिवर्तितः । तस्मात्तु सततं युक्तो ध्यानतत्परयुञ्जकः ॥

तथा समारभेद्योगं यथाऽऽत्मानं स पश्यति । एष आद्यः परं ज्योतिरेष सेतुरनुत्तमः ॥

त विवृद्धो ह्येष भूतानां न संभेदश्च शाश्वतः । तदेनं सेतुमात्मानमग्निं वै विश्वतोमुखम् ॥

प हृदिस्थं सर्वभूतानामुपासीत विधानवित् । हुत्वाऽष्टावाहुतीः सम्यक्शुचिस्तद्गतमानसः ॥

वैश्वानरं हृदिस्थं तु यथावदनुपूर्वशः । अपः पूर्वं सकृत्प्राश्य तूष्णीं भूत्वा उपासते ॥

६. प्राणायामेति ततस्तस्य प्रथमा ह्याहुतिः स्मृता । अपानाय द्वितीया तु समानायेति चापरा ॥

वि उदानाय चतुर्थीति व्यानायेति च पञ्चमी । स्वाहाकारैः परं हुत्वा शेषं भुञ्जीत कामतः ॥

अपः पुनः सकृत्प्राश्य व्याचम्य हृदयं स्पृशेत् । ॐ प्राणानां ग्रन्थिरस्यात्मा रुद्रो ह्यात्मा विशान्तकः ॥

१ रुद्रो ह्यात्मनः प्राणा एवमाध्याययेत्स्वयम् । त्वं देवानामपि ज्येष्ठ उग्रस्त्वं चतुरो वृषा ॥ १

युगोऽसि त्वमस्मभ्यं भद्रमेतद्धुतं हविः । एवं हृदयमालभ्य पादाङ्गुष्ठे तु दक्षिणे ॥

—श्राव्य दक्षिणं पाणिं नाभिं वै पाणिना स्पृशेत् । ततः पुनरुपस्पृश्य चाऽऽत्मानमभिसंस्पृशेत् ॥

१ ग. घ. ड. हरन्योऽन्यं त' । २ ख. घ. 'त्' । यथापिवातिगन्धस्यापूर्वकं । ग. 'त्' । यथापि वाऽतिगन्ध-
पूर्वकर्मणि । ३ ख. ग. घ. ड. 'सं सोवै पट्टि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'रिवर्तते' । इ' । ५ क. 'रान्तके' । ६ ख. ग.
कस्यापि । ७ क. ग. प्रतोदितः । ८ ख. ग. घ. ड. पदं । ९ ग. घ. 'भ्यं रुद्र' ।

[अ० १६ श्लो० १-१९]

वायुपुराणम् ।

४७

(शौचाचारलक्षणनिरूपणम्)

*अक्षिणी नासिका श्रोत्रे हृदयं शिर एव च । द्वावात्मानाबुभावेतौ प्राणापानाबुदाहृतौ ॥ १३
तयोः प्राणोऽन्तरात्माऽस्य बाह्योऽपानोऽत उच्यते । अन्नं प्राणस्तथाऽपानं मृत्युर्जावितमेव च ॥
अन्नं ब्रह्म च विज्ञेयं प्रजानां प्रसवस्तथा । अन्नाद्भूतानि जायन्ते स्थितिरन्नेन चेष्यते ॥ १५
वर्धन्ते तेन भूतानि तस्मादन्नं तदुच्यते । तदेवाग्नौ हुतं ह्यन्नं भुञ्जते देवदानवाः ॥ १६
गन्धर्वयक्षरक्षांसि पिशाचाश्चान्नेमेव हि ॥ १७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगनिरूपणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११९२

अथ षोडशोऽध्यायः ।

शौचाचारलक्षणनिरूपणम् ।

षायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शौचाचारस्य लक्षणम् । यदनुष्ठाय शुद्धात्मा प्रेत्य स्वर्गं हि चाऽऽमुयात् ॥
उदकार्थं तु शौचानां मुनीनामुत्तमं पदम् । यस्तु तेष्वप्रमत्तः स्यात्स मुनिर्नावसीदिति ॥ २
मानावमानौ द्वावेतौ तावेवाऽऽहुर्विषामृते । अवमानं विषं तत्र मानस्त्वमृतमुच्यते ॥ ३
यस्तु तेष्वप्रमत्तः स्यात्स मुनिर्नावसीदिति । गुरोः प्रियहिते युक्तः स तु संवत्सरं वसेत् ॥ ४
नियमेष्वप्रमत्तस्तु यमेषु च सदा भवेत् । प्राप्यानुज्ञां ततश्चैव ज्ञानागमनमुत्तमम् ॥ ५
अविरोधेन धर्मस्य विचरेत्पृथिवीमिमाम् । चक्षुष्पूतं व्रजेन्मार्गं वस्त्रपूतं जलं पिवेत् ॥ ६
सत्यपूतां वदेद्वाणीमिति धर्मानुशासनम् । आतिथ्यं श्राद्धयज्ञेषु न गच्छेद्योगवित्कचित् ॥ ७
एवं ह्यहिंसको योगी भवेदिति विचारणां । वह्नौ विधूमे व्यङ्गारे सर्वस्मिन्भुक्तवज्जने ॥ ८
विचरेन्मतिर्मन्योगी न तु तेष्वेव नित्यशः । यथैवमवमन्यन्ते यथा परिभवन्ति च ॥ ९
युक्तस्तथाऽऽचरेद्भैक्षं सतां धर्ममदूषयन् । भैक्षं चरेद्गृहस्थेषु यथाचारगृहेषु च ॥ १०
श्रेष्ठा तु परमा चेयं वृत्तिरस्योपदिश्यते । अत ऊर्ध्वं गृहस्थेषु शालीनेषु चरेद्विजः ॥ ११
श्रद्धधानेषु दान्तेषु श्रोत्रियेषु महात्मसु । अत ऊर्ध्वं पुनश्चापि अदुष्टपतितेषु च ॥ १२
भैक्षचर्यां त्रिवर्णेषु जघन्या वृत्तिरुच्यते । भैक्षं यवागूं तक्रं वा पयो यावकमेव च ॥ १३
फलमूलं विपकं वा पिण्याकं शक्तितोऽपि वा । इत्येते वै मया प्रोक्ता योगिनां सिद्धिवर्धनाः ॥
आहारास्तेषु सिद्धेषु श्रेष्ठं भैक्षमिति स्मृतम् । अन्विन्दुं यः कुशाग्रेण मासे मासे समश्नुते ॥ १५
न्यायतो यस्तु भिक्षेत स पूर्वोक्ताद्विशिष्यते । योगिनां चैव सर्वेषां श्रेष्ठं चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ १६
एकं द्वे त्रीणि चत्वारि शक्तितो वा समाचरेत् । अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च अलोभस्त्याग एव च ॥ १७
व्रतानि चैव भिक्षूणामहिंसा परमार्थिता । अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचमाहारलाघवम् ॥ १८
नित्यं स्वाध्याय इत्येते नियमाः परिकीर्तिताः । बीजयोनिर्गुणवपुर्वद्धः कर्मभिरेव च ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ घ. च । २ ख. हि विन्दति । उ । ३ क. मानं त्वम् । ४ ग. ह. गुणौ प्रि । घ. गुरुप्रि । ५
ह. 'णा । व्यहे वि । ६ ख. ग. घ. ह. 'मान्भैक्षं न । ७ क. ख. भैक्षं । ह. भैक्षं वरं गृह । ८ घ. ह. 'र्या वि ।
घ. ह. 'मार्थता ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० १७-१८ श्लो० १-८१-२]

(परमाश्रमविधियतिप्रायश्चित्तविधयोः कथनम्)

यथा द्विप इवारण्ये मनुष्याणां विधीयते । प्राप्यते वाऽचिरादेवाङ्कुशेनैव निवारितः ॥ २०
एवं ज्ञानेन शुद्धेन दग्धबीजो ह्यकल्मषः । विमुक्तबन्धः शान्तोऽसौ मुक्त इत्यभिधीयते ॥ २१

वेदैस्तुल्याः सर्वयज्ञक्रियास्तु यज्ञे जप्यं ज्ञानिनामाहुरग्नयम् ।

ज्ञानाद्भ्यानं सङ्गरागव्यपेतं तस्मिन्प्राप्ते शाश्वतस्योपलब्धिः ॥ २२

दमः शमः सत्यमकल्मषत्वं मौनं च भूतेष्वखिलेष्वथऽऽर्जवम् ।

अतीन्द्रियज्ञानमिदं तथाऽऽर्जवं प्राहुस्तथा ज्ञानविशुद्धे सत्त्वाः ॥ २३

समाहितो ब्रह्मपरोऽप्रमादी शुचिस्तथैवाऽऽस्मरतिर्जितेन्द्रियः ।

समाप्नुयुर्योगमिमं महाधियो महर्षयश्चैवमनिन्दितामलाः ॥ २४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शौचाचारलक्षणनिरूपणं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२१६

अथ सप्तशोऽध्यायः ।

परमाश्रमविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

आश्रमत्रयमुत्सृज्य प्राप्तस्तु परमाश्रमम् । अतः संवत्सरस्यान्ते प्राप्य ज्ञानमनुत्तमम् ॥

अनुज्ञाप्य गुरुं चैव विचरेत्पृथिवीमिमाम् । सारभूतमुपासीत ज्ञानं येज्ज्ञेयसाधकम् ॥

इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति यैस्तृपितश्चरेत् । अपि कल्पसहस्रायुर्नैव ज्ञेयमवामुयात् ॥

त्यक्तसङ्गो जितक्रोधो लघ्वाहारो जितेन्द्रियः । पिपाय बुद्ध्या द्वााराणि ध्याने ह्येवं मनो दधेत् ॥

शून्येष्वेवावकाशेषु गुहासु च वने तथा । नदीनां पुलिने चैव निरस्य युक्तः सदा भवेत् ॥

वाग्दण्डः कर्मदण्डश्च मनोदण्डश्च ते त्रयः । यस्यैते नियता दण्डाः स त्रिदण्डी व्यवस्थितः ॥

अवस्थितः ध्यानरतिर्जितेन्द्रियः शुभाशुभे हित्य च कर्मणी उभे ॥

इदं शरीरं प्रविमुच्य शास्त्रतो न जायते स्त्रियते वा कदाचित् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते परमाश्रमविधिकथनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२२४

अथाष्टादशोऽध्यायः ।

यतिप्रायश्चित्तविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि यतीनामिह निश्चयम् । प्रायश्चित्तानि तत्त्वेन यान्यकामकृतानि तु ॥

कामकृतेऽप्याहुः सूक्ष्मधर्मविदो जनाः । पापं च त्रिविधं प्रोक्तं वाङ्मनःकायसंभवम् ॥

पूर्वकं १ घ. ड. 'बन्धनः शा' । २ ख. ग. घ. ड. 'खिलं तथाऽऽ' । ३ ख. ग. घ. ड. 'द्विबुद्धयः' । ४ स. '४' । ५ ख. ड. 'सा' । ६ ख. ग. घ. ड. 'दं ज्ञेयमि' । ७ क. 'यस्तुषि' । ८ ख. ड. 'विधाय' । ९ ड. 'सा' । १० ख. ड. 'सा' । ११ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २० ख. ग. घ. ड. 'सा' । २१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । २९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ३९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ४९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ५९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ६९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ७९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ८९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९० ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९१ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९२ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९३ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९४ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९५ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९६ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९७ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९८ ख. ग. घ. ड. 'सा' । ९९ ख. ग. घ. ड. 'सा' । १०० ख. ग. घ. ड. 'सा' ।

[अ० १९ श्लो० १-३]

(अरिष्टनिरूपणम्)

वायुपुराणम् ।

४९

सततं हि दिवा रात्रौ येनेदं वर्धते जगत् । न कर्माणि न चाप्येष तिष्ठतीति परा श्रुतिः ॥ ३
 क्षणमेव प्रयोज्यं तु आयुपस्तु विधारणात् । भवेद्धीरोऽपमत्तस्तु योगो हि परमं बलम् ॥ ४
 न हि योगात्परं किञ्चिन्नराणामिह दृश्यते । तस्माद्योगं प्रशंसन्ति धर्मयुक्ता मनीषिणः ॥ ५
 अविद्यां विद्यया तीर्त्वा प्राप्यैश्वर्यमनुत्तमम् । दृष्ट्वा परापरं धीराः परं गच्छन्ति तत्पदम् ॥ ६
 प्रव्रतानि यानि भिक्षूणां तथैवोपव्रतानि च । एकैकापक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ७
 उपेत्य तु स्त्रियं कामात्प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् । प्राणायामसमायुक्तं कुर्यात्सातपथं तथा ॥ ८
 ततश्चरति निर्देशं कृच्छ्रस्यान्ते समाहितः । पुनराश्रममागम्य चरेद्भिक्षुरतन्द्रितः ॥ ९
 न म(न)र्मयुक्तं वचनं दिनस्तीति मनीषिणः । तथाऽपि च न कर्तव्यः प्रसङ्गो ह्येष दारुणः ॥ १०
 अहोरात्राधिकः कश्चिन्नास्त्यधर्म इति श्रुतिः । हिंसा ह्येषा परा सृष्टा दैवतैर्मुनिभिस्तथा ॥ ११
 यदेतद्विषणं नाम प्राणा ह्येते वहिश्चराः । स तस्य हरति प्राणान्यो यस्य हरते धनम् ॥ १२
 एवं कृत्वा स दुष्टात्मा भिन्नवृत्तो व्रताच्युतः । भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ॥ १३
 विधिना शास्त्रदृष्टेन संवत्सरमिति श्रुतिः । ततः संवत्सरस्यान्ते भूयः प्रक्षीणकल्मषः ॥ १४
 भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेद्भिक्षुरतन्द्रितः । अहिंसा सर्वभूतानां कर्मणा मनसा गिरा ॥ १५
 अकामादपि हिंसेत यदि भिक्षुः पशून्मृगान् । कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत चान्द्रायणमथापि वा ॥ १६
 स्कन्देदिन्द्रियदौर्बल्यात्स्त्रियं दृष्ट्वा यतिर्यदि । तेन धारयितव्या वै प्राणायामास्तु षोडश ॥ १७
 दिवा स्कन्नस्य विप्रस्य प्रायश्चित्तं विधीयते । (*त्रिरात्रमुपवासश्च प्राणायामशतं तथा ॥ १८
 रात्रौ स्कन्नः शुचिः स्नातो द्वादशैव तु धारणाः । प्राणायामेन शुद्धात्मा विर्रजा जायते द्विजः
 एकाग्रं मधु मांसं वा ह्यामश्राद्धं तथैव च । अभोज्यानि यतीनां च प्रत्यक्षलवणानि च ॥ २०
 एकैकातिक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते) । प्राजापत्येन कृच्छ्रेण ततः पापात्प्रमुच्यते ॥ २१
 व्यतिक्रमाच्च ये केचिद्वाङ्मनःकायसंभवं । सद्भिः सह विनिश्चित्य यद्ब्रूयुस्तत्समाचरेत् ॥ २२
 विशुद्धबुद्धिः समलोष्टकाञ्चनः समस्तभूतेषु चरन्समाहितः ॥
 स्थानं ध्रुवं शाश्वतमव्ययं सतां परं स गत्वा न पुनर्हि जायते ॥
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यतिप्रायश्चित्तविधिकथनं नामोष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२४७

अथैकोनविंशोऽध्यायः ।

अरिष्टनिरूपणम् ।

मुवनान्तं च

एवं ध्यानविरुद्धाच्च—

पास्यं हि भवक्षयापि अरिष्टानि निबोधत । येन ज्ञानविशेषेण मृत्युं पश्यति चाऽऽत्मनः ॥
 तः प्लुतवती च चैव सोमच्छायां महापथम् । यो न पश्येत्स नो जीवेन्नरः संवत्सरात्परम् ॥
 आवचैव तु शादित्यं रश्मिवन्तं च पावकम् । यः पश्येन्न च जीवेत मासादेकादशात्परम् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. वेष्टयते । २ ख. ग. घ. ड. 'वेद्धोरोऽ' । ३ ख. ग. घ. ड. 'तव्यं प्र' । ४ ख.
 धाय । ड. ब्राह्मं । ५ ख. 'रजो जा' । ६ ख. घ. 'भवा । से' । ग. ड. 'भवाः । स' ।

वमेन्मूत्रं करीपं वा सुवर्णं रजतं तथा । प्रत्यक्षमथ वा स्वप्ने दश मासान्स जीवति ॥ ४
 अग्रतः पृष्ठतो वाऽपि खण्डं यस्य पदं भवेत् । पांशुले कर्दमे वाऽपि सप्त मासान्स जीवति ॥ ५
 काकः कपोतो गृध्रो वा निलीयेद्यस्य मूर्धनि । क्रव्यादो वा खगः कश्चित्पण्मासान्नातिवर्तते ॥ ६
 वैध्येद्वायसपङ्कीभिः पांशुवर्षेण वा पुनः । छायां वा विकृतां पश्येच्चतुः पञ्च स जीवति ॥ ७
 अनैभ्रे विद्युतं पश्येदक्षिणां दिशमाश्रिताम् । उदकेन्द्रधनुर्वाऽपि त्रयो द्वौ वा स जीवति ॥ ८
 अप्सु वा यदि वाऽऽदर्शे आत्मानं यो न पश्यति अशिरस्कं तथाऽऽत्मानं मासादूर्ध्वं न जीवति ॥ ९
 शवगन्धि भवेद्वात्रं वशा(सा)गन्धि ह्यथापि वा । मृत्युर्द्युपस्थितस्तस्य अर्धमासं स जीवति ॥ १०
 (*यस्य वै स्नातमात्रस्य हृत्पादं वाऽवशुण्यति धूमो(मं) वा मस्तकौन्नश्ये(तपश्ये) दशाहं न स जीवति ॥ ११
 संभिन्नो मारुतो यस्य मर्मस्थानानि कृन्तति । अङ्घ्रिः स्पृष्टो न हृष्येच्च तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ १२
 ऋक्षवानरयुक्तेन रथेनाऽऽशां तु दक्षिणाम् । गायन्नथ व्रजेत्स्वमे विद्यान्मृत्युरुपस्थितः ॥ १३
 कृष्णाम्बरधरा श्यामा गायन्ती वाऽर्थं चाङ्गना । यन्नयेदक्षिणामाशां स्वप्ने सोऽपि न जीवति ॥ १४
 छिद्रं वासश्च कृष्णं च स्वप्ने यौ विभ्रयान्नरः । भयं वा श्रवणं दृष्ट्वा विद्यान्मृत्युरुपस्थितः ॥ १५
 आ मस्तकतलाद्यस्तु निमज्जेत्पङ्कसागरे । दृष्ट्वा तु तादृशं स्वप्नं सद्य एव न जीवति ॥ १६
 भस्माङ्गारांश्च केशांश्च नदीं शुष्कां भुजंगमान् । पश्येद्यो दशरात्रं तु न स जीवेत् तादृशः ॥ १७
 कृष्णैश्च विकटैश्चैव पुरुषैरुद्यतायुधैः । पाषाणैस्ताड्यते स्वप्ने यः सद्यो न स जीवति ॥ १८
 सूर्योदये प्रत्युपासि प्रत्यक्षं यस्य वै शिवा । क्रोशन्ती संमुखाऽभ्येति स गतायुर्भवेन्नरः ॥ १९
 यस्य वै स्नातमात्रस्य हृदयं पीड्यते भृशम् । जायते दन्तहर्षश्च तं गतायुषमादिशेत् ॥ २०
 भूयो भूयः श्वसेद्यस्तु रात्रौ वा यदि वा दिवा । दीपगन्धं च नो वेत्ति विद्यान्मृत्युमुपस्थितः ॥ २१
 रात्रौ चेन्द्रायुधं पश्येद्दिवा नक्षत्रमण्डलम् । परनेत्रेषु चाऽऽत्मानं न पश्येन्न स जीवति ॥ २२
 नेत्रमेकं स्रवेद्यस्य कर्णौ स्थानाच्च भ्रश्यतः । नासा च वक्रा भवति स ज्ञेयो गतजीवितः ॥ २३
 यस्य कृष्णा खरा जिह्वा पङ्कभासं च वै मुखम् । गण्डे चिपिटके रक्ते तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ २४
 मुक्तकेशो हसंश्चैव गायन्नृत्यंश्च यो नरः । याम्याशाभिमुखो गच्छेत्तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ २५
 यस्य स्वेदसमुद्भूताः श्वेतसर्पपसंनिभाः । स्वेदा भवन्ति ह्यसकृत्तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ २६
 उष्ट्रा वा रासभा वाऽपि युक्ताः स्वप्ने रथेऽशुभाः । यस्य सोऽपि न जीवेत् दक्षिणाभिमुखो गतः ॥ २७
 द्वे चात्र परमे रिष्टे एतैर्दूषं परं भवेत् । घोषं न शृणुयात्कर्णे ज्योतिर्नेत्रे न पश्यति ॥ २८
 श्वभ्रे यो निपतेत्स्वप्ने द्वारं चार्स्यं न विद्यते । न चोत्तिष्ठति यः श्वभ्रात्तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ २९
 ऊर्ध्वा च दृष्टिर्न च संप्रतिष्ठा रक्ता पुनः संपरिवर्तमाना ।
 मुखस्य चोष्मा शुषिरा च नाभिरत्युष्णमूत्रो विषमस्थ एव ॥

देवा वा यदि वा रात्रौ प्रत्यक्षं योऽभिहन्यते । तं पश्येद्य हन्तारं स हतस्तु न ७
 श्विप्रवेशं कुरुते स्वप्नान्ते यस्तु मानवः । स्मृतिं नोपलभेच्चापि तदन्तं तस्य जीवि-
 तु प्रावरणं शुक्लं स्वकं पश्यति मानवः । रक्तं कृष्णमपि स्वप्ने तस्य मृत्युरुपस्थि-

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः क. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

गानि तु ॥

संभवम् ॥

१ ख. ग. घ. ङ. 'त्रं पुरी' । २ ङ. बद्धे द्वादशपं । ३ ङ. 'नभ्रवि' । ४ ख. हृदयं चाव' । ५
 ६ घ. ङ. 'थ वाऽङ्ग' । ७ क. ग. 'यो विभ्रया' । ८ ख. ग. घ. 'रः । नमं । ९ ङ. ताड्यते । १० स' । ४
 से । ११ ग. घ. ङ. द्वे वाऽत्र । १२ ख. ग. घ. ङ. 'तद्भूतं प' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'स्य विधीयते, ङ. विधाय' । ङ.

[अ० २० श्लो० १-१९]

वायुपुराणम् ।

५१

(ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम्)

अरिष्टमुचिते देहे तस्मिन्काल उपागते । त्यक्त्वा भयविषादं च उद्भूतबुद्धिमान्नरः ॥ ३४
 प्राचीं वा यदि बोदीचीं दिशं निष्क्रम्य वै शुचिः । समेऽतिस्थावरे देशे विविक्ते जनवर्जिते ३५
 उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा स्वस्थः स्वाचान्त एव च । स्वस्तिकोपनिविष्टश्च नमस्कृत्वा (त्य) महेश्वरम् ॥
 सम(मं)कायशिरोग्रीवं धारयेन्नावलोकयेत् । यथा दीपो निवातस्थो नेङ्गते सोपमा स्मृता ॥ ३७
 प्रागुदक्प्रवणे देशे तस्माद्युज्जीत योगवित् । (+ कामं वितर्कं प्रीतिं च सुखदुःखे उभे य(त)था ॥
 नेगृह्य मनसा सर्वं शुक्लध्यानमनुस्मरेत्) । प्राणे च रमते नित्यं चक्षुषोः स्पर्शने तथा ॥ ३९
 श्रोत्रे मनसि बुद्धौ च तथा वक्षसि धारयेत् । कालधर्मं च विज्ञाय समूहं चैव सर्वशः ॥ ४०
 । दशाध्यात्म इत्येवं योगधारणमुच्यते । शतमष्टशतं वाऽपि धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ४१
 । तस्य धारणायोगाद्वायुः सर्वं प्रवर्तते । ततस्त्वापूरयेद्देहमोंकारेण समाहितः ॥ ४२
 अथोंकारमयो योगी न क्षरेच्चक्षरी भवेत् ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽरिष्टनिरूपणं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२९०

अथ विंशोऽध्यायः ।

ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

यत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ओंकारप्राप्तिलक्षणम् । एष त्रिमात्रो विज्ञेयो व्यञ्जनं चात्र सस्वरम् ॥ १
 प्रथमा वैद्युती मात्रा द्वितीया तामसी स्मृता । तृतीयां निर्गुणां विद्यान्मात्रामक्षरगामिनीम् ॥ २
 ग(गा)न्धर्वीति च विज्ञेया गान्धारस्वरसंभवा । पिपीलिकासमस्पर्शा प्रयुक्ता मूर्ध्नि लक्ष्यते ॥ ३
 तथा प्रयुक्तमोंकारं प्रति निर्वाति मूर्धनि । तथोंकारमयो योगी ह्यक्षरे त्वक्षरी भवेत् ॥ ४
 णवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेद्धव्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ५
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म गुहायां निहितं पदम् । ओमित्येतत्रयो वेदास्त्रयो लोकास्त्रयोऽग्रयः ॥ ६
 वेष्णुक्रमास्त्रयस्त्वेते ऋक्सामानि यजूंषि च । मात्राश्चात्र चतस्रस्तु विज्ञेयाः परमार्थतः ॥ ७
 अत्र युक्तश्च यो योगी तस्य सालोक्यतां व्रजेत् । अकारस्त्वक्षरो ज्ञेय उकारः स्वरितः स्मृतः ८
 अकारस्तु पुनो ज्ञेयस्त्रिमात्र इतिसंज्ञितः । अकारस्त्वथ भूर्लोक उकारो भुव उच्यते ॥ ९
 अव्यञ्जनो मकारश्च स्वर्लोकश्च विधीयते । ओंकारस्तु त्रयो लोकाः शिरस्तस्य त्रिविष्टपम् ॥ १०
 भुवनान्तं च तत्सर्वं ब्रौह्मं तत्पदमुच्यते । मात्रापदं रुद्रलोको ह्यमात्रस्तु शिवं पदम् ॥ ११
 एवं ध्यानविशेषेण तत्पदं समुपासते । तस्माद्भ्यानरतिर्नित्यममात्रं हि तदक्षरम् ॥ १२
 तत्पास्यं हि प्रयत्नेन शाश्वतं पदमिच्छता । ह्रस्वा तु प्रथमा मात्रा ततो दीर्घा त्वनन्तरम् ॥ १३
 तः पुनर्वती चैव तृतीया उपदिश्यते । एतास्तु मात्रा विज्ञेया यथावदनुपूर्वशः ॥ १४
 श्रावचैव तु शक्यन्ते धार्यन्ते तावदेव हि । इन्द्रियाणि मनो बुद्धि ध्यायन्नात्मनि यः सदा ॥ १५

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ड. उच्यते । २ ख. घ. दिशां । ३ क. 'तीया निर्गुणी वि' । ४ क. 'न चेद्ध्वं श' ।

अत्राष्टमात्रमपि चेच्छृणुयात्फलमाप्नुयात् । मासे मासेऽश्वमेधेन यो यजेत शतं समाः ॥ १६
 न स तत्प्राप्नुयात्पुण्यं मात्रया यदवाप्नुयात् । अविन्दुं यः कुशाग्रेण मासे मासे पिवन्नरः ॥ १७
 संवत्सरशतं पूर्णं मात्रया तदवाप्नुयात् । इष्टापूर्तस्य यज्ञस्य सत्यवाक्ये च यत्फलम् ॥ १८
 अब्धिक्षणे च मां(मा)सस्य मात्रया तदवाप्नुयात् । स्वाम्यर्थे युध्यमानानां शूराणामनिवर्तिनाम् ॥
 यद्भवेत्तत्फलं दृष्टं मात्रया तदवाप्नुयात् । न तथा तपसोग्रेण न यज्ञैर्भूरिदक्षिणैः ॥ २०
 यत्फलं प्राप्नुयात्सम्यङ्मात्रया तदवाप्नुयात् । तत्रै वै योऽर्धमात्रो यः सुतो नामोपदिश्यते ॥ २१
 एषा एव भवेत्कार्या गृहस्थानां तु योगिनाम् । एषा चैव विशेषेण ऐश्वर्यं क्षणा ॥ २२
 योगिनां तु विशेषेण ऐश्वर्यं ह्यष्टलक्षणे । अणिमाद्येतिविज्ञेया तस्माद्युज्जीत तां द्विजः ॥ २३
 एवं हि योगी संयुक्तः शुचिर्दान्तो जितेन्द्रियः । आत्मानं विन्दते यस्तु स सर्वं विन्दते द्विजा
 ऋक्षो यजुषि सामानि वेदोपनिषदस्तथा । योगज्ञानादवाप्नोति ब्राह्मणो ध्यानचिन्तकः ॥ २५
 सर्वभूतलयो भूत्वा अभूतः स तु जायते । योगिसंक्रमणं कृत्वा याति वै शाश्वतं पदम् ॥ २६
 अपि चार्त्रं चतुर्ह्येतां ध्यायमानाश्चतुर्मुखीम् । प्रकृतिं विश्वरूपाख्यां दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ॥ २७

अजामैकां लोहितशुक्लकृष्णां र्वह्नीः प्रजाः सृजमानां स्व(स)रूपाम्(पाः) ।

अजो ह्येको जुपमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः ॥

अष्टाक्षरां षोडशपाणिपादां चतुर्मुखीं त्रिशिखामेकशृङ्गीम् ।

आद्यामजां विश्वसृजां स्वरूपां ज्ञात्वा बुधास्त्वमृतत्वं व्रजन्ति ॥

ये ब्राह्मणाः प्रणवं वेदयन्ति न ते पुनः संसरन्तीह भूयः ॥

इत्येतदक्षरं ब्रह्म परमोंकारसंज्ञितम् । यस्तु वेदयते सम्यक्तया ध्यायति वा पुनः ॥

संसारचक्रमुत्सृज्य मुक्तबन्धनबन्धनः । अचलं निर्गुणं स्थानं शिवं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥

इत्येतद्वै मया प्रोक्तमोंकारप्रामिलक्षणम् ॥

नमो लोकेश्वराय संकल्पकल्पग्रहणाय महान्तमुपतिष्ठते तद्वो हितं यद्ब्रह्मणे नमः ।

सर्ववस्थानिने निर्गुणाय संभक्तयोगीश्वराय च । पुष्करपर्णमिवाद्भिर्विशुद्धमिव ब्रह्ममुपतिष्ठे

त्पवित्रं(?) पवित्राणां पवित्रं पवित्रेण^{१३१५} परिपूरतेन पवित्रेण^{१३१५} ह्रस्वं दीर्घप्लुतमिति तदेतमोंकारमशब्द-

मस्पर्शमरूपमरसमगन्धं पयुपासे(सी)त, अविद्येशानार्थं विश्वरूपो न तस्य, अविद्येशानाय नमो

योगीश्वरायेति च येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृढा येन स्वः स्तैभितं येन नाकस्तयोरन्तरिक्ष-

मिमि वरीयसो देवानां हृदयं विश्वरूपो न तस्यै प्राणापानौपम्यं चास्ति ओंकारो विश्वाविश्वो वै

ज्ञो यज्ञो वै वेदो वेदो वै नमस्कारो नमस्कारो रुद्रो नमो रुद्राय योगेश्वराधिपतये नमः ॥

१३१५

१ ख. ग. घ. ड. 'या यद' । २ ग. ड. 'त्र चैषार्धमात्रायाः पुं' । ख. घ. 'त्र चैषार्धमात्रा यः पुं' । ३ ख.

—ख. 'त्र ह्यख्येतां' । ग. घ. ड. 'त्र च ख्येतां' । ४ क. 'मेतां लो' । ५ ख. घ. ड. 'वह्निप्र' । ६ क. ग. 'शृङ्गाम्' ।

घ. ड. 'जां सरु' । ७ क. 'शयः' । ८ इ. १० ख. 'ल्पसंकल्पलक्षणा' । घ. ड. 'ल्पलक्षणा' । ११ ख. घ.

—त' । ग. 'तिष्ठते' । ड. 'तिष्ठे' । १२ ख. ग. घ. ड. 'णायासंस्त' । १३ ग. 'ण पूरिते' । १४ ख. ड. 'ति प्रभ'

। १५ घ 'रिते प' । १६ ख. ग. 'ह्रस्वदी' । १७ घ. 'देवमोंकारशब्दस्पर्शरूपरसगन्धसमपयु' । १८ ख. 'निमसु'

। १९ ख. ग. घ. ड. 'य नमो योगेश्व' । २० ख. ग. घ. ड. 'ति ये' । २१ क. 'स्तनितं' । २२ ड. 'स्य' ।

सेनौ । २३ क. ख. 'विश्वा वै' । २४ ख. घ. ड. 'नमो नमः' ।

[अ० २१ श्लो० १-९]

(कल्पनिरूपणम्)

वायुपुराणम् ।

५३

इति सिद्धिप्रत्युपस्थानं सायं प्रातर्मध्याह्ने नम इति । सर्वकामफलो रुद्रः ॥
 यथा वृन्तात्फलं पक्वं पवनेन समीरितम् । नमस्कारेण रुद्रस्य तथा पापं प्रणश्यति ॥
 यथा रुद्रनमस्कारः सर्वधर्मफलो ध्रुवः । अन्यदेवनमस्कारो न तत्फलमवाप्नुयात् ॥
 तस्मात्त्रिपवणं योगी उपासीत महेश्वरम् । दशविस्तारकं ब्रह्म तथा च ब्रह्म विस्तरम् ॥
 ओंकारं सर्वतः काले सर्वं निहितवान्प्रभुः । तेन तेन तु विष्णुत्वं नमस्कारं महायशः ॥
 नमस्कारस्तथा चैव प्रणवः स्तुवते प्रभुम् । प्रणवं स्तुवते यज्ञो यज्ञं संस्तुवते मर्नः ॥
 मनः स्तुवति वै रुद्रं तस्माद्बुद्धपदं शिवम् । इत्येतानि रहस्यानि यतीनां वै यथाक्रमम् ॥
 यस्तु वेदयते ध्यानं स परं प्राप्नुयात्पदम् ॥

३३

३४

३५

३६

३७

३८

३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त ओंकारप्राप्तिलक्षणकथनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१३२९

अथैकविंशोऽध्यायः ।

कल्पनिरूपणम् ।

सूत उवाच—

ऋषीणामग्निकल्पानां नैमिषारण्यवासिनाम् । ऋषिः श्रुतिधरः प्राज्ञः सावर्णिर्नाम नामतः ॥ १
 तेषां सोऽप्यग्रतो भूत्वा वायुं वाक्यविशारदः । सातत्यं तत्र कुर्वन्तं प्रियार्थं सन्नयाजिनाम् ॥
 विनयेनोपसंगम्य पप्रच्छ स महर्षिर्भुवि ॥

सावर्णिरुवाच—

विभो पुराणसंबद्धां कथां वै वेदसंमिताम् । श्रोतुमिच्छामहे सम्यक्प्रसादात्सर्वदर्शिनः ॥
 हिरण्यगर्भो भगवाँल्लालाटाव्रीललोहितम् । कथं तत्तैजसं देवं लब्धवान्पुत्रमात्मनः ॥
 कथं च भगवाँञ्जज्ञे ब्रह्मा कमलसंभवः । रुद्रत्वं चैव शर्वस्यै स्वात्मजस्य कथं पुनः ॥
 कथं च विष्णो रुद्रेण सार्धं प्रीतिरनुत्तमा । सर्वे विष्णुमया देवा सर्वे विष्णुमया गणाः ॥
 न चैव विष्णुसमा काचिद्वतिरन्या विधीयते । इत्येवं सततं देवा गायन्ते नात्र संशयः ॥
 भवस्य स कथं नित्यं प्रणामं कुरुते हरिः ॥

सूत उवाच—

एवमुक्तेऽथ भगवान्वायुः सावर्णिमब्रवीत् । अहो सार्धं त्वया साधो पृष्ठः प्रश्नो ह्यनुत्तमः
 भवस्य पुत्रजन्मत्वं ब्रह्मणः सोऽभवद्यथा । ब्रह्मणः पद्मयोनित्वं रुद्रत्वं शंकरस्य च ॥

१ ख. ग. घ. ड. सिद्धप्र° । २ ख. ग. घ. ड. 'भू'। अका' । ३ ख. ग. घ. ड. स वै वि° । ४ ख. घ. ड. ते प्रभवि° । ५ ख. घ. ड. 'स्कारमहायशः' । न° । ६ ख. ग. ड. यज्ञसं' । ७ क. 'ते नमः' । म° । ८ क. ' ।
 ख. निमस्तु° । ९ घ. ड. सोऽथाप्र° । १० ख. ग. घ. ड. 'र्वन्ति प्रि° । ११ ड. 'हामतिः' । सा° । १२ ख. ग. घ. 'धु' ।
 'स्य' सा° । १३ क. 'थं तं तेज' । १४ ख. ग. ड. 'वान्यज्ञे' । १५ ख. घ. ड. 'स्य सात्म' । १६ ख. ग. घ. ड. ' ।
 १७ क. 'क्ते तु भ°' । १८ घ. साधुस्त्वया ।

(* द्वाभ्यामपि च संप्रीतिर्विष्णोश्चैव भवस्य च । यच्चापि कुरुते नित्यं प्रणामं शंकरस्य च ॥
विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च शृणुत ब्रुवतो मम । मन्वन्तरस्य संहारे पश्चिमस्य महात्मनः ॥ ११
आसीत्तु सप्तमः कल्पः पद्मो नाम द्विजोत्तमाः । वाराहः सांप्रतस्तेषां तस्य वक्ष्यामि विस्तरम् ॥

सावर्णिखाच—

क्रियता चैव कालेन कल्पः संभवते कथम् । किं च प्रमाणं कल्पस्य तैन्नः प्रब्रूहि पृच्छताम् १३

वायुरुवाच—

मन्वन्तराणां सप्तानां कालसंख्या(ख्यां) यथाक्रमम् । प्रवक्ष्यामि समासेन ब्रुवतो मे निबोधत ॥ १४
कोटीनां द्वे सहस्रे वै अष्टौ कोटिशतानि च । द्विषष्टिश्च तथा कोट्यो नियुतानि च सप्ततिः ॥ १५
कल्पार्धस्य तु संख्यायामेतत्सर्वमुदाहृतम् । पूर्वोक्तौ च गुणच्छेदौ वर्षाग्रं लब्धमादिशेत् ॥ १६
शतं चैव तु कोटीनां कोटीनामष्टसप्ततिः । द्वे च शतसहस्रे तु नवतिर्नियुतानि च ॥ १७
मानुषेण प्रमाणेन यावद्वैवस्वतान्तरम् । एष कल्पस्तु विज्ञेयः कल्पार्धद्विगुणीकृतः ॥ १८
अनागतानां सप्तानामेतदेव यथाक्रमम् । प्रमाणं कालसंख्याया विज्ञेयं मर्तमैश्वरम् ॥ १९
नियुतान्यष्टपञ्चाशत्तथाऽशीतिशतानि च । चतुरंशीति चा(श्वा)न्यानि प्रयुतानि प्रमाणतः ॥ २०
सप्तर्षयो मनुश्चैव देवाश्चेन्द्रपुरोगमाः । एतत्कालस्य विज्ञेयं वर्षाग्रं तु प्रमाणतः ॥ २१
एष मन्वन्तरे तेषां मानुषान्तः प्रकीर्तितः । प्रणवान्ताश्च ये देवाः साध्या देवगणाश्च ये ॥ २२
विश्वे देवाश्च ये नित्याः कल्पं जीवन्ति ते गणाः । अयं यो वर्तते कल्पो वाराहः स तु कीर्त्यते
यस्मिन्स्वायंभुवाद्याश्च मर्नवश्च चतुर्दश ॥ २३

ऋषय ऊचुः—

कस्माद्द्वाराहकल्पोऽयं नामतः परिकीर्तितः । कस्माच्च कारणोद्देवो वराह इति कीर्त्यते ॥ २४
को वा वराहो भगवान्कस्य योनिः किमात्मकः । वराहः कथमुत्पन्न एतदिच्छामि वेदितुम् ॥ २५

वायुरुवाच—

वराहस्तु यथोत्पन्नो यस्मिन्नर्थे च कल्पिर्तः । वाराहश्च यथा कल्पः कल्पत्वं कल्पना च या ॥ २६
कल्पयोरन्तरं यच्च तस्य चास्य च कल्पितम् । तत्सर्वं संप्रवक्ष्यामि यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ २७
भवस्तु प्रथमः कल्पो लोकादौ प्रथितः पुरा । ज्ञातव्यो भगवान्यत्र ह्यानन्दः सांप्रतः स्वयम् ॥ २८
ब्रह्मस्थानमिदं दिव्यं प्राप्तं वा दिव्यसंभवम् । द्वितीयस्तु भुवः कल्पस्तृतीयस्तप उच्यते ॥ २९
भवश्चतुर्थो विज्ञेयः पञ्चमो रम्भ एव च । ऋतुकल्पस्तथा षष्ठः सप्तमस्तु ऋतुः स्मृतः ॥ ३०
षष्ठमस्तु भवेद्द्विर्नवमो हव्यवाहनः । सावित्रो दशमः कल्पो भुवस्त्वेकादशः स्मृतः ॥ ३१
शिको द्वादशस्तत्र कुशिकस्तु त्रयोर्दशः । चतुर्दशस्तु गन्धर्वो गांधारो यत्र वै स्वरः ॥ ३२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः ख. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ क. 'तम । वा' । २ क. तत्र प्र° । ३ घ. ङ. द्वे चेच्छत° । ४ ङ. 'हसं तु । ५ ख. ग. ङ. 'कृतम् । अ° । ६
ग. घ. ङ. 'तमिश्च' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'तुराशी' । ८ ख. ग. ङ. 'तत्कल्पस्य । ९ क. ग. एवं । १० ख. 'द
ङ. 'णवन्तश्च । ११ ख. ग. घ. ङ. 'नवो वै च' । १२ ङ. 'स्माद्वारा' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'णाद्वायो' ।
१४ ङ. 'राहः स तु की° । १५ ख. घ. वाराहः । १६ क. 'च्छाम वे' । १७ घ. 'च वारा' । १८ ग. ङ. 'तः स्वयं
१९ क. 'वानत्र । २० ख. ग. ङ. 'दश । च° । २१ क. 'वो गान्धर्वो य° ।

[अ० २१ श्लो० ३३-६०]

वायुपुराणम् ।

६६

(कल्पनिरूपणम्)

उत्पन्नस्तु यथा नादो गन्धर्वा यत्र चोत्थिताः । ऋषभस्तु ततः कल्पो ज्ञेयः पञ्चदशो द्विजाः ३३
 ऋषभो यत्र संभूतः स्वरो लोकमनोहरः । षड्जस्तु षोडशः कल्पः षड्जना यत्र चर्षयः ॥ ३४
 शिशिरश्च वसन्तश्च निदाघो वर्ष एव च । शरद्धेमन्त इत्येते मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ ३५
 उत्पन्नाः षड्जसंसिद्धाः पुत्राः कल्पे तु षोडशे । यस्माज्जातैश्च तैः षड्भिः सद्योजातो महेश्वरः
 तस्मात्समुत्थितः षड्जः स्वरस्तूदधिसंनिभः । ततः सप्तदशः कल्पो मार्जालीय इति स्मृतः ३७
 मार्जालीयं तु तत्कर्म यस्माद्ब्राह्मकल्पयत् । ततस्तु मध्यमो नाम कल्पोऽष्टादश उच्यते ॥ ३८
 यस्मिंस्तु मध्यमो नाम स्वरो धैवतपूजितः । उत्पन्नः सर्वभूतेषु मध्यमो वै स्वयंभुवः ॥ ३९
 ततस्त्वेकोनविंशस्तु कल्पो वैराजकः स्मृतः । वैराजो यत्र भगवान्मनुर्वै ब्रह्मणः सुतः ॥ ४०
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दधीचिर्नाम धार्मिकः । प्रजापतिर्महातेजा वभूव त्रिदशेश्वरः ॥ ४१
 अकामयत गायत्री यजमानं प्रजापतिम् । तस्माज्जज्ञे स्वरः स्निग्धः पुत्रस्तस्य दधीचिनः ॥ ४२
 ततो विंशतिमः कल्पो निषादः परिकीर्तितः । प्रजापतिस्तु तं दृष्ट्वा स्वयंभूप्रभवं तदा ॥ ४३
 विरराम प्रजाः स्रष्टुं निषादस्तु तपोऽतपत् । दिव्यं वर्षसहस्रं तु निराहारो जितेन्द्रियः ॥ ४४
 तमुवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । ऊर्ध्वबाहुं तपोग्लानं दुःखितं क्षुत्पिपासितम् ॥ ४५
 निषीदेत्यब्रवीदेनं पुत्रं शान्तं पितामहः । तस्मान्निषादः संभूतः स्वरस्तु स निषादवान् ॥ ४६
 एकविंशतिमः कल्पो विज्ञेयः पञ्चमो द्विजाः । प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ४७
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्राः पञ्चैते ब्रह्मणः समाः । तैस्त्वर्थवादिभिर्युक्तैर्वाग्भिरिष्टो महेश्वरः ॥ ४८
 यस्मात्परिगतैर्गीतः पञ्चभिस्तैर्महात्मभिः । स्वरस्तु पञ्चमः स्निग्धस्तस्मात्कल्पस्तु पञ्चमः ॥ ४९
 द्वाविंशस्तु तथा कल्पो विज्ञेयो मेघवाहनः । यत्र विष्णुर्महाबाहुर्मयी भूत्वा महेश्वरः ॥ ५०
 दिव्यं वर्षसहस्रं तु अवहत्कृत्तिवाससम् । तस्य निश्वसमानस्य भाराकान्तस्य मुखत् ॥ ५१
 निर्जगाम महाकायः कालो लोकप्रकालनः । यस्त्वयं पठ्यते विप्रैर्विष्णुर्वै कश्यपात्मजः ॥ ५२
 त्रयोविंशतिमः कल्पो विज्ञेयश्चिन्तकस्तथा । प्रजापतिस्तुतः श्रीमांश्चितिश्व मिथुनं च तौ ॥ ५३
 ध्यायतो ब्रह्मणश्चैव यस्माच्चिन्ता समुत्थिता । तस्मात्तु चिन्तकः सोवै (कोऽसौ) कल्पः प्रोक्तः
 स्वयंभुवा ॥ ५४
 चतुर्विंशतिमश्चापि ह्याकूतिः कल्प उच्यते । आकूतिश्च तथा देवी मिथुनं संवभूव ह ॥ ५५
 प्रजाः स्रष्टुं तथाऽऽकूतिं यस्मादाह प्रजापतिः । तस्मात्स पुरुषो ज्ञेय आकूतिः कल्पसंज्ञितः ५६
 पञ्चविंशतिमः कल्पो विज्ञातिः परिकीर्तितः । विज्ञातिश्च तथा देवी मिथुनं संप्र(सम)सूर्यतः ॥ ५७
 ध्यायतः पुत्रकामस्य मनस्यध्यात्मसंज्ञितम् । विज्ञातं वै समासेन विज्ञातिस्तु ततः स्मृतः ॥ ५८
 षड्विंशस्तु ततः कल्पो मन इत्यभिधीयते । देवी च शंकरी नाम मिथुनं संप्रसूयते ॥ ५९
 प्रिजा वै चिन्तमानस्य स्रष्टुकामस्य वै तदा । यस्मात्प्रजासंभवनादुत्पन्नस्तु स्वयंभुवा ॥ ६०

१ ड. 'दश द्वि' । २ ख. घ. षड्जस्तु । ३ ख. घ. ड. षड्जसं । ४ ख. घ. ड. 'स्माद्जातै' । ५ ख. ग.
 ड. षड्जः । ६ ग. घ. 'मै तस्माद्ब्रह्म' । ७ घ. ड. 'मो द्वौ स्व' । ८ ग. ड. 'स्त्वैकान्वि' । ९ ख. ड. 'स्माद्य' ।
 १० ड. पञ्चभिः । ११ क. 'काशनः' । १२ ख. घ. 'श्चित्तिश्च' । १३ ख. ड. 'स्माच्च चि' । १४ ख.
 ग. भुवः । च' । १५ ख. घ. ड. 'दासीत्स्वयंभुवः' । त' । १६ क. 'यते । ध्या' । १७ ख. ड. 'ज्ञितः । वि' ।
 घ. घ. 'न्तयान' । १९ ख. घ. ड. 'भुवः । त' ।

तस्मात्प्रजासंभवनाद्भावनासंभवः स्मृतः । सप्तविंशतिमः कल्पो भावो वै कल्पसंज्ञितः ॥ ६१
 पौर्णमासी तथा देवी मिथुनं समपद्यत । प्रजा वै स्रष्टुकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६२
 ध्यायतस्तु परं ध्यानं परमात्मानमीश्वरम् । अग्निस्तु मण्डली भूत्वा रश्मिजालसमावृतः ॥ ६३
 भुवं दिवं च विष्टभ्य दीप्यते स महावपुः । ततो वर्षसहस्रान्ते संपूर्णे ज्योतिर्मण्डले ॥ ६४
 आविष्टया सहोत्पन्नमपश्यत्सूर्यमण्डलम् । यस्माददृश्यो भूतानां ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ ६५
 दृष्टस्तु भगवान्देवः सूर्यः संपूर्णमण्डलः । सर्वे योगाश्च मन्त्राश्च मण्डलेन सहोत्थिताः ॥ ६६
 यस्मात्कल्पो ह्ययं दृष्टस्तस्मात्तं दर्शमुच्यते(?) । यस्मान्मनसि संपूर्णो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६७
 पुरा वै भगवान्सोमः पौर्णमासी ततः स्मृता । तस्मात्तु पर्वदैर्देवैः वै पौर्णमासं च योगिभिः ॥ ६८
 उभयोः पक्षयोर्योज्यमात्मनो हितकाम्यया । दर्शं च पौर्णमासं च ये यजन्ति द्विजातयः ॥ ६९
 न तेषां पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन । योऽनाहिताग्निः प्रयतो वीराध्वानं गतोऽपि वा ॥ ७०
 समाधाय मनस्वीं मन्त्रमुच्चारयेच्छनैः । त्वमग्रे रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्षो मारुतं पृक्ष ईशिषे ॥ ७१
 त्वं पाशगन्धर्वशिषं पूषा विधत्तपासिना । इत्येव मन्त्रं मनसा सम्यगुच्चारयेद्विजः ॥ ७२
 अग्निं प्रविशते यस्तु रुद्रलोकं स गच्छति । सोमश्चाग्निस्तु भगवान्कालो रुद्र इति श्रुतिः ॥ ७३
 तस्माद्यः प्रविशेदग्निं स रुद्रान्न निर्वर्तते । अष्टाविंशतिमः कल्पो बृहदित्यभिसंज्ञितः ॥ ७४
 ब्रह्मणः पुत्रकामस्य स्रष्टुकामस्य वै प्रजाः । ध्यायमानस्य मनसा बृहत्साम रथंतरम् ॥ ७५
 यस्मात्तत्र समुत्पन्नो बृहत्तः सर्वतोमुखः । तस्मात्तु बृहत्तः कल्पो विज्ञेयस्तत्त्वचिन्तकैः ॥ ७६
 अष्टाशीतिसहस्राणां योजनानां प्रमाणतः । रथंतरं तु विज्ञेयं परमं सूर्यमण्डलम् ॥ ७७
 तस्मादण्डं तु विज्ञेयमभेद्यं सूर्यमण्डलम् । यत्सूर्यमण्डलं चापि बृहत्साम तु भिद्यते ॥ ७८
 भित्त्वा चैनं द्विजा यान्ति योगात्मानो दृढव्रताः । संघातमुपनीताश्च अन्ये कल्पा रथंतरे ॥ ७९
 इत्येतत्तु मया प्रोक्तं चित्रमध्यात्मदर्शनम् । अतः परं प्रवक्ष्यामि कल्पानां विस्तरं शुभम् ॥ ८०

* जिह्वे स्तुहि(?) जगत्रितयैकनाथं नारायणं परमकारुणिकं सदैव ।

प्राचीनकर्मनिगडार्गलवन्धमुक्त्यै नान्यः पुराणपुरुषादपरोऽस्त्युपायः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कल्पनिरूपणं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४१०

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

कल्पसंख्यानिरूपणम् ।

कृपय ऊचुः—

इत्यद्भुतामिदं सर्वं कल्पानां ते महामुने । रहस्यं वै समाख्यातं मन्त्राणां च प्रकल्पनम् ।

तवाविदितं किंचित्रिषु लोकेषु विद्यते । तस्माद्विस्तरतः सर्वाः कल्पसंख्या ब्रवीहि नः ॥

* ख. पुस्तक एवायं श्लोको नान्यादर्शपुस्तकेषु ।

१ ख. ग. घ. ङ. सप्तावि । २ ग. घ. ङ. 'ले । अवि' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'दर्शं वै । ४ क. 'योज्यैष्टमा' ।

'त्वं वातैररुणैर्यासि शंकयित्वं पूषा वीतधामाऽसि न त्मनाः । इ' । ङ. त्वं वाप्तेर्यासि शंकराय त्वं पूषावीतधा-
 सितन्मनाः । इ' । ६ ग. 'सिनाः । इ' । ७ ख. घ. ङ. 'रयन्निद्रजाः । अ' । ८ ङ. स्मृतिः । ९ घ. 'स्माच्च प्र' ।

'ल्पो विज्ञेयः सत्त्वचिन्तकैः । अष्टाशीतिसहस्राणि बृह' । ११ ङ. 'स्य द्रष्टु' । १२ ङ. 'हत्तत्सर्व' । १३ ख. घ. ङ. 'वि' ।

१४ ख. ङ. 'रथान्त' ।

इति

[अ० २२ श्लो० ३-३०]

(कल्पसंख्यानिरूपणम्)

वायुपुराणम् ।

५७

वायुरुवाच—

अत्र वः कथयिष्यामि कल्पसंख्या यथा तथा । युगाग्रं च वर्षाग्रं तु ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ३
 एकं कल्पसहस्रं तु ब्रह्मणोऽब्दः प्रकीर्तितः । एतदष्टसहस्रं तु ब्रह्मणस्तद्युगं स्मृतम् ४
 एकं युगसहस्रं तु सवनं तत्प्रजापतेः । सवनानां सहस्रं तु द्विगुणं त्रिवृतं तथा ॥ ५
 ब्रह्मणः स्थितिकालस्य चैतत्सर्वं प्रकीर्तितम् । तस्य संख्यां प्रवक्ष्यामि पुरस्ताद्वै यथाक्रमम् ६
 षष्टाविंशतिर्ये कल्पा नामतः परिकीर्तिताः । तेषां पुरस्ताद्वक्ष्यामि कल्पसंज्ञा यथाक्रमम् ७
 अंतरस्य साक्षस्तु उपरिष्टान्नियोधत । कल्पान्ते नामधेयानि मन्त्रोत्पत्तिश्च यस्य यौ ॥ ८
 कोनैत्रिंशकः कल्पो विज्ञेयः श्वेतलोहितः । यस्मिंस्तत्परमं ध्यानं ध्यायतो ब्रह्मणस्तथा ९
 ततोष्णीषः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिखी । उत्पन्नस्तु महातेजाः कुमारः पावकोपमः १०
 भीमं मुखं महारौद्रं सुघोरं श्वेतलोहितम् । दीप्तं दीप्तेन वपुषा महास्यं श्वेतवर्चसम् ११
 तं दृष्ट्वा पुरुषः श्रीमान्ब्रह्मा वै विश्वतोमुखः । कुमारं लोकधातारं विश्वरूपं महेश्वरम् १२
 पुराणपुरुषं देवं विश्वात्मा योगिनां वैरम् । ववन्दे देवदेवेशं ब्रह्मा लोकपितामहः १३
 हृदि कृत्वा महादेवं परमात्मानमीश्वरम् । सद्योजातं ततो ब्रह्म ब्रह्मा वै समचिन्तयत् १४
 ज्ञात्वा मुमोच देवेशो हृष्टो हासं जगत्पतिः । ततोऽस्य पार्श्वतः श्वेता ऋषयो ब्रह्मवर्चसः १५
 प्रादुर्भूता महात्मानः श्वेतमाल्यानुलेपनाः । सुनन्दो नन्दकश्चैव विश्वनन्दोऽथ नन्दनः १६
 शिष्यास्ते वै महात्मानो यैस्तु ब्रह्म ततो वृतम् । तस्याग्रे श्वेतवर्णाभिः श्वेतनामा महामुनिः १७
 विजज्ञेऽथ महातेजा यस्माज्जज्ञे नरस्त्वसौ । तत्र ते ऋषयः सर्वे सद्योजातं महेश्वरम् १८
 स्माद्विश्वेश्वरं देवं ये प्रपद्यन्ति वै द्विजाः । प्राणायामपरा युक्ता ब्रह्मणि व्यवसा १९
 सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः । ब्रह्मलोकमतिक्रम्य ब्रह्मलोकं व्रजन्ति च ॥ २०

वायुरुवाच—

तस्त्रिंशत्तमः कल्पो रक्तो नाम प्रकीर्तितः । रक्तो यत्र महातेजा रक्तवर्णमधारयत् २१
 आयतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारो रक्तविग्रहः २२
 तमाल्याम्बरधरो रक्तनेत्रः प्रतापवान् । स तं दृष्ट्वा महादेवं कुमारं रक्तवाससम् २३
 ज्ञानयोगं परं गत्वा बुबुधे विश्वमीश्वरम् । स तं प्रणम्य भगवान्ब्रह्मा परमयश्चितः २४
 महादेवं ततो ब्रह्मा ब्रह्मात्मकं व्यचिन्तयत् । एवं ध्यातो महादेवो ब्रह्मणा परमेष्ठिना २५
 तैर्युक्तेन पितामहमथाब्रवीत् । ध्यायता पुत्रकामेन(ण) यस्मात्तेऽहं पितामह २६
 भक्त्या ध्यानयोगेन सत्तम । तस्माद्ध्यानं परं प्राप्य कल्पे कल्पे महातपाः २७
 विवति ॥ ३ महासत्त्व लोकधातारमीश्वरम् । एवमुक्त्वा ततः शर्वः अ(र्विस्त्व)दृहासं मुमोच ह २८
 तम् ॥ ३ त्मानश्चत्वारश्च कुमारकाः । संबभूवुर्महात्मानो विरेजुः शुद्धबुद्धयः ॥ २९
 तः ॥ ३ विशोको विश्वभावनः । ब्रह्मण्या ब्रह्मणस्तुल्या वीरा अध्यवसायिनः ॥ ३०

ख. 'कात्य' एकक' । २ ग. तु त्रिगुं । ड. तु त्रियुगं त्रिं । ३ घ. ड. 'संज्ञां य' । ४ ख. ग. घ. ड. 'ल्पान्त' ।
 ख. ग. घ. ड. 'नैविश' । ७ क. 'चिरम्' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पनः । सु' । ९ ख. ग. घ. ड. 'यैस्तद्ब्रह्म' ।
 ११ क. 'प्रपश्यन्ति' । १२ ग. घ. रक्तं व' । १३ ख. ड. 'बुधं वि' । १४ घ. ड. 'देव्यं त' ।
 ड. ब्रह्मेव विचि' । १६ क. 'महः । ह' । १७ घ. ड. 'विरजः शु' । १८ क. 'वाहश्च' । घ.

रक्ताम्बरधराः सर्वे रक्तमाल्यानुलेपनाः । रक्तभस्मानुलिप्ताङ्गा रक्तास्या रक्तलोचनाः ॥ ३१
 ततो वर्षसहस्रान्ते ब्रह्मण्या व्यवसायिनः । गृणन्तश्च महात्मानो ब्रह्म तद्गामदैविकम् ॥ ३२
 अनुग्रहार्थं लोकानां शिष्याणां हितकाम्यया । धर्मोपदेशमखिलं कृत्वा ते ब्राह्मणाः स्वयम् ॥
 पुनरेव महादेवं प्रविष्टा रुद्रमव्ययम् । येऽपि चान्ये द्विजश्रेष्ठा युञ्जाना वाममीश्वरम् ॥ ३४
 प्रपद्यन्ति महादेवं तद्भक्तास्तत्परायणाः । ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ३५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कल्पसंख्यानिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४४५

अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ।

माहेश्वरावतारयोगः ।

वायुरुवाच—

एकत्रिंशत्तमः कल्पः पीतव्रीसा इति स्मृतः । ब्रह्मा यत्र महातेजाः पीतवर्णत्वमागतः ॥ १
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारः पीतवस्त्रवान् ॥ २
 पीतगन्धानुलिप्ताङ्गः पीतमाल्यधरो युवा । पीतयज्ञोपवीतश्च पीतोष्णीषो महाभुजः ॥ ३
 तं दृष्ट्वा ध्यानसंयुक्तं ब्रह्मा लोकेश्वरं प्रभुम् । मनसा लोकधातारं वन्दे परमेश्वरम् ॥ ४
 ततो ध्यानमुत्तत्र ब्रह्मा माहेश्वरीं पराम् । अपश्यद्वा विरूपां च महेश्वरमुखच्युताम् ॥ ५
 चतुष्पदां चतुर्वक्त्रां चतुर्हस्तां चतुस्तनीम् । चतुर्नेत्रां चतुर्गुह्यं चतुर्दंष्ट्रां चतुर्मुखीम् ॥ ६
 द्वात्रिंशलोकसंयुक्तामीश्वरीं सर्वतोमुखीम् । स तां दृष्ट्वा महातेजा महादेवीं महेश्वरीम् ॥ ७
 पुनराह महादेवः सर्वदेवनमस्कृतः । मतिः स्मृतिर्बुद्धिरिति गायमानः पुनः पुनः ॥ ८
 एवेहीति महादेवीं सोत्तिष्ठन्प्राञ्जलिर्भृशम् । विश्वमावृत्य योगेन जगत्सर्वं वशी कुरु ॥ ९
 अथोवाच महादेवो रुद्राणी त्वं भविष्यसि । ब्राह्मणानां हितार्थाय परमार्थं भविष्यसि ॥ १०
 अथैनां पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः । प्रददौ देवदेवेशश्चतुष्पदां महेश्वरीम् ॥ ११
 ततस्तां ध्यानयोगेन विदित्वा परमेश्वरीम् । ब्रह्मा लोकनमस्कार्यः प्रपद्य तां महेश्वरीम् ॥ १२
 गायत्रीं तु ततो रौद्रीं ध्यात्वा ब्रह्मा सुयन्त्रितः । इत्येतां वैदिकीं विद्यां रौद्रीं गायत्रीमर्पिताम् ॥ १३
 जपित्वा तु महादेवीं रुद्रलोकनमस्कृताम् । प्रपन्नस्तु महादेवं ध्यानयुक्तेन चेतसा ॥ १४
 ततस्तस्य महादेवो दिव्यं योगं पुनः स्मृतम् । ऐश्वर्यं ज्ञानसंपत्तिं वैराग्यं च ददौ पुनः ॥ १५
 ततश्चाद्दहासं मुमुचे भीषणं दीप्तिमीश्वरः । ततोऽस्य सर्वतो दीप्ताः प्रादुर्भूताः कुमारकाः ॥ १६
 तमाल्याम्बरधराः पीतगन्धविलेपनाः । पीतोष्णीषशिराश्चैव पीतास्याः पीतमूर्धजाः ॥ १७
 वर्षसहस्रान्त उषित्वा विमलौजसः । योगात्मानस्तैतः स्नाता ब्राह्मणानां हितैषिणः ॥ १८

१ क 'दैवक' । २ ग. घ. ड. ते ब्रह्मणः स्व' । ३ ग. ड. 'ष्टा युजाना' । ४ ग. ड. 'कविश' । ५ ख. ग. घ. 'वास इ' । ६ घ. 'द्राणि त्वं' । ७ क. 'मार्थं भ' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पद्येतां' । ९ ख. 'यन्त्रिपण्डिता' । १ ग. ड. 'यन्त्रिपी' । १० घ. 'यन्त्रपण्डिता' । १० क. स्मृतः । ११ 'ऐ' । ११ ख. ग. घ. ड. 'श्वरम् । तं' । १२ ख. ग. घ. ड. 'तस्य' । १३ ख. ग. 'स्ततो म्लाना ब्रा' ।

[अ० २३ श्लो० १९-४९]

वायुपुराणम् ।

५९

(माहेश्वरावतारयोगः)

धर्मयोगवलोपेता ऋषीणां दीर्घसन्निभाम् । उपदिश्य तु ते योगं प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ १९
 एवमेतेन विधिना प्रपन्ना ये महेश्वरम् । अन्येऽपि नियतात्मानो ध्यानयुक्ता जितेन्द्रियाः ॥ २०
 ते सर्वे पापमुन्मृज्य विरजा ब्रह्मवर्चसः । प्रविशन्ति महादेवं रुद्रं ते त्वपुनर्भवाः ॥ २१

वायुरुवाच—

ततस्तस्मिन्गते कल्पे पीतवर्णे स्वयंभुवः । पुनरन्यः प्रवृत्तस्तु सितकल्पो हि नामतः ॥ २२
 एकार्णवे तदा वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । स्रष्टुकामः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ २३
 तस्य चिन्तयमानस्य पुत्रकामस्य वै प्रभोः । कृष्णः समभवद्गर्भो ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ २४
 अथापश्यन्महातेजाः प्रादुर्भूतं कुमारकम् । कृष्णवर्णं महावीर्यं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ २५
 कृष्णाम्बरधरोष्णीषं कृष्णयज्ञोपवीतिनम् । कृष्णेन मौलिना युक्तं कृष्णस्रगनुलेपनम् ॥ २६
 स तं दृष्ट्वा महात्मानममरं घोरमन्त्रिणम् । ववन्दे देवदेवेशं विश्वेशं कृष्णपिङ्गलम् ॥ २७
 प्राणायामपरः श्रीमान्हृदि कृत्वा महेश्वरम् । मनसा ध्यानसंयुक्तं प्रपन्नस्तु यतीश्वरम् ॥ २८
 अघोरेति ततो ब्रह्मा ब्रह्म एवानुचिन्तयन् । एवं वै ध्यायतस्तस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २९
 मुमोच भगवान् रुद्रः अद्रस्त्वद्दहासं महास्वनम् । अथास्य पार्श्वतः कृष्णाः कृष्णस्रगनुलेपनाः ॥
 चत्वारस्तु महात्मानः संवभूतुः कुमारकाः । कृष्णाः कृष्णाम्बरोष्णीषाः कृष्णास्याः कृष्णवाससः
 तैश्चाद्दहासः सुमहान्दूकारश्चैव पुष्कलः । नमस्कारश्च सुमहान्पुनः पुनरुदीरितः ॥ ३२
 ततो वर्षसहस्रान्ते योगात्तत्पारमेश्वरम् । उपासित्वा महाभागाः शिष्येभ्यः प्रददुस्ततः ॥ ३३
 योगेन योगसंपन्नाः प्रविश्य मनसा शिवम् । अमलं निर्गुणं स्थानं प्रविष्टा विश्वमीश्वरम् ॥ ३४
 एवमेतेन योगेन ये चाप्यन्ये द्विजातयः । स्मरिष्यन्ति विधानज्ञा गन्तारो रुद्रमव्ययम् ॥ ३५
 ततस्तस्मिन्गते कल्पे कृष्णरूपे भयानके । अन्यः प्रवर्तितः कल्पो विश्वरूपस्तु नामतः
 विनिवृत्ते तु संहारे पुनः सृष्टे चराचरे । ब्रह्मणः पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ ३६
 प्रादुर्भूता महानादा विश्वरूपा सरस्वती । विश्वमाल्याम्बरधरं विश्वयज्ञोपवीतिनम् ॥ ३७
 विश्वोष्णीषं विश्वगन्धं विश्वस्थानं महाभुजम् । अथ तं मनसा ध्यात्वा युक्तात्मा वै पितामह
 ववन्दे देवमीशानं सर्वेशं सर्वगं प्रभुम् । ओमीशानं नमस्तेऽस्तु महादेव नमोऽस्तु ते ॥ ४
 एवं ध्यानगतं तत्र प्रणमन्तं पितामहम् । उवाच भगवानीशः प्रीतोऽहं ते किमिच्छसि ॥ ४१
 ततस्तु प्रणतो भूत्वा वाग्भिः स्तुत्वा महेश्वरम् । (* उवाच भगवान् ब्रह्मा प्रीतः प्रीतेन चेतसा
 यदिदं विश्वरूपं ते विश्वगं विश्वमीश्वरम् ।) एतद्वेदितुमिच्छामि कश्चायं परमेश्वरः ॥ ४
 कैषा भगवती देवी चतुष्पादा चतुर्मुखी । चतुःशृङ्गी चतुर्वक्त्रा चतुर्दन्ता चतुःस्तनी ॥
 चतुर्हस्ता चतुर्नेत्रा विश्वरूपा कथं स्मृता । किं नामधेया कोऽस्यात्मा किंवीर्या वाऽपि कर्म

* धनुश्चिह्नान्तर्गतं ग्रन्थः ख, घ, पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. निहिता । २ ग. घ. ड. 'वर्णः स्व' । ३ ग. घ. ड. 'हसिके' । ४ ख. ग. प्रभो । कृ.
 'रवरो' । ५ ड. रुद्र अ' । ६ ख. ग. 'म्बरश्रीकाः कृष्णा' । ७ ग. घ. ड. 'नहुं उ का' । ८ ख. घ. ड. 'हसि' ।
 १० ख. सर्वेशं । ११ ख. ग. घ. 'म' । उमी' । १२ ख. ग. घ. ड. 'मनेत्रा को' । १३ ख. ग. घ. ड. 'र्या' घ

महेश्वर उवाच—

रहस्यं सर्वमन्त्राणां पावनं पुष्टिवर्धनम् । गृणुष्वैतत्परं गुह्यमादिसर्गे यथातथम् ॥ ४६
अयं यो वर्तते कल्पो विश्वरूपस्त्वसौ स्मृतः । यस्मिन्भवादयो देवाः पटत्रिंशन्मनवः स्मृताः
ब्रह्मस्थानमिदं वाऽपि यदा प्राप्तं त्वया विभो । तदाप्रभृति कल्पश्च त्रयस्त्रिंशत्तमो ह्ययम् ॥ ४७
शतं शतसहस्राणामतीता ये स्वयंभुवः । पुरस्तात्तव देवेश ताञ्चगृणुष्व महामुने ॥ ४८
आनन्दस्तु स विज्ञेय आनन्दत्वे महातपैः । गालव्यगोत्रतपसा मम पुत्रस्त्वमागतः ॥ ४९
त्वायि योगश्च सांख्यं च तपो विद्याविधिः क्रिया । ऋतं सत्यं च यद्वह्म अहिंसा संततिक्रमाः
ध्यानं ध्यानवपुः शान्तिर्विद्याऽविद्या मतिर्धृतिः । कान्तिः शान्तिः स्मृतिर्मेधा लज्जा गुण्डि
सरस्वती । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैव लज्जा शान्तिः प्रतिष्ठिता ॥ ५०

पर्विवशत्तद्गुणा ह्येषा द्वात्रिंशाक्षरसंज्ञिता । प्रकृतिं विद्धि तां ब्रह्मस्त्वत्प्रसूतिं महेश्वरीम् ॥ ५१
सैषा भगवती देवी तत्प्रसूतिः स्वयंभुवः । चतुर्मुखी जगद्योनिः प्रकृतिर्गौः प्रकीर्तिता ।
प्रधानं प्रकृतिं चैव यदाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ ५२

अजामेतां लोहितां गुरुकृष्णां विश्वं संप्रसृजमानां सुरूपां
अजोऽहं वै बुद्धिमान्विश्वरूपां गायत्रीं गां विश्वरूपां हि बुद्धिधा ॥ ५३

एवमुक्त्वा महादेवः अ(वस्त्व)दृहासमथाकरोत् । वलितास्फोटितरवं कहाकहनदं तथा ॥ ५४
ततोऽस्य पार्श्वतो दिव्याः सर्वरूपाः कुमारकाः । जटी मुण्डी शिखण्डी च अर्धमुण्डश्च जज्ञिरे
तत्तस्ते तु यथोक्तेन योगेन सुमहौजसः । दिव्यं वर्षसहस्रं तु उपासित्वा महेश्वरम् ॥ ५५
धर्मोपदेशं नियतं कृत्वा योगमयं दृढम् । शिष्टानां नियतात्मानः प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ ५६

वायुरुवाच—

ततो विस्मयमापन्नो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रपन्नस्तु महादेवं भक्तियुक्तेन चेतसा
उवाच वचनं सर्वं श्वेतत्वं ते कथं विभो ॥ ५७

भगवानुवाच—

श्वेतः कल्पो यदा ह्यासीदहं श्वेतस्ततोऽभवम् । श्वेतोष्णीपः श्वेतमालयः श्वेताम्बरधरः शिवः ॥ ५८
श्वेतास्थिमांसरोमा च श्वेतत्वक्श्वेतलोहितः । तेन नाम्ना च विख्यातः श्वेतकल्पस्तदा ह्यसौ
मत्प्रसादाच्च देवेशः श्वेताङ्गः श्वेतलोहितः । श्वेतवर्णा तदा ह्यासीद्वायत्री ब्रह्मसंज्ञिता ॥ ५९
यस्मादहं च देवेश त्वया गुह्ये पदे स्थितः । विज्ञातः स्वेन तपसा सद्योजातः सनातनः ॥
सद्योजातेति ब्रह्मतद्गुह्यं चैव प्रकीर्तितम् ॥ ६०
मादुह्यत्वमापन्नं ये वेत्स्यन्ति द्विजातयः । तत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ६१

१ ख. ग. घ. ङ. 'न भुवा' । २ क. ङ. पट्रिंश' । ३ क. 'दं चापि । ४ क. 'न्दते महालयः । गा' । ५

६ घ. ङ. 'पः ताल' । ६ ख. घ. ङ. संज्ञति' । ७ ख. बुद्धिः । ८ ख. ग. ङ. पट्रिंशद्' । ९

१० ख. 'हितशु' । ११ ख. 'श्व स' । ग. ङ. 'श्व प्रसृ' । १२ ख. ग. ङ. बुद्ध्या । १३ ख. घ. ङ. 'व' कुहा' । १४ ख. ग. ङ. 'हन्तं उ' । १५ क. श्वेतक' । ख. ग. घ. ङ. 'व' शर्वत्वं' ।

१६ ख. ग. घ. ङ. 'वर्णास' । १७ ग. घ. ङ. 'वर्णास' ।

७]

[अ० २३ श्लो० ६८-९१]

वायुपुराणम् ।

६१

(माहेश्वरावतारयोगः)

४६

ताः

४८

४९

५०

५१

५२

५३

५४

५५

५६

५७

५८

५९

६०

६१

६२

६३

६४

६५

६६

६७

६८

६९

७०

७१

७२

७३

७४

७५

७६

७७

७८

७९

८०

८१

८२

८३

८४

८५

८६

८७

८८

८९

यदाऽहं च पुनस्त्वासं लोहितो नाम नामतः । स मत्कृतेन वर्णेन कल्पो वै लोहितः स्मृतः ॥ ६८
 तदा लोहितमांसास्थिलोहितक्षीरसंनिभा । लोहिताक्षस्तनवती गायत्री गौः प्रकीर्तिता ॥ ६९
 ततोऽस्य लोहितत्वेन वर्णस्य च विपर्यये । वामत्वाच्चैव योगस्य वामदेवत्वमागतः ॥ ७०
 तथापि हि महासत्त्वं त्वयाऽहं नियतात्मना । विज्ञातैः श्वेतवर्णेन तस्माद्दर्शोत्तमः स्मृतः ॥ ७१
 ततोऽहं वामदेवेति ख्यातिं यातो महीतले ॥ ७२
 ये चापि वामदेवत्वं ज्ञाक्ष्यन्तीह द्विजातयः । विज्ञाय चेमां रुद्राणीं गायत्रीं मातरं विभो ॥ ७३
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विरजा ब्रह्मवर्चसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७४
 तदा तु पुनरेवायं कृष्णवर्णो भयानकः । मत्कृतेन च वर्णेन मत्कल्पः कृष्ण उच्यते ॥ ७५
 तत्राहं कालसंकाशः कालो लोकप्रकाशनः । विज्ञातोऽहं त्वया ब्रह्मन् घोरो घोरपराक्रमः ॥ ७६
 तस्माद्घोरत्वमापन्नं ये मां वेत्स्यन्ति भूतले । तेषामघोरः शान्तश्च भविष्याम्यहमव्ययः ॥ ७७
 तस्माद्विश्वत्वमापन्नं ये मां पश्यन्ति भूतले । तेषां शिवश्च सौम्यश्च भविष्यामि सदैव तु ॥ ७८
 तस्माच्च विश्वरूपो वै कल्पोऽयं समुदाहृतः । विश्वरूपा तथा च येन सावित्री समुदाहृता ॥ ७९
 सर्वरूपास्तथा चे मे संवृत्ता मम पुत्रकाः । त्वत्वारस्ते समाख्याताः पादा वै लोकसंमताः ॥ ८०
 तस्माच्च सर्ववर्णत्वं प्रजात्वं मे भविष्यति । सर्वभक्ष्या च मेध्या च वर्णतश्च भविष्यति ॥ ८१
 मोक्षो धर्मस्तथाऽर्थश्च कामश्चेति चतुष्टयम् । तस्माद्वेत्ता च वेद्यं च चतुर्धा वै भविष्यति ॥ ८२
 भूतग्रामाश्च चत्वार आश्रमाश्चतु(त्वा)रस्तथा । धर्मस्य पादाश्चत्वारश्चत्वारो मम पुत्रकाः ॥ ८३
 तस्माच्चतुर्युगावस्थं जगद्वै सचराचरम् । चतुर्धाऽवस्थितं चैव चतुष्पादं भविष्यति ॥ ८४
 भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महस्तथा । जनस्तपश्च शान्तश्च रुद्रलोकस्ततः परम् ॥ ८५
 (+ अष्टाक्षरः स्मृतो लोकः स्थाने स्थाने तदक्षरम् । भुवं दिवं परं चैव पादाश्चत्वार एव च ॥
 भूर्लोकः प्रथमः पादो भुवर्लोकस्ततः परम् ।) स्वर्लोको हि तृतीयस्तु चतुर्थस्तु महः स्मृतः ॥ ८६
 तत्र लोकः परं स्थानं परं तद्योगिनां स्मृतम् ॥ ८७
 निर्ममा निरहंकाराः कामक्रोधविवर्जिताः । द्रक्ष्यन्ते तद्विदो युक्ता ध्यानतत्परयुञ्जकाः ॥ ८८
 यस्माच्चतुष्पदा ह्येषा त्वया दृष्टा सरस्वती । तस्माच्च पशवः सर्वे भविष्यन्ति चतुष्पदाः ॥ ८९
 तस्माच्चैषां भविष्यन्ति चत्वारो वै पयोधराः ॥ ९०
 सोमश्च मन्त्रसंयुक्तो यस्मान्मम मुखाच्च्युतः । जीवः प्राणभृतां ब्रह्मन्सर्वः पीत्वा स्तनैर्धृतम् ॥ ९१
 तस्मात्सोममयं चैतदमृतं चैव संज्ञितम् । चतुष्पादा भविष्यन्ति श्वेतत्वं चास्य तेन तत् ॥ ९२
 यस्माच्चैवं क्रिया भूत्वा द्विपादा वै महेश्वरी । दृष्टा पुनस्त्वया चैषा सावित्री लोकभाविनी ॥ ९३
 तस्माद्वै द्विपदाः सर्वे द्विस्तनाश्च नराः स्मृताः ॥ ९४

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. ग. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. मकृते । २ ख. °न कल्पो वै न कल्पो लो° । ३ घ. °र्णस्यैव वि° । ४ घ. °तः स्वेन व° । ५ ख. °यः । ये चेमां रुद्रराणीणां । घ. °यः । ये चेमां चैव रुद्रा° । ६ ग. घ. ड. °कालनः । ७ ख. °भक्ष्या च । ८ भुवो लो° । ९ ख. ड. भुवो लोक° । १० ख. घ. लोकप° । ११ ग. घ. ड. °नं पदं तं° । १२ ड. °नैर्धृतं° । १३ ग. °ष्पादाः श्रविष्य° । १४ घ. °तु । तस्माच्चैवमजा भू° । १५ घ. ड. द्विपदा । १६ ग. घ. ड. दृष्ट्वा ।

यस्माच्चैवमजा भूत्वा सर्ववर्णा महेश्वरी । दृष्टा त्वया महासत्त्वा सर्वभूतधरा परा ॥ ९२
 तस्मात्तु विश्वरूपत्वमजानां वै भविष्यति । अजश्चैव महातेजा विश्वरूपो भविष्यति ॥ ९३
 अमोघरेताः सर्वत्र मुखे चास्य हुताशनः । *तस्मात्सर्वगतो मेध्यः पशुरूपी हुताशनः ॥ ९४
 तपसा भावितात्मानो ये वै द्रक्ष्यन्ति वै द्विजाः । ईशित्वे च शिवत्वे च सर्वगं सर्वतः स्थिरम्
 रजस्तमोविनिर्मुक्तास्त्यक्त्वा मानुष्यकं भुवि । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ९५
 इत्येवमुक्त्वा भगवान्ब्रह्मा रुद्रेण वै द्विजाः । प्रणम्य प्रयतो भूत्वा पुनराह पितामहः ॥ ९६

ब्रह्मोवाच—

भगवन्देवदेवेश विश्वरूपो(प) महेश्वरः(र) । इमास्तथ महादेव तनवो लोकवन्दिताः ॥
 विश्वरूप महासत्त्व कस्मिन्काले महाभुज । कस्यां वा युगैसंभूत्यां द्रक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः
 केन वा तत्त्वयोगेन ध्यानयोगेन केन वा । तनवस्ते महादेव शक्या द्रष्टुं द्विजातिभिः ॥ १००

भगवानुवाच—

तपसा नैव योगेन दानधर्मफलेन वा । न तीर्थफलयोगेन क्रतुभिर्वा सदक्षिणैः ॥ १०१
 न वेदाध्यापनैर्वाऽपि न वित्तेर्न निवेदनैः । शक्योऽहं मानुषैर्द्रष्टुमृते ध्यानात्परं न हि ॥ १०२
 साध्यो नारायणश्चैव विष्णुश्चिभुवनेश्वरः । भविष्यतीह नाम्ना तु वाराहो नाम विश्रुतः ॥ १०३
 चतुर्बाहुश्चतुष्पादश्चतुर्नेत्रश्चतुर्मुखः । तदा संवत्सरो भूत्वा यज्ञरूपो भविष्यति ॥

पद्मश्च त्रिशिर्षश्च त्रिस्थानस्त्रिशरीरवान् ॥ १०४

कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चैव चतुर्युगम् । एतस्य पादाश्चत्वारः अ(रश्वा)ङ्गानि क्रतवस्तथा ॥ १०५
 भुजाश्चैव वेदाश्चत्वार ऋतुः संधिमुखानि च । द्वे मुखे द्वे च अयने नेत्राश्च चतुरस्तथा ॥ १०६

शिरांसि त्रीणि पर्वाणि फाल्गुन्याषाढकृतिकाः । दिव्यान्तरिक्षभौमानि त्रीणि स्थानानि
 यानि तु ॥ संभवः प्रलयश्चैव आश्रमौ द्वौ प्रकीर्तितौ ॥ १०७

स यदा कालरूपाभो वराहत्वे व्यवस्थितः । भविष्यति यदा साध्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः
 तदा त्वमपि देवेश चतुर्वक्त्रो भविष्यसि । ब्रह्मलोकनमस्कार्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥ १०८

एकार्णवे पुत्रे चैव शयानं पुरुषं हरिम् । यदा द्रक्ष्यसि देवेश ध्यानयुक्तं महामुनिम् ॥ १०९

तदा वां मम योगेन मोहितो नष्टचेतसौ । अन्योन्यस्पर्धिनौ राजावविज्ञाय परस्परम् ॥ ११०

एकैकस्योदरस्थास्तु दृष्ट्वा लोकांश्चराचरान् । विस्मयं परमं गत्वा ध्यानाद्बुद्ध्वा तु मानुषौ ॥ १११

ततस्त्वं पद्मसंभूतः पद्मनाभः सनातनः । पद्माङ्कितस्तदा कल्पे ख्यातिं यास्यसि पुष्कलाम्

यतस्तस्मिंस्तदा कल्पे वाराहे सप्तमे प्रभोः । पुनर्विष्णुर्महातेजाः कालो लोकप्रकालनः

निर्वैवस्वतो नाम तव पुत्रो भविष्यति ॥ ११२

* इदमर्थं नास्ति घं. ह. पुस्तकयोः ।

१ ख. घ. प्रजाः । २ ख. ह. च वशित्वे । ३ ख. ग. घ. भुजः । ४ क. ५ ख. ग. ह. ध्यानयोगे । ६ ख. ग. 'वाऽऽप्त' । ७ ख. घ. ह. 'दाध्ययने' । ८ घ. 'न न वे' । ९ ह. वराह । १० ख. घ. ह. 'स्थानोद्विष्ट' । ११ ख. घ. 'त्वारि' । १२ ख. घ. ह. 'श्च चत्वारो वेदा क्र' । घ. 'श्चचतुरो वेदा व' । १३ ख. घ. ह. 'ति' । १४ ख. ग. ह. 'व्यति' । १५ ख. घ. ह. 'प्रभ' ।

५३

२
२३
२४
रम्
२
२

१०
१०
१०
१०
१०
नानि
१०
मुः
१०
११
११
११
प्र
११

पु.
गराह
दा व
प्रभे

५
पाराह
श व
प्रभे

राह
श व
प्रभे

1

परिवर्तेऽथ नवमे व्यासः सारस्वतो यदा । तदा चाहं भविष्यामि ऋषभो नाम नामतः ॥ १४३ ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । पराशरश्च गार्ग्यश्च भार्गवो ह्यङ्गिरास्तथा ॥ १४४ ॥
 भविष्यन्ति महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । सर्वे तपोबलोत्कृष्टाः शापानुग्रहकोविदाः ॥ १४५ ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन तपस्विनः । ध्यानमार्गं समासाद्य गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ १४६ ॥
 दशमे द्वापरे व्यासस्त्रिधामा नाम नामतः । भविष्यति यदा विप्रास्तदाऽहं भविता पुनः ॥ १४७ ॥
 हिमवच्छिखरे रम्ये भृगुतुङ्गे नगोत्तमे । नाम्ना भृगोस्तु शिखरं तस्मात्तच्छिखरं भृगुः ॥ १४८ ॥
 तत्रैव मम ते पुत्रा भविष्यन्ति दृढव्रताः । बलवन्धुनिरा(र)मित्रः केतुगृह्णस्तपोधनः ॥ १४९ ॥
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगसमन्विताः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति तपसा दग्धकल्मषाः ॥ १५० ॥
 एकादशे द्वापरे तु तिष्ठव्यासो भविष्यति । तदाऽप्यहं भविष्यामि गङ्गाद्वारे कलेधुरि ॥ १५१ ॥
 उग्रा नाम महानादास्तत्रैव मम पुत्रकाः । भविष्यन्ति महौजस्काः सुवृत्ता लोकविश्रुताः ॥ १५२ ॥
 लम्बोदरश्च लम्बश्च लम्बाक्षो लम्बकेशकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥ १५३ ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥ १५४ ॥

द्वादशे परिवर्ते तु शततेजा महामुनिः । भविष्यति महासत्त्वो व्यासः कविवरोत्तमः ॥ १५५ ॥
 ततोऽप्यहं भविष्यामि अत्रिर्नाम युगान्तिके । हेमकं वनमासाद्य योगमास्थाय भूतले ॥ १५६ ॥
 अत्रापि मम ते पुत्रा भस्मस्तनानुलेपनाः । भविष्यन्ति महायोगा रुद्रलोकपरायणाः ॥ १५७ ॥
 सर्वज्ञः समबुद्धिश्च साध्यः सर्वस्तथैव च । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति ध्यानयोगपरायणाः ॥ १५८ ॥
 त्रयोदशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । धर्मो नारायणो नाम व्यासस्तु भविता यदा ॥ १५९ ॥

तदाऽप्यहं भविष्यामि वालिर्नाम महामुनिः । वालि(ल)खिल्याश्रमे पुण्ये पर्वते गन्धमादने ॥ १६० ॥
 यत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । सुधामा काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजास्तथा ॥ १६१ ॥
 स महायोगबलोपेता विमलौ ऊर्ध्वरेतसः । तेनैव योगमार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १६२ ॥
 तदा व्यासः सुरैस्तु पर्यायश्च चतुर्दश । तत्रापि पुनरेवाहं भविष्यामि युगान्तिके ॥ १६३ ॥

वंशे त्वङ्गिरसः श्रेष्ठो गौतमो नाम योगवित् । तस्माद्भविष्यते पुण्यं गौतमं नाम तद्वनम् ॥ १६४ ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति कलौ तैया । अत्रिरुग्रतपाश्चैव श्रावणोऽर्थ सविष्ट(ष्ट)कः ॥ १६५ ॥
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगपरायणाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकनिवासिनः ॥ १६६ ॥
 ततः प्राप्ते पञ्चदशे परिवर्ते क्रमागते । आरुणिस्तु यदा व्यासो द्वापरे भविता प्रभुः ॥ १६७ ॥

तदाऽप्यहं भविष्यामि नाम्ना वेदशिरा द्विजाः । तत्र वेदशिरा नाम अस्त्रं तत्पारमेश्वरम् ॥ १६८ ॥
 भविष्यति महावीर्यं वेदशीर्षश्च पर्वतः । हिमवत्पृष्ठमाश्रित्य सरस्वत्या नगोत्तमे ॥ १६९ ॥
 तेऽपि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । कुणिश्च कुणिबाहुश्च कुशरीरः कुनेत्रकः ॥ १७० ॥
 योगात्मानो महात्मानो ब्रह्मिष्ठाश्चोर्ध्वरेतसः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकं गतास्तु ते ॥ १७१ ॥
 षोडशमे चापि परिवर्ते क्रमागते । व्यासस्तु संजयो नाम भविष्यति तदा प्रभुः ॥ १७२ ॥

१७३ ॥ अहं भविष्यामि गोकर्णो नाम नामतः । [*तस्माद्भविष्यते पुण्यं गोकर्णं नाम तद्वनम् ॥ १७४ ॥

* धनुश्चिन्हान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. हेमकं व' । २ घ. 'मि वालि' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'ला ह्यूर्ध्व' । ४ क. 'क्षणपर्यायस्तु' ।
 ५ ख. ग. घ. ङ. 'धनुर्वि' ।

७२] [अ० २३ श्लो० १७३-१९६]

वायुपुराणम् ।

(माहेश्वरावतारयोगः)

६५

- १४३ तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । काश्यपो ह्युशना चैव च्यवनोऽथ बृहस्पतिः]
 १४४ तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परं पदम् ॥ १७३
 १४५ ततः सप्तदशे चैव परिवर्ते क्रमागते । तदा भविष्यते व्यासो नाम्ना देवकृतञ्जयः ॥ १७४
 १४६ यदाऽप्यहं भविष्यामि गुहावासीति नामतः । हिमवच्छिखरे चैव महातुङ्गे महालये ॥
 १४७ सिद्धक्षेत्रं महापुण्यं भविष्यति महालयम् ॥ १७५
 १४८ तत्रापि मम ते पुत्रा ब्रह्मज्ञा योगवेदिनः । भविष्यन्ति महात्मानो मर्मज्ञा निरहंकृताः ॥ १७६
 १४९ काश्यपो वासुदेवश्च महाकालो महालयः । तेषां शतसहस्रं तु शिष्याणां ध्यानसाधनम् ॥ १७७
 १५० विष्यन्ति तदा कल्पे सर्वे ते ध्यानयुञ्जकाः । ते तु संनिहिता योगे हृदि कृत्वा महेश्वरम् ॥
 १५१ महालये पदं क्षिप्त्वा प्रविष्टाः शिवमव्ययम् ॥ १७८
 १५२ चान्येऽपि महात्मानः काले तस्मिन्पुमान्तिके । ध्यानयुक्तेन मनसा विमलाः शुद्धबुद्धयः ॥
 १५३ तत्त्वा महालयं पुण्यं दृष्ट्वा माहेश्वरं पदम् । तूर्णं तारयते जन्तून् दश पूर्वान्दशापरान् ॥ १७९
 १५४ आत्मानमेकविंशं च तारयित्वा महीं गन्तुम् । मम प्रसादाद्यास्यन्ति रुद्रलोकं गतज्वराः ॥ १८०
 १५५ ततोऽष्टादशमश्चैव परिवर्तो यदा भवेत् । तदा ऋतञ्जयो नाम व्यासस्तु भविता मुनिः ॥
 १५६ यदाऽप्यहं भविष्यामि शिखण्डी नाम नामतः ॥ १८१
 १५७ सिद्धक्षेत्रे महापुण्ये देवदानवपूजिते । हिमवच्छिखरे पुण्ये शिखण्डी यत्र पर्वतः ॥
 १५८ शिखण्डिनो वनं चापि ऋषिसिद्धनिषेवितम् ॥ १८२
 १५९ तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । वाचस्पतिश्च ऋची(ची)कश्च शार्वांसश्च दृढव्रतः ॥ १८३
 १६० योगात्मानो महासत्त्वाः सर्वे ते वेदपारगाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं व्रजन्ति ते ॥ १८४
 १६१ यदाऽप्यहं भविष्यामि जटामालीति नामतः । हिमवच्छिखरे रम्ये जटायुर्व्रत पर्वतः ॥ १८५
 १६२ तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । हिरण्यनामा कौशिल्यः काक्षीयः कुशुमिस्तथा ॥
 १६३ वरा योगधर्माणः सर्वे ते ह्यर्ध्वरेतसः । प्राप्य माहेश्वरं योगं गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १८६
 १६४ यो विंशतिमे सर्वे परिवर्ते क्रमेण तु । वाचःश्रवाः स्मृतो व्यासो भविष्यति महामतिः ॥ १८७
 १६५ यदाऽप्यहं भविष्यामि हृदहासेति नामतः । अट्टहासमियाश्चापि भविष्यन्ति तदा नराः ॥ १८८
 १६६ हिमवत्पृष्ठे त्वदृहासो महागिरिः । भविष्यति महातेजाः सिद्धचारणसेवितः ॥ १८९
 १६७ तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । युक्तात्मानो महासत्त्वा धर्मानिनो नियतव्रताः ॥
 १६८ तत्तुर्वर्चस्विद्वान्सुबन्धुः कुशिकन्धरः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय ते गताः ॥ १९०
 १६९ विंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । वाचस्पतिः स्मृतो व्यासो यदा स ऋषिसत्तमः ॥
 १७० यदाऽप्यहं भविष्यामि दारुको नाम नामतः । तस्माद्भविष्यते पुण्यं देवदारुवनं महत् ॥ १९१
 १७१ तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । सुतो दीक्षायणिश्चैव केतुमाली वक्रस्तथा ॥ १९२

१ क. काश्यपो । २ ग. ड. गुह्यावा । ३ क. सिद्धिक्षे । ४ क. ह्यण्यायो । ५ ग. ड. 'नो निर्ममा नि' ।
 ६ ग. घ. ड. 'हालये म' । ७ क. 'शमे वे' । ८ क. वर्ते य । ९ ग. नाम । १० ख. ग. घ. ड. 'वासुश्च' । ११
 १२ ग. भार । १३ ड. 'त्यः काश्यपः' । १४ घ. 'त्रा ध्यायन्तो नि' । १५ घ. ध्यायन्तो नि । १६ ड. दाल्भा ।
 १७ ख. 'लि नक' ।

योगात्मानो महात्मानो नियता ह्यूर्ध्वरेतसः । परमं योगमास्थाय रुद्रं प्राप्तास्तदाऽनघाः ॥
 द्वाविंशे परिवर्ते तु व्यासः शुक्लायनो यदा । तदाऽप्यहं भविष्यामि वाराणस्यां महामुनिः ॥
 नाम्ना वै लाङ्गली भीमो यत्र देवाः सवासवाः । द्रक्ष्यन्ति मां कलौ तस्मिन्नवतीर्णं हलायुधम् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । तृत्याचिर्मधुपिङ्गाक्षः श्वेतकेतुस्तथैव च ॥ २००
 तेपि माहेश्वरं योगं प्राप्य ध्यानपरायणाः । विराजा ब्रह्मभूयिष्ठा रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 परिवर्ते त्रयोविंशे तृणविन्दुर्यदा मुनिः । व्यासो भविष्यति ब्रह्मा तदाऽहं भविता पुनः ॥
 श्वेतो नाम महाकायो मुनिपुत्रः सुधार्मिकः ॥
 तत्र कालं जरिष्यामि तदा गिरिवरोत्तमे । तेन कालंजरो नाम भविष्यति स पर्वतः ॥ २०४
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । ऊंसिजो वृहद्वैव्यश्च देवलः कविरेव च ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं गता हि ते ॥
 परिवर्ते चतुर्विंशे ऋक्षो व्यासो भविष्यति । तत्राहं भविता ब्रह्मन्कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥
 शूली नाम महायोगी नैमिषे योगिवन्दिता ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । शालिहोत्रोऽग्निवेशश्च युवनाश्वः शरद्वसुः ॥
 तेऽपि योगवल्लोपेता रुद्रं यास्यन्ति सुव्रताः ॥
 पञ्चविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते यथाक्रमम् । वसिष्ठस्तु यदा व्यासः शक्तिर्नाम भविष्यति ॥ २०८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि दण्डी मुण्डीश्वरः प्रभुः । कोटिवर्षं समासाद्य नगरं देवपूजितम् ॥ २०९
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति क्रमागताः । योगात्मानो महात्मानः सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ २१०
 छगलः कुम्भकर्णशयः कुम्भश्चैव प्रवाहुकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ २११
 षड्विंशे परिवर्ते तु यदा व्यासः पराशरः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सहिष्णुर्नाम नामतः ॥
 रुद्रवटं प्राप्य कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । उल्लूको वैद्युतश्चैव शर्वको ह्याश्वलायनः ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं गन्तारस्ते तथैव हि ॥
 सप्तविंशतिमे प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । जातूकर्ण्यो यदा व्यासो भविष्यति तपोधनः ॥ २१५
 तदाऽप्यहं भविष्यामि सोमशर्मा द्विजोत्तमः । प्रभांसं तीर्थमासाद्य योगात्मा लोकविश्रुतः ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । अक्षपादः कणादश्च उल्लूको वत्स एव च ॥ २१६
 योगात्मानो महात्मानो विर्मलाः शुद्धबुद्धयः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं ततो गताः ॥
 अष्टाविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । पराशरसुतः श्रीमान्विष्णुर्लोकपितामहः ॥ २१७
 तत्राहं भविष्यति व्यासो नाम्ना द्वैपायनः प्रभुः । तदा पण्डितं चांशेन कृष्णः पुरुषसत्तमः ॥
 देवाद्यदुश्रेष्ठो वासुदेवो भविष्यति ॥

१ क. ग. 'स्तथाऽन' । २ ख. घ. ड. 'काः भत्वाचिर्म' । ३ घ. 'द्वाक्षश्चित्रके' । ४ ख. असिजो । ५
 मे । ड. औंसिजो । ५ ख. ग. 'दुत्थिश्च' । ६ ख. ड. 'ब्रह्मा क' । ७ ख. ग. घ. ड. 'कर्णश्च कु' । ८ ख. 'पू
 प्रा' । ९ क. 'सर्वको' । ख. घ. शम्भको । ड. 'शर्वको' । १० क. 'भासती' । ११ ख. घ. ड. 'मलाश' ।
 पण्डितेन ।

[अ० २३-२४ श्लो० २१९-२२६। १-१२]

वायुपुराणम् ।

६७

(शार्वस्तवः)

तदा चाहं भविष्यामि योगात्मा योगमायया । (*लोकविस्मयनार्थाय ब्रह्मचारिशरीरकः ॥
 श्मशाने मृतमुत्सृष्टं दृष्ट्वा लोकमनाथकम् । ब्राह्मणानां हितार्थाय प्रविष्टो योगमायया) ॥ २२० ॥
 दिव्यां मेरुगुहां पुण्यां त्वया सार्धं च विष्णुना । भविष्यामि तदा ब्रह्मक्षकुली नाम नामतः ॥
 कायारोहणमित्येवं सिद्धक्षेत्रं च वै तदा । भविष्यति तु विख्यातं यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ २२२ ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । कुशिकश्चैव गार्ग्यश्च मित्रको रुष्ट एव च ॥ २२३ ॥
 योगयुक्ता महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं विमला ह्यूर्ध्वरेतसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २२४ ॥

इत्येतद्वै मया प्रोक्तमवतारेषु लक्षणम् । मन्वादिक्वणपर्यन्तमष्टाविंशयुगक्रमात् ॥ २२५ ॥
 भविष्यति तदा कल्पे कृष्णद्वैपायनो यदा । तत्र स्मृतिसमूहानां विभागो धर्मलक्षणम् ॥ २२६ ॥
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते माहेश्वरावतारयोगोनाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१६७१

अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

शार्वस्तवः ।

वायुरुवाच—

चत्वारि भारते वर्षे युगानि मुनयो विदुः । कृतं त्रेता द्वापरं च तिष्यं चेति चतुर्युगम् ॥ १ ॥
 एतत्सहस्रपर्यन्तमहर्षद्वह्मणः स्मृतम् । यामाद्यास्तु गणाः सप्त रोमवन्तश्चतुर्दश ॥ २ ॥
 सशरीराः श्रयन्ते स्म जनलोकं सहानुगाः । एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकान्ननं तपः ॥ ३ ॥
 मन्वन्तरेष्वतीतेषु देवाः सर्वे महौजसः । ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं सायुज्यं कल्पवासिनाम् ॥ ४ ॥
 समेत्य देवैस्ते देवाः प्राप्ते संकालने तदा । महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश ॥ ५ ॥
 भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु वै तदा । शून्येषु तेषु लोकेषु महान्तेषु भुवादिषु
 देवेष्वथ गतेषूर्ध्वं कल्पवासिषु वै जनम् ॥ ६ ॥
 तत्संहत्य ततो ब्रह्मा देवर्षिगणदानवान् । संस्थापयति वै सर्वान्दाहवृष्ट्या युगक्षये ॥ ७ ॥
 योऽतीतः सप्तमः कल्पो मया वः परिकीर्तितः । समुद्रैः सप्तभिर्गाढमेकीभूतैर्महार्णवैः ॥ ८ ॥
 आसीदेकार्णवं घोरमविभागं तमोमयम् ॥ ९ ॥
 माययैकार्णवे तस्मिञ्शङ्खचक्रगदाधरः । जीमूताभोऽम्बुजाक्षश्च किरीटी श्रीपतिर्हरिः ॥ १० ॥
 नारायणमुखोद्गीर्णः सोऽष्टमः पुरुषोत्तमः । अष्टबाहुर्महोरस्को लोकानां योनिरुच्यते ॥ ११ ॥
 किमप्यचिन्त्यं युक्तात्मा योगमास्थाय योगवित् ॥ १२ ॥
 फणासहस्रकलितं तमप्रतिमवर्चसम् । महाभोगपतेर्भागमन्वास्तीर्य महोच्छ्रयम् ॥ १३ ॥
 तस्मिन्महाति पर्यङ्के शेते वै कनकप्रभे ॥ १४ ॥
 एवं तत्र शयानेन विष्णुना प्रभविष्णुना । आत्मारामेण क्रीडार्थं सृष्टं नाभ्यां तु पङ्कजम् ॥ १५ ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ड. श्वाकायम् । २ ग. घ. ड. लकुली । ३ ख. ग. घ. ड. ° न श्रुति । ४ ख. ग. घ. ड. ° म ।
 ५ ख. घ. ड. ° महावशा लो । ६ घ. ° चिन्त्ययोगात्मा ।

शतयोजनविस्तीर्णं तरुणादित्यवर्चसम् । वज्रदण्डं महोत्सेधं लीलया प्रभविष्णुना ॥ १३
 तस्यैवं क्रीडमानस्य समीपं देवमीदृशः । हेमब्रह्माण्डजो ब्रह्मा रुक्मवर्णो ह्यतीन्द्रियः ॥
 चतुर्मुखो विशालाक्षः समागम्य यदृच्छया ॥
 श्रिया युक्तेन नव्येन सुप्रभेण सुगन्धिना । तं क्रीडमानं पद्मेन दृष्ट्वा ब्रह्मा तु भोजिवान् ॥ १४
 स विस्मयमथाऽऽगम्य शस्यसंपूर्णया गिरा । प्रोवाचः को भवान्ज्योते आश्रितो मध्यमरुभसाम् ॥
 अथ तस्याच्युतः श्रुत्वा ब्रह्मज्ञस्तु शुभं वचः । उदतिष्ठत पर्यङ्काद्विस्मयोत्फुल्लोचनः ॥ १५
 प्रत्युवाचोत्तरं चैव क्रियते यच्च किंचन । द्यौरन्तरिक्षं भूश्चैव परं पदमहं प्रभुः ॥ १६
 तमेवमुक्त्वा भगवान्विष्णुः पुनरथाब्रवीत् । कस्त्वं खलु समायातः समीपं भगवान्कुतः
 कुतश्च भूयो गन्तव्यं कुत्र वा ते प्रतिश्रयः ॥
 को भवान्विश्वमूर्तिस्त्वं कर्तव्यं किं च ते मया । एवं ब्रुवाणं वैकुण्ठं प्रत्युवाच पितामहः
 यथा भवांस्तथा चाहमादिकर्ता प्रजापतिः । नारायणसमाख्यातः सर्वं वै मयि तिष्ठति ॥ २१
 सविस्मयं परं श्रुत्वा ब्रह्मणा लोककर्तृणा । सोऽनुज्ञातो भगवता वैकुण्ठो विश्वसंभवः ॥ २२
 कौतूहलान्महायोगी प्रविष्टो ब्रह्मणो मुखम् । इमानष्टादश द्वीपान्समुद्रान्सर्वतान् ॥ २३
 प्रविश्य स महातेजाश्चातुर्वर्ण्यसमाकुलान् । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्तलोकान्सनातनान् ॥ २४
 ब्रह्मणस्तूदरे दृष्ट्वा सर्वान्विष्णुर्महायशाः । अहोऽस्य तपसो वीर्यं पुनः पुनरभाषत ॥ २५
 पर्यटन्विविधाँल्लोकान्विष्णुर्नानाविधाश्रमान् । ततो वर्षसहस्रान्ते नान्तं हि ददृशे तदा ॥ २६
 तदाऽस्य वक्त्राब्जिष्कस्य पद्मेन्द्रादिकेतनः । अजातशत्रुर्भगवान्पितामहमथाब्रवीत् ॥ २७
 भगवन्नादिमध्यं च अन्तः कालदिशे न च । नाहमन्तं प्रपश्यामि ह्युदरस्य तवानघ ॥ २८
 एवमुक्त्वाऽब्रवीद्भूयः पितामहमिदं हरिः । भवानप्येवमेवाद्य ह्युदरं मम शाश्वतम् ॥ २९
 प्रविश्य लोकान्पश्यैताननौपम्यान्द्विजोत्तम ॥ ३०
 मनःप्रहादनीं वाणीं श्रुत्वा तस्याभिनन्द्य च । श्रीपतेरुदरं भूयः प्रविवेश पितौमहः ॥ ३१
 त तानेव लोकान्गर्भस्थः पश्यन्सोऽचिन्त्यविक्रमः । पर्यटित्वाऽऽदिदेवस्य ददर्शान्तं न वै हरेः ॥ ३२
 ज्ञात्वाऽऽर्गमं तस्य पितामहस्य द्वाराणि सर्वाणि पिधाय विष्णुः ।
 विभुर्मनः कर्तुमियेष चाऽऽशु सुखं प्रसुप्तोऽस्मि महाजलौघे ॥ ३३
 ततो द्वाराणि सर्वाणि पिहितान्युपलक्ष्य ते । सूक्ष्मं कृत्वाऽऽत्मनो रूपं नाभ्यां द्वारमविन्दत ॥ ३४
 पद्मसूत्रानुमार्गेण ह्यनुगम्य पितामहः । उज्जहाराऽऽत्मनो रूपं पुष्कराच्चतुराननः । ३५
 चिरराजारविन्दस्थः पद्मगर्भसमद्युतिः ॥ ३६
 तस्मिन्नन्तरे ताभ्यामेकैकस्य तु कात्स्नर्यतः । प्रवर्तमाने संहर्षे मध्ये तस्यार्णवस्य तु* ॥ ३७
 सूत उवाच—
 ह्यपरिमेयात्मा भूतानां प्रभुरीश्वरः । शूलपाणिर्महादेवो हैमचीरास्वरच्छदः ॥ ३८
 च्छद्यत्र सोऽनन्तो नागभोगपतिर्हरिः ॥ ३९

* अस्मिन्स्थलेऽध्यायपरिसमाप्तिर्दृश्यते ख. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ क. भूतं च प० । २ क. अन्तं । ३ ख. घ. ड. कालो दिशो मम । ना । ४ ख. ग. घ. ड. तमः । म. ने
घ. ड. कुशध्वजः । ५ घ. गतिं तस्य । ६ क. ग. ते ।

३६]

[अ० २४ श्लो० ३७-१७]

वायुपुराणम् ।

६९

(शार्वस्तवः)

१३

शीघ्रं विक्रमतस्तस्य पद्मचामत्यन्तपीडिताः । उद्धृतास्तूर्णमाकाशे पृथुलास्तोयविन्दवः ॥
अत्युष्णाश्चातिशीताश्च वायुस्तत्र ववौ भृशम् ॥

३७

१४

तद्वद्वृष्टा महदाश्चर्यं ब्रह्मा विष्णुमभाषत । अब्बिन्दवो हि स्थलोष्णाः कम्पते चाम्बुजं भृशम्
एतं मे संशयं ब्रूहि किंचान्यत्त्वं चिकीर्षसि ॥

३८

१५

एतदेवंविधं वाक्यं पितामहमुखोद्भवम् । श्रुत्वाऽप्रतिमकर्माऽऽह भगवानसुरान्तकृत् ॥

३९

१६

किं नु खल्वत्र मे नाभ्यां भूतमन्यत्कृतालयम् । वदति प्रियमत्यर्थं विप्रियेऽपि च ते मया ॥४०

१७

इत्येवं मनसा ध्यात्वा प्रत्युवाचेदमुत्तरम् । किं न्वत्र भगवांस्तस्मिन्पुष्करे जातसंभ्रमः ॥

४१

१८

किं मया यत्कृतं देव यन्मां प्रियमनुत्तमम् । भाषसे पुरुषश्रेष्ठ किमर्थं ब्रूहि तत्त्वतः ॥

४२

१९

वैवृषाणं देवेशं लोकयात्रां तु तत्त्वंगाम् । प्रत्युवाचांम्बुजाभास्कः ब्रह्मा वेदनिधिः प्रभुः ॥४३

२०

योऽसौ तवोदरं पूर्वं प्रविष्टोऽहं त्वदिच्छया । यथा समोदरे लोकाः सर्वे दृष्टास्त्वया प्रभो ।

४३

२१

तथैव दृष्टाः कात्स्न्येन मया लोकास्तवोदरे ॥

२२

ततो वर्षसहस्रान्त उपावृत्तस्य मेऽनघ । नूनं मत्सरभावेन मां वशीकर्तुमिच्छता ॥

४४

२३

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि त्वया पुनः ॥

२४

ततो मया महाभाग संचिन्त्य स्वेन चेतसा । लब्धो नाभ्यां प्रवेशस्तु पद्मसूत्राद्विनिर्गमः ॥४५

२५

मा भूते मनसोऽल्पोऽपि व्याघातोऽयं कथंचन । इत्येर्षाऽनुगतिर्विष्णोः कार्याणामौपसर्गिकी ॥

२६

यन्मयाऽनन्तरं कार्यं मयाऽध्यवसितं त्वयि । त्वां वा बाधितुकामेन क्रीडापूर्वं यदृच्छया ॥

२७

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि मया पुनः ॥

४६

२८

न तेऽन्यथाऽवमर्तव्यो मान्यः पूज्यश्च मे भवान् । सर्वे मर्षय कल्याण यन्मयाऽथ कृतं तव ॥

२९

तस्मान्मयोच्यमानस्त्वं पद्मादवतर प्रभो ॥

४७

३०

नाहं भवन्तं शक्नोमि सोढुं तेजोमयं गुरुम् । स चोवाच वरं ब्रूहि पद्मादवतराम्यहम् ॥

४८

३१

विष्णुरुवाच—

३२

पुत्रो भव ममारिष्ट मुदं प्राप्स्यसि शोभनाम् । संलघ्नो महायोगी त्वमीड्यः प्रणवात्मकः ॥४९

३३

अद्यप्रभृति सर्वेश्वरं श्वेतोष्णीपविभूषणः । पद्मयोनिरितीत्येवं ख्यातो नाम्ना भविष्यसि ॥

३४

पुत्रो मे त्वं भव ब्रह्मन्सर्वलोकाधिप प्रभो ॥

४९

३५

ततः स भगवान्ब्रह्मा वरं गृह्य किरीटिनः । एवं भवतु चेत्युक्त्वा प्रीतात्मा गतमत्सरः ॥

५०

३६

प्रत्यासन्नमथाऽऽर्योन्तं बालार्काभं महाननम् । भूतमत्यद्भुतं दृष्ट्वा नारायणमथाब्रवीत् ॥

३७

अप्रमेयो महावक्त्रो दंष्ट्री व्यस्तशिरोरुहः । दशबाहुस्त्रिगूलाङ्गो नयनैर्विध्वंसितो मुखः ॥

५१

३८

शोकप्रभुः स्वयं साक्षाद्विकृतो मुञ्जमेखली । मेद्रेणोर्ध्वेन महता नदमानोऽतिभैरवम् ॥

५२

३९

तः खल्वेष पुमान्विष्णो तेजोराशिर्महाद्युतिः । व्याप्य सर्वा दिशो द्यां च इत एवाभिवर्तौ ॥

५३

४०

१ प्र. °म। एतद्वृष्टा तदाऽऽश्च° । २ ख. घ. ड. °खोदतम् । शु° । ३ ख. ग. घ. ड. °पि कृते । शके ।

४१

कत्वत्र । ५ ख. ग. घ. °त्वगम् । प्र° । ६ ख. घ. °पामुग° । ७ क. त्वं चावा° । ८ ख. ग. घ. ड. न्तव्यं मा° ।

४२

या यत्कृतं । १० ख. ग. ड. सत्येन्ध° । ११ ख. घ. घ. ड. दत्त्वा । १२ क. ग. °यातं वा° । १३ घ. त° ।

४३

१४ ख. घ. °श्वतश्चिवः । लो° । १५ ग. °श्वतःभितः । लो° । १६ °श्वतःश्चिनः । लो° ।

४४

१७ घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

४५

१८ घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

४६

१९ घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

४७

२० घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

४८

२१ घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

४९

२२ घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

५०

२३ घ. °श्वतःश्चिनः । लो° ।

तेनैवमुक्तो भगवान्विष्णुर्ब्रह्माणमब्रवीत् । पद्भ्यां तलनिपातेन यस्य विक्रमतोऽर्णवे
वेगेन महताऽऽकाशे व्यथिताश्च जलाशयाः ॥
छटाभिर्विश्वतोऽत्यर्थं सिच्यते पद्मसंभवः । घ्राणजेन च वातेन कम्पमानं त्वया सह
दोधूयते महापद्मं स्वच्छन्दं मम नाभिजम् ॥
स एष भगवानीशो ह्यनादिश्चान्तकृद्भिः । भवानहं च स्तोत्रेण ह्युपतिष्ठाव गोध्वजम्
ततः क्रुद्धोऽम्बुजाभास्कं ब्रह्मा प्रोवाच केशवम् । न भवान्नूनमात्मानं लोकानां योनिमुत्तमम्
ब्रह्माणं लोककर्तारं मां च वेत्ति सनातनम् । कोऽयं भोः शंकरो नाम ह्यावयोर्व्यतिरिच्यते
तस्य तत्क्रोधजं वाक्यं श्रुत्वा विष्णुरभाषत । मा मैवं वद कल्याण पारिवादं महात्मनः
मायायोगेश्वरो धर्मो दुराधर्षो वरप्रदः । हेतुरस्यात्र जगतः पुराणः पुरुषोऽव्ययः ॥
जीवः खल्वेष जीवानां ज्योतिरेकं प्रकाशते । बालक्रीडनकैर्देवः क्रीडते शंकरः स्वयम् ॥
प्रधानमव्ययं ज्योतिरव्यक्तं प्रकृतिस्तमः । अस्य चैतानि नामानि नित्यं प्रसवधर्मिणः
यः कः स इति दुःखार्तैर्मृण्यते यतिभिः शिवः ॥
एष बीजी भवान्बीजमहं योनिः सनातनः । एवमुक्तोऽथ विश्वात्मा ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥
भवान्योनिरहं बीजं कथं बीजी महेश्वरः । एतन्मे सूक्ष्ममव्यक्तं संशयं छेत्तुमर्हसि ॥
ज्ञात्वा चैवं समुत्पत्तिं ब्रह्मणा लोकैतन्निष्ठा । इदं परमसादृश्यं प्रश्नमभ्यवदद्भरिः ॥
अस्मान्महत्तरं गुह्यं भूतमन्युन्न विद्यते । महतः परमं धाम शिवमध्यात्मिनां पदम् ॥
द्वैधीभावेन चाऽऽत्मानं प्रावष्टस्तु व्यवस्थितः । निष्कलः सूक्ष्ममव्यक्तः सकलश्च महेश्वरः
अस्य मायाविधिज्ञस्य अगम्यगमनस्य च । पुरा लिङ्गं भवद्बीजं प्रथमं त्वादिसर्गिकम् ॥
प्रामयि योनौ समायुक्तं तद्बीजं कालपर्ययात् । हिरण्यमपारं तद्योन्यामण्डमजायत ॥
मन्त्रतानि दश वर्षाणामण्डं चाप्सु प्रतिष्ठितम् । अन्ते वर्षसहस्रस्य वायुना तद्विधा कृतम् ॥
तत्कपालमेकं द्यौर्जज्ञे कपालमपरं क्षितिः । उल्वं तस्य महोत्सेधं योऽसौ कनकपर्वतः ॥
ततस्तस्मात्प्रबुद्धात्मा देवो देवधरः प्रभुः । हिरण्यगर्भो भगवानहं जज्ञे चतुर्भुजः ॥
(* ततो वर्षसहस्रान्ते वायुना तद्विधा कृतम् ।) अताराकैन्दुनक्षत्रं शून्यं लोकमवेक्ष्य च
कोऽयं मन्त्रेत्यभिध्याते कुमारस्तेऽभवस्तदा ॥
प्रियदर्शनास्तु तनवो(या) येऽतीताः पूर्वजास्तव । भूयो वर्षसहस्रान्ते तत एवाऽऽत्मजास्तव
भवनानलसंकाशाः पद्मपत्रायतेक्षणाः ॥
मानसतत्कुमारस्तु ऋतुश्चैवोर्ध्वरेतसौ । सनातनश्च सनकस्तथैव च सनन्दनः
पन्नः समकालं ते बुद्ध्याऽतीन्द्रियदर्शनाः ॥
ज्ञाः प्रतिघात्मानो जगदुश्चैतदेव हि । नारप्स्यन्ते च कर्माणि तापत्रयविवर्जिताः ॥
सौख्यं बहुक्लेशं जराशोकसमन्वितम् । जीवितं मरणं चैव संभवं च पुनः पुनः ॥
छद्य

* इदमर्थनास्ति ख. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ड सिच्यसे । २ ख. ग. घ. ड. भो । ३ ख. 'योगेन्धनो धर्मो' । घ. 'योगेन्धनौ' । ४ ख. घ. '०' ।

१ क. ख. 'ककर्तृणा' । ६ ख. ग. घ. ड. 'विभुज्य व्य' । ७ ग. ड. 'यमित्रे' । ८ घ. ड. 'क्रमुश्चै' । ९ क. म

घ. ड. 'युक्ती' ।

३ क.

८१]

अ० २४ श्लो० ८२-१०९]

वायुपुराणम् ।

७१

(शर्वस्तवः)

स्वप्नभूतं पुनः स्वर्गं दुःखानि नरकास्तथा । विदित्वा चाऽऽगमं सर्वमवश्यं भवितव्यताम् ॥ ८२
 ऋभुं सनत्कुमारं च दृष्ट्वा तव वशे स्थितौ । त्रयस्तु त्रीन्गुणान्हित्वा आत्मजाः सनकादयः ॥
 वैवर्तेन तु ज्ञानेन निवृत्तास्ते महौजसः ॥ ८३
 आतस्तेष्वपवृत्तेषु सनकादिषु वै त्रिषु । भविष्यसि विमुहैस्तु मायया शंकरस्य तु ॥ ८४
 एवं कल्पे तु वै कल्पे संज्ञा नश्यति तेऽनघ । कल्पशेषाणि भूतानि सूक्ष्माणि पार्थिवानि च ॥ ८५
 एषा चैषा ह्येश्वरी माया जगतः समुदाहृता । स एष पर्वतो मेरुर्देवलोको ह्युदाहृतः ॥ ८६
 वैवेदं हि माहात्म्यं दृष्ट्वा चाऽऽत्मानमात्मना । ज्ञात्वा चेश्वरसद्भावं ज्ञात्वा मामम्बुजेक्षणम् ॥
 सदादेवं महायोगं भूतानां वरदं प्रभुम् । प्रणवात्मानमासाद्य नमस्कृत्वा (त्य) जगद्गुरुम् ॥
 मवां च मां चैव संकुद्धो निश्वासान्निर्देहदयम् ॥ ८८
 एवं ज्ञात्वा महायोगमभ्युत्तिष्ठ महाबल । अहं त्वामग्रतः कृत्वा स्तोष्येऽहमनलप्रभम् ॥ ८९
 सूत उवाच—
 ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा ततः स गरुडध्वजः । अतीतैश्च भविष्यैश्च वर्तमानैस्तथैव च ॥
 शोमभिश्छान्दसैश्चैव इदं स्तोत्रमुदीरयत् ॥
 तैमस्तुभ्यं भगवते सुव्रतेऽनन्ततेजसे । नमः क्षेत्राधिपतये बीजिने शूलिने नमः ॥ ९०
 त्रिमैत्रायोर्ध्वमेद्राय नमो वैकुण्ठरेतसे । नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय ह्यपूर्वप्रथमाय च ॥ ९१
 तन्मो हव्याय पूज्याय सद्योजाताय वै नमः । (* गह्वराय धनेशाय हैमवीराम्बराय च ॥ ९३
 तन्मो हस्मदादीनां भूतानां प्रभवाय च । वेदकर्माविदातानां द्रव्याणां प्रभवे नमः ॥ ९४
 ग्रहाणां प्रभवे चैव ताराणां प्रभवे नमः ।) × नमो योगस्य प्रभवे सांख्यस्य प्रभवे नमः ॥
 नमो ध्रुवनिशीथानामृषीणां पतये नमः ॥) ९५
 नमो दशनिमेषानां गर्जितप्रभवे नमः । उदधीनां च प्रभवे द्वीपानां प्रभवे नमः ॥ ९६
 नमो नदीनां प्रभवे चैव वर्षाणां प्रभवे नमः । नमो नदानां प्रभवे नदीनां प्रभवे नमः ॥ ९७
 नमो मन्त्राधिपप्रभवे वृक्षाणां प्रभवे नमः । धर्माध्यक्षाय धर्माय स्थितीनां प्रभवे नमः ॥ ९८
 नमो रसानां प्रभवे रत्नानां प्रभवे नमः । नमः क्षणानां प्रभवे कलानां प्रभवे नमः ॥ ९९
 नमो मेषप्रभवे चैव काष्ठानां प्रभवे नमः । अहोरात्रार्धमासानां मासानां प्रभवे नमः ॥ १००
 नमो ऋतूनां प्रभवे संख्यायाः प्रभवे नमः । प्रभवे च परार्थस्य परस्य प्रभवे नमः ॥ १०१
 नमः पुराणप्रभवे युगस्य प्रभवे नमः । चतुर्विधस्य सर्गस्य प्रभवेऽनन्तचक्षुषे ॥ १०२
 नमो लोदयनिबद्धानां वार्तानां प्रभवे नमः । नमो विश्वस्य प्रभवे ब्रह्मादिप्रभवे नमः
 नमो विद्यानां प्रभवे चैव विद्यानां पतये नमः । नमो व्रतानां पतये मन्त्राणां पतये नमः
 नमो तृणां पतये चैव पशूनां पतये नमः । वाग्वृषाय नमस्तुभ्यं पुराणवृषभाय च ॥ १०३

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + इदमर्द्धं क. ख. ग. घ. पुस्तकेषु ड. नृत्तशालाय चो
 तग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ क. स्वर्गो. २ क. 'यः'। कैव. ३ ख. घ. ड. 'दस्त्वं मां'। ४ क. 'न २६ ड. गुणाय । २७ व. १
 सुष्ठु । ६ ख. ग. घ. ड. 'णवं चोत्थसाम्राय । ७ ख. ग. 'गह्वरम् । ड. 'गह्वर. ड. 'वं शिरो द्यौः शो' । त.
 त्वय. ममलं प्रभुम् । सू. १० क. 'य अपू' । ११ क. दयेनि । १२ 'षभेव' ।

(शावस्तवः)

सुचारुचारुकेशाय उर्ध्वचक्षुःशिराय च । नमः पशूनां पतये गोवृषेन्द्रध्वजाय च ॥	१०६
प्रजापतीनां पतये सिद्धानां पतये नमः । (* दैत्यदानवसंघानां रक्षसां पतये नमः ॥	१०७
गन्धर्वाणां च पतये यक्षाणां पतये नमः) । गरुडोरगसर्पाणां पक्षिणां पतये नमः ॥	१०८
गोकर्णाय च गोष्ठाय शङ्कुकर्णाय वै नमः । वराहायाप्रमेयाय रक्षोधिपतये नमः ॥	१०९
नमोऽप्सरणां पतये गणानां पतये नमः । अम्भसां पतये चैव तेजसां पतये नमः ॥	११०
नमोऽस्तु लक्ष्मीपतये श्रीमते हीमते नमः । बलावलसमूहाय ह्यशोभ्यक्षोभणाय च ॥	१११
दीर्घगृङ्गैकगृङ्गाय वृषभाय ककुब्जिने । नमः स्थैर्याय वपुषे तेजसे सुप्रभाय च ॥	११२
भूताय च भविष्याय वर्तमानाय वै नमः । सुवर्चसेऽथ वीराय शूराय ह्यतिगाय च ॥	११३
वरदाय वरेण्याय नमः सर्वगताय च । नमो भूताय भव्याय भवाय महते तथा ॥	११४
सर्वाय महतेऽजाय नमः सर्वगताय च । जनाय च नमस्तुभ्यं तपसे वरदाय च ॥	११५
नमो वन्याय मोक्षाय जनाय नरकाय च ॥	११६
भवाय भजमानाय ईष्टाय याजकाय च । अभ्युदीर्णाय दीप्ताय तत्त्वाय निर्गुणाय च ॥	११७
नमः पाशाय हस्ताय नमः स्वाभरणाय च । हुताय अपहुताय प्रहृतेऽप्राशिताय च ॥	११८
नमस्त्विष्टाय मूर्ताय ह्यष्टिष्टोर्मतिवजाय च । (+नम ऋताय सत्याय भूताधिपतये नमः)	११९
सदस्याय नमश्चैव दक्षिणावधृताय च । अहिंसायाय लोकानां पशुमन्त्रावधाय च ॥	१२०
नमस्तुष्टिप्रदानाय व्यम्बकाय सुगन्धिने । नमोऽस्तिवन्दिर्यपतये परिहाराय सग्विणे ॥	१२१
विश्वाय विश्वरूपाय विश्वतोक्षिमुखाय च । सर्वतःपाणिपादाय रुद्रायाप्रमिताय च ॥	१२२
नमो हव्याय कव्याय हव्यकव्याय वै नमः । नमः सिद्धाय मेध्याय चेष्टाय त्वव्ययाय च ॥	१२३
सुवीराय सुघोराय ह्यशोभ्यक्षोभणाय च । सुमेधसे सुप्रजाय दीप्ताय भास्कराय च ॥	१२४
नमो नमः सुपर्णाय तपनीयनिभाय च । विरूपाक्षाय व्यक्षाय पिङ्गलाय महौजसे ॥	१२५
गुह्येष्टिष्टाय नमश्चैव नमः सौम्येक्षणाय च । नमो धूम्राय श्वेताय कृष्णाय लोहिताय च ॥	१२६
तपिशिताय पिशङ्गाय पीताय च निषङ्गिणे । नमस्ते सविशेषाय निर्विशेषाय वै नमः ॥	१२७
(=नम इज्याय पूज्याय चोपजीव्याय वै नमः । नमः क्षेम्याय वृद्धाय वत्सलाय नमो नमः ॥	१२८
म ऋताय सत्याय सत्यासत्याय वै नमः ॥)	१२९
त वै पद्मवर्णाय मृत्युघ्नाय च मृत्यवे । नमः श्यामाय गौराय कद्रवे रोहिताय च ॥	१३०
प्रिय कान्ताय सन्ध्याभ्रवर्णाय बहुरूपिणे ।) नमः कपालहस्ताय दिग्बन्धाय कपर्दिने ॥	१३१
भुवनाभवाय ह्यवध्याय वराय च । पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव विभ्रान्ताय कुशानवे ॥	१३२
विरोधाय कपिलाय च । अर्कप्रभशरीराय बलिने रंहसाय च ॥	१३३

नाः प्रतिघ्नन्तः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति । = आस्मिन्नर्थस्थाने इदं सौख्यं बहुलं । महासन्ध्याभ्रवर्णाय चारुपाय दक्षिणे । † धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

वक्षः शि^१ । २ ख. घ. ङ. 'य कक्षाधि' । ३ ङ. 'भनाय । ४ ख. घ. ङ. । इज्याय । ५ ग. ङ. 'हाणाय । ६ ख. ग. ङ. 'द्राय प्रतिमाय । घ. 'द्राय प्र । ७ ख. ग. 'न । ८ घ. दिग्वासाय । ९ क. विभ्रान्ताय । १० ङ. च । अङ्कमर्कश

१ ख. ङ. सिच्यसे । २ न । ३ घ. दिग्वासाय । ४ क. विभ्रान्ताय । ५ ङ. च । अङ्कमर्कश

१ क. ख. 'ककर्तृणा । २ ख.

घ. ङ. यु. व. न ।

[अ० २४ श्लो० १३२-१९९]

(शार्वस्तवः)

वायुपुराणम् ।

१३१	पिनाकिने प्रसिद्धाय स्फीताय प्रसूताय च । सुमेधसेऽक्षमालाय दिग्वासाय शिखण्डिने ॥ १३२
१३२	चित्राय चित्रवर्णाय विचित्राय धराय च । चेकितानाय तुष्टाय नमस्त्वनिहिताय च ॥ १३३
१३३	नमः क्षान्ताय शान्ताय वज्रसंहननाय च । रक्षोघ्नाय मखघ्नाय शितिकण्ठोर्ध्वरेतसे ॥ १३४
१३४	अरिहाय कृतान्ताय तिग्मायुधधराय च । समोदाय प्रमोदाय इरिण्यायैव ते नमः ॥ १३५
१३५	अणवप्रणवेशाय भक्तानां शर्मदाय च । मृगव्याधाय दक्षाय दक्षयज्ञहराय च ॥ १३६
१३६	सर्वभूताय भूताय सर्वेशातिशयाय च । पुरमेत्रे च शान्ताय सुगन्धार्थं वरैष्वे ॥ १३७
१३७	पूष्णो दन्तविनाशाय भगनेशान्तकाय च । कणादाय वरिष्ठाय कामाङ्गदहनाय च ॥ १३८
१३८	रवेः करालचक्राय नागेन्द्रदमनाय च । दैत्यानामन्तकायाथो दिव्याक्रन्दकराय च ॥ १३९
१३९	इमशानरतिनित्याय नमस्त्रयम्बकधारिणे । नमस्ते प्राणपालाय धवमालाधराय च ॥ १४०
१४०	प्रहीणशोऽविविधैर्भूतैः परिप्लुताय च । नरनारीशरीराय देव्याः प्रियकराय च ॥ १४१
१४१	जटिने दण्डिने तुभ्यं व्यालयज्ञोपवीतिने । नमोऽस्तु नृत्यशीलाय वाद्यनृत्यप्रियाय च ॥ १४२
१४२	मन्यवे गीतशीलाय सुगीतिं गायते नमः । कर्टककराय भीमाय चोग्ररूपधराय च ॥ १४३
१४३	विभीषणाय भीमाय भगप्रमथनाय च । सिद्धसंघातगीताय महाभागाय वै नमः ॥ १४४
१४४	नमो मुक्ताह्वासाय क्ष्वेडितास्फोटिताय च । नदते कूर्दते चैव नमः प्रमुदिताय च ॥ १४५
१४५	नमोऽद्भुताय स्वपते धावते प्रस्थिताय च । ध्यायते जृम्भते चैव तुर्दते द्रवते नमः ॥ १४६
१४६	तचलते क्रीडते चैव लम्बोदरशरीरिणे । नमस्कृताय कम्पाय मुण्डाय विकाराय च ॥ १४७
१४७	नम उन्मत्तवेपाय किंकिणीकाय वै नमः । नमो विकृतवेषाय क्रूरोग्रामर्षणाय च ॥ १४८
१४८	अप्रमेयाय दीप्ताय दीप्तये निर्गुणाय चै । नमः प्रियाय वादाय मुद्रामणिधराय च ॥ १४९
१४९	*नमस्तोकाय तनवे गुणैरप्रतिमाय च । नमो गैर्णाय गुह्याय गम्याय गमनाय च ॥ १५०
१५०	लोकधात्री त्वयं भूमिः पादौ सज्जनसेवितौ । सर्वेषां सिद्धयोगानामधिष्ठानं तवोदरम् ॥ १५१
१५१	मध्येऽन्तरिक्षं विस्तीर्णं तारागणविभूषितम् । तारापथ इवाऽऽभाति श्रीमान्हारस्तवोरसि ॥ १५२
१५२	दिशा दश भुजोऽस्ते वै केयूराङ्गदभूषिताः । विस्तीर्णपरिणाहश्च नीलाम्बुदचयोपमः ॥ १५३
१५३	कण्ठस्ते शोभते श्रीमान्हेमसूत्रविभूषितः । दंष्ट्राकरालदुर्धर्षमनौपम्यं सुखं तव ॥ १५४
१५४	पद्ममालाकृतोष्णीपं शीर्षण्यं शोभते कथम् । दीप्तिः सूर्ये वपुश्चन्द्रे स्थैर्यं भूर्धनिलो बले ॥ १५५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'नाक्याय प्र' । २ ख. 'य चित्रचर्मध' । ग. घ. 'य चित्रधर्मध' । ड. 'य चित्रव' ।
 क च । समो । ४ क. 'रिणायै' । ५ ख. ग. घ. ड. 'पुरवेताय शा' । ६ ख. घ. 'य चरेष्वे' । ७ क. ख. घ. 'भो' ।
 रेखेवे । ८ क. 'वे पुष्पवेतस्वरूपाय' । ९ ख. ग. घ. ड. 'च कामदा' । १० ग. घ. 'लवकत्राय' । ११ ख. घ. ड. 'मस्तूलमृक' । १२ ख. ग. घ. ड. 'य धनमा' । १३ ख. ग. घ. ड. 'रिप्लुता' । १४ ड. 'वृत्तशीलाय चो' ।
 ग. 'नृतशी' । १५ ख. ग. घ. 'य चोपनृ' । १६ क. 'वे शति' । १७ क. 'गीतिगा' । १८ ख. ग. घ. 'वके' ।
 ख. ग. घ. ड. 'चोप्रेषुप्रतरा' । २० घ. ड. 'तेऽयस्थि' । २१ ख. ग. घ. ड. 'रुदते । घ. वदते । २२ ख. 'प' ।
 क. 'ख ग. घ. ड. 'कटाय । २४ ख. घ. ड. 'गोताय । २५ ख. घ. ड. 'च । वादप्रि' । २६ ड. 'गुणाय । २७ व' ।
 सुत 'गम' । २८ ख. घ. 'सिद्धियो' । २९ ख. घ. ड. 'जास्तुभ्यं के' । ३० घ. ड. 'वं शिरो द्यौः शो' ।
 त्व । तीक्ष्णमन्त्रे प्र' ।

श्रीमद्भैषांयनमुनिप्रणीतम्— [अ० २४-२५ श्लो० १५६-१६५।१-६]

(मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम्)

तैक्ष्ण्यमग्नौ प्रभा चन्द्रे खे शब्दः शैत्यमप्सु च । अक्षरोत्तर्मनिष्प(स्प)न्दान्गुणानेतान्विदुर्बुधाः ॥
जपो जैष्यो महायोगी महादेवो महेश्वरः । पुरेशयो गुहावासी खेचरो रजनीचरः ॥ १५६
तपोनिधिर्गुहगुहर्नन्दनो नन्दिवर्धनः । हयशीर्षो धराधाता विधाता भूतिवाहनः ॥ १५७
बोद्धव्यो बोधनो नेता धूर्वहो दुष्प्रकम्पकः । बृहद्रथो भीमकर्मा बृहत्कीर्तिर्धनंजयः ॥ १५८
घण्टाप्रियो ध्वजी छत्री पताकाध्वजिनीपतिः । कवची पट्टिशी शङ्खी पाशहस्तः परश्वभृत् ॥
अगस्त्वमनघः शूरो देवराजारिमर्दनः । त्वां प्रसाद्य पुराऽस्माभिर्द्विपन्तो निर्हता युधि ॥
अग्निस्त्वं चार्णवान्सर्वान्पिबन्नेव न तृप्यसे । क्रोधागारः प्रसन्नात्मा कामहा कामदः प्रियः ॥
ब्रह्मण्यो ब्रह्मचारी च गोघ्नस्त्वं शिष्टपूजितः । वेदानामव्ययः कोशस्त्वया यज्ञः प्रकल्पितः ॥
हव्यं च वेदं वहति वेदोक्तं हव्यवाहनः । प्रीते त्वयि महादेव वयं प्रीता भवामहे ॥ २६५

भवानीशोऽनादिमान्धामराशिर्ब्रह्मा लोकानां त्वं कर्ता त्वादिसर्गः ।

सांख्याः प्रकृतिभ्यः परं त्वां विदित्वाऽक्षीर्णध्यानास्ते न मृत्युं विशन्ति ॥ १६६

योगेन त्वां ध्यानिनो नित्ययुक्ता ज्ञात्वा भोगान्संत्यजन्ते पुनस्तान् ॥

येऽन्ये मर्त्यास्त्वां प्रपन्ना विशुद्धास्ते कर्मभिर्दिव्यभोगान्भजन्ते ॥ १६७

अप्रमेयस्य तत्त्वस्य यथा विद्मः स्वशक्तितः । कीर्तितं तव माहात्म्यमपारं परमात्मनः ॥

शिवो नो भव सर्वत्र योऽसि सोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ १६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शार्वस्तवो नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— १८३६

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

संपिबन्निव तौ दृष्ट्वा मधुपिङ्गायतेक्षणः । प्रहृष्टवदनोऽत्यर्थमभवच्च स्वकीर्तनात् ॥

उमापतिर्विरूपाक्षा दक्षयज्ञविनाशनः । पिनाकी खण्डपरशुर्भूतप्रान्तस्त्रिलोचनः ॥

ततः स भगवान्देवः श्रुत्वा वाक्यामृतं तयोः । जानन्नपि महाभागः प्रीतिपूर्वमथाब्रवीत् ॥

तौ भवन्तौ महात्मानौ परस्परहितैषिणौ । समेतावम्बुजाभाक्षौ तस्मिन्धारे जलप्लवे ॥

विरसेच्चतुर्महात्मानौ संनिरीक्ष्य परस्परम् । भगवन्किंच तथ्येन विज्ञातेन त्वया विभो ॥

तस्मिन् वा सुखमानन्त्यमिच्छाचौरमृते त्वया ॥

सूत उवाच— भगवान्देवो मधुरश्लक्ष्णया गिरा

हिरण्यगर्भं त्वं त्वां च कृष्ण वदाम्यहम् ॥

छद्यः

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

— १ ख. ग. घ. ङ. 'मविष्पन्दा' । २ घ. जाप्यो । ३ ग. घ. ङ. 'ताकी ध्व' । ४ घ. 'मध्यगः को' । ५ ख. 'म' । ६ घ. ङ. 'त्वं हत्वाऽऽदि' । ७ ग. घ. 'रमत्वां' । ८ घ. 'णघामास्ते' । ९ घ. ङ. 'शुद्धाः स्वैः क' । १० क. 'गपि' । ११ ख. घ. घ. ङ. 'गः क्रीडापू' । १२ घ. प्रभो । १३ घ. 'च्छावो वा मृ' । १४ ख.

१ क. 'गपि' । ११ ख. घ. घ. ङ. 'गः क्रीडापू' । १२ घ. प्रभो । १३ घ. 'च्छावो वा मृ' । १४ ख. घ. ङ. युं.

१-६] [अ० २५ श्लो० ७-३२] वायुपुराणम् ।

(मधुकैटमोत्पत्तिविनाशवर्णनम्)

धाः ॥ प्रीतोऽहमनया भक्त्या शाश्वताक्षरयुक्त्या । भवन्तौ माननीयौ वै मम हर्तृराबुभौ ॥
 १५६ पुत्राभ्यां किं ददाम्यद्य वराणां वरमुत्तमम् ॥
 १५७ तेनैवमुक्ते वचने ब्रह्माणं विष्णुरब्रवीत् । ब्रूहि ब्रूहि महाभाग वरो यस्ते विवक्षितः ॥ ८
 १५८ प्रजाकामोऽस्म्यहं विष्णो पुत्रमिच्छामि धूर्वहम् । ततः स भगवान्ब्रह्मा वरेप्सुः पुत्रलिप्सया ९
 १५९ अथ विष्णुरुवाचेदं प्रजाकामं प्रजापतिम् । वीरमप्रतिमं पुत्रं यत्त्वमिच्छसि धूर्वहम् ॥ १०
 १६० पुत्रत्वेनाभियुङ्क्ष्व त्वं देवदेवं महेश्वरम् । स तस्य वाक्यं संपूज्य केशवस्य पितामहः ॥ ११
 १६१ ईशानं वरदं रुद्रमभिवाद्य कृताञ्जलिः । उवाच पुत्रकामस्तु वाक्यानि सह विष्णुना ॥ १२
 १६२ स्नादि मे भगवान्प्रीतः पुत्रकामस्य नित्यशः । पुत्रो मे भव विश्वात्मन्स्वतुल्यो वाऽपि धूर्वहः ॥
 १६३ महान्यं वरमहं वव्रे प्रीते त्वयि महेश्वर । तस्य तां प्रार्थनां श्रुत्वा भगवान्भगनेत्रहा ॥ १४
 १६४ पुनर्लम्पममयां च बाढमित्यब्रवीद्वचः । यदा कार्यसमारम्भे कस्मिंश्चित्तव सुव्रत ॥ १५
 १६५ धेनिष्पत्तौ च कार्यस्य क्रोधस्त्वां समुपैष्यति । आत्मैकादश ये रुद्रा विहिताः प्राणहेतवः ॥ १६
 १६६ सोऽहमेकादशात्मा वै शूलहस्तः सहानुगः । ऋषिभिर्नो महात्मा वै ललाटाद्भविता तदा ॥ १७
 १६७ स्प्रसादमतुलं कृत्वा ब्रह्मणेस्तादृशं पुरा । विष्णुं पुनरुवाचेदं ददामि च वरं तव ॥ १८
 १६८ त्विह होवाच महाभागो विष्णुर्भवमिदं वचः । सर्वमेतत्कृतं देव परितुष्टोऽसि मे यदि ॥
 १६९ त्वयि मे सुप्रतिष्ठाऽस्तु भक्तिरम्बुदवाहने ॥ १९
 १७० एवमुक्तस्ततो देवः समभाषत केशवम् । विष्णो गृणु यथा देव प्रीतोऽहं तव शाश्वत ॥ २०
 १७१ काशं चाप्रकाशं च जङ्गमं स्थावरं च यत् । विश्वरूपमिदं सर्वं रुद्रनारायणात्मकम् ॥ २१
 १७२ अहमग्निर्भवान्सोमो भवान्वायुश्चरिहं दिनम् । भवानृतमहं सत्यं भवान्क्रतुरहं फलम् ॥ २२
 १७३ भवान्ज्ञानमहं ज्ञेयं यज्जपित्वा सदा जनाः । मां विशन्ति त्वयि प्रीते जनाः सुकृतकारिणः ॥
 १७४ याचावाभ्यां सहिता चैव गतिर्नान्या युगक्षये ॥
 १७५ आत्मानं प्रकृतिं विद्धि मां विद्धि पुरुषं शिवम् । भवानर्धशरीरं मे त्वहं तव तथैव च ॥
 १७६ प्रत्मपार्श्वं महन्मह्यं श्यामं श्रीवत्सलक्षणम् । त्वं च वामेतरं पार्श्वं त्वहं वै नीललोहितः ॥
 १७७ भूत्वं च मे हृदयं विष्णो तव चाहं हृदि स्थितः । भवान्सर्वस्य कार्यस्य कर्ताऽहमधिदैवतम् ॥ २६
 १७८ तदेहि स्वस्ति ते वत्स गमिष्याम्यम्बुदर्भम् । एवमुक्त्वा गतो विष्णोर्देवोऽन्तर्धानमीश्वरः ॥ २७
 १७९ ततः सोऽन्तर्हिते देवे संप्रहृष्टस्तदा पुनः । अशेत शयने भूयः प्रविश्यान्तर्जले हरिः ॥
 १८० पुनं पद्मं पद्मगर्भाभं पद्माक्षः पद्मसंभवः । संप्रहृष्टमना ब्रह्मा भेजे ब्राह्मं तदस्मिन् ॥
 १८१ अथ दीर्घेण कालेन तत्राप्यप्रतिमाबुभौ । महाबलौ महासत्त्वौ भ्रातरौ मधुकैटभौ ॥
 १८२ तत्पद्मं तरुणाकारं दीप्ताक्षौ तमशालिनौ । कम्पयामासतुर्वीरौ हसन्ताविव निर्भयौ
 १८३ मधुञ्जतुश्च पत्राणि ताबुभौ मधुकैटभौ ॥
 १८४ ऊचतुश्चैव वचनं भक्ष्यो वै नौ भविष्यांसि । एवमुक्त्वा तु तौ तस्मिन्नन्तर्धानं गताबुभौ ॥

+ वनुश्चिह्नान्नर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'ननां दद्यां म' । २ ड. 'णस्त्वौह' । ३ ख. ग. घ. सर्वं मम कृतं । ४ घ. ड. 'सके' ।
 ५ क. 'मुताः ख. ग. य. ड. 'म् । तुभ्यं वामेतेरे पार्श्वं त्व' । ६ ग. घ. ड. 'प्रमः । ए' । ७ घ. ड. 'ष्णो देवोः' ।
 ८ ख. मक्षो । ९ ख. 'ष्यति । ए' ।

दारुणं तु तयोर्भावं ज्ञात्वा पुष्करसंभवः । माहात्म्यं चाऽऽत्मनो बुद्ध्वा विज्ञातुमुपचक्रमे ॥
कर्णिकाघटनं भूयो नाभ्यजानाद्यदा गतिम् । ततः स पद्मनालेन अवतीर्य रसातलम् ॥
कृष्णाजिनोत्तरासङ्गं ददृशेऽन्तर्जले हरिम् ॥

स च तं बोधयामास विबुद्धं चेदमब्रवीत् । भूतेभ्यो मे भयं देव त्रायस्वोत्तिष्ठ शं कुरु ॥
ततः स भगवान्विष्णुः सप्रहासमरिंदमः । न भेतव्यं न भेतव्यमित्पुत्राच मुनिः स्वयम् ॥
यस्मात्पूर्वं त्वया चोक्तं भूतेभ्यो मे महद्भयम् । तस्माद्भुतादिवाक्यैस्तौ दैत्यौ त्वं नाशयिष्यसि ॥
भूर्भुवः स्वस्ततो देवं विविशुस्तमयोनिजम् । ततः प्रदक्षिणं कृत्वा तमेवाऽऽसीनमागतम् ॥
गते तस्मिंस्ततोऽनन्त उद्गीर्य भ्रातरौ मुखात् । विष्णुं जिष्णुं च प्रोवाच ब्रह्माणमभिरक्षताम् ।
मधुकैटभयोर्ज्ञात्वा तयोरारामनं पुनः ॥

चक्राते रूपसादृश्यं विष्णोर्जिष्णोश्च सत्तमौ । कृतसादृश्यरूपौ तौ तावेवाभिमुखौ स्थितौ ॥
ततस्तौ प्रोचतुर्दैत्यौ ब्रह्माणं दारुणं वचः । अस्माकं युध्यमानानां मध्ये वै प्राशिको भव ॥
ततस्तौ जलमाविश्य संस्तम्भ्यापः स्वमायया । चक्रतुस्तुमुलं युद्धं यस्य येनेप्सितं तदा ॥
तेषां तु युध्यमानानां दिव्यं वर्षशतं गतम् । न च युद्धमदोत्सेको ह्यन्योन्यं संन्यवर्तत ॥
लक्षणद्वयसंस्थानाद्रूपवन्तौ स्थितेऽङ्गितौ । सार्द्धश्याञ्चाकुलमना ब्रह्मा ध्यानमुपागमत ॥
स तयोरन्तरं बुद्ध्वा ब्रह्मा दिव्येन चक्षुषा । पद्मकेसरजं सूक्ष्मं बबन्ध कवचं तयोः ॥
आमेखलं च गात्रं च ततो मन्त्रमुदाहरत् ॥

जपतस्त्वभवत्कन्या विश्वरूपसमुत्थिता । पद्मेन्दुवदनप्ररुया पद्महस्ता शुभा सती ॥
तां दृष्ट्वा व्यथितौ दैत्यौ भयादूर्णविवाजितौ ॥

ततः प्रोवाच तां कन्यां ब्रह्मा मधुरया गिरा । कांऽत्र त्वमवगन्तव्या ब्रूहि सत्यमनिन्दिते ॥
मन्त्रा संपूज्य सा कन्या ब्रह्माणं प्राञ्जलिस्तदा । मोहिनीं विद्धि मां मायां विष्णोः संदेशकारिणी ॥
या संकीर्त्यमानाऽहं ब्रह्मन्प्राप्ता त्वरायुता । अस्याः प्रीतमना ब्रह्मा गौणं नाम चकार ह ॥

रूपा च व्याहृता यस्मात्त्वं चैव समुपस्थिता । महाव्याहृतिरित्येव नाम ते विचरिष्यति ॥
सुस्थिता च शिरो भित्त्वा सावित्री तेन चोच्यते । एकांशं शास्तु यस्मात्त्वमनेकांशा भविष्यसि ॥

ततः प्राणि तावदेतानि कर्मजान्यपराणि च । नामानि ते भविष्यन्ति मत्प्रसादाच्छुभानने ॥
तौ पीड्यमानौ तु वरमेनमयाचताम् । अनादृतं नौ मरणं पुत्रत्वं च भवेत्तव ॥

युक्त्वा ततस्तूर्णमनयद्यमसादनम् । अनयत्कैटभं विष्णुं जिष्णुश्चाप्यनयन्मधुम् ॥
निहतौ दैत्यौ विष्णुना जिष्णुना सह । प्रीतेन ब्रह्मणा चाथ लोकानां हितकाम्यया ॥

शेषेण यथा ह्यात्मा दत्तो निबोधत । विष्णुना जिष्णुना सार्धं मधुकैटभयोस्तथा ॥
व्यतिक्रान्ते ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥

चछद्य
घ. बुद्ध्या । २ ख. ग. घ. ड. गतिः । ३ ख. घ. विबुद्धं । ४ घ. 'कथंस्तु दे' । ५ ख. 'नारूपवांश्चेष्टितो'
— ग. 'नाद्रूपवांश्चेष्टितेऽङ्गितौ' । सा । घ. 'नाद्रूपवांश्चेष्टितेऽङ्गितैः' । सा । ड. 'नारूपवान्चेष्टितेऽङ्गितैः' । सा ।

१ ख. कुलशानो ब्र । ७ ख. ग. ड. 'मेलकं च गात्रेण त' । ८ ख. ग. घ. का च त्व' । ९ ग. घ. ड. गौण्यं
१६ सातुय' । ११ घ. ड. 'कात्रासा तुयस्मात्त्वमनेकांशा भ' । १२ ग. ड. असादृतं । ख. अनादृतं

१ क्रामि
घ. ड.
ड. म् । विनयात्कै ।

[अ० २० श्लो० १७-८०]

(मधुकैटमोत्पातावनशवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

७७

अथ वर्षशतं पूर्णं समयः प्रत्युपस्थितः । संक्षेपसप्तवं घोरं स्वस्थानं यामि चाप्यहम् ॥ ५७
 स तस्य वचसा देवः संहारमकरोत्तदा । महीं निस्थावरां कृत्वा प्रकृतिस्थांश्च जङ्गमान् ॥ ५८
 यदि गोविन्द भद्रं ते क्षिप्रं ते यादसां प्रति । ब्रूहि यत्करणीयं स्यान्मया ते लक्ष्मिवर्धनम् ॥ ५९
 बाढं शृणु त्वं हेमाभ पद्मयोने वचो मम । प्रसादो यस्त्वया लब्ध ईश्वरात्पुत्रलिप्सया ॥ ६०
 तं तथा सफलं कृत्वा मत्तोऽभूदवृणो भवान् । चतुर्विधानि भूतानि सृज त्वं विसृजस्व च ॥ ६१
 अवाप्य संज्ञां गोविंदात्पद्मयोनिः पितामहः । प्रजाः स्रष्टुमनास्तेपे तप उग्रं ततो मेहत् ॥ ६२
 तस्यैवं तप्यमानस्य न किञ्चित्समवर्तत । ततो दीर्घेण कालेन दुःखात्क्रोधो व्यवर्धत ॥ ६३
 स क्रो (तत्क्रो) धाविष्टनेत्राभ्यामपतन्नश्रुविन्दवः । ततस्तेभ्योऽश्रुविन्दुभ्यो वातपित्तकफात्मकाः ॥ ६४
 महोभोगा महासत्त्वाः स्वस्तिकैरभ्यलंकृताः । प्रकीर्णकेशाः सर्पास्ते प्रादुर्भूता महाविषाः ॥ ६५
 अस्ति तथाऽग्रजान्द्वया ब्रह्माऽऽत्मानमनिन्दत । अहो धिक्पसा मह्यं फलमीदृशकं यदि ॥ ६६
 ओकवैनाशिकी जज्ञे आदावेव प्रजा मम ॥ ६७
 स्य तीव्राऽभवन्मूर्छा क्रोधाभर्षसमुद्भवा । मूर्छाभितापेन तदा जहौ प्राणान्प्रकृतिः ॥ ६८
 स्याप्रतिमवीर्यस्य देहात्कारुण्यपूर्वकम् । आत्मैकादश ते रुद्राः प्रोद्भूता रुदतस्तथा ॥ ६९
 दिनात्खलु रुद्रास्ते रुद्रत्वं तेन तेषु तत् ॥ ७०
 रुद्राः खलु ते प्राणा ये प्राणास्ते तदात्मकाः । प्राणाः प्राणभृतां ज्ञेयाः सर्वभूतेष्ववस्थिताः ॥ ७१
 त्र्यग्रस्य महत्त्वस्य साधुना चरितस्य च । तस्य प्राणान्ददौ भूयस्त्रिशूली नीललोहितः ॥ ७२
 लाटात्पद्मयोनेस्तु प्रभुरेकादशात्मकः ॥ ७३
 क्षणः सोऽदंदात्प्राणानात्मजः स तदा प्रभुः । प्रहृष्टवदनो रुद्रः किञ्चित्प्रत्यागतासवम् (?) ॥ ७४
 भ्यभाषत्तदा देवो ब्रह्माणं परमं वचः ॥ ७५
 याचस्व मां ब्रह्मन्समर्तुमर्हसि चाऽऽत्मनः । मां च वेत्थाऽऽत्मजं रुद्रं प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥ ७६
 त्विदं वचस्तर्ह्य प्रभूतं च मनोगतम् । पितामहः प्रसन्नात्मा नेत्रैः फुल्लाम्बुजप्रभैः ॥ ७७
 प्रत्यागतप्राणः स्निग्धगम्भीरिया गिरा । उवाच भगवान्ब्रह्मा शुद्धजाम्बूनदप्रभः ॥ ७८
 भो वद महाभाग आनन्दयसि मे मनः । को भवान्विश्वमूर्तिस्त्वं स्थित एकादशात्मकः ॥ ७९
 मुक्तो भगवता ब्रह्मणाऽनन्ततेजसा । ततः प्रत्यवदद्भद्रो ह्यभिवाद्याऽऽत्मजैः सह ॥ ८०
 वरमहं ब्रह्मन्याचितो विष्णुना सह । पुत्रो मे भव देवेति त्वत्तुल्यो वाऽपि धूर्वहः ॥ ८१
 पु विश्रुतैः कार्यं सर्वैर्विश्वात्मसंभवैः । विषादं त्यज देवेश लोकांस्त्वं स्रष्टुमर्हसि ॥ ८२
 स भगवानुक्तो ब्रह्मा प्रीतमना भवत् । रुद्रं प्रत्यवदद्भयो लोकांस्ते नीललोहितम् ॥ ८३
 ययं मम कार्यार्थं प्रजाः सृज मया सह । वीजी त्वं सर्वभूतानां तत्प्रपन्नस्तथा भव ॥ ८४
 मित्येव तां वाणीं प्रतिजग्राह शंकरः ॥ ८५

* अत्र स्थले विष्णुरुवाचेति घ. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ङ. संक्षेपमं प्र' । २ क. क्षिप्तस्ते यादसां पतिः । ब्रू' । ३ ख. 'सां पतिम् । ब्रू' । ४ ह्रस्वके ।
 ५ घ. 'हमाभागा । ६ ख. ग. घ. ङ. रुद्रा व्युत्क्रामन्तोऽरुवस्त' । ७ ख. घ. ङ. 'ददत्प्रा' । ८ ख. ङ. 'सं प' ।
 ९ घ. 'स्य स्वग्रभृतं म' । १० ख. ग. घ. ङ. 'त्मकैः स' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'र्वह । लो' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'त' ।
 १३ घ. 'मुतानि त्वं प्रपन्नं तथा भवान् । वा' । १४ ग. 'जी सर्वाणि भूतानि त्वं प्रयत्नं तथा भवान् । वा' । १५ घ. 'ज ग. घ

ततः स भगवान्ब्रह्मा कृष्णाजिनविभूषितः । मनोऽग्रे सोऽसृजदेवो भूतानां धारणां ततः ॥
 जिह्वां सरस्वतीं चैव ततस्तां विश्वरूपिणीम् ॥
 भृगुमङ्गिरसं दक्षं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् । वसिष्ठं च महातेजाः ससृजे सप्त मानसान् ॥
 पुत्रानात्मसमानन्यान्सोऽसृजद्विश्वसंभवान् । तेषां भूयोऽनुमार्गेण गावो वक्त्राद्विजज्ञिरे ॥
 ओंकारप्रमुखान्वेदानभिर्मान्याश्च देवताः । एवमेतान्यथा प्रोक्तान्ब्रह्मा लोकपितामहः ॥
 दक्षाद्यान्मानसान्पुत्रान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः । प्रजाः सृजत भद्रं वो रुद्रेण सह धीमता ॥
 अनुगम्य महात्मानं प्रजानां पतयस्तदा । वयमिच्छामहे देव प्रजाः स्रष्टुं त्वया सह ॥
 ब्रह्मणस्त्वेष संदेशस्तव चैव महेश्वरं ॥
 तैरेवमुक्तो भगवान् रुद्रः प्रोवाच तान्प्रभुः । ब्रह्मणश्चाऽऽत्मजा मयं प्राणान्मृद्व च वै सुराः ॥
 कृत्वाऽग्रजोऽग्रजानेतान्ब्राह्मणानात्मजान्मम । ब्रह्मादिस्तस्वपर्यन्तान्सप्त लोकान्ममा(दा)त्मकान् ॥
 भवन्तः स्रष्टुर्महन्ति वचनान्मम स्वस्ति वः ॥
 तेनैवमुक्ताः प्रत्यूचुर् रुद्रमाद्यं त्रिशूलिनम् । यथाऽऽज्ञापयसे देव तथा तद्वै भविष्यति ॥
 अनुमान्य महादेवं प्रजानां पतयस्तदा । ऊचुर्दक्षं महात्मानं भर्वाञ्ज्येष्ठः प्रजापतिः ॥
 त्वां पुरस्कृत्य भद्रं ते प्रजाः स्रक्ष्यामहे वयम् ॥
 एवमस्त्विति वै दक्षः प्रत्यपद्यत भाषितम् । तैः सह स्रष्टुमारेभे प्रजाकामः प्रजापतिः ॥
 सर्गस्थिते ततः स्थाणौ ब्रह्मा सर्गपथामृजत् ॥
 अथास्य सप्तमेऽतीते कल्पे वै संवभूवतुः । ऋभुः सनत्कुमारश्च तपोलोकनिवासिनौ ॥
 ततो महर्षीनन्यान्स मानसान्सृजत्प्रभुः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१९२८

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

स्वरोत्पत्तिनिरूपणम् ।

सूत उवाच—

अहो विस्मयनीयानि रहस्यानि महामते । त्वयोक्तानि यथातत्त्वं लोकानुग्रहकारणात् ॥
 तत्र वै संशयो मह्यमवतारेषु शूलिन । किं कारणं महादेवः कालं प्राप्य सुदारुणम् ॥
 हित्वा युगानि पूर्वाणि अवतारं करोति वै ॥
 आस्मिन्मन्वन्तरे चैव प्राप्ते वैवस्वते प्रभो । अवतारं कथं चक्रे एतदिच्छामि वेदितुम् ॥
 तेऽस्त्यविदितं किंचिदिह लोके परत्र च । भक्तानामुपदेशार्थं विनयात्पृच्छतो मम ॥
 यस्व महाप्राज्ञ यदि श्राव्यं महार्मते ॥

१ क. १ ख. ग. घ. ङ. 'प्राप्तेन सोऽ' । २ घ. ङ. 'मानाश्च' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'महेश्वरः' । ४ ख. घ. ङ. 'वक्त्रा' । ५ घ. ङ. 'न. घ. ङ. 'दक्षणा वाऽऽत्मजा मयं प्राणोऽहं वो ददत्सुराः' । ६ घ. 'द्वयो वाऽऽत्म' । ७ ग. ङ. 'णा वाऽ' । ८ ङ. 'द्वयो वाऽ' । ९ ख. घ. ङ. 'वाञ्ज्येष्ठः' । १० क. घ. ङ. 'मतम् । लो' ।

-४] [अ० २६ श्लो० १-२७]
 (स्वरोत्पत्तिनिरूपणम्)
 वायुपुराणम् ।

७९

लोमश उवाच—

एवं पृष्टोऽथ भगवान्वायुर्लोकहिते रतः । इदमाह महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥
 एतद्भूतमं लोके यन्मां त्वं परिपृच्छसि । तत्सर्वं शृणु गाधेप उच्यमानं यथाक्रमम् ॥
 पुरा होकार्णवे वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । सप्तकामः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥
 तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतः कुमारकः । दिव्यगन्धः सुधापेक्षी दिव्यां श्रुतिमुदीरयन् ॥
 अशब्दस्पर्शरूपां तामगन्धां रसवर्जिताम् । श्रुतिं ह्युदीरयन्देवो यामविन्दच्चतुर्मुखः ॥
 ततस्तु ध्यानसंयुक्तस्तप आस्थाय भैरवम् । चिन्तयामास मनसा त्रितयं को न्वयं त्विति ॥ १०
 तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतं तदक्षरम् । अशब्दस्पर्शरूपं च रसगन्धविवर्जितम् ॥ ११
 अथोत्तमं स लोकेषु स्वमूर्तिं चापि पश्यति । ध्यायन्वै स तदा देवमथैनं पश्यते पुनः ॥ १२
 तं श्वेतमथ रक्तं च पीतं कृष्णं तदा पुनः । वर्णस्थं तत्र पश्येत न स्त्री न च नपुंसकम् ॥ १३
 तत्सर्वं सुचिरं ज्ञात्वा चिन्तयन्निह तदक्षरम् । तस्य चिन्तयमानस्य कण्ठादुत्तिष्ठतेऽक्षरः ॥ १४
 एकमात्रो महाघोषः श्वेतवर्णः सुनिर्मलः । स ओंकारो भवेद्देदः अ(दो ह्य)क्षरं वै महेश्वरः ॥ १५
 ततश्चिन्तयमानस्य त्वक्षरं वै स्वयंभुवः । प्रादुर्भूतं तु रक्तं तु स देवः प्रथमः स्मृतः ॥ १६
 ऋग्वेदं प्रथमं तस्य त्वग्निमीले पुरोहितम् । एतां दृष्ट्वा ऋचं ब्रह्मा चिन्तयामास वै पुनः ॥ १७
 तदक्षरं महातेजाः किमेतदिति लोककृत् ॥
 तस्य चिन्तयमानस्य तस्मिन्नेव महेश्वरः । द्विमात्रमक्षरं जज्ञे ईशित्वेन द्विर्मात्रिकम् ॥ १८
 तः पुनर्द्विमात्रं तु चिन्तयामास चाक्षरम् । प्रादुर्भूतं च रक्तं तच्छेदने गृह्य सा यजुः ॥ १९
 यि त्वोर्जे त्वा वायवः स्थ देवो वः सविता ऋपुनः । ऋग्वेद एकमात्रस्तु द्विर्मात्रस्तु यजुः स्मृतः
 वेदं द्विमात्रं तु दृष्ट्वा चैव तदक्षरम् । द्विमात्रं चिन्तयन्ब्रह्मा त्वक्षरं पुनरीश्वरः ॥ २०
 चिन्तयमानस्य ओंकारः संवभूव ह । ततस्तदक्षरं ब्रह्मा ओंकारं समचिन्तयत् ॥ २१
 आपश्यत्ततः पीतामृचं चैव समुत्थिताम् । + अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये ॥
 स्तु स महातेजा दृष्ट्वा वेदानुपस्थितान् । चिन्तयित्वा च भगवांस्त्रिसंध्यं यत्रिरक्षरम् ॥
 वर्णं यत्त्रिपवणमोंकारं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥
 श्वैव त्रिसंयोगात्त्रिवर्णं तु तदक्षरम् । (+ लक्ष्यालक्ष्यप्रदृश्यं च सहितं त्रिदिवं त्रिकम् ॥ २४
 मात्रं त्रिपदं चैव त्रियोगं चैव शाश्वतम् । तस्मात्तदक्षरं ब्रह्मा चिन्तयामास वै प्रभुः ॥ २५
 मात्तदक्षरं सोऽथ ब्रह्म रूपं स्वयंभुवः । चतुर्दशमुखं देवं पश्यते दीप्ततेजसम् ॥
 ओंकारं स कृत्वाऽऽदौ विज्ञेयः स स्वयंभुवः ॥

२७

* पुनरिति पदं नास्ति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । † धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ.
 नास्ति ।

१ घ. 'महर्षण उ' । २ घ. 'वान्पुनर्लो' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'हुह्यतमं लोकं य' । ४ ग. घ. ङ. 'हसिके' ।
 घ. 'यं किं त्वयं' । ५ ख. घ. अस्य । ६ ङ. 'यो रूपं स' । ७ ङ. वाऽपि । ८ ख. घ. तथा देवमथैव प' ।
 ग. घ. वा । ९ ख. घ. 'नः' । स्वर्ण' । १० ग. घ. ङ. 'वेदेव अ' । ११ घ. 'नर्थे म' । १२ घ. 'मात्रकः' । तं' ।
 ङ. 'त्रिकः' । तं' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'क्तं तुच्छे' । १४ क. 'मात्रं तु यजुः स्मृतम् । तं' । १५ ग. घ.
 तु । १६ ख. ग. ङ. 'संध्यो य' ।

चतुर्मुखमुखात्तस्मादजायन्त चतुर्दश । नानावर्णाः स्वरा दिव्यमाद्यं तच्च तदक्षरम् ॥ २८
 तस्मात्त्रिषष्टिर्वर्णा वै अकारप्रभवाः स्मृताः ॥
 ततः साधारणार्थाय वर्णानां तु स्वयंभुवः । अकाररूपं आदौ तु स्थितः स प्रथमः स्वरः ॥ २९
 ततस्तेभ्यः स्वरेभ्यस्तु चतुर्दश महामुखाः । मनवः संप्रसूयन्ते दिव्या मन्वन्तरेश्वराः ॥ ३०
 चतुर्दशमुखो यश्च अकारो ब्रह्मसंज्ञितः । ब्रह्मकल्पः समाख्यातः सर्ववर्णः प्रजापतिः ॥ ३१
 मुखात्तु प्रथमात्तस्य मनुः स्वायंभुवः स्मृतः । अकारस्तु स विज्ञेयः श्वेतवर्णः स्वयंभुवः ॥ ३२
 द्वितीयात्तु मुखात्तस्य (* आकारो वै मुखः स्मृतः । नाञ्जा स्वरोचिषो नाम वर्णः पाण्डुर उच्यते
 तृतीयात्तु मुखात्तस्य) इकारो यजुषां वरः । यजुर्मयः स चाऽऽदित्यो यजुर्वेदो यतः स्मृतः ॥ ३४
 ईकारः स मनुर्ज्ञेयो रक्तवर्णः प्रतापवान् । ततः क्षत्रं प्रवर्त्तत तस्माद्रक्तस्तु क्षत्रियः ॥ ३५
 चतुर्थात्तु मुखात्तस्य उकारः खर उच्यते । वर्णतस्तु स्मृतस्ताम्रः स मनुस्तामसः स्मृतः ॥ ३६
 पञ्चमात्तु मुखात्तस्य ऊकारो नाम जायते । पीतको वर्णतश्चैव मनुश्चापि चरिष्णवः ॥ ३७
 ततः षष्ठान्मुखात्तस्य ओकारः कपिलः स्मृतः । वरिष्ठश्च ततः षष्ठो विजयः स महातपाः ।
 सप्तमात्तु मुखात्तस्य औकारो वैवस्वतो मनुः । ऋकारश्च स्वरस्तत्र वर्णतः कृष्ण उच्यते ॥ ३९
 अष्टमात्तु मुखात्तस्य ऋकारः श्यामवर्णतः । श्यामाक्षरसवर्णश्च ततः सार्वर्णिरुच्यते ॥ ४०
 मुखात्तु नवमात्तस्य लृकारो नवमः स्मृतः । धूम्रो वै वर्णतश्चापि धूम्रश्च मनुरुच्यते ॥ ४१
 दशमात्तु मुखात्तस्य लृकारः प्रभुरुच्यते । समश्चैव संवर्णश्च बभौ सार्वर्णिको मनुः ॥ ४२
 मुखादेकादशात्तस्य एकारो मनुरुच्यते । पिशङ्गो वर्णतश्चैव पिशङ्गो वर्ण उच्यते ॥
 द्वादशात्तु मुखात्तस्य ऐकारो नाम उच्यते । पिशङ्गो भस्मवर्णाभः पिशङ्गो मनुरुच्यते ॥ ४
 त्रयोदशान्मुखात्तस्य ओकारो वर्ण उच्यते । (+पञ्चवर्णसमायुक्तं ओकारो वर्ण उत्तमः ॥
 चतुर्दशमुखात्तस्य औकारो वर्ण उच्यते । कर्करो वर्णतश्चैव मनुः सार्वर्णिरुच्यते ॥)
 इत्येते मनवश्चैव स्वरा वर्णाश्च कल्पितः । विज्ञेया हि यथातत्त्वं स्वरतो वर्णतस्तथा ॥
 परस्परसवर्णाश्च स्वरा यस्माद्धृता हि वै । तस्मात्तेषां सवर्णत्वादनव्यस्तु प्रकीर्तितः ॥ १६
 सवर्णाः सहशाश्चैव यस्माज्जातास्तु कल्पजाः । तस्मात्प्रजानां लोकेऽस्मिन्सवर्णाः सर्वसंघय
 भविष्यन्ति यथाशैलं वर्णाश्च न्यायतोऽर्थतः । अभ्यासात्संघयश्चैव तस्माज्ज्ञेयाः स्वरा इति

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते स्वरोत्पत्तिर्नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१९७८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. घ. 'पमादौ । २ क. 'रे स्वराः । ड. 'रेस्थिराः । ३ ख. घ. ड. 'नुज्ञेयो । ४ ख. ग. घ. ड. 'द्रक्त
 क्षत्रियाः । च । ५ ख. ग. घ. ड. 'स्य ऋका । ६ ख. 'स्य उका । ड. 'स्यवका । ७ ख. ड. 'विज्ञेयः
 ८ क. 'ततो । ९ ख. ग. घ. ड. 'ऋकारः । १० घ. 'रो मनुरुच्य । ११ ख. 'स्य उका । ग. 'स्य ओङ्कारो । घ. 'स्य उ
 १२ ड. 'क्त ओङ्कारो वर्ण उच्यते । च । १३ ड. 'स्व ओङ्कारो । १४ ड. 'कर्कम्भुव । १५ ख. ग. घ. ड. 'ल्यजाः ।
 घ. 'वसिष्ठः ।

[अ०-२७ श्लो० १-२२]

(महादेवतनुवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

८१

अथ सप्तविंशोऽध्यायः ।

महादेवतनुवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

अस्मिन्कल्पे त्वया चोक्तः प्रादुर्भावो महात्मनः । महादेवस्य रुद्रस्य साधकैर्मुनिभिः सह ॥ १

सूत उवाच—

उत्पत्तिरादिसर्गस्य मया प्रोक्ता समासतः । विस्तरेणास्य वक्ष्यामि नामानि तनुभिः सह ॥ २
मत्नीषु जनयामास महादेवः सुतान्वदूत । कल्पेऽष्टमे व्यतीते तु यस्मिन्कल्पे तु तच्छृणु ॥ ३
कल्पादौ चाऽऽत्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतः प्रभोः । प्रादुरासीत्ततोऽङ्केऽस्य कुमारो नीललोहितः ॥ ४

तं दधे सुस्वरं घोरं निर्दहन्निव तेजसा ॥
दृष्ट्वा रुदन्तं सहसा कुमारं नीललोहितम् । किं रोदिषि कुमारेति ब्रह्मा तं प्रत्यभाषत ॥ ५

सोऽब्रवीद्देहि मे नाम प्रथमं वै पितामह । रुद्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ ६
किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । नाम देहि द्वितीयं मे इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ ७

भवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा प्रत्युवाचाथ शंकरम् ॥ ८
तृतीयं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । शिवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ ९

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । चतुर्थं देहि मे नाम इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ १०
गूनां त्वं पतिर्देव इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ ११

अमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । ईशस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ १२
किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । पञ्चमं देहि मे नाम इत्युवाच तम् ॥ १३

मिस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ १४
षष्ठं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । अष्टमं देहि मे नाम त्वं विभो पुनरब्रवीत् ॥ १५

रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । अष्टमं देहि मे नाम त्वं विभो पुनरब्रवीत् ॥ १६
देवस्तु नाम्नाऽसि इत्युक्तो विरराम ह ॥

उवा नामानि चैतानि ब्रह्मणो नीललोहितः । प्रोवाच नाम्नामेतेषां स्थानानि प्रदिशेति ह ॥ १७
सोऽभि सृष्टास्तनव एषां नाम्नां स्वयंभुवा । सूर्यो मही जलं वह्निर्वायुराकाशमेव च ॥ १८

क्षितो ब्राह्मणश्चन्द्र इत्येते ब्रह्मधातवः । तेषु पूज्यश्च वन्द्यः स्याद्रुद्रस्तान्न हिनस्ति वै ॥ १९
सोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं नीललोहितम् । द्वितीयं नामधेयं ते मया प्रोक्तं भवेति यत् ॥ २०

सोऽस्याऽऽपो द्वितीया ते तनुर्नाम्ना भविष्यति ॥
युक्तं यत्स्थिरं तस्य शरीरस्थं रसात्मकम् । तद्विवेश ततस्तोयं तस्मादापो भवः स्मृत् ॥ २१

समाद्भवन्ति भूतानि ताभ्यस्ता भावयन्ति च । भवनाद्भावनाच्चैव भूतानां संभवः ॥ २२

१ ड. मनुभिः । २ ख. ग. घ. ड. 'लोष्वन्धेध्वतीतेषु य' । ३ ख. ग. ड. मे । ४ ड. 'ख. ग. घ. ड. त' ५ ख.
६ ड. च । ६ क. भूतानि । ७ ख. 'तो विष्ट' । ग. घ. ड. 'तो निष्ट' । ८ ख. ग. घ. पूज्य' । ९ ख. ययं नासी-

१० ख. ययं नासी-

११ ख. ययं नासी-

१२ ख. ययं नासी-

१३ ख. ययं नासी-

१४ ख. ययं नासी-

१५ ख. ययं नासी-

१६ ख. ययं नासी-

१७ ख. ययं नासी-

१८ ख. ययं नासी-

तस्मान्मूत्रं पुरीषं च नाप्सु कुर्वीत सर्वदा । न स्नाये(या)दप्सु नग्रथ न निष्ठीवेत्कदाचन ॥२३॥
 मैथुनं नैव सेवेत शिरःस्नानं च वर्जयेत् । न प्रीतः परिचक्षीत वह्नन् संस्थितोऽपि वा ॥ २४॥
 मेध्यामेधयशरीरत्वाच्चैव दुष्यन्त्यपः क्वचित् । विवर्णरसगन्धाश्च अल्पाश्च परिवर्जयेत् ॥ २५॥
 अपां योनिः समुद्रश्च तस्मात्तं कामयन्ति ताः । मेध्याश्चैवामृताश्चैव भवन्ति प्राप्य सागरम् ॥
 तस्मादपो न रुन्धीत समुद्रं कामयन्ति ताः । न हिनस्ति भवो देवः सदैवं योऽप्सु वर्तते ॥२६॥
 ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं कृष्णलोहितम् । शर्वस्त्वमिति यन्नाम तृतीयं समुदाहृतम् ॥
 तस्य भूमिस्तृतीया तु तनुर्नाम्ना भवत्वियम् ॥ २७॥
 इत्युक्ते यतिस्थिरं तस्य शरीरस्यास्थिसंज्ञितम् । तद्विवेश ततो भूमिस्तस्माद्भूः शर्व उच्यते ॥२८॥
 तस्मात्कुर्वीत नो विद्वान्पुरीषं मूत्रमेव वा । न च्छायायां न सोपाने स्वच्छायां नापि मेहयेत् ॥
 शिरः प्रावृत्त्य कुर्वीत अन्तर्धाय तृणैर्महीम् । य एवं वर्तते भूमौ तं शर्वो न हिनस्ति वै ॥ ३१॥
 ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं नीललोहितम् । ईशान इति यत्प्रोक्तं चतुर्थं नाम ते मया ॥ ३२॥
 चतुर्थस्य चतुर्थी स्याद्वायुर्नाम्ना तनुस्तव । इत्युक्ते यच्छरीरस्थं पञ्चधा प्राणसंज्ञितम् ॥ ३३॥
 विवेश तं तदा वार्युमीशानो वायुरुच्यते । तस्मादेनं परिवदेदायतं वायुमश्विरम् ॥
 एवं युक्तमथेशानो नैव देवो हिनस्ति तम् ॥ ३४॥
 ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं धूम्रलोहितम् । यत्ते पशुपतित्युक्तं मया नामेह पञ्चमम् ॥
 पञ्चमी पञ्चमस्यैषा तनुर्नाम्नाऽश्विरस्तु ते ॥ ३५॥
 इत्युक्ते यच्छरीरस्थं तेजस्तस्योष्णसंज्ञितम् । विवेश तत्तदा ह्यंशिस्तस्मात्पशुपतिः पतिः ॥३६॥
 चन्द्रमास्तु स्मृतः सोमः तस्याऽऽत्मा ह्यापेधगिणः । एवं यो वर्तते विद्वान्सदा पर्वाणि पर्वणि
 न हन्ति तं महादेव एवं वन्देत तं प्रभुम् ॥ ३७॥
 गोपायति दिवाऽऽदित्यः प्रजा नक्तं तु चन्द्रमाः । एकरात्रे समेयातां सूर्याचन्द्रमसाबुभौ
 अमावास्यानिशायां तु तस्यां युक्तः सदा वसेत् ॥
 तत्राऽऽविष्टं सर्वमिदं तनुभिर्नामभिः सह । एकाकी यश्चरत्येष सूर्योऽसौ चन्द्र उच्यते ॥
 सूर्यस्य यत्प्रकाशेन वीक्ष्यन्ते चक्षुषा प्रजाः । शुक्लात्मा संस्थितो रुद्रः पिबत्यम्भो गभस्ति
 अग्रंते पीयते चैवाप्यन्नपानात्मकांनि या । तनुरात्मभवा सा वै देहेष्वेवोपचीर्यते ॥
 यया धत्ते प्रजाः सर्वाः स्थिरीभूतेन चेतसा । पार्थिवी सा तनुस्तस्य शर्वी धारयति प्रजाः
 यावत्स्थिता शरीरेषु भूतानां प्राणवृत्तिभिः । वाय्वात्मिका तु ऐशानी सा प्राणाः प्राणिना
 भीताशितानि पचति भूतानां जठरेषु या । ततः प्राशुपती तस्य पाचिकी शक्तिरुच्यते ॥ ४॥
 ती नुपिराणि स्युर्देहेष्वन्तर्गतानि वै । वायोः संचरणार्थाय सा भीमा चोच्यते तनुः

* ध

प्रिमाः पं । ग. घ. ड. नन्वीताः पं । २ ख. ग. घ. ड. 'हन्त्यः सं' । ३ ख. घ. ड. 'म् । सर्व
 १ ख. घ. 'श्री' । ५ ख. 'स्मात्कृष्टं न कुर्वीत पुं' । ग. 'स्मात्कृष्टेन कुर्वीत पुं' । घ. 'स्मात्कृष्टेन कुर्वीत पुं' । क.
 क्षत्रियाः । च । ५ क. 'युरीशा' । ७ ख. ग. घ. ड. 'स्मान्नं परिवदेदायन्तं वा' । ८ क. 'स्यैव । त
 ८ क. तले । ९ ख. ग. घ. १० ग. घ. 'ह्यग्निं तस्मा' । ११ ख. 'तिः स्मृतः । वृक्षओषधीच' । १२ ख.
 १२ ड. ' । १३ ख. घ. ड. 'काम्यथा । १४ घ. ड. 'यति । यं । १५ घ. तेजसा । १६ ख. घ. ड. 'का साऽश्वि
 घ. 'वी

४९]

[अ० २७-२८ श्लो० ४६-६०। १-४] वायुपुराणम् ।

(ऋषिवंशानुकीर्तनम्)

८३

वैतानदीक्षितानां तु याः स्थितिर्ब्रह्मवादिनाम् । तनुरुग्रात्मिका सा तु तेनोग्रो दीक्षितः स्मृतः ॥
 यत्तु संकल्पकं तस्य प्रजास्विह समं स्थितम् । सा तनुर्मानसी तस्य चन्द्रमाः प्राणिषु स्थितः ॥
 नवो नवो भवति हि जायमानः पुनः पुनः । नीयते यो यथाकामं विबुधैः पितृभिः सह ॥
 महादेवोऽमृतात्माऽसौ ह्यमयश्चन्द्रमाः स्मृतः ॥

४८

तस्य या प्रथमा नाम्ना तनू रौद्री प्रकीर्तिता । पत्नी सुवर्चला तस्य पुत्रस्तस्याः शनैश्चरः ॥ ४९ ॥
 भवस्य या द्वितीया तु तनुरापः स्मृता तु वै । तस्योषाऽत्र स्मृता पत्नी पुत्रश्चाप्युशना स्मृतः ॥
 त्रार्वस्य या तृतीया तु नाम भूमिस्तनुः स्मृता । पत्नी तस्य विकेशीति पुत्रश्चाङ्गारकः स्मृतः ॥
 शानस्य चतुर्थस्य स्वर्गतस्य च या तनुः । तस्य पत्नी शिवा नाम पुत्रश्चास्य मनोजवः ॥ ५२ ॥

* नाम्ना पशुपतेर्या तु तनुरग्निर्द्विजैः स्मृता । तस्य पत्नी स्मृता स्वाहा स्कन्दश्चापि सुतः स्मृतः ॥
 नाम्ना पशुस्य या भीमा तनुराकाश उच्यते । दिशः पत्न्यः स्मृतास्तस्य स्वर्गश्चास्य सुतः स्मृतः ॥
 उग्रा तनुः सप्तमी या दीक्षितैर्ब्रह्मणैः स्मृता । दीक्षा पत्नी स्मृता तस्य संतानः पुत्र उच्यते ॥
 नाम्नाऽष्टमस्य महतस्तनुर्या चन्द्रमाः स्मृतः । पत्नी तु रोहिणी तस्य पुत्रश्चास्य बुधः स्मृतः ॥
 इत्येतास्तनवस्तस्य नामभिः परिकीर्तिताः । तांस्तु वन्द्या नमस्याश्च प्रतिनाम तनूषु वै ॥ ५७ ॥

भक्तैः सूर्येऽप्सु पृथिव्यां वाय्वग्निव्योमदीक्षितैः । तथा च वै चन्द्रमासि तनुभिर्नामभिः सह ॥
 मजावानेति सायुज्यमीश्वरस्य नरो हि सः ॥

५८

इत्येतद्गो मयाऽऽख्यातं गुह्यं भीमस्य तद्यशः । शं नोऽस्तु द्विपदे नित्यं शं नोऽस्तु च चतुष्पदे
 एतत्प्रोक्तं निदानं वस्तूनां नामभिः सह । महादेवस्य देवस्य भृगोस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ६० ॥
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते महादेवतनुवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०३८

अथाष्टविंशोऽध्यायः ।

ऋषिवंशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

गोः ख्यातिर्विजज्ञेऽथ ईश्वरौ सुखदुःखयोः । शुभाशुभप्रदातारौ सर्वप्राणभृतामिह ॥
 वौ धाताविधातारौ मन्वन्तरविचारिणौ ॥
 योज्येष्टा तु भगिनी देवी श्रीलोकभाविनी । सा तु नारायणं देवं पतिमासाद्य शोभनम् ॥
 नारायणात्मजौ साध्वी बलोत्साहौ व्यजायत ॥
 स्यास्तु मानसाः पुत्रा ये चान्ये दिव्यचारिणः । ये वहन्ति त्रिमानानि देवानां पुण्यकर्म ॥ २० ॥
 तु कन्ये स्मृते भार्ये विधातुर्धातुरेव च । आयतिर्नियतिश्चैव तयोः पुत्रौ दृढव्रतौ ॥ २१ ॥

॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो हः पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'स्य वायुस्तस्य । २ ग. घ. ड. 'नाम्नोऽष्ट' । ३ ख. ड. 'स्मृता । ४ ख. ग. घ. ड. 'त' । ५ ख. 'नमस्यश्च । ५ क. भक्तेः । ख. घ. भक्तिः । ६ क. 'क्षितः । त' । ७ ख. ग. घ. ड. 'सायोज्य' । ८ 'अय्यंनसी' ।
 पतिर्यतिश्चै' ।

पाण्डुश्चैव मृकण्डुश्च ब्रह्मकोशौ सनातनौ । मनस्विन्यां मृकण्डोश्च मार्कण्डेयो बभूव ह ॥
सुतो वेदशिरास्तस्य मूर्धन्यायामजायत । पीवर्यां वेदशिरसः पुत्रा वंशकराः स्मृताः ॥
मार्कण्डेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः ॥

पाण्डोश्च पुण्डरीकायां द्युतिमानात्मजोऽभवत् । उत्पन्नौ द्युतिमन्तश्च सृजवानश्च तावुभौ ॥
तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च भार्गवाणां परस्परम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीते मरीचेः गृणत प्रजाः ॥
पत्नी मरीचेः संभृतिर्विजज्ञे साऽऽत्मसंभवम् । प्रजापतेः पूर्णमासं कन्याश्चेमा निबोधत् ॥
कुष्टिः पृष्टिस्त्विषा चैव तथा चापंचितिः शुभा ॥

पूर्णमासः सरस्वत्यां द्वौ पुत्रावुदपादयत् । विरजं चैव धर्मिष्ठं पर्वसं चैव तावुभौ ॥
विरजस्याऽऽत्मजो विद्वान्मुधामा नाम विश्रुतः । सुधामसुत(तो) वैराजः प्राच्यां दिशि समाश्रितो
लोकपालः सुधर्मात्मा गौरीपुत्रः प्रतापवान् । पर्वसः सर्वगणानां प्रविष्टः स महायशः ॥
पर्वसः पर्वसायां तु जनयामास वै सुतौ । यज्ञवामं च श्रीमन्तं सुतं काश्यपमेव च ॥
तयोर्गोत्रकरौ पुत्रौ तौ जातौ धर्मनिश्चितौ ॥

स्मृतिश्चाङ्गिरसः पत्नी जज्ञे तावात्मसंभवौ । पुत्रौ कन्याश्चतस्रश्च पुण्यास्ता लोकविश्रुताः ॥
एसेनीवाली कुहूश्चैव राका चानुमतिस्तथा । तथैव भरताग्निं च कीर्तिमन्तं च तावुभौ ॥
अग्नेः पुत्रं तु पर्जन्यं संहृती सुषुवे प्रभुम् । हिरण्यरोमा पर्जन्यो मारीच्यामुदपादयत् ॥
आभूतसंप्लवस्थायी लोकपालः स वै स्मृतः ॥

जज्ञे कीर्तिमतश्चापि धेनुका तावकल्मषौ । वैरिष्ठं धृतिमन्तं चाप्युभावङ्गिरसां वरौ ॥
तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च येऽतीता वै सहस्रशः । अनसूयाऽपि जज्ञे तान्पञ्चाऽऽत्रेयानकल्मषान् ॥
कन्यां चैव श्रुतिं नाम माता शङ्खपदस्य या । कर्दमस्य तु या पत्नी पुलहस्य प्रजापतेः ॥
सत्यनेत्रश्च हव्यश्च आपोमूर्तिः शैनीश्वरः । सोमश्च पञ्चमस्तेषामासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे ॥

यामेऽतीते सहातीताः पञ्चाऽऽत्रेयाः प्रकीर्तिताः ॥
तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च ह्यत्रिणा वै महात्मना । स्वायंभुवेऽन्तरे यामे शतशोऽथ सहस्रशः ॥
प्रतिप्यां पुलस्त्यभार्यायां दत्तालिस्तसुतोऽभवत् । पूर्वजन्मानि सोऽगस्त्यः स्मृतः स्वायंभुवेऽन्तरे
मध्यमो देवबाहुश्च विनीतो नाम ते त्रयः ॥

स्वसा यक्षीयसी तेषां संहृती नाम विश्रुता । पर्जन्यजननी शुभ्रा पत्नी त्वग्नेः स्मृता शुभा
पौलत्यस्य ऋषेश्चापि प्रीतिपुत्रस्य धीमतः । दत्तालेः सुषुवे पत्नी सुजङ्घादीन्बहून्सुतान्
पौलस्त्या इति विख्याताः स्मृताः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥

सर्मा तु सुषुवे पुत्रान्पुलहस्य प्रजापतेः । ते चाग्निर्चसः सर्वे येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥

१ ख. ग. घ. ड. 'ण्डोस्तु मा' । २ क. 'ण्डेय इ' । ३ क. 'जायते पू' । ४ ख. 'त' । कृषिवृष्टिस्त्विषा । घ. 'त
क्षिर्वृष्टि' । ड. 'त' । कृषिवृष्टि । ५ ख. ड. 'परितिः' । घ. 'परितिः' । ६ घ. 'विजयं चै' । ७ ख. ग. घ. ड. 'धामासु' । ८ ख.
ड. 'श्रुतं' । ९ ख. घ. ड. 'तामि वै की' । १० ख. घ. सुदृती । ११ ग. घ. ड. 'दपयत । आ' । १२ ख. ग. घ. ड.
रिणु । १३ ख. ड. 'शनेश्वरः' । १४ घ. ड. 'तीतौ प' । १५ ख. घ. ड. 'रेऽतीताः श' । १६ ख. घ. ड. 'मे
वा' । १७ ग. ड. 'श्च त्वतीता ना' । १८ घ. सुदृती । १९ ख. ग. ड. 'माऽत्र सु' । २० ख. ग. घ. ड. 'ते' । त्रेताभि । ख.

अ -

०२८-२९ श्लो० २६-३९। १-७ वायुपुराणम् ।

अ अग्निवंशवर्णनम्)

पन्थाम्बरीपथ सहिष्णुश्चेति ते त्रयः । ऋषिर्धनकपीवांश्च शुभा कन्या च पिवरी ॥
 पुमस्य श्रुतिः पन्नी आत्रेयजनयत्सुतान् । पुत्रं शङ्खपदं चैव कन्यां काम्यां तथैव च ॥२७॥
 श्वे शङ्खपदः श्रीमाल्लोकपालः प्रजापतिः । दक्षिणस्यां दिशि रतः काम्यां दत्त्वा प्रियव्रते ॥
 न्या प्रियव्रताल्लेभे स्वायंभुवसमान्सुतान् । दशकन्याद्वयं चैव यैः क्षत्रं संप्रवर्तितम् ॥ २९॥
 धनकपीवांश्च सहिष्णुर्नाम विश्रुतः । यशोधारी विजज्ञे वै कामदेवः सुमध्यर्मा ॥ ३०॥
 तोः क्रतुसमः पुत्रो विजज्ञे संततिः शुभा । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ते ह्यध्वरेतसः ॥ ३१॥
 श्रुतानि सहस्राणि वालखिल्या इति श्रुताः ।
 अरुणस्याग्रतो यान्ति परिवार्य दिवाकरम् । आभूतसंप्लवात्सर्वे पतङ्गसहचारिणः ॥ ३२॥
 स्वसारौ तु यवीयस्यौ पुण्यात्मसुमती च ते । पर्वसस्य स्तुपे ते वै पूर्णमाससुतस्य वै ॥ ३३॥
 र्ज्यायां तु वसिष्ठस्य पुत्रा वै सप्त जज्ञिरे । ज्यायसी च स्वसा तेषां पुण्डरीका सुमध्यमा ॥ ३४॥
 जननी सा द्युतिमतः पाण्डोस्तु महिषी प्रिया । अस्यां त्विमे यवीयांसो वासिष्ठाः सप्त विश्रुताः ॥ ३५॥
 रजःपुत्रोऽर्धबाहुश्च सवनश्चाधनश्च यः । सुतपाः शुक्ल इत्येते सर्वे सप्तर्षयः स्मृताः ॥ ३६॥
 रजसो वाऽप्यजनयन्मार्कण्डेयी यशस्विनी । प्रतीच्यां दिशि राजन्यं केतुमन्तं प्रजापतिम् ॥ ३७॥
 गोत्राणि नामभिस्तेषां वासिष्ठानां महात्मनाम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीतास्त्वग्नेस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ३८॥
 इत्येष ऋषिसर्गस्तु सानुबन्धः प्रकीर्तितः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या चाप्यग्नेस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ३९॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ऋषिवंशानुकीर्तनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०७७

अथोत्तमोऽध्यायः ।

अग्निवंशवर्णनम् ।

भ्यामवागानी ह्यासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे । ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्तस्मात्स्वाहा व्यजायत ॥ १॥
 दक्ष उः पावमानश्च यः स्मृतः । शुचिः शौरस्तु विज्ञेयः स्वाहापुत्रास्त्रयस्तु ते ॥ २॥
 देवदेवः शुचिः शौरस्तु यः स्मृतः । पावका वैद्युताश्चैव तेषां स्थानानि यानि वै ॥ ३॥
 पाक्ष विरुक्तव्यवाहन उच्यते । पावकात्सहरक्षस्तु हव्यवाहः शुचेः सुतः ॥ ४॥
 तः श्रुतिमाल्लोमिः पितृणां कव्यवाहनः । सहरक्षोऽसुराणां तु त्रयाणां तु त्रयोऽग्नयः ॥ ५॥
 त्वारिंशन्नवैव तु । वक्ष्यामि नामतस्तेषां प्रविभागं पृथक्पृथक् ॥ ६॥
 प्रथमो ब्रह्मणः सुतः । ब्रह्मौदनाग्निस्तत्पुत्रो भरतो नाम विश्रुतः ॥ ७॥

१ क. 'व वि'
 ५ ड. 'गतः'
 घ. 'मयं यज्ञे दीपे'
 १२ पतिः । चं । १२
 क. यज्जगधं । १७
 ख. घ. 'मुखम्' । सं ।

१२ ख. 'त्रो वनकपीनश्च । घ. 'त्रो वनकपीनश्च । ड. 'त्रो वनकपीन्द्रश्च । ३ ख. ग. घ. ड.
 'मदं च सु' । ५ क. 'ध्यमः' । ऋ । ६ ग. घ. ड. 'मा । क्रतोर्ऋतु' । ७ ग. घ. सन्नति
 ग. 'ण्यात्सुमती । घ. 'ण्यासत्यासती । १० ख. ग. ड. अस्यास्त्विमे । ११ घ.
 १३ ख. घ. ड. 'श्च शुचिरग्निश्च । १४ ग. ड. 'चिः सौर' । १५ ख. ग. घ. ड.
 १७ ख. ग. घ. ड. 'पौत्रं तु च' ।

पा०

सुश्वानरमुखस्तस्य महः काव्यो ह्यपां रसः । अमृतोऽथर्वणात्पूर्वं मथितः पुष्करोदधौ ॥

सोऽथर्वा लौकिकाग्रिस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणः सुतः ॥

सोऽथर्वा लौकिकाग्निस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणः सुतः ॥
अथर्वा त भगवन्नेयोऽप्यङ्गिराऽथर्वणः सुतैः । तस्मात्स लौकिकाग्निस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणो मतः ॥

अथ यः पवमानोऽग्निनिर्मन्थयः कविभिः स्मृतः । स ज्ञेयो गार्हपत्योऽग्निस्ततः पुत्रद्वयं स्मृतं ॥

शंस्यस्त्वाहवनीयोऽग्निर्यः स्मृतो हव्यवाहनः । द्वितीयस्तु सुतः प्रोक्तः शुक्रोऽग्निर्यः प्रणीयत् ॥

तथा सम्भावसथयौ वै शंस्यस्याग्नेः सुतावुभौ । शंस्यास्तु षोडश नदीश्चकमे हव्यवाहनः ॥

पू योऽसावाहवनीयोऽग्निरभिमानो द्विजैः स्मृतः ॥

वि. योऽसावाहवनीयोऽग्निराभमानो द्विजः स्मृतः ॥
कावेरीं कृष्णवेणीं च नर्मदां यमुनां तथा । (*गोदावरीं वितस्तां च चन्द्रभागामिरावतीम् ॥ १३)

विपाशां कौशिकीं चैव शतद्रुं सरयूं तथा । सीतां सरस्वतीं चैव ह्यादिनीं पावनीं तथा ॥१॥

तासु प्रोडशधाऽऽत्मानं प्रविभज्य पृथक्पृथक् । आत्मानं व्यदधात्तासु विष्णाव्ययं ब्रह्म सः ।

विष्ण्यादव्यभिचारिण्यास्तासूत्पन्नास्तु विष्णयः । विष्णीषु जज्ञिरे यस्माद्विष्णयस्तन् कातित

इत्येते वै नदीपुत्रा धिष्णीष्वेव विजज्ञिरे । तेषां विहरणीया ये उपस्थयाश्च यऽग्नयः ॥

अग्ने ताज्जृणुध्वं समासेन कीर्त्यमानान्यथा तथा ॥ ११

क्रतुः प्रवाहणोऽग्नीध्रः पुरस्ताद्विष्णयाऽपर । विधायन्तं यथास्त्रिणं तारि ।
अनिर्देश्यान्यवाच्यानामग्नीनां शृणुत क्रमम् । सम्राडग्निः कृशानुर्यो द्वितीयोत्तरवोदिकः ॥

जज्ञे अनिर्देश्यान्यवाच्यानामिप्रानां शृणुत क्रमम् । संप्राप्तिनां दृष्टिस्तु १३
तयोः सम्राट्पुत्रः स्मर्त्ता ह्यष्टौ उपतिष्ठन्ति तान्द्रिजाः । अधस्तात्पर्षदन्यस्तु द्वितीयः सोऽत्र दृश्यते

नयोःसम्राडाग्निः स्मृता ह्यष्टा उपतिष्ठान्त तान्द्रुजाः । अथैतान्द्रुजाः ॥ १० ॥
 कन्याग्रतद्गोचे नभो नाम चत्वारि स विभो व्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुर्नाम ब्रह्मस्थाने स उच्यते ॥

मत्स्य [+ हव्यसूर्याद्यसंसृष्टः शामित्रे स विभाव्यते । विश्वस्याय समुद्रोऽग्निरवस्थाने ॥ १९४

यामेऽ (× ऋतुधामा च सुज्योतिरौदुम्बर्या स कीर्त्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुनां ब्रह्मस्थानं)

तेषां अजैकपादुपस्थेयः स वै शालामुखीयकः । अनुदेश्योऽप्यहिर्बुध्नः सोऽग्रगृहपातः । २
ततः विहरणीयांश्च वक्ष्याम्यष्टौ ॥ २

पत्न्याः शंस्यस्थैव सुताः सर्वे उपस्थेया द्विजैः स्मृताः । ततो विहरणायैव वक्ष्याम्यष्टा ॥ २ ॥
 ॥ १ ॥ विदुः शंस्यस्थैव सुताः सर्वे उपस्थेया द्विजैः स्मृताः । ततो विहरणायैव वक्ष्याम्यष्टा ॥ २ ॥

अथ यथाऋतुप्रवाहनोऽग्नीध्रस्तत्रस्था धिष्ण्योऽपरे । विद्वयन्ते यथास्थान सत्योऽहो ॥ १ ॥
 नमः ॥ १ ॥ अथ यथाऋतुप्रवाहनोऽग्नीध्रस्तत्रस्था धिष्ण्योऽपरे । विद्वयन्ते यथास्थान सत्योऽहो ॥ १ ॥

वसा पौत्रैर्यस्तत्सुतो ह्यग्निः स्मृतो यो हव्यवाहनः । शान्तिश्चाग्निः प्रवर्तस्तु द्वितीयः ।
 तैल्यन्थाग्निर्विश्वदेवस्त ब्रह्मस्थाने स उच्यते । अवसुरच्छावाकस्तु भुवः स्थाने शुभा ॥ ३३ ॥

गौलस्यथाऽग्निर्विश्वदेवस्तु ब्रह्मस्थानं स उच्यते । अत्रजुरच्छानिनास्तु उच्यते ।
गौलस्यथाऽग्निमाग्निः सवरीर्यस्तु नैधीयः संविभाव्यते । अष्टमस्तु व्यरतिस्तु मार्जारस्तुतान्

भीराग्निः सर्वायस्तु नष्टायः सावधान्यतः । अष्टमस्तु उपरारिस्तु
 र्भा तु सुष्ण्या विहरणीया ये सौम्येनोऽऽज्येन चैव हि । तयोर्यः पात्रको नाम स च

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके न ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके न ॥

अन्वः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ह. काव्यामपारं । २ घ. व्योमपा रसः । ३ ख. ग. ध्यङ्गाय । ४ ख. ग. घ
स्वेपां । ५ घ. त वै

६ क. वृणः सुतः । ७ ख. ग. घ. ङ. मानस्तु निर्मलं । ८ ख. ग. घ. ङ. यथा । ९ ख. ग. घ. ङ. यथा ।
१० क. धिष्यो दिव्या । ११ ख. घ. विहियन्ते । ग. ह. विद्वियन्ते । १२ ख. ग. घ. ङ. शमासु । १३ ख. ग.
घ. ङ. भूयः ।

क. विष्णो दिव्ये । ११ ख. घ. विह्वलन्ते । ग. ड. विह्वलन्ते ।
 रण्णि । १३ । १४ ख. ग. ड. भाष्यते । १५ ख. ग. अनुदेश्यो । १६ ख. घ. वृत्त्यः सो
 या । १७ । १८ ख. ग. ड. निदिशन्ते । १९ क. भिस्त ततो । २० ख. ग. घ. ड. मे

१७ ख. ग. घ. ङ. विहिगन्ते । १९ क. यस्तु ततो । २० ख. ग. घ. ङ. न
रणासी' । १८ ख. ग. घ. ङ. विहिगन्ते । १९ क. यस्तु ततो । २० ख. ग. घ. ङ. न
म वः स्वाच्छं विभाष्यते । २३ घ. ङ. उत्तिगभिः कविर्य' । २४ घ. ते । जेताभि' ।

अ० २९-३० श्लो० ३१-४९। १-२] वायुपुराणम् ।

(दक्षशापवर्णनम्)

अग्निः सोऽवभृथो ज्ञेयः सम्यक्प्राप्याप्सु हूयते । हृच्छयस्तत्सुतो ह्यग्निर्जठरे यो नृणां स्थितः ।
 मनुष्याञ्जाठरस्याग्नेर्विद्वानग्निः सुतः स्मृतः । परस्परोच्छ्रितः सोऽग्निर्भूतानीह विमुर्महान् ॥ ३२ ॥
 पुत्रः सोऽग्नेर्मनुमतो घोरः संवर्तकः स्मृतः । पिवन्नपः स वसति समुद्रे वडवामुखः ॥ ३३ ॥
 समुद्रवासिनः पुत्रः सहरक्षो विभाव्यते । सहरक्षसुतः क्षामो गृह्णाणि स दहेन्नृणाम् ॥ ३४ ॥
 व्यादोऽग्निः सुतस्तस्य पुरुषानात्ति यो मृतान् । इत्येते पावकस्याग्नेः पुत्रा ह्येवं प्रकीर्तिताः । ॥ ३५ ॥
 तः शुचेस्तु यैः सौरेर्गन्धर्वैस्सुराष्टतैः । मथितो यस्त्वरण्यां वै सोऽग्निरग्निः समिध्यते ॥ ३६ ॥
 आयुर्नामाऽथ भगवान्पशौ यस्तु प्रणीयते । आयुषो महिमान्पुत्रः स शावान्नामतः सुतः ॥ ३७ ॥
 कयज्ञेष्वभिमानो सोऽग्निस्तु सवनः स्मृतः । पुत्रश्च सवनस्याग्नेरद्भुतः स महायशः ॥ ३८ ॥
 विविचिस्त्वद्भुतस्यापि पुत्रोऽग्नेः स महान्स्मृतः । प्रायश्चित्तेऽथ भीमानां हुतं भुङ्क्ते हविः सदा ॥ ३९ ॥
 विचेस्तु सुतो ह्यर्को योऽग्निस्तस्य सुतास्त्वमे । अनीकवान्वाष्ट्रजंवांश्च रक्षोऽपि पितृकृत्तया ॥ ४० ॥
 रभिर्वसुरत्नादौ प्रविष्टो यश्च रुक्मवान् ॥ ४१ ॥
 शुचेरग्नेः प्रजा ह्येषा बह्वस्तु चतुर्दश । इत्येते बह्वयः प्रोक्ताः प्रणीयन्तेऽध्वरेषु ये ॥ ४२ ॥
 आदिसर्गे ह्यतीता वै यामैः सह सुरोत्तमैः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वमग्नयस्तेऽभिमानिनः ॥ ४३ ॥
 एते विहरणीयास्तु चेतनाचेतनेष्विह । स्थानाभिमानिनो लोके प्रागासन्हव्यवाहनाः ॥ ४४ ॥
 काम्यनैमित्तिकाजस्त्रेष्वेते कर्मस्ववस्थिताः । पूर्वमन्वन्तरेऽतीते शुक्लैर्यामैः सुतैः सह ॥ ४५ ॥
 देवैर्महात्माभिः पुण्यैः प्रथमस्यान्तरे मनोः ॥ ४६ ॥
 इत्येतानि मयोक्तानि स्थानानि स्थानिनश्च ह । तैरेव तु प्रसंख्यातमतीतानागतेष्वपि ॥ ४७ ॥
 सर्वेषु लक्षणं जातवेदसाम् । सर्वे तपस्विनो ह्येते सर्वे ह्यवभृथास्तथा ॥ ४८ ॥
 यः सर्वे ज्योतिष्मन्तश्च ते स्मृताः ॥ ४९ ॥
 देषु ज्ञेयाः सावर्ण्यन्तेषु सप्तसु । मन्वन्तरेषु सर्वेषु नानारूपप्रयोजनैः ॥ ५० ॥
 धं भक्षिश्च देवैरिह सहाग्नयः । अनागतैः सुरैः सार्धं वर्तन्तेऽनागताग्नयः ॥ ५१ ॥
 कालेन ऽग्नीनां मया प्रोक्तो यथातथम् । विस्तरणाऽऽनुपूर्व्या च पितृणां वक्ष्यते ततः ॥ ५२ ॥
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽग्निवंशवर्णनं नामोत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥
 आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — २१२६

अथ त्रिंशोऽध्यायः ।

दक्षशापवर्णनम् ।

१ क. 'व विद्वान्पूर्वे स्वायंभुवेऽन्तरे । अम्भांसि जज्ञिरे तानि मनुष्यासुरदेवताः ॥
 गतिः । ५ ड. 'गतः' ।
 २ घ. 'भयं यज्ञे दीप्ते'
 पतिः । ३ च. '१२ घ.
 क. यज्जग्ध' । १७ घ.
 ख. घ. 'मुखम्' । स. '१
 ड. 'तः । सत्यमा' । २ क. 'तानां ह । ३ ग. ड. 'महत् । पु' । ४ ग. घ. ड. 'भाव्यते'
 ५ ग. घ. ड. 'हान् प' । ७ ख. घ. ड. 'वैरायुरावृतः । म' । ८ घ. 'त्रः' । ९
 १० ड. 'जघर' । ११ ख. ग. घ. ड. 'तीताः शु' । १२ ख. घ. ड. 'व

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ३० श्लो३-२७]

(दक्षशापवर्णनम्)

वासुरमनुष्याणां दृष्ट्वा देवोऽभ्यभाषत । पितृवन्मन्यमानस्य जज्ञिरे वोपयक्षिताः ॥
 वादयः पट्टवस्तान्पितृन्परिचक्षते । ऋतवः पितरो देवा इत्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥
 तन्वन्तरेषु सर्वेषु ह्यतीतानागतेष्वपि । एते स्वायंभुवे पूर्वमुत्पन्ना ह्यन्तरे शुभे ॥
 अग्निष्वात्ताः स्मृता नाम्ना तथा बर्हिपदश्च वै । अयज्वानस्तथा तेषामासनैः गृहमेधिनः ॥
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्ते वै पितरोऽनाहिताग्रयः ॥
 अज्वानस्तेषु ये ह्यासन्वितरः सोमपीथिनः । स्मृता बर्हिपदस्ते वै पितरस्त्वग्निहोत्रिनः ॥
 ऋतवः पितरो देवाः शास्त्रेऽस्मिन्निश्चयो मतः ॥
 मधुमाधवौ रसौ ज्ञेयौ शुचिशुक्रौ तु शुष्मिणौ । नभश्चैव नभस्यश्च जीवावेताबुदाहतौ ॥
 इषश्चैव तथोर्जश्च सुधावन्ताबुदाहतौ । सह(हा)श्चैव सहस्यश्च मन्युमन्तौ तु तौ स्मृतौ ॥
 तप(पा)श्चैव तपस्यश्च घोरावेतौ तु शैशिरौ ॥
 कालावस्थास्तु पदतेषां मासाख्या वै व्यवस्थिताः । त इमे ऋतवः प्रोक्ताश्चेतनाचेतनास्तु वै
 ऋतवो ब्रह्मणः पुत्रा विज्ञेयास्तेऽभिमानिनः । मासार्धमासस्थानेषु स्थानं च ऋतवोर्तवाः ॥
 स्थानानां व्यतिरेकेण ज्ञेयाः स्थानाभिमानिनः । अहोरात्रं च मासाश्च ऋतवश्चायनानि च ॥ १६
 संवत्सराश्च स्थानानि कालावस्थाभिमानिनः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहूर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 जज्ञेऽप्येतेषु स्थानिनो ये तु कालावस्थास्ववस्थिताः । तन्मयत्वात्तदात्मानस्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥
 तयोः संप्रत्यास्तितयः संध्या पक्षा मासार्धसंज्ञिताः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहूर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 कन्याग्रवर्धमासौ मासस्तु द्वौ मासावृत्तुरुच्यते ॥ १७
 सत्यपुत्रवयं चाप्ययनं द्वेऽयने दक्षिणोत्तर । संवत्सरेः सुमेकस्तु स्थानान्येतानि स्थानिनः ॥ १८
 यामेऽहृतवः सुमेकपुत्रा विज्ञेया ह्यष्टधा तु पद । ऋतुपुत्राः स्मृताः पञ्च प्रजास्त्वार्तवलक्षण ॥ १९
 तेषां स्माच्चैवाऽऽर्तवेयास्तु जायन्ते स्थानजङ्गमाः । आर्तवाः पितरश्चैव ऋतवश्च पिताम्
 प्रतियागैकात्तु प्रसूयन्ते अग्रयन्ते च प्रजातयः । तस्मात्स्मृतः प्रजानां वै सुमेकः प्रपिताम्
 मध्यमाकानेषु स्थानिनो ह्येते स्थानात्मानः प्रकीर्तिताः । तदाख्यास्तन्मयत्वाच्च तदात्मान
 स्वसा पितृपतिः स्मृतो यस्तु स तु संवत्सरो मतः । संवत्सरः स्मृतो ह्यग्निर्ऋतमित्युच्य
 पौलत्यश्च तात्तु ऋतवो यस्माज्जज्ञिरे ऋतवस्ततः । मासाः पट्टऋतवो ज्ञेयास्तेषां पञ्चाऽः
 पौलस्त्यश्च उदां चतुष्पदां चैव पक्षिसंस्पृतामपि । स्थावराणां च पञ्चानां पुष्पं कालार्तव
 क्षमां तु सुभूतानि तेभ्योऽय ऋतुकालाद्विजज्ञिरे । तस्मादेतेऽपि पितर आर्तवा इति न
 न्तरेषु सर्वेषु स्थिताः कालाभिमानिनः । स्थानाभिमानिनो ह्येते तिष्ठन्तीह ।
 त्वः अग्निष्वात्ता बर्हिपदः पितरो द्विविधाः स्मृताः । जज्ञाते च पितृभ्यस्तु द्वे कन्ये

क्षिप्रं ॥

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ घ. तं ३ तो

० । ८ ख. क

१ घ. तं ३ तो

१ घ. तं ३ तो

१ घ. तं ३ तो

१ घ. तं ३ तो

१ घ. तं ३ तो

-२७]

[अ०३० श्लो०२८-१०]

(दक्षशापवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

म)

मेना च धारिणी चैव याभ्यां विश्वमिदं धृतम् । पितरस्ते निजे कन्ये धर्मार्थं प्रददुः शुभे
 ते उभे ब्रह्मवादिन्यौ योगिन्यौ चैव ते उभे ॥
 अग्निष्वात्तास्तु ये प्रोक्तास्तेषां मेना तु मानसी । धारणी मानसी चैव कन्या बहिषदां स्मृतः ॥
 मेरोस्तु धारणी नाम पत्न्यर्थं व्यसृजञ्जुभाम् । पितरस्ते बहिषदः स्मृता ये सोमपीथिनः ॥
 अग्निष्वात्तास्तु तां मेनां पत्नीं हिमवते ददुः । स्मृतास्ते वै तु दौहित्रास्तदौहित्राश्विवोधतः ॥ ३१
 द + मेना हिमवतः पत्नी मैनाकं साऽन्वसूयत । गङ्गा सरिद्वरा चैव पत्नी यां लवणोदधेः ॥
 अनाकस्यानुजः क्रौञ्चः क्रौञ्चद्वीपा यतः स्मृतः) ॥
 तेदोस्तु धारणी पत्नी दिव्यौषधिसमन्वितम् । मन्दरं सुषुवे पुत्रं तिस्रः कन्याश्च विश्रुताः ॥ ३२
 भला च नियतिश्चैव तृतीया चाऽऽयतिः पुनः । धातुश्चैवाऽऽयतिः पत्नी विधातुनियतिः स्मृता
 श्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं तयोर्वै कीर्तिताः प्रजाः । सुषुवे सागराद्वेला कन्यामेकामनिन्दिताम् ॥ ३३
 र्वावर्णिना च सामुद्री पत्नी प्राचीनबहिषः । सवर्णा साऽथ सामुद्री दश प्राचीनबहिषः ॥
 सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ॥
 तेषां स्वायंभुवो दक्षः पुत्रत्वे जज्ञिवान्प्रभुः । त्र्यम्बकस्याभिशापेन चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ ३४
 एतच्छ्रुत्वा ततः सूतमपृच्छच्छांशपायनः । उत्पन्नः स कथं दक्षो ह्यभिशपाद्भवस्य तु ॥
 चाक्षुषस्यान्वये पूर्वं तक्षः प्रवृद्धिं पृच्छताम् ॥
 इत्युक्तः कथयामास सूतो दक्षाश्रितां कथाम् । शांशपायनमामन्त्र्य त्र्यम्बकाच्छापकारणम् ॥
 दक्षस्याऽऽसन्सुता ह्यष्टौ कन्या याः कीर्तिता मया । स्वभ्यो गृहेभ्यो ह्यानाय्य ताः पिताऽभ्यर्चयद्बुधैः ॥
 १६ चतुर्विंशतिः सर्वा न्यवसंस्ताः पितुर्गृहे ॥
 १७ चाज्जाष्टा सती नाम पत्नी या त्र्यम्बकस्य वै । नाऽऽजुहावाऽऽत्मजां तां वै दक्षो रुद्रमभिद्विष
 प्रसन्नो गतिं दक्षे न कदाचिन्महेश्वरः । जामाता श्वशुरे तस्मिन्स्वभावासेनसि स्थितः ॥ ४
 धं भक्षितं सती सर्वाः सर्वसूः प्राप्ताः पितुर्गृहम् । जगाम साऽप्यनाहुता सती तत्स्वं पितुर्गृहम् ॥
 नां पिता चक्रे सत्याः पूजापसंमताम् ॥
 कालेन मः पितरं देवी क्रोधादमर्षिता । यवीयसीभ्यो ज्यायसीं किंतु पूजामिमां प्रभो ॥
 १८ अस्त्वित्याह पितरं देवी क्रोधादमर्षिता । यवीयसीभ्यो ज्यायसीं किंतु पूजामिमां प्रभो ॥
 १९ भ्यामवर्णिः कृतवानसि गर्हिताम् ॥
 दक्ष उवाच णि हि न त्वसत्कर्तुमर्हसि । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दक्षः संरक्तलोचनः ॥
 ते देवदेवेश णि च पूज्या बाला सदा मम । तासां ये चैव भर्तारस्ते मे बहुमताः सदा ॥
 २० दक्षः विरूपाक्षश्च महायोगाः सुधार्मिकाः । गुणैश्चैवाधिकाः श्लाघ्याः सर्वे ते त्र्यम्बकात्सु ॥
 २१ पतःश्रुतिमाँके च ते शर्वो भक्ता चासि हि न सदा । तेन त्वां न बुभूषामि प्रतिकूलो हि ॥
 २२ दक्षः संप्रभूदेन चेतसा । शापार्थमात्मनश्चैव ये चोक्ताः परमर्षयः ॥

१ क. 'व विन'

सति । ५ ड. 'गतः' । ६ व. 'भयं यज्ञे दीप्ते'

पतिः । च । १२ घ. १२ ख. 'ता बहिषदस्ते' । १३ घ. ड. 'त्यर्थे व्यसृजञ्जुभा' । १४ घ. ड. 'दुः । उपहृताः स्मृताः' । १५ घ. ड. 'वेलाध नि' । १६ घ. ड. 'यन्मृ' । १७ क. स्वन्नः प्रा । १८ ख. ग. घ. ड. अस

क. यज्जगधं । १७ घ. ग. य. ड. न दवं स । १८ ड. ज्येष्ठा । १९ घ. 'मुखम्' । स ।

तथोक्ता पितरं सा वै क्रुद्धा देवीदमब्रवीत् । वाञ्छनः कर्मभिर्यस्माददुष्टां मां विगर्हसे ॥
तस्मात्त्यजाम्यहं देहिमिदं तात तवाऽऽत्मजम् ॥

ततस्तेनावमानेन सती दुःखादर्मापिता । अब्रवीद्वचनं देवी नमस्कृत्वा (त्य) महेश्वरम् ॥

यत्राहमुपपत्स्येऽहं पुनर्देहेन भास्वता । तत्राप्यहमसंभूता संभूता धार्मिकी पुनः ॥

गच्छेयं धर्मपत्नीत्वं त्र्यम्बकस्यैव धर्मतः ॥

तत्रैवाथ समासीना युक्ताऽऽत्मानं संपादधे । धारयामास चाऽऽग्नेयीं धारणां मनसाऽऽत्मनः ॥

तत आग्नेयीसमुत्थेन वायुना समुदीरितः । सर्वाङ्गेभ्यां विनिःसृत्य बहिर्भस्म चकार ताम् ॥

तदुपश्रुत्य निधनं सत्या देवोऽथ शूलभृत् । संवादं च तयोर्बुद्ध्वा याथातथ्येन शंकरः ॥

दक्षस्याथ ऋषीणां च चुक्रोप भगवान्प्रभुः ॥

यस्मादवमता दक्ष मत्कृते नाम सा सती । प्रशस्ताश्चेतराः सर्वाः स्वसुता भर्तृभिः सह ॥

तस्माद्रैवस्वतं प्राप्य पुनरेव महर्षयः । उत्पत्स्यन्ते द्वितीये वै मम यज्ञे ह्ययोनिजाः ॥

हुते वै ब्रह्मणा शंके चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । अभिव्याहृत्य च ऋषीन्दक्षमभ्यगमत्पुनः ॥

भविता चाक्षुषो राजा चाक्षुषस्य समन्वये । प्राचीनवर्हिषः पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥

अदक्ष इत्येव नाम्ना त्वं मार्षायां जनयिष्यसि । कन्यायां शाखिनां चैव प्राप्ते वै चाक्षुषेऽन्तरे ॥

आ दक्ष उवाच—

जज्ञे ब्रह्मं तत्रापि ते विघ्नमाचरिष्यामि दुर्मते । धर्मार्थकामयुक्तेषु कर्मस्विह पुनः पुनः ॥

तयोऽस्मात्त्वं मत्कृते क्रूरमृषीन्व्याहृतवानासि । तस्मात्सार्धं सुरैर्यज्ञे न त्वां यक्ष्यन्ति वै द्विजाः ॥

कन्यात्वाऽऽहुतिं ततः क्रूर अपस्त्यक्षयन्ति कर्मसु । इहैव वत्स्यसि तथा दिवं हित्वाऽऽयुक्तः ॥

सत्य रुद्र उवाच—

यामेऽर्घेपामेव लोकानां भूर्लोकस्त्वादिरुच्यते । तमहं धारयिष्यामि निदेशात्परमेष्ठिनः ॥

तेषां प्रस्यां क्षितौ वृता लोकाः सर्वे तिष्ठन्ति भर्त्सकराः । तानहं धारयामीह सततं न त ॥

प्रतियाऽतुर्वर्ण्यं हि देवानां ते चाप्येकत्र भुञ्जते । नाहं तैः सह भोक्ष्यामि ततो दास्यन्ति ॥

मध्यमांशे तो देवैः स तैः सार्धं नेज्यते पृथगिज्यते ॥

सोऽभिव्याहृतो दक्षो रुद्रेणामिततेजसा । स्वायंभुवेऽन्तरे त्यक्त्वा उत्पन्नो मानुष ॥

स्वसा पौत्रा गृहपतिं दक्षं ज्ञानानामीश्वरं प्रभुम् । दक्षो नाम महायज्ञैः सोऽयजदैवतैः ॥

पौलस्त्यश्च देवी सती या तु प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे । मेनायां तामुमां देवीं जनयामास शै ॥

पौलस्त्यश्च तु देवी सती पूर्वं ततः पश्चादुमाऽभवत् । सहव्रता भवस्यैषा न तया मुच्यते ॥

क्षमां तु यथादिच्छति संस्थातुं प्रभुर्मन्वन्तरेष्विह ॥

नैकश्यपं देवी यथाऽदितिरनुव्रता । साध्यं नारायणं श्रीस्तु मघवन्तं श ॥

नवः कीर्तिं रुचिः सूर्यं वसिष्ठं चाप्यरुन्धती । नैतास्तु विजहत्येतान्भर्तृन्देव्य ॥

तमानकल्पेषु पुनर्जायन्ति तैः सह ॥

क्षिबृष्टिं । ड. स

ड. श्रुतं । व

रेणु । १३. १

ना । १७

१ ग. घ. ड. 'पद्येयं पु' । २ ख. घ. संभूता । ३ क. 'लघूक्' । सं । ४ ख. ग. ड. 'म' । ५ घ. ड. 'म' । ६ ख. ड. भास्वराः । ७ ख. 'म' । नमस्ते ह्यमेधेन सोऽ । घ. ड. 'म' । ८ त्रेताभिः ।

। घ. तं । तो

। ८ क

ग. घ. ड. 'म' ।

घ. ड. 'म' ।

-७३]

(म)

[अ० ३० श्लो० ७४-९४]

(दक्षशापवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

एवं प्राचेतसो दक्षो जज्ञे वै चाक्षुषेऽन्तरे । प्राचीनवर्हिषः पौत्रः पुत्रश्चैव प्राचेतसः ॥ ७१
 दशभ्यस्तु प्राचेतोभ्यो मार्यायां च पुनर्वृषः । जज्ञे रुद्राभिशापेन द्वितीयमिति नः श्रुतम् ॥ ७२
 भृग्वादयस्तु ते सर्वे जज्ञिरे वै महर्षयः । आद्ये त्रेतायुगे पूर्वं मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥
 देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विश्रतस्तनुम् ॥
 स्मृतिं सानुशयो ह्यासीत्तयोर्जात्यन्तरागतः । प्रजापतेस्तु दक्षस्य त्र्यम्बकस्य च धीमतः ॥ ७३
 दक्षः स्मान्नानुशयः कार्यो वैरिष्विह कदाचन । जात्यन्तरागतस्यापि भावितस्य शुभाशुभैः ॥
 अन्तुं न मुञ्चति ख्यातिस्तैश्च कार्यं विजानता ॥
 तेन ऋषय ऊचुः—
 भाचेतसस्य दक्षस्य कथं वैवस्वतेऽन्तरे । विनाशमगमत्सूत ह्यमेधः प्रजापतेः ॥ ७४
 शब्दो मृत्युं कृतं मत्वा क्रुद्धं सर्वात्मकं प्रभुम् । कथं प्रासादयदक्षः स यज्ञः साधितः कथम् ॥ ७५
 तद्वेदितुमिच्छामस्तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥
 *सूत उवाच—
 पुरा मेरोर्द्विजश्रेष्ठाः शृङ्गं त्रैलोक्यविश्रुतम् । ज्योतिष्कं नाम सावित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ७६
 अप्रमेयमनाधृष्यं सर्वलोकनमस्कृतम् । तस्मिन्देवो गिरिश्रेष्ठे सर्वधातुविभूषिते ॥
 पर्यङ्क इव विभ्रजन्नुपविष्टो बभूव ह ॥
 शैलराजसुता चास्य नित्यं पार्श्वस्थिताऽभवत् । आदित्याश्च महात्मानो वसवश्चामितौजसः ॥ ७७
 तथैव च महात्मानावश्विनौ भिषजां वरौ । तथा वैश्रवणो राजा गुह्यकैः परिवारितः ॥
 गन्धर्वाश्च श्वरः श्रीमान्कैलासनिलयः प्रभुः । उपासते महात्मानमुशना च महामुनिः ॥
 चाञ्जलिं प्रमुखास्ते चैव परमर्षयः ॥
 प्रसन्नो वाश्चैव तथा देवर्षयोऽपरे । विश्वावसुश्च गन्धर्वस्तथा नारदपर्वतौ ॥
 संधाश्च समाजग्मुरनेकशः । ववौ शिवः सुखो वायुर्नानागन्धर्वहः शुचिः ॥
 धं भक्षितं पेताः पुष्पवन्तो द्रुमास्तथा । तथा विद्याधराश्चैव सिद्धाश्चैव तपोधनाः ॥
 कालेन मन्त्राणि पर्युपासन्ति तत्र वै । भूतानि च तथाऽन्यानि नानारूपधराण्यथ ॥
 ऽस्त्वित्याहाराः पिशाचाश्च महाबलाः । बहुरूपधरा हृष्टा नानाप्रहरणोद्यताः ॥
 भ्यामवर्निस्तत्र तस्थुर्वैश्वानरोपमाः । नन्दीश्वरश्च भगवान्देवस्यानुमते स्थितः ॥
 दक्ष उवाच— शूलं दीप्यमानं स्वतेजसा । गङ्गा च सरितां श्रेष्ठा सर्वतीर्थजलोद्भवा ॥
 देवदेवेश त्वं वरूपिणीं द्विजसत्तमाः ॥
 तत्र दीप्यमानः सुरार्षिभिः । देवैश्च सुमहाभागैर्महादेवो व्यवस्थितः
 त्रिदक्षो वै यज्ञमारभत् । गङ्गाद्वारे शुभे देशे ऋषिसिद्धनिषेविते ॥

१ क. 'व विन

मति । ५ ड. 'गतः' ।

५. 'मयं यज्ञे दीप्रे' ।

पतिः । च । १२ घ. 'यज्ञे' । २ ख. ग. घ. ड. 'नृप । ज' । ३ क. 'तोयेऽस्मिन्नतिश्रुतः । स' । ४ क. ग. 'स्तत्र का' ।

क. यज्जगधं । १७ घ. 'व्यां मन्युं कृ' । ६ ख. घ. 'यं प्रसा' । ७ ख. ग. घ. ड. तत्र देवो । ८ ग. ड. 'अ

ख. घ. 'मुखम् । स' । १० घ. ड. देवं हू । ११ ख. घ. ड. 'त्र पूज्यमा' ।

* इदं नास्ति ख. घ. ड. पुस्तकेषु ।

-११३]

र्णनम्)

३० श्लो० ११४-१३३]

(दक्षशापवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

देव्युवाच—

भगवन्सर्वदेवेषु प्रभावाभ्यधिको गुणैः । अजेयश्चाप्यधृष्यश्च तेजसा यशसा श्रिया ॥ ११
अनेन तु महाभाग प्रतिषेधेन भागतः । अतीव दुःखमापन्ना वेपथुश्च ममानय ॥ ११

किं नाम दानं नियमं तपो वा कुर्यामहं येन पतिर्पुमाय ।
लभेत भागं भगवानचिन्त्यो यज्ञस्य चार्धमथ वा तृतीयम् ॥ ११६ ॥
एवं ब्रुवाणां भगवानचिन्त्यः पत्नीं प्रहृष्टः क्षुभितामुवाच ।
न वेत्ति देवेशि कुशोदराङ्गि किं नाम युक्तं वचनं तवैदम् ॥ ११७ ॥
अहं हि जानामि विशालनेत्रे ध्यानेन सर्वं हि वदन्ति सन्तः ।
तवाद्य मोहेन महेन्द्रदेवो लोकत्रयं सर्वथा संप्रमूढम् ॥ ११८ ॥
मामध्वरे शंसितारः स्तुवन्ति रथंतरे(रं) साम गायन्ति गेयम् ।
मा ब्राह्मणा ब्रह्मसत्रे यजन्ते ममाध्वर्यवः कल्पयन्ते च भागम् ॥ ११९

देव्युवाच—

सुप्राकृतोऽपि भगवान्सर्वस्त्रीजनसंसदि । स्तौति गोपायते वाऽपि स्वमात्मानं न संशयः ॥ १२०
भगवानुवाच—

नाऽऽत्मानं स्तौमि देवेशि पश्य त्वमुपगच्छ च । यं स्रक्ष्यामि वरारोहे भागार्थं वरवर्णिनि ॥
एवमुक्त्वा तु भगवान्पत्नीं प्राणैरपि प्रियाम् । सोऽसृजद्भगवान्वक्त्राद्धृतं क्रोधाग्निसंनिभम् ॥
सहस्रशीर्षं देवं च सहस्रचरणेक्षणम् । सहस्रमुद्गरधरं सहस्रशरपाणिनम् ॥
शङ्कृत्वा दीपाणि दीप्तकार्मुकधारिणम् । परश्वसिधरं देवं महारौद्रं भयावहम् ॥
चाञ्जलिं दीप्यन्तं चन्द्रार्धकृतभूषणम् । वसानं चर्म वैयाघ्रं महारुधिरनिस्रवम् ॥
प्रसन्नो विभ्रान्तं महावक्त्रं महोदरम् । विद्युज्जिह्वं प्रलम्बोष्ठं लम्बकर्णं दुरासदम् ॥
धं भक्षितं तितकरं भाभिर्ज्वलितमूर्धजम् । ज्वालामालापरिक्षिप्तं मुक्तादामविमूषितम् ॥
कालेन महो दीप्यन्तं युगान्तमिव पावकम् । आकर्णदारितास्यान्तं चतुर्दंष्ट्रं भयानकम् ॥
ऽस्त्वित्याह तैजं महापुरुषमीश्वरम् । विश्वहृतमहाकायं महान्यग्रोधमण्डलम् ॥
भ्यामवर्णं ग वहीर्षन्तं मनमथाश्रितम् ॥

चतुर्भुजास्यं सिततीक्ष्णदण्डं महोग्रतेजोबलपौरुषाढ्यम् ॥
युगान्तसूर्याग्निसहस्रभासं सहस्रचन्द्रामलकान्तिकान्तम् ॥
प्रदीप्तसर्वौषधिमन्दराभं सुभेरुकैलासहिमाद्रितुल्यम् ॥ १३०
वीर्यं चारुनासं महाननम् । प्रचण्डगण्डं दीप्ताक्षमग्निज्वालाविलाननम् ॥
न महाभुजगवेष्टितम् । उष्णीषिणं चन्द्रधरं कचिदुग्रं कचित्समम् ॥
निं नानागन्धानुलेपनम् । नानारत्नविचित्राङ्गं नानाभरणभूषितम् ॥

१ क. 'व विन

सति । ५ ड. 'गतः' ।

५. 'मयं यज्ञे दीप्ते रानधि' । घ. 'वाद्यधि' । २ क. नामतः । ३ ग. घ. ड. तदेवम् । ४ क. 'न्तः' । न वां

पातिः । च । १२ घ. 'म्' । प्रमाध्व' । ७ ग. ड. 'म्' । अब्राह्मणे ब्र' । ख. 'म्' । आब्राह्मणे ब्र' । घ. 'म्' । आ

क. यज्जगर्थ' । १७ घा' । ९ क. 'च । अप्रा' । १० ग. घ. ड. गोपयते । ११ ख. घ. 'रालवि' । १२

ख. घ. 'मुखम्' । स' । क. 'तुर्दिक्षु भ' । १४ ख. ग. घ. ड. 'व्यते म' । १५ क. 'क्षणंष्ट्रं म' । १६ क. 'लकौ

श्रीमद्भैषज्यनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ३० श्लो० १३४-१९८]

(दक्षशापवर्णनम्)

णिकारस्त्रजं दीप्तं क्रोधादुद्धान्तलोचनम् । कचिद्व्यति चित्राङ्गं कचिद्वदति सुस्वरम् ॥ १३४
 कचिद्व्यायति युक्तात्मा कचित्स्थूलं प्रमार्जति । कचिद्रायति विश्वात्मा कचिद्रौति सुहृद्गुहः ॥
 तानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । प्रभुत्वमात्मसंबोधो ह्यधिष्ठानगुणैर्युतः ॥ १३६
 अनुभ्यामवनिं गत्वा प्रणतः प्राञ्जलिः स्थितः । आज्ञापय त्वं देवेश किं कार्यं करवाणि ते ॥
 ध्रुवाचाऽऽक्षिप मखं दक्षस्येह महेश्वरः । देवस्यानुमोतिं श्रुत्वा वीरभद्रो महाबलः ॥ १३८
 णम्य शिरसा पादौ देवेशस्य उमापतेः ॥ १३९
 तो बन्धात्प्रमुक्तेन सिंहेनेवेह लीलया । देव्या मन्युकृतं मत्वा दत्तो दक्षस्य स क्रतुः ॥ १४०
 न्युना च महाभीमा भद्रकाली महेश्वरी । आत्मनः सर्वसाक्षित्वे तेन सार्धं सहानुगा ॥ १४१
 एष भगवान्कुद्धः प्रेतावासकृतालयः । वीरभद्र इति ख्यातो देव्या मन्युप्रमार्जकः ॥ १४२
 एकोऽसृजद्रोमकूपेभ्यो रौद्रान्नाम गणेश्वरान् । रुद्रानुगां महावीर्या रुद्रवीर्यपराक्रमाः ॥ १४३
 रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे रुद्रसमप्रभाः । ते निपेतुस्ततस्तूर्णं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १४४
 ततः किलकिलाशब्द आकाशं पूरयन्निव । तेन शब्देन महता व्रस्ताः सर्वे दिवौकसः ॥ १४५
 पर्वताश्च व्यशीर्यन्त कम्पते च वसुंधरा । मेरुश्च घूर्णते विप्राः क्षुभ्यन्ते वरुणालयाः ॥ १४६
 अग्रयो नैव दीप्यन्ते न च दीप्यति भास्करः । ग्रहा नैव प्रकाशन्ते नक्षत्राणि न तारकाः ॥
 ज्योतिषयो नाभ्यभाषन्त न देवा न च दानवाः । एवं हि तिभिरीभूते निर्दहन्ति विमानिताः ॥ १४८
 तयो सिंहनादं प्रमुञ्चन्ते घोररूपा महाबलाः । प्रभञ्जन्ते परे घोरा यूपानुत्पाटयन्ति च ॥ १४९
 कन्या र्दन्ति तथा चान्ये विनृत्यन्ति तथाऽपरे । आधावन्ति प्रधावन्ति वायुवेगा मनोजवाः ॥
 सत्य र्गन्ते यज्ञपात्राणि यागस्याऽऽयतनानि च । शीर्यमाणानि दृश्यन्ते तारा इव नभसि ॥ १५०
 यामेतार व्यान्नपानभक्षाणां राशयः पर्वतोपमाः । क्षीरनद्यस्तथा चान्या घृतपायसकर्दमाः ॥ १५१
 तेषां युमण्डोदका दिव्याः खण्डशर्करवालुकाः ॥
 प्रतियग्वसाविवहन्त्यन्या गुडकल्या मनोरमाः । उच्चावचानि मांसानि भक्ष्याणि विवि ॥ १५२
 मध्यमोक्तानि च दिव्यानि लेहं चोष्यं तथाऽपरे । भुञ्जते विविधैर्वक्त्रैर्विलुण्ठन्ति (* २
 स्वसा कोपान्महाकायाः कालाग्रिसदृशोपमाः । सुरसैन्यानि मर्दन्तो भीषयन्ति) च रुन्त ॥
 पौलस्त्यं हन्ति विविधाकाराश्चक्षिपुः सुरयोषितः ॥ २५२
 पौलस्त्यं तं तोपप्रयुक्तास्तु सर्वदेवैः सुरक्षितम् । तं सृजमहनञ्शीघ्रं रुद्रकल्पाः समीपतः ॥ १५३
 सन्ये तथा नादान्सर्वभूतभयंकरीन् । छित्त्वा शिरोऽन्ये यज्ञस्य विनदन्ति भय ॥ १५४
 क्षमां तु देव दक्षपतिश्चैव देवो यज्ञपतिस्तथा । मृगरूपेण चाऽऽकाशे प्रपलायितुमारभत ॥ १५५
 भद्रोऽप्रमेयात्मा ज्ञात्वा तस्य बलं तदा । अन्तरिक्षगतस्याऽऽशु चिच्छेदास्य

न्यः

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

क्षिप्रं

ह. श्रुतं

रेणुं १३०

श्री १३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१३०

१

[अ० ३० श्लो० ११९-१८२]

(दक्षशापवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

दक्षः प्रजापतिश्चैव नष्टः संभ्रान्तचेतेनः । क्रुद्धेन वीरभद्रेण शिरः पादेन पीडितम् ॥
जराभिभूततीव्रात्मा निपपात महीतले ॥

त्रयस्त्रिंशदेवतानां ताः कोट्यो विमलात्मिकाः । पाशेनाश्रिवलेनाऽऽशु वद्धाः सिंहवलेन च
सितो जग्मुर्महात्मानं सर्वे देवा महाबलम् । प्रसीद भगवन् रुद्र भृत्यानां मा क्रुधः प्रभो ॥

सिततो ब्रह्मादयो देवा दक्षश्चैव प्रजापतिः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा कथ्यतां को भवानिति
वीरभद्र उवाच—

अन च देवो न चाऽऽदित्यो न च भोक्तुमिहाऽऽगतः । नैव द्रष्टुं हि देवेन्द्रान्न च कौतूहलान्वित
तेदक्षयज्ञविनाशार्थं संप्राप्तं विद्धि मामिह । वीरभद्र इति ख्यातं रुद्रकोपाद्विनिर्गतम् ॥

भद्रकाली च विज्ञेया देव्याः क्रोधाद्विनिर्गता । प्रेषिता देवदेवेन यज्ञान्तिकमिहाऽऽगता ॥
शरणं गच्छ राजेन्द्र देवं तं त्वमुमापतिम् । वरं क्रोधोऽपि रुद्रस्य वरदानं न देवतः ॥

वीरभद्रवचः श्रुत्वा दक्षो धर्मभृतां वरः । तोषयामास देवेशं शूलपाणिं महेश्वरम् ॥
भद्रुष्टे यज्ञवाटे तु विदुतेषु द्विजातिषु । तारामृगभये दीप्ते रौद्रे भीममहानले ॥

शूलनिर्मिन्नवदनैः कूजद्भिः परिचारकैः । निखातोत्पाटितैर्यूपैरपविद्धैर्यतस्ततः ॥
उत्पतद्भिः पतद्भिश्च गृध्रैरामिषगृध्रुभिः । पक्षपातविनिर्धृतैः शिवाशतनिनादितैः ॥

प्राणापानौ संनिरुध्यं ततः स्थानेन यत्नतः । विचार्य सर्वतो दृष्टिं बहुदृष्टिरामित्राजित् ॥
हसा देवदेवेशस्त्वयिकुण्डादुभयार्तैः । चण्डसूर्यसहस्रस्य तेजः संवर्तकोपमम् ॥

हस्य चैनं भगवानिदं वचनमब्रवीत् । नष्टस्तेऽज्ञानतो दक्ष प्रीतिस्ते मयि संप्रतम् ॥
कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं बृहि किं करवाणि ते । श्रावितं च समाख्याय देवानां गुरुभिः सह ॥

चाञ्जलिं कृत्वा दक्षो देवं प्रजापतिः । भीतशङ्कितचित्रस्तः सवाष्पवदनेक्षणः ॥
प्रसन्नो भगवान्यदि वाऽहं तव प्रियः । यदि वाऽहमनुग्राह्यो यदि देवो वरो मम ॥

यं भक्षितं पीतमशितं यच्च नाशितम् । चूर्णीकृतं चापविद्धं यज्ञसंभारमीदृशम् ॥
कालेन महता प्रयत्नेन च संचितम् । तन्न मिथ्या भवेन्मह्यं वरमेतं वृणोम्यहम् ॥

ऽस्त्वित्याह भगवान्भगनेत्रहरो हरः । धर्माध्यक्षं महादेवं व्यक्षंतं वै प्रजापतिः ॥
ध्यामवान् गत्वा दक्षो लब्ध्वा भवाद्वयम् । नान्नामष्टसहस्रेण स्तुतवान्पृथग्भध्वजम् ॥

दक्ष उवाच—
देवदेवेश देवारिवलसूदन । देवेन्द्र ह्यमरं श्रेष्ठ देवज्ञानवपूजित ॥

प्राक्ष विरूपाक्ष व्यक्ष यक्षाधिपप्रिय । सर्वतःपाणिर्भद्रस्त्वं सर्वतोक्षिशिरोमुखः ॥
भतःश्रुतिमाहोके सर्वानावृत्य तिष्ठसि ॥

१ क. 'व विनष्टो आ' । २ ख. ग. घ. ङ. 'वसः । कु' । ३ ख. ग. ङ. 'तत ऊर्ध्वम्' । ४ ख. ग. घ. नि
सति । ५ ङ. 'गतः' । शं । ६ ख. ग. घ. ङ. 'वतेः । वी' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'प्रदक्षि' । ८ ख. ग. 'मयं दीप्ते
घ. 'मयं यज्ञे दीप्ते रौद्रे महाध्वरो । शं । ९ ङ. 'ये यज्ञे दीप्ते रौद्रे म' । १० ख. घ. 'ध्य वज्रस्था' । ११ ख.
पतिः । च' । १२ घ. 'तः । चित्रसू' । १३ क. 'यन्द्रसू' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'विते च । १५ ख. भीतः द
क. यज्जगध' । १७ घ. 'चूर्णितं चा' । १८ घ. 'द्धं च य' । १९ ख. घ. ङ. 'रज्येष्ट' । २० ङ. 'पादास्त्वं
ख. घ. 'मुखम् । स' । २२ घ. 'तिगच्छे' । २३ ख. घ. 'सर्वमावृत्य तिष्ठति । शं' ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्— [अ० ३० श्लो० १८३-२१०]

(दक्षशापवर्णनम्)

तर्कण महाकर्ण कुम्भकर्णार्णवालय । गजेन्द्रकर्ण गोकर्ण पाणिकर्ण नमोऽस्तु ते ॥ १८३
 त्रिशतावर्त शतजिह्व शतानन । गायन्ति त्वां गायत्रिणो ह्यर्चयन्ति तथाऽर्चिनः ॥ १८४
 त्रिनवगोप्ता च ब्रह्मा च त्वं शतक्रतुः । मूर्तीश त्वं महामूर्ते समुद्राम्बुधराय च ॥ १८५ ते उपे
 य, ह्यस्मिन्देवतास्ते गावो गोष्ठ इवाऽऽसते शरीरं ते प्रपश्यामि सोममग्निं जलेश्वरम् ॥ १८६ १८७
 गदित्यमथ विष्णुं च ब्रह्माणं सट्टहस्पतिम् । क्रिया कार्यं कारणं च कर्ता करणमेव च ॥ १८७ १८८
 ते च सदसच्चैव तथैव प्रभवान्वयम् । नमो भवाय शर्वाय रुद्राय वरदाय च ॥ १८८ १८९
 त्रां पतये चैव नमस्त्वन्धकघातिने । त्रिजटाय त्रिशिर्षाय त्रिशूलवरधारिणे ॥ १८९ १९०
 त्र्यम्बाय त्रिनेत्राय त्रिपुरघ्नाय वै नमः । नमश्चण्डाय मुण्डाय प्रचण्डाय धराय च ॥ १९० १९१
 दण्डिमासंक्तकर्णाय दण्डिमुण्डाय वै नमः । नमोऽर्धदण्डकेशाय निर्णकाय विकृताय च ॥ १९१ १९२
 विलोहिताय धूम्राय नीलग्रीवाय ते नमः । नमस्त्वप्रतिरूपाय शिवाय च नमोऽस्तु ते ॥ १९२ १९३
 सूर्याय सूर्यपतये सूर्यध्वजपताकिने । नमः प्रमथनाथाय वृषस्कन्धाय धन्विने ॥ १९३ १९४
 नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यकवचाय च । हिरण्यकृतचूडाय हिरण्यपतये नमः ॥ १९४ १९५
 सत्रघ्नाय दण्डाय वर्णपानपुटाय च । नमः स्तुताय स्तुत्याय स्तूयमानाय वै नमः ॥ १९५ १९६
 सर्वायाभक्ष्यभक्ष्याय सर्वभूतान्तरात्मने । नमो होत्राय मन्त्राय गुरुध्वजपताकिने ॥ १९६ १९७
 नमो नमाय नम्याय नमः किलिकिलाय च । नमस्ते शयमानाय शयितायोत्थिताय च ॥ १९७ १९८
 स्थिताय चलमानाय मुद्राय कुटिलाय च । नमो नर्तनशीलाय मुखवादित्रकारिणे ॥ १९८ १९९
 नाट्योपहारलुब्धाय गीतवाद्यरताय च । नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय बलप्रमथनाय च ॥ १९९ २००
 कलनाय च कल्पाय क्षयायोपक्षयाय च । भीमदुन्दुभिहासाय भीमसेनप्रियाय च ॥ २०० २०१
 उग्राय च नमो नित्यं नमस्ते दशबाहवे । नमः कपालहस्ताय चिताभस्मप्रियाय च ॥ २०१ २०२
 त्रिभीषणाय भीष्माय भीष्मव्रतधराय च । नमो विकृतवक्षाय खड्गजिह्वाग्रदंष्ट्रिणे ॥ २०२ २०३
 प्रकाममांसलुब्धाय तुम्बवीणाप्रियाय च । नमो वृषाय वृष्याय वृष्णये वृषणाय च ॥ २०३ २०४
 प्रकटकटाय चण्डाय नमः सावयत्राय च । नमस्ते वरकृष्णाय वराय वरदाय च ॥ २०४ २०५
 मध्वरगन्धमाल्यवस्त्राय वरातिवरये नमः । नमो वर्षाय वाताय छायायै आतपाय च ॥ २०५ २०६
 शमो रक्तविरक्ताय शोभनायाक्षमालिने । संभिन्नाय विभिन्नाय विविक्तविकटाय च ॥ २०६ २०७
 पौष्ट्योर्ध्वोरूपरूपाय घोरघोरतराय च । नमः शिवाय शान्ताय नमः शान्ततराय च ॥ २०७ २०८
 मौलिकृपाद्गुहेत्राय एकशीर्ष नमोऽस्तु ते । नमो वृद्धाय लुब्धाय संविभागप्रियाय च ॥ २०८ २०९
 क्षमश्चमालार्थिताज्ञाय नमः पाशुपताय च । नमश्चण्डाय घण्टाय घण्टया जर्घं गृन्धिणे ॥ २०९ २१०
 हस्तशतघण्टाय घण्टामालाप्रियाय च । प्राणदण्डाय त्यागाय नमो हिलिहिलाय च ॥ २१०

१ ख. ग. ड. 'नतः । गा' । २ ख. घ. ड. 'णो अर्चयन्ति तथाऽर्चिनः । दे' । ३ ख. ग. घ. ड. 'रं तय

घ. 'र्थं च करणं कर्ता कार' । ५ ख. च तथैव क्रियमाणकम् । अ' । ६ घ. ड. 'य मुण्डायाम्बुध' । ख. 'य मुण्डचाप

क्षिप्रं । 'सक्तिवर्णाय मुण्ड' । ८ ख. ग. ड. 'गुष्काय । ९ ख. ड. वै । १० ख. ग. घ. ड. 'य विरूपाय शिवाय च । तो

ड. 'ख. ड. 'मः । शर्वा' । १२ ग. किलिकि' । घ. किलिकि' । १३ ख. घ. ड. मुण्डाय । १४ ड. वृषभ वृष्णाय क

रणु' । १५ ख. ग. घ. 'मः पचपवाय । ड. मः 'पदपदाय । १६ ख. ग. ड. 'स्ते अज कु' । १७ ख. घ. घ. ड. 'रघोयः खं व

वा' । ख. 'मो नमः । न' । १९ ख. घ. ड. 'मः दशपदाय । २० क. 'ध्वरन्नि' । २१ घ. ड. 'न्निने । स' । २२

हिलिहिलाय । २३ क. च । हं डं का ।

[अ० ३० श्लो० २११-२२२]

(दक्षशापवर्णनम्)

वायुपुराणम् ।

हुंहुंकाराय पारार्य हुंहुंकारपियाय च । नमश्च शम्भवे नित्यं गिरिवृक्षकलाय च ॥
 गर्भमांसजगृगालाय तारकाय तराय च । नमो यज्ञाधिपतये हुतायोपद्रुताय च ॥
 ते उपे यज्ञवाहाय दानाय तप्याय तपनाय च । नमस्तटाय भव्याय तडितां पतये नमः ॥
 १८१ अन्नदायान्नपतये नमोऽस्त्वन्नभवाय च । नमः सहस्रशीर्षाय सहस्रचरणाय च ॥
 १८२ संपापहस्रोद्यतशूलाय सहस्रनयनाय च । नमोऽस्तु बालरूपाय बालरूपधराय च ॥
 १८३ दवा बालानां चैव गोप्त्रे च बालक्रीडनकाय च । नमः बुद्धाय बुद्धाय क्षोभणायाक्षताय च ॥
 १८४ आर्हो ज्ञाङ्गितकेशाय मुक्तकेशाय वै नमः । नमः पट्कर्मनिष्ठाय त्रिकर्मनिरताय च ॥
 १८५ ते भर्णाश्रमाणां विधिवत्पृथक्कर्मप्रवर्तिने । नमो घोषाय घोष्याय नमः कलकलाय च ॥
 १८६ * श्वेतपिङ्गलनेत्राय कृष्णरक्तक्षणाय च । धर्मार्थकाममोक्षाय क्रथाय क्रथनाय च ॥
 १८७ ख्याय सांख्यमुख्याय योगाधिपतये नमः । नमो रथ्यविरथ्याय चतुर्ष्वथरताय च ॥
 १८८ तणाजिनोत्तरीयाय व्यालपञ्चोपवीतिने । ईशान वज्रसंहाय हरिकेश नमोऽस्तु ते ॥
 १८९ विवेकैकनाथाय व्यक्ताव्यक्त नमोऽस्तु ते ॥
 १९० काम कामद कामघ्नं धृष्टोदृत निसूदनः । सर्व सर्वद सर्वज्ञ संध्याराग नमोऽस्तु ते ॥
 १९१ महाबल महाबाहो महासत्त्व महाद्युते । महामेघैश्वर्यमक्ष महाकाल नमोऽस्तु ते ॥
 १९२ लज्जोर्लज्जजटिने बलकलाजिनधारिणे । दीप्तसूर्याग्निजटिने बलकलाजिनवाससे ॥
 १९३ देवसूर्यप्रतिप तपोनित्य नमोऽस्तु ते ॥
 १९४ मादन शतावर्त गङ्गातोयार्द्र मूर्धज । चन्द्रावर्त युगावर्त मेघावर्त नमोऽस्तु ते ॥
 १९५ अक्षकर्ता च अजदश्च त्वमेव हि । अजस्रश्च पक्ता च पक्षभुक्तपंच नमः ॥
 १९६ जोऽण्डजश्चैव रोदजोऽग्निज एव च । त्वमेव देवदेवेशो भूतग्रामेश्वतुर्विधः ॥
 १९७ रस्य ब्रह्मा त्वं प्रतिहर्ता त्वमेव च । त्वमेव ब्रह्मविदुषामपि ब्रह्मविदां वरः ॥
 १९८ स्य परमा चोन्निरव्यायुज्योतिषां निधिः । कृक्कसामानि तैथीङ्कारमाहुस्त्वां ब्रह्मवादिनः ॥
 १९९ धी हवी हवी हुवां वाचाऽहुनिः सदा । गायन्ति त्वां सुरश्रेष्ठ सामगा ब्रह्मवादिनः ॥
 २०० र्पयो कृङ्कयश्च सामाश्वर्मयस्तथा । पठ्यसे ब्रह्मविद्भिस्त्वं कल्पोपनिषदां गणैः ॥
 २०१ णाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वर्णावराश्वये । त्वामेव मेघसंघाश्च विश्वस्तनितगर्जितम् ॥२२॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थनास्ति ख. पुस्तके ।

क. य हुं हुं का। २ ख. ग. घ. नमः सक्षपचे निं ड. नम । शसपचे निं। ३ ख. घ. ड. ताय प्रदुता
 १८१ अन्ताय । ५ ख. घ. ड. य तंथाय । ६ ख. ग. घ. अन्नादा। ७ ख. ग. घ. ड. नमस्त्वन्नभुजाय । ८ ख. ग. घ. ड. भोवालाश्ववर्णाय वां । ९ ख. ग. घ. ड. लातुचरणो । १० ख. ग. घ. ड. भेतुशाय त्रिं । ११ ड. मू
 १८२ य घोषाय । १२ ड. प्पदरथाय । १३ ग. रथाय । १४ ग. ड. ते । त्र्यम्बिकात्र्यम्बिकना । १५ ख. घ. भ्रि हा
 १८३ पूदन । सं । १६ ख. ड. धरवपुत्र । १७ ख. घ. ड. पचोऽनल । जं । १८ घ. ड. यजाण्ड । १९ घ. ड.
 च । चरां । २० ग. घ. ड. स्यं स्रया त्वं । २१ घ. ड. मपुत्रे । २२ घ. ड. दां विधिः । सं । २३ ख. ग.
 खं वां । २४ क. तथोङ्कां । २५ ख. निः । हाई हाई हयोहाई हुवाचाऽऽहुतिकाऽऽसकृत् । गां । ग. निः ।
 य हुवोहायिहुवाचाऽऽहुतिवाऽऽसकृत् । गां । घ. निः । हाई हाई हुयोहाई हुवाचाऽऽहुतिकाऽऽसकृत् । गां । ड. निः ।
 य हुवोहायि हुवाचाऽऽहुतिवाऽऽसकृत् । गां । २६ घ. त्रित । सं ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ३० श्लो २३३-२९९]

(दक्षशापवर्णनम्)

परस्त्वमृतवो मांसो मासार्द्धमेव च । कलाकाष्ठानिमेपाश्च नक्षत्राणि युगा ग्रहाः ॥ २३३
 तां कुकुदं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहो मृगाणां पततां ताक्ष्योऽनन्तश्च भोगिनाम् ॥ २३४
 दो ह्युदधीनां च यन्त्राणां धनुरेव च । वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः शमः । व्यवसायो धृतिर्लोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥ २३६
 दी त्वं शरी चापि खट्वाङ्गी भुर्भरी तथा । छेत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेतोऽप्यन्तको मतः ॥ २३७
 रक्षणसंयुक्तो धैर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 वैली तृणौषध्यः पशवो मृगपक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालपुष्पफलप्रदः ॥ २३९
 दक्षान्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्कार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥ २४०
 विश्वश्च कपिलश्चैव कपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णप्रिय एव च । (* त्वमिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२)
 उत्फुल्लश्चित्रमानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च प्रहुतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्म यजुषां शतरुद्रियम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गव एव च । सत्त्वं त्वं च रजस्त्वं च तमश्च प्रजनं तथा ॥ २४५
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च । उन्मेषश्चैव मेषश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहितार्ङ्गो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोदरः । शुचिरोमा हरिश्चमश्रुर्ध्वकेशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादित्रनृत्याङ्गो गीतवादनकप्रियः । मत्स्यो जलो जलो जलयो जवः कालः कली कलः ॥ २४८
 विकालश्च सुकालश्च दुःकालः कालनाशनः । मृत्युश्चैव क्षयोऽन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 संवर्तकोऽन्तकश्चैव संवर्तकबलाहकौ । वटो घटीको घण्टीको चूडालो लवलो वैली ॥ २५०
 ब्रह्मकालोऽग्निवक्त्रश्च दण्डी मुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 चतुराश्रमवेत्ता च चातुर्वर्ण्यकरश्च ह । क्षराक्षरप्रियो धूर्तोऽग्रेणोऽगण्यगणार्थिषः ॥ २५२
 रक्तमौल्याम्बरधरो गिरिशो गिरिकप्रियः । शिल्पीशः शिल्पिनां श्रेष्ठः सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥ २५३
 भगनेत्रान्तकश्चन्द्रः पूष्णो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ॥ २५४
 गीतावर्तश्च गूढश्च गूढप्रतिनिपेवितौ ॥ २५५
 धारणस्तारकश्चैव सर्वभूतसुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातौ धारणो धरः ॥ २५६

* धनुश्चिह्नान्तगतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. मासा मासा । २ ख. युगप्र । ग. ह. युगं प्र । ३ ख. ड. च । त्वमेव चेच्छा द्वेषश्च राग.
 शमः । घ. च । त्वमेव चेच्छा द्वेषश्च रागे मोहः क्षमा शमः । ४ ख. ग. घ. ड. ता मन्ता मनो म । ५ ख.
 धर्मार्थः । ६ ख. ग. घ. ड. 'वलयस्तृणौ । ७ क. ग. 'लपुष्प' । ८ ख. ड. 'श्चान्तं च मध्यं च गां । ९
 शिर्वृत्तं 'न्द्रश्च य' । १० ग. ड. 'भुः । त्रैसोपर्णं त' । घ. 'भुः । त्रैसोपर्णं त' । ११ ग. घ. ड. गिरिकोथेन्दुको
 ड. ख. घ. जीवमुद्र । १२ घ. 'त्वं च त्वं रजश्चैव त' । १३ ड. 'जश्च त्वं त' । १४ ख. घ. ड. 'पश्च निमेषश्च क्षुतं तौ
 रणौ । १५ ख. ग. घ. ड. 'ताप्राप्तदो दं' । १६ ख. ग. रः । मुचीरो । १७ घ. ड. 'श्च दुःकालः । १८ क. 'लः कलः
 गां ख. घ. ड. 'रो करः । २१ क. बलम् । २२ घ. मुण्डद्विदं । ड. मुण्डद्विदण्डधृत् । २३ ख. ग. गण्यगण्यो गण
 ल्यागण्यगण्य । २४ क. 'पः । रुद्राक्षमां । २५ क. गिरिको । २६ ख. ग. ड. 'मालाम्' । २७ ग. ड.
 । २८ ख. घ. नां विधा । २९ ड. 'ता धर' ।

[अ०-३० श्लो० २५६-२७९]

वायुपुराणम् ।

(दशशापवर्णनम्)

तपो ब्रह्म च सत्यं च ब्रह्मचर्यमथाऽऽर्जवम् । भूतात्मा भूतकृद्भूतो भूतभव्यभवोद्भूतः ।

भूर्भुवस्वरितिश्चैव तैथोत्पत्तिर्महेश्वरः । ईशानोद्वीक्षणः शान्तो दुर्दान्तो दन्तनाशनः ।

ब्रह्मावर्ते सुरावर्ते कामावर्ते नमोऽस्तु ते । कामविम्वर्निहर्ता च कर्णिकाररजःप्रियः ।

यखचन्द्रो भीममुखः सुमुखो दुर्मुखो मुखः । चतुर्मुखो बहुमुखो रणे ह्यभिमुखः सदा ।

गौतमो गोमर्तारश्च गोवृषेश्वरवाहनः । * धर्मकृद्दर्मस्रष्टा च धर्मो धर्मविदुत्तमः ॥

त्रेलोक्यगोप्ता गोविन्दो मानदो मान एव च । तिष्ठस्थिरश्च स्थाणुश्च निष्कम्पः कम्प

वर्णारणो दुर्विषदो दुःसहो दुरतिक्रमः । दुर्धरो दुष्प्रकम्पश्च दुर्विदो दुर्जयो जयः ॥

देशः शशाङ्कः शमनः शीतोष्णं दुर्जराऽथ तृट् । आधयो व्याधयश्चैव व्याधिहा व्याधिग

हो यज्ञो मृग व्याधो व्याधीनामाकरोऽक्षरः । शिखण्डी पुण्डरीकाक्षः पुण्डरीकावलोकनः ।

पण्डितः सद्गण्डश्च दण्डमुण्डविभूषितः । विषपोऽमृतपथैव सुरापः क्षीरसोमपः ॥

धुपश्चाज्यपथैव सर्वपथमहाबलः । वृषांश्वाहो वृषभस्तथा वृषभलोचनः ॥

वृक्तनैव विख्यातो लोकानां लोकसत्कृतः । चन्द्रादित्यौ चक्षुषी ते हृदयं च पितामहः ॥

शान्वापस्तथा देवो धर्मकर्मप्रसाधितः ॥

गुह्यां न च गोविन्दः पुराण ऋषयो न च । माहात्म्यं वेदितुं शक्ता याथातथ्येन ते शिवश्च

विश्वेयः सुसूक्ष्मास्ते न मह्यं यान्ति दर्शनम् । ताभिर्मां सततं रक्ष पिता पुत्रमिवौरसम् ॥

इतिगणियोऽहं तवानघ नमोऽस्तुते । भक्तानुकम्पी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वयि ॥

एतेनैकानि पुंसामाहत्य दुर्दशः । तिष्ठत्येकः समुद्रान्ते स मे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ।

द्रा जितश्वासाः सत्त्वस्थाः समदर्शिनः । ज्योतिः पश्यन्ति युञ्जानास्तस्मै योगात्मने ॥

सर्वभूतानि युगान्ते समुपस्थिते । यः शेते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽप्सु शायिनम् ॥

य वदने राहोर्धः सोमं ग्रसते निशि । ग्रसत्यर्कं च स्वर्भानुर्भूत्वा सोमाग्निरेव च ॥

पृष्ठमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् । रक्षन्तु ते हि मां नित्यं नित्यमाप्याययन्तु मां ॥

आप्नुत्यपतिता गर्भादधोभागगताश्च ये । तेषां स्वाहाः स्वधाश्चैव आप्नुवन्तु स्वदन्तु च ॥

नुज्ञ रोदन्ति देहस्थः प्राणिनो रोदयन्ति च । हर्षयन्ति च हृष्यन्ति नमस्तेभ्यस्तु नित्यं

जैनमुद्रे नदीदुर्गे पर्वतेषु गुहासु च । वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कान्तारगहनेषु च ॥

व्यथेषु रथेयासु चत्वरेषु सभासु च । (+हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानालयेषु च ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. ख. घ. पुस्तकेषु नास्ति

१ ख. ग. घ. ङ. ब्रह्मा । २ क. ग. ङ. 'रितश्चै' । ३ ख. ग. घ. तथा ह्यभिर्म । ४ क. 'नो वीक्ष्य' ।

५ ख. ग. घ. ङ. 'स्वविनिर्हन्ता क' । ७ घ. 'मुखस्तथा' । ८ घ. 'ज्योतिः' । ९ घ. ङ. 'दधि' ।

१० ख. ग. घ. ङ. 'गोनधो गोप्र' । ११ घ. 'न्दो गोमार्गमार्ग' । १२ घ. 'न्दो गोमार्गमार्ग' । १३ घ. 'न्दो गोविन्द' ।

१४ घ. च । 'रोदुः प्रक' । १५ घ. 'णं सुजरा' । १६ ख. 'ण्डधृतसद्गण्डश्च रु' । १७ ग. 'शुक्रो' । १८ ख. 'ध' ।

१९ घ. 'ण्डविनाशनः' । २० वि. 'डण्डभृत्सकुण्डण्डश्च रुद्रदण्डविनाशनम्' । २१ विजितास्तु ये । २२ ग. ङ. 'धुच्युताच्यपथै' ।

२३ ग. घ. ङ. 'गोपोऽस्तु' । २४ ख. ङ. 'रक्षासु' ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ३० श्लो० २८०-३०९]

(दक्षशापवर्णनम्)

तेषु दिशासु विदिशासु च) । चन्द्रार्कयोर्मध्यंगता ये च चन्द्रार्करश्मिषु ॥ २८०
 ये च ये च तस्मात्परंगताः । नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यश्च नित्यशः ॥ २८१
 कुक्कुलाः कुशा ह्रस्वा नमस्तेभ्यस्तु नित्यशः ॥ २८२
 विंगो देव सर्वभूतपतिर्भवान् । सर्वभूतान्तरात्मा च तेन त्वं न निमज्जितः ॥ २८३
 द्वेषश्च त्वमेव यस्माद्यज्ञैर्विविधदक्षिणैः । त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमज्जितः ॥ २८४
 मायया देव मोहितः सूक्ष्मया त्वया । एतस्मात्कारणाद्वापि तेन त्वं न निमज्जितः । २८५
 त्वमेष देवेश त्वमेव शरणं मम । त्वं गतिस्त्वं प्रतिष्ठा च न चान्याऽस्ति न मे गतिः ॥ २८६
 स महादेव विरराम प्रजापतिः । भगवानपि सुमीतः पुनर्दक्षमभाषत ॥ २८७
 तुष्टोऽस्मि ते दक्ष स्तवेनानेन सुव्रत । बहुनाऽत्र किमुक्तेन मत्समीपं गमिष्यसि ॥ २८८
 नमज्जनीद्वाक्यं त्रैलोक्याधिपतिर्भवः । कृत्वाऽऽश्वासकरं वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यमाहृतम् ॥ २८९
 दक्ष न कर्तव्यो मन्युर्विघ्नमिमं प्रति । अहं यज्ञेहा न त्वन्यो दृश्यते तत्पुरा त्वया ॥ २९०
 तं वरमिमं मत्तो गृहीष्व सुव्रत । प्रसज्यवदनो भूत्वा त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥ २९१
 स्वमेवसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च । प्रजापते मत्प्रसादात्फलभागी भविष्यसि ॥ २९२
 त्वं नृपदङ्गानुद्धृत्य सांख्यान्योगांश्च कृत्स्नशः । तपश्च विभुलं तप्त्वा दुःश्रं देवदानवैः ॥ २९३
 दिशार्धसंयुक्तैर्गूढमप्राज्ञनिर्मितम् । वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरीतं क्वचित्समम् ॥ २९४
 यथैरध्यवसितं पशुपाशविमोक्षणम् । सर्वेषामाश्रमाणां तु मया पाशुपतं व्रतम् ॥ २९५
 आदितं शुभं दक्ष सर्वपापविमोक्षणम् ॥ २९६
 य चीर्णस्य यत्सम्यक्फलं भवति पुष्कलम् । तदस्तु ते महाभाग मानसस्त्यज्यती ॥ २९७
 मुक्त्वा महादेवः सपत्नीकः सहानुगः । अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामितविक्रमः ॥ २९८
 प्राप्य च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः । ज्वरं च सर्वधर्मज्ञो बहुधा व्यभजत्तदा ॥ २९९
 न्त्यर्थं सर्वभूतानां गृणुध्वं तत्र वै द्विजाः ॥ ३००
 र्पाथितापो नागानां पर्वतानां शिलांरुजः । अग्रां तु नीलिकां विद्यान्निर्मोकं भुजगेष्वा ॥ ३०१
 रकः सौरभेयाणामूपरः पृथिवीतले । इमानामपि धर्मज्ञैर्दृष्टिमत्यवरोधनम् ॥ ३०२
 द्रोक्षन्तं तथाऽध्वानां शिखोद्भेदश्च वह्निणाम् । नेत्ररागः कोकिलानां ज्वरः प्रोक्तो महात् ॥ ३०३
 तां पित्तभेदश्च सर्वेषामिति नः श्रुतम् । शुकानामपि सर्वेषां हिमिका प्रोच्यते ज्वरः ॥ ३०४
 प्वपि वै विप्राः श्रमो ज्वर इहोच्यते ॥ ३०५
 तु तु सर्वज्ञ ज्वरो नामैष कीर्तितः । मरणं जन्मानि तथा मध्ये च विजते सदा ॥ ३०६
 आदेश्वरं तेजो ज्वरो नाम सुदारुणः । नमस्यश्चैव मान्यश्च सर्वप्राणिभिराश्वरः ॥ ३०७
 तच्छा द्वेष्टोत्तमदीनमानसः पटेत्सदा यः सुसमाहितो नरः ॥ ३०८
 ह. 'मृत्युस्तृणौ' ३३ घ. 'तु' त्रैसोपर्ण नरो मुदा युतो । लभेत कामान्स यथा मनीषिताः ३४
 ह. 'भुः' त्रैसोपर्ण नरो मुदा युतो । लभेत कामान्स यथा मनीषिताः ३५
 १३ घ. 'त्वं यत्वं रज' ३६ ख. ग. ड. 'ज्ञहन्स्तुभ्यं दृष्टमेतत्पुरो मय' ३७
 १ 'ताम्राहो दं' । १७ ख. घ. 'आस्यपरं' । २ ख. ग. ड. 'ज्ञहन्स्तुभ्यं दृष्टमेतत्पुरो मय' ३८
 ख. ग. घ. ड. 'ले' । शुभा ३९ ख. ग. घ. ड. 'ले' । शुभा ४०
 घ. ड. 'रीं करः' । २१ क. बलम् । २२ गीलका । ख. ग. घ. ड. पीरकः । २३ ख. ग. घ. ड. 'ले' । शुभा ४१
 गण्यगण्यम् । २४ क. 'पः' । रुद्राक्षमा । २५ अजानां । २६ ख. ग. ड. 'हिकिका' । घ. 'हिकिका' । २७
 २८ ख. घ. नां विधा । २९ ह. 'ता घर' ।

[अ० ३०-३१ श्लो० ३०६-३२१।१-६] वायुपुराणम् ।
(देववंशवर्णनम्)

दक्षप्रोक्तं स्तवं चापि कीर्तयेद्यः शृणोति वा । नाशुभं प्राप्नुयात्किंचिद्दीर्घं चाऽऽयुर-
यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो योगवान्हरः । तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवानां ब्रह्मनिर्मित-
यशोराज्यसुखैश्वर्यत्रिचायुर्धनकाङ्क्षक्षिभिः । स्तोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च
उपेतं न्यायितो दुःखितो दीनश्चौरत्रस्तो भयादितः । राजकार्यनियुक्तो वा मुच्यते महतो
स्मिन्देहेनेन चैव देहेन गणानां स गणाधिपः । इह लोके सुखं प्राप्य गण एवोपपद्यते
संभाषणं च यक्षाः पिशाचा वा न नागा न विनायकाः । कुर्युर्विघ्नं गृहे तस्य यत्र संस्तूयते
दश वरशृणुयाद्वा इदं नारी सुभक्त्या ब्रह्मचारिणी । पितृभिर्भर्तृपक्षाभ्यां पूज्या भवति देव-
बर्हिस्शृणुयाद्वा इदं सर्वं कीर्तयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य सर्वाणि कार्याणि सिद्धिं गच्छन्त्यान-
ते भगवन्स चिन्तितं यच्च यच्च वाचाऽप्युदाहृतम् । सर्वं संपद्यते तस्य स्तवनस्यानुकीर्तनात् ॥
देवस्य सगुहस्याथ देव्या नन्दीश्वरस्य तु । वलिं विभवतः कृत्वा दमेन नियमेन च ॥
तः सै गोलको गृहीयान्नामान्याशु यथाक्रमम् । ईप्सिताल्लभतेऽत्यर्थं कामान्भोगांश्च मानव-
वृत्तश्च स्वर्गमाप्नोति स्त्रीसहस्रपरीवृतः ॥
सर्वकर्मसु युक्ते वा सुवेपातकः ॥ ३०६ ॥ पठन्दक्षकृतं स्तोत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
लोक्यं पूज्यमानः सुरासुरैः ॥
तुक्तेन विमानेन विराजते । आभूतसंघवस्थायां तु चरो भव-
शान्दवासः पराशरसुतः प्रभुः । नैतद्वेदयते कश्चिन्नेदं श्राव्यं तु कस्यचित्तेन ॥
गुह्यं येऽपि स्युः पापकारिणः । वैश्या स्त्रियश्च शूद्राश्च रुद्रलोकमवाप्नुयुः ॥
विभेभ्यः सदा पर्वसु पर्वसु । रुद्रलोकमवाप्नोति द्विजो वै नात्र संशयः ॥ ३२ ॥
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते दक्षप्रोक्तस्तवो नाम त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२४७७

अथैकत्रिंशोऽध्यायः ।

देववंशवर्णनम् ।

उवाच—

नुज्ञाता कथा पापप्रणाशिनी । या दक्षमधिकृत्येह कथा शर्वादुपागता ॥
ज्ञेन कथा ह्येषा प्रकीर्तिता । पितृणामानुपूर्व्येण देवान्वक्ष्याम्यतः परम् ॥
पूर्वमासन्स्वायंभुवेऽन्तरे । देवा यामा इति ख्याताः पूर्वं ये यज्ञसूनवः ॥
ह्यणः पुत्रा जिता जिदजिताश्च ये । पुत्राः स्वायंभुवस्यैते शुक्रनाम्ना तु मानसाः ॥
देवा देव्याः देवानां तु त्रयः स्मृताः । छन्दोगास्तु त्रयस्त्रिंशत्सर्वे स्वायंभुवस्य ह ॥
देवा दीधयः स्रवसो मतिः । विभासश्च क्रतुश्चैव प्रजातिर्विशतो द्युतिः ॥

य. च । २ ख. घ. दीर्घमायुः । ३ घ. सुभगा । ४ क. सयुक्तो गृ । ५ ग. शुक्रो । ६ ख.
घ. णाशनी । ७ घ. ड. नी । यक्ष । ८ ख. ग. घ. ड. त्रा अजत्वादाजितास्तु ये । ९ ग. ड.
ख. ग. ड. त्स वै स्वा ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ३१ श्लो० ७-२९]

(देववंशवर्णनम्)

तेषु त्रैश्व यामा द्वादश कीर्तिताः । [*अभिमन्युस्त्रैदृष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥
 रस्त्वम्यै रूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥
 कुकुदलाः युश्वैव युक्तो ग्रांवाजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाद्यं यविष्ठोऽमृतवानपि ॥
 रो ह्युदविगो भुविभावश्च मूलिकोऽथ दिदेहकः । श्रुतिशृणो बृहच्छुक्रो देवा द्वादश कीर्तिताः ॥
 द्वेपश्च यसे पंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विषिमन्तो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥
 दी त्वं मायं सदा ह्यासीद्विश्वभुक्प्रथमो विभुः । असुरा ये तदा तेषामासन्दायादवान्धवाः
 क्षणसंमः गन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्या देवयोनयः ॥
 वली तस्य भुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥
 दश्रुतुभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥
 थ नगरादिह नोच्यन्ते मा प्रसङ्गो भवत्विवह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः सांप्रतं मनुः ॥
 णि दशं वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥
 कुपश्च सप्तर्षयः पूर्वमासन्ये तान्निबोधत । भृग्वङ्गिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥
 णि इवाश्वैव वसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवृत्तदुश्च मेधा मेधातिथिर्दुः ॥
 रेः तिष्णान्द्युतिमान्हव्यः सवनः पुत्र एव च । मनीः स्वायंभुवस्यैते दश पुत्रा महौ ॥
 णोऽप्रोक्ता महासुतः राजानः प्रथमः । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् ॥
 हिपिशाचं च सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥
 ततः शक्यमानपूर्व्येण वक्तुं वर्षशतैरपि । बहुत्वान्नामधेयानां संख्या तेषां कुले तथा ॥
 णि वै व्रजकुलारूपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अयनाब्दयुगत्रयं ॥
 ऋषय उचुः—
 एष भगवान्कालः सर्वभुतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किं
 त्वस्य चक्षुः का मूर्तिः के चास्यावयवाः स्मृताः किं नामधेयः कोऽस्यात्मा एतत्प्रब्रू-
 सूत उवाच—
 रक्तयतां कालसद्भावः श्रुत्वा चैवावधार्यताम् । सूर्ययोनिर्निमेषादिः संख्याचक्षुः स ते महात्मा
 भगवत्तरस्य त्वहोरात्रे निमेषावयवश्च सः । संवत्सरशतं त्वस्य नाम चास्य कलात्मकस्त ज्वरः
 ताहः प्रतानागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥
 यरण नां प्रविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु ऋतुभिस्त्वयनैस्तदा ॥
 त्वं सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सारः ॥ १२ ॥
 मं सरः पञ्चमस्तेषां कालः स युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबो-
 दहुरयिस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येयस्त्वऽसौ सारः कालमग्निः ताः

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'हृथश्च' । २ ड. 'प्रवृष्टिः' । ३ ड. सुदक्षो । ४ क. 'हृपुश्च' । ५ ड. ते । ज. शुभा । ६ ड. अजरो । ७ ख. ग. घ. ड. 'र्यमन्तो' । ८ ख. ग. घ. ड. पितरो र' । ९ ग. घ. ड. 'शौ' । १० ग. घ. ड. 'प्रतेन तु । अ' । ११ ख. घ. ड. 'तीतो व' । १२ ग. ड. 'शपोत्रा' । १३ ड. च । १४ ख. ग. घ. ड. 'ले कुले । या । १५ ग. घ. ड. 'त्मकः । किं' । १६ ड. 'तीतः का' । १७ ग. घ. ड. 'संय' । १८ ख. घ. ना । १९

२९]

०१३-४४ श्लो० ३३-३८। १-१२]

(२) भुवनविन्यासः)

वायुपुराणम् ।

७

८

११]

१२]

१३]

१४]

१५]

१६]

१७]

१८]

१९]

२०]

२१]

२२]

२३]

२४]

२५]

२६]

२७]

२८]

२९]

३०]

३१]

३२]

३३]

३४]

३५]

३६]

३७]

३८]

३९]

४०]

४१]

४२]

४३]

४४]

शृङ्गराष्ट्रं स्फीतं च नानाजनपदाकुलम् । नानावृक्षवनोद्देशं नानानगंमुवेष्टितम् ॥
 रनारीगणाकीर्णं नित्यं प्रयुदितं शिवम् । बहुधान्यवनोपेतं नानानृपतिपालितम् ॥
 उपेतं कीर्तनशतैर्नानारत्नाकराकरम् ॥

तस्मिन्देसो समाख्याता हेमशङ्खदलप्रभाः । महाकाया महावीर्याः पुरुषाः पुरुषर्षभाः ॥
 सभापणं दर्शनं च समस्थानोपसेवनम् । देवैः सह महाभागाः कुर्वते तत्र वै प्रजाः ॥
 दश वर्षसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् । धर्माधर्मविशेषश्च न तेष्वस्ति महात्मसु ॥
 अहिंसा सत्यवाक्यं च प्रकृत्यैव हि वर्तते ॥

ते भक्त्या शंकरं देवं गौरौ परमवैष्णवीम् । इज्यापूजानमस्कारांस्ताभ्यां नित्यं प्रयुज्यते ॥
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२२३

अथ चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

निसर्ग एष विख्यातो भद्राश्वानां यथार्थवत् । गृणुध्वं केतुमालानां विस्तरेण प्रकीर्तनम् ॥
 पथस्याचलेन्द्रस्य पश्चिमस्य महात्मनः । पश्चिमेन हि यत्तत्र दिक्षु सर्वासु कीर्तितम् ॥
 नाना नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्हथ ॥
 कृष्णो जयन्तो हरिपर्वतः । *अशोको वर्धमानश्च सप्तैते कुलपर्वताः ॥
 अपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिशता ज्ञेयाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 पदा नानाजातिसमाकुलाः । नानाप्रकारविज्ञेयास्त्वनेकनृपपालिताः ॥
 नाना विविधाः प्रथिता भुवि । अध्यासिता जनपदे, कीर्तनैश्च विभूषिताः ॥
 मधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विषमेषु च ॥
 पौरा गोमनुष्यकपोतकाः] । तत्सुखं भ्रमरा यूथा माहेयाचलकूटकाः ॥
 वकाः क्रौञ्चाः कृष्णाङ्गमणिपुञ्जकाः । कूटकम्बलमौषीयाः समुद्रान्तरकास्तथा ॥
 कुचाः श्वेताः सुवर्णकटकाः शुभाः । श्वेताङ्गाः कृष्णापादाश्च विहाः कपिलकीर्ण ॥
 जिवाला हीनानां वनपातकाः । महिवाः कुमुदाभाश्च करपाटाः सहोत्कचाः ।
 नानासा वनासगजभूमिकाः । करञ्जमञ्जवा वाहाः किष्किण्डीपाण्डुभूमिकाः ॥
 जङ्गा वङ्गा राजीवकोकिलाः । वाचाङ्गाश्च महाङ्गाश्च मधौरेयाः सुरेचकाः ॥

* इदमर्थं नास्ति ग. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

ग. घ. ड. 'गरपत्तनम्' । २ ग. घ. ड. 'री' चप्रभविष्ण' । ३ घ. ड. 'सौरा' । ४ घ. ड. 'नुष्या' ग.
 'म' । ५ ड. 'णियुज्ज' । ६ घ. ड. 'येना' । ७ ग. घ. ड. '०' । ८ ग. घ. ड. '०' । ९ ग. विहाः क' । घ. विहा
 १० ग. घ. 'काः' । उत्या' । ड. 'काः' । उत्याकं' । ११ ग. घ. ड. 'नावान' । १२ घ. भुवन

श्रीमद्भैषायनमुनिप्रणीतम्—[अ० ४४-४९ श्लो० १९ २९ १०-१-२९]

(भुवनविन्यासः)-

तः काचलाश्चैव श्रवणा मत्तैकासिकाः । गोदावा वकुला वाङ्गा वङ्गाकामोदकाः कलाः
 न्ति महाभागाः प्रथमां तु महानदीम् । सुवर्णां पुण्यसलिलां महानागनिषेविताम् ॥ १६ ७
 तां तामसीं ज्यामां सुमेधां वकुलां नदीम् । विकीर्णां शिखिमालां च तथा दर्भावतीमपि ॥ ८
 दीं शुक्लनदीं पलाशां च महानदीम् । भीमां प्रभञ्जनां काश्चीं पुण्यां चैव कुशावतीम् ॥ ९
 शाकवतीं चैव पुण्योदां च महानदीम् । (*चन्द्रावतीं सुमूलां च ऋषभां चाऽऽपगोत्तमां
 समुद्रमालां च तथा चम्पावतीमपि । एकाक्षां पुष्कलां वाहां सुवर्णां नन्दिनीमपि ॥ २०
 लन्दीं चैव पुण्योदां भारतीं च महानदीम् । सीतोदापातिकां ब्राह्मीं विशालां च महानदीम्)
 रीं कुम्भकारीं च रुपां चैवापगोत्तमां । महिषीं मानुषीं दण्डां तथा नदनदीं शुभां ॥ २१ २२
 एताश्चान्याश्च पीयन्ते बह्व्यो हि सरितोत्तमाः+ देवर्षिसिद्धचरिताः पुण्योदाः पापहाः शुभाः ॥ १
 नानाजनपदास्कीं महापगाविभूषितम् । नानारत्नौघसंपूर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ २४ ४
 उदीर्णां धनधान्याढ्यैर्नरवासैः समन्ततः । संनिविष्टं महाद्वीपं पश्चिमं सुकृतात्मनाम् ॥
 निसर्गः केतुमालानामेष यः परिकीर्तितः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२३८

अथ पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

शांशपायन उवाच—

वर्षारौ समाख्यातौ द्वौ देशौ नस्त्वया प्रभो । उत्तराणां च वर्षाणां दक्षिणाः
 माचक्ष्व नो यथातथ्यं ये च पर्वतवासिनः ॥

सूत उवाच—

दक्षिणेन तु श्वेतस्य नीलस्यैवोत्तरेण तु । वर्षे रमणकं नाम जायन्ते तत्र मानवाः
 सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा जरादुर्गन्धवार्जिताः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च प्रियदर्शनाक्षुः स ते महात्
 तत्रापि सुमहान्दिव्यो न्यग्रोधो रोहिणो महान् । तस्य पीत्वा फलरसं पिबन्तो गतमकम ज्वरः
 वर्षसहस्राणि शतानि दश पञ्च च । जीवन्ति ते महाभागाः सदा हृष्टा नरो
 नोत्तरेण तु श्वेतस्य शृङ्गसाहस्य दक्षिणे । वर्षे हिरण्यतं नाम यत्र हिरण्यती नदी ॥ यन्नैस्तदा ॥
 बलाः सुतेजस्का जायन्ते तत्र मानवाः । सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा धनिनः प्रियदः ॥ २ ॥

दश सहस्राणि वर्षाणां तेऽमितौजसः । आयुष्प्रमाणं जीवन्ति शतानि दश । निब
 न् वर्षे महावृक्षो लकुचः पट्टसाश्रयः । तस्य पीत्वा फलरसं तत्र जीवन्ति मानवाः
 शृङ्गवतः शृङ्गाण्युच्छिन्नानि महान्ति च । एकं मणिमयं तेषामेकं चैव हिरण्यमयं
 मयं चैकं भवनैरुपशोभितम् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतं न्यो घ. पुस्तके नास्ति । + आर्षोऽयं पाठः ।

ख ग. ड. 'तताः का' । २ घ. 'तु' । ३ ग. ड. 'सुवर्णां पु' । ४ ग. ड. 'बहुला' । ५ घ
 'गु' । ६ क. ग. 'न्यायैर्न' । ७ 'शंपायन' । ८ १७ ग

(भुवनविन्यासः)

५७

॥ ८

॥ ११

॥ १२

॥ १३

॥ १४

॥ १५

॥ १६

॥ १७

॥ १८

॥ १९

॥ २०

॥ २१

॥ २२

॥ २३

॥ २४

॥ २५

॥ २६

॥ २७

॥ २८

॥ २९

॥ ३०

॥ ३१

॥ ३२

॥ ३३

॥ ३४

॥ ३५

॥ ३६

॥ ३७

॥ ३८

॥ ३९

॥ ४०

॥ ४१

॥ ४२

॥ ४३

॥ ४४

॥ ४५

॥ ४६

॥ ४७

तरस्य समुद्रस्य समुद्रान्ते च दक्षिणे । कुर्यस्तत्र तद्वर्षं पुण्यं सिद्धनिषेधितम् ॥
 अथ वृक्षा मधुफला नित्यं पुष्पफलोपगाः । वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ॥

सर्वकामफलास्तत्र केचिद्वृक्षा मनोरमाः । गन्धवर्णरसोपेतं प्रक्षरन्ति मधूत्तमम् ॥

अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र मनोरमाः । ये क्षरन्ति सदा क्षीरं पङ्क्तं ह्यमृतोपमम् ॥

सर्वा मणिमयी भूमिः सूक्ष्मकाञ्चनबालुका । सर्वतः सुखसंस्पर्शा मिषपङ्का नीरुजा शुभा

देवलोकाच्च्युतास्तत्र जायन्ते मानवाः शुभाः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च स्थिरयौवनाः

मिथुनानि प्रसूयन्ते स्त्रियश्चातिमनोहराः । ते च तं क्षीरिणं वृक्षं पिबन्ति ह्यमृतोपमम् ॥

मिथुनं जायते सद्यः समं चैव विवर्धते । समं शीलं च रूपं च स्त्रियन्ते चैव ते समम् ॥

अन्योन्यमनुरक्ताश्च चक्रवाकसधर्मिणः । अनामया ह्यशोकाश्च नित्यं सुखनिषेविणः ॥

प्रयोदश सहस्राणि शतानि दश पञ्च च । जीवन्ति ते महावीर्या न चान्यस्त्रीनिषेविणः ॥

कुरूणामपि चैतेषां शृणुध्वं विस्तरेण तु । जारुधेः शैलराजस्याप्युत्तरेणोत्तरस्य हि ॥

दिक्षु सर्वासु यद्यत्र कीर्त्यमानं विबोधत ॥

तः ककुन्दरदरीगुहानिर्झरमण्डितौ । नैककुञ्जवनोपेतौ चित्रधातुविभूषितौ ॥

सारकधातुकलिलौ सर्वधातुविभूषितौ । पुष्पमूलफलोपेतौ सिद्धचारणसेवितौ ॥

न्द्राप्येतौ सुमहान्तावुच्छ्रितौ कुलपर्वतौ । ताभ्यां कूटशतैर्नैकैस्तद्वीपमुपसेवितम् ॥

यत्कान्तश्च शैलश्च सूर्यकान्तश्च सांनुमान् । ययोर्मध्येन सा याता भद्रसीमा महानदी ॥

स्तोश्च नद्योऽन्याः प्रसन्नसुरसोदकाः । पर्याप्तोदाः कुरूणां हि स्नानपानावगाहनैः ॥

विनाहिन्यो महानद्यः सहस्रशः । मधुमेरेयवाहिन्यो घृतवाहिन्य एव च ॥

न्यास्ततः स्वाद्वन्नपर्वताः । अमृतस्वायुकल्पानि फलानि विविधानि च ॥

नि मूलानि च फलानि च । पञ्चयोजनमानानि महागन्धानि सर्वशः ॥

ग पुष्पाणि च सहस्रशः । उपभोगसहस्राणि भद्राणि च महान्ति च ॥

नि स्पर्शोपेतानि सर्वशः । तमालागुरुगन्धानां चन्दनानां वनानि च ॥

प्रफुल्लानि सदैव च । वृक्षगुल्मलताढ्यानि वनानि सुसुखानि च ॥

नि द्विजैश्चान्यैर्द्विजोत्तमाः । पञ्चोत्पलवनाढ्यानि सरांसि च सहस्रशः ॥

दाश्च बहुमालयानुलेपनाः । मनोहरमुखैश्चित्रैः पक्षिसंघैर्नकूजिताः ॥

गाश्च अनेकगुणविस्तराः । विहारयूमयो रम्याः सर्वर्तुषु सुखप्रदाः ॥

तः स्फीता मणिहेमपरिष्कृताः । शिलागृहा वृक्षगृहा वरेण्याः कदलीगृहाः ॥

सुसुखानि समन्ततः । शुद्धशङ्खदलाभानि भूमिवेश्मशतानि च ॥

णजालान्तराणि च । सुवर्णमणिचित्राणि सर्वत्र विपुलानि च ॥

पयानि च सर्वशः । नानाकाराणि वासांसि सूक्ष्माणि सुसुखानि

विस्तराः । फलन्ति कल्पवृक्षाणां सहस्राणि शतानि च ॥

३ क. 'नैककुञ्जोपेतौ' । ३ क. 'उत्तरेण हि' । ४ ग. घ. ड. 'त्रयानुवि' । ५ क. ग. 'समर्थानि भ' । ८ ग. घ. ड. 'मुखाश्चात्रपक्षिंसं निहू' । ९ घ. ड. 'हा' । १० ग. घ. 'विभूषितौ' । ११ ग. घ. 'विभूषितौ' । १२ ग. घ. 'विभूषितौ' । १३ ग. घ. 'विभूषितौ' । १४ ग. घ. 'विभूषितौ' । १५ ग. घ. 'विभूषितौ' । १६ ग. घ. 'विभूषितौ' । १७ ग. घ. 'विभूषितौ' । १८ ग. घ. 'विभूषितौ' । १९ ग. घ. 'विभूषितौ' । २० ग. घ. 'विभूषितौ' । २१ ग. घ. 'विभूषितौ' । २२ ग. घ. 'विभूषितौ' । २३ ग. घ. 'विभूषितौ' । २४ ग. घ. 'विभूषितौ' । २५ ग. घ. 'विभूषितौ' । २६ ग. घ. 'विभूषितौ' । २७ ग. घ. 'विभूषितौ' । २८ ग. घ. 'विभूषितौ' । २९ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३० ग. घ. 'विभूषितौ' । ३१ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३२ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३३ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३४ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३५ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३६ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३७ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३८ ग. घ. 'विभूषितौ' । ३९ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४० ग. घ. 'विभूषितौ' । ४१ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४२ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४३ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४४ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४५ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४६ ग. घ. 'विभूषितौ' । ४७ ग. घ. 'विभूषितौ' ।

श्रीमद्द्वैपायनमुनिप्रणीतम्— [अ० ४९-श्लो० ४१-६१-२२]

(भुवनविन्यासः)

तथोद्यानं सर्वत्रैव हि तत्पुरम् । सर्वद्वीपप्रमुदितं नरनारीसमाकुलम् ॥
 चानिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥
 तत्र सुखालहादस्तस्मिन् द्वीपे श्रमापहे । तत्र स्वर्गपरिश्रष्टा जायन्ते हि नराः सदा ॥
 तत्र तदपि हि स्वर्गं तत्रापि च गुणोत्तमम् ॥
 कान्ता नरवराः श्यामाङ्गाः पूर्वकूलजाः । श्यामाश्रिताः सुखिनः सूर्यकान्ता वराः प्रजाः ॥
 इन्देशे नराः श्रेष्ठा देवसत्त्वपराक्रमाः । सदा विहारिणः सर्वे कामवृत्त्या सुवर्षसः ॥
 राजदकेयूरहारकुण्डलभूषिताः । स्रग्मिणश्चित्रमुकुटाश्चित्राच्छादनवाससः ॥
 तेषां जीवनधराः सुमियाः प्रियदर्शनाः । प्रजा वर्षसहस्राणि जीवन्ति सुवह्न्युत ॥
 न ताः प्रसवधमिण्यो न वंशधर्मयो विधिः । मिथुनं जायते वृक्षादुपक्षमर्पणीदृशम् ॥
 सामान्यविभवाः सर्वे समत्वपरिवर्जिताः । न तत्र विद्यते धर्मो नाधर्मः संप्रवर्तते ॥
 न व्याधिर्न जरा तत्र न दुर्मथा न च क्लमः । पूर्णे काले विनश्यन्ति जलबुद्बुदवच्च ते ॥
 एवमत्यन्तसुखिनः सर्वदुःखविजिताः । रक्ता धर्मं न पश्यन्ति दुःखाद्वर्माभिजायते ॥
 उत्तराणां कुरुणां तु पार्श्वे ज्ञेयं तु दक्षिणे । समुद्रमूर्धिमालाढ्यं नानास्वरविभूषितम् ॥
 योजनसाहस्रमतिक्रम्य सुरालयम् । चन्द्रद्वीपमिति ख्यातं चन्द्रमण्डलसंस्थितम् ॥
 स्रयोजनानां तु सर्वतःपरिमण्डलम् । नानापुष्पफलोपेतं समृद्ध्या परया युतम् ॥
 योजनविस्तीर्णमुच्छ्रितं तावदेव तु ॥
 य मध्ये गिरिवरः सिद्धचारणसेवितः । चन्द्रतुल्यमभैः कान्तैश्चन्द्राकारैः सुलक्षणैः ॥
 तत्र वैदूर्यकुमुदौश्चित्रोऽसौ कुमुदप्रभः । अनेकचित्रकोद्यानो नैकनिर्झरकन्दरः ॥
 हासानुदरीकुञ्जैर्विविधैः समलंकृतः ॥
 तस्माच्छैलान्महापुण्या चन्द्रांशुविमलोदका । प्रवहत्युत्तमनदी चन्द्रावर्ता तरङ्गि ॥
 तत्र चन्द्रमसः स्थानं नक्षत्राधिपतेर्वरम् । सदाऽवतरते तत्र चन्द्रमा ग्रहनायक ॥
 तत्र चन्द्रमसो नास्तीति शैलः स तु परिश्रुतः । चन्द्रद्वीपं महाद्वीपं प्रकाशं दिवि नवाः ॥
 तत्र चन्द्रप्रतीकाशाः पूर्णचन्द्रनिधाननाः । चन्द्रकान्ताः प्रजाः सर्वा विमलाश्चर्शनक्षुः स तो महात् ॥
 अत्यन्तधार्मिकाः सौम्याः सत्यसंधाः सुतेजसः । प्रजास्तत्र सदाचारा दशवर्षशतो ग्रात्मकम ज्वरः ॥
 पश्चिमेन तु द्वीपस्य पश्चिमस्य प्रकीर्तितम् । चतुर्योजनसाहस्रं समतीत्य महोदधिमुत्तरो ॥
 योजनसाहस्रं समन्तात्परिमण्डलम् । द्वीपं भद्राकरं नाम नानापुष्पोपशोभितम् ॥
 तत्र धनधान्याढ्यमनेकनृपपालितम् । नित्यं प्रमुदितं स्फीतं महाशैलैश्च शोभितम् ॥
 भद्रासनं वायोर्नानारत्नैश्च मण्डितम् । तत्र विग्रहवान्वायुः सदा पर्वसु पूज्यः दश ॥
 यिसुवर्णाभास्तपनीयविभूषिताः । विराजन्तेऽग्न्यमरुतास्तत्र चित्रास्वर ॥
 न्तो महाभागाः पञ्चवर्षसतायुषः । सत्यसन्धा मुदा युक्ताः प्रजास्तत्र हिरण्यमय ॥
 सूत उवाच—
 क्षनिसर्गोऽयं वर्षाणां भारते युगे । दृष्टः परमतत्त्वज्ञैर्भूयः किं ॥
 १ ग. घ. ड. 'ह्लादी तस्मि' । २ ग. घ. ड. 'माहाः पूर्वकूलकाः । श्या' ।
 ३ ग. घ. ड. 'मतीह' । ४ घ. ड. 'खधर्मो न जा' । ५ ग. ड. 'वैदूर्यकुमुदौ' ।
 ६ ग. घ. ड. 'घानाज्य' । ७ ग. घ. ड. 'युदेव' । ८ ग. घ. ड. 'या' ।

(भुवनविन्यासः)

वायुपुराणम् ।

रुष्याते त्वेवमृषयः सूतपुत्रेण धीमता । उत्तरश्रवणे भूयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥
 ऋषय ऊचुः—

यदिदं भारतं वर्षं यस्मिन्स्वायंभुवादयः । चतुर्दशैते मनवः प्रजासर्गे भवन्त्युत ॥
 एतद्वेदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम । एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषामब्रवील्लोमहर्षणः ॥
 पौराणिकस्तदा सूत ऋषीणां भावित्मनाम् । एतद्विस्तरतो भूयस्तानुवाच समाहितः
 सूत उवाच—
 निसर्ग एष विरूपातः कुरूणां तु यथार्थवत् । भारतस्य तु वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत ॥
 पुण्यतीर्थे हिमवतो दक्षिणस्यातलस्य हि । पूर्वपश्चायतस्यास्य दक्षिणेन द्विजोत्तमाः ॥
 तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्हथ । अत्र वो वर्णयिष्यामि वर्षेऽस्मिन्भारते प्रजाः ॥
 क्षदं तु मध्यमं चित्रं शुभाशुभफलोदयम् । उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमवदक्षिणं च यत् ॥
 पूर्वं यद्भारतं नाम यत्रेयं भारती प्रजा । भरणाच्च प्रजानां वै मनुर्भरत उच्यते ॥
 रक्तवचनाच्चैव वर्षं तद्भारतं स्मृतम् ॥

तः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यश्चान्तश्च गम्यते । न खल्वन्यत्र मर्त्यानां भूमौ कर्म विधीयते ॥
 भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदाः प्रकीर्तिताः । समुद्रान्तरिता ज्ञेयास्ते त्वगम्याः परस्परम् ॥
 द्रवीपः कसेरुश्च ताम्रवर्णी गभास्तिमान् । नागद्वीपस्तथा सौम्यो गन्धर्वस्त्वथ वारुणः ॥
 यं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः । योजनानां सहस्रं तु द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरम् ॥
 यतो ह्याकुमारिकायागता प्रभवच्च वै । तिर्यगुत्तरविस्तीर्णः सहस्राणि नवैव तु ॥
 नान्तेषु नित्यशः । पूर्वं किराता ह्यस्यान्ते पश्चिमे यवनाः स्मृताः ॥
 ये शूद्राश्च भागशः । इज्यायुद्धवणिज्याभिर्वर्तयन्तो व्यवस्थिताः ॥
 परस्परम् । धर्मार्थकामसंयुक्तो वर्णानां तु स्वकर्मसु ॥
 यथाविधि । इह स्वर्गापवर्गार्थं प्रवृत्तिर्येषु मानुषी ॥
 उच्यते । कृत्स्नं जयति यो ह्येनं स सम्राडिह कीर्त्यते ॥
 विराट्स्मृतः । स्वराडन्यः स्मृतो लोकः पुनर्वक्ष्यामि विस्तरम् ॥
 कुलपर्वताः । महेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥
 लपर्वताः ॥

मीपगाः । अभिजाताः सर्वगुणा विपुलाश्चित्रसानवः ॥
 रस्तथा । कोलाहलः समुरसो मैनाको वैद्युतस्तथा ॥
 ण्डुरपर्वतः । गन्तुमस्थः कृष्णगिरिर्गोधनो गिरिरेव च ॥
 तकस्तथा । श्रीपर्वतश्च कारुश्च कूटशैलो गिरिस्तथा ॥
 ाः स्वल्पोपजीविनः । तैर्विमिश्रा जनपदा आर्यम्लेच्छाश्च नित्यं
 सिन्धुसरस्वती । शतद्रुश्चन्द्रभागा च यमुना सरयूस्तथा ॥
 देविका कुहूः । गोमती धुतपापा च बौहदा च हपद्वती ॥
 गीरा गण्डकी तथा । इक्षुर्लोहित इत्येता हिमवत्पादनिःसृत

ह. तेभ्योऽप' । ३ घ. ड. आर्या म्ले' । ४ ड. 'ना शर' । ५ ड. बहु

तर्वेदवती वृत्रघ्नी सिन्धुरेव च । वर्णाशा चन्दना चैव सतीरा महती तथा ॥
भरस्तर्पणवती चैव विदिशा वेत्रवत्यपि । शिष्या हवन्ती च तथा पारियात्राश्रयाः स्मृताः ॥ १८७
कुम्भमहानदश्चैव नर्मदा सुमहाद्रुपा । मन्दाकिनी दशार्णा च चित्रकूटा तथैव च ॥ १९१
पिप्पला श्रोणी करतोया पिशाचिका । नीलोत्पला विपाशा च जम्बुला बालुवाहिनी
शुक्तिमती मरुणा त्रिदिवा क्रमात् । ऋक्षपादात्प्रसूतास्ता नद्यो मणिनिभोदकाः ॥ १९२
पयोष्णी निर्वन्ध्या मद्रा च निपथा नदी । वेन्वा चैतरणी चैव शितिबाहुः कुमुद्वती ॥
चैव महागौरी दुर्गा चान्तशिला तथा । विन्ध्यपादप्रसूताश्च नद्यः पुण्यजलाः शुभाः ॥
न तावरी भीमरथी कृष्णा वैण्यथ वज्रुला । तुङ्गभद्रा सुप्रयोगा कावेरी च तथाऽऽपगा ॥ १०४
साक्षिणापथनद्यस्तु सह्यपादाद्विनिःसृताः ॥
कृतमाला तार्क्ष्यवर्णी पुष्पजात्युत्पलावती । मलयाभिजातास्ता नद्यः सर्वाः शीतजलाः शुभाः
एकत्रिसामा ऋतुकूल्या च इक्षुला त्रिदिवा च या । लाङ्गूलिनी वंशधरा महेन्द्रतनयाः स्मृताः ॥
उत्कृष्णीका सुकुमारी च मन्दगा मन्दवाहिनी । कूपा पलाशिनी चैव शुक्तिमत्प्रभवाः स्मृताः
सर्वाः पुण्याः सरस्वत्याः सर्वा गङ्गाः समुद्रगाः । विश्वस्य मातरः सर्वा जगत्पापहराः स्मृताः ॥
गिह्वर्यो नद्युपनद्योऽपि शतशोऽथ सहस्रशः । तास्त्वमे कुरुपाश्चालाः शाल्वाश्चैव सजाङ्गलाः ॥
प्रायोज ना भद्रकारा बोर्धाः शतपथेश्वरैः । वत्साः कंसल्लणाः कुल्याश्च कुन्तलाः काशिकोशलाः
लेयः पाश्च तिलङ्गाश्च मगधाश्च वृकैः सह । मध्यदेशा जनपदाः प्रायशोऽमी प्रकीर्तिताः ॥ १९१
वतवैः सहस्रस्य चोत्तरार्धे तु यत्र गोदावरी नदी । पृथिव्यामिह कृत्स्नरः कुलसणेशो मनोरमः
हासतत्र गोवर्धनो नाग सुरराजेन निर्मितः । रामप्रियार्थं स्वर्गोऽयं रः ॥ नाब्दयुगत्र
रस्माच्चरद्वाजेन मुनिना तत्प्रियार्थेऽवतारिताः । अन्तःपुरवनोद्देशस्तेन ज
त्र चालिका वाटधानाश्च आभीराः कालतोयकाः । अपरीतश्च शूद्राश्चतरङ्गि वं स कि
त्र चान्धारा यवनाश्चैव सिन्धुसौवीरभद्रकाः । शका हर्दोः कुलिन्दाथयक रतप्रभू जगेष्व
तत्र चर्मटा रद्धकटका कैकया दशमानिकाः । क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यवृद्धे वि वाः
अत्यन्ताम्बोजा दरदाश्चैव वर्वराः प्रियलौकिकीः । पीनाश्चैव तुपाराश्च लाश्च शनक्षुः स तो महा
पश्चिमेन तु यश्च भरद्वाजाः प्रस्थलाश्च कसेरुकाः । लम्पाकोः स्तनैपाश्चैव शवर्षश तो तमकग ज्वरः
प्रायोजनशाश्चालिमद्राश्च किरातानां च जातयः । तोमरा हंसमार्गाश्च कोदधियु रो
तधनर्थकोश्चाहुकाश्चैव पूर्णद्वारस्तथैव च । एतै देशा ह्युदीच्याश्च प्रागोभितारो
भद्रासन्धवाकाः सुजरका अन्तर्गिरिवहिर्गिराः । तथा प्रवङ्गवङ्गेर्यामालंभितमू ॥ १९२
पुण्यपादाः ॥ १९३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो दश ५ निब

मित मानाभिः ताः ९

सूत उव १ ग. घ. ड. सदातीरा मही त' । २ घ. ड. पारा । ३ घ. ड. क्षिप्रा । ४ घ.

द्विरण्मय

— — — धेन्दुका
— — — मं :

ज । शभा शंक

क्रा. १००

५३.

[अ० ४९-४६ श्लो० १२३-१३७।१-४] वायुपुराणम् ।

(भुवनविन्यासः)

ह्योत्तराः प्राविजया भार्गवा गेयमर्थकाः । प्राग्ज्योतिषाश्च मुण्डाश्च विदेहास्ताम्रालि
माला मगधगोविन्दाः प्राच्यां जनपदाः स्मृताः ॥

अथापरे जनपदा दक्षिणापथवासिनः । पाण्ड्याश्च केरलाश्चैव चौल्याः कुल्यास्तथैव च
सेतुका मूपिकाश्चैव कुमना वनवासिकाः । महाराष्ट्रा माहिषकाः कलिङ्गाश्चैव सर्वशः
अ(आ)भीराः सहचैपीका आटव्याश्च वराश्च ये । पुलिन्दा विन्ध्यमूलीका वैदर्भा दण्ड
पौनिका मौनिकाश्चैव अस्पका भोगवर्धनाः । नैर्णिकाः कुन्तला अन्ध्रा उज्जिदा नलक
दाक्षिणात्याश्च वै देशा अपरांस्तान्निबोधत । सूर्पाकाराः कोलवना दुर्गाः कालीतकैः
पुलेयाश्च सुरालाश्च रुरसास्तामसैः सह । तथा तुरसिताश्चैव सर्वे चैव परक्षराः ॥
नासिक्क्याश्च ये चान्ये ये वै चान्तरनर्मदाः । भानुकच्छाः समाहेयाः सहसा शाश्वतै
कच्छीयाश्च सुराष्ट्राश्च आनर्ताश्चार्बुदैः सह । इत्येतैः संपरीताश्च गृणुध्वं विन्ध्यवासिनः ॥

मालवाश्च करूपाश्च रोकलाश्चोत्कलैः सह । उत्तमार्णा दशार्णाश्च भोजाः किष्किन्धकैः
मालाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकास्तथा । तुमुरास्तुम्बुराश्चैव पद्मसुरा निषधैः ह ॥

स्तुण्डिकेराश्च वीतिहोत्रा ह्यवन्तयः । एते जनपदाः सर्वे विन्ध्यपृष्ठनिवासिनः ॥

सव्ये हिमवते वक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्च ये । निगर्हरा हंसमार्गाः क्षुण्णास्तङ्गणाः खेसा

अप्सरोगणसंयुक्ता दवाः सद्देवकाः । त्रिगर्ता मालवाश्चैव किरातास्तामसैः सह ॥

कैलासपादात्संभूतं पुष्पानि कवयो विदुः । कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति चतुष्टयम् ॥

तस्मादिव्या प्रभवति नदरिष्टान्निबोधत ॥

प्रागुत्तरेण कैलासादिव्यसत्त्वो वायुप्रोक्तो भुवनविन्यासो नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥

चन्द्रप्रभो नाम गिरिः स शुद्धो रत्ननिभः । तस्य पादे महादिव्यम्

तस्मादिव्या प्रभवति ह्यच्छोदा नाम निम्नगा । तस्यास्तीरे महादिव्यं च

तस्मिन्गिरौ निवसति मणिभद्रः सहानुगः । यक्षसेनापतिः क्रूरगुह्यकैः परिव

पुण्या मन्दाकिनी चैव निम्नगाच्छोदिका तथा । महीमण्डलमध्येन प्रविष्टे ते

कैलासादक्षिणप्राच्यां शिवसत्त्वौषधिं गुरुम् । मनः शिलामयं दिव्यं पिशङ्गं पर्वतं प्रा

लोहितो हेमशृङ्गस्तु गिरिः सूर्यप्रभो महान् । तस्य पादे महादिव्यं लोहितं नाम तत्सरः ॥

तस्मात्पुण्यः प्रभवति लौहित्यः सदनो महान् । देवारण्यं विशोकं च तस्य तीरे महावनम्

तस्मिन्गिरौ निवसति यक्षो मणिवरो वशी । सौम्यैः सुधार्मिकैश्चैव गुह्यकैः परिवारितः ॥

कैलासादक्षिणे पार्श्वे क्रूरसत्त्वौषधं गिरिम् । वृत्रकायात्किलोत्पन्नमञ्जनं त्रिककुं प्रति ॥

सर्वधातुमयस्तत्र सुमहान्वैद्युतो गिरिः । तस्य पादे सरः पुण्यं मानसं सिद्धसेवितम् ॥

तस्मात्प्रभवते पुण्या सरयूलोकभावनी । तस्यास्तीरे वनं दिव्यं वैभ्राजं नाम विश्व

कुवेरानुचरस्तत्र प्रहेतुतनयो वशी । ब्रह्मपातो निवसति राक्षसोऽनन्तविक्रमः ॥

अन्तरिक्षचरैर्वोरैर्यातुधानशतैर्वृतः ॥ हाडुमः ॥

१ घ. 'शद्वसन्ते' । २ क. 'न्ते यासिकाः सु' । ३ ड. 'तिवत्सरः' । ४ क. 'नुषीः' ।

५ ग. ड. 'न्तं सरस्तूदधिसं' । घ. 'न्तं सरस्तूदधिसंयुतम्' । तं । ७ क. महादिव्यं । ८ ग. घ.

घ. ड. 'क्रूरगुह्यं' । १० ड. 'धिगिरिम्' । मं । ११ ड. 'कटुं प्र' । १२ ग. घ. 'ब्रह्मापेतो' । १३

श्रीमद्भैषज्यनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ४६ श्लो० १-३२

(भुवनविन्यासः)

सहस्राणि स्थितिः किंपुरुषे स्मृता । सुवर्णवर्णाश्च नरा स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥
 हा ह्यशोकाश्च सर्वे ते शुद्धमानसाः । जायन्ते मानवास्तत्र निस्तप्तकनकप्रभाः ॥
 पुरुषे पुण्ये प्लुतो मधुवहः शुभः । तस्य किंपुरुषाः सर्वे पिबन्ति रसमुत्तमम् ॥
 किंपुरुषाद्धरिर्वर्षः प्रवक्ष्यते । महारजतसंकाशा जायन्ते तत्र मानवाः ॥
 काचयुताः सर्वे देवरूपाश्च सर्वशः । हरिवर्षे नराः सर्वे पिबन्तीश्वरसं शुभम् ॥
 सहस्राणि वर्षाणां तु मुदा युताः । हरिवर्षे तु जीवन्ति सर्वे मुदितमानसाः ॥
 वाधते तत्र जीर्यन्ति न च ते नराः ॥
 यन्मया प्रोक्तं नाम्ना वर्षमिलान्वृतम् । न तत्र सूर्यस्तपति न च जीर्यन्ति मानवाः ॥
 तस्यो सनक्षत्रावप्रकाशाविलान्वृते । पञ्चप्रभाः पञ्चवर्णाः पञ्चात्रनिभेक्षणाः ॥
 सागसुगन्धाश्च जायन्ते तत्र मानवाः ॥

द्वन्द्वं कंसफलाहारा ह्यनिप्यन्दाः सुबन्धिनः । मनस्विनो भुक्तभोगाः सत्कर्मफलभोगिनः ॥ ११ ॥
 सुन्दरकाचरागाः सर्वे जायन्ते ह्यजरामराः । त्रयोदश सहस्राणि वर्षाणां ते नरोत्तमाः ॥ स्मृताः
 उ उत्क्रष्टव्यं जीवन्ति ये तु वर्षे त्विलान्वृते । मेरोः प्रतिदिशं ते तु नवसाहस्रविस्तृते ॥
 सुपर्णसर्वाः सहस्राणि पद्विंशस्तस्य विस्तरः । चतुरस्रः समन्ताच्च शरावाकारसं ॥
 गिरिस्तुपेश्विमे भागे नवसाहस्रसंमिते । चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि गन्धमादनपर्वतः ॥
 प्राणं गदक्षिणतश्चैव आनीलनिषधायतः । चत्वारिंशत्सहस्राणि परिवृद्धो ॥
 लो भ्रमवगाढस्तु तावदेव तु धिष्ठितः ॥
 गन्तव्यं माल्यवाञ्छैलस्तत्प्रमाणः प्रकीर्तितः । दक्षिणेन तु नीलस्य कृत्स्नः ॥
 विहासध्वे महामेरुः सुप्रमाणः प्रकीर्तितः । राभीप्रान्ता स्वर्गोऽयं रः ॥
 तस्माच्छतप्रमाणः स्यात्तत्प्रयार्थेऽवतारिताः । अन्तःपुरवनोद्देशस्तेन ॥
 तत्र चमाः परिहीयन्तेनाश्च आभीराः कालतोयकाः । अपरीताश्च शूद्राश्चतरङ्गि ॥
 तत्र चाञ्जनसंकाशमाश्चैव सिन्धुसौवीरभद्रकाः । शका हर्दोः कुलिन्दाशयक ॥
 तत्र चो नागदकटका कैकया दशमानिकाः । क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यवृद्धे ॥
 अत्यन्तार्थजा दरदाश्चैव वर्धराः प्रियलौकिकोः । पीनाश्चैव तुपाराश्च लाश्चनक्षुः ॥
 यश्चिमेन तु व्याश्च भरद्वाजाः प्रस्थलाश्च कसेरुकाः । लम्पाकोः स्तनपाश्चैव शवर्षश ॥
 योजनयाश्चालिमद्राश्च किरातानां च जातयः । तोमरा हंसमार्गाश्च कोदधिमृ ॥
 तथनयोः काश्चैव पूर्णदवास्तथैव च । एते देशा ह्युदीच्याश्च प्रागेभित ॥
 भद्रासन्धवाकाः सुजरका अन्तर्गिरिवहिर्गिराः । तथा प्रवृद्धवृद्धोऽप्येभित ॥
 सप्तसुवर्ण

न्ति मह

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो

पुद्गल निव

नेत मानाभिः ता

सूत उव

१ ग. घ. ड. सदातीरा मही त' । २ घ. ड. पारा । ३ घ. ड. क्षिप्रा । ४ घ. ड. हिरण्यमय

निसर्गो

५ घ. ड. 'जा मुक्ति' । ६ घ. 'म्रा । क्र' । ७ घ. निर्दिन्या । ८ घ. 'दे

क्षिप्रं

९ घ. ड. 'पु' । १० घ. ड. 'नी । कृपा । ११ घ. ड. 'धाः सहप' । १२

१३ घ. ड. 'पाथेति' । १४ घ. 'राद्धि तु । १५ क. वाढ्या । १६ घ. ड. पहलवा

१७ घ. ड. 'काः चीना' । १८ घ. 'कास्तानकाश्च' । १९ ग. 'नकाश्च' । २० घ.

२१ घ. 'था मलदा मलव' । २२ घ. 'लवा मलव' ।

अ०४६-४७ श्लो० ३३-३७। १-१६] वायुपुराणम् ।

(भुवनविन्यासः)

५२. रक्षःपिशाचा यक्षाश्च सर्वे हैमवताः स्मृताः । हेमकूटे तु गन्धर्वा विज्ञेयाः साप्सरोगणाः ।
५३. सर्वे नागास्तु निषधे शेषवासुकितक्षकाः । महामेरौ त्रयस्त्रिंशद्वर्षे यज्ञियाः सुराः ॥
५४. नीले तु वैदूर्यमये सिद्धब्रह्मर्षयोऽमलाः ॥

९ ॥ दैत्यानां दानवानां च श्वेतपर्वत उच्यते । शृङ्गवान्पर्वतः श्रेष्ठः पितृणां प्रतिसंचरः ॥
नवस्वतेषु वर्षेषु यथाभागस्थितेषु वै । भूतान्युपनिविष्टानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥
१० । तेषां विवृद्धिर्बहुला दृश्यते देवमानुषी । न शक्या परिसंख्यातुं श्रद्धेयाऽनुबुधूषता ॥
११ । इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — ३४२२

अथ सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच —

५५. अये हिमवतः पार्श्वे कैलासो नाम पर्वतः । तस्मिन्निवसति श्रीमान्कुबेरः सह राक्ष-
५६. साप्सरोगणसंयुक्तो मोदते ह्यलकाधिपः ॥
कैलासपादात्संभूतं पुण्यं शीतजलं शुभम् । मन्दं नाम्ना कुमुदन्तं शरदम्बुदसंनिभम् ॥
तस्मादिव्या प्रभवति नदी मन्दाकिनी शुभा । दिव्यं च नन्दनं तत्र तस्यास्तीरे महद्वनम् ।
प्रागुत्तरेण कैलासादिव्यसत्त्वौषधं गिरिम् । सुरधातुमयं चित्रं सुवर्णं पर्वतं प्रति ॥
चन्द्रप्रभो नाम गिरिः स शुद्धो रत्नसंनिभः । तस्य पादे महादिव्यमच्छोदं नाम तत्सरः ।
तस्मादिव्या प्रभवति ह्यच्छोदा नाम निम्नगा । तस्यास्तीरे महदिव्यं वनं चैत्ररथं स्मृतम् ।
तस्मिन्गिरौ निवसति मणिभद्रः सहानुगः । यक्षसेनापतिः क्रूरगुह्यकैः परिवारितः ॥
पुण्या मन्दाकिनी चैव निम्नगाच्छोदिका तथा । महीमण्डलमध्येन प्रविष्टे ते महोदधि-
कैलासादक्षिणप्राच्यां शिवसत्त्वौषधिं गुरुम् । मनः शिलापयं दिव्यं पिशङ्गं पर्वतं प्रति-
लोहितो हेमशृङ्गस्तु गिरिः सूर्यप्रभो महान् । तस्य पादे महादिव्यं लोहितं नाम तत्सरः ।
तस्मात्पुण्यः प्रभवति लौहित्यः सदनो महान् । देवारण्यं विशोकं च तस्य तीरे महावनम् ।
तस्मिन्गिरौ निवसति यक्षो मणिवरो वशी । सौम्यैः सुधार्मिकैश्चैव गुह्यकैः परिवारितः ॥
कैलासादक्षिणे पार्श्वे क्रूरसत्त्वौषधं गिरिम् । वृत्रकायात्किलोत्पन्नमञ्जनं त्रिककुं प्रति ॥
सर्वधातुमयस्तत्र सुमहान्वैद्युतो गिरिः । तस्य पादे सरः पुण्यं मानसं सिद्धसेवितम् ॥
तस्मात्प्रभवते पुण्या सरयूलोकभावनी । तस्यास्तीरे वनं दिव्यं वैभ्राजं नाम विश्रुताः स्मृ-
कुबेरानुचरस्तत्र प्रहेतूतनयो वशी । ब्रह्मपातो निवसति राक्षसोऽनन्तविक्रमः ।
अन्तरिक्षचरैर्वोरैर्यातुधानशतैर्वृतः ॥ महाद्रुमः ॥

१ घ. 'शद्वसन्ते' । २ क. 'न्ते याशिकाः सु' । ३ ड. 'तिवत्सेरः' । ४ क. 'नुषीः' ।

५ ग. ड. 'न्ते सरस्तूदधिसं' । घ. 'न्ते सरस्तूदधिसंभुतम्' । तं । ७ क. महादिव्यं । ८ ग. घ. 'क्रूरगुह्यं' । ९ ड. 'धि गिरिम्' । मं । ११ ड. 'कटुं प्र' । १२ ग. घ. 'ब्रह्मापेतो' । १३

श्रीमद्भूपायनमुनिप्रणीतम् —

[अ० ४७ श्लो० १७-४८]

(भुवनविन्यासः)

सहस्रं कैलासान्मुखसन्धौषधिं गिरिम् । अरुणं पर्वतश्रेष्ठं रुक्मधातुमयं प्रति ॥
 मा ह्ययितः श्रीमान्पर्वतो मेघसंनिभः । शतकुम्भमयैः शुभ्रैः शिलाजालैः समावृतः ॥ १८ ॥
 पुरोस्तापनीयैः शुद्धैर्दिवमिवोल्लिखन् । सञ्जवान्स महादिव्यो दुर्गशैलो हिमाचितः ॥ १९ ॥
 तैर्गिरौ निवसति गिरिशो धूम्रलोहितः । तस्य पादात्प्रभवति शैलोदं नाम तत्सरः ॥ २० ॥
 काचभवते दिव्या शैलोदा नाम निम्नगा । सा चक्षुःशीतयोर्मध्ये प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ २१ ॥
 शरीरे वनं दिव्यं विश्रुतं सुरभीति वै । अस्त्युत्तरेण कैलासाच्छिद्यसन्धौषधौ गिरिः ॥ २२ ॥
 वराम गिरिस्तत्र हरितालमयः शुभः । हिरण्यशृङ्गः सुमहान्दिव्यो मणिमयो गिरिः ॥ २३ ॥
 यनादे महादिव्यं शुभं काञ्चनवालुकम् । रम्यं बिन्दुसरो नाम यत्र यातो भगीरथः ॥ २४ ॥
 यो मितं राजर्षिरुवास बहुलाः समाः । दिवं यास्यन्ति मे पूर्वं गङ्गातोयपरिमुताः ॥ २५ ॥
 सासुगपथगा देवी प्रथमं तु प्रतिष्ठिता । सोमपादप्रसूता सा सप्तधा प्रतिपद्यते ॥ २६ ॥
 द्रुमुत्सर्गमयास्तत्र चितयश्च हिरण्यमयाः । तत्रेष्टा तु गतः शैवं शक्रः सर्वैः सुरैः सह ॥ २७ ॥
 सुप्तं च्छायापथो यस्तु अनुनक्षत्रमण्डलम् । दृश्यते भास्वरो रात्रौ देवी त्रिपथगा तु सा ॥ २८ ॥
 उक्तं दिवं चैव भावयन्ती भुवं गता । भवोत्तमाङ्गे पतिता संरुद्धा योगमायया ॥ २९ ॥
 सुसर्वा स्वेन्दवः केचित्कुद्रायाः पतिताः क्षितौ । कृतं बिन्दुसरस्तत्र ततो बिन्दुसरः स्मृतम् ॥ ३० ॥
 गिरिमुपदिष्टा देवी सा भवेन स्मयता किल । चिन्तयामास मनसा शंकरक्षेपणं प्रति ॥ ३१ ॥
 प्राग्गदा विशामि पातालं स्रोतसाऽऽगृह्य शंकरम् । ज्ञात्वा तस्या अभिप्रायं कूरं देव्याश्चिकीर्षितम् ॥ ३२ ॥
 लोत्रभावयितुं बुद्धिरासीदङ्गेषु तां नदीम् । तस्या वलेपं तं बुद्ध्वा नद्याः कुद्रस्तु शंकरः ॥ ३३ ॥
 गतय तु शिरस्येनां वेगेन पतितां भुवि ॥ ३४ ॥
 विहायैव काले तु दृष्ट्वा राजानमग्रतः । धमनीसंततं क्षीणं क्षुधापरिगतोन्द्रयम् ॥ ३५ ॥
 संस्मारोपितश्च नयर्थं पूर्वमेव हि । बुद्ध्वाऽस्य वरदानं तु कोपं नियतवांस्तु सः ॥ ३६ ॥
 तत्राहं हि वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञाधारणं प्रति । ततो विसर्जयामास संरुद्धां स्वेन तेजसा । ३७ ॥
 तत्र गिरिरथस्यार्थं तपसोऽग्रेण तोषितः ॥ ३८ ॥
 तत्र रपिर्ज्यमानायाः स्रोतस्तत्सप्ततां गतम् । त्रयः प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं त्रय एव तु ॥ ३९ ॥
 अत्युन्नतस्तु गङ्गायाः प्रत्यपद्यत सप्तधा । नलिनी हादिनी चैव पावनी चैव प्रागगता ॥ ४० ॥
 चक्षुश्च सिन्धुश्च प्रतीचीं दिशमाश्रिताः । सप्तमी त्वनुगा तासां दक्षिणेन भगीरथम् ॥ ४१ ॥
 पद्माङ्गीरथी या सा प्रविष्टा लवणोदधिम् । सप्तैता भावयन्तीह हिमाहं वर्षमेव तु ॥ ४२ ॥
 तैः सप्त नद्यस्ताः शुभा बिन्दुसरोद्भवाः । नानादेशान्भावयन्त्यो म्लेच्छप्रायांश्च सर्वशः ॥ ४३ ॥
 गच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः । सिरिन्ध्रान्कुन्तलांश्चीनान्वर्षरान्यवसान्द्रुहान् ॥ ४४ ॥
 तान् कुणिन्दांश्च अङ्गलोकवराश्च ये । कृत्वा द्विधा सिन्धुमरुं सीताऽगात्प्रश्मोदधिम् ॥ ४५ ॥
 तान् तद्गणान्सर्वमूलिकान् । सान्ध्यास्तुपारांस्तम्पाकान्पह्वान्दरदाञ्जकान् ॥ ४६ ॥
 तान् सप्तैः भावयन्ती गतोदधिम् ॥ ४७ ॥
 तान् सप्तैः भावयन्ती गतोदधिम् ॥ ४८ ॥

ड. श्रुलो ग. घ. प्रव

रुणं । १. ५.

तां । रुथोप

१. ५.

१२८

ड. अभ्युत्त । २ ख. ग. घ. ड. 'पथं गिरिम् । गौ' । ३ ख. ड. 'त्र गत्वा भ' । ४ ग.
 ड. पूर्व । ५ ख. ग. घ. ड. 'वैशूले' । ६ ख. 'क्षः साव' । ७ ख. घ. 'मू । सर' ।

७ १०४७ स्तो ०४६-७३]

(भुवनविन्यासः)

वायुपुराणम् ।

१८ न्यवान् रन्ध्रकरकान्ध्रमराभीररोहकान् । शुनामुखान्धोर्ध्वमैतन्निद्वचारणसेवितान् ॥
 १९ न्यवान्किन्नरान्यक्षान्क्षोविद्याधरोरगान् । कलापग्रामकांश्चैव पारंदांसीगणान्खसान्
 २० शकिरातांश्च पुलिन्दांश्च कुरून्सभरतानपि । पञ्चालकाशिमात्स्यांश्च मगधाङ्गास्तथैव च ॥
 २१ ततः प्रतिहता विन्ध्ये प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् । ततश्चाऽऽह्लादिनी पुण्या प्राचीनाभिमुखी
 २२ विप्रवयन्त्युपभोगांश्च निषादानां च जातयः । धीवरावृषिकांश्चैव तथा नीलमुखानपि ॥
 २३ सरलानुष्टूर्णांश्च किरातानपि चैव हि । कालोदरान्विवर्णांश्च कुर्मरान्स्पर्णभूषितान् ॥
 २४ ता मण्डले समुद्रस्य तिरोभूताऽनुपूर्वतः । ततस्तु पावनी चैव प्राचीमेव दिशं गता ॥
 २५ पथान्प्लावयन्तीह इन्द्रद्युम्नसरोऽपि च । तथा खरापथांश्चैव इन्द्रशङ्कुपथानपि ॥
 २६ मध्येनोद्यन्तं कुरान्कुथपावरणान्ययौ । इन्द्रद्वीपसमुद्रे तु प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥
 २७ ततश्च नलिनी चागात्प्राचीमाशां जवेन तु । तोमरीं प्लावयन्तीह हंसमार्गान्सिद्धुकान् ॥
 २८ पूर्वान्देशांश्च सेवन्ती पिच्छा सा बहुधा गिरिन् । कणपावरणांश्चैव प्राप्य चाश्वमुखानपि
 २९ विकृतापर्वतमरुन्गत्वा विद्याधरान्ययौ । नेमिपण्डलकोष्ठे तु प्रविष्टा सा महोदधिम् ॥
 ३० तासां नद्युपनद्यश्च शतशोऽथ सहस्रशः । उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवा
 ३१ यो वोकसायास्तीरे तु वने सुरभिविश्रुते । हरिशृङ्गे तु वसति विद्वान्कौवेरको वशी ॥
 ३२ यज्ञोपेतः स सुमहानमितौजाः सुविक्रमः । तत्राऽऽगस्त्यैः परितृतो विद्वद्भिर्ब्रह्मराक्षसैः ॥
 ३३ कुबेरानुचरा ह्येते चत्वारस्तत्समाः स्मृताः ॥
 ३४ एवमेतत्तु विज्ञेया ऋद्धिः पर्वतवासिनाम् । परस्परेण द्विगुणा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥
 ३५ एकदस्य पृष्ठे तु सायनं नाम तत्सरः । मनस्विनी प्रभवति तस्माज्ज्योतिष्मती च सा
 ३६ अवर्णाद्य ह्युभयतः समुद्रौ पूर्वपार्श्वभौ । सरो विष्णुपदं नाम निपथे पर्वतोत्तमे ॥
 ३७ तस्माद्भयं प्रभवति गान्धर्वी नैर्बली च या । मेरोः पश्चात्प्रभवति हृदश्चन्द्रप्रभो महान्
 ३८ तत्र जाम्बूनदी पुण्या यस्यां जाम्बूनदं शुभम् । पयोदं तु सरो नीले सुगुह्रं पुण्डरीक
 ३९ पुण्डरीका योदा च तस्मान्नद्यौ विनिर्गते । श्वेतात्प्रभवते पुण्यं सरस्तूत्तरसानसम् ॥
 ४० ज्योत्स्ना च सृगकान्ता च तस्माद्दे संवभूवतुः । मधुमत्सरैः पुण्यं च पद्मपीनद्विजाकुलम्
 ४१ सलपवृक्षसमाकीर्णं मधुवत्सर्वतः सुखम् । रुद्रकान्तमिति ख्यातं निर्मितं तद्भवेन तु ॥
 ४२ अन्ये चाप्यत्र विरूपताः पद्मपीनद्विजाकुलाः । नार्न्ना हृदा जया नाम द्वादशोदधिसन्निभाः
 ४३ भ्यः शान्ती च माध्वी च द्वे नद्यौ संवभूवतुः । यानि किंपुरुषाद्यानि तेषु देवो न वर्षति
 ४४ द्विजान्युदकान्यत्र प्रवहन्ति सरिद्वराः । ऋषभो दुन्दुभिश्चैव धुञ्चैव महागिरिः ॥
 ४५ धीयता महाभागा निञ्जगा लवणम्भसि । चन्द्रकङ्कस्तथा प्राणा महानग्निः शिशोच्चयः ॥
 ४६ दग्गयाता उदीच्यान्तौ अवगाढा महोदधिम् ॥

१ घ. 'न्रवर' । २ ख. घ. ड. 'मयासी' । ३ ख. घ. ड. 'मरुत्सिन्धुरेताविषेते' । ग. 'स्तु बुभूषता' ।
 क. 'ताङ्गा' । ४ ख. ग. घ. ड. 'भा' । त. ' । ६ ख. घ. ड. 'मिगुवा य' । ७ ख. ग. घ. 'ला नोष्ट' ।
 ८ 'जमारीस्व' । ९ क. 'थान्भाव' । १० क. 'मस्कारा' । ११ क. 'रान्भाव' । १२ ख. ग. घ. 'रिसु' । १३ ख. तु अक्षदंता । १४ ख. ग. घ. ड. 'गादे सु' । १५ क. 'नन्वली' । १६ ख. 'रः प्रकुम्प' । १७ क. 'त्राक्षराज' । १८ क. 'शाप्ता च' । १९ ख. 'दीच्यां ते देव' ।
 २० ख. 'वगाऽऽप य म' ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् —

[अ०४७-४८ श्लो०७४-८०१-१२]

(भुवनविन्यासः)

सहस्रं वा ह्यवराहश्च नारदश्च महर्षिणः । प्रतीचीमायतास्ते वै प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥
 पुरुषेणाहकश्चैव मैनाकश्चैव पर्वतः । आयतास्ते महाशैलाः समुद्रं दक्षिणं प्रति ॥

तेनो विनाकयोर्मध्ये विदिशं दक्षिणं प्रति ॥
 त्रिको नाम सोऽग्निः पिवति तज्जलम् । नाम्ना समुद्रपः श्रीमानौर्वः स वडवामुखः ॥

प्रविष्टा हि पर्वता लवणोदधिम् । महेन्द्रभयवित्रस्ताः पक्षच्छेदभयात्तदा ॥
 वयते चन्द्रे श्वेते कृष्णशशाङ्कति ॥

तु वर्षस्य भेदास्ते नव कीर्तिताः । इहोदितस्य दृश्यन्ते तथाऽन्येऽन्यत्र नोदिते ॥
 त्रमेतेषां वर्षेषु हिश्य ते गुणैः । आरोग्यायुष्ममाणाभ्यां धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥

तानि भूतानि गुणैरेतैस्तु भार्गवतः । वसन्ति नानाजातीनि तेषु वर्षेषु तानि वै ॥
 धारयत्सर्वं पृथ्वी विश्वं जगत्स्थितौ ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामसप्तवत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५०२

अथाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

विहाणेनापि वर्षस्य भारतस्य निबोधत । दशयोजनसाहस्रं समतीत्य महार्णवम् ॥
 संस्मरन्तु सहस्राणि योजनानां समायतम् । अतस्त्रिभागविस्तीर्णं नानापुष्पफलोदयम् ॥

तत्र तं महाशैलं तत्रैकं कुलपर्वतम् । येन कूटतटैर्नैकैस्तद्वीपं समलंकृतम् ॥

तत्र प्रादुसलिलास्तत्र नद्यः सहस्रशः । वाप्यस्तस्य तु द्वीपस्य प्रवृत्ता विमलोदकाः ॥

तत्र रालस्य च्छिद्रेषु विस्तीर्णेष्वायतेषु च । अनेकेषु संमृद्धानि नानाकाराणि सर्वशः ॥

अत्यन्तं समादृशानि मुदितानि महान्ति च । तेषां तलप्रवेशानि सहस्राणि शतानि च ॥

ग संनिविष्टानि पर्वतान्तर्गतानि च । सुसंवद्धानि चान्योन्यमेकद्वाराणि तान्यथ ॥

तत्र ध्रुवधरात्मनो नीला मेघसमप्रभाः । जातमात्राः प्रजास्तत्र अशीतिपरमायुषः ॥

तत्र मृगसंधर्माणः फलमूलाशिनस्तथा । गोधर्माणो ह्यनिर्दिष्टाः शौचाचारविवर्जिताः ॥

तत्र तादृशैः पूर्णं मनुजैः क्षुद्रमनुषैः । एवमेतेऽन्तरद्वीपा व्याख्याता अनुपूर्वशः ॥

तत्र पञ्चाशत्पञ्चशीतिः शतं तथा । सहस्रमपि चाप्युक्तं योजनानां समन्ततः ॥

तत्र सूतः स्यताश्चैव नानासत्त्वसमाकुलाः । वर्हिणद्वीपपर्वाणि क्षुद्रद्वीपाः सहस्रशः ॥

निर्वासनं ।

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

ह. श्रुतं ग. घ. प्रवृत्ता । २ क. 'क्षिणां प्र' । ३ ख. कृष्णं श' । ४ क. 'कृतिः । भा' । ५ ख. घ. 'मुद्रिच्यते ।
 शा' । ६ योप' । ७ ग. ह. 'जातानि । ८ क. 'स्थिता । इ' । ९ ख. घ. 'शः ।
 शः । पायिनस्तस्यद्वी' । १० ख. सहस्राणि । ११ ख. घ. ह. 'पां तिल' । १२ ख. नीलमे' ।

१३ अ. ०४८-श्लो. ०१३-४०]

वायुपुराणम् ।

— (भुवनविन्यासः)

७४३) तः त्रैलोक्यद्वीपप्रदेशास्तु षडन्ये विविधाश्रयाः । अत्र द्वीपाः समाख्याता नानारत्नाकराः क्षि-
 ७४४) त्रैलोक्यद्वीपं यमद्वीपं मलयद्वीपमेव च । शङ्खद्वीपं कुशद्वीपं वराहद्वीपमेव च ॥
 ७४५) मलयद्वीपं निबोध त्वं नानासंघसमाकुलम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं तद्वीपं बहुविस्तरम् ॥
 ७४६) तत्र चक्रगिरिर्नाम नैकनिर्झरकन्दरः । तत्र सा तु दरी चास्य नानासत्त्वसमाश्रया ॥
 ७४७) मध्ये नागदेशस्य नैकदेशो महागिरिः । कोटिभ्यां नागनिलयं प्राप्तो नदनदीपतिम् ॥
 ७४८) मलयद्वीपमिति प्रोक्तं नानारत्नाकराचितम् । (+तत्राणि द्युतिमान्नाम पर्वतो धातुमण्डितः ।
 ७४९) मुद्रगानां (णां) प्रभवः प्रभवः काञ्चनस्य तु ॥
 ७५०) तत्र मलयद्वीपमेवैव सुसंवृतम् ।) मणिरत्नाकरं स्फीतमाकरं कनकस्य च ॥
 ७५१) आकरं चन्दनानां च समुद्राणां तथाऽऽकरम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं नदीपर्वतमण्डितम् ॥
 ७५२) तत्र श्रीमांस्तु मलयः पर्वतो रजनाकरः । महामलय इत्येवं विख्यातो वरपर्वतः ॥
 ७५३) सिद्धीयं मन्दरं नाम प्रथितं च सदा क्षितौ । नानापुष्पफलोपेतं रम्यं देवर्षिसेवितम् ॥
 ७५४) रम्यगन्धधनं तत्र देवासुरनमस्कृतम् ॥
 ७५५) तथा काञ्चनपादस्य मलयस्यापरस्य हि । निकुञ्जैस्तृणसोमाङ्गैराश्रयं पुष्पसेवितम् ॥
 ७५६) नानापुष्पफलोपेतं स्वर्गादपि विशिष्यते । तत्रावतरते स्वर्गः सदा पर्वसु पर्वसु ॥
 ७५७) तथा त्रिकूटनिलये नानाधातुविभूषिते । अनेकयोजनोत्सेधे चित्रसानुदरीगृहे ॥
 ७५८) तस्य कूटतटे रम्ये हेमप्राकारतोरणा । निर्यूहवलभी चित्रा हर्म्यप्रासादमालिनी ॥
 ७५९) शतयोजनविस्तीर्णा विशदार्णमयोजना । नित्यप्रमुदिता स्फीता लङ्का नाम महापुरी ॥
 ७६०) सा कर्मरूपिणां स्थानं राक्षसानां महात्मनाम् । आवासो बलहसानां तद्विद्यादेवविद्विषास-
 ७६१) मानुषाणामसंवाधा ह्यमर्या सा महापुरी ॥
 ७६२) नस्य द्वीपस्य वै पूर्वे तीरे नदनदीपतेः । गोकर्णनामधेयस्य शंकरस्याऽऽलयं महत् ॥
 ७६३) कङ्कस्तु दशमेस्तेत्रं पङ्क्तिः सुमहद्विषयः । दिग्द्वयोजनविस्तीर्णं नानाम्लेच्छगणालयम् ॥
 ७६४) षष्ठस्तु पर्वतस्तत्र महिषो मेघसंनिभः । यस्मिन्सोऽग्निनिवसः सप्तपङ्क्तिर्निषेवितः ॥
 ७६५) सप्तमः पर्वतस्तत्र ककुब्जानाम् भाष्यते । तत्र रत्नान्यनेकानि स्वयं ध्वजः कृतालयः ॥
 ७६६) प्रजापतिमुपादाय प्राजापत्ये विधिः स्वयम् ॥
 ७६७) इत्येते पर्वताः सप्त शालमले मणिभूषिताः । तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि सप्तैव तु शुभानि वै ॥
 ७६८) कुमुदात्मथमं श्वेतर्षुन्नतस्य तु लोहितम् ॥
 ७६९) बलाहकस्य जीमूतं द्रोणस्य हरितं स्मृतम् । कङ्कस्य वैद्युतं नाम महिषस्य तु मानसम् ॥
 ७७०) कुकुदः सुप्रभं नाम सप्तैतानि तु सप्तधा । वर्षाणि पर्वतांश्चैव नदीस्तेषु निबोधत ॥
 ७७१) पानीतोया वितृणा च चन्द्रा शुक्रा विमोचनी । निवृत्तिः सप्तमी तासां प्रतिवर्षं तु ताः स्मृ-
 ७७२) तासां समीपगाश्चान्याः शतशोऽथ सहस्रशः । अशक्याः परिसंख्यातुं श्रद्धेयास्तु बुभूषता-
 ७७३) इत्येष संनिवेशो वः शालमलस्यापि कीर्तितः । पृथक्पृथक् संख्यातस्तस्य मध्ये महाकुमः ॥

१ ख. 'न्तरेषु । २ ख. घ. प. 'लं तु नि' । ३ ग. घ. ड. 'पि सर्वतः स' ।

५ क. विधिस्वयम् । ६ ड. 'मुत्तरस्थ । ७ घ. ड. 'लाकस्य तु जी' । ८ ख. घ. ड. 'प्रभा । ९

श्रीमद्भैषज्यनमुनिप्रणीतम्— [अ० ४८-४९ श्लो० ४१-४३१-१]

(भुवनविन्यासः)

सहते कथिता अनुद्वीपाः समन्ततः । भारतद्वीपदेशो वै दक्षिणे बहुविस्तरः ॥

आ मेदं वर्षं बहुद्वीपमिहोच्यते । समुद्रजलसंभिन्नं खण्डं खण्डीकृतं स्मृतम् ॥

पुष्पुर्महाद्वीपः सान्तरद्वीपमण्डितः । सानुद्वीपः समाख्यातो जम्बूद्वीपस्य विस्तरः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५४५

अथैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।

भवनविन्यासः ।

सामुद्रतमूत उवाच—

समस्तवक्ष्यामि यथावदिह संग्रहात् । शृणुतेमं यथातत्त्वं भुवतो मे द्विजोत्तमाः ॥

य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । विस्तारात्रिगुणश्चास्य परिणाहः समन्ततः ॥

समुद्रोऽयं द्वीपेन लवणोदकः ॥

जनपदाश्चिराच्च म्रियते प्रजा । कुत एव हि दुर्भिक्ष्यं जराव्याधिभयं कुतः ॥

पर्वताः शुभ्राः सप्तैव मणिभूषणाः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि वक्ष्यते (अथ हम्)

पादिषु त्वेषु सप्त सप्तसु सप्तसु । ऋज्वायताः प्रतिदिशं निविष्टाः पर्वताः सदा ॥

लोपीषे तु वक्ष्यामि सप्तद्वीपान्महाचलान् । गोमेदकोऽत्र प्रथमः पर्वतो मेघसंनिभः ॥

पर्वते तस्य नाम्ना वै वर्षं गोमेदकं तु तत् ॥

पर्वतश्चन्द्रः सर्वोपधिसमन्वितः । अश्विभ्याममृतस्यार्थे ओषध्यस्तत्र संस्थिताः ॥

नारदो नाम दुर्गशैलो महोच्छ्रयः । तत्राचले समुत्पन्नौ पूर्वं नारदपर्वतौ ॥

त्र वै शैलो दुन्दुभिर्नाम नामतः । शब्दमृत्युः पुरा तस्मिन्दुन्दुभिस्ताद्विभुः सुरैः ॥

रज्जुमयः शाल्मलश्चासुरान्तकृत् ॥

मको नाम देवैर्यजामृतं पुरा । संभृतं च हृतं चैव मातुरर्थे गरुत्मता ॥

भुमना नाम स एवर्षभ उच्यते । हिरण्यासो वराहेण तस्मिञ्छैले निपूदितः ॥

जः सप्तमेस्तत्र भ्राजिष्णुः स्फाटिको महान् । यस्माद्विभ्राजतेऽर्चिर्भिर्वैभ्राजस्तेन स स्मृतः ॥

वर्षाणि वक्ष्यामि नामतस्तु यथाक्रमम् । गोमेदं प्रथमं वर्षं नाम्ना शान्तैर्भयं स्मृतम् ॥

मदस्य शिखरं नाम नारदस्य सुखोदयम् । आनन्दं दुन्दुभेर्वर्षं सोमकस्य शिवं स्मृतम् ॥

मृमृषभस्यापि वैभ्राजस्य ध्रुवं तथा ॥

पं तादृशेवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु तैः सह ॥

चयश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगाः । नामतस्ताः प्रवक्ष्यामि सप्त गङ्गा महानदीः ॥

सुतस्य सुतस्यैव निष्पापा मुदिता क्रतुः । अमृता सुकृता चैव सप्तैताः सरितां वराः ॥

नित ता नद्यस्ताभ्यश्चान्याः सहस्रशः । बहूदकाश्चौघवत्यो यतो वर्षति वासवः ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

ड. श्लो ग

रुणं ।

ग. ड. ग. ड. 'जातानि । ८ क. 'स्थिता । इ. ख ड. 'स्थि. ग. ड. 'नदी । अ. '।

ग. ड. 'जातानि । ८ क. 'स्थिता । इ. ख ड. 'स्थि. ग. ड. 'नदी । अ. '।

ग. ड. 'जातानि । ८ क. 'स्थिता । इ. ख ड. 'स्थि. ग. ड. 'नदी । अ. '।

ग. ड. 'जातानि । ८ क. 'स्थिता । इ. ख ड. 'स्थि. ग. ड. 'नदी । अ. '।

अ०४९-श्लो० १९-४४]

वायुपुराणम् ।

(भुवनविन्यासः)

१३ अ. ॥ आः पिबन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते । शुभाः शान्तवहाश्चैव प्रमोदा ये च ते ।
 १४ आनन्दाश्च ध्रुवाश्चैव क्षेमकाश्च शिवैः सह । वर्णाश्रमाचारयुक्ताः प्रजास्तेष्वथ सर्वशः ।
 १५ सर्वेष्वरोगाः सुबलाः प्रजास्त्वामयवार्जिताः । अधः सर्पिणी न तेष्वस्ति तथैवोत्सर्पिणी
 १६ न तत्रास्ति युगावस्था चतुर्युगकृता कचित् । त्रेतायुगसमः कालः सर्वदा तत्र वर्तते ।
 १७ पुक्षद्वीपादिषु ज्ञेयः पञ्चस्वेतेषु सर्वशः । देशस्यानुविधानेन कालस्यानुविधाः स्मृताः ॥
 १८ अथ वर्षसहस्राणि तेषु जीवन्ति मानवाः । सुरुपाश्च सुवेपाश्च अरोगा बलिनस्तथा ॥
 १९ सुवमायुर्वलं रूपमारोग्यं धर्म एव च । पुक्षद्वीपादिषु ज्ञेयं शाकद्वीपान्तकेषु च ॥
 २० पुक्षद्वीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतोयनधान्यवान् । दिव्योऽधिफलोपेतः सर्वोऽधिबनस्पतिः ॥
 २१ आवृतः पशुभिः सर्वैर्ग्रामा(म्या)रूपैः सहस्रशः । जम्बूद्वीपेण संख्यातस्तस्य मध्ये द्विजोत्
 २२ पुक्षो नाम महावृक्षस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥
 २३ स तत्र पूज्यते स्थाणुर्मध्ये जनपदस्य हि । स चापीश्वरसोदेशः पुक्षद्वीपसमावृतः ॥
 २४ पुक्षद्वीपस्य चैवेह वैपुल्याद्विस्तरेण तु । इत्येष संनिवेशो वः पुक्षद्वीपस्य कीर्तितः ॥
 २५ आनुपूर्व्या समासेन शाल्मलं तं निबोधत ॥
 २६ ततस्तृतीयं द्वीपानां शाल्मलं द्वीपमुत्तमम् । शाल्मलेन समुद्रस्तु द्वीपेनेश्वरसोदकः
 २७ पुक्षद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समावृतः ॥
 २८ तत्रापि पर्वताः सप्त विज्ञेया रत्नयोनयः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तेषु वर्षेषु सप्तसु ॥
 २९ प्रथमः सूर्यसंकाशः कुमुदो नाम पर्वतः । सर्वधातुमयैः शृङ्गैः शिलाजालसमुद्गतैः ॥
 ३० द्वितीयः पर्वतस्तस्य उन्नतो नाम विश्रुतः । हरितालमयैः शृङ्गैर्दिवमावृत्य तिष्ठति ॥
 ३१ तृतीयः पर्वतस्तस्य बलाहक इति श्रुतः । जाल्यञ्जनमयैः शृङ्गैर्दिवमावृत्य तिष्ठति ॥
 ३२ चतुर्थः पर्वतो द्रोणो यत्रौषध्यो महाबलाः । विशल्यकरणी चैव मृतसंजीवनी तथा ॥
 ३३ कङ्कस्तु दशमस्तत्र पर्वतः सुमहोदयः । दिव्यपुष्पफलोपेतो वृक्षवीरुत्समावृतः ॥
 ३४ षष्ठस्तु पर्वतस्तत्र महिषो मेघसंनिभः । यस्मिन्सोऽग्निर्निवसति महिषो नाम वारिजः ॥
 ३५ सप्तमः पर्वतस्तत्र ककुद्वात्राम भाष्यते । तत्र रत्नान्यनेकानि स्वयं वर्षति वासवः ॥
 ३६ प्रजापतिमुपादाय प्राजापत्ये विधिः स्वयम् ॥
 ३७ इत्येते पर्वताः सप्त शाल्मले मणिभूषिताः । तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि सप्तैव तु शुभानि वै ॥
 ३८ कुमुदात्प्रथमं श्वेतमृन्नतस्य तु लोहितम् ॥
 ३९ बलाहकस्य जीमूतं द्रोणस्य हरितं स्मृतम् । कङ्कस्य वैद्युतं नाम महिषस्य तु मानसम् ॥
 ४० कुकुदः सुर्धभं नाम सप्तैतानि तु सप्तधा । वर्षाणि पर्वताश्चैव नदीस्तेषु निबोधत ॥
 ४१ पिनीतोया वितृणा च चन्द्रा शुक्रा विमोचनी । निवृत्तिः सप्तमी तासां प्रतिवर्षं तु ताः स्मृ
 ४२ तासां समीपगाश्चान्याः शतशोऽथ सहस्रशः । अशक्याः परिसंख्यातुं श्रद्धेयास्तु बुभूषता
 ४३ इत्येष संनिवेशो वः शाल्मलस्यापि कीर्तितः । पुक्षद्वीपेण संख्यातस्तस्य मध्ये महाकुमः ॥

१ ख. 'न्तरेषु । २ ख. घ. प. 'लं तु नि' । ३ ग. घ. ड. 'पि सर्वतः स' ।

५ क. विधिस्वयम् । ६ ड. 'मुत्तरस्थ' । ७ घ. ड. 'लाकस्य तु जी' । ८ ख. घ. ड. 'प्रभा । ९

श्रीमद्द्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ४९ श्लो० ४९-७९]

(भुवनविन्यासः) ४१

अविगुलस्कन्धस्तस्य नास्तीति स उच्यते । शाल्मलिस्तु समुद्रेण सुरोदेन समन्ततः ॥

परिच्छाल्मलस्यैव समेन तु समन्ततः ॥

तु धर्मज्ञा द्वीपेषु शृणुत प्रजाः । यथाश्रुतं यथान्यायं ब्रुवतो मे निबोधत ॥

प्रवक्ष्यामि चतुर्थं तं समासतः । सुरोदकः परिवृतः कुशद्वीपेन सर्वतः ॥

गिरयस्तत्र वर्ण्यमानान्निबोधत । शाल्मलस्य तु विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥

द्वीपे तु विज्ञेयः पर्वतो विद्रुमोच्चयः । द्वीपस्य प्रथमस्तस्य द्वितीयो हेमपर्वतः ॥

धृतिमान्नाम जीमूतसदृशो गिरिः । चतुर्थः पुष्पवान्नाम पञ्चमस्तु कुशेशयः ॥

हरिगिरिर्नाम सप्तमो मन्दरः स्मृतः । मन्दा इति ह्येषां नाम मन्दरो दारणादपाम् ॥

पश्चिमविष्कम्भो द्विगुणः परिवारितः । उद्भिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुपण्डलम् ॥

स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् । पञ्चमं धृतिमद्वीपं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् ॥

पिलं नाम सप्तैते वर्षपर्वताः ॥

गन्धर्वाः प्रभासु जगदीश्वराः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु वर्षशः ॥

गवः सन्ति म्लेच्छजात्यस्तथैव च । गौरप्रायो जनः सर्वः क्रमाच्च श्रियते तथा ॥ ५५ ॥

गिरिः सप्तैव ध्रुतपापाः शिवास्तथा । पवित्रा संततिश्चैव धृतिगर्भा मही तथा ॥ ५६ ॥

प्राज्ञास्तोभ्योऽपरिज्ञाताः शतशोऽथ सहस्रशः । अभिगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः ॥

लोदेन कुशद्वीपो वाह्यतः परिवारितः । विज्ञेयः स तु विस्तारात्कुशद्वीपसमेन तु ॥

गौरी संनिवेशो वः कुशद्वीपस्य वर्णितः । क्रौञ्चद्वीपस्य विस्तारं वक्ष्याम्यहमतः परम् ॥

विष्कम्भस्य विस्ताराद्विगुणः स तु वै स्मृतः । धृतोदकसमुद्रो वै क्रौञ्चद्वीपेन संवृतः ॥

संस्मृताः पिनगश्रेष्ठः क्रौञ्चस्तु प्रथमो गिरिः । क्रौञ्चात्परो वामनको वामनादन्धकारकः ॥

तत्रात्परश्चापि दिवावृत्ताम पर्वतः । दिवावृत्तः परश्चापि दिविन्दो गिरिरुच्यते ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

तत्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

अ० ४९ श्लो० ७४-९९]

वायुपुराणम् ।

(भुवनविन्यासः)

१३ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शाकद्वीपस्य यो विधिः । शाकद्वीपस्य कृत्स्नस्य यथावदिह निश्च
 १४ णुध्वं वै यथातत्त्वं ब्रुवतो मे यथार्थवत् ॥
 १५ कौश्वद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । परिवार्य समुद्रं स दधिमण्डोदकं स्थितः ॥
 १६ सातित्र पुण्या जनपदाश्चिराच्च म्रियते जनः । कुत एव तु दुर्भिक्षं जराव्याधिभयं कुतः ॥
 १७ गन्त्रापि पर्वताः शुभ्राः सप्तैव परिभूषिताः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि मे शृणु ॥
 १८ वर्षाणि गन्धर्वयुतः प्रथमो मेरुरुच्यते । प्रागायतः सप्तैवर्ण उदयो नाम पर्वतः ॥
 १९ त्र मेघास्तु वृष्ट्यर्थं प्रभवन्ति च यान्ति च । तस्यापरेण सुमहाञ्जलधारो महागिरिः ॥
 २० तस्मान्नित्यमुपादत्ते वासवः परमं जलम् । ततो वर्षं प्रभवति वर्षाकाले प्रजास्विह ॥
 २१ तस्यापरे रैवतको यत्र नित्यं प्रतिष्ठितः । रैवती दिवि नक्षत्रं पितामहकृतो गिरिः ॥
 २२ तस्यापरेण सुमहाञ्ज्यामो नाम महागिरिः । तस्माच्छयामत्वमापन्नाः प्रजाः पूर्वमिमांश
 २३ तस्यापरेण रजतो महानस्तो गिरिः स्मृतः । तस्यापरेणाऽऽम्बिकेयो कुर्मः शैलो हिमः
 २४ आम्बिकेयात्परो रम्यः सर्वौषधिसमन्वितः । स चैव केशरीत्युक्तो यतो वायुः प्रवा
 २५ णुध्वं नामतस्तानि यथावदनुपूर्वशः । उदयस्योदयं वर्षं जलदं नाम विश्रुतम् ॥
 २६ द्वितीयं जलधारस्य सुकुमारमिति स्मृतम् । रैवतस्य तु कौमारं श्यामस्य तु मणीचक
 २७ अस्तस्यापि शुभं वर्षं विज्ञेयं कुसुमोत्तरम् । आम्बिकेयस्य मोदाकं केसरेषु महाद्रुमम् ॥
 २८ द्वीपस्य परिमाणं च ह्रस्वदीर्घत्वमेव च । शाकद्वीपेन विख्यातस्तस्य मध्ये वनस्पतिः ॥
 २९ शाको नाम महावृक्षस्तस्य पूजां प्रयुञ्जते ॥
 ३० तेन देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानाश्च तैः सह ॥
 ३१ त्र पुण्या जनपदाश्चातुर्वर्ण्यसमन्विताः । तेषु नद्यश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगाः ॥
 ३२ विद्धि नौम्रश्च (प्रा च) ताः सर्वा गङ्गास्ताः सप्तैवा स्मृताः ॥
 ३३ यथमा सुकुमारीति गङ्गा शिवजला तथा । अनुत्तरे च नाम्नैव नदी संपरिकीर्तिता ॥
 ३४ कुमारी नामतः सिद्धा द्वितीया सा पुनः सती । नन्द्या च पार्वती चैव तृतीया परिकीर्ति
 ३५ शिवेति का चतुर्थी स्यान्निदिवा च पुनः स्मृता । इक्षुश्च पञ्चमी ज्ञेया तथैव च पुनः क्रतुः
 ३६ अनुका च मृता चैव षष्ठी संपरिकीर्तिता । एताः सप्त महागङ्गाः प्रतिवर्षं शिवोदकाः ॥
 ३७ वयन्ति जनं सर्वं शाकद्वीपनिवासिनम् ॥
 ३८ नुगच्छन्ति तास्त्वन्या नदीर्नद्यः सहस्रशः । बहूदकपरिस्रावा यतो वर्षति वासवः ॥
 ३९ सां तु नामधेयानि परिमाणं तथैव च । न शक्यं परिसंख्यातुं पुण्यास्ताः सरिदुत्तमाः ॥
 ४० ाः पिबन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते ।
 ४१ शिपायन विस्तीर्णो द्वीपोऽसौ चक्रसंस्थितः । नदीजलैः प्रतिच्छन्नः पर्वतैः शान्तमैः ॥
 ४२ विधातुविचित्रैश्च मणिविद्रुमभूषितैः । पुरैश्च विविधाकारैः स्फूर्तैर्जनपदैरपि ॥
 ४३ ाः पुष्पफलोपेतैः समन्ताद्जनधान्यवान् । क्षीरोदेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ॥
 ४४ कद्वीपस्तु विस्तारात्समेन तु समन्ततः ॥

१ क. 'ष्ठिता । रे' । २ ख. घ. ड. ५ ख. ग. 'स्यावान्' ६ क. पुष्करे । ७ क. 'मणि'

८ ड. नामन्यश्च । ९ ड. पर्वती । १० ख. घ. ड. 'सतिः' । ११ ग. 'सज्जपण्डि' । १२ ग.

श्रीमद्देवायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ४९ श्लो० १००-१२८]

(भुवनविन्यासः)

१. पदाः पुण्याः पर्वतान्तरिते शुभाः । वर्णाश्रमसमाकीर्णा देशास्ते सप्त वै स्मृताः ॥
 २. तेष्वस्ति वर्णाश्रमकृतः कश्चित् । धर्मस्य चाव्यभीचारादेकान्तसुखिताः प्रजाः ॥
 ३. लोभो माया वा ईर्ष्याऽमूयाऽभृतिः कुतः । विपर्ययो न तेष्वस्ति एतत्स्वाभाविकं स्मृतम् ॥
 ४. तर्जने तेष्वस्ति न दण्डो न च दण्डकाः । स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षन्ति परस्परम् ॥
 ५. व शक्यं वै तस्मिन् द्वीपे निवासिनाम् । पुष्करं सप्तमं द्वीपं प्रवक्ष्यामि निबोधत ॥ १०५
 ६. तु द्वीपेन वृतः भीरोदको वहिः । शाकद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥ १०
 ७. पर्वतः श्रीमानेक एव महाशिलः । चित्रैर्मणिमयैः शैलैः शिखरैस्तु समुच्छ्रितैः ॥ १०
 ८. पर्वतवितस्य पूर्वार्धे चित्रसानुः स्थितो महान् । परिमण्डलसहस्राणि विस्तीर्णः पञ्चविंशतिः ॥
 ९. चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि समाचितः । द्वीपार्धस्य परिस्तोमः पर्वतो मानसोत्तमः ॥ १०८
 १०. पिलं लासमीपे तु नवचन्द्र इवोदितः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वं पञ्चाशदुच्छ्रितः ॥ १०९
 ११. गन्धर्व विस्तीर्णः सर्वतः परिमण्डलः । स एवं द्वीपपश्चार्धे मानसः पृथिवीधरः ॥ ११०
 १२. त्रयः हासानुः संनिवेशाद्विधा कृतः । स्वाद्दकेनोदधिना सर्वतः परिवारितः ॥ १११
 १३. अस्ताराद्विस्तीर्णोऽसौ समन्ततः । तस्मिन् द्वीपे स्मृतौ द्वौ तु पुण्यौ जनपदौ शुभौ ॥ ११२
 १४. मानसस्याथ पर्वतस्यानुमण्डलौ ॥
 १५. तत्तु यद्वर्षं बाह्यतो मानसस्य तत् । तस्यैवाभ्यन्तरे यत्तु धातकीखण्डमुच्यते ॥ ११३
 १६. तेष्वसहस्राणि तत्र जीवन्ति मानवाः । आरोग्यसुखभूयिष्ठा मानसी सिद्धिमास्थिताः ॥ ११४
 १७. पायुश्च रूपं च तस्मिन् वर्षद्वये स्थितम् । अधमोत्तमौ न तेष्वस्तां तुल्यास्ते रूपशीलतः ॥
 १८. तत्र चो नैर्ष्या न स्तेया(यं) न भयं तथा । निग्रहो न च दण्डोऽस्ति न लोभो न परिग्रहः ॥
 १९. न तत्रास्ति धर्माधर्मौ तथैव च । वर्णाश्रमाणां वार्त्ता वा पाशुपाल्यं वणिक्क्रिया ॥
 २०. या दण्डनीतिः शुश्रूषां शल्यमेव च । वर्षद्वये सर्वमेतत्पुष्करस्य न विद्यते ॥ ११५
 २१. नद्यो वर्षं च शीतोष्णं वा न विद्यते । बद्धिज्ज्ञान्युदकान्यत्र गिरिप्रश्र(स्त्र)वणानि च ॥
 २२. तां कुरूणां च तुल्यकालो जनः सदा । सर्वत्र समुखस्तत्र जराक्रमविवाजितः ॥ ११६
 २३. धातकीखण्डे महावीते तथैव च । आनुपूर्व्याद्विधिः कृत्स्नः पुष्करस्य प्रकीर्तितः ॥ ११७
 २४. दकेनोदधिना पुष्करः परिवारितः । विस्तारान्मण्डलाच्चैव पुष्करस्य तथैव च ॥ ११८
 २५. द्वीपाः समुद्रेस्तु सप्त सप्तभिरावृताः । द्वीपस्यानन्तरो यस्तु समुद्रस्तत्सप्तस्तु सः ॥ ११९
 २६. वं द्वीपसमुद्राणां वृद्धिर्ज्ञेया परस्परात् । अपां चैव समुद्रेकात्समुद्रा इति संज्ञिताः ॥ १२०
 २७. त्रयो निवसन्त्यस्मिन् प्रजा यस्माच्चतुर्विधाः । तस्माद्वर्षमिति प्रोक्तं प्रजानां सुखदं तु तत् ॥
 २८. तां रूप इत्येव कृषिणो वृषः शक्तिप्रबन्धने । रतिप्रबन्धनात्सिद्धं वर्षत्वं तेन तेषु तत् ॥ १२१
 २९. वर्षाकृपक्षे चन्द्रवृद्धौ समुद्रः पूर्यते सदा । प्रक्षीयमाणे बहुले क्षीयतेऽस्तमिते खगे ॥ १२२
 ३०. द्वीपार्थमाण उदधिः स्वत एवाभिपूर्यते । ततोऽपक्षीयमाणेऽपि स्वात्मनैवापकृष्यते ॥ १२३

१ ख. 'रिताः शु' । २ ड. 'ष्करः स' । ३ ख. ग. घ. 'रे सर्व' । ४ ग. घ. ड. 'धे मित्र' । ५ ख. ग.

६ वा. 'अरोगाः सु' । ६ ड. 'णिक्रया । त्र' । ७ ख. 'पाहि' । ८ ड. वा. '५ क खण्डो म' । ९ ख. 'तिदभा' । १० क. 'ने । इ' । ११ क. ड. तदा । १५

अअ० ४९ श्लो० १२९-१५२]

(भुवनविन्यासः)

वायुपुराणम् ।

॥ अथवास्थमभिसंयोगाज्जलमुद्रिच्यते यथा । तथा महोदधिगतं तोयमुद्रिच्यते ततः ॥
अन्यूना हतिरिक्षाश्च वर्धन्त्यापो हुसन्ति च । उदयास्तमितेश्वेन्दोः पक्षयोः शुक्लकृष्ण
शयवृद्धिरैव मुद्ध्येः सोमवृद्धिक्षयात्पुनः ॥
शोत्तराणि पञ्चैव अङ्गुलीनां शतानि तु । अपां वृद्धिः क्षयो द्रष्टुः समुद्राणां तु पूर्वम् ॥
राप्तत्वात्स्मृता द्वीपाः सर्वतोदकावृताः । उदर्के स्यादस्यान् यस्मात्तस्मादुदधिरुच्यते
पर्माणस्तु गिरयः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः । पुंसद्वीपे तु गोमेदः पर्वतस्तेन चोच्यते ॥
आत्मालिः शाह्लमदीपे पूज्यते च महाद्रुमः । कुशद्वीपे कुशस्तस्त्वस्तस्य नाम्नौ स उच्यते
तत्रैष्वद्वीपे गिरिः क्रौञ्चो मध्ये जनपदस्य इ । शाकद्वीपे द्रुमः शाकस्तस्य नाम्नौ स उच्यते
पूज्यग्रोधः पुष्करद्वीपे तत्र तैः स नमस्कृतः । महादेवः पूज्यते तु ब्रह्मा त्रिभुवनेश्वरः ॥
स स्मिन्निवसति ब्रह्मा साध्यैः सार्धं प्रजापतिः । उपासते तत्र देवासुरयस्त्रिशन्महाविभिः ॥
स तत्र पूज्यते चैव देवेर्देवोत्तमोत्तमः ॥
सम्बूद्वीपात्प्रवर्तन्ते रत्नानि विविधानि च । द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां हि क्रमाँत्त्व-
पूर्वेशो ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च । आरोग्यायुःप्रमानाद्धि दिग्गुणं च समन्ततः
उत्स्मिन्पुष्करद्वीपे युक्तं वर्षकद्वयम् । गोपायति प्रजास्तत्र स्वयं संजनमण्डिताः ॥
इश्वरो ण्डमुद्यम्य ब्रह्मा त्रिभुवनेश्वरः । सविष्णुः सशिवो देवः स पिता स पितामहः ॥
भोजनं चांप्रयत्नेन तत्र स्वयमुपस्थितम् । षड्सं सुमहावीर्यं भुञ्जते च प्रजाः सदा ॥
पुरेण पुष्करस्याथ भाट्टत्यायः(य) स्थितो महान् । स्वाद्वादकः समुद्रस्तु समन्तात्परिवेष्टितः
एण तस्य महती इश्यते लोकसंस्थितिः । काश्चनी दिग्गुणा भूमिः सर्वा वै कशिलोपमा
मात्परेण शैलस्तु मर्यादान्ते तु ऋण्डलम् । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च लोकोलोकः स उच्यते
लोकोस्तस्य चार्वाकु निरालोकस्ततः परम् । योजनानां सहस्राणि दश तस्योच्छ्रयः
शांश्च विस्तरस्तस्य पृथिव्यां कामगश्च सः । आलोके लोकशब्दस्तु निरालोके सलो-
कार्थं समतो लोको निरालोकस्तु बाह्यतः ॥
किंवित्तारमात्रं तु आलोकः सर्वतो वहिः । परिच्छिन्नः समन्ताच्च उदर्केनाऽऽवृतश्च सः
निरालोकात्परश्चापि अण्डमावृत्य तिष्ठति ॥
इस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूर्लोकोऽथ भुवलोकः स्वर्लोकोऽथ मेहेस्तथा
स्तप्स्तथा सत्य एतावान्लोकसंग्रहः । एतावानेव विज्ञेयो लोकान्तश्चैव तत्परः ॥
भस्थायी भवेद्याह्वप्रतीच्यां दिशि चन्द्रमाः । आदितः शुक्रपक्षस्य वपुरण्डस्य तद्विधम् ॥
ण्डानामीदृशानां तु कोट्यो ज्ञेयाः सहस्रशः । तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्च कारणस्याव्ययात्मनः ॥
रणैः प्राकृतैस्तत्र ह्यावृतं प्रतिस्पृभिः ॥
आधिक्येन चान्यान्य धारयन्ति परस्परम् । परस्परावृताः सर्वे उत्पन्नाश्च परस्परात् ॥

१ ख. उपास्थि° । ग. उपास्थिम° । घ. ड. उपास्थि° । २ ख. घ. ड. 'ङ्गुलानां' । ३ ख. घ. ड. 'नय' । ४ घ. 'कस्य निधानं यत्तस्मां' । ५ ख. ग. 'स्थाधानं' । ६ क. पुष्करे । ७ क. 'मणि' । ८ ख. ड. 'णं द्विगुणं ततः' । ९ ख. घ. ड. 'सजडपण्डि°' । १० ख. घ. ड. 'मतिः' । ११ ख. घ. ड. 'प्रकृ°' । १२ ख. ग. घ. ड. 'मतिः' ।

श्रीमद्भैषज्यनमुनिप्रणीतम् — [अ० ४९ - श्लो० १९३ - १७८]

(भुवनविन्यासः)

लविगुहस्य समन्तात्तु संनिविष्टो घनोदधिः । समन्ताद्येन तोयेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 घनतोयस्य तिर्यगूर्ध्वानुमण्डलम् । धार्यमाणं समन्तात्तु तिष्ठते घनतेजसा ॥
 निधो वह्निः समन्तान्मण्डलाकृतिः । समन्ताद्भनवातेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 स्तथाऽऽकाशं धारयाणस्तु तिष्ठति ॥
 तथाऽऽकाशं भूताद्यं चाप्यसौ महान् । महान्व्याप्तो ह्यनन्तेन अव्यक्तेन तु धार्यते ॥
 मपरिव्यक्तं दशधा सूक्ष्म एव च । अनन्तमकृतात्मानमनादिनिधनं च तत् ॥
 परतो घोरमनालम्बनमयम् । नैकयोजनसाहस्रं विप्रकृष्टं तमोवृतम् ॥
 निरालोकममर्यादमदेशिकम् । देवानामप्यविदितं व्यदहारविवाजितम् ॥
 ते च विख्यातमकाशान्ते च भास्वरम् । मर्यादायामतस्तस्य शिवस्याऽऽयतनं महत् ॥
 मगम्यं तु स्थानं दिव्यमिति श्रुतिः । महतो देवदेवस्य मर्यादायां व्यवस्थितम् ॥
 त्यावतप्तास्तु ये लोकाः प्रथिता बुधैः । ते लोका इत्यभिहिता जगतश्च न संशयः ॥
 लात्सप्त सप्तैवोर्ध्वतलाः क्षितौ । सप्त स्कन्धास्तथा वायोः सप्तसदना द्विजाः ॥
 हिवं यावदत्र पञ्चविधा गतिः । प्रमाणमेतज्जगत एष संसारसागरः ॥
 ता प्रयात्येवं नैकजातिसमुद्भवा । विचित्रा जगतः सा वै प्रवृत्तिरनवस्थिता ॥
 तां भौतिकं नाम निसर्गबहुविस्तरम् । अतीन्द्रियैर्महाभागैः सिद्धैरपि न लक्ष्यते ॥
 क्तेन क्वां चामिवायूनां महत्तमस्तथा । ईश्वरस्य तु देवस्य अनन्तस्य द्विजोत्तमाः ॥
 संनिवा परिमाणं वा अन्तो वाऽपि न विद्यते । अनन्त एष सर्वत्र सर्वस्थानेषु पठ्यते ॥
 पस्य गोक्तं मया पूर्वं तस्मिन्नामानुकीर्तने ॥
 शिवनाम्ना हि तद्दः कात्स्न्येन कीर्तितम् । स एष सर्वत्र गतः सर्वस्थानेषु पूज्यते ॥
 आकाशे पवनेऽनले । अर्णवेषु च सन्धेषु दिवि चैव न संशयः ॥
 पपमि विज्ञेय एष एव महाद्युतिः । अनेकधा विभक्ताङ्गो महायोगी महेश्वरः ॥
 मकेषु लोकेश इज्यते बहुधा प्रभुः ॥
 परस्परोत्पन्ना धार्यन्ते च परस्परान् । आधाराधेयभावेन विकारास्ते विकारिणः ॥
 यादयो विकारास्ते परिच्छिन्नाः परस्परम् । परस्पराधिकाश्चैव प्रविष्टाश्च परस्परम् ॥
 माद्विष्टाश्च तेऽन्योन्यं तस्मात्स्थैर्यमुपागताः । प्रागासन्ध्याविशेषास्तु विशेषान्योन्यवेशनात् ॥
 धिव्याद्याश्च वाय्वन्ताः परिच्छिन्नास्त्रयस्तु ते । ॥
 णापचयसारेण परिच्छेदो विशेषतः । शेषाणां तु परिच्छेदः सौक्ष्म्यान्नेह विभाव्यते ॥
 तेभ्यः परतस्तेभ्यो ह्यालोकः परतः स्मृतः । भूतान्यालोक आकाशे परिच्छिन्नानि सर्वशः ॥
 पात्रे महति पात्राणि यथैवान्तर्गतानि तु । भवन्त्यन्योन्यहीनानि परस्परसमाश्रयात् ॥
 तथा ह्यालोक आकाशे भेदास्त्वन्तर्गता मताः ॥
 क्तान्येतानि चत्वारि अन्योन्यस्याधिकानि तु । यावदेतानि भूतानि तावदुत्पत्तिरुच्यते ॥

वाः । अतोऽगः ।

१. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

०४९-१० श्लो० १७९-१८६।१-१३ वायुपुराणम् ।

(ज्योतिप्रचारः)

नूनामिह संस्कारो भूतेष्वन्तर्गतो मतः । प्रत्याख्याय च भूतानि कार्योत्पत्तिर्न विद्यते ।
 स्मात्परिमिता भेदाः स्मृताः कार्यात्मकास्तु ते । करणात्मकास्तथैव स्युर्भेदा ये महदा
 येव संनिवेशो वो मया प्रोक्तो विभागशः । सप्तद्वीपसमुद्राया याथातथ्येन वै द्विजाः
 रतिः स्तारान्मण्डलाच्चैव प्रसंख्यातेन चैव हि । वैश्वरूपं प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् ॥ किं
 णां विष्टानं भगवतो यस्य सर्वमिदं जगत् । एवं भूतगणाः सप्त संनिविष्टाः परस्परम् । क्रम
 विष्टानं भगवतो यस्य सर्वमिदं जगत् । एतावदेव श्रोतव्यं संनिवेशे तु पाणिनीयं जल
 मस्य प्रकृतयस्त्वेता धारयन्ति परस्परम् । तास्वैलेपरिमाणेन प्रसंख्यातुमिहोच्यं ॥ पते
 तस्संख्येयाः प्रकृतयास्तिर्यग्ध्वमधश्च याः ॥
 जटारकासंनिवेशश्च यावद्विष्यं तु मण्डलम् । मर्यादासंनिवेशस्तु भूमेस्तदनुमण्डल गिरिः ।
 महातः परं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यां वै द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवमपेन्यातो नामैकोनपञ्चाशोऽध्यायः ॥ १७९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३६३१ ॥

अथ पञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिप्रचारः ।

सूत उवाच—

वायुः प्रमाणमूर्ध्वं च वर्णमानं निबोधत । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्च
 नान्तधातवो ह्येते व्यापकास्तु प्रकीर्तिताः ॥
 तननी सर्वभूतानां सर्वभूतधरा धरा । नानाजनपदाकीर्णा नानाधिष्ठानपत्तना
 नानानदनदीशैला नैकजातिसमाकुला । अनन्ता गीयते देवी पृथिवी बहुविस्त
 दीनदसमुद्रस्यास्तथा क्षुद्राश्रयाः स्थिताः । पर्वताकाशसंस्थाश्च अन्तर्भूमिगताश्च
 आपोऽनन्ताश्च विज्ञेयास्तथाऽग्निः सर्वलौकिकः । अनन्तः पठ्यते चैव व्यापकः
 नृथाऽऽकाशमनालम्बं रम्यं नानाश्रयं स्मृतम् । अनन्तं प्रथितं सर्वं वायुश्चाऽऽकाशः च यत्
 तापः पृथिव्यामुदके पृथिवी चोपरि स्थिता । आकाशश्चापरमधः पुनर्भूमिः पुनरु ॥
 वमन्तमन्तो ह्यनन्तस्य भौतिकस्य न विद्यते । पुरा सुरैरभिहितं निश्चितं तु निश्च ॥
 मिर्जलमथाऽऽकाशमिति ज्ञेया परम्परा । स्थितिरेषा तु विज्ञेया सप्तमेऽस्मिन्तरसाः ॥
 शयोजनसाहस्रमेकधौमं रसातलम् । साधुभिः परिविख्यातमेकैकं बहुविस्तरम्
 धममतलं चैव सुतलं तु ततः परम् । ततः परतरं विद्याद्वितलं बहुविस्तरम् ॥
 ततो गमस्तलं नाम परतश्च महातलम् । श्रीतलं च ततः प्राऽऽहुः पातालं सप्तमं
 ऋणभौमं च प्रथमं भूमिभागं च कीर्तितम् । पाण्डुभौमं द्वितीयं तु तृतीयं रक्तमृ

१ ख. ड. 'इया पञ्चभू' । २ ख. घ. 'द्रा वा याथा' । ३ ख. घ. हि । विश्व' । ४ ख. न. ग

ख. ग. स्वल्पं प' । ५ ख. ग. ड. 'विद्यावै' । ७ ख. 'पो भवाश्च' । ८ घ. 'ते । सुरा' । ९ घ. 'च

ड. 'रविहितानि' ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् —

[अ० १० श्लो० १४-४२]

(उद्योतिषप्रचारः)

लविं	तुर्थं तु पञ्चमं शर्करातलम् । पष्ठं शिलामयं चैव सौवर्णं सप्तमं तलम् ॥	१४
पञ्चा	ख्यातमसुरेन्द्रस्य मन्दिरम् । नमुचेरिन्द्रशत्रोर्हि महानादस्य चाऽऽलयम् ॥	१५
तु ध	कुर्कणस्य कवचस्य च मन्दिरम् । निष्कुलादस्य च पुरं प्रहृष्टजनसंकुलम् ॥	१६
प्रव	च भीमस्य शूलदन्तस्य चाऽऽलयम् । लोहितौक्षकलिङ्गानां नगरं श्वापदस्य तु ॥	१७
गिर	च पुरं माहेन्द्रस्य महात्मनः । कालियस्य च नागस्य नगरं कलसस्य च ॥	१८
ते तु	मपरिणि नागदानवरक्षसाम् । तले ज्ञेयानि प्रथमे कृष्णभौमे न संशयः ॥	१९
धु	परतोऽपि दैत्येन्द्रस्य सुवक्षसः । महाजम्भस्य च तथा नगरं प्रथमस्य तु ॥	२०
हरि	निरालये निकुम्भस्य च मन्दिरम् । शङ्खारूपेयस्य च पुरं नगरं गोमुखस्य च ॥	२१
पतर	ते च विष मेघस्य क्रथनस्य च । पुरं च कुर्कुपादस्य महोष्णीपस्य चाऽऽलयम् ॥	२२
दु	मगस्यं तु पुरमश्वतरस्य च । कद्रुपुत्रस्य च पुरं तक्षकस्य महात्मनः ॥	२३
पिल	स्यावतप्तासदानवरक्षसाम् । द्वितीयेऽस्मिंस्तले विप्राः पाण्डुभौमे न संशयः ॥	२४
सु	लात्सप्त प्रहादस्य महात्मनः । अनुह्लादस्य च पुरं दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥	२५
पु	द्विं य पुरं त्रिशिरसस्तथा । शिशुमारस्य च पुरं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥	२६
सु	न्यता प्रयातं राक्षसस्य च मन्दिरम् । राक्षसेन्द्रस्य च पुरं कुम्भिलस्य खरस्य च ॥	२७
गि	शौतिकं नाम पुरमुल्कासुखस्य च । हेमकस्य च नागस्य तथा पाण्डुरकस्य च ॥	२८
प्रा	त्तौ कपिलस्य च मन्दिरम् । नन्दस्य चोरगपतेर्विशालस्य च मन्दिरम् ॥	२९
त्तौ	नागदानवरक्षसाम् । तृतीयेऽस्मिंस्तले विप्राः पीतभौमे न संशयः ॥	३०
म सं	वा कालनेर्भेमहात्मनः । गजकर्णस्य च पुरं नगरं कुञ्जरस्य च ॥	३१
पि	पिशिवनपरं सुमालेर्बहुविस्तरम् । मुञ्जस्य लोकनाथस्य वृकवत्कस्य चाऽऽलयम् ॥	३२
व	सातले बहुपक्षिसमाकुलम् । नगरं वैनतेयस्य चतुर्थेऽस्मिन् रसातले ॥	३३
त्र	विपक्षि विं बहुयोजनविस्तृते । विरोचनस्य नगरं दैत्यासिंहस्य भीमतः ॥	३४
तत्र	लोकेषु लोहस्य हिरण्याक्षस्य चाऽऽलयम् । पुरं च विद्युज्जिह्वस्य राक्षसस्य च भीमतः ॥	३५
अ	परस्परौतं राक्षसेन्द्रस्य शालिनः । कर्मारस्य च नागस्य स्वस्तिकस्य जयस्य च ॥	३६
पु	पादयो ग नागदानवरक्षसाम् । पञ्चमेऽपि तथा ज्ञेयं शर्करानिलये सदा ॥	३७
पि	माद्विष्टाश्च वेः केसरेर्नगरोत्तमम् । सुपर्वणः पुलोन्नथ नगरं महिषस्य च ॥	३८
पु	थिव्याद्याश्च पुरमुत्कोशस्य महात्मनः ॥	३९
गुणा	पचयसा सापुत्रः शतशीर्षो मुदा युतः । कश्यपस्य युतः श्रीमान्वासुकिर्नाम नागराट् ॥	४०
भूते	भ्यः परत नागदानवरक्षसाम् । षष्ठे तलेऽस्मिन् विख्याते शिलाभौमे रसातले ॥	४१
पात्रे	महति पाताले सर्वपश्चिमे । पुरं बलेः प्रमुदितं नरनारीसमाकुलम् ॥	४२
तथा	द्यालोक पूर्णमुद्भूतैर्देवशत्रुभिः । मुचुकुन्दस्य दैत्यस्य तत्र वै नगरं महत् ॥	४३
कृत्स्नान्ये	तां	

वा. अरोप्यं तु । २ ख. शून्यदं । ३ ख. तास्यकलिङ्गाभ्यां नं । घ. तास्यकलिङ्गाभ्यां नं । ४ ग. ड. लयस्य । ५ क. ख सुरक्ष । ६ ख. घ. ड. द्वाह्यस्य । ७ क. ग. कुरुपा । ८ घ. ड. कासस्य । ९ ख. मकुटस्य । १० ग. घ. कल्पस्य । ११ ख. ड. वैदूर्य । १२ ख. घ. ड. १३ ख. ड. वैदूर्य । १४ ख. घ. ड.

[७०९०५०४३-७०]

वायुपुराणम् ।

(ज्योतिषध्वजारः)

॥ १ ॥ तैर्कौदितिपुत्राणां समुद्रीर्णैर्महापुरैः । तथैव नागनगरैर्ऋद्धिपद्भिः सहस्रशः ॥ ति
 ॥ २ ॥ गह्वरानां दानवानां च समुद्रीर्णैर्महापुरैः । उदीर्णैराक्षसावासैरनेकैश्च समाकुलम् ॥ क्षि
 ॥ ३ ॥ शनभालान्ते च विप्रेन्द्रा विस्तीर्णं बहुयोजने । आस्ते रक्तारविन्दाक्षो महात्मा ह्यजर
 ॥ ४ ॥ शक्तिः तशङ्खोदरवपुर्नीलवासा महाभुजः । विशालभोगो द्युतिमांश्चित्रमालाधरो वली ॥ शोका
 ॥ ५ ॥ मृशृङ्गावदातेन दीप्तास्येन विराजता । प्रभुर्मुखसहस्रेण शोभते वै स कुण्डली ॥ क्र
 ॥ ६ ॥ जिह्वामालया देवो लोलज्वालामलार्चिषा । ज्वालामालापरिक्षिप्तः कैलास इव जल
 ॥ ७ ॥ स तु नेत्रसहस्रेण द्विगुणेन विराजता । बालसूर्याभिताम्रेण शोभते स्निग्धमण्डलः ॥ मते
 ॥ ८ ॥ तस्य कुन्देन्दुवर्णस्य अक्षमाला विराजते । तरुणादित्यमालेव श्वेतपर्वतमूर्धनि ॥ रु
 ॥ ९ ॥ जटाकरालो द्युतिमालङ्क्यते शयनासने । विस्तीर्ण इव मेदिन्यां सहस्रशिखरो गिरिः ॥ म
 ॥ १० ॥ महाभोगैर्महाभोगैर्महानागैर्महावलैः । उपास्यते महातेजा महानागपतिः स्वयम् ॥ दि
 ॥ ११ ॥ स राजा सर्वनागानां शेषो नाम महाद्युतिः । सा वैष्णवी ह्यहितनुर्मर्यादायां व्यवस्थिता
 ॥ १२ ॥ सप्तैवमेते कथिता व्यवहार्या रसातलाः । देवासुरमहानागराक्षसाभ्युपिताः सदा ॥ भू
 ॥ १३ ॥ भूतः परमनालोक्यमगम्यं सिद्धसाधुभिः । देवानामप्यविदितं व्यवहारविवर्जितम् ॥ क
 ॥ १४ ॥ पृथिव्यग्रचम्बुवायूनां नभसश्च द्विजोत्तमाः । महत्त्वमेवमृषिभिर्वर्ण्यते नात्र संशयः ॥ कचित्
 ॥ १५ ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्गतिम् । सूर्याचन्द्रमसावेतौ भ्रमन्तौ यावदेव तु
 ॥ १६ ॥ रूपोऽशतः स्वभाभिस्तौ मण्डलाभ्यां सभास्थितौ ॥ क्ष
 ॥ १७ ॥ प्रायः त्रतां च समुद्राणां द्वीपानां तु स विस्तरः । विस्तरार्धं पृथिव्यास्तु भवेदन्यत्र बाह्यतः
 ॥ १८ ॥ पर्णसपारिमाण्यं तु चन्द्रादित्यौ प्रकाशतः । पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम्
 ॥ १९ ॥ वावति त्रीणिमाल्लोकान्यस्मात्सूर्यः परिभ्रमन् । अवधातुः प्रकाशाख्यो ह्यवनात्स रविः
 ॥ २० ॥ ततः परं प्रवक्ष्यामि प्रमाणं चन्द्रसूर्ययोः । महितत्वान्महीशब्दो ह्यस्मिन्वर्षे निपात्यते
 ॥ २१ ॥ अस्य भारतवर्षस्य विष्कम्भं तु सुविस्तरम् । मण्डलं भास्करस्याथ योजनानां निबोध
 ॥ २२ ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भास्करस्य तु । विस्तारात्रिगुणस्य परिणाहोऽथ मण्डलम्
 ॥ २३ ॥ विष्कम्भो मण्डलस्यैव भास्कराद्विगुणः शशी ॥
 ॥ २४ ॥ अतः पृथिव्यां वक्ष्यामि प्रमाणं योजनैः सह । सप्तद्वीपसमुद्राया विस्तारो मण्डलं च यत्
 ॥ २५ ॥ इत्येतदिह संख्यातं पुराणं परिमाणतः । तद्वक्ष्यामि प्रसंख्याय सांप्रतैरभिमानिभिः ॥
 ॥ २६ ॥ अभिमानिव्यतीता ये तुल्यास्ते सांप्रतैरिह । देवा ये वै ह्यतीतास्ते रूपैर्नामभिरेव च ॥
 ॥ २७ ॥ तस्मात्तु सांप्रतैर्देवैर्वक्ष्यामि वसुधातलम् । दिवस्तु संनिवेशो वै सांप्रतैरेव कृत्स्नशः ॥
 ॥ २८ ॥ ज्ञातार्धकोटिविस्तारा पृथिवी कृत्स्नतः स्मृता । तस्या बाधप्रमाणेन मेरोर्ध्वं चातुरन्तरम्
 ॥ २९ ॥ पृथिव्या बाधविस्तारो योजनाग्रात्यकीर्तितः । मेरुमध्यात्प्रतिदिशं कोटिरेकां तु सा स्मृता
 ॥ ३० ॥ तथा शतसहस्राणि एकोननवतिः पुनः । पञ्चाशच्च सहस्राणि पृथिव्यां बाध विस्तरः ॥

* षट्पञ्चाशत्तमश्लोकान्तेऽध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके वर्तते ।

१ घ. ड. 'नि । फटा' । २ घ. 'लोर्ध्वतनुर्लक्षते । ड. 'लोर्ध्वतनुर्लक्ष्यते । ३ ख. घ. ड. 'नाग्र
 ग. ड. 'नाग्राविभो' । ४ ख. ग. घ. ड. 'ध्कम्भान्मण्ड' । ५ ग. घ. ड. 'निनो व्य । ६ घ. 'वै च
 दश स्मृताः । त' । ७ क. 'व्यावाधवि' ।

श्रीमद्भैषज्यमुनिप्रणीतम्—

[अ० १० श्लो० ७१-८०]

(ज्योतिषप्रचारः)

लविगुः विस्तरं कृत्स्नं योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तारः संख्यातः स चतुर्दिशः
 पृथ्व्यामेकोनाशीतिरुच्यते । सप्तद्वीपसमुद्रायाः पृथिव्यास्त्वेव विस्तरः ॥
 तु धृतिगुणं चैव पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् । गणितं योजनाग्रं तु कोट्यस्त्वेकादश स्मृताः
 गिरःस्तत्तद्वत्तु सप्तत्रिंशाधिकानि तु । इत्येतद्वै प्रसंख्यातं पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् ॥
 पे तु निवेशस्य दिवि यावद्धि मण्डलम् । पर्यासः सानिवेशस्य भूमेस्तावत्तु मण्डलम् ॥
 का तु परिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् । सप्तानामपि लोकानामेतन्मानं प्रकीर्तितम् ॥
 हरिः परिमाण्येन मण्डलानुगतेन च । उपर्युपरि लोकानां छत्रवत्परिमण्डलम् ॥
 पृथिवी विहिता सर्वा येषु तिष्ठन्ति जन्तवः । एतदण्डकैटाहस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥
 स्वस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूलोकश्च भुवश्चैव तृतीयः स्वरिति स्मृतः ॥
 पिको जनश्चैव तपः सत्यश्च सप्तमः ॥
 सप्त कृता लोकाश्छत्राकारा व्यवस्थिताः । स्वकैरावरणैः सूक्ष्मैर्धार्यमाणाः पृथक्पृथक्
 गाधिकाभिश्च ताभिः प्रकृतिभिर्वहिः । धार्यमाणा विशेषैश्च समुत्पन्नैः परस्परम् ॥
 यदस्य समन्ताच्च संनिविष्टो घनोदधिः । पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं घनतोयेन धार्यते ॥
 तौ शेषपरेणाथ धार्यते घनतेजसा । बाह्यतो घनतेजस्तु तिर्यगूर्ध्वं तु मण्डलम् ॥
 लेन यद्वनवातेन धार्यमाणं प्रतिष्ठितम् । घनवातात्तथाऽऽकाशमाकाशं च महात्मना ॥
 देना वृतं सर्वं भूतादिर्महता वृतः । वृतो महाननन्तेन प्रधानेनाव्ययात्मना ॥
 विहाय लोकपालानां प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् । ज्योतिर्गणप्रचारस्य प्रमाणं परिवक्ष्यते ॥
 संस्मृता च्यां दिशि तथा मानसस्यैव मूर्धनि । वैस्वोकसारा माहेन्द्री पुण्या हेमपरिष्कृता ॥
 तत्र पुनर्मैरोमानसस्यैव मूर्धनि । वैवस्वतो निवसति यमः संयमने पुरे ॥
 तत्र त्रैलोक्यं तु पुनर्मैरोमानसस्यैव मूर्धनि । सुखा नाम पुरी रम्या वरुणस्याथ धीमतः ॥
 अत्र उत्तरस्यां मेरोस्तु मानसस्यैव मूर्धनि । तुल्या माहेन्द्रपुर्या तु सोमस्यापि विभावरी ॥
 पुण्या उत्तरपृष्ठे तु लोकपालाश्चतुर्दिशम् । स्थिता धर्मव्यवस्थायै लोकसंरक्षणाय च ॥
 यस्मात्पालोपरिष्ठात्तु सर्वतो दक्षिणायने । काष्ठागतस्य सूर्यस्य गतिर्या तां निबोधत ॥
 पृथिव्ये प्रक्रमे सूर्यः क्षिप्तेषुरिव सर्पति । ज्योतिषां चक्रमादाय सततं परिगच्छति ॥
 पुण्या मध्यामरावत्यां यदा भवति भास्करः । वैवस्वते संयमने उदर्यस्तत्र उच्यते ॥
 पात्रे आयामर्धरात्रं च मध्यमः स्याद्रविर्यदा । सुखायामथ वारुण्यामुत्तिष्ठन्तु तु दृश्यते ॥
 तथा आयामर्धरात्रं स्यान्माहेन्द्रायामस्तमेति च । तदा दक्षिणपूर्वेषामपराहो विधीयते ॥
 कृत्स्नापरादेयानां पूर्वाह्नः परिकीर्त्यते । तेषामपररात्रं च ये जना उत्तरापथे ॥
 उत्तरपूर्वा ये पूर्वरात्रं तु तान्प्रति । एवमेवोत्तरेष्वर्को भवनेषु विराजते ॥

१. 'तुल्यं' । २. क. 'विस्तारं' । ३. ग. ड. 'कपालस्थ' । ४. ड. 'गूर्ध्वानुम' । ५. ग. ड. 'वस्वोक' । ६. ग. ड. 'यस्त्वत्र' । ७. प्र. 'रात्रे च' । ८. ख. ग. घ. ड. 'ते' । मुद्रयाया ।

वायुपुराणान्तर्गताध्यानां विषयानुक्रमः ।

अ

१०७ १०८ १०९ ११०
 १. शापमुक्तये धर्मव्रतायास्तपश्चरणवर्ण-
 २. धर्मव्रताया देवेभ्यो वरप्राप्तिः ...
 ३. गहात्म्यम् । रामतीर्थवर्णनम् । यमादिभ्यो वलि-
 ४. तानम् । भरताश्रमे श्राद्धचरणादक्षय्यफल-
 ५. प्राप्तिः । अभ्युद्यन्तकादिगिरिषु पिण्डदानात्पि-
 ६. तृणां ब्रह्मपुरप्राप्तिः । कपिलायां स्नात्वा पिण्डदाना-
 ७. तृणां मुक्तिः । गृध्रकूटादिषु पिण्डदानाच्छिवलो-
 ८. कप्राप्तिः । क्रोधपदे पिण्डदानात्स्वर्गावाप्तिः ।
 ९. मस्मकृते पिण्डदानाद्विष्णुलोकावाप्तिः । ...
 १०. धराख्यानम् । गदामुरकृतं ब्रह्मणे स्वास्थिदान-
 ११. वर्णनम् । विश्वकर्मकृतं तदस्थिगदानिर्माणम् । ब्रह्म-
 १२. पुत्रस्य हेतिनिशाचरस्य देवान्निजित्येन्द्रपदारो-
 १३. गादिकीर्तनम् । तद्दद्या विष्णुकृतो हेतिराक्ष-
 १४. स्य वधः । सगदस्य हरेर्गयासुराशिरःशिलायां
 १५. स्थितिः । प्रभासादिपर्वतानां निरूपणम् ।
 १६. गालायां गायत्र्यादिदेवतानां स्थितिनिरूपणम् ।
 १७. तिराक्षसस्य विष्णुपुरे गमनम् । ब्रह्मादिदेवकृता
 १८. दाधरस्तुतिः । विष्णोः सकाशाद्ब्रह्मणो वरप्राप्तिः ।
 १९. आदिगदाधरदर्शनस्य फलकथनम् । शिवकृतगदा-
 २०. धरस्तोत्रानुकीर्तनम् । गदाधरपूजनस्य फलनि-
 २१. रूपणम् ...
 २२. गद्यात्राभिर्णनम् । गयां गन्तुमुद्यतस्यानुष्ठाननिरूप-
 २३. णम् । गयां प्राप्य प्रेतपर्वते श्राद्धसंपादनार्थं कथ्य-
 २४. वाहादिदेवतानां प्रार्थना । प्रेतशिलायां पञ्चगव्येन
 २५. तत्स्थानशोधनम् । पितृणां कुशेष्वावाहनादिकथ-
 २६. नम् । सप्तानां गोत्राणामनुकीर्तनम् । पिण्डदान-
 २७. विधिः । पितृकार्ये गदाधरप्रार्थना ...

उत्तरमानसतीर्थे पितृमुक्त्यर्थं स्नानादिविधिकं
 १. कनखलादितीर्थवर्णनम् । पञ्चतीर्थवर्णनम् । म
 २. वाप्यां स्नात्वा मतङ्गेशनिकटे श्राद्धाचरणम् इति
 ३. ब्रह्मसरसि पिण्डदानात्पितृणां मुक्तिः । यमादिभ्यो
 ४. वलिदानम् । रुद्रपदादिषु पिण्डदानां शिवपुरादि-
 ५. प्राप्तिः । कश्यपपदे पिण्डं दातुमुद्यते भारद्वाजे शैब्ये
 ६. पदमुद्रिष्य शुक्लकृष्णहस्तयोर्निगमनम् । पिण्डदानो-
 ७. द्यतेन रामेण सह स्वर्गतस्य दशरथस्य संभाषणम् ।
 ८. रामाय दशरथस्य वरदानम् । विष्णुपदे भीष्मकृत-
 ९. पिण्डदानानुकीर्तनम् । गदालोलतीर्थे पिण्डदाना-
 १०. तृणां ब्रह्मलोकावाप्तिः । अक्षयवटे श्राद्धाचर-
 ११. णान्महाफलम् । गयातीर्थपुरोधसे षोडशकदान-
 १२. निरूपणम् । अक्षयवटप्रार्थनामन्त्रः ...
 १३. गयराजस्य यज्ञवर्णनम् । विष्णवादिदेवेभ्यो गयराजस्य
 १४. वरप्राप्तिकथनम् । गयस्य विष्णुलोकावाप्तिः ।
 १५. पितृभिः सह विशालस्य संभाषणम् । पितृदत्तव-
 १६. रस्य विशालस्य स्वर्गे प्रति गमनम् । गयायां पिण्ड-
 १७. दानात्प्रेतानां मुक्तिः । गायत्र्यादितीर्थादौ स्नानदा-
 १८. नादिभ्यः पितृणां मुक्तिः । विशालायां भरताश्र-
 १९. मादौ च पिण्डदानात्पिण्डदस्य कुलशतोद्धारः ।
 २०. दशाश्वमेधिकादितीर्थादिषु पिण्डदानात्पितृणां स्व-
 २१. र्गादिलोकावाप्तिः । मरीचिः शंकराद्वरप्राप्तिः ।
 २२. युधिष्ठिरकृतपिण्डदानात्पाण्डोः शाश्वतपदप्राप्ति-
 २३. वर्णनम् । मतङ्गपदादौ श्राद्धदानात्पितृणां ब्रह्मलोकः ।
 २४. गयाख्यानस्य पठनपाठनफलम् । ...

समाप्तोऽयं वायुपुराणान्तर्गताध्यायानां विषयानुक्रमः ।

विषयानुक्रमः ।

म । कार्तवीर्योत्पत्तिकथनम् । कार्तवीर्य-
 लविष्णुः । कर्णनम् । आपवात्कार्तवीर्यस्य शापः । कार्त-
 वीर्याभिधानम् । कार्तवीर्यजन्मकथनफलम् ... ९४
 कृतपावभुवनदाहे प्रयोजनकथनम् । वृष्णिवं-
 भानम् । ज्यामघवृत्तानुकीर्तनम् ... ९५
 प्रवचनचरितनिरूपणम् । स्यमन्तकोपाख्यानम् । वल-
 गिरयद्राहुर्योधनस्य गदाविद्याप्राप्तिः । अकूरवंशनि-
 रूपणम् । शूराद्रोजायां वसुदेवोत्पत्तिः । कृष्णजन्मा-
 भिधानम् । कृष्णवंशानुकीर्तनम् ... ९६
 धृष्टिणादिवंशवीराणां निरूपणम् । श्रीकृष्णमहिमव-
 हरिर्णनम् । रसादिभ्यः शोणिताद्युत्पत्तिकथनम् ।
 गर्भप्रवृत्त्यभिधानम् । विष्णोर्नारसिंहाद्यवतारचरि-
 तवर्णनम् । देवदैत्ययोर्द्विवर्णनम् । काव्यमातृतो-
 स्यदैत्यभ्योऽभयदानादिनिरूपणम् । कृतस्त्रावधं विष्णुं
 प्रति भृगोः शापः । काव्यमातृसंजीवनादिवर्णनम् ।
 शुक्रकृतशिवस्तुतिकथनम् ... ९७
 शुक्रोपरि शंकरस्यानुग्रहः । शुक्ररूपेण गुरुकृतदैत्य-
 वधनादिवर्णनम् । दैत्यान्प्रति शुक्रस्थोपदेशः
 शक्रयो रूपदर्शनाद्वैत्यानां संभ्रान्तिः । दैत्यान्प्रति
 शक्रापादिनिरूपणम् । प्रसङ्गाद्वाभनकृतवलिवन्ध-
 नादिवर्णनम् । दत्तात्रेयाद्यवताराणां निरूपणम्
 सोर्वशवर्णनम् । सभानरायणपुत्राणां कथनम् अङ्ग-
 रासिद्धादिवलिपुत्राणां जन्मनिरूपणम् । दीर्घतमस-
 पस्यभक्तिकथनम् । अङ्गराजस्य वंशभिधानम् ।
 विहारीवशवर्णनम् । पारीक्षितस्य वंशनिरूपणम् ।
 संस्मृताकुवंशनिरूपणम् । मागधेयवंशवर्णनम् ।
 त्रैलोक्यलिङ्गमनिरूपणम् । क्षात्रवंशप्रवर्तकानां राज्ञां
 रूपणम् ... ९९
 तत्र तमन्वन्तरीयसप्तर्षीणां निरूपणम् । सावर्णमनु-
 वर्णनम् । मन्वन्तरनिसर्गनिरूपणम् । देवगणानां
 रूपणम् । ब्रह्मणो दिनप्रमाणकथनम् । जगत्प्रलय-
 प्रमाणम् । हिरण्यगर्भस्वरूपाभिधानम् । ब्रह्मणो
 प्रसन्नस्य पुनर्भूतसर्गादिकथनम् । निमेषादिकाल-
 प्रमाणस्य लक्षणाभिधानम् । ब्रह्मण आयुप्रमाण-
 रणम् ... १००
 तत्र तत्र मध्यवस्थावर्णनम् । वैराजानामाहारादिकथनम् ।
 निरूपणम् । परार्धादीनां परिसंख्याभिधा-
 नम् । परमाणादीनां लक्षणम् । सूर्यमहीतलयो-
 रमाकाशप्रमाणभिधानम् । महर्लोक्यादीनां
 कृत्स्नाकारवर्णनम् । रौरवादिनरकाणां निरूपणम् ।
 पितृनरकविशेषाभिधानम् । भूलोककादिलो-
 कानां रूपप्रमाणप्रमाणनिरूपणम् । क्षेत्रज्ञादी-
 नानां कथनम् । त्र्यम्बकपुरवर्णनम् । रुद्रसालो-
 कारिणां निरूपणम् । रुद्रमहिमवर्णनम् ... १०१

प्रतिसर्गवर्णनम् । अज्ञानहेतुकानां प्राकृतादिवन्धान-
 निरूपणम् । तामसवृत्तेः प्रकारनिरूपणम् । ज्ञान-
 मोक्षयोर्लक्षणाभिधानम् । मोक्षस्य त्रैविध्यबोध-
 नम् । वैराग्यदर्शनाभिधानम् । वैराग्यकारणाभि-
 धानम् । क्षेत्रज्ञपदस्य यौगिकार्थबोधनम् । सहेतु-
 लक्षणतृतीयप्राकृतसर्गवर्णनम् ... १०२
 सृष्टिवर्णनम् । पुरुषसाधर्म्येण प्रधानस्थितिरित्यादि-
 निरूपणम् । महदादीनामुत्पत्तिः । ब्रह्मसमुद्भवादि-
 वर्णनम् । प्रक्रियादिपादचतुष्टयनिरूपणम् । एत-
 त्पुराणस्य पठनफलम् । वायुपुराणपाठकमातरि-
 श्वादिशिष्यप्रशिष्यादिपरम्पराभिधानम् ... १०३
 ससंख्याकानां मात्स्यायष्टादशपुराणानां कथनम्
 ब्रह्मस्वरूपवर्णनम् । जीवस्य जागृत्यावस्थासु
 विश्वाख्यादिसंज्ञानिरूपणम् । जगत्कर्तृविषये
 व्यासस्य संशयः । संशयापनोदनाय मेरौ व्यासस्य
 तपस आचरणम् । व्यासं प्रति दिव्यमूर्तिधराणां
 चतुर्णां वेदानां दर्शनम् । वेदशरीरेषु मथुरादिक्षेत्राणां
 वर्णनम् । वेदान्प्रति व्यासप्रश्नः । वेदकृतव्याससं-
 शयापनोदनवर्णनं च ... १०४
 गयामाहात्म्यम् । ब्रह्मणाऽर्चितस्य गयासुरस्य तपस
 आचरणम् । गयाप्राप्तमुतदर्शनात्पितृणां मुत्साहः ।
 गयाश्राद्धाद्ब्रह्महत्यादिदोषाणां नाशः । गयाश्राद्धेऽ-
 धिकमासादिदोषाभावः । कुरुक्षेत्रादौ मुण्डनादिनि-
 पेधः । गयायां दण्डप्रदर्शनादिना भिक्षूणां मुक्तिः ।
 गयाशिरसि श्राद्धकर्माचरणाच्छतानां कुलानामु-
 द्वारः । चर्वादिभिर्गयायां पिण्डपातनम् । तीर्थ-
 श्राद्धे विशेषविधिः । ब्रह्मचर्यादिविशेषव्रतप्राहिणां
 तीर्थफलभाक्त्वम् । अक्षयवटश्राद्धाद्यभिधानम् ... १०५
 गयासुराख्यानम् । गयासुरकृततपश्चर्यावर्णनम् ।
 गयासुराद्भ्रातृनां ब्रह्मादीनां विष्णुं प्रति गमनम् ।
 ब्रह्मादिदेवकृतविष्णुस्तुतिः । विष्णुना सह देवानां
 संभाषणम् । ब्रह्मादिदेवभ्यो गयासुरस्य वरप्राप्ति-
 कथनम् । यज्ञसंसिद्धयर्थं ब्रह्मदेवकृतगयासुरदेहस्य
 याचना ब्रह्मणे गयासुरकृतदेहदानं तद्देहं ब्रह्मदे-
 वकृतयज्ञवर्णनं च । तच्छिरसि शिलाप्रक्षेपादिनि-
 रूपणम् । निश्चलार्थं शिलायां ब्रह्मादिदेवतानां वासः ।
 तच्छिलायां विष्णोः संस्थितिः । गयासुरस्य
 ब्रह्मादिभ्यो वरप्राप्तिः । ब्रह्मणान्प्रति ब्रह्मशापः ।
 निरजायां पिण्डदाने महाफलम् ... १०६
 शिलाख्यानम् । धर्माद्विश्वरूपायां धर्मव्रताया उत्पत्तिः ।
 अनुरूपवरप्राप्तये धर्मव्रतायास्तपस आचरणम् । धर्म-
 व्रताया सह धर्मपुत्रस्य मरीचिः संभाषणम् । मरीचि-
 कृतधर्मव्रतापाणिग्रहणम् । धर्मव्रतां प्रति मरीचिः

[अ०५० श्लो०९९-१०२]

वासुपुराणम् ।

(ज्योतिषप्रचारः)

सुखायामथ वारुण्यां मध्याह्ने चार्यमा यदा । * विभावर्ग्या सोमपुर्यामुत्तिष्ठति विभा
रात्र्यर्थं चामरावत्यामस्तमेति यमस्य च । सोमपुर्यां विभायां तु मध्याह्ने स्यादिव्राक
महेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठति यदा रविः । अर्धरात्रं संयमने वारुण्यामस्तमेति च ॥
स शीघ्रमेति पथेति भास्करोऽलतचक्रवत् । अग्न्यै अमर्माणानि क्रक्षाणि गगने रवि

* एतदर्थस्थानेऽयं ग्रन्थः ख. पुस्तके वर्तते—विभावर्ग्या सोमपुर्या भास्वरं सूर्यसंज्ञितम् ॥ १ ॥
नक्षत्रग्रहसोमानां प्रतीष्टा योनिरिव च । क्रक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ २ ॥
नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्चग्रहा ज्ञेया ईश्वराः कामरूपिणः ॥ ३ ॥
पठ्यते चाभिरादित्य उदकश्चन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिः सम्यगवर्ण्यमानां निबोधत ॥ ४ ॥
सुरसेनापतिः स्कन्दः पठ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं ब्राह्मदेवं ज्ञानविदो बुधाः ॥ ५ ॥
रुद्रो वैवस्वतः साक्षायमो लोकप्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी शनैश्चरः ॥ ६ ॥
देवासुरगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिस्तत्तावेतावुभौ शुक्रबृहस्पती ॥ ७ ॥
देवी महेन्द्रस्वनयोराधिपत्ये विनिर्मितौ । आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं नात्र संशयः ॥ ८ ॥
भवत्यस्य जगत्कृच्छ्रं सदेवासुरमानुषम् । रुद्रेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विप्रेन्द्रास्त्रिदिवैकसाम् ॥ ९ ॥
शुतिर्धृतिमतां कृत्स्ना यतेजः सार्वलौकिकम् । सर्वात्मा सर्वलोकेशो मूलं परमदैवतम् ॥ १० ॥
ततः सजायते सर्वं तत्र चैव प्रलीयते । भावाभावौ हि लोकानामारित्यानिःसृतौ पुरा ॥ ११ ॥
जगज्ज्यो ग्रहो विप्रा दीतिमान्सुग्रहो रविः । यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः ॥ १२ ॥
क्षणा मुहूर्ता दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः । मासाः संवत्सराश्चैव क्रतवोऽब्दयुगानि च ॥ १३ ॥
तदादित्यादृते येषां कालसंख्या न विद्यते । कालादृते न निगमो न दीक्षा नाहिककर्म ॥ १४ ॥
ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफलं कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणौषधिगणादि वा ॥ १५ ॥
अभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥ १६ ॥
स एव कालश्चाभिध्व द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येव द्विजश्रेष्ठाल्लोक्यं सचराचरम् ॥ १७ ॥
स एव तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उत्तमं मार्गमास्थाय वायोर्भाभिरिदं जगत् ॥ १८ ॥
पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापमत्येष सर्वशः । रवे रश्मिसदृशं यत्प्राड्मया समुदाहृतम् ॥ १९ ॥
तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रश्मयो ग्रहयोनयः । सुषुप्तो हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च ॥ २० ॥
विश्वश्रवाः पुनश्चान्यः संपदसुरतः परम् । अर्वावसुः पुनश्चान्यः स्वराब्ज्यः प्रकीर्तितः ॥ २१ ॥
सुषुप्ता सूर्यराश्मिस्तु क्षीणं शशिनमेधयन् । तिर्यगूर्ध्वप्रचारोऽक्षौ सुषुप्तः परिकीर्तितः ॥ २२ ॥
हरिकेशः पुरस्तवाद्या ऋक्षयोनिः प्रकीर्तिता । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्वर्धयते बुधम् ॥ २३ ॥
विश्वश्रवास्तु यः पश्चाच्छुक्रयोनिः स्मृतो बुधैः । संपदसुस्तु यो रश्मिः सा योनिलोहितस्य तु ॥ २४ ॥
षष्ठस्त्वर्वावर्माश्मिर्वाश्मिर्वाश्मिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्चरं पुनश्चापि रविमराध्यायते स्वराट् ॥ २५ ॥
एवं सूर्यप्रभावेण ग्रहनक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते विदिताः सर्वा विश्वं चेदं पुनर्जगत् ॥ २६ ॥
न क्षीयन्ते पुनस्तानि तस्मान्नक्षत्रता स्मृता । क्षेत्राण्येतानि च पूर्वमापतन्ति गमस्तिभिः ॥ २७ ॥
तेषां क्षेत्राण्यथाऽऽदृते सूर्यो नक्षत्रतां ततः । तीर्णानां सुकृतेनेह सुकृतान्ते गृहाश्रयाः ॥ २८ ॥
ताराणां तारका ह्येताः शुक्रत्वाच्चैव तारकाः । दिव्यानां पार्थिवानां च नैशानां चैव सर्वशः ॥ २९ ॥
आदानान्नित्यमादित्यस्तमसां तेजसां महान् । सुवतिस्यन्दनार्थश्च धातुरेष विभाव्यते ॥ ३० ॥
सवनोत्तेजसोऽपां च तेनासौ सीवता मतः । बह्वर्धश्चन्द्र इत्येष ल्हादने धातुरिष्यते ॥ ३१ ॥
शुक्रत्वे चामृतत्वे च शीतत्वे च विभाव्यते । सूर्याचन्द्रमसोर्दिव्ये मण्डले भास्करो खगे ॥ ३२ ॥
ज्वलत्तेजोमयं शुक्रं वृत्तकुम्मानिभे शुभे । घनतोयात्मकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् ॥ ३३ ॥
घनतेजोमयं शुक्रं मण्डलं भास्करस्य तु । विशान्तिं सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वशः ॥ ३४ ॥
मन्वन्तरेषु सर्वेषु ऋक्षसूर्यग्रहाश्रयाः । तानि देवगृहाण्येव तदाख्यास्ते भवन्ति च ॥ ३५ ॥
शौरे सूर्योविशस्थातिविभावंसुः इति ॥

१ ख. घ. °भावर्ग्या म° । २ घ. °मयन्नित्यमृशा° ।

श्रीमद्द्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ०४७-४८ श्रौ०७४-८०१९-१]

(उद्योतिप्रचारः)

लविगुः द्वीपेषु दक्षिणान्तेन सर्पति । उदयास्तमनेनासावुत्तिष्ठति पुनः पुनः ॥ १०
 अञ्जलिः पराह्णे तु द्वौ द्वौ देवालयौ तु सः । तपत्येकं तु मध्याह्ने तैरेव तु स राशिभिः ॥ १०
 तु धर्मानाभिरामध्याह्नं तपन्रविः । अतः परं हसन्तीभिर्गोभिरस्तं स गच्छति ॥ १०
 प्रविशति मयाभ्यां हि स्मृते पूर्वापरे दिशौ । यावत्पुरस्तात्तपति तावत्पृष्ठे तु पार्श्वयोः ॥ १०
 गिरिः मेघयुते सूर्यस्तेषां स उदयः स्मृतः । यत्र प्रणाशमायाति तेपामस्तः स उच्यते ॥ १०
 ते तु वेणारे मेरुर्लोकालोकस्तु दक्षिणे । विदूरभावादार्कस्य भूमेर्लखावृतस्य च ॥ १०
 छाः गर्भः समयो यस्मात्तेन रात्रौ न दृश्यते ॥ १०
 हरिः तव ताराणां दर्शनं भास्करस्य च । उच्छ्रयस्य प्रमाणेन ज्ञेयमस्तमनोदयम् ॥ १०
 पतरिः दैत्योऽग्निरापश्च कृष्णच्छाया च मेदिनी । विदूरभावादार्कस्य उद्यतस्य विरश्मिता ॥ १०
 स्वप्रतिबिम्बो विरश्मित्वाद्रक्तत्वाच्चाप्यनुष्णता ॥ १०
 सुः स्वस्थितः सूर्यो यत्र यत्र तु दृश्यते । ऊर्ध्वं गतः सहस्रं तु योजनानां स दृश्यते ॥ १०
 सुः सौरी पादेन अस्तं गच्छात भास्करे । अग्निमाविशते रात्रौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ १०
 सुः पुनः सूर्यो हस्तमाश्रयेमाविशत् । संयुक्तो वह्निना सूर्यस्ततः स तपते दिवा ॥ १०
 गिरिः च तथोष्णं च सूर्याग्नेयौ च तेजसी । परस्पराणुपवेशादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ १०
 प्राः च भस्मार्धे तथा तस्मिन् दक्षिणे । उत्तिष्ठति तथा सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥ १०
 लेदेन च भवन्त्यापो दिवागत्रिभवेशनात् ॥ १०
 राः सौर्याति पुनः सूर्ये दिनं वै प्रविशत्यपः । तस्माच्छुक्का भवन्त्यापो नक्तमहः प्रवेशनात् ॥ १०
 विहाः कमनोनेन (ग) भूस्पर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तमनेऽर्कस्य अहोरात्रं विशत्यपः ॥ १०
 संस्मः सूर्यप्रकाशाख्यं तामसी रात्रिरुच्यते । तस्माद्व्यवस्थिता रात्रिः सूर्यावेक्ष्यमहः स्मृता ॥ १०
 तत्र पुष्करमध्येन यदा सर्पति भास्करः । त्र्यंशांशकं तु मेदिन्या मुहूर्तेनैव गच्छति ॥ १०
 तत्र जनाग्रान्मुहूर्तस्य इमां संख्यां निबोधत । पूर्णं शतसहस्राणामेकत्रिंशच्च सा स्मृता ॥ १०
 तत्र शतं तथाऽन्यानि सहस्राण्यधिकानि तु । भौद्वितीकी गतिर्हेमा सूर्यस्य तु विधीयते ॥ १०
 अतः गतियोगेन यदा काष्ठां तु दक्षिणाम् । पर्यागच्छेत्तदाऽऽदित्यो माघे काष्ठन्तमेव हि ॥ १०
 यते दक्षिणायां तु काष्ठायां तन्निबोधत । नव कोट्यः प्रसंख्याता योजनैः परिमण्डलम् ॥ १०
 यस्मा शतसहस्राणि चत्वारिंशच्च पञ्च च । अहोरात्रात्पतङ्गस्य गतिरेषा विधीयते ॥ १०
 पृथिणाद्विनिवृत्तोऽसौ विपुत्रस्थो यदा रविः । क्षीरोदस्य समुद्रस्य उत्तरान्तोदितश्चरन् ॥ १०
 गुणालं विपुत्रद्यापि योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तीर्णा विपुत्रद्यापि सा स्मृता ॥ १०
 धृतेः शतसहस्राणामशीत्येकाधिका पुनः । श्रवणे चोत्तरां काष्ठां चित्रभानुर्यदा भवेत् ॥ १०
 पात्रे द्वीपस्य पट्टस्य उत्तरान्तोदितश्चरन् ॥ १०
 तथा रायां च काष्ठायां प्रमाणं मण्डलस्य च । योजनाग्रात्प्रसंख्याता कोटिरेका तु सा द्विजैः ॥ १०
 कुतीतिनिवृत्तानीह योजनानां तथैव च । अष्टपञ्चाशत् चैव योजनान्यधिकानि तु ॥ १०

१ ख. ग. घ. 'स्तं निग' । २ ख. घ. 'दिमना । रक्त । ३ ग. घ. 'तथोष्णं च । ४ ख. सदा । भा' । ५ ख.
 रेणुं दिवमाविशते ह्यपः । ६ क. 'रः । त्रिंश' । ७ ख. घ. ड. 'स्मृतम् । प' । ८ क. 'रान्ता दिशश्च' । ९
 वा । १० ख. ग. ड. 'स्तीर्णा विपुत्रद्यापितः स्मृतः । त' । ११ क. 'रान्ता दिशश्च । १२ ख. ग.

(ज्योतिषप्रचारः)

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् —

[अ० १० श्लो० १५८-१७८]

(उद्योतिप्रचारः)

लविगुः द्वीप्सहस्राणि दशोर्ध्वं तूच्छितो गिरिः । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च सर्वतः परिमण्डलः ॥ १५८ ॥
 अञ्जलिः पराङ्मुख्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । अभ्यन्तरं प्रकाशन्ते लोकलोकस्य वै गिरेः ॥ १५९ ॥
 तु धर्मम लोकस्तु निरालोकस्त्वतः परम् । लोकालोक एकधा तु निरालोकस्त्वनेकधा ॥ १६० ॥
 तेषां प्रवर्धमाना तु संघत्ते यस्मात्सूर्यः परिग्रहम् । तस्मात्संघेति तामाहुरुपाव्युष्टोर्ध्वदन्तरम् ॥ १६१ ॥
 गिरिः संघट्यतेः स्मृता विप्रैर्व्युष्टिश्चापि त्वहः स्मृतम् ॥ १६२ ॥
 तेषां तु गणैः मेसमानानां संघ्याकाले हि रक्षसाम् । प्रजापतिनियोगेन शापस्तेषां दुरात्मनाम् ॥ १६३ ॥
 तां धुर्गन्तुं देवस्य प्रापिता मरणं तथा ॥ १६४ ॥
 हरिः तारां व्यस्तु विख्याता मन्देहा नाम राक्षसाः । प्रार्थयन्ति सहस्रांशुमुदयन्तं दिने दिने ॥ १६५ ॥
 पतिरः दुरात्मानः सूर्यमिच्छन्ति खादितुम् ॥ १६६ ॥
 ददुःस्वैप्रतिष्ठोऽस्य तेषां च युद्धमासीत्सुदारुणम् । ततो ब्रह्मा च देवाश्च ब्राह्मणाश्चैव सत्तमाः ॥ १६७ ॥
 सुः एकः सूर्यः समुपासन्तः क्षेपयन्ति महाजलम् ॥ १६८ ॥
 सः सूर्यः सौरः ब्रह्मसंयुक्तं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् । तेन दहन्ति ते दैत्या बज्रभूतेन वारिणा ॥ १६९ ॥
 सुः सवाः पुनः होत्रे हयमाने समन्ताद्ब्राह्मणाहुतिः । सूर्यज्योतिः सहस्रांशुः सूर्यो दीप्यति भास्करः ॥ १७० ॥
 गिरिः तु चर्महातेजा महाद्युतिपराक्रमः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वमुतिष्ठते शतम् ॥ १७१ ॥
 प्राः सौर्वैः याति भगवान्ब्राह्मणैः परिवारितः । वालखिल्यैश्च मुनिभिः कृतार्थैः समरीचिभिः ॥ १७२ ॥
 लोहेन त्रिंशच्च काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कलान्तम् । ॥ १७३ ॥
 त्रिंशत्कलाश्चैव भवेन्मुहूर्तस्तैस्त्रिंशता राज्यहनी समेते ॥ १७४ ॥
 विद्वाः क्रमः मुदी त्वहर्भागैर्दिवसानां यथाक्रमम् । संघ्या मुहूर्तमानं तु हर्षे वृद्धौ समा स्मृता ॥ १७५ ॥
 संस्मः प्रभृत्यथाऽऽदित्ये त्रिमुहूर्तांगते तु वै । प्रातस्तनः स्मृतः कालो भागस्त्वहः स पञ्च ॥ १७६ ॥
 तत्र पुष्करः प्रातस्तनः कालात्त्रिमुहूर्तस्तु संगवः । मध्याह्नस्त्रिमुहूर्तस्तु तस्मात्कालाच्च संगवात् ॥ १७७ ॥
 तत्र जनाग्रान्मध्यंदिनात्कालादपराह्ण इति स्मृतः । त्रय एव मुहूर्तास्तु तस्मात्कालाच्च मध्यमात् ॥ १७८ ॥
 तत्र शशुः त्रिंशच्च काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कलान्तम् । ॥ १७९ ॥
 तत्र गतिः त्रिंशच्च काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कलान्तम् । ॥ १८० ॥
 आः यो दक्षिणमुहूर्तं वै अहविषुवति स्मृतम् । + दशपञ्चमुहूर्तद्वै रात्रिदिवमिति स्मृतम् ॥ १८१ ॥
 यः शतसहस्रं हसते अयने दक्षिणोत्तरे । अहस्तु ग्रसते रात्रि रात्रिस्तु ग्रसते त्वहः ॥ १८२ ॥
 पृथिणादिनिःसन्तयोर्मध्ये त्रिषुषु तद्विधाव्यते । अहोरात्रं कलाश्चैव सप्त सोमः समश्नुते ॥ १८३ ॥
 गुणालं विषुवः पञ्चदशाहानि पक्ष इत्यभिधीयते । द्वौ पक्षौ च भवेन्मासो द्वौ मासाच्युत्थश्च ॥ १८४ ॥
 धितेः शतसहस्रं प्रमयनं स्याद्द्वेऽयने वर्षमुच्यते ॥ १८५ ॥
 पात्रेद्वीपस्य तथायां च कृतीतिर्निष्ठुत

* अनुब्रूहि न्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति ख. ग. घ. भवेत् ॥

१ ख. घ. 'ण्डलम् । न' । २ ख. ग. घ. ड. 'तावदेव । तु सा द्विजैः ॥ १८६ ॥
 घ. 'लोचने । ५ ख. ग. घ. ड. सूर्ये' । ६ ख. घ. ड. स्मृतः । ७ तु ॥ १८७ ॥

१ ख. ग. घ. ड. 'ने । तपयन्तं दु' । २ ख. ग. घ. ड. 'यन्तं दु' । ३ ख. ग. घ. ड. 'हारापद्धिश्च सा स्मृतिः । भा' । ४ ख. ग. घ. ड. 'राहव्य' । ५ ख. ग. घ. ड. 'ताहं सु' । ६ ख. घ. ड. 'षुवन्तान्ता दिशश्च' । ७ ख. ग. घ. ड. 'त्रितयमयनं द्वे स्मृते वर्षतोऽयने । नि' । ८ ख. ग. घ. ड. 'श्व' । ९ ख. ग. घ. ड. '१२ ख. ग.

[अ० १०-श्लो० १७९-२०२]

वायुपुराणम् ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

निमेषादिकृतः कालः काष्ठाया दश पञ्च च । कलायास्त्रिंशतः काष्ठा मात्राशीतिद्वय
 शतमेकानकास्त्रिंशन्मात्रात्रिंशत्पटुत्तरा । द्विषष्टिभाक्त्रयोविंशन्मात्रायां च चला भवे
 चत्वारिंशत्सहस्रणि शतान्यष्टौ च विद्युतिः । सप्ततिं चापि तत्रैव नवतिं विद्विनिश्चये
 चत्वार्येव शतान्याहुर्विद्युतौ वैधसंयुगे । चरांशो ह्येषु विज्ञेयो नालिका चात्र कारण
 संवत्सरादयः पञ्च चतुर्मानविकल्पिताः । निश्चयः सर्वकालस्य युगमित्यभिधीयते ॥
 संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सरः ॥
 प्रथमो पत्सरस्तेषां कालस्तु परिसंज्ञितः ॥
 त्रिंशं शतं भवेत्पूर्णं पर्वणां तु रवेर्युगम् । एतान्यष्टादशस्त्रिंशदुदयो भास्करस्य च
 तत्रस्त्रिंशतः सौरा अयनानि दशैव तु । पञ्चत्रिंशच्छतं चापि षष्टिर्मासाश्च भास्करः
 शदेव त्वहोरात्रं स तु मासश्च भास्करः । एकषष्टिस्त्वहोरात्रा दनुरेको विभाज्यते
 हां तु त्र्यधिकाशीतिः शतं चाप्यधिकं भवेत् । मानं तच्चित्रमानोस्तु विज्ञेयं भुवनस्य
 रिसौम्यं तु विज्ञेयं नक्षत्रं सावनं तथा । नामान्येतानि चत्वारि यैः पुराणं विभाज्य
 तस्योत्तरतश्चैव शृङ्गवान्नाम पर्वतः । त्रीणि तस्य तु शृङ्गाणि स्पृशन्तीव नभस्तलम्
 अपि शृङ्गवान्नाम सर्वतश्चैव विश्रुतः । एकमार्गश्च विस्तारो विष्कम्भश्चापि कीर्तितः
 स्य वै पूर्वतः शृङ्गं मध्यमं तद्विरण्मयम् । दक्षिणं राजतं चैव शृङ्गं तु स्फटिकप्रभम् ॥
 र्वरत्नमयं चैकं शृङ्गमुत्तरमुत्तमम् । एवं कूटैस्त्रिभिः शैलः शृङ्गवानिति विश्रुतः ॥
 ततं शृङ्गं तदर्कः प्रतिपद्यते । शरद्वसन्तयोर्मध्ये मध्यमां गतिमास्थितः ॥
 यामथो रात्रिं करोति तिमिरापहः ॥
 हया दिव्यास्ते नियुक्ता महारथे । अनुलिप्ता इवाऽऽभान्ति पञ्चरत्नैर्गर्भस्तिभिः
 च कुलान्ते च भास्करोदयतः स्मृताः । मुहुर्ता दश पञ्चैव अहो रात्रिश्च तावती ॥
 नानां यदा सूर्यः प्रथमांशगतो भवेत् । विशाखानां तथा ज्ञेयश्चतुर्थीशे निशाकरः ॥
 खायां यदा सूर्यश्चरतेऽंशं तृतीयकम् । तदा चन्द्रं विजानीयात्कृत्तिकाशिरसि स्थितम्
 न्तं तदा विद्यादेवमार्हर्हर्षयः । सूर्येण विर्षुं विद्यात्कालं सोमेन लक्षयेत् ॥
 रात्रिरहश्चैव यदा तद्विषुवद्भवेत् । तदा दानानि देवानि पितृभ्यो विषुवत्यपि ॥
 गोभ्यो विशेषेण मुखमेतत्तु दैवतम् ॥
 धिमासौ च कलाकाष्ठमुहूर्तकाः । पौर्णमासी तथा ज्ञेया अमावास्या तथैव च ॥
 कुहूश्चैव राका चानुमतिस्तथा ॥
 तपस्तपस्यौ मधुमाधवौ च शुक्रः शुचिश्चायनमुत्तरं स्यात् ।
 नभो नभस्योऽथ ईषुः सहोर्जः सहःसहस्याविति दक्षिणं स्यात् ॥

१ ख. ग. ड. 'कोनिका' । २ ख विषुतः । घ. ड. 'वीद्युतः' । ३ घ. ड. विद्धि । ४ घ. ड. 'द्युतो

५ ख. 'नवक' । ६ क. 'विशश' । ७ ग. ड. 'त्रिंशं शतं' । ८ ख. घ. 'शशतं' । ९ ख. ग. घ. ड. 'स्कराः त्रि' ।

१०. 'भाष्यते' । ११ क. घ. नक्षत्रं । १२ ख. ग. घ. ड. शृङ्गैः स नगः शृङ्गवान्नाम वि' । १३ ड. 'वसती' ।

१४ ग. घ. ड. 'वै सर्व' । १५ क. ख. शैलः । १६ घ. ड. 'तादृशमात्रैव' । १७ ख. ग. घ. ड. 'षुव

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० १० श्लो० २०३-२२३]

(ज्योतिषप्रचारः)

लविंयु १ ज्ञेयाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताः । तस्मात्तु ऋतवो ज्ञेया ऋतवो ह्यन्तराः स्मृताः ॥
 २ ज्ञेया अमावास्याऽस्य पर्वणः । तस्मात्तु विषुवं ज्ञेयं पितृदेवहितं सदा ॥ २०४
 ३ न मुह्येत दैवे पित्र्ये च मानवः । तस्मात्स्मृतं प्रजानां वै विषुवत्सर्वगं सदा ॥ २०५
 ४ स्मृतो लोको लोकान्तो लोक उच्यते । लोकपालाः स्थितास्तत्र लोकालोकस्य मध्यतः ॥
 ५ हात्मानस्तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् । मुधामा चैव वैराजः कर्दमः शङ्खपास्तथा ॥
 ६ पर्जन्यः केतुर्भाजजतश्च यः ॥ २०६
 ७ भीमाना निस्तत्रा निष्परिग्रहाः । लोकपालाः स्थिता ह्येते लोकालोके चतुर्दिशम् ॥
 ८ सत्यस्य अजवीध्याश्च दक्षिणम् । पितृयाणः स वै पन्था वैश्वानरपथाद्बहिः ॥ २०७
 ९ प्रजावन्तो मुनयो ह्यग्निहोत्रिणः । लोकस्य संतानकराः पितृयाणे पथि स्थिताः ॥
 १० तं कर्म आशिषा ऋत्विगुच्यते । प्रारभन्ते लोककामास्तेषां पन्थाः स दक्षिणः ॥
 ११ पुनर्धर्मं स्थापयन्ति युगे युगे । संतत्या तपसा चैव मर्यादाभिः श्रुतेन च ॥ २१
 १२ अस्तु पूर्वं वै पश्चिमानां गृहेषु च । पश्चिमाश्चैव जायन्ते पूर्वेषां निधनेष्वपि ॥
 १३ मानास्ते तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् ॥ २१
 १४ तसहस्राणि मुनीनां गृहमेधिनाम् । सवितुर्दक्षिणं मार्गं श्रिता ह्याचन्द्रतारकम् ॥
 १५ प्रां प्रसंख्येया ये श्मशानानि भेजिरे ॥ २१
 १६ नायवहारेण भूतारम्भकृतेन च । इच्छाद्वेषप्रकृत्या च मैथुनोपगमेन च ॥ २१
 १७ लोकैर्नायकृतेनेह सेवनाद्विषयस्य च । एतैस्तैः कारणैः सिद्धाः श्मशानानि हि भेजिरे ॥
 १८ सांस्ते मुनयो द्वापरेष्विह जज्ञिरे ॥ २१
 १९ पृथेयुत्तरे यच्च सप्तर्षिभ्यश्च दक्षिणम् । उत्तरः सवितुः पन्था देवयानस्तु स स्मृतः ॥ स पञ्च
 २० वासिनः सिद्धा विमला ब्रह्मचारिणः । सततं ते जुगुप्सन्ते तस्मान्मृत्युर्जितस्तु तैर्गंगात्
 २१ शीतिसहस्राणि तेषामप्यूध्वरेतसाम् । उदक्पन्थानमर्यम्णः श्रिता ह्याभूतसंप्रवात् ॥ मध्यमात्
 २२ प्रसङ्गात्तु लोकस्य मैथुनस्य तु वर्जनात् । इच्छाद्वेषनिवृत्त्या च भूतारम्भविवर्जनात् ॥
 २३ च कामसंयोगाच्छब्दादेर्दोषदर्शनात्) ॥
 २४ कारणैः शब्दैस्तेऽस्मृतत्वं हि भेजिरे । आभूतसंप्रवस्थानममृतत्वं विर्भाव्यते ॥
 २५ यस्थितिकालोऽयमपुनर्मार्गगामिनः । ब्रह्महत्याश्वमेधाभ्यां पुण्यपापकृतोऽपरम् ॥
 २६ तसंप्रवृत्तं तु क्षीयन्तेष्वध्वरेतसः ॥
 २७ चरमृषिभ्यस्तु ध्रुवो यत्रास्ति वै स्मृतम् । एतद्विष्णुपदं दिव्यं तृतीयं व्योम्नि भा
 २८ वा न शोचन्ति तद्विष्णोः परमं पदम् । धर्मं ध्रुवाद्यास्तिष्ठन्ति यत्र ते लोकसा
 २९ इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ज्योतिषप्रचारो नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥
 आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३८५४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. ग. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. घ. ड. 'स्मादुत्तुम्' । २ क. ड. 'तृदेव' । ३ क. 'शङ्खपस्तथा' । ४ घ. ड. 'पातथा' । ५ क. 'तुजात'
 ६ ख. ड. 'क्षिणाः' । च । ७ क. 'स्थानाम्' । ८ ख. ग. घ. ड. 'भाष्यते' । ९ ख. ग. घ. ड. 'मिताम्' । ब्र
 १० ड. 'वाते तु' । ११ ख. ग. घ. ड. 'यत्र स वै स्मृतः' । ए' ।

[११ श्लो० १-२२]

ज्योतिष्प्रचारः)

वायुपुराणम् ।

अथैकपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

सूत उवाच—

स्वायंभुवे निसर्गे तु व्याख्यातान्युत्तराणि तु । भविष्याणि च सर्वाणि तेषां वक्ष्ये
एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् । सूर्याचन्द्रमसोश्चारं ग्रहाणां चैव सर्वशः

ऋषय ऊचुः—

अमन्ते कथमेतानि ज्योतींषि दिवि मण्डलम् । तिर्यग्व्यूहेन सर्वाणि तथैवासंकरेण
कश्च भ्रामयते तानि भ्रमन्ति यदि वा स्वयम् ॥

एतद्वेदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम । भूतसंमोहनं त्वेतच्छ्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥

सूत उवाच—

भूतसंमोहनं ह्येतद्ब्रुवतो मे निबोधत । प्रत्यक्षमपि दृश्यं यत्तत्संमोहयते प्रजाः ॥

ऽसौ चतुर्दिशं पुच्छे शैशुमारे व्यवस्थितः । उत्तानपादपुत्रोऽसौ मेढीभूतो ध्रुवो चित्त
हि भ्रमन्भ्रामयते चन्द्रादित्वौ ग्रहैः सह । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति नक्षत्राणि च चक्रात्सु

स्य मनसा चासौ सर्पते भगणः स्वयम् । सूर्याचन्द्रमसौ तारा नक्षत्राणि ग्रहैः स्त
तानीकमयैर्वन्धैर्ध्रुवे वृद्धानि तानि वै । तेषां योगश्च भेदाश्च कालचारस्तथैव च ॥

स्तोदयौ तथोत्पाता अयने दक्षिणोत्तरे । विषुवद्ग्रहवर्णाश्च ध्रुवात्सर्वे प्रवर्तते ॥

धर्मो हिमं रात्रिः संध्या चैव दिनं तथा । शुभाशुभं प्रजानां च ध्रुवात्सर्वे प्रवर्त
आधिकृतांश्चैव सूर्योपावृत्य तिष्ठति । तदेष दीप्तकिरणः स कालाग्निर्दिवाकरः ॥

तत्क्रमाद्विषा भाभिरालोकयन्दिशः । सूर्यः किरणजालेन वायुयुक्तेन सर्वशः ।
जलमादत्ते कृत्स्नस्य द्विजसत्तमाः ॥

त्यपीतं सूर्योग्रेः सोमं संक्रमते जलम् । नाडीभिर्वायुयुक्ताभिर्लोकधातानं प्रवर्तते

मात्स्रवते सूर्यं तदभ्रेष्ववतिष्ठते । मेघा वायुनिघातेन विसृजन्ति जलं भुवि ॥

तिक्ष्ण्यते चैव पतते च पुनर्जलम् । न नाशमु(उ)दकस्यास्ति तदेव परिवर्तते ॥

रणार्थं भूतानां मायैषा विश्वनिर्मिता । अनया मायया व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचर
णो लोककृदेवः सहस्रांशुः प्रजापतिः । धाता कृत्स्नस्य लोकस्य प्रभुर्विष्णुर्दिव ।

ण केकमम्भो वै यत्सोमान्नभंसश्चुतम् । सोमाधारं जगत्सर्वमेतत्तद्धयं प्रकीर्तितम् ।

क्षकं निस्त्रवते सोमाच्छीतं प्रवर्तते । शीतोष्णवीर्यौ द्रावेतौ युक्तौ धारयतो जग

मन्तमा नदी गङ्गा पवित्रा विमलोदका । सोमपुत्रपुरोगाश्च महानद्यो द्विजोत्तमाः ।

स्तशरीरेषु आपो ह्यनुगताश्च याः । तेषु संदह्यमानेषु जङ्गमस्थावरेषु च ॥

भूतास्तु ता आपो निष्क्रामन्तीह सर्वशः ॥

१ ख. ग. घ. 'भुवनि' । २ क. ड. 'च्छे शिशु' । ३ क. मेढी भू' । ४ ख. ग. ड. 'ते ज्ये'

५ ग. ड. 'र्याग्निः सो' । ६ ख. ग. घ. ड. 'लोकधा' । ७ क. 'सूर्यस्तदग्रेष्व' । ८ ड. 'अभ्रेष्वेव दि'

९ नानाप्रकारमुदकं त' । १० क. 'रः' । सर्व' । ११ क. 'भिसः श्रुत' । १२ ख. ग. घ. ड. 'सु'

यते ज' । १४ ख. घ. 'नुश्रिता' । ग. ड. 'नुसृता' ।

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ११ श्लो० २३-२२३]

(ज्योतिष्प्रचारः)

लविं जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्कं तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जमृताः ।
 आच्छादयित्वा द्वहन्त्यापो गभस्तयः । यतस्त्वृतुवशात्काले परिवर्तो दिवाकरः ॥ २०४
 तु धारमेवेभ्यः शुक्लाः शुक्लगभस्तिभिः ॥ २०५
 प्रवर्धन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वार्युभिश्च समन्ततः ॥ २०६
 गिर्यमासान्सर्वभूतविवृद्धये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्निसंभवम् ॥ २०७
 ये तु भूतोर्मेषत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रूयन्ति यतस्त्वापस्तदभ्रं कवयो विदुः ॥ २०८
 धुनोः भित्तिस्त्रिविधा योनिरुच्यते । आग्नेया ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥ २०९
 इरिगः समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥ २१०
 प्रोक्तास्तेषां तस्मात्प्रवर्तनम् । शीतदुर्दिनवाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः ॥ २११
 वाहाश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा धरणिमभ्येत्य विचरन्ति रमन्ति च ॥ २१२
 ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विद्युदुणविहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥ २१३
 महाकाया औवहस्य वशानुगाः । क्रोशमात्राच्च वर्षन्ति क्रोशार्थादपि वा पुनः ॥ २१४
 गम्बेषु वर्षन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥ २१५
 ते मेघा ब्रह्मनिश्वाससंभवाः । ते हि विद्युदुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनपियाः ॥ २१६
 जलादेन भूमिः स्वाङ्गरुहोद्गमा । राज्ञी राज्ञाभिषिक्तेव पुनर्यौवनमश्नुते ॥ २१७
 इतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥ २१८
 ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं प्रवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥ २१९
 नमात्राच्च सार्धाधोनिष्कृतादपि । वृष्टिसर्गस्तथा तेषां धारासौराः प्रकीर्तिताः ॥ २२०
 विहाका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥ २२१
 संस्पृक्षिञ्जा ये पर्वतानां महौजसाम् । कामगानां प्रवृद्धानां भूतानां शिवमिच्छता ॥ २२२
 शीतिते मेघा बृहन्तस्तोयमत्सराः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दिताः ॥ २२३
 तत्र पराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तवृष्टेः स्रष्टारः संवर्ताग्नेर्नियामकाः ॥ २२४
 तत्र युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥ २२५
 अतः वहन्तः स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥ २२६
 ण्डकपालस्य प्राकृतस्याभवंस्तदा । तस्माद्ब्रह्मा समुत्पन्नश्चतुर्वक्त्रः स्वयंभुवः ॥ २२७
 तस्केपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥ २२८
 त्वयं धूमः सर्वेषामविशेषतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥ २२९
 र्वतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिरैका जलं स्मृतस्य ॥ २३०
 दिग्गजाश्चैव हेमन्ते शीतसंभवाः । तुषारवृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविवृद्धये ॥ २३१
 तत्र नाम तेषां वायुरपाश्रयः । योऽसौ विभर्ति भगवान्गङ्गामाकाशगोचरा ॥ २३२
 तत्रां पुण्यां त्रिधां स्वर्गपथे स्थिताम् ॥ २३३

१. ग. ड. 'युमिषैः स' । घ. 'युभूतैः स' । २. ड. आवह' । ३. ख. घ. ड. राज्याभि' । ४. ख. घ. ड. 'त' ।
 घ. ड. 'सारः प्र' । ६. घ. ड. 'तितः' । पुं । ७. ख. ग. घ. ड. परावहन्ते स्यु' । ८. ख. ग. घ. ड. डात' ।
 ९. १०. ख. घ. ड. पष्ठः । १०. क. ग. ड. 'व्यापतिज' । ११. क. 'ण्यां विद्यां एव' । १२. ग. घ. ड. 'ग' ।

अ० ११ श्लो० ४७-७३]

ज्योतिषप्रचारः)

वायुपुराणम् ।

याविष्यन्दजं तोयं दिग्गजाः पृथुभिः कुरैः । शीकरं संप्रमुञ्चन्ति नीहार इति
दक्षिणेन गिरियोऽसौ हेमकूट इति स्मृतः । उदग्धिमवतः शैलादुत्तरस्य च दक्षि
गुण्डं नाम समारूपातं नगरं तत्र वै स्मृतम् ॥

तस्मिन्निपतितं वर्षं यत्तु पारसमुद्भवं । ततस्तदावहो वायुर्हिमशैलात्समुद्रहन् ॥

मानयत्यात्मयोगेन सिञ्चमानो महागिरिम् ॥
हिमवन्तमतिक्रम्य दृष्टिशेषं ततः परम् । इहाभ्येति ततः पश्चादपरान्तविद्वदये ॥

मेघोवा(चाऽऽ)प्यायनं चैव सर्वमेतत्पकीर्तितम् । सूर्य एव तु दृष्टीनां स्रष्टा समु
ध्रुवेणाऽऽवेष्टितः सूर्यस्ताभ्यां दृष्टिः प्रवर्तते । ध्रुवेणाऽऽवेष्टितो वायुर्दृष्टिं संहरते ।

प्रहानिः सत्य सूर्यात्तु कृत्स्ने नक्षत्रमण्डले । वारस्यान्ते विशत्यर्कं ध्रुवेण परिवेष्टित
अतः सूर्यरथस्याथ संनिवेशं निबोधत । संस्थितेनैकचक्रेण पञ्चारेण त्रिनाश्वभू

हिरण्मयेन भगवान्पर्वणा तु महौजसा । नष्टवर्तमानधकारेण पट्पकारैकनेमिर्ह क
चक्रेण भास्वता सूर्यः स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥

दशयोजनसाहस्रो विस्तारायामतः स्मृतः । द्विगुणोऽस्य रथोपस्थादीषादण्डमभ्वरातु
स तस्य ब्रह्मणा सृष्टो रथो ह्यर्थवशेन तु । असङ्गः काञ्चनो दिव्यो युक्तः परमंगक्ष

छन्दोभिर्वाजिस्तु यतः शुकस्ततः स्थितः । वरुणस्यन्दनस्यैह लक्षणैः सदृशस्तु
तेनासौ सर्पति व्योम्नि भास्वता तु दिवाकरः ॥

अथेमानि तु सूर्यस्य प्रत्यङ्गानि रथस्य तु । संवत्सरस्यावयवैः कल्पितानि यथाक्र
नाभिः सूर्यस्य एकचक्रः स वै स्मृतः । आराः पञ्चर्तवस्तस्य नेमिः षट्प

डः स्मृतो ह्यब्दस्त्वयने कूवराबुधौ । मुहूर्ता बन्धुरास्तस्य शम्या तस्य क
काष्ठाः स्मृता घोणा ईषादण्डः क्षणास्तु वै । निमेषाश्चानुर्कषोऽस्य ईषा चास्

मैरूथो धर्मोऽस्य ध्वज ऊर्ध्वः समुल्लितः । युगाक्षकोटी ते तस्य अर्थकामाबु
वरूपाश्छन्दांसि वहन्ते वामतो धुम् । गायत्री चैव त्रिष्टुप्च अनुष्टुप्च गती तथा

श्च बृहती चैव उष्णिक्चैव तु सप्तमम् । अक्षे चक्रं निबद्धं तु ध्रुवे त्वक्षः समर्पितः
चक्रो भ्रमत्यक्षः सहाक्षौ भ्रमति ध्रुवः । अक्षः सहैव चक्रेण भ्रमतेऽसौ ध्रुवेरित

मर्थवशात्तस्य संनिवेशो रथस्य तु । तथा संयोगभागेन संसिद्धो भास्वरो रथः ।
सौ तरणिर्देवस्तरसा सर्पते दिवि । युगाक्षकोटिसंबद्धौ रश्मी द्वौ स्यन्दनस्य ॥

ण भ्रमतो रश्मी विचक्रयुगयोस्तु वै । भ्रमतो मण्डलानि स्युः खेचरस्य रथस्य
क्षकोटी ते तस्य दक्षिणे स्यन्दनस्य तु । ध्रुवेण संगृहीते वै द्विवैक्रश्वेतरज्जुवत् ।

मन्तमनुगच्छेतां ध्रुवं रश्मी तु ताबुधौ । युगाक्षकोटी ते तस्य वातोर्मा स्यन्दनस्य
लासक्तो यथा रज्जुभ्रमते सर्वेतेदिशम् । हस्ततस्तस्य रश्मी तौ मण्डलेषूत्तरायणे

पर्वते दक्षिणे चैव भ्रमतो मण्डलानि तु । ध्रुवेण संगृहीतौ तु रश्मी वै नयतो रवि

१ ख. 'त्र विधुत' । २ ख. ग. 'मयन्तं समुद्रवम्' । आ. '३ च घ. ड. 'म्यसुष्टि' । ४ ख. 'ड. त्रिणाभि' । ५ ख. घ. ड. 'वर्मोर्ध्वकान्तेन व' । ६ ख. 'तः शक्र' । ७ ख. 'शस्यते शक्र' । ड. 'ख. ग. घ. ड. 'यो धर्मो' । ८ क ऊर्ध्वे स' । ख. ऊर्ध्वे स' । ९ ग. धुराम् । १० ख. '११ क. धुराम्' । १२ ड. '१३

श्रीमद्वैपायनमुप्रणीतम्— [अ० ५१-५२ श्लो० ७४-७६ । १-२१

(ज्योतिषप्रचारः—

तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥

तं काष्ठयोरुभयोश्चरन् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥

सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्वेष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥

ति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुपकृपादे ज्योतिषप्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिषप्रचारः ।

पतितं जाः वाचन—

गन्धर्वैरप्सरसोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः ॥

ते मेघसूर्यं द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । धाताऽर्यमा पुलस्त्यश्च पुलहश्च प्रजापतिः ॥

संकीर्णारश्च तावुभौ । तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायतां वरौ ॥

पुञ्जिकस्थलौ । ग्रामणी रथकृच्छश्च तथोर्जश्चैव तावुभौ ॥

मधुमाधवयोरेष गणो वसति भास्करे ॥

मिनादेऽमकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरत्रिर्वशिष्ठश्च तक्षको रम्भ एव च ॥

रथस्वनश्च ग्रामण्यौ रथचित्रश्च तावुभौ ॥

यातुधानावुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्य मासयोः शुचिक्रयोः ॥

इन्द्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

विश्वामित्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥

२५०२२-४३]

मोतिप्रचारः)

वायुपुराणम् ।

१५ ॥ अतमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्यौ लोका
१६ ॥ नक्षोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमे
॥ यथानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उ
॥ पथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते
॥ ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भूमिसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नु
॥ बालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥

॥ एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथाबलम् ।
॥ यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दि
॥ इषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भू
॥ एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह के
॥ नवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति कचित्
॥ मानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरंहेसः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानु
॥ तश्च तपन्तश्च द्वादयन्तश्च वै प्रजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽपनुक्ष
॥ आभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांपतं तु
॥ वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च
॥ ग्रीष्मे हिमे च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।
॥ कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥

॥ प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुषुम्नेन विवर्धयित्वा ।
॥ शुके तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विबुधाः पिवन्ति ॥
॥ पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णक्षये रश्मिभिस्तं क्षरन्तम् ।
॥ स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥
॥ सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।
॥ वृष्ट्याऽतिवृद्धाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥
॥ अमृतेन तृप्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्धतृप्तिः स्वधया पितृणाम् ।
॥ अन्नेन शश्वत्तु दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥
॥ अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगमैरयन्ति चापो हरतीति रश्मिभिः ।
॥ विसर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥
॥ हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यथापो हरिभिः सहस्रधा ।
॥ ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुह्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः
॥ चक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरक्षतैरश्वैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षं

* अत्र संधिरार्षः ।

भीससं । २ ख. ग. घ. मुख्यशः । ३ ख. ग. घ. ड. °तानं

। ६ क. म. सुधा । ७ ग. ड. मांसं सुधा तु

१० ख. ग. घ. ह. सुधा तु

C-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri Collection

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

[अ०९२ श्लो०६६-८८]

वायुपुराणम् ।

१६२

(ज्योतिषप्रचारः)

ततः पञ्चदशे भागे किञ्चिच्छिष्टे कलात्मके । अपराह्णे पितृगणैर्जघन्यः पर्युपास्यते ॥ ६६
 पिवन्ति द्विकलं कालं शिष्टा तस्य तु या कला । निःसृतं तदमावास्यां गभस्तिभ्यः स्वधामृतम् ।
 तां स्वधां मासतृप्त्यै तु पीत्वा गच्छन्ति तेऽमृतम् ॥ ६६
 सौम्या बर्हिषदश्चैव अग्निष्वात्तास्तथैव च । कव्याश्चैव तु ये प्रोक्ताः पितरः सर्व एव ते ॥ ६७
 संवत्सरास्तु वै कव्याः पञ्चाब्दा ये द्विजैः स्मृताः । सौम्यास्तु ऋतवो ज्ञेया मासा बर्हिषदः स्मृताः
 अग्निष्वात्ता(त्त)र्तवश्चैव पितृसर्गा हि वै द्विजाः ॥ ६८

पितृभिः पीयमानस्य पञ्चदश्यां कला तु वै । यावन्न क्षीयते तस्य भागः पञ्चदशस्तु सः ॥ ६९
 अमावास्यां तदा तस्य अन्तमापूर्यते परम् । वृद्धिक्षयौ वै पक्षादौ षोडश्यां शशिनः स्मृतौ ॥
 एवं सूर्यनिमित्तैषां क्षयवृद्धिर्निशाकरे । ताराग्रहाणां वक्ष्यामि स्वर्भानोश्च रथं पुनः ॥ ७१
 तोयतेजोमयः शुभ्रः सोमपुत्रस्य वै रथः । युक्तो ह्यैः पिशङ्गैस्तु अष्टाभिर्वातरंहसैः ॥ ७२
 सवरूथः सानुकर्षः सूतो दिव्यो रथे महान् । सोपासङ्गपताकस्तु सध्वजो मेघसंनिभः ॥ ७३
 भार्गवस्य रथः श्रीमांस्तेजसा सूर्यसंनिभः । पृथिवीसंभवैर्युक्तेर्नानावर्णैर्हयोत्तमैः ॥ ७४
 श्वेतः पिशङ्गः सारङ्गो नीलः पीतो विलोहितः । कृष्णश्च हरितश्चैव पृषतः पृश्निरेव च ॥
 दशभिस्तेर्महाभागैरकृशैर्वातवेगितैः ॥ ७५

अष्टाश्वः काञ्चनः श्रीमान्सोमस्यापि रथोऽभवत् । असङ्गैर्लोहितैरश्वैः सर्वगैरग्निसंभवैः ॥
 सर्पतेऽसौ कुमारो वै ऋजुर्वक्रानुचक्रगः ॥ ७६
 ततस्त्वाङ्गिरसो विद्वान्देवाचार्यो बृहस्पतिः । शोणैरश्वैः काञ्चनेन स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥ ७७
 युक्तस्तु वाजिभिर्दिव्यैरष्टाभिर्वातसंमितैः । नक्षत्रेऽब्दं निवसति सर्वगस्तेन गच्छति ॥ ७८
 ततः शनैश्चरोऽप्यश्वैः शबलैर्व्योमसंभवैः । काष्ण्यायसं समारुह्य स्यन्दनं याति वै शनैः ॥ ७९
 प्रभानोस्तु तथैवाश्वाः कृष्णा ह्यष्टौ मनोजवाः । रथं तमोमयं तस्य सकृद्युक्ता वहन्त्युत ॥ ८०
 आदित्याग्निःसूतो राहुः सोमं गच्छति पर्वसु । आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सौरेषु पर्वसु ॥ ८१
 रथ केतुरथस्याश्वा अष्टाष्टौ वातरंहसः । पलालधूमसंकाशाः शबला रासभारुणाः ॥ ८२
 एते वाहा ग्रहाणां वै मर्या प्रोक्ता रथैः सह । सर्वे ध्रुवनिबद्धास्ते प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥ ८३
 एते वै भ्राम्यमाणास्तु यथायोगं भ्रमन्ति वै । वायव्याभिरदृश्याभिः प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥ ८४
 परिभ्रमन्ति तद्वद्धाश्चन्द्रसूर्यग्रहा दिवि । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति ध्रुवं ते ज्योतिषां गणाः ॥ ८५
 यथा नद्युदके नौस्तु सलिलेन सहोद्वहते । तथा देवालयो ह्येते उद्वहन्ते वातरश्मिभिः ॥ ८६
 स्मात्सर्वेण दृश्यन्ते व्योम्नि देवगणास्तु ते ॥ ८७

वृत्त्यश्चैव तारास्तु तावन्तो वातरश्मयः । सर्वा ध्रुवनिबद्धास्ता भ्रमन्त्यो भ्रामयन्ति तम्
 निविषिमान्धर्मपुत्रस्य भ्रमद्भामयते यथा । तथा भ्रमन्ति ज्योतींषि वातवद्भानि सर्वशः ॥

स्वराः ।

हत्तेजाः स्मृतौ

ख.

[का' । २ ख. ग. घ. ङ. काव्याः पञ्चाद्या ये । ३ क. 'युक्तो नाना' । ४ क. ङ. पृष्णिरे' । ५ ख.]

१ ख. ग. 'मित्त' घ. 'वक्रानुवक्रगः' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'तुशतस्या' । ८ ग. ङ. 'याऽऽकान्तार' । ९ ख. ग. ।

३ ख. ङ. 'त्राण्योवि' । १० भ्रामयन्ति तत् । त' ।

अलातचक्रवद्यान्ति वातचक्रेरितानि तु । यस्माज्ज्योतींषि बहते प्रवहंस्तेन स स्मृतः ॥ ८९
एवं ध्रुवनिबद्धोऽसौ सर्पते ज्योतिषां गणः । सैष तारामयो ज्ञेयः शिशुमारो ध्रुवो दिवि ।

यदह्ना कुरुते पापं दृष्ट्वा तं निशि मुच्यते ॥ ९०

यावत्त्यथैव तारास्ताः शिशुमाराश्रिता दिवि । तावन्त्येव तु वर्षाणि जीवन्त्यभ्यधिकानि तु ॥

शाश्वतः शिशुमारोऽसौ विज्ञेयः प्रविभागशः । उत्तानपादस्तस्याथ विज्ञेयो ह्युत्तरो हनुः ॥

यज्ञोऽधरस्तु विज्ञेयो धर्मो मूर्धानमाश्रितः । हृदि नारायणः साध्य(ध्या) अभिनौ पूर्वपादयोः ॥

वरुणश्चार्यमा चैव पश्चिमे तस्य सक्थिनी । शिशुः संवत्सरस्तस्य मित्रोऽपाने समाश्रितः ॥

पुच्छेऽग्निश्च महेन्द्रश्च मरीचिः कश्यपो ध्रुवः । तारकाः शिशुमारश्च नास्तमेति चतुष्टयम् ॥ ९५

नक्षत्रचन्द्रमूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । उन्मुखाभिमुखाः सर्वे चक्रीभूताश्रिता दिवि ॥ ९६

ध्रुवेणाधिष्ठिताः सर्वे ध्रुवमेव प्रदक्षिणम् । प्रयान्तीह वरं श्रेष्ठं मेढीभूतं ध्रुवं दिवि ॥ ९७

ध्रुवाग्निकश्यपानां तु वरश्चासौ ध्रुवः स्मृतः । एक एव भ्रमत्येव मेरुपर्वतमूर्धनि ॥ ९८

ज्योतिषां चक्रमेतद्धि सदा कर्षत्यवाङ्मुखः । मेरुमालोकयत्येष प्रयातीह प्रदक्षिणम् ॥ ९९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ध्रुवचर्या नाम द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४०२९

अथ त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिःसंनिवेशः ।

शार्ङ्गपायन उवाच—

एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पुनस्ते संशयान्विताः । पप्रच्छुरुत्तरं भूयस्तदा ते लोमहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

यदेतदुक्तं भवता गृहाण्येतानि विश्रुतम् । कथं देवगृहाणि स्युः कथं ज्योतींषि वर्णय ॥ २

एतत्सर्वं समाचक्ष्व ज्योतिषां चैव निश्चयम् । श्रुत्वा तु वचनं तेषां तदा स्मृतः समाहितः ॥ ३

अस्मिन्नर्थे महान्प्राज्ञैर्यदुक्तं ज्ञानबुद्धिभिः । तद्वोऽहं संप्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्भवम् ॥

यथा देवगृहाणीह सूर्याचन्द्रमसोर्गृहम् ॥

अतः परं त्रिविधाग्रेर्वक्ष्येऽहं तु समुद्भवम् । दिव्यस्य भौतिकस्याग्रेराप्याग्नेः पार्थिवस्य च ॥ ५

व्युष्टायां तु रजन्यां वै ब्राह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । [*अव्याकृतमिदं त्वासीन्नैशेन तमसाऽऽवृतम्

भूतावशिष्टेऽस्मिन्पार्थिवः सोऽग्निरुच्यते । यश्चाऽऽदौ तपते सूर्ये शुचिरग्नस्तु स स्मृतैः] ॥

ताराख्यस्तु विज्ञेयस्तेषां वक्ष्येऽथ लक्षणम् । वैद्युतो जाठरः सौरो ह्यपां गर्भास्त्रयोऽग्नयः

पः पिबन्सूर्यो गोभिर्दीप्यत्यसौ दिवि ॥

*धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख ग. पुस्तकयोर्नन्ति ।

१ ख. घ. सर्पति । २ ख. घ. ङ°ऽनं स° । ३ क. 'मेधीभू' । ४ ख. ङ. वि । अग्निमीग्रक° । ५ ख. घ. ङ. 'यत्रेव पयंती' । ६ ग. ङ. 'श ङ°' । ७ ख. 'नि त्रिपुतः । क° । ग. 'नि त्रिपुत । क° । ८ ङ. विपुत° । ९ ख. घ. ङ. 'व त्वमा' । १० ङ. 'हाप्रज्ञे' । ११ ख. 'गृ' । १२ ख. 'तः । विद्युत्वास्तु । १३ घ. 'क्षे तु ल°' ।

[अ० श्लो० १३१-३१]

वायुपुराणम् ।

१७१

(ज्योतिःसंनिवेशः)

वैद्युतेन समाविष्टो वाक्षो नाद्भिः प्रशाम्यति । मानवानां च कुक्षिस्थो नाद्भिः शाम्यति पावकः
अर्चिष्मान्परमः सोऽग्निः प्रभवो जाठरः स्मृतः । यश्चायं मण्डली शुक्रो निरूपमा संप्रकाशते
प्रभा हि सौरी पादेन हस्तं याति दिवाकरे । अग्निपाविशते रात्रौ तस्माद्दुरात्प्रकाशते ॥ ११
उद्यन्तं च पुनः सूर्यमौष्ण्यमाग्नेयमाविशत् । पादेन पार्थिवस्याग्नेस्तस्मादग्निस्तपत्यसौ ॥ १२
प्रकाशश्च तथौष्ण्यं च सौराग्नेये तु तेजसी । परस्पराणुप्रवेशादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ १३
उत्तरे चैव भूम्यर्धे तस्मादस्मिन् दक्षिणे । उत्तिष्ठति पुनः सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥
तस्मात्ताम्रा भवन्त्यापो दिवारात्रिप्रवेशनात् ॥ १४

अस्तं याति पुनः सूर्ये अहर्षे प्रविशत्यपः । तस्मान्नक्तं पुनः शुक्ला आपो विशन्ति भास्करे ॥
एतेन क्रमयोगेन (ण) भूम्यर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तमये नित्यमहोरात्रं विशत्यपः ॥ १५
यश्चासौ तपते सूर्ये पिवन्नम्भो गभस्तिभिः । पार्थिवो हि विमिश्रोऽसौ दिव्यः शुचिरिति स्मृतः
सहस्रपादः सोऽग्निस्तु वृत्तः कुम्भनिभः शुचिः । आदत्ते तत्तु रश्मीनां सहस्रेण समन्ततः ॥
नादेधीधैव सामुद्रीः कौप्याधैव सधान्वनीः । स्थावरा जङ्गमाधैव यश्च सूर्यो हिरण्यमयः ॥
तस्य रश्मिसहस्रं तु वर्षशीतोष्णनिस्रवम् ॥ १६
तासां चतुःशता नाड्यो वर्षन्ति चित्रमूर्तयः । वन्दनाधैव वन्द्याश्च ऋतना नूतनास्तथा ॥
अमृता नामतः सर्वा रश्मयो वृष्टिसर्जनाः ॥ १७

हिमवाहाश्च ताभ्योऽन्या रश्मयस्त्रिशताः पुनः । दृश्या मेध्याश्च बाह्याश्च ह्यदिन्यो हिमसर्जनाः
चन्द्रास्ता नामतः सर्वाः पीताभास्तु गभस्तयः । शुक्लाश्च कुम्भधैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥
च शुक्लास्ता नामतः सर्वास्त्रिशता धर्मसर्जनाः । समं विभर्ति ताभिस्तु मनुष्यपितृदेवताः ॥ १८
मनुष्यानाौषधेनेह स्वधया च पितृनपि । अमृतेन सुरान्सर्वस्त्रीस्त्रिभिस्तर्पयत्यसौ ॥ १९
वसन्ते चैव ग्रीष्मे चैव स तैः सुतपते त्रिभिः । वर्षास्वथो शरदि च चतुर्भिः संप्रकर्षति ॥ २०
ते हेमन्ते शिशिरे चैव हिमं स सृजते त्रिभिः । ओषधीषु बलं धत्ते स्वधया च पितृनपि ॥
य सूर्योऽमरत्वममृतत्रयं त्रिषु नियच्छति ॥ २१

एवं रश्मिसहस्रं तत्सौरं लोकार्थसाधकम् । भिद्यते ऋतुमासाद्य जलशीतोष्णनिस्रवम् ॥ २२
इत्येतन्मण्डलं शुक्रं भास्वरं सूर्यसंज्ञितम् । (*नक्षत्रग्रहलोमानां प्रतिष्ठा योनिरेव च ॥
ऋक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ २३

नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्च ग्रहा ज्ञेया ईश्वराः कामरूपिणः ॥ २४
पथ्यते चाग्निरादित्य उदकश्चन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिं सम्यग्वर्णयमानां निबोधत ॥ २५
सुरसेनापतिः स्कन्दः पथ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं प्राहुर्देवं ज्ञानविदो त्रिदुः ॥ २६

यः सूर्यमन्त्रवन्तरे

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

विषिमान्धर्मपुत्रस्

हृत्तेजाः स्मृतो

नामिः प्र^१ । २ ग. ड. नामिः शा^२ । ३ ग. घ. ड. पवनः सोऽग्निर्निःप्रभो जा^३ । ४ ख. भास्वराः ।
ध. ड. वृत्तकु^४ । ५ ख. ग. घ. ड. नाडीनां । ७ ख. 'यत्त्रिंश' । ८ ग. घ. मेध्य । ९ ख.
। १० ख. घ. शुक्राश्च । ११ ख. घ. 'कुम्भाधै' । १२ ख. घ. शुक्लास्ता । १३ ख. सर्वान् रश्मिभि^३
१ ख. ग. 'मित्त त' । १५ ख. ग. घ. ड. 'मृतैर्ब्रह्मिषु' । १६ ख. घ. ड. जलाच्छीतो^३ । १७ ख. 'ह्रस्वो सोमं सोम्य
घ. ड. 'त्रायोवि' । १८ क. ग. 'स औद' । १९ ख. घ. ड. बुधाः ।

रुद्रो वैवस्वतः सक्षादूर्ध्वो लोके प्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी जनैश्वरः ॥ ३२

देवासुरगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिसुतावेतावुभौ शुक्रवृहस्पती ॥

दैत्यो महेन्द्रश्च तयोराधिपत्ये विनिर्मितौ ॥

आदित्यमूलमखिलं त्रिलोकं नात्र संशयः । भवत्यस्य जगत्कृत्स्नं सदेवासुरमानुषम् ॥

रुद्रेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विभेन्द्रास्त्रिदिवौकसाम् । द्युतिर्द्युतिमतां कृत्स्ना यत्तेजः सार्वलौकिकम् ॥

सर्वात्मा सर्वलोकेशो मूलं परमदैवतम् । ततः संजायते सर्वं तत्र चैव प्रलीयते ॥

भावाभावौ हि लोकानामादित्याग्निःसृष्टौ पुरा । जगज्ज्ञेयो ग्रहो विप्रा दीप्तिमान्सुग्रहो रविः ॥

यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः । क्षणा मुहूर्ता दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः ॥

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽब्दयुगानि च ।

तदादित्यादृते तेषां कालसंख्या न विद्यते । कालादृते न निगमो न दीक्षा नाह्निकक्रमः ॥

ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफलं कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणौषधिगणादि वा ॥

अभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥

स एव कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येष द्विजश्रेष्ठाल्लोक्यं सचराचरम् ॥

स एव तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उत्तमं मार्गमास्थाय वायोर्भाभिरिदं जगत् ॥

पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापयत्येष सर्वशः ।

रवेरग्निमहस्रं यत्प्राज्याया समुदाहृतम् । तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रश्मयो ग्रहयोनयः ॥

सुषुम्नो हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च । विश्वश्रवाः पुनश्चान्यः संयद्रसुरत परम् ॥

अर्वाग्वसुः पुनश्चान्यो मया चात्र प्रकीर्तितः ॥

सुषुम्नः सूर्यरश्मिस्तु क्षीणं शशिनमेधयन् । तिर्यगूर्ध्वप्रचारोऽसौ सुषुम्नः परिकीर्त्यते ॥

हरिकेशः पुरस्त्वाद्या ऋक्षयोनिः प्रकीर्त्यते । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्वर्धयते बुधम् ॥

विश्वश्रवास्तु यः पश्चाच्छुक्रयोनिः स्मृता बुधैः । संयद्रसुश्च यो रश्मिः सा योनिर्लोहितस्य तु ॥

पृष्ठस्त्वर्वाग्वसू रश्मियोनिस्तु स वृहस्पतेः । जनैश्वरं पुनश्चापि रश्मिराप्यायते स्वराट् ॥

एवं सूर्यप्रभावेन ग्रहनक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते विदिताः सर्वा विश्वं चेदं पुनर्जगत् ॥

न क्षीयन्ते पुनस्तानि तस्मान्नक्षत्रता स्मृता ॥

क्षेत्राण्येतानि वै पूर्वमापतन्ति गमस्तिभिः । तेषां क्षेत्राण्यथाऽऽदत्ते सूर्यो नक्षत्रेतां गतः ॥

तीर्णानां सुकृतेनेह सुकृतान्ते ग्रहाश्रयात् । ताराणां तारका ह्येताः शुक्लत्वाच्चैव तारकाः ॥

दिव्यानां पार्थिवानां च नैशानां चैव सर्वशः । आदानान्नित्यमादित्यस्तमसां तेजसां महान् ॥

सुवति स्पन्दनार्थे च धातुरेष विभाव्यते । सवनात्तेजसोऽपां च तेनासौ सविः ॥

बह्वर्थश्चन्द्र इत्येष ह्लादने धातुरिष्यते । शुक्लत्वे चामृतत्वे च शीतत्वे च विभा-

१ ख. ग. घ. ङ. 'क्षायमो लो' । २ क. 'लोके प्र' । ३ घ. ङ. 'श्रेष्ठाम' । ४ ख. घ. ङ. 'ती' । देवो म' । ५ घ. 'त्रिलोक्य' । ६ ख. 'येषा' । ७ ख. घ. ङ. 'श्चान्यः स्वराह्नयः प्र' । ८ क. घ. पुनस्त्वाद्या ऋ' । ९ घ. 'निः स की' । १० ख. कीर्तिता । दे' । ११ ख. घ. ङ. स्मृतौ बु' । १२ ख. घ. ङ. 'वैण प्र' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'त्रताततः' । १४ घ. ङ. 'न्ते गृह' ।

[अ० १३ श्लो० १६-८१]

वायुपुराणम् ।

१७३

(ज्योतिःसंनिवेशः)

सूर्याचन्द्रमसोर्दिव्ये मण्डले भास्वरे खगे । ज्वलत्तेजोमये शुक्ले वृत्तकुम्भनिभे शुभे ॥ ५६
 धनतोयात्मकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् । घनतेजोमयं शुक्लं मण्डलं भास्करस्य तु ॥ ५७
 विशन्ति सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वशः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु ऋक्षसूर्यग्रहाश्रयाः ॥ ५८
 तानि देवशृङ्गाण्येव तदाख्यास्ते भवन्ति च ।) सौरं सूर्यो विशः स्थानं सौम्यं सोमस्तथैव च ॥
 शुकं शुक्रो विशः स्थानं षोडशाक्षिः प्रतापवान् । बृहद्बृहस्पतिश्चैव लोहितं चैव लोहितः
 । नैश्वरं तथा स्थानं देवश्चैव शनैश्चरः ॥ ६०

आदित्यराशिप्रसंयोगात्संप्रकाशात्मिकाः स्मृताः । नवयोजनसाहस्रो विष्कम्भः सवितुः स्मृतः
 त्रैगुणस्तस्य विस्तारो मण्डलं च प्रमाणतः । द्विगुणः सूर्यविस्ताराद्विस्तारः शशिनः स्मृतः ॥
 तुल्यस्तयोस्तु स्वर्भानुभूत्वाऽधस्तात्प्रसर्पति । उद्धृत्य पार्थिवच्छायां निर्मितो मण्डलाकृतिः ॥
 स्वर्भानोस्तु बृहत्स्थानं निर्मितं यत्तमोमयम् । आदित्यात्तच्च विष्कम्भस्य सोमं गच्छति पर्वसु ॥
 आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सोमं च पर्वसु । स्वर्भासा नुदते यस्मात्ततः स्वर्भानुरुच्यते ॥ ६५
 चन्द्रस्य षोडशो भागो भार्गवश्च विधीयते । विष्कम्भान्मण्डलाच्चैव योजनाग्रात्प्रमाणतः ॥ ६६
 भार्गवात्पादहीनस्तु विज्ञेयो वै बृहस्पतिः । बृहस्पतेः पादहीनौ कुजसौराबुधौ स्मृतौ ॥
 विस्तारान्मण्डलाच्चैव पादहीनस्तयोर्बुधः ॥ ६७

तारानक्षत्ररूपाणि वपुष्मन्तीह यानि वै । बुधेन समतुल्यानि विस्तारान्मण्डलादथ ॥ ६८
 प्रायश्चन्द्रयोगीनि(णि) विद्यादक्षाणि तत्रावित् । तारानक्षत्ररूपाणि हीनानि तु परस्परम् ॥
 चतानि पञ्च चत्वारि त्रीणि द्वे चैव योजने । पूर्वापरनिकृष्टानि तारकामण्डलानि तु ॥
 योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो ह्रस्वं न विद्यते ॥ ७०

उपरिष्ठात्त्रयस्तेषां ग्रहा ये दूरैः सर्पिणः । सौरोऽङ्गिराश्च वक्रश्च ज्ञेया मन्दविचारिणः ॥ ७१
 तेभ्योऽधस्तात्तु चत्वारः पुनरन्ये महाग्रहाः । सूर्यः सोमो बुधश्चैव भार्गवश्चैव शीघ्रगाः ॥ ७२
 यावन्त्यस्तारकाः कोट्यस्तावदक्षाणि सर्वशः । वीथीनां नियमाच्चैवर्मक्षमार्गो व्यवस्थितः ॥
 गतिस्तास्तेव सूर्यस्य नीचोच्चत्वेऽयनक्रमात् । उत्तरायणमार्गस्थो यदा पर्वसु चन्द्रमाः ॥
 त्रौधं बौधोऽथ स्वर्भानुः स्वर्भानोः स्थानमास्थितः ॥ ७४

नक्षत्राणि च सर्वाणि नक्षत्राणि विशन्त्युत । शृङ्गाण्येतानि सर्वाणि ज्योतींषि सुकृतात्मनाम्
 कल्पादौ संप्रवृत्तानि निर्मितानि स्वयंभुवा । स्थानान्येतानि तिष्ठन्ति यावदाभूतसंभवम् ॥
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवतायतनानि वै । अभिमानिनोऽवतिष्ठन्ति स्थानानि तु पुनःपुनः ॥ १
 अतीतैस्तु सहातीता भाव्या भाव्यैः सुरासुरैः । वर्तन्ते वर्तमानैश्च स्थानानि सैः सुरैः सह
 यथा स्मन्मन्वन्तरे चैव ग्रहा वैमानिकाः स्मृताः । विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वैवस्वतेऽन्तरे ॥ २
 त्विषिमान्धर्मपुत्रस्तु सोमदेवो वसुः स्मृतः । शुक्रो देवस्तु विज्ञेयो भार्गवोऽसुरं याजकः ॥ ३
 हृत्तेजाः स्मृतो देवो देवाचार्योऽङ्गिरःसुतः । बुधो मनोहरश्चैव त्विषिपुत्रस्तु स स्मृतः ॥ ८

१ ख. ग. 'मिता म' । २ ख. ग. घ. ङ. 'नः सौरिषु प' । ३ ख. घ. 'रूपिणः । ४ ख. घ. 'मृगमा' । ५ ख. ग. 'व. ह. 'त्राण्योवि' । ६ 'न्ति यावदाभूतसंभवम् । अ' । ७ क. 'रराज' ।

अभिर्वैकल्यात्संजज्ञे युवाऽसौ लोहिताधिपः । नक्षत्रऋक्षगामिन्यो दाक्षायण्यः स्मृतास्तु ताः ॥
 स्वर्भानुः सिंहिकापुत्रो भूतसंतापनोऽसुरः । सोमर्क्षग्रहसूर्ये तु कीर्तितास्त्वभिमानिनः ॥ ८३
 स्थानान्येतान्यथोक्तानि स्थानिन्यश्चैव देवताः । शुक्रमग्निमयं स्थानं सहस्रांशोर्विवस्वतः ॥ ८४
 सहस्रांशोस्त्वपः स्थानमम्मयं शुक्रमेव च । आत्यं इयामं मनोज्ञस्य पञ्चरश्मेर्गृहं स्मृतम् ॥ ८५
 शुक्रस्याप्यम्मयं स्थानं सद्य षोडशरश्मिवत् । नवरश्मेस्तु यूनो हि लोहितस्थानमम्मयम् ॥ ८६
 हरिश्चा(चाऽऽ)प्यं बृहच्चापि द्वादशांशोर्बृहस्पतेः । अष्टरश्मेर्गृहं प्रोक्तं कृष्णं बुधस्य अम्मयम् ॥ ८७
 स्वर्भानोस्तामसं स्थानं भूतसंतापनालयम् । विज्ञेयास्तारकाः सर्वास्त्वम्मयास्त्वेकरश्मयः ॥ ८८
 आश्रयाः पुण्यकीर्तिनां सुशुक्लाश्चैव वर्णतः । घनतोयात्मिका ज्ञेयाः कल्पादौ वेदानिर्मिताः ॥
 उच्चत्वादृश्यते शीघ्रमभिव्यक्तैर्गर्भास्तिभिः । तथा दक्षिणमार्गस्थो नीवीवीथीसमाश्रितः ॥ ९०
 भूमिलेखावृतः सूर्यः पूर्णिमात्रास्ययोस्तथा । न दृश्यते यथाकालं शीघ्रमस्ममुपैति च ॥ ९१
 तस्मादुत्तरमार्गस्थो ह्यमात्रास्यां निशाकरः । दृश्यते दक्षिणे मार्गे नियमादृश्यते न च ॥ ९२
 ज्योतिषां गतियोगेन सूर्याचन्द्रमसाबुधौ । समानकालास्तमयौ विषुवत्सु समोदयौ ॥ ९३
 उत्तरासु च वीथीषु व्यन्तरास्तमयोदयौ । पौर्णि(पूर्णा)मात्रास्ययोर्ज्ञेयौ ज्योतिश्चक्रानुवर्तिनौ ॥
 दक्षिणायनमार्गस्थो यदा भवति रश्मिवान् । तदा सर्वग्रहाणां स सूर्योऽधस्तात्प्रसर्पति ॥ ९५
 विस्तीर्णं मण्डलं कृत्वा तस्योर्ध्वं*चरते शशी । नक्षत्रमण्डलं कृत्वा सोमादूर्ध्वं प्रसर्पति ॥ ९६
 नक्षत्रेभ्यो बुधश्चोर्ध्वं बुधार्दूर्ध्वं बृहस्पतिः । तस्माच्छनैश्चरश्चोर्ध्वं तस्मात्सप्तर्षिमण्डलम् ॥
 ऋषीणां चैव सप्तानां ध्रुव ऊर्ध्वं व्यवस्थितः ॥ ९७
 द्विगुणेषु सहस्रेषु योजनानां शतेषु च । ताराग्रहान्तराणि स्युरपरिष्ठाद्यथाक्रमम् ॥ ९८
 ग्रहाश्च चन्द्रसूर्यौ तु दिवि दिव्येन तेजसा । नित्यमृक्षेण युज्यन्ति गच्छन्ति निर्यमक्रमात् । १००
 ग्रहनक्षत्रसूर्यास्तु नीचोच्चमृद्ववस्थिताः । समागमे च भेदे च पश्यन्ति युगपत्प्रजाः ॥ १०१
 परस्परस्थिता ह्येते युज्यन्ते च परस्परम् । असंकरेण विज्ञेयस्तेषां योगस्तु वै बुधैः ॥ १०२
 इत्येष संनिवेशो वः पृथिव्यां ज्योतिषस्य च । द्वीपानामुदधीनां च पर्वतानां तथैव च ॥ १०३
 वर्षाणां च नदीनां च ये च तेषु वसन्ति वै । एते चैव ग्रहाः पूर्वं नक्षत्रेषु समुत्थिताः ॥ १०४
 विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वै चाक्षुषेऽन्तरे । विशाखासु समुत्पन्नो ग्रहाणां प्रथमो ग्रहः ॥ १०५
 अश्विमान्धर्मपुत्रस्तु सोमो विश्वावसुस्तथा । शीतरश्मिः समुत्पन्नः कृत्तिकासु निशाकरः ॥ १०६
 शार्चिर्भृगोः पुत्रः शुक्रः सूर्यादनन्तरम् । ताराग्रहाणां प्रवरस्त्वप्यक्षेत्रे समुत्थितः ॥ १०७
 आङ्गिरसः पुत्रो द्वादशार्चिर्बृहस्पतिः । फल्गुनीषु समुत्पन्नः सर्वासु च जगद्गुरुः ॥ १०८

* अत्राऽऽत्मेनपदं छन्दे नरोधात् ।

१ क. च। अथ इया' । २ ग. ड. च। अप्यं । ३ घ. 'प्यं स्थानं म' । ४ ख. 'नं पद्य' । ५ ख. 'रिचाप्यं' । ६ क. ग. बुधस्य । ७ घ. 'धूमपात्रि' । ८ ग. 'यः पौर्णि' । ९ क. ग. 'प्रतोस्त' । १० ख. ग. घ. सूर्यचन्द्रमसावृतः । स' । ११ घ. 'वर्तकौ' । द' । १२ ख. ड. 'तिकौ' । द' । १३ ख. ग. य. ड. 'ध्रुवक्राद्' । १४ ख. घ. 'ज्यन्ते ग' । १५ घ. ड. 'यनक' । १६ ख. च. ते देव प' । १७ क. येषु ते' । १८ ख. ग. घ. ड. 'ते' । १९ घ. 'मुच्छिताः' । २० ख. घ. ड. 'दशवि' ।

[अ० १३-१४ श्लो० १०८-१२३।३] वायुपुराणम् ।

१७५

(नीलकण्ठस्तवः)

नवाचिलोहिताङ्गस्तु प्रजापतिसुतो ग्रहः । आषाढास्विह पूर्वासु समुत्पन्न इति श्रुतिः ॥ १०८

रेवतीष्वेव सप्तार्चिस्तथा सौरः शनैश्चरः । रेवतीषु समुत्पन्नौ ग्रहौ चन्द्रार्कमर्दनौ ॥ १०९

एते ताराग्रहाश्चैव बोद्धव्या भार्गवादयः । जन्मनक्षत्रपीडासु यान्ति वैगुण्यतां यतः ॥

(+ स्पृशन्ते तेन दोषेण ततस्ता ग्रहभक्तिषु) ॥ ११०

सर्वग्रहाणामेतषामादिरादित्य उच्यते । ताराग्रहाणां शुक्रस्तु केतूनां चैव धूमवान् ॥ १११

ध्रुवः कीलो ग्रहाणां तु विभक्तानां चतुर्दिशम् । नक्षत्राणां श्रविष्ठा स्यादयनानां तथोत्तरम् ॥

वर्षाणां चापि पञ्चानामाद्यः संवत्सरः स्मृतः । ऋतूनां शिशिरं चापि मासानां माघ एव च ॥

पक्षाणां शुक्लपक्षस्तु तिथीनां प्रतिपत्तया । अहोरात्रविभागानामहर्थापि प्रकीर्तितम् ॥ ११४

मुहूर्तानां तथैवाऽऽदिर्मुहूर्तो रुद्रदैवतः । अक्ष्णोश्चापि निमेषादिः कालः कालविदो मतः ॥

श्रवणान्तं श्रविष्ठादि युगं स्यात्पञ्चवार्षिकम् । भानोर्गतिविशेषेण चक्रवत्परिवर्तते ॥ ११६

दिवाकरः स्मृतस्तस्मात्कालस्तं विद्धि चेश्वरम् । चतुर्विधानां भूतानां प्रवर्तकनिवर्तकः ॥ ११७

इत्येष ज्योतिषामेव संनिवेशोऽर्थनिश्चयात् । लोकसंव्यवहारार्थमीश्वरेण विनिर्मितः ॥ ११८

उत्पन्नः श्रवणेनासौ संक्षिप्तश्च ध्रुवे तथा । सर्वतोऽन्तेषु विस्तीर्णो वृत्ताकार इति स्थितिः ॥

बुद्धिपूर्वं भगवता कल्पादौ संप्रकीर्तितः । साश्रयः सोऽभिमानी च सर्वस्य ज्योतिषात्मकः ॥

विश्वरूपं प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः ॥ १२०

नैव शक्यं पसंख्यातुं याथातथ्येन केनचित् । गतागतं मनुष्येषु ज्योतिषां मांसचक्षुषा ॥

आगमादनुमानाच्च प्रत्यक्षादुपपत्तितः । परीक्ष्य निपुणं भक्त्या श्रद्धातव्यं विपश्चिता ॥ १२२

चक्षुः शास्त्रं जलं लेख्यं गणितं बुद्धिसत्तमाः । पञ्चैते हेतवो ज्ञेया ज्योतिर्गणविचिन्तने ॥ १२३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुषङ्गपादे ज्योतिःसंनिवेशो नाम त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ।

नीलकण्ठस्तवः ।

ऋषय ऊचुः—

स्मिन्देशे महापुण्यमेतदाख्यानमुत्तमम् । वृत्तं ब्रह्मपुरोगाणां कस्मिन्काले महाद्युते ॥

एतदाख्याहि नः सम्यग्यथावृत्तं तपोधनः ॥

सूत उवाच—

यथा श्रुतं मया पूर्वं वायुना जगदायुना । कथ्यमानं द्विजश्रेष्ठाः सत्रे वर्षसदृस्रके ॥ २

लता येन कण्ठस्य देवदेवस्य शूलिनः । तदहं कीर्तयिष्यामि शृणुष्वं शंसितव्रताः ॥ ३

+ इदमर्थं नास्ति ख. घ. पुस्तक्याः ।

१ क. रोहिणीषु । २ ख. ग. घ. ड. 'त्पन्नो ग्रहश्चन्द्रार्कमर्दनः । ए' । ३ ड. कितः । स । ४ ख. ग. ड. 'श्चादिः प्र' । ५ ख. घ. 'न्तं प्रतिष्ठा' । ६ ख. ग. ड. 'कः । वैश्व' । ७ क. 'रूपः प्र' । ८ ख. घ. 'षां मास' । ९ ख. घ. तस्मिन् । १० घ. 'ध्वं संशितं' ।

उत्तरे शैलराजस्य सरांसि सरितो हृदाः । पुण्योद्यानेषु तीर्थेषु देवतायतनेषु च ॥

गिरिशृङ्गेषु तुङ्गेषु गहरोपवनेषु च ॥

देवभक्ता महात्मानो मुनयः शंसितव्रताः । स्तुयन्ति च महादेवं यत्र यत्र यथाविधि ॥

ऋग्यजुःसामवेदैश्च नृत्यगीतार्चनादिभिः । ओंकारं ह्यु नमस्कारैरर्चयन्ति सदा शिवम् ॥

प्रवृत्ते ज्योतिषां चक्रे मध्यव्यासे दिवाकरे । देवता नियतात्मानः सर्वे तिष्ठन्ति तां कथाम् ॥

अथ नियमप्रवृत्ताश्च प्राणशेषव्यवस्थिताः ॥

नमस्ते नीलकण्ठाय इत्युवाच सदागतिः । तच्छ्रुत्वा भावितात्मानो मुनयः शंसितव्रताः ॥

बालखिल्येतिविख्याताः पतङ्गसहचारिणः ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् । तस्मात्पृच्छन्ति वै वायुं वायुपर्णाम्बुभोजनाः ॥

ऋषय ऊचुः—

नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं त्वया पवनसत्तम । एतद्ब्रुह्यं पवित्राणां पुण्यं पुण्यकृतां वराः ॥

तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्त्वत्पसादात्प्रभञ्जन । नीलता येन कण्ठस्य कारणेनाम्बिकापतेः ॥

श्रोतुमिच्छामहे सम्यक्त्ववक्त्राद्विशेषतः । यावद्वाचः प्रवर्तन्ते सार्थास्ताश्च त्वयेरिताः ॥

वर्णस्थानगते वायौ वाग्विधिः संप्रवर्तते । ज्ञानं पूर्वमथोत्साहस्त्वत्तो वायो प्रवर्तते ॥

त्वयि निर्णयन्दमाने तु शेषा वर्णप्रवृत्तयः । यत्र वाचो निवर्तन्ते देहवन्धाश्च दुर्लभाः ॥

तत्रापि तेऽस्ति सद्भावः सर्वगस्त्वं सदाऽनिल । नान्यः सर्वगतो देवस्त्वद्वदेऽस्ति समीरण ॥

एष वै जीवलोकस्ते प्रत्यक्षः सर्वतोऽनिल । वेत्थ वाचस्पतिं देवं मनोनायकमीश्वरम् ॥

ब्रूहि तत्कण्ठदेशस्य किंकृता रूपविक्रिया । श्रुत्वा वाक्यं ततस्तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥

प्रत्युवाच महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥

वायुस्वाच—

पुरा कृतयुगे विप्रो वेदनिर्णयतत्परः । वसिष्ठो नाम धर्मात्मा मानसो वै प्रजापतिः ॥

पप्रच्छ कार्तिकेयं वै मयूरवरवाहनम् । महिषासुरनारीणां नयनाञ्जनतस्करम् ॥

महासेनं महात्मानं मेघस्तनितनिस्वनम् । उषामनःप्रहर्षेण बालकं छन्नरूपिणम् ॥

क्रौञ्चजीवितहर्तारं पार्वतीहादि नन्दनम् । वसिष्ठः पृच्छते भक्त्या कार्तिकेयं महाबलम् ॥

वसिष्ठ उवाच—

नमस्ते हरनन्दाय उषागर्भ नमोऽस्तु ते । नमस्ते अग्निगर्भाय गङ्गागर्भ नमोऽस्तु ते ॥

नमस्ते शरगर्भाय नमस्ते कृत्तिकासुत । नमो द्वादशनेत्राय षण्मुखाय नमोऽस्तु ते ॥

नमस्ते शक्तिहस्ताय दिव्यघण्टापताकिने । एवं स्तुत्वा महासेनं पप्रच्छ शिखिवाहनम् ॥

यदेतद्दृश्यते वैर्यं शुभं शुभ्राञ्जनप्रभम् । तत्किमर्थं समुत्पन्नं कण्ठे कुन्देन्दुसप्रभे ॥

१ ख. ग. घ. ड. 'वन्ते च । २ क. 'भिः । ओंकारेण न । ३ ख. 'थ ते नियमावृत्ताः प्रा । ४ घ. ड. वृत्ताः प्रा । ५ घ. ड. 'यः संशित । ६ घ. 'वर । यद् । ड. 'वर तं । ७ ख. घ. ड. 'न्ते सर्वास्ता । ८ ख. ग. ड. 'ष्यतमा । ९ ख. घ. तत्र । १० ख. ग. ड. 'निलः । वे । ११ ख. ड. 'देहस्य । १२ ख. ग. घ. ड. 'पतिः । १३ ख. ग. घ. ड. 'लकण्ठ । १४ क. वर्ण । १५ घ. ड. शुभं शु । १६ 'न्दुसप्र' ।

[अ० १४ श्लो० २६-१०]

वायुपुराणम् ।

१७७

(नीलकण्ठस्तवः)

एतदाप्ताय भक्ताय दान्ताय ब्रूहि पृच्छते । कथां मङ्गलसंगुक्तां पवित्रां पापनाशिनीम् ॥
मत्प्रियार्थं महाभाग वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥

२६

श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य वसिष्ठस्य महात्मनः । प्रत्युवाच महातेजाः सुरारिवलसूदनः ॥

२७

शृणुष्व वदतां श्रेष्ठ कथ्यमानं वचो मम । उमोत्सङ्गनिविष्टेन मया पूर्वं यथा श्रुतम् ॥

२८

पार्वत्या सह संवादः सर्वस्य च महात्मनः । तदहं कीर्तयिष्यामि त्वत्प्रियार्थं महामुने ॥

२९

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । [* तस्मिन्नादित्यसंकाशे तप्तचामीकरप्रभे ॥

३०

वज्रस्फटिकसोपाने चित्रपट्टशिलातले । जाम्बूनदमये दिव्ये नानाधातुविचित्रिते] ॥

नानाद्रुमलताकीर्णे चक्रवाकोपशोभिते ॥

३१

षट्पदोद्गीतवहुले धारासंपातनादिते । मत्तक्रौञ्चपयूराणां नादैरुद्बुष्टकन्दरे ॥

३२

अप्सरोगणसंकीर्णे किन्नरेश्वोपशोभिते । जीवन्जीवकजातीनां वीरुद्भिर्लपशोभिते ॥

३३

क्रोक्किलारावमधुरे सिद्धचारणसेविते । सौरभैर्धीनिनादाढ्ये मेघस्तनितनिस्वने ॥

३४

विनायकभयोटिष्ठैः कुञ्जरैर्मुक्तकन्दरे । वीणावादित्रनिर्घोषैः श्रोत्रेन्द्रियमनोरमैः ॥

३५

दोलालम्बितसंपाले वनितासंघसेविते । ध्वजैर्लम्बितदोलानां घण्टानां निनदाकुले ॥

३६

मुखमर्दलवादित्रैर्वलिनां स्फोटितैस्तथा । क्रीडारवविचाराणां निर्घोषः पूर्णमन्दिरे ॥

३७

हासैः संत्रासजननैर्विकरालमुखैस्तथा । देहगन्धैर्विचित्रैश्च प्रकीडितगणेश्वरैः ॥

३८

+ वज्रस्फटिकसोपानचित्रपट्टशिलातले । व्याघ्रभिर्हममुखैश्चान्यैर्मज्जवाजिमुखैस्तथा ॥

३९

विडालवदनैश्चोग्रैः क्रोष्टुकाकारमूर्तिभिः । हंसैर्वीर्यैः कृशैः स्थूलैर्लम्बोदरमहोदरैः ॥

४०

ह्रस्वजड्यैश्च लम्बोष्ठैस्तालजड्यैस्तथा परैः । गोकर्णैरेककर्णैश्च महाकर्णैरकर्णकैः ॥

४१

बहुपादैर्महापादैरेकपादैरपादकैः । बहुशीर्षैर्महाशीर्षैरेकशीर्षैरशीर्षकैः ॥

४२

बहुनेत्रैर्महानेत्रैरेकनेत्रैरनेत्रकैः + । एवंविधैर्महायोगी भूतैर्भूतपतिवृत्तः ॥

४३

विशुद्धमुक्तामणिरन्तर्भूषिते शिलातले हेममये मनोरमे ।

सुखोपविष्टं मदनाङ्गनाशनं प्रोवाच वाक्यं गिरिराजपुत्री ॥

४४

देव्युवाच—

भगवन्भूतभव्येश गोहृषाङ्कितशासन । तव कण्ठे महादेव आजतेऽम्बुदसंनिभम् ॥

४५

नात्युल्बणं नातिशुभ्रं नीलाञ्जनचयोपमम् । किमिदं दीप्यते देव कण्ठे कामाङ्गनाशन ॥

४६

को हेतुः कारणं किञ्च कण्ठे नीलत्वमीश्वर । एतत्सर्वं यथान्यायं ब्रूहि कौतूहलं हि मे ॥

४७

श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्याः पार्वत्याः पार्वतीप्रियः । कथां मङ्गलसंगुक्तां कथयामास शंकरः ॥

४८

मथ्यमानेऽमृते पूर्वं क्षीरोदे सुरदानवैः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्निषं कालानलप्रभम् ॥

४९

तं दृष्ट्वा सुरसंघाश्च दैत्याश्चैव वरानने । विषण्णवदनाः सर्वे गतास्ते ब्रह्मणोऽन्तिकम् ॥

५०

* घनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति ड. पुस्तके । + नेत्रकैरित्युक्तं बहुशीर्षैरित्याद्यर्थं
ख. ग. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ क. ग. घ. 'दः सर्व' । २ ख. ग. घ. ड. 'मि मस्ति' । ३ ख. ग. घ. ड. 'रुमिश्वोपकाजते' । ४ ख. घ. ड. 'भयेनि' । ५ घ. 'द्विमकु' । ६ घ. ड. 'त्रैर्वलिगतास्फो' । ७ ड. 'विहारा' । ८ ख. ड. 'र्णकन्दरे' । ९ क. 'पट्टिशि' । १० ख. घ. ड. 'ह्रस्वदीर्घकृशैः' । ११ ख. ग. घ. ड. 'कैः' । १२ ख. ग. ड. 'कण्ठे म' । १३ ख. ग. घ. ड. 'देव दीप्यन्तं क' । १४ ख. ग. घ. ड. 'वा' ।

दृष्ट्वा सुरगणान्भीतान्ब्रह्मोवाच महद्युतिः । किमर्थं भो महाभागा भीता उद्विग्नचेतसः ॥ ५१
 मयाऽष्टगुणमैश्वर्यं भवतां संप्रकल्पितम् । केन व्यावर्तितैश्वर्या यूयं वै सुरसत्तमाः ॥ ५२
 त्रैलोक्यस्येश्वरा यूयं सर्वे वै विगतज्वराः । प्रजासर्गे न सोऽस्तीह आज्ञां यो मे निर्वर्तयेत् ॥
 विमानगामिनः सर्वे सर्वे स्वच्छन्दगामिनः । अध्यात्मे चाधिभूते च अधिदेवे च नित्यशः ॥ ५३
 प्रजाः कर्मविपाकेन शक्ता यूयं प्रवर्तितुम् ॥
 तत्किमर्थं भयोद्विग्नमृगाः सिंहार्दिता इव । किं दुःखं केन संतापः कुतो वा भयमागतम् ॥ ५४
 एतत्सर्वं यथान्यायं शीघ्रमाख्यातुमर्हथ ॥
 श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य ब्रह्मणो वै महात्मनः । ऊचुस्ते ऋषिभिः सार्धं सुरदैत्येन्द्रदानवाः ॥ ५५
 सुरासुरैर्वैद्यमाने पार्थिवौ च महात्मभिः । भुजङ्गभृङ्गसंकाशं नीलजीमूतसंनिभम् ॥ ५६
 प्रादुर्भूतं विषं घोरं संवर्तामि सप्तप्रभम् ॥
 कालमृत्युरिवोद्धूतं युगान्तादित्यवर्चसम् । त्रैलोक्योत्सादिसूर्याभं प्रस्फुरन्तं समन्ततः ॥ ५७
 विषेणोत्तिष्ठमानेन कालानलसमत्विषा । निर्दग्धो रक्तगौराङ्गः कृतः कृष्णो जनार्दनः ॥ ५८
 दृष्ट्वा तं रक्तगौराङ्गं कृतं कृष्णं जनार्दनम् । भीताः सर्वे वयं देवास्त्वामेव शरणं गताः ॥ ५९
 सुराणामसुराणां च श्रुत्वा वाक्यं पितामहः । प्रत्युवाच महातेजा लोकानां हितकाम्यया ॥ ६०
 शृणुध्वं देवताः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः । यत्तदग्रे समुत्पन्नं मध्यमाने महोदधौ ॥ ६१
 विषं कालानलप्रख्यं कालकूटेति विश्रुतम् । येन प्रोद्धूतमात्रेण कृतः कृष्णो जनार्दनः ॥ ६२
 तस्य विष्णुरहं चापि सर्वे ते सुरपुङ्गवाः । न शक्नुवन्ति वै सोढुं वेगमभ्ये तु शंकरात् ॥ ६३
 इत्युक्त्वा पद्मगर्भाभिः पद्मयोनिरयोनिजः । ततः स्तोतुं समारब्धो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ६४
 नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेऽनेकचक्षुषे । नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः ॥ ६५
 नमस्त्रैलोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः । नमः सुरारिसंहर्त्रे तापसाय त्रिचक्षुषे ॥ ६६
 ब्रह्मणे चैव रुद्राय विष्णवे चैव ते नमः । सांख्याय चैव योगाय भूतग्रामाय वै नमः ॥ ६७
 मन्मथाङ्गविनाशाय कालकालाय वै नमः । रुद्राय च सुरेशाय देवदेवायै ते नमः ॥ ६८
 कपर्दिने कैरालाय शंकरायै कपालिने । विरूपायै करूपाय शिवाय वरदाय च ॥ ६९
 त्रिपुरात्राया वन्द्याय मातृणां पतये नमः । बुद्धाय चैव शुद्धाय सुक्ताय केवलाय च ॥ ७०
 नमः कमलहस्ताय दिग्वासाय शिखण्डिने । लोकत्रयविधात्रे चैव चन्द्राय वरुणाय च ॥ ७१
 अग्राय चैव चोग्राय विषायायैकचक्षुषे । रजसे चैव सत्त्वाय तमसेऽव्यक्तयो नये ॥ ७२
 नित्यायानित्यरूपाय नित्यानित्याय वै नमः । व्यक्ताय चैवाव्यक्तायैव व्यक्ताव्यक्ताय वै नमः ॥ ७३

* नात्ययं श्लोको घ. पुस्तके ।

दे. १ ख. घ. ड. वै. २ ख. 'तथन्' । वि. ३ ख. ग. घ. ड. 'तापं कुं' । ख. ग. घ. ड. सुरदैत्यं ।
 ग. ड. 'ने पयोभमसि म' । ६ घ. 'धोम्मसि म' । ७ घ. 'मित्रद्विप्रम' । ८ क. 'त्सादि सू' ।
 ५ ख. घ. ड. 'मं विस्फु' । १० क. 'कृतक' । ११ क. 'कृतक' । १२ ख. घ. ड. 'शृण्वन्तु दे' । १३
 ख. ग. घ. ड. 'विवासु' । १४ घ. ड. 'मप्यत्र श' । १५ घ. 'रि हन्त्रे च सोमसूर्याग्निजेते' । वि. १
 क. 'कृतक' । १६ घ. 'सुरेशाय' । १७ ख. घ. ड. 'य रंहते' । क. १९ ख. ग. घ. ड. 'कवीराय' । २० ख. ग. घ.
 १७ ख. घ. ड. 'वि' । २१ ख. ग. घ. ड. 'रत्नमखण्डाय' । २२ ख. ग. घ. ड. 'च इन्द्रा' । २३
 ड. 'य हराय च' । क. 'वाऽऽनन्त्याय' । २४ घ. 'व्यक्तव्य' ।
 ग. घ. ड. 'त्याय' ।

[अ० १४ स्तो० ७५-९६]

वायुपुराणम् ।

१७९

(नीलकण्ठस्तवः)

चिन्त्याय चैवाचिन्त्याय चिन्त्याचिन्त्याय वै नमः । भक्तानामार्तिनाशाय नरनारायणाय च ॥
 उमाप्रियाय शर्वाय नन्दिकृष्णायाय च । पक्षमासार्धमासाय नमः संवत्सराय च ॥ ७६
 बहुरूपाय मुण्डाय दण्डिनेऽथ वरूथिने । नमः कपालहस्ताय दिग्वासाय शिखण्डिने ॥ ७७
 ध्वजिने रथिने चैव यैमिने ब्रह्मचारिणे । ऋग्यजुःसामवेदाय पुरुषायेश्वराय च ॥
 इत्येवमादिचरितैस्तुभ्यं देव नमोऽस्तु ते ॥ ७८

श्रीमहादेव उवाच—

एवं स्तुत्वा ततो देवः प्रणिपत्य वरानने ॥

७९

ज्ञात्वा तु भक्तिं सम देवदेवो गङ्गाजलाप्लावितकेशदेशः ॥

सूक्ष्मोऽतियोगातिशयादचिन्त्यो न हि स्तुतो व्यक्तमुपैति चन्द्रः ॥ ८० ॥

एवं भगवता पूर्वं ब्रह्मणा लोककर्तृणा । स्तुतोऽहं त्रिविधैस्तोत्रैर्वेदेदाङ्गसंभवैः ॥ ८१

ततः प्रीतोऽहं तस्मै ब्रह्मणे सुमहात्मने । ततोऽहं सूक्ष्मया वाचा पितामहमथाब्रवम् ॥ ८२

भगवन्भूतभव्येश लोकनाथ जगत्पते । किं कार्यं ते मया ब्रह्मन्कर्तव्यं वद सुव्रत ॥ ८३

श्रुत्वा वाक्यं ततो ब्रह्मा प्रत्युवाचाम्बुजेक्षणः । भूतभव्यभवनानाथ श्रूयतां कारणेश्वर ॥ ८४

सुरासुरैर्मध्यमाने पयोधावम्बुजेक्षण । भगवन्मेघसंकाशं नीलजीमूतसंनिभम् ॥ ८५

प्रादुर्भूतं विषं घोरं संवर्ताग्निसमप्रभम् । कालमृत्युरिवोद्भूतं युगान्तादित्यवर्चसम् ॥ ८६

त्रैलोक्योत्सादसूर्याभं विस्फुरन्तं समन्ततः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्विषं कालानलप्रभम् ॥ ८७

तं दृष्ट्वा तु वयं सर्वे भीताः संभ्रान्तचेतसः । तत्पिबस्व महादेव लोकानां हितकाम्यया ॥

भवानग्रचस्य भोक्ता वै भवांश्चैव वरः प्रभुः ॥ ८८

त्वामृतेऽन्यो महादेव^१ विषं सोढुं न विद्यते । नास्ति कश्चित्पुमाञ्छक्तस्त्रैलोक्येषु च गीयते ॥

एवं तस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । बाढमित्येव तद्वाक्यं प्रतिगृह्य वरानने ॥ ८९

ततोऽहं पातुमारब्धो विषमन्तकसंनिभम् । पिबतो मे महाघोरं विषं सुरभयंकरम् ॥

कण्ठः समभवत्तूर्णं कृष्णो मे वरवर्णिनि ॥ ९०

तं दृष्ट्वात्पलपत्राभं कण्ठे सक्तमिवोरगम् । तक्षकं नागराजानं लेलिहानमिव स्थितम् ॥ ९१

अथोवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । शोभसे त्वं महादेव कण्ठेनानेन सुव्रत ॥ ९२

ततस्तस्य वचः श्रुत्वा मया गिरिवरात्मजे । पश्यतां देवसंघानां दैत्यानां च वरानने ॥ ९३

यक्षगन्धर्वभूतानां पिशाचोरगरैरक्षसाम् । धृतं कण्ठे विषं घोरं नीलकण्ठस्ततो ह्यहम् ॥ ९४

तत्कालकूटं विषमुग्रतेजः कण्ठे मया पर्वतराजपुत्रि ।

निवेश्यमानं सुरदैत्यसंघो दृष्ट्वा परं विस्मयमाजगाम ॥ ९५ ॥

ततः सुरगणाः सर्वे सदैत्योरगराक्षसाः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा मत्तमातङ्गगामिनि ॥ ९६

१ ख. ग. ड. 'य प्रियता' । २ ख. शर्वाय । ३ ख. घ. 'न्दिवक्ताङ्कि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'ध्वनिने रविने' । ५ ख. ग. घ. ड. 'यतिने' । ६ क. 'स्तुतस्ततो देवैः प्र' । ७ ख. ग. घ. ड. 'देव ग' । ८ क. ख. ग. घ. ड. 'लितमुक्तकेशः' । ९ घ. 'व्यक्तिमु' । १० ख. घ. ड. 'त्युमिवो' । ११ क. 'त्सादि सू' । १२ ख. ड. 'मू' । तदहं । १३ ख. ड. 'व वेगं सो' । १४ ख. घ. ड. 'क्तस्त्रिपुल्लोकेषु विद्यते' । १५ ख. ग. घ. ड. 'गराक्ष' ।

अहो बलं वीर्यपराक्रमस्ते अहो पुनर्योगबलं तथैव ।

अहो प्रभुत्वं तव देवदेव गङ्गाजलास्फालितमुक्तकेश ॥ ९७

त्वमेव विष्णुश्चतुराननस्त्वे त्वमेव मृत्युवरदस्त्वमेव ।

त्वमेव सूर्यो रजनीकरश्च त्वमेव भूमिः सलिलं त्वमेव ॥ ९८

त्वमेव यज्ञो नियमस्त्वमेव त्वमेव भूतं भविता त्वमेव ।

त्वमेव चाऽऽदिनिधनं त्वमेव स्थूलश्च सूक्ष्मः पुरुषस्त्वमेव ॥ ९९

त्वमेव सूक्ष्मस्य परः परस्यै त्वमेव वह्निः पवनस्त्वमेव ।

त्वमेव सर्वस्य चराचरस्य लोकस्य कर्ता प्रलये च गोप्ता ॥ १००

इतीदमुक्त्वा वचनं सुरेन्द्राः प्रगृह्य सोमं प्रणिपत्य मूर्ध्ना ।

गता विमानैरनिगृह्यवेगैर्महात्मना मेरुमुपेत्य सर्वे ॥ १०१

इत्येतत्परमं गुह्यं पुण्यात्पुण्यतरं महत् । नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं विरुधाते लोकविश्रुतम् ॥ १०२

स्वयं स्वयंमुवा प्रोक्तां कथां पापप्रणाशनीम् । यस्तु धारयते नित्यमेतां ब्रह्मोज्ज्वलां कथाम् ॥

तस्याहं संप्रवक्ष्यामि फलं वै विपुलं महत् ॥ १०३

विषं तस्य वरारोहे स्थावरं जङ्गमं तथा । गात्रं प्राप्य तु सुश्रोणि क्षिप्रं तत्पतिहन्त्यते ॥ १०४

शमयत्यशुभं घोरं दुःस्वप्नं चापकर्षति । स्त्रीषु बलभतां याति सभायां पार्थिवस्य च ॥ १०५

विवादे जयमाप्नोति युद्धे शूरत्वमेव च । मर्च्छन्तः क्षेममध्वानं गृहे च नित्यसंपदः ॥ १०६

शरीरभेदे वक्ष्यामि गतिं तस्य वरानने । नीलकण्ठो हरिच्छमश्रुः शशाङ्काङ्कितमूर्धजः ॥ १०७

अशस्त्रिशूलपाणिश्च वृषयानः पिनाकधृक् । नन्दितुल्यबलः श्रीमान्नन्दितुल्यपराक्रमः ॥ १०८

विचरत्यचिरात्सर्वान्सर्वलोकान्ममाऽऽज्ञया । न हन्यते गतिस्तस्य अनिलस्य यथाऽम्बरे ॥ १०९

यम तुल्यबलो भूत्वा तिष्ठत्याभूतसंश्रवम् ॥ ११०

यम भक्ता वरारोहे ये च शृण्वन्ति मानवाः । तेषां गतिं प्रवक्ष्यामि इह लोके परत्र च ॥ १११

ब्राह्मणो वेदमाप्नोति क्षत्रियो जयते महीम् । वैश्यस्तु लभते लाभं शूद्रः सुखमवामुयात् ॥

व्याधितो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् । गुर्विणी लभते पुत्रं कन्या विन्दति सत्पतिम् ॥

नष्टं च लभते सर्वमिह लोके परत्र च ॥ ११२

गवां शतसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् । तत्फलं भवति श्रुत्वा विभोर्दिव्यापिमां कथाम् ॥

पादं वा यदि वाऽप्यर्थं श्लोकं श्लोकार्थमेव वा । यस्तु धारयते नित्यं रुद्रलोकं स गच्छति ॥

+ (इतिहासमेनं गिरिराजपुत्रि मया सुतुष्टेन तवाम्नुजक्षणे ।

निबोदितं पुण्यफलादियुक्तं मया च गीतं चतुराननेन) ॥ ११५

+ अनुश्रुद्धान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'स्तेमहाबलौ' । घ. ड. स्ते महावपुर्यो' । २ घ. 'क्तदेह । त्व' । ३ ख. ग. ड. 'व त्वमेव सू' । ४ क. 'क्ष' । ५ ख. 'सूक्ष्मस्त्वमे' । ६ ख. ग. 'स्य सूक्ष्मश्च' । ७ ख. परमस्त्व' । ८ क. 'पुण्यमहत्तरम् । नी' । ९ ख. ग. ड. 'विष्णुलोकेषु वि' । १० क. 'पुण्या' । ११ क. च । ख. ग. ड. 'च्छन्तःक्षे' । १२ ख. ग. ड. 'विश्रुतम्' । १३ ख. ग. ड. 'न' । १४ ख. घ. 'ह' । १५ ख. घ. 'त्यचि' । १६ ख. ग. घ. ड. 'तपुत्र' ।

[अ०५२-५२श्लो०११६-११८१-१६] वायुपुराणम् ।

१८१

(लिङ्गोद्भवस्तवः)

कथामिमां पुण्यफलादियुक्तां निवेद्य देव्याः शशिवद्भूमर्जः ।

वृषस्य पृष्ठेन सहोपया प्रभुर्जगाम किष्किन्धगुहां गुहप्रियः ॥

११६

कान्तं मया पापहरं महापदं निवेद्य तेभ्यः प्रददौ प्रभञ्जनः ।

अधीत्य सर्वं त्वखिलं सलक्षणं जगाम आदित्यपथं द्विजोत्तमाः ॥

११७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते नीलकण्ठस्तवो नाम चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ।

लिङ्गोद्भवस्तवः ।

ऋषयञ्जुः—

गुणकर्मप्रभावंश्च कोऽधिको वदतां वैरः । श्रोतुमिच्छामहे सम्यगैश्वर्यगुणविस्तरम् ॥

१

सून उवाच—

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । महादेवस्य माहात्म्यं विभूत्वं च महात्मनः ॥

२

पूर्वं त्रैलोक्यविजये विष्णुना समुदाहृतम् । बलिं वद्ध्वा भूदोजास्तु त्रैलोक्याधिपतिः पुरा ॥

३

प्रनष्टेषु च दैत्येषु प्रहृष्टे च शचीपतौ । अथाऽऽजगमुः प्रभुं द्रष्टुं सर्वे देवाः सवासवाः ॥

४

यत्राऽऽस्ते विश्वरूपात्मा क्षीरोदस्य समीपतः । सिद्धब्रह्मर्षयो यक्षा गन्धर्वाप्सरसां गणाः ॥

५

नागा देवर्षयश्चैव नद्यः सर्वे च पर्वताः । अभिगम्य महात्मानं स्तुवन्ति पुरुषं हरिम् ॥

६

त्वं ज्ञाता त्वं च कर्ताऽस्य त्वं लोकान्मृजसि प्रभो । त्वत्प्रसादाच्च कल्याणं प्राप्तं त्रैलोक्यमव्ययम्

७

असुराश्च जिताः सर्वे बलिर्वद्धश्च वै त्वया ॥

८

एवमुक्तः सुरैर्विष्णुः सिद्धैश्च परमर्षिभिः । प्रत्युवाच ततो देवान्सर्वास्तान्पुरुषोत्तमः ॥

९

श्रूयतामभिधास्यामि कारणं सुरसत्तमाः । यः स्रष्टा सर्वभूतानां कालः कालर्करः प्रभुः ॥

१०

येनहं ब्रह्मणा सार्धं सृष्टा लोकाश्च मायया । तस्यैव च प्रसादेन आदौ सिद्धत्वमागतम् ॥

११

पुरा तमसि चोव्यक्ते त्रैलोक्ये प्राप्सिते मया । उदरस्थेषु भूतेषु लोकेऽहं शयितस्तदा ॥

१२

सहस्रशीर्षो भूत्वाऽथ सहस्राक्षः सहस्रपाद् । शङ्खचक्रगदापाणिः शयितो विमलेऽम्भासि ॥

१३

एतस्मिन्नन्तरे दूरात्पश्यामि ह्यमितप्रभम् । शतसूर्यप्रतीकाशं ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥

१४

चतुर्वक्त्रं महायोगं पुरुषं काञ्चनप्रभम् । कृष्णाजिनधरं देवं कमण्डलुविभूषितम् ॥

१५

निमेषान्तरमात्रेण प्राप्तोऽसौ पुरुषोत्तमः ॥

१६

ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा सर्वलोकजपस्कृतः । कस्त्यं कुतो वा किंचिह तिष्ठसे वद मे विभो ॥

१७

अहं कर्माणि लोकानां स्वर्यं भूविश्वतोमुखः । एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मणाऽहमुवाच तम् ॥

१८

१ ख. घ. 'कानां' संहर्ता च पुनः पुनः । एवं संभाषमाणाभ्यां परस्परजयैषिणाम् ॥

तं । ५ ख. घ. ड. 'य' ज्वाला दृष्टाऽप्यधिष्ठिता ॥

१९

यज्वा । १२ ख. 'कीर्त' क 'त्तमः' । ३ ख. वर । ४ ग. 'म्यगाश्चर्ये' गुं । ५ ख. घ. ड. 'भुत्वे च भूष' ।

निशाकरम् । स । १६ ग. '७ ख. ड. सिद्धा व' । ८ ख. ड. 'देवः स' । ९ ग. ड. 'करप्र' । १० क. 'ये' । ११

२२

१२ ख. ग. घ. ड. 'ज्वालां पश्यावधिष्ठितौ । ज्वा' ।

ज्वालां ततस्तामालोक्य विस्मितौ च तदाऽनघाः । तेजसा चैव तेनाथ सर्वं ज्योतिष्कृतं जलम्
वर्धमाने तदा ब्रह्मावत्यन्तपरमाद्भुते । अतिदुद्राव तां ज्वालां ब्रह्मा चाहं च सत्वरौ ॥ १९
दिवं भूमिं च विष्टभ्य तिष्ठन्तं ज्वालमण्डलम् । तस्य ज्वालस्य मध्ये तु पश्यावो विपुलप्रभम् ॥
प्रादेशमात्रमव्यक्तं लिङ्गं परमदीपितम् । न च तत्काञ्चनं मध्ये न शैलं न च राजतम् ॥ २१
अनिर्देश्यमचिन्त्यं च लक्ष्यालक्ष्यं पुनः पुनः । महौजसं महाघोरं वर्धमानं भृशं तदा ॥
ज्वालामालायतं न्यस्तं सर्वभूतभयंकरम् ॥ २२

अस्य लिङ्गस्य योऽन्तं वै गच्छते मन्त्रकारणम् । घोररूपिणमत्यर्थं भिन्दन्तमिव रोदसी ॥ २३
ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा अधो गच्छत्वतन्द्रितः । अन्तमस्य विजानीमो लिङ्गस्य तु महात्मनः ॥
अहमूर्ध्वं गमिष्यामि यावदन्तोऽस्य दृश्यते । तदा तौ समं कृत्वा गतावूर्ध्वमधश्च ह ॥ २५
ततो वर्षसहस्रं तु अहं पुनरधो गतः । न च पश्यामि तस्यान्तं भीतश्चाहं न संशयः ॥ २६
तथा ब्रह्मा च श्रान्तश्च न चान्तं तस्य पश्यति । समागतो मया सार्धं तत्रैव च महाम्भसि ॥
ततो विस्मयमापन्नावुभौ तस्य महात्मनः । मायया मोहितौ तेन नष्टसंज्ञौ व्यवस्थितौ ॥ २८
ततो ध्यानगतं तत्र ईश्वरं सर्वतोमुखम् । प्रभवं निधनं चैव लोकानां प्रभुमव्ययम् ॥ २९
ब्रह्माऽञ्जलिपुटो भूत्वा तस्मै शर्वाय शूलिने । महाभैरवनादाय भीमरूपाय दंष्ट्रिणे ॥
अव्यक्ताय महान्ताय नमस्कारं प्रकुर्महे ॥ ३०

नमोऽस्तु ते लोकसुरेश देव नमोऽस्तु ते भूतपते महान्त ॥

नमोऽस्तु ते शाश्वत सिद्धयोने नमोऽस्तु ते सर्वजगत्प्रतिष्ठ ॥

परमेष्ठि(ष्टी) परं ब्रह्म अक्षरं परमं पदम् । श्रेष्ठस्त्वं वामदेवश्च रुद्रः स्कन्दः शिवः प्रभुः ॥ ३२
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोँकारः परं पदम् । स्वाहाकारो नमस्कारः संस्कारः सर्वकर्मणाम् ॥
स्वधाकारश्च जाप्यश्च व्रतानि नियमास्तथा । वेदा लोकाश्च देवाश्च भगवानेव सर्वशः ॥ ३४
आकाशस्य च शब्दस्त्वं भूतानां प्रभवाव्ययम् । भूमेर्गन्धो रसश्चापां तेजोरूपं महेश्वर ॥ ३५
वायोः स्पर्शश्च देवेश वपुश्चन्द्रसम(मस)स्तथा । बुधो ज्ञानं च देवेश प्रकृतौ बीजमेव च ॥ ३६
त्वं कर्ता सर्वभूतानां कालो मृत्युर्यमोऽन्तकः । त्वं धारयसि लोकांस्त्रिंस्त्वमेव सृजसि प्रभो ॥ ३७
पूर्वेण वदनेन त्वमिन्द्रत्वं(स्त्वं) च प्रकाशसे । दक्षिणेन च वक्त्रेण लोकान्संक्षिप्यसि प्रभो ॥ ३८
पश्चिमेन तु वक्त्रेण वरुणत्वं करोषि वै । उत्तरेण तु वक्त्रेण सौम्यत्वं च व्यवस्थितम् ॥ ३९
राजसे बहुधा देव लोकानां प्रभवार्थयः । आदित्या वसवो रुद्रा मरुतश्चाश्विनीसुतौ ॥ ४०
साध्या विद्याधरा नागाश्चारणाश्च तपोधनाः । वालखिल्या महात्मानस्तपःसिद्धाश्च ॥ ४१
त्वत्तः प्रसूता देवेश ये चान्ये नियतव्रताः । उमा सीता सिनीवाली कुहूर्गायत्रिरेव ॥ ४२

१ ख. ड. 'द्रुतम अ' । २ ख. घ. अभिदु' । ३ क. 'त्वरः दि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'इय'

'दीप्तिमत् न । ६ ख. ग. घ. ड. नवं च काव' । ७ ख. ग. घ. ड. 'पन्नौ भीतौ त' । ८ ड. 'सू' । ९ क. 'व' ।

१० ख. ग. घ. ड. 'श्व जप्य' । ११ घ. ड. 'श्वरः वा' । १२ क. देव । १३ ख. ग. घ. ड. 'सर्व' ।

१४ ख. ग. घ. ड. 'स्थितः रा' । १५ ख. ग. घ. ड. 'व्यय' । १६ ख. ग. घ. ड. 'तश्च महाश्विनः ।

१७ ख. ग. घ. ड. 'व्यय' । १८ ख. ग. घ. ड. 'व्यय' । १९ ख. ग. घ. ड. 'व्यय' । २० ख. ग. घ. ड. 'व्यय' ।

[अ० ११ श्लो० ४३-६०]

वायुपुराणम् ।

१८३

(लिङ्गोद्भवस्तवः)

उक्ष्मीः कीर्तिधृतिर्मधा लज्जा क्षान्तिर्वपुः स्वधा । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैव वाचा देवी सरस्वती
वत्तः प्रमृता देवेश संध्या रात्रिस्तथैव च ॥ ४३

सूर्यायुतानामयुतप्रभाव नमोऽस्तु ते चन्द्रसहस्रगोचर ।

नमोऽस्तु ते पर्वतरूपधारिणे नमोऽस्तु ते सर्वगुणाकराय ॥ ४४

नमोऽस्तु ते पट्टिशरूपधारिणे नमोऽस्तु ते चर्मविभूतिधारिणे ।

नमोऽस्तु ते रुद्रपिनाकपाणये नमोऽस्तु ते शायकचक्रधारिणे ॥ ४५

नमोऽस्तु ते भस्मविभूषिताङ्ग नमोऽस्तु ते कामशरीरनाशन ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाससे नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहवे ॥ ४६

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरूप नमोऽस्तु ते देव हिरण्यनाभ ।

नमोऽस्तु ते नेत्रसहस्राचित्र नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरेतः ॥ ४७

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्ण नमोऽस्तु ते देव हिरण्यगर्भ ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यचीर नमोऽस्तु ते देव हिरण्यदायिने ॥ ४८

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यमालिने नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहिने ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्त्मने नमोऽस्तु ते भैरवनादनादिने ॥ ४९

नमोऽस्तु ते भैरववेगवेग नमोऽस्तु ते शंकर नीलकण्ठ ।

नमोऽस्तु ते दिव्यसहस्रबाहो नमोऽस्तु ते नर्तनवादनप्रिय ॥ ५०

एवं संस्तूयमानस्तु व्यक्तो भूत्वा महापतिः । भाति देवो महायोगी सूर्यकोटिमप्रभः ॥ ५१

अभिभार्षस्तदा हृष्टो महादेवो महेश्वरः । वक्त्रकोटिसहस्रेण प्रसमान इवोम्बस्म ॥ ५२

एव ग्रीवस्त्वेकजटो नानाभूषणभूषितः । नानारत्नावचित्राङ्गो नानामाल्यानुलेपनः ॥ ५३

पिनाकपाणिर्भगवोऽष्टपभासनशूलधृक् । दण्डकृष्णाजिनधृक् कपाली घोररूपधृक् ॥ ५४

व्यालयज्ञोपवीती च सुराणामभयंकरः । हुन्वाभिस्वननिघोषपर्जन्यनिनदोपमः ॥

पुक्तो हासस्तदा तेन नभः सर्वमपूरयत् ॥ ५५

तेन शब्देन महता वयं भीता महात्मनः । तदोवाच महायोगी प्रीतोऽहं सुरसत्तमौ ॥ ५६

इत्येतां च महामायां भयं सर्वं प्रमुच्यताम् । युवां प्रसूतौ गात्रेषु मम पूर्वं सनातनौ ॥ ५७

अयं मे दक्षिणो बाहुर्वह्ना लोकपितामहः । वामा बाहुश्च मे विष्णुर्नित्यं युद्धेषु तिष्ठति ॥

चतुर्भुजगवयोः सभ्यग्वरं दक्षि यथेष्टतम् ॥

निमेषान्तरमनौ प्रणतौ पादयोः पुनः । ऊचतुश्च महात्मानौ पुनरेव तदाऽनघौ ॥ ५९

ततो मामब्रवीमुत्पन्ना यदि देयो वरश्च नौ । भक्तिर्भवतु नो नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर ॥ ६०

अहं कर्माणि

१ ख. घ. ड. 'व या च दे' । २ क. 'सा च न' । ३ ख. घ. ड. ते त्रिपयगरूपधारिणे । न । ४ ख. घ. त । ५ ख. घ. ड. ५ ख. घ. ड. ते वज्रपिनाकपाणये । न । ६ ख. घ. ड. ते शायकचक्रपाणिने । न । ७ ख. ड. 'पास्तथा । आ' । ८ ख. घ. ड. नाद । न । ९ ख. 'स्तु तस्मै पुरुषाय शर्मणे नमोऽस्तु ते दि' । १० ग. यज्वा । ११ ख. 'कीर्त्ये' घ. ड. 'प्यतदा । १२ क. ग. 'वापर' । १३ ख. ग. घ. ड. 'ग्रीवः सुजठरो नानाभूष' । निशाकरम् । स । १४ ग. 'ग्राभरणभू' । १५ ख. ग. घ. ड. 'वाल्पट्टिशशनिश' । १६ ख. घ. 'घोषः प' । १७

१८४

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० ५५-५६ श्लो० ६१-६८:१-८]

(पितृवर्णनम्)

भगवानुवाच—

एवमस्तु महाभागौ सृजतां विविधाः प्रजाः । एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ६१
 एवमेष मयोक्तो वः प्रभावस्तस्य योगिनः । तेन सर्वमिदं सृष्टं हेतुमात्रा वयं त्विह ॥ ६२
 एतद्विरूपमज्ञातमव्यक्तं शिवसंज्ञितम् । अचिन्त्यं तददृश्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ ६३
 [* तस्मै देवाधिपत्याय नमस्कारं प्रयुज्ज्वहे । येन सूक्ष्ममचिन्त्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः] ६४
 महादेव नमस्तेऽस्तु महेश्वर नमोऽस्तु ते । सुरासुरवरश्रेष्ठ मनोहंस नमोऽस्तु ते ॥ ६५

सूत उवाच—

एतच्छ्रुत्वा गताः सर्वे सुराः स्वं स्वं निवेशनम् । नमस्कारं प्रयुज्जानाः शंकराय महात्मने ॥
 इमं स्तवं पठेयस्तु ईश्वरस्य महात्मनः । कामांश्च लभते सर्वान्पापेभ्यस्तु विमुच्यते ॥ ६७
 एतत्सर्वं सदा तेन विष्णुना प्रभविष्णुना । महादेवप्रसादेन उक्तं ब्रह्म सनातनम् ॥
 एतद्गः सर्वमाख्यातं मया माहेश्वरं बलम् ॥ ६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते लिङ्गोद्भवस्तोत्रो नाम पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४३३८

अथ पट्पञ्चाशोऽध्यायः ।

पितृवर्णनम् ।

शांशपायन उवाच—

अगात्कथममावास्यां मासि मासि दिवं नृपः । ऐडः पुरुरवाः सूत कथं वाऽतर्पयतिपितृन् ॥ १

सूत उवाच—

तस्य चाहं प्रवक्ष्यामि प्रभावं शांशपायन । ऐडस्याऽऽदित्यसंयोगं सोमस्य च महात्मनः ॥ २
 अपां सारमयस्येन्दोः पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः । हासदृष्टी पितृमतः पक्षस्य च विनिर्णयः ॥ ३
 सोमाच्चैवाप्तप्राप्तिः पितृणां तर्पणतथा । कव्याग्रेश्वाऽऽत्तसोमानां पितृणां चैव दर्शनम् ॥ ४
 यथा पुरुरवाश्चैडस्तर्पयामास वै पितृन् । एतत्सर्वं प्रवक्ष्यामि पर्वणि च यथाक्रमम् ॥ ५
 यदा तु चन्द्रसूर्यौ तौ नक्षत्रेण समागतौ । अमावास्यां निवसत एकरौत्रैकमण्डले ॥ ६
 स गच्छति तदा द्रष्टुं दिवाकरनिशाकुरौ । अर्मावस्याममावास्यां मातामहपितामह ॥ ७
 अभिवाद्य तदा तत्र कालापेक्षः प्रतीक्षति(ते) ॥ ८
 प्रसीदमानात्सोमाच्च पित्रर्थं तत्परिस्त्रवात् । ऐलः पुरुरवा विद्वान्मासि मासि ॥ ९
 उपास्ते पितृमन्तं तं ससोमं स दिवा स्थितः ॥ १०

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. तमहं । २ ख. 'क्षुपा । मं । ३ ख. घ. ड. 'पिणात्तथा । ४ ख. 'रा । ५ ख. ग. घ. ड. 'मावास्या' । ६ क. 'तीक्ष्णते । प्र । ७ ख. घ. ड. 'पितृ' । ८ ख. घ. 'स्यधि' । ९ ख. घ. 'स्यधि' । १० ख. घ. 'स्यधि' ।

[अ० ११ श्लो० ८९-३२]

वायुपुराणम् ।

१८५

(पितृवर्णनम्)

द्विलवं कुहुमात्रं तु ते उभे तु विचार्य सः । सिनीवालीप्रमाणेन सिनीवालीमुपासकः ॥ ९
 कुहुमात्रां कलां चैव ज्ञात्वोपास्ते कुहुं पुनः । स तदा भानुमत्येकैकालावेक्षी प्रपश्यति ॥ १०
 सुधामृतं कुतः सोमैतमस्रवेन्मासतृप्तये । दशभिः पञ्चभिश्चैव सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ११
 कृष्णपक्षे तदा पीत्वा दुह्यमानं तथाऽशुभिः । सद्यः प्रक्षरता तेन सौम्येन मधुना च सः ॥ १२
 निर्वापणार्थं दत्तेन पित्र्येण विधिना नृपः । सुधामृतेन राजेन्द्रस्तर्पयामास वै पितॄन् ॥
 सौम्यां बर्हिषदः काव्या अग्निष्वात्तास्तथैव च ॥ १३
 ऋतुरग्निस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । जज्ञिरे हृतवस्तस्मादृतुभ्यश्चाऽऽर्तर्वाश्च ये ॥
 आर्तवा ह्यर्धमासाख्याः पितरो ह्यब्दसूनवः । ऋतुः पितामहा मासा ऋतुश्चैवाब्दसूनवः ॥ १५
 प्रपितामहास्तु वै देवाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताः । सौम्यास्तु सौम्यजा ज्ञेयाः काव्या ज्ञेयाः कवेः सुताः
 उपहृताः स्मृता देवाः सोमजाः सोमपास्तथा । आज्यपास्तु स्मृताः काव्यास्तुप्यन्ति पितृजातयः
 काव्या बर्हिषदश्चैव अग्निष्वात्ताश्च ते त्रिधा । गृहस्था ये च यज्वान ऋतुर्वर्हिषदो ध्रुवम् ॥ १८
 गृहस्थाश्चापि यज्वानो अ(ह्य)ग्निष्वात्तास्तथाऽऽर्वाः । अष्टकापतयः काव्याः पञ्चाब्दास्तान्निबोधत
 एषां संवत्सरो ह्यग्निः सूर्यस्तु परिवत्सरः । सोम इद्वत्सरः प्रोक्तो वायुश्चैवानुवत्सरः ॥ २०
 रुद्रस्तु वत्सरस्तेषां पञ्चाब्दा ये युगात्मकाः । लेखाश्चैवोष्मपाश्चैव दिवाकीर्त्याश्च ते स्मृताः ॥
 एते पितृन्त्यपावास्यां मासि मासि सुधां दिवि । तांस्तेन तर्पयामास यावदासीत्पुरूरवाः ॥
 यस्मात्प्रसूयते सोमान्मासि मासि निबोधत । तस्मात्सुधामृतं तद्वै पितॄणां सोमपायिनाम् ॥
 एवं तदमृतं सौम्यं सुधा च मधु चैव ह । कृष्णपक्षे यथा चेन्द्रोः कलाः पञ्चदश क्रमात् ॥ २४
 पितृन्त्यम्बुमयीर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्तु छन्दजाः । पी-र्वा च मासं गच्छन्ति चतुर्दश्यां सुधामृतम् ॥ २५
 इत्येवं पीयमानस्तु दैवतैश्च निशाकरः । समागच्छदमावास्यां भागे पञ्चदशे स्थितः ॥ २६
 सुषुम्नाप्यायितं चैव अपावास्यां यथाक्रमम् । पिबन्ति द्विकलं कालं पितरस्ते सुधामृतम् ॥ २७
 ततः पीतक्षये सोमे सूर्योऽसावेकरश्मिना । आप्याययत्सुषुम्नेन पितॄणां सोमपायिनाम् ॥ २८
 निःशेषायां कलायां तु सोममाप्याय यत्पुनः । सुषुम्नाप्यायमानस्य भागं भागमहः क्रमात् ॥
 कलाः क्षीयन्ति ताः कृष्णाः शुक्लाश्चाऽऽप्यायन्ति तैश्च ॥ २९
 एवं सूर्यस्य वीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः । दृश्यते पौर्णमास्यां वै शुक्लः संपूर्णमण्डलः ॥
 संसिद्धिरेवं सोमस्य पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥ ३०
 इत्येष पितृमान्सोमः स्मृत इद्वत्सरः क्रमात् । क्रान्तः पञ्चदशैः सार्धं सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ३१
 अतः पर्वाणि वक्ष्यामि पर्वणां संधयस्तथा । ग्रन्थिमन्ति यथा पर्वाणीक्षुवेणोर्भवन्त्युत ॥ ३२

१ ख. घ. ड. 'त्रितं ते । २ ख. घ. 'ककलापेक्षी' । ३ ख. ग. घ. 'मासवद्वै मास' । ४ ख. ग. घ. ड. 'पक्षं
 त' । ५ ख. घ. ड. 'वापिण्य द' । ६ ख. घ. क. 'म्यान्वर्हिषदः काव्यान्मि' । ७ ख. घ. ड. 'तुमि' । ८ ख. घ.
 ड. 'पास्तथा । आ' । ९ घ. 'व्याप्तेयाः क' । १० ख. ग. घ. ड. 'व्याख्यस्ताः पि । ११ ख. ग. घ. ड. 'आप्य-
 यज्वा' । १२ ख. 'कीर्त्यश्च । १३ ख. घ. ड. यदा । १४ ख. ग. घ. ड. 'त्वाऽर्धमा' । १५ घ. ड. 'स्तुदेवतैस्तं
 निशाकरम् । स' । १६ ग. ड. 'स्थितम् । सु' । १७ ख. ड. 'यस्तु सु' । १८ क. ग. च । १९ ख. ग. घ. ड. 'त्सरक' ।

तथाऽर्धमासपक्षाणि शुक्लकृष्णानि वै विदुः । पूर्णमावास्यायोर्भेदैर्ग्रन्थिर्या संधयश्च वै ॥ ३३
 अर्धमासास्तु पक्षाणि तृतायाप्रभृतीनि तु । अग्न्याधानक्रिया यस्मात्क्रियते पर्वसंधिषु ॥ ३४
 (*सायाह्ने ह्यनुमत्याऽसौ द्वौ लवौ काल उच्यते । लवौ द्वावेव राकायाः कालो ज्ञेयोऽपराह्निकः
 +प्रतिपत्कृष्णपक्षस्य कालेऽतीतेऽपराह्निकः ।) सायाह्ने प्रतिपच्चैव स कालः पौर्णमासिकः ॥
 व्यतीपाते स्थिते सूर्ये लेखोर्ध्वं ? तु युगान्तरे । युगान्तरोदिते चैव लेखोर्ध्वं ? शशिनः क्रमात् ॥ ३७
 पौर्णमाते व्यतीपाते यदीक्षते परस्परम् । यस्मिन्काले स सोमान्ते स व्यतीपात एव तु ॥ ३८
 कालं सूर्यस्य निर्देशं दृष्ट्वा संख्यां तु सर्पति । स वै पथं ? क्रियाकालः कालात्सत्रो विधीयते ॥
 पूर्णेन्दोः पूर्णपक्षे तु रात्रिसंधिषु पूर्णिमा । यस्मात्तामनुपश्यन्ति पितरो देवतैः सह ॥
 तस्मादनुमतिर्नाम पूर्णिमा प्रथमा स्मृता ॥ ४०
 अत्यर्थं भ्राजते यस्मान्पौर्णमास्यां निशाकरः । रज्जनाच्चैव चन्द्रस्य राकेति कवयो विदुः ॥ ४१
 अमा वसेतापृक्षे तु यदा चन्द्रदिवाकरौ । एकां पञ्चदशीं रात्रिममावास्या ततः स्मृता ॥ ४२
 ततोऽपरस्यैवैव्यक्तः पौर्णमास्यां निशाकरः । यदीक्षते व्यतीपाते दिवा पूर्णो परस्परम् ॥
 चन्द्रार्कावपराह्णे तु पूर्णात्मानौ तु पूर्णिमा ॥ ४३
 निश्चिन्नां ताममावास्यां पश्यन्तश्च समागतौ । अन्योन्यं चन्द्रसूर्यौ तौ यदा तदक्ष उच्यते ॥ ४४
 द्वौ द्वौ लवावमावास्यां यः कालः पर्वसंधिषु । द्वयक्षरं कुहुमात्रं तु एवं कालस्तु स स्मृतः ॥
 नष्टचन्द्रोप्यमावास्या मध्यसूर्येण संगता ॥ ४५
 दिवसार्येन रौद्र्यर्थं सूर्यं प्राप्य तु चन्द्रमाः । सूर्येण सहसा मुक्तं गत्वा प्रातस्तनोत्सवौ ॥
 द्वौ कालौ संगमश्चैव मध्याह्ने निष्पतेद्रविः ॥ ४६
 प्रतिपच्छुक्लपक्षस्य चन्द्रमाः सूर्यमण्डलात् । निर्मुच्यमानयोर्मध्ये तयोर्मण्डलयोस्तु वै ॥ ४७
 स तदा ह्याहुतेः कालो दर्शस्य च वषट्क्रिया । एतद्वत्मुखं ज्ञेयममावास्याऽस्य पर्वणः ॥ ४८
 दिवा पर्वणमावास्यां क्षीणेन्दौ बहुले तु वै । तस्मादिवा ह्यमावास्यां गृह्यतेऽसौ दिवाकरः ॥
 गृह्यते वै दिवा ह्यस्मादमावास्यां दिविक्षयैः ॥ ४९
 कलानामपि वै तार्क्षी बहुमान्याजडात्मकैः । तिथीनां नामधेयानि विद्वद्भिः संज्ञितानि वै ॥
 दर्शयेतामथान्योन्यं सूर्याचन्द्रमसावुभौ । निष्क्रामत्यथ तेनैव क्रमशः सूर्यमण्डलात् ॥ ५१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति ख. ग. घ. पुस्तकेषु । × यस्मादित्यारभ्य ततः
 स्मृतेत्यन्तर्ग्रन्थस्यक्रमव्यत्यासः । ख. घ. ड. पुस्तकेषु वर्तते ।

१ ख. घ. ड. 'दुः पौर्णिमा' । २ घ. ड. 'मासस्तु' । ३ ख. घ. ड. 'ससौम्यान्तेऽतो व्य' । × ख. घ. ड. 'ह्याऽनुग' । ५ घ. ड. 'पौर्णिमाम्' । ६ ख. घ. ड. 'मतीनाम' । ७ ख. घ. ड. 'ततस्तु सा वि' । ८ ख. घ. ड. 'स्य' । १३
 ते रक्तं पौ' । ९ ख. घ. ड. 'तस्तौ स' । १० ख. ग. ड. 'स्यां सकलः' । ११ ख. घ. ड. 'क्षरः कुहुमात्रस्तु ए' मि । १२ ख. ग. घ. ड. 'न्द्राममावास्यामामध्याह्नात्प्रपद्यते दि' । १३ ख. ग. घ. ड. 'रात्रया च स' । १४ क. मुक्ति । ग. घ. १५ ख. ग. घ. ड. 'निष्पत्तद्विम् प्र' । १६ घ. 'णेन्दुबहुलेन च त' । १७ ख. ग. ड. 'णेन्दवे' । १८ ख. ग. ड. 'क्षयः क' । १९ ख. ग. घ. ड. 'सां कश्चिन्त्याजडात्मकः । ति' । २० ख. ग. घ. ड. 'नि तद्वादिम्' । २३

[अ० १६ श्लो० १२-७८]

वायुपुराणम् ।

१८९

(पितृवर्णनम्)

द्विलवेन ह्यहोरात्रं भास्करं स्पृशते शशी । स तदा ह्याहुतेः कालो दर्शस्य च च ॥ ३
 कुहेति कोकिलेनोक्तो यः कालः परिचिह्नितः । तत्कालसंज्ञिता यस्मादमावास्या ॥ ४
 सिनीवालीप्रमाणेन क्षीणशेषो निशाकरः । अमावास्यां विशत्यर्कं सिनीवाली तद्वत् ॥ ५
 (* अनुमत्याः सराकायाः सिनीवाली कुहस्तथा । एतासां द्विलवः कालः कुहमात्रा यत् ॥ ६
 इत्येष पर्वसंधीनां कालो वै द्विलवः स्मृतः ॥)
 पर्वणः पर्वकालस्तु तुल्यो वै तु वषट्क्रिया । चन्द्रसूर्यव्यतीपाते उभे ते पूर्णिमे स्मृते ॥
 प्रतिपत्पञ्चदश्यश्च पर्वकालो द्विमात्रकः । कालः कुहसिनीवालयोः समुद्रो द्विलवः स्मृतः ॥ ५७
 अर्काग्निमण्डले सोमे पर्वकालः कलाश्रयः । एवं स शुक्लपक्षो वै रजन्याः पर्वसंधिषु ॥ ५८
 संपूर्णमण्डलः श्रीमांश्चन्द्रमा उपरज्यते । यस्मादाप्यायते सोमः पञ्चदश्यां तु पूर्णिमा ॥ ५९
 दशभिः पञ्चभिश्चैव कलाभिर्दिवसक्रमात् । तस्मात्कलाः पञ्चदशी सोमे नास्ति तु षोडशी ॥
 तस्मात्सोमस्य भवति पञ्चदश्यां महाक्षयः ॥ ६०
 इत्येते पितरो देवाः सोमपाः सोमवर्धनाः । आर्तवा ऋतवो यस्मात्ते देवां भावयन्ति च ॥ ६१
 अतः पितृन्प्रवक्ष्यामि मासश्राद्धभुजस्तु ये । तेषां गतिं च सत्त्वं च गतिं श्राद्धस्य चैव हि ॥ ६२
 न मृताणां गतिः शक्या विज्ञातुं पुनरागतिः । तपसाऽपि प्रसिद्धेन किं पुनर्मासचक्षुषा ॥ ६३
 श्राद्धदेवान्पितृनेतान्पितरो लौकिकाः स्मृताः । देवाः सौम्याश्च यज्वानः सर्वे चैव ह्ययोनिजाः
 देवास्ते पितरः सर्वे देवास्तान्भावयन्त्युत । मनुष्याः पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये लौकिकाः स्मृताः ॥
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । यज्वानो ये तु सोमेन सोमवन्तस्तु ते स्मृताः ॥ ६६
 ये यज्वानः स्मृतास्तेषां ते वै बर्हिपदः स्मृताः । कर्मस्वेतेषु युक्तास्ते तृप्यन्त्यादेहसंभवात् ॥ ६७
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तेषां होमिनो याज्ययाजिनः । तेषां ते धर्मसाधर्म्यात्स्मृता सा योज्यकैर्द्विजैः
 ये वाऽप्याश्रमधर्मेण प्रख्यानेषु व्यवस्थिताः ॥ ६८
 अन्ते च नैव सीदन्ति श्रद्धायुक्तेन कर्मणा । ब्रह्मचर्येण तपसा यज्ञेन प्रजया च वै ॥ ६९
 श्रद्धया विद्यया चैव प्रदानेन च सप्तधा । कर्मस्वेतेषु ये युक्ता भवन्त्यादेहपातनात् ॥ ७०
 देवैस्तैः पितृभिः सार्धं सूर्यमर्कैः सोमपायकैः । स्वर्गना दिवि मोदन्ते पितृमन्तमुपासते ॥ ७१
 प्रजावतां प्रशंसैव स्मृता सिद्धा क्रियावताम् । तेषां निवापदत्तान्नं तत्कुलीनैश्च बान्धवैः ॥ ७२
 मांसं श्राद्धभुजस्तृप्तिं लभन्ते सोमलौकिकाः । एते मनुष्याः पितरो मासि श्राद्धभुजस्तु ते ॥ ७३
 तेभ्योऽपरे तु ये चान्ये संकीर्णाः कर्मयोनिषु । भ्रष्टाश्चाऽऽश्रमधर्मेभ्यः स्वधास्वाहाविवर्जिताः
 भिन्नदेहा दुरात्मानः प्रेतभूता यमक्षये । स्वकर्मण्येव शोचन्ति यातनास्थानमागताः ॥ ७५
 दीर्घायुषाऽतिशुष्काश्चैव विवर्णाश्च विवाससः । क्षुत्पिपासापरीताश्च विद्रवन्ति ततस्ततः ॥ ७६
 सरित्सरस्तडागानि वापीश्चैव जलेप्सवः । परान्नानि च लिप्सन्ते काल्यमानास्ततस्ततः ॥ ७७
 स्थानेषु पाच्यमानाश्च यातायातेषु तेषु वै । शालमलौ वैतरण्यां च कुम्भीपाकेषु तेषु च ॥ ७८

* धनश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

+ इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ड. कालस्तु सममाप्यते तं । २ क. घ. कुहुः । ६ ख. न. घ. ड. 'पत्प्रतिपत्यन्तः प' । ४ क. कला प' । ५ ख. घ. 'वान्भाव' । ६ ख. ग. घ. ड. 'पा । अत्रदेवपि' । ७ ग. घ. 'ज्वानो ह्ययज्वानो ह्य' । ८ ख. ग. घ. ड. 'क्तानि भवन्त्या' । ९ ख. घ. ड. च नाव । १० ख. ग. घ. ड. 'क्षमपैः सोमपाज्यपैः । स्व' । ११ ड. स्मृताः शुद्धाः किं । १२ ख. ड. निर्वपे दत्त्वाऽन्नं । १३ ख. ग. घ. ड. मासश्रा' । १४ घ. ड. ये । १५ ख. ग. घ. ड. 'श्च नम्रश्रुलाश्च' । १६ क. 'न्ति इत' । १७ क. 'स्ते कम्पमा' । १८ घ. 'षु पच्य' । ड. 'षु जास्यमा' ।

तथाऽर्धमासपर्वाणि शुद्धं असिपत्रवने तथा । शिलासंपेषणे चैव पाल्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ ७९
 अर्धमासास्तु पर्वाणि वै दुःखानामप्यनाकृवत् । तेषां लोकान्तरस्थानां विविधैर्नामगोत्रतः ॥ ८०
 (*सायाहे ह्यनुम् दर्भेषु दत्त्वा पिण्डत्रयं तु वै । पतितांस्तर्पयन्ते च प्रेतस्थानेष्वधिष्ठिताः ॥ ८१
 +प्रतिपत्कृष्णतनास्थानं सृष्टा ये भुवि पञ्चधा । पश्वादिस्थावरान्तेषु भूतानां तेषु कर्मसु ॥ ८२
 व्यतीपात्रेषु जातिषु तिर्यग्योनिषु जातिषु । यदाहारा भवन्त्येते तासु तास्विह योनिषु ॥
 पौर्तिस्मिस्तस्मिस्तदाहारं श्राद्धे दत्तोपतिष्ठति ॥ ? ८३

काले न्यायागतं पात्रं विधिना प्रतिपादितम् । प्राप्नोत्यन्नं यथादत्तं बन्धुर्यत्रावतिष्ठते ॥ ८४

यथा गोषु प्रनष्टासु वत्सो विन्दति मातरम् । तथा श्राद्धे तदिष्टानां मन्त्रः प्रापयते पितृन् ॥

एवं ह्यविकलं श्राद्धं श्रद्धादत्तं तु मन्त्रतः । सनत्कुमारः प्रोवाच पश्यन्दिव्येन चक्षुषा ॥

गतागतिज्ञः प्रेतानां प्राप्तश्राद्धस्य चैव हि ॥ ८६

बह्वीकाश्चोष्मपाश्चैव दिवाकीर्त्याश्च ते स्मृताः । कृष्णपक्षस्त्वहस्तेषां शुक्रः स्वभाय शर्वरी ॥ ८७

इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरश्च वै । ऋतार्तिर्वा अनेके तु अन्योन्यपितरः स्मृताः ॥ ८८

एते तु पितरो देवा मानुषाः पितरश्च ये । प्रीतेषु तेषु प्रीयन्ते श्रद्धायुक्तेन कर्मणा ॥ ८९

इत्येवं पितरः प्रोक्ताः पितृणां सोमपायिनाम् । एतत्पितृमतत्वं हि पुराणे निश्चयो मतः ॥ ९०

इत्यर्कपितृसोमानां ऐलस्य च समागमः । सुधामृतस्य चावाप्तिः पितृणां चैव तर्पणम् ॥ ९१

पूर्णमावास्ययोः कालः पितृणां स्थानमेव च । समाप्तात्कीर्तितस्तुभ्यमेव सर्गः सनातनः ॥ ९२

वैश्वरूप्यं तु सर्वस्य कथितं चैकदेशिकम् । न शक्यं परिसंख्यातुं श्रद्धेयं भूतिमिच्छता ॥ ९३

स्वायंभुवस्य हीत्येव सर्गः क्रान्तो मयाऽत्र वै । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्णयाम्यहम्

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पितृवर्णनं नाम षट्पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४४३२

अथ सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ।

यज्ञवर्णनम् ।

प्रथम उचुः—

चतुर्युगानि(णि)यान्यासर्पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे । तेषां निसर्गं तत्त्वं च श्रोतुमिच्छामि विस्तरात्

सूत उवाच—

पृथिव्यादिप्रसङ्गेन यन्मया प्रागुदाहृतम् । तेषां चतुर्युगं ह्येतत्प्रवक्ष्यामि निबोधत ॥ २

१ ख. ग. घ. 'मानाश्च क' । २ घ. ड. 'कवान् । ते' । ३ घ. ड. 'पिण्डांस्त्रयस्तु वै' । ४ ख. ग. घ. 'वै । यातितास्त' । ड. वै । 'यापितास्त' । ५ ख. ग. घ. 'स्थास्त्वाधिधिष्ठि' । ६ ड. 'संस्थिता' । ७ ख. घ. 'योन्यासु' । ८ ख. ड. 'श्राद्धं त' । ९ ख. ग. घ. ड. 'विकलं' । १० ख. ग. घ. ड. 'प्राप्तं श्री' । ११ ग. ड. 'वास्त्वमेकास्तु अ' । १२ ख. ड. 'वा मनुष्याः पितरस्तु ये' । १३ घ. 'त्येते पि' । १४ ख. घ. ड. 'म् । पौर्णि' । १५ ग. घ. ड. 'कालो यातनास्या' । १६ ख. घ. ड. 'तं द्वेक' । १७ ख. घ. ड. 'वर्तया' । १८ ख. घ. घ. ड. 'पूर्व' । १९ ख. ग. घ. 'तत्तद्वक्ष्या' ।

[अ० १७ श्लो० १-२२]

वायुपुराणम् ।

१९१

(यज्ञवर्णनम्)

संख्युयेह प्रसंख्याय विस्तराच्चैव सर्वशः । युगं च युगभेदं च युगधर्मं तथैव च द्दसशः ॥

युगसंध्यंशकं चैव युगसंधानमेव च । षट्प्रकारयुगाख्यानां प्रवक्ष्यामीह तत्त्वतः ॥ ४५

लौकिकेन प्रमाणेन विबुद्धोऽब्दस्तु मानुषः । तेनाब्देन प्रसंख्याय वक्ष्यामीह चतुर्गुणम् ॥ ॥

निमेषकालः काष्ठा च कलाश्चापि मुहूर्तकाः । निमेषकालतुल्यं हि विद्याल्लघ्वक्षरं च यत् ॥ ६

काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कलांस्ताः ।

त्रिंशत्कलाश्चैव भवेन्मुहूर्तास्तात्रिंशता राज्यहणी समेते ॥

अहोरात्रे विभजते सूर्यो मानुषदैविके । तत्राहः कर्मचेष्टायां रात्रिः स्वप्नाय कल्प्यते ॥ ८

पित्र्ये राज्यहणी मासः प्रविभागस्तयोः पुनः । कृष्णपक्षस्त्वहस्तेषां शुक्लः स्वप्नाय शर्वरी ॥ ९

त्रिंशच्च मानुषा मासाः पित्र्यो मासश्च स स्मृतः । शतानि त्रीणि मासानां षष्ट्या चाप्यधिकानि वै

पित्र्यः संवत्सरो ह्येष मानुषेण विधीयते ॥ १०

मानुषेणैव मानेन वर्षाणां यच्छतं भवेत् । पितृणां त्रीणि वर्षाणि संख्यातानीह तानि वै ॥

चत्वारश्चाधिका मासाः पित्र्ये चैवेह कीर्तिताः ॥ ११

लौकिकेनैव मानेन अब्दो यो मानुषः स्मृतः । एतद्विषयमहोरात्रं शास्त्रेऽस्मिन्निश्चयो मतः ॥

दिव्ये राज्यहणी वर्षं प्रविभागस्तयोः पुनः । अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्वादक्षिणायनम् ॥

ये ते राज्यहणी दिव्ये प्रसंख्याते तयोः पुनः । त्रिंशच्च तानि वर्षाणि दिव्यो भावस्तु स स्मृतः

मानुषं च शतं विद्धि दिव्यमासास्त्रयस्तु ते । दश चैव तथाऽहानि दिव्यो ह्येष विधिः स्मृतः ॥

त्रीणि वर्षशतान्येव षष्टिर्वर्षाणि यानि च । दिव्यः संवत्सरो ह्येष मानुषेण प्रकीर्तितः ॥

त्रीणि वर्षसहस्राणि मानुषेण प्रमाणतः । त्रिंशद्यानि तु वर्षाणि मतः सप्तपितृत्सरः ॥ १७

नव यानि सहस्राणि वर्षाणां मानुषाणि तु । अन्यानि नवतिश्चैव क्रौञ्चः संवत्सरः स्मृतः ॥

षट्त्रिंशच्च सहस्राणि वर्षाणां मानुषाणि तु । षष्टिश्चैव सहस्राणि वर्षाणां मानुषाणि तु ॥

वर्षाणां तु शतं ज्ञेयं दिव्यो ह्येष विधिः स्मृतः ॥ १९

त्रीण्येव नियुर्तान्याहुर्वर्षाणां मानुषाणि च । षष्टिश्चैव सहस्राणि संख्यातानि तु संख्यया ॥

दिव्यं वर्षसहस्रं तु प्राहुः संख्याविदो जनाः ॥ २०

इत्येवमृषिभिर्गीतं दिव्यया संख्ययाऽन्वितम् । दिव्येनैव प्रमाणेन युगसंख्याप्रकल्पनम् ॥ २१

चत्वारि भारते वर्षे युगानि कवयो विदुः । पूर्वं कृतयुगं नाम ततस्त्रेता विधीयते ॥

द्वापरश्च कलिश्चैव युगान्पेतान्यकल्पयत् ॥ २२

* इदमर्थं नास्ति क. ख. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. विस्तारा । २ ख. घ. 'धर्मस्तथै' । ३ घ. 'संध्यांशः' । ४ घ. क. 'कारा युगस्येषा तां प्र' । ५ घ. 'न विद्याब्दं तु मानुषम् । ते' । ६ न. निषध्याब्दं तु मानुषम् । ते' । ६ ख. ग. घ. ड. 'कालतुल्यानि विद्यालध्व' । ७ ख. ग. घ. ड. 'लान्ताः । त्रि' । ८ ख. ग. घ. ड. 'समेताः । ९ घ. मासप्रतिमासस्त' । १० ख. ग. घ. शयमा' । ११ ख. ग. ड. 'भाष्यते । १२ ख. ग. घ. 'णां पितृव' । १३ ख. ग. घ. ड. 'वै । दश चैवाधि' । १४ ख. ग. घ. ड. 'ह्यान्त' । १५ ख. ग. घ. ड. 'सच्छता' । १६ ड. 'चैव शताहा । १७ घ. 'वर्षशतानि । १८ क. 'तान्येव वर्षा' । १९ ख. ग. य. ड. 'परं च कलि चैव यु' ।

तथाऽर्धमासपर्वाणि सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । तत्र तावच्छवी संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 अर्धमासास्तु पञ्च संध्यासु संध्यांशेषु च वै त्रिषु । एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥ २४
 (*सायाद्दे) त्रीणि सहस्राणि संख्यैव परिकीर्त्यते । तस्यास्तु त्रिशती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 +प्रति द्वापरं द्वे सहस्रे तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यापि द्विशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २६
 कलिं वर्षसहस्रं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यैकशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २७
 एषा द्वादशसाहस्री युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलिश्चैव चतुष्टयम् ॥ २८
 अत्र संवत्सराः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य तावद्वक्ष्यामि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २९
 सहस्राणां शतान्यत्र चतुर्दश तु संख्यया । चत्वारिंशत्सहस्राणि कलिकालयुगस्य तु ॥ ३०
 *एवं संख्यातकालश्च कालेष्विव विशेषतः । एवं चतुर्युगः कालो विना संध्यांशकैः स्मृतः ॥
 +नियुतान्येकषड्विंशन्निरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशत्त्रीणि चैव नियुतानि च संख्यया ॥
 विंशतिश्च सहस्राणि स संध्यांशश्चतुर्गुणे ॥ ३२
 एवं चतुर्युगाख्या तु साधिका ह्येकसप्ततिः । कृतत्रेतादियुक्तां सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरस्य संख्या तु वर्षाग्रेण निबोधत । त्रिशत्कोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३४
 सप्तषष्टिस्तथाऽन्यानि नियुतान्यधिकानि तु । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं संधिकं विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा संख्याविद्भिर्द्विजैः स्मृता । मन्वन्तरस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुःसहस्रयुक्तं वै प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रेतांश्चिष्टं वक्ष्यामि द्वापरं कलिमेव च ॥ ३७
 युगपत्समवेतार्थो द्विधा वक्तुं न शक्यते । क्रमागतं मया ह्येतत्तुभ्यं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 ऋषिर्वंशप्रसङ्गेन व्याकुलत्वात्तथैव च ॥ ३८
 तत्र त्रेतायुगस्याऽऽदौ मनुः सप्तर्षयश्च ते । श्रौतं स्मार्तं च धर्मं च ब्रह्मणा च प्रचोदितम् ॥ ३९
 दाराग्निहोत्रसंयोगमग्नयजुःसामसंज्ञितम् । इत्यादिलक्षणं श्रौतं धर्मं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥ ४०
 परम्परागतं धर्मं स्मार्तं चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारयुतं मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ४१
 सत्येन ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा च वै । तेषां सुतसप्तपसामर्षयेण क्रमेण तु ॥ ४२
 सप्तर्षीणां मनोश्चैव आद्ये त्रेतायुगस्य तु । अबुद्धिपूर्वकं तेषामक्रियापूर्वमेव च ॥ ४३
 अभिव्यक्तास्तु ते मन्त्रास्तारकाद्यैर्निदर्शनैः । आदिकल्पे तु देवानां प्रादुर्भूतास्तु ते स्वयम् ॥

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । +अस्मिन्नर्थस्थान इदमर्थं संख्यातस्त्वेककालस्तु काले त्विव विशेषत इति ख. ग.
 घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ड. 'णां तत्कृतं' । २ ख. ग. घ. तस्य । ३ ख. ग. घ. ड. च त्रीणि त्रीणित्वं । ४ ख. घ. 'लेण यु' ।
 ५ ग. घ. ड. 'स्यापि शतिका सं' । ६ ख. ग. ड. 'परं च कलिं चैव' । घ. 'परं च कलिं चैव चतुर्विधम्' । अं । ७ ख.
 ड. 'त्सरा दृष्टा मां' । घ. 'त्सरो दृष्टो मां' । ८ ख. ड. 'या पष्टिचैव स' । ग. घ. 'या' । पष्टिश्चैव स. । ९ क. 'युगः' ।
 एं । १० ख. घ. ड. 'क्तानां मं' । ११ क साधिकां । १२ ख. ग. घ. ड. वै प्राकृतं तं । १३ ख. ग. घ. ड. 'तांशिष्टं
 प्रव' । १४ ख. ग. प्रवोदि । १५ ख. ग. ड. संहितं । घ. संयुतं । १६ घ. स्मार्तभावां । १७ ख. ग. घ. ड. 'युगै
 तसा' अं ।

[अ० १७ श्लो० ४९-६९]

वायुपुराणम् ।

१९१

(यज्ञवर्णनम्)

प्रेणाशे त्वथ सिद्धीनामप्यासां च प्रवर्तनम् । आसन्मन्त्रा व्यतीतेषु ये कल्पेषु सहस्रशः ॥
 ते मन्त्रा वै पुनस्तेषां प्रतिभाससमुत्थिताः ॥ ४९
 ऋचो यजूंषि सामानि मन्त्राश्चाथर्वणानि च । सप्तर्षिभिस्तु ते प्रोक्ताः स्मार्तं धर्मं मनुर्जगौ ॥
 त्रेतादौ संहिता वेदाः केवला धर्मशेषतः । संरोधादायुषश्चैव व्यस्यन्ते द्वापरेषु ते ॥ ४७
 ऋषयस्तपसा देवाः कलौ च द्वापरेषु वै । अनादिनिधना दिव्याः पूर्वं सृष्टाः स्वयंभुवा ॥ ४८
 सधर्माः सप्रजाः साक्षा यथाधर्मं युगे युगे । विक्रियन्ते समानार्था वेदवादा यथायुगम् ॥ ४९
 आरम्भयज्ञाः क्षत्रस्य हविर्यज्ञा विशांपतेः । परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु जपयज्ञा द्विजोत्तमाः ॥ ५०
 तदा प्रमुदिता वर्णास्त्रेतायां धर्मपालिताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तः समृद्धाः सुखिनस्तथा ॥ ५१
 ब्राह्मणाननुवर्तन्ते क्षत्रियाः क्षत्रियान्विशः । वैश्यानुवर्तिनः शूद्राः परस्परमनुव्रताः ॥ ५२
 शूभाः प्रवृत्तयस्तेषां धर्मा वर्णाश्रमास्तथा । संकल्पितेन मनसा वाचोक्तेन स्वकर्मणा ॥
 त्रेतायुगे त्वविकलः कर्मारम्भः प्रसिध्यति ॥ ५३
 आयुर्मेधा बलं रूपमारोग्यं धर्मशीलता । सर्वसाधारणा ह्येते त्रेतायां वै भवन्त्युत ॥ ५४
 वर्णाश्रमव्यवस्थानं तेषां ब्रह्मा तथाऽकरोत् । पुनः प्रजास्तु ता मोहात्तान्धर्मान्नि ह्यपालयन् ॥
 परस्परविरोधेन मनुं ताः पुनरन्वयुः । मनुः स्वायंभुवो दृष्ट्वा यथातथ्यं प्रजापतिः ॥ ५५
 यात्वा तु शतरूपायाः पुमान्स उदपादयत् । प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रथमं तौ महीपती ॥ ५७
 ततः प्रभृति राजान उत्पन्ना दण्डधारिणः । प्रजानां रक्षणाच्चैव राजानस्त्वभवन्नुपाः ॥ ५८
 प्रच्छन्नपापी ये जेतुमशक्या मनुजा भुवि । धर्मसंस्थापनार्थाय तेषां शास्त्रे तपोमयाः ॥ ५९
 वर्णानां प्रविर्भागाश्च त्रेतायां संप्रकीर्तिताः । संहिताश्च ततो मन्त्रा ऋषिभिर्ब्राह्मणैस्तु ते ॥ ६०
 यज्ञः प्रवर्तितश्चैव तदा ह्येवं तु दैवतैः । यामैः शुक्रैर्जपैश्चैव सर्वसंभारसंवृतैः ॥ ६१ x
 सार्धं विश्वभुजा चैव देवेन्द्रेण महौजसा । स्वायंभुवेऽन्तरे देवैर्यज्ञास्ते प्राक्प्रवर्तिताः ॥ ६२
 सत्यं जपस्तपो दानं त्रेतायां धर्म उच्यते । क्रिया धर्मश्च ह्यसते सत्यधर्मः प्रवर्तते ॥ ६३
 प्रजायन्ते ततः शूरा आयुष्मन्तो महाबलाः । न्यस्तदण्डमहाभागा यज्वानो ब्रह्मवादिनः ॥
 पट्टपत्रायताक्षाश्च पृथूरस्काः सुसंहिताः । सिद्धान्तका महासत्त्वा मत्तमातङ्गगामिनः ॥ ६५
 महाधनुर्धराश्चैव त्रेतायां चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंपन्ना न्यग्रोधपरिमण्डलाः ॥ ६६
 न्यग्रोधौ तौ स्मृतौ बाहू व्यामो न्यग्रोध उच्यते । व्यामेनैवोच्छ्रयो यस्य सम उर्ध्वं तु देहिनः ॥ y
 समुच्छ्रयपरीणाहो ज्ञेयो न्यग्रोधमण्डलः ॥ ६७
 चक्रं रथो मणिर्भार्या निर्धिरंश्वा गजास्तथा । सप्तातिशयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥ ६८
 चक्रं रथो मणिः खड्गं धनूरत्नं च पञ्चमम् । केतुर्निधिश्च सप्तैते प्राणहीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ६९

१ ख. प्रमाणेष्व । २ ग. घ. ड. 'शेषथ' । ३ ख. ग. घ. ड. 'देवान्क' । ४ क. 'विक्रीडन्ते' । ५ ग. घ. 'पते ड.
 पं' । ६ क. तथा । ७ ग. घ. ड. 'विफलः' । ८ ग. घ. ड. 'वन्त्यतः' । ९ ग. ड. 'संज्ञावपा' । १० ग. घ. ।
 यथातथ्यं । ११ ख. ग. घ. ड. 'पास्ते ये तु नश' । १२ ख. ग. घ. 'भागश्च' । १३ ख. ग. घ. 'तितः सं' । १४ घ.
 याम्यैः शु' । १५ ख. घ. 'संभृतैः' । १६ क. 'तौ' । वामेनैवोच्छ्रयायस्य । १७ ख. घ. 'रथो गजस्त' । १८ ख. ग. ड.
 ड. 'हीनानि चक्षते । भा' ।

भार्या पुरोहितश्चैव सेनानी रथकृच्च यः । मन्त्र्यश्च कलभश्चैव प्राणिनः संप्रकीर्तिताः ॥ ७०
रत्नान्येतानि दिव्यानि संसिद्धानि महात्मनाम् । चतुर्दश विधेयानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥
विष्णोरंशेन जायन्ते पृथिव्यां चक्रवर्तिनः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेषु वै ॥ ७२

(* भूतभव्यानि यानीह वर्तमानानि यानि च । त्रेतायुगादिकेष्वत्र जायन्ते चक्रवर्तिनः ॥ ७३

भद्राणीमानि तेषां वै भवन्तीह महीक्षिताम् । अद्भुतानि च चत्वारि बलं धर्मः सुखं धनम् ॥

अन्योन्यस्याविराधेन प्राप्यन्ते वै नृपैः समम् । अर्थो धर्मश्च कामश्च यशो विजय एव च ॥

ऐश्वर्येणाणिमाद्येन प्रभुशक्त्या तथैव च । अग्नेन तपसा चैव ऋषीनभिभवन्ति च ॥

बलेन तपसा चैव देवदानवमानुषान् ॥ ७६

लक्षणैश्चापि जायन्ते शरीरस्थैरमातुषैः । केशस्थिता ललाटोर्णा जिह्वा चाऽऽस्यप्रमार्जनी ।

ताम्रप्रभोष्ठदन्तोष्ठाः श्रीवत्साश्चोर्ध्वरोमशाः ॥ ७७

आजानुवाहवश्चैव जालहस्ता वृषोद्धिताः । न्यग्रोधपरिणाहाश्च सिंहस्कन्धाः सुमेहनाः ॥

गजेन्द्रगतयश्चैव महाहन्तव एव च ॥ ७८

पादयोश्चक्रमत्स्यौ तु शङ्खश्चौ तु हस्तयोः । पञ्चाग्नीनिसदृक्षाणि ते भवन्त्यजरा नृपाः ॥ ७९

असङ्गा गतयस्तेषां भवन्त्यश्चक्रवर्तिनाम् । अन्तरिक्षे समुद्रे च पातालैः पर्वतेषु च ॥ ८०

इज्या दानं तपः सत्यं त्रेता । धर्म उच्यते । तदा प्रवर्तते धर्मो वर्णाश्रमविभार्गवः ॥ ८१

मर्यादास्थापनार्थं च दण्डादितिः प्रवर्तते । ह्यमुषाः प्रजाः सर्वा ह्यरोगाः पूर्णमानसाः ॥ ८२

एको वेदश्चतुष्पादस्तेनायुगात् । स्मृतः । त्रीणि वर्षमहर्षाणि तदा जीवन्ति मानवाः ॥ ८३

पुत्रपौत्रसमाक्षीर्णा भ्रमन्ते च क्रमेण तु । एष त्रेतायुगे धर्मस्तेनासंधौ निबोधन ॥ ८४

त्रेतायुगस्वभावस्तु संध्यापादेन वर्तते । संध्यायां वै स्वभावस्तु युगपादेन तिष्ठति ॥ ८५

शांशपायन उवाच—

कथं त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । पूर्वं स्वायंभुवे सर्गे यथावत्तद्वरीहि मे ॥ ८६

अन्तर्हितायां संध्यायां सार्धं कृतयुगेन वै । कलारुयायां प्रवृत्तायां प्राप्ते त्रेतायुगे तदा ॥

वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृतवन्तश्च वै पुनः ॥ ८७

संभारांस्तांश्च संभृत्य कथं यज्ञः प्रवर्तितः । एतच्छ्रुत्वाऽब्रवीत्सूतः श्रूयतां शांशपायन ॥ ८८

यथा त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । ओषधीषु च जातासु प्रवृत्ते वृष्टिसर्जने ॥

प्रतिष्ठितायां वार्तायां गृहाश्रमपुरेषु च ॥ ८९

वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृत्वा मन्त्रांश्च संहिताम् । मन्त्रान्संयोजयित्वाऽथ इहामुत्रेषु कर्मसु ॥ ९०

तथा विद्वद्भुविन्द्रस्तु यज्ञं प्रावर्तयत्तदा । दैवतैः सहितः सर्वैः सर्वसंभारसंभृतम् ॥ ९१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'नः सप्त की' । २ ख. घ. 'रि वयं ध' । ३ क. अन्येन । ४ ख. ग. घ. केशस्थि । ५ ख. ग. घ. ड. 'पाकृती । न्य' । ६ ग. घ. ड. 'गजः । म' । ७ ख. ग. घ. ड. 'भावान' सं । ८ ख. ग. घ. ड. 'स्तु योग' । ९ क. घ. शांश । १० ख. ग. घ. 'तां शांश' । ११ ख. घ. भूत्वा पुनः । ख. ग. घ. ड. देवतैः ।

[अ० १७ श्लो० १२-११४]

वायुपुराणम् ।

१२३

(यज्ञवर्णनम्)

- अथाश्वमेधे वितते समाजगुर्महर्षयः । यजन्ते पशुभिर्मध्येर्हुत्वा सर्वे समागताः ॥ ९२
- कर्मव्यग्रेषु ऋत्विक्षु सतते यज्ञकर्मणि । संप्रगीतेषु तेष्वेवमागमेष्वर्थं सुस्वरम् ॥ ९३
- परिक्रान्तेषु लघुषु अध्वर्युवृषभेषु च । आलब्धेषु च मेधेषु तथा पशुगणेषु वै ॥ ९४
- हविष्यग्नौ हूयमाने देवानां देवहोतृभिः । आहूतेषु च देवेषु यज्ञभाक्षुं महात्मसु ॥ ९५
- य इन्द्रियात्मका देवा यज्ञभाजस्तथा तु ये । तान्यजन्ते तदा देवाः कल्पादिषु भवन्ति ये ॥ ९६
- अध्वर्यवः प्रैषकाले व्युत्थिता ये महर्षयः । महर्षयस्तु तान्दृष्ट्वा दीनान्पशुगणान्स्थितान् ॥ ९७
- पप्रच्छुरिन्द्रं संभूय कोऽयं यज्ञविधिंस्तव ॥ ९८
- अधर्मो बलवानेष हिंसाधर्मोऽप्यथा तव । नेष्टः पशुवधस्त्वेष तव यज्ञे सुरोत्तम ॥ ९९
- अधर्मो धर्मघाताय प्रारब्धः पशुभिस्त्वया । नायं धर्मो ह्यधर्मोऽयं न हिंसा धर्म उच्यते ॥ १००
- आगमेन भवान्पशून् करोतु यदिहेच्छसि । विधिदृष्टेन यज्ञेन धर्ममव्ययहेतुना ॥ १०१
- यज्ञवीजैः सुरश्रेष्ठ येषु हिंसा न विद्यते ॥ १०२
- त्रिवर्षपरमं कालमुपितैरप्ररोहिभिः । एष धर्मो महानिन्द्र स्वयंभुविहितः पुरा ॥ १०३
- एवं विश्वभुगिन्द्रस्तु मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । जज्ञमैः स्थावरैर्वैति कैर्यष्टव्यमिहोच्यते ॥ १०४
- ते तु खिन्ना विवादेन तत्त्वयुक्ता महर्षयः । संधाय वाक्यमिन्द्रेण पप्रच्छुश्चेश्वरं वसुम् ॥ १०५

ऋषय ऊचुः—

- महाप्राज्ञ कथं दृष्टस्त्वया यज्ञविधिर्नृप । उत्तानपादे प्रवृहि संशयं छिन्धि नः प्रभो ॥ १०६
- श्रुत्वा वाक्यं ततस्तेषामविचार्य बलाबलम् । वेदशास्त्रमनुस्मृत्य यज्ञतत्त्वमुवाच ह ॥ १०७
- यथोपदिष्टैर्यष्टव्यमिति होवाच पार्थिवः ॥ १०८
- यष्टव्यं पशुभिर्मध्येरथ वीजैः फलैस्तथा । हिंसास्वभावो यज्ञस्य इति मे दर्शयत्यसौ ॥ १०९
- यथेह संहितामन्त्रा हिंसालिङ्गा महर्षिभिः । दीर्घेण तपसा युक्तैर्दर्शनैस्तारकादिभिः ॥ ११०
- तत्प्रामाण्यान्मया चोक्तं तस्मान्मा मन्तुमर्हथ ॥ १११
- यदि प्रमाणं तान्येव मन्त्रवाक्यानि (णि) वै द्विजाः । तदा प्रावर्ततां यज्ञो ह्यन्यथा नोऽनृतं वचः ॥ ११२
- एवं हतोत्तरास्ते वै युक्तात्मानस्तपोधनाः ॥ ११३
- अथ भवनं दृष्ट्वा तमर्थं वाग्यतो भव । मिथ्यावादी नृपो यस्मात्प्रविवेश रसातलम् ॥ ११४
- इत्युक्तमात्रे नृपतिः प्रविवेश रसातलम् । ऊर्ध्वचारी वसुर्धृत्वा रसातलचरोऽभवत् ॥ ११५
- वसुधातलयासी तु तेन वाक्येन सोऽभवत् । धर्माणां संशयच्छेत्ता राजा वसुरथाऽऽगतः ॥ ११६
- तस्मान्न वाक्यमेकेन बहुज्ञेनापि संशयः । बहुद्वारस्य धर्मस्य सूक्ष्मादूरमुपागतिः ॥ ११७
- तस्मान्न निश्चयाद्वक्तुं धर्मः शक्यस्तु केनचित् । देवानृषीनुपादाय स्वायंभुमृत मनुम् ॥ ११८
- तस्मान्न हिंसा धर्मस्य द्वारमुक्तं महर्षिभिः । ऋषिकोटिसहस्राणि कर्मभिः स्वैर्दिवं ययुः ॥ ११९

१. ख. ग. घ. अस्याश्वं । २. ख. ग. घ. ह. धर्मैरुक्तुः स । ३. क. 'थ सत्वर' । ग. घ. ह. 'थ सत्वर' । ४. ख. 'होत्रिभिः' । ५. ख. घ. ड. ते । ६. ख. " । ७. प्रच्छुः खेचरं । ८. ख. ग. घ. ड. 'यं नो वद प्र' । ९. ख. 'घ' । १०. ख. ग. घ. ड. 'ज्ञानात्' । ११. ख. 'तत्त्व' । १२. ख. 'तत्त्व' । १३. ख. 'तत्त्व' । १४. ख. 'तत्त्व' । १५. ख. 'तत्त्व' । १६. ख. 'तत्त्व' । १७. ख. 'तत्त्व' । १८. ख. 'तत्त्व' । १९. ख. 'तत्त्व' ।

१९४

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० ५०-५८ श्लो० ११५-१२५।१८]
(चतुर्युगाख्यानम्)

तस्मान्न दानं यज्ञं वा प्रशंसन्ति महर्षयः । [तुच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ ११५
एवं दत्त्वा विभवतः स्वर्गलोके प्रतिष्ठिताः ॥
अद्रोहश्चाप्यलोभश्च दमो भूतदया तपः] । ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशः क्षमा धृतिः ॥ ११६
सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतदुरासदम् ॥ ११७
धर्ममन्त्रात्मको यज्ञस्तपश्चानशनात्मकम् । यज्ञेन देवानाम्प्रोति वैराग्यं तपसा पुनः ॥ ११८
ब्राह्मण्यं कर्मसंन्यासाद्वैराग्यात्प्रेक्षते लयम् । ज्ञानात्प्राप्नोति कैवल्यं पञ्चैवा गतयः स्मृताः ॥ ११९
एवं विवादः सुमहान्यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तने । ऋषीणां देवतानां च पूर्वैस्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १२०
ततस्ते ऋषयो दृष्ट्वाऽद्भुतं वर्त्म बलेन तु । वसोर्वाक्यमनादृत्य जग्मुस्ते वै यथागताः ॥ १२१
गतेषु देवसंघेषु देवा यज्ञमर्चामुयुः । श्रूयन्ते हि तपःसिद्धा ब्रह्मक्षत्रमया नृपाः ॥ १२२
प्रियव्रतोत्तानपादौ ध्रुवो मेधातिथिर्वसुः । सुमेधा विरजाश्चैव शङ्खपाद्रेज एव च ॥ १२३
प्राचीनबर्हिः पर्जन्यो हविर्धानादयो नृपाः ॥ १२४
एते चान्ये च बहवो नृपाः सिद्धा दिवं गताः । राजर्षयो महासत्त्वा येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥
(* तस्माद्विशिष्यते यज्ञात्तपः सर्वेषु कारणैः । ब्रह्मणा तपसा सृष्टं जगद्विश्वमिदं पुरा ॥)
तस्मान्नात्येति तथैवस्तपोमूलमिदं स्मृतम् । यज्ञप्रवर्तनं ह्येवमतः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १२५
ततः प्रभृति यज्ञोऽयं युगैः सह न्यवर्तत ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यज्ञप्रवर्तनं नाम सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४५५७

अथाष्टपञ्चाशोऽध्यायः ।

चतुर्युगाख्यानम् ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि द्वापरस्य विधिं पुनः । तत्र त्रेतायुगे क्षीणे द्वापरं प्रतिपद्यते ॥ १
द्वापरादौ प्रजानां तु सिद्धिस्त्रेतायुगे तु या । परिवृत्ते युगे तस्मिंस्ततः सा संप्रणश्यति ॥ २
ततः प्रवर्तते तासां प्रजानां द्वापरे पुनः । लोभोऽधृतिर्विणिग्युद्धं तत्त्वानामविनिश्चयः ॥ ३
संभेदश्चैव वर्णानां कार्याणां च विनिर्णयः । याज्ञा वधः पणो दण्डो मदो दम्भोऽक्षमाऽबलम् ॥
एषां रजस्तमोयुक्ता प्रवृत्तिर्द्वापरे स्मृता ॥ ४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. उच्छं । २ ख. राज्यं तं । ग. घ. 'राजं तं' । ३ क. ग. घ. वैकल्यं । ४ ख. ग. घ. पूर्व । ५ ख. घ. 'एवा हतं धर्मं वं' । ग. घ. ड. 'एवा हतवर्त्म वं' । ६ ख. घ. ड. 'वा' । ७ ख. 'द्रव ए' । ८ ख. घ. 'हव-
स्तपःसि' । ९ क. 'यज्ञं तपो' । १० ख. 'हेतुनमतः' । ग. घ. ड. ख. ग. घ. १ क. 'णां चावि' । १२ क.
यज्ञौषधेः पशोर्दण्डो' । १३ ग. घ. ड. दम्भः क्ष' । १४ ग. घ. ड.

[अ० १८ श्लो० १-३०]

वायुपुराणम् ।

१९५

(चतुर्थं ग्राह्यम्)

आद्ये कृते ने धर्मोऽस्ति त्रेतायां संप्रपद्यते । द्वापरे व्याकुली भूत्वा प्रणश्यति कलौ युगे ॥ ५
वर्णानां विपरिध्वंसः संकीर्त्यते तथाऽऽश्रमः । द्वैधमुत्पद्यते चैव युगे तस्मिञ्श्रुतौ स्मृतौ ॥ ६
द्वैधोच्छ्रुतेः स्मृतेश्चैव निश्चयो नाधिगम्यते । अनिश्चयाधिगमनाद्धर्मतत्त्वं न विद्यते ॥

धर्मतत्त्वे तु भिन्नानां मतिभेदो भवेन्नृणाम् ॥

परस्परविभिन्नैस्तैर्दृष्टीनां विश्रमेण च । अयं धर्मो ह्ययं नेति निश्चयो नाधिगम्यते ॥

कारणानां च वैकल्यात्कारणस्याप्यनिश्चयात् । मतिभेदे च तेषां वै दृष्टीनां विश्रमो भवेत् ॥ ९

ततो दृष्टिविभिन्नैस्तैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । एको वेदश्चतुष्पादस्त्रेतास्त्रिद्विधीयते ॥ १०

संरोधादायुषश्चैव दृश्यते द्वापरेषु च । वेदव्यासैश्चतुर्धा तु व्यस्यते द्वापरादिषु ॥ ११

ऋषिपुत्रैः पुनर्वेदा भिद्यन्ते दृष्टिविभ्रमैः । मन्त्रब्राह्मणविन्यासैः स्वरवर्णविपर्ययैः ॥ १२

संहिता ऋग्यजुःसाम्नां संहन्यन्ते श्रुतर्षिभिः । सामान्याद्वैकृताच्चैव दृष्टिविभ्रमैः कचित्कचित् ॥ १४

ब्राह्मणं कल्पसूत्राणि मन्त्रप्रवचनानि च । अन्ये तु प्रहितास्तीर्थैः केचित्तान्प्रत्यवस्थिताः ॥ १४

द्वापरेषु प्रवर्तन्ते भिन्नवृत्ताश्रमा द्विजाः । एकमाध्वर्यवं पूर्वमासीद्वैधं पुनस्ततः ॥ १५

सामान्यविपरीतार्थैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । आध्वर्यवस्य प्रस्तावैर्वहुधा व्याकुलं कृतम् ॥ १६

तथैवाध्वर्यवक्रसाक्षां विकल्पैश्चाप्यसंक्षयैः । व्याकुलं द्वापरे भिन्नं क्रियते भिन्नदर्शनैः ॥ १७

तेषां भेदाः प्रभेदाश्च विकल्पैश्चाप्यसंक्षयाः । द्वापरे संप्रवर्तन्ते विनश्यन्ति पुनः कलौ ॥ १८

तेषां विपर्ययाश्चैव भवन्ति द्वापरे पुनः । अदृष्टिर्मरणं चैव तथैव व्याध्युपद्रवाः ॥ १९

बाह्मनःकर्मजैर्दुःखैर्निर्वेदो जायते पुनः । निर्वेदाज्जायते तेषां दुःखमोक्षविचारैणा ॥ २०

विचारणाच्च वैराग्यं वैराग्यादोषदर्शनम् । दोषाणां दर्शनाच्चैव द्वापरे ज्ञानसंभवः ॥ २१

तेषां च मानिनां पूर्वमाद्ये स्वायंभुवेऽन्तरे । उत्पद्यन्ते हि शास्त्राणां द्वापरे परिपन्थिनः ॥ २२

आयुर्वेदविकल्पांश्च अङ्गानां ज्योतिषस्य च । अर्थशास्त्रविकल्पश्च हेतुशास्त्रविकल्पनम् ॥ २३

स्मृतिशास्त्रप्रभेदांश्च प्रस्थानानि पृथक्पृथक् । द्वापरेष्वभिर्वर्तन्ते मतिभेदास्तथा नृणाम् ॥ २४

मनसा कर्मणा वाचा कृच्छ्राद्वार्ता प्रसिध्यति । द्वापरे सर्वभूतानां कायक्लेशपुरस्कृता ॥ २५

लोभोऽधृतिर्विणिग्युद्धं तत्त्वानामविनिश्चयः । वेदशास्त्रप्रणयनं धर्माणां संकरस्तथा ॥ २६

द्वापरेषु प्रवर्तन्ते रागो लोभो वधस्तथा । वर्णाश्रमपरिध्वंसाः कामद्वेषौ तथैव च ॥ २७

पूर्णे वर्षसहस्रे द्वे परमायुस्तथा नृणाम् । निःशेषे द्वापरे तस्मिंस्तस्य संध्या तु पादतः ॥ २८

प्रतिष्ठते गुणैर्हीनो धर्मोऽसौ द्वापरस्य तु । तथैव संध्यापादेन अंशस्तस्यावतिष्ठते ॥ २९

द्वापरस्य च वर्षे या तिष्यस्य तु निबोधत् । द्वापरस्यांशशेषे तु प्रतिपत्तिः कलेरतः ॥ ३०

च । २ ख. ग. घ. ङ 'धादथ श्रुतिस्मृत्योर्निश्च' । ३ क. 'त्वं निगद्य' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'व व्यस्यते' ।

'पु' सः वे । ६ ख. 'विभिन्नैः पुनर्भेदा भि' । घ. 'विभिस्तु पुनर्भेदा भि' ७ ख. ग. घ. ङ.

१८ ख. ग. घ. 'मान्नि' । १९ ख. ग. घ. 'मान्यावि' घ. 'मान्याद्विपरीतार्थे क' । १९

१ ख. ग. घ. ङ. भेदप्रती १२ ख. ग. घ. 'श्यन्ते पु' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'रियोत्पन्ना म' ।

१४ ख. ग. घ. 'वि' । १५ ख. घ. ङ. 'तेषामज्ञानि' । १७ ख. घ. ङ. 'ल्पाश्च अ' ।

१८ ख. घ. ङ. 'श्रेष्ठ' । १९ ख. ग. घ. 'दाद्य प्र' । २१ ख. ग. घ. 'तिष्ठितैर्गुणै' ।

१९६

श्रीमद्भैषज्यनिप्रणीतम्—

[अ० १८ श्लो० ३१-९६]

(चतुर्थ्याद्यानम्)

हिंसाऽसूयाऽनृतं माया वधश्चैव तपस्विनाम् । एते स्वभावात्तिष्यस्य साधयन्ति च वै प्रजाः ॥

एष धर्मः कृतः कृत्स्नो धर्मश्च परिहीयते । मनसा कर्मणा स्तुत्या वार्ता सिध्यति वा न वा ॥

कलौ प्रमारको रोगः सततं क्षुद्रयानि वै । अनावृष्टिभयं घोरं देशानां च पिपर्ययः ॥ ३१

न प्रमाणं स्मृतेरस्ति तिष्ये लोके युगे युगे । गर्भस्थो म्रियते कश्चिद्यौवनस्थस्तथाऽपरः ॥

स्थाविरे माध्यकौमारे म्रियन्ते वै कलौ प्रजाः ॥ ३४

अधार्मिकास्त्वनाचारा मोहकोपालपतेजसः । अनृतब्रुवाश्च सततं तिष्ये जायन्ति वै प्रजाः ॥ ३५

दुरिष्टैर्दुरधीतैश्च दुराचारैर्दुरागमैः । विप्राणां कर्मदांपैस्तैः प्रजानां जायते भयम् ॥ ३६

हिंसा माया तथेष्ट्या च क्रोधोऽसूयाऽक्षमाऽनृतम् । तिष्ये भवन्ति जन्तूनां रागो लोभश्च सर्वशः

संक्षोभो जायतेऽत्यर्थं कलिमासाद्य वै युगम् । नाधीयन्ते तदा वेदा न यजन्ते द्विजातयः ॥

उत्सीदन्ति नराश्चैव क्षत्रियाः सविशः क्रमात् ॥ ३८

शूद्राणामन्ययोनेस्तु संवन्धा ब्राह्मणैः सह । भवन्तीह कलौ तस्मिञ्शयनसंभोजनैः ॥ ३९

राजानः शूद्रभूयिष्ठाः पापण्डानां प्रवर्तकाः । भ्रूणहत्याः प्रजास्तत्र प्रजा एवं प्रवर्तते ॥ ४०

आयुर्मेधा बलं रूपं कुलं चैव प्रहीयते । शूद्राश्च ब्राह्मणाचाराः शूद्राचाराश्च ब्राह्मणाः ॥ ४१

राजवृत्ते स्थिताश्चौराश्चौरवृत्ताश्च पार्थिवाः । भृत्याश्च नष्टसुहृदो युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ४२

अशीलिन्योऽव्रताश्चापि स्त्रियो मद्यामिषमियाः । मायामात्रा भविष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥

श्वापदप्रबलत्वं च गवां चैवाप्युपक्षयः । साधूनां विनिवृत्तिश्च विद्यात्तस्मिन्कलौ युगे ॥ ४४

तदा सूक्ष्मो महोदको दुर्लभो दानमूलवान् । चतुराश्रमशैथिल्याद्धर्मः प्रविचलिष्यति ॥ ४५

तदा ह्यल्पफला देवी भवेद्भूमिर्मीयसी । शूद्रास्तपश्चरिष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥ ४६

तदा ह्यैकाहिको धर्मो द्वापरे यश्च मासिकः । त्रेतायां वत्सरस्थश्च एकाहोदतिरिच्यते ॥ ४७

अरक्षितारो हर्तारो बलिभागस्य पार्थिवाः । युगान्तेषु भविष्यन्ति स्वरक्षणपरायणाः ॥ ४८

अक्षत्रियाश्च राजानो विशः शूद्रोपजीविनः । शूद्राभिवादिनः सर्वे युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥ ४९

यतयश्च भविष्यन्ति बहवोऽस्मिन्कलौ युगे । चित्रवर्षी तदा देवो यदा स्यात्तु युगक्षयः ॥ ५०

सर्वे वाणिजकाश्चापि भविष्यन्त्यधमे युगे । (*शूद्राश्च यतिनश्चैव गृहवासास्तपस्विनः ॥

लोलुपाः परदारेषु नष्टमार्गाः कलौ युगे ।) भूयिष्ठं कूटमानैश्च पण्यं विक्रीयते जनैः ॥ ५१

कुशीलचर्या पापण्डैर्वृथारूपैः समावृतम् । पुरुषालपं बहुस्त्रीकं युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५२

बहुयाचनको लोको भविष्यति परस्परम् । कव्यादनः क्रूरवाक्योऽनार्जवो नानसूयकः ॥ ५३

न कृते प्रतिकर्ता च क्षीणो लोको भविष्यति । अशङ्का चैव पतिते तद्युगान्तस्य लक्षणम् ॥ ५४

नरशून्या वसुमती शून्या चैव भविष्यति । मण्डलानि भवन्त्यत्र देशेषु नगरेषु च ॥ ५५

अल्पोदका चाल्पफला भविष्यति वसुंधरा । गोप्ताश्चाप्यगोप्ताः प्रभविष्यन्त्यशासनम् ॥ ५६

* नास्त्ययं श्लोकः क. ग. घ. ङ पुस्तकेषु ।

१ क. रं दर्शनं च । २ क. र्ययम् । न । ३ ख. ग घ ङ. वि. क. ग. घ. ४ ख. ग. घ. ङ. ग घ. पूर्व । ५ ख. घ. ५ क. त । शूद्रा । ६ ख. ग. घ. ङ. नासन । ७ ख. घ. ते प्रत्युप । ८ ग. भ. श्रु. । माते यु. । ९ ख. घ. हव. च । १० क. काहिको । ख. घ. कामिको । ११ क. काहार् । १२ क. भवन्ति शा ।

[अ० १८ श्लो० १७-८१]

वायुपुराणम् ।

१९७

(चतुर्थमाख्यानम्)

हर्तारः पररत्नानां परदारमधर्षकाः । कामात्मानो दुरात्मानो ह्यात्मनिमाहाविकाः ॥ ५७
 प्रनष्टचेतनाः पुंसो मृतकेशास्तु चूलिकाः । ऊनपोडतवर्षाश्च (+प्रजायन्ते युगक्षये ॥ ५८
 शुक्रदन्ता जिताक्षाश्च मुण्डाः काषायवायसः । शूद्रा धर्मं चारुणान्त युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५९
 सस्यचौरा भविष्यन्ति तथा चैलाभिपर्शनाः । चौराश्चौरस्य हर्तारो हर्तुहर्तार एव च ॥ ६०
 ज्ञानकर्मण्युपरते लोके निष्क्रियतां गते । कीटमूषिकसर्पाश्च) धर्मयिष्यन्ति मानवान् ॥ ६१
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सामर्थ्यं दुर्लभं भवेत् । कौशिकाः प्रनिवत्स्यन्ति देशान्क्षुद्रय गीढिमान् ॥
 दुःखेनाभिष्ठानानां च परमायुः शतं भवेत् । दृश्यन्ते न च दृश्यन्ते वेदाः कालयुगेऽखिलाः ॥
 उत्सीदन्ति तथा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः । कषायिगश्च निर्ग्रन्थास्त ॥ कापालिनश्च ह ॥ ६४
 वेदविक्रयिणश्चान्ये तीर्थविक्रयिणोऽपरे । वर्णाश्रमाणां ये चाप्ये पापण्डाः पारपन्थिनः ॥ ६५
 उत्पद्यन्ते तथा ते वै संप्राप्ते तु कलौ युगं । नाधीयन्ते तदा वेदाः शूद्रा धर्मायकोविदाः ॥ ६६
 यजन्ते नाश्वमेधेन राजानः शूद्रयोनयः । स्त्रीधर्मं गोवधं कृत्वा हत्वा चैव परस्परम् ॥
 उपहृन्त्युस्तदाऽभ्योन्यं साधयन्ति तथा प्रजाः ॥ ६७
 दुःखप्रचारतोऽल्पायुर्देशोत्पादः सरोगता । मोहो ग्लानिस्तथा मौर्यं तपोवृत्तं कलौ स्मृतम् ॥
 प्रजासु भ्रूणहत्या च अथ वै संप्रवर्तते तस्मादायुर्वेल रूपां कलिं प्राप्य प्रदीयते ॥
 दुःखेनाभिष्ठानानां वै परमायुः शतं नृणाम् ॥ ६९
 दृश्यन्ते नाभिदृश्यन्ते वेदाः कलियुगेऽखिलाः । उत्सीदन्ते तदा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः ॥
 तदा त्वल्पेन कालेन सिद्धिं यास्यन्ति मानवाः । धन्या धर्मं चरिष्यान्त युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥
 श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं ये चरन्त्यनसूयकाः । त्रेतायां वार्षिको धर्मो द्वापरे मासिकः स्मृतः ॥
 यथाशक्ति चरन्प्राज्ञस्तदह्ना प्राप्नुयात्कलौ ॥ ७२
 एषा कलियुगेऽवस्था संध्यांशं तु निबोध मे । युगे युगे तु हीयन्ते श्रीस्त्रीन्यानांश्च सिद्धयः ॥ ७३
 युगस्वभावात्संध्यास्तु तिष्ठन्तीमास्तु पादशः । संध्यास्वभावाच्चांशेषु पादशस्ते प्रतिष्ठिताः ॥ ७४
 एवं संध्यांशके काले संप्राप्ते तु युगान्तिके । तेषां शास्ता ह्यसाधूनां भृगूणां निधनोत्थितः ॥
 गोत्रेण वै चन्द्रमसो नाम्ना प्रभितिरुच्यते । माधवस्य तु सौंशेन पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ७६
 समाः स विंशति पूर्णाः पर्यटन्वै वसुंधराम् । आचर्क्य स वै सेनां सवाजिरथकुञ्जराम् ॥ ७७
 प्रगृहीतायुधैर्विभैः शतशोऽथ सहस्रशः । स तदा तैः परिवृतो म्लेच्छान्हन्ति सहस्रशः ॥ ७८
 स हत्वा सर्वगश्चैव राज्ञस्तावत्शूद्रयोनिजान् । पापण्डान्स ततः सर्वान्निशेषान्कृतवान्प्रभुः ॥ ७९
 नात्यर्थं धार्मिका ये च तान्सर्वान्हन्ति सर्वशः । वर्णव्यत्यासजातांश्च ये च तानुपजीविनः ॥ ८०
 उदीच्यान्मध्यदेशांश्च पार्वतीयांस्तथैव च । प्राच्यान्प्रतीच्यांश्च तथा विन्ध्यपृष्ठापरान्तिकान् ॥ ८१
 तुथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सिंहलैः सह । गान्धारान्पारदांश्चैव पङ्गवान्यवनांस्तथा ॥ ८२

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो य. पुस्तके नस्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. तथा यज्ञाः के । २ ग. घ. ड. दिनः के । ३ ग. घ. ड. हयतश । ४ ख. घ. ड.
 ५ क. ग. गो. युगान्तिके । ६ तमे । ७ ग. ता । परस्परविरुद्धाश्च तयो । ८ क. जातुभ्रूणहत्यामथ ।
 ९ ख. घ. ड. श्रेष्ठ । १०

तुषारान्वर्वरांश्चीनाञ्जलिकान्द्रदान्त्वमान् । लम्पाकानथ केतांश्च किरातानां च जातयः ॥ ८३
 प्रवृत्तेचक्रो बलवान्मलेच्छानामन्तर्द्वाद्भुः । अधुषः सर्वभूतानां चचाराथ वसुधराम् ॥ ८४
 भौधवस्य तु सोऽशेन देवस्य हि विजज्ञिवान् । पूर्वजन्मविधिज्ञैश्च पपित्तिर्नम वीयेवान् ॥ ८५
 गोत्रेण वै चन्द्रमसः पूर्वे कलियुगे पभुः । द्वात्रिंशेऽभ्युदिते वर्षे प्रक्रान्ते विशीर्ते समाः ॥ ८६
 विनिघ्नन्सर्वभूतानि मानवानि सहस्रशः । कृत्वा वीर्यावशेषां तु पृथ्वीं कण्डेन कर्मणा ॥ ८७
 परस्परनिमित्तेन कोपेनाऽऽकस्मिकेन तु ॥
 स साधयित्वा वृषलन्मायशस्तानधार्मिकान् । गङ्गा मुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्तः महानुगः ॥ ८८
 ततो व्यतीते तमिस्तु अमात्य सत्यसैनिके । उन्माथ धार्मिकान्ववन्मलेच्छाश्चैव सहस्रशः ॥
 तत्र संध्याशके काले मप्राप्ते तु युगान्तिके । स्थितास्त्वपावशिष्टासु प्रजास्त्रिह काचन्कवित् ।
 अपग्रहास्ततस्ता वै लोकचेष्टास्तु वृन्दशः । उपहिंसन्ति चान्योन्यं मपद्यन्ते परस्परम् ॥ ९१
 अराजके युगवशात्संशये समुपस्थिते । प्रजास्ता वै ततः सर्वाः परस्परभयार्दिताः ॥ ९२
 व्याकुलाश्च परिश्रान्तास्त्यक्त्वा दारान्गृहाणि चास्वान्माणान्ममोक्षन्तो निष्कारुण्याः सुदुःखिताः
 नष्टे श्रौते स्मृते धर्मे परस्परदृतास्तदा । निर्मर्यादा निराक्रन्दा निस्त्रहा निरपन्नपाः ॥ ९४
 नष्टे वर्षे प्रतिहता हस्वकाः पञ्चविंशकाः । हित्वा दाराश्च पुत्रांश्च विषादव्याकुलेन्द्रियाः ॥ ९५
 अनावृष्टिहताश्चैव वार्तामिःसृज्य दुःखिताः । प्रत्यन्तांस्तान्निवन्ते हित्वा जनपदान्स्कान् ॥
 सरितः सागरानूपान्सेवन्ते पथेतांस्तदा । मधुमांतेर्मूलफलैर्वर्तयन्ति सुदुःखिताः ॥ ९७
 चीरिवस्त्राजिनधरा निष्पत्रा निष्परिग्रहाः । वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः ॥ ९८
 एतां काष्ठामनुप्रप्ता अल्पशेषाः प्रजास्तथा । जराव्याधिक्षुधाविष्टा दुःखान्निर्वेदपागमन् ॥
 विचारणं तु निर्वेदात्साम्यावस्था विचारणात् । साम्यावस्थायामु संबाधः संबोधाद्दर्पशीलता ॥
 तासूपगमयुक्तासु कलिशिष्टासु वै स्वयम् । अहोरात्रं तदा तासां युगं तु परिवर्तते ॥ १०१
 चित्तसंमोहनं कृत्वा तासां तैः सप्तम तु तत् । भाविनोऽर्थस्य च बलात्ततः कृतमवर्तत ॥ १०२
 प्रवृत्ते तु पुनस्तस्मिंस्ततः कृतयुगे तु वै । उत्तराः कलिशिष्टास्तु कार्तयुगः प्रजास्तदा ॥ १०३
 तिष्ठन्ति चेह ये सिद्धाः सुहृष्टा विचरन्ति च । सदा सप्तर्षयश्चैव तत्र ते च व्यवस्थिताः ॥
 ब्रह्मक्षत्रविशः शूद्रा बीजार्थं ये स्मृता इह । कलिजैः सह ते सर्वे निर्विशेषास्तदाऽभवन् ॥
 तेषां सप्तर्षयो धर्मं कथयन्तीतरेषु च । वर्णाश्रमाचारयुक्तः श्रौतः स्मार्तो द्विधा तु सः ॥ १०६
 ततस्तेषु क्रियावत्सु वर्तन्ते वै प्रजाः कृते । श्रौतः स्मार्तः कृतानां तु धर्मः सप्तर्षिर्दर्शितः ॥
 तासु धर्मव्यवस्थार्थं तिष्ठन्तीहाऽऽयुगक्षयात् । मन्वन्तराधिकारेषु तिष्ठन्ति मुनयस्तु वै ॥ १०८
 यथा दावप्रदग्धेषु तृणेष्विह तपे ऋतौ । नवानां प्रथमं दृष्टेस्तेषां मूले तु संभवः ॥ १०९

१ घ. 'राश्वान्याञ्जु' । २ ख. ग. घ. 'तवक्रो व' । ३ ख. ग. घ. ड. मानव' । ४ ख. हवि' । ५ ख. घ. शक्तिः स' । ६ ख. ग. घ. ड. 'त्वा बीजाव' । ७ ख. ग. घ. ड. क्रूरेण ।
 सु' । ८ क. 'रान्कृपा' । ९ ख. ग. घ. ड. 'रपत्राजि' । १० ख. ग. घ. ड. 'रयत्सु नि' । ११ ख. ग. घ. ड. 'ग घ. पूर्वे' । १२ ख. ग. घ. ड. 'स्थालको वो' । १३ ख. ग. ड. 'ष्टातु वै' । १४ घ. ड. 'रात्रात्तद' । १५ ख. घ. 'हव' ।
 सुदृढा । १६ ख. घ. ड. सप्तस' । १७ ख. ग. घ. श्रौतस्मार्तकृतानां तु धर्मं सप्तर्षिर्दर्शिते चावि' । १८ ख. हत्वा तेषां ।

[अ० ५८-५९ श्लो० ११०-१२६।१-२]

वायुपुराणम् ।

१०९

(ऋषिलक्षणम्)

* तथा कर्तयुगानः तु कलिङ्गेष्विह संभवः । एवं युगाद्युगस्येह संतानस्तु परस्परम् ॥
वर्तते ह्यव्यवच्छेदाद्यः सन्मन्वन्तरक्षयः ॥

११०

सुखमयुर्बलं रूपं धर्माथौ काम एव च । युगेष्वेतानि हीयन्ते त्रीणि पादक्रमेण तु ॥ १११
ससंध्याशेषु हीयन्ते युगानां धर्मसिद्धयः । इत्येष प्रतिसंधिर्नः कीर्तितस्तु मया द्विजाः ॥ ११२
चतुर्युगानां (णां) सर्वेषामेतनैव प्रसाधनम् । एषां चतुर्युगावृत्तिरासहस्रात्मवर्तते ॥ ११३

ब्रह्मणस्तदहः प्रोक्तं रात्रिश्च तावती स्मृता । अत्राऽऽर्जं जडीभावो भूतानामायुक्षयात् ॥
तदेव तु सर्वेषां युगानां लक्षणं स्मृतम् । एषां चतुर्युगानां (णां) तु गणना लोकसप्ततिः ॥

मेण परिश्रुता तु मनोरन्तरमुच्यते ॥

११५

चतुर्युगे तथैकस्मिन्भवतीह यथाश्रुतम् । तथा चान्येषु भवति पुनस्तद्वै यथाक्रमम् ॥ ११६

यगे सर्गे यथा भेदा उपपद्यन्ते तथैव तु । पञ्चविंशत्परमिता न न्यूना नाधिकास्तथा ॥ ११७

तथा कल्पयुगैः सार्धं भवन्ति समलक्षणाः । मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव तु लक्षणम् ॥ ११८

तथा युगानां परिवर्तनानि चिरप्रवृत्तानि युगस्वरभावात् ।

तथा न संनिष्ठति जीवलोकः क्षयोदयाभ्यां परिवर्तमानः ॥

इत्येतल्लक्षणं प्राक्तं युगानां वै समासतः । अतीतानागतानां वै सर्वमन्वन्तरेष्विह ॥ १२०

अनागेषु तद्वच्च तर्कः कार्या विज्ञानता । मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेष्विह ॥ १२१

मन्वन्तरेण चैकेन सर्वाण्येवान्तराणि वै । व्याख्यातानि विजानीध्वं कल्पे कल्पेन चैव हि ॥ १२२

अस्याभिमानिनः सर्वे नामरूपैर्मवन्त्युत । देवा ह्यष्टविधा ये च इह मन्वन्तरेश्वराः ॥ १२३

ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुल्याः प्रयोजनैः । एवं वर्णाश्रमाणां तु प्रविभागो युगे युगे ॥ १२४

युगस्वभावाच्च तथा विधत्ते वै सदा प्रभुः । वर्णाश्रमविभागश्च युगानि युगसिद्धये ॥ १२५

अनुपेक्षः समाख्यातः सृष्टिसर्गं निबोधत । विस्तरणाऽऽतुपूर्व्या च स्थितिं वक्ष्ये युगेष्विह ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुर्युगाख्यानं नामाष्टपञ्चाशोऽध्यायः । ५८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४६८३

अथेनपष्ट्यध्यायः ।

ऋषिलक्षणम् ।

सूत उवाच—

युगेषु यास्तु जायन्ते प्रजास्ता वै निबोधत । आसुरी सर्पगोपक्षिपैशाची यक्षराक्षसी ॥

यस्मिन्युगे च संभूतिस्तासां यावत्तु जीवितम् ॥

पिशाचासुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपञ्चगाः । युगमात्रं तु जीवन्ति ऋते मृत्युं वधेन ते ॥

* इदमर्थं नास्ति ड पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ड. 'का' । २ ख. ग. घ. 'सादुणीकृतम्' । ३ ख. घ. ड. 'त्रिधैता' । ४ ख. ड. 'गणिता'
'इवा तु भू' । ५ क. ग. 'गो' । ६ ड. 'थाकृत' । ७ ग. भ. ड. तथा ८ ख. चिरं प्र' । ९ ख. ग. ड. 'हि तुल्याभि' । १०
ख. घ. ड. 'श्रेष्ठ' । १० क. घ. ड. 'पद्मात्ममाख्याताः स' । ११ ख. ग. घ. ड. 'पद्मान्वारी वै' ।

मनुष्याणां पशूनां च पक्षिणां स्थावरैः सह । तेवामायुः परिक्रान्तं युगधर्मे सुर्वशः ॥ ३
 अस्थितिस्तु कैलौ दृष्टा भूतानामायुषस्तु वै । परमायुः शतं त्वेतन्मुष्याणां कलौ स्मृतम् ॥ ४
 देवासुरप्रमाणान्तु सप्तमसाङ्गुलं हवत् । अङ्गुलानां शतं पूर्णमष्टपञ्चाशदुत्तरम् ॥ ५
 देवासुरप्रमाणं तदुच्छ्रायं कलिजैः स्मृतम् । चत्वारश्चाप्यशीतिश्च कलिजैरङ्गुलैः स्मृतम् ॥ ६
 स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन उर्ध्वमापादमस्तकम् । इत्येष मानुषोत्सेधो ह्यमतीह युगान्तिके ॥ ७
 सर्वेषु युगकालेषु अतीतानागतेष्विह । स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन अष्टतालः स्मृतो नरः ॥ ८
 आपादेतो मस्तकं तु नवतालो भवेत्तु यः । महताजानुबाहुस्तु स सुदैरपि पूज्यते ॥ ९
 गवाश्वहस्तिनां चैव महिषस्थावरात्मनाम् । क्रमेण तेन योगेन हासद्विद्युं युगे युगे ॥ १०
 षट्सप्तत्यङ्गुलोत्सेधः पशूनां ककुदस्तु वै । अङ्गुलाष्टशतं पूर्णमुत्सेधः करिणां स्मृतः ॥ ११
 अङ्गुलानां सहस्रं तु चत्वारिंशाङ्गुलं विना । पञ्चाशतं हयानां च उत्सेधः शाखिनां स्मृतः ॥ १२
 मानुषस्य शरीरस्य संनिवेशस्तु यादृशः । तल्लक्षणस्तु देवानां दृश्यते तत्त्वदर्शनात् ॥ १३
 बुद्ध्याऽतिशययुक्तं च देवानां कायमुच्यते । देवानतिशयं चैव मानुषं कायमुच्यते ॥ १४
 इत्येते वै परिक्रान्ता भावा ये दिव्यमानुषाः । पशूनां पक्षिणां चैव स्थावराणां निबोधत ॥ १५
 गावो ह्यश्वौ महिषोऽश्वा हस्तिनः पक्षिणो नगाः । उपयुक्ताः क्रियास्वेते यज्ञियास्विह सर्वशः ॥ १६
 देवस्थानेषु जायन्ते तद्वत् एव ते पुनः । यथाशयोपभोगास्तु देवानां शुभमूर्तयः ॥ १७
 तेषां रूपाण्युत्तमैः स्तनैः स्थाणुमङ्गलैः । मनोज्ञैश्चत्वभावज्ञैः सुखिनो ह्युपपदिरे ॥ १८
 अतः शिष्टान्मवक्ष्यामि ततः साधून्स्तत्रैव च । सादिति ब्रह्मणः शब्दस्तदन्तो ये भवन्त्युत ॥ १९
 सायुज्यं ब्रह्मणोऽत्यन्तं तेन सन्नः प्रचक्षते ॥ २०
 दशात्मके ये विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न कुप्यन्ति न हृष्यन्ति जिज्ञात्मानस्तु ते स्मृताः ॥ २१
 सामान्येषु च धर्मेषु तथा वैशेषिकेषु च । ब्रह्मक्षत्रावशो युक्ता यस्मात्तस्माद्विजातयः ॥ २२
 वर्णाश्रमेषु युक्तस्य स्वर्गोमुखचारिणः । श्रौतस्मार्तस्य धर्मस्य ज्ञानाद्धर्मः स उच्यते ॥ २३
 विद्यायाः साधनात्साधुर्ब्रह्मचारी गुणोद्भूतः । क्रियाणां साधनाच्चैव गृहस्थः साधुरुच्यते ॥ २४
 साधनात्तपसोऽप्ये साधुर्भूत्वा तपः स्मृतः । यतमानो यतिः साधुः स्मृतो योगस्य साधनात् ॥ २५
 एवमाश्रमधर्माणां साधनात्साधुः स्मृतः । गृहस्थो ब्रह्मचारी च तानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ २६
 न च देवा न पितरा मुनयो न च मानवाः । अयं धर्मो ह्ययं नेति वृत्तिं भिन्नदर्शनाः ॥ २७
 धर्माधर्माविह प्रोक्ताः शब्दवैना क्रियात्कौ । कुलकाकशलं कर्म धर्माधर्माविति स्मृतौ ॥ २८
 [+धारयौ धृतिरित्यर्थाद्वातोर्ध्वः प्रसीतिनः । अक्षरगेऽपहृत्वे च अधर्मे इति चाच्यते ॥ २९
 अत्रेष्टप्रायकां धर्म आचारैरुपदिश्यते] । वृद्धा ह्यङ्गुलाश्चैव आत्मवन्तो ह्यदम्भकाः ॥ ३०
 सम्पत्तिवन्तो ऋजवस्त नाच याः प्रचक्षते ॥ ३१

+ धृतिरित्यर्थोऽप्युक्तः न च पुस्तके नास्ति ।

ख.

१ ख. ग. ड. कल. इ. भू. २ ख. घ. घ. दत्तलभ तत्कथो न । ३ ख. घ. दं—
 'वाचाति' । ५ घ. ड. जावयोऽश्वा । ६ ग घ. ड. णा हन्तस्तेन । ७ क. ख.
 'गौतो मु' । ९ ड. ज्ञानधर्मः । १० क. 'वन्तो भि' । ११ ख. 'णार्थे धृतिरित्येष धातुधर्मः । घ.
 'णार्थे धृतिरित्येष धातुशब्दः प्र' । १२ क. 'चावि' । १३ क.

[अ० १९ श्लो ७७-९४]

वायुपुराणम् ।

(कषिलक्षणम्)

९

स्वयमाचरते यस्मादाचारं स्थापयत्यपि । आचिनोति च शास्त्रार्थान्यमैः संनियमैर्दुतः ॥ ३०
 पूर्वभ्यो वेदयित्वेह श्रौतं सप्तर्षयोऽब्रुवन् । ऋचो यजूंषि सामानि ब्रह्मणोऽङ्गानि च श्रुतिः ॥
 मन्वन्तरस्यातीतस्य स्मृत्वाऽऽचारं पुनर्जगौ । तस्मात्स्मार्तः स्मृतो धर्मो वर्णाश्रमविभागजः ॥
 स एष द्विविधो धर्मः शिष्टाचार इहोच्यते । शेषशब्दाच्छिष्ट इति शिष्टाचारः प्रचक्ष्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरेषु ये शिष्टा इह तिष्ठन्ति धार्मिकाः । मनुः सप्तर्षयश्चैव लोकसंतानकारणात् ॥
 धर्मार्थं ये च शिष्टा वै याथातथ्यं प्रचक्षते ॥ ३४
 मन्वादयश्च ये शिष्टा ये मया प्रागुदीरिताः । तैः शिष्टैश्चरितो धर्मः सम्यगेव युगे युगे ॥ ३५
 त्रयी वार्ता दण्डनीतिरिज्या वर्णाश्रमास्तथा । शिष्टैराचर्यते यस्मान्मनुना च पुनः पुनः ॥
 पूर्वैः पूर्वगतत्वाच्च शिष्टाचरः स शाश्वतः ॥ ३६
 दानं सत्यं तपोऽलोभो विद्येज्याप्रजनौ दया । अष्टौ तानि चरित्राणि शिष्टाचारस्य लक्षणम् ॥
 शिष्टा यस्माच्चरन्त्येनं मनुः सप्तर्षयश्च वै । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शिष्टाचारस्ततः स्मृतः ॥ ३८
 विज्ञेयः श्रवणाच्छ्रौतः स्मरणात्स्मार्त उच्यते । इज्यावेदात्मकः श्रौतः स्मार्तो वर्णाश्रमात्मकः
 प्रत्यङ्गानि च वक्ष्यामि धर्मस्येह तु लक्षणम् ॥ ३९
 दृष्ट्वौ प्रभूतमर्थं यः पृष्ठो वै न निगूहति । यथा भूतप्रवादस्तु इत्येतत्सत्यलक्षणम् ॥ ४०
 ब्रह्मचर्यं जगो मौनं निराहारत्वमेव च । इत्येतत्तपसो मूलं सुधोरं तदुरासदम् ॥ ४१
 पशूनां द्रव्यहविषामृक्सामयजुषां तथा । ऋत्विजां दक्षिणानां च संयोगो यज्ञ उच्यते ॥ ४२
 आत्मवत्सर्वभूतेषु या हितायाहिताय च । समा प्रवर्तते दृष्टिः कृत्स्ना ह्येषा दया स्मृता ॥ ४३
 आकुट्रोऽभिहतो वाऽपि नाऽऽक्रोशेद्यो न हन्ति वा । वाङ्मनःकर्मभिः क्षान्तिस्तितिक्षैषा क्षमा स्मृता
 स्वामिनाऽरक्ष्यमाणानामुत्सृष्टानां च सत्सु च । परस्वानामनादानमलोभ इह कीर्त्यते ॥ ४५
 मैथुनस्यासमाचारो ह्यचिन्तनमकलयनम् । निवृत्तिर्ब्रह्मचर्यं तदच्छिद्रं दम उच्यते ॥ ४६
 आत्मार्थं वा परार्थं वा इन्द्रियाणीह यस्य वै । न मिथ्या संप्रवर्तन्ते शमस्यैतत्तु लक्षणम् ॥ ४७
 दशात्मके यो विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न कुध्येत्तु प्रतिहतः स जितात्मा विर्भाष्यते ॥ ४८
 यद्यदिष्टतमं द्रव्यं न्यायेनोपागतं च यत् । तत्तद्गुणवते देयमित्येतद्दानलक्षणम् ॥ ४९
 दानं त्रिविधमित्येतत्कनिष्ठज्येष्ठमध्यमम् । तत्र नैःश्रेयसं ज्येष्ठं कनिष्ठं स्वार्थसिद्धये ॥
 कारुण्यं त्सर्वभूतेभ्यः सुविभागस्तु बन्धुषु ॥ ५०
 श्रुतिस्मृतिभ्यां विहितो धर्मो वर्णाश्रमात्मकः । शिष्टाचाराविरुद्धश्च धर्मः सत्साधुसङ्गतः ॥
 अपद्वेषो ह्यनिष्टेषु तथेष्टानभिनन्दनम् । प्रीतितापविषादेभ्यो विनिवृत्तिर्विरक्तता ॥ ५२
 संन्यासः कर्मणो न्यासः कृतानामकृतैः सह । कुशलाकुशलानां च प्रहाणं त्याग उच्यते ॥ ५३
 अव्यक्ताद्योऽविशेषाच्च विकारोऽस्मिन्नचेतने । चेतनाऽचेतनान्यत्वविज्ञानं ज्ञानमुच्यते ॥ ५४

१ ख. ग. घ. ङ 'ति शेषं शिष्टः प्रचक्षते । २ ख. घ. 'ष्टान्वै वायुप्रामे प्र' । ३ क. 'चक्ष्यते । ४ ख. ग. 'ष्टवा तु भू' । ५ क. ग. 'गो योग उ' । ६ ख. घ. ङ. च । प्रवर्तते समद' । ७ ख. घ. ङ. 'चार अचि' । ८ क. 'भाव्यते ।
 ९ ख. घ. ङ. श्रेष्ठ । १० ख. घ. ङ. 'ण्यात्स्वार्थभूतेभ्यः संवि' ।

मनुष्याः तु धर्मस्य इत्येतल्लक्षणं स्मृतम् । ऋषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैः पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ५५
 अस्मिन् वर्तयिष्यामि विधिर्मन्वन्तरस्य येः । इतरेतरवर्णस्य चातुर्वर्णस्य चैव हि ॥
 प्रौतमन्वन्तरं चैव श्रुतिरन्या विधीयते ॥ ५६
 ऋचो यजूंषि सामानि यथावत्प्रतिदैवतम् । आभूतसंप्लवस्थापि वज्र्यैकं शतरुद्रियम् ॥ ५७
 विधिर्होत्रं तथा स्तोत्रं पूर्ववत्संप्रवर्तते । द्रव्यं स्तोत्रं गुणस्तोत्रं कर्मस्तोत्रं तथैव च ॥
 चतुर्थमाभिजनिकं स्तोत्रमेतच्चतुर्विधम् ॥ ५८
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु यथा देवा भवन्ति ये । प्रवर्तयति तेषां वै ब्रह्मा स्तोत्रं चतुर्विधम् ॥
 एवं मन्त्रगुणानां च समुत्पत्तिश्चतुर्विधा ॥ ५९
 अथर्वयजुषां साम्नां वेदेष्विह पृथक्पृथक् । ऋषीणां तप्यतामुग्रं तपः परमदुश्चरम् ॥ ६०
 मन्त्राः प्रादुर्बभूवुर्हि पूर्वमन्वन्तरेष्विह । परितोषाद्भयादुःखात्सुखाच्छोकाच्च पञ्चधा ॥ ६१
 ऋषीणां तपः कात्स्न्येन दर्शनेन यदृच्छया । ऋषीणां यदपित्वं हि तद्वक्ष्यामीह लक्षणैः ॥
 अतीतानागतानां तु पञ्चधा ऋषिरुच्यते । अतस्तृषीणां वक्ष्यामि ह्यार्षस्य च समुद्भवम् ॥ ६३
 गुणसास्ये वर्तमाने सर्वसंप्रलये तदा । अतिचारे तु देवानामतिदेशे तयोर्यथा ॥ ६४
 अबुद्धिपूर्वकं तद्वै चेतनार्थं प्रवर्तते । तेन ह्यबुद्धिपूर्वं तच्चेतनेन ह्यधिष्ठितम् ॥ ६५
 वर्तते च यथा तौ तु यथा मत्स्योदके उभौ । चेतनाधिष्ठितं तत्त्वं प्रवर्तति गुणान्मना ॥ ६६
 कारणत्वात्तथा कार्यं तदा तस्य प्रवर्तते । विषये विषयित्वाच्च ह्यर्थेऽर्थित्वात्तथैव च ॥ ६७
 कालेन प्रापणीयेन भेदास्तु कारणात्मकाः । संसिध्यन्ति तदा व्यक्ताः क्रमेण महदादयः ॥
 महतेश्चाप्यहंकारस्तस्माद्भूतेन्द्रियाणि च । भूतभेदास्तु भेदेभ्यो जज्ञिरे ते परस्परम् ॥
 संसिद्धिकारणं कार्यं सद्य एव विवर्तते ॥ ६९
 यथोर्लुमुं क्खुट्ठन्नध्वमेककालं प्रवर्तते । तथा विवृत्तः क्षेत्रज्ञः कालेनैकेन कर्मणा ॥ ७०
 यथाऽन्धकारे खद्योतः सहसा संप्रदृश्यते । तथा विवृत्तो ह्यव्यक्तात्खद्योत इव चोल्बणः ॥
 स महान्सशरीरस्तु यत्रैवाग्रे व्यवस्थितः । तत्रैव संस्थितो विद्वान्द्वारशालामुखे स्थितः ॥ ७२
 महास्तु तमसः पारे वैलक्षण्याद्विभाव्यते । तत्रैव संस्थितो विद्वान्स्तमसोऽन्त इति श्रुतिः ॥
 बुद्धिर्विवर्तमानस्य प्रादुर्भूता चतुर्विधा । ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं धर्मश्चेति चतुष्टयम् ॥ ७४
 सांसिद्धिकान्यथैतानि सुप्रतीकानि तस्य वै । महतः सशरीरस्य वैवर्ण्यान्सिद्धिरुच्यते ॥ ७५
 अत्र शेते च यत्पुर्यां क्षेत्रज्ञानमथापि वा । पुंरीशत्वाच्च पुरुषः क्षेत्रज्ञानार्त्समुच्यते ॥ ७६
 क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञानाद्भगवान्मतिरुच्यते । यस्माद्बुद्ध्याऽनु शेते ह तस्माद्बोधात्मकः स वै ॥
 संसिद्धये परिगतं व्यक्ताव्यक्तमचेतनम् ॥ ७७

१ ख. ग. घ. पूर्व । २ ख. 'यः । तथैव चानुव' । घ. 'यः । तथेतरस्य व' । ३ क 'वस्यापि व' ।
 ४ ख. ग. घ. ड. 'णां तारकायेन । ५ ग. घ. ड. अविभावे तु । ६ ख. घ. ड. तथा । ७ क. उभे । ८ ख. घ. ड.
 'स्तु कर' । ९ ग. घ. ड. 'कार्यकरण । स' । १० ख. घ. 'लुमुकात्रुटिस्तूर्णमे' । ग. ड. 'लुमुकात्रुटिस्तूर्ध्व' । ११
 घ. ड. वृत्ते क्षे' । १२ ख. ग. घ. ड. 'नैतेन । १३ ख. चोल्बणात् । ग. चोज्वलन् । ड. चोज्वलम् । १४ ख.
 ग. घ. ड. विभुः । १५ ख. ग. घ. 'तीधानि । १६ ख. घ. वै । समहात्म्यश' । १७ ख. पुरुस्ता' । १८ घ. ड.
 'स उच्य' । १९ क. 'द्वया तु शं' ।

[अ० १९ श्लो० ७८-९७]

वायुपुराणम् ।

(ऋषिलक्षणम्)

एवं निवृत्तिः क्षेत्रज्ञा क्षेत्रज्ञनाभिसंहिता । क्षेत्रज्ञेन परिज्ञातो भोग्योऽयं विषयस्त्विति ॥ ७८
 ऋषीत्येष गतौ धातुः श्रुतौ सत्ये तपस्यथ । एतत्संनिर्यतस्तस्मिन्ब्रह्मणा स ऋषिः स्मृतः ॥
 निवृत्तिसमकालं तु बुद्ध्याऽव्यक्तमृषिः स्वयम् । परं हि ऋषते यस्मात्परमपिस्ततः स्मृतः ॥ ८०
 गत्यर्थादपतेर्द्धातोर्नानिर्वृत्तिरादितः । यस्मादेव स्वयंभूतस्तस्माच्च ऋषिता स्मृता ॥
 ईश्वराः स्वयमुद्भूता मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ ८१
 यस्मान्न हन्यते मानैर्महान्परिगतः पुरः । [* यस्माऽदृष्टेति ये धीरा महान्तं सर्वतो गुणैः ॥
 तस्मान्महर्षयः प्रोक्ता बुद्धेः परमदर्शिनः] ॥ ८२
 ईश्वराणां शुभास्तेषां मानसा औरसाश्च ते । अहंकारं तमश्चैवं त्यक्त्वा च ऋषितां गताः ॥ ८३
 तस्मात्तु ऋषयस्ते वै भूतादौ तत्त्वदर्शनाः । ऋषिपुत्रा ऋषीकास्तु मैथुनाद्बर्भसंभवाः ॥ ८४
 तन्मात्राणि च सत्यं च ऋषन्ते ते महौजसः । सप्तर्षयस्तस्ते वै परमाः सत्यदर्शनाः ॥ ८५
 ऋषीणां च सुतास्ते तु विज्ञेया ऋषिपुत्रकाः । ऋषन्ति वै श्रुतं यस्माद्विशेषां चैवं तत्त्वतः ॥
 तस्माच्छ्रुतर्षयस्तेपि श्रुतस्य परिदर्शनात् ॥ ८६
 अव्यक्तात्मा महात्मा चाहंकारात्मा तथैव च । भूतात्मा चेन्द्रियात्मा च तेषां तज्ज्ञानमुच्यते
 इत्येता ऋषिजातीस्तु नामभिः पञ्च वै शृणु ॥ ८७
 भृगुर्भरीचिरत्रिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । मनुर्दक्षो वसिष्ठश्च पुलस्त्यश्चेति ते दश ॥
 ब्रह्मणो मानसा ह्येत उद्भूताः स्वयमीश्वराः ॥ ८८
 प्रवर्तत ऋषेर्पस्मान्महान्तस्मान्महर्षयः । ईश्वराणां सुतस्त्वेत ऋषयस्तान्निबोधत ॥ ८९
 काव्यो बृहस्पतिश्चैव कश्यपश्चोशनास्तथा । उतथ्यो वामदेवश्च अयोज्यश्चौशिजस्तथा ॥ ९०
 कर्दमो विश्रवाः शक्तिर्वालिखिल्यस्तथा धराः । इत्येत ऋषयः प्रोक्ता ज्ञानतो ऋषितां गताः ॥
 ऋषिपुत्राऽऽषीकास्तु गर्भोत्पन्नान्निबोधत । वत्सरो नृप्रदूश्चैव भारद्वाजस्तथैव च ॥ ९२
 बृहदुत्थः शरद्वीश्च अगस्त्यश्चौशिजस्तथा । ऋषिर्दीर्घतमाश्चैव बृहदुक्थः शरद्वतः ॥ ९३
 वाजश्रवाः सुविचित्रश्च सुवाग्देवपरायणः । दधीचः शङ्खमाश्चैव राजा वैश्रवणस्तथा ॥
 इत्येत ऋषिकाः प्रोक्तास्ते सत्यादृषितां गताः ॥ ९४
 ईश्वरा ऋषिकाश्चैवं ये चान्ये वै तथा स्मृताः । एते मन्त्रकृतः सर्वे कृत्स्नशस्तान्निबोधत ॥ ९५
 भृगुः काव्यः प्रचेतास्तु दधीचो ह्यात्मवानपि । और्वोऽथ जमदग्निश्च विदः सारस्वतस्तथा ॥
 अद्विषेणो ह्यरूपश्च वीतहव्यः सुमेधसः । वैन्यः पृथुर्दिवोदासः पेश्वोऽस्योगृत्समान्नभः ॥
 एकोनविंशदित्येत ऋषयो मन्त्रवादिनः ॥ ९७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'यत तस्मि' । २ ख. ग. घ. ड. 'तः' । विवृत्तस' । ३ क. 'स्माच्चात्मापिता' । ४ ख. ग. ड. 'पन्तु ये' ।
 ५ क. 'सान्तर' । ६ ख. ड. 'व ऋषन्त ऋ' । ७ ड. 'र्शनात्' । ऋ' । ८ घ. 'व सर्वशः त' । ९ क. 'र्शनाः' । अ' ।
 १० ख. ग. घ. ड. 'ऋषिर्य' । ११ ख. घ. ड. 'पश्चवनस्त' । १२ ख. 'था परे' । इ' । ड. 'आपराः' । इ' । १३ ख. घ. ड.
 नम्रदू' । १४ घ. 'श्च भरद्वाजस्तथैव व' । ऋ' । १५ घ. 'सुचित्तिश्च' । १६ ख. ड. 'वित्तिश्च' । १७ ग. ड. 'श्च स्यावा-
 ग्वेष परापरः' । द' । १८ ख. ग. ड. 'व ऋषिकाश्चैव ये स्मृ' । १९ ख. घ. 'पि' । ऊर्वो' । २० घ. 'था' । आर्षे' ।
 २१ ख. घ. ड. 'पृथुश्चो गृ' । २२ क. 'श्चारी गृ' । २३ ख. घ. ड. 'ते भृगवो म' ।

अङ्गिरा वेधसश्चैव भाद्राजोऽथ वाष्कलिः । तथोऽमृतस्तथा गार्ग्यः शेनी संहतिरेव च ॥ ९८
 पुरुकुत्सोऽथ मांधाता अम्बरीषस्तथैव च । युवनाश्वः पौरुकुत्सस्तसदस्युः सदस्युमान् ॥
 आहार्योऽथाजमीढश्च ऋषभो बालिरेव च । पृषदश्चो विरूपश्च कण्वश्चैवाथ मुद्गलः ॥ १००
 उतथ्यश्च भरद्वाजस्तथा वाजश्रवा अपि । आयाप्यश्च मुञ्जितश्च वामदेवस्तथैव च ॥ १०१
 औगजो बृहदुक्थश्च ऋषिदीर्घवर्तपास्तथा । कक्षीवांश्च त्रयस्त्रिंशत्समृता अङ्गिरसो वराः ॥
 एते मन्त्रकृतः सर्वे काश्यपास्तु निबोधते ॥ १०२
 कश्यपश्चैव वत्सारो विभ्रमो रैभ्य एव च । असितो देवळश्चैव षडेते ब्रह्मवादिनः ॥ १०३
 अत्रिरचिसनश्चैव श्यामांवांश्चार्थ निष्ठुरः । बलर्गूतको मुनिर्धोमांस्तथा पूर्वातिथिश्च यः ॥
 इत्येते चात्रयः प्रोक्ता मन्त्रकारा महर्षयः ॥ १०४
 वसिष्ठश्चैव शक्तिश्च तथैव च पराशरः । चतुर्थ इन्द्रप्रमितिः पञ्चमस्तु भरद्वाजः ॥ १०५
 षष्ठस्तु मैत्रावरुणः कुण्डिनः सप्तमस्तथा । [* एते सप्तर्षयो विप्रा ब्रह्मक्षेत्रनिवासिनः ॥ १०६
 ब्रह्मक्षेत्रं महातीर्थं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा । + कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे पितामहनिषेविते ॥ १०७
 देवानां च ऋषीणां च मुनीनां तत्र सङ्गमः । ब्रह्मणा च कृतं पक्षं क दृष्टो वायुदेवता ॥ १०८
 ऋषिगणैस्तदा प्रोक्तं न दृष्टो (दृष्टा) वायुदेवता । इति चिन्तयतां तेषामणुमात्रस्तु दृष्टवान् ॥
 दृष्टं पुरं च तत्राऽऽसीद्वायोर्नाम्ना पुरं परम् । [x अष्टादशसहस्राणि द्विजाः संस्थापितास्तदा
 शूद्रास्ताद्विगुणास्तत्र स्थापिता मातरिश्चना । तानुवाच ततो देवो मातरिश्वा महाविभुः ॥ १११
 यूयं मद्भक्तिकर्तारो मन्नाम्ना ख्यातिमाप्नुथ । द्वयं दूतं नु प्रत्येकं द्विजान्भजत भो द्विजाः ॥
 भवतां तु भविष्यन्ति गोत्राह्वे (ण्ये) कादशैव हि । विवाहकालोऽभिमतश्चत्वरस्तपनादरः ॥
 तत्राकोत्सासिहस्तास्तु रक्षयाः सुबलिनो नराः । तत्र स्नानं न पश्यन्ति यथाऽन्ये स विधिः शुभः
 गोत्रजायाश्च नैवेद्यं तथाकार्यं पृथक्पृथक् । चतस्रः सुभगास्तत्र कुर्युः कुण्डनमादरात् ॥ ११५
 एवमेष कुलाचारो भवतां कथितः कियान् । मर्जुनेन च वापीयं भवज्वरविनाशिनी ॥
 अस्यां नान्याधिकारोऽस्ति मर्जुने मर्त्यपुङ्गवाः । पद् स्थानानि च मन्नाम्ना दृष्ट्वा पूजो भवेन्नरः ।)
 तर्त्तीर्थं भुवि विख्यातं हनुमान्यत्र जीवितः । तत्र वै स्थापिता विप्रा वायुना ब्रह्मवादिना ॥
 देवत्रयाणामादेशाद्धर्मसंक्षणाय च । यत्र रुद्रः स्थिरश्चाऽऽसीद्विषु सर्वासु मूर्तिमान् ॥ ११९
 धाडादित्यश्च देवेशः स्थापितो वायुना तदा । कामदः सर्वदः सूर्यो प्रभुरीशः प्रतापवान् ॥
 सहस्रकरसंयुक्तः सर्वायुधविभूषितः । रत्नादेवीयुतः श्रीमांस्त्रयाधारस्त्रयीमयः ॥ १२१
 सूर्यकुण्डं च तत्राऽऽसीद्ब्रह्मकुण्डमतः परम् । रुद्रकुण्डं हरेः कुण्डमेतत्कुण्डचतुष्टयम् ॥ १२२

* एते सप्तर्षय इयारभ्य विधेया ब्राह्मणस्य त्वित्यन्तग्रन्थः क. ग. ड. पुस्तकेषु नास्ति । + इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । x धनुश्चिह्नातर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'ङ्गिरा वे' । २ ख. ग. घ. ड. 'व भर' । ३ ग. घ. ड. 'थाचामृतथा' । ४ ख. घ. ग्यः शनी । ग. ड. ग्यः शिनी । ५ ख. ग. घ. संकृति' । ६ ख. घ. सुचित्ति' । ७ ख. च रुग्नो दू' । ८ ख. व. ड. तमास्त' । ९ क. 'त काश्य' । १० ग. ड. 'मावाश्चोऽथ तिष्ठिरः' । ११ घ. 'य तिष्ठरः' । १२ ड. ल्यूयको । १३ ड. 'हार्षमिः' । १४ ख. 'प्रमितिः' । १५ घ. दृष्टो । १६ ख. तत्रैव स्था' । १७ ख. तत्र । १८ ख. वायड' ।

[अ० १९।६० श्लो० १२३-१४२।१२] वायुपुराणम् ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

२९

(* नव दुर्गाः स्थितास्तत्र क्षेत्रसंरक्षणाय च । हृदिद्वयं त्रिगुण्येशं तथा यज्ञचतुष्टयम्) ॥ १२३
विवाहव्रतचूडासु करं तेषां प्रदीयते । आचारा विविधाः प्रोक्ता वाडवानां प्रयत्नतः ॥ १२४
तावन्नो द्विगुणाः शूद्रा यावन्तो ब्राह्मणाः स्मृताः । कुशरूपा द्विजाः पूर्वं मूर्तिमन्तस्ततः स्थिताः
मन्त्रैर्मन्त्राविदां श्रेष्ठैः कृता वै शास्त्रकोविदैः । वापीकूपतडागानि देवतायतनानि च ॥ १२५
धर्मशालाऽपि बहुला वायुस्थाने महापुरे । रत्नावती स्वर्णमयी गङ्गा चामृतवाहिनी ॥ १२७
कलौ दृषद्वती नाम महापातकनाशिनी । वायुना स्थापितं ह्येतच्छासनं पापनाशनम् ॥ १२८
सुनन्दनं वनं तत्र रम्यं राजर्षिसेवितम् । एतत्स्थानं मया प्रोक्तं सर्वेषां च समासतः ॥ १२९
निरू(रु)पमाश्च ते विप्रा वायुना स्थापिताश्च ये । उपमां चैव देवेशि विधेया ब्राह्मणस्य तु ॥]

(+ सुद्युम्नश्चाष्टमश्चैव नवमोऽथ बृहस्पतिः । दशमस्तु भरद्वाजो मन्त्रब्राह्मणकारकाः ॥ १३१
एते चैव हि कर्तारो विधर्मध्वंसकारिणः) । लक्षणं ब्रह्मणश्चैतद्विहितं सर्वशाश्विनाम् ॥ १३२
हेतुहितः स्मृतो धातोर्यन्निहन्त्युदितं परैः । अथ वार्थपरिप्राप्तेर्हिनेतेर्गतिकर्मणः ॥ १३३
तथा निवचनं ब्रूयाद्वाक्यार्थस्यावधारणम् । निन्दां तामाहुराचार्या यदोषान्निन्यते वचः ॥ १३४
प्रपूर्वाच्छंसतेर्धातोः प्रशंसा गुणवत्तया । इदं त्विदमिदं नेदमित्यनिश्चित्य संशयः ॥ १३५
इदमेव विधातव्यमित्ययं विधिरुच्यते । अन्यस्यान्यस्य चोक्तत्वाद्बुधाः परकृतिः स्मृता ॥
यो ह्यत्यन्तरोक्तश्च पुराकल्पः स उच्यते । पुरा विक्रान्तवाचित्वात्पुराकल्पस्य कल्पना ॥ १३७
मन्त्रब्राह्मणकल्पैस्तु निगमैः शुद्धविस्तरैः । अनिश्चित्य कृतामाहुर्व्यवधारणकलौनाम् ॥ १३८
यथा हीदं तथा तद्वै इदं वाऽपि तथैव तत् । इत्येष ह्युद्देशोऽयं दशमो ब्राह्मणस्य तु ॥ १३९
इत्येतद्ब्राह्मणस्याऽदौ विहितं लक्षणं बुधैः । तस्य तद्वृत्तिरुद्दिष्टा व्याख्याऽप्यनुपदं द्विजैः ॥
मन्त्राणां कल्पनं चैव विधिरुच्ये कर्मसु । मन्त्रो मन्त्रयतेर्धातोर्ब्राह्मणो ब्रह्मणोऽवनात् ॥ १४१
अल्पाक्षरमसन्दिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम् । अस्तोभमनवद्यं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥ १४२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त ऋषिलक्षणं नामोत्पद्यध्यायः ॥ ५९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ४८२५

अथ पञ्चम्यायः ।

महास्थानतीर्थवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

ऋषयस्तद्वचः श्रुत्वा सूतमाहुः सुदुस्तरम् । कथं वेदाः पुरा व्यस्तास्तन्नो ब्रूहि महामते ॥ १

सूत उवाच—

द्वापरे तु पुरावृत्ते मनोः स्वायंभुवेऽन्तरे । ब्रह्मा मनुमुवाचेदं तद्वादिष्ये महामते ॥ २

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख ग घ ड. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख ० रूपो द्विजः पू । २ घ. श्रेष्ठाः । ३ घ. मा च दैवेति वि । ४ घ. णं ब्रा णस्यैत । ५ ग घ. स्तपनम् । ६ ख. ग घ. ड. तम् । ७ ख ग. ड. ऐन कं । ८ घ. ऐन कर्मणा । ९ ग णोऽप्यना । १० घ. माहुस्त. दुत्तर । ११ क. तु परा । १२ ख. घ. ड. 'दं वेदव्यास म' ।

२००४

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् ।

[अ० ६० श्लो० ३-२८]

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

- परिहृते युगे तात स्वल्पवीर्या द्विजातयः । संवृत्ता युगदोषेण सर्वे चैव यथाक्रमम् ॥ ३
- अश्रयमानं युगवशादल्पशिष्टं हि दृश्यते । दशसाहस्रभागेन ह्यवशिष्टं कृतादिदम् ॥ ४
- वीर्यं तेजो बलं वाक्यं सर्वं चैव प्रणश्यति । वेदवेदा हि कार्याः स्युर्माभूद्वेदविनाशनम् ॥ ५
- वेदे नाशमनुप्राप्ते यज्ञो नाशं गमिष्यति । यज्ञे नष्टे देवनाशस्ततः सर्वं प्रणश्यति ॥ ६
- आद्यो वेदश्चतुष्पादः शतसाहस्रसंज्ञितः । पुनर्दशगुणः कृत्स्नो यज्ञो वै सर्वकामधुक् ॥ ७
- एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा मनुर्लोकहिते रतः । वेदमेकं चतुष्पादं चतुर्धा व्यभजन्प्रभुः ॥ ८
- ब्रह्मणो वचनात्तात लोकानां हितकाम्यया । तदिदं वर्तमानेन युष्माकं वेदकलानम् ॥ ९
- मन्वन्तरेण वक्ष्यामि व्यतीतानां प्रकल्पनम् । प्रत्यक्षेण परोक्षं वै तन्निबोधत सत्तमाः ॥ १०
- अस्मिन्युगे कृतो व्यासः पाराशर्यः परंतपः । द्वैपायन इति ख्यातो विष्णोरंशः प्रकीर्तितः ॥ ११
- ब्रह्मणा चोदितः सोऽस्मिन्वेदं व्यस्तुं प्रचक्रमे । अथ शिष्यान्स जग्राह चतुरो वेदकारणात् ॥ १२
- जैमिनि च सुमन्तुं च वैशम्पायनमेव च । पैलं तेषां चतुर्थं तु पञ्चमं लोमहर्षणम् ॥ १३
- ऋग्वेदश्चावकं पैलं जग्राह विधिवद्विजम् । यजुर्वेदप्रवक्तारं वैशम्पायनमेव च ॥ १४
- जैमिनिं सामवेदार्थश्रावकं सोऽन्वपद्यत । तथैवार्थवेदस्य सुमन्तुमृषिसत्तमम् । १५
- इतिहासपुराणस्य वक्तारं सम्यगेव हिं । मां चैव प्रतिजग्राह भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ १६
- एकं आसीद्यजुर्वेदस्तं चतुर्धा व्यकल्पयत् । चतुर्होत्रमभूत्तस्मिन्स्तेन यज्ञमकलयत् ॥ १७
- आध्वर्यवं यजुर्भिस्तु ऋग्भिर्होत्रं तथैव च । उद्गात्रं सामभिश्चक्रे ब्रह्मत्वं चाप्यथर्वभिः ॥ १८
- ब्रह्मत्वमकरोद्यज्ञे वेदेनार्थवर्णेन तु ॥ १९
- ततः स ऋचमुद्धृत्य ऋग्वेदं समकलयत् । होतृकं कल्पयते तेन यज्ञवाहं जगद्धितम् ॥ २०
- सामभिः सामवेदं च तेनोद्गात्रमरोचयत् । राजस्त्वथर्ववेदेन सर्वकर्माण्यकारयत् ॥ २१
- आख्यानांश्चाप्युपाख्यानां गार्गीभिः कुलकर्मभिः । पुराणसंहितां चक्रे पुराणार्थविशारदः ॥ २२
- यच्छिष्टं तु यजुर्वेदे तेन यज्ञमथायुजत् । युज्जानः स यजुर्वेद इति शास्त्रविनिश्चयः ॥ २३
- पदानामुद्धृतत्वाच्च यजूर्षि विषमाणि वै । स तेनोद्धृतवीर्यस्तु ऋत्विग्भिर्वेदपारगैः ॥ २४
- प्रयुज्यते ह्यश्वमेधस्तेन वा युज्यते तु सः ॥ २५
- ऋचो गृहीत्वा पैलस्तु व्यभजत्तद्विधा पुनः । द्विः कृत्वा संयुगे चैव शिष्याभ्यामददात्प्रभुः ॥ २६
- इन्द्रप्रमत्तये चैकां द्वितीयां वाष्कलाय च । चतस्रः संहिताः कृत्वा वाष्कलिद्विजसत्तमः ॥ २७
- शिष्यानध्यापयामास शुश्रूषाभिरतान्हितान् ॥ २८
- बोधयं तु प्रथमां शाखां द्वितीयामग्निमाठरम् । पाराशरं तृतीयां तु याज्ञवल्क्यमथापराम् ॥ २९
- इन्द्रप्रमतिरेकां तु संहितां द्विजसत्तमः । अध्यापयन्महाभागं मार्कण्डेयं यशस्विनम् ॥ ३०
- सत्यश्रवसमर्ग्यं तु पुत्रं स तु महायशः । सत्यश्रवाः सत्यहितं पुनरध्यापयद्विजः ॥ ३१

१ ख. ग. घ. ङ. वृत्तं युगं तां । २ ख. घ. ङ. सर्वं । २ ख. ग. घ. ङ. लं चाल्पं स । ४ घ. वेदेवे । ङ. वेदे मे देहि । ५ ङ. 'दः दशसा' । ६ ख. ग. घ. ङ. संसदि । पुं । ७ ख. ङ. 'दार्थं श्रा' ८ ख. ग. घ. 'स्य वाको-वाक्यस्य । चैव । ९ ख. घ. 'कश्चाऽऽसी' । १० ख. 'र्षो विकल्पयन् । च' । ११ घ. 'त । चातु' । १२ ङ. औद्गात्रं । १३ ख. ग. घ. ङ. 'च उद्ध' । १४ ख. घ. ङ. 'तत्वं कलयस्तेन । १५ ग. ङ. 'थानिद्विजसत्तमः । पुं । १६ ख. घ. यः । पादा । १७ क बोधं तु । ग. घ. ङ. परम् । १८ ख. घ. ङ. 'मत्तं तु । १९ ख. ङ. द्विजान् ।

[अ० ६० श्लो० २९-४७]

वायुपुराणम् ।

२१९

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

सोऽपि सत्यतरं पुत्रं पुनरध्यापयद्विभुः । सत्यश्रियं महात्मानं सत्यधर्मपरायणम् ॥ २९
 अभवंस्तस्य शिष्या वै त्रयस्तु सुमहौजसः । सत्यश्रियस्तु त्रिधांसः शास्त्रग्रहणतत्पराः ॥ ३०
 शाकल्यः प्रथमस्तेषां तस्मादन्यो रथान्तरः । वाष्कलिश्च भरद्वाज इतिशाखाप्रवर्तकाः ॥ ३१
 देवमित्रस्तु शाकल्यो ज्ञानाहंकारगर्वितः । जनकस्य स यज्ञे वै विनाशमगमाद्विजः ॥ ३२

शांशपायन उवाच—

कथं विनाशमगमत्स मुनिर्ज्ञानगर्वितः । जनकस्याश्वमेधेन कथं वादो बभूव ह ॥ ३३
 किमर्थं चाभवद्वादः केन सार्धमथापि वा । सर्वमेतद्यथावृत्तमाचक्ष्व विदितं तव ॥ ३४
 ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा तदुत्तरमथाब्रवीत् ॥ ३४

सूत उवाच—

जनकस्याश्वमेधे तु महानासीत्समागमः । ऋषीणां तु सहस्राणि तत्राऽऽजग्मुर्नेकशः ॥ ३५
 राजर्षेर्जनकस्याथ तं यज्ञं हि दिदृक्षवः ॥ ३५
 आगतान्ब्राह्मणान्दृष्ट्वा जिज्ञासाऽस्याभवत्ततः । को न्वेषां ब्राह्मणः श्रेष्ठः कथं मे निश्चयो भवेत् ॥ ३६
 इति निश्चित्य मनसा बुद्धिं चक्रे जनाधिपः ॥ ३६
 गवां सहस्रमादाय सुवर्णमधिकं ततः । ग्रामान्नत्नानि दासांश्च मुनीन्प्राह नराधिपः ॥ ३७
 सर्वानहं प्रपन्नोऽस्मि शिरसा श्रेष्ठभागिनः ॥ ३७
 यदेतदाहृतं वित्तं यो वः श्रेष्ठतमो भवेत् । तस्मै तदुपनीतं हि विद्यावित्तं द्विजोत्तमाः ॥ ३८
 जनकस्य वचः श्रुत्वा मुनयस्ते श्रुतिक्षमाः । दृष्ट्वा धनं महासारं धनवृद्ध्या जिघृक्षवैः ॥ ३९
 आह्वयांचक्रुरन्योन्यं वेदज्ञानमदोलवणाः ॥ ३९
 मनसा गतचित्तास्ते ममेदं धनमित्युत । ममैवैतन्नैवेत्यन्यो ब्रूहि किं वा विकल्प्यते ॥ ४०
 इत्येवं धनदोषेण वादांश्चक्रुरनेकशः ॥ ४०
 तथाऽन्यस्तत्र वै विद्वान्ब्रह्मवादमुतः कविः । याज्ञवल्क्यो महातेजास्तपस्वी ब्रह्मवित्तमः ॥ ४१
 ब्रह्मणोऽङ्गात्समुत्पन्नो वाक्यं प्रोवाच सुस्वरम् । शिष्यं ब्रह्मविदां श्रेष्ठो धनमेतद्ब्रूहाण भो ॥ ४१
 नयस्व च गृहं वत्स ममैतन्नात्र संशयः । सर्ववेदेष्वहं वक्ता नान्यः कश्चित्तु मत्समः ॥ ४३
 यो वा न प्रीयते विप्रः समे ह्वयतु मा चिरम् ॥ ४३
 ततो ब्रह्मार्णवः क्षुब्धः समुद्र इव संप्लवे । तानुवाच ततः स्वस्थो याज्ञवल्क्यो हसन्निव ॥ ४४
 क्रोधं मा कर्षुर्विद्वांसो भवन्तः सत्यवादिनः । वदामहे यथायुक्तं जिज्ञासन्तः परस्परम् ॥ ४५
 ततोऽध्युपागमस्तेषां वादा जग्मुर्नेकशः । सहस्रधा शुभैरर्थैः सूक्ष्मदर्शनसंभवैः ॥ ४६
 लोके वेदे तथाऽध्यात्मे विद्यास्थानैरलंकृताः । शापोत्तमगुणैर्युक्ता नृपौवपरिवर्जनाः ॥ ४७
 वादाः समभवंस्तत्र धनहेतोर्महात्मनाम् ॥ ४७

१ ख. सत्यं परं । २ ग. ड. 'यस्य वि' । ३ ख. घ. शाकल्यः । ४ घ. रथान्तरः । ५ ख. घ. 'द्विजः । शां' ।
 ६ घ. 'कायं सं यज्ञे वै क' । ७ ख. 'णि समाज' । ८ ख. ग. ड. दासीश्चि । ९ क. 'वः । श्रद्धयां । १० क. ग. 'तवित्ता' ।
 ११ ग. ड. 'निवाऽन्यस्य वृ' । १२ ग. घ. ड. 'कथसे । इ' । १३ ख. ग. घ. ड. 'धनवेदेष्व' । १४ ख. ग. घ.
 'कार्ष्णविद्वा' । १५ ख. ग. ड. नृपौवप' ।

ऋषयस्त्वेकतः सर्वे याज्ञवल्क्यस्तथैकतः । सर्वे ते मुनयस्तेन याज्ञवल्क्येन धीमता ॥ ४८
 एकैकशस्ततः पृष्टा नैवोत्तरमथाब्रुवन् ॥
 तान्विजित्य मुनीन्सर्वान्ब्रह्मराशिर्महाद्युतिः । शाकल्यमिति होवाच वादकर्तारमञ्जसां ॥ ४९
 शाकल्य वद वक्तव्यं किं ध्यायन्नवतिष्ठसे । पूर्णस्त्वं जडमानेन वाताध्मातो यथा दृतिः ॥ ५०
 एवं स धर्षितस्तेन रोषात्ताम्रास्यलोचनः । प्रोवाच याज्ञवल्क्यं तं परुषं मुनिसंनिधौ ॥ ५१
 त्वमस्मांस्तृणवत्कृत्वा तथैवेमान्द्रिजोत्तमान् । विद्याधनं महासारं स्वयंग्राहं जिघृक्षसि ॥ ५२
 शाकल्येनैवमुक्तं स याज्ञवल्कः समब्रवीत् । ब्रह्मिष्ठानां बलं विद्धि विद्यातत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ५३
 कामश्चार्थेन संवद्धस्तेनार्थं कामयामहे । कामप्रश्रयना विद्याः कामप्रश्रान्वदामहे ॥ ५४
 पणश्चैषोऽस्य राजर्षेस्तस्मान्नीतं धनं मया । एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य शाकल्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥ ५५
 याज्ञवल्क्यमथोवाच कामप्रश्रार्थवद्वचः ॥
 ब्रूहीदानीं मयोद्दिष्टान्कामप्रश्रान्यथार्थतः । ततः समभवद्वादस्तपोर्ब्रह्मविदोर्महान् ॥ ५६
 साग्रं प्रश्नसहस्रं तु शाकल्यस्तमचूचुदत् । याज्ञवल्क्योऽब्रवीत्सर्वानृषीणां शृण्वतां तदा ॥ ५७
 शाकल्ये चापि निर्वादे याज्ञवल्क्यस्तमब्रवीत् । प्रश्नमेकं ममापि त्वं वद शाकल्य कामिकम् ॥
 शापः पणोऽस्य वादस्य अब्रुवन्मृत्युमात्रजेत् ॥ ५८
 अथ सन्नोदितं प्रश्नं याज्ञवल्क्येन धीमता । शाकल्यस्तमविज्ञाय सद्यो मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ५९
 एवं मृतः स शाकल्यः प्रश्नव्याख्यानपीडितः । एवं वादश्च सुमहानासीत्तेषां धनार्थिनाम् ॥
 ऋषीणां मुनिभिः सार्धं याज्ञवल्क्यस्य चैव हि ॥ ६०
 सर्वैः पृष्टांस्तु संप्रश्नाञ्शतशोऽथ सहस्रशः । व्याख्यायं वै मुने तेषां प्रश्नसारं मह्यं गतिः ॥ ६१
 याज्ञवल्क्यो धनं गृह्य यशो विख्याप्य चाऽऽत्मनः । जगाम वै गृहं स्वस्थः शिष्यैः परिवृतो वशी
 देवमित्रस्तु शाकल्यो महान्मा द्विजसत्तमः । चकार संहिताः पञ्च बुद्धिमान्पदवित्तमः ॥ ६३
 तच्छिष्या अभवन् च मुद्गलो गोलकस्तथा । खालीयश्च तथा मत्स्यः शैशिरेयस्तु पञ्चमः ॥ ६४
 प्रोवाच संहितास्तिस्रः शाकपूष्णैरर्थीतरः । निरुक्तं च पुनश्चके चतुर्थं द्विजसत्तमः ॥ ६५
 तस्य शिष्यास्तु चत्वारिः केतवो दालकिस्तथा । [* धर्मशर्मा देवशर्मा सर्वे व्रतधरा द्विजाः ॥
 शाकल्ये तु मृते सर्वे ब्रह्मघ्नास्ते बभूविरे । तदा चिन्तां परां प्राप्य गतास्ते ब्रह्मणोऽन्तिकं
 ताञ्ज्वात्वा चेतसा ब्रह्मा प्रेषितः पवने पुरे । तत्र गच्छत यूयं वः सद्यः पापं प्रणश्यति ॥ ६८
 द्वादशार्कं नमस्कृत्य तथा वै बालुकेश्वरम् । एकादश तथा रुद्रान्वायुपुत्रं विशेषतः ॥
 कुण्डे चतुष्टये स्नात्वा ब्रह्महत्यां तरिष्यथ ॥ ६९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. ड. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. घ. ड. 'च पदं' । २ क. घ. 'सा' । साकं । ३ क. ख. पुरुषं । ४ क. ग. 'क्तः' । स्यान्नाज्ञं । ५ ख.
 ग. घ. ड. त्वं शाकल्य वद कां । ६ घ. ड. वादः स सुं । ७ क. ग. 'यिभिः' । कृं । ८ ग. घ. ड. 'वह' । सं ।
 ९ ख. ग. घ. पृष्टस्तु । १० ग. घ. ड. य नैपुणेनैषां ११ ख. घ. ड. 'हामतिः' । १२ ग. ड. स्वस्थं शि' १३ ख. ग. घ.
 ड. तस्य शिष्या भं । १४ ग. घ. ड. 'यश्च पं' । १५ ख. 'पूष्णैरं' । ग. ड. 'पूष्णैरं' । घ. 'पूष्णैरं' । १६ घ. 'रः'
 कैजवो वामनस्त' । ड. 'रः' कैजवोहालं । १७ ख. कैजवो वामनस्त' । १८ ख. घ. सद्यो वं । १९ ख. घं. 'म्' ।
 तं ज्ञां । २० ख. घ. हत्या गमिष्यति । स' ।

[अ०६०-६१ श्लो० ७०-७५।१-११]

वायुपुराणम् ।

२०९

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

सर्वे शीघ्रतरा भूत्वा तत्पुरं समुपागताः । स्नानं कृतं विधानेन देवानां दर्शनं कृतम् ॥ ७०

उत्तरेश्वरं नमस्कृत्य वाडवानां प्रसादतः । सर्वे पापविनिर्मुक्ता गतास्ते सूर्यमण्डलम् ॥ ७१

तदा प्रभृति तत्तीर्थं जातं पातकनाशनम् । वायोः पुरं पवित्रं च वायुना निर्मितं पुरा ॥ ७२

अञ्जनीगर्भसंभूतो हनुमान्पवनात्मजः । यदा जातो महादेव हनुमान्सत्यविक्रमः ॥

तदैव निर्मितं तीर्थं वायुना ब्रह्मयोनिना ॥ ७३

उर्व्यां जातास्तु ये शूद्रा ब्राह्मणानां निवेदिताः । वृत्त्यर्थं ब्रह्मयज्ञार्थं करस्तेषु कृतो महान् ॥

अनेन विधिना जातं विप्राणां शासनं महत् । गोप्तो वाऽपि कृतप्तो वा सुरापी गुरुतल्पगः ॥

वाँडादित्यं नमस्कृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते महास्थानतीर्थवेदशास्त्राप्रणयनवर्णनं नाम षष्ठ्यध्यायः ॥ ६० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९००

अथैकषष्ठ्यध्यायः ।

प्रजापतिवंशानुकीर्तनम् ।

ऋषय ऊचुः—

भारद्वाजो याज्ञवल्क्यो गार्ग्यः । सालकिस्तथा] धीमाञ्जशत्रलाकश्च नैगमश्च द्विजोत्तमः ॥ १

बाष्कलिश्च भरद्वाजस्तिस्रः प्रोवाच संहिताः । रथीतरो निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थकम् ॥ २

त्रयस्तस्याभनञ्जिष्य महात्मानो गुणान्विताः । धीमान्नन्दायनीयश्च पन्नगारिश्च बुद्धिमान् ॥ ३

तृतीयश्चाऽऽर्यवस्ते च तपसा संशितव्रताः ॥ ३

वीतरागा * महातेजाः संहिताज्ञानपारगाः । इत्येते बह्वृचाः प्रोक्ताः संहिता यैः प्रवर्तिताः ॥ ४

वैशम्पायनगोत्रोऽसौ यजुर्वेदं व्यकल्पयत् । षडशीतिस्तु येनोक्ताः संहिता यजुषां शुभाः ॥ ५

शिष्येभ्यः प्रददौ ताश्च जगृहुस्ते विधानतः । एकस्तत्र परित्यक्तो याज्ञवल्क्यो महातपाः ॥

षडशीतिश्च तस्यापि संहितानां विकल्पकाः । ६

सर्वेषामेव तेषां वै त्रिधा भेदाः प्रकीर्तिताः । त्रिधा भेदास्तु ते प्रोक्ता भेदेऽस्मिन्नवमे शुभे ॥ ७

तद्दीच्या मध्यदेशाश्च प्राच्याश्चैव पृथग्विधाः । श्यामायनिरुदीच्यानां प्रधानः संवभूव ह ॥ ८

मध्यदेशप्रतिष्ठानामारुणिः प्रथमः स्मृतः । आलम्बिरादिः प्राच्यानां त्रयोदश्यादयस्तु ते ॥ ९

इत्येते चरकाः प्रोक्ताः संहितावादिनो द्विजाः । ऋषयस्तद्वचः श्रुत्वा सूतं जिज्ञासवोऽब्रुवन् ॥

चरकाध्वर्यवः केन कारणं ब्रूहि तत्त्वतः । किञ्चीर्णं कस्य हेतोश्च चरकत्वं च भोजिरे ॥

इत्युक्तः प्राह तेषां स चरकत्वमभूद्यथा ॥ ११

* आर्षत्वादेकवचनम् ।

१ ख. कृत्वा विं । २ ख. सर्वपा । ३ क. ख. भूतह । ४ घ. देवो ह । ५ क. तदेवं । ख. तदेदं । ६ ख. वायडा । ७ ख. भरद्वाजो । ८ ख. लविः सा । घ. लविः सा । ९ ख. ग. घ. श्वाऽऽर्जव । १० ख. घ. धानं सं । ११ क. मः स्तुतः । १२ ग. ड. दिनां द्वि ।

सूत उवाच—

कार्यमासीदृषीणां च किञ्चिद्ब्राह्मणसत्तमाः । मेरुपृष्ठं समासाद्य तैस्तदा त्विति मन्त्रितम् ॥
 यो नोऽत्र सप्तरात्रेण नाऽगच्छेद्विजसत्तमाः । स कुर्याद्ब्रह्मवध्यां वै समयो नः प्रकीर्तितः ॥ १३
 ततस्ते सगणाः सर्वे वैशम्पायनवार्जिताः । प्रययुः सप्तरात्रेण यत्र संधिः कृतोऽभवत् ॥ १४
 ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्मवध्यां चकार सः । शिष्यानथ समानीय स वैशम्पायनोऽब्रवीत् ॥ १५
 ब्रह्मवध्यां चरध्वं वै मत्कृते द्विजसत्तमाः । सर्वे यूयं समारगम्य ब्रूत मैतद्धितं वचः ॥ १६

याज्ञवल्क्य उवाच—

अहमेव चरिष्यामि तिष्ठन्तु मुनयस्त्वमे । बलं चोत्थापयिष्यामि तपसा स्वेन भावितः ॥ १७
 एवमुक्तस्ततः क्रुद्धो याज्ञवल्क्यमथाब्रवीत् । उवाच यत्त्वयाऽधीतं सर्वं प्रत्यर्पयस्व मे ॥ १८
 एवमुक्तः स रूपाणि यजुंषि प्रददौ गुरोः । रुधिरं तथाक्तानि छर्दित्वा ब्रह्मवित्तमः ॥ १९
 ततः स ध्यानमास्थाय सूर्यमाराधयद्विजाः । सूर्यब्रह्म यदुल्लिखं खं गत्वा प्रतितिष्ठति ॥ २०
 ततो यानि गतान्यूर्ध्वं यजुंष्यादित्यमण्डलम् । तानि तस्मै ददौ तुष्टः सूर्यो वै ब्रह्मैरातये ॥
 अश्वरूपाय मार्तण्डो याज्ञवल्क्याय धीमते ॥ २१
 यजुंष्यऽधीयन्ते यानि ब्राह्मणा येन केन च । अश्वरूपाय दत्तानि ततस्ते वाजिनोऽभवन् ॥
 ब्रह्महत्या तु यैश्चीर्णा चरणाचरकाः स्मृताः । वैशम्पायनशिष्यास्ते चरकाः समुदाहृताः ॥
 इत्येते चरकाः प्रोक्ता वाजिनस्तान्निबोधत । याज्ञवल्क्यस्य शिष्यास्ते कण्ववैधेयशालिनः ॥
 मध्यन्दिनश्च शापेयी विदिग्धश्चाप्य उदलः । ताम्रायणश्च वात्स्यश्च तथा गालवशैषिरी ॥
 आटवी च तथा पैर्णी वीरणी सपरायणः ॥ २५
 इत्येते वाजिनः प्रोक्ता दश पञ्च च संस्मृताः । शतमेकाधिकं कृत्स्नं यजुषां वै विकल्पकाः ॥
 पुत्रमध्यापयामास सुमन्तुमथ जैमिनिः । सुमन्तुश्चापि सुत्वानं पुत्रमध्यापयत्प्रभुः ॥
 + सुकर्माणं सुतं सुत्वा पुत्रमध्यापयत्प्रभुः ॥ २७
 स सहस्रमधीत्याऽऽशु सुकर्माऽप्यथ संहिताः । प्रोवाचाथ सहस्रस्य सुकर्मा सूर्यवर्चसः ॥ २८
 अनध्यायेष्वधीयानांस्ताञ्जघान शतक्रतुः । प्रायोपवेशमकरोत्ततोऽसौ शिष्यकारणात् ॥ २९
 क्रुद्धं दृष्ट्वा ततः शक्रो वरमस्मै ददौ पुनः । भाविनौ ते महावीर्यौ शिष्यावनलवर्चसौ ॥ ३०
 अधीयानौ महाभ्रातृौ सहस्रं संहिताबुधौ । एतौ सुरौ महाभागौ मा क्रुध्य द्विजसत्तम ॥ ३१
 इत्युक्त्वा वासवः श्रीमान्सुकर्माणं यशस्विनम् । शान्तक्रोधं द्विजं दृष्ट्वा तत्रैवान्तरधीयत् ॥ ३२
 तस्य शिष्यो भवेद्दीमान्पौष्यर्ज्जु द्विजसत्तमाः । हिरण्यनाभः कौशिल्यो द्वितीयोऽभून्नराधिपः ॥

+ इदमर्थं नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ग. ड. 'तमः' । स । २ ड. 'गत्य ब्रू' । ३ क. ख. 'तमेत' । ४ ख. ड. द्विजः । ५ क. 'हरीत' ।
 ६ ख. ड. 'थाय उ' । ७ ग. ड. 'री' । अटवी । ८ घ. आटवी । ९ ल. घ. ड. पर्णी । १० ख. घ. ड. संमताः ।
 ११ ख. ग. घ. ड. ये । १२ ड. 'श्रुत्वा' । १३ घ. 'हात्मानौ स' । १४ घ. ड. एते सुरा महाभाग सा । १५ ख. ड.
 भवद्दी । १६ ख. घ. ड. 'प्यर्ज्जु द्विज' । १७ ख. घ. 'नाभिः कौ' । १८ क. 'शिक्यो द्वि' ।

[अ०६१ श्लो० ३४-९९]

वायुपुराणम् ।

२११

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

अध्यापर्यचतु पौष्यज्ज्ञी सहस्रार्थं तु संहिताः । ते नान्नोदीच्यसामान्याः शिष्याः पौष्यज्ज्ञिनः शुभाः
शतानि पञ्च कौशिल्यः संहितानां च वीर्यवान् । शिष्या हिरण्यनाभस्य स्मृतास्ते प्राच्यसामगाः ॥
लोकाक्षी कुथुमिथैव कुशीती लाङ्गलिस्तथा । पौष्यज्ज्ञिशिष्याश्चत्वारस्तेषां भेदान्निबोधत ॥ ३६

राणायनीयः सहितण्डिपुत्रस्तस्मादन्यो मूलचारी सुविद्वान् ।

सकैतिपुत्रः सहसात्यपुत्र एतान्भेदान्वित्त लोकाक्षिणस्तु ॥

३७

त्रयस्तु कुथुमेः पुत्रा औरसो रसपासरः । भागवित्तिश्च तेजस्वी त्रिविधाः कौथुमाः स्मृताः ॥

शौरिद्युः शृङ्गिपुत्रश्च द्वावेतौ चरितव्रतौ । राणायनीयः सौमित्रिः सामवेदविशारदौ ॥ ३९

प्रोवाच संहितास्तिष्ठः शृङ्गिपुत्रो महातपाः । चैलः प्राचीनयोगश्च सुरालश्च द्विजोत्तमाः ॥ ४०

प्रोवाच संहिताः पदं तु पाराशर्यस्तु कौथुमः । आसुरायणवैशारूपौ वेदवृद्धपरायणौ ॥ ४१

प्राचीनयोगपुत्रश्च बुद्धिमांश्च पतञ्जलिः । कौथुमस्य तु भेदास्ते पाराशर्यस्य पदं स्मृताः ॥

लाङ्गलिः शालिहोत्रश्च पदं प्रोवाच संहिताः ॥

४२

भोलुकिः कामहानिश्च जैमिनिर्लोमगायिनिः । कण्डुश्च कीहलश्चैव षडेते लाङ्गलाः स्मृताः ॥

एते लाङ्गलिनः शिष्याः संहिता यैः प्रसाधिताः ॥

४३

ततो हिरण्यनाभस्य कृतशिष्यो नृपात्मजः । सोऽकरोच्च चतुर्विंशत्संहिता द्विपदां वरः ॥

प्रोवाच चैव शिष्येभ्यो येभ्यस्तांश्च निबोधत ॥

४४

राडंश्च महवीर्यश्च पञ्चमो वाहनस्तथा । तालकः पाण्डकश्चैव कालिको राजिकस्तथा ॥

गौतमश्चाजवस्तश्च सोमराजोऽपतत्ततः ॥

४५

पृष्टन्नः परिकृष्टश्च उल्लुल्लक एव च । यवीयसश्च वैशालो अङ्गुलीयश्च कौशिकः ॥

४६

सालिमञ्जरिसत्यश्च कापीयः कानिकश्च यः । पराशरश्च धर्मात्मा इति क्रान्तास्तुसामगाः ॥ ४७

सामगानां तु सर्वेषां श्रेष्ठौ द्वौ तु प्रकीर्तितौ । पौष्यजिश्च कृतिश्चैव संहितानां विकल्पकौ ॥ ४८

अथर्वाणं द्विधा कृत्वा सुमन्तुरददाद्विजाः । कबन्धाय गुहः कृत्स्नं स च विद्याद्यथाक्रमम् ॥ ४९

कबन्धस्तु द्विधा कृत्वा पथ्यायैकं पुनर्ददौ । द्वितीयं वेदस्पर्शाय स चतुर्थाऽकरोत्पुनः ॥ ५०

मोदो ब्रह्मवलश्चैव पिप्पलादस्तथैव च । शौकायनिश्च धर्मज्ञश्चतुर्थस्तपनः स्मृतः ॥

वेदस्पर्शस्य चत्वारः शिष्यास्त्वेते दृढव्रताः ॥

५१

पुनश्च त्रिविधं विद्धि पथ्यानां भेदमुत्तमम् । जाजलिः कुमुदादिश्च तृतीयः शौनकः स्मृतः ॥

शौनकस्तु द्विधा कृत्वा ददावेकं तु वैभ्रवे । द्वितीयां संहितां धीमान्सैन्धवायनसंज्ञिते ॥ ५३

सैन्धवो मुञ्जकेशाय भिन्ना सा च द्विधा पुनः । नक्षत्रकल्पो वैतानस्तृतीयः संहिताविधिः ॥

चतुर्थोऽङ्गिरसः कल्पः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः ॥

५४

श्रेष्ठास्त्वथर्वणो ह्येत संहितानां विकल्पनाः । पदशः कृत्वा मयाऽप्युक्तं पुराणमृषिसत्तमाः ॥

१ ख. ग. घ. ड. 'यत पौष्यज्ज्ञिः स' । २ क. नान्योदी' । ३ क. कौशिक्यः । ४ ख. ग. घ. ड. लोकाक्षिः ।
५ घ. ग. औरसा । ६ ख. ग. घ. ड. 'नीयि सौ' । ७ ख. घ. ड. 'पाः । चैलः । ८ ख. घ. 'लिगोत्रस्तु षड्वै प्रो' । ९
क. 'यिनः । क' १० क. कण्डश्च । ११ ग. घ. 'डश्चन्मह' । १२ ग. ड. 'जायतन्ततः । १३ ग. घ. यः पारा' । १४
ग. घ. ड. 'पौष्यज्ज्ञिश्च' । १५ क. पुनः । १६ क. ड. 'शौकाय' । ग. 'शौकाय' । १७ ख. ड. 'यभ्रवे ।

आत्रेयः सुमतिर्धोमान्काश्यपो ह्यकृतव्रणः । भारद्वाजोऽग्निवर्चाश्च वशिष्ठो मित्रयुश्च यः ॥

सावर्णिः सौमदत्तिस्तु सुशर्मा शांशपायनः ॥

६६

एते शिष्या मम ब्रह्मन्पुराणेषु दृढव्रताः । त्रिभिस्तिष्ठः कृतास्तिष्ठः संहिताः पुनरेव हि ॥

काश्यपः संहिताकर्ता सावर्णिः शांशपायनः । सामिका च चतुर्थी स्यात्सा चैषा पूर्वसंहिता ॥

सर्वास्ता हि चतुष्पादाः सर्वाश्चैकार्थवाचिकाः । पाठान्तरे पृथग्भूता वेदशाखा यथा तथा ॥

चतुःसाहस्रिकाः सर्वाः शांशपायनिकामृते ॥

६७

लोमहर्षणिका मूलोत्ततः काश्यपिकाः पराः । सावर्णिकोस्तृतीयास्ता यजुर्वक्त्रार्थपण्डिताः ॥

शांशपायनिकाश्चान्या नोदनीर्थविभूषिताः । सहस्राणि ऋचामष्टौ पदशतानि तथैव च ॥ ६१

एताः पञ्चदशान्याश्च दशान्या दशभिस्तथा । वालखिल्याः सहस्रैषाः ससावर्णाः प्रकीर्तिताः ॥

अष्टौ साम सहस्राणि सामानि च चतुर्दश । आरण्यकं सहोमं च एतद्वायन्ति सामगाः ॥ ६३

द्वादशैव सहस्राणि छन्द आध्वर्यवे स्मृतम् । यजुषां ब्राह्मणानां च तथा व्यासो व्यकल्पयत् ॥

सग्राभ्यारण्यकं तत्स्यात्समन्नकरणं तथा । अतः परं कथानां तु पूर्वा इति विशेषणम् ॥ ६५

ग्राम्यारण्यं समन्नं च ऋग्ब्राह्मणयजुः स्मृतम् । तथा हारिद्रवीयाणां खिलान्युपखिलानि च ॥

तथैव तैत्तिरीयाणां परक्षुद्रा इति स्मृतम् ॥

६६

द्वे सहस्रे शतेन्यूने वेदे वाजसनेयके । ऋग्गणः परिसंख्यातो ब्राह्मणं तु चतुर्गुणम् ॥

६७

अष्टौ सहस्राणि शतानि चाष्टावशीतिरन्यान्यधिकश्च पादः ॥

एतत्प्रमाणं यजुषामृचां च सशुक्रियं साखिलयाज्ञवल्क्यम् ॥

६८

तथा चरणविद्याणां प्रमाणं संहितां शृणु । पदसाहस्रमृचामुक्तमृचः पद्विंशतिः पुनः ॥

एतावदधिकं तेषां यजुः कामं विवक्ष्यति ॥

६९

एकादश सहस्राणि दश चान्या दशोत्तराः । ऋचां दश सहस्राणि अशीतित्रिशतानि च ॥ ७०

सहस्रमेकं मन्त्राणामृचामुक्तं प्रमाणतः । एतावदभृगुविस्तारमन्यच्चाथर्षिकं बहु ॥

७१

ऋचामथर्वणां पञ्च सहस्राणि विनिश्चयः । सहस्रमन्यद्विज्ञेयमृषिभिर्विशतिं विना ॥

७२

एतदङ्गिरसा प्रोक्तं तेषामारण्यकं पुनः । इति संख्या प्रसंख्याता शाखाभेदास्तथैव च ॥

७३

कर्तारश्चैव शाखानां भेदे हेतुस्तथैव च । सर्वमन्वन्ततरेष्वेवं शाखाभेदाः समाः स्मृताः ॥

७४

प्राजापत्या श्रुतिर्नित्या तद्विकल्पास्त्वमे स्मृताः । अनित्यभावाद्देवानां मन्त्रोत्पत्तिः पुनः पुनः ॥

मन्वन्तराणां क्रियते सुराणां नामनिश्चयः । द्वापरेषु पुनर्भेदाः श्रुतीनां परिकीर्तिताः ॥

७६

एवं वेदं तदा न्यस्य भगवानृषिसत्तमः । शिष्येभ्यश्च पुनर्दत्त्वा तपस्तप्तुं गतो वनम् ॥

तस्य शिष्यप्रशिष्यैस्तु शाखाभेदास्त्वमे कृताः ॥

७७

अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः । धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्यास्त्वेताश्चतुर्दश ॥

७८

आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वश्चैव ते त्रयः । अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्यास्त्वष्टादशैव तु ॥

७९

१३ क. ख. ड. 'णिः सोम' । २ ग. घ. ड. 'ला ततः' । ३ ख. ग. घ. ड. 'पिका प' । ४ ख. ग. घ. 'का तृतीया स्यादजुर्वक्त्रार्थ' । ५ ड. 'नार्थ वि' । ६ क. समप्रैखाः स' । ७ क. ग. यथा । ८ ख. ग. घ. ड. 'यानां प्र' । ९ क. 'वक्षति' । १० ख. ग. ड. 'त्तरा' । ११ ग. घ. ड. 'तित्रिश' । १२ ख. 'त्रिदशानि' । १३ ग. घ. 'जाणीति नि' । १४ ख. ग. घ. ड. 'रसां प्रो' । १५ ख. घ. ड. 'भेदे' । १६ क. घ. 'श्रुतानां' । १७ ख. घ. 'तुर्थस्तु वि' ।

अ०६१ श्लो० ८०-१०३]

वायुपुराणम् ।

२१३

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

ज्ञेयां ब्रह्मर्षयः पूर्वं तेभ्यो देवर्षयः पुनः । राजर्षयः पुनस्तेभ्य ऋषिप्रकृतयस्त्रयः ॥
तेभ्य ऋषिप्रकृतयो मुनिभिः संशितव्रतैः ॥

८०

कश्यपेषु वशिष्ठेषु तथा भृग्वङ्गिरोऽत्रिषु । पञ्चस्वेतेषु जायन्ते गोत्रेषु ब्रह्मवादिनः ॥
यस्मादृपन्ति ब्रह्माणं तेन ब्रह्मर्षयः स्मृताः ॥

८१

धर्मस्याथ पुलस्त्यस्य क्रतोश्च पुलहस्य च । प्रत्यूषस्य प्रभासस्य कश्यपस्य तथा पुनः ॥

८२

देवर्षयः सुतास्तेषां नामतस्तान्निबोधत । देवर्षी धर्मपुत्रौ तु नरनारायणाबुभौ ॥

८३

बालखिलयः क्रतोः पुत्राः कर्दमः पुलहस्य तु । कुबेरश्चैव पौलस्त्यः प्रत्यूषस्याचलः स्मृतः ॥

पर्वतो नारदश्चैव कश्यपस्यात्मजाबुभौ । ऋपन्ति देवान्यस्मात्ते तस्माद्देवर्षयः स्मृताः ॥

८५

मानवे वैषये वंशे ऐहवंशे च ये नृपाः । ऐडा ऐक्ष्वाकनाभागा ज्ञेया राजर्षयस्तु ते ॥

८६

ऋपन्ति रञ्जनाद्यस्मात्प्रजा राजर्षयस्ततः । ब्रह्मलोकप्रतिष्ठास्तु स्मृता ब्रह्मर्षयो मताः ॥

८७

देवलोकप्रतिष्ठाश्च ज्ञेया देवर्षयः शृभाः । इन्द्रलोकप्रतिष्ठास्तु सर्वे राजर्षयो मताः ॥

८८

अभिजात्या च तपसा मन्त्रव्याहरणैस्तथा । एवं ब्रह्मर्षयः प्रोक्ता दिव्या राजर्षयस्तु ये ॥

८९

देवर्षयस्तथाऽन्ये च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् । भूतभव्यभवज्ञानं सत्याभिव्याहृतं तथा ॥

९०

संबुद्धास्तु स्वयं ये तु संबुद्धा ये च वै स्वयम् । तपसेह प्रसिद्धा ये गर्भे यैश्च प्रनो[णो]दितम्

मन्त्रव्याहारिणो ये च ऐश्वर्यात्सर्वगाश्च ये । इत्येतै ऋषिभिर्गुक्ता देवद्विजनुयास्तु ये ॥

९२

एतान्भावानधीयाना ये चैत ऋषयो मताः । अमृतैः सप्तभिश्चैव गुणैः सप्तर्षयः स्मृताः ॥

९३

दीर्घायुषो मन्त्रकृत ईश्वरा दिव्यचक्षुषः । बुद्धाः प्रत्यक्षधर्माणो गोत्रं प्रावर्तकाश्च ये ॥

९४

पट्कर्माभिरता जित्यं शालिनो गृहमेधिनः । तुल्यैर्व्यवहरन्ति स्म अदृष्टैः कर्महेतुभिः ॥

९५

अग्राम्यैर्वर्तयन्ति स्म रसैश्चैव स्वयंकृतैः । कुटुम्बिन ऋद्धिमन्तो बाह्यान्तरनिवासिनः ॥

९६

कृतादिषु युगाख्येषु सर्वेष्वेव पुनः पुनः । वर्णाश्रमव्यवस्थानं क्रियन्ते प्रथमं तु वै ॥

९७

प्राप्ते त्रेतायुगमुखे पुनः सप्तर्षयस्त्वह । प्रवर्तयन्ति ये वर्णानाश्रमाश्चैव सर्वशः ॥

तेषामेवान्वये वीरा उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥

९९

जायमाने पिता पुत्रे पुत्रः पितरि चैव हि । एवं समेत्याविच्छेदोद्धर्तयन्त्यायुगक्षयात् ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि प्रोक्तानि गृहमेधिनाम् ॥

९९

अर्यम्भो दक्षिणा ये तु पितृयौणं समाश्रिताः । दाराग्निहोत्रिणस्ते वै ये प्रजाहेतवः स्मृताः ॥

गृहमेधिनां च संख्येयाः श्मशानान्याश्रयन्ति ते । अष्टाशीतिसहस्राणि निहिता उत्तरायणे ॥

ये श्रूयन्ते दिवं प्राप्ता ऋषयो ह्यर्ध्वरेतसः । मन्त्रब्राह्मणकर्तारो जायन्ते ह युगक्षये ॥

एवमावर्तमानास्ते द्वापरेषु पुनः पुनः । कल्पनां भाष्यविद्यानां नानाशास्त्रकृतः क्षत्रे ॥

+ क्रियते तैर्विवरणं त्रेतादौ संयुगे प्रभुः ॥

१०३

+ इदमर्थं नास्ति क. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख. घ. 'या देवर्षे' । २ 'भ्यो ब्रह्मर्षे' । ३ ग. ड. 'प्रभृत' । ४ ख. घ. 'वर्षिष' । ५ घ. 'पञ्चाच' । ६ घ. 'वैयधे व' । ७ ख. ग. ड. 'त वारिषैर्यु' । घ. 'त वा ऋषैर्यु' । ८ सप्त ते । ९ ख. घ. बुद्ध । १० क. ग. घ. 'त्र प्रव' । ११ ग. घ. शालीना गृ । १२ ख. ग. घ. ड. अदृष्टैः । १३ खं. ग. घ. ड. 'गाह्यासु सर्वास्वेव' । १४ घ. 'दाद्वर्ष्य' । १५ क. घ. ड. 'यानं स' । १६ ग. ड. 'ये । क्रियते तैर्व्यवयजितं' । भ' ।

भविष्ये द्वापरे चैव द्रौणिर्द्वैपायनः पुनः । वेदव्यासो ह्यतीतेऽस्मिन्भविता सुमहातपाः ॥ १०४
 भविष्यन्ति भविष्येषु शाखाप्रणयनानि तु । तस्मै तद्ब्रह्मणा ब्रह्म तपसा प्राप्तमव्ययम् ॥ १०५
 तपसा कर्म संप्राप्तं कर्मणा हि ततो यशः । यशसा प्राप्य सत्यं हि सत्येनाप्तो हि चाव्ययः ॥
 अव्ययादमृतं शुक्रममृतात्सर्वमेव हि । ध्रुवमेकाक्षरमिदं स्वात्मन्येव व्यवस्थितम् ॥
 बृहत्त्वाद्वृहणाचैव तद्ब्रह्मेत्यभिधीयते ॥ १०७
 प्रणवावस्थितं भूयो भूर्भुवः स्वरिति स्मृतम् । ऋग्यजुः सामाथर्वानां यत्तस्मै ब्रह्मणे नमः ॥ १०८
 + जगतः प्रलयोत्पत्तौ यत्तत्कारणसंज्ञितम् । महतः परमं गुह्यं तस्मै सुब्रह्मणे नमः ॥ १०९
 अगोधपारमक्षय्यं जगत्संमोहनालयम् । सप्रकाशप्रवृत्तिभ्यां पुरुषार्थप्रयोजनम् ॥ ११०
 सांख्यज्ञानवतां निष्ठा गतिः संगर्दमात्मनः । यत्तदव्यक्तममृतं प्रकृतिब्रह्म शाश्वतम् ॥ १११
 प्रधानमात्मयोनिश्च गुह्यं सत्त्वं च शब्दं च । अविभागस्तथा शुक्रमक्षरं बहुवाचकम् ॥
 परमब्रह्मणे तस्मै नित्यमेव नमो नमः ॥ ११२
 कृते पुनः क्रिया नास्ति कुत एवाकृतक्रिया । सकृदेव कृतं सर्वं यद्वै लोके कृताकृतम् ॥ ११३
 श्रोतव्यं वै श्रुतं वाऽपि तथैवासाधुसाधुताम् । ज्ञातव्यं चाथ मन्तव्यं स्पृष्टव्यं भोज्यमेव च ॥
 द्रष्टव्यं चाथ श्रोतव्यं ज्ञातव्यं वाऽथ किंचन ॥ ११४
 दर्शितं यदनेनैव ज्ञानं तद्वै सुरर्षिणाम् । यद्वै दर्शितवानेष कस्तदन्वेष्टुमर्हति ॥
 सर्वाणि सर्वान्सर्वाश्च भगवानेव सोऽब्रवीत् ॥ ११५
 यदा यत्क्रियते येन तदा तत्सोऽभिपन्यते । * येनेदं क्रियते पूर्वं तदन्येन विभावितम् ॥
 यदा तु क्रियते किंचित्केन चिद्वाङ्मयं क्वचित् । तेनैव तत्कृतं पूर्वं कर्तृणां प्रतिभाति वै ॥ ११७
 विरक्तं चातिरिक्तं च ज्ञानाज्ञाने प्रियाप्रिये । धर्माधर्मौ सुखं दुःखं मृत्युश्चामृतमेव च ॥
 ऊर्ध्वं तिर्यगधोभागस्तस्यैवादृष्टकारणम् ॥ ११८
 स्वायंभुवोऽथ ज्येष्ठस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रत्येकंविद्यं भवति त्रेतास्विह पुनः पुनः ॥ ११९
 व्यस्यते ह्येकविद्यं तद्वापरेषु पुनः पुनः । ब्रह्मा चैतदुवाचाऽऽदौ तस्मिन्वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १२०
 आवर्तमाना ऋषयो युगाख्यासु पुनः पुनः । कुर्वन्ति संहिता ह्येते जायमानाः परस्परम् ॥
 अष्टाशीतिसहस्राणि श्रुतर्षीणां स्मृतानि वै । ता एव संहिता ह्येत आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२२
 श्रिता दक्षिणपन्थानं ये इमशानानि भेजिरे । युगे युगे तु ताः शाखा व्यस्यन्ते तैः पुनः पुनः
 द्वापरोऽपि सर्वेषु संहितांश्च श्रुतर्षिभिः । तेषां गोत्रेष्विमाः शाखा भवन्तीह पुनः पुनः ॥
 ताः शाखास्तत्र कर्तारो भवन्तीह युगक्षयात् ॥ १२४

+ नास्त्ययं श्लोकः ख. घ. पुस्तकयोः । * इदमर्थस्थाने मयेदं क्रियते पूर्वं नैतदन्येन भाषितमिति ख. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ड. व्यासे ह्यं । २ ड. तपसा कर्मणा प्राप्तं कर्मणा वाऽपि तेजसः । पुनश्च तेजसा सत्यं सत्येनाम्भोभिर्व्ययम् । प्राप्तं ब्रह्मामृतं शुक्रं ब्रह्मैवामृतमुच्यते । ३ घ. कर्मणा प्राप्तं कर्मणा वाऽपि तेजसा । पुनश्च तेजसा सत्यं सत्येनाम्भोधिमव्ययम् । तपसा कर्मणा प्राप्तं ब्रह्मैवामृतमुच्यते । ४ घ. क. 'थर्वरूपिणे ब्र' । ५ क. घ. 'गाधापर' । ६ ख. 'गतिरात्म' । ७ घ. दृश्यते । ८ घ. 'थैव साध्वसां' । ९ 'प्रष्टव्यं' । १० ग. घ. ड. प्रातव्यं । ११ घ. ड. 'र्षिणा । यन्नदं' । १२ ख. घ. ड. सर्वं । १३ घ. भवेत् । १४ ख. घ. 'तिरिक्तं' । १५ ख. 'कवेद्यं' । १६ ख. 'हेता' । १७ ख. ग. घ. ड. 'तास्तु श्रु' ।

[अ० ६१ श्लो० १२९-१४९]

वायुपुराणम् ।

२१५

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

एवमेव तु विज्ञेयं व्यतीतानागतेष्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शाखाप्रणयनानि वै ॥ १२५
 अतीतेषु अतीतानि वर्तन्ते सांप्रतेषु च । भविष्याणि च यात्रि स्युर्वर्ण्यन्तेऽनागतेष्वपि ॥
 पूर्वेण पश्चिमं ज्ञेयं वर्तमानेन चोभयम् । एतेन क्रमयोगेन (ण) मन्वन्तरविनिश्चयः ॥ १२७
 एवं देवाश्च पितर ऋषयो मनवश्च ये । मन्त्रैः सहोर्ध्वं गच्छति ह्यवर्तन्ते च तैः सह ॥ १२८
 जनलोकात्सुराः सर्वे पशुकल्पात्पुनः पुनः । पर्याप्तकाले संप्राप्ते संभूता नैव [ध] नस्य तु ॥ १२९
 अवश्यं भाविनाऽर्थेन संबध्यन्ते तदा तु ते । ततस्ते दोषवज्जन्म पश्यन्ते रागपूर्वकम् ॥ १३०
 निवर्तते तदा वृत्तिस्तेषामादोषदर्शनात् । एवं देवयुगानीह दश कृत्वा निवर्तते ॥ १३१
 जनलोकात्तपोलोकं गच्छन्तीहानिवर्तनम् । एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः ॥
 निधनं ब्रह्मलोके वै गतानि मुनिभिः सह ॥ १३२
 न शक्यमानुपूर्वेण तेषां वक्तुं सविस्तरम् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानाच्च सर्वशः ॥
 मन्वन्तराण्यतीतानि यानि कल्पैः पुरा सह । पितृभिर्मुनिभिर्देवैः सार्धं सप्तर्षिभिश्च वै ॥
 कालेन प्रतिसृष्टानां युगानां च निवर्तनम् ॥ १३४
 एतेन क्रमयोगेन (ण) कल्पमन्वन्तराणि तु । सप्रजामि व्यतीतानि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १३५
 मन्वन्तरान्ते संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥ १३६
 न शक्यमानुपूर्वेण वक्तुं वर्षशतैरपि । विस्तरस्तु निसर्गस्य संहारस्य च सर्वशः ॥
 मन्वन्तरस्य संख्या तु मानुषेण निबोधत ॥ १३७
 देवतानामृषीणां च संख्यानार्थविशारदैः । त्रिंशत्कोट्यस्तु संपूर्णाः संख्याताः संख्यया द्विजैः
 सप्तषष्टिस्तथाऽन्यानि नियुतानि च संख्यया । त्रिंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं सांधिकाद्विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा मानुषेण प्रकीर्तिता । वत्सरेणैव दिव्येन प्रवक्ष्याम्यन्तरं मनोः ॥ १४०
 अष्टौ शतसहस्राणि दिव्यया संख्यया स्मृतम् । द्विपञ्चाशत्तथाऽन्यानि सहस्राण्यधिकानि तु ॥
 चतुर्दशगुणो ह्येष काल आभूतसंप्लवः । पूर्णं युगसहस्रं स्यात्तदहर्ब्रह्मणः स्मृतम् ॥ १४२
 तत्र सर्वाणि भूतानि दग्धान्यादित्यरश्मिभिः । ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सह देवर्षिदानवैः ॥
 प्रविशन्ति सुरश्रेष्ठं देवदेवं महेश्वरम् ॥ १४३
 स स्रष्टा सर्वभूतानि कल्पादिषु पुनः पुनः । इत्येष स्थितिकालो वै मनोर्देवर्षिभिः सह ॥ १४४
 सर्वमन्वन्तराणां वै प्रतिसंधिं निबोधत । युगाख्या या समुद्दिष्टा प्रागेवास्मिन्मर्याऽनघाः ॥
 कृतत्रेतादिसंयुक्तं चतुर्युगमिति स्मृतम् । तदेकसप्ततिगुणं परिवृत्तं तु साधिकम् ॥
 मनोरेतमधीकारं प्रोवाच भगवान्प्रभुः ॥ १४६
 एवं मन्वन्तराणां तु सर्वेषामेव लक्षणम् । अतीतानागतानां वै वर्तमानेन कीर्तितम् ॥ १४७
 इत्येष कीर्तितः सर्गो मनोः स्वायंभुवस्य ह । प्रतिसंधिं तु वक्ष्यामि तस्य चैवापरस्य तु ॥
 मन्वन्तरं यथा पूर्वमृषिभिर्देवतैः सह । अवश्यं भाविनाऽर्थेन यथा तद्वै निवर्तते ॥ १४९

१ घ. 'तेष्विह' । पू० । २ ख. ग. घ. ड. 'र्यासका' । ३ ख. घ. 'नैघन' । ४ ख. घ. ड. 'वश्यभा' । ५ ख. घ. 'इयन्तो राजपु' । ६ ख. घ. 'रात् । अ' । ७ क. 'यं सोऽधिकान्विना' । घ. ड. 'यं सांधिकान्विना' । ८ ख. ग. घ. ड. 'म् । द्वाप' । ९ ड. 'तानां' । १० क. 'या तव' । हू. । ११ घ. 'धितम् । म' । १२ क. 'रेकम्' ।

अस्मिन्मन्वन्तरे पूर्वं त्रैलोक्यस्येश्वरास्तु ये । सप्तर्षयश्च देवास्ते पितरो मनवस्तथा ॥
मन्वन्तरस्य काले तु संपूर्णे साधकास्तथा ॥ १५०
क्षीणाधिकाराः संवृत्ता बुद्ध्वा पर्यायमात्मनः । महर्लोक्या ते सर्वे उन्मुखा दधिरे गतिम् ॥
ततो मन्वन्तरे तस्मिन्प्रक्षीणा देवतास्तु ताः । संपूर्णे स्थितिकाले तु तिष्ठन्त्येकं कृतं युगम् ॥
उत्पद्यन्ते भविष्याश्च यावन्मन्वन्तरेश्वराः । देवताः पितरश्चैव ऋषयो मनुरेव च ॥ १५३
मन्वन्तरे तु संपूर्णे यद्यन्यद्वै कलौ युगे । संपद्यते कृतं तेषु कलिशिष्टेषु वै तदा ॥ १५४
यथा कृतस्य संतानः कलिपूर्वः स्मृतो बुधैः । तथा मन्वन्तरान्तेषु आदिर्मन्वन्तरस्य च ॥ १५५
क्षीणे मन्वन्तरे पूर्वं प्रवृत्ते चापरे पुनः । मुखे कृतयुगस्याथ तेषां शिष्टास्तु ये तदा ॥ १५६
सप्तर्षयो मनुश्चैव कालावेक्षास्तु ये स्थिताः । मन्वन्तरं प्रतीक्षन्ते क्षीयन्ते तपसि स्थिताः ॥
मन्वन्तरव्यवस्थार्थं संतत्यर्थं च सर्वशः । पूर्ववत्संप्रवर्तन्ते प्रवृत्ते वृष्टिसर्जने ॥ १५८
द्वन्द्वेषु संप्रवृत्तेषु उत्पन्नास्वौषधीषु च । प्रजासु च निकेतासु संस्थितासु क्वचित्क्वचित् ॥ १५९
वार्तायां तु प्रवृत्तायां सद्धर्म ऋषिभाविते । निरानन्दे गते लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ १६०
अग्रामनगरे चैव वर्णाश्रमविवर्जिते । पूर्वमन्वन्तरे शिष्टे ये भवन्तीह धार्मिकाः ॥
सप्तर्षयो मनुश्चैव संतानार्थं व्यवस्थिताः ॥ १६१
प्रजार्थं तपतां तेषां तपः पुरमदुश्चरम् । उत्पद्यन्तीह सर्वेषां निधनेष्विह सर्वशः ॥ १६२
देवासुराः पितृगणा मुनयो मनवस्तथा । सर्पा भूताः पिशाचाश्च गन्धर्वा यक्षराक्षसाः ॥ १६३
ततस्तेषां तु ये शिष्टाः शिष्टाचारान्प्रचक्षते । सप्तर्षयो मनुश्चैव आदौ मन्वन्तरस्य ह ॥
प्रारभन्ते च कर्माणि मनुष्या दैवतैः सह ॥ १६४
मन्वन्तरादौ प्रागेव त्रेतायुगमुखे ततः । पूर्वं देवास्ततस्ते वै स्थिते धर्मे तु सर्वशः ॥ १६५
ऋषीणां ब्रह्मचर्येण गत्वाऽनृप्यं तु वै ततः । पितॄणां प्रजया चैव देवानामिज्यया तथा ॥ १६६
शतं वर्षसहस्राणि धर्मे वर्णात्मके स्थिताः । त्रयीं वार्ता दण्डनीतिं धर्मान्वर्णाश्रमांस्तथा ॥
स्थापयित्वाऽऽश्रमांश्चैव स्वर्गाय दधिरे मतीः ॥ १६७
पूर्वं देवेषु तेष्वेव स्वर्गाय प्रमुखेषु च । पूर्वं देवास्ततस्ते वै स्थिता धर्मेण कृत्स्नशः ॥ १६८
मन्वन्तरे परावृत्ते स्थानान्युत्सृज्य सर्वशः । मन्त्रैः सहोर्ध्वं गच्छन्ति महर्लोकमनाययम् ॥ १६९
विनिवृत्तविकारास्ते मानसीं सिद्धिमास्थिताः । अवैक्ष्यमाणा वशिनस्तिष्ठन्त्याभूतसंश्रवम् ॥
ततस्तेषु व्यतीतेषु सर्वेष्वेतेषु सर्वदा । शून्येषु देवस्थानेषु त्रैलोक्ये तेषु सर्वशः ॥
उपस्थिता इहैवान्ये देवा ये स्वर्गवासिनः ॥ १७१
ततस्ते तपसा युक्ता स्थानान्यापूरयन्ति वै । सत्येन ब्रह्मचर्येण श्रुतेन च समन्विताः ॥ १७२
सप्तर्षीणां मनोश्चैव देवानां पितृभिः सह । निधनानीह पूर्वेषामादिना च भविष्यताम् ॥ १७३
तेषामत्यन्तविच्छेद इह मन्वन्तरक्षयात् । एवं पूर्वानुपूर्वेण स्थितिरेषाऽनवस्थिता ॥
मन्वन्तरेषु सर्वेषु यावदाभूतसंश्रवम् ॥ १७४
एवं मन्वन्तराणां तु प्रतिसंधानलक्षणम् । अतीतानागतानां तु प्रोक्तं स्वायंभुवेन तु ॥ १७५

[अ०६११२ श्लो० १७६-१८६।१-३] वायुपुराणम् ।

२१७

(पृथिवीदोहनम्)

मन्वन्तरेष्वतीतेषु भविष्याणां तु साधनम् । एवमत्यन्तविच्छिन्नं भवत्याभूतसंप्रवात् ॥

१७६

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि एकान्ततस्तानि महर्गतानि ॥

महर्जनं चैव जनं तपश्च एकान्तगानि स्म भवन्ति सत्ये ॥

१७७

तद्भाविनां तत्र तु दर्शनेन नानात्वदृष्टेन च प्रत्ययेन ॥

सत्ये स्थितानीह तदा तु तानि प्राप्ते विकारे प्रतिसर्गकाले ॥

१७८

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि मुञ्चन्ति सत्यं तु ततोऽपरान्ते ॥

ततोऽभियोगाद्विषमप्रमाणं विशन्ति नारायणमेव देवम् ॥

१७९

मन्वन्तराणां परिवर्तनेषु चिरप्रवृत्तेषु विधिस्वभावात् ॥

क्षणं रसं तिष्ठति जीवलोकः क्षयोदयाभ्यां परिवन्दमानः ॥

१८०

इत्युत्तराण्येवमृषिस्तुतानां धर्मात्मनां दिव्यदृशां मनूनाम् ॥

वायुप्रणीतान्युपलभ्य दृश्यं दिव्यौजसा व्याससमासयोगैः ॥

१८१

सर्वाणि राजर्षिसुरर्षिमन्ति ब्रह्मर्षिदेवोरगवन्ति चैव ॥

सुरेशसप्तर्षिपितृप्रजैर्युक्तानि सम्यक्परिवर्तनानि ॥

१८२

उदारवंशाभिजनद्युतीनां प्रकृष्टमेधाभिसमेधितानां ॥

कीर्तिद्युतिख्यातिभिरन्वितानां पुण्यं हि विख्यापनमीश्वराणाम् ॥

१८३

स्वर्गीयमेतत्परमं पवित्रं पुत्रीयमेतच्च परं रहस्यम् ॥

जप्यं महत्पर्वसु चैतदुच्यते दुःस्वप्नशान्तिः परमायुषेयम् ॥

१८४

प्रजेशदेवर्षिमनुप्रधानां पुण्यप्रसूतिं प्रथितामजस्य ॥

ममापि विख्यापनसंयमाय सिद्धिं जुषध्वं सुमहेशतत्त्वम् ॥

१८५

इत्येतदन्तरं प्रोक्तं मनोः स्वायंभुवस्य तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्णयाम्यहम् ॥ १८६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रजापतिवंशानुकीर्तनं नामैकषष्ठ्यध्यायः ॥ ६१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५०८६

अथ द्विषष्ठ्यध्यायः ।

पृथिवीदोहनम् ।

शांशपायन उवाच—

क्रमं मन्वन्तराणां तु ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः । दैवतानां च सर्वेषां ये च यस्यान्तरे मनोः ॥ १

सूत उवाच—

मन्वन्तराणि यानि स्युरतीतानागतानि ह । समासाद्विस्तराच्चैव ब्रुवतो वै निबोधत ॥ २

स्वायंभुवो मनुः पूर्वं मनुः स्वाराचिषस्तर्था । औत्तमस्तामसश्चैव तथा रैवतचाक्षुषौ ॥

षडेते मनवोऽतीता वक्ष्याम्यष्टावनागतान् ॥ ३

१ ख. ग. घ. ङ. 'हृत्ता' । २ ख. ग. घ. ङ. 'हृज्जनं' । ३ ख. ग. ङ. 'जसां व्या' । ४ घ. 'वर्तितानि' ।
 ५ ग. ङ. 'वर्तया' । ६ ख. तु 'धोतु' । ७ क. 'तः देव' । ८ घ. ङ. 'था । उत्त' ।

सावर्णाः पञ्चरौच्यश्च भौत्यो वैवस्वतस्तथा । वक्ष्याम्येतान्पुंस्तत्तु मनोवैवस्वतस्य ह ॥ ४

मनवः पञ्च येऽतीता मानवांस्तान्निबोधत । मन्वन्तरं मया चोक्तं क्रान्तं स्वायंभुवस्य ह ॥ ५

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मनोः स्वारोचिपस्य च । प्रजासर्गं समासेन द्वितीयस्य महात्मनः ॥ ६

*आसन्वै तुषिता देवा मनुस्वारोचिपेन्तरे । पारावताश्च विद्वांसो द्वावेव तु गणौ स्मृतौ ॥ ७

तुषितायां समुत्पन्नाः क्रतोः पुत्राः स्वरोचिषे । पारावताश्च शिष्टाश्च द्वादशौ तौ गणौ स्मृतौ ॥

छन्दजाश्च चतुर्विंशद्देवास्ते वै तदा स्मर्ताः ॥ ८

धैवस्य शोऽथ वामान्यो गोपा देवायतस्तथा । अजश्च भगवान्देवो दुरोणश्च महाबलः ॥ ९

आपश्चापि महाबहुर्महौजाश्चापि वीर्यवान् । चिकित्वाग्निभृतो यश्च अंशो यश्चैव पठ्यते ॥

×अजश्च द्वादशस्तेषां तुषिताः परिकीर्तिताः । इत्येते क्रतुपुत्रास्तु तदाऽऽसन्सोमपायिनः ॥ ११

प्रचेताश्चैव यो देवो विश्वदेवास्तथैव च । समञ्जो विश्रुतो यश्च अजिह्मश्चारिमर्दनः ॥ १२

अजिह्मानमहीयानौ विश्वावन्तौ तथैव च । अजोषौ च महाभागौ यवीयश्च महाबलः ॥ १३

होता यज्वा च इत्येते पराक्रान्ताः परावताः । इत्येता देवता ह्यासन्मनुस्वारोचिपेऽन्तरे ॥ १४

सोमपास्तु तदा ह्येताश्चतुर्विंशतिदेवताः । तेषामिन्द्रस्तदा ह्यासीद्वैधश्च लोकविश्रुतः ॥ १५

ऊर्जो वसिष्ठपुत्रस्तु स्तम्भः काश्यप एव च । भार्गवश्च तदा द्रोणो ऋषभोऽङ्गिरसस्तथा ॥ १६

[+ पौलस्त्यश्चैव दत्तात्रिरात्रेयो निश्चलस्तथा । पौलहस्य च धावास्तु एते सप्तर्षयः स्मृताः] १७

चैत्रः कविरुतश्चैव कृतान्तो विश्रुतो रविः । बृहद्बृहो नवश्चैव शुभाश्चैते नव स्मृताः ॥ १८

मनोः स्वारोचिपस्यैते पुत्रा वंशकराः स्मृताः । पुराणे परिसंख्याता द्वितीयं चैतदन्तरम् ॥ १९

सप्तर्षयो मनुर्देवाः पितरश्च चतुष्टयम् । मूलं मन्वन्तरस्यैते तेषां चैवान्तरे प्रजाः ॥ २०

ऋषीणां देवताः पुत्राः पितरो देवसूनवः । ऋषयो देवपुत्राश्च इति शास्त्रविनिश्चयः ॥ २१

मनोः क्षत्रं विशश्चैव सप्तर्षिभ्यो द्विजातयः । एतन्मन्वन्तरं प्रोक्तं समासान्न तु विस्तरात् ॥ २२

स्वायंभुवेन विस्तारो ज्ञेयः स्वारोचिपस्य तु । न शक्यो विस्तरस्तस्य वक्तुं वर्षशतैरपि ॥

पुनरुक्तबहुत्वात्तु प्रजानां वै कुले कुले ॥ २३

तृतीयस्त्वथ पर्यायं औत्तमस्यान्तरे मनोः । पञ्च देवगणाः प्रोक्तास्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥ २४

सुधामानश्च देवाश्च ये चान्ये वशवर्तिनः । प्रतर्दनाः शिवाः सत्या गणा द्वादश वै स्मृताः ॥

सत्यो धृतिर्दमो दान्तः क्षमः क्षामो धृतिः शाचः । ईषांर्जाश्च तथा ज्येष्ठो वपुष्मांश्चैव द्वादश ॥

इत्येते नामभिः क्रान्ताः सुधामानस्तु द्वादश ॥ २५

सहस्रधारो विश्वात्मा शान्तारो बृहद्बसुः । विश्वधा विश्वकर्मा च मनस्वन्तो विराड्यंशाः ॥

ज्योतिश्चैव विभाव्यश्च कीर्तिमान्वंशकारिणः । अन्यानाराधितो देवो वसुधिष्णो विवस्वसुः ॥

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । × इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ड. पुनस्तास्तु म । २ ग. ड. चोद्यका । ३ ख. ग. ड. मनोः स्वा । ४ ख. ग. ड. ०२ । परा । ५ ख. घ. ०५ । परा । ६ ख. घ. ०६ । वैधस्य । ७ ख. पदका । ग. घ. ड. पदका । ८ घ. तथा । ९ ड. विकृत । १० ख. घ. विश्रुतो । ११ क. व सुताश्चैव । १२ ख. जेषु परिख्या । १३ ग. घ. ड. शक्यं । १४ ख. य उक्त । १५ क. चैव । १६ ख. घ. तिमिरो दा । १७ ख. स्मृतिः । १८ ख. घ. शतधारो । १९ ग. घ. ड. ज्येष्ठः । २० ख. घ. धिते देवो व । २१ ख. ड. धिष्ठो वि ।

[अ०६२ श्लो० २८-४८]

वायुपुराणम् ।

२१९

(पृथिवीदोहनम्)

- दिनक्रतुः सुधर्मा च धृतवर्मा यशस्विनः । केतुमांश्चैव इत्येते कीर्तितास्तु प्रेम्दर्शनाः ॥ २८
- हंसस्वरोऽहिहा चैव प्रतर्दनयशस्करो । सुदानो वसुदानश्च सुमञ्जसविपावुभौ ॥ २९
- यत्तु बाहयतिश्चैव सुवित्तमुनयस्तथा । शिवा ह्येते तु विज्ञेया यज्ञिया द्वादशापराः ॥ ३०
- सत्त्वानामपि नामानि निबाधत यथामतम् । दिक्पतिर्वाक्पतिश्चैव त्रिभुवः शंभुस्तथैव च ॥ ३१
- स्वमृडीकोऽधिपश्चैव वर्चोधा मुह्यसर्वशः । वासवश्च सदाश्वश्च क्षेपानन्दौ तथैव च ॥ ३२
- सत्या ह्येते परिक्रान्ता यज्ञिया द्वादशापराः । इत्येता देवता ह्यासन्नौत्तमस्यान्तरे मनोः ॥ ३३
- अजश्च परशुश्चैव दिव्यो दिव्यौपधिनयः । देवानुजश्चाप्रतिमो महोत्साहौशिजस्तथा ॥ ३४
- विनीतश्च सुकेतुश्च सुमित्रः सुबलः शुचिः । औत्तमस्य मनोः पुत्रास्त्रयोदश मर्हात्मनः ॥
- एते क्षत्रप्रणेतारस्तृतीयं चैतदन्तरम् ॥
- औत्तमो परिसंख्यातः सर्गः स्वारोचिषेण तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च तामसांस्तान्निबोधत ॥
- चतुर्थे त्वथ पर्याये तामसस्यान्तरे मनोः । [*सत्याः स्वरूपाः सुधियो हरयश्चतुरो गणाः ॥ ३७
- पुलस्त्यपुत्रस्य सुतास्तामसस्यान्तरे मनोः] । गणस्तु तेषां देवानामेकैकः पञ्चविंशकः ॥ ३८
- इन्द्रियाणां शतं यद्वि मुनयः प्रतिजानते । सत्यप्राणास्तु शीर्ष्यणास्तमश्चैवाष्टमस्तथा ॥
- इन्द्रियाणि तदा देवा मनोस्तस्यान्तरे स्मृताः ॥ ३९
- तेषां च प्रभुदेवानां शिविरिन्द्रः प्रतापवान् । सप्तर्षयोऽन्तरे चैव तान्निबोधत सत्तमाः ॥ ४०
- काव्यो हर्षस्तथा चैव कांड्यपः पृथुरेव च । आत्रेयश्चाग्निरित्येव ज्योतिर्धामा च भार्गवः ॥ ४१
- पौलहो वनपीठश्च गोत्रवासिष्ठ एव च । चैत्रस्तथाऽपि पौलस्त्य ऋषयस्तामसेऽन्तरे ॥ ४२
- जनुर्घण्डस्तथा शान्तिर्नरः ख्यातिर्भयस्तथा । प्रियमृत्यो ह्यवक्षिश्च पृष्ठलोढो दृढोद्यतः ॥
- ऋतश्च ऋतवन्धुश्च तामसस्य मनोः सुताः ॥ ४३
- पञ्चमे त्वथ पर्याये मनोश्चारिष्णवेऽन्तरे । गणार्स्तु सुसमारुपाता देवतानां निबोधत ॥ ४४
- अमृतात्माभूतरजोविकुण्ठाः ससुमेधसः । चरिष्णोस्तु शुभाः पुत्रा वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥
- चतुर्दश च चत्वारो गणास्तेषां तु भास्वराः ॥ ४५
- स्वैर्भवितोऽग्निभासश्च प्रत्येतिष्ठातृस्तथा । सुमतिर्वाविरावश्च वाचिनोदः स्रवास्तथा ॥ ४६
- प्रविराशी च वादश्च प्राशश्चेति चतुर्दश । अमृताभाः स्मृता ह्येते देवाश्चारिष्णवेऽन्तरे ॥ ४७
- मतिश्च सुमतिश्चैव ऋतस्यौ तथैव च । आवृतिर्विवृतिश्चैव मदो विनय एव च ॥ ४८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. घ. ड. 'स्विजाः । के' । २ ख. ड. प्रतर्दनाः । घ. प्रदर्शनाः । ३ क. 'भो । जन्तुवा' । ४ ख. ग. घ. ड. 'त्तमुन' । ५ ग. 'राः । पश्चाना' । ६ क. ख. सत्याना' । ७ ख. ग. ग. ड. 'शः । राश्वश्चैव स' । ८ घ. 'हावलाः । ए । ९ ग. ड. 'त्याः सुपाराः सुरिहा ह' । १० घ. ड. कश्यपः । ११ क. ख. ग. 'तिधा' । १२ ग. ड. 'र्गवाः । पो' । १३ क. गोत्रे वा' । १४ ख. च । चित्र' । १५ ख. 'रे । अनु घण्टुस्त' । घ. 'रे । अनुर्दण्ड' । १६ ग. ड. 'घण्टस्त' । १७ घ. ड. 'लोढोऽपुष्ट' । कृतश्च कृत' । १८ ख. घ. ड. 'स्तु ये स' । १९ ख. ग. घ. ड. 'ताभो भूतरजा वैकुण्ठः स' । २० क. स्वत्रवि' । २१ ग. घ. 'श्च सत्यति' । २२ ख. ड. 'नोदश्रवा' । २३ ख. घ. ड. प्रविराशी च । २४ ख. घ. ड. 'श्च शतश्चे' । ग. 'श्च शतश्चेति' । २५ ख. १. ड. च । अमृ' ।

- जेता जिष्णुः सदृशैव द्युतिर्माञ्श्रवस्तथा । इत्येतानीह नामानि आभूतरजसां विदुः ॥ ४९
- वृषभेत्ता जयो भीमः शुचिर्दान्तो यशो दमः । नाथो विद्वानजेयश्च कृशो गौरो ध्रुवस्तथा ॥ ५०
- कीर्तितास्तु विकुण्ठा वै सुमेधास्तु निबोधत ॥ ५१
- मेधा मेधातिथिश्चैव सत्यमेधास्तथैव च । पृथ्विमेधालपमेधाश्च भूयोमेधादयः प्रभुः ॥ ५२
- दीप्तिमेधा यशोमेधा स्थिरमेधास्तथैव च । सर्वमेधाश्चमेधाश्च प्रतिमेधाश्च यः स्मृतः ॥ ५३
- मेधावान्मेधहर्ता च कीर्तितास्तु सुमेधसः ॥ ५४
- विभुरिन्द्रस्तदा तेषामासीद्विक्रान्तपौरुषः । पौलस्त्यो वेदबाहुश्च यजुर्नामा च काश्यपः ॥ ५५
- हिरण्यरोमाङ्गिरसौ वेदश्रीश्चैव भार्गवः । ऊर्ध्वबाहुश्च वासिष्ठः पर्जन्यः पौलहस्तथा ॥ ५६
- सत्यनेत्रस्तथाऽऽश्रेया ऋषयो रैवतान्तरे ॥ ५७
- महापुराणसंभाव्यः प्रत्यङ्गपरहा शुचिः । बलवन्धुर्निरामित्रः केतुभृजो दृढव्रतः ॥ ५८
- चरिष्णवस्य पुत्रास्ते पञ्चमं चैतदन्तरम् ॥ ५९
- स्वारोचिषोत्तमश्चैव तामसो रैवतस्तथा । प्रियव्रतान्वया ह्येते चन्वारो मनवस्तथा ॥ ६०
- षष्ठे खल्वथ पर्याये देवा ये चाक्षुषेऽन्तरे । आद्याः प्रसूता भाव्याश्च पृथुकाश्च दिवौकसः ॥ ६१
- महानुभावा लेखाश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ६२
- दिवौकसः सर्ग एष प्रोच्यते मातृनामभिः । अत्रेः पुत्रस्य नप्तार आरण्यस्य प्रजापतेः ॥ ६३
- गणश्च तेषां देवानामेकैको ह्यष्टकः स्मृतः ॥ ६४
- अन्तरीक्षो वसुहयो ह्यतिथिश्च प्रियव्रतः । श्रोता मन्ता सुमन्ता च आद्या ह्येते प्रकीर्तिताः ॥ ६५
- इयेनभद्रस्तथा पश्यः पृथ्वीनेत्रो महायशः । सुमनाश्च सुवेताश्च रैवतः सुप्रचेतसः ॥ ६६
- द्युतिश्चैव महामन्त्रः प्रसूत्याः परिकीर्तिताः ॥ ६७
- विजयः सुजयश्चैव मनोद्यानौ तथैव च । सुमतिः सुपरिश्चैव विज्ञातोऽर्थपतिश्च यः ॥ ६८
- भाव्या ह्येते स्मृता देवाः पृथुकास्तु निबोधत ॥ ६९
- अजिष्ठः शाक्यनो देवो वानपृष्ठस्तथैव च । शांकरः सत्यधृष्णश्च विष्णुश्च विजयस्तथा ॥ ७०
- अजितश्च महाभागः पृथुकास्ते दिवौकसः ॥ ७१
- लेखास्तथा प्रवक्ष्यामि ब्रुवतो मे निबोधत । मनोजवः प्रघासस्तु प्रचेतास्तु महायशोः ॥ ७२
- वातो ध्रुवक्षितिश्चैव अद्भुतश्चैव वीर्यवान् । अवनो बृहस्पतिश्चैव लेखाः संपरिकीर्तिताः ॥ ७३
- मनोजवो महावीर्यस्तेषामिन्द्रस्तदाऽभवत् । उन्नतो भार्गवश्चैव हविष्मानङ्गिरः सुतः ॥ ७४
- सुधार्मा काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजस्तथा । अतिमानश्च पौलस्त्यः सहिष्णुः पौलहस्तथा ॥ ७५
- मधुरात्रेय इत्येते सप्त वै चाक्षुषेन्तरे ॥ ७६
- ऊरुः पूरुः शतद्युम्नस्तपस्वी सत्यवाकृतिः । अग्निष्णुदतिरात्रश्च सद्युम्नश्चेति ते नव ॥ ७७

१ ग. घ. विष्णुः । २ क. 'मानसव' । ३ ख. ग. ड. कृशगौ । घ. कृतगौ । ४ घ. काश्यपः । ५ क. ख. ड. 'रसो वे' । ६ घ. 'मित्रः केतुभृजो' । ७ ग. ड. 'भावो ले' । ८ ख. 'ते नाममातृभिः' । ९ ख. 'पश्यने' । १० ख. ग. 'सुचेता' । ११ क. ड. 'सूताः प' । १२ ग. घ. ड. 'मनस्योनौ' । १३ ख. ग. घ. यः । भवा ह्ये । १४ ड. च । शांकरः सत्यधृष्णश्च । १५ ख. घ. 'शाः' । ध्रुवो ध्रु' । १६ ग. घ. ड. 'मा काश्यप' । १७ ख. ग. घ. ड. 'अभिमा' ।

[अ०१२श्लो०१८-१०]

वायुपुराणम् ।

२२१

(पृथिवीदोहनम्)

अभिमन्युश्च दशमो नौद्वलेया मनोः सुताः । चाक्षुषस्य सुता ह्येते षष्ठं चैव तदन्तरम् ॥ ६८
वैवस्वतेन संख्यातस्तस्य सर्गो महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथितं वै मया द्विजाः ॥

ऋषय ऊचुः—

चाक्षुषस्य तु दायादः संभूतः कश्यपान्वये । तस्यान्ववाये येऽप्यन्ये तन्नो ब्रूहि यथावैतथम् ॥ ७०

सूत उवाच—

चाक्षुषस्य निसर्गं तु समासाच्छ्रोतुमर्हथ । तस्यान्ववाये संभूतः पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ ७१

प्रजानां पतयश्चान्ये दक्षः प्राचेतसस्तथा । उत्तानपादं जग्राह पुत्रमग्निः प्रजापतिः ॥ ७२

दक्षकस्य तु पुत्रोऽस्य राजा ह्यासीत्प्रजापतेः । स्वायंभुवेन मनुना दत्तोऽत्रेः कारणं प्रति ॥ ७३

मन्वन्तरमथाऽऽसाद्य भविष्यं चाक्षुषस्य ह । षष्ठं तदनुवक्ष्यामि उपोद्घातेन वै द्विजाः ॥ ७४

उत्तानपादाचर्तुरा सूनृता वित्तभाविनी । *धर्मस्य कन्या धर्मज्ञा सूनृता नाम विश्रुता ॥ ७५

उत्पन्ना चाधिधर्मेण ध्रुवस्य जननी शुभा । धर्मस्य पत्न्यां लक्ष्यां वै उत्पन्ना सा शुचिस्मिता ॥

ध्रुवं च कीर्तिमन्तं च अयस्मन्तं वसुं तथा । उत्तानपादोऽजनयत्कन्ये द्वे च शुचिस्मिते ॥

मनस्विती स्वरां चैव तयोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

ध्रुवो वर्षमहस्ताणि दश दिव्यानि वीर्यवान् । तपस्तेपे निराहारः प्रार्थयन्विपुलं यशः ॥ ७७

त्रेतायुगे तु प्रथमे पौत्रः स्वायंभुवस्य सः । आत्मानं धारयन्योगात्प्रार्थयन्सुमहद्यशः ॥ ७८

तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतो ज्योतिषां स्थानमुत्तमम् । आभूतसंप्तुवं हृद्यमस्तोदयविवर्जितम् ॥ ७९

तस्यातिमात्रामृद्धिं च महिमानं निरीक्ष्य ह । दैत्यासुराणामाचार्यः श्लोकमप्युशना जगौ ॥ ८०

अहोऽस्य तपसो वीर्यमहो श्रुतमहो हुतम् । स्थिताः सप्तर्षयः कृत्वा यदेनमुपरि ध्रुवम् ॥

ध्रुवं दिवं समासक्तमीश्वरः स दिवस्पतिः ॥ ८१

ध्रुवात्पुष्टिं च भव्यं च भूमिः सा सुषुवे नृपौ । स्वां छायामाह वै पुष्टिर्भव नारी तु तां विभुः ॥

सत्याभिव्याहृते तस्य सद्यः स्त्री साऽभवत्तदा । दिव्यसंहननाच्छाया दिव्याभरणभूषिता ॥ ८३

छायायां पुष्टिराधत्त पञ्च पुत्रानकल्मषान् । प्राचीनगर्भं वृषकं वृकं च वृकलं धृतिम् ॥ ८४

पत्नी प्राचीनगर्भस्य सुवर्चा सुषुवे नृपम् । नाम्नोदारधियं पुत्रमिन्द्रो यः पूर्वजन्मनि ॥ ८५

संवत्सरमहस्तान्ते सकृदाहारमाहरत् । एवं मन्वन्तरं युक्तमिन्द्रत्वं प्राप्तवान्विभुः ॥ ८६

उदारधेः सुतं भद्राऽजनयत्सा दिवंजयम् । रिपुं रिपुंजयं जज्ञे वराङ्गी सा दिवंजयात् ॥ ८७

रिपोराधत्त वृद्धी चाक्षुषं सर्वतेजसम् । + तस्य पुत्रो मनुर्विद्वान्ब्रह्मज्ञप्रवर्तकः ॥ ८८

व्यजीजनत्पुष्करिण्यां वारुण्यां चोक्षुषं मनुम् । प्रजापतेरात्मजायामरण्यस्य महात्मनः ॥ ८९

+ चाक्षुषं नाम विख्यातं मनुं धर्मार्थकोविदम् । मनोरजायन्त दर्शं लङ्गलायां शुभाः सुताः ॥

कन्यायां वै महार्भांगे वैराजस्य प्रजापतेः ॥ ९०

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । † इदमर्थं नास्ति क पुस्तके ।

१ घ. ड. नाह्वले । २ ग. 'तथा । सू' । ३ ख. ग. घ. दत्तक' । ४ ख. ग. घ. ड. 'तुरः सूनृताऽधत्तभामिनी ।
५ ग. घ. ड. 'ते । स्वरां मनस्विती चै' । ६ ख. ग. घ. ड. 'ते । ७ ख. घ. च धान्यं च भूमिस्थौ सु' । ग. ड. च
धान्यं च भूमिस्थौ सु' । ८ ख. घ. 'षभं वृ' । ९ ख. घ. वृषलं धृ' । १० ख. ग. घ. ड. 'जयम् । रि' । ११ ख. ग.
ड. 'रिणीवीरणी चा' । १२ क. चाक्षुषो । १३ ख. घ. ड. 'पतेः सुतायां वै वीरणस्य । १४ ख. घ. ड. 'श नह्व-
लायां मुताः शुभाः । क' । १५ ख. घ. ड. 'भाना विरज' ।

ऊरुः पुरुः शतघुन्नस्तपस्वी सत्यवाक्कविः । अग्निपुदतिरात्रश्च सुघुन्नश्चेति ते नव ॥
 अभिमन्युश्च दशमो नदूलायां मनोः सुताः ॥ ९१
 ऊरोरजनयत्पुत्रान्पडाग्रेयी महाप्रभान् । अङ्गं सुमनसं स्वातिं क्रतुर्मेङ्गिरसं शिवम् ॥ ९२
 अङ्गात्सुनीथाऽपत्यं वै वेनमेकं व्यजायत । अपचारेण वेनस्य प्रकं यः सुमहानभूत् ॥ ९३
 प्रजार्थमृषयस्तस्य ममन्धुर्दक्षिणं करम् । वेनस्य पाणौ मथिते संवभूव महानृपः ॥
 *वैन्यो नाम महीपालो यः पृथुः परिकीर्तितः ॥ ९४
 स धन्वी कवची जातस्तेजसा प्रज्वलन्निव । पृथुर्वैन्यः सर्वलोकान्तरक्ष क्षत्रपूर्वजः ॥ ९४
 राजसूयाभिषिक्तानामाद्यः स वसुधाधिपः । तस्य स्तवार्थमुत्पन्नौ निपुणौ सूतमागधौ ॥ ९५
 तेनेयं गौर्महाराज्ञा दुग्धा सस्यानि धीमता । प्रजानां वृत्तिकामानां देवैर्ऋषिगणैः सह ॥ ९६
 पितृभिर्दानवैश्चैव गन्धर्वैरप्सरोगणैः । सर्वैः पुण्यजनैश्चैव वीरुद्भिः पर्वतैस्तथा ॥ ९७
 तेषु तेषु तु पात्रेषु दुह्यमाना वसुंधरा । प्रादाद्यथेप्सितं क्षीरं तेन लोकांस्त्वधारयत् ॥ ९८

ऋषय ऊचुः—

विस्तरेण पृथोर्जन्म कीर्तयस्व महामते । यथा महात्मना दुग्धा पूर्वं तेन वसुंधरा ॥ ९९
 यथा देवैश्च नागैश्च यथा ब्रह्मादिभिः सह । यथा यक्षैः सगन्धर्वैरप्सरारोभिर्यथा पुरा ॥
 +यथायथा च तैर्दुग्धा विधिना येन येन च ॥ १००
 तेषां पात्रविशेषांश्च दूग्धारं क्षीरमेव च । तथा वत्सविशेषांश्च तन्नः प्रब्रूहि पृच्छताम् ॥ १०१
 यस्मिंश्च कारणे पाणिर्वैनस्य मथितः पुरा । क्रुद्धैर्महर्षिभिः पूर्वं तत्सर्वं कथयस्व नः ॥ १०२
 सूत उवाच—

वैर्णयिष्यामि वो विप्राः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । एकाग्राः प्रयताश्चैव शुश्रूषध्वं द्विजोत्तमाः ॥
 नाशुचेर्नापि पापाय नाशिष्यायाहिताय च । वैर्णयेयमिमं पुण्यं नात्रताय कथंचन ॥ १०४
 स्वर्गं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमितम् । रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं शृणुयाद्योऽनसूयकः ॥ १०५
 यश्चेनं श्रावयेन्मर्त्यः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतम् ॥
 गोप्ता धर्मस्य राजाऽसौ वभूवात्रिसमः प्रभुः ॥ १०६
 अत्रिंशत्समुत्पन्नो ह्यङ्गो नाम प्रजापतिः । यस्य पुत्रोभवद्वेनो नात्यर्थं धार्मिकस्तथा ॥ १०७
 जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः । स मातामहदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः ॥ १०८
 स धर्मं पृष्ठतः कृत्वा कामालोभे व्यवर्तत । स्थापनं स्थापयामास धर्मापेतं स पार्थिवः ॥ १०९
 वेदशास्त्राण्यतिक्रम्य ह्यधर्मं निरतोऽभवत् । निःस्वाध्यायवपदकाराः प्रजास्तस्मिन्प्रशासति ॥
 आसन्न च पपुः सोमं हुतं यज्ञेषु देवताः ॥ ११०

* एतदर्धस्थानेऽयं श्लोकः—“जनयित्वा सुतं तस्य पृथुं प्रथितपौरुषम् । अनुवंस्त्वेष वै राजन्मुनयो मुदिताः प्रजाः” इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. घ. ङ. ‘वा कृतिः’ । २ ख. घ. ङ. भा । अ । ३ ख. घ. ङ. ‘मैज्जनमोजिनम् । सुनीथामार्तविवहादेन’ ।
 ४ ग. घ. ङ. ‘हानृपः’ । ५ ग. घ. ङ. स वै लो । ६ ख. ग. ङ. ‘मायं स’ । ७ ख. ग. घ. ङ. सर्वैः । ८ ख. ग. घ. ङ. ‘णिर्वैन्यस्य’ । ९ ख. घ. ङ. वर्तयि । १० ख. ग. घ. ङ. वर्तये । ११ घ. वेदेः सुसंमत्तम् । १२ ख. घ. ङ. ‘जा स न’ । १३ ख. ग. घ. ‘पतां स्या’ । १४ ख. ग. घ. ‘पेतां स’ ।

[अ० ६२ श्लो० १११-१२५]

षाण्डपुराणम् ।

२२३

(पृथिवीदोहनम्)

न यष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः । आसीत्प्रतिज्ञा क्रूरेयं विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ १११
 अहमिज्यश्च पूज्यश्च सर्वयज्ञे द्विजातिभिः । मयि यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ॥ ११२
 तमतिक्रान्तमर्यादमाददानमसांपतम् । ऊर्ध्वमर्हर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तथा ॥ ११३
 वयं दीक्षां प्रवक्ष्यामः संवत्सरशतान्वहन् । माऽधर्मं वेन कार्षीस्त्वं नैष धर्मः सनातनः ॥
 एकनिधने च प्रसूतोऽसि प्रजापतिरसंशयः ॥ ११४
 यस्मिन्पालयिष्ये प्रजाश्चेति त्वया पूर्वं प्रतिश्रुतम् । तांस्तथा वादिनैः सर्वान्ब्रह्मर्षीन्ब्रवीत्तदौ ॥
 सोऽसि प्रहस्य तु दुर्बुद्धिरिदं वचनकोविदः । स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्य वै मया ॥ ११६
 त्वां चिर्यश्रुततपःसत्यैर्मया वा कः समो भुवि । मेहात्मानमनूनं मां यूयं जानीत तत्त्वतः ॥ ११७
 प्राग्धर्मैवः सर्वलोकाणां धर्माणां च विशेषतः । इच्छन्दहेयं पृथिवीं ग्लानयेयं जलेन वा ॥
 सृजेयं वा ग्रसेयं वा नात्र कार्या विचारणा ॥ ११८
 यदा न शक्यते स्तम्भान्मानाञ्च भृशमोहितः । अनुनेतुं नृपो वेनस्ततः क्रुद्धा महर्षयः ॥ ११९
 निगृह्य तं महाबाहुं विस्फुरन्तं यथाऽनलम् । ततोऽस्य वामहस्तं ते ममन्धुर्भृशकोपिताः ॥ १२०
 तस्मात्प्रमथ्यमानां द्वे जज्ञे पूर्वमभिभ्रूतः । ह्रस्वोऽतिमात्रं पुरुषः कृष्णश्चापि तथा द्विजाः ॥ १२१
 स भीतः प्राञ्जलिश्चैव स्थितवान्व्याकुलेन्द्रियः । तमार्तं विह्वलं दृष्ट्वा निषीदेत्यब्रुवन्किल ॥
 निषादवंशकर्ताऽसौ बभूवानन्तविक्रमः । धीवरानसृजेत्सोऽपि वेनकल्मषसंभवान् ॥ १२३
 ये चान्ये विन्ध्यनिलयास्तुम्बुरां स्तुवराः खसाः । अधर्मरुचयश्चापि संभूता वेनकल्मषांस्तु ॥
 पुनर्महर्षयस्तस्यै पाणिं वेनस्य दक्षिणम् । अरणीमिव संरम्भान्ममन्धुर्जातमन्यवः ॥ १२५
 पृथुतस्मात्समुत्पन्नः करास्फालनतेजसः । पृथोः करतलाद्वाऽपि यस्माज्जातः पृथुस्ततः ॥
 दीप्यमानः स्ववपुषा साक्षादग्निरिवोज्ज्वलन् ॥ १२६
 आद्यमाजगवं नाम धनुर्गृह्य महारवम् । शरांश्च विश्रद्रक्षार्थं कवचं च महाप्रभम् ॥ १२७
 तस्मिञ्जातेऽथ भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः । संमुत्पन्ने महाराज्ञि वेनश्च त्रिदिवं गतः ॥ १२८
 समुत्तन्नेन राजर्षिः स सत्पुत्रेण धीमता । *त्रातः स पुरुषव्याघ्रः पुन्नाम्नो नरकात्तदा ॥
 तं नद्यश्च समुद्राश्च रत्नान्यादाय सर्वशः । अभिषेकाय तोयं च सर्व एवोपतस्थिरे ॥ १३०
 पितामहश्च भगवानङ्गिरोभिः सहामरैः । स्थावराणि च भूतानि जङ्गमानि च सर्वशः ॥ १३१
 समागम्य तदा वैन्ध्यमभ्यषिञ्चन्नराधिपम् । महता राजराज्येन महाराजं महाद्युतिम् ॥ १३२
 सोऽभिषिक्तो महाराजो देवैरङ्गिरसः सुतैः । आदिराजो महाराजः पृथुर्न्यः प्रतापवान् ॥
 पित्राऽपरञ्जितास्तस्य प्रजास्तेनानुरञ्जिताः । ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ॥ १३४
 आपस्तस्तम्भिरे चास्य समुद्रमभियास्यतः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते ध्वजभङ्गश्च नाभवत् ॥ १३५

* एतदर्थस्थाने—“पुरुषव्याघ्रः पुन्नाम्नो नरकात्त्रायते ततः” इति क. पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. न दात° । २ ख. ग. घ. ड. 'नेऽत्र प्र°' । ३ ख. ग. घ. ड. 'नः पूर्वा' । ४ ख. ग. घ. ड. 'दा ।
 वेनः प्र°' । ५ ख. मन्दात्मानो ह्यन् । ६ घ. ड. 'भव सं' । ७ ख. ग. घ. ड. 'भुतिः । ह°' । ८ ख. ड. पुत्रः स कु° ।
 ९ ख. घ. ड. 'जन्वाऽपि । १० ग 'रा वर्चराः । ११ ग. घ. ड. 'पि विद्धि तान्वेन°' । १२ ख. ग. ड. 'षान् । पु° ।
 १३ घ. स्य दक्षिणं अरणीमिव । करं प्रसह्य सं' । १४ ख. ग. घ. ड. समापेतुमहाराज वे° । १५ ख. नृपतिः । १६ ख.
 ग. घ. ड. 'स्तत्र प्र°' ।

अकृष्टपच्या पृथिवी सिध्यन्त्यन्नानि चिन्तया । सर्वकामदुघा गावः पुटके पुटके मधु ॥ १३६
एतस्मिन्नेव काले च यज्ञे पैतामहे शुभे । सूतः सुत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि महामतिः ॥ १३७
तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे प्राज्ञोऽथ मागधः ॥
[* सामगेषु तु गायत्सु सुगभाण्डे वैश्वदेवके । सामगाने समुत्पन्नस्तस्मान्मागध उच्यते]
ऐन्द्रेण हविषा चापि हविः पृक्तं बृहस्पतेः । जुहावेन्द्राय देवेन ततः सूतो व्यजायत ॥ १३८
प्रमादस्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु । शिष्यहच्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः ॥ १३९
अधरोत्तरचारेण जज्ञे तद्वर्णवैकृतम् ॥
यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मण्यं हीनयोनितः । सूतः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मः प्रकीर्तितः ॥ १४०
मध्यमो ह्येष सूतस्य धर्मः क्षत्रोपजीवनम् । रथनागाश्च चरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ १४१
पृथोस्तवार्थं तौ तत्र समादूतौ सुरारिभिः । तावूचुर्मुनयः सर्वे स्तूयतामेष पार्थिवः ॥ १४२
कर्मैतदनुरूपं वां पात्रं स्तोत्रस्य चाप्ययम् ॥
तावूचतुस्तदा सर्वास्तानृषीन्सूतमागधौ । आवां देवानृषींश्चैव प्रीणयावः स्वकर्मभिः ॥ १४३
न चास्य कर्म वै विद्वो न तथा लक्षणं यशः । स्तोत्रं येनास्य कुर्यावो राजस्तेजस्विनो द्विजाः ॥
ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ तु भविष्यैः स्तूयतामिति । दानधर्मरतो नित्यं सत्यवाक्संजितेन्द्रियः ॥ १४५
ज्ञानशीलो वदान्यस्तु संग्रामेष्वपराजितः ॥
यानि कर्माणि कृतवानृष्युश्चापि महाबलः । तानि शीलेन बद्धानि स्तुवद्भिः सूतमागधैः ॥ १४७
ततस्तवान्ते सुप्रीतः पृथुः प्रादात्प्रजेश्वरः । अनूपदेशं सूताय मगधान्मागधाय च ॥ १४८
तदा वै पृथिवीपालाः स्तूयन्ते सूतमागधैः । आशीर्वादैः प्रबोध्यन्ते सूतमागधवन्दिभिः ॥ १४८
तं दृष्ट्वा परमप्रीताः प्रजा ऊचुर्महर्षयः । एष वो वृत्तिदो वैन्यो भवत्विति नराधिपः ॥ १४९
ततो वैन्यं महाभागं प्रजाः समभिदुःकुवुः । त्वं नो वृत्तिं विधत्स्वेति महर्षेर्वचनात्तदा ॥
सोऽभिद्रुतः प्रजाभिस्तु प्रजाहितचिकीर्षया ॥ १५०
धनुर्ग्रहीत्वा बाणांश्च वसुधामार्दयद्वली । अस्यार्दनभयत्रस्ता गौर्भूत्वा प्राद्वन्मही ॥ १५१
तां पृथुर्धनुरादाय द्रवन्तीमन्वधावत । सा लोकान्ब्रह्मलोकादीन्गत्वा वैन्यभयात्तदा ॥
ददर्श चाग्रतो वैन्यं कार्मुकोद्यतधारिणम् ॥ १५२
ज्वलद्भिर्विशिखैर्वाणैर्दांसतेजसमच्युतम् । महायोगं महात्मानं दुर्धर्षमैरैरपि ॥ १५३
अलभन्ती तदा त्राणं वैन्यमेवान्वपद्यत । कृताञ्जलिपुटो देवी पूजया लोकैस्त्रिभिः सदा ॥
उवाच वैन्यं नाधर्मं स्त्रीवधे परिपश्यसि । कथं धारयिता चासि प्रजा राजन्मया विना ॥ १५५
मयि लोकाः स्थिता राजन्मयेदं धार्यते जगत् । महते च विनश्येयुः प्रजाः पार्थिवसत्तम ॥ १५६
न मामर्हसि वै हन्तुं श्रेयश्चेत्त्वं चिकीर्षसि । प्रजानां पृथिवीपाल शृणु चेदं वचो मम ॥ १५७
उपायतः समारब्धाः सर्वे सिध्यन्त्युपक्रमाः । इत्वाऽपि मां न शक्तस्त्वं प्रजानां पालने नृप ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'ले तु यज्ञतस्तस्य वै मखे । सोमे सुतः समुत्पन्नस्ततः सौत्ये तदाऽहनि । तं' २ ख. ग. घ. ड. 'प्रेवं समुत्पन्ने पुनर्जज्ञे तु मा' । ३ ख. ग. घ. ड. 'त्तरापचा' । ४ ख. ग. ड. 'पञ्चपात्रं चायं नराधिपः । ता' । ५ ख. घ. ड. 'मपरै' ।

[अ० ६३ स्तो० १- २९]

(पृ० ५२५-५२६)

वायुपुराणम् ।

२२७

(पृथिवीदहनम्)

भूना भविष्यामि जहि कोपं महाद्युते । अवध्याश्च स्त्रियः प्राहुस्तिर्यग्योनिशतेष्वपि ॥

यत्वं पृथिवीपाल धर्मं न त्यक्तुमर्हसि ॥

एवं बहुविधं वाक्यं श्रुत्वा राजा महामनाः । क्रोधं निगृह्य धर्मात्मा वसुधामिदमब्रवीत् ॥ १६०

एकस्यार्थाय यो हन्यादात्मनो वा परस्य वा । एकं प्राणं बहून्वाऽपि कामं तस्यास्ति पातकम्

यस्मिंस्तु निहते भद्रे लभन्ते बहवः सुखम् । तस्मिन्हते शुभे नास्ति पातकं चोपपातकम् ॥ १६२

सोऽहं प्रजानिमित्तं त्वां वधिष्यामि वसुंधरे । यदि मे वचनं नाद्य करिष्यसि जगद्धितम् ॥

त्वां निहत्याद्य बाणेन मच्छासनाराज्युत्थीम् । आत्मानं प्रथयित्वेह धारयिष्याम्यहं प्रजाः ॥

पा त्वं वचनमासाद्य मम धर्मभृतां वरे । संजीवय प्रजा नित्यं शक्ता ह्यसि न संशयः ॥ १६५

अहितृत्वं च मे गच्छ एवमेतं महद्वरम् । नियच्छे त्वां तु धर्मार्थं प्रयुक्तं धोरदर्शने ॥ १६६

प्रत्युवाच ततो वैन्यमेवमुक्ता सती मही । एवमेतदहं राजन्विधास्यामि न संशयः ॥ १६७

वत्सं तु मम तं यच्छ क्षरेयं येन वत्सला । समां च कुरु सर्वत्र मां त्वं धर्मभृतां वर ॥

यथा विष्यन्दमानं च क्षीरं सर्वत्र भावयेत् ॥

तत उत्सारयामास शिलाजालानि सर्वशः । धनुष्कोट्या ततो वैन्यस्तेन शैला विवर्धिताः ॥ १६८

मन्वन्तरेष्वतीतेषु विषमाऽऽसीद्वसुंधरा । स्वभावेनाभवस्तस्याः समानि विषमाणि च ॥ १६९

न हि पूर्वविसर्गे वै विषमे पृथिवीतले । प्रविभागः पुराणां वा ग्रामाणां वाऽपि विद्यते ॥ १७०

न सस्यानि न गोरक्षा न कृषिर्न वणिक्पथः । चाक्षुषस्यान्तरे पूर्वमेतदासीत्पुरा किल ॥ १७१

वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥

समत्वं यत्र यत्राऽऽसीद्वसुधस्तस्मिंस्तदेव हि । तत्र तत्र प्रजास्ता वै निवसन्ति स्म सर्वदा ॥ १७२

आहारफलमूलं तु प्रजानामभवत्किल । * कृच्छ्रेणैव तदा तासामित्येवमनुशुश्रुव ॥

यात्प्रभृति लोकेऽस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥

कृच्छ्रेण महता सोऽपि प्रनष्टास्वोपधीषु वै । स कल्पयित्वा वत्सं तु चाक्षुषं मनुभीश्वरः ॥

पृथुर्दोह सस्यानि स्वतले पृथिवीं ततः ॥

सस्यानि तेन दुग्धानि (वै) वैन्येन तु वसुंधरा । मनुं च चाक्षुषं कृत्वा वत्सं पात्रे च भूमये ॥

तेनान्नं तदा ता वै वर्तयन्ते प्रजाः सदा ॥

कृषिभिः स्तूयते वाऽपि पुनर्दुग्धा वसुंधरा । वत्सः सोमस्त्वभूत्तेषां दोग्धा चापि बृहस्पतिः ॥ १७३

पात्रमासीत्तु च्छन्दांसि गायत्र्यादीनि सर्वशः । क्षीरमासीत्तदा तेषां तपो ब्रह्म च शाश्वतम् ॥

स्तुत्वा देवगणैः पुरंदरपुरोगमैः । सौवर्णं पात्रमादायै अमृतं दुदुहे तदा ॥

नैव वर्तयन्ते च देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

आ.

॥ वसिष्ठः ॥ न वैन्यपृ० । २ ख. ङ. 'द्रे एधन्ते । ३ ग. ङ. 'ह प्रजा धारयिता स्वयम् । सा । ४ ग. घ-

देव वत्सः ग. घ. ङ. 'शनम् । प्र० । ६ ग. घ. ङ. पश्य । ७ ख. ग. घ. 'न मे क्षी' । ८ क. 'ये । त' रा-

ते यं यज. ९ ख. घ. 'पृथिवीतलः । स' । ११ क. 'राम् । म' । १२ ख. ग. घ. ङ. श्रूयते । १३ ख. घ. 'य सुधाक्षरे तदाऽभवत् । तेषां । ग. 'य दुग्धा पृथ्वीं सुधापयः । महागैः पुनर्दुग्धयते च वसु-

क्षीरपि मा । २ ख. म. 'य वि' ।

In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

२३२६

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्— [अ० ६२-६३ श्लो० १८-१९ अ०]
(पृथुवंशानुकीर्तनम्)

नागैश्च स्तूयते दुग्धा त्रिषं श्रीरं तदा मही । तेषां च वासुकिर्दोग्धा काद्रवेया महौजसः ॥ १८१
 नागानां वै द्विजश्रेष्ठ सर्पाणां चैव सर्वशः । तेनैव वर्तयन्त्युग्रा महाकाया महोल्बणाः ॥
 तदाहारास्तदाचारास्तद्वीर्यास्तु तदाश्रयाः ॥ १८२
 आमर्षात्रे पुनर्दुग्धा त्वन्तर्धानमियं मही । वत्सं वैश्रवणं कृत्वा यज्ञैः पुण्यजनैस्तथा ॥ १८३
 दोग्धां च जनुनाभस्तु पिना मणिवरस्य सः । यक्षात्मजो महातेजा वशी स सुमहाबलः ॥ १८४
 तेन ते वर्तयन्तीति परमर्षिरुवाच ह ॥
 राक्षसैश्च पिशाचैश्च पुनर्दुग्धा वसुंधरा । ब्रह्मोपेतस्तु दोग्धा वै तेषामासीत्कुबेरकः ॥ १८५
 रक्षः सुमाली बलवान्क्षीरं रुधिरमेव च । कपालपात्रे निर्दुग्धा अन्तर्धानं च राक्षसैः ॥
 तेन क्षीरेण रक्षांसि वर्तयन्तीह सर्वशः ॥ १८६
 [* राजतं पात्रमादाय पितृभिः स्तूयते मही । स्वधामृतं च पितृणामासीद्दोग्धाऽर्यमा तथा ॥
 यमो वत्सोऽभवत्तेषां मासो(मं) तृप्तिस्तु सर्वदा ॥] १८७
 पद्मपात्रे पुनर्दुग्धा गन्धर्वैरप्सरोगणैः । वत्सं चित्ररथं कृत्वा शुचीगन्धांस्तथैव च ॥ १८८
 तेषां विश्वानसुस्वासीदोग्धा पुत्रो मुनेः शुचिः । गन्धर्वराजोऽतिबलो महात्मा सूर्यसंनिभः ॥
 शैलैश्च स्रयते दुग्धा पुनरेवा वसुंधरा । तत्रौषधीर्मूर्तिमती रत्नानि विविधानि च ॥ १८९
 तसस्तु हिमवांस्तेषां मेरुर्दोग्धा महागिरिः । पात्रं तु शैलमेवाऽऽसीत्तेन शैलः प्रतिष्ठितः ॥ १९०
 यानि स्तूयते वृक्षवीरुभिः पुनर्दुग्धा वसुंधरा । पलाशपात्रमादाय दुग्धं लिङ्गप्ररोहणम् ॥ १९१
 ततस्तु धामधुकपुष्पितः शैलः पक्षो वत्सो यशस्विनी । सर्वकामदुग्धा दोग्ध्री पृथिवी भूतभाविनी ॥
 तदा पा धात्री विधात्री च धारणी च वसुंधरा । दुग्धा हितार्थं लोकानां पृथुना इति नः श्रुतम् ॥
 तं ह्यराचरस्य लोकस्य प्रतिष्ठा नीतिरेव च ॥ १९२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पृथिवीदोहने नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ५२७९

अथ त्रिषष्टितमोऽध्यायः ।

पृथुवंशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

अलः मासीदियं समुद्रान्ता मेदिनीति परिश्रुता । वसु धारयते यस्माद्वसुधा तेन चोच्यते ॥ १
 उवाचः मधुकैटभयोः पूर्वं मेदसा संपरिप्लुता । ततोऽभ्युपगमाद्राज्ञः पृथोर्वैन्यस्य धीमतः ॥ २
 मयि इयं चाऽऽसीत्समुद्रान्ता मेदिनीति परिश्रुता । दुहितृत्वमनुप्राप्ता पृथिवीत्युच्यते ततः ॥ ३
 न प्रथिता प्रविभक्ता च शोभिना च वसुंधरा । सस्याकरवती राज्ञा पत्तनकरमालिः ॥ ४
 उवाचः पतुर्वर्णसमाकीर्णा रक्षिता तेन धीमता ॥ ने नृप ॥

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः क. ग. घ. ड. पुस्तकेषु नास्ति ।

२ ख. ग. घ. ड.

१ ख. ग. घ. ड. 'या विषोत्वं' । २ ख. 'र्यास्तदुपाश्र' । ३ ख. ग. घ. ड. 'पात्रं पु' । तां । ४ ख. घ.
 ड. 'रजतना' । ५ ख. ग. घ. ड. 'हां वसुधविस्त्वा' । ६ ग. घ. ड. 'यच्छिन्नदग्धप्र'

[अ० ६२ श्लो० १-२९]

वायुपुराणम् ।

२२७

(पृथुवंशानुकीर्तनम्)

- एवंप्रभावो राजाऽऽसीदैन्यः स नृपसत्तमः । नमस्तथैव पूज्यश्च भूतग्रामेण सर्वशः ॥ ५
- ब्राह्मणैश्च महाभागैर्वेदेनाङ्गारगैः । पृथुरेव नमस्कार्यो ब्रह्मयोनिः सनातनः ॥ ६
- पार्थिवैश्च महाभागैः पार्थिवैर्द्धर्महृद्यशः । आदिराजा नमस्कार्यः पृथुर्नैव्यः प्रतापवान् ॥ ७
- योधैरपि च सङ्ग्रामे पार्थयानैर्जयं युधि । आदिकर्ता नगणां वै नमस्यः पृथुरेव हि ॥ ८
- यो हि योद्धा रणं याति कीर्तयित्वा पृथुं नृपम् । स घोररूपे सङ्ग्रामे क्षेपी तरति कीर्तिमान् ॥ ९
- वैश्यैरपि च राजर्षिर्भ्यवृत्तिसमास्थितैः । पृथुरेव नमस्कार्यो वृत्तिदाता महायशः ॥ १०
- एते वत्सविशेषाश्च दाग्धारः क्षीरमेव च । पात्राणि च मयोक्तानि सर्वाण्येव यथाक्रमम् ॥ ११
- ब्रह्मणा प्रथमं दुग्धा पुरा पृथ्वी महात्मना । वायुं कृत्वा तदा वत्सं बीजानि वसुधातले ॥ १२
- ततः स्वायंभुवे पूर्वं तदा मन्वन्तरे पुनः । वत्सं स्वायंभुवं कृत्वा दुग्धोऽऽग्नीध्रेण वै मही ॥ १३
- मनौ स्वरोचिषे दुग्धा मही चैत्रेण धीमता । [* मनुं स्वरोचिषं कृत्वा वत्सं सस्यानि वै पुरा ॥ १५]
- उत्तमेऽनुत्तमेनापि दुग्धा देवभुजेन तु । मनुं कृत्वोत्तमं वत्सं सर्वसस्यानि धीमता ॥ १५
- पुनश्च पञ्चमे पृथ्वी तामसस्यान्तरे मनोः । दुग्धेयं तामसं वत्सं कृत्वा तु वत्सवधुना ॥ १६
- चारिष्णवस्य देवस्य संप्राप्ते चान्तरे मनोः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं चारिष्णवं प्रति ॥ १७
- चाक्षुषेऽपि च संप्राप्ते तदा मन्वन्तरे पुनः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं कृत्वा तु चाक्षुषम् ॥ १८
- चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वते पुनः । वैन्येनेयं मही दुग्धा यथा ते कीर्तितं मया ॥ १९
- तैर्दुग्धा पुरा पृथ्वी व्यतीनेष्वन्तरेषु वै । देवादिभिर्मनुष्यैश्च तथा भूतादिभिश्च या ॥ २०
- (+ एवं सर्वेषु विज्ञेया ह्यतीतानागतेष्विह । देवा मन्वन्तरेष्वस्य पृथोस्तु शृगुन प्रजाः ॥ २१]
- योस्तु पुत्रौ विक्रान्तौ जज्ञातेऽन्तर्धिपालिनौ । शिखण्डिनी हविर्धानमन्तर्धानाञ्च जायत ॥ २२
- होवेर्धानात्पडाग्रेयी धिपणाऽजनयत्सुतान् । प्राचीनैर्वर्हिषं शुक्रं गयं कृष्णं व्रजाजिनौ ॥ २३
- प्राचीनवर्हिर्भगवान्महानासीत्प्रजापतिः । बलश्रुततपोवीर्यैः पृथिव्यामेकराडसौ ॥ २४
- प्राचीनाग्राः कुशास्तस्य तस्मात्प्राचीनवर्हसौ ॥ २५
- समुद्रतनयायां तु कृतदरः स वै प्रभुः । महत्स्तमसः पारे सवर्णायां प्रजापतिः ॥ २६
- सवर्णाऽथत्त सामुद्री दश प्राचीनवर्हिषः) ॥ २७
- सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः । अपृथग्धर्मचरणास्तेऽतप्यन्त महत्तपः ॥ २८
- दश वर्षसहस्राणि समुद्रसलिलेशयाः ॥ २९
- पृथ्वीं प्रचेतसु महीरुहाः । अरक्ष्यर्षाणाः खं धनुर्वभूवाथ प्रजाक्षयः ॥ ३०
- इत्याहते तदा तस्मिन्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । नाशकन्मारुतो वातुं वृतं खमभवद्द्रुमैः ॥ ३१
- दश वर्षसहस्राणि न शेकुश्चेष्टितुं प्रजाः ॥ ३२
- दुपश्रुत्यापसा सर्वे युक्ताः प्रचेतसः । मुखेभ्यो वायुमग्निं च समृजुर्जातमन्यवः ॥ ३३

हान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

वसिष्ठ

व. वा. दशः

स्ये यज

१. द्विर्जं । २. ख. ग. घ. ङ. 'रूपान्संप्रामाण्येमी' । ३. क. 'ग्या प्रष्मेष' । ४. ख. घ. 'ते तं विपा-
नहविशं पु' । ५. ख. ग. घ. 'कं गायं कृष्णं व्रजाजि' । ६. क. पतेः । ख. ' । ७. ख. ग. घ.
सर्वान्प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगान् । अ' । १०. ख. ग. घ. ङ. 'श्च समुद्रतेषु चारुसु च
१.

उन्मूलानथ तान् वृक्षान्कृत्वा वायुरशोषयत् । तानग्निरदहद्घोर एवमासीद्द्रुमक्षयः ॥ ३०
 द्रुमक्षयमथो वृद्ध्वा किञ्चिच्छेषेषु शाखिषु । उपगम्याब्रवीदेताज्जा सोमः प्रचेतसः ॥ ३१
 दृष्ट्वा प्रयोजनं सर्वं लोकसंतानकारणात् । कोपं त्यजत राजानः सर्वं प्राचीनवर्हिषः ॥ ३२
 वृक्षाः क्षित्वा जनिष्यन्ति शाम्येतामग्निमारुतौ । रत्नभूता तु कन्येयं वृक्षाणां वरवर्णिनी ॥ ३३
 भविष्यं जानता ह्येषा मया गोभिर्विवर्धिता । मारिषा नाम नाम्नैषा वृक्षैरेव विनिर्मिता ॥ ३४
 भार्या भवतु वो ह्येषा सोमगर्भविवर्धिता ॥ ३५
 युष्माकं तेजसोऽर्धेन मम चार्धेन तेजसः । अस्यामुत्पत्स्यते विद्वान्दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ ३६
 स इमां दग्धभूयिष्ठां युष्मत्तेजोमयेन वै । अग्निनाऽग्निसमो भूयः प्रजाः संवर्धयिष्येति ॥ ३७
 ततः सोमस्य वचनाज्जगृह्णस्ते प्रचेतसः । संहत्य कोपं वृक्षेभ्यः पत्नीं धर्मेण मारिषाम् ॥ ३८
 मारिषायां ततस्ते वै मनसा गर्भमादधुः । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ॥ ३९
 दक्षो जज्ञे महातेजाः सोमस्यांशेन वीर्यवान् । असृजन्मनसा चाऽऽदौ प्रजा दक्षो न मैथुनात् ॥ ४०
 अचरांश्च चरांश्चैव द्विपदोऽथ चतुष्पदः । विसृज्य मनसा दक्षः पश्चादसृजत स्त्रियः ॥ ४१
 ददौ स दश धर्माय कश्यपाय त्रयोदश । कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिमिन्दवे ॥ ४२
 एभ्यो दत्त्वा ततोऽन्या वै चतस्रोऽरिष्टनेमिने । द्वे चैव बाहुपुत्राय द्वे चैवाङ्गिरसे तथा ॥ ४३
 कन्यामेकां कृशाश्वाय तेभ्योऽपत्यं निबोधत ॥ ४४
 अन्तरं चाक्षुषसात्र मनोः षष्ठं तु ह्रीयते । मनोवैवस्वतस्यापि सप्तमस्य प्रजापतेः ॥ ४५
 तासु देवाः खगा गावो नागा दितिजदानवाः । गन्धर्वाप्सरसश्चैव जज्ञिरेऽन्याश्च जातयः ॥ ४६
 ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्प्रजा मैथुनसंभवाः । संकल्पादर्शनात्स्पर्शात्पूर्वेषां सृष्टिरुच्यते ॥ ४७

ऋषय ऊचुः—

देवानां दानवानां च देवर्षीणां च ते शुभः । संभवः कथितः पूर्वं दक्षस्य च महात्मनः ॥ ४८
 प्राणात्प्रजापतेर्जन्म दक्षस्य कथितं त्वया । कथं प्राचेतसत्वं च पुनर्लोभे महातपाः ॥ ४९
 एतं नः संशयं सूत व्याख्यातुं त्वमिहार्हसि । स दौहित्रश्च सोमस्य कथं श्वशुरतां गतः ॥ ५०

सूत उवाच—

उत्पत्तिश्च निरोधश्च नित्यं भूतेषु सत्तमाः । ऋषयोऽत्र न मुह्यन्ति विद्यावन्तश्च ये नराः ॥ ५१
 युगे युगे भवन्त्येते सर्वे दक्षादयो द्विजाः । पुनश्चैव निरुध्यन्ते विद्वांस्तत्र न मुह्यति ॥ ५२
 ज्यैष्ठ्यं कानिष्ठ्यमप्येषां पूर्वं नासीद्विजोत्तमाः । तप एव गरीयोऽभूत्प्रभावश्चैव कारणम् ॥ ५३
 इमां विसृष्टिं यो वेद चाक्षुषस्य चराचरम् । प्रजानामायुरुत्तीर्णः स्वर्गलोके महीयते ॥ ५४
 एष सगः समाख्यातश्चाक्षुषस्य समासतः । इत्येते षड्विसर्गा हि क्रान्ता मन्वन्तरात्मकाः ॥ ५५
 स्वायंभुवाद्याः संक्षेपाच्चाक्षुषान्ता यथाक्रमम् ॥ ५६
 एते सर्गा यथाप्रज्ञं प्रोक्ता वै द्विजसत्तमाः । वैवस्वतैर्विसर्गेण तेषां ज्ञेयस्तु ॥ ५७

१ ख. ग. घ. ङ. 'वीदेवानुरा' । २ घ. ङ. 'विष्यज्जानता ह्येषा धृता गर्भेण वै म
 ङ. तेजसा । ४ ख. घ. ङ. 'घाति । त' । ५ क. 'जन्मानसानादौ । ६ क. 'क्षोऽथमै' । ७ — ख. ग. घ. ङ.
 ग. युक्ता । ९ ग. घ. ङ. 'कां भृशा' । १० घ. 'न्ति वैदेव' । ११ ख. ग. घ. ङ. पूर्वमासी' । १२ ख. घ.
 १३ क. 'तनिस' ।

अ० ६६ (वैवस्वतसर्गवर्णनम्)

(अनन्ता नातिरिक्ताश्च सर्वे सर्गा विवस्वतः । आरोग्यायुः प्रमाणेन धर्मतः कामतोऽर्थतः ।
जाता तानेव गुणानेति यः पठत्यनसूयकः ॥

श्रोतोऽस्वतस्य वक्ष्यामि सांप्रतस्य महात्मनः । समासाद्व्यासतः सर्गं ब्रुवती मे निबोधत ॥
उपेष्टाः

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पृथुवंशानुकीर्तनं नाम त्रिपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥

दारुणा

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३३५

रौद्रं ले

अथ चतुःपष्ठितमोऽध्यायः ।

येऽर्चि

आदिमान

ज १५ ।

वैवस्वतसर्गवर्णनम् ।

ब्रह्मा सुर उवाच—

सर्वे प्रजानां प्रथमपर्याये मनोवैवस्वतस्य ह । मारीचात्कश्यपादेवा जज्ञिरे परमर्षयः ॥
द्वंद्वं संवर्धया वसवो रुद्राः साध्या विश्वे मरुद्गणाः । भृगवोऽङ्गिरसश्चैव ह्यष्टौ देवगणाः स्मृताः ।

वेदमन्त्रपरया मरुतो रुद्रा विज्ञेयाः कश्यपात्मजाः । साध्याश्च वसवो विश्वे धर्मपुत्रास्त्रयो गणा
सर्वे हि वा भार्गवो देवो ह्यङ्गिरोऽङ्गिरसः सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्नित्यं ते छन्दजाः सुराः ।
मरीचिमापि च गमिष्यन्ति महतः कालपर्यायात् ॥

तस्मिन्पक्षे स्तु मारीचो विज्ञेयः सांप्रतः शुभः । तेजस्वी सांप्रतस्तेषामिन्द्रो नास्त्रः महावत् ७०
न च तेनैतन्मृता ये च वर्तन्ते ये च सांप्रतम् । सर्वे मन्वन्तरेन्द्रास्तु विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः

ततोऽब्रवीत् भुवनाः सहस्राक्षाः पुरंदराः । मघवन्तश्च ते सर्वे शृङ्गिणो वज्रपाणयः ॥ ७१
भवतां वंशं पृथक्शतगुणेन तु ॥

तेषां भृगुं स्वयंभुवेऽन्तर्भवानि गतिमन्त्यवलानि च । अभिभूयांवतिष्ठन्ते धर्माद्यैः कारणैरपि ॥
भार्ये ॥ आस्तास्ते तदा तया बलश्रुतपराक्रमैः । भूतभव्यभवन्नाथा यथा ते प्रभविष्णवः ॥ ७३

पुलो जनलोके भर्हर्षं ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ७४

भृगो पश्चान्तरे मनोः तत्स्मृतं लोकत्रयं द्विजैः । भूर्लोकोऽयं स्मृतो भूमिरन्तरिक्षं भुः यशस्विनी
स सत्यार्थं ते भवेन्मृतत्वेषां वक्ष्यामि साधनम् ॥

शूरुणीं विभ्रतस्तु ब्रह्मणाऽग्रे विभाषितम् । भूरिति व्याहृतं पूर्वं भूर्लोकोऽयमभूत् ७५

ब्रह्मतीयमिति नः धातुस्तथाऽसौ लोकदर्शने । भूतत्वादर्शनत्वाच्च भूर्लोकोऽयमभूत् ७६
तपुलस्त्यः पुलहः शोको भूतत्वाद्भूर्द्विजैः स्मृतः ॥

र देवाः सर्वे समष्टुकं द्वितीयं ब्रह्मणा पुनः । भवत्युत्पद्यमानेन कालशब्दोऽयमुच्यते ७७
इने यजूंषि च सक्तो निरुक्तज्ञैर्निरुच्यते । अन्तरिक्षं भुवस्तस्माद्द्वितीयो लोक उच्यते ७८

एतौ कारवदनोऽर्जके तृतीयं ब्रह्मणा पुनः । भव्येति व्याहृतं यस्माद्भव्यो लोकस्तदाऽभवत् ७९
ति सर्वगेयपुरःसदिति शब्द एष विभाव्यते । तस्माद्भव्यो ह्यसौ लोको नामतस्तु दिवं स्मृतम् ८०

कृत्याविधिभिर्भोऽन्यो भाव्यो लोकस्तदाऽभवत् । भाव्य इत्येष धातुर्वै भाव्ये काले विभाव्यते
लोभा निरुक्तः

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके

देवी दिशः प्रदि

ते देवस्य यजतो मुं २ ग. ड. 'यैः कर' । ३ गं व्याहृतं पूं । ४ घ. 'शनाच्चैव भू' । ५ ग. घ. ड. 'भाव्यते' ।
पैरपि । मा । २ ख. ग. घ. ङ. 'भाव्यते' ।

२२८

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

एतौ सौ वै मया पादो द्वितीयः कथितो द्विजाः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्ण ४१
 एतौ सौ वै मया पादो द्वितीयः कथितो द्विजाः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्ण ४१
 एतौ सौ वै मया पादो द्वितीयः कथितो द्विजाः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्ण ४१

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३६६

इत्यनुषङ्गपादो द्वितीयः ।

अथोपोद्घातपादस्तृतीयः ।

देवानां दा

प्राणात्प्रजापतेर्ज

एतं नः संशयं

सूत उवाच—

उत्पत्तिश्च निरो द्वितीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । अतस्तृतीयं पप्रच्छ पादं वै ३ नराः ॥ ४

॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

एव कानिष्ठवीत्सूतः प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

कीर्तयिष्य तृतीयं च सोपोद्धातं सविस्तरम् । पादं समुदयादिषा गदतो मे रात्मकाः ॥
 मनोर्वैवस्वतस्येयं सांप्रतस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गे शृणु
 चतुर्युगैकसप्तत्या संख्यातः पूर्वमेव तु । सह देवगणैश्चैव ऋषिभिर्दानवैः सह उप

१ ख. ड. 'यत्वेत्वे' । २ ख. घ. ड. 'गराक्षसाः' । म. '३ क. 'ष्टो वाशि' । ४ घ. ड.
 घ. ड. 'गाविल्लुयायति' । ५ ख. ग. घ. ड. 'नाभागोरिष्ट' । ६ ख. ग. घ. ड. 'श्च प्राश' ।
 ड. 'ष वो म' ।

[अ० ६६ लो० ९६-८१]

२३३

(५-तिवशातुकीर्नम्)

जाता भस्मव्यपोहिण्यां ब्रह्मनिष् ।

२३१

५६

श्रोतोभ्यस्तस्य चौत्पन्नावश्चि-

५७

ज्येष्ठाः प्रजानां पतयः श्रोतृभिश्चैव पक्षिभिः स्थावरैः सह ॥

६

॥ ५८

वक्ष्ये वैवस्वतं सर्गं नमस्कृत्य विवस्वते ॥

७

दारुणा हि रुते मासा ये । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्णं सप्ताऽऽसन्त्ये महर्षयः ॥

८

रुणम्

रांद्रं लोहितमित्याह ॥

६०

येऽचिपस्तस्य ते महौजसाम् । शापान्महेश्वरस्याऽऽसीत्पादुर्भावो महात्मनाम्

मानुषाः

आदिमानस्य लानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव स्वयमेव स्वयंभुवा ॥

१०

६२

ब्रह्मा सुरगुरुस्तुभिः । पुनः प्रवर्तितः सर्गो यथापूर्वं यथाक्रमम् ॥

११

६३

सर्वे प्रजानां पकर्मणाम् । समासव्यासयोगाभ्यां यथावदनुपूर्वशः ॥

१२

॥

द्वंद्वं संवर्धयाचरः । पुनः स पूरितः सर्गो ग्रहनक्षत्रमण्डितः ॥

१३

६५

वेदमन्त्रपराः शयोऽभवत् । ततस्तं संशयाविष्टाः सूतं संशयनिश्चये ॥

१४

६६

सर्वे हि वयमेव

६७

व्रताः ॥

१४

६८

तस्मिन्मन्त्रे मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव तन्नो निगद सत्तम ॥

१५

६९

न च तेनैव राणिकः शुभम् ॥

१५

७०

ततोऽब्रवीत्

भवतां वं स्वायंभुवेऽन्तरे । मन्वन्तरं समासाद्य पुनर्वैवस्वतं किल ॥

१६

७१

तेषां भूमास्ते तदा तपः । उपपन्ना जने लोके सकृदागामिनस्तु ते ॥

१७

॥

भार्ये जनलोके महर्षयः । ऊचुरेव महाभागा वारुणे वितते कर्तौ ॥

१८

॥

पुलोहस्यान्तरे मनोः । पितामहात्मजाः सर्वे ततः श्रेयो भविष्यति ॥

१९

७३

भूतसत्यार्थं ते भवेन तु । जज्ञिरे वै पुनस्ते ह जनलांकोदिवं गताः ॥

२०

७४

स रूपा विभ्रतस्तनुम् । ब्रह्मणो जुहतः शुक्रमग्नौ पूर्वं प्रजेप्सया ॥

२१

७५

शुद्धतीयमिति नः श्रुतम् ॥

२१

७६

ब्रह्मपुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च अष्टौ ते ब्रह्मणः सुताः ॥

२२

७७

त देवाः सर्वे समागताः । यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि वषट्कारश्च मूर्तिमान् ॥

२३

७८

रक्षे यजुंषि च सहस्रशः । ऋग्वेदश्चाभवत्तत्र पदक्रमविभूषितः ॥

२४

७९

इषोऽङ्कारवदोज्ज्वलः । स्थितो यज्ञार्थसंपूक्तसूक्तब्राह्मणमन्त्रवान् ॥

२५

८०

एतैः सर्वे गेयपुरःसरः । विश्वावस्वादिभिः सार्धं गन्धर्वैः संभृतोऽभवत् ॥

२६

८१

मिः कृत्याविधिभिरन्वितः । प्रत्यङ्गिरसयांगैश्च द्विशरीरशिरोऽभवत् ततः ॥

२७

८२

तोभा निरुक्तस्वरभक्तयः । आश्रयस्तु वषट्कारो निग्रहप्रहावा ॥

२८

८३

देवी दिशः प्रदिशगीर्धराः । देवकन्याश्च पत्न्यश्च तथा मातर एव च ॥

२९

८४

ते देवस्य यजतो मुखे । मूर्तिमन्तः स्वरूपाख्या वरुणस्य वपुर्भूतः ॥

३०

८५

णिरपि । मा । २ ख. ग. घ. ङ. 'स्कृत्वा वि' । ३ ख. ग. घ. 'यस्त्वेवमुप' । ४ ख.

लियं

三

त्रैलोक्यस्यैव स... । १
श्रीमद्वैपायनातृजैः पालने स्मृतः

उन्मूलान
द्रुमक्षय
दृष्ट्वा म
वृक्षाः
भविष्येत्तल्ल
भार्याणां धिज
गुण्माहस्पा
स इत्वायं
ततः वत्सा
मादिक्ष्वाकु
दक्षो कुरुष
अचकीर्ति
ददौ से
एभ्यो द
कन्यामेव
अन्तरं
तासु ते
ततः !

॥ ५ ॥

देवानां दानानि

प्राणात्प्रजापतेर्ज

एतं नः संशयं रु

सूत उवाच-

उत्पत्तिश्च निरोधः

२. गगे भवन्त्ये

एव कानिष्ठ

ये

कांतीयेष्य
३३

मनांवेवस्वत
८२

चतुयुगकसः

स्वयं भवस्तु ता दृष्ट्वा रेतः समपतद्भुवि । ब्रह्मर्षे भवन्ति हि ॥

ततः स जनयामास भवगणं पञ्चदशभिः । आञ्जन् सर्वशः ॥

तमसा भावव्याप्यत्वं तथा सत्त्वं तथा रजः । तस्यार्वाङ्मतेऽङ्गेह गुरोत्तमाः

स्थिताः ॥

क्रे हतेऽथ वसिष्ठः पुत्रास्तु कर्मजाः । आह्वयः ॥ ६ ॥

ते चाग्नौ सकृच्छले ज्वलन्तो वपषा गन्ः ॥ २६ ॥

गुस्त्वमिति होवाच यस्मात्तस्मात् कविः । हिरण्यगर्भस्तं ३७

दिवस्तथोद्भूतं दृष्ट्वा ब्रह्माणमवव्रीन । ॥ ५३८ ॥

नृजऽथ भृगुर्देवो मम पुत्रो भवत्वमपि ॥ ममपुत्रकामस्य दीक्षि ३९

त समनुज्ञातो महादेवः स्वयंभुवा । पञ्चमेऽवतारः ॥ ४० ॥

यं त तवः प्रभुः ॥

तं तस्य तां हृष्या ४२

स्त्वांत सोऽप्यत्तां ब्रह्मणा ११ । रेतोधास्त ४॥

वस्तु पुनः शुक्रं ब्रह्मणा लोकांश्च ॥ २१ ॥ द्वितीयः ॥

प्रथमस्तत्र मरीचिभ्यः समन्विताः । हुते सः ॥ २२ ॥

नाय इत्यर्थस्तस्मादत्रिः स कीर्त्यते । केसौ २४ यतर ४६

वः समुद्भूतस्तस्मात्तु पुलहः स्मृतः । समुद्भूतः २५ स्त्यस्तः ४१

तत्त्वज्ञः प्राच्यते ब्रह्मवादिभिः । इत्येते ॥ २६ ॥ मान्वसु ४

२७ । नसाः

भार्गवाश्चैव तथैवाङ्गिरसोऽप्येव ॥ २८ ॥ न्त ब्रह्म ४

गणाः प्रोक्ताः पितॄणां लोकनिर्वाहः ॥ ३० ॥

ततस्तात पुरैव तु गुणास्त्रयः । अमर्तः

यमा देवा यमैर्विहतकल्मषः । अयं यमस्तत्त्वमुप ॥ ४ ख. ॥ अमन्तश्च काः ॥

सुश्रवास्तथा । वहपत्रः कृष्णध्वजः । अशृणुध्वजः ।

लखिल्याः संभताः । इत्येवमादयोऽन्येऽपि वचनश्च ।

मनोजवाः सर्वगताः सार्वभौम

तिव तच्छुक्रं शुवे° । २ घ. ह. जरे । ३ ख. घ. ह. लिख ।
साद्वर्ण° । ४ ख. घ. ह. लिख ।

पा० ११ कं. ख. ग. घ. प्रभो० १८ ख. घ. युक्ता

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

जाता भस्मव्यपोहिण्यां ब्रह्मर्षिगणसंमताः । वैखानसा मुनिगणास्तपःश्रुतपरायणाः ॥ ५६
 श्रोतोभ्यस्तस्य चौत्पन्नावश्विनौ रूपसंमितौ । विदुर्जन्माक्षरजसो विमला नेत्रसंभवाः ॥ ५७
 ज्येष्ठाः प्रजानां पतयः श्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे । ऋषयो रोमकूपेभ्यस्तथा स्वेदमलोद्भवाः ॥ ५८
 दारुणा हि रुते मासा निर्यासाः पक्षसंधयः । वत्सरा ये त्वहोरात्राः पित्रं (ज्यं) ज्योतिश्च दारुणम्
 रौद्रं लोहितमित्याहुर्लोहितं कनकं स्मृतम् । तन्मैत्रमिति विज्ञेयं धूमश्च पशवः स्मृताः ॥ ६०
 येऽर्चिपस्तस्य ते रुद्रास्तथाऽऽदित्याः समुद्भवाः । अङ्गारेभ्यः समुत्पन्ना ज्योतिषो दिव्यमानुषाः
 आदिमानस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मसमुद्भवः । सर्वकामदमित्याहुस्तत्र कन्यामुदाहरन् ॥ ६२
 ब्रह्मा सुरगुरुस्तत्र त्रिदशैः संप्रसीदति । इमे यै जनयिष्यन्ति प्रजाः सर्वाः प्रजेश्वराः ॥ ६३
 सर्वे प्रजानां पतयः सर्वे चापि तपस्विनः । तत्प्रसादादिमाह्लोक्कान्धारयेयुरिमाः क्रियाः ॥
 द्वंद्वं संवर्धयामास तव तेजो विवर्धनम् । देवेषु वेदविद्वांसः सर्वे राजर्षयस्तथा ॥ ६५
 वेदमन्त्रपराः सर्वे प्रजापतिगुणोद्भवाः । अनन्तं ब्रह्म सत्यं च तपश्च परमं भुवि ॥ ६६
 सर्वे हि वयमेते च तवैव प्रसवः प्रभो । ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव लोकाश्चैव चराचराः ॥ ६७
 मरीचिमादितः कृत्वा देवाश्च ऋषिभिः सह । अपत्यानीह संचिन्त्य तेऽपत्यं कामयामहे ॥ ६८
 तस्मिन् यज्ञे महाभागा देवाश्च ऋषिभिः सह । एतद्वंशसमुद्भूताः स्थानकालाभिमानिनः ॥ ६९
 न च तेनैव रूपेण स्थापयेयुरिमाः प्रजाः । युगादिनिधनैवैव स्थापयेयुरिमाः प्रजाः ॥ ७०
 ततोऽब्रवील्लोकगुरुः परमित्यविचारयन् । एवं देवा विनिश्चित्य मया सृष्टा न संशयः ॥
 भवतां वंशसंभूताः पुनरेते महर्षयः ॥ ७१
 तेषां भृगोः कीर्तयिष्ये वंशं पूर्वं महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च प्रथमस्य प्रजापतेः ॥
 भार्ये भृगोरप्रतिमे उत्तमेऽभिजने शुभे । हिरण्यकशिपोः कन्या दिव्या नाम परिश्रुता ॥
 पुलोमश्चापि पौलोमी दुहिता वरवर्णिनी ॥ ७३
 भृगोस्त्वजनयद्विव्या काव्यं वेदविदां वरम् । देवासुराणामाचार्यं शुक्रं कविसुतं ग्रहम् ॥ ७४
 स शुक्रश्चोशना ख्यातः स्मृतः काव्योऽपि नामतः । पितॄणां मानसी कन्या सोमपानां यशस्विनी
 शुक्रस्य भार्या गोनाम विजज्ञे चतुरः सुतान् ॥ ७५
 ब्राह्मेण तेजसा युक्तः स जातो ब्रह्मवित्तमः । तस्यामेव तु चत्वारः पुत्राः शुक्रस्य जज्ञिरे ॥ ७६
 त्वष्टा वरूथी द्वावेतौ शण्डामर्कौ च तावुभौ । ते तदाऽऽदित्यसंकाशा ब्रह्मकल्पाः प्रभावतः ॥
 रञ्जनः पृथुरश्मिश्च विद्वान्यस्य बृहद्विराः । वरूत्रिणः सुता ह्येते ब्रह्मिष्ठाः सुरयाजकाः ॥ ७८
 इज्याधर्मविनाशार्थं मनुष्येभ्योऽभ्योजयन् । निरस्यमानं वै धर्मं दृष्ट्वेन्द्रो मनुमब्रवीत् ॥ ७९
 एतैरेव तु कामं त्वां प्रापयिष्यामि याजनम् । श्रुत्वेन्द्रस्य तु तद्वाक्यं तस्मादेशादपाकर्मतु ॥ ८०
 तिरोभूतेषु तेष्विन्द्रो धर्मपत्नीं च चेतनाम् । ग्रहेण मोचयित्वा तु ततः सोऽनुससार तासु ॥ ८१

१ ख. घ. ड. 'हिन्वो ब्र' । २ ख. ग. घ. ड. 'णाः । अतोमास्त' । ३ ख. ग. घ. पितं ज्यो' । ४ ख. घ. ड. 'ह्य च संभवाः । स' । ५ ख. घ. 'रत् । ब्र' । ६ ख. घ. ड. 'नः त्वत्प्रसो' । ७ ख. घ. ड. 'वैयुर्वेद' । ८ क. 'नाचैव । ९ ख. ग. ड. 'देव वि' । १० घ. 'त्तरेऽभि' । ११ क. 'याह्नी ना' । घ र्या गौतामि । १२ ग. घ. 'भ्ययात्र' । १३ क. 'मन् । ति' ।

१ घ. प्रहृत्य । २ घ. ड. 'वश्च वेद्यर्थे दं' । ३ क. घ. भक्षमां । ४ घ. जयन्त्यां । ५ ख. घ. ड. 'वानुजां' ।
६ ग. ड. 'थ वेतनं तु प्र' । ७ ख. घ. 'तनं तु प्र' । ८ ख. 'सः । प्रचेतसाच्चयावेन क्रो' । ग. 'सः । प्रथे' ।
घ. 'सः । चेतसा च्यवनो क्रो' । ड. 'सः प्रचेतसाच्यवने क्रो' । ९ ख. आत्मानं । १० ख. ग. ड. 'धीचक्षोपपद्य' ।
११ ख. रुचिपं । १२ क. 'स्य कर्षो' । १३ ग. घ. ऊरं भि' । १४ क. 'श्च रुचिपर्याये रौ' । ख. ड. 'श्च रुचिपं' ।
१५ घ. 'त । रथन्तरे' । १६ ग. ड. वत्सां वि' । १७ ख. ग. ड. 'श्च याध्यः । प' । १८ ख. घ. ड. 'त्मनः । व' ।

[अ० ६९ श्लो० १०१-१२१]

वायुपुराणम् ।

२३५

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

धिष्णुः पुत्रस्तु पथ्यायां संवर्तश्चैव मानसः । विचित्तश्च तथा यस्य शरद्वांश्चाप्युतध्यजः ॥ १०१
 अशिजो दीर्घतमा बृहदुत्थो वामदेवजः । धिष्णोः पुत्रः सुधन्वान ऋषभश्च सुधन्वतः ॥ १०२
 रथकारः स्मृता देवा ऋषयो ये परिश्रुताः । बृहस्पतेर्भरद्वाजो विश्रुतैः सुमहायशाः ॥ १०३
 अङ्गिरसस्तु संवर्तो देवानङ्गिरसः शृणु । बृहस्पतेर्यवीयांसो देवा ह्यङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०४
 औरसाङ्गिरसः पुत्राः सुरूपायां विजङ्गिरे । औदार्यायुर्दनुर्दक्षो दैर्भः प्राणस्तथैव च ॥
 हविष्मांश्च हविष्णुश्च क्रतुः सत्यश्च ते दश ॥ १०५

अयस्यस्तु उत्थयश्च वामदेवस्तथोसिजः । भारद्वाजाः शाकृतिका गार्ग्यकान्वरथीतराः ॥ १०६
 मुद्गला विष्णुवृद्धाश्च हरिता वायवस्तथा । तथा भाक्षा भरद्वाजा आर्षभाः किंभयास्तथा ॥ १०७
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षा विज्ञेया दश पञ्च च । ऋष्यन्तरेषु वै बाह्या बहवोऽङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०८
 मारीचं परिवक्ष्यामि वंशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ १०९
 मरीचिरापश्चक्रमे ताभिर्ध्यायन्प्रजेप्सया । पुत्रः सर्वगुणोपेतः प्रजावैन्सुरुचिर्दितिः ॥
 संपूर्जयते प्रशस्तायां मनसा भाविता प्रभुः ॥ ११०

आहूताश्च ततः सर्वा आपः समवसत्प्रभुः । तासु प्रणिहितात्मानमेकः सोऽजनयत्प्रभुः ॥ १११
 पुत्रमप्रतिमन्त्राञ्ज्वाऽरिष्टेनमिः प्रजापतिः । पुत्रं मरीचं सूर्याभं वधौ वेशो व्यजीजनत् ॥ ११२
 प्रध्यायन् हि सतां वाचं पुत्रार्थं सलिले स्थितः । सप्त वर्षसहस्राणि ततः सोऽप्रतिमोऽभवत् ॥ ११३
 कश्यपः सविर्तुर्विद्वांस्तेन स ब्रह्मणैः समः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु ब्रह्मणांऽशेन जायते ॥ ११४
 कन्यानिमित्तमित्युक्ते दक्षेण कुपिताः प्रजाः । अपिबत्स तदा कश्यं कश्यं मद्यमिहोच्यते ॥ ११५
 * हाश्चेकसा हि विज्ञेया वाङ्मनः कश्य उच्यते । कश्यं मद्यं स्मृतं विप्रैः कश्यपानास्तु कश्यपः ॥
 करोति नाम यद्वाचो वाचं क्रूरमुदाहृतम् । दक्षाभिषप्तः कुपिताः कश्यपस्तेन सोऽभवत् ॥
 तस्माच्च कश्यपेनोक्तो ब्रह्मणा परमेष्ठिनो । + तस्मादक्षः कश्यपाय कन्यास्ताः प्रत्यपद्यत ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ ११८

त्येतमृषिसर्गे तु पुण्यं यो वेद वारुणम् । आयुष्मान्पुण्यवाञ्छुद्धः सुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥

पारणाच्छ्रवणाच्चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ११८

अथान्नवन्पुनः सर्वे मुनयो रोमहर्षणम् । विनिवृत्ते प्रजासर्गे षष्ठे वै चाक्षुषस्य ह ॥

निसर्गः संप्रवृत्तोऽयं मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ १२०

सूत उवाच—

प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः स्वयं दक्षः स्वयंभुवा । ससर्ज दक्षो भूतानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥

उपस्थितेऽन्तरे ह्यस्मिन्मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ १२१

* इदमर्थं नास्ति ड. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. ग. ड. धिष्णुः । २ ख. घ. वित्तश्च । ३ ख. घ. विष्टयाः पुं । ४ ग. घ. न्वतः । २। ५ ख. घ. तः समः । ६ ख. घ. दमः प्रा । ड. दशः प्रा । ७ ख. घ. ड. क्रतुः स । ८ घ. थोशिजः । ९ ख. घ. ड. । जः । भर । १० घ. ड. रसां प । ११ ख. रसस्तथा । मा । १२ ग. घ. वान्मेरु । १३ ख. ज्यभाविता तत्र मनसा भाविता पुनः । आ । घ. ज्यस्तत्र मनसा मनसा भा । १४ घ. मरिचि सू । १५ घ. णः स्मृतः । म । १६ क. ख. पु ब्राह्म १७ ख. ग. घ. ड. युक्तो दक्षेण कुपितः प्रा । १८ ख. हाश्चेक । ग हाश्चेक । १९ या ब्रह्मणः क । २० ख. ड. वाचा । २१ ख. ना । तेषामनुस्मृतोदक्षः क ।

ततः प्रवृत्तो दक्षस्तु प्रजाः स्रष्टुं चतुर्विधाः । जरायुजाण्डजाश्चैव उद्भिज्जाः स्वेदजास्तथा ॥ १२२

दक्ष वर्षसहस्राणि तपत्वा घोरं महत्तपः । संभावितो योगबलैरणिमाच्चैविशेषतः ॥ १२३

आत्मानं व्यभजच्छ्रीमान्मनुष्योरगराक्षसान् । * देवासुरसगन्धर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् ॥

ईश्वरानात्मनस्तुल्यान्रूपद्रविणतेजसा ॥ १२४

तथैवान्यानि मुदितो गतिमन्ति ध्रुवाणि च । मानसान्येव भूतानि सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥

ऋषीन्देवान्सगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । यक्षभूतपिशाचांश्च वयःपशुमृगांस्तथा ॥ १२६

यदाऽस्य मनसा सृष्टा न व्यवर्धन्त ताः प्रजाः । अपध्याता भगवता महादेवेन धीमता ॥

भैथुनेन च भावेन सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः । असिक्तीं चावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥

सुतां सुमहता युक्तां तपसा लोकधारिणीम् । यया धृतमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ १२९

अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ प्राचेतसं प्रति । दक्षस्योद्बुद्धो भार्यामसिक्तीं वीरणीं पैराम् ॥ १३०

कूपानां नियुतं दक्षः सर्पिणां साभिमानिनाम् । नदीगिरिषु सर्जस्ताः पृष्ठतोऽनुययौ प्रभुः ॥

तं दृष्ट्वा ऋषिभिः प्रोक्तं प्रतिष्ठास्यति वै प्रजाः । प्रथमोऽत्र द्वितीया तु दक्षस्येह प्रजापतेः ॥

तथाऽगच्छद्यथाकालं कूपानां नियुते तु सः । असिक्तीं वीरणीं यत्र दक्षः प्राचेतसोऽवहत् ॥ १३३

अथ पुत्रसहस्रं स वैरिण्याममितौजसा । असिकन्यां जनयामास दक्षः प्राचेतसः प्रभुः ॥ १३४

तांस्तु दृष्ट्वा महातेजाः स विवर्धयिषून्प्रजाः । देवर्षिः प्रियसंवादो नारदो ब्रह्मणः सुतः ॥

नाशाय वचनं तेषां शापायैवाऽऽत्मनोऽब्रवीत् ॥ १३५

यः स वै प्रोच्यते विप्रः कश्यपस्येति कृत्रिमः । दक्षशापभयाद्धीतो ब्रह्मर्षिस्तेन कर्मणा ॥

यः कश्यपसुतस्याथ परमेष्ठी व्यजायत । मानसः कश्यपस्येह दक्षशापभयात्पुनः ॥ १३७

तस्मात्स कश्यपस्याथ द्वितीयं मानसोऽभवत् । स हि पूर्वसमुत्पन्नो नारदः परमेष्ठिनः ॥ १३८

येन दक्षस्य पुत्रास्ते हर्षश्चा इति विश्रुताः । निन्दार्थं नाशिताः सर्वे विनष्टाश्च न संशयः ॥

तस्योद्यतस्तदा दक्षः क्रुद्धो नाशाय वै प्रभुः । ब्रह्मर्षिन्वै पुरस्कृत्य याचितः परमेष्ठिना ॥

ततोऽभिसंधितं चक्रे दक्षस्तु परमेष्ठिना । कन्यायां नारदो मह्यं तव पुत्रो भवत्विति ॥ १४१

ततो दक्षः सुतां प्रादात्प्रियां वै परमेष्ठिने । तस्मात्स नारदो जज्ञे भूयः शान्तो भयादृषिः ॥

तदुपश्रुत्य विप्रास्ते जातकौतूहलाः पुनः । अपृच्छन्वदतां श्रेष्ठं सूतं तत्तार्थदर्शिनम् ॥ १४३

कृपय ऊचुः—

कथं विनाशिताः पुत्रा नारदेन महात्मना । प्रजापतिसुतास्ते वै प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥

स तथ्यं वचनं श्रुत्वा जिज्ञासासंभवं शुभम् । प्रोवाच मधुरं वाक्यं तेषां सर्वगुणान्वितम् ॥

दक्षपुत्राश्च हर्षश्चा विवर्धयिषवः प्रजाः । समागता महावीर्या नारदस्तानुवाच ह ॥ १४६

* एतदर्थस्थानेऽयं श्लोकः—देवासुरसगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । समनवानेतान्सर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् । इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ङ. 'व तथा स्वं स्वेदजोद्भिज्जाः द' । ग. घ. ङ. 'व तथा स्वं स्वेदजोद्भिज्जाः । द' । २ ग. घ. ङ. असिक्तीं चा' । ३ ख. ग. ङ. पुरा । ४ ख. घ. ङ. 'रिघसजस्ताः । ५ ख. घ. ङ. मा न द्वि' । ६ ख. घ. ङ. 'तेन सः । ७ ग. घ. ङ. असिक्तीं । ८ ङ. वारणी । ९ घ. ङ. 'साम् । अ' । १० घ. पूर्व स' । ११ ख. घ. ङ. तेन । १२ घ. पुनः । १३ ख. ङ. शान्तभया कृषिः । घ. शान्तभयो कृषिः ।

[अ० ६९-६६ श्लो० १४७-१९९।१-९] वायुपुराणम् ।

२३७

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

बालिशो वत यूयं वै न प्रजानीथ भूतलम् । अन्तर्ध्वमधश्चैव कथं स्रक्ष्यथ वै प्रजाः ॥ १४७

किं प्रमाणं तु मेदिन्याः स्रष्टव्यानि तथैव च । अविज्ञायेह स्रष्टव्यं अन्यथा किं नु स्रक्ष्यथ ॥

अल्पं वाऽपि बहुर्वाऽ(वाऽ)पि तत्र दोषस्तु दृश्यते ॥ १४८

ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतोदिशम् । वायुं तु समनुप्राप्य गतास्ते वै पराभवम् ॥ १४९

अद्यापि न निवर्तन्ते भ्रमन्तो वायुमिश्रिताः । एवं वायुपथं प्राप्य भ्रमन्ते ते महर्षयः ॥ १५०

स्वेषु पुत्रेषु नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः । वैरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रमसृजत्प्रभुः ॥ १५१

प्रजा विवर्धयिषवः शबलाश्वाः पुनस्तु ते । पूर्वमुक्तं वचस्तत्र श्राविता नारदेन ह ॥ १५२

तच्छ्रुत्वा वचनं सर्वे कुमारस्ते महौजसः । अन्योन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाह महानृषिः ॥

आतृणां पदवी चैव गन्तव्या नात्र संशयः । १५३

ज्ञात्वा प्रमाणं पृथग्याश्च सुखं स्रक्ष्यामहे प्रजाः । ऋतेऽपि तेनैव मार्गेण प्रयाताः सर्वतोदिशम् ॥

अद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवाऽऽपगाः ॥ १५४

ततः प्रभृति वै आता आतुरन्वेषणे रतः । प्रयातो नश्यति तथो तन्न कार्यं विजानता ॥ १५५

नष्टेषु शबलाश्वेषु दक्षः क्रुद्धोऽभवद्विभुः । नारदं नाशमेहीति गर्भवासं वसेति च ॥ १५६

तथा तेष्वपि नष्टेषु महात्मसु पुरा किल । षष्ठिकन्याऽसृजदक्षो वैरिण्यामेव विश्रुताः ॥ १५७

तास्तदा प्रतिजग्राह पत्न्यर्थे कश्यपः प्रभुः । धर्मः सोमस्तु भगवांस्तथैवान्ये महर्षयः ॥ १५८

इमां विसृष्टिं दक्षस्य कृत्स्नां यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रजापतिवंशानुकीर्तनं नाम पञ्चषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५८२५

अथ षट्षष्ठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

देवानां दानवानां च दैत्यानां चैव सर्वशः । उत्पत्तिं विस्तरेणेह ब्रूहि वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १

सूत उवाच—

धर्मस्य तावद्वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत । अरुन्धती वसुर्यामी लम्बा भानुर्मरुत्वती ॥ २

संकलया च मुहूर्ता च साध्या विश्वा तथैव च । धर्मपत्न्यो दश त्वेता दक्षः प्राचेतसो ददौ ॥

साध्यां पुत्रास्तु धर्मस्य साध्यान्द्वादश जज्ञिरे । साध्या नाम महाभागाश्छन्दजा यज्ञभागिनः ॥

देवेभ्यस्तान्परान्देवान्देवज्ञाः परिर्चक्षते ॥ ४

ब्रह्मणो वै मुखात्सृष्टा जया देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेष्विह ॥ ५

* इदमर्थं नास्ति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ङ. 'जा न च भू । २ ङ. दिशाः । ३ ग. घ. ङ. तु नाशनं प्रां । ४ ख. घ. ङ. 'न्ते विस्तारा-
यामलिप्सवः । तं । ५ ख. ग. घ. ङ. 'यदा । ६ ख. घ. ङ. 'क्षो विरि' । ७ घ. 'ध्या पत्नी तु ध' । ८ क. 'चक्षिरे ।
त्र' । ९ ग. घ. ङ. 'क्षणा वै ।

दर्शश्च पौर्णमासश्च बृहद्यच्च रथंतरम् । चित्तिश्चैव विचित्तिश्च आकूतिः कूतिरेव च ॥ ६
 विज्ञाता चैव विज्ञातो मनो यज्ञश्च ते स्मृताः । नामान्येतानि तेषां वै जयानां प्रथितानि च ॥
 ब्रह्मशापेन ते जाताः पुनः स्वायंभुवे जिताः । स्वरोचिषे वै तुषिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः ॥ ८
 ताम्रसे हरयो नाम वैकुण्ठा रैवतान्तरे । साध्याश्च चाक्षुषे नाम्ना छन्दजा जज्ञिरे सुराः ॥ ९
 धर्मपुत्रा महाभागाः साध्या ये द्वादशामराः । पूर्वं स्म अनुसूयन्ते चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ १०
 स्वरोचिषेऽन्तरेऽतीता देवा ये वै महौजसः । तुषिता नाम तेऽन्योन्यमूचुर्वै चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ११
 किञ्चिच्छिष्टे तदा तस्मिन्देवा वै तुषिताऽब्रुवन् । इतरेतरं महाभागान्वयं साध्यान्प्रविश्य वै ॥
 मन्वन्तरे भविष्यामस्तन्नः श्रेयो भविष्यति ॥ १२
 एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । तस्माद्द्वादश संभूता धर्मात्स्वायंभुवात्पुनः ॥ १३
 नरनारायणौ तत्र जज्ञाते पुनरेव हि । विपश्चिदिन्द्रो यश्चाऽऽसीत्तथा सत्यो हरिश्च तौ ॥
 स्वरोचिषेऽन्तरे पूर्वमास्तां तौ तुषितौ सुरौ ॥ १४
 तुषितानां तु साध्यत्वे नामान्येतानि वक्ष्यते । मनोऽनुमन्ता प्राणश्च नरो यानश्च वीर्यवान् ॥
 चित्तिर्हयो नयश्चैव हंसो नारायणस्तथा । प्रभवोऽथ विभुश्चैव साध्या द्वादश जज्ञिरे ॥ १५
 स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वरोचिषे पुनः । नामान्यासन्पुनस्तानि तुषितानां निबोधत ॥ १७
 प्राणोऽपानस्तथोदानः समानो व्यान एव च । चक्षुः श्रोत्रं तथा प्राणः स्पर्शो बुद्धिर्मनस्तथा ॥
 प्राणापानाबुदानश्च समानो व्यान एव च । नामान्येतानि पूर्वं तु तुषितानां स्मृतानि ह ॥ १९
 वसोस्तु वसवः पुत्राः साध्यानां मनुजाः स्मृताः । धरो भुवश्च सोमश्च आपश्चैवानलोऽनिलः ॥
 प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ २०
 धरस्य पुत्रो द्रविणो हुतहव्यवहस्तथा । ध्रुवपुत्रो भवो नाम्ना कालो लोकप्रकालनः ॥ २१
 सोमस्य भगवान्वर्चा बुधश्च ग्रहबोधनः । रोहिण्यां तौ समुत्पन्नौ त्रिषु लोकेषु विश्रुतौ ॥ २२
 धारोर्मिकलिलाश्चैव त्रयश्चन्द्रमसः सुताः । आपस्य पुत्रो वैतण्ड्यः शमः शान्तस्तथैव च ॥ २३
 स्कन्दः सनत्कुमारश्च जज्ञे पादेन तेजसः । अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तम्बे व्यजायत ॥
 तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ॥ २४
 अनिलस्य शिवा भार्या तस्याः पुत्रो मनोजवः । अविज्ञातगातिश्चैव द्वौ पुत्रावनिलस्य च ॥ २५
 प्रत्यूषस्य विदुः पुत्र ऋषिर्नाम्नां तु देवलः । द्वौ पुत्रौ देवलस्यापि क्षमावन्तौ मनीषिणौ ॥ २६
 बृहस्पतेस्तु भगिनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृन्तमसर्क्ता विचरत्युत ॥ २७
 प्रभासस्य तु या भार्या वसूनामष्टमस्य ह । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥
 स कर्ता सर्वशिल्पानां त्रिदशानां च वर्धकिः । भूषणानां च सर्वेषां कर्ता कारयिता च सः ॥
 सर्वेषां च विमानानि देवतानां करोति सः । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पानि शिल्पिनः ॥

१ ख. ग. घ. ङ. 'भुवो जि' । २ ख. ग. घ. ङ. 'मसा ह' । ३ ख. घ. ङ. ह । ४ ख. ग. घ. ङ. 'रो पान' ।
 ५ ग. घ. ङ. 'चिषं पु' । ६ ग. ङ. 'अं नतोऽप्राणं स्प' । ७ ग. घ. ङ. 'हव्यो रजस्त' । ८ ग. घ. ङ. अग्नेः पुत्रं
 कुमारं तु स्वाहा जज्ञे सुरावृतम् । त' । ९ ख. ग. घ. ङ. नैष मोषश्च । १० घ. ङ. 'प्राऽथ दे' । ११ ख. घ. ङ. मन-
 स्विनौ । १२ ख. ग. घ. ङ. नी भुवना ब्रह्मवादिनी । यो' । १३ ख. ग. घ. 'क्ताचारनिस्पृहाः । प्र' । १४ ख.
 घ. शिल्पिप्र' । १५ ख. ग. घ. ङ. च धन्वकुत । भू' ।

[अ० ६६ श्लो० ३१-९४]

वायुपुराणम् ।

२३९

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

विश्वे(श्च)देवास्तु विश्वाया जज्ञिरे दश विश्रुताः । क्रतुर्दक्षः श्रवः सत्यः कालः कामो धुनिस्तथा
 कुरुवान्प्रभवांश्चैव रोचमानश्च ते दश । धर्मपुत्राः स्मृता ह्येते विश्वायां जज्ञिरे शुभाः ॥ ३२
 मरुत्वत्यां तु मरुतो भानवो भानुजाः स्मृताः । मुहूर्ताश्च मुहूर्तायां घोषं लम्बा व्यजायत ॥ ३३
 संकल्पायां तु संजज्ञे विद्वान्संकल्प एव च । नागवीथ्यस्तु जाम्यां च पथत्रयसमाश्रिताः ॥ ३४
 पृथिवीविषयं सर्वमहन्धत्यां व्यजायत । एष सर्गः समाख्यातो विद्वान्धर्मस्य शाश्वतः ॥ ३५
 मुहूर्ताश्चैव तिथ्यश्च पतिभिः सह सुव्रताः । नामतः संप्रवक्ष्यामि ब्रुवतो मे विबोधत ॥ ३६
 अहोरात्रविभागश्च नक्षत्राणि समोसतः । मुहूर्ताः सर्वनक्षत्रा अहोरात्रविदस्तथा ॥ ३७
 अहोरात्रकलानां तु षट्शतीत्यधिका स्मृता । रवेर्गतिविशेषेण सर्वेषु ऋतुमिच्छतः ॥ ३८
 ततो वेदविदश्चैतां तिथिमिच्छन्ति पर्वसु । अविशेषेषु कालेषु योज्यः स पितृदानतः ॥ ३९
 रौद्रः सार्वस्तथा मैत्रः पिण्ड्यवासव एव च । आप्योऽथ वैश्वदेवश्च ब्राह्मो मध्याह्नसंश्रितः ॥ ४०
 प्राजापत्यस्तथा ऐन्द्रस्तथेन्द्रो निर्ऋतिस्तथा । वारुणश्च तथाऽर्यम्णो भौगाश्चापि दिनाश्रिताः ॥
 एते दिनमुहूर्ताश्च दिवाकरविनिर्मिताः । शंकुच्छायाविशेषेण वेदितव्याः प्रमाणतः ॥ ४२
 अजास्तथाऽहिर्बुध्नश्च पूषा हि यमदेवताः । आग्नेयश्चापि विज्ञेयः प्राजापत्यस्तथैव च ॥ ४३
 ब्रह्मसौम्यस्तथाऽऽदित्यो बार्हस्पत्योऽथ वैष्णवः । सावित्रोऽथ तथा त्वष्ट्रो वायव्यश्चेति संग्रहः
 एकरात्रिमुहूर्ताः स्युः क्रमोक्ता दश पञ्च च । इन्द्रोर्गत्यादया ज्ञेया नालिकाः पादिकास्तथा ॥
 कालावस्थास्त्विमास्त्वेते मुहूर्ता देवताः स्मृताः ॥ ४५
 सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि विहितानि च । दक्षिणोत्तरमध्यानि तानि विद्याद्यथाक्रमम् ॥
 स्थानं जारद्वयं मध्ये तथैरावतमुत्तरम् । वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥ ४७
 अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथिरिति स्मृता । पुष्योऽश्लेषापुनर्वसू वीथिरैरावती मता ॥
 तिस्रस्तु वीथयो ह्येता उत्तरो मार्ग उच्यते ॥ ४८
 पूर्वोत्तरे फाल्गुन्यौ च मघा चैर्वार्यमी स्मृता । हस्तचित्रे तथा स्वाती गोवीथीत्यभिज्ञदिता ॥
 ज्येष्ठा विशाखाऽनुराधा वीथी जारद्वयी स्मृता । एतास्तु वीथयस्तिस्रो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥
 मूलं चाऽऽषाढे द्वे चापि अजवीथ्यभिज्ञदिता । श्रवणं च धनिष्ठा च गार्गी शताभिषक्तया ॥
 वैश्वानरी भाद्रपदे रेवती चैव कीर्तिता । स्मृता वीथ्यस्तु तिस्रस्ता मोगी वै दक्षिणो बुधैः ॥
 सप्तविंशत्तु याः कन्या दक्षः सोमाय ता ददौ । सर्वा नक्षत्रनामन्यस्ता ज्योतिषे चैव कीर्तिताः ॥
 तासामपेत्यान्यभवन्दीप्तान्यामिततेजसा ॥ ५३
 यास्तु शेषास्तदा कन्याः प्रतिजग्राह कश्यपः । चतुर्दश महाभागाः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ ५४

१ क. 'त्यां मरुत्वन्तो भा' । २ ग. घ. ड. च । नववीथ्यस्तु जामायाः प' । ३ घ. ड. 'रुत्वत्यामजा' ।
 ४ ख. ग. घ. ड. 'रात्रं वि' । ५ ग. घ. ड. 'माश्रितः' । ६ ख. स्मृताः । ७ घ. सर्वैर्ऋतुभिर्नित्यशः । त' । ८ ख. ग.
 ड. 'तु नित्यशः' । त' । ९ घ. 'तः' । रुद्रः सर्पस्त' । १० ख. 'द्रः सर्पस्त' । ११ घ. 'पिण्ड्यं वा' । १२ ख. घ. भाग्यश्चा' ।
 १३ घ. अजस्त' । १४ ख. 'ती स्मृता' । १५ घ. 'रे फल्गु' । १६ ख. घ. ड. वार्षभी स्मृ' । १७ ख. ग. घ. ड. 'वीथ्यो-
 तेश' । १८ ख. ग. घ. 'वणश्च घ' । १९ ग. ड. री भद्रप । २० क. मार्गे वै दक्षिणे बु' । २१ घ. 'मन्यभवन्दी-
 प्तान्यामिततेजसः' । या' ।

अदितिर्दितिर्दनुः काला अरिष्टा सुरसा तथा । सुरभिर्विनता चैव ताम्रा क्रोधवशा इरा ॥
 कैट्वर्मुनिश्च धर्मज्ञः प्रजास्तासां निबोधत ॥ ५६
 चारिष्णवेऽन्तरेऽतीते ये द्वादश पुरोगमाः । वैकुण्ठा नाम ते साध्या बभूवुश्चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ५६
 उपस्थितेऽन्तरे ह्यस्मिन्पूने वैवस्वतस्य ह । आराधिता ह्यदित्या ते समेत्याऽऽहुः परस्परम् ॥ ५७
 एतामेव महाभागामदितिं संप्रविश्य वै । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्योगादर्धेन तेजसः ॥ ५८
 गच्छामः पुत्रतामस्यास्तन्नः श्रेयो भविष्यति । अदित्यास्तु प्रसूतानामादित्यत्वं भविष्यति ॥ ५९
 एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्याऽन्तरे मनोः । जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या मारीचात्कश्यपात्पुनः ॥
 शतक्रतुश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव हि । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्नरनारायणौ सुरौ ॥ ६१
 तेषामपि हि देवानां निधनोत्पत्तिरुच्यते । यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयावुभौ ॥
 प्रजपतेश्च विष्णोश्च भवस्य च महात्मनः ॥ ६२
 श्रेष्ठानुश्रविके यस्माच्छक्ताः शब्दादिलक्षणे । अष्टात्मकेऽणिमाद्ये च तस्मात्ते जज्ञिरे सुराः ॥ ६३
 इत्येष विषये रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मशापेन संभूता जयाः स्वायंभुवे जिताः ॥ ६४
 स्वरोचिषे वै तुपिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः । तामसे हरयो देवा जाताश्चारिष्णवे तु वै ॥
 वैकुण्ठाश्चाक्षुषे साध्या आदित्याः सांप्रते पुनः ॥ ६५
 धाताऽर्यमा च मित्रश्च वरुणोऽशो भगस्तथा । इन्द्रो विवस्वान्पूषा च पर्जन्यो दशमः स्मृतः ॥
 ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजघन्योऽजघन्यजः । इत्येते द्वादशाऽऽदित्याः कश्यपस्य सुताः स्मृताः
 सुरभी कश्यपाद्बुद्रानेकादश विजज्ञिरे । महादेवप्रसादेन तपसा भाविता सती ॥ ६८
 अङ्गारकं तथा सर्पं निर्ऋतिं सदसस्पतिम् । अजैकपादहिरुन्मूर्ध्वकेतुं ज्वरं तथा ॥ ६९
 भुवनं चेश्वरं मृत्युं कपालं चैव विश्रुतम् । देवानेकादशैतांस्तु रुद्रांस्त्रिभुवनेश्वरान् ॥
 तपसा तेन महता सुरभी तानजीजनत् ॥ ७०
 ततो दुहितरावन्ये सुरभी द्वे व्यजायत । रोहिणी चैव रुद्राभा गोन्धारी च यशस्विनी ॥ ७१
 रोहिण्यां जज्ञिरे कन्याश्चतस्रो लोकविश्रुताः । सुरूपा हंसकीला च भद्रा कामदुघा तथा ॥
 सुपुत्रे कामदुघा तु सुरूपा तनयद्वयम् ॥ ७२
 हंसकीला नृमहिषा भद्रार्थीस्तु व्यजायत । विश्रुतास्तु महाभागा गन्धर्वा वाजिनः सुताः ॥
 उच्चैः श्रवास्तदा जाताः खेचरास्ते मनोजवाः । श्वेताः शोणाः पिशङ्गाश्च सारङ्गा हरितार्जुनाः ॥
 रुद्रा देवोपवाह्यास्ते गन्धर्वयोनयो हयाः ॥ ७४
 भूयो जज्ञे सुरभ्यास्तु श्रीमांश्चन्द्राभसुप्रभः । * वृषो दक्ष इति ख्यातः कण्ठेमणिदलप्रभः ॥ ७५

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'दनुर्वाचा नारिष्ठानायुषस्तथा । २ ख. घ. ङ. 'ता ताम्रा मुनिः क्रोधव' । ३ क. कटुर्मु' ।
 ४ ग. घ. ङ. 'द्रुमाता च नागानां प्र' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'रिष्णावन्त' । ६ क. 'न चेतसः । ख. 'न तेजसा । ग' ।
 ७ ख. घ. ङ. 'स्तत्तु श्रे' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'त्यायां प्र' । ९ ख. ङ. 'न वैश्वरं मृत्युं कपालं' ।
 चै' । १० ख. ग. घ. ङ. 'रभिस्तान' । ११ ख. घ. ङ. 'रभिर्द्वे व्य' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'गान्धर्वा च' ।
 १३ ख. ङ. 'हंसकीली । ग. घ. हंसकाली । १४ ख. ग. घ. ङ. 'वे गोमदुघा तु । १५ क. 'नृपमृषीन्म' । १६
 'यास्त्वन्य जातयः । वि' । १७ क. 'शेनाः ।

[अ०६६ स्तो० ७६-९८]

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

वायुपुराणम् ।

२४१

स्रग्वी ककुब्जी स्मृतिमानमृतालयसंभवः । सुरभ्यनुमते दत्तो ध्वजो माहेश्वरस्तु सः ॥ ७६
 इत्येते कश्यपसुतां रुद्रादित्याः प्रकीर्तिताः । धर्मपुत्राः स्मृताः साध्या विश्वे च वसवस्तथा ॥
 अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीह षोडश । बहुपुत्रस्य विदुषश्चतस्रो विद्युतः स्मृताः ॥
 प्रत्यङ्गिरसजाः श्रेष्ठा ऋचो ब्रह्मर्षिसत्कृताः ॥ ७८
 कुशाश्वस्य तु देवर्षेर्देवप्रहरणाः स्मृताः । एते युगसहस्रान्ते जायन्ते पुनरेव हि ॥ ७९
 सर्वे देवगणा विभासत्रयस्त्रिंशस्तु च्छन्दजाः । एतेषामपि देवानां निरोधोत्पत्तिरुच्यते ॥ ८०
 यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयावुभौ । एते देवनिकायास्ते संभवन्ति युगे युगे ॥ ८१

श्रुपय उचुः—

साध्याश्च वसवो विश्वे रुद्रादित्यास्तथैव च । अभिजात्या प्रभावैश्च कर्मभिश्चैव विश्रुताः ॥ ८२
 प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवस्य च महात्मनः । अन्तरं ज्ञातुमिच्छामो यश्च यस्माद्विशिष्यते ॥ ८३
 यश्च यस्मात्प्रभवति यश्च यस्मिन्प्रतिष्ठितः । ज्यामान्यो मध्यमश्चैव कनीयान्यश्च तेषु वै ॥ ८४
 प्रधानभूतो यस्तेषां गुणभूतश्च तेषु यः । कर्मभिश्चाभिजात्या च प्रभावेण च यो महान् ॥
 एतन्मब्रूहि नः सर्वं त्वं हि वेत्थ यथायथम् ॥ ८५

सूत उवाच—

अत्र वो वर्णयिष्येऽहमन्तरं तेषु यत्स्मृतम् । यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां शृणुध्वं मे विवक्षतः ॥ ८६
 राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव ताः स्मृताः । तन्वः स्वयंभुवः प्रोक्ताः काले काले भवन्ति याः ॥
 एतासामन्तरं वक्तुं नैव शक्यं द्विजोत्तमाः । गुणवृद्धिर्निर्वृद्धत्वाद्विधानुग्रहबन्धतः ॥ ८८
 प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च गुणवृद्धिमिह द्विजाः । यथाशक्या प्रवक्ष्यामि तनूनां तन्निबोधत ॥ ८९
 [*ब्राह्मी तु राजसी तेषां कालाख्या तामसी स्मृता । सात्त्विकी पौरुषी चैव कर्म तासां निबोधत]
 एका तु कुरुते तासां राजसी सर्वतः प्रजाः । एका चैवार्णवस्था तु साऽनुगृह्णाति सात्त्विकी ॥
 एका सा क्षिपते काले तामसी ग्रसते प्रजाः ॥ ९१
 रजसा तु समुद्रितो ब्रह्मा संभवते यदा । पुरुषाख्या तदा तस्य सात्त्विकी विनिवर्तते ॥ ९२
 यदा भवति कालात्मा उद्रेकात्तमस्तु सः । ब्रह्माख्या सा तदा त्वस्य राजसी विनिवर्तते ॥
 सत्त्वोद्रेकात्तु पुरुषो यदा भवति स प्रभुः । कालाख्या सा तदा तस्य पुनर्न भवतीति वै ॥ ९४
 क्रमात्तस्य निवर्तन्ते रूपं नाम च कर्म च । त्रैलोक्ये वर्तमानस्य सर्गानुग्रहनिग्रहैः ॥ ९५
 यदा भवति ब्रह्मा च तदा चान्तरमुच्यते । यदा च पुरुषो ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः ॥ ९६
 [+ यदा च पुरुषो भवति ब्रह्मा न भवते तदा । यदा भक्षद्भवति हि तदा न पुरुषस्तु सः ॥ ९७
 यदा भद्रो भवेद्भूयो ब्रह्मा न भवते तदा । यदा न भवति ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः] ९८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. ख. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'ष्टा बहुवो ब्रह्मस' । २ ख. ग. घ. ङ. 'ताः । भृशा' । ३ घ. ङ. च । ४ ग. घ. 'णाः
 सुताः । ५ ग. ङ. सर्वदे' । ६ ख. घ. ङ. 'व न श्रु' । ग. व न श्रुतम् । प्र' । ७ ख. घ. ङ. वर्तयि' । ग. वर्त-
 यिष्यामि अन्त' । ८ ग. ङ. 'म् । तद्ब्रह्म । ९ ख. घ. तन्व्यः । १० क. 'वन्धत्वा' । ११ ग. ङ. 'वृत्तिभि' । १२ ख.
 तु मुकृती ता । ग. तु स्वहेत ता । ङ. तु मुकृते ता । १३ ख. ङ. एकांशा क्षि' । १४ ख. ग. घ. ङ. यथा ।

मणिर्विभजते वर्णान्विचित्रान्स्फटिके यथा । वैमल्यादाश्रयवशात्तद्वर्णः स्यात्तदङ्गनः ॥ ९९
 तदा गुणवशात्तस्य स्वयंभोरनुरञ्जनम् । एकत्वे च पृथक्त्वे च प्रोक्तमेतन्निदर्शनम् ॥ १००
 एको भूत्वा यथा मेघः पृथक्त्वेनावतिष्ठते । रूपतो वर्णतश्चैव तथा गुणवशात्तु सः ॥ १०१
 भवत्येको द्विधा चैव त्रिधा मूर्तिविनाशनात् । एको ब्रह्माऽन्तकृच्चैव पुरुषश्चेति ये त्रयः ॥ १०२
 एकस्यैताः स्मृतास्तिस्त्रस्तनवस्तु स्वयंभुवः । ब्राह्मी च पौरुषी चैव अन्तकारी च ते त्रयः ॥
 तत्र या राजसी तस्य तनुः सा वै प्रजाकरी । या तामसी तु कालाख्या प्रजाक्षयकरी तु सा ॥
 सात्त्विकी पौरुषी या तु सानुग्रहकरी स्मृता ॥ १०४
 राजस्या ब्रह्मणोऽश्वेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामसी चान्तकृद्या तु तदंशोनाभवद्भवः ॥ १०५
 सात्त्विकी पौरुषी या सा तस्यांशो विष्णुरुच्यते । त्रैलोक्ये ताः स्मृतास्तिस्त्रस्तनवस्तु स्वयंभुवः
 नानाप्रयोजनार्थं हि कालोऽवस्थां करोति यः । ब्रह्मत्वेन प्रजाः सृष्ट्वा विष्णुत्वेनानुगृह्य च ॥
 वैष्णव्याऽनुगृहीतास्ता रौद्र्याऽनुग्रसते पुनः ॥ १०७
 एकः स्वयंभुवः कालस्त्रिभिस्त्रीनैव करोति सः । सृजते चानुगृह्णाति प्रजाः संहरते तथा ॥ १०८
 इत्येताः कथितास्तिस्त्रस्तनवस्तु स्वयंभुवः । प्राजापत्या च रौद्री च वैष्णवी चैव ताः स्मृताः ॥
 एका तनुः स्मृता वेदे धर्मशास्त्रे पुरातने । सांख्ययोगपरैर्वीरैः पृथक्त्वैकत्वदर्शाभिः ॥
 अभिजातप्रभावज्ञैर्ऋषिभिस्तत्त्वदर्शाभिः ॥ ११०
 एकत्वे च पृथक्त्वे च तासु भिन्नाः प्रजास्तिवह । इदं परमिदं नेति ब्रुवन्तो भिन्नदर्शनाः ॥ १११
 ब्रह्माणं कारणं केचित्केचित्प्राहुः प्रजापतिम् । केचिच्छिवं परत्वेन प्राहुर्विष्णुं तथाऽपरे ॥
 अविज्ञानेन संसक्ताः सक्ता रत्यादिचेतसा । ११२
 तत्त्वं कालं च देशं च कार्योप्यावेक्ष्य तत्त्वतः । कारणं च स्मृता ह्येता नानार्थेष्विव देवताः ॥
 एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं प्रशंसमानस्तु सर्वानेव प्रशंसति ॥
 * एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं यो वेत्ति पुरुषं तमाहुर्ब्रह्मवादिनम् ॥ ११४
 अद्वेषस्तु सदा कार्यो देवतासु विजानता । न शक्यमीश्वरं ज्ञातुमैश्वर्येण व्यवस्थितम् ॥ ११५
 एकात्मा स त्रिधा भूत्वा संपोहयति यः प्रजाः । एतेषां च त्रयाणां तु विचरन्त्यन्तरं जनाः ॥
 जिज्ञासन्तः परीक्षन्तः संक्ता रूपाविचेतसः । इदं परमिदं नेति वदन्ति भिन्नदर्शिनः ॥ ११७
 यातुधानान्विशन्त्येताः पिशाचांश्चैव तान्नरान् । एकत्वेन पृथक्त्वेन स्वयंभूर्व्यवतिष्ठते ॥ ११८
 गुणमात्रात्मिकाभिस्तु तनुभिर्मोहयन्प्रजाः । तेष्वेकं यजते यस्तु स तदा यजते त्रयम् ॥ ११९
 तस्माद्देवास्त्रयो ह्येते नैरन्तर्ये व्यवस्थिताः । तस्मात्पृथक्त्वमेकत्वसंख्या संख्यागतागतम् ॥
 एकत्वं वा बहुत्वं वा तेषु को ज्ञातुमर्हति ॥ १२०
 यस्मात्सृष्ट्वाऽनुगृह्णाति ग्रसते चैवं ते प्रजाः । गुणात्मकत्वात्रैकाल्ये तस्मादेकः स उच्यते ॥ १२१

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ड. सा त्वनुग्रहका स्मृता । २ ख. ग. घ. ड. 'नार्था हि कालोऽवस्थाः क' । ३ ग. घ. ड. स्वयं-
 भुवात्कल्पेति । ४ ख. घ. ड. एकास्तनव्यः स्मृता । ५ क. ड. 'परे वी' । ६ 'यौकार्थ्ये' । ७ ड. रण्यादि । ८ ख.
 घ. ड. 'तसः । त' । ९ ख. ग. कार्यं च वेक्ष्य । १० ग. शक्या । ११ ग. घ. ड. रूपावि । १२ ख. ग. 'ति
 संभिन्ना मि' । घ. 'ति ब्रुवन्तो भिन्नदर्शनाः । या' । १३ घ. 'कत्वं सं' । १४ ख. ग. ड. 'व स प्र' ।

[अ०६६ श्लो० १२२-१४३]

वायुपुराणम् ।

२४३

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

रुद्रं ब्रह्माणमिन्द्रं च लोकपालानृषीन्दनून् । देवं तमेकं बहुधा प्राहुर्नारायणं द्विजाः ॥ १२२
प्राजापत्या तनुर्या च तनुर्या चैव वैष्णवी । मन्वन्तरे च कल्पे च आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२३
*क्षेत्रज्ञो अ(ह्य)पि चाऽऽनेष्य विभजेदित्यनुग्रहात् । तेजसा यशसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥
जायन्ते तत्समाश्चैव तानपीह निबोधत ॥ १२४

राजस्या ब्रह्मणोऽशेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामस्यास्तस्य चांशेन कालात्मा रुद्र उच्यते
सात्त्विक्या पुरुषांशेन यज्ञे विष्णुरभूत्तदा ॥ १२५

त्रिषु कालेषु तस्यैता ब्रह्मणस्तनवोऽशजाः । कालो भूत्वा पुनश्चासौ रुद्रः संहरते प्रजाः ॥ १२६
संप्राप्ते चैव कल्पान्ते सप्तर्षिर्दिवाकरः । भूत्वा संवर्तकादित्यो लोकांस्त्रीन्स तदा दहन् ॥ १२७

विष्णुः प्रजाऽनुगृह्णाति नामरूपविपर्ययैः । तस्यां तस्यामवस्थायां तत्तदुत्पाद्य कारणम् ॥ १२८
सत्त्वोद्विक्ता तु या प्रोक्ता ब्रह्मणः पौरुषी तनुः । तस्यांशेन विजज्ञे स इह स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
आकूत्यां मनसो देव उत्पन्नः प्रथमे विभुः ॥ १२९

ततः पुनः स वै देवः प्राप्ते स्वरोचिषेऽन्तरे । तुषितायां समुत्पन्नो ह्यजितस्तुषितैः सह ॥ १३०
औत्तमे चान्तरे चैव तुषितस्तु विदुः स वै । वशवर्तिभिरुत्पन्नो वशवर्ती हरिः पुनः ॥ १३१
सत्यायामभवत्सत्यः सत्यैः सह सुरोत्तमैः । तामसस्यान्तरे चापि संप्राप्ते पुनरेव हि ॥
भार्यायां हरिभिः सार्धं हरिरेव बभूव ह ॥ १३२

चारिष्णवेऽन्तरे चापि हरिर्देवः पुनस्तु सैः । विकुण्ठायामजो जज्ञे ह्याभूतरजसैः सह ॥
वैकुण्ठः स पुनर्देवः संप्राप्ते चाक्षुषेऽन्तरे ॥ १३३

धर्मो नारायणः साध्यः साध्यैः सह सुरैरभूत् । स तु नारायणः साध्यः प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ॥
मारीचात्कश्यपाद्विष्णुरदित्यां संवभूव ह । त्रिभिः क्रमैरिमाल्लोकाञ्जित्वा विष्णुरुक्तैर्मभू ॥
प्रत्यपादयदिन्द्राय देवेभ्यश्चैव स प्रभुः । इत्येतास्तनवस्तस्य व्यतीताः सप्त सप्तसु ॥

मन्वन्तरेष्वतीतेषु याभिः संरक्षिताः प्रजाः ॥ १३६

यस्माद्विष्टमिदं सर्वं वामनेनेह जायता । तस्मात्स वै स्मृतो विष्णुर्विशेषार्थातोः प्रवेशनात् ॥ १३७

इत्येतद्ब्रह्मणश्चैव वामनस्य महात्मनः । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशिष्टत्वं च कीर्तितम् ॥ १३८

देवतानामिहांशेन जायन्ते यास्तु देवताः । तासां तास्तेजसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥

जायन्ते तत्समाश्चैव ता वै तेषामनुग्रहात् ॥ १३९

यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा । तत्तदेवावगच्छध्वं विष्णोस्तेजोऽशसंभवम् ॥ १४०

स एवं जायतेऽशेन कोचदिच्छन्ति मानवाः । ततोऽपरे ब्रुवन्तीममन्योन्यांशेन जायते ॥ १४१

एवं विवदमानास्ते दृष्ट्वा तान्वै ब्रुवन्ति ह । यस्मान्न विद्यते भेदो मनसश्चेतसश्च ह ॥

तस्मादनुग्रहास्तेषां क्षेत्रज्ञास्ते भवन्त्युत ॥ १४२

एकस्तु प्रभुशक्त्या वै बहुधा भवतीश्वरः । भूत्वा यस्माच्च बहुधा भवत्येकः पुनस्तु सः ॥ १४३

* नास्तीदमर्थं क. पुस्तके ।

१ ग. ड. जे निल्यं । २ ग. घ. ड. रीचः कं । ३ घ. ड. रति प्रं । ४ क. ख. हत् । विं । ५ क. ग. ड. र्थये । यस्यां । ६ क. दुत्पत्तिका । ७ ख. ग. घ. थमो विं । ८ क. ह्यतीतं । ९ ख. घ. ड. हर्यायाः । १० घ. ड. 'रे वाभिर्दि' । ११ क. सं । वैकुण्ठायामसौ ज । १२ ग. घ. क्रमः प्र । १३ क. घ. जाः । तस्मा ।

तस्मात्सुमनसो भेदाज्जायन्ते तेजसश्च ह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्रजाः स्थावरजङ्गमाः ॥
 सर्गादौ सकृदुत्पन्नास्तिष्ठन्तीह प्रशंसया ॥ १४४
 प्राप्ते प्राप्ते तु कल्पान्ते रुद्रः संहरति प्रजाः । जायन्ते मोहयन्तोऽन्यानीश्वरा योगमायया ॥
 ऐश्वर्येण चरन्तस्ते मोहयन्ति ह्यनीश्वराः । तस्मादोपप्रचारेषु युक्तायुक्तं न विद्यते ॥ १४५
 भूतापवादिनो दुष्टा मध्यस्था भूतभाविनः । भूतापवादिनः शक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
 * परीक्ष्य यो न गृह्णाति गृह्णाति च विपर्ययात् । दृढपूर्वश्रुतत्वाच्च प्रवादाच्चैव लौकिकात् ॥
 चतुर्भिः कारणैरेभिर्यथातत्त्वं न विन्दति ॥ १४७
 पूर्वमर्थान्तरे न्यस्ताः कालान्तरगता अपि । तेनान्यत्सन्तमप्यर्थं द्वेषान्न प्रतिपद्यते(?) ॥ १४८
 दर्शानां द्रव्यभूतो यो गुणभूतस्तु तेषु यः । कर्मणां महतां कर्ता अभिजात्या च यो महान् ॥
 श्रुतज्ञैः कारणैरेतैश्चतुर्भिः परिकीर्त्यते ॥ १४९
 अशक्तरुष्टो जानाति देवताः प्रविभागशः । इमौ चोदाहरन्त्यत्र श्लोकौ योगेश्वरं प्रति ॥ १५०
 आत्मनः प्रतिरूपाणि परेषां च सहस्रशः । कुर्याद्योगबलं प्राप्य तैश्च सर्वैः सहाऽऽचरेत् ॥ १५१
 प्राप्नुयाद्विपर्याश्वैव तथैवोग्रतपश्चरन् । संहरेच्च पुनः सर्वान्मूर्ख्यतेजो गुणानिव ॥ १५२
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गुणनैरन्तर्ये कश्यपीयप्रजासर्गो नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५९७७

अथ सप्तषष्टितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य नैनिषेयास्तपस्विनः । पप्रच्छुर्ऋषयः श्रेष्ठं वचनस्य यथाक्रमम् ॥ १
 सप्तस्विह कथं देवा जाता मन्वन्तरेष्विह । इन्द्रविष्णुप्रधानास्ते आदित्यास्तु महौजसः ॥ २
 एतत्प्रब्रूहि नः सर्वं विस्तराद्रोमहर्षण ॥ ३
 एवमुक्तस्तदा सूतो विनयी ब्रह्मवादिभिः । उवाच वदतां श्रेष्ठो यथा पृष्ठो महर्षिभिः ॥ ४
 सूत उवाच—
 ब्रह्मणो वै मुखात्सृष्टा यथा देवाः प्रजेप्सया । सर्वं मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेष्विह ॥ ५
 दर्शश्च पौर्णमासश्च बृहद्यच्च रथन्तरम् । आकूतः प्रथमस्तेषां ततस्त्वाकूतिरेव च ॥ ६
 वित्तिश्चैव सुवित्तिश्च आकूतिः कूतिरेव च । अधीष्टस्तु ततो ज्ञेयः अधीतिश्चैव तत्त्वतः ॥ ७
 विज्ञातिश्चैव विज्ञातो मनवो ये च द्वादश ॥ ८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ड. परीक्ष्यो । २ ग. रीक्षां यो । रीक्षया न । ३ ख. न्यस्तां कालान्तरगतामपि । घ. न्यस्तां कालोत्तरगतामपि । ४. न्यस्तां कालान्तरगतामपि । ५ क. मनवा । ६ ख. ग. घ. ड. सूर्यस्तेनगु । ७ ग. घ. ड. क्षिप्तं । ८ ख. ड. तिरुच्यते । वि० ।

[अ० ६७ श्लो० ७-३२]

वायुपुराणम् ।

२४६

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

* ज्ञेयो द्वादशपुत्रश्च पश्चाद्देन समाजयेत् । तं दृष्ट्वा चाब्रवीद्ब्रह्मा जया देवानसूयत ॥ ७
 दाराग्निहोत्रसंयोगमिज्यामारभतेति च । एवमुक्त्वा तु तं ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ८
 ततस्ते नाभ्यनन्दन्त तद्वाक्यं परमेष्ठिनः । सन्यस्येह तु कर्माणि बाह्मनःकर्मजानि तु ॥ ९
 यमेष्वेवावतिष्ठन्ते दोषं दृष्ट्वा तु कर्मसु । क्षयातिशययुक्तं तु ते दृष्ट्वा कर्मणां फलम् ॥ १०
 जुगुप्सन्तः प्रसूतिं च निस्तन्द्रा निर्ममाऽभवन् । अजैस्त्वं काङ्क्षमाणास्ते विरक्ता दोषदर्शिनः ॥
 अर्थं धर्मं च कामं च हित्वा ते वै व्यवस्थिताः । पौरुषं ज्ञानमास्थाय तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थिताः
 तेषां च तमभिप्रायं ज्ञात्वा ब्रह्मा चुकोप ह । तानब्रवीत्तदा ब्रह्मा निस्तसाहान्सुरानथ ॥ १३
 प्रजार्थमिह यूयं वै प्रजासृष्टाऽस्मि नान्यथा । प्रसूयध्वं यजध्वं चेत्युक्तवानस्मि यत्पुरा ॥ १४
 यस्माद्वाक्यमनादृत्य मम वैराग्यमास्थिताः । जुगुप्समानाः स्वं जन्म संतर्ति नाभिनन्दथ ॥ १५
 (+ कर्मणां च कृतो न्यासो ह्यमृतत्वाभिकाङ्क्षया । तस्माद्ययमनादृत्य सप्तकृत्वस्तु यास्यथ) ॥
 ते शप्ता ब्रह्मणा देवा जयास्तं वै प्रसादयन् । क्षमास्माकं महादेव यदज्ञानात्कृतं विभो ॥ १७
 प्रणिपत्य सानुनयं ब्रह्मा तानब्रवीत्पुनः । लोके मयाऽननुज्ञातः कः स्वातन्त्र्यमिहाहति ॥ १८
 मया परिगतं सर्वं कथमच्छन्दतो मम । प्रतिपत्स्यन्ति भूतानि शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ १९
 लोके यदस्ति किञ्चिद्वै संचासच्च व्यवस्थितम् । बुद्ध्यात्मना मया व्याप्तं को मां लोकेऽतिसंधयेत्
 भूतानां तर्कितं यच्च यच्चाप्येषां विधारितम् । तथा विचारितं यच्च तत्सर्वं विदितं मम ॥ २१
 मया स्थितमिदं सर्वं जगत्स्थानवरज्जम् । आशामयेन तत्त्वेन कथं छेतुमिहोत्सहे ॥ २२
 यस्माच्चाहं विवृत्तो वै सर्गार्थमिह नान्यथा । इह कर्मण्यनारभ्य को मे छन्दादिमोक्षयेत् ॥ २३
 परिभाष्य ततो देवान्जयान्वै नष्टचेतसः । अब्रवीत्स पुनस्तान्वै धृतान्दण्डे प्रजापतिः ॥ २४
 यस्मान्मार्गभिसंधाय संन्यासो वः कृतः पुरा । यस्मात्स विफलो यत्नो ह्यपारस्त्वेष यः कृतः ॥
 भवितुंऽतः सुखोदको देवा भावेषु जायताम् ॥ २५
 आत्मच्छन्देन वो जन्म भविष्यति सरोत्तमाः । मन्वन्तरेषु समूढाः पदसु सर्वे गमिष्यथ ॥ २६
 वैवस्वतान्तेषु सुरास्तथा स्वायंभुवादिषु । ताञ्ज्ञात्वा ब्रह्मणा तत्र श्लोको गीतः पुरातनः ॥
 त्रयीं विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रसूतिं श्राद्धमेव च । यज्ञं चैव तु दानं च एषामेव तु कुर्वताम् ॥
 स हि स्म विरजा भूत्वा वसतेऽन्यप्रशंसया ॥ २८
 स एवं श्लोकमुक्त्वा तु जयान्देवानथाब्रवीत् । वैवस्वतेऽन्तरेऽतीते मत्समीपमिहेष्यथ ॥ २९
 ततो यूयं मया सार्धं सिद्धिं प्राप्स्यथ शाश्वतीम् । एवमुक्त्वा तु तान्ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ३०
 ततो देवास्तिरोभूत ईश्वरे ह्यकुतोर्भयाः । प्रपन्ना अग्निमाद्यैश्च युक्ता योगबलान्विताः ॥ ३१
 ततस्तेषां तु यास्तन्वस्ताऽभवन्द्वादश हृदाः । जया इति समाख्याता जाताश्चोदधिसंनिभाः ॥

* एतदर्धस्थान इदमर्थम्—ज्ञेयो दशपुत्रः पश्चाद्देन सामाजयेत्यजेदिति ख ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + नास्त्ययं
 ने घ. पुस्तके ।

* ख्यानं प

* शिपोदैत्यैः १ घ. 'गमिष्यताम्' । २ ख. ग. घं. ङ 'ष्ठन्त दो' । ३ क. जज्ञं कां । ४ ख. ङ. प्रजाः सृष्टा जना । घ.
 १२ क. 'मित्रं प्रजाऽन्यथा' । ५ क. ख. 'ध्वं यजध्वं' । ६ क. घ. 'हृषि' । मं । ७ क. सत्वासत्त्वव्यं । ८ ख. ग. घ.
 १३ क. 'दो' । १० ग. 'मति सं' । १० ख. घ. ङ. 'ता वः सु' । ११ ख. घ. ङ. शप्ता । १२ क. श्लोकं दृष्ट्वा
 पापश्च कं । १३ देवा । १४ घ. गति । १५ क. ग. ङ. भयम् । प्रं । १६ ख. ग. घ. ङ. 'ताः कुरुषु' ।
 २० ख. घ.

ततः स्वायंभुवे तस्मिन्सर्गे ते जज्ञिरे सुराः । अजितायां रुचेः पुत्रा अजिता द्वादशात्मकाः ॥
विधिश्च मुनयश्चैव क्षेमो नन्दोऽव्ययस्तथा । प्राणोऽपानः सुधामा च ऋतुशक्तिव्यवस्थिताः ॥
इत्येते मानसाः सर्वे अजिता द्वादश स्मृतौः ॥ १४

ते च यज्ञे सुरैः सार्धं यज्ञभाजस्तदा स्मृताः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वारोचिषे पुनः ॥
तुषितौ नाम ते ह्यासन्प्राणाख्या यज्ञियाः सुराः । पुनस्ते तुषिता देवा उत्तमे त्वन्तरे स्वयम् ॥
तुषितायां समुत्पन्नाः पुनः पुत्राः स्वारोचिषः ॥ ३५

उत्तमस्य तु ते पुत्राः सत्यायां जज्ञिरे शुभाः । ततः सत्याः स्मृता देवा उत्तमे चान्तरे तदा ॥
अभवन् यज्ञभाजस्ते तृतीये द्वापरान्तरे । ते तु सत्याः पुनर्देवाः संप्राप्ते तामसेऽन्तरे ॥ ३८

हैर्षा ये तमसः पुत्रा जज्ञिरे द्वादशैव तु । हरयो नाम ते देवा यज्ञभाजस्तथाऽभवन् ॥ ३९
ततस्ते हरयो देवाः प्राप्ते चारिष्णवेऽन्तरे । वैकुण्ठायां ततस्ते वै चरिष्णोर्जज्ञिरे सुराः ॥

वैकुण्ठा नाम ते देवाः पञ्चमस्यान्तरे मनोः ॥ ४०

ततस्ते वै पुनर्देवा वैकुण्ठाः प्राप्य चाक्षुषम् । साध्यायां द्वादश सुता जज्ञिरे धर्मसूनवः ॥ ४१

ततस्ते वै पुनः साध्याः संक्षीणे चाक्षुषेऽन्तरे । उपस्थिते मनोः सर्गे पुनर्वैवस्वतस्य ह ॥ ४२

आद्ये त्रेतायुगमुखे प्राप्ते वैवस्वतस्य तु । अंशेन साध्यास्तेऽदित्या मारीचात्कश्यपात्पुनः ॥ ४३

जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या वर्तमानेऽन्तरे पुनः । यदा त्वेते समुत्पन्नाश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ ४४

ततः स्वायंभुवे साध्या जज्ञिरे द्वादशामराः । एवमाद्या जयास्ते वै शापात्समभवंस्तदा ॥ ४५

य इमां सप्तसंभूतिं देवानां देवशासनात् । पठेद्यः श्रद्धया युक्तः प्रत्यवायं न गच्छति ॥ ४६

इत्येता भूतयः सप्त जयानां सप्तलक्षणाः । परिक्रान्ता मया चाद्य किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ४७

ऋषय ऊचुः—

दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वैरर्गरक्षसाम् । सर्पभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुधाम् ॥

उत्पत्तिं निधनं चैव विस्तरात्कथयस्व नः ॥ ४८

एवमुक्तस्तदा सूत उवाच ऋषिसत्तमान् । दितेः पुत्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् ॥ ४९

कश्यपस्याऽऽत्मजौ तौ वै सर्वेभ्यः पूर्वजौ स्मृतौ । सौत्येऽहन्यतिरात्रस्य कश्यपस्याऽऽश्वमेधिके ॥

हिरण्यकशिपुर्नाम प्रथमं हृत्विगासनम् । दित्या गर्भाद्विनिःसृत्य तत्राऽऽसीनोऽचसंसदि ॥

हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन स स्मृतः ॥ ५१

ऋषय ऊचुः—

हिरण्यकशिपोर्नाम जन्म चैव महात्मनः । प्रभावं चैव दैत्यस्य विस्तराद्ब्रूहि नः प्रभो ॥ ५२

सूत उवाच—

कश्यपस्याश्वमेधोऽभूत्पुण्यो वै पुष्करे पुरा । ऋषिभिर्देवताभिश्च गन्धर्वैरुपशोभितः ॥ ५३

उत्कृष्टेनैव विधिना आख्यानादौ यथाविधि । आसनान्युपकृतानि काञ्चनानि तु पञ्च वै ॥

* अत्र संघिरार्पः ॥

१ ख. 'शा नराः । वि' । घ. 'शामराः । वि' । २ ख. घ. च ऋतुः शक्तिर्भुवः स्थितिः । इ' । ३ यस्तेनगुं ।
एतैर्योगैः सु' । ४ ग. घ. ड. 'तानुमेते' । ५ क. याशिकाः । ६ ग. घ. ड. स्य रुचः पु' । ७ ग. ड.
'र्षायां त' । ८ ग. ड. 'कुण्डात्प्राप्य' । ९ ख. ड. 'भूतीर्देवा' । १० ख. ड. 'गराक्ष' । ११ क. ग.

[अ० ६७ श्लो० ११-७९]

वासुपुराणम् ।

२४७

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

- कुशपूतानि त्रीण्यत्र कूर्चः फलकमेव च । मुख्यत्विजश्च चत्वारस्तेषां तान्युपकल्पयेत् ॥ ५५
- शुभं तत्राऽऽसनं यत्तु होतुरर्थे प्रकल्पितम् । हिरण्यं तथा दिव्यं दिव्यास्तरणसंस्तृतम् ॥ ५६
- अन्तर्वत्नी दितिश्चैव पत्नीत्वं समुपागता । दश वर्षसहस्राणि गर्भस्तस्या अवर्तत ॥ ५७
- स तु गर्भो विनिःसृत्य मातुर्वै उदरात्तदा । उपकृतासनं यत्तु होतुरर्थे हिरण्यम् ॥
- निषसाद् स गर्भोऽत्र तत्राऽऽसीनः शशंस च ॥ ५८
- आख्यानपञ्चमान्वेदान्महर्षिः काश्यपो यथा । तं दृष्ट्वा मुनयस्तस्य नामाकुर्वन्तु तद्विधम् ॥ ५८
- हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन विश्रुतः । हिरण्याक्षोऽनुजस्तस्य सिंहिका चानुजा ॥
- शहोः सा जननी देवी विप्रचित्तेः परिग्रहः ॥ ६०
- हिरण्यकशिपुर्देव्यश्चार परमं तपः । शतं वर्षसहस्राणां निराहारो ह्यधःशिः पुनः ॥ ६१
- तं ब्रह्मा छन्दयामास दैत्यं तुष्टो वरेण तु । सर्वाभस्त्वं विप्रेषाः सर्वभूतेभ्य एव च ॥
- योगाद्देवान्विजिज्ञित्य सर्वदेवत्वमास्थितः ॥ ६२
- दानवाश्चासुराश्चैव देवाः समा भवन्तु वै । मारुतेर्यन्गहैश्वर्यमेप मे दीयतां वरः ॥ ६३
- एवमुक्तोऽथ ब्रह्मा तु तस्मै दत्त्वा यथेप्सितम् । दत्त्वा तस्मै वरान्दिव्यांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
- हिरण्यकशिपुर्देव्यः श्लोकैर्गीतः पुरातनैः ॥ ६४
- राजा हिरण्यकशिपुर्यां यामाशां निषेवते । तस्यै तस्यै दिशे देवा नमस्कृमहर्षिभिः ॥ ६५
- एवंप्रभावो दैत्येन्द्रो हिरण्यकशिपुर्द्विजाः । तस्याऽऽसीन्नरसिंहः स विष्णुर्मृत्युः पुरा किल ॥
- नखैस्तु तेन निर्भिन्नानार्द्रशुष्का नखाः स्मृताः ॥ ६६
- हिरण्याक्षसुताः पञ्च विक्रान्ताः सुमहाबलाः । उत्कुरः शकुनिश्चैव कालनाभस्तथैव च ॥ ६७
- महानाभश्च विक्रान्तो भूतसंतापनस्तथा । हिरण्याक्षसुता ह्येते देवैरपि दुरासदाः ॥ ६८
- तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च वडैयः स गणः स्मृतः । शतं तानि सहस्राणि निहतास्तारकामये ॥ ६९
- हिरण्यकशिपोः पुत्राश्चत्वारस्तु महाबलाः । प्रह्लादः पूर्वजस्तेषामनुह्लादस्तथैव च ॥
- संहादश्च हृदश्चैव हृदपुत्रान्निबोधत ॥ ७०
- हादो निसुन्दश्च तथा हृदपुत्रौ बभूवतुः । सुन्दोपसुन्दौ विक्रान्तौ निसुन्दतनयाबुधौ ॥ ७१
- ब्रह्मघ्नस्तु महावीर्यो मूकस्तु हृददायिनः । मारीचः सुन्दपुत्रस्तु ताडकामुपपद्यते ॥ ७२
- ताडका निहता साऽथ राघवेण बलीयसा । मूको विनिहतश्चापि किराते सव्यसाचिना ॥ ७३
- उत्पन्ना महता चैव तपसा भाविताः स्वयम् । तिस्रः कोट्यस्तु तेषां वै मणिवर्तनिवासिनाम् ॥
- अवध्या देवतानां वै निहताः सव्यसाचिना ॥ ७४
- अनुह्लादसुतो वायुः सिनीवाली तथैव च । तेषां तु शतसाहस्रो गणो हालाहलः स्मृतैः ॥ ७५

१ ग. ड. 'ल्पयन्' । शु° । २ घ. ड. 'दित्यं' । ३ घ. 'सिंस्कृत' । ४ ड. 'स्तस्यामवर्धत' । ५ ख. 'ख्यानं प' । ६ क. 'प्रहात' । हि° । ७ क. 'प्रेभ्यः स' । ८ ख. घ. ड. 'प्रेष स' । ९ ग. ड. 'समभ' । १० ख. घ. ड. 'शिपोर्देव्यैः श्लोको गीतः' । ११ क. 'तस्यास्तस्या दिशो दे' । १२ ख. ग. ड. 'श्चक्रुः सह' । १३ ख. ग. घ. ड. 'दैत्यस्तु हि' । १४ क. 'मित्रस्ततः शुद्धा न' । १५ ग. 'वालेयः' । १६ ख. घ. ड. 'त्वारः सुम' । १७ ग. ड. 'प्रहरादः' । १८ ख. घ. 'पापश्च क' । १९ घ. ड. 'निसुन्द' । २० ख. घ. 'त्रश्च ता' । २१ घ. 'द्यत' । दण्डके निहतः सोऽथ । २२ ख. घ. '२० ख. घ. '३ क. ग. घ. ड. 'तः' । वैरो ।

विरोचनस्तु प्राह्लादिः पञ्च तस्याऽऽत्मजाः स्मृताः । गवेष्टी कालनेमिश्च जम्भो वाष्कल एव च
 शंभुस्तु अनुजस्तेषां स्मृताः प्रहादसूनवः ॥ ७६
 यथाप्रधानं वक्ष्यामि तेषां पुत्रान्दुरासदान् । शुम्भश्चैव निशुम्भश्च विष्वक्सेनो महौजसः ॥ ७७
 गवेष्टिनः सुता ह्येते जम्भस्य शतदुन्दुभिः । (* तथा दक्षश्च खण्डश्च चत्वारो जम्भसूनवः ॥ ७८
 विरोधश्च मनुश्चैव वृक्षायुः कुशलीमुखः । वाष्कलस्य सुता ह्येते कालनेमिसुताञ्छृणु ॥ ७९
 ब्रह्माजित्क्षत्रजिचैव देवान्तकनरान्तकौ । कालनेमिसुता ह्येते शंभोस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ८०
 धनुको ह्यसिलोमद्राः नावलश्च सगोमुखः । गवाक्षश्चैव गोमांश्च शंभोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ८१
 विरोचनस्य तुस्ते कृत्वालिरेकः प्रतापवान् । बलेः पुत्रशतं जज्ञे राजानः सर्व एव ते ॥ ८२
 तेषां प्रधानाश्चत्वरश्च विक्रान्ताः सुगहाबलाः । सहस्रबाहुर्ज्येष्ठस्तु बाणो द्रविणसंमतः ॥
 कुम्भनामो गर्दभाक्षः कुशिरित्येवमादयः ॥ ८३
 शकुनी पूतना चैव कन्ये द्वे तु बलेः सुते । बलेः पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ८४
 बलिर्यो नामविख्यातो गणो विक्रान्तपौरुषः । + बाणस्य चेन्द्रमनसो लौहिल्यमुपपद्यते ॥ ८५
 दितिर्विनष्टपुत्रा वै तोषयामास कश्यपम् । स कश्यपः प्रसन्नात्मा सम्यगाराधितस्तथा ॥
 वरेण च्छन्दयामास सा च वत्रे वरं ततः । स तु तस्यै वरं प्रादात्प्रार्थितं भगवान्प्रभुः ॥
 किमिच्छेत्सीति चाप्युग्रो मारीचस्तामभाषत ॥ ८७
 मारीचं कश्यपं तुष्टं भर्तारं प्राञ्जलिस्तथा । हतपुत्राऽस्मि भगवन्नादित्यैस्तव सूनुभिः ॥ ८८
 शक्रहन्तारमिच्छेयं पुत्रं दीर्घतपोन्वितम् । अहं तपश्चरिष्यामि गर्भमाधातुमर्हसि ॥ ८९
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मारीचः कश्यपस्तथा । प्रत्युवाच महातेजा दितिं परमदुःखिताम् ॥ ९०
 एवं भवतु भद्रं ते शुचिर्भव तपोधने । जनयिष्येति सत्पुत्रं शक्रहन्तारमाहवे ॥ ९१
 पूर्णं वर्षशतं तावच्छुचिर्यदि भविष्यसि । पुत्रं त्रिलोकप्रवरमथ त्वं जनयिष्यसि ॥ ९२
 एवमुक्त्वा महातेजास्तया समवसत्प्रभुः । तामालिङ्ग्य त्रिभुवनं जगाम भगवान्मृषिः ॥ ९३
 गते भर्तारि सा देवी दितिः परमहर्षिता । कुशलं वनमासाद्य तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ९४
 तपस्तस्यां तु कुर्वत्यां परिचर्यां चकार ह । सहस्राक्षः सुरश्रेष्ठः परया गुणसंपदा ॥ ९५
 अग्निं समित्कुशं काष्ठं फलं मूलं तथैव च । न्यवेदयत्सहस्राक्षो यच्चान्यदपि किञ्चन ॥ ९६
 गात्रसंवाहनैश्चैव श्रमापनयनैस्तथा । शक्रः सर्वेषु लोकेषु दितिं परिचचार ह ॥
 एवमाराधिता शक्रमुवाचाय दितिस्तथा ॥ ९७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + तस्मिन्गणे हते देवैर्विक्रान्ते दुर्जयेऽमरैरित्यधिकं ख. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'स्यानुजाः' । २ ग. घ. 'वेष्टी का' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'शंभुः पष्टोऽनु' । ४ क. 'ताः ।
 प्राह्लादिसू' । ५ ख. घ. 'धानान्वक्ष्या' । ६ घ. ङ. 'दक्षः सुतुण्ड' । ७ क. 'श्च त्रयस्तु ज' । ८ घ. 'व दक्षानुः शकुनी
 मु' । ९ ख. घ. ङ. च । १० ख. ङ. 'हुम्भनामो' । ११ क. घ. 'स्य चन्द्र' । १२ ख. 'सो लोहिन्यामु' । ख. घ.
 ङ. 'सो लोहिल्यामु' । १३ ख. घ. ङ. 'स्तथा । व' । १४ क. 'छसि मयि शुभ्रे मा' । १५ ख. घ. ङ. 'हृत्' ।
 १६ घ. 'गर्भे धातुं ममाह' । १७ ख. ग. ङ. 'ष्यसि पुत्रं त्वं शक्रहन्तार' । १८ ख. घ. ङ. 'पसहस्रं मै' ।
 १९ क. 'प्रचर' । २० ग. घ. ङ. 'शक्रव' । २१ ख. घ. ङ. 'गुह्यं' ।

[अ० ६७ खो० ९८-११९]

वायुपुराणम् ।

२४९

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

दितिरुवाच—

- प्रीता, तेऽहं सुरश्रेष्ठ दशवर्षाणि पुत्रक । अवशिष्टानि भद्रं ते भ्रातरं द्रक्ष्यसे ततः ॥ ९८
- जयलिप्सुं समाधार्ये लब्ध्वाऽहं तादृशं सुतम् । त्रैलोक्यविजयं पुत्रं प्राप्स्यामि सह तेन वै ॥
- एवमुक्त्वा दितिः शक्रं मध्यं प्राप्ते दिवाकरे । निद्रयाऽपहृता देवी जान्वाः कृत्वा शिरस्तदा ॥
- दृष्ट्वा तामशुचिं शक्रः पादयोर्गतमूर्धजाम् । तस्यास्तदन्तरं लब्ध्वा जहास च मुमोद च ॥ १०१
- तस्याः शरीरं विवृतं विवेशाथ पुरंदरः । प्रविश्य चामितं दृष्ट्वा गर्भमिन्द्रो महौजसम् ॥
- अभिनत्सप्तधा तं तु कुलिशेन महायशः ॥ १०२
- भिद्यमानस्तदा गर्भो वज्रेण शतपर्वणा । रुरोद सस्वरं भीमं वेपमानः पुनः पुनः ॥
- मा रोदीरिति तं गर्भं शक्रः पुनरभाषत ॥ १०३
- तं गर्भं सप्तधा कृत्वा ह्येकैकं सप्तधा पुनः । कुलिशेन विभेदेन्द्रस्ततो दितिरबुध्यत ॥ १०४
- न हन्तव्यो न हन्तव्य इत्येवं दितिरब्रवीत् । निष्पपातो दराद्वज्री मातुर्वचनगौरवात् ॥
- प्राञ्जलिर्वज्रसहितो दितिं शक्रोऽभ्यभाषत ॥ १०५
- अशुचिर्देवि सुप्ताऽसि पादयोर्गतमूर्धजा । तदन्तरमहं लब्ध्वा शक्रहन्तारमाहवे ॥
- भिन्नवान्गर्भमेतं ते बहुधा क्षन्तुमर्हसि ॥ १०६
- तस्मिंस्तु विफले गर्भे दितिः परमदुःखिता । सहस्राक्षं ततो वाक्यं सा सानुनयमब्रवीत् ॥
- ममापराधाद्गर्भोऽयं यदि ते विफलीकृतः । नापराधोऽस्ति देवेशं ऋषिपुत्र महाबल ॥ १०८
- शत्रोर्वधे न दोषोऽस्ति तेन त्वां न शपामि भोः । प्रियं त्वं कर्तुमिच्छामि श्रेयो गर्भस्य मे कुरु ॥
- भवन्तु मम पुत्राणां सप्त स्थानानि वै दिवि । वातस्कन्धानिमान्सप्त चरन्तु मम पुत्रकाः ॥
- मरुतश्चेति विख्याता गणास्ते सप्त सप्तकाः ॥ ११०
- पृथिव्यां प्रथमस्कन्धो द्वितीयश्चैव भास्करे । सोमे तृतीयो विज्ञेयश्चतुर्थो ज्योतिषां गणे ॥ १११
- ग्रहेषु पञ्चमश्चैव षष्ठः सप्तपिण्डले । ध्रुवे तु सप्तमश्चैव वातस्कन्धः परस्तु सः ॥ ११२
- तानेते विचरन्त्वद्य काले काले ममाऽऽत्मजाः । वातस्कन्धानिमान्भूत्वा चरन्तु मम पुत्रकाः ॥
- पृथिव्यां प्रथमस्कन्ध आमेधेभ्यो य आवहः । चरन्तु मम पुत्रास्ते सप्तमे प्रथमे गणे ॥ ११४
- द्वितीयश्चापि मेध्येभ्य आसूर्यात्प्रवहस्तु यः । वातस्कन्धं द्वितीयं तु द्वितीयश्चरतां गणः ॥ ११५
- सूर्योर्ध्वं तु ततः सोमादुद्गहो यस्तुं वै स्मृतः । वातस्कन्धं तु तं प्राहुस्तृतीयश्चरतां गणः ॥ ११६
- (* सोमादूर्ध्वं तथर्क्षेभ्यश्चतुर्थः सुवहस्तु यः । चतुर्थो मम पुत्राणां गणस्तु चरतां विभो ॥
- यक्षेभ्यश्च तथैवोर्ध्वमाग्रहाद्विहस्तु यः । पञ्चमं पञ्चमः सौम्यः स्कन्धस्तु चरतां गणः) ॥ ११८
- ऊर्ध्वं ग्रहादृषिभ्यस्तु षष्ठो यो वै पराहतः । चरन्तु मम पुत्रास्तु तत्र षष्ठे गणे तु ये ॥ ११९

* धनुश्चिह्नान्वर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१. 'वपदृष्ट' । क. 'लिप्सां स' । २. ख. 'स्ये कृत्वा ते तमहं सु' । घ. 'स्ये त्वत्कृते तमहं सु' । ३. ख. 'त्र प्राप्ताऽसि पापश्च क' । ड. 'श तव पु' । ५. ख. घ. ड. 'तु कृतमि' । ६. क. 'तान्येते' । ७. ख. '२२' । क. 'स्ते प्रथ' । २०. ख. घ. 'द्वि' । ९. घ. 'सूर्यादूर्ध्व' । १०. घ. सः । ११. ग. ड. 'भो । ऋक्षे' ।

२५०

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—[अ० ६७-६८ श्लो० १२०-१२९।१]

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

सप्तर्षयस्तैर्ध्रुवो ध्रुवात्सप्तमस्तु यः । वातस्कन्धः परिवहस्तत्र तिष्ठन्तु मे सुताः ॥ १२०
 एतत्सर्वं चरन्त्येते काले काले ममाऽऽत्मजाः । त्वत्कृतेन च नाम्ना वै भवन्तु मरुतस्त्वमे ॥
 ततस्तेषां तु नामानि मातापुत्रौ प्रचक्रतुः । तत्कृते कर्मभिश्चैव मरुतो वै पृथक्पृथक् ॥ १२२
 सैश्वज्योतिस्तथाऽऽदित्यः सत्यज्योतिस्तथाऽपरः । तिर्यग्ज्योतिश्च सज्योतिर्ज्योतिष्मानपरस्तथा
 प्रथमस्तु गणः प्रोक्तो द्वितीयं मे निबोधत । ऋतजित्सत्यजिचैव सुपेणः सेनजित्तथा ॥ १२४
 सत्यमित्रोऽभिमित्रश्च हरिमित्रस्तथाऽपरः । गण एष द्वितीयस्तु तृतीयं मे निबोधत ॥ १२५
 ऋतः सत्यो ध्रुवो धर्ता विधर्ताऽथ विधारयः । ध्वान्तश्चैव धुनिश्चैव ह्युग्रो भीमस्तथैव च ॥
 अभियुः साक्षिपश्चैवमाह्वयश्च गणः स्मृतः ॥ १२६
 ईदृक्चैव तथाऽन्यादृग्यादृक्च प्रतिकृत्तथा । ऋक्तथा समितिश्चैव संरम्भश्च तथा गणः ॥ १२७
 ईदृक्च पुरुषश्चैव अन्यादृक्षाच्च चेतसः । समितासामिदृक्षाच्च प्रतिदृक्षाच्च वै गणाः ॥ १२८
 (+मरुतिद्रसरतश्चैव तथा देवो दिशोऽपरः । यजुश्चैवानुदृक्सामस्तथाऽन्यो मानुषीविशः ॥
 दैत्या देवाः समाख्याताः सप्तैते सप्तका गणाः ॥) १२९
 एते ह्येकोनपञ्चाशन्मरुतो नामतः स्मृताः । प्रसंख्यातास्तथा ताभ्यां दित्या चेन्द्रेण चैव हि १२९
 कृत्वौ तेषां तु नामानि दितिरिन्द्रमुवाच ह । वातस्कन्धं चरन्त्येते मम पुत्राश्च पुत्रक ॥
 विचरन्तु च भद्रं ते देवैः सह ममाऽऽत्मजाः ॥ १३०
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा मातर्भवतु तत्तथा ॥ १३१
 सर्वमेतद्यथोक्तं ते भविष्यति न संशयः । देवभूता महात्मानः कुमारो देवसंमताः ॥
 देवैः सह भविष्यन्ति यज्ञभाजस्तैवाऽऽत्मजाः ॥ १३२
 तस्मात्ते मरुतो देवाः सर्वे चेन्द्रानुजामराः । विज्ञेयाश्चामराः सर्वे दितिपुत्रास्तपस्विनः ॥ १३३
 एवं तौ निश्चयं कृत्वौ मातापुत्रौ तपोधनौ । जग्मतुस्त्रिदिवं हृष्टौ शक्रोऽपि त्रिदिवं गतः ॥ १३४
 मरुतां हि शुभं जन्म शृणुयाद्यः पठेत वा । नावृष्टिभयमाप्नोति बह्वायुश्च भवत्युत ॥ १३५
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६२१२

अथाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दनुपुत्रान्निबोधत । अभवन्दनुपुत्रास्तु वंशे खर्याता महासुराः ॥ १

+ धनुचिह्नान्तर्गतग्रन्थः क घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. जाः । तत्र ते । २ ख. घ. ड. सकृज्ज्योतिः । ३ ग. ड. 'श्वतुज्योतिर्ज्योतिः' । ४ ख. घ. 'भान्हरितस्त' ।
 ५ घ. 'मित्रश्चामित्रश्च दूरेभिः' । ६ ख. ड. 'त्रो ह्यमित्रश्च दूरेभिः' । ७ क. कृतः । ८ ख. ग. ड. 'न्तश्च धुनिः' ।
 ९ क. था । कृत्वा । १० क. घ. गुणाः । ११ ख. ड. 'रमस्तथा' । १२ क. श्रुत्वा । १३ क. 'स्तथा ऽऽ' ।
 घ. ड. 'वै पृष्टि' । १४ ग. घ. ड. 'तात्वा' । १५ ग. 'ष्टौ रिपुश्चाभूद्वतज्वरः' । म । १६ ख. घ. ड. 'शक्रश्चाम' ।
 १७ घ. ख्यात

[अ०६८श्लो०२-२९]

वायुपुराणम् ।

२५१

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

- विप्रचित्तिप्रधानास्ते शतं तीव्रपराक्रमाः । सर्वे लब्धवराश्चैव सुतप्ततपसस्तथा ॥ २
- सत्यसंधाः पराक्रान्ताः क्रूरा मायाविनश्च ते । महाबलौ अयज्वानो ह्यब्रह्मण्याश्च दानवाः ॥ ३
- कीर्त्यमानान्मया सर्वान्प्राधान्येन निबोधत ॥ ४
- द्विपूर्वा शङ्कुर्कणश्च तथा शङ्कुनिरामयः । शङ्कुर्कर्णो महाविश्वो गवेषिर्वुन्दुभिस्तथा ॥ ५
- अजामुखोऽथ भगवाञ्जिशलो वामनसस्तथा । मरीचिरक्षकश्चैव महागार्ग्योऽङ्घ्रिरावृतः ॥ ६
- विश्वोभ्यश्च सुकेतुश्च सुवीर्यः सुहृदस्तथा । इन्द्रजिद्विश्वजिच्चैव तर्था सुरविमर्दनः ॥ ७
- एकचक्रः सुबाह्वश्च तारकश्च महाबलः । वैश्वानरः पुलोमा च प्रवीणोऽथ महाशिराः ॥ ८
- स्वर्भानुर्दृषपर्वी च मुण्डकश्च महासुरः । धृतराष्ट्रश्च सूर्यश्च चन्द्र इन्द्रश्च तापिनः ॥ ९
- सूक्ष्मश्चैव निचन्द्रश्च ऊर्णनाभो महागिरिः । असिलोमा सुकेशश्च सदश्च बलको दश ॥ १०
- तथा गगनमूर्धा च कुम्भनाभो महोदरः । प्रमोदाहश्च कुपथो हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ ११
- असुरश्च विरूपाक्षः सुपथोऽथ महासुरः । अजो हिरण्यश्चैव शतमायुश्च शम्बरः ॥ १२
- शरभः शलभश्चैव सूर्याचन्द्रमसावुभौ । असुराणां सुरावेतौ सुराणां सांप्रताविभौ ॥ १३
- इति पुत्रा दनोर्विशे प्रधानाः परिकीर्तिताः । तेषामपरिसंख्येयं पुत्रपौत्राद्यनन्तकम् ॥ १४
- इत्येते त्वसुराः प्रोक्ता दैतेया दानवाश्च ये । स्वर्भानुस्तु स्मृतो दैत्यो ह्यनुभानुर्दनोः सुतः ॥ १५
- इमे तु वंशानुगता दनोः पुत्रास्तु ये स्मृताः ॥ १६
- एकाक्ष ऋषभोऽरिष्टः प्रैलम्बनरकावपि । इन्द्रवाधनकेशी च मेरुः शंखोऽथ धेनुकः ॥ १७
- गवेषिश्च गवाक्षश्च तालकेतुश्च वीर्यवान् । एते मनुष्यधर्मस्तु दनोः पुत्रा मया स्मृताः ॥ १८
- दैत्यदानवसंघर्षे जाता भीमपराक्रमाः । सिंहिकायामथोत्पन्ना विप्रचित्तिसुतास्त्वमे ॥ १९
- सैहिकेया इति ख्याताश्चतुर्दश महासुराः । शतैर्गालश्च बलवान्यासः शाम्बस्तथैव च ॥ २०
- + अनुलोमः शुचिश्चैव वातापिश्च सितांशुकः । हरैकल्पः कालनाभो भीमश्च नरकस्तथा ॥ २१
- राहुर्ज्येष्ठस्तु तेषां वै चन्द्रसूर्यप्रमर्दनः । इत्येते सिंहिकापुत्रा देवैरपि दुरासदाः ॥ २२
- दारुणाभिजनाः क्रूराः सर्वे ब्रह्मद्विषश्च ते । दशान्यानि सहस्राणि सैहिकेयो गणः स्मृतः ॥ २३
- निहतो जामदग्न्येन भार्गवेण वलीयसा । स्वर्भानोस्तु प्रभा कन्या पुलोमोऽथ शची सुता ॥ २४
- उपदानवीयमस्यापि शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी । पुलोमा कालिका चैव वैश्वानरसुते उभे ॥ २५
- प्रभाया नहुषः पुत्रो जयन्तश्च शचीसुतः । पुरुं जज्ञेऽथ शर्मिष्ठा दुष्यन्तमुपदानवी ॥ २६
- वैश्वानरसुते ह्येते पुलोमाकालिके उभे । उभे ह्यपि तु ते कन्ये मारीचस्य परिग्रहे ॥ २७

५- एतदर्थस्थाने इदमर्थं ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु 'इत्येता नमुचिश्चैव वातापी दसृयाजकः' इति ।

१- ख. ङ. सत्यसत्याः प । घ. सत्याः सत्यप । २ ख. घ. ङ. वै । ३ ख. घ. ङ. 'लाश्च य' । ४ ख. घ. ङ. 'य मघवानशिलो वामनस्त' । ५ घ. 'चिरिक्षवश्चै' । ङ. 'चिरिक्ष' । ६ घ. ङ. 'गार्ग्य-
णः । इत्येव' था शूरश्च वेदवित् । ए' । घ. ङ. 'था शूरश्च देवजित् । ए' । ७ घ. च प्रावाणो । ८ ख. ङ. प्रवाणोऽथ
श्चैव ज' । ९ ख. घ. ङ. च हुण्ड' । १० ख. ग. ङ. उर्णना' । ११ घ. 'म्भमानो म' । १२ ग. 'नादो म' ।
१३ घ. 'पद' । १४ ख. ङ. 'प्रमदोह' । १५ घ. 'मोदोह' । १६ ग. ङ. 'ताः । एषा । १७ ख. ग. घ. ङ. 'पौत्रमन' ।
पापश्च क' । १८ ख. घ. ङ. 'धन्यास्तु । १९ घ. 'स्तु दनोः पुत्राद्ययः स्मृ' । २० क. ख. घ. 'सहर्षे' । २१ ग. २० ख. घ. ङ. २१ क. हरः क' । २२ घ. ङ. 'वीमयस्या' ।

ताभ्यां पुत्रसहस्राणि षष्टिर्दानवपुङ्गवाः । चतुर्दश तथाऽन्यानि हिरण्यपुरवासिनाम् ॥ २६
 पौलोमाः कालकेयाश्च दानवाः सुमहाबलाः । अवध्या देवतानां ते निहताः सव्यसाचिना ॥
 मयस्य जाता ये पुत्राः सर्वे वीरपराक्रमाः । मायावी दुन्दुभिश्चैव वृषश्च महिषस्तथा ॥ २८
 बालिको वज्रकर्णश्च कन्या मन्दोदरी तथा । दैत्यानां दानवानां च सर्ग एष प्रकीर्तितः ॥ २९
 दनायुषायाः पुत्रास्तु स्मृताः पञ्च महाबलाः । अरुर्बलजन्मौ च विरक्षश्च विषस्तथा ॥ ३०
 अरुरोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम महासुरः । निहतः कुबलाश्वेन उत्तङ्कवचनात्किल ॥ ३१
 बलेः पुत्रौ महावीर्यौ तेजसाऽप्रतिमाबुधौ । कुम्भिलश्चक्रवर्मा च स कर्णः पूर्वजन्मानि ॥ ३२
 विरक्षस्यापि पुत्रौ द्वौ कालकश्च वरश्च तौ । विषस्य त्वभवन्पुत्राश्चत्वारः क्रूरकर्भिणः ॥
 श्राद्धहा यज्ञहा चैव ब्रह्महा पशुहा तथा ॥ ३३
 क्रान्ता दनायुषापुत्रा वृत्रस्यापि निबोधत । जज्ञिरे श्वसनाद्घोरावृत्रस्येन्द्रेण युध्यतः ॥ ३४
 भर्तारो मनसा ख्याता राक्षसाः सुमहाबलाः । शतं तानि सहस्राणि महेन्द्रानुचराः स्मृताः ॥
 सर्वे ब्रह्मविदः सौम्या धार्मिकाः सूक्ष्ममूर्तयः । प्रजास्वन्तर्गताः सर्वे निवसन्ति सुधार्मिकाः ॥
 दैत्यानां दानवानां च सर्ग एष प्रकीर्तितः । प्रवाह्यजनयत्पुत्रान्यज्ञे वै गायनोत्तमान् ॥ ३७
 सत्त्वनः सत्त्वात्मकश्चैव कलापश्चैव वीर्यवान् । कृतवीर्यो ब्रह्मचारी सुपाण्डुश्चैव सप्तमः ॥ ३८
 पनश्चैव तरण्यश्च सुचन्द्रो दशमस्तथा । इत्येते देवगन्धर्वा विज्ञेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६१५१

अथ नवषष्ठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

सूत उवाच—

गन्धर्वाप्सरसः पुण्या मौनेयाः परिकीर्तिताः । चित्रसेनोग्रसेनश्च ऊर्णायुरनघस्तथा ॥ १
 धृतराष्ट्रः पुलोमा च सूर्यवर्चास्तथैव च । युगपत्तृणपत्कालिदितिशित्ररथस्तथा ॥ २
 त्रयोदेशो भ्रमिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः । कलिः पञ्चदशश्चैव नारदश्चैव षोडशः ॥
 इत्येते देवगन्धर्वा मौनेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३
 चतुर्दशैव वीर्यस्यस्तेषामप्सरसः शुभाः । अन्तरा दारवत्या च प्रियंमुख्या सुरोत्तमा ॥ ४
 मिश्रकेशी तथा चाशी पौर्णिनी वाऽप्यलम्बुषा । मारीची पुत्रिका चैव विद्युदूर्णा तिष्ठोत्तमा ॥
 अद्रिका लक्षणा चैव देवी रम्भा मनोरमा । सुवरा च सुबाहुश्च पुर्णिता सुप्रतिष्ठिता ॥ ६
 पुण्डरीका सुगन्धा च सुदन्ता सुरसा तथा । हेर्मा शारदती चैव सुवृत्ता कमला च

१ ख. घ. ड. 'ता हेमायाः पुत्राः पञ्चमहाबलाः । मां । २ घ. 'लिचित्रो च । ३ ड. 'व तुरितस्त' ।
 'न्यर्वाः प्राचेयाः । ५ ग. 'दशः शाशिशिराः । ड. दशः शाजिशि' । ६ घ. 'शो अलिशि' । ७ ख. 'ताम्बु' ।
 ८ च. 'भाः । श्वन्तवादारवत्या च । ९ ख. 'न्तवा दारवाया च । घ. 'न्तवा दारवाया च । १० ग. 'नयु' ।
 ११ ग. 'मित्रके' । १२ ग. 'पीडिनी । घ. 'पाणिनी । १३ घ. ड. 'म्बुषा । मां । १४ ख. ड. 'ची' ।
 हेमसारा सुनी । १५ ख. 'वृक्षा क' । १७ य. 'लालया ।

[अ०६९ श्लो० ८-३६]

वायुपुराणम् ।

२५३

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

सुभुजा हंसपादा च लौकिकयोऽप्सरसस्तथा । गन्धर्वाप्सरसो ह्येता मौनेयाः परिकीर्तिताः ॥ ८
 गन्धर्वाणां दुहितरो मया याः परिकीर्तिताः । (*तासां नामानि सर्वासां कीर्त्यमानानि मे शृणु ॥
 सुयशा प्रथमा तासां गान्धर्वी तदनन्तरम् । विद्यावती चारुमुखी सुमुखी च वरानना) ॥ १०
 तत्रेमे सुयशापुत्रा महाबलपराक्रमाः । प्रचेतसः सुता यक्षास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ ११
 कम्बलो हरिकेशश्च कपिलः काञ्चनस्तथा । मेघमाली तु यक्षाणां गण एव उदाहृतः ॥ १२
 सुयशाया दुहितरश्चतस्रोऽप्सरसः स्मृताः । तासां नामानि वै सम्यग्भुवतो मे निबोधत ॥ १३
 लोहेयी त्वभवज्ज्येष्ठा भरता तदनन्तरम् । कृशाङ्गी च विशाला च रूपेणाप्रतिमा तथा ॥ १४
 ताभ्योऽपरे यक्षगणाश्चत्वारः परिकीर्तिताः । उत्पादिता विशालेन विक्रान्तेन महात्मना ॥
 लोहेया भरतेयाश्च कृशाङ्गेयाश्च विश्रुताः । विशालेयाश्च यक्षाणां पुराणे प्रथिता गणाः ॥ १६
 इत्येतैरसुरैर्यैर्महाबलपराक्रमैः । नैकैर्यक्षगणैर्व्याप्ता लोका लोकविदां वराः ॥ १७
 गन्धर्वाश्चाथ बालेया विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महागन्धर्वनायकाः ॥ १८
 विक्रमौदार्यसंपन्ना महाबलपराक्रमाः । तेषां नामानि वक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ १९
 चित्राङ्गदो महावीर्यश्चित्रवर्मा तथैव च । चित्रकेतुर्पहाभागः सोमदत्तोऽथ वीर्यवान् ॥
 तिस्रो दुहितरश्चैव तासां नामानि वक्ष्यते (मे शृणु) ॥ २०
 प्रथमा त्वष्टिका नाम कम्बला तदनन्तरम् । तथा वसुमती नाम रूपाणाप्रतिमौजसः ॥ २१
 ताभ्यः परे कुमारेण गणा उत्पादितास्त्वमे । त्रयो गन्धर्वमुख्यानां (णां) विक्रान्ता युद्धदुर्मदाः ॥
 आग्नेयाः काम्बलेयाश्च तथा वसुमतीसुताः । तैर्गणैर्विविधैर्व्याप्तमिमं लोकं चराचरम् ॥ २३
 विद्यावन्तश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महाभागा रुरविद्याधनेश्वराः ॥ २४
 तेषामुदीर्णवीर्याणां गन्धर्वाणां महात्मनाम् । नामानि कीर्त्यमानानि शृणुष्व मे विवक्षतः ॥ २५
 हिरण्यरोमा कपिलः सुलोमा मागधस्तथा । चन्द्रकेतुश्च वै गाङ्गो गोदश्चैव महाबलः ॥ २६
 महविद्यावदातानां विक्रान्तानां तपस्विनाम् । इत्येवमादिर्हि गणो द्वे चान्ये च सुलोचने ॥ २७
 शिवा च सुमनाश्चैव ताभ्यामपि महात्मना । उत्पादिता विश्रवसा विद्याचरणगोचराः ॥ २८
 शैवेयाश्चैव विक्रान्तास्तथा सौमनसा गणाः । एतैर्व्याप्तमिमं लोकं विद्याधरगणैस्त्रिभिः ॥ २९
 एभ्योऽनेकानि जातानि अम्बरान्तरचारिणाम् । लोके गणशतान्येव विद्याधरविचोष्टितात् ॥
 अश्वर्मुख्याश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता ह्यश्वमुखाः किनरास्तान्निबोधत ॥ ३१
 समुद्रसेनः कालिन्दो महानेत्रो महाबलः । सुवर्णघोषः सुग्रीवो महाघोषश्च वीर्यवान् ॥ ३२
 इत्येवमादिर्हि गणः किनराणां महात्मनाम् । हयाननानां विद्वद्भिर्विस्तीर्णः परिकीर्त्यते ॥ ३३
 तदगणमुत्थितेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता नरमुखाः किनराः शांशपायनाः ॥ ३४
 ताः सुपेणश्च वारिषेणश्च वीर्यवान् । रुद्रत्तेन्द्रदत्तौ च चन्द्रदुममहाद्रुमौ ॥ ३५
 विन्दुसारश्च चन्द्रवंशाश्च किनराः । इत्येते किनराः श्रेष्ठा लोके ख्याताः सुशोभनाः

* गणः । इत्येवा

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके न स्ति ।

श्चैव ज° । ९ :

°पदं १३. ड. °रसः स्मृताः । ग° । २ ख. ताः । अन्यादिव्या यु° । ३ ख. ड. °रो मौनेयाः परिविश्रुताः ।
 पापश्च क° । १६ श्वमुखी । ५ ख. घ. ड. कृशाङ्गा । ६ क. °नैः । लोकै° । ७ ग. घ. ड. गङ्गो । ८ क. °मुखाश्च ।
 २० ख. घ. ड. °अश्वर्मुख्यास्तेनै° ।

चृत्यगीतप्रगल्भानामेतेषां द्विजसत्तमाः । लोके गणशतान्येव किंनराणां महात्मनाम् ॥ ३७
 यक्षा यक्षोपशान्तश्च लौहेया रूपशालिनी । दुहिता सुरविन्देति प्रकाशा सिद्धसंमता ॥ ३८
 उपायाकेतनस्याहि स्वयमुत्पादितो गणः । करालकेन भूतानां तेषां नामानि मे शृणु ॥ ३९
 भूता भूतगणैर्ज्ञेया आवेशकनिवेशकाः । * सुतौरः कालभवनानिर्देशकविदेशकाः ॥
 इत्येवमादिर्हि गणो भूमिगोजरकः स्मृतः ॥ ४०
 विज्ञेय इह लोकेऽस्मिन्भूतानां भूतनायकः । ये तूत्कृष्टा भवन्त्येषामम्बरान्तरचारिणाम् ॥
 वृक्षाग्रमात्रमाकाशं ते चरन्ति न संशयः ॥ ४१
 तत्रेमे देवगन्धर्वाः प्रायेण कथिता मया । देवोपस्थाननिरता विज्ञेयास्ते यशस्विनः ॥ ४२
 नारायणं सुरगुरं विरजं पुष्करेक्षणम् । हिरण्यगर्भं च तथा चतुर्वक्त्रं स्वयंभुवम् ॥ ४३
 शंकरं च महादेवमीशानं च जगत्प्रभुम् । इन्द्रपूर्वास्तथाऽऽदित्यान् रुद्रांश्च वसुभिः सह ॥ ४४
 उपतस्थुः सगन्धर्वा नृत्यगीतविशारदाः । त्रिदशाः सर्वलोकस्था निपुणा गीतवादिनः ॥ ४५
 हंसो ज्येष्ठः कनिष्ठोऽन्यो मध्यमौ च दहा हुहुः । चतुर्थो धिषणश्चैव ततो वासिरुचिस्तथा ॥
 षष्ठस्तु तुम्बुरुस्तेषां ततो विश्वावसुः स्मृतः । इमाश्चाप्सरसो दिव्या विहिताः पुण्यलक्षणाः ॥
 सुषुप्तेऽष्टौ महाभागा वरिष्ठा देवपूजिताः । अनवद्यामनवशामन्वतां मदनप्रियाम् ॥
 अरूपां सुभगां भासीमरिष्ठाऽष्टौ व्यजायत ॥ ४८
 मनोवती सुकेशा च तुम्बुरोस्तु सुते उभे । पञ्चचूडास्त्विमा दिव्या दैविक्योऽप्सरसो दश ॥
 मेनका सहजन्या च पाणिनी पुञ्जिकस्थला । घृतस्थला घृताची च विश्वाची पूर्वचीत्यपि ॥
 प्रम्लोचेत्यभिविख्याताऽनुम्लोचन्ती तथैव च ॥ ५०
 अनादिनिधनस्याथ जज्ञे नारायणस्य या । उर्रोः सर्वानवद्याङ्गी उर्वश्येकादशी स्मृता ॥ ५१
 मेनस्य मेनका कन्या ब्रह्मणो हृष्टचेतसः । सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यो महायोगाश्च ताः स्मृताः ५२
 गणा अप्सरसां ख्याताः पुण्यास्ते वै चतुर्दश । + आहूताः शोभयन्तश्च गणा ह्येते चतुर्दश ॥
 ब्रह्मणो मानसाः कन्याः शोभयन्त्यो मनोः सुताः । वेगवन्तस्त्वरिष्ठाया ऊर्जायाश्चाग्निसंभवाः ।
 (× आर्युष्मत्यश्च सूर्यस्य रश्मिजाताः सुभास्वराः । गर्भस्तेजश्च सोमस्य ज्ञेयास्ते कुरवः शुभाः ॥
 यज्ञोत्पन्नाः शुभा नाम ऋक्सामान्यास्तु बह्वयः) । वारिजा ह्यमृतोत्पन्ना अमृता नामतः स्मृताः
 वायूत्पन्ना सुदा नाम भूमिजाता भवास्तु वै । विद्युतश्च रुचो नाम मृत्योः कन्याश्च भैरवाः ॥
 शोभयन्त्यश्च कामस्य गणाः प्रोक्ताश्चतुर्दश । सेन्द्रोपेन्द्रैः सुरगणै रूपातिशयनिर्मिताः ॥ ५८

* इदमर्थं भास्ति क. पुस्तके । + एतदर्थस्थानेऽयं ग्रन्थः—‘आहूताः शोभयन्त्यश्च वेगवत्यस्तथैव च तमा-
 याश्च युवत्यश्च तथा भेकुरयः शुभाः । वह्नयोत्यमृतास्त्रेदा भुवश्च रुचयस्तथा । भैरवाः शोभयन्त्यश्च गणा ह्येते
 इति—ख. घ. पुस्तकयोः । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. यथा ‘य’ । २ ग. घ. ड. ‘श्च लोहाया’ । ३ ग. घ. ड. ‘उपयाकित’ । ४ ख. ग. तु ‘मानुहरितस्त’ ।
 ५ ड. ‘तारका’ । ६ ख. ड. ‘काले भवतानि’ । ७ क. ये उत्कृ’ । ८ ख. ग. ड. ‘ज्येष्ठा कनिष्ठयां मता’ ।
 ड. ‘थो विषगणश्च ततो वसु’ । १० घ. ‘न्यो ब्रह्मयो’ ११ क. ‘वन्त्यस्त्व’ । १२ ख. ‘युर्वत्यश्च’ । ग. ‘श’ ।
 १३ घ. ड. ‘ताः शुभाः स्व’ । १४ ख. ग. ड. ‘भूतिजा’ । १५ क. ‘यन्त्यः कामगुणा ग’ । १६ १७
 तिलातिलं म ।

[अ०६९ श्लो०१९-८२]

वायुपुराणम् ।

२५५

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

शुभरूपा महाभागा दिव्या नारी तिलोत्तमा । ब्रह्मणश्चाग्निकुण्डाच्च देवनारी प्रभावती ॥

रूपयौवनसंपन्ना उत्पन्ना लोकविश्रुता ॥

५९

वेदीतलसमुत्पन्ना चतुर्वक्त्रस्य धीमतः । नाम्ना वेदवती नाम सुरनारी महाप्रभा ॥

६०

तथा यमस्य दुहिता रूपयौवनशालिनी । वरहेमनिभा हेमा देवनारी सुलोचना ॥

६१

इत्येते बहुसाहस्रं भास्वरा ह्यप्सरोगणाः । देवतानामृषीणां च पत्न्यस्ता मातरश्च ह ॥

६२

सुगन्धाश्चम्पवर्णाश्च सर्वाश्चाप्सरसः समाः । संप्रयोगे तु कान्तेन माद्यन्ति मदिरां विना ॥

तासामाप्यायते स्पर्शादानन्दश्च विवर्धते ॥

६३

(*पर्वते नारदे पूर्वे रेतः स्कन्धं प्रजापतेः । पर्वतस्तत्र संभूतो नारदश्चैव तावुभौ ॥

६४

तयोर्यवीयसी चैव तृतीयाऽहन्धती स्मृता । देवरुख्यो(?) सूर्यजन्म तस्मिन्नारदपर्वतौ) ॥

६५

विनतायास्तु पुत्रौ द्वावरुणो गरुडश्च ह । पट्टत्रिंशत्तु स्वसारश्च यवीयस्यस्तु ताः स्मृताः ॥

६६

गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि सौपर्ण्याश्च पक्षिणः । हव्यवाहानि सर्वाणि दिक्षु संनिहितानि च ॥

कण्डूनागसहस्रं वै चराचरमजीजनत् । अनेकशिरसां तेषां खेचराणां महात्मनाम् ॥

बहुधा नामधेयानां प्रायशस्तु निबोधत ॥

६८

तेषां प्रधाननागांश्च शेषवासुकितक्षकाः । सर्कर्णारश्च जम्भश्च अञ्जनो वाभनस्तथा ॥

६९

ऐरावतमहापद्मौ कम्बलाश्वतरावुभौ । ऐलपत्रश्च शङ्खश्च कर्कोटकधनंजयौ ॥

७०

महाकर्णौ महानीलो धृतराष्ट्रलाहकौ । कुमारः पुष्पदेन्तश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ॥

७१

शिलीमुखो दधिमुखः कालीयः शालिपिण्डकः । विन्दुपादः पुण्डरीको नागश्चापूरणस्तथा ॥

कपिलश्चाम्बरीषश्च धृतपादश्च कच्छपः । प्रह्लादः पद्मचित्रश्च गन्धर्वोऽर्थ मनस्विकः ॥

७३

नहुषः खररोमा च मणिरित्येवमादयः । काद्रवेया मया ख्याताः खशायास्तु निबोधत ॥

७४

खशा विजज्ञे पुत्रौ द्वौ विश्रुतौ पुरुषादकौ । ज्येष्ठं पश्चिमसंख्यायां पूर्वस्यां मनुजास्तथा ॥

७५

विलोहितं विकर्णं च पूर्वं साऽजनयत्सुतम् । चतुर्भुजं चतुष्पादं द्विभूर्धानं द्विधागतिम् ॥

७६

सर्वाङ्गकेशं स्थूलान्नं तुङ्गनासं महोदरम् । स्थूलशीर्षं महाकर्णं मुञ्जकेशं मनोरथम् ॥

७७

हस्त्योष्ठं दीर्घजङ्घं च अश्वदंष्ट्रं महाहनुम् । रक्तजिह्वं जटाक्षं च स्थूलास्यं दीर्घनासिकम् ॥

७८

गुह्यकं शितिकर्णं च महानन्दं महामुखम् । एवंविधं खशा पुत्रं विजज्ञे साऽतिभीषणम् ॥

७९

तल्लानुजं द्वितीयं तु खशा चैव व्यजायत । त्रिशीर्षं च त्रिपादं च त्रिहस्तं कृष्णलोचनम् ॥

८०

ऊर्ध्वकेशं हरिच्छमश्रुं शिलासंहननं दृढम् । ह्रस्वकायं सुबाहुं च महाकायं महाबलम् ॥

८१

आकर्णदारितास्यं च लम्बेभ्रूं स्थूलनासिकम् । स्थूलोष्ठमष्टदंष्ट्रं च द्विजिह्वं शङ्कुकर्णकम् ॥

८२

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'नाश्चतु' । २ ख. ग. घ. ङ. 'हवा भा' । ३ ख. ङ. 'न्धा चाप्यनिष्पन्दा स' । ४ क. ग. 'णः । इत्येवा' । ५ ख. घ. ङ. 'नियता' । ६ ख. घ. वै धराधर' । ७ ख. घ. ङ. 'गानां शे' । ८ ग. 'काः । कर्णार-
श्चैव ज' । ९ क. 'कर्णीर' । १० ख. 'भौ । एला' । ११ घ. ङ. 'कर्णौ महानीलौ धृ' । १२ ख. ङ. 'ष्वदंष्ट्र' । १३ ख. घ. ङ. 'था । शुनीम्' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'बिल्बपादः पुण्डरीकना' । १५ ख. घ. ङ. 'श्च तथा पापश्च क' । १६ क. 'थ नमस्वि' । १७ ग. 'रमम् । ह' । १८ ख. ग. घ. ङ. 'स्थूलभ्रूदी' । १९ ख. 'कं शङ्कु' । २० ख. घ. ङ. 'हासुख' । २१ ख. घ. ङ. 'विहस्त' । २२ ख. ङ. 'म्बभ्रूस्थ' ।

पिङ्गलोद्भूतनयनं जटिलं पिङ्गलं तथा । महाकर्णं महोरस्कं कटिहीनं कृशोदरम् ॥
 नैखिनं लोहितग्रीवं सा कनिष्ठं प्रसूयते ॥ ८३
 सद्यः प्रसूतमात्रौ तु विवृद्धौ च प्रमाणतः । उभोगसमर्थाभ्यां शरीराभ्यामुपस्थितौ ॥
 सद्योजातविवृद्धाङ्गौ मातरं पर्यभूषताम् ॥ ८४
 ज्यायांस्तयोस्तु यः क्रूरो मातरं सोऽभ्यकर्षत । अब्रवीन्मातरायाहि भक्षार्थे क्षुधयाऽर्दितः ॥ ८५
 न्यपेधयत्पुनर्हर्षेण ज्यायांसं तु कनिष्ठकैः । अब्रवीत्सोऽसकृत्तं वै रक्षेमां मातरं स्वशाम् ॥
 बाहुभ्यां परिगृह्येनं मातरं तां व्यमोचयत् ॥ ८६
 एतस्मिन्नेव काले तु प्रादुर्भूतस्तयोः पिता । तौ दृष्ट्वा विकृताचारौ वसतां हीत्यभापत ॥ ८७
 तौ तु तं पितरं दृष्ट्वा बलवन्तौ त्वरान्वितौ । मातुरेव पुनश्चाङ्गे प्रलपेतां स्वमायया ॥ ८८
 अथाब्रवीदपिर्भार्यामात्राभ्यामुक्तवत्यसि । पूर्वमाचक्ष्व तत्त्वेन तथैवाऽऽभ्यां व्यतिक्रमम् ॥ ८९
 मातुलं भजते पुत्रः पितृन्भजति कन्यका । यथाशीला भवेन्माता तथाशीलो भवेत्सुतः ॥ ९०
 यदूर्णां तु भवेद्भूमिस्तदूर्णं सलिलं ध्रुवम् । मातृणां शीलदोषेण तथा शीलगुणैः पुनः ॥
 विभिन्नास्तु प्रजाः सर्वास्तथा ख्यातिवशेन च ॥ ९१
 बलशीलादिभिस्तासामदितिर्धर्मतत्परा । * गन्धशीला दितिश्चैव प्रवाध्ययनशालिनी ॥
 धर्मशीलादिभिश्चैव प्रबोधबलशालिनी ॥ ९२
 गीतशीला तथाऽगिष्टा मायाशीला दनुः स्मृता । विनता तु पुनर्देवी वैहायसगतिप्रिया ॥ ९३
 तपोमयेन शीलेन सुरभिः समलंकृता । क्रोधशीला तथा कद्रुः क्रोधेनासुखशीलका ॥ ९४
 दनायुषायाः शीलं वै वैरानुग्रहलक्षणम् । त्वं च देवि महाभागे क्रोधशीला मताऽसि मे ॥ ९५
 इत्येतानि स्वशीलानि स्वभावालोकनामृतां । कर्मतां यत्नतो बुद्ध्या रूपतो बलतस्तथा ॥
 क्षमातश्चैव भिन्नानि भावितार्थबलेन च ॥ ९६
 रजःसत्त्वतमोवृत्तेर्विश्वरूपाः स्वभावतः । मातुलं त्वर्नुयातास्ते पुत्रका गुणवृत्तिभिः ॥ ९७
 इत्येवमुक्त्वा भगवान्स्वशामप्रतिमां तदा । पुत्राद्याहूय साम्ना वै चक्रे सोममभीतयः(?) ॥ ९८
 ताभ्यां च यत्कृतं तस्यास्तदाचष्ट तदा स्वशा । मात्रा यथा समाख्यातं कर्म ताभ्यां पृथक्पृथक्
 तेन धात्वर्थयोगेन तत्त्वदर्शी चकार ह ॥ ९९
 यक्ष इत्येष धातुर्वै खादने कृषणे च सः । यक्षयत्युक्तवान्यस्मात्तस्माद्यक्षो भवत्ययम् ॥ १००
 रक्ष इत्येष धातुर्यः पालने स विभाव्यते । उक्तवांश्चैव यस्मात्तु रक्ष मे मातरं स्वशाम् ॥
 नाम्नाऽयं राक्षसस्तस्माद्भविष्यति तवाऽऽत्मजः ॥ १०१
 स तदा तद्विधान्दृष्ट्वा विज्ञाय तु तयोः पिता । तथा भाविनमर्थं च बुद्ध्वा मातृकृतं तयोः ॥

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. 'टिलोद्विपिण्डकम् । मं । ग. ड. 'टिलोद्विपिण्डकम् । मं । २ ख. घ. ड. कया हीं ।
 ३ ग. ड. नखिलं । ४ ख. 'वं लम्ब शेषाण्डपिण्डकम् । एवं विधं कुमारं सा । ५ ग. घ. 'ष्टं सप्रसूयत । सं । ६ ख.
 घ. ड. 'कः । वृषाणं सो । ७ ख. ग. घ. ड. 'ष्ट्वा संकुटं तद्वयान्वि । ८ ग. शीतशीला । ९ क. कद्रुः । १० ख.
 घ. 'लता । ११ क. नि सशी । १२ ड. 'विनार्थं । १३ ख. ड. नुजाता मे पुं । १४ ख. ग. सोमामं ।

[अ० ६९ श्लो० १०३-१२९]

वायुपुराणम् ।

२५७

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

तावुभौ क्षुधितौ दृष्ट्वा विस्मितः परिमृग्य च । तयोः प्रादिशदाहारं प्रजापतिरसृग्मसे ॥ १०३
 पिता तौ क्षुधितौ दृष्ट्वा वरं चेमं तयोर्ददौ । युवयोर्हस्तसंस्पर्शो नक्तमेव तु सर्वशः ॥ १०४
 नक्ताहाराविहारौ च दिवास्वप्नोपभोगिनौ । नक्तं चैव बलीयांसौ दिवास्वप्नावुभौ युगम् ॥
 मातरं रक्षतं चैव धर्मश्चैवानुशिष्यताम् । इत्युक्त्वा कश्यपः पुत्रौ तत्रैवान्तरधीयत ॥ १०६
 गते पितरि तौ वीरौ निसर्गादेव दारुणौ । विपर्ययेण वर्तन्तौ किंभक्षौ प्राणिहिंसकौ ॥ १०७
 महाबलौ महासत्त्वौ महाकायौ दुरासदौ । मायाविनौ च दृश्यौ तावन्तर्धानगतावुभौ ॥ १०८
 तौ कामरूपिणौ घोरौ विकृतिज्ञौ स्वभावतः । रूपानुरूपैराहारैः प्रभवेतामुभावपि ॥ १०९
 देवासुरानृषीश्चैव गन्धर्वान्किन्नरानपि । पिशाचांश्च मनुष्यांश्च पन्नगान्पक्षिणः पशून् ॥ ११०
 भक्षार्थमपि लिप्सन्तौ सर्वतस्तौ निशाचरौ । इन्द्रेण तु वैरौ चैव धृतौ दत्त्वा त्ववध्यताम् ॥ १११
 यक्षस्तु न कदाचिद्वै निशीथे ह्येककश्चिरम् । आहारं स परीप्सन्वै शब्देनानुचचार ह ॥ ११२
 आससाद पिशाचौ द्वौ जेतुचण्डौ च तावुभौ । पिङ्गाक्षवर्ध्वरोमाणौ वृत्ताक्षौ तु सुदारुणौ ॥
 असृङ्मांसवसाहारौ पुरुषादौ महाबलौ । कन्याभ्यां सहितौ तौ तु ताभ्यां प्रियचिकीर्षया ॥ ११४
 द्वे कन्ये कामरूपिण्यौ तदाचारे च ते शुभे । आहारार्थमटन्तौ तौ कन्याभ्यां सहितावुभौ ॥
 तेषपश्यन्राक्षसं तत्र कामरूपं महाबलम् । सहसा संनिपाते तु दृष्ट्वा चैव परस्परम् ॥ ११६
 रक्षमाणौ ततोऽन्योन्यं परस्परजिघृक्षवः । पितरावुचतुः कन्ये युवामानयतं द्रुतम् ॥ ११७
 जीवप्राहं विगृह्यैनं विस्फुरन्तं पदे पदे । ततः समभिसृत्यैनं कन्ये जगृहतुस्तदा ॥

गृहीत्वा हस्तयोस्ताभ्यामानीते पितृसंसदि ॥ ११८
 ताभ्यां करे गृहीतं तं पिशाचावथ राक्षसम् । पृच्छतां कोऽसि कस्य त्वं स च सर्वमभाषत ॥
 तस्य कर्माभिविज्ञातं ज्ञात्वा तौ राक्षससर्षभौ । अजस्य खण्डं तस्यैते प्रत्यपादयतां सुते ॥
 तौ तुष्टौ कर्मणा तस्य कन्ये द्वे ददतुस्तु ते ॥ १२१
 पैशाचेन विवाहेन सुदत्या बुद्धवाहनः । अजः खण्डश्च ताभ्यां तौ तदाश्रावयतां धनम् ॥ १२२
 इयं ब्रह्मधना नाम मम कन्या ह्यलोमिका । ब्रह्मसत्त्वधनाहारा इति खण्डोऽभ्यभाषत ॥ १२३
 इयं जन्तुधना नाम कन्या सर्वाङ्गमुन्दरी । जन्तवोऽस्या धनाहारास्तावश्रावयतां धनम् ॥
 सर्वाङ्गकेशी नाम्ना च कन्या जन्तुधना तथा । अकर्णान्ताऽप्यरोमा च कन्या ब्रह्मधना तु या ॥
 ब्रह्मधनं प्रसूता सा तत्त्वलां चैव कन्यका । एवं पिशाचकन्ये ते मिथुने द्वे प्रसूयताम् ॥
 तयोः प्रजाविसर्गं च ब्रुवतो मे निबोधत ॥ १२६
 देतृप्रहेतुरुग्रश्च(?) पोरुषेयो वधस्तथा । विस्फूर्जिश्चैव वातश्च आपो व्याघ्रस्तथैव च ॥ १२७
 सर्पश्च राक्षसा ह्येते यातुधानात्मजा दश । सूर्यस्यानुचरा ह्येते सह तेन भ्रमन्ति च ॥ १२८
 हेतृपुत्रस्तथा लङ्कुलङ्कोर्द्वावेव चात्मजौ । माल्यवांश्च सुमाली च प्रहेतृतनयाञ्छृणु ॥
 प्रहेतृतनयः श्रीमान्पुलोमा नामविश्रुतः ॥ १२९

१ घ. भक्षार्थं । २ घ. 'ड. 'वशे चै' । ३ क. 'त्वा सुब' । ४ ख. 'द्वौ जात्यच' । ५ क. जन्तु च । घ. ड. बन्वच । ६ ख. ग. घ. ड. 'भ्यां भर्तवि' । ७ घ. ड. उभे । ८ घ. ड. 'नीतः पि' । ९ ख. 'शाचमथ' । १० ग. 'क्षसावुभौ' । ११ क. अजं च । १२ ग. घ. ड. 'ज्जतिता' । ज' । १३ ख. 'ह्यज्ञाने प्र' । घ. 'ह्यध्यानं प्र' । १४ क. साधनानाचैव । घ. सा त्वनलां चैकक्षलाम् । ए' । ड. सा घनला चैककन्यकाम् । ए' । १५ ख. 'रफूर्जश्च' ।

वधपुत्रौ दुराचारौ विघ्नश्च शमनश्च ह । विद्युत्पुत्रो दुराचारो हृमनो नाम राक्षसः ॥
 स्फूर्जपुत्रा निकुम्भश्च क्रूरो वै ब्रह्मराक्षसः । वातपुत्रो विरागस्तु आपपुत्रस्तु जम्बुकः ॥ १३०
 व्याघ्रपुत्रो निरानन्दो जन्तूनां विघ्नकारकः । इत्येते वै पैराक्रान्ताः क्रूराः सर्वे तु राक्षसाः ॥
 कीर्तिता यातुधानास्तु ब्रह्मधानान्निबोधत । यज्ञः पिता धुनिः क्षेमो ब्रह्मा पापोऽथ यज्ञहा ॥
 स्वाकोटकः कलिः सर्पो ब्रह्मधानात्मजा दश । स्वसारो ब्रह्मराक्षस्यस्तेषां चेमाः सुदारुणाः ॥
 रक्तकर्णा महाजिह्वाऽक्षया चैवोपहारिणी । एतेषामन्वये जाताः पृथिव्यां ब्रह्मराक्षसाः ॥ १३४
 श्लेष्मातकतरुष्वेते प्रायशस्तु कृतालयाः । इत्येते राक्षसाः क्रान्ता यक्षस्यापि निबोधत ॥ १३५
 चकमेऽप्सरसं यक्षः पञ्चस्थूलां क्रतुस्थलीम् । तां लिप्सुश्चिन्तयानश्च नन्दनं स चचार ह ॥
 वैभ्राजं सुराभिं चैव तथा चैत्ररथं च यत् । दृष्टवान्नन्दने तस्मिन् अप्सरोभिः सहासतीम् ॥ १३७
 नोपायं विन्दते तत्र तस्या लाभाय चिन्तयन् । दूषितः स्वेन रूपेण कर्मणा तेन दूषितः ॥ १३८
 ममोद्विजन्ते भूतानि भयान्वृत्तस्य सर्वशः । तत्कथं नाम चार्वाङ्गीं प्राप्नुयामहमङ्गनाम् ॥ १३९
 दृष्टोपायं ततः सोऽथ शीघ्रकारी व्यवर्तत । कृत्वा रूपं वसुरुचैर्गन्धर्वस्य तु गुह्यकः ॥
 ततः सोऽप्सरसां मध्ये तां जग्राह क्रतुस्थलीम् ॥ १४०
 बुद्ध्वा वसुरुचिं तं सा भावेनैवाभ्यवर्तत । संवृतः स तया सार्धं दृश्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ १४१
 तत्र संसिद्धकरणः सद्यो जातः सुतोऽस्य वै । परिणाहोच्छ्रयैर्युक्तः सद्यो वृद्धो ज्वलञ्जिभ्या ॥
 राजाऽहमिति नाभिर्हि पितरं सोऽभ्यभाषत । तत्रात्र जाते न भीतिः पिता तं प्रत्युवाच ह ॥
 मात्राऽनुरूपो रूपेण पितुर्वीर्येण जायते । जाते स तस्मिन् हर्षेण स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥ १४४
 स्वभावं प्रतिपद्यन्ते बृहन्तो यक्षराक्षसाः । म्रियमाणाः प्रसुप्ताश्च क्रुद्धा भीताः प्रहर्षिताः ॥
 ततोऽब्रवीदप्सरसं स्मयमानः स गुह्यकः । गृहं मे गच्छ सुश्रोणि सपुत्रा वरवर्णिनी ॥ १४६
 इत्युक्ता सहसा तं च दृष्ट्वा स्वं रूपमास्थितम् । विभ्रान्ताः प्राद्वन्भीताः क्रोधमानाप्सरोगणाः ॥
 गच्छन्तीरन्वगच्छन्त्या पुत्रस्तां सान्त्वयन्गिरा । गन्धर्वाप्सरसां मध्ये तां नीत्वा स न्यवर्तत ॥
 तां च दृष्ट्वा समुत्पत्तिं यक्षस्याप्सरसां गणाः । यक्षाणां त्वं जनित्रीति प्रोचस्तां वै क्रतुस्थलीम्
 जगाम सह पुत्रेण ततो यक्षः स्वमालयम् । न्यग्रोधरोहिणं नाम गुह्यका यत्र शेरते ॥
 तस्मिन्निवासो यक्षाणां न्यग्रोधः सर्वतः प्रियः ॥ १५०
 यक्षो रजतनाभस्तु गुह्यकानां पितामहः । अनुहादस्य दैत्यस्य भद्रामतिवरां सुताम् ॥
 उपयेमे स भद्रायां यस्यां मणिवरो वशी ॥ १५१
 जज्ञे सा मणिभद्रं च शक्रतुल्यपराक्रमम् । तयोः पत्न्यौ भगिन्यौ तु क्रतुस्थल्यात्मजे शुभे ॥
 नाम्ना पुण्यजनी चैव तथा देवजनी च या । विजज्ञे मणिभद्रात् पुत्रान्पुण्यजनी शुभान् ॥
 सिद्धार्थं सूर्यतेजं च सुमन्तं नन्दनं तथा । कन्यकं यैविकं चैव मणिदत्तं वसुं तथा ॥ १५४

१ ख. रुटनो । २ ख. ग. घ. डे. 'नन्दः सर्पो वै वि' । ३ क. परिका' । ४ ख. ग. घ. यज्ञे पि' । ५ ख. ग.
 घ. ड. 'ह्या पेतोऽथ' । ६ ड. घ. 'स्य तेषां' । ७ ख. ग. ड. 'कर्णां म' । ८ ख. ग. ड. 'चैवाप' । ९ क. 'एतासाम्' ।
 १० घ. ड. 'रतिं चै' । ११ ख. ग. घ. 'याद्वृत्तस्य' । १२ क. 'पं बहुमतं गन्ध' । १३ घ. ड. 'जाता नाभी' ।
 १४ ख. 'न्ते महान्तो' । १५ ख. 'च्छन्त्या वित्रस्ताः सा' । १६ ग. घ. ड. 'भद्रं वो यस्यामतिवरो' । १७ ख. घ.
 ड. 'पश्चिकं' ।

[अ० ६९ श्लो० १९९-१८०]

वायुपुराणम् ।

२५२

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

सर्वानुभूतं शङ्खं च पिङ्गाक्षं भीरुमेव च । तथा मन्दरशोभिं च पुष्पं चन्द्रप्रभं तथा ॥ १५५
 मेघपूर्णं सुभद्रं च प्रद्योतं च महौजसम् । द्युतिमत्केतुमन्तौ च मित्रं मौलिसुदर्शनौ ॥ १५६
 चत्वारो विंशतिश्चैव पुत्राः पुण्यजनाः शुभाः । जज्ञिरे मणिभद्रस्य ते सर्वे पुण्यलक्षणाः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यक्षाः पुण्यजनाः शुभाः ॥ १५७
 विजज्ञे देवजननी पुत्रान्मणिवरात्मजात् । पूर्णभद्रं हेमरथं मणिमन्त्रनिवर्धनौ ॥ १५८
 कुस्तुम्बुरुं पिशङ्गाभं स्थूलकर्णं महार्जयम् । श्वेतं च त्रिपुलं चैव पुष्पवन्तं भयावहम् ॥ १५९
 पद्मवर्णं सुनेत्रं च यक्षं बालं वक्रं तथा । कुमुदं क्षेमकं चैव वर्धमानं तथा दमम् ॥ १६०
 पद्मनाभं वराङ्गं च सुवीरं विजयं कृतिम् । पूर्णमासं हिरण्याक्षं सुरूपं चैवमादयः ॥ १६१
 पुत्रा मणिवरस्यैते यक्षा वै गुह्यकाः स्मृताः । सुरूपाश्च विरूपाश्च स्रग्विणः प्रियदर्शनाः ॥ १६२
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १६३
 खशायास्त्वपरे पुत्रा राक्षसाः कामरूपिणः । तेषां यथा प्रधानान्वै वर्धमानान्निबोधत ॥
 लालाविः कुथनो भीमः सुमाली मधुरेव च । विस्फूर्जितो विद्युज्जिह्वो मातङ्गो धूम्रितस्तथा ॥
 चन्द्रार्कः सुकरो बुध्नः कपिलोमः प्रहासकः । क्रीडः परशुनाभश्च चक्राक्षश्च निशाचरः ॥ १६६
 त्रिशिराः शतदंष्ट्रश्च तुण्डकेशश्च राक्षसः । यक्षश्चाकम्पनश्चैव दुर्मूर्खश्चैव शिलीमुखः ॥ १६७
 इत्येते राक्षसवरा विक्रान्ता गणरूपिणः । सर्वलोके चरास्ते तु त्रिदशानां समक्रमाः ॥ १६८
 सप्त चान्या दुहितरस्ताः शृणुध्वं यथाक्रमम् । तासां च यः प्रजासर्गो येन चोत्पादिता गणाः ॥
 आलम्बा उत्कचा कृष्णा निर्ऋता कपिला शिवा । केशिनी च महाभागा भगिन्यः सप्त याः स्मृताः
 ताभ्यो लोकामिषादश्च हन्तारो युद्धदुर्मदाः । उदीर्णा राक्षसगणा इमे उत्पादिताः शुभाः ॥
 आलम्बेयो गणः क्रूर उत्कचेयो गणस्तथा । तथा काष्ण्यैश्वेया राक्षसा ह्युत्तमा गणाः ॥
 तथैव नैर्ऋतो नाम त्र्यम्बकानुचरेण ह । उत्पादितः प्रजासर्गो गणेश्वरचरेण तु ॥ १७३
 * उत्पादिता बलवता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । विक्रान्ताः शौर्यसंपन्ना नैर्ऋता देवराक्षसाः ॥
 येषामधिपतिर्युक्तो नाम्ना ख्यातो विरूपकः ॥ १७४
 तेषां गणशतानेका उद्धतानां महात्मनाम् । प्रायेणानुचरन्त्येते शंकरं जगतः प्रभुम् ॥ १७५
 दैत्यराजेन कुम्भेन महाकाया महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महाबलपराक्रमाः ॥ १७६
 कापिलेया महावीर्या उदीर्णा दैत्यराक्षसाः । कम्पनेन च यक्षेण केशिन्यांस्ते परे जनाः ॥ १७७
 उत्पादिता बलवता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । केशिनीदुहितुश्चैव नीलायाः क्षुद्रमानसाः ॥ १७८
 आलम्बेयेन जनिता नैकाः सुरसिकेन हि । नैला इति समाख्याता दुर्जया घोरविक्रमाः ॥
 चरन्ति पृथिवीं कृत्स्नां तत्र ते देवलौकिकाः । बहुत्वाच्चैव सर्गस्य तेषां वक्तुं न शक्यते ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. ग. घ. ङ पुस्तकेषु ।

१ घ. 'शोभं च । २ ख. ग. घ. ङ. 'तिमान्के' । ३ ख. ग. ङ. मित्रामौ । ४ घ. 'त्रान्शुचिवरात्मजान् ।
 पू' । ५ ख. ङ. 'जान् । पू' । ६ ग. ङ. 'हेमवतं । ७ घ. 'स्तुम्बरं पि' । ८ ख. 'हामय' । ९ ललावी । १० ख. ग.
 घ. 'स्फूर्जन्तो वि' । ११ ख. घ. 'शुरामश्च । १२ ख. 'राः शित' । १३ ग. ङ. '०३कोशः । १४ ख. ङ. 'सः ।
 अक्ष' । १५ ख. ग. ङ. 'श्च निशाचरः इ' । १६ ख. 'न्तागुण' । १७ ग. सर्वे लोकचश' । १८ ग. 'कधरा' । १९ ख.
 घ. कल्पने' । २० घ. ङ. 'न्या ह्यप' । २१ क. महावाता' । २२ ग. घ. ङ. 'द्र राक्षसाः ।

तस्यास्त्वपि च नीलाया विकचा नाम राक्षसी । दुहिता स्वभावविकचा मन्दसत्त्वपराक्रमा ॥
 तस्या अपि विरूपेण तैर्ऋतेनेह च प्रजाः । उत्पादिताः सुरा(?)घोराः शृणु तांस्त्वनुपूर्वशः ॥ १८२
 दंष्ट्राकरालविकृता महाकर्णा महोदराः । हारका भीषकाश्चैव तथैव कामकाः परे ॥ १८३
 वैनकाश्च पिशाचाश्च बाहकाः प्राशकाः परे । भूमिराक्षसका ह्येते मन्दाः पुरुषविक्रमाः ॥ १८४
 चरन्त्यदृष्टपूर्वाश्च नानाकारा ह्यनेकशः । उत्कृष्टबलसम्पन्ना ये ते च वै खेचराः स्मृताः ॥ १८५
 लक्षमात्रेण चाऽऽकाशं स्वल्पाः स्वल्पं चरन्ति वै । एतैर्व्याप्तमिमं लोकं शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 भूमिराक्षसकैः सर्वैरनेकैः क्षुद्रराक्षसैः । नानाप्रकारैराक्रान्ता नानादेशाः समन्ततः ॥ १८७
 समासाभिहताश्चैव ह्यष्टौ राक्षसमातरः । अष्टौ विभागा ह्येषां हि विख्याता अनुपूर्वशः ॥ १८८
 भद्रका निकराः केचिद्यज्ञनिष्पत्तिहेतुकाः(?) । सहस्रशतसंख्याता मर्त्यलोकविचारिणः ॥ १८९
 पूतना मातृसामान्यास्तथा भूतभयंकराः । बालानां मानुषे लोके ग्रहा वैमानहेतुकाः ॥ १९०
 स्कन्दग्रहादयश्चैव आपकास्त्रासकादयः । कौमारास्ते तु विज्ञेया बालानां ग्रहवृत्तयः ॥ १९१
 स्कन्दग्रहविशेषाणां मायिकानां तथैव च । पूतनानामभूतानां ये च लोकविनायकाः ॥ १९२
 सहस्रशतसंख्यानां मर्त्यलोकविचारिणाम् । एवं गणशतान्येव चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ १९३
 यक्षाः पुण्यजना नाम तथा ये केऽपि गुह्यकाः । यक्षा देवजनाश्चैव तथा पुण्यजनाश्च ये ॥ १९४
 गुह्यकानां च सर्वेषामगस्त्या ये च राक्षसाः । पौलस्त्या राक्षसा ये च विश्वामित्राश्च ये स्मृताः ॥
 यक्षाणां राक्षसानां च पौलस्त्यागस्तयश्च ये । तेषां राजा महाराजः कुबेरो ह्यलकाधिपः ॥
 यक्षा दृष्ट्वा पिबन्तीह नृणां मांसमसृग्बसाम् । रक्षांस्यनुप्रवेशेन पिशाचाः परिपीडनैः ॥ १९७
 सर्वलक्षणसंपन्नाः समक्षत्राश्च दैवतैः । भास्वरा बलवन्तश्च ईश्वराः कामरूपिणः ॥ १९८
 अनाभिभाष्या विक्रान्ताः सर्वलोकनमस्कृताः । सूक्ष्माश्चौजस्विनो मेध्या वरदा यज्ञियाश्च ये ॥
 देवानां तुल्यधर्माणां ह्यसुराः सर्वशः स्मृताः । त्रिभिः पादैस्तु गन्धर्वा देवैर्हीनाः प्रभावतः ॥
 गन्धर्वेभ्यस्त्रिभिः पादैर्हीना वै सर्वगुह्यकाः । प्रभावतुल्या यक्षाणां विज्ञेयाः सर्वराक्षसाः ॥
 ऐश्वर्यहीना यक्षेभ्यः पिशाचास्त्रिगुणं पुनः ॥ २०१
 एवं धनेन रूपेण आगुषा च बलेन च । धर्मैश्वर्येण बुद्ध्या च तपःश्रुतपराक्रमैः ॥ २०२
 देवासुरेभ्यो हीन्यन्ते त्रीन्पादान्वै परस्परम् । गन्धर्वाद्याः पिशाचान्ताश्चतस्रो देवयोनयः ॥ २०३

सूत उवाच—

अतः शृणुत भद्रं वः प्रजाः क्रोधवशात्मकाः । क्रोधायां कन्यका जज्ञे द्वादश ह्यात्मसंभवाः ॥
 ता भार्याः पुलहस्याऽऽसन्नामतस्ता निबोधत ॥ २०४
 मृगी च मृगमन्दा च हरिभद्रा इरावती । भूता च कपिशा दंष्ट्रा निशा तिर्या तथैव च ॥
 श्वेता चैव स्वरा चैव सुरसा चेति विश्रुताः ॥ २०५
 मृग्यास्तु हरिणाः पुत्रा मृगाश्चान्याः शशास्तथा । न्यङ्कवः शरभा ये च रुखः पृषताश्च ये ॥
 मृगराजा मृगमन्दाया गवयाश्चापरे तथा । महिषोष्ट्रवराहाश्च खड्गगौरैर्मुखास्तथा ॥ २०७

१ ख. घ. ड. 'मा । विरूपकेन तस्यापि नै' । २ ख. 'रे । रेखाका' । घ. 'रे । रेवकायाः पि' । ३ ख. घ. ड. 'काः त्वासकाः । ४ ख. ग. घ. 'वास्तु ना' । ५ ख. ग. घ. ड. 'तेमं वै' । ६ ख. ग. घ. ड. 'नानुभू' । ७ 'प्यतमा । ८ क. विश्वमि' । ९ ख. घ. ड. 'ससाक्षे' । १० 'रसृगस्त' ।

[अ०६९श्लो०२०८-२३०]

वायुपुराणम् ।

२६१

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

हरेस्तु हरयः पुत्रा गोलाङ्गुलतरक्षवः । वानराः किनराश्चैव व्याघ्राः किंपुरुषास्तथा ॥

इत्येवमादयोऽन्येऽपि इरावत्या निबोधत ॥

२०८

* सूर्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय तु भौवनः । हस्ताभ्यां परिगृह्णाथ रथंतरमगायत ॥

२०९

साम्ना प्रैसूयमानेन सद्य एव गजोऽभवत् । स प्रागच्छदिरावत्यै पुत्रार्थे स तु भौवनः ॥२१०

इरावत्याः सुतो यस्मात्तस्मादैरावतः स्मृतः । देवराजोपवाहत्वात्प्रथमः स मतङ्गराट् ॥

शुभ्राभ्राभश्चतुर्दंष्ट्रः श्रीमानैरावतो गजः ॥

२११

अप्सुजस्यैकमूलस्य सुवर्णाभस्य हस्तिजः । षड्दन्तस्य हि भद्रस्य औपवाहश्च वै बलः ॥

२१२

तस्य पुत्रोऽञ्जनश्चैव सुप्रतीकोऽथ वामनः । पद्मश्चैव चतुर्थोऽभूद्वस्तिनी चाभ्रमुस्तथा ॥

२१३

दिग्गजास्तांश्च चत्वा(तु)रः श्वेताञ्जनपताऽऽशुगान् । भद्रं मृगं च मन्दं च संकीर्णं चतुरः सुतान्

संकीर्णोऽप्यञ्जनो यस्तु उपवाह्यो यमस्य तु । भद्रो यः सुप्रतीकस्तु हरितः स ह्यपांपेतः ॥

२१५

पद्मो मन्दस्तु यो गौरो द्विपो ह्यैलविलस्य सः । मृगः श्यामस्तु यो हस्ती उपवाहः स पावकैः ॥

पद्मोत्तरस्तु यः पद्मो गजो वै वरुणो गणः । उपलेपनमेषश्च तस्याष्टौ जज्ञिरे सु ॥

२१७

उदग्रभावेनोपेता जायन्ते तस्य चान्वये । श्वेतवालनखाः पिङ्गा वर्ष्मन्तो मतङ्गजाः ॥

मतङ्गजान्प्रवक्ष्यामि नागानन्यानपि क्रमात् ॥

२१८

कपिलः पुण्डरीकश्च सुमनाभो रथान्तरः । जातौ नाम्ना सुतौ ताभ्यां सुप्रतिष्ठप्रमर्दनौ ॥

२१९

शूलाः स्थूलाः शिरोदान्ताः शुद्धवालनखास्तथा । बलिनः शक्तिनश्चैव स्मृतास्त्वाकुलिका गजाः

पुष्पदन्तो बृहत्सामा षड्दन्तो दन्तपुष्पवान् । ताम्रवर्णी च तत्पुत्रः सहचारिविषाणितः ॥

२२१

अन्वये चास्य जायन्ते लम्बोष्ठाश्चारुदर्शिनः । श्यामाः सुदर्शनाश्चण्डा नानापीडायताननाः ॥

वामदेवोऽञ्जनश्यामः साम्नो जज्ञेऽथ वामनः । भार्या चैवाङ्गदा तस्य नीलवल्लक्षणौ सुतौ ॥

चण्डाश्चारुशिरोग्रीवा व्यूढोरस्कास्तरस्विनः । नरैर्बद्धाः कुले तेषां जायन्ते विकृता गजाः ॥

२२४

सुप्रतीकस्तु रूपेण नास्त्यस्य सदृशो गजः । तस्य प्रहारी संप्राप्ती पृथुश्चित्सुतास्त्रयः ॥

२२५

पशवो दीर्घतालवोष्ठाः सुविभक्तशिरोदराः । जायन्ते मृदुसंभूता वंशे तस्य मतङ्गजाः ॥

२२६

अञ्जनादञ्जना साम्नो विजज्ञे चाञ्जनावती । + एवं माता तयोश्चापि प्रथितायुरजः सुतौ ॥

महाविभक्तशिरसः स्निग्धजीमूतसंनिभाः । सुदर्शनाः सुवर्ष्माणः पद्माभाः परिमण्डलाः ॥

शूनाः पीतायतमुखा गजास्तस्यान्वयेऽभवन् ॥

२२८

जज्ञे चन्द्रमसः साम्नः पिङ्गला कुमुदद्युतिः । पिङ्गलायाः सुतौ तस्या महापद्मोर्मिमालिनौ ॥

समायवरदांश्चण्डान्प्रवृद्धबलिनोदरान् । हस्तियुद्धे भियान्नागान्विद्धि तस्य कुलोद्भवान् ॥

२३०

* इदमर्थे नास्ति घ. पुस्तके । + एतदर्थस्थान इदमर्थे 'पर्यमाना तयोश्चापि प्रथिताः पुरुजः सुतौ' इति ख.
घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ ख. मयुः । ग. घ. मायुः । २ ड. प्रस्तूय । ३ ड. 'र्णो व्यञ्ज' । ४ ख. ह्यैडविडस्य । ५ ख. 'तरः
गोशुमुक्तः स गजो वारु' । घ. ड. 'तरः पद्मगुल्फो दिग्गजो वारु' । ६ ख. ग. घ. ड. 'गिनः । अ. ° ।
७ ख. ग. घ. 'दर्शनाः । श्यामास्त्वग्दर्शनाश्चण्डा नानापीडाय' । ८ घ. पातिः पृ' । ९ ख. ग. घ. ड. 'ञ्जनः सा' ।
१० घ. ड. 'ण्डान्सुवद्वबलिनो हरीन् । ह' ।

एतान्देवासुरे युद्धे जयार्थं जगृहुः सुराः । कृतार्थैश्च विसृष्टास्तैः पूर्वोक्ताः प्रययुर्दिशः ॥ २३१
एतेषामन्वये जातान्विनीतांस्त्रिदश ददुः । अङ्गाय लोमपादाय सूत्रकाराय वै द्विपान् ॥ २३२
द्विरदो द्विरदाभ्यां च हस्ताद्वस्ती करात्करी । वरणाद्वारणो दन्ती दन्ताभ्यां गर्जनाद्वजः ॥
कुञ्जरः कुञ्जचारित्वाङ्गागो नगविरोधतः । भैत्या यातीति मातङ्गो द्विपो द्वाभ्यां पिवन्स्मृतः ॥
सामजः सामजात्त्वादिति निर्वचनक्रमः ॥ २४४

एषां जिह्वापरावृत्तिरि(र)वाक्त्वं ह्यग्निशापजम् । बलस्यानवतो या तु या चैषां गूढमुष्कता ॥
उभयं दन्तिनामेतत्स्वयंभूसुरशापजम् ॥ २३५

देवदानवगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । कन्यासु जाता दिग्भागैर्नानासत्त्वास्ततो गजाः ॥
संभूतिश्च प्रभूतिश्च नामनिर्वचनं तथा । एतद्भूतानां विज्ञेयं येषां राजा विभावसुः ॥ २३७

कौशिकाद्याः समुद्रात्तु गङ्गायास्तदनन्तरम् । अञ्जनस्यैकमूलस्य प्राच्याङ्गागवनं तु तत् ॥ २३८
उत्तरा तस्य विन्ध्यस्य गङ्गाया दक्षिणं च यत् । गङ्गोद्भेदात्करूपेभ्यः सुप्रतीकस्य तद्वनम् ॥

अपरेणोत्कलाच्चैव ह्यावेदिभ्यश्च पञ्चमम् । एकभूवात्मजस्यैतद्दामनस्य वनं स्मृतम्(?) ॥ २४०
अपरेण तु लौहित्यमासिन्धोः पश्चिमेन तु । यमस्यैतद्वनं प्रोक्तमनुपर्वतमेव तत् ॥ २४१

भूतिर्विजज्ञे भूतांश्च रुद्रस्यानुचरान्प्रभो । स्थूलान्कृशांश्च दीर्घांश्च वामनान्द्वस्वकान्समान् ॥
लम्बकर्णान्प्रलम्बोष्ठांश्च लम्बजिह्वास्तनोदरान् । एकरूपान्विरूपांश्च लम्बस्फिक्स्थूलपिण्डिकान् ॥

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनवासिनः । कृष्णान्गौरांश्च नीलांश्च श्वेतांश्च लोहितारुणान् ॥ २४४
बभूवै शबलान्धूम्रान्कङ्कूरान्क्षसदारुणान् । मुञ्जकेशान्हृषीकेशान्तपर्वज्ञोपवीतिनः ॥ २४५

विष्टैष्टाक्षान्विरूपाक्षान्कृशाक्षानेकलोचनान् । बहुशीर्षान्विशिर्षांश्च एकशीर्षानशीर्षकान् ॥
चण्डांश्च विकटांश्चैव विरोमान्रोमशांस्तथा । अन्धांश्च जटिलांश्चैव कुब्जान्हेषकवामनान् ॥ २४७

सरोवरममुद्रादिनदीपुलिनसेविनः । एककर्णान्महाकर्णान्शङ्कुकर्णान्कर्णिकान् ॥ २४८
दंष्ट्रिणो नखिनश्चैव निर्दन्तांश्च द्विजिह्वकान् । एकहस्तान्द्विहस्तांश्च त्रिहस्तांश्चाप्यहस्तकान् ॥

एकपादान्द्विपादांश्च त्रिपादान्वहुपादकान् । महायोगान्महासत्त्वान्सुतपक्वान्महावलान् ॥ २५०
सर्वत्रगान्प्रतिघान्ब्रह्मज्ञान्कामरूपिणः । घोरान्कूरांश्च मेध्यांश्च शिवान्पुण्यान्सवादिनः ॥ २५१

कुशहस्तान्महाजिह्वान्महाकर्णान्महाननान् । हस्तादांश्च सुखादांश्च शिरोदांश्च कपालिनः ॥ २५२
धन्विनो मुद्गरधरान्सिशूलधरांस्तथा । दीप्तास्यान्दीप्तनेत्रांश्च चित्रमालयानुलेपनान् ॥ २५३

अन्नादान्पिशितादांश्च बहुरूपान्सुरूपकान् । रात्रिसंध्याचरान्घोरान्कचित्सौम्यान्दिवाचरान् ॥
नक्तंचरान्सुदुःप्रेक्ष्यान्घोरांस्तान्वै निशाचरान् ॥ २५४

परत्वे च भवं देवं सर्वे ते गतमानसाः । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ २५५
शतं तानि सहस्राणि भूतानागात्मयोगिनाम् । एते सर्वे महात्मानो भूत्याः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

कपिशर्पा जज्ञे कूष्माण्डी कूष्माण्डाञ्जज्ञिरे पुनः । मिथुनानि पिशाचानां वर्णेन कपिशेन च ॥
कपिशत्वात्पिशाचास्ते सर्वे च पिशिताशनाः ॥ २५७

१ ग. घ. ड. वरुणाद्वारणो । २ क. मतङ्गादिति । ३ ख. ग. 'तिरवाक्त्वं ह्य' । ४ क. 'रिवाक्त्वं ह्य' । ५ घ. प्रसूति । ६ ख. घ. 'शिल्या ह्यास' । ७ ड. 'शिक्यां ह्यास' । ८ घ. एका भूतात्म' । ९ ख. ग. घ. ड. तु । पञ्चस्यै । १० ड. भूता विज । ११ ख. घ. 'पिण्डका' । १२ ड. 'द्राक्षिन' । १३ क. दूरा रासभदा । १४ ख. घ. 'दृक्काक्षा' । १५ क. 'शीर्षाश्च शी' । १६ ड. 'चविपादा' । १७ क. 'शा चैव क' ।

[अ० ६९ श्लो० २९८-२८०]

वायुपुराणम् ।

२६३

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

युग्मानि षोडशान्यानि वर्तमानास्तदन्वयाः । नामतस्तान्प्रवक्ष्यामि पुरुषादांस्तदन्वयान् ॥
 छगलश्छगली चैव वक्रो वक्रमुखी तथा । षोडशानां गणा चैव सूची सूचीमुखस्तथा ॥ २५९
 कुम्भपात्रश्च कुम्भी च वज्रदंष्ट्रश्च दुन्दुभिः । उपचारोऽपचारश्च उलूखल उलूखली ॥ २६०
 अनर्कश्च अनर्का च कुखण्डश्च कुखण्डिका । पाणिपात्रः पाणिपात्री पांशुः पांशुमती तथा ॥
 नितुण्डश्च नितुण्डी च निपुणा निपुणस्तथा । छलादोच्छेषणा चैव प्रस्कन्दः स्कन्दिका तथा ॥
 षोडशानां पिशाचानां गणाः प्रोक्तास्तु षोडश ॥ २६२

अजामुखा वक्रमुखाः पूरिणः स्कन्दिनस्तथा । विपादाङ्गारिकाश्चैव कुम्भपात्राः प्रैकुन्दकाः ॥
 उपचारोलूखलिका ह्यनर्काश्च कुखण्डिकाः । पाणिपात्राश्च नैतुण्डा ऊर्णाशा निपुणास्तथा ॥
 सूचीमुखोच्छेषणादाः कूलान्येतानि षोडश । इत्येता ह्यभिजातास्तु कूष्माण्डानां प्रकीर्तिताः ॥
 पिशाचास्ते तु विज्ञेयाः सकुल्या इति जज्ञिरे । वीभत्सं विकृताचारं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥
 अतस्तेषां पिशाचानां लक्षणं च निबोधत ॥ २६६

सर्वाङ्गकेशां वृत्ताख्या दंष्ट्रिणो नखिनस्तथा । तिर्यङ्गाः पुरुषादाश्च पिशाचास्ते ह्यधोमुखाः ॥
 अकेशका ह्यरोमाणस्त्वग्वसाश्चर्मवाससः । कूष्माण्डिकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः सदामिषाः ॥
 वक्राङ्गहस्तपादाश्च वक्रशीलागतास्तथा । ज्ञेया वक्रपिशाचास्ते वक्रगाः कामरूपिणः ॥ २६९
 लम्बोदरास्तुण्डनाशा ह्रस्वकायशिरोभुजाः । नितुन्दकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः प्रियश्रवाः ॥

वामनाकृतयश्चैव वाचालाः स्तुतागमिनः । पिशाचानर्कमर्कास्ते वृक्षवासादनप्रियाः ॥ २७१
 ऊर्ध्वबाहूर्ध्वरोमाणि उवृत्ताश्च तथालयाः । मुञ्चन्ति पांशूनङ्गेभ्यः पिशाचाः पांशवश्च ते ॥ २७२
 धर्मेनमिन्तकाः शुष्काः श्मश्रुलाश्चीरवाससः । उपवीराः पिशाचाश्च श्मशानायतनास्तथा ॥ २७३
 विष्टब्धाक्षा महाजिह्वा लेलिहाना ह्यूलूखलाः । हस्त्युष्टूलशिरसो विरंता वद्धपिण्डकाः ॥
 पिशाचाः कुम्भपात्रास्ते अदृष्टान्नानि भुञ्जते । सुक्ष्मास्तु रोमशाः पिङ्गा दृष्टादृष्टाश्चरन्ति वै ॥
 अयुक्ताश्च विशन्तीह निपुणास्ते पिशाचकाः । आकर्णदारितास्याश्च लम्बभ्रूस्थूलनासिकाः ॥
 * शून्यागाराश्रयाः स्थूलाः पिशाचाः पूरणास्तु ते । हस्तपादाक्रान्ते गणा ह्रस्वकाः क्षितिदृष्टयः ॥
 बालादास्ते पिशाचा वै स्मृतिकाग्रहसेविनः ॥ २७७

पृष्ठतः पाणिपादाश्च ह्रस्वका वातरंहसः । पिशितादाः पिशाचास्ते सङ्ग्रामे रुधिराशिनः ॥ २७८
 नग्नका ह्यनिकेताश्च लम्बकेशाश्च पिण्डकाः । पिशाचाः स्कन्दिनस्ते वै अन्या उच्छेषणाशिनः ॥
 षोडश जातयस्तेषां पिशाचानां प्रकीर्तिताः ॥ २७९

एवंविधान्पिशाचांस्तु दीनान्दृष्ट्वाऽनुकम्पया । तेभ्यो ब्रह्मा वरं प्रादात्कारुण्यादल्पचेतसः ॥
 अन्तर्धानं प्रजास्तेषां कामरूपत्वमेव च ॥ २८०

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. 'नां रणा । २ ग. घ. ड. 'श्वगणकैककु' । ३ ख. घ. छ. 'निरुन्दश्च निरुन्दी च । ४ क. 'खा वक्रमु' । ५ ख. घ. ड. 'प्ररुन्द' । ६ ख. ड. 'पवीरो' । ७ ख. घ. ड. 'श्च वै तु' । ८ क. 'याः सुकल्पा इ' । ९ ड. 'शा दत्ता' । १० ख. ग. ड. 'कैमार्का' । ११ क. 'ण ऊर्ध्वबाहूस्तथा । १२ क. 'मतकाः । १३ क. 'सुदूख' । १४ ख. घ. ड. 'रतोन्दद' । १५ ख. घ. ड. 'न्तरुणा । १६ ग. घ. ड. 'म्बशेकाण्डपिण्डकाः । १७ क. 'उच्छेवसनाशि' । १८ ख. ड. 'डशम्यास्तु जात्योऽपि' ।

उभयोः संध्योश्चारं स्थानान्याजीवमेव च । गृहाणि यानि भग्नानि शून्यान्यल्पजनानि च ॥
विध्वस्तानि च यानि स्युरनाचारोषितानि च । असंस्पृष्टोपलिप्तानि संस्कारैर्वर्जितानि च ॥
राजमार्गोपरध्याश्च निष्कुटाश्च त्वराणि च । द्वाराण्यट्टालकाश्चैव निर्मानसंक्रमांस्तथा ॥ २८३
पथो नद्योऽथ तीर्थानि चैत्यवृक्षान्महापथान् । पिशाचा विनिविष्टा वै स्थानेष्वेतेषु सर्वशः ॥
अधार्मिका जनास्ते वै आजीवा विहिताः सुरैः । वर्णाश्रमाः संकरिकाः कारुशिलिपजनास्तथा ॥
अमृतोपमसत्त्वानां चौरविश्वासघातिनाम् । एतैरन्यैश्च बहुभिरन्यायोपाजितैर्धनैः ॥
आरभन्ते क्रिया यास्तु पिशाचास्तत्र देवताः ॥ २८६
मधुमांसौदनैर्दध्ना तिलचूर्णसुरासवैः । धूपैर्हारिद्रकृशरैस्तैलभेद्रगुडौदनैः ॥ २८७
कृष्णानि चैव वासांसि धूपाः सुमनसस्तथा । एवं युक्ताः सुवलयस्तेषां वै पर्वसंधिषु ॥
पिशाचानामनुज्ञाय ब्रह्मा सोऽधिपतिर्ददौ ॥ २८८
सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं गूलपाणिनम् । दंष्ट्रां त्वजनयत्पुत्रान्व्याघ्रान्सिंहांश्च भामिनी ॥ २८९
द्विपिनश्च सुतास्तस्य व्यालेयाश्चाऽऽमिषाशिनः । ऋषायाश्चापि कात्स्न्येन प्रजासर्गं निबोधत ॥
तस्या दुहितरः पञ्च तासां नामानि मे शृणु ॥ २९०
मीना माता तथा वृत्ता परिवृत्ता तथैव च । अनुवृत्ता तु विज्ञेया तासां वै शृणुत प्रजाः ॥ २९१
सहस्रदन्ता मकराः पाठीर्नास्तिमिरोहिताः । इत्येवमादिर्हि गणो मैत्रो विस्तीर्ण उच्यते ॥ २९२
ग्राहाश्चतुर्विधा ज्ञेया तथोऽनुज्येष्ठका अपि । निष्कांश्च शिशुमारांश्च मीनां व्यजनयत्प्रजाः ॥
वृत्ता कूर्मविकाराणि नैकानि जलचारिणाम् । तथा शङ्खविकाराणि जनयामास नैकशः ॥ २९४
मण्डूकानां विकाराणि अनुवृत्ता व्यजायत । ऐणेयानां विकाराणि शम्बूकानां तथैव च ॥
तथा शुक्तिविकाराणि वराटककृतानि च । तथा शङ्खविकाराणि परिवृत्ता व्यजायत ॥ २९६
कालकूटविकाराणि जलौकविहितानि च । इत्येष हि ऋषेर्वशः पञ्च शाखाः प्रकीर्तिताः ॥ २९७
तिर्यग्धेतुकमाद्याहुर्बहुलं(?) वंशविस्तरम् । संस्वेदजविकाराणि यथा येभ्यो भवन्ति ह ॥ २९८
स्वस्तिपिकशरीरेभ्यो जायन्त्युत्पादका द्विजाः । मनुष्याः स्वेदमलजा उशना नाम जन्तवः ॥
[* तथा शिरसि चैले च यूकाः संस्वेदजाः स्मृताः । चन्द्रादित्याश्रितज्ञायां पृथिव्यां संभवन्ति ये ॥
तृणभेषजसिक्तायाः स्मृताः संस्वेदजन्तवः ।] नानापिपीलिकगणाः कीटका बद्धपादकाः ॥
शङ्खोपलविकाराणि कीलकाचारकाणि च । इत्येवमादिबहुलाः स्वेदजाः पार्थिवा गणाः ॥ ३०२
तथा घर्मादितप्ताभ्यस्त्वद्भ्यो वृष्टिभ्य एव च । नैका मृगशरीरेभ्यो जायन्ते जन्तवस्त्वमे ॥
मीनैकाः पिप्पला दंशास्तथा तित्तिरपुत्रिकाः । नीलचित्राश्च जायन्ते ह्यलका बहुविस्तराः ॥
जलजाः स्वेदजाश्चैव जायन्ते जन्तवस्त्वमे । काशतोयञ्ज(ज)काः कीटानलदा बहुपादकाः ॥
सिंहला रोमलाश्चैव पिच्छलाः परिकीर्तिताः । इत्येवमादिर्हि गणो जलजः स्वेदजः स्मृतः ॥
सर्पिर्भ्यो मापमुद्रानां जायन्ते क्रमशस्तथा । बिल्वजम्बाम्रपूगेभ्यः फलेभ्यश्चैव जन्तवः ॥ ३०७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. ग पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ घ. ड. 'जीवो विहितः सु' । २ ख. ग. ड. भक्षण' । ३ क. दृष्ट्वा । ४ क. 'स्तस्या व्या । ५ क. ऋषयश्चा' । ६ क. 'नास्तामरो' । ७ ख. ड. 'था ह्येतोऽष्टका । घ. 'था ह्येतोऽष्टका । ८ क. 'श्च माता व्य' । ९ ख. ग. घ. ड. 'नायाव्य' । १० ख. घ. 'शाखः प्रकीर्तितः । ति' । ११ ख. घ. ड. 'नका पिष्टला । १२ क. कीटन' । १३ क. 'था । जम्बुवित्वा' ।

[अ० ६९ श्लो० ३०८-३३२]

वायुपुराणम् ।

२६६

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

मुद्गेभ्यः पनसेभ्यश्च तण्डुलेभ्यस्तथैव च । तथा कोटरशुक्लेभ्यो निहितेभ्यो भवन्ति हि ॥ ३०८
 अन्येभ्योऽपि च जायन्ते न हि तेभ्यश्चिरं सदा । जन्तवस्तुरगादिभ्यो विपादिभ्यस्तथैव च ॥
 बह्व्यूहानि निक्षिप्ते संभवन्ति च गोमये । जायन्ते कृमयो विपाः काष्ठेभ्यश्च घृणादयः ॥ ३१०
 क्रमा द्रुमाणां जायन्ते विविधा नीलमक्षिकाः । तथा शुष्कविकारेभ्यः पुत्रिकाः प्रभवन्ति च ॥
 कालिकां शनिकेभ्यश्च सर्पा जायन्ति सर्वशः । संस्वेदजाश्च जायन्ते वृश्चिकाः शुष्कगोमयात् ॥
 (* गोभ्यो हि महिषेभ्यश्च जायन्ते जन्तवः प्रभो । मत्स्यादयश्च विविधा अण्डकुक्षौ विशेषतः ॥
 चैवीरिकाश्च जायन्ते तथा गोजाकुलानि च । तथाऽन्यानि च सूक्ष्माणि जलौकादीनि जातयः
 [+ कपोतकुररादिभ्यः सूक्ष्मा यूकास्तथैव च । × तथैवान्येऽपि संख्याता अष्टापदकलीरकाः] ॥
 मक्षिकाणां विकाराणि जायन्ते जातयोऽपरे ।) प्रायेण तु वसन्त्यस्मिन्नुच्छिष्टोदककर्दमे ॥
 मशकानां विकाराणि अमराणां तथैव च । तृणेभ्यः समजायन्त पुत्रिकाः पुत्रसप्तकाः ॥ ३१७
 मणिच्छेदास्तथा व्यालाः पोतजाः परिकीर्तिताः । शतवेरिविकाराणि करीषेभ्यो भवन्ति हि ॥
 एवमादिरसंख्यातो गणः संस्वेदजो मया । समासाभिहितो ह्येष प्राक्कर्मवशजः स्मृतः ॥ ३१९
 तथाऽन्ये नैर्ऋताः सस्वास्ते स्मृता उपमर्गजाः । पूनास्तु योनिजाः केचित्केचिदौत्पत्तिकाः स्मृताः
 प्रायेण देवाः सर्वे वै विज्ञेया ह्युपत्तिजाः । केचित्तु योनिजा देवाः केचिदेवानिमित्ततः ॥ ३२१
 तूलालावश्च कोलश्च शिवा कन्या तथैव च । अपत्यं सरमायास्तु गणा वै सरमादयः ॥ ३२२
 इषामश्च शवलश्चैव अर्जुनो हरितस्तथा । कृष्णो भूआरुणश्चैव तूलालावश्च कद्रुकाः ॥ ३२३
 सुरमाऽथ विजज्ञे तु शतमेकं शिरांमृतम् । सर्पाणां तक्षको राजा नागानां चापि वासुकिः ॥
 तमोबहुल इत्येष गणः क्रोधवशात्प्रकः ॥ ३२४
 पुलहस्याऽऽत्मजात्सर्गस्ताम्रायास्तन्निबोधत । बह्वन्यास्त्वभिविख्यातास्ताम्रायाश्च विजज्ञिरे ॥
 श्येनी भासी तथा क्रौञ्ची धृतराष्ट्री शुकी तथा । अरुणस्य भार्या श्येनी तु वीर्यवन्तौ महाबलौ
 संपातिं च जटायुं च प्रसूता पक्षिसत्तमौ ॥ ३२६
 संपातिरजनत्पुत्रं कन्यामेकां तथैव च । जटायुपथ्ये पुत्राः काकगृध्राश्चकर्णिनः ॥ ३२७
 भार्या गरुत्मतश्चापि भासी क्रौञ्ची तथा शुकी धृतराष्ट्री च भद्रा च तास्वपत्यानि वक्ष्यते (चम्पहम्) ॥
 शुकी गरुत्मतः पुत्रान्सुपुत्रे षट् परिश्रुतान् । त्रिशिरं सुमुखं चैव बलं पृष्ठं महाबलम् ॥ ३२९
 त्रिशङ्खेत्रं सुमुखं सुरूपं सरसं बलम् । एषां पुत्राश्च पौत्राश्च गरुडानां महात्मनाम् ॥ ३३०
 चतुर्दश महत्साणि कूराणां पञ्चगाशिनाम् । पुत्रपौत्रविसर्गाच्च तेषां वै वंशविस्तरः ॥ ३३१
 व्याप्तानि यानि देशानि (स्थानानि) तानि वक्ष्ये यथाक्रमम् । शाल्मलिद्वीपमखिलं देवकूटं च पर्वतम्

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके न स्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः कः पुस्तके न स्ति । × इदमर्थं नास्ति
 ह पुस्तके ।

१ ग. ड. 'न्ते क्रिम' । २ ख. यः । कृमीणां जायते क्रिया विवि' । ३ ख. घ. ड. 'कागति' । ४ ग. ड.
 अन्तकु' । ५ ग. ड. 'तः । चैवीरि' । ६ ग. लीवराः । म' । ७ ख. ड. माक्षिकाणां । ८ ख. ग. ड. 'दास्तृणा व्या ।
 ९ क. ग. 'णि किरी' । १० ख. ड. 'लाच श्वको' । ११ ख. 'व हलालाव' । घ. 'वदुलालाव' । ड. 'व इलालाव' क-
 याः । १२ क. 'रोमत' । १३ ख. ग. घ. ड. 'त । षट्कन्या' । १४ ख. 'तिर्जनयत्वन्या द्विरदाः सप्तसाश्च ये । ज' ।
 'तिर्जनयत्वन्या द्विरदाः सप्तसाश्च ये । ज' । १५ ख. ग. ड. जरायु' । १६ ग. ड. 'नि दिशास्तु ता' ।

मणिमन्तं च शैलेन्द्रं सहस्रशिखरं तथा । पर्णमालं मुकुशं च शतशृङ्गं तथाऽचलम् ॥ ३३३
 कौरजं पञ्चशिखरं हेमकूटं च पर्वतम् । प्रचण्डवायुप्रभवैर्दीपितैः पद्मरागिभिः ॥ ३३४
 शैलजालानि व्याप्तानि गारुडैस्तैर्महात्मभिः । भासीपुत्राः स्मृता भासा उलूकाः काककुकुटाः ॥
 मयूराः कलविङ्काश्च कपोता लावतित्तिराः । * कौश्री वार्धीणसाञ्जयेनी कुररान्सारसान्वकान्
 इत्येवमादयोऽन्येऽपि क्रव्यादा ये च पक्षिणः । धृतराष्ट्री च हंसाश्च कलहंसाश्च भामिनी ॥ ३३७
 चक्रवाकाश्च विहगान्सर्वाश्चैवाद्कान्द्रिजान् । एतानेव विजज्ञेऽथ पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ३३८
 गरुडस्याऽऽत्मजाः प्रोक्ता इरायाः शृणुत प्रजाः । इरा प्रजज्ञे कन्या वै तिस्रः कमललोचनाः ॥
 वनस्पतीनां वृक्षाणां वीरुधां चैव मातरः । लता चैवाथ वल्ली च वीरुधा चेति तास्तु वै ॥ ३३९
 लता वनस्पतीञ्जज्ञे ह्यपुष्पाण्युलिनस्थितान् । युक्तान्पुष्पफलैर्वृक्षैर्लता वै संप्रसूयते ॥ ३४०
 अथ वल्ली तु गुल्मांश्च त्वक्सारस्तृणजातयः । वीरुधा तदपत्यानि वंशश्चात्र समाप्यते ॥ ३४१
 एते कश्यपदायादा व्याख्याताः स्थाणुजङ्गमाः । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यैरिदं पूरितं जगत् ॥
 इति सर्गेऽकदेशस्य कीर्तितोऽवयवो भया । मारीचोऽयं प्रजासर्गः समासेन प्रकीर्तितः ॥
 न शक्यं व्यासतो वक्तुमपि वर्षशतैर्द्विजाः ॥ ३४३
 अदितिर्धर्मशीला तु बलशीला दितिः स्मृता । तपःशीला तु सुरभिर्मायाशीला दनुः स्मृता ॥
 [+मुनिश्च गन्धशीला वै प्रावाध्ययनशालिनी । गीतशीला त्वरिष्ठाऽथ क्रोधशीला खशा स्मृता]
 क्रूरशीला तथा कद्रुः क्रौञ्चश्च श्रुतिशालिनी । इराऽनुग्रहशीला तु दनायुर्भक्षणे रता ॥ ३४६
 वाहशीला तु विनता ताम्रा वै पाशशालिनी । स्वभावा लोकमातृणां शीलान्येतानि सर्वशः ॥
 धर्मतः शीलतो बुद्ध्या क्षमया बलरूपतः । रजःसत्त्वतमोवृत्ता धार्मिकाधार्मिकास्तु वै ॥ ३४७
 मातृतुल्याश्चाभिजाताः कश्यपस्याऽऽत्मजाः प्रजाः । देवतासुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 पिशाचाः पशवश्चैव मृगाः पतंगवीरुधः ॥ ३४८
 यस्माद्वाक्षायणीष्वेते जज्ञिरे मानुषीष्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु तस्माच्छ्रेष्ठास्तु मानुषाः ॥ ३४९
 धर्मार्थकाममोक्षाणां मानुषाः साधकास्तु वै । ततोऽथःश्रोतसस्ते वै उत्पद्यन्ते सुरासुराः ॥
 जायन्ते कार्यसिद्ध्यर्थं मानुषेषु पुनः पुनः । इत्येव वंशप्रभवः प्रसंख्यातस्तपस्विनाम् ॥ ३५१
 सुराणामसुराणां च गन्धर्वाप्सरसां तथा । यक्षराक्षःपिशाचानां सुपर्णोरगपक्षिणाम् ॥ ३५२
 व्यालानां शिखिनां चैव ओषधीनां च सर्वशः । कृमिकीटपतङ्गानां क्षुद्राणां जलजाश्च ये ॥
 पशूनां ब्राह्मणानां च श्रीमतां पुण्यलक्षणः ॥ ३५३
 आयुष्यश्चैव धन्यश्च श्रीमान्हितसुखावहः । श्रोतव्यश्चैव सततं ग्राह्यश्चैवानसूयता ॥ ३५४
 इमं तु वंशं नियमेन यः पठेन्महात्मनां ब्राह्मणवैद्यसंसादि ।
 अपत्यलाभं हि लभेत् पुष्कलं श्रियं धनं प्रेत्य च शोभनां गतिम् ॥ ३५५
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम नवपाठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९०६

* एतदर्थस्थाने 'कौञ्जा वार्धीणसाः श्येनाः कुरराः सारसा वकाः' इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नस्ति ।

१ ख. ङ. यत । लतावल्योऽथ गुं । २ ख. घ. ङ. रुधस्तदपत्ये हि वं । ३ ग. कद्रुः क्रोधी च मु । घ. कद्रुः क्रोधी च शुं । ४ क. 'रा प्रहणशी' ।

अथ सप्ततितमोऽध्यायः ।

ऋषिवंशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवं प्रजासु सृष्टासु कश्यपेन महात्मना । प्रतिष्ठितासु सर्वासु स्थावरासु चरासु च ॥ १
 अभिषिच्याधिपत्येषु(?) तेषां मुख्यः प्रजापतिः । ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे ॥ २
 द्विजातीनां वीरुधां च नक्षत्राणां ग्रहैः सह । यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येऽभ्यषेचयत् ॥ ३
 बृहस्पतिं तु विश्वेषां ददावङ्गिरसां पतिम् । भृगूणामधिपं चैव काव्यं राज्येऽभ्यषेचयत् ॥ ४
 आदित्यानां पुनर्विष्णुं वसूनामथ पावकम् । प्रजापतीनां दक्षं च मरुतामथ वासवम् ॥ ५
 दैत्यानामथ राजानं प्रह्लादं दितिनन्दनम् । नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां वृषभध्वजम् ॥ ६
 विप्रचित्तिं च राजानं दानवानामथाऽऽदिशत् । अपां तु वरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं पतिम् ॥ ७
 यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां धनस्य च ॥ ८
 वैवस्वतं पितॄणां च यमं राज्येऽभ्यषेचयत् । सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ ९
 शैलानां हिमवन्तं च नदीनामथ सागरम् । गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं तदा ॥ १०
 उच्चैःश्रवसमश्वानां राजानं चाभ्यषेचयत् । मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं च चतुष्पदाम् ॥ ११
 पक्षिणामथ सर्वेषां गरुडं पततां वरम् । गन्धानां मारुतं चैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ १२
 शैब्वाकाशवलानां च वायुं बलवतां वरम् । सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं नागानामथ वासुकिम् ॥ १३
 सरीसृपाणां सर्पाणां नागानां चैव तक्षकम् । सागराणां नदीनां च मेघानां वर्षितस्य च ॥ १४
 आदित्यानामन्यतमं पर्जन्यमभिषिक्तवान् ॥ १५
 सर्वाप्सरोगणानां च कामदेवं तैथैव च । ऋतूनामथ मासानामार्तवानां तथैव च ॥ १६
 पक्षाणां च विपक्षाणां मुहूर्तानां च पर्वणाम् । कलाकाष्ठाप्रमाणानां गतेरयनयोस्तथा ॥ १७
 गणितस्याथ योगस्य चक्रे संवत्सरं प्रभुम् ॥ १८
 प्रजापतिर्वै रजसः पूर्वस्यां दिशि विश्रुतम् । पुत्रं नाम्ना सुधामानं राजानं सोऽभ्यषेचयत् ॥ १९
 पश्चिमस्यां(मायां) दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतम् । केतुमन्तं महात्मानं राजानं सोऽभ्यषेचयत् ॥ २०
 मनुष्याणामधिपतिं चक्रे वैवस्वतं मनुम् । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सपत्तना ॥ २१
 यथाप्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ २२
 स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ब्रह्मणा तेऽभिषेचिताः । नृपा ह्येतेऽभिषिच्यन्ते मनवो ये भवन्ति वै ॥ २३
 मन्वन्तरेष्वतीतेषु गता ह्येतेषु पार्थिवाः । एवमन्येऽभिषिच्यन्ते प्राप्ते मन्वन्तरे पुनः ॥ २४
 अतीतानागताः सर्वे स्मृता मन्वन्तरेश्वराः ॥ २५
 राजसूयेऽभिषिक्तश्च पृथुरेभिर्नरोत्तमैः । वेददृष्टेन विधिना कृतो राजा प्रतापवान् ॥ २६
 एतानुत्पाद्य पुत्रांस्तु प्रजासंतानकारणात् । पुनरेव महाभागः प्रजानां पतिरीश्वरः ॥ २७
 कश्यपो गोत्रकामस्तु चचार परमं तपः । पुत्रौ गोत्रकरौ मह्यं भवेतामित्यचिन्तयत् ॥ २८

१ ख. ड. प्रह्लादं । २ ग. घ. ड. शब्दकालबला । ३ ख. घ. ड. तथा प्रभुम् । ऋ । * क. 'के चैव सुतं' । ४ ख. घ. ड. 'तमः । वै' ।

तस्य प्रध्यायमानस्य कश्यपस्य महात्मनः । ब्रह्मणोऽशौ सुतौ पश्चात्पादुर्भूतौ महौजसौ ॥ २४
 वत्सारश्चासितश्चैव तावुभौ ब्रह्मवादिनौ । वत्सारान्निध्रुवो जज्ञे रैभ्यश्च स महायशः ॥ २५
 रैभ्यस्य रैभ्या विज्ञेया निध्रुवस्य निबोधत । च्यवनस्य सुकन्यायां सुमेधाः समपद्यत ॥ २६
 निध्रुवस्य तु या पत्नी माता वै कुण्डपायिनाम् । असितस्यैकपर्णायां ब्रह्मिष्ठः समपद्यत ॥ २७
 शाण्डिल्यानां वचः श्रुत्वा देवलः सुमहायशः । निध्रुवाः शाण्डिला रैभ्यास्त्रयः पश्चात्तु कश्यपाः
 वरप्रभृतयो देवा देवलस्य प्रजास्त्विमाः । चतुर्युगे त्वतिक्रान्ते मनोर्ह्येकादशे प्रजाः ॥
 अथावशिष्टे तस्मिंस्तु द्वापरे संपवर्तते ॥ २९
 मानसस्य च रिप्यन्तस्तस्य पुत्रो दमः किल । मानसस्तस्य दायादस्तृणविन्दुरिति श्रुतः ॥ ३०
 त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवभूव ह । तस्य कन्या त्विडिविला रूणेणाप्रतिमाऽभवत् ॥
 पुलस्त्याय स राजर्षिस्तां कन्यां प्रत्यपादयत् ॥ ३१
 ऋषिरिडिविलायां तु विश्रवाः समपद्यत । तस्य पत्न्यश्चतस्रस्तु पौलस्त्यकुलवर्धनाः ॥ ३२
 बृहस्पतेर्वृहत्कीर्तिर्देवाचार्यस्य कीर्तिता । कन्यां तस्योपपेमे स नाम्ना वै देववर्णिनीम् ॥ ३३
 पुष्पोत्कटां च वाकां च सुते माल्यवतः स्थिते । कैकसीं मालिनः कन्यां तासां तु शृणुत प्रजाः
 ज्येष्ठं वैश्रवणं तस्य सुपुत्रे देववर्णिनी । दिव्येन विधिना युक्तमार्पणैव श्रुतेन च ॥
 राक्षसेन च रूपेण आसुरेण बलेन च ॥ ३५
 त्रिपादं सुमहाकायं स्थूलशीर्षं महातनुम् । अष्टदंष्ट्रं हरिच्छमश्रुं शङ्कुकर्णं विलोहितम् ॥ ३६
 ह्रस्वबाहुं प्रबाहुं च पिङ्गलं सुविभीषणम् । धैर्यतज्ज्ञानसंपन्नं संबुद्धं ज्ञानसंपदा ॥ ३७
 एवंविधं सुतं दृष्ट्वा विश्वरूपधरं तथा । पिता दृष्ट्वाऽब्रवीत्तत्र कुबेरोऽयमिति स्वयम् ॥ ३८
 कुत्सायां कितिशब्दोऽयं शरीरं वेरमुच्यते । कुबेरः कुशरीरत्वान्नाम्ना तेन च सोऽङ्कितः ॥ ३९
 यस्माद्विश्रवसोऽपत्यं सादृश्याद्विश्रवा इव । तस्माद्वैश्रवणो नाम नाम्ना लोके भविष्यति ॥ ४०
 ऋद्ध्यां कुबेरोऽजनयद्विश्रुतं नलकूबरम् । रावणं कुम्भकर्णं च कन्यां शूर्पगखां तथा ॥
 विभीषणचतुर्थास्तान्कैकस्यजनयत्सुतान् ॥ ४१
 शङ्कुकर्णो दशग्रीवः पिङ्गलो रक्तमूर्धजः । चतुष्पाद्विशतिभुजो महाकायो महाबलः ॥ ४२
 जात्याऽञ्जननिभो दंष्ट्री लोहितग्रीव एव च । राजसेनो यथा युक्तो रूपेण च बलेन च ॥ ४३
 र्भत्यबुद्धिर्दृढतनू राक्षसैरेव रावणः । निसर्गादारुणः क्रूरो रावणाद्रावणस्तु सः ॥ ४४
 हिरण्यकशिपुस्त्वासीत्स राजा पूर्वजन्मनि । चतुर्युगानि(णि) राजाऽव त्रयोदश स राक्षसः ॥ ४५
 ताः पञ्च कोट्यो वर्षाणामारुयाताः संख्यया द्विजैः । नियुतान्येकषष्टिश्च संख्या विद्मिर्दुर्हिता ॥
 षष्टिं शतसहस्राणि वर्षाणां तु स रावणः । देवतानामृषीणां च घोरं कृत्वा प्रजागरम् ॥ ४७
 त्रेतायुगे चतुर्विंशे रावणस्तपसः क्षयात् । रामं दाशरथिं प्राप्य सगणः क्षयमीयवान् ॥ ४८
 महोदरः प्रहस्तश्च महापांशुः खरस्तथा । पुष्पोत्कटायाः पुत्रास्ते कन्या कुम्भीनसी तथा ॥ ४९
 त्रिशिरा दूषणश्चैव विद्युज्जिह्वश्च राक्षसः । कन्या ह्यंसालिका चैव वाकायाः प्रसवाः स्मृताः ॥

१ क. 'णिडित्या रै' । २ ख. घ. ड. 'पाः । चर' । ३ ग. घ. ड. 'पि रैडिडो यस्यां वि' । ४ क. ड. 'र्तितः' ।
 क. ५ ख. 'हाहनु' । ६ ख. 'यत्सुन्दरं न' । ७ क. 'नो जययु' । ख. घ. 'नोऽब्रवा यु' । ८ घ. ड. सत्त्वबुद्धिभुतेर्यत्तैरा ।
 ९ ख. ग. ड. 'नि । चातु' । १० ख. ग. घ. ड. 'हृतम् । प' । ११ क. ग. दयः प्र । १२ ख. ग. घ. ड. 'ह्यसालि' ।
 १३ ग. घ. 'सवः स्मृतः । इ' ।

(ऋषिवंशानुकीर्तनम्)

इत्येते क्रूरकर्माणः पौलस्त्या राक्षसा दश । दारुणाभिजनाः सर्वे देवैरपि दुरासदाः ॥ ५१
 सर्वे लब्धवराश्चैव पुत्रपौत्रसमन्विताः । यक्षाणां चैव सर्वेषां पौलस्त्या ये च राक्षसाः ॥ ५२
 आगस्त्यवैश्वामित्राणां क्रूराणां ब्रह्मरक्षसाम् । वेदाध्ययनशीलानां तपोव्रतनिषेविणाम् ॥ ५३
 तेषामैडविलो राजा पौलस्त्यः सव्यपिङ्गलः । इतरे वै यज्ञमुखास्तेन रक्षोगणास्त्रयः ॥ ५४
 यातुधाना ब्रह्मधाना वार्ताश्चैव दिवाचराः । निशाचरगणास्तेषां च वारः कविभिः स्मृताः ॥
 पौलस्त्या नैर्ऋताश्चैव आगस्त्याः कौशिकास्तथा । इत्येताः सप्त तेषां वै जातयो राक्षसाः स्मृताः
 तेषां रूपं प्रवक्ष्यामि स्वभावेन व्यवस्थितम् । वृत्ताक्षाः पिङ्गलाश्चैव महाकाया महोदराः ॥ ५७
 अष्टदंष्ट्राः शङ्कुकर्णा ऊर्ध्वरोमाण एव च । आकर्णदारितास्याश्च मुञ्जधूमोर्ध्वमूर्धजाः ॥ ५८
 स्थूलशीर्षाः सिताभाश्च हर्षकाश्च प्रवाहुकाः । ताम्रास्या लम्बजिह्वा लम्बधूसूलनासिकाः ॥
 नीलाङ्गा लोहितग्रीवा गम्भीराक्षा विभीषणाः । महाघोरस्वराश्चैव विकटा बद्धपिण्डकाः ॥
 स्थूलाश्च तुङ्गनासाश्च शिलासंहनना दृढाः । दारुणाभिजनाः क्रूराः प्रायशः क्लिष्टकर्मिणः ॥ ६१
 सकुण्डलाङ्गदापीडा मुकुटोष्णीषधारिणः । विचित्रवस्त्राभरणाश्चित्रस्रगनुलेपनाः ॥ ६२
 अन्नादाः पिशितादाश्च पुरुषादाश्च ते स्मृताः । इत्येतद्रूपसाधर्म्यं राक्षसानां बुधैः स्मृतम् ॥
 न समस्तबलं बुद्धं यतो मायाकृतं हि तत् ॥ ६३
 पुलहस्य मृगाः पुत्राः सर्वे व्यालाश्च दंष्ट्रिणः । भूताः पिशाचाः सर्पाश्च भ्रमरा हस्तिनस्तथा ॥
 वानराः किंनराश्चैव मयूकिं पुरुषास्तथा । * येऽन्ये चैव परिक्रान्ता मायाक्रोधवशानुगाः ॥ ६५
 अनपत्यः क्रतुस्तस्मिन्स्मृतो वैवस्वतेऽन्तरे । न तस्य पुत्रः पौत्रो वा तेजः संक्षिप्य वा स्थितः ॥
 अत्रैवंशं प्रवक्ष्यामि तृतीयस्य प्रजापतेः । तस्य पत्न्यश्च सुन्दर्यो दशैवाऽऽसन्पतिव्रताः ॥ ६७
 भद्राश्वस्य घृताच्यां वै दशाप्सरसि सूनवः । भद्रा शूद्रा च मद्रा च शलदा मलदा तथा ॥ ६८
 वेला खला च सप्तैता या च गोचपला स्मृता । तथा मानरसा चैव रत्नकूटा च ता दश ॥
 आत्रेयवंशकृत्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । भद्रायां जनयामास सोमं पुत्रं यशस्विनम् ॥ ७०
 स्वर्भानुना हते सूर्ये पतमाने दिवो महीम् । तपोभिभूते लोकेऽस्मिन्प्रभा येन प्रवर्तिता ॥ ७१
 क्ववस्ति तेऽस्ति इति चोक्तः स पतन्निह दिवाकरः । ब्रह्मर्षेर्वचनात्तस्य न पपात दिवो महीम् ॥
 ते पुत्रश्रेष्ठानि गोत्राणि यश्चकार महातपां । यज्ञेष्वग्निघनश्चैव सुरैर्यश्च प्रवर्तितः ॥ (?) ७३
 धर्मता स्वजनयत्पुत्रानात्मतुल्याननामकान् । दश तास्वेव महता तपसा भावितप्रभाः ॥ ७४
 पुनस्त्यात्रेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः । तेषां विख्यातयशसौ ब्रह्मिष्ठौ सुमहौजसौ ॥
 उत्तात्रेयस्तस्य ज्येष्ठो दुर्वासास्तस्य चानुजः । यद्वीयसी सुता तस्यामवला ब्रह्मवादिनी ॥
 तैत्रेयाप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणिकाः पुरा ॥ ७६
 अत्रेः पुत्रं महात्मानं शान्तात्मानमकल्मषम् । दत्तात्रेयं तनुं विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ७७

* एतदर्थस्थानेऽयं पाठः—प्रायोऽन्योयः परिक्रान्तो मयाक्रोधवशान्वय इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'साः । अगस्त्यविश्वा' । २ ङ. 'मैलवि' । ३ घ. 'विदो रा' । ४ घ. ङ. सत्यपि । ५ ख. घ. ङ. 'स्वशक्ताः प्रवाहवः । ता' । ६ ख. ङ. 'मते बले बुद्धौ श्रुते मायाकृते तथा । पु' । ७ क. व यमकिं । ८ ग. घ. ङ. 'स्य पत्न्यः पुत्रो वा । ९ क. पाः । जज्ञे' । १० ख. 'ज्ञेष्वग्निघनं चैव सुरैश्च प्रवर्तितम् । स । घ. ज्ञेष्वग्निघनं यच्च सुरैश्च प्रकीर्तितम् । स । ११ घ. ङ. 'सममानं' ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकमविष्टिराः ॥ ७८
 एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥ ७९
 कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमाः ॥ ८०
 नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धती प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥ ८१
 पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनादृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥ ८२
 वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥ ८३
 अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥ ८४
 अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥ ८५
 काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥ ८६
 उत्पद्यन्ते च पीवर्यां षडिमे शुकसूनवः । भूरिश्रवा भूभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥ ८७
 कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सा त्वैगुहस्य च ॥ ८८
 श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥ ८९
 पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥ ९०
 अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥ ९१
 कुशीतियः समाख्यात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥ ९२
 पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्वसुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥ ९३
 मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥ ९४
 एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥ ९५
 इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥ ९६
 त्रीँलोकान्धारयन्तीमान्देवर्षिगणसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ९७
 यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥ ९८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवंशानुकीर्तनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपप्रच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥

शांशपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु याँ । आसीद्दाक्षायणी पूर्वमुमा कथमजायत ॥ २
 मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचेति ख. पुस्तके ।

१ ख. 'व वलूरगमविष्टिकाः । ए' । ग. घ. 'व वलूरकम्' । २ ड. 'जा वृक्ष' । ३ घ. पृथुः । ४ घ. ड. 'त्वणुह' । ५ ख. ग. घ. ड. 'काः उष्मादा दारिका' । ६ ग. व. ड. 'कुणीति' । ७ ख. घ. सा ।

[५०७१ श्लो४-२९]

वायुपुराणम् ।

२७१

(श्राद्धप्रक्रियारम्भः)

मैनाकश्चैव दौहित्रो दौहित्री च तथा ह्युग । एकपर्णा तथा चैव तथा या चैकपाटला ॥ ४
 गङ्गा चैव सरिच्छ्रेष्ठा सर्वासां पूर्वजा तथा । पूर्वमेव मयोद्दिष्टं शृणुध्वं मम सर्वशः ॥ ५
 क एते पितरश्चैव वर्तन्ते क च वा पुनः । श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते श्राद्धस्य च परं विधिम् ॥ ६
 पुत्राश्च ते स्मृताः केषां कथं च पितरस्तु ते । पितरः कथमुत्पन्नाः कस्य पुत्राः किमात्मकाः ॥ ७
 स्वर्गे तु पितरोऽन्ये ये देवानामपि देवताः । एवं वै श्रोतुमिच्छामि पितॄणां सर्गमुत्तमम् ॥
 यथावदुत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितॄन् ॥ ८
 यदर्थं ते न दृश्यन्ते तत्र किं कारणं स्मृतम् । स्वर्गे हि के तु वर्तन्ते पितरो नरके तु के ॥ ९
 अभिसंधाय पितरं पितुश्च पितरं तथा । पितुः पितामहं चैव त्रिषु पिण्डेषु नामतः ॥ १०
 कानि श्राद्धानि देयानि कथं गच्छन्ति वै पितॄन् । कथं च शक्तास्ते दातुं नरकस्थाः फलं पुनः
 के चेह पितरो नाम कान्यजामो वयं पुनः । देवा अपि पितॄन्स्वर्गे यजन्तीति हि नः श्रुतम् ॥ १२
 एतदिच्छामि वै श्रोतुं विस्तरेण बहुश्रुत । स्पष्टाभिधानमर्थं वै तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १३
 ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा सूतस्तत्त्वार्थदर्शिवान् । आचक्षे यथाप्रश्नं ऋषीणां मानसं ततः ॥ १४

सूत उवाच—

अत्र वो वर्णयिष्यामि यथाप्रज्ञं यथाश्रुतम् । मन्वन्तरेषु जायन्ते पितरो देवसूनवः ॥ १५
 अतीतानागते ज्येष्ठाः कनिष्ठा क्रमशस्तु ते । देवैः सार्धं पुरास्तीताः पितरो येऽन्तरेषु वै ॥
 वर्तन्ते सांप्रतं ये तु तान्वै वक्ष्यामि निश्चयात् ॥ १६
 श्राद्धं चैषां मनुष्याणां श्राद्धमेव प्रवर्तते । देवानसृजत ब्रह्मा नायक्षन्निति वै पुनः ॥
 तमुत्सृज्य तदात्मानमसृजंस्ते फलार्थिनः ॥ १७
 ते शप्ता ब्रह्मणा मूढा नष्टसंज्ञा भविष्यथ । न स्म किञ्चिद्विजानन्ति ततो लोको ह्यमुह्यत ॥ १८
 ते भूयः प्रणताः सर्वे याचन्ति स्म पितामहम् । अनुग्रहाय लोकानां पुनस्तानब्रवीत्प्रभुः ॥ १९
 प्रायश्चित्तं चरध्वं वै व्यभिचारो हि वैः कृतः । पुत्रान्स्वान्परिपृच्छध्वं ततो ज्ञानमवाप्स्यथ ॥ २०
 ततस्ते स्वान्सुतांश्चैव प्रायश्चित्तजिघृक्षवः । अपृच्छन्संयतात्मानो विधिवच्च मिथो मिथः ॥ २१
 तेभ्यस्ते नियतात्मानः प्रशंसं सुरनेकधा । प्रायश्चित्तानि धर्मज्ञा वाञ्छनः कर्मजानि तु ॥ २२
 ते पुत्रानब्रुवन्प्रीता लब्धसंज्ञा दिवौकसः । यूयं वै पितरोऽस्माकं ये वयं प्रतिबोधिताः ॥
 धर्मज्ञानं च कामश्च को वरो वः प्रदीयताम् ॥ २३
 पुनस्तानब्रवीद्ब्रह्मा यूयं वै सत्यवादिनः । तस्माद्यदुक्तं युष्माभिस्तत्तथा न तदन्यथा ॥ २४
 उक्तं च पितरोऽस्माकमिति वै तनया स्वकाः । पितरस्ते भविष्यन्ति तेभ्योऽयं दीयतां वरः ॥
 तेनैव वचसा पुत्रा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । पुत्राः पितृत्वमाजग्मुः पुत्रत्वं पितरः पुनः ॥ २६
 तस्मात्ते पितरः पुत्राः पितृत्वं तेषु तत्स्मृतम् । एवं स्मृत्वा पितॄन्पुत्रान्पुत्राश्च पितरस्तथा ॥
 व्याजहार पुनर्ब्रह्मा पितृनात्मविबुद्धये ॥ २७
 यो ह्यनिष्ठा पितृञ्श्राद्धे क्रियां काञ्चित्करिष्यति । राक्षसा दानवाश्चैव फलं प्राप्स्यन्ति तस्य तत्
 श्राद्धैराप्यायिताश्चैव पितरः सोममव्ययम् । आप्याय्यमाना युष्माभिर्वर्धयिष्यन्ति नित्यशः ॥

१ ख. ग. ड. 'पु त्वं म' । २ ख. ग. घ. ड. 'नुश्चैषां श्रा' । ३ ख. घ. 'ज्ञानो यक्षन्तीति वै प्रभुः । त' ।
 ४ क. यः । ५ ख. पुत्रान्स्वान् ।

आद्धैराप्यायितः सोमो लोकानाप्याययिष्यति । कृत्स्नं सपर्वतवनं जङ्गमाजङ्गमैवृतम् ॥ ३०

आद्धानि पुष्टिकामाश्च ये करिष्यन्ति मानवाः । तेभ्यः पुष्टिं प्रजाश्चैव दास्यन्ति पितरः सदा ॥

आद्धे येभ्यः प्रदास्यन्ति त्रीन्पिण्डान्नामगोत्रतः । सर्वत्र वर्तमानास्ते पितरः प्रपितामहम् ॥

तेषांपाप्याययिष्यन्ति श्राद्धदानेन वै प्रजाः ॥

एवमाज्ञा कृता पूर्वं ब्रह्मणा परमेष्ठिना । तेनैतत्सर्वथा सिद्धं दानमध्ययनं तपः ॥

ते तु ज्ञानप्रदातारः पितरो वो न संशयः । इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥

अन्यान्यपितरो ह्येते देवाश्च पितरश्च ह ॥

एतद्ब्रह्मवचः श्रुत्वा सूतस्य विहितात्मनः । पप्रच्छुर्मुनयो भूयः सूतं तस्माद्यदुत्तरम् ॥

ऋषय ऊचुः —

क्रियन्तो वै पितृगणाः कस्मिन्काले च ते गणाः । वर्तन्ते देवप्रवरा देवानां सोमवर्धनाः ॥ ३६

सूत उवाच —

एतद्वोऽहं प्रवक्ष्यामि पितृसर्गमनुत्तमम् । शंयुः पप्रच्छ यत्पूर्वं पितरं वै बृहस्पतिम् ॥

बृहस्पतिमुपासीनं सर्वज्ञानार्थकोविदम् । पुत्रः शंयुरिमं प्रश्नं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥

क एते पितरो नाम क्रियन्तः के च नामतः । समुद्भवाः कथं चैते पितृत्वं समुपागताः ॥

कस्माच्च पितरं पूर्वं यज्ञेऽयुज्यन्त नित्यशः । क्रियाश्च सर्वा वर्तन्ते श्राद्धपूर्वा महात्मनाम् ॥ ४०

कस्मै श्राद्धानि देयानि किं च दत्तं महाफलम् । केषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥

केषु वै सर्वमाप्नोति श्राद्धं कृत्वा द्विजोत्तमः । कश्च कालो भवेच्छ्राद्धे विधिः कश्चानुवर्तते ॥ ४२

एतदिच्छामि भगवन्विस्तरेण यथातथम् । व्याख्यातुमानुपूर्व्येण यत्र चोदाहृतं मया ॥

बृहस्पतिरिदं सम्यगेवं पृष्ठो महामतिः । व्याजहाराऽऽनुपूर्व्येण प्रश्नं प्रश्नविदां वरः ॥ ४४

बृहस्पतिरुवाच ।

कथयिष्यामि ते तात यन्मां त्वं पारिपृच्छसि । विनयेन यथान्यायं गम्भीरं प्रश्नमुत्तमम् ॥ ४२

द्यौरन्तरिक्षं पृथिवीं नक्षत्राणि दिशस्तथो । सूर्याचन्द्रमसौ चैव तथाऽहोरात्रमेव च ॥

न बभूवुस्तदा तात तमोभूतमिदं जगत् । ब्रह्मैको दुश्वरं तत्र चचार परमं तपः ॥

शंयुस्तमब्रवीद्धयः पितरं ब्रह्मवित्तमम् । सर्वदैव व्रतस्नातं सर्वज्ञानविदां वरम् ॥

कीदृशं सर्वभूतेशस्तपस्तेपे प्रजापतिः । एवमुक्त्वा बृहत्तेजा बृहस्पतिरुवाच तम् ॥

सर्वेषां तपसां युक्तिस्तपोयोगमनुत्तमम् । ध्यायंस्तदा तद्भगवांस्तेन लोकानवासृजत् ॥

भूतभव्यानि ज्ञानानि लोकान्वेदांश्च कृत्स्नशः । योगमाविश्य तत्सृष्टं ब्रह्मणा योगचक्षुषा ॥ ५१

लोकाः सांतानिका नाम यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः । ते वैराजा इतिख्याता देवानां दिवि देवताः

योगेन तपसा युक्तः पूर्वमेव तदा प्रभुः । देवानसृजत ब्रह्मा योगं युक्त्वा सनातनम् ॥

आदिदेवा इति ख्याता महासत्त्वा महौजसः । सर्वकामप्रदाः पूज्या देवदानवमानवैः ॥

तेषां सप्त समाख्याता गणास्त्रैलोक्यपूजिताः । अमूर्तयस्त्रयस्तेषां चत्वारस्तु सुमूर्तयः ॥

उपरिष्ठात्रयस्तेषां वर्तन्ते भावमूर्तयः । तेषामधस्ताद्वर्तन्ते चत्वारः सूक्ष्ममूर्तयः ॥

ततो देवास्ततो भूमिरेषा लोकपरम्परा । लोके वर्तन्ति ते ह्यस्मिन्स्तेभ्यः पर्जन्यसंभवः ॥

वृष्टिर्भवति तैर्वृष्ट्या लोकानां संभवः पुनः ॥

[अ० ७१-७२ श्लो० १८-७९।१] वायुपुराणम् ।

२७३

(श्राद्धकल्पः)

आप्याययन्ति ते यस्मात्सोमं चान्नं च योगतः । ऊचुस्तान्वै पितृस्तस्मालोकानां लोकसत्तमाः ॥
 मनोजवाः स्वधाभक्षाः सर्वकामपरिच्छदाः । लोभमोहभयापेता निश्चिताः शोकवर्जिताः ॥ ६९
 एते योगं परित्यज्य प्राप्ता लोकान्सुदर्शनान् । दिव्याः पुण्या महात्मानो विपाप्मानो भवन्त्युत
 ततो युगसहस्रान्ते जायन्ते ब्रह्मवादिनः । प्रतिलभ्य पुनर्योगं मोक्षं गच्छन्त्यमूर्तयः ॥ ६१
 व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य महायोगवलेन वा । नश्यन्त्युल्लेखे गगने क्षीणविद्युत्प्रभेव च ॥ ६२
 उत्सृज्य देहजातानि महायोगवलेन च । निराख्योपाख्यतां यान्ति सरितः सागरे यथा ॥ ६३
 क्रियया गुरुपूजाभिर्योगं कुर्वन्ति नित्यशः । ताभिराप्याययन्त्येते पितरो योगवर्धनाः ॥ ६४
 श्राद्धे प्रीताः पुनः सोमं पितरो योगमास्थिताः । आप्याययन्ति योगेन त्रैलोक्यं येन जीवति ॥
 तस्माच्छ्राद्धानि देयानि योगिभ्यो यत्नतः सदा । पितृणां हि बलं योगो योगात्सोमः प्रवर्तते
 सहस्रशस्तु विप्रान्वै भोजयेद्यावदागतान् । एकैस्तु योगवित्प्रीतः सर्वानर्हति तच्छृणु ॥ ६७
 कल्पितानां सहस्रेण स्नातकानां शतेन च । योगाचार्येण यद्भुक्तं त्रायते महतो भयाद् ॥ ६८
 गृहस्थानां सहस्रेण वानप्रस्थशतेन च । ब्रह्मचारिसहस्रेण योगी ह्येको विशिष्यते ॥ ६९
 नास्तिको वा विकर्मा वा संकीर्णस्तस्करोऽपि वा । नान्यत्र कारणं दानं योगेष्वाह प्रजापतिः
 पितरस्तस्य तुष्यन्ति सुवृष्टेनेव कर्षकाः । पुत्रो वाऽप्यथ वा पौत्रो ध्यानिनं भोजयिष्यति ॥ ७१
 अलाभे ध्यानिभिक्षूणां भोजयेद्ब्रह्मचारिणौ । तदलाभेऽप्युदासीनं गृहस्थमपि भोजयेत् ॥ ७२
 यस्तिष्ठेदेकपादेन वायुभक्षः शतं समाः । ध्यानयोगी परस्तस्मादिति ब्रह्मानुशासनम् ॥ ७३
 सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् । तस्मादतिथिमार्यान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः ॥ ७४
 पूजयेच्चाध्यर्पाद्येन वेशमना भोजनेन च । उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वराः सदा ॥
 नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण पालयन् ॥ ७५
 तस्मादद्याच्च वै दानं विप्रायातिथये नरः । प्रदानानि प्रवक्ष्यामि फलं चैषां तथैव च ॥ ७६
 अश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च । पुण्डरीकसहस्रेण योगिष्वावसथो वरम् ॥ ७७
 आद्य एष गणः प्रोक्तः पितृणामभितौजसाम् । भावयन्सप्त कालान्वै स्थित एष गणः सदा ॥ ७८
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सर्वान्पितृगणान्पुनः । संततिं संस्थितिं चैव भावनां च यथाक्रमम् ॥ ७९
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्गातपादे श्रद्धप्रक्रियारम्भो नामैकतसतितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६६७६

अथ द्विसततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

सूत उवाच —

सप्त मेधावतां श्रेष्ठाः स्वर्गे पितृगणाः स्मृताः । चत्वारो भूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः ॥
 तेषां लोकाविसर्गं तु कीर्तयिष्ये निबोधत ॥

१ ख. पितृन्त्यस्मां । ग. घ. ड. पितृन्त्यस्मां । २ क. भिर्ये च कु. । ३ ख. घ. श्राद्धेः । ४ ख. °कस्तान्म-
 वि । ग. घ. ड. °कस्तान्यो । ५ कर्षकाः । ६ ख. घ. °रिणाम् । त । ७ ख. ग. घ. ड. °भे सुदा । ८ ख. °यान्तं
 तथेच कृ । ९ क. °पात्रेण वे । १० ख. °गिनां श्राद्धभोजिताम् । आ । ११ क. ग. गणस्तदा । १२ ग. घ. ड. सर्गे ।
 १ ग. घ. ड. लोकान्विस ।

या वै दुहितरस्तेषां दौहित्राश्चैव ये स्मृताः । धर्ममूर्तिधरास्तेषां ये त्रयः परमा गणाः ॥ २
 नामानि लोकसर्गं च तेषां वक्ष्ये समासतः । लोका विरजसो नाम्ना यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ॥
 अमूर्तयः पितृगणाः पुत्रास्ते वै प्रजापतेः । विरजस्य द्विजाः श्रेष्ठा वैराजा इति विश्रुताः ॥
 एष वै प्रथमः कल्पो वैराजानां प्रकीर्तितः ॥ ४
 तेषां तु मानसी कन्या मेना नाम महागिरेः । पत्नी हिमवतः शुभ्रा यस्यां मैनाक उच्यते ॥ ५
 जातः सर्वौषधिधरः सर्वरत्नाकरात्मवान् । पर्वतः प्रवरः पुण्यः क्रौञ्चस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ ६
 तिस्रः कन्यास्तु मेनायां जनयामास शैलराट् । अपर्णामेकपर्णा च तृतीयाभेकपाटलाम् ॥ ७
 आश्रिते द्वे ह्यपर्णा तु अनिकेता तपोऽचरत् । न्यग्रोधमेकपर्णी तु पाटलामेकपाटला ॥
 शतं वर्षसहस्राणि दुश्चरं देवदानवैः ॥ ८
 आहारमेकपर्णेन एकपर्णी समाचरत् । पाटलेनैव चैकेन विदध्यादेकपाटला ॥ ९
 पूर्णे पूर्णे सहस्रे द्वे आहारं वै प्रचक्रतुः । एका तत्र निराहारा तां माता प्रत्यभाषत ॥ १०
 निषेधयन्ती ह्युमेति माता स्नेहेन दुःखिता । सा तथोक्ता तथा देवी मात्रा दुश्चरचारिणी ॥ ११
 उमेति सा महाभागा त्रिषु लोकेषु विश्रुता । तथेति नाम्ना तेनासौ निरुक्ता कर्मणा शुभा ॥ १२
 एतत्तु त्रिकुमारीकं जगत्स्थास्यति शाश्वतम् । एतासां तपसा दृप्तं यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ १३
 तपःशरीरास्ताः सर्वास्तिस्रो योगवलान्विताः । देव्यस्ताः सुमहाभागाः सर्वाश्च स्थिरयौवनाः ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वाश्चैवोर्ध्वरेतसः । उमा तासां वरिष्ठा च श्रेष्ठा च वरवर्णिनी ॥ १५
 महायोगवलोपेता महादेवमुपस्थिता । दन्तकाण्डोशनास्तस्याः पुत्रो वै भृगुनन्दनः ॥ १६
 असितस्यैकपर्णी तु पत्नी साध्वी दृढव्रता । दत्ता हिमवता तस्मै योगाचार्याय धीमते ॥
 देवलं सुपुत्रे सा तु ब्रह्मिष्ठं मानसं सुतम् ॥ १७
 यां चैतासां कुमारीणां तृतीया त्वेकपाटला । पुत्रं शतशिलाकस्य जैगीषव्यमुपस्थिता ॥ १८
 तस्यापि शङ्खलिखितौ स्मृतौ पुत्रावयोनिजौ । इत्येतां वै महाभागाः कन्या हिमवतः शुभाः ॥
 रुद्राणी सा तु प्रवरां स्वगुणैरतिरिच्यते । अन्योन्यप्रीतिरनयोरुमाशंकरयोरथ ॥ २०
 श्लेषं संसक्तयोर्ज्ञात्वा शङ्कितः किल वृत्रहा । ताभ्यां मैथुनसक्ताभ्यामपत्योद्भवभीरुणा ॥
 तयोः सकाशमिन्द्रेण प्रेषितो हव्यवाहनः ॥ २१
 अनयो रतिविघ्नं च त्वमाचर हुताशन । सर्वत्र गत एव त्वं न दोषो विद्यते तदा ॥ २२
 इत्येवमुक्ते तु तथा वह्निना च तथा कृतम् । उमादेहं समुत्सृज्य शुक्रं भूमौ विसर्जितम् ॥ २३
 ततो रुषितया देव्या शप्नोऽग्निः शांशपायन । इदं चोक्तवती वह्निं रोषगद्गदया गिरा ॥ २४
 यस्मान्मय्यवितृप्तायां रतिविघ्नं हुताशन । कृतवानस्य कर्तव्यं तस्माच्चमसि दुर्मतिः ॥ २५
 यदेवं विभृतं गर्भं रौद्रं शुक्रं महर्षभम् । गर्भं त्वं धारयस्वैवमेषा ते दण्डधारणां ॥ २६

१ ग. घ. ड. 'पां यत्रयः परमो गणः । ना । २ ख. घ. ड. लोकं स' । ३ ख. ग. घ. ड. 'स्यानुजो' । ४ घ. 'ध्यावेक' । ५ क. 'थोक्ततयादे' । ६ ख. घ. ड. 'पर्णा तु । ७ ख. घ. ड. या वै ता' । ८ ख. 'ता ब्रह्मवादिन्यः क' ।
 ९ ग. घ. ड. 'रा स्वैर्गुणै' । १० क. योर्थया । ह्ये । घ. 'योस्तया । ह्ये' । ११ ख. तव । १२ 'दं प्राक्ते' । १३ 'भते । य' । १४ ख. विभृतं । १५ ख. 'क्रं सदा प्र' । १६ ग. घ. ड. 'प्रभुम्' । १७ ख. 'णा । शशाप । रोषाद्गद्गद' ।
 अन्व' ।

[अ० ७२ श्लो० २७-९०]

वायुपुराणम् ।

३७५

(आद्रकल्पः)

- स शापरोपाद्द्राण्या अन्तर्गर्भो हुताशनः । बहून्वर्षगणान्गर्भं धारयामास वै द्विजाः ॥ २७
- स गङ्गामुपगम्याऽऽह श्रूयतां सरिदुत्तमे । सुमहान्परिखेदो मे गर्भधारणकारणात् ॥ २८
- मद्वितार्थमिमं गर्भमतो धारय निम्नगे । मत्प्रसादाच्च खेदो वै मन्दस्तव भविष्यति ॥ २९
- तथेत्युक्त्वा तदा सा तु संप्रहृष्टा महानदी । तं गर्भं धारयामास दह्यमानेन तेजसा ॥ ३०
- साऽपि कृच्छ्रेण महतां खिद्यमाना महानदी । कालं प्रकृष्टं सुमहद्गर्भधारणतत्परा ॥ ३१
- तया परिगतं गर्भं कुक्षौ हिमवतः शुभे । शुभं शरवणं नाम चित्रं पुष्पितपादपम् ॥ ३२
- तत्र तं व्यसृजद्गर्भं दीप्यमानमिवानलम् ॥ ३३
- रुद्राग्निगङ्गातनयस्तत्र जातोऽरुणप्रभः । आदित्यशतसंकाशो महातेजाः प्रतापवान् ॥ ३४
- तस्मिञ्जाते महाभागे कुमारे जाह्नवीसुते । विमानयनैराकाशं पतन्निभिरिवानृतम् ॥ ३५
- देवदुन्दुभयो नेदुराकाशे मधुरस्वराः । मुमुचुः पुष्पवर्षं च खेचराः सिद्धचारणाः ॥ ३६
- जगुर्गन्धर्वमुख्याश्च सर्वशस्तत्र तत्र ह । यक्षा विद्याधराः सिद्धाः किंनराश्चैव सर्वशः ॥ ३७
- महानागसहस्राणि प्रवराश्च पतत्रिणः । उपतस्थुर्गर्भहाभागमाग्नेयं शंकरात्मजम् ॥ ३८
- प्रभावेर्णं हतास्तेन दैत्यदानवराक्षसाः ॥ ३९
- सह सप्तर्षिभार्याभिरादावेवाग्निसंभवः । अभिषेकप्रयाताभिर्दृष्टो वर्ज्यं त्वरुन्धतीम् ॥ ४०
- ताभिः स वालार्कनिभो रौद्रः परिवृतः प्रभुः । स्निह्यमानाभिरत्यर्थं स्वकाभिरिव मातृभिः ॥ ४१
- युगपत्सर्वदेवीर्हि दिदृक्षुर्जाह्नवीसुतः । पण्मुखान्यसृजच्छ्रीमांस्तासां प्रीत्या महाद्युतिः ॥ ४२
- श्रीमान्कमलपत्राक्षस्तरुणादित्यसंनिभः । येन जातेन लोकानामाक्षेपस्तेजसा कृतः ॥ ४३
- तेन जातेन महता देवानामसहिष्णवः । स्कन्दिता दानवगणास्तस्मात्स्कन्दः प्रतापवान् ॥ ४४
- कृत्तिकाभिस्तु यस्मात्स वर्धितः स पुरातनः । कार्तिकेय इति ख्यातस्तस्मादसुरसूदनः ॥ ४५
- जृम्भतस्तस्य दैत्यारेज्वालामालाकुलात्तदा । मुखाद्विनिर्गता तस्य स्वशक्तिरपराजिता ॥ ४६
- क्रीडार्थं चैव स्कन्दस्य विष्णुना प्रभविष्णुना । गरुडादति मृष्टौ हि पक्षिणौ हि प्रभद्रकौ ॥ ४७
- मयूरः कुक्कुटश्चैव पताका चैव वायुना । यस्य दत्ता सरस्वत्या महावीणा महास्वना ॥ ४८
- अजः स्वयंभुवा दत्तो मेघो दत्तश्च शंभुना ॥ ४९
- मायाविहरणे विप्रा गिरौ क्रौञ्चे निपातिते । तारके चासुरवरे समुदीर्णे निपातिते ॥ ५०
- सेन्द्रोपेन्द्रैर्महाभागैर्देवैराग्निसुतः प्रभुः । सैनापत्येन दैत्यारिरभिषिक्तः प्रतापवान् ॥ ५१
- देवसेनापतिस्त्वेवं पठ्यते नरनायकः । देवारिस्कन्दनः स्कन्दः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ ५२
- प्रमथैर्विविधैर्देवैस्तथा भूतगणैरपि । मातृभिर्विविधाभिश्च विनायकगणैस्तथा ॥ *

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सेनान्युत्पत्तिकथनं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७२६

* नात्राध्यायपरिसमाप्तिः क. ख. घ. ड. पुस्तकेषु । परंतु कथासंगत्याऽयमेव पाठः समीचीन इति प्रतिभाति ।

१ क. ग. ड. 'न चेतसा । २ ख. ग. घ. ड. 'ता खेय' । ३ ग. घ. ड. 'त्परम् । त' । ४ ग. घ. ड. 'चित्रप' ।
 ५ क. ग. घ. ड. खचराः । ६ क. 'ण तदा तेन । ७ ख. 'यकैः । दे' ।

अथ त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

[*बृहस्पतिरुवाच—

लोकाः सोमपदा नाम मारीचेर्यत्र वै सुताः । पितरो दिवि वर्तन्ते देवास्तान्भावयन्ति वै ॥ १
 अग्निष्वात्ता इति ख्याताः सर्व एवामितौजसः । एतेषां मानसी कन्या अच्छोदा नाम निम्नगा
 अच्छोदं नाम तद्विव्यं सरो यस्याः समुच्छ्रितम् । अद्रिकाप्सरसा युक्तं विमानैर्धिष्ठितं दिवि ॥
 अमूर्तिमतश्च पितृन्ददृशे सा तु विस्मिता । पीडिताऽनेन दुःखेन बभूव वरवर्णिनी ॥ ४
 सा दृष्ट्वा पितरं वत्रे वसूनामन्तरिक्षगम् । अमावसुरिति ख्यातमायोः पुत्रं यशस्विनम् ॥ ५
 सा तेन व्यभिचारेण मनसः कामचारिणी । पतिकामा तदा सा च योगभ्रष्टा पपात ह ॥] ६
 सा त्वपश्यद्विमानानि पतन्ती सा दिवश्च्युता । त्रसरेणुप्रमाणानि तेष्वपश्यच्च तान्पितॄन् ॥ ७
 सुसूक्ष्मानपरित्यक्तानग्नीनुग्निष्वात्ताऽऽहितान् । त्रायध्वामित्युवाचाथ पतन्ती तानवाक्शिराः ॥ ८
 तैरुक्ता सा तु मा भैषीरित्युक्ताऽधिष्ठिताऽभवत् । ततः प्रासादयत्सा वै पितॄंस्तान्दीनया गिरा
 ऊचुस्ते पितरः कन्यां भ्रष्टैश्वर्या व्यतिक्रमात् । भ्रष्टैश्वर्या स्वदोषेण पतंसि त्वं शुचिस्मिते ॥
 यैः क्रियन्ते च कर्माणि शरीरैरिह देवतैः । तैरेव तत्कर्मफलं प्राप्नुवन्तीह देवताः ॥ ११
 सद्यः फलन्ति कर्माणि देवत्वे प्रेत्य मानुषे । तस्मादमावसौ(मुं)।त्वं(तिं) त्वं प्रेत्य प्राप्स्यसे फलम्
 इत्युक्त्या वै पितरः पुनस्ते तु प्रसादिताः । ध्यात्वा प्रसादं संचक्रुस्तस्यास्ते त्वनुकम्पया ॥
 अवश्यंभाविनं दृष्ट्वा हर्षमूचुस्ततः सुराः । सोमपाः पितरः कन्यां राज्ञश्चैव ह्यमावसोः ॥ १४
 उत्पन्नस्य पृथिव्यां तु मानुषत्वे महात्मनः । कन्या भूत्वा त्विमाँल्लोकान्पुनः प्राप्स्यसि स्वानिति
 अष्टाविंशे भवित्री त्वं द्वापरे मत्स्ययोनिजा । अस्यैव राज्ञो दुहिता अद्रिकायां ह्यमावसोः ॥ १६
 पराशरस्य दायादमृषेस्त्वं जनयिष्यसि । स वेदमेकं विप्रपिथश्चतुर्धा वै कारिष्यति ॥ १७
 महाभिषस्य पुत्रौ द्वौ शतनोः कीर्तिवर्धनौ । विचित्रवीर्यं धर्मज्ञं त्वमेवोत्पादयिष्यसि ॥ १८
 चित्राङ्गदं च राजानं तेजोबलगुणान्वितम् । एतानुत्पाद्य पुत्रांस्त्वं पुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ १९
 व्यतिक्रमात्पितॄणां त्वं प्राप्स्यसे जन्म कुत्सितम् । तस्यैव राज्ञस्त्वं कन्या अद्रिकायां भविष्यसि
 कन्या भूत्वा ततश्च त्वमिमाँल्लोकानवाप्स्यसि । एवमुक्ता तु दासेयी जाता सत्यवती तु सा ॥
 अद्रिकायां सुता मत्स्यां सुता जाता ह्यमावसोः । अद्रिकापत्स्यसंभूता गङ्गायामनुसंगमे ॥ २२
 तस्य राज्ञो हि सा कन्या राज्ञो वीर्यं सदैव हि । विरजा नाम ते लोका दिवि रोचन्ति ते गणाः
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तत्र पितरो भास्वरप्रभाः । तान्दानवगणा यक्षा रक्षोगन्धर्वकिनराः ॥ २४
 भूतसर्पपिशाचाश्च भावयन्ति फलार्थिनः । एते पुत्राः समाख्याताः पुलहस्य प्रजापतेः ॥ २५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु न स्ति ।

१ क. 'शच्युता' । २ ख. ग. घ. ङ. 'न्' । स सू' । ३ ख. व. 'रिखतोऽधि' । ४ ग. घ. 'तः प्रसा
 ५ क. ख. तपसि । ६ ख. ग. घ. ङ. 'वन्ति स्म दे' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'कायाममा' । ८ ख. 'त्ताः रिथतास्त'
 ९ ङ. 'त्र विरजो भा' ।

[अ० ७३ श्लो० २६-९९]

वायुपुराणम् ।

२७७

(श्राद्धकल्पः)

त्रय एते गणाः प्रोक्ता धर्ममूर्तिधराः शुभाः । एतेषां मानसी कन्या पीवरी नाम विश्रुता ॥ २६
योगिनी योगपत्नी च योगमाता तथैव च । भविता द्वापरं प्राप्य अष्टाविंशं तदैवं तु ॥ २७
पराशरकुलोद्भूतः शुको नाम महातपाः । श्रीमान्योगी महायोगी योगस्तस्माद्विजोत्तमाः ॥ २८
व्यासोदरण्यां संभूतो विधूम इव पावकः । स तस्यां पितृकन्यायां योगाचार्यान्परिश्रुतान् ॥ २९
कृष्णं गौरं प्रभुं शंभुं तथा भूरिश्रुतं च वै । कन्यां कीर्तिमतीं चैव योगिनीं योगमातरम् ॥ ३०
ब्रह्मदत्तस्य जननी महिषी त्वणुहस्य तु । एतानुत्पाद्य धर्मात्मा पुत्रान्योगमवाप्य च ॥ ३१
महायोगतपाश्चैव अपरावर्तिनीं गतिम् । आदित्यकिरणोपेतं त्वपुनर्भावमास्थितः ॥ ३२
सर्वव्यापी विनिर्मुक्तो भविष्यति महामुनिः । अमूर्तिमन्तः पितरो धर्ममूर्तिधरास्तु ये ॥ ३३
त्रय एते गणास्तेषां चत्वारोऽन्ये निबोधत । यान्वक्ष्यामि द्विजश्रेष्ठा मूर्तिमन्तो महाधर्माः ॥ ३४
उत्पन्नास्ते स्वधायास्तु कन्या ह्यग्रेः कवेः सुताः । पितरो देवलोकेषु ज्योतिर्भासिषु भास्वराः ॥
सर्वकामसमृद्धेषु द्विजास्तान्भावयन्त्युत । एतेषां मानसी कन्या गौर्नाम दिवि विश्रुता ॥ ३६
दत्तसेना कुमारेण शुक्रस्य महिषी प्रिया । एकत्रिंशच्च विख्याता भृगूणां कीर्तिवर्धनाः ॥ ३७
मरीचिगर्भास्ते लोकाः समावृत्य दिवि श्रुताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः साध्वैः सह विवर्धिताः ॥
उपहृताः स्मृतास्ते तु पितरो भास्वरा दिवि । तान्क्षत्रियगणान्दृष्ट्वा भावयन्ति फलार्थिनः ॥ ३९
एतेषां मानसी कन्या यशोदा नाम विश्रुता । पत्नी सा विश्वमहतः क्षुपा वै विश्वशर्मणः ॥
राजर्षेर्जननी देवी खट्वाङ्गस्य महात्मनः । यस्य यज्ञे पुरा गीता गार्थो दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ ४१
अग्नेर्जेन्म तथा दृष्ट्वा शाण्डिल्यस्य महात्मनः । यजमानं दिलीपं ये पश्यन्ति सुसमाहिताः ॥ ४२
सत्यव्रतं महात्मानं ते स्वर्गजायिनोऽमराः । आज्यपा नाम पितरः कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ ४३
समुत्पन्नस्य पुलहादुत्पन्नास्तस्य वै पुनः । लोकेष्वेतेषु वर्तन्ते कामगेषु विहंगमाः ॥ ४४
एतान्वैश्यगणाः श्राद्धे भावयन्ति फलार्थिनः । एतेषां मानसी कन्या विरजा नाम विश्रुता ॥
ययातेर्जननी साध्वी पत्नी सा नहुषस्य तु । सुकाला नाम पितरो वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥ ४६
हिरण्यगर्भस्य सुताः शूद्रास्तान्भावयन्त्युत । मानसा नाम ते लोका वहन्ते यत्र ते दिवि ॥ ४७
एतेषां मानसी कन्या नर्मदा सरितां वरा । सा भावयति भूतानि दक्षिणापथगामिनी ॥ ४८
जननी त्रसदस्योर्हि पुरुकुत्सपरिग्रहः । एतेषामभ्युपगर्भान्मनुर्मन्वन्तरेश्वरः ॥ ४९
मन्वन्तरादौ श्राद्धानि प्रवर्तयति सर्वशः । पितृणामानुपूर्व्येण सर्वेषां द्विजसत्तमाः ॥ ५०
तस्मादिह स्वधर्मेण श्राद्धं देयं तु श्रद्धया । सर्वेषां राजतैः पात्रैरपि वा रजतान्वितैः ॥ ५१
दत्तं स्वधां पुरोधाय तथा प्रीणाति वै पितृन् । सोमस्याऽऽप्यायनं कृत्वा ह्यग्नैर्वैवस्वतस्य च ॥
उदगायनं चाग्नौ च अश्वमेधं तदामुयात् । पितृन्प्रीणाति वै भक्त्या पितरः प्रीणयन्ति तम् ॥
पितरः पुष्टिकामस्य प्रजाकामस्य वा पुनः । पुष्टिं प्रजां च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति न संशयः ॥
देवकार्यादापि सदा पितृकार्यं विशिष्यते । देवताभ्यः पितृणां हि पूर्वमाप्यायनं स्मृतम् ॥ ५५

१ ख. 'विशे सदै' । २ क. 'शं तु दैवतम् । प' । ३ ख. 'हायशाः । श्री' । ४ क. 'तमः । व्या' ।
५ क. 'साद्वर' । ६ ख. घ. ड. 'प्रभान् । उ' । ७ ख. घ. ड. 'सिष्ट भा' । ८ ख. घ. दत्ता सनत्कुमा' । ९ 'णा
हव्यैर्भावयन्ति फलार्थिभिः । ए' । १० ख. ग. 'श्वकर्मिणः' । ११ क. शर्मिणः । १२ क. ग. घ. ड. 'था गीतैर्म' ।
१३ घ. श्रुत्वा । १४ क. ग. घ. ड. 'मान्म तुर्म' । १५ ख. ड. श्राद्धे दे' । १६ घ. 'रन्ध्रैर्वार' । १७ घ. ड. 'चाम्रावध' ।

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितॄणामपि तृप्तयः । तपसा हि प्रसिद्धेन दृश्यन्ते मांसचक्षुषा ॥ ५८
 इत्येते पितरश्चैव लोका दुहितरश्च वै । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ता ये भावयन्ति तान् ॥ ५९
 चत्वारो मूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः । तेभ्यः श्राद्धानि सत्कृत्य देवाः कुर्वन्ति यत्नतः ॥ ६०
 भक्ताः प्राञ्जलयः सर्वे सेन्द्रास्तद्रतमानसाः । विश्वे च सिकताश्चैव पृश्निजाः शृङ्गिन(ण)स्तथा
 कृष्णाः श्वेतास्त्वजाश्चैव विधिवत्पूजयन्त्युत । प्रजास्ता वातरशना दिवाकीर्त्यास्तथैव च ॥ ६२
 लेखाश्च मरुतश्चैव ब्रह्माद्याश्च दिवौकसः । अत्रिभृग्वङ्गिराद्याश्च ऋषयः सर्व एव च ॥ ६३
 यक्षा नागाः सुपर्णाश्च किंनरा राक्षसैः सह । पितृस्त्वपूजयन्सर्वे नित्यमेव फलार्थिनः ॥ ६४
 एवमेते महात्मानः श्राद्धे सत्कृत्य पूजिताः । सर्वान्कामान्प्रयच्छन्ति शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 हित्वा त्रैलोक्यसंसारं जुरामृत्युभयं तथा । मोक्षं योगमथैश्वर्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६६
 मोक्षोपायमथैश्वर्यं सूक्ष्मदेहाश्च देवताः । कृत्स्नं वैराग्यमानन्त्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६७
 ऐश्वर्यं विहितं योगमथैश्वर्यं वित्तमुत्तमम् । योगैश्वर्यादृते मोक्षः कथं चिन्नोपपद्यते ॥ ६८
 अपक्षस्यैव गमनं गगने पक्षिणो यथा । वरिष्ठः सर्वधर्माणां मोक्षधर्मः सनातनः ॥ ६९
 विमानानां सहस्राणि युक्तान्यप्सरसां गणैः । सर्वकामप्रसिद्धानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७०
 प्रज्ञा पुष्टिः स्मृतिर्मेधा राज्यमारोग्यमेव च । पितॄणां हि प्रसादेन प्राप्यते सुमहात्मनाम् ॥ ७१
 मुक्तावैदूर्यवासांसि वाजिनागायुतानि च । कोटिशश्चापि रत्नानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७२
 हंसवर्हिण्युक्तानि मुक्तावैदूर्यवानि च । किङ्किणीजालनद्धानि सदापुष्पफलानि च ॥
 प्रीत्या नित्यं प्रयच्छन्ति मनुष्याणां पितामहाः ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे श्राद्धकल्पो नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७९९

अथ चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सौवर्णं राजतं ताम्रं पितॄणां पात्रमुच्यते । रजतं रजताक्तं वा पितॄणां पात्रमुच्यते ॥ १
 रजतस्य कर्था वाऽपि दर्शनं दानमेव च । अनन्तमक्षयं स्वर्ग्यं पितॄणां दानमुच्यते ॥
 पितृनेतेन दानेन सत्पुत्रास्तारयन्त्युत ॥ २
 राजते हि स्वधा दुग्धा पात्रेऽस्मिन्पितृभिः पुरा । स्वधादायार्थंभिस्तात तस्मिन्दत्ते तदक्षयम्
 कृष्णाजिनस्य सांनिध्यं दर्शनं दानमेव वा । रक्षोघ्नं ब्रह्मवर्चस्यं पितृस्तर्तुद्वितारयेत् ॥ ४
 काञ्चनं राजतं ताम्रं दौहित्रं कुतपस्तिलाः । वस्त्रं च पावनीयानि त्रिदण्डी योग एव च ॥ ५
 श्राद्धकर्मण्ययं श्रेष्ठो विधिर्वाह्यः सनातनः । आयुः कीर्तिः प्रजाश्चैव प्रज्ञासंततिवर्धनः ॥ ६

१ ख. 'तृणां न पितृक्षयः । तं । घ. 'तृणां च पितृक्षयः । तं । २ ख. ग. ड. 'तृन्तेऽपू' । ३ ख. 'देहे
 च ते स्थिताः । कृ' । ग. ड. 'देहे च दे' । ४ क. मोक्षो ध' । ५ क. ख. 'त्मना । मु' । ६ ख. ड. 'वैदूर्व' । ७ ड.
 मानुषाणां । ८ क. घ. 'था चापि । ९ ग. घ. ड. 'त्रेऽस्मिन्' । १० घ. 'तद्वित' । ११ क. 'दण्डी यो' ।

[अ०७४ श्लो०७-३०]

वायुपुराणम् ।

२७९

(श्राद्धकल्पः)

- दिशि दक्षिणपूर्वस्यां विदिकस्थानं विशेषतः । सर्वतोऽरत्निमात्रं तु चतुरस्रं सुसंहितम् ॥ ७
- वक्ष्यामि विधिवत्स्थानं पितृणामनुशासनात् । धन्यमारोग्यमायुष्यं बलवर्णविवर्धनम् ॥ ८
- तत्र गर्तास्त्रयः कार्यास्त्रयो दण्डाश्च खादिराः । रत्निमात्रास्तु ते कार्या रजतेन विभूषिताः ॥ ९
- ते वितस्त्यायताः कार्याः सर्वतश्चतुरङ्गुलाः ॥ १०
- प्राग्दक्षिणमुखान्भूमौ स्थितानमुपिरास्तथा । अद्भिः पवित्रपूताभिः प्लावयेत्सततं गुचिः ॥ ११
- पायसां ह्यजगव्येन शोधनं वाभिरेव तु । तर्पणात्सततं ह्येवं तृप्तिर्भवति शाश्वती ॥ १२
- इह चामुत्र च श्रीमान्सर्वकर्मसमन्वितः । एवं त्रिपवणस्नातो योऽर्चयेत् पितॄन्सदा ॥ १३
- मन्त्रेण विधिवत्सम्यगश्वमेधफलं लभेत् ॥ १४
- तत्स्थापयेदमावास्यां(?)गते भूचतुरङ्गुले । त्रिःसप्तसंज्ञास्ते यज्ञास्त्रैलोक्यं धार्यते तु वै ॥ १५
- तस्य पुष्टिरथैश्वर्यमायुः संततिरेव च । विचित्रा भजते लक्ष्मीर्मोक्षं च लभते क्रमात् ॥ १६
- पाप्मापहं पावनीयमश्वमेधफलं तथा । अश्वमेधफलं ह्येतद्विजैः सत्कृत्य पूजितम् ॥ १७
- मन्त्रं वक्ष्याम्यहं तस्मादमृतं ब्रह्मनिर्मितम् ॥ १८
- देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव भवन्त्युत ॥ १९
- आद्यावसाने श्राद्धस्य त्रिरावर्तं जपेत्सदा । पिण्डनिर्वपणे चैव जपेदेतत्समाहितः ॥ २०
- पितरः क्षिप्रमायान्ति राक्षसाः प्रद्वान्ति च ॥ २१
- पितॄंस्तत्रिषु लोकेषु मन्त्रोऽयं तारयत्युत । पठ्यमानः सदा श्राद्धे नियतं ब्रह्मवादिभिः ॥ २२
- राज्यकामो जपेदेनं सदा मन्त्रमतन्द्रितः । वीर्यशौचार्थसत्त्वं च श्रीरायुर्वलवर्धनम् ॥ २३
- प्रीयन्ते पितरो येन जप्येन नियमेन च । सप्तार्चिषं प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ २४
- अमूर्तानां समूर्तानां पितॄणां दीप्ततेजसाम् । नमस्यामि सदा तेभ्यो ध्यानिभ्यो योगचक्षुषः ॥ २५
- इन्द्रादीनां जनयितारो भृगुमारीचयोस्तथा । सप्तर्षीणां पितॄणां च तान्नमस्यामि कामदान् ॥ २६
- मन्वादीनां सुरेशानां सूर्याचन्द्रमसोस्तथा । तान्नमस्कृत्य सर्वान्नैः पितॄन्कुशलदायकान् ॥ २७
- नक्षत्राणां चरादीनां पितॄन्थ पितामहान् । द्यावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ २८
- देवर्षीणां जनयितृश्च सर्वलोकनमस्कृतान् । अभयस्य सदा दत्तृन्नमस्येऽहं कृताञ्जलिः ॥ २९
- प्रजापतेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च । योगयोगेश्वरेभ्यश्च नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ ३०
- पितृगणेभ्यः सप्तभ्यो नमो लोकेषु सप्तसु । स्वयंभुवे नमश्चैव ब्रह्मणे योगचक्षुषे ॥ ३१
- एतदुक्तं सप्तर्षिर्ब्रह्मर्षिगणपूजितम् । पवित्रं परमं ह्येतच्छ्रीमद्रक्षोविनाशनम् ॥ ३२
- अनेन विधिना युक्तस्त्रीन्वरांलुभते नरः । अन्नमायुः सुतांश्चैव ददते पितरो भुवि ॥ ३३
- भक्त्या परमया युक्तः श्रद्धवानो जितेन्द्रियः । सप्तार्चिषं जपेद्यस्तु नित्यमेव समाहितः ॥ ३४
- सप्तर्षीपसमुद्रायां पृथिव्यामेकराट्भवेत् ॥ ३५

१ घ. 'स्थानानि वेशयेत् । स' । २ ख. ड. 'नं निवेशयेत् । स' । ३ क. घ. 'सा ह्याज' । ४ ग. ड. वांऽभि-
रेव च । त' । ५ क. ग. ड. दैवतेभ्यः । ६ ख. ग. 'मः स्वाहायै स्वधायै नि' । ७ ख. घ. ड. 'यतैर्ब्रह्म' । ८ ख. ग.
'शौर्गार्थ' । ९ घ. योगिन् । १० घ. ड. 'क्षुषाम् । इ' । ११ ख. ग. घ. ड. जनेता । १२ ख. घ. ड. 'तूनप्स्वर्णवेषु
च । न' । १३ ख. ग. ड. 'णां चवाय्वग्न्योः पि' । घ. 'णां च वेद्यो पि' । १४ घ. दातुर्नम' । १५ ख. ग. घ. ड.
'सप्तार्चिर्ब्रह्म' । १६ ख. ग. ददतः ।

यत्किञ्चित्पच्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव च । अनिवेद्य न भोक्तव्यं तस्मिन्नायतने सदा ॥ ३१
क्रमशः कीर्तयिष्यामि बलिपात्राण्यतः परम् । येषु यच्च फलं प्रोक्तं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५९९०

अथ पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच —

पालाशं ब्रह्मवर्चस्यमश्वत्थे राज्यभावेना । सर्वभूताधिपत्यं च लुप्ते नित्यमुदाहृतम् ॥ १
(* गुष्टिकामं च न्यग्रोधं बुद्धिं प्रज्ञां धृतिं स्मृतिम् । रक्षोघ्नं च यशस्यं च काश्मर्यं पात्रमुच्यते ॥ २
सौभाग्यमुत्तमं लोके मधुके समुदाहृतम् ।) फल्गुपात्रे च कुर्वाणः सर्वान्कामान्वाप्नुयात् ॥ ३
परा ह्युत्तरिथो कर्तुः प्राकाशं च विशेषतः । विल्वे लक्ष्मीस्तथा मेधा नित्यमायुष्यमेव च ॥ ४
क्षेत्रारामतडागेषु सर्वसस्येषु चैव हि । वर्षेदजस्रं पर्जन्यो वेणुपात्रेषु कुर्वतः ॥ ५
एतेष्वेव सुपात्रेषु ये चैवाऽऽग्रयणं ददुः । सकृदप्यत्र यज्ञानां सर्वेषां फलमुच्यते ॥ ६
पितृभ्यो यस्तु मालयानि सुगन्धीनि च सर्वशः । सदा दद्याच्छ्रिया युक्तः स विभाति दिवाकरः
गुग्गुलादींस्तथा धूपान्पितृभ्यो यः प्रयच्छति । संयुक्तान्मधुसर्पिभ्यां सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥
धूपं गन्धगुणोपेतं कान्तं पितृपरायणम् । लभते स्त्रीष्वपत्यानि इह चामुत्र चोभयोः ॥
दद्यादेव पितृभ्यस्तु नित्यमेव ह्यतन्द्रितः ॥ ९
दीपं पितृभ्यः प्रयतः सदा यस्तु प्रयच्छति । स लोकेऽप्रतिभं चक्षुः सदा च लभते शुभम् ॥ १०
तेजसा यशसा चैव कान्त्या चैव बलेन च । भुवि प्रकाशो भवति भ्राजते च त्रिविष्टपे ॥
अप्सरोग्भिः परितृतो विमानाग्रे स मोदते ॥ ११
गंधान्पुष्पाणि धूपांश्च दद्यादाज्याहुतींश्च वै । फलमूलनमस्कारैः पितॄणां प्रयतः शुचिः ॥
पूर्वं कृत्वा द्विजान्पश्चात्पूजयेदन्नसंपदा ॥ १२
श्राद्धकाले तु सततं वायुभूताः पितामहाः । आविशन्ति द्विजान्दृष्ट्वा तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ॥ १३
वस्त्रैरन्नैः प्रदानैस्तैर्भक्ष्यपेयैस्तथैव च । गोभिरश्वैस्तथा ग्रामैः पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ १४
भवन्ति पितरः प्रीताः पूजितेषु द्विजातिषु । तस्मादन्नेन विधिवत्पूजयेद्विजसत्तमान् ॥ १५
सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां कुर्यादुल्लेखनं द्विजः । प्रोक्षणं च तथा कुर्याच्छ्राद्धकर्मण्यतन्द्रितः ॥ १६
दर्भान्पिण्डांस्तथा भक्ष्यान्पुष्पाणि विविधानि च । गन्धदानमलंकारमैकैकं निर्वपेद्बुधः ॥ १७
पोषयित्वा जनं सम्यगैश्वः स्यादुत्तरो द्विजः । अभ्यङ्गदर्भपिञ्जलैस्त्रिभिः कुर्याद्यथाविधि ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'लशे व' । २ ख. ग. ड. 'वनाः । स' । ३ घ. मधुके । ४ ख. ग. ड. 'वैल्वे । ५ ख. ग. ड. 'येन चाग्र' । ६ ख. घ. 'तिमं च' । ७ ख. ग. घ. ड. 'म् । ओज' । ८ ख. ग. घ. ड. 'गन्धगुष्पांश्च धूपांश्च तथा जप्याहु' ।

[अ०७९५७१९-४९]

वायुपुराणम् ।

२८१

(श्राद्धकल्पः)

अपसव्यं पितृभ्यश्च दद्याद्दन्नमनुत्तमम् । तानुचार्याथ सर्वेषां वृत्तार्थं सूत्रमेव च ॥ १९
 खण्डनं पेषणं चैव तथैवोलेखनं तथा । सकृदेव हि देवानां पितॄणां त्रिभिरुच्यते ॥ २०
 एकं पवित्रं हस्तेन पितॄन्सर्वान्सकृत्सकृत् । चैलमन्त्रेण पिण्डेभ्यो दत्त्वा दर्शनजं हितम् ॥ २१
 सदा सर्पिस्तिलैर्युक्तास्त्रीन्पिण्डान्निर्वपेद्भुवि । जानुं कृत्वा तथा सव्यं भूमौ पितृपरायणः ॥ २२
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । आहूय च पितॄन्प्राञ्चान्पितृतीर्थेन यत्नतः ॥
 पिण्डान्परिक्षिपेत्सम्यगपसव्यमतन्द्रितः ॥ २३
 अन्नेनाद्भिश्च पुष्पैश्च भक्ष्यैश्चैव पृथग्विधैः । पृथङ्मातामहानां तु केचिदिच्छन्ति मानवाः ॥ २४
 त्रीन्पिण्डानानुपूर्व्येण साङ्गुष्ठान्पुष्टिवर्धनान् । जान्वन्तराभ्यां यत्नेन पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् २५
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मे मन्त्रे च पर्ययः । नमो वः पितरः शुष्मै सदा ह्येवमतन्द्रितः २६
 दक्षिणस्यां तु पाणिभ्यां प्रथमं पिण्डमुत्सृजेत् । नमो वः पितरः सौम्याः पठन्नित्यमतन्द्रितः २७
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मे सर्वमतन्द्रितः । उलूखलस्य लेखायामुदपात्राच्च सेवनम् ॥ २८
 क्षौमसूत्रं नवं दद्याच्छोणं कार्पासिकं तथा । पत्रोर्णं पितृसूत्रं च कौशेयं परिवर्जयेत् ॥ २९
 वर्जयेत्तदशां यज्ञे यदप्यहतर्वस्त्रजाम् । न प्रीणन्ति तथैतानि दातुराप्यायतो भवेत् ॥ ३०
 श्रेष्ठमाहुस्त्रिककुदमञ्जनं नित्यमेव च । कृष्णेभ्यश्च तिलेभ्यश्च यत्तैलं परिरक्षितम् ॥ ३१
 चन्दनागुरुणी चोभे तमालोशीरपन्नकम् । धूपं च गुग्गुलं श्रेष्ठं तुरुष्कं धूपमेव च ॥ ३२
 शुक्लाः सुमनसः श्रेष्ठास्तथा पद्मोत्पलानि च । गन्धवन्त्युपपन्नानि यानि चान्यानि कृत्स्नशः ॥
 जपासुमनसो भण्डीरूपकामकुरण्डकाः । पुष्पाणि वर्जनीयानि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ ३४
 यानि गन्धादपेतानि उग्रगन्धानि यानि च । वर्जनीयानि पुष्पाणि भूतिमन्विच्छता तदा ॥ ३५
 द्विजातयस्तथाऽन्विष्टा नियताः स्युरुदङ्गुलाः । पूजयेद्यजमानस्तु विधिवद्दक्षिणामुखः ॥ ३६
 तेषामभिमुखो दद्याद्दर्भान्पिण्डान्श्च यत्नतः । अनेन विधिना साक्षादर्चयेत्स्वान्पितामहान् ॥ ३७
 हरिता वै सपिञ्जलयः पुष्पैस्त्रिगन्धाः समाहिताः । रत्निमात्रप्रदानेन पितृतीर्थेन संस्थिताः ॥ ३८
 उपमूले तथा नीलाः प्रैस्तरायकुलोद्यमाः । तथा श्यामाकनीवारा दुर्वाराः समुदाहृताः ॥ ३९
 पूर्वं कीर्तितवाञ्छ्रेष्ठो बभूवाथ प्रजापतिः । तस्य बाला निपतिता भूमौ चाऽऽकाशमार्गतः ॥ ४०
 तस्मान्मेध्याः सैदा काशाः श्राद्धकर्मणि पूजिताः । पिण्डनिर्वपणं तेषु कर्तव्यं भूतिमिच्छता ४१
 प्रजापुष्टिर्द्युतिः कीर्तिः प्रज्ञाकान्तिसमन्विता । भवन्ति रुचिरा नित्यं विषाप्मानोऽघवर्जिताः ॥
 सकृदेवाऽऽस्तरेद्दर्भान्पिण्डार्थं दक्षिणामुखः । प्राग्दक्षिणाग्रनियतो विधिं चाप्यनुवक्ष्यति ॥ ४३
 न दीनो वाऽपि वा क्रुद्धो न चैवान्यमना नरः । एकाग्रमाधाय मनः श्राद्धं कुर्यात्सदा बुधः ॥
 निहन्मि सर्वं यदमेधयवद्भवेद्धताश्च सर्वेऽसुरदानवा मया ॥
 रक्षांसि यक्षाश्च पिशाचसंघा हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥ ४५ ॥

१ ग. घ. ड. 'दन्नमनुत्त' । २ क. 'भ' । तमुच्चा' । ३ क. पोषणं । ४ घ. 'व' पितॄणां स्यात्पितॄणां तृप्तिरु' ।
 ५ ख. घ. ड. 'द्यात्साणः' । ६ ख. ड. 'र्णं पदम्' । ७ ख. ग. ड. 'यद्यप्य' । ८ घ. 'वस्तुजम्' । न । ९ ख. तुश्चप्यायनं
 भ' । ग. घ. ड. 'तुश्चप्या' । १० ख. घ. ड. 'तिलैस्तेलं यत्नात्सुप' । ११ क. उपगन्धीनि । १२ ख. ग. घ. ड. 'चैयि-
 यन्पि' । १३ ख. 'ष्पशुक्लाः स' । १४ ख. प्रस्थलानकु' । ग. प्रस्थारानकु' । घ. प्रस्थारामकु' । ड. प्रस्थारानकु' ।
 १५ क. ख. समाका' । १६ क. प्रजाका' । १७ ख. घ. न्विताः । भ' ।

* एतेन मन्त्रेण सुसंयतात्मा तां वै वेदीं सकृदुल्लिख्य धीरः ।

भूतिं शिवां हि ध्रुवमिच्छमानः क्षिपोद्विजातिर्दिशमुत्तरां गतः ॥ ४६ ॥

एवं पित्रे दृष्टमन्नं हि यस्य तस्यासुरा वर्जयन्तीह सर्वे ।

यस्मिन्देसे पठ्यते एष मन्त्रस्तं वै देशं राक्षसा वर्जयन्ति ॥ ४७ ॥

(+अन्नप्रकारान्नाशुचिः साधु वीक्षन्नचैवान्नं संस्पृशश्चापि दद्यात् ।

पवित्रपाणिश्च भवेत्तथा हि सहस्रकृत्तस्य फलं समश्नुते ॥ ४८ ॥)

अनेन विधिना नित्यं श्राद्धं कुर्याद्विजः सदा । मनसा काङ्क्षितं यद्यत्तत्तदद्युः पितामहाः ४९

पितरो हृष्टमनसो रक्षांसि विमनांसि च । भवन्त्येवं कृते श्राद्धे नित्यमेव प्रयत्नतः ॥ ५०

शूद्राः श्राद्धे क्षीरचाशु(?) बल्वजास्तरवस्तथा । वारणाश्च लवाश्चैव लववर्षाश्च नित्यशः ॥

एवमादीन्यथान्यानि तृणानि परिवर्जयेत् ॥ ५१

अञ्जनाभ्यञ्जनागन्धोर्मानुप्रलयनं(?) तथा । काशैः पुनर्भवैः कार्यं सर्वमेव फलं भवेत् ॥ ५२

काशाः पुनर्भवा ये च वैर्हणा उपवर्हणाः । अथ ते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥ ५३

पुष्पगन्धादिधूपानामेष मन्त्र उदाहृतः । आहत्य दक्षिणायां तु होमार्थे विप्रयत्नतः ॥ ५४

अस्वर्ग्यं लौकिकं वाऽपि जुहुयात्कर्मसिद्धये । अन्तराधाय समिधं तथा होमो विधीयते ॥

समाहितेन मनसा प्रयताग्निः प्रयत्नतः ॥ ५५

अग्नये कव्यर्वाहाय स्वधा अङ्गिरसे नमः । सोमाय वै पितृमते स्वधा अङ्गिरसे नमः ॥

यमाय चैवाङ्गिरसे स्वधा नम इति ब्रुवन् ॥ ५६

इत्येते वै होममन्त्रा मन्त्राणामनुपूर्वशः । दक्षिणातोऽग्नये नित्यं सोमायान्तरतस्तथा ॥ ५७

एतयोरन्तरं नित्यं जुहुयाद्वै विवस्वते । उपचारं स्वधाकारं तथैवोल्लेखनं च यत् ॥ ५८

होमजप्ये नमस्कारः प्रोक्षणं च विशेषतः । अञ्जनाभ्यञ्जने चैव पिण्डसंवपनं तथा ॥ ५९

अश्वमेधफलेनैव तत्स्मृतं मन्त्रपूर्वकम् । क्रियाः सर्वा यथोद्दिष्टाः प्रयत्नेन समाचरेत् ॥ ६०

बहुहव्यत्वमेवाशौ सुसमिद्धे विशेषतः । विधूमे लेहिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये ॥ ६१

अप्रबुद्धे सधूमे च जुहुयाद्यो हुताशने । यजमानो भवेदन्धः सोऽपुत्र इति नः श्रुतम् ॥ ६२

अल्पेन्धनो वा रूक्षो वा विस्फुलिङ्गश्च सर्वशः । ज्वालाधूमोऽर्पसव्यश्च स तु बह्निर्न सिद्धये ॥ ६३

दुर्गन्धश्चैव नीलश्च कृष्णश्चैव विशेषतः । भूमिं विगाहते यत्र तत्र विद्यात्पराभवम् ॥ ६४

अर्चिष्मान्पिण्डितशिश्रुः सर्पिष्काञ्चनसंभवः । स्निग्धः प्रदक्षिणश्चैव बह्निः स्यात्कार्यसिद्धये ॥

नरनारीगणेभ्यश्च पूजां प्राप्नोति शाश्वतीम् । अक्षयाः पूजितास्तेन भवन्ति पितरोऽव्ययाः ॥

स्थाल्युदुम्बरपात्राणि फलानि समिधस्तथा । श्राद्धे चातिपवित्राणि मेध्यानीति विशेषतः ॥ ६७

पवित्रं वा द्विजश्रेष्ठ शुद्धये जन्मकर्मसु । पात्रेषु फलमुद्दिष्टं यन्मया श्राद्धकर्मणि ॥ ६८

तदेव कृत्स्नं विज्ञेयं समित्सु च यथाक्रमम् । कृत्वा समाहितं चित्तमग्नये वै करोम्यहम् ॥ ६९

* नास्त्ययं श्लोकः क. पुस्तके । + धनुश्चिह्नातर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. पित्रे २ ख. ग. ङ. 'था । वीर' । ३ घ. 'व बल्य' । ४ ख. ग. ङ. लम्बाव' । ५ ङ. 'न्धामनु' । ६ ख. 'मानुःप्रलेप' । ७ ख. ग. ङ. बर्हिण उपवर्हिणः । अ' । ८ घ. 'क्षिणं भागं हो' । ९ ख. घ. 'वाहनाय । १० क. 'पसेव्य' । ११ ख. ग. ङ. स्थाल्यौदु' । १२ ख. ग. ङ. ध्यानि च वि' ।

[अ० ७५-७६ श्लो० ७०-७७।१-१४]

वायुपुराणम् ।

२८३

(श्राद्धकल्पः)

अनुज्ञातः कुरुष्वेति तथैव द्विजसत्तमैः । पत्नीमादाय पुत्रांश्च जुहुयाद्धव्यवाहनम् ॥ ७०
 समानपुंसन्यग्रोधपुक्षाश्वत्थविकङ्कताः । उदुम्बरास्तथा विल्वचन्दना यज्ञियाश्च ते ॥ ७१
 सरलो देवदारुश्च शालश्च खदिरस्तथा । समिदर्थं प्रशस्ताः स्युरेते वृक्षा विशेषतः ॥ ७२
 ग्राम्याः कण्टकिनश्चैव यज्ञिया येन केन च । पूजिताः समिदर्थे तु पितॄणां वचनं तथा ॥ ७३
 समिद्धिः कल्कलेयाभिर्जुहुयाद्यो हुताशनम् । फलं यत्कर्मणस्तस्य तन्मे निगदतः शृणु ॥ ७४
 आयसं सर्वकामीयमश्वमेधफलं हि तत् । श्लेष्मातको नक्तमालः कपित्थः शाल्मलिस्तथा ॥ ७५
 नीपो विभीतकश्चैव वल्लीभिश्च तथैव च । शकुनानां निवासश्च वर्जयेच्च महीरुहान् ॥
 अयज्ञियाः स्मृता ये च वृक्षाश्चैव तु वर्जयेत् ॥ ७६
 स्वधेति चैव मन्त्रान्ते पितॄणां वचनं तथा । स्वाहेति चैव देवानां यज्ञकर्मण्युदाहृतम् ॥ ७७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५५७

अथ षट्सप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

सूत उवाच—

देवाश्च पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये पितरस्तथा । आथर्वणविधिर्ह्येष प्रत्युवाच बृहस्पतिः ॥ १
 पूजयेच्च पितॄन्पूर्वं देवांश्चापि विशेषतः । देवेभ्योऽपि पितॄन्पूर्वमर्चयन्तीह यत्नतः ॥ २
 दक्षस्य दुहिता ख्याता लोके विश्वेति नामतः । विधिना सा तु धर्मज्ञ दत्ता धर्माय धर्मतः ॥ ३
 तस्याः पुत्रा महात्मानो विश्वे देवा इति श्रुतिः ॥ ४
 प्रख्यातास्त्रिषु लोकेषु सर्वलोकनमस्कृताः । समस्तास्ते महात्मानश्चेरुग्रं महत्तपः ॥ ५
 हिमवच्छिखरे रम्ये देवगन्धर्वसेविते । सर्वाप्सरोभिश्चरितं देवगन्धर्वसेवितम् ॥ ६
 शुद्धेन मनसा प्रीताः पितरस्तानथानुवन् । वरं वृणीध्वं प्रीताः स्म कं कामं करवामहे ॥ ७
 एवमुक्ते तु पितृभिस्तदा त्रैलोक्यभावनः । प्रजानामधिपो ब्रह्मा विश्वानितीदमब्रवीत् ॥ ८

ब्रह्मोवाच—

महातेजा महादेवस्तपसा तैस्तु तापितः । तपसा तेन सुप्रीतः कं कामं विदधामि वः ॥ ९
 एवमुक्तास्तदा विश्वे ब्रह्मणा लोककर्तृणा । उच्युस्ते सहिताः सर्वे ब्रह्माणं लोकभाविनम् ॥ १०
 श्राद्धेऽस्माकं भवेदंशो ह्येष नः काङ्क्षितो वरः । प्रत्युवाच ततो ब्रह्मा तान्यै त्रिदिवपूजितान् ॥ ११
 भविष्यत्येवमेवेति काङ्क्षितो वो वरस्तु यः । पितृभिस्तु तथेत्युक्त्वा एवमेतन्न संशयः ॥ १२
 सहास्माभिस्तु वो भाव्यं यत्किञ्चिक्कियते त्विह । अस्माकं कल्पिते श्राद्धे युष्मानग्रासनं ह वै ॥ १३
 भविष्यति मनुष्येषु सत्यमेतद्ब्रवीमि ते । माल्यैर्गन्धैस्तथाऽन्नेन युष्मानग्रेऽर्चयिष्यति ॥ १४
 प्रदाता चेति युष्माकमस्माकं दास्यते ततः । विसर्जनमथास्माकं पूर्वं पश्चात्तु देवताः ॥ १५

१ ख. घ. ड. 'हने । स' । २ ग. घ. ड. 'था विश्वच । ३ ख. शाल्मलिः ख' । ४ ग. घ. 'ह्येवं प्र' । ५ ख. 'मज्ञा द' । ६ घ. 'ख्याताः सर्वलो' । ७ ख. घ. 'भावन' । ८ ख. घ. 'चिद्वियते' । ९ ख. ग. घ. ड. 'तत्तु ब्रूमहे । मा' ।

- रक्षणं चैव श्राद्धस्य आतिथ्यं च विधिद्वयम् । भूतानां देवतानां च पितॄणां श्राद्धकर्मणि ॥
 एवं विधिकृतः(तं)सम्यक्सर्वमेतद्विष्यति ॥ १५
- एवं दत्त्वा वरं तेषां ब्रह्मा पितृगणैः सह । भूतानुग्रहकृद्देवः संचचार यथासुखम् ॥ १६
- वेदे पञ्च महायज्ञा नराणां समुदाहृताः । एतान्पञ्च महायज्ञान्निर्वपेत्सततं नरः ॥ १७
- यत्र यास्यन्ति दातारः संस्थानं वै निबोधत । निर्भयं निरहंकारं निःशोकं निर्व्यथकृमम् ॥
 ब्रह्मस्थानमवाप्नोति सर्वकामपुरस्कृतम् ॥ १८
- शूद्रेणापि प्रकर्तव्याः पञ्चैते मन्त्रवर्जिताः । अतोऽन्यथा तु यो भुङ्क्ते स ऋणं नित्यमश्नुते ॥ १९
- ऋणं च भुङ्क्ते पापात्मा यः पचेदात्मकारणात् । तस्मान्निर्वर्तयेत्पञ्च महायज्ञान्सदा बुधः ॥ २०
- नैवेद्यं केचिदिच्छन्ति जीवत्यपि प्रयत्नतः । उदकपूर्वं बलिं कुर्यादुदकुम् तथैव च ॥ २१
- बलिं सुविदितं कुर्यादुच्चादुच्चतरं क्षिपेत् । परशृङ्गवां पूर्वं बलिं सूक्ष्मं समुत्क्षिपेत् ॥ २२
- न निवेद्यो भवेत्पिण्डः पितॄणां यस्तु जीवति । इष्टेनानेन भक्ष्यैश्च भोजयेत् यथाविधि ॥
 विधानं वेदविहितमेतद्वक्ष्यामि यत्नतः ॥ २३
- देवदेवा महात्मानो ह्येतेऽपि पितरो ह्युत । इच्छन्ति केचिदाचार्याः पश्चात्पिण्डनिवेदनम् ॥ २४
- पूजनं चैव विप्राणां पूर्वमेव हि नित्यशः । तद्विधमर्थकुशलानित्युवाच बृहस्पतिः ॥ २५
- पूर्वं निवेदयेत्पिण्डं पश्चाद्विप्रांश्च भोजयेत् । योगात्मानो महात्मानः पितरो योगसंभवाः ॥
 सोममाप्याययन्त्येते पितरो योगमास्थिताः ॥ २६
- तस्मादद्याच्छुचिः पिण्डान्योगिभ्यस्तत्परायणः । पितॄणां हि भवेदेतत्साक्षादिव हुतं हविः २७
- ब्राह्मणानां सहस्रेभ्यो योगी चाग्रासने यदि । यजमानं च भोक्तृंश्च नौरिवाम्भसि तारयेत् ॥
 असतां प्रग्रहो यत्र सतां चैव विमार्जना । दण्डो देवकृतस्तत्र सद्यः पतति दारुणः ॥ २९
- हित्वाऽऽगमं सधर्माणं बालिशं यत्र भोजयेत् । आदिकर्म समुत्सृज्य दाता तत्र विनश्यति ॥ ३०
- पिण्डमग्नौ सदा दद्याद्भोगार्थी तु प्रयत्नतः । प्रजार्थं योषिते दद्यान्मध्यमं तत्र पूर्वकम् ॥ ३१
- उत्तमां द्युतिमन्विच्छन्गोषु नित्यं प्रयच्छति । प्रज्ञां पूजां यशः कीर्तिं गोषु नित्यं प्रयच्छति ॥
 प्रार्थयन्दीर्घमायुश्च वायसेभ्यः प्रयच्छति । सौकुमार्यमथान्विच्छन्कुक्कुटेभ्यः प्रयच्छति ॥ ३३
- एवमेतत्समुद्दिष्टं पिण्डनिर्वपणात्फलम् । आकाशं शमयेद्वाऽपि स्थितोऽप्सु दक्षिणामुखः ॥
 पितॄणां स्थानमाकाशं दक्षिणा चैव दिग्भवेत् ॥ ३४
- एकं विप्राः पुनः प्राहुः पिण्डोद्धरणमग्रतः । अनुज्ञाते तु तैर्विपैर्वानमुद्वि(द्वि)यतामिति(?) ३५
- पुष्पाणां च फलानां च भक्ष्याणामन्नतस्तथा । अग्रमुद्धृत्य सर्वेषां जुहुयाज्जातवेदासि ॥ ३६
- भक्ष्यमन्नं तथा पेर्यमनुत्तमफलानि च । हुत्वा चाग्नौ ततः पिण्डान्निर्वपेदक्षिणामुखः ॥ ३७
- (*वैवस्वताय सोमाय हुत्वा पिण्डं निवेद्य सः । उदकानयनं कृत्वा पश्चाद्विप्रांश्च भोजयेत् ॥
 आनुपूर्व्यात्तथा विप्रान्भक्ष्यैर्^{३८}नैश्च शक्तितः) ॥ ३८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. सत्यमे । २ ख. ग. 'ह । पूजानु' । ३ ख. ग. घ. 'पि च क' । ४ ख. ग. घ. ड. बालं । ५ क. घ. 'णां सर्वमे' । ६ ख. घ. 'नता । द' । ७ क. पतये । ग. घ. ड. पत्नये । ८ क. स्थितौ सुद । ९ ख. ड. एके । १० ख. 'ण्डोद्धार' । ११ ख. ग. घ. ड. 'यमुत्पन्नानि फ' । १२ ड. तोषयेत् । १३ ड. 'नैः स्वश' ।

[अ०७६-७७ श्लो० ३९-४३।१-१८] वायुपुराणम् ।

२८५

(श्राद्धकल्पः)

स्तिग्धैर्भक्ष्यैः सुगन्धैश्च तर्पयेत् रसैस्तथा । एकाग्रः पर्युपासीत प्रयतः प्राञ्जलिःस्थितः ॥

तत्परः श्रद्धानश्च कामानामोति मानवः ॥

३९

अक्षुद्रत्वं कृतज्ञत्वं दाक्षिण्यं सत्कृतं च यत् । ततो यज्ञं च दानं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ४०

अतः परं विधिं सौम्यं भुक्तवत्सु द्विजातिषु । आनुपूर्व्येण विहितं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४१

प्रोक्ष्य भूमिमथोद्धृत्य पूर्वं पितृपरायणः । ततोऽत्र विकिरं कुर्याद्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ४२

स्वधां वाच्य ततो विप्रा विधिवद्भूरिदाक्षिणान् । अन्नशेषमनुज्ञाप्य सत्कृत्य द्विजसत्तमान् ॥

प्राञ्जलिः प्रयतश्चैव अनुगम्य विसर्जयेत् ॥

४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९५१

अथ सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सकृदभ्यर्चिताः प्रीता भवन्ति पितरोऽव्ययाः । योगात्मानो महात्मानो विपाप्मानो महौजसः
प्रेत्य च स्वर्गलाभाय कामैश्वर्यं सुविस्तरम् । येषां चाप्यनुगृह्णन्ति मोक्षप्राप्तिकमेण तु ॥ २
तानि वक्ष्याम्यहं सौम्याः सरांसि सरितस्तथा । तीर्थानि चैव पुण्यानि देशाञ्जलौलांस्तथाऽऽश्रमान्
पुण्यो यस्त्रिषु लोकेष्वमरकण्टकपर्वतः । पर्वतप्रवरः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥ ४
यत्र वर्षसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च । तपः सुदुश्चरं तेपे भगवानङ्गिराः पुरा ॥ ५
यत्र मृत्योर्गतिर्नास्ति तथैवासुररक्षसाम् । न भयं चैव बालक्ष्मीर्यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ ६
तेजसा यशसा चैव भ्राजते स नगोत्तमः । शृङ्गमाल्यवतो नित्यं वह्निः संवर्तको यथा ॥ ७
मृदवश्च सुगन्धाश्च हेमाभाः प्रियदर्शनाः । शान्ताः कुशा इति ख्याताः पिवन्दक्षिणनर्मदाम् ॥ ८
दृष्टवान्स्वर्गसोपानं भगवानङ्गिराः पुरा । अग्निहोत्रे महातेजाः प्रस्तरार्थं कुशोत्तमान् ॥ ९
तेषु दर्भेषु पिण्डान्योऽमरकण्टकपर्वते । दद्यात्सकृदपि प्राज्ञस्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ १०
तद्भवत्यक्षयं श्राद्धं पितॄणां प्रीतिवर्धनम् । अन्तर्धानं च गच्छन्ति क्षेत्रमासाद्य तत्सदा ॥ ११
तत्र ज्वालारसः पुण्यो दृश्यतेऽद्यापि सर्वशः । सशल्यानां च सत्त्वानां विशल्यकरणी नदी ॥
प्राज्ञक्षिणा तु सावर्ता वापी सा पर्वतोत्तमे । कलिङ्गदेशपार्श्वार्धे पितॄणां प्रीतिवर्धनम् ॥ १३
सिद्धक्षेत्रमृषिश्रेष्ठा यदुक्तं परमं भुवि । संमतो देवदैत्यानां श्लोकमप्युशना जगौ ॥ १४
धन्यास्ते पुरुषा लोके ये प्राप्यामरकण्टकम् । पितॄन्संतर्पयिष्यन्ति श्राद्धे पितृपरायणाः ॥ १५
अल्पेन तपसा सिद्धिं गमिष्यन्ति न संशयः । सकृदेवार्चितास्तत्र स्वर्गममरकण्टके ॥ १६
महेन्द्रपर्वते रम्ये पुण्यं शक्रानिषेवितम् । तत्राऽऽरुह्य भवेत्प्रीतिः श्राद्धं चैव महत्फलम् ॥ १७
विल्वाधः शिखरे युक्ता दिव्यं चक्षुः प्रवर्तते । अदृश्यं चैव भूतानां देववच्चरते महीम् ॥ १८

१ क. विधिना त. २ ख. 'तोऽत्रवि'. ३ ख. ग. घ. ङ. विकिरं. ४ ख. ग. 'रार्थे कु'. घ. 'रार्थे कु'.
ख. 'लासरः पु'.

सप्तगोदावरे चैव गोकर्णे च तपोवने । अश्वमेधफलं तत्र स्नात्वा च लभते नरः ॥ १९
 धूतपापस्थलं प्राप्य पूतः स्नात्वा भवेन्नरः । रुद्रस्तत्र तपस्तेपे देवदेवो महेश्वरः ॥ २०
 गोकर्णे वर्णितं विभैर्नास्तिकानां निदर्शनम् । अव्राह्मणस्य सावित्री पठतः संप्रणश्यति ॥ २१
 देवर्षिभवने शृङ्गे सिद्धचारणसेविते । आरुह्य तं तु नियमात्ततो यान्ति त्रिविष्टपम् ॥ २२
 दिव्यैश्चन्दनवृक्षैश्च पादपैरुपशोभितम् । आपश्चन्दनसंपृक्ता वहन्ति सततं यतः ॥ २३
 नदी प्रवर्तते ताभ्यस्ताम्रपर्णीति नामतः । योपेव समेदाखेदा दक्षिणं याति सागरम् ॥ २४
 नद्यास्तस्यास्तु या आपो मूर्च्छमाना महोदधौ । शङ्का भवन्ति मुक्ताश्च जायन्ते शङ्खमुक्तिकाः ॥ २५
 उदकानयनं कृत्वा शङ्खमौक्तिकसंयुतम् । आधिभिर्व्याधिभिश्चैव मुक्ता यान्त्यमरावतीम् ॥ २६
 चन्दनेभ्यः प्रयुक्तानां शङ्खानां मौक्तिकस्य च । पापकर्तृनपि पितृस्तारयन्ति यथाश्रुति ॥ २७
 *चन्द्रतीर्थे वरे पुण्ये पुण्यकृद्भिर्निषेविते । चन्द्रतीर्थे कुमार्यां तु कावेर्यां प्रभवेऽक्षये ॥
 श्रीपर्वतस्य तीर्थेषु वैकृते च तथा गिरौ ॥ २८
 एकस्था यत्र दृश्यन्ते वृक्षा ह्यौशिरपर्वते । पौलाशाः खादिरा विल्वा पुलाश्वत्थविकङ्कताः ॥
 एताद्धि मण्डलं सिद्धं यज्ञियं द्विजसत्तमाः । अस्मिन्मुक्त्वा जनोऽङ्गानि क्षिप्रं यात्यमरावतीम् ॥
 कर्माणि स्वप्रयुक्तानि सिध्यन्ति प्रभवत्यये । दुष्प्रसक्तानि पितृषु प्रयुक्तानि भवन्त्युत ॥ ३१
 पितृणां दुहिता पुण्या नर्मदा सरितां वरा । तत्र श्राद्धानि दत्तानि अक्षयाणि भवन्त्युत ॥ ३२
 माठरस्य वने पुण्ये सिद्धचारणसेविते । अन्तर्धानं न गच्छन्ति सक्तास्तस्मिन्महागिरौ ॥ ३३
 विन्ध्ये चैव गिरौ पुण्ये धर्माधर्मनिदर्शनम् । पापधारां न पश्यन्ति धारां पश्यन्ति साधवः ॥ ३४
 तस्यां तु दृश्यते पापं केषांचित्पापकर्मणाम् । स्पष्टा भवति सा धारा प्रायशः शुभकर्मणाम् ॥ ३५
 कोशलायां मतङ्गस्य वापी पापनिषूदनी । स्नातास्तस्यां दिवं यान्ति कामचारविहंगमाः ॥ ३६
 कुमारकोशलातीर्थे पर्वते पालपञ्जरे । पाण्डुकूले समुद्रान्ते पण्डारकवने तथा ॥ ३७
 विमले च विपापे च सत्कृत्य प्रभवेऽभयम् । श्रीवृक्षे शृङ्गकूटे च जम्बूमार्गे च नित्यशः ॥ ३८
 असितस्यै गुरोः पुण्ये योगाचार्यस्य धीमतः । तत्रापि श्राद्धमानन्यमसितायां च नित्यशः ॥
 पुष्करेष्वक्षयं श्राद्धं तपश्चैव महाफलम् । महोदधौ प्रभासे च तस्मादेवं विनिर्दिशेत् ॥ ४०
 देविकायां वृषो नाम कूपः सिद्धनिषेवितः । समुत्पतन्ति तस्याऽऽपो गवां शब्देन नित्यशः ॥
 योगेश्वरैः सदा जुष्टैः सर्वपापवह्निर्कृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिन्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥
 अक्षयं सर्वकामीयं श्राद्धं प्रीणाति वै पितृन् । जातवेदः शिला तत्र साक्षादग्नेः सनातनी ॥ ४३
 यस्त्वाग्निं प्रविशेत्तत्र नाकपृष्ठे स मोदते । अग्निः शान्तः पुनर्जातस्तस्मिन्दत्तं तदक्षयम् ॥ ४४
 दशाश्वमेधिके तीर्थे तीर्थे पञ्चाश्वमेधिके । यथोद्दिष्टं फलं तेषां क्रतूनां नात्र संशयः ॥ ४५
 रुयातं ह्यगिरौ नाम तीर्थं सद्यो वरप्रदम् । श्राद्धं तत्र तदाऽक्षय्यं दत्त्वा स्वर्गे च मोदते ॥ ४६

* इदमर्थं नास्ति क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क. आपः स्वादनसं । २ क. 'महाखे' । ३ ख. घ. ङ. खशुक्ति' । ४ ख. ग. घ. 'क्षयम् । श्री' ५ ख. ग. ङ. पलाशाः । ६ ख. घ. ङ. सिद्धाय' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'पु सुप्रयुक्ता भ' । ८ ख. ग. घ. ङ. पुण्याधर्माधर्मनिदर्शनीम् । धारां पापा न । ९ ख. 'वः । तेषां न ह' । १० क. न । ११ ग. 'रकुशिला' । १२ ख. न्ते पिण्डा' । १३ क. 'भये श्री' । १४ ग. ङ. स्य गिरौ पु' । १५ ग. घ. ङ. जुष्टं स' । १६ ग. घ. ङ. 'कृतम् । द' ।

[अ०७७श्लो०४७-७१]

वायुपुराणम् ।

२८७

(श्राद्धकल्पः)

श्राद्धं कुम्भे विमुञ्चन्ति ज्ञेयं पापनिषूदनम् । श्राद्धं तत्राक्षयं प्राक्तं जप्यहोमतपांसि च ॥ ४७
 अजतुङ्गे शुभे तीर्थे तर्पयेत्सततं पितॄन् । दृश्यते पर्वसु च्छाया यत्र नित्यं दिवौकसाम् ॥
 पृथिव्यामक्षयं दत्तं नीरुजा यत्र पाण्डवाः ॥ ४८
 योगेश्वरैः सदा जुष्टं सर्वपापवाहिकृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिन्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ ४९
 अर्चितास्तेन वै साक्षाद्भवन्ति पितरः सदा । अस्मिन्लोकं वशी यः स्यात्प्रेत्य स्वर्गे स मोदते ॥
 प्रायशः प्रवरः पुण्यः शिवो नाम हृदस्तथा । तत्र व्याससरः पुण्यं दिव्यं ब्रह्मसरस्तथा ॥ ५१
 उज्जन्तः पर्वतः पुण्यो यस्मिन्योगेश्वरालयः । तत्रैव चाऽऽश्रमः पुण्यो वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ५२
 ऋग्यजुःसामशिरसैः कापोतः पुष्पसाह्वयः । आरुण्यातः पञ्चमो वेदो सृष्ट्वा ह्येतेषु ब्रह्मणा ॥ ५३
 गत्वैतान्मुच्यते पापाद्विजो बह्विः सनातनः । श्राद्धं चाऽऽनन्त्यमेतेषु जप्यहोमतपांसि च ॥ ५४
 पुण्डरीके महातीर्थे पुण्डरीकसमं फलम् । ब्रह्मतीर्थे महातीर्थे अश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५५
 सिन्धुसागरसंभेदे तथा पञ्चनदेऽक्षयम् । कीरकात्मा ततः पुण्यो मण्डवायां च पर्वते ॥ ५६
 देयं सप्तरे श्राद्धं मानसे च विशेषतः । महाकूटे च वन्दे च गिरौ त्रिककुंभे तथा ॥ ५७
 संध्यायां च महावेद्यां दृश्यते महद्भुतम् । अश्रद्धयानान्नाभ्येति साऽभ्येति च धृतव्रतान् ॥ ५८
 जातवेदःशिला तत्र साक्षादग्नेः सनातनी । श्राद्धानि चाग्निकार्यं च तत्र कुर्यात्सदाऽक्षयम् ॥
 संश्रयित्वैकमेकेन सायाह्नं प्रति नित्यशः । *तस्मिन्देयं सदा श्राद्धं पितॄणामक्षयार्थिना ॥ ६०
 कृतात्मा वाऽकृतात्मा वा यत्र विज्ञायते नरः । स्वर्ग्यमार्गप्रदं नाम तीर्थं सद्योवरप्रदम् ॥
 वैराण्युत्सृज्य तस्मिन्स्तु दिवं सप्तर्षयो गताः ॥ ६१
 अद्यापि तानि दृश्यन्ते वैराण्येव गतानि तु । स्नात्वा स्वर्गमवाप्नोति तस्मिन्स्तीर्थोत्तमे नरः ॥
 रुयातमायतनं तत्र नन्दिसिद्धनिषेवितम् । नन्दीश्वरस्य या मूर्तिर्दुराचारैर्न दृश्यते ॥ ६३
 दृश्यन्ते काञ्चना यूपाः संचिप्ये (दृष्टे) भास्करोदये । कृत्वा प्रदक्षिणं तांस्तु गच्छन्त्यन्तर्हिता दिवम्
 सर्वतश्च कुरुक्षेत्रं सुतीर्थं च विशेषतः । पुण्यं सनत्कुमारस्य योगेशस्य महात्मनः ॥
 कीर्त्यते च तिलान्दत्त्वा पितॄणां वै सदाऽक्षयम् ॥ ६४
 ओजसे चाक्षयं श्राद्धं धर्मराजनिवेशने । श्राद्धं दत्तमर्षावस्यां विधिना च यथाक्रमम् ॥ ६५
 पुनः संनिहितानां वै कुरुक्षेत्रे विशेषतः । अर्चयेद्वा पितॄन्तत्र सत्पुत्रस्त्वनृणो भवेत् ॥ ६६
 विनशने सरस्वत्यां पुष्पप्रश्रवणे तथा । व्यासतीर्थे सरस्वत्यां त्रिपुक्षेत्रे च विशेषतः ॥ ६७
 देयमोङ्कारपवने श्राद्धमक्षयमिच्छता । सर्वतश्चैव गङ्गायां मैनाके च नगोत्तमे ॥ ६८
 यमुनाप्रभवे चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्युष्णाश्रतिशीताश्च आपस्तत्र निदर्शनम् ॥ ६९
 यमस्य भगिनी पुण्या मार्तण्डदुहिता तथा । तत्राक्षयं तदा श्राद्धं पितृभिः पूर्वकीर्तितम् ॥ ७०
 ब्रह्मतुङ्गहृदे स्नात्वा सद्यो भवति ब्राह्मणः । तस्मिन्नि श्राद्धमानन्त्यं जपहोमतपांसि च ॥ ७१

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके- 'तस्मिन्देये तथा श्राद्धे पितॄणामक्षयार्थिनाम्' इति ।

१ ड. ज पंहो । २ ख. घ. ड. 'सः कपो' । ३ ख. घ. ड. 'ह्यानपञ्चमावेदाः सृष्टा ह्ये' । ४ ड. 'कुम्भे त' ।
 ५ ग. ड. 'हानद्यां' । ६ ख. ग. घ. ड. 'दग्निः सनातनः' । श्रा. । ७ ख. 'याह्ने प्र' । ८ ख. घ. ड. 'स्वर्गमा' । ९ ख. घ.
 'नन्देश्व' । १० ख. ड. 'संचिप्ये' । ११ क. 'णं ते तु ग' । १२ ख. ग. ड. 'क्षयात्' । ओ. । १३ घ. 'निषेवणे' । श्रा. ।
 १४ ख. घ. ड. 'मावास्यां' । १५ ख. ग. घ. ड. 'क्षेत्रं वि' । १६ क. 'त्यां ब्रह्मक्षेत्रे वि' । १७ क. ग. ब्रह्मा तु ।

स्थाणुभूतश्चरंस्तत्र वसिष्ठो वै महातपाः । अद्यापि यत्र दृश्यन्ते पादपा मणिचर्चिताः ॥ ७२
 तुला तु दृश्यते यत्र धर्माधर्मप्रदर्शिनी । यया वै तुलितं विप्रैस्तीर्थानां फलमुत्तमम् ॥ ७३
 पितृणां दुहिता योगा गन्धकालीति विश्रुता । चतुर्थो ब्रह्मणश्चांशः पराशरकुलोद्भवः ॥ ७४
 व्यस्य त्वेकं चतुर्धा तु वेदं धीमान्महामुनिः । महायोगं महात्मानं यो व्यासं जनयिष्यति ॥ ७५
 अच्छोदकं नाम सरो यत्राच्छोदा समुच्छ्रिता । मत्स्ययोनौ पुनर्जाता नयोगाद्वारणेन तु ॥ ७६
 तस्या यत्राऽऽश्रमः पुण्यः पुण्यकृद्भिर्निषेवितः । सकृदत्तं तु वै श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् ॥
 तस्यां योगसमाधाने दत्तं युगपदुद्भवेत् ॥ ७७
 कुबेरतुङ्गे व्यामोक्षे व्यासतीर्थे तथैव च । पुण्यः स ब्राह्मणो दद्याच्छ्राद्धमानन्त्यमक्षयम् ॥ ७८
 सिद्धैस्तु सेविता नित्यं दृश्यते नाकृतात्मभिः । अनिवर्तनं तु नन्दायां वेद्यां प्रागुत्तरे(?)दिशि ॥
 सिद्धक्षेत्रं तु वै जुष्टं यत्प्राप्य न निवर्तते । महालये पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता ॥ ८०
 देव्यालये तपस्तप्त्वा एकपादेन ईश्वरः । नीहारश्च युगं दिव्यमुमातुङ्गे स्थितं जलम् ॥ ८१
 उमातुङ्गे भृगोस्तुङ्गे ब्रह्मतुङ्गे महालये । कैद्रवत्यां च शाण्डिल्यां गुहायां वामनस्य च ॥ ८२
 गत्वा चैतानि पूतः स्याच्छ्राद्धमक्षयमेव च । जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् ८३
 ब्रह्मचर्यं यजन्ते वै गुरुभक्ताः शतं समाः । एवमादीनि सद्यस्तां स्नात्वा प्राप्नोति सत्फलम् ॥
 कुमारधारा तत्रैव दृष्टा पापप्रणाशनी । यानासनं च तत्रैव सद्यः स्याद्यत्प्रदृश्यते ॥ ८५
 शैलकीर्तिपुराभ्यासे कामानाप्नोति पुष्कलान् । अदृश्यः सर्वभूतानां देववचरते महीम् ॥ ८६
 कौश्यपस्य महातीर्थं कालसर्पिरिति श्रुतम् । तत्र श्राद्धानि देयानि नित्यमक्षयमिच्छता ॥ ८७
 अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं शालग्रामसमन्ततः । दृष्ट्या न दृश्यते तत्र प्रत्यक्षमकृतात्मनाम् ॥ ८८
 प्रत्यादेशो ह्यशिष्टानां शिष्टानां च निवेशनम् । तत्र चैव हृदे पुण्ये दिव्यो वै नागराद्यतः ॥ ८९
 पिण्डं गृह्णाति हि सतां न गृह्णात्यसतां हि सः । अतिप्रदीप्तैर्भुजगैर्भोक्तुमन्नं न शक्यते(?) ॥ ९०
 प्रत्यक्षं दृश्यते धर्मस्तीर्थयोरनयोर्द्वयोः । देवदारुवने चापि चारयेस्तं निदर्शनम् ॥ ९१
 विभूतानि तु पापानि दृश्यन्ते सुकृतात्मनाम् । भागीरथ्यां प्रयागे च नित्यमक्षयमुच्यते ॥ ९२
 कालञ्जरे दशार्णायां नैमिषे कुरुजाङ्गले । वाराणस्यां नगर्यां तु देयं श्राद्धं तु यत्नतः ॥ ९३
 तस्यां योगेश्वरो नित्यं तत्तस्यां दत्तमक्षयम् । दत्त्वा चैतेषु पूतः स्याच्छ्राद्धमानन्त्यमेव च ॥ ९४
 जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् । लौहित्ये वैतरण्यां वै स्वर्णवेद्यां तथैव च ॥ ९५
 सकृदेव समुद्रान्ते दृश्यते पुण्यकर्मभिः । गङ्गायां धर्मपृष्ठे च सरसि ब्रह्मणस्तथा ॥ ९६
 गयायां गृध्रकूटे च श्राद्धं दत्तं महाफलम् । हिमं च ऋषतते तत्र समन्तात्पञ्चयोजनम् ॥ ९७
 भरतस्याऽऽश्रमे पुण्येऽरण्यं पुण्यतमं स्मृतम् । मत्तङ्गस्य पदं तत्र दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ९८

* अत्राऽऽत्मनेपदमार्धम् ।

१ ख. ग. घ. गाद्रन्ध' । २ ख. घ. लोद्भवः । व्य' । ३ ख. ग. घ. ड. 'मोघे व्या' । ४ ग. घ. ड. 'ननीश्व' ।
 ५ ग. घ. कारद्रवत्यां शां' । ड. कारद्रवत्यां शां' । ६ ख. घ. ड. 'ति यत्फल' । ७ ख. दृष्ट्वा । ८ ग. शैलः की' ।
 ९ घ. 'कीर्तिः पु' । १० ख. 'दृश्यं स' । ११ घ. कश्यपस्य । १२ ग. ड. 'ग्रामे सं' । १३ ग. घ. ड. 'पि वार' ।
 १४ घ. ड. 'त्यं तस्यां दत्तमयाक्ष' । १५ ख. घ. ड. 'त्वा चैतानि पू' । १६ क. च । तपो' । १७ क. ग. ड. गयायां ।
 १८ ख. घ. ड. 'ण्ये रम्यं पु' ।

[अ० ७७ श्लो० ९९-१२४]

वायुपुराणम् ।

२८९

(श्राद्धकल्पः)

ख्यापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनम् । एवं पञ्चवनं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥

यस्मिन्पाण्डुविशालेति तीर्थं सद्यो निदर्शनम् ॥

९९

तुलामानैस्तथा चापैः शास्त्रैश्च विविधैस्तथा । उन्मज्जन्ति तथा लघे ये वै पापकृतो जनाः ॥

तृतीयायां तथा पादे निःस्वरे पावमण्डले(?) । महाहृदे वै कौशिक्यां दत्तं श्राद्धं महाफलम् ॥

मुण्डपृष्ठे पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता । बहून्देवयुगांस्तप्त्वा तपस्तीव्रं सुदुश्चरम् ॥

१०२

अल्पेनाप्यत्र कालेन नरो धर्मपरायणः । पाप्मानमुत्सृजत्याशु जीर्णत्वचमिवोरगः ॥

१०३

सिद्धानां प्रीतिजननैः पापानां च भयंकरैः । लेलिहानैर्महाभोगै रक्षितं तु दिवानिशम् ॥

१०४

नाम्ना कनकनन्दीति तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् । उदीच्यां मुण्डपृष्ठस्य देवार्पणसेवितम् ॥

तत्र स्नात्वा दिवं याति कामचारा विहंगमाः ॥

१०५

दत्तं चापि तथा श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् । ऋणैस्त्रिभिस्तदा स्नात्वा निक्षिणोति नरोत्तमः ॥

तीरे तु सरसस्तत्र देवस्याऽऽयतनं महत् । आरुह्य तज्जपंस्तत्र सिद्धो याति दिवं ततः ॥

१०७

उत्तरं मानसं गत्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् । तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठं दृश्यते महद्भुतम् ॥

१०८

तस्मिन्निर्वर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्ति यथावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च नित्यशः ॥

मानसे सरसि श्रेष्ठे दृश्यते महद्भुतम् । दिवश्च्युता महाभागा ह्यन्तरिक्षे विराजते ॥

११०

गङ्गा त्रिपथगा देवी सोमपादाच्च्युता भुवि । आकाशे दृश्यते तत्र तोरणं सूर्यसंनिभम् ॥

१११

जाम्बूनदमयं दिव्यं स्वर्गद्वारमिवाऽऽयतम् । यतः प्रवर्तते भूयः पूर्वसागरमर्तिमम् ॥

११२

पावनी सर्वभूतानां धर्मज्ञानां विशेषतः । चन्द्रभागा च सिन्धुश्च उभे मानससंनिभे ॥

सागरं पश्चिमं याति दिव्यसिन्धुर्नदीवरः ॥

११३

पर्वतो हिमवान्नाम नानाधातुविभूषितः । योजनानां सहस्राणि आयतोऽशीतिरुच्यते ॥

११४

सिद्धचारणसंकीर्णः सिद्धचारणसेवितः । तत्र पुष्करिणी रम्या सुषुम्ना नाम विश्रुता ॥

११५

दश वर्षसहस्राणि तत्र जातस्तु जीवति । श्राद्धं भवति चाऽऽनन्त्यं तस्यां दत्तं महोदयम् ॥

तारयेच्च यदा श्राद्धं दशपूर्वान्दशापरान् ॥

११६

सर्वं पुण्यं हिमवतो गङ्गा पुण्या च सर्वतः । समुद्रगाः समुद्राश्च सर्वे पुण्याः समन्ततः ॥

११७

एवमादिषु सर्वेषु श्राद्धं निर्वर्तयेद्बुधः । पूतो भवति स्नात्वा तु दत्त्वा दत्त्वा तथैव च ॥

११८

शैलसानुषु तुङ्गेषु कन्दरेषु गुहासु च । उपह्वरानितम्बेषु तथा प्रश्रवणेषु च ॥

११९

पुलिनेष्वापगानां च तथैव प्रभवे युगे । महोदधौ गवां गोष्ठे संगमेषु वनेषु च ॥

१२०

असंसृष्टोपलिप्तासु ह्य्यासु सुरभीषु च । गोमयेनोपलिप्तेषु विविक्तेषु गृहेषु च ॥

१२१

कुर्याच्छ्राद्धमथैतेषु नित्यमेव यथाविधि । प्रदक्षिणं दिशं गत्वा सर्वकामचिकीर्षकः ॥

१२२

एवमेतेषु सर्वेषु श्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । एवमेव तु मेधावी ब्राह्मी सिद्धिमवाप्नुयात् ॥

१२३

त्रैवर्ण्यं विहिते स्थाने धर्मवर्णाश्रमे तथा । कोपस्थानस्य सं त्प्राप्यते पितृपूजनम् ॥

१२४

१ ग. ड. 'मं' । यच्चम्पकव' । घ. 'म' । यत्पावकव' । २ रु 'गैस्तैरुदयं सदि' । ३ ख घ. 'त्वा निः
कीणाति । ४ ग. निकीणाति । ५ क. 'त्वा पुर' । ६ ख. ग. ड. 'न्तिमान् । पा' । ७ क. उभौ मा' । ८ क. 'निभौ ।
सा' । ९ ख. ग. घ. दिव्यो सि' । १० ख. घ. ड. 'तस्यां । ११ ख. ग. घ. ड. श्राद्धे । १२ ख. 'त्वा दानं त' ।
१३ ख. ग. घ. 'भेततु मे' । १४ घ. 'वर्ण्यविहिताः श्राद्धे धर्मा व' । १५ ख. ग. घ. ड. 'स्थानाच्च सं' ।

तीर्थान्यनुसरन्धीरः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । कृतपापश्च शुध्येत किं पुनः शुभकर्मकृत् ॥ १२५
 तिर्यग्योनिं न गच्छेच्च कुदेशे न च जायते । स्वर्गां भवति वै विप्रो मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 अश्रद्धधानाः पाप्मानो नास्तिकाः स्थितसंशयाः । हेतुद्रष्टा च पञ्चैते न तीर्थफलमश्नुते ॥ १२७
 गुरुतीर्थे परा सिद्धिस्तीर्थानां परमं पदम् । ध्यानं तीर्थपरं तस्माद्ब्रह्मतीर्थं सनातनम् ॥ १२८
 उपवासात्परं ध्यानमिन्द्रियाणां निवर्तनम् । उपवासनिबद्धा हि प्राणैरिह पुनः पुनः ॥ १२९
 प्राणापानौ समौ कृत्वा विषयाणीन्द्रियाणि च । बुद्धिं मनसि संयम्य सर्वेषां तु निवर्तनम् ॥
 प्रत्याहारं पुनर्विद्धि मोक्षोपायमसंशयम् । इन्द्रियाणां मनो घोरं बुद्ध्यादीनां प्रवर्तनम् ॥ १३१
 अनाहारात्क्षयं याति विद्यादनशनं तपः । निग्रहाद्बुद्धिमनसो रम्या बुद्धिस्तु जायते ॥ १३२
 क्षीणेषु सर्वपापेषु क्षीणेष्वेवेन्द्रियेषु च । परिनिर्वाति शुद्धात्मा यथा वह्निर्निरिन्धनः ॥ १३३
 कारणेभ्यो गुणेभ्योऽथ व्यक्ताव्यक्तस्य कृत्स्नशः । वियोजयति क्षेत्रज्ञं तेभ्यो योगेन योगवित् ॥
 तस्य नास्ति गतिस्थानं व्यक्ताव्यक्तं न संशयः । *नासन्न सदसच्चैव नैव किञ्चित्स्थितेरिति ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोक्ते श्राद्धकल्पे तीर्थयात्रा नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७०८६

अथाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । श्राद्धकर्मणि मेध्यानि वर्जनीयानि यानि च ॥ १
 हिमप्रपतने कुर्यादाहरेद्वा हिमं ततः । अग्निहोत्रमतः पुण्यं परमं हि ततः स्मृतम् ॥ २
 नक्तं तु वर्जयेच्छ्राद्धं राहोरन्यत्र दर्शनात् । सर्वस्वेनापि कर्तव्यं क्षिप्रं वै राहुदर्शने ॥ ३
 उपरागे न कुर्याद्यः पङ्के गौरिव सीदति । कुर्वाणस्तूद्धरेत्पार्ष्णिर्मज्जनैरिव सागरे ॥ ४
 विश्वदेवं च सौम्यं च बहुमांसपरं हविः । विषाणं वर्जयेत्खाद्गमसूयानाशनाय वै ॥ ५
 त्वष्टा वै वार्यमाणस्तु देवेशेन महात्मना । पिवञ्शचीपतेः सोमं पृथिव्यामपतत्पुरा ॥ ६
 इयामाकास्तु तथोत्पन्नाः पित्रर्थमपि पूजिताः । विप्रवस्तस्य नासाभ्यामसक्ताभ्यां तथैक्षवः ॥ ७
 श्लेष्माणः शीतला हृद्या मधुराश्च तथैक्षवः । इयामाकैरिक्षुभिश्चैव पितृणां सार्वकामिकम् ॥
 कुर्यादाग्रयणं यस्तु स शीघ्रं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८
 इयामाका हस्तिनामा च पटोलं बृहतीफलम् । अगस्त्यस्य शिखा तीव्रा कषायाः सर्व एव च ॥
 एवमादीनि चान्यानि स्वादूनि मधुराणि च । नागरं चात्र वै देयं दीर्घमूलकमेव च ॥ १०

* एतदर्थस्थाने 'आसन्नः सदसन्नैव नैव किञ्चित्स्थितः' इति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ड. धीरः । २ ख. घ. काः छिन्नसं । ३ ख. घ. ड. 'पमाननि' । ४ ख. ग. घ. ड. विधेयानीन्द्रि ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'नां निव' । ६ ख. घ. ड. नसां र' । ७ ख. 'प्रतपने । ८ ख. तपः । ९ घ. 'णस्तु हरेत्पापं म'
 १० ख. ग. ड. पापं म' । ११ क. ममात्रौरि' । १२ ख. ग. घ. ड. 'माणेन दे' । १३ क. तथैव च । श्ले' । १४ ग.
 ड. श्लेष्मणः शी' ।

(श्राद्धकल्पः)

वंशीकरीराः सुरसाः सर्जकं भूस्तृणानि च । वर्जनीयानि वक्ष्यामि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ ११ ॥
 [* लशुनं गुञ्जनं चैव पलाण्डुः पिण्डमूलकम् । करम्भाद्यानि चान्यानि हीनानि रसगन्धतः ॥
 श्राद्धकर्मणि वर्ज्यानि कारणं चात्र वक्ष्यते । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितस्य बलेः सुरैः ॥ १३ ॥
 व्रणेभ्यो विस्फुरन्तो वै पतिता रक्तविन्दवः । तत एतानि वर्ज्यानि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ १४ ॥
 अथ वेदोक्तनिर्यासाल्लवणान्यूर्पणानि च । श्राद्धकर्मणि वर्ज्यानि याश्च नार्यो रजस्वलाः ॥ १५ ॥
 दुर्गन्धं फेनिलं चैव तथा वै पल्वलोदकम् । न लभेद्यत्र गौस्तृप्तिं नक्तं यच्चैव गृह्यते ॥ १६ ॥
 आविकं मार्गमौष्टं च सर्वमेकशफं च यत् । माहिषं चामरं चैव पयो वर्ज्यं विजानता ॥ १७ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि वर्ज्यान्देशान्प्रयत्नतः । न द्रष्टव्यं च यैः श्राद्धं शौचाशौचं च कृत्स्नशः ॥ १८ ॥
 वन्यमूलफलाहारैः श्राद्धं कुर्यात्तु श्रद्धया । र्गृष्टमिष्टमवाप्नोति स्वर्गं मोक्षं यशस्करम् ॥ १९ ॥
 अनिष्टशब्दसंकीर्णं जन्तुव्याप्तमथापि वा । पूतिगन्धां तथा भूमिं श्राद्धकर्मणि वर्जयेत् ॥ २० ॥
 नद्यः सागरपर्यन्ता द्वारं दक्षिणपूर्वतः । त्रिशङ्कुं वर्जयेद्देशं सर्वं द्वादशयोजनम् ॥ २१ ॥
 उत्तरेण महानद्या दक्षिणेन च कैकटात् । देशस्त्रैशङ्कवो नाम वर्जितः श्राद्धकर्मणि ॥ २२ ॥
 कार्स्कराः कलिङ्गाश्च सिन्धोरुत्तरमेव च । प्रनष्टाश्रमधर्माश्च वर्ज्या देशाः प्रयत्नतः ॥ २३ ॥
 नग्नादयो न पश्येयुः श्राद्धमेवं व्यवस्थितम् । गच्छन्ति तैस्तैर्दृष्टानि न पितृन् पितामहान् ॥ २४ ॥

शंयुरुवाच—

नग्नादीन्भगवन्सम्यञ्जमाद्य परिपृच्छतः । कथय द्विजमुख्याग्र्य विस्तरेण यथातथम् ॥ २५ ॥
 एवमुक्तो महातेजा बृहस्पतिरुवाच तम् । सर्वेषामेव भूतानां त्रयी संवरणं स्मृतम् ॥ २६ ॥
 परित्यजति यो मोहात्ते वै नग्नादयो जनाः । प्रलीयते नरो यस्मान्निरालम्बश्च यो वृषः ॥ २७ ॥
 वृषं यश्च परित्यज्य मोक्षमन्यत्र मार्गति । वृथा वेदाश्रमास्तस्मिन्यो वै सम्यङ् न पश्यति ॥ २८ ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या वृषालाश्चैव सर्वशः । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितैरसुरैस्तदा ॥ २९ ॥
 पाषण्डवैर्कृतास्तात नैषा सृष्टिः स्वयंभुवः । + यद्विश्राद्धकानिर्ग्रन्थाः शक्या जीवन्ति कर्पटाः ॥
 ये धर्मं नानुवर्तन्ते ते वै नग्नादयो जनाः । वृथाजटी वृथाभुण्डी वृथानग्रश्च यो द्विजः ॥ ३१ ॥
 वृथाव्रती वृथाजापी ते वै नग्नादयो जनाः । कुलधमा निकाशाश्च तथा पुष्टिकलशकाः ॥ ३२ ॥
 कृतकर्माक्षितास्त्वेते कुपथाः परिकीर्तिताः । एभिर्निर्वृत्तं वा श्राद्धं वृथा गच्छति मानवान् ॥ ३३ ॥
 ब्रह्मघ्नश्च कृतघ्नश्च नास्तिका गुरुतल्पगाः । दस्यवश्च नृशंसाश्च दर्शनेनैव वर्जिताः ॥ ३४ ॥

* घनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थानेऽयं पाठः—'द्विश्राद्धकश्च निर्ग्रन्थाः शाक्या पुष्टिकलशकाः' इति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ड. 'साः मज्जकं' । २ घ. 'गन्धि च । आ' । ३ ख. ग. घ. 'णि चान्यानि' । ४ क. 'षरणा' ।
 ५ ग. घ. ड. यत्रैव । ६ ख. ग. ड. राज्यनिष्ठाम् । ७ ख. ग. ड. च वैकटः । दे । ८ क. 'रङ्गराः' । ९ घ. 'नि पितृ-
 न्नापि पिता' । १० क. विस्तारे । ख. ग. ड. विस्तारय यथा । ११ क. 'मा द्विजोत्तमाः । प्र' । १२ क. 'रो यः
 स्यान्नि' । १३ क. वृषो वेदसमस्त । १४ घ. 'षमाश्च न स' । १५ ख. ड. 'लाश्च न स' । १६ ख. 'षण्डी वैकृताः
 स्नाता नै' । १७ क. 'कृतस्थाने नै' । ध. 'कृतस्तात नै' । १८ क. 'भुवा । द्वि' । १९ ग. व. 'विद्वि आ' । २० क.
 'मुद्री । वृ' । २१ क. निषादाश्च तथा पुष्टिविनाश । २२ क. ख. ग. घ. 'तं दृष्टं वा श्राद्धं गच्छन्ति मा' । २३ क.
 'नवाः । प्र' ।

ये चान्ये पापकर्माणः सर्वास्तान्परिवर्जयेत् । देवदेवर्षिनिंदायां रताश्चैव विशेषतः ॥ ३९
असुरान्यातुधानांश्च दृष्टमेभिर्व्रजन्त्युत । ब्राह्मं कृतयुगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रियं स्मृतम् ॥
वैश्यं द्वापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं स्मृतम् ॥ ३६

पितर ऊचुः—

वेदाः कृतयुगे पूज्यास्त्रेतायां तु सुरास्तथा । युद्धानि द्वापरे दित्यं पापण्डाश्च कलौ युगे ॥ ३७
अपमानापवित्रश्च कुक्कुटो ग्रामसूकरः । श्वा चैव दर्शनादेव हन्ति श्राद्धं न संशयः ॥ ३८
शावसूतकसंसृष्टो दीर्घरोगिभिरेव च । मलिनैः पतितैश्चैव न द्रष्टव्यं कथं चन ॥ ३९
अन्नं पश्येयुरेते वै नैतत्स्याद्रव्यकव्ययोः । तत्संस्पृष्टं प्रधानार्थं संस्कारैश्चापदो भवेत् ॥ ४०
हविषां संहतानां तु पूर्वमेव विवर्जनम् । मृतसंयुक्ताभिरद्भिश्च प्रोक्षणं च विधीयते ॥ ४१
सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैः कार्यं वाऽप्यवकीरणम् । गरुसूर्याग्निवस्तूनां दर्शनं वाऽपि यत्नतः ॥ ४२
आसनारूढमनिषु पादोपहतमेव च । अमेध्यैर्जङ्गमैर्दृष्टं शुष्कं पर्युषितं च यत् ॥ ४३
अंशितं परिदुष्टं च तथैवाग्रावलेहितम् । शर्कराकेशपाषाणैः कीटैर्यच्चाप्युपद्रुतम् ॥ ४४
पिण्याकमथितं चैव तथा तिलयवादिषु । सिद्धैर्क्षताश्च ये भक्ष्याः प्रत्यक्षलवणीकृताः ॥ ४५
वाससा चावधूतानि वर्ज्यानि श्राद्धकर्मणि । सन्ति वेदविरोधेन केचिद्विज्ञानमानिनः ॥ ४६
अयं ज्ञपतयो नाम ते श्राद्धस्य यथा रजः । दधि शौकं तथाऽभक्ष्याः शुक्लं चौषं विवर्जितम् ॥ ४७
वार्ताकं वर्जयेद्दद्यात्सर्वानभिषवानपि । सैन्धवं लवणं यच्च तथा मानससंभवम् ॥ ४८
पवित्रं परमं ह्येतत्प्रत्यक्षमपि वर्तते । अग्नौ निक्षिप्यै गृह्णीयाद्भस्मैः प्रक्षिप्य यत्नतः ॥ ४९
गमयेन्मस्तकं चैव ब्रह्मतीर्थं हि तत्स्मृतम् । द्रव्याणां प्रोक्षणं कार्यं तथैवाऽऽवपनं पुनः ॥ ५०
निधाय चाद्भिः मिश्रेत तथैवाप्सु निवेशनम् । अरिष्टतुमुले विल्वं त्विह्नुदश्वदनान्यपि ॥ ५१
विदलानां च सर्वेषां चर्मवच्छौचमिष्यते । तथा दन्तास्थिदारूणां शृङ्गाणां चात्रलेखनम् ॥ ५२
सर्वेषां मृन्मयानां तु पुनर्दाह उदाहृतः । मणिवज्रप्रवालानां मुक्ताशङ्खमणेश्च तथा ॥ ५३
सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । स्याच्छौचं सर्ववालानामाविकानां च सर्वशः ॥ ५४
आविकानां च सर्वेषां मृद्भिरद्भिर्विधीयते । आद्यन्तयोस्तु शौचानामद्भिः प्रक्षालनं पुनः ॥ ५५
तथा कार्पासिकानां च भस्मना समुदाहृतम् । फलपुष्पशलाकानां प्लावनं चाद्भिरिष्यते ॥ ५६
संमार्जनं प्रोक्षणं च भूमेश्चैवोपलेपनम् । निष्कम्प्य बाह्यतो ग्रामाद्यामुपूता वसुंधरा ॥ ५७
धनुर्ध्वत्पाक्षिणां चैव मृद्भिः शौचं विधीयते । एवमेव समुद्रिष्टः शौचानां विधिरुत्तमः ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ ५८

प्रातर्गृहात्पश्चिमदक्षिणेन इषुक्षेपं चाक्षमात्रं पदं च ।

कुर्यात्पुरीषं च शिरोऽवगुण्ठय न च स्पृशेत्तत्र शिरः करेण ॥ ५९

१ क. घ. 'मशूक' । २ घ. 'संसृष्टो' । ३ ख. नष्टद्रव्यैः कं । ४ ख. ग. ड. 'संसृष्ट' । ५ ग. घ. 'रस्त्वप' ।
६ क. ड. वर्जितम् । मृत् । ७ ख. ड. 'यच्चाप्युपकार' । घ. 'यच्चाप्युपकी' । ८ ड. 'मानाज्यं पा' । ९ ख. ग. घ. ड.
अश्विनं परिदुष्टं च । १० ख. ग. 'पद्माव' । पि । ११ घ. सिद्धः । १२ ख. ग. ड. 'द्वाकृता' । १३ क. अजज्ञ ।
ड. अजज्ञयत । १४ घ. 'यज्ञायत' । १५ ख. घ. ड. शाक्यं । १६ क. शुक्लं । १७ क. 'क्लं चैव विव' । १८ क.
वार्ताकं । १९ क. 'प्यवधनीया' । २० ख घ. ड. 'रिष्टे तु तुलविज्वे त्विह्नुदश्वन्दना' । २१ ख. ग. घ. ड. पि । वैद ।
२२ क. 'वां धर्म' । २३ ख. ग. घ. ड. 'नुध्यात्प' ।

[अ०७८-७९ श्लो० ६०-७८।१-३] वायुपुराणम् ।

२९३.

(श्राद्धकल्पः)

शुष्कैस्तृणैर्वा काष्ठैर्वा पत्रैर्वेणुदलेन वा । मृन्मयैर्भाजनैर्वाऽपि तिरोधाय वसुंधराम् ॥ ६०
 उद्धृतोदकमादाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः । दिवा उदङ्मुखः कुर्याद्रात्रौ वै दक्षिणामुखः ॥ ६१
 दक्षिणेन च हस्तेन गृहीयाद्वै कमण्डलुम् । शौचं चैव वामहस्तेन गुदे तिस्रस्तु मृत्तिकाः ॥ ६२
 दश चापि पुनर्दद्याद्द्वामहस्तक्रमेण तु । द्वाभ्यां वाऽपि पुनर्दद्याद्दस्तानां पञ्च मृत्तिकाः ॥ ६३
 मृदा प्रक्षाल्य पादौ च आचम्य च यथाविधि । आपस्त्याज्यास्त्रयश्चैव सूर्याग्निपवनाम्भसाम् ॥
 कुर्यात्संनिहितं नित्यं प्राज्ञस्तीर्थे कमण्डलुम् । असत्कार्यं कार्यमेतैर्यथावत्पादधावनम् ॥ ६५
 आचमनं द्वितीयेन देवकार्यं ततः परम् । उपवासस्त्रिरात्रं तु दुष्टहस्ते ह्युदाहतः ॥ ६६
 विप्रकृष्टेन कृच्छ्रेण प्रायश्चित्तमुदाहृतम् । स्पृष्ट्वा श्वानं श्वपाकं वा तप्तकृच्छ्रं समाचरेत् ॥ ६७
 मानुषास्थीनि संस्पृश्य उपोष्यं शुद्धिकारणम् । त्रिरात्रमुक्तं सस्नेहमेकरात्रमतोऽन्यथा ॥ ६८
 कारस्कराः पुलिन्दाश्च तथाऽऽन्ध्रशवरादयः । पीत्वा चापो भूतिलये गत्वा चैव युगंधराम् ॥ ६९
 सिन्धोरुत्तरपर्यन्तं तथा दिव्यन्तरे शतम् । पापदेशाश्च ये केचित्पापैर्युगुपिता जनैः ॥ ७०
 शिष्टैश्च वर्जिता ये च ब्राह्मणैर्वेदपारगैः । गत्वा देशानपुण्यांस्तु कृत्स्नं पापं समश्नुते ॥ ७१
 मनोव्यक्तिरथाग्निश्च काले चैवोपलेपनम् । विख्यापनं च शौचानां नित्यमज्ञानमेव च ॥ ७२
 अतोऽन्यथा तु यः कुर्यान्मोहाच्छौचस्य संकरम् । पिशाचान्यातुधानांश्च फलं गच्छत्यसंशयम्
 शौचमश्रद्धानस्य म्लेच्छजातिषु जायते । अयज्ञाश्चैव पापो वा तिर्यग्योनिगतोऽपि वा ॥ ७४
 शौचेन मोक्षं कुर्वाणः स्वर्गवासी भवेन्नरः । शुचिकापा हि देवा वै देवैरेतदुदाहृतम् ॥ ७५
 वीभत्समशुचिं चैव वर्जयन्ति सुराः सदा । त्रीणि शौचानि कुर्वन्ति न्यायतः शुभकर्मणः ॥ ७६
 ब्रह्मण्यायाऽऽतिथेयाय शौचयुक्ताय धीमते । पितृभक्ताय दान्ताय सानुक्रोशाय च द्विजाः ॥ ७७
 तैस्तैः प्रीताः प्रयच्छन्ति पितरो योगवर्धनाः । मनसा काङ्क्षितान्कामांस्त्रैलोक्यप्रभवानिति ॥ ७८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७१६४

अथ नवसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

ऋषय ऊचुः—

अहो धीमंस्त्वया सूत श्राद्धकल्पस्तु कीर्तितः । श्रुतो नः श्राद्धकल्पो वै ऋषिभिः परिकीर्तितः ॥
 अतीव विस्तरा यस्य विशेषेण प्रकीर्तितः । वद शेषं महाप्राज्ञ ऋषेस्तस्य यथामतम् ॥ २

सूत उवाच—

कीर्तयिष्यामि ते विप्रा ऋषेस्तस्य मतं तु यत् । श्राद्धं प्रति महाभागास्तन्मे शृणुत विस्तरात् ॥ ३

१ ग. ड. °वेन्द्रद° । २ ख. ग. घ. °पि अन्तर्धीय । ३ ख. घ. ड. °त्रौ चेदक्षि° । ४ ख. घ. ड. °चं वामेन
 ह° । ५ ख. घ. ड. °निहितान्नित्यं प्राज्ञस्तीर्थे क° । ६ ख. ग. ड. °कार्यं ततोऽप° । ७ ख. तथोदीच्यान्तरान्तरम् ।
 पा° । घ. तथोदीच्यान्तरं परम् । पा° । ड. तथोदीच्यान्तरं श° । ८ ख. ग. घ. ड. °वितैर्जनैः । ९ ख. घ. °व्यघ्निर° ।
 १० क. ग. तत् ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधिश्च श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विप्राः (*पवित्रं ह्येतदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्वर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेच्चापि पाद्येन पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण-पालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्रामुयाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिषा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लभेत् ॥ ११
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवामुयात् ॥ १२

तेत्प्रामुयाच्छूद्रधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विप्रान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं प्राप्य दैवे वाऽप्यवमन्यते । तं वै देवा निरस्यन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव वह्निश्चैव हि तान्निजान् । आविश्य भुञ्जते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामांश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 बानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । बालाः खिन्ना यतिश्चैव जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो याचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविधी न विशेषवित् । न च संतानसमृद्धो न सेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय श्रान्तायातिबुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरुह्य भृगुतुङ्गे तु गत्वा पुण्यां सरस्वतीम् । आपगां तु नदीं पुण्यां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याश्चान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्याभिसंवेद्या नदी नववहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रमशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छूद्रस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदक्या सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्यां सूतिकां चैव श्वानमन्यावसायिनम् ॥ २४
 नग्रादीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मैथुने वमने तथा । मृदा प्रक्षाल्य हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षाल्य चाद्भिर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गुह्ये ततो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिष्ठो हस्तपादावसेचनम् ॥ २९
 आरण्यं शौचमेतत्तु ग्राम्यं वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिष्ठः पादयोस्तु हस्तयोस्तिष्ठ एव च ॥
 मृदः पञ्चदशमेध्ये हस्तादीनां विभागशः । अनिर्णिक्ते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वद्भिरेव तु ॥ ३१
 कण्ठं शिरो वा प्रावृत्य रथ्यापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं घ. पुस्तके ।

१ ख. भवेत् । २ ख. ग. घ. ङ. तं । ३ क. तिथौ यः । ४ ख. ग. घ. ङ. प्राप्तिं । ५ ख. ग. ङ. 'श्च सताम'
 ६ ङ. वालखिल्याय । ७ ख. घ. ङ. 'व विज्ञेया अति' । ८ ग. घ. ङ. 'यो नावि' । ९ क. सन्तो न । १० ख. घ.
 ङ. 'दं गृह्य ततोऽद्विस्तु' । ११ ग. घ. ङ. 'दशो मे' ।

(श्राद्धकल्पः)

प्रक्षाल्य पात्रं निक्षिप्य आचम्याभ्युक्षणं पुनः । द्रव्यस्यान्यस्य तु तथा कुर्यादभ्युक्षणं पुनः ॥
 पुष्पादीनां तृणानां च प्रोक्षणं हविषां तथा । पराहतानां द्रव्याणां निधायभ्युक्षणं तथा ॥ ३४
 नाप्रोक्षितं हरेर्किंचिच्छ्राद्धे दैवे तथा पुनः । उत्तरेणाऽऽहरेद्वेद्यां दक्षिणेन विसर्जयेत् ॥ ३५
 * विच्छिन्नं स्याद्विपर्यासे दैवे पित्र्ये तथैव च । दक्षिणेन तु हस्तेन दक्षिणां वेदिमालिखेत् ॥
 कराभ्यामेव देवानां पितॄणां विकरं(?) शुभम् । क्षुभितस्वप्नयोश्चैव तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ ३७
 निष्ठीविते तथा व्यक्ते भुक्त्वा विपरिधाय च । उच्छिष्टस्य च संस्पर्शे तथा पादावसेचने ॥ ३८
 उत्सृष्टस्य सुसंभाषे ह्यगुर्ध्वं(?) प्रयतस्य च । संदेहेषु च सर्वेषु शिखां मुक्त्वा तथैव च ॥ ३९
 विना यज्ञोपवीतेन मोहात्तु यैद्युपस्पृशेत् । ओष्ठस्य दन्तसंस्पर्शे दर्शने चान्त्यवासिनाम् ॥ ४०
 जिहया चैव संस्पृश्य दन्तासक्तं तथैव च । सशब्दमङ्गुलीभिश्च प्रणतश्चावलोकयन् ॥ ४१
 यश्चाधर्मे स्थितो मोहादाचान्तोऽप्यगुचिर्भवेत् । उपविश्य शुचौ देशे प्रणतः प्रागुदङ्मुखः ॥ ४२
 पादौ प्रक्षाल्य हस्तौ तु अन्तर्जानुरूपस्पृशेत् । प्रसन्नास्त्रिः पिवेच्चापः प्रयतः सुसमाहितः ॥ ४३
 द्विरेव मार्जनं कुर्यात्सकृदभ्युक्षणं ततः । खानि मूर्धानमात्मानं हस्तौ पादौ तथैव च ॥ ४४
 अभ्युक्षणं तथा तस्य यद्यमीमांसितं भवेत् । एवमाचमनं तस्य वेदा यज्ञास्तपांसि च ॥ ४५
 दानानि ब्रह्मचर्यं च भवन्ति सफलास्तथा । क्रियां यः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः ॥
 भवन्ति च वृथा तस्य क्रिया हेता न संशयः । वाग्भावशुद्धिनिर्णितमदुष्टं वाऽप्यनिन्दितम् ॥
 मेध्यान्येतानि ज्ञेयानि दुष्टमेभ्यो विपर्ययः । न वक्तव्यः सदा विप्रः क्षुधितो नास्ति किंचन ॥
 तस्मै सत्कृत्य यो दद्यादयूपो यज्ञ उच्यते । अंशुष्टान्नं शृतान्नं तु कृशवृत्तिमयाचकम् ॥ ४९
 एकान्तशीलं हीमन्तं सदा श्राद्धेषु भोजयेत् । यो ददात्यन्तिमेभ्यश्च स ब्रह्मघ्नो दुरात्मवान् ॥
 अपि जातिशतं गत्वा न स मुच्येत किल्बिषात् । विषमं भोजयेद्विप्रानेकपङ्क्त्या च यो नरः ॥
 नियुक्तो वाऽनियुक्तो वा पङ्क्त्या हरति दुष्कृतम् । पापेन गृह्यते क्षिप्रमिष्टापूर्तं च नश्यति ॥
 यतिस्तु सर्वविप्राणां सर्वेषामग्न्य उत्सवे । इतिहासपञ्चमान्वेदान्यः पठेत्तु द्विजोत्तमः ॥ ५३
 अनन्तरं यथायोग्यं नियोक्तव्यो विजानता । त्रिवेदोऽनन्तरस्तस्य द्विवेदस्तदनन्तरः ॥ ५४
 एकवेदस्तथा पश्चाद्व्यायाध्यायी ततः परम् । पावनां ये च पङ्क्त्या वै तान्प्रवक्ष्ये निबोधत ॥
 य एते पूर्वनिर्दिष्टाः सर्वे ते ह्यनुपूर्वशः । षडङ्गी विनयी योगी सर्वतन्त्रस्तथैव च ॥ ५६
 यायावरश्च पञ्चैते विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः । अष्टादशानां विद्यानामेकः स्यात्पारगोऽपि यः ॥ ५७
 यथावद्वर्तमानश्च सर्वे ते पङ्क्तिपावनाः । त्रिनाचिकेतस्त्रैविद्यो यश्च धर्मान्पठेद्विजः ॥ ५८
 बार्हस्पत्ये तथा शास्त्रे पारं यश्च द्विजो गतः । सर्वे ते पावना विप्राः पङ्क्तीनां समुदाहृताः ॥
 आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे योषितं सेवते द्विजः । पितरस्तस्य तं मासं तस्य रेतसि शेरते ॥ ६०
 श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च मैथुनं यो निषेवते । पितरस्तस्य तं मासं रेतःस्था नात्र संशयः ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. 'था । प्रोक्षितं तु ह' । २ घ. 'रेण ह' । ३ घ. 'विवर्ज' । ४ क. 'वेदमा' । ५ घ. 'ह. य उप' । ६ ख. घ. 'शुद्धिनि' । ७ ख. ग. घ. 'ह. अङ्गिष्टान्नं वृणीकात्रं क' । ८ ख. घ. 'त् । सा ददात्पातिते चैवम-
 ब्रवीद्यो दु' । घ. 'त् । माददात्पातिते चैवमब्रह्मण्यो दु' । ९ ख. घ. 'ह. योगं नि' । १० क. 'नायैव प' । ११ ग. घ.
 'ह. षडङ्गविनयो योगी । १२ क. 'मेकस्मिन्पार' । १३ क. 'केताज्ञे' ।

तस्मादतिथये देयं भोजयेद्ब्रह्मचारिणम् । ध्याननिष्ठाय दातव्यं सानुक्रोशाय धार्मिकम् ॥ ६२
 यतिं वा बालखिल्यान्वा भोजयेच्छ्राद्धकर्मणि । वानप्रस्थोपकुर्वाणः पूजामात्रेण तोषितः ॥ ६३
 गृहस्थं भोजयेद्यस्तु विश्वे देवास्तु पूजिताः । वानप्रस्थेन ऋषयो बालखिल्यैः पुरंदरः ॥ ६४
 यतीनां पूजने चापि साक्षाद्ब्रह्मा तु पूजितः । आश्रमाः पावनाः पञ्च उपधाभिरनाश्रमाः ॥
 चत्वार आश्रमाः पूज्याः श्राद्धे देवे तथैव च । चतुराश्रमवाह्येभ्यः श्राद्धं नैव प्रदापयेत् ॥ ६६
 स तिष्ठेद्वा बुभुक्षुस्तु चतुराश्रमवाह्यतः । अयतिर्मोक्षवादी च उभौ तौ पङ्क्तिदूषकाः ॥ ६७
 वृथामुण्डाश्च जटिलाः सर्वे कार्पटिकास्तथा । निर्घृणान्भिन्नवृत्तांश्च सर्वभक्षान्विवर्जयेत् ॥ ६८
 कारुकादीननाचारान्सर्ववेदबहिष्कृतान् । गायनान्देववृत्तांश्च हव्यकव्येषु वर्जयेत् ॥ ६९
 *द्विजेष्वपि कृतं नित्यं श्राद्धकर्मणि वर्जयेत् । एतेषु वर्तते यश्च कृष्णवर्णं स गच्छति ॥
 योऽश्नाति सह गृध्रेण सर्वे ते पङ्क्तिदूषकाः ॥ ७०

व्यापादनं शक्तिनिवर्हणं कृषिर्वाणिज्यकार्यं पशुपालनं च ।

शुश्रूषणं वाऽप्यगुरोरर्हो वा कार्यं नैतद्विद्यते ब्राह्मणस्य ॥

७१

ये तु विप्राः स्थिता नित्यं ज्ञानिनो ध्यानिनस्तथा । मिथ्यासंकल्पिनः सर्वे दुर्वृत्ता वा द्विजातयः
 मिथ्यातत्त्वविदो वर्ज्यास्तथा दाम्भिकसूचकाः । उपपातकसंयुक्ताः पातकैश्च विशेषतः ॥ ७३
 वेदे नयोगदातारो लोभमोहफलार्थिनः । ब्रह्मविक्रयिणश्चैव श्राद्धकर्मणि वर्जिताः ॥ ७४
 न नयोगोऽस्ति वेदानां यो नियुक्ते स पापकृत् । भोक्ता वेदफलाद्भक्ष्येदाता दानफलात्तथा ॥
 भृतोऽध्यापयते यस्तु भृतकाध्यापितस्तु यः । नार्हतस्तावपि श्राद्धं ब्राह्मणः क्रयविक्रयी ॥ ७६
 क्रयविक्रयिणौ चैव जीवितार्थं विगदितौ । वृत्तिरेषा तु वैश्यस्य ब्राह्मणस्य तु पातकम् ॥ ७७
 प्राहुर्वेदान्वेदविदो वेदान्यश्चोपजीवति । उभौ तौ नार्हतः श्राद्धं पुत्रिकापतिरेव च ॥ ७८
 वृथा दारांश्च यो गच्छेद्यो यजेत वृथाऽऽचरे । नार्हतस्तावपि श्राद्धं द्विजो यश्चैव नास्तिकः ॥
 आत्मार्थं यः पचेदन्नं न देवातिथिकार्कम् । नार्हतस्तावपि श्राद्धं पतितौ ब्रह्मराक्षसौ ॥ ८०
 स्त्रियो नक्तंपरा येषां परदाररताश्च ये । अर्थकामरताश्चैव न ताञ्श्राद्धेषु भोजयेत् ॥ ८१
 वर्णाश्रमाणां धर्मेषु विरुद्धाः श्राद्धकर्मणि । स्तेनश्च सर्वयाजी च सर्वे ते पङ्क्तिदूषकाः ॥ ८२
 यश्च शूकरवद्भुङ्क्ते यश्च पाणितले द्विजः । न तदश्नन्ति पितरो यश्च वामं समश्नुते ॥ ८३
 स्त्रीशूद्रार्थानुपेताय श्राद्धोच्छिष्टं न दापयेत् । यो दद्याद्रागमोर्हार्तुं न तदच्छेत्पितृन्सदा ॥ ८४
 तस्मान्न देयमुच्छिष्टपन्नाद्यं श्राद्धकर्मणि । अन्यत्र दधिसर्पिभ्यां शिष्ये पुत्राय नान्यथा ॥ ८५
 अनुच्छिष्टं तु दातव्यं अन्नाद्यं वै विशेषतः । पुष्पमूलफलैर्वाऽपि तुष्टिं गच्छन्ति चान्नतः ॥ ८६
 यावन्त्यन्नानि पूतानि यावदुष्णं न मुञ्चति । तावदश्नन्ति पितरो यावदश्नन्ति वाग्यताः ॥ ८७
 दानं प्रतिग्रहो होमो भोजनं बलिरेव च । साङ्गुष्ठेन तथा कार्यं नासुरेभ्यो यथा भवेत् ॥ ८८
 एतान्येव च सर्वाणि दानादीनि विशेषतः । अन्तर्जान्विविशेषेण तद्गदाचमनं भवेत् ॥ ८९

* इदमर्थं नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख. ग. घ. ड. 'नित्याय' । २ ख. ड. 'जनं वाऽपि' । ३ क. 'कृत्स्वव' । ४ ख. घ. ड. 'व्याकर्षणं शक्नोति' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'णं च कृषिर्वणिज्यं प' । ६ ख. घ. ड. 'रहेतोः का' । ७ क. 'था दम्भविसू' । ८ क. 'रकः । ना'
 ९ ख. ग. ड. 'यो रक्तावरा' । १० ग. घ. ड. 'द्विजाः । ११ ख. ग. घ. ड. 'वायुं' । १२ घ. 'याप्युपे' । १३ ख. घ.
 ड. 'तु तन्न' । १४ ख. घ. ड. 'तुष्टा गच्छेयुरन्न' । १५ ख. घ. ड. 'वन्न पूयते चान्नं या' ।

[अ० ७९-८० श्लो० १०-१५, १६]

वायुपुराणम् ।

२९७

(श्राद्धकल्पः)

मुण्डाञ्जलि काषायाञ्ज श्राद्धकालेऽपि वर्जयेत् । शिखिभ्यो वा त्रिदण्डिभ्यः श्राद्धं यत्नात्पदापयेत्
ये तु व्रते स्थिता नित्यं ज्ञानिनो ध्यानिनस्तथा । देवभक्ता महात्मानः पुनीयुर्दर्शनादपि ॥९१॥
सर्वं योगेश्वरैर्व्याप्तं त्रैलोक्यं वै निरन्तरम् । तस्मात्पश्यन्ति ते सर्वं यत्किञ्चिज्जगतीगतम् ॥९२॥
व्यक्ताव्यक्तं वशीकृत्य सर्वस्यापि च यत्परम् । सदसच्चेति यैर्दृष्टं सदसच्च महात्मनाम् ॥ ९३॥
सर्वज्ञानानि दृष्टानि मोक्षादीनि महात्मनाम् । तस्मात्तेषु सदा सक्तः प्राप्नोत्यनुपमं शुभम् ॥९४॥

ऋचो हि यो वेद स वेद वेदान्यजृम्पि यो वेद स वेद यज्ञम् ।

सामानि यो वेद स वेद ब्रह्म यो मानसं वेद स वेद सर्वम् ॥

९५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे ब्राह्मणपरीक्षणं नाम नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७२५९

अथाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे दानफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच —

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । तारणं सर्वभूतानां स्वर्गमार्गं सुखावहम् ॥ १॥
लोके श्रेष्ठतमं स्वर्ग्यमात्मनश्चापि यत्प्रियम् । सर्वं पितॄणां दातव्यं तेषामेवाक्षयार्थिना ॥ २॥
जाम्बूनदमयं दिव्यं विमानं सूर्यसंनिभम् । दिव्याप्सरोग्भिः संकीर्णमन्नदो लभते फलम् ॥ ३॥
आच्छादनं तु यो दद्याच्छ्राद्धकालेषु धर्मावत् । आयुः प्रकौममैश्वर्यं रूपं च लभते सुतम् ॥ ४॥
उपवीतं तु यो दद्याच्छ्राद्धकालेषु धर्मावत् । पानं च सर्वविमाणां ब्रह्मदानस्य यत्फलम् ॥ ५॥
कृतं विषेषु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कम्पण्डलम् । मधुक्षीरस्रवा धेनुर्दातारमुपतिष्ठति ॥ ६॥
चक्राविद्धं तु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कम्पण्डलम् । धेनुं स लभते दिव्यां पयोदां काम्यदोहिनीम् ॥ ७॥
तूर्णशय्यां तु यो दद्यात्पुष्पमालाभिभूषिताम् । प्रासादो ह्युत्तमो भूत्वा गच्छन्तमनुगच्छति ॥ ८॥
भवनं रत्नसंपूर्णं सशय्यासनभोजनम् । श्राद्धे दत्त्वा यतिभ्यस्तु नाकपृष्ठे स मोदते ॥ ९॥
मुक्तोद्भूतैर्वासांभि रत्नानि विविधानि च । वाहनानि च दिव्यानि अयुतान्यर्बुदानि च ॥ १०॥
सुमहज्ज्वलनरूपं रत्नकामसमान्वितम् । सूर्यचन्द्रप्रभं दिव्यं विमानं लभतेऽक्षयम् ॥ ११॥
अप्सरोग्भिः परिवृतं कामां तु मनोजवम् । वसते स विमानाग्रे स्तूयमानः समन्ततः ॥ १२॥
*दिव्यैर्गन्धैः प्रसिञ्चन्ति पुष्पवृष्टिभिरेव च । गन्धर्वाप्सरसस्तत्र गायन्ते वादयन्ति च ॥ १३॥
कन्या युर्वतयो मुख्याः सहिताश्चाप्सरोगणैः । सुस्वरैस्ते विबुध्यन्ते सततं हि मनोरमैः ॥ १४॥
अश्वदानसहस्रेण रथदानशतेन च । दन्तिनां च सहस्रेण योगिन्या वसते नरः ॥ १५॥
दद्यात्पितृभ्यो योगिभ्यो यस्तूज्ज्वलनमम्भासि । अथ निष्कसहस्राणां फलं प्राप्नोति मानवः ॥

* एतदर्थं स्थान इदमर्थं 'दिव्यैः पुष्पैः प्रसिञ्चन्ति पूर्णवृष्टिभिरेव च' इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ घ. यत्नेन दा' । २ क. 'नुत्तमं' । ३ ख. ग. ङ. 'धिनाम्' । जा' । ४ ख. घ. 'काशमै' । ५ ख. ङ. 'भम्' । घ. फलम् । ६ ख. 'म्' । तूर्णपूर्णं तु । ग. ङ. 'म्' । तूलपूर्णं तु । घ. 'म्' । पूर्णपूर्णं तु । ७ ख. ग. घ. ङ. 'नि' । ८ ग. घ. ङ. 'वितिमभ्यानां स' । ९ क. 'रैस्तं वि' । ग. 'रैस्तैर्विबु' । १० ख. ग. घ. ङ. 'भिष्टावमथो करः' । ३८

जीवितस्य प्रदानाद्धि नान्यद्दानं विशिष्यते । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देयं प्राणाभिरक्षणम् ॥ १७
 अहिंसा सर्वदेवेभ्यः पवित्रा सर्वदायिनी । दानं हि जीवितस्याऽऽहुः प्राणिनां परमं बुधाः ॥ १८
 लक्षणानि सुवर्णानि श्राद्धे पात्राणि दापयेत् । रसास्तमुपतिष्ठन्ति भक्ष्याः सौभाग्यमेव च ॥
 पात्रं वै तैजसं दद्यान्मनोज्ञं श्राद्धभोजने । पात्रं भवति कामानां रूपस्य च धनस्य च ॥ २०
 (* राजतं काञ्चनं वाऽपि दद्याच्छ्राद्धे तु कर्मणि । दत्त्वा तु लभते दाता प्रकामं धर्ममेव च) ॥
 धेनुं श्राद्धे तु यो दद्याद्गृष्टिं कुम्भोपदोहनीम् । गावस्तमुपतिष्ठन्ति गवां पुष्टिस्तथैव च ॥ २२
 शिशिरेषु तथा त्वग्निं बहुकाष्ठं तथैव च । + इन्धनानि तु यो दद्याद्विजेभ्यः शिशिरागमे ॥ २३
 नित्यं जयति सङ्ग्रामे प्रिया युक्तश्च दीप्यते । सुरभीणि च मालयानि गन्धवन्ति तथैव च ॥ २४
 पूजयित्वा तु पात्राणि श्राद्धे सत्कृत्य दापयेत् । गन्धुवाहा महानद्यः सुखानि विविधानि च ॥
 दातारमुपतिष्ठन्ति युवत्यश्च मनोरमाः । शयनासनानि रम्याणि भूमयो वाहनानि च ॥ २६
 श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यादश्वमेधफलं लभेत् । श्राद्धकाले निवेद्य च दर्शश्राद्ध उपस्थिते ॥ २७
 विप्राणां गुणयुक्तानां स्मृतिं मेधां च विन्दति । सर्षिष्पूर्णाणि पात्राणि श्राद्धे सत्कृत्य दापयेत् ॥
 x कुम्भदोहनधेनूनां बह्वीनां च फलं लभेत् । अस्मिंस्तु मोदते लोके स्यन्दनैश्च सुवाहनैः ॥ २९
 श्राद्धे यथेप्सितं दत्त्वा पुण्डरीकस्य यत्फलम् । रम्यमावसथं दत्त्वा राजसूयफलं लभेत् ॥ ३०
 वनं पुष्पफलोपेतं दत्त्वा सौरभमश्नुते । कूपारामतडागानि क्षेत्रघोषगृहाणि च ॥ ३१
 दत्त्वैतान्मोदते स्वर्गे नित्यमाचन्द्रतारकम् । आस्तीर्णशयनं दत्त्वा श्राद्धे रत्नविभूषितम् ॥ ३२
 पितरस्तस्य तुष्यन्ति स्वर्गे चाऽऽनन्त्यमश्नुते । राजभिः पूज्यते चापि धनधान्यैश्च वर्धते ॥ ३३
 ऊर्णाकौशेयवस्त्राणि तथा प्रवरकम्बलौ । अजिनं काञ्चनं पट्टं प्रवेणीमृगलोमकम् ॥ ३४
 दानान्येतानि विभेभ्यो भोजयित्वा यथाविधि । प्राप्नोति श्रद्धधानस्तु वाजपेयशतं फलम् ॥ ३५
 बह्व्यो नार्यः सुरूपास्तु पुत्रा भृत्याश्च किंकराः । वशे तिष्ठन्ति भूतानि अस्मिँल्लोके त्वनामयम् ॥
 कौशेयं क्षौमकार्पासं दुकूलं महतं तथा । श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात्कामानाम्प्रोति पुष्कलान् ॥ ३७
 अलक्ष्मीं विनुदत्याशु तमः सूर्योदये यथा । भ्राजते स विमानाग्रये नक्षत्रेष्विव चन्द्रमाः ॥ ३८
 वासो हि सर्वदेवस्य सर्वदेवैस्त्वभिष्टुतम् । वस्त्राभावे क्रिया नास्ति यज्ञा वेदास्तपांसि च ॥ ३९
 तस्माद्वस्त्राणि दद्यानि श्राद्धकाले विशेषतः । तानि सर्वाण्यवाप्नोति यज्ञवेदतपांसि च ॥ ४०
 नित्यं श्राद्धेषु यो दद्यात्प्रयतस्तत्परायणः । सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गं राज्यं तथैव च ॥ ४१
 सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते । भक्ष्यान्धानाः करम्भांश्च पिष्टकान्घृतशर्कराः ॥ ४२
 कुशरान्मधुपर्कं च पयः पायसमेव च । स्निग्धांश्च पूषान्यो दद्यादग्निष्टोमस्य यत्फलम् ॥ ४३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नस्ति । + इत उत्तरमेतदर्थमाधिकम् 'कायामिदं प्राकाश्यं रूपं सौभाग्यमेव च' इति ख. घ. ड. पुस्तकेषु । x एतदर्थस्थानेऽयं पाठः 'कुम्भदोहधेनूनां बह्वीनां फलमश्नुते' इति ख. ग. ड. पुस्तकेषु ।

१ ख. घ. ड. 'वित्रं सर्वदायिनाम् । दा' । २ ख. ग. घ. 'प्राणानां' । ३ ख. ग. ड. 'ता प्राकाश्यं धनमे' । ४ क. 'हनाम् । गा' । ५ ख. ग. घ. ड. 'निच तथा भू' । ६ क. 'द्वेऽप्येता' । ७ ख. घ. ड. 'त्वागोरस म । ८ ख. ना' । घ. ड. 'च । तान्दत्त्वा मो' । ९ ग. घ. ड. 'ते । पर्णकौशेयपत्राणां तथा प्राव' । १० क. 'लसहितं' । ११ घ. ड. 'सर्वका' घ. १२ ख. घ. ड. 'पिष्टिकाधृ' ।

[अ०८०-८१ श्लो ४४-६२।१]

वायुपुराणम् ।

२९९

(श्राद्धकल्पः)

दधि गव्यमसंसृष्टं भक्ष्यान्नानाविधांस्तथा । तदन्नं शोचति श्राद्धे वर्षासु च मघासु च ॥ ४४
 घृतेन भोजयेद्विप्रान्घृतं भूमौ समुत्सृजेत् । गयायां हस्तिनश्चैव दत्त्वा श्राद्धे न शोचति ॥ ४५
 ओदनं पायसं सर्पिर्मधुमूलफलानि च । भक्ष्यांश्च विविधान्दत्त्वा प्रेत्य चेह च मोदते ॥ ४६
 शर्कराक्षीरसंयुक्तं पृथुकं नित्यमक्षयम् । स्युश्च संवत्सरं प्रीताः कृशरैर्मसुरेण च ॥ ४७
 सक्तुलाजास्तथा पूषाः कुल्माषव्यञ्जनैस्तथा । सर्पिःस्निग्धानि हृद्यानि दद्यात् सैक्तुस्तु भोजयेत् ॥
 श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात्पद्मानि लभते निधिम् ॥ ४८

नवसस्यानि यो दद्याच्छ्राद्धे सत्कृत्य यत्नतः । सर्वभोगानवाप्नोति पूज्यते च दिवं गतः ॥ ४९
 भक्ष्यभोज्यानि चोष्याणि पेयलेह्यवराणि च । सर्वश्रेष्ठानि यो दद्यात्सर्वश्रेष्ठो भवेन्नरः ॥ ५०
 वैश्वदेवं च सौम्यं च खाड्गमांसं परं हविः । विषाणं वर्जयेत्खाड्गं असूयां नाशयामहे ॥ ५१
 भोजनेऽग्न्यासनं दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । सर्वयज्ञक्रियाणां स फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ५२
 क्षिप्रमत्युष्णमक्लिष्टं दद्याच्चात्रं बुभुक्षते । व्यञ्जनं च तथा स्निग्धं भक्त्या सत्कृत्य यत्नतः ॥ ५३
 तरुणादित्यसंकाशं विमानं हंसवाहनम् । अन्नदो लभते तिस्रः कन्याकोटीस्तथैव च ॥ ५४
 अन्नदानात्परं दानं विद्यते नेह किञ्चन । अन्नाद्भूतानि जायन्ते जीवन्ति च न संशयः ॥ ५५
 जीवदानात्परं दानं न किञ्चिदिह विद्यते । अन्नैर्जीवति त्रैलोक्यमन्नस्यैव हि तत्फलम् ॥ ५६
 अन्ने लोकाः प्रतिष्ठन्ति लोकदानस्य तत्फलम् । अन्नं प्रजापतिः साक्षात्तेन सर्वमिदं ततम् ॥
 तस्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ ५७

यानि रत्नानि मेदिन्यां वाहनानि स्त्रियस्तथा । क्षिप्रं प्राप्नोति तत्सर्वं पितृभक्तो हि मानवः ॥
 प्रतिश्रयं सदा दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । देवास्ते संप्रतीक्षन्ते दिव्यातिथ्यैः सहस्रशः ॥ ५९
 सर्वाण्येतानि यो दद्यात्पृथिव्यामेकराड्भवेत् । त्रिभिर्द्वाभ्यामथैकेन दानेन तु सुखी भवेत् ॥ ६०
 दानानि परमो धर्मः सद्भिः सत्कृत्य पूजितः । त्रैलोक्यस्याऽऽधिपत्यं हि दानादेव व्यवस्थितम्
 राजा तु लभते राज्यमधनश्चोत्तमं धनम् । क्षीणायुर्लभते चाऽऽयुः पितृभक्तः सदा नरः ॥

यान्कामान्मनसांर्द्धेत तांस्तस्य पितरो ददुः ॥

६२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे दानफलं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३२१

अथैकाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे तिथिविशेषे श्राद्धफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि श्राद्धकर्माणि पूजितम् । काम्यनैमित्तिकाजसं श्राद्धकर्माणि नित्यशः ॥ १

१ क. क्ष्या नानाविधास्तं । २ ख. ग. घ. ड. छायायां । ३ क. 'म्' । यश्च संवत्सरं प्रीत्या कृ । ४ ख. घ. ड. सत्कृत्य भो । ५ ग. घ. ड. च खड्गं । ६ ख. ग. घ. ड. दत्त्वा अति । ७ क. घ. कल्पको । ८ ख. घ. ड. अन्नाज्जीव । ९ ख. घ. ड. 'पत्ये' हि दानादेव ध्रुवं स्थितः । रा । १० ख. घ. ड. सा याचतांस्तं । ११ क. रौ विदुः ।

पुत्रदां धनमूलाः स्युरष्टकास्तिस्र एव च । पूर्वपक्षो वरिष्ठो हि पूर्वा चित्रा उदाहृतः ॥ २
 प्राजापत्या द्वितीया स्यात्तृतीया वैश्वदैविकी । आद्या पूर्वाः सदा कार्या मांसैरन्या भवेत्सदा ॥
 (*शकैरन्या तृतीया स्यादेवं द्रव्यगतो विधिः । अन्वष्टका पितृणां वै नित्यमेव विधीयते ॥ ४
 यद्यन्या च चतुर्थी स्यात्तां च कुर्याद्विशेषतः । तासु श्राद्धं बुधः कुर्यात्सर्वस्वेनापि नित्यशः ॥
 परत्रेह च सर्वेषु नित्यमेव सुखी भवेत् । पूजकानां सदोत्कर्षो नास्तिकानामधोगतिः ॥ ६
 पितरः पर्वकालेषु तिथिकालेषु देवताः । सर्वे पुरुषमायान्ति निपानमिव धेनवः ॥ ७
 मा स्म ते प्रतिगच्छेयुरष्टकाः सुरपूजिताः । मोघस्तस्य भवेत्लोको लब्धं चास्य विनश्यति ॥ ८
 देवांस्तु दायिनो यान्ति तिर्यग्गच्छन्त्यदायिनः । प्रज्ञां पुष्टिं स्मृतिं मेधां पुत्रानैश्वर्यमेव च ॥ ९
 कुर्वाणः पौर्णमास्यां च पूर्वं पूर्णं समश्नुते । प्रतिपद्नलाभाय लब्धं चास्य न नश्यति ॥ १०
 द्वितीयायां तु यः कुर्याद्विपदाधिपतिर्भवेत्) । वरार्थिनां तृतीया तु शत्रुघ्नी पापनाशिनी ॥ ११
 चतुर्थ्यां कुरुते श्राद्धं शत्रोश्छिद्राणि पश्यति । पञ्चम्यां वै प्रकुर्वाणः प्राप्नोति महतीं श्रियम् ॥
 षष्ठ्यां श्राद्धानि कुर्वाणं द्विजास्तं पूजयन्त्युत । कुरुते यस्तु सप्तम्यां श्राद्धानि सततं नरः ॥
 महासत्रमवाप्नोति गणानामधिपो भवेत् । संपूर्णामृद्धिमाप्नोति योऽष्टम्यां कुरुते नरः ॥ १४
 श्राद्धं नवम्यां कुर्वाण ऐश्वर्यं काङ्क्षितां स्त्रियम् । कुर्वन्दशम्यां तु नरो ब्राह्मीं श्रियमवामुयात् ॥
 वेदांश्चैवाऽऽमुयात्सर्वान्प्रणाशमेनसस्तथा । एकादश्यां परं दानमैश्वर्यं सततं तथा ॥
 द्वादश्यां राष्ट्रलाभं तु जयमाहर्षमूनि च ॥ १६
 प्रजां बुद्धिं पशून्मेधां स्वातन्त्र्यं पुष्टिमुत्तमाम् । दीर्घमायुरयैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशीम् ॥ १७
 युवानश्च मृता यस्य गृहे तेषां प्रदापयेत् । शस्त्रेण तु हता ये वै तेषां दद्याच्चतुर्दशीम् ॥ १८
 तथा विषमजातानां यमलानां तु सर्वशः । अमावास्यां प्रयत्नेन श्राद्धं कुर्याच्छुचिः सदा ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गमानन्त्यमश्नुते । ऋतं दद्यादमावास्यां सोममाप्यायनं महत् ॥ २०
 एवमाप्यायितः सोमस्त्रील्लोकान्धारयिष्यति । सिद्धचारणगन्धर्वैः स्तूयमानस्तु नित्यशः ॥ २१
 स्तवैः पुष्पैर्मनोज्ञैश्च सर्वकामपरिच्छदैः । नृत्यवादित्रगीतैश्च अप्सरोभिः सहस्रशः ॥ २२
 उपक्रीडैर्विमनैस्तु पितृभक्तं दृढव्रतम् । स्तुवन्ति देवगन्धर्वाः सिद्धसंघाश्च तं सदा ॥ २३
 पितृभक्तस्त्वमावस्यां सर्वान्कामानवाप्नुयात् । प्रयत्नमर्चितास्तेन भवन्ति पितरः सदा ॥ २४
 पितृदेवा मघा यस्मात्तस्मात्तास्वक्षयं स्मृतम् । पित्र्यं कुर्वन्ति तस्यां तु विशेषेण विचक्षणैः ॥
 तस्मान्मघां वै वाञ्छन्ति पितरो नित्यमेव हि । पितृदेवतभक्ता ये तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पे तिथिविशेषे आद्रफलवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३४७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. दारधनमूला अष्ट° । २ ख. ड । 'मूलं स्यू° । ३ क. 'श्वदैवकी । ४ घ. 'पि शक्तितः । ५° ।
 घ. 'पि शक्तितः । ५° । ५ क. घ. 'रः सर्व' । ६ क. प्रजां । ७ ख. ड. 'मावास्यां सर्वं पू° । ८ ड. 'नाशनी
 ९ ग. ड. 'र्यं स्त्रीध्वकाङ्क्षितम् । कु° । १० ख. ग. ड. राज्यला° । ११ ख. घ. ड. 'तदैवत्यं म° । १२ ख. ग.
 घ. ड. कुर्यात्तत्तस्तासु वि° । १३ ख. घ. ड. 'णाः । एतस्मान्मघां वा° ।

[अ०८१-८२ श्लो१-१९।१]

वायुपुराणम् ।

३०१

(श्राद्धकल्पः)

अथ द्यशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे नक्षत्रविशेषे श्राद्धफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच —

यमस्तु यानि श्राद्धानि प्रोवाच शिवविन्दवे । तानि मे शृणु कात्स्न्येन नक्षत्रेषु पृथक्पृथक् ॥ १
 श्राद्धं यः कृत्तिकायोगे करोति सततं नरः । अग्नीनाथाय सापत्यो जायते स गतज्वरः ॥ २
 अपत्यकामो रोहिण्यां सौम्येनौजस्विता भवेत् । प्रायशः क्रूरकर्मा तु चाऽऽर्द्रायां श्राद्धमाचरेत्
 क्षेत्रभागी भवेत्पुत्री श्राद्धं कुर्वन्पुनर्वसौ । धनधान्यसमाकीर्णः पुत्रपौत्रसमाकुलः ॥ ४
 तुष्टिकामः पुनस्तिष्ये श्राद्धं कुर्वीत मानवः । आश्लेषासु पितृनर्च्य वीरान्पुत्रानवामुयात् ॥ ५
 श्रेष्ठो भवति ज्ञातीनां मघासु श्राद्धमाचरेत् । फल्गुनीषु पितृनर्च्य सौभाग्यं लभते नरः ॥ ६
 प्रधानशीलः सापत्य उत्तरासु करोति यः । स सत्सु मुख्या भवति हस्ते यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ ७
 चित्रायां चैव यः कुर्यात्पश्येद्भूपतः सुतान् । स्वातिना चैव यः कुर्याद्विद्राह्यौ भववाप्नुयात् ॥ ८
 पुत्रार्थं तु विशाखासु श्राद्धमीहेत मानवः । अनुराधासु कुर्वाणो नरश्चक्रं प्रवर्तयेत् ॥ ९
 आधिपत्यं लभेच्छैष्ठ्यं ज्येष्ठायां सततं तु यः । मूलेनाऽऽरोग्यमिच्छन्ति आषाढासु महद्यशः ॥
 आषाढाभिश्चोत्तराभिर्वीतशोको भवेन्नरः । श्रवणेन तु लोकेषु प्रामुयात्परमां गतिम् ॥ ११
 राज्यभागवै धनिष्ठासु प्रामुयाद्विपुलं धनम् । श्राद्धं त्वभिजिता कुर्वन्वेदान्साङ्गानवामुयात् ॥
 नक्षत्रे वारुणे कुर्वन्भिषक्सिद्धिमवामुयात् । पूर्वे प्रोष्ठान्दे कुर्वन्विन्दतेऽजाविकं फलम् ॥ १३
 उत्तरास्वनतिक्रम्य विन्देद्राश्व सहस्रशः । बहुरूपकृतं द्रव्यं विन्देत्कुर्वन्स्तु रेवतीम् ॥

अश्वान्शैवाश्विनीयुक्तो भरण्यामायुरुत्तमम् ॥

१४

इमं श्राद्धविधिं कुर्वन्शशविन्दुर्महीमिमाम् । * कृत्स्नां तु लेभे स कृत्स्नां लब्ध्वा च प्रशशंस तम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते नक्षत्रविशेषे श्राद्धफलवर्णनं नाम द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३६२ ✕

अथ द्यशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे भिन्नकालिकृतसिद्धिनाशनद्रव्यविशेषगयाश्राद्धादिफल-
 ब्राह्मणपरीक्षादिकथनम् ।

(+ शंयुरुवाच—

किञ्चिदत्तं पितृणां तु धिनोति वदतां वर । किं हि स्वाचिररात्राय किं चाऽऽनन्त्याय कल्प्यते ॥)

* एतदर्थस्थान इदमर्थम्—'कृत्स्नां सलभतोऽकृष्ठां लब्ध्वा च प्रशशंस ताम् इति' ड. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्त-
 र्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ड. 'च शशवि' । २ ग. 'शिशिवि' । घ. 'शयशिवि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'न' । फाल्गु' । ४ घ. ड. 'र्वते' ।
 आ' । ५ ख. ग. घ. ड. उत्तरासु आषाढासु वीत' । ६ क. 'वणायां सुलो' । ७ घ. 'रमं' । ८ दम् । रा' । ८ क. 'न्विन्द-
 तेऽजाविकं फलम् न' । ९ ख. घ. ड. 'हुकुप्यकृ' । १० ख. ग. घ. ड. 'नीभक्तो' ।

बृहस्पतिरुवाच—

हवींषि श्राद्धकाले तु यानि श्राद्धविदो विदुः । तानि मे शृणु सर्वाणि फलं चैषां यथावलम् ॥
 तिलैर्ब्रीहियवैर्मर्षैरद्भिर्मूलफलेन च । दत्तेन मासं प्रीयन्ते श्राद्धेन तु पितामहाः ॥ ३
 मत्स्यैः प्रीणन्ति द्वौ मासौ त्रीन्मासान्धारिणेन तु । शशं तु चतुरो मासान्पञ्च प्रीणाति शाकुनम् ॥
 वाराहेण तु षण्मासांश्छागलं साप्तमासिकम् । आष्टमासिकमित्युक्तं यच्च पार्षतकं भवेत् ॥ ५
 रौरवेण तु प्रीयन्ते नव मासान्पितामहाः । गवयस्य तु मासेन तृप्तिः स्यादशमासिकी ॥ ६
 कूर्मस्य चैव मासेन मासानेकादशैव तु । श्राद्धमेवं विजानीयाद्गव्यं संवत्सरं भवेत् ॥ ७
 तथा गव्यसमायुक्तं पायसं मधुसर्पिषा । वघ्रीणसस्य मासेन तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ ८
 आनन्त्याय भवेद्युक्तं खाद्यमयांसैः पितृक्षये । कृष्णच्छागस्तथा गोधा आनन्त्यायैव कल्प्यते ॥
 अत्र गाथाः पितृगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः । तास्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथावत्संनिबोधत ॥
 अपि नैः स्वकुले जायाद्योऽन्नं दद्यान्नयोदशीम् । पायसं मधुसर्पिभ्यां छायायां कुञ्जस्य तु ॥
 आजेन सर्वलोहेन वर्षासु च मघासु च । एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ॥
 * गौरीं वाऽप्युद्वेद्गार्वा नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ १२

शंयुरुवाच—

गयादीनां फलं तात प्रब्रूहि मम पृच्छतः । पितॄणां चैव यत्पुण्यं निखिलेन ब्रवीहि मे ॥ १३

बृहस्पतिरुवाच—

(+अब्दमध्ये गयाश्राद्धं यः करोति च मानवः । सर्वान्कामान्स लभते स्वर्गलोके महीयते १४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेच्छ्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 उद्यतस्तु गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कर्पटीवेषं ग्रामस्यापि प्रदक्षिणम् ॥ १६
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । कृत्वा प्रदक्षिणं गच्छेत्प्रतिग्रहविवर्जितः ॥ १७
 केशश्मश्रुनखादीनां वपनं न प्रशस्यते । अतो न कार्यं वपनं श्राद्धार्थं ना गयासदा(?) ॥ १८
 वित्तशाठ्यं न कुर्वीत गयाश्राद्धे सदा नरः । वित्तशाठ्यं तु कुर्वाणो न तीर्थफलभागभवेत् ॥
 ब्रह्मकुण्डे प्रभासे च ब्रह्मवेद्यां तथैव च । प्रेतपर्वतमासाद्य श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ २०
 उत्तरे मानसे चैव यत्र मैनाकसंज्ञकाः । उदीच्यां कनखले चैव दक्षिणे मानसे तथा ॥ २१
 स्नात्वा कृत्वा तथा श्राद्धं पितृलोकं समुदरेत् । स्वर्गपातालमर्त्येषु नास्ति तीर्थसमं भुवि ॥ २२
 तेषु श्राद्धं प्रकुर्वीत यदीच्छेत्परमां गतिम् । धर्मारण्यं ततो गच्छेदाद्यं दृष्ट्वा गदाधरम् ॥ २३
 मतङ्गे स पुनर्दृष्ट्वा बुद्धा नारायणं तथा । श्राद्धं कृत्वा विधानेन कुलकोटीः समुदरेत् ॥ २४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेत्कदाचित्कालपर्ययात् । तानेव भोजयेद्विमान्ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः ॥
 अमानुषतया विप्रा ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः । तेषु तुष्टेषु संतुष्टाः पितृभिः सह देवताः ॥ २६
 न विचार्य कुलं शीलं विद्यां च तप एव च । पूजितैस्तैस्तु राजेन्द्र मुक्तिं प्राप्नोति मानवः ॥

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + अब्दमध्ये इत्यारभ्य दद्याद्विचक्षण इत्यन्तग्रन्थः ख. पुस्तके वर्ततेऽत्रैव स्थले गयामाहात्म्यमपि तन्निचत्वारिंशाध्यायादुपरितनं द्रष्टव्यम् ।

१ ख. ग. घ. ँवा । वाघ्रीणं । २ ग. घ. ड. ँकं खड्गमांसं पि । ३ ख. ग. घ. ड. ँथा लोह आं ।
 ४ ख. ग. घ. ड. नःसकुले जायाद्यो नोदं ।

(श्राद्धकर्मः)

ततः प्रवर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्तिवलावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 सवर्णा जातयो मित्रा बान्धवाः सुहृदश्च ये । तेभ्यो भूप गयाकूपे पिण्डा देया विधानतः ॥
 तेऽपि यान्ति दिवं सर्वे पिण्डदा इति नः श्रुतम् । अज्ञातनामगोत्राणां मन्त्र एष प्रकीर्तितः ॥
 पितृवंशे समुत्पन्ना मातृवंशे तथैव च । गुरुश्वशुरबन्धूनां ये चान्ये बान्धवास्तथा ॥ ३१
 ये मे कुले लुप्तापिण्डाः पुत्रदारविवाजिताः । विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम ॥ ३२
 क्रियालोपगता ये च येचान्ये गर्भसंस्थिताः । तेभ्यो दत्तो मया पिण्डो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ३३
 आत्मनस्तु महाबुद्धे गयायां तु तिलैर्विना । पिण्डनिर्वपणं कुर्यात्तथा चान्येऽत्र गोत्रजाः ॥
 पुत्रेभ्योऽपि दुहितृभ्य इष्टेभ्योऽपि च सर्वशः । दद्यात्पिण्डं प्रयत्नेन बुद्धिमान्सुसमाहितः ॥
 त्रिदिवं यान्ति ते सर्वे पिण्डदा इति च श्रुतिः । ब्रह्महा च कृन्त्रश्च महापातकिनश्च ये ॥ ३६
 ते सर्वे नष्टकृतिं यान्ति गयायां पिण्डपातनात् । ब्रह्मघ्नस्य सुरापस्य बालवृद्धगुरुद्रुहः ॥ ३७
 नाशमायाति वै पापं गयायामनुयाति यः । यन्नाम्ना पातयेत्पिण्डं तं नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ३८
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु नास्ति तीर्थं गयासमम् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुः ॥
 अपि नस्ते भविष्यन्ति कुले सन्मार्गशीलिनः । गयामुपेत्य ये पिण्डान्दास्यन्त्यस्माकमादरात् ॥
 मकरे वर्तमाने तु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । प्रेतपक्षे च चैत्रे च दुर्लभं पिण्डपातनम् ॥ ४१
 अधिमासे जन्मदिने चास्ते च गुरुशुक्रयोः । न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥
 गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः) ॥ ४२

(*गयायामक्षयं श्राद्धं जपहोमतपांसि च । पितृक्षयाहे ते पुत्र तस्मात्तत्राक्षयं स्मृतम् ॥ ४३
 पुनीयादेकविंशं तु गौर्गामुत्पादितः सुतः । मातामहांस्तु षड्भूय इति तस्य फलं स्मृतम् ॥ ४४
 फलं वृषस्य वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत । वृषोत्सृष्टा पुनात्येव दशातीतान्दशावरान् ॥ ४५
 यत्किञ्चित्स्पृश्यते तोयैरुत्तीर्णेन जलान्महीम् । वृषोत्सर्गे पितॄणां तु अक्षयं समुदाहृतम् ॥ ४६
 यद्यद्धि संस्पृशेत्तोयं लाङ्गूलादिभिरन्ततः । सर्वं तदक्षयं तस्य पितॄणां नात्र संशयः ॥ ४७
 शृङ्गैः खुरैर्वा यद्भूमिमुल्लिखत्यनिशं वृषः । मधुकुल्याः पितृस्तस्य अक्षयास्ता भवन्ति वै ॥ ४८
 (+सहस्रनल्वमात्रेण तडाकेन यथा श्रुतिः । तृप्तिस्तृप्तिः पितॄणां वै तद्वृषस्याधिकोच्यते ॥ ४९
 यो ददाति गुडैर्मिश्रांस्तिलान्वै श्राद्धकर्मणि । मधुना मधुमिश्रान्वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ ५०

बृहस्पतिरुवाच —)

न ब्राह्मणान्परीक्षेत सदा देये तु मानवः । दैवे कर्मणि पित्र्ये च श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५१
 सर्ववेदव्रतस्नाताः पङ्क्तिनां पावना द्विजाः । ये च भाष्यविदो मुख्या ये च व्याकरणे रताः ॥ ५२
 अधीयते पुराणं च धर्मशास्त्रं तथैव च । त्रिणाचिकेतपञ्चाग्निस्त्रिसुपर्णः षडङ्गवित् ॥ ५३
 ब्रह्मदेयसुतश्चैव छन्दोगो ज्येष्ठसामगः । पुण्येषु येषु तीर्थेषु अभिषेककृतव्रताः ॥ ५४
 मुख्येषु येषु सत्रेषु भवन्त्यवभृथप्लुताः । ये च सद्योव्रता नित्यं स्वकर्मनिरताश्च ये ॥
 अक्रोधनाः शान्तिपरास्तान्वै श्राद्धे निमन्त्रयेत् ॥ ५५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. °क्षये हि ते । २ ख. तस्याः । ३ ग. ड. °म् । येन येन स्तु । ४ ग. ड. °मिश्रं वा । ५ ग. घ. ड. देयासु । ६ क. °थ श्रुताः ।

[+ ये चापि नित्यं दशसु सुकृतेषु व्यवस्थिताः । * स्वकर्मनिरता नित्यं ताञ्श्राद्धेषु निमग्नयेत् ॥
 एतेषु दत्तमक्षय्यमेते वै पङ्क्तिपावनाः । श्रद्धया ब्राह्मणा ये तु योगधर्ममनुव्रताः ॥ ५७
 धर्माश्रमवरिष्ठास्ते हव्यकव्येषु ते वराः । त्रयोऽपि पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ५८
 पितृभिः सह लोकाश्च यो ह्येतान्पूजयेन्नरः । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ ५९
 प्रथमः सर्वधर्माणां योगधर्मो निगद्यते । अपाङ्केयांस्तु वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ६०
 कितवो मद्यपो यक्ष्मी पशुपालो निराकृतिः । ग्रामप्रेष्यो वार्धुषिको गायनो वणिजस्तथा ॥ ६१
 अगारदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । समुद्रयात्री दुश्कर्मा तैलिकः कूटकारकः ॥ ६२
 पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपत्तिर्गृहे । अभिशस्तस्तथा स्तेनः शिल्पैर्यश्चोपजीवति ॥ ६३
 सूचकः पर्वकारी च यस्तु मित्रेषु द्रुह्यति । गणयाचनकश्चैव नास्तिको वेदवर्जितः ॥ ६४
 उन्मत्तः पण्डकशठौ भ्रूणहा गुह्यतल्पगः । भिषक्जीवः प्रैषणिकः परस्त्री यश्च गच्छति ॥ ६५
 विक्रीणाति च यो ब्रह्म व्रतानि च तपांसि च । नष्टं स्यान्नास्तिके दत्तं कृतघ्ने चैव शंसके ॥ ६६
 यच्च वाणिजके चैव नेह नामुत्र तद्भवेत् । निक्षेपहारिणे चैव कितवे वेदनिन्दके ॥ ६७
 तथा वाणिजके चैव कारुके धर्मवर्जिते । निन्दन्क्रीणाति पण्यानि विक्रीणंश्च प्रशंसति ॥ ६८
 अनृतस्य समावासो न वाणिकश्चाद्धमर्हति । भस्मनीव हुतं हव्यं दत्तं पौनर्भवे द्विजे ॥ ६९
 षष्टिं काणः शतं पण्डैः श्वित्री यावत्पश्यति । पापरोगी सहस्रस्य दातुर्नाशयते फलम् ॥ ७०
 भ्रश्यते सत्फलात्तस्मादाता यस्य तु बालिशः । यो वेष्टितशिरा भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते दक्षिणामुखः ॥ ७१
 सोपानत्कश्च यो भुङ्क्ते यच्च दद्यात्तिरस्कृतम् । सर्वं तदसुरेन्द्राणां ब्रह्मा भागमकल्पयत् ॥ ७२
 श्वानश्च यातुधानाश्च नावेक्षेरन्कथंचन । तस्मात्परिवृत्तिं दद्यात्तिलैश्चान्ववकीरयन् ॥ ७३
 राक्षसानां तिलाः प्रोक्ताः शुनां परिवर्तिताः । दर्शनात्सूकरो हन्ति पक्षपातेन कुक्कुटः ॥ ७४
 रजस्वलानुस्पर्शेन कुड्रो यश्च प्रयच्छति । यस्य मित्रप्रदेयानि श्राद्धानि च हवींषि च ॥
 न प्रीणाति पितृन्देवान्स्वर्गं न च स गच्छति ॥ ७५
 नदीतीरेषु रम्येषु सरित्सु च सरस्सु च । विविक्तेषु च प्रीयन्ते दत्तेनेह पितामहाः ॥ ७६
 न चाशु पातयेज्जातुं न युक्तो वाचमीरयेत् । न च कुर्वीत भुञ्जानो हन्योन्यं मत्सरं तंदा ॥
 अपसव्ये कृते तेन विविधदर्भपाणिना । पित्र्यमानिधनं कार्यमेवं प्रीणाति वै पितृन् ॥ ७८
 अर्नुमत्याऽऽदितो विप्रानग्नौ कुर्याद्द्वयथाविधि । पितृणां निर्वपेद्भूमौ सूर्पे वा दर्भसंस्तरे ॥ ७९
 शुक्लपक्षस्य पूर्वाह्ने श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणैः । कृष्णपक्षेऽपराह्णे तु रौहिणं न विलङ्घयेत् ॥ ८०
 एवमेते महात्मानो महायोगा महाजसः । सदा वै पितरः पूज्या द्रष्टारो देशकालयोः ॥ ८१
 पितृभक्तिरतो नित्यं योगं प्राप्नोत्यनुत्तमम् । ध्यानेन मोक्षं गच्छन्ति हित्वा कर्म शुभाशुभम् ॥ ८२
 यज्ञहेतोर्दुष्टं मोहयित्वा जगत्तदा । गुहायां निहतं योगं कश्यपेन महात्मना ॥ ८३

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. श्रद्धया । घ. ड. श्राद्धया २ घ. 'था । अङ्गार' । ३ ग. घ. ड. शिल्पं यश्चो' । ४ ग. ड. 'तः पण्ड' ।
 ५ ख. पण्डः घ. शण्डः । ख. घ. कार्याः । ६ ख. ग. घ. ड. 'वृत्तं तथा । ७ क. ख. घ. 'नाच्छक' । ८ ग. ड.
 'क्षवाते' । ९ ख. 'तु नायुक्तां वा' । १० ख. सदा । ११ ख. घ. ड. 'नुमान्याऽऽदि' । १२ ख. 'मौ सर्वपान्दर्भ' ।
 १३ घ. 'णः । पितृपक्षे । १४ घ. ड. पूज्याः सदा' ।

[अ०८३श्लो०८४-१०९]

वायुपुराणम् ।

३०५

(श्राद्धकल्पः)

अमृतं गुह्यमुद्धृत्य योगं योगविदांवर । प्रोक्तं सनत्कुमारेण मेहान्तं धर्मशाश्वतम् ॥ ८४
 देवानां परमं गुह्यमृषीणां च परायणम् । पितृभक्त्या प्रयत्नेन पितृभक्तैश्च नित्यशः ॥ ८५
 तं च योगं समासेन पितृभक्तस्तु कृत्स्नशः । प्रयत्नात्प्राप्तुयात्तत्र सर्वमेव न संशयः ॥ ८६
 यस्मै श्राद्धानि देयानि यच्च दत्तं महाफलम् । येषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥
 येषु च स्वर्गमाप्नोति तत्ते प्रोक्तं ससंग्रहम् ॥ ८७

बृहस्पतिरुवाच—

श्रुत्वैवं श्राद्धकल्पं तु योऽसूयां कुरुते नरः । स मज्जेन्नरके घोरे नास्तिकस्तमसाऽऽवृत्तः ॥ ८८
 महारोगावसायस्तु स यः संयतमानसः । वेदाश्रमान्मुक्तचित्तः कुम्भीकानधिगच्छति ॥
 जिह्वाछेदं स्तेनमेत्य प्राप्तुमुस्तेन चैव ह ॥ ८९

सीदन्ति ते सागरे लोष्टभूता योगद्विषः स्थास्यन्ते यावदुर्वी ॥

तस्माच्छ्राद्धे धर्म उद्दिष्ट एष नित्यं कार्यः श्रद्धधानेन पुंसा ॥ ९०

परिवादो न कर्तव्यो योगिनां च विशेषतः । परिवादात्कृमिभूत्वा तत्रैव परिवर्तते ॥ ९१

योगं परिवदेद्यस्तु ध्यानिनां पोषकारणम् । स गच्छेन्नरकं घोरं श्रोता यश्च न संशयः ॥ ९२

आवृतं तमसा सर्वं नरकं घोरदर्शनम् । योगीश्वरपरीवादान्निश्चयं याति मानवः ॥ ९३

योगेश्वराणामाक्रोशं शृणुयाद्यो यतात्मनाम् । स हि कालं चिरं मज्जेत्कुम्भीपाके न संशयः ॥

मनसा कर्मणा वाचा द्वेषं योगिषु वर्जयेत् । प्रेत्यान्त्यं तत्फलं भुङ्क्ते इह चैव न संशयः ॥ ९५

न पारगो विन्दति पारमात्मनस्त्रिलोकमध्ये चरति स्वकर्मभिः ।

ऋचो यजुः साम तदङ्गपारगो विकारमेवं ह्यनवाप्य सीदति ॥ ९६

विकारपारः प्रकृतेश्च पारगस्त्रयीगुणानां त्रिगुणान्तपारगः ।

तत्त्वं चतुर्विंशतियोगपारंगः स पारगो यस्त्वयनान्तपारगः ॥ ९७

कृत्स्नं यथा तत्त्वाविसर्गमात्मनस्तथैव भूयः प्रलयं सदाऽऽत्मनः ।

प्रत्याहरेद्योगवलेन योगवित्स सर्वपारक्रमयानगोचरः ॥ ९८

वेदस्य वेदिता यो वै वेद्यं विन्दति योगवित् । तं वै वेदविदं प्राहुस्तं प्राहुर्वेदपारगम् ॥ ९९

वेद्यं च वेदितव्यं च विदित्वा वै यथाविधि । एवं वेदविदं प्राहुस्ततोऽन्ये वेदचिन्तकाः ॥

यज्ञान्वेदांस्तथा कामाञ्ज्ञानानि विविधानि च । प्राप्नोत्यायुः प्रजाश्चैव पितृभक्तो धनानि च ॥

श्राद्धे यः श्राद्धकल्पं वै यस्त्विमं नियतं पठेत् । सर्वाण्येतान्यवाप्नोति तीर्थं दानफलानि च ॥

स यङ्क्लिपावनश्चैव द्विजानामग्रभुग्भवेत् । अध्याप्य वा द्विजान्सर्वान्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ १०३

यश्चैव शृणुयान्नित्यमानन्त्यं स्वर्गमश्नुते । अनसूयो जितक्रोधो लोभमोहविवर्जितः ॥ १०४

तीर्थानां च फलं कृत्स्नं दानादीनां तथैव च । मोक्षोपायो ह्ययं श्रेष्ठः स्वर्गोपायो ह्ययं परः ॥

इह चापि परा तुष्टिस्तस्मात्कुर्वीत यत्नतः ॥ १०५

१ ग. ड. 'वरः' । प्रो' । २ क. महत्तद्धर्म' । ३ ख. 'ति । स्तेनसत्याजिह्वाछेदं प्रा' । घ. 'ति । स्तेनमे-
 त्य जिह्वाछेदं प्रा' । ड. 'ति । स्तेनासत्याजिह्वाछेदं प्रा' । ४ घ. 'रिकीर्यते' । ५ ग. ड. 'कारिण' । ६ ख. 'परावादी
 निःसर्गं या' । घ. ड. 'परिवादी निःसर्गं या' । ७ ग. घ. ड. 'त्यानन्तफ' । ८ क. रणं स । ९ ख. ग. घ. ड.
 'थास्थितम् । ए' ।

इमं विधिं यो हि पठेदतन्त्रितः समाहितः संसदि पर्वसंधिषु ।

अपत्यभाग्भवति परेण तेजसा दिवौकसां स व्रजते सलोकताम् ॥ १०६

येन प्रोक्तस्त्वयं कल्पो नमस्तस्मै स्वयंभुवे । महायोगेश्वरेभ्यश्च सदा च प्रणतो ह्यहम् ॥ १०७

इत्येते पितरस्तात देवानामपि देवताः । सप्तस्वेतेषु ते नित्यं स्थानेषु पितरोऽव्यथाः ॥ १०८

प्रजापतिसुता ह्येते सर्वे चैव महात्मनः । आद्यो गणस्तु योगानां स नित्यो योगवर्धनः ॥ १०९

द्वितीयो देवतानां तु तृतीयो देवताऽरिणाम् । शेषास्तु वर्णिनां ज्ञेया इति सर्वे प्रकीर्तिताः ॥

देवास्त्वेतान्यजन्ते वै सर्वेष्वेतेष्ववस्थिताः । आश्रमास्तु यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाक्रमम् १११

वर्णाश्चापि यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाविधि । तथा संकरजाताश्च म्लेच्छाश्चैव यजन्ति वै ११२

पितृंश्च यो यजेद्भक्त्या पितरः पूजयन्ति तम् । पितरः पुष्टिकामस्य प्रजाकामस्य वा पुनः ॥

पुष्टिं प्रजाश्च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ११३

देवकार्यादपि सूनोः पितृकार्यं विशिष्यते । देवतानां हि पितरः पूर्वमाप्यायनं स्वयम् ॥ ११४

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितृणां च परा गतिः । तपसा विप्रकृष्टेन दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ११५

सर्वेषां राजतं पात्रमथवा रजतान्वितम् । पावनं ह्युत्तमं प्रोक्तं देवानां पितृभिः सह ॥ ११६

येषां दास्यन्ति पिण्डांस्त्रीन्वान्धवा नामगोत्रतः । भूमौ कुशोत्तरायां च अपसव्यविधानतः ११७

सर्वत्र वर्तमानांस्ते पिण्डाः प्रीणन्ति वै पितृन् । यदाहारो भवेज्जन्तुराहारः सोऽस्य जायते ११८

यथा गोष्ठे प्रनष्टां वै वत्सो विन्दति मातरम् । तथा तं नयते मन्त्रो जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ॥ ११९

नाम गोत्रं च मन्त्रश्च दत्तमन्नं नयन्ति तम् । अपि योनिशतं प्राप्तांस्तृप्तिस्ताननुगच्छति ॥ १२०

एवमेषा स्थिता संस्था ब्रह्मणा परमेष्ठिना । पितृणामादिसर्गस्तु लोकानामक्षयार्थिनाम् ॥ १२१

इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ताश्चैव मयाऽनैवाः ॥ १२२

लोका दुहितरश्चैव दौहित्राश्च सुतास्तथा । दानानि सह शौचेन तीर्थानि च फलानि च १२३

अक्षयत्वं द्विजाश्चैव यायावरविधिस्तथा । प्रोक्तं सर्वं यथान्यायं यथा ब्रह्माऽब्रवीत्पुरा ॥ १२४

बृहस्पतिरुवाच—

इत्येतदङ्गिराः प्राह ऋषीणां शृण्वतां तदा । पृष्ठस्तु संशयं सर्वं पितृणां प्राह संसदि ॥ १२५

सत्रे वै वितते पूर्वं तदा वर्षसहस्रिके । यस्मिन्गृहपतिर्ह्यसीद्ब्रह्मा वै देवता प्रभुः ॥ १२६

संवत्सरशतान्पञ्च तत्रोपेता इति श्रुतिः । श्लोकाश्चात्र पुरा गीता ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १२७

दीक्षितस्य तदा सत्रे ब्रह्मणः परमात्मनः । तत्रैव जातमत्युग्रं पितृणामक्षयार्थिनाम् ॥

लोकानां च हितार्थाय ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ १२८

सूत उवाच—

एवं बृहस्पतिः पूर्वं पृष्ठः पुत्रेण धीमता । प्रोवाच पितृवंशं तु यत्तद्वै समुदाहृतम् ॥

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वरुणस्य निबोधत ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७४९१

१ ख. घ. ड. 'व्ययाः । प्र' । २ ख. घ. ड. 'वेषां तु महात्मनाम् । आ' । ३ घ. स्मृतम् । ४ ख. ग. ड. न । ५ घ. 'नय । लो' । ६ घ. 'याज्ञानं य' । ७ क. ख. 'तान्यं च ।

[अ० ८४ श्लो० १-२९]

(श्राद्धकल्पः)

वायुपुराणम् ।

३०७

अथ चतुरशी तितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वरुणवंशवर्णनम् ।

ऋषयश्चैवमुक्तास्तु परं हर्षमुपागताः । परं शुश्रूषवो भूयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रूहि नः परिपृच्छताम् ॥ २

एवमुक्तस्ततः सूतस्तथाऽसौ लोमहर्षणः । शुश्रूषामुत्तराख्याने ऋषीणां वाक्यकोविदः ॥ ३

आख्यानकुशलो भूयः परं वाक्यमुवाच ह ।

सूत उवाच—

ब्रुवतो मे निबोधस्व ऋषिराह यथा मम ॥ ४

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ५

वरुणस्य पत्नी सामुद्री शुनादेवीत्युदाहृता । तस्याः पुत्रौ कलिर्वैद्यः सुता च सुरसुन्दरी ॥ ६

कलिपुत्रौ महावीर्यौ जयश्च विजयश्च ह । वैद्यपुत्रौ घृणिश्चैव मुनिश्चैव महाबलौ ॥ ७

प्रजानामनुकामानामन्योन्यस्य प्रभक्षिणौ । भक्षयित्वा तावन्योन्यं त्रिनाशं समवापतुः ॥ ८

कलिः सुरायां संजज्ञे तस्य पुत्रो मदः स्मृतः । त्वाष्ट्री हिंसा कलेर्भार्या ज्येष्ठा या निकृतिः स्मृता असूतान्यान्कलेः पुत्राश्चतुरः पुरुषादकान् । नाकं विघ्नं च विख्यातं सद्रमं विधमं तथा ॥ १०

अशिरस्कस्तयोर्विघ्नो नाकश्चैवाशरीरवान् । सद्रमश्चैकहस्तोऽभूद्विधमश्चैकपात्स्मृतः ॥ ११

सद्रमस्य तथा पत्नी तामसी पूतना स्मृता । रेवती विधमस्यापि तयोः पुत्राः सहस्रशः ॥ १२

नाकस्य शकुनिः पत्नी विघ्नस्य च अयोमुखी । राक्षसास्तु मर्हाशीर्षाः संध्याद्वयविचारिणः ॥ १३

रेवतीपूतनापुत्रा नैर्ऋता नामतः स्मृताः । ग्रहास्ते राक्षसाः सर्वे बालानां तु विशेषतः ॥

स्कन्दस्तेषामधिपतिर्ब्रह्मणोऽनुमते प्रभुः ॥ १४

बृहस्पतेर्या भगिनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृत्स्नमसक्ता चरते सदा ॥ १५

प्रभासस्य तु सा भार्या वसूनामष्टमस्य तु । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥

त्वष्टा विराजो रूपाणां धर्मपौत्र उदारधीः । कर्ता शिल्पसहस्राणां त्रिदशानां च वास्तुकृत् ॥ १७

यः सर्वेषां विमानानि देवतानां चकार ह । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पं महात्मनः ॥ १८

प्रैहादी विश्रुता तस्य त्वष्टुः पत्नी विरोचना । विरोचनस्य भगिनी माता त्रिशिरसस्तु सा ॥ १९

देवाचार्यस्य महतो विश्वकर्माऽस्य धीमतः । विश्वकर्मात्मजश्चैव विश्वकर्मा मयः स्मृतः ॥ २०

सुरेणुरिति विख्याता स्वसा तस्य यवीयसी । त्वाष्ट्री सा सवितुर्भार्या पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥

असूत तपसा सा तु मनुं ज्येष्ठं विवस्वतः । यमौ पुनरसूतासौ यमं च यमुनां च ह ॥ २२

सा तु गत्वा कुरूदेवी वडवारूपधारिणी । सवितुश्चाश्वरूपस्य नासिकाभ्यां तु तौ स्मृतौ ॥

असूत सा महाभागा त्वन्तरीक्षेऽश्विनौ किल । नासत्यं चैव दत्तं च मार्तण्डस्याऽऽत्मजाबुधौ

ऋषय ऊचुः—

कस्मान्मार्तण्ड इत्येष विवस्वानुच्यते बुधैः । किमर्थं साऽश्वरूपा वै नासिकाभ्यामसूयत ॥

एतद्वेदितुमिच्छामस्तत्त्वं विब्रूहि पृच्छताम् ॥

२५

१ ड. शुभादे । २ ख. ग. घ. ड. 'हावीर्याः सं' । ३ ड. प्राह्लादी ।

सूत उवाच—

चिरोत्पन्नमतिर्भिन्नमण्डं त्वष्टा विदारितम् । दृष्ट्वा गर्भवधाद्भीतः कश्यपो दुःखितोऽभवत् ॥
 अण्डे द्विधाकृते त्वण्डं दृष्ट्वा त्वष्टारमब्रवीत् । नैतदण्डं भवान्नूनं मार्तण्डस्त्वं भवानघ ॥ २७
 न खल्वयं मृतोऽण्डस्थ इति स्नेहात्पिताऽब्रवीत् । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नामान्वर्थमुदाहरत् ॥ २८
 यन्मार्तण्डो भवेत्युक्तः पित्राऽण्डे वै द्विधा कृते । तस्माद्विवस्वान्मार्तण्डः पुराणज्ञैर्विभाष्यते २९
 ततः प्रजाः प्रवक्ष्यामि मार्तण्डस्य विवस्वतः । विजज्ञे सवितुः संज्ञाभार्यायां तु त्रयं पुरा ॥ ३०
 मैनुर्यवीयान्सावर्णिः संज्ञायां च तथाऽश्विनौ । शनैश्चरश्च सप्तैते मार्तण्डस्याऽऽत्मजाः स्मृताः ॥
 विवस्वान्कश्यपाज्जज्ञे दाक्षायण्यां महायशाः । तस्य भार्याऽभवच्चाष्ट्री महादेवी विवस्वतः ॥
 सुरेणुरिति विख्याता पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥ ३२
 सा तु भार्या भगवतो मार्तण्डस्यातितेजसः । नातुष्यद्भर्तृरूपेण रूपयौवनशालिनी ॥ ३३
 आदित्यस्य हि तद्रूपं मार्तण्डस्य हि तेजसा । गात्रेषु प्रतिरुद्धं वै नातिक्रान्तमिवाभवत् ॥ ३४
 न खल्वयं मृतो हण्डे इति स्नेहात्तमब्रवीत् । अज्ञानः कश्यपः स्नेहान्मार्तण्ड इति चोच्यते ॥
 तेजस्त्वभ्यधिकं तस्य नित्यमेव विवस्वतः । येनापि तापयामास त्रीँल्लोकान्कश्यपात्मजः ॥ ३५
 त्रीण्यपत्यानि संज्ञायां जनयामास वै रविः । द्वौ सुतौ तु महावीर्यौ कन्यां कालिन्दिमेव च ॥
 मनुर्विवस्वतो ज्येष्ठः श्राद्धदेवः प्रजापतिः । ततो यमो यमी चैव यमजौ संवभृवतुः ॥ ३८
 शातवर्णं तु तद्रूपं दृष्ट्वा संज्ञा विवस्वतः । असहन्ती स्वकां छायां सवर्णां निर्ममे पुनः ॥ ३९
 महीमयी तु सा नारी तस्याश्छायासमुद्रता । प्राञ्जलिः प्रयता भूत्वा पुनः संज्ञामभाषत ॥ ४०
 वदस्व किं मया कार्यं सा संज्ञा तामथाब्रवीत् । अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥
 त्वयेह भवने मह्यं वस्तव्यं निर्विशङ्कया । इमौ च बालकौ मह्यं कन्या च वरवर्णिनी ॥ ४२
 भर्त्रे वै नैवमाख्येयमिदं भगवते त्वया । एवमुक्ताऽब्रवीत्संज्ञां संज्ञां या पार्थिवी तु सा ॥ ४३
 आकेशग्रहणादेवि आशयं नैव कर्हिचित् । आख्यास्यामि मतं तुभ्यं गच्छ देवि स्वमालयम् ॥
 समाधाय च तां संज्ञा तथेत्युक्ता तया च सा । त्वष्टुः समीपमगमद्भीडितेव तपस्विनी ॥ ४५
 पिता तामागतं दृष्ट्वा क्रुद्धः संज्ञामथाब्रवीत् । भर्तुः समीपं गच्छ त्वं मा जुगुप्स दिवाकरम् ॥
 सैवमुक्ता तदा पित्रा नियुक्ता च पुनः पुनः । वर्षाणां तु सहस्रं वै वसति स्म पितुर्गृहे ॥ ४७
 भर्तुः समीपं गच्छ त्वं नियुक्ता च पुनः पुनः । अगमद्दृढवा भूत्वाऽऽच्छाद्य रूपमनिन्दिता ॥
 उत्तरान्सा कुरुन्वात्वा तृणान्यथ चचार सा ॥ ४८
 द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिन्त्य ताम् । आदित्यो जनयामास पुत्रावादित्यवर्चसौ ॥
 पूर्वजस्य मनोस्तुल्यौ सादृश्येन तु तौ प्रभुः । श्रुतश्रवं तु धर्मज्ञं श्रुतकर्माणमेव च ॥ ५०
 श्रुतश्रवा मनुः सोऽपि सावर्णिर्वै भविष्यति । श्रुतकर्मा तु विज्ञेयो ग्रहो वै यः शनैश्चरः ॥ ५१
 मनुरेवाभवत्स वै सार्वर्ण्य इति बुध्यते । संज्ञा तु पार्थिवी सा वै स्वस्य पुत्रस्य वै तदा ॥ ५२

१ ख. घ. ड. 'त्युक्तस्त्वण्डाःसोण्डो द्विधा कृतः । त° । २ ख. घ. ड. 'वितुर्भार्या संज्ञाऽपत्यास्तु त्रीन्पुरा ।

३ ख. घ. ड. मनुं यवीयसं चैव सावर्णिं च त । ४ क. 'ज्ञायाः पा' । ५ क. प्रभु । ६ क. ग. 'वर्ग्य इ' । ७ ख.

घ. ड. 'ति चोच्यते ।

[अ०८४श्लो०१३-८२]

वायुपुराणम् ।

३०९

(श्राद्धकल्पः)

चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेषु वै । मनुस्तच्चाक्षमत्सर्वं यमस्तद्वै न चाक्षपत् ॥ ५३
 बहुशो यस्य मानस्तु (अवमानितश्च बहुशः) सापत्न्यादतिदुःखितः ।
 तां वै रोषाच्च बाल्याच्च भाविनोऽर्थस्य वै बलात् ॥ ५३
 पदा संतर्जयामास संज्ञां वैवस्वतो यमः । सा शशाप ततः क्रोधात्सवर्णा जननी यमम् ॥ ५४
 पदा तर्जयसे यस्मात्पितृभार्या यशस्विनीम् । तस्मात्तवैष चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ ५५
 यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः । मनुना सह धर्मात्मा पितुः सर्वं न्यवेदयत् ॥ ५६
 भृशं शापभयोद्विग्नः संज्ञावाक्यैर्विनिर्जितः । बाल्याद्वा यदि वा मोहान्मां भवांस्त्रातुमर्हति ॥
 शप्तोऽहमस्मि लोकेश जनन्या तपतां वर । तव प्रसादो नस्त्रातु ह्येतस्मान्महतो भयात् ॥ ५८
 विवस्वानेवमुक्तस्तु यमं प्रोवाच वै प्रभुः । असंशयं पुत्र महद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ ५९
 येन त्वामाविशत्क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं मातुर्वचस्तव ॥ ६०
 किमयो मांसमादाय यास्यन्ति तु महीं तव । ततः पादं महाप्राज्ञ पुनः संप्राप्यसे सुखम् ॥ ६१
 कृतमेवं वचः सत्यं मातुस्तव भविष्यति । शापस्य परिहारेण त्वं च त्रातो भविष्यसि ॥ ६२
 आदित्यस्त्वब्रवीत्संज्ञां किमर्थं तनयेषु वै । तुल्येष्वप्यधिकः स्नेह एकस्मिन्क्रियते त्वया ॥ ६३
 सा तत्परिहरन्ती वै नाऽऽवचक्षे विवस्वतः । आत्मना स समाधाय योगं तथ्यमपश्यत् ॥ ६४
 तां शप्तुकामो भगवान्नाशाय कुपितः प्रभुः । सा तत्सर्वं यथातत्त्वमावचक्षे विवस्वतः ॥ ६५
 विवस्वानथ तच्छ्रुत्वा क्रुद्धस्त्वष्टारमभ्ययात् । त्वष्टा तु तं यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥
 निर्दग्धुकामं रोषेण सान्त्वयामास वै शनैः । तत्राति तेजसा युक्तमिदं रूपं न शोभते ॥ ६७
 असहन्ती तु तत्संज्ञा वने चरति शीङ्गले । द्रक्ष्यते तां भवानद्य स्वां भार्या शुभचारिणीम् ॥
 श्लाघ्यां यौवनसंपन्नां योगमास्थाय गोपते । अनुकूलं भवेदेवं यदि स्यात्समर्थो मतः ॥ ६९
 रूपं निर्वर्तयेऽयं ते आद्यं श्रेष्ठमरिदम् । रूपं विवस्वतस्त्वासीत्तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ ७०
 तेनासौ व्रीडितो देवो रूपेण तु दिवस्पतिः । तस्मात्त्वष्टा स चक्रं तु बहु मेने महातपाः ॥ ७१
 अनुज्ञातस्ततस्त्वष्टा रूपनिवर्तनाय तु । ततोऽभ्युपगमात्त्वष्टा मार्तण्डस्य विवस्वतः ॥ ७२
 भ्रमिमारोप्य तच्चेजः शातयामास तस्य वै । तत्तु निर्भासितं तेजस्तेजसाऽपहृतेन तु ॥ ७३
 कान्तात्कान्ततरं द्रष्टुमशुभं शुशुभे ततः । ददर्श योगमास्थाय स्वां भार्या वडवां तथा ॥ ७४
 अदृश्यां सर्वभूतानां तेजसा नियमेन च । अश्वरूपेण मार्तण्डस्तां मुखे समभावयत् ॥ ७५
 मैथुनाय विचेष्टन्ती परपुंसोपशङ्कया । सा तन्निरधमच्छुक्रं नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ ७६
 देवौ तस्मादजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ । नासत्यश्चैव दत्तश्च स्मृतौ द्वावश्विनाविति ॥ ७७
 मार्तण्डस्य सुतावेतावष्टमस्य प्रजापतेः । तां तु रूणे कान्तेन दर्शयामास भास्करैः ॥ ७८
 सा तं दृष्ट्वा तदा भार्या तुतोष च मुमोह च । यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः ॥ ७९
 धर्मेण रञ्जयामास धर्मरार्जस्ततस्तु सः । सोऽलभत्कर्मणा तेन शुभेन परमद्युतिः ॥ ८०
 पितृणामाधिपत्यं च लोकपालत्वमेव च । मनुः प्रजापतिस्त्वेवं सावर्णः स महायशाः ॥ ८१
 भौव्यसौ नागते तस्मिन्मनुः सावर्णिकेऽन्तरे । मेरुपृष्ठे सुरम्ये वै अद्यापि चरते प्रभुः ॥ ८२

१ क. ग. शाङ्गले । २ ग. घ. ड. 'मयं मतम् । रु' । ३ ख. ग. 'निर्वर्त' । ४ ख. ग. घ. ड. 'रः स तां द' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. भार्या । ६ ग. 'जस्तुत' । ७ ख. घ. ड. भाव्यः सोऽना । ८ ख. घ. ड. 'ष्टे तपो घोरमया' ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टा तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥ ८३
 महाप्रतिहतं युद्धे दानवप्रतिवारणे ॥
 यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेष्ठा यमुना लोकभाविनी ॥ ८४
 यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८५
 इदं तु जन्म देवानां शृणुयाद्वा पठेत् वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजसाम् ॥
 आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥ ८६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतोत्पत्तिवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १
 तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विप्राः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २
 मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नव पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३
 इक्ष्वाकुर्नहुषश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्रांशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥
 करूषश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥ ४
 ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तुं निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तत ॥ ५
 अथाकरोत्पुत्रकामः परामिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोरंशे मनुराहुतिमावपत् ॥ ६
 तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ॥ ७
 तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८
 धर्मयुक्तमिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९
 तयोः सकाशं यास्यामि मानो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिकमागमत् ॥ १०
 गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोर्जाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥
 मनुर्नैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतीं साध्वीमिडामाश्रित्य तावुभौ ॥ १२
 देवौ च मित्रावरुणाविदं वचनमूचतुः । अनेन तव धर्मज्ञे प्रश्रयेण दमेन च ॥ १३
 सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवर्णिनि । आवयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्या प्रयास्यसि ॥
 सुद्युम्न इति विख्यातिस्त्रिषु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैशविवर्धनः ॥ १५
 मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६
 बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्त्रिता । सोमपुत्राद्वधुधाच्यास्या ऐलो जज्ञे पुरुरवाः ॥ १७
 बुधात्सा जनयित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

१ क. 'ष्टा तु ते' । २ ख. ग. घ. ङ. 'रणम् । य' । ३ ख. 'न भगवै' । ४ ग. ङ. 'स्तु प्रवो' । ५ ख. घ. 'संहनना' । ६ ख. ङ. 'मनो' । ७ क. ग. च । ८ ख. घ. ङ. 'भागमगमत्पुनः सा' ।

[अ० ८५-८६ श्लो० १९-२८।१-९] वायुपुराणम् ।

३११

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम्)

उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्वस्तथैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताश्वस्य पश्चिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टे मनौ तस्मिन्प्रजाः सृष्ट्वा दिवाकरः । दशधा तदधत्क्षेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समामुयात् । कन्याभावात्तु सुद्युम्नो नैनं भागमवामुयात् ॥

२१

वशिष्ठवचनाच्चाऽऽसीत्प्रतिष्ठा नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुरुषवसे प्रादाद्राष्ट्रं प्राप्य महायशाः । मानवेभ्यो महाभागा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवी प्रियहेतोः प्रियं प्रिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संप्रवेक्ष्यति ॥

भविष्यति ध्रुवं नारी सा तुल्याप्सरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यप्सरसो यथा ॥

२६

उभावनेन प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रुद्रेः स्त्रीभावमास्थिते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युम्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवप्रसादाच्च गाणपत्यमवामुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः सृष्टिकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ षडशीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुपुत्राणां विस्तरेण निबोधत । पृषध्रो हिंसयित्वा तु गुरोर्गर्गवमभक्षयत् ॥

१

शापाच्छूद्रत्वमापन्नश्चयवनस्य महात्मनः । करुष्यस्य तु कारुषाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सहस्रक्षत्रियगणविक्रान्तः संवभूव ह । नाभागोऽरिष्टपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्प्रांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीमान्क्षुण्डो नाम महायशाः ॥

५

क्षुण्डस्य विंशः पुत्रस्तु प्रतिर्मानं वभूव ह । विंशपुत्रस्तु कल्याणो विविंशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविंशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्धमस्तस्यपुत्रस्त्रेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्धमसुतश्चापि आविक्षिन्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्पितरं गुणवत्तया ॥

८

मनुजो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह बान्धवैः ॥

९

* अत्राऽऽर्षत्वादाकारैकादेशभावः ।

१ ख. घ. ड. वितता । २ क. दिक्षु वा । ग. ड. दिक्पूर्वा तु च रा । ३ घ. ड. 'छाने म' । ४ ख. ग. घ. ड. 'द्राज्यं प्रा' । ५ ख. ग. घ. भागस्त्री । ६ क. ग. घ. 'तः । सहपिशाचैर्भू' । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. 'स्थिते' । ९ क. 'रुषः क्षत्रियो युद्धदुर्मदः । स' । १० घ. ड. 'हस्रं क्षत्रियगणा वि' । ११ क. 'मानव' ।

विवादोऽत्र महानासीत्संवर्तस्य बृहस्पतेः । ऋद्धिं दृष्ट्वा तु यज्ञस्य क्रुद्धस्तस्य बृहस्पतिः ॥ १०
 संवर्तेन हते यज्ञे चुकोप सुभृशं तदा । लोकानां स हि नाशाय दैवतैर्हि प्रसादितः ॥ ११
 मनुचक्षक्रवर्ती स नरिष्यन्तमवाप्तवान् । नरिष्यन्तस्य दायादो राजा दण्डधरो दमः ॥ १२
 तस्य पुत्रस्तु विक्रान्तो राजाऽऽसीद्राष्ट्रवर्धनः । सुधृती तस्य पुत्रस्तु नरः सुधृतिनः सुतः ॥ १३
 केवलस्तस्य पुत्रस्तु बन्धुमान्केवलात्मजः । अथ बन्धुमतः पुत्रो धर्मात्मा वेगवानृपः ॥ १४
 बुधो वेगवतः पुत्रस्तृणबिन्दुर्बुधात्मजः । त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवभूव ह ॥ १५
 कन्या तु तस्य द्रविडा माता विश्रवसो हि सा । पुत्रश्चास्य विशालोऽभूद्राजा परमधार्मिकः ॥ १६
 विशालस्य समुत्पन्ना विशाला येन निर्मिता । विशालस्य सुतो राजा हेमचन्द्रो महाबलः ॥ १७
 सुचन्द्र इति विख्यातो हेमचन्द्रादनन्तरम् । सुचन्द्रतनयो राजा धूम्राश्व इति विश्रुतः ॥ १८
 धूम्राश्वतनयो विद्वान्सृञ्जयः समपद्यत । सृञ्जयस्य सुतः श्रीमान्सहदेवः प्रतापवान् ॥ १९
 कृशाश्वः सहदेवस्य पुत्रः परमधार्मिकः । कृशाश्वस्य महातेजाः सोमदत्तः प्रतापवान् ॥ २०
 सोमदत्तस्य राजर्षेः सुतोऽभूज्जनमेजयः । जनमेजयात्मजश्चैव प्रेमतिर्नाम विश्रुतः ॥ २१
 तृणबिन्दुप्रसादेन सर्वे वैशालका नृपाः । दीर्घायुषो महात्मानो वीर्यवन्तः सुधार्मिकाः ॥ २२
 शर्यातिर्मिथुनं त्वासीदानार्तो नाम विश्रुतः । पुत्रः सुकन्या कन्या च भार्या या च्यवनस्य तु ॥
 आनार्तस्य तु दायादो रेवो नाम्ना तु वीर्यवान् । आनार्तो विषयो यस्य पुरी चापि कुशस्थली
 रेवस्य रैवतः पुत्रः ककुब्जी नाम धार्मिकः । ज्येष्ठो भ्रातृशतस्याऽऽसीद्राजा प्राप्य कुशस्थलीम् ॥
 कन्यया सह श्रुत्वा च गान्धर्वं ब्रह्मणोऽन्तिके । मुहुर्तं देवदेवस्य मर्त्यं बहुयुगं विभोः ॥ २६
 आजगाम युवा चैव स्वां पुरीं यादवैर्वृताम् । कृतां द्वारवर्ती नाम बहुद्वारां मनोरमाम् ॥ २७
 भोजवृष्ण्यन्धकैर्गुप्तीं वसुदेवपुरोगमैः । तां कथां रैवतः श्रुत्वा यथातत्त्वमारिदमः ॥ * २८
 +कन्यां तु बलदेवाय सुव्रतां नाम रेवतीम् । दत्त्वा जगाम शिखरं मेरोस्तपसि संस्थितः ॥
 रेमे रामश्च धर्मात्मा रेवत्या सहितः किल । तां कथामृषयः श्रुत्वा पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ ३०

ऋषय ऊचुः—

कथं बहुयुगे काले व्यतीते सूनन्दन । न जरां रेवतीं प्राप्तां पलितं च कुतः प्रभो ॥ ३१
 मेरुं गतस्य वा तस्य शर्यातेः संततिः कथम् । स्थितां पृथिव्यामद्यापि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 कियन्तो वा सुरगणा गन्धर्वास्तत्र कीदृशाः । यच्छ्रुत्वा रैवतः कालान्मुहूर्तमिव मन्यते ॥ ३३

सूत उवाच—

न जरा क्षुत्पिर्पासा वा न च मृत्युभयं ततः । न च रोगः प्रभवति ब्रह्मलोकगतस्य हि ॥ ३४
 गान्धर्वं प्रति यच्चापि पृष्टस्तु मुनिसत्तमाः । ततोऽहं संप्रवक्ष्यामि याथातथ्येन सुव्रतां ॥ ३५

* अत्रैवाध्यायसमाप्तिः ख. घ. पुस्तकयोः । + कन्यां तु बलदेवाय इत्यारम्य सप्ताशीतितमाध्यायस्यसप्तस-
त्वस्वरं तु य इत्यन्तप्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. ड. 'न्तरः' । सु० २ ख. 'प्रमितिः' । ३ ख. 'सीदनर्तो' । ४ ख. 'मार्ते' । ग. 'गार्त्य' । ५ ख. घ. ड. 'सां वासु' ।
 ६ ख. 'त्वा जगाम ब्रह्मणोऽन्तिकम्' । घ. 'त्वा कथितं वै पुरा सुत' । ७ ड. 'सा रैवतं च ककुब्जिनम्' । मे । ८
 ड. 'पासे वा' । ९ क. 'मि यथा' । १० ग. ड. 'ताः' । सूत उवाच स० ।

[अ०८६ श्लो० ३६-९८]

वायुपुराणम् ।

३१३

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनालक्षणकथनम्)

सूत उवाच—

सप्त स्वरास्त्रयो ग्रामा मूर्च्छनास्वेकविंशतिः । तालाश्चैकोनपञ्चाशदित्येतस्वरमण्डलम् ॥ ३६
 षड्जर्षभौ च गान्धारो मध्यमः पञ्चमस्तथा । धैवतश्चापि विज्ञेयस्तथा चापि निषादवान् ॥ ३७
 सौवीरो मध्यमग्रांमो हरिणास्या तथैव च । स्यात्कलोपैवलोपेता चतुर्थी शुद्धमध्यमा ॥ ३८
 शार्ङ्गी च पावनी चैव दृष्टाका च यथाक्रमम् । मध्यमग्रामिकाः ख्याताः षड्जग्रामं निबोधत ॥
 उत्तरमन्द्रा जननी तथा या चोत्तरायता । शुद्धषड्जा तथा चैव जानीयात्सप्तमीं च ताम् ॥ ४०
 गान्धारग्रामिकांश्चान्यान्कीर्त्यमानान्निबोधत । आग्निष्टोमिकमाद्यं तु द्वितीयं वाजपेयिकम् ॥ ४१
 तृतीयं पौण्ड्रं प्रोक्तं चतुर्थं चाऽऽश्वमेधिकम् । पञ्चमं राजसूयं च षष्ठं चक्रमुवर्णकम् ॥ ४२
 सप्तमं गोसवं नाम महावृष्टिकपष्टमम् । ब्रह्मदानं च नवमं प्राजापत्यमनन्तरम् ॥ ४३
 नागपक्षाश्रयं विद्याद्भोतरं च तथैव च । हयक्रान्तं मृगक्रान्तं विष्णुक्रान्तं मनोहरम् ॥ ४४
 सूर्यक्रान्तं वरेण्यं च मत्तकोकिलैवादिनम् । सावित्रमर्धसावित्रं सर्वतोमद्रमेव च ॥ ४५
 सुवर्णं च भुतन्द्रं च विष्णुवैष्णुवरावुभौ । सागरं विजयं चैव सर्वभूतमनोहरम् ॥ ४६
 हंसं ज्येष्ठं विजानीमस्तुम्बुरुप्रियमेव च । मनोहरमथाद्यं च गन्धर्वानुगतश्च यः ॥ ४७
 अलम्बुषेष्टश्च तथा नारदप्रिय एव च । कथितो भीमसेनेन नागराणां यथा प्रियः ॥ ४८
 विकलोपनीतविनता श्रीराख्यो भार्गवप्रियः । *अभिरम्यश्च शुक्रश्च पुण्यः पुण्यारकः स्मृतः ॥
 विंशतिर्मध्यमग्रामः षड्जग्रामश्चतुर्दश ॥ ४९
 तथा पञ्चदशेच्छन्ति गान्धारग्रामसंस्थितान् । ससौवीरा तु गान्धारी ब्रह्मणा ह्युपगीयते ॥ ५०
 उत्तरादिस्वरस्यैव ब्रह्मा वै देवताऽत्र च । हरिदेशसमुत्पन्ना हरिणास्या व्यजायत ॥
 मूर्च्छना हरिणीस्यैव अस्या इन्द्रोऽधिदैवतम् ॥ ५१
 करोपनीतवितता मरुद्भिः स्वरमण्डले । सा कलोपनता तस्मान्मारुतश्चात्र दैवतम् ॥ ५२
 भृङ्गदेशसमुत्पन्ना मूर्च्छना शुद्धमध्यमा । मध्यमोऽत्र स्वरः शुद्धो गन्धर्वश्चात्र देवता ॥ ५३
 मृगैः सह संचरते सिद्धानां मार्गदर्शने । यस्मात्तस्मात्स्मृता मार्गी मृगेन्द्रोऽस्याश्च देवता ॥ ५४
 सा चाऽऽश्रमसमायुक्ता अनेकान्पौरवाव्रवान् । मूर्च्छना योजना ह्येषा रजसा रजनी ततः ॥
 ताल उत्तरमन्द्रांशः षड्जदैवतकां विदुः । तस्मादुत्तरतालं च प्रथमं स्वायतं विदुः ॥
 तस्मादुत्तरमन्द्रोऽयं देवताऽस्य ध्रुवो ध्रुवम् ॥ ५६
 आयामादुत्तरत्वाच्च धैवतस्योत्तरायणः । स्यादियं मूर्च्छना ह्येवं पितरः श्राद्धदेवताः ॥ ५७
 शुद्धषड्जस्वरं कृत्वा यस्मादग्निं महर्षयः । उपतिष्ठन्ति तस्मात्तं जानीयाच्छुद्धषड्जिकम् ॥ ५८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. ड. 'तानाश्चै' । २ ग. ड. 'ग्रामेह' । ३ ड. 'पनतोपे' । ४ ग. ड. 'निकाश्चान्याः कीर्त्यमाना निः ।
 ५ ड. 'ष्ट बहुसुपर्ण' । ६ ग. ड. 'मं गोस' । ७ ग. ड. 'लनापि सा च जीवनं ह्यपि । सा' । ८ ड. 'सुभद्रं' । ९ ग. 'गाम्बु-
 श्रेष्ठश्च । १० ग. ड. 'णां भयाप्रि' । ११ ग. ड. 'वीरां तु सौवीरी ब्रह्मणो ह्यु' । १२ ग. ड. 'णाश्चैव इन्द्रश्चाध्याप्रि' ।
 १३ ग. 'नीता विचिता मं' । ड. 'नीताविचिता मं' । १४ क. 'मनुदे' । १५ ड. 'स्याधिदैवतम् । सा । १६ ग. ड. 'षा
 स्वाद्रज' । १७ ग. ड. 'तानि उ' । १८ ग. ड. 'तायां च । १९ ग. 'स्वायतं' । २० क. 'म् । अपानादु' । २२ ग.
 ड. 'षड्जस्व' ।

यः सतां मूर्छनां कृत्वा पञ्चमस्वरको भवेत् । यक्षीणां मूर्छना सा तु याक्षिका मूर्छना स्मृता ॥
 नागदृष्टिषिषा गीता नोपसर्पन्ति मूर्छनाम् । भवेन्तीव हता ह्येते ब्रह्मणा नागदेवताः ॥
 (*अहीनां मूर्छना ह्येषा वरुणश्चात्र देवता । +जलाधिपेन दृष्टा स्यादप्सु लीला तथैव च ॥
 शकुन्तकानां कृत्वा च उपेगायन्ति किनराः । उत्तमा मूर्छना तस्मात्पक्षिराजोऽत्र देवता ॥ ६२
 [×मनो मन्दयती तेषां मूर्छना मन्दनीत्यपि । ऋषीणां स्नातकानां च विश्वे देवात्र(स्तु)दैवतम् ॥
 अश्वक्रमंतकतावा रमन्ते वाऽत्र वाजिनः । अश्वक्रन्तेति नित्या वै अश्विनी वाऽत्र दैवतम्] ॥
 + गान्धाररागशब्देन गां धारयतेऽर्थतः । तस्माद्विशुद्धगान्धारी गन्धर्वश्चाधिदैवतम् ॥ ६५
 गान्धारानन्तरं गत्वा सृष्ट्यं मूर्छना यतः । तस्मादुत्तरगान्धारी वसवश्चात्र देवताः ॥ ६६
 सेयं^१ खलु महाभूता पितामहमुपस्थिता । षड्जेयं मूर्छना तस्मात्स्मृता ह्यनलदेवता) ॥ ६७
 दिव्येयं चाऽऽयता तेन मन्दपृष्ठा च मूर्छने । निवृत्तगुणनामानं पञ्चमं चात्र दैवतम् ॥ ६८
 पूर्णाः सप्त स्वरा ह्येवं मूर्छनाः संप्रकीर्तिताः । नानासाधारणाश्चैव षडेर्वा^२नुविदस्तथा ॥ ६९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्छनालक्षणकथनं नाम

षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७६७४

अथ सप्ताशीतितमोऽध्यायः।

गीतालंकारनिर्देशः ।

पूर्वाचार्यमतं बुद्ध्वा प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः । त्रिशतं वै अलंकारास्तान्मे निगदतः गृणु ॥ १
 अलंकारास्तु वक्तव्याः स्वैः स्वैर्वर्णैः प्रहेतवः । संस्थानयोगैश्च तथा पदानां चान्ववेक्षया ॥ २
 वाक्यार्थपदयोगार्थैरलंकारस्य पूरणम् । पदानि गीतकस्याऽऽहुः पुरस्तात्पृष्ठतोऽथवा ॥ ३
 स्थानानि त्रीणि जानीयादुरः कण्ठः शिरस्तथा । एतेषु त्रिषु स्थानेषु प्रवृत्तो विधिरुत्तमः ॥ ४
 चत्वारः प्रकृतौ वर्णाः प्रविचारश्चतुर्विधः । विकल्पमष्टधा चैव देवाः षोडशधा विदुः ॥ ५
 स्थायी वर्णः प्रसंचारी तृतीयमवरोहणम् । आरोहणं चतुर्थं तु वर्णं वर्णविदो विदुः ॥ ६
 तत्रैकः संचरस्थायी सचरौस्तु चरीर्भवन् । अथ रोहणवर्णानामवरोहं विनिर्दिशेत् ॥ ७
 आरोहणेन चाऽऽरोहवर्णं वर्णविदो विदुः । एतेषामेव वर्णानामलंकारान्निबोधत ॥ ८
 अलंकारास्तु चत्वारः स्थापनी क्रमैरेजिनः । प्रमादश्चाप्रमादश्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ९
 विस्वरोष्ट्रकलाश्चैव स्थानादेकान्तरं गीताः । आवर्तस्याक्रमोत्पत्ती द्वे कार्ये परिणामतः ॥ १०

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं क. पुस्तके । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । † एतदर्थस्थान इदमर्थं गांधारयते शब्देन गांधारेत्यत्र वा पुनरिति ड. पुस्तके ।

१ ग. ड. सभां मूर्छनां श्रुत्वा यश्च मत्सरं । २ ड. 'तु' पक्षिणां मूर्छनां श्रुत्वा पक्षिं । ३ ग. नागाहं ।
 ड. नागादृष्टिमुखीगीतां नो । ४ ग. वभीतकृतो ह्येते ब्राह्मणा नां । ५ क. 'पमां' यान्ति । ६ ड. 'यं पक्षे खलु दृढा'
 पि । ७ ड. दिव्यं पञ्चायतानेन । ८ ग. ड. 'वाऽत्र वि' । ९ क. ड. 'था पादा' । १० ग. पादानि । ११ ग. वर्णं प्र'
 ड. वर्णम् । १२ ग. ड. 'म्' । अरो । १३ क. 'रास्तव' । १४ ग. ड. 'भवेत्' । अ' । १५ ग. ड. 'रोहीव' । १६ ग.
 मोजि । १७ ग. ड. गतः । १८ ग. 'भोलक्ष्मि' ।

[अ० ८७ श्लो० ११-३३]

वायुपुराणम् ।

३१५

(गीतालंकारनिर्देशः)

- कुमारमपरं विद्याद्विस्तरं वमनं गतम् । एष वै चोप्यपाङ्गस्तु कुंतारेकः कलाधिकः ॥ ११
- श्येनस्त्वैकान्तरे जातः कलामात्रान्तरे स्थितः । तस्मिंश्चैव स्वरे वृद्धिस्तिष्ठते तद्विलक्षणा ॥ १२
- श्येनस्तु अपरोहस्तु उत्तरः परिकीर्तितः । कलाकलप्रमाणाच्च सविन्दुर्नाम जायते ॥ १३
- विन्दुरेककला कार्या वर्णान्तस्थायिनी भवेत् । विपर्ययस्वरोऽपि स्याद्यस्य दुर्घटितोऽपि न ॥
- एकान्तरां तु वाद्यं तु षड्जतः परमः स्वरः । आक्षेपास्कन्दनं कार्यं काकस्येवोच्चपुष्कलम् ॥ १५
- संतरौ तौ तु संचायौ कार्यं वा कारणं तर्था । आक्षिप्रमवरोह्यापि प्रोक्षमर्थस्तथैव च ॥ १६
- दशं च कलास्थानमेकान्तरगतं ततः । (* प्रेङ्खोलितमलंकारमेवं स्वरसमन्वितम् ॥ १७
- स्वरसंक्रामकाच्चैव ततः प्रोक्तं तु पुष्कलम् । प्रक्षिप्तमेव कलया पादानीतरयो भवेत् ॥) १८
- द्विकलं वा यथा भूतं यत्तद्वासितमुच्यते । उच्चारद्विस्वरारूढा तथा चाष्टस्वरान्तरम् ॥ १९
- यस्तु स्यादवरोहो वा तारतो मन्द्रतोऽपि वा । एकान्तरहिता ह्येते तमेव स्वरमन्ततः ॥ २०
- मक्षिप्रच्छेदनो नाम चतुष्कलगणः स्मृतः । अलंकारा भवन्त्येते त्रिंशद्ये वै प्रकीर्तिताः ॥
- वर्णस्थानप्रयोगेण कलामात्राप्रमाणतः ॥ २१
- संस्थानं च प्रमाणं च विकारो लक्षणं तथा । चतुर्विधमिदं ज्ञेयमलंकारप्रयोजनम् ॥ २२
- यथाऽऽत्मनो ह्यलंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः । वर्णमेवाप्यलं कर्तुं विषमं ह्यात्मसंभवात् ॥ २३
- नानाभरणसंयोगाद्यथा नार्या विभूषणम् । वर्णस्य चैवालंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः ॥ २४
- न पादे कुण्डले दृष्टे न कण्ठे रसना तर्था । एवमेव ह्यलंकारो विपर्यस्तो विगर्हितः ॥ २५
- क्रियमाणोऽप्यलंकारो रागं यश्चैव दर्शयेत् । यथोद्दिष्टस्य मार्गस्य कर्तव्यस्य विधीयते ॥ २६
- लक्षणं पर्यवस्यापि वर्णिकाभिः प्रवर्तनम् । याथातथ्येन वक्ष्यामि मासोद्भवमुखोद्भवे ॥ २७
- त्रयोविंशत्यशीतिस्तु तेषामेतद्विपर्ययः । षड्जपक्षोऽपि तत्त्वादौ मध्यो हीनस्वरो भवेत् ॥ २८
- षड्जमध्यमयोश्चैव ग्रामयोः पर्ययस्तथा । मौनो योत्तरमन्दस्य षड्वात्राविकस्य च ॥ २९
- स्वरालं प्रत्ययश्चैव सर्वेषां प्रत्ययः स्मृतः । अनुगम्य बहिर्गीतं विज्ञातं पञ्चदैवतम् ॥ ३०
- गोरूपाणां पुरस्तात्तु मध्यमांशस्तु पर्ययः । तयोर्विभागो गीतानां लार्घ्यमार्गसंस्थितः ॥ ३१
- अनुपङ्गं मयोद्दिष्टं स्वसारं च स्वरान्तरम् । पर्ययः संप्रवर्तेत सप्तस्वरपदक्रमम् ॥ ३२
- गान्धरांशेन गीयन्ते चत्वारि मद्रकानि च । पञ्चमो मध्यमश्चैव धैवते तु निषादजैः ॥
- षड्जर्षमैश्च जानीमो मद्रकैष्वेव नान्तरे ॥ ३३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ड. 'मारं सपरं विद्याद्विस्तरं च मनागं' । २ ग. ड. 'चास्यपा' । ३ ग. कुनारं । ४ ड. कुलोरं ।
 ग. 'कः कुल' । ५ ग. 'लामात्रितरे' । ६ ग. ड. 'क्षणम्' । श्ये । ७ ग. ड. 'यिनो भ' । ८ ड. 'तो नमः' । ए' ।
 ९ ग. 'न्तधातुराज्यं तु खड्गान्तः प' । १० ड. 'राच राज्यस्तु खड्गान्तः प' । ११ ड. 'रः' । अक्षेपमं स्कन्दनं-
 कार्यं काकस्यो यच्च । १२ ड. 'था' । अक्षिप्तम् । १३ क. 'यं तथै' । १४ ड. 'स्वरास्वरं च संक्रामकाप्रयोज्य तु' ।
 १५ ड. 'दानान्तयो भ' । १६ ग. ड. 'तद्वाषित' । १७ ग. 'रात्पराम्' । यं । ड. 'रात्परं' । १८ ग. ड. 'म्' ।
 वायः स्या' । १९ ग. ड. 'रस्तं ततः' । २० ग. ड. 'विभूषा ह्यात्मसंभवः' । न । २१ क. 'यथा' । २२ क. 'म्' । याथा' ।
 २३ ग. ड. 'मातो यो' । २४ ड. 'स्य षड्वोऽत्र वि' । २५ ग. 'म्' । नगोनां पुं । २६ ग. ड. 'वण्ये मा' । २७ ग.
 'यतिः' । अं । २८ ग. ड. 'न्नामं मध्यमं चैव' ।

द्वे चापरान्तिके विद्याद्वयशुद्धाष्टकस्य तु । प्राकृते वैणवैश्चैव गान्धारांशे प्रयुज्यते ॥ ३४
 पदस्य तु त्रयं रूपं सप्त रूपं तु कैशिकम् । गान्धारांशेन कात्स्न्येन पर्ययस्य विधिः स्मृतः ॥
 एवं चैव क्रमोद्दिष्टो मध्यमांशस्य मध्यमः ॥ ३५
 यानि गीतानि प्रोक्तानि रूपेण तु विशेषतः । तत्तु सप्तस्वरं कार्यं सप्तरूपं च कैशिकम् ॥ ३६
 अङ्गदर्शनमित्याहुर्मने द्वे समके तथा । द्वितीयभावाचरणा मात्रा नाभिप्रतिष्ठिता ॥ ३७
 उत्तरे च प्रकृत्येवं मात्रा तल्लीयते तथा । हन्तारः पिण्डको यत्र मात्रार्था नातिवर्तते ॥ ३८
 पादेनैकेन मात्रायां पादोनामतिवीरणा । संख्यायाश्चोपहृन्ननं तत्र यानमिति स्मृतम् ॥ ३९
 द्वितीयं पादं भङ्गं च ग्रहेणाभिप्रतिष्ठितम् । पूर्वमष्टतृतीये तु द्वितीयं चापरीतके ॥ ४०
 अर्धेन पादसौम्यस्य पादभागाच्च पञ्चके । पादभागं सपादं तु प्रकृत्यामपि संस्थितम् ॥ ४१
 चतुर्थमुत्तरे चैव मद्रवत्यां च मद्रके । मद्रके दाक्षिणस्यापि यथोक्ता वर्तते कला ॥ ४२
 पूर्वमेवानुयोगं तु द्वितीया बुद्धिरिष्यते । पादौ चाऽऽहरणं चास्मत्पारं नात्र विधीयते ॥ ४३
 एकत्वंमुपयोगस्य द्वयोर्धद्वि द्विजोत्तम । अनेकसमवायस्तु पताकाहरिणं स्मृतम् ॥ ४४
 तिसृणां चैव वृत्तीनां वृत्तौ वृत्ता च दाक्षिणा । अष्टौ तु समवायास्ते सौवीरी मूर्च्छना तर्था ॥
 कुशत्यनुत्तरः सत्यं सप्तसत्त्वस्वरं तु यः । * चित्रशाखासुतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः ॥ ४६
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गीतालंकारनिर्देशो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७७२०

अथाष्टाशीतितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ककुब्जिनस्तु तं लोकं रैवतस्य गतस्य ह । हता पुण्यजनैः सर्वा राक्षसैः सा कुशस्थली ॥ १
 तद्वै भ्रातृशतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः । निबध्यमाना रक्षोभिर्दिशः संप्राद्वन्भयात् ॥ २
 तेषां तु ते भयाक्रान्ताः क्षत्रियास्तत्र तत्र हि । अन्ववायस्तु सुमहान्महांस्तत्र द्विजोत्तमैः ॥ ३
 प्रयता इतिविख्याता दिक्षु सर्वासु धार्मिकाः । धृष्टस्य धौष्टिकं क्षत्रं रणधृष्टं बभूव ह ॥ ४
 त्रिसाहस्रं तु सैगणं क्षत्रियाणां महात्मनाम् । नभगस्य च दायादो नाभागो नाम वीर्यवान्

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । अस्यार्थस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ ड. 'यसुष्ठोष्ट' । २ ग. ड. 'दस्वरूपं रूपं तु स' । ३ क. ग. तु 'कौशि' । ४ क. ग. 'कौशिकम्' । ५ ग. 'मार्द्धे मनके । मर्तुर्द्वैममके । ६ ग. ड. 'तल्लाय' । ७ ग. ड. 'न्तारोऽपिण्डके य' । ८ ड. 'यां न निव' । ९ ग. ड. 'ह्वनं' । १० ड. 'दभागं च' । ११ ग. ड. 'परान्तिके' । १२ ग. ड. 'सामस्य' । १३ ग. ड. 'च मन्द्रके' । मन्द्रके । १४ ग. ड. 'णं वा स्यात्पा' । १५ ग. ड. 'त्वमुनयो' । १६ ड. 'वृत्ते' । १७ क. 'धीरा मू' । १८ ग. 'था । कश्यामुत्त' । ड. 'था । कश्यामुत्त' । १९ ड. 'त्यं पूर्णं सप्तस्व' । २० घ. 'धर्मिष्ठस्य' । २१ ख. ग. घ. ड. 'नः । ते वध्य' । २२ ख. 'माः । शयाया इ' । घ. माः । सायागा इ' । ड. माः । अजता इ' । २३ ख. घ. ड. 'धाष्ट्यकं' । २४ ख. ग. घ. ड. 'सगणः

[अ०८८श्लो०६-३१]

वायुपुराणम् ।

३१७

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

अम्बरीषस्तु नाभागिर्विरूपस्तस्य चाऽऽत्मजः । पृषदश्वो विरूपस्य तस्य पुत्रो रथीतरः ॥ ६
एते क्षत्रप्रसूता वै पुनश्चाङ्गिरसः स्मृताः । रथीतराणां प्रवराः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७
क्षुवतस्तु मनोः पूर्वमिक्ष्वाकुरभिनिःसृतः । तस्य पुत्रशतं त्वासीदिक्ष्वाकोर्भूरिदक्षिणम् ॥ ९
तेषां ज्येष्ठो विकुक्षिश्च नेमिर्दण्डश्च ते त्रयः । शकुनिप्रमुखास्तस्य पुत्राः पञ्चशतं तु ते ॥ ८
उत्तरापथदेशस्य रक्षितारो महीक्षितः । चत्वारिंशत्तथाऽष्टौ च दक्षिणायां च ते दिशि ॥ १०
विंशतिप्रमुखास्ते तु दक्षिणापथरक्षिणः । इक्ष्वाकुस्तु विकुक्षिं वै अष्टकायामथाऽऽदिशत् ॥ ११

राजोवाच—

मांसमानय श्राद्धेयं मृगान् हत्वा महाबल । श्राद्धमद्य नु कर्तव्यमष्टकायां न संशयः ॥ १२
स गतस्तु मृगव्यां वै वचनात्तस्य धीमतः । मृगान्सहस्रशो हत्वा परिश्रान्तश्च वीर्यवान् ॥
भक्षयच्छशकं तत्र विकुक्षिर्मृगयां गतः ॥ १३
आगते स विकुक्षौ तु समांसे सहसैनिके । वसिष्ठं चोदयामास मांसं प्रोक्षयतामिति ॥ १४
तथेति चोदितो राज्ञा विधिवत्समुपास्थितः । स दृष्टोपहतं मांसं क्रुद्धो राजानमब्रवीत् ॥ १५
क्षुद्रेणोपहतं मांसं पुत्रेण तव पार्थिव । शशभैक्षदभोज्यं वै तव मांसं महाद्युते ॥ १६
शशो दुरात्मना पूर्वमरण्ये भक्षितोऽनघ । तेन मांसमिदं दुष्टं पितॄणां नृपसत्तम ॥ १७
इक्ष्वाकुस्तु ततः क्रुद्धो विकुक्षिमिदमब्रवीत् । पितृकर्मणि निर्दिष्टो मया त्वं मृगयां गतः ॥
शशं भक्षयसेऽरण्ये निर्धृणः पूर्वमद्य नु ॥ १८
तस्मात्परित्यजामि त्वां गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । एवमिक्ष्वाकुना त्यक्तो वसिष्ठवचनात्सुतः ॥ १९
इक्ष्वाकौ संस्थिते तस्मिञ्शशास पृथिवीमिमाम् । प्राप्तः परमधर्मात्मा स चायोध्याधिपोऽभवत्
तदाऽकरोत्स राज्यं वै वसिष्ठपरिनोदितः । ततस्तेनैतसा पूर्णो राज्यावस्थो महीपतिः ॥ २१
कालेन गतवांस्तत्र स च न्यूनतरां गतिम् । ज्ञात्वैवमेतदाख्यानं नाविधिर्भक्षयेत्तु वै ॥ २२
मां स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहाद्म्यहम् । एतन्मांसस्य भांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २३
शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् । इन्द्रस्य वृषभूतस्य ककुत्स्थो जायते पुरा ॥
पूर्वमाडीवके युद्धे ककुत्स्थस्तेन स स्मृतः । अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुरानेनसः स्मृतः ॥ २५
पृषदश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादन्ध्रस्तु वीर्यवान् । आंध्रस्तु यवनाश्वस्तु श्रावस्तस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्ती येन निर्मिता । श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदश्वो महायशः ॥
बृहदश्वस्तथापि कुवलाश्व इति श्रुतिः । यः स धुन्धुवधाद्राजा धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २८

अप्य ऊचुः—

धुन्धेर्बाधं महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् । यदर्थं कुवलाश्वः स धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २९

सूत उवाच—

बृहदश्वस्य पुत्राणां सहस्राण्येकविंशतिः । सर्वे विद्यासु निष्णाता बलवन्तो दुरासदाः ॥ ३०
वभूतुर्धार्मिकाः सर्वे यज्वानो भूरिदक्षिणाः । कुवलाश्वं महावीर्यं शूरमुत्तमधार्मिकम् ॥ ३१

१ क. पञ्चाशता स्तु ते । ख. घ. ड. पञ्चाशतास्तुते । २ क. ड. दिशेत् । ३ ग. घ. ड. बलः । श्रा° ।
ख. वशन् । श्रा° । ४ ख. घ. ड. प्रोक्षीय° । ५ ख. घ. ड. भक्ष्याद° । ६ क. शशी स । ७ घ. ये तु वै । ८ क.
धुन्धुवधं ।

बृहदश्वोऽभ्यषिञ्चत् तस्मिन्नाष्ट्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधार्मिकम् । प्रयातं तमुत्तङ्गस्तु ब्रह्मर्षिः प्रत्यवारयत् ॥ ३३

उत्तङ्ग उवाच—

भवता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विग्नस्तैपः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४

ममाऽऽश्रमसमीपेषु समेषु मरुधन्वसु । समुद्रो वालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूपते ॥ ३५

देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र वालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६

स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७

संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८

तस्य निश्वासवातेन रज उद्धूयते भूहत् । आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९

सविस्फुलिङ्गं सज्वालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजन्न शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०

तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुभहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१

लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्निनिहतेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२

विष्णुना च वरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्महावीर्यस्तेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ ४३

निर्दग्धं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासहम् ॥ ४४

एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना । कुवलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५

राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६

स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणमुद्यतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७

कुवलाश्वस्तु धर्मात्मा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकविंशत्या पुत्राणां सह पार्थिवः ॥ ४८

प्रायादुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवारणे ॥ ४९

तमाविशत्ततो विष्णुर्भगवान्स्वेन तेजसा । उत्तङ्गस्य नियोगात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ५०

तस्मिन्प्रयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यप्रभृत्येष नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५१

दिव्यैः पुष्पैश्च तं देवाः सममंसत अद्भुतम् । स गत्वा पुरुषव्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५२

समुद्रं खनयामास वालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥ ५३

बभूवातिबलो भूय उत्तङ्गस्य वशे स्थितः ॥ ५४

तस्य पुत्रैः खनद्भिश्च वालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिशमाश्रित्य पश्चिमाम् ॥ ५५

मुखजेनाग्निना कुद्रो लोकानुद्वर्तयन्निव । वारिर्मुस्ताव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५६

सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोर्मिकलिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिरूनास्तु राक्षसाः ॥ ५७

ततः स राजाऽतिबलो धुन्धुवन्धुनिवर्हणः । तस्य वारिमयं वेगमपिवत्स नराधिपः ॥ ५८

योगी योगेन बर्हि वा शपयामास वारिणा । निरस्यत्तं महाकायं बलेनोदकराक्षसम् ॥ ५९

१ घ. राज्ये नराधिपम् । २ पु. ३ ख. ग. घ. 'यन् । उ' । ३ क. 'वतो र' । ४ ख. घ. 'हंसि । नि' । ५ ख.

ग. घ. ड. 'स्तपश्चर्तु' । ६ ग. ड. 'पु परितस्तु वै । स' । ७ ख. 'र्ण उज्जने क इति श्रुतिः । दे' । घ. 'र्ण उज्जानक

इति श्रुतिः । दे' । ८ ख. घ. ड. णः । शेतलो' । ९ ख. ग. घ. महान् । १० ख. 'स्ते समहद्विष्णु' । ११ ड. 'महाद्विष्णु' ।

१२ ख. ग. घ. ड. 'सदम् । ए' । १३ ख. घ. ड. 'णमच्युत' । १४ ख. घ. 'से संशित' । १५ ग. घ. ड. 'तोऽरिहा ।

व' । १६ क. शुश्राव । १७ ख. ग. ड. 'स्य तं म' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
 अदात्तस्याक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यधृष्यताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥
 पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ६०
 तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्वो ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्वः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ
 धौन्धुमारिर्दृढाश्वस्तु हर्यश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्यश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ ६१
 संहताश्वो निकुम्भस्य श्रुतो रणविशारदः । कृशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुतावुभौ ॥ ६२
 तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृढती । विख्याता त्रिषु लोकेषु पुत्रैस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६३
 युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिषु लोकेष्वतिद्युतिः । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६४
 अभिशस्ता तु सा भर्त्रा नदी सा बाहुदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
 मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
 यावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६५
 अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्वानममितौजसम् ॥
 मांधाता तु तनुर्विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ६६
 तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥
 पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्प्रभुः ॥
 पुरुकुत्समम्बरीषं मुचुकुन्दं च विश्रुतम् । अम्बरीषस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७१
 हरितो युवनाश्वस्य हारिताः शूरयः स्मृताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७२
 पुरुकुत्सस्य दायादस्त्रसदस्युर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७३
 संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो ह्यनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७४
 त्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्यश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्यश्वान्तु दृढद्वयां जज्ञे वसुमतो नृपः ॥ ७५
 तस्य पुत्रोऽभवद्राजा त्रिधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रैधन्वनश्चापि विद्वांस्त्रैय्यारुणः प्रभुः ॥
 तस्य सत्यव्रतो नाम कुमारोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता हत्वा दिवौकसान् ॥ ७६
 पाणिग्रहणमन्त्रेषु निष्ठां संप्रापितेष्विव । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
 एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेताः समाश्रिताः ॥ ७७
 कामाद्वलाच्च मोहाच्च संकर्षणवलेन च । भाविनोऽर्थस्य च बलात्तत्कृतं तेन धीमता ॥ ८०
 तमधर्मेण संयुक्तं पिता त्रैय्यारुणोऽत्यजत् । अपध्वंसेति बहुशोऽवदत्कोपसमन्वितः ॥ ८१
 पितरं सोऽब्रवीदेकः क्व गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमथोवाच श्वपाकैः सह वर्तय ॥ ८२
 नाहं पुत्रेण पुत्रार्थं त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराकामन्नगराद्वचनाद्विभो ॥ ८३
 न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो धीमाञ्श्वपाकावसथान्तिकम् ॥
 पित्रा मुक्तोऽवसद्वीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥ ८४

१ ख. ग. ड. 'ने। ददत्तं चाक्ष' । २ क. ये राक्ष' । ३ घ. 'तोऽरुण' । ४ ख. घ. 'श्चाकृशाश्व' । ५ ख. ग. घ. 'तां माता द' । ६ ख. घ. ड. 'त्रैय्याः' । ७ ख. घ. अतिमानात्मजा गौ' । ८ क. ग. ड. बहुदा । ९ ख. ग. पुनः । १० ख. घ. ड. 'ता भूर' । ११ ख. घ. ड. 'त्राः क्षत्रो' । १२ ग. घ. ड. 'लोकवि' । १३ क. 'व्रथां रणम्' । १४ ग. ड. 'संहर्ष' । घ. 'संहर्षेण' । १५ ग. घ. ड. वा । १६ क. 'त्रयीगुणो' ।

तस्मिंस्तु विषये तस्य नावर्षत्पाकशासनः । समा द्वादश संपूर्णास्तेनाधर्मेण वै तदा ॥ ८९
 दारास्तु तस्य विषये विश्वामित्रो महातपाः । संन्यस्य सागरानूपे चचार विपुलं तपः ॥ ८९
 तस्य पत्नी गले बद्ध्वा मध्यमं पुत्रमौरसम् । शिष्टानां भरणार्थाय व्यक्रीणाद्भोशतेन वै ॥ ८९
 तं तु बद्धं गले दृष्ट्वा विक्रीतं तं नरोत्तमः । महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास सुव्रतः ॥ ८९
 सत्यव्रतो महाबुद्धिर्भरणं तस्य चाकरोत् । विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थमनुकम्पार्थमेव च ॥ ८९
 सोऽभवद्भालवो नाम गले बद्धो महातपाः । महर्षिः कौशिकस्तातस्तेन वीर्येण मोक्षितः ॥ ९०
 तस्य व्रतेन भक्त्या च कृपया च प्रतिज्ञया । विश्वामित्रकलत्रं च बभार विनये स्थितः ॥ ९१
 हत्वा मृगान्वराहांश्च महिषांश्च वनेचरान् । विश्वामित्राश्रमाभ्यासे तन्मांसमपचत्ततः ॥ ९२
 उपांशुव्रतमास्याय दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् । पितुर्नियोगादभजन्नृपे तु वनमास्थिते ॥ ९३
 अयोध्यां चैव राज्यं च तथैवान्तःपुरं मुनिः । याज्योपाध्यायसंयोगाद्वशिष्ठः पर्यरक्षत ॥ ९४
 सत्यव्रतस्तु बाल्यात्तु भाविनोऽर्थस्य वै बलात् । वशिष्ठेऽभ्यधिकं मन्युं धारयामास मन्युना ॥ ९५
 पित्रा रुदंस्तदा राष्ट्रात्परित्यक्तं स्वमात्मजम् । न वारयामास मुनिर्वशिष्ठः कारणेन वै ॥ ९६
 पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे । एवं सत्यव्रतस्तान्वै हूतवान्सप्तमे पदे ॥ ९७
 जानन्धर्मान्वसिष्ठस्तु न च मन्त्रानिहेच्छति । इति सत्यव्रते रोषं वशिष्ठो मनसाऽकरोत् ॥ ९८
 गुरुबुद्ध्या तु भगवान्वसिष्ठः कृतवांस्तदा । न तु सत्यव्रतोऽबुध्यदुपांशुव्रतमस्य वै ॥ ९९
 तस्मिंश्चोपरते यो यत्पितुरासीन्महामनाः । तेन द्वादश वर्षाणि नावर्षत्पाकशासनः ॥ १००
 तेन त्विदानीं बहुधा दीक्षां तां दुर्वलां भुवि । कुलस्य निष्कृतिः स्वस्य कृतेयं च भवेदिति ॥
 ततो वसिष्ठो भगवान्पित्रा त्यक्तं न्यवारयत् । अभिषेक्ष्याम्यहं राज्ये पश्चादेनमिति प्रभुः ॥
 स तु द्वादश वर्षाणि दीक्षां तामुद्वहन्वली । अविद्यमाने मांसे तु वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ १०३
 सर्वकामदुष्टां धेनुं स ददर्श नृपात्मजः । तां वै क्रोधाच्च मोहाच्च श्रमाच्चैव क्षुथान्वितः ॥ १०४
 दस्युधर्मं गतो दृष्ट्वा जघान बलिनां वरः । स तु मांसं स्वयं चैव विश्वामित्रस्य चाऽऽत्मजान् ॥
 भोजयामास तच्छ्रुत्वा वसिष्ठस्तं तदाऽत्यजत् । प्रोवाच चैव भगवान्वसिष्ठस्तं नृपात्मजम् ॥
 पातये क्रूर हे क्रूर तव शङ्कुमयोमयम् । यदि ते त्रीणि शङ्कुनि न स्युर्हि पुरुषाधम ॥ १०७
 पितुश्चापरितोषेण गुरोर्दोष्ग्रीवधेन च । अर्भोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते व्यतिक्रमः ॥ १०८
 एवं स त्रीणि शङ्कुनि दृष्ट्वा तस्य महातपाः । त्रिशङ्कुरिति होवाच त्रिशङ्कुस्तेन स स्मृतः ॥
 विश्वामित्रस्तु दाराणामागतो भरणे कृते । ततस्तस्मै वरं प्रादात्तदा प्रीतस्त्रिशङ्कुवे ॥ ११०
 छिन्द्यामानो वरेणाथ गुरुं वव्रे नृपात्मजः । अनावृष्टिभये तस्मिन्गते द्वादशवर्षिके ॥ १११
 अभिषिच्य तदा राज्ये याजयाप्रास तं मुनिः । मिषतां दैवतानां च वशिष्ठस्य च कौशिकः ॥
 ऋविन्ध्यपार्श्वे महापुण्या निम्नगा गिरिकानने । तस्य स्नानेन संभूता कर्मनाशा शुभा नदी ॥
 सशरीरं तदा तं वै दिवमारोपयत्प्रभुः ॥ ११३

* नास्त्ययं श्लोकः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'स्तेन ध' । २ क. शिखया । घ. शेषाणां । ३ क. परिरक्षितः । स० । ग. ङ. परिरक्षिता ।
 स० । ४ क. कृतवान् । ५ क. 'रुबुद्ध्या' । ६ क. 'तो बुद्ध्या उपा' । ७ घ. 'हात्मनः । ते' । ८ क. घ. 'तु संद' ।
 ९ ग. 'प्रोक्षतो' । क. 'प्रोषितो' । १० ख. वज्रयामां । ११ क. ग. घ. 'च्य राज्ये पित्र्ये या' ।

[अ०८८श्लो०११४-१२९]

वायुपुराणम् ।

३२१

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

मिषतस्तु वसिष्ठस्य तदद्भुतमिवाभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका जनाः ॥ ११४
 विश्वामित्रप्रसादेन त्रिशङ्कुर्दिवि राजते । देवैः सार्धं महातेजाऽनुग्रहात्तस्य धीमतः ॥ ११५
 शनैर्यात्यवला रम्या हेमन्ते चन्द्रमण्डिता । अलंकृता त्रिभिर्भावैस्त्रिशङ्कुग्रहभूषिता ॥ ११६
 तस्य सत्यरता नाम भार्या केकयवंशजा । कुमारं जनयामास हरिश्चन्द्रमकलमपम् ॥ ११७
 स तु राजा हरिश्चन्द्रस्त्रैशङ्कव इति श्रुतः । आहर्ता राजसूयस्य सम्राडिति परिश्रुतः ॥ ११८
 हरिश्चन्द्रस्य तु सुतो रोहितो नाम वीर्यवान् । हरितो रोहितस्याथ चञ्चुर्हारीत उच्यते ॥ ११९
 विजयश्च सुदेवश्च चञ्चुपुत्रौ बभूवतुः । जेता सर्वस्य क्षत्रस्य विजयस्तेन स स्मृतः ॥ १२०
 रुरुकस्तनयस्तत्र राजा धर्मार्थकोविदः । रुरुकाद्धृतकः पुत्रस्तस्माद्वाहुश्च जज्ञिवान् ॥ १२१
 हैहयैस्तालजङ्घैश्च निरस्तो व्यसनी नृपः । शकैर्यवनकाम्बोजैः पारदैः पलहवैस्तथा ॥ १२२
 नात्यर्थं धार्मिकोऽभूत्स धर्म्ये सत्ययुगे तथा । सगरस्तु सुतो बाहोर्जज्ञे सह गरेण वै ॥
 मृगोराश्रममासाद्य तूर्वेण परिरक्षितः ॥ १२३

आग्नेयमस्त्रं लब्ध्वा तु भार्गवात्सगरो नृपः । जघान पृथिवीं गत्वा तालजङ्घान्सहैहयान् ॥
 शकानां पलहवानां च धर्मान्निरसदच्युतः । क्षत्रियाणां तथा तेषां पारदानां च धर्मवित् ॥

ऋषय ऊचुः—

कथं स सगरो राजा गरेण सह जज्ञिवान् । किमर्थं च शकादीनां क्षत्रियाणां महौजसाम् ॥
 धर्मान्कुलोचितान्कुद्धो राजा निरसदच्युतः ॥ १२६

सूत उवाच—

बाहोर्व्यसनिनस्तस्य हतं राज्यं पुरा किल । हैहयैस्तालजङ्घैश्च शकैः सार्धं समागतैः ॥ १२७
 यवनाः पारदैश्चैव काम्बोजाः पलहवास्तथा । हैहयार्थं पराक्रान्ता एते पञ्च गणास्तदा ॥ १२८
 हतं राज्यं बलीयोभिरेभिः क्षत्रियपुङ्गवैः । हतराज्यस्तदा बाहुः संन्यस्य नु तदा नृपः ॥
 वनं प्रविश्य धर्मात्मा सह पत्न्या तपोऽचरत् ॥ १२९

कस्यचिच्चथ कालस्य तोयार्थं प्रस्थितो नृपः । वृद्धत्वादुर्बलत्वाच्च अन्तरा स ममार च ॥
 पत्नी तु यादवी तस्य सगर्भा पृष्ठतोऽन्वगात् । सपत्न्या तु गरस्तस्यै दत्तो गर्भजिघांसया ॥
 सा तु भर्तुश्चितां कृत्वा वैद्विं तं समरोहयत् । और्वस्तां भार्गवो दृष्ट्वा कारुण्याद्विन्यवर्तयत् ॥
 तस्याऽऽश्रमे तु तं गर्भं सागरेण तदा सहै । व्याजायत महाबाहुं सगरं नाम धार्मिकम् ॥ १३३
 और्वस्तु जातकर्मादीन्कृत्वा तस्य महात्मनः । अध्याप्य वेदशास्त्राणि ततोऽस्त्रं प्रत्यपादयत् ॥
 जामदग्न्यात्तदाग्नेयमसुरैरपि दुःसहम् । स तेनास्त्रवलेनैव बलेन च समन्वितः ॥

जघान हैहयान्कुद्धो रुद्रः पशुगणानिव ॥ १३५

ततः शकान्सयवनान्काम्बोजान्पारदांस्तथा । पलहान्श्चैव निःशेषान्कर्तुं व्यवसितो नृपः ॥ १३६
 ते बध्यमाना वीरेण सगरेण महात्मना । वसिष्ठं शरणं सर्वे प्रपन्नाः शरणैषिणः ॥ १३७
 वसिष्ठस्तांस्तथेत्युक्त्वा समीपेन महामुनिः । सगरं वारयामास तेषां दत्त्वाऽभयं तदा ॥ १३८
 सगरः स्वां प्रतिज्ञां च गुरोर्वाक्यं निशम्य च । धर्मं जघान तेषां वै वेषान्यत्वं चकार ह ॥

१ ख. ग. घ. ङ. धमेसति यु । २ ख. घ. उर्वेण । ३ क. 'दाराश्च का' । ४ क. वद्वितां । ५ ग. घ. ङ. 'ह ।
 व्याजाय' । ६ ग. वितयेन । ङ. नियमेन ।

अर्थ शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् । यवनानां शिरः सर्वे काम्बोजानां तथैव च ॥
 पारदा मुक्तकेशाश्च पलहवाः श्मश्रुधारिणः । निःस्वाध्यायवषट्काराः कृतास्तेन महात्मना ॥
 शका यवनकाम्बोजाः पलहवाः पारदैः सह । कलिस्पर्शा माहिषिका दार्वाश्चोलाः खसास्तथा ॥
 सर्वे ते क्षत्रियगणा धर्मस्तेषां निराकृतः । वसिष्ठवचनात्पूर्वं सगरेण महात्मना ॥ १४३
 स धर्मविजयी राजा विजित्वेषां वसुंधराम् । अश्वं विचारयामास वाजिमेधाय दीक्षितः ॥
 तस्य चारयतः सोऽश्वः समुद्रे पूर्वदक्षिणे । वेलासमीपेऽपहतो भूमिं चैव प्रवेशितः ॥ १४५
 स तं देशं सुतैः सर्वैः खानयामास पार्थिवः । आसेदुश्च ततस्तस्मिन्तदन्तस्ते महार्णवे ॥ १४६
 तमादिपुरुषं देवं हरिं कृष्णं प्रजापतिम् । विष्णुं कपिलरूपेण हंसं नारायणं प्रभुम् ॥ १४७
 तस्य चक्षुः समासाद्य तेजस्तत्प्रतिपद्यते । दग्धाः पुत्रास्तदा सर्वे चत्वारस्त्ववशेषिताः ॥ १४८
 बर्हिर्केतुः सकेतुश्च तथा धर्मरतैश्च यः । शूरः पञ्चवनश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः ॥ १४९
 प्रादाच्च तस्य भगवान्हरिर्नारायणो वरान् । अक्षयत्वं स्ववंशस्य वाजिमेधशतं तथा ॥

विभुं पुत्रं समुद्रं च स्वर्गे वासे तथाऽक्षयम् ॥ १५०
 स समुद्रोऽश्वमादाय ववन्दे सरितां पतिः । सागरत्वं च लेभे स कर्मणा तेन तस्य वै ॥ १५१
 तं चाऽऽश्वमेधिकं सोऽश्वं समुद्रात्प्राप्य पार्थिवः । आजहाराश्वमेधानां शतं चैव पुनः पुनः ॥
 पष्टिपुत्रसहस्राणि दग्धान्यश्वानुसारिणाम् । तेषां नारायणं तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥
 पुत्राणां तु सहस्राणि पष्टिस्तु इति नः श्रुतम् ॥ १५३

ऋषय ऊचुः—

सगरस्याऽऽत्मजा राज्ञः कथं जाता महाबलाः । विक्रान्ताः पष्टिसाहस्रा विधिना केन वा वद ॥

सूत उवाच—

द्वे पत्न्यौ सगरस्याऽऽस्तां तपसा दग्धकिल्विषे । ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम नामतः ॥
 कनीयसी तु या तस्य पत्नी परमधर्मिणी । अरिष्टनेमिदुहिता रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥ १५६
 और्वस्ताभ्यां वरं प्रादात्तपसाऽऽराधितः प्रभुः । एका जनिष्यते पुत्रं वंशकर्तारमीप्सितम् ॥
 पष्टिपुत्रसहस्राणि द्वितीया जनयिष्यति ॥ १५७
 मुनेस्तु वचनं श्रुत्वा केशिनी पुत्रमेककम् । वंशस्य कारणं श्रेष्ठा जग्राह नृपसंसदि ॥ १५८
 पष्टिपुत्रसहस्राणि सुपर्णभगिनी तथा । *महात्मनस्तु जग्राह सुमतिः स्वमतिर्यथा ॥ १५९
 अथ काले गते ज्येष्ठा ज्येष्ठं पुत्रं व्यजायत । असमञ्ज इति ख्यातं काकुत्स्थं सगरात्मजम् ॥
 सुमतिस्त्वपि जज्ञे वै गर्भं तुभ्यं यशस्विनी । पष्टिपुत्रसहस्राणि तुभ्यमध्याद्विनिःसृताः ॥ १६१
 घृतपूर्णेण कुम्भेषु तान्गर्भान्यदधत्ततः । धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीः पोषणे नृपः ॥ १६२
 ततो नवसु मासेषु समुत्तस्थुर्यथासुखम् । कुमारस्ते महाभागाः सगरप्रीतिवर्धनाः ॥ १६३
 कालेन महता चैव यौवनं प्रतिपेदिरे । पष्टिपुत्रसहस्राणि तेषामश्वानुसारिणाम् ॥ १६४

* एतदर्थस्थाने इदमर्थं 'महात्मा तु समहतो जग्राह सुमतीं तथा' इति ख. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. ह. 'केल' । २ ख. घ. भूमिमेव । ३ ध. 'तुः सुके' । ४ क. 'तत्त्रयः' । ५ क. घ. प्रभो । ६ ख. ग. घ. ड. विभुः । ७ ख. घ. ऊर्वः । ८ ख. ग. 'धितप्र' । ९ ख. ग. ड. पष्टि पुं । १० ख. ग. घ. ड. श्रेष्ठ । ११ ख. ग. घ. ड. पष्टि पुं । १२ ड. स्तु महतो जग्राह सुमतीं तथा ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

स तु ज्येष्ठो नरव्याघ्रः सगरस्याऽऽत्मसंभवः । असमञ्ज इति ख्यातो वह्निकेतुर्महाबलः ॥ १६९
 पौराणामहिते युक्तः पित्रा निर्वासितः पुरा । तस्य पुत्रोऽंशुमान्नाम असमञ्जस्य वीर्यवान् ॥
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दिलीप इति विश्रुतः । दिलीपात्तु महातेजा वीरो जातो भगीरथः ॥
 येन गङ्गा सरिच्छ्रेष्ठा विमानैरुपशोभिता । ईजानेन समुद्राद्वै दुहितृत्वेन कल्पिता ॥
 अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणिका जनाः ॥ १६८
 भगीरथस्तु तां गङ्गामानयामास कर्मभिः । तस्माद्भगीरथी गङ्गा कथ्यते वंशवित्तमैः ॥ १६९
 भगीरथस्तथापि श्रुतो नाम बभूव ह । नाभागस्तस्य दायादो नित्यं धर्मपरायणः ॥ १६०
 अम्बरीषः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्ततोऽभवत् । एवं वंशपुराणज्ञा गायन्तीति परिश्रुतम् ॥ १७१
 नाभागेरम्बरीषस्य भुजाभ्यां परिपालिता । बभूव वसुधाऽत्यर्थं तापत्रयविवर्जिता ॥ १७२
 आयुतायुः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्य वीर्यवान् । आयुतायोस्तु दायाद ऋतुपर्णो महायशाः ॥
 दिव्याक्षहृदयज्ञोऽसौ राजा नलसखो बली । नलौ द्वाविति विख्यातौ पुराणेषु दृढव्रतौ ॥
 वीरसेनात्मजश्चैव यश्चेक्ष्वाकुलुद्वहः । ऋतुपर्णस्य पुत्रोऽभूत्सर्वकामो जनेश्वरः ॥ १७५
 सुदासस्तस्य तनयो राजा हंसमुखोऽभवत् । सुदासस्य सुतः प्रोक्तः सौदासो नाम पार्थिवः ॥
 ख्यातः कल्माषपादो वै नाम्ना मित्रसहस्र सः । वसिष्ठस्तु महातेजाः क्षेत्रे कल्माषपादके ॥
 अश्मकं जनयामास इक्ष्वाकुकुलवृद्धये ॥ १७७
 अश्मकस्योरकामस्तु मूलकस्तत्सुतोऽभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमं मूलकं वै नृपं प्रति ॥ १७८
 स हि रामभयाद्राजा स्त्रीभिः परिवृतोऽवसत् । विवस्त्रस्त्राणमिच्छन्वै नारीकवचमीश्वरः ॥ १७९
 मूलकस्यापि धर्मात्मा राजा शतरथः स्मृतः । तस्माच्छतरथाज्जज्ञे राजा चैडिविडो बली ॥
 आसीत्चैडिविडः श्रीमान्कृतशर्मा प्रतापवान् । पुत्रो विश्वमहत्तस्य पुत्रिकस्य व्यजायत ॥ १८१
 दिलीपस्तस्य पुत्रोऽभूत्खट्वाङ्गद इति श्रुतिः । येन स्वर्गादिहाऽऽगम्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥
 त्रयोऽभिसंहिता लोका बुध्या सत्येन चैव हि ॥ १८२
 दीर्घबाहुः सुतस्तस्य रघुस्तस्मादजायत । अजः पुत्रो रघोश्चापि तस्माज्जज्ञे स वीर्यवान् ॥
 राजा दशरथो नाम इक्ष्वाकुकुलनन्दनः ॥ १८३
 रामो दाशरथिर्वीरो धर्मज्ञो लोकविश्रुतः । भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च महाबलः ॥ १८४
 माधवं लवणं हत्वा गत्वा मधुवनं च तत् । शत्रुघ्नेन पुरी तत्र मथुरा संनिवेशिता ॥ १८५
 सुबाहुः शूरसेनश्च शत्रुघ्नसहिताबुधौ । पालयामासतुः सुतौ वैदेह्यौ मथुरां पुरीम् ॥ १८६
 अङ्गदश्चन्द्रकेतुश्च लक्ष्मणस्याऽऽत्मजाबुधौ । हिमवत्पर्वताभ्यासे स्फीतौ जनपदौ तयोः ॥ १८७
 अङ्गदस्याङ्गदीया तु देशे कारपथे पुरी । चन्द्रकेतोस्तु मल्लस्य चन्द्रवक्त्रा पुरी शुभा ॥ १८८
 भरतस्याऽऽत्मजौ वीरौ तक्षः पुष्कर एव च । गान्धारविषये सिद्धे तयोः पुत्रौ महात्मनोः ॥
 तक्षस्य दिक्षु विख्याता रम्या तक्षशिला पुरी । पुष्करस्यापि वीरस्य विख्याता पुष्करावती ॥
 गाथां चैवात्र गायन्ति ये पुराणविदो जनाः । रामे निबद्धास्तत्त्वार्था माहात्म्यात्तस्य धीमतः ॥

१ घ. 'तो महार' । २ ग. घ. ड. ता । आयु° । ३ ग. घ. ड. जारहात्सुम् । ४ ख. 'म वीर्यवान् ख्या° ।

५ ग. जां 'विडवि' । ड. 'जा विडि' । ६ क. ग. ड. पुत्रीक° । ७ क. तस्य । ८ ख. ग. ड. पुरीम् ।

श्यामो युवा लोहिताक्षो दीप्तास्यो मितभाषितः । आजानुबाहुः सुमुखः सिंहस्कन्धो महाभुजः
 दश वर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् । ऋक्सामयजुषां घोषो ज्याधोपश्च महास्वनः ॥ १९३
 अविच्छिन्नो भवद्राष्ट्रे दीयतां भुज्यतामिति । जनस्थाने वसन्कार्यं त्रिदशानां चकार सः ॥
 तमागस्कारिणं पूर्वं पौलस्त्यं मनुजर्षभः । सीतायाः पदमन्विच्छन्निजघान महायशः ॥ १९५
 सत्त्ववान्गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा । अति सूर्यं च वह्निं च रामो दाशरथिर्वभौ ॥ १९६
 एवमेव महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनन्दनः । रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे विभुः ॥ १९७
 श्रीरामस्याऽऽत्मजो जज्ञे कुश इत्यभिधीयते । लवश्चान्यो महावीर्यस्तयोर्देशौ निबोधत ॥ १९८
 कुशस्य कोशला राज्यं पुरी वाऽपि कुशस्थली । रम्या निवेशिता तेन विन्ध्यपर्वतसानुषु ॥
 उत्तराकोशले राज्यं लवस्य च महात्मनः । श्रावस्ती लोकविख्याता कुशवंशं निबोधत* ॥ २००
 कुशस्य पुत्रो धर्मात्मा ह्यतिथिः सुप्रियातिथिः । अतिथेरपि विख्यातो निषधो नाम पार्थिवः ॥
 निषधस्य नलः पुत्रो नभः पुत्रो नलस्य तु । नभसः पुण्डरीकस्तु क्षेमधन्वा ततः स्मृतः ॥ २०२
 क्षेमधन्वसुतो राजा देवानीकः प्रवापवान् । आसीदहीनगुर्नाम देवानीकात्मजः प्रभुः ॥ २०३
 अहीनगोस्तु दायादः पारिपात्रो महायशः । दलस्तस्याऽऽत्मजश्चापि तस्माज्जज्ञे बलो नृपः ॥
 औङ्को नाम स धर्मात्मा बलपुत्रो बभूव ह । वज्रनाभसुतस्तस्य शङ्खनस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २०५
 शङ्खनस्य सुतो विद्वान्ध्युषिताश्व इति श्रुतः । ध्युषिताश्वसुतश्चापि राजा विश्वसहः किल ॥
 हिण्यनाभकौशल्यो वशिष्ठस्तत्सुतोऽभवत् । पौत्रस्य जैमिनेः शिष्यः स्मृतः सर्वेषु शर्मसु ॥
 शतानि संहितानां तु पञ्च योऽधीतवांस्ततः । तस्मादधिगतो योगो याज्ञवल्क्येन धीमता ॥
 पुण्यस्तस्य सुतो विद्वान्ध्रुवसंधिश्च तत्सुतः । सुदर्शनस्तस्य सुतः अश्विर्वर्णः सुदर्शनात् ॥ २०९
 अश्विर्वर्णस्य शीघ्रस्तु शीघ्रकस्य भूतुः स्मृतः । मनुस्तु योगमास्थाय कलापग्राममास्थितः ॥
 एकोनविंशप्रयुगे क्षत्रप्रावर्तकः प्रभुः ॥ २१०
 प्रसुश्रुतो मनोः पुत्रः सुसंधिस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुसंधेश्च तथा मर्षः सहस्वान्नाम नामतः ॥
 आसीत्सहस्वतः पुत्रो राजा विश्रुतवानिति । तस्याऽऽसीद्विश्रुतवतः पुत्रो राजा बृहद्वलः ॥
 एते इक्ष्वाकुदायादा राजानः प्रायशः स्मृताः । वंशे प्रधाना ये तेऽस्मिन्प्राधान्येन तु कीर्तिताः ॥
 पठन्सम्यग्निमां सृष्टिमादित्यस्य विवस्वतः । प्रजावानेति सायुज्यं मनोर्वैवस्वतस्य सः ॥ २१४
 श्राद्धदेवस्य देवस्य प्रजानां पुष्टिदस्य च । विपाप्मा विरजश्चैव आयुष्मान्भवतेऽच्युतः ॥
 + अपुत्रो लभते पुत्रं दीर्घायुः परमां गतिम् ॥ २१५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त इक्ष्वाकुवंशानुकीर्तनं नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७९३५

* कुशस्य कोशलराज्यं लवस्य च महात्मन इत्यर्थे घ. पुस्तके । + नास्त्यर्थमिदं क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'पिता । आ' । २ ख. ङ. अव्युच्छि' । ३ क. ग. 'द्राष्टो दी' । ४ ख. घ. ङ. 'मु' ।
 रामाच्च तनयो ज' । ५ ख. घ. ङ. 'धिविश्रुतः । ल' । ६ ङ. 'रियात्रो । ७ ख. घ. महः ।

[अ० ८९ श्लो० १-२२]
(वैवस्वतमनुवंशकीर्तनम्)

वायुपुराणम् ।

३२५

अथ नवाशीतितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतमनुवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

अनुजस्य विकुक्षेस्तु निमेर्वशं निबोधत । थोऽसौ निवेशयामास परं देवपुरोपमम् ॥ १
जयन्तमिति विख्यातं गौतमस्याऽऽश्रमाभितः । यस्यान्ववाये जज्ञे वै जनकादृषिसत्तमात् ॥ २
नेमिर्नाम सुधर्मात्मा सर्वसत्त्वनमस्कृतः । आसीत्पुत्रो महारौज्ञः* इक्ष्वाकोर्भूरितेजसः ॥ ३
स शापेन वसिष्ठस्य विदेहः समपद्यत । तस्य पुत्रो मिथिर्नाम जनितः पर्वभिस्त्रिभिः ॥ ४
अरण्यां मध्यमानायां प्रादुर्भूतो महायशः । नाम्ना मिथिरितिख्यातो जननाज्जनकोऽभवत् ॥
+मिथिर्नाम महावीर्यो येनासौ मिथिलाऽभवत् । राजासौ जनको नाम जनकाच्चाप्युदावसुः ॥
उदावसोः सुधर्मात्मा जानितो नैन्दिवर्धनः । नन्दिवर्धनतः शूरः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ७
सुकेतोरपि धर्मात्मा देवरातो महाबलः । देवरातस्य धर्मात्मा बृहदुत्थ इति श्रुतिः ॥ ८
बृहदुत्थस्य तनयो महावीर्यः प्रतापवान् । महावीर्यस्य धृतिमान्मुधृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ९
मुधृतेरपि धर्मात्मा धृष्टकेतुः परंतपः । धृष्टकेतुस्तथापि हर्यश्वो नाम विश्रुतः ॥ १०
हर्यश्वस्य मरुः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रतित्वकः । प्रतित्वकस्य धर्मात्मा राजा कीर्तिरथः सुतः ॥ ११
पुत्रः कीर्तिरथस्यापि देवमीढ इति श्रुतः । देवमीढस्य विबुधो विबुधस्य सुतो धृतिः ॥ १२
महाधृतिस्तुतो राजा कीर्तिरौजः प्रतापवान् । कीर्तिरौजात्मजो विद्वान्महारोमेति विश्रुतः ॥ १३
महारोम्णस्तु विख्यातः स्वर्णरोमा व्यजायत । स्वर्णरोमात्मजश्चापि हस्वरोमाऽभवन्नृपः ॥ १४
हस्वरोमात्मजो विद्वान्सीरध्वज इति श्रुतिः । उद्भिन्ना कृपता येन सीता राज्ञा यशस्विनी ॥
रामस्य महिषी साध्वी सुव्रताऽतिपतिव्रता ॥ १५

शांशपायन उवाच—

कथं सीता समुत्पन्ना कृष्यमाणा यशस्विनी । किमर्थं चाकृषद्राजा क्षेत्रं यस्मिन्बभूव सा ॥ १६

सूत उवाच—

अग्निक्षेत्रे कृष्यमाणे अश्वमेधे महात्मनः । विधिना सुप्रयुक्तेन तस्मात्सा तु समुत्थिता ॥ १७
सीरध्वजात्तु जातस्तु भानुमान्नाम मैथिलः । भ्राता कुशध्वजस्तस्यै स काश्याधिपतिर्नृपः ॥ १८
तस्य भानुमतः पुत्रः प्रद्युम्नश्च प्रतापवान् । मुनिस्तस्य सुतश्चापि तस्मादूर्जवहः स्मृतः ॥ १९
ऊर्जवाहात्सुतद्वजः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । स्वर्गैतः शकुनेः पुत्रः सुवर्चास्तत्सुतः स्मृतः ॥
श्रुतो यस्तस्य दायादः सुश्रुतस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुश्रुतस्य जयः पुत्रो जयस्य विजयः सुतः ॥
विजयस्य ऋतः पुत्र ऋतस्यः सुनयः स्मृतः । सुनयाद्वीतहव्यस्तु वीतहव्यात्मजो धृतिः ॥ २२

*अत्र समाप्तान्ताभाव आर्षः । + इदमर्थं नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख. 'स्तु मनोर्व' । २ क. 'ये यज्ञे' । ३ ख. 'राजा इ' । ग. घ. ड. 'राज इ' । ४ ख. घ. ड. 'वसोस्तु' । ५ ड. 'नन्देव' । ६ ड. 'राजो महाबलः । देवराजस्य' । ७ घ. 'मरुपुत्रो मरुपुत्रः' । ८ घ. ड. 'तिन्वकः । प्रतित्वक' । ग. ड. 'स्मृतैः' । १० ख. ग. घ. 'रातः प्र' । ख. ग. घ. 'रातात्म' । ११ घ. 'स्य सांका' । १२ ख. घ. 'गतश्चोपगात्रस्य सु' ।

३२६

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० ८९-९० श्लो० २३-१।२१]

(सोमजन्मकथनम्)

धृतेस्तु बहुलाश्वोऽभूद्बहुलाश्वसुतः कृतिः । तस्मिन्संतिष्ठते वंशो जनकानां महात्मनाम् ॥
इत्येते मैथिलाः प्रोक्ताः सोमस्यापि निबोधत ॥

२३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मैथिलवंशानुकीर्तनं नाम नवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७९५८

अथ नवतितमोऽध्यायः ।

तत्र सोमजन्मविवरणम् ।

सूत उवाच—

पिता सोमस्य वै विप्रा जज्ञेऽत्रिर्भगवानृषिः । तत्रात्रिः सर्वलोकानां तस्थौ स्वेनमये धृतः ॥ १
कर्मणा मनसा वाचा शुभान्येव समाचरन् । काष्ठकुड्यशिलाभूत ऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ॥ २
सुदुश्चरं नाम तपो येन तप्तं महत्पुरा । त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ ३
तस्योर्ध्वरेतसस्तत्र स्थितस्यानिमिषस्पृहा । सोमत्वं तनुरापेदे महाबुद्धिः स वै द्विजः ॥ ४
ऊर्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः । सोमः सुस्त्राव नेत्राभ्यां दशै वा द्योतयन्दिशः ॥
तं गर्भं विधिर्नाऽऽदिष्टा दश देव्यो दधुस्तदा । समेत्य धारयामासुर्नर्च तास्तमश्नुवन् ॥ ६
स ताभ्यः सहसैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रभान्वितः । यथाऽवभासयल्लोकान्शीतांशुः सर्वभावनः ॥
यदा न धारणे शक्तास्तस्य गर्भस्य ताः स्त्रियः । ततः स ताभिः शीतांशुर्निपपात वसुंधराम् ॥
पतन्तं सोममालोक्य ब्रह्मा लोकपितामहः । रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया ॥ ९
स हि देवमयो विप्रा धर्मार्थी सत्यसंगरः । युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ॥
तस्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः परमात्मनि । तपुर्वुर्ब्रह्मणः पुत्रा मानसाः सप्त विश्रुताः ॥ ११
तत्रैवाङ्गिरसस्तस्य भृगोश्चैवाऽऽत्मजस्तथा । ऋग्भिर्यजुर्भिर्वहुभिरथर्वाङ्गिरसैरपि ॥ १२
ततः संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः । आप्यायमानं लोकांस्त्रीन्भावयामास सर्वशः ॥
स तेन रथमुख्येन सागरान्तां वसुंधराम् । त्रिःसप्तकृत्वो विपुलश्चकाराभिप्रदक्षिणम् ॥ १४
तस्य यच्चापि तत्तेजः पृथिवीमन्वपद्यत । ओषध्यस्ताः समुद्रूतास्तेजसा संज्वलन्त्युत ॥ १५
ताभिर्यत्त्ययं लोकान्प्रजाश्चापि चतुर्विधाः । पोष्टा हि भगवान्सोमो जगतो हि द्विजोत्तमाः
स लब्धतेजास्तपसा संस्तवैस्तैश्च कर्मभिः । तपस्तेपे महाभागः पद्मानां दशतीर्दिश ॥ १७
हिरण्यवर्णा या देव्यो धारयन्त्यात्मना जगत् । विभुस्तासां भवेत्सोमः प्रखर्युतः स्वेन कर्मणा
ततस्तस्मै ददौ राज्यं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः । वीजौषधिषु विप्राणामपां च द्विजसत्तमाः ॥ १९
सोऽभिषिक्तो महातेजा महाराज्येन राजराट् । लोकानां भावयामास स्वभावात्तपतां वरः ॥
सप्तविंशतिरिन्दोस्तु दाक्षायण्यो महाव्रताः । ददौ प्राचेतसो दक्षो नक्षत्राणीति या विदुः ॥ २१

१ क. 'त्वं तु नु' । २ ख. ग. घ. 'नः नेत्राभ्यां सोमः सुस्त्राव द' । ३ ग. ड. 'शया यो' । ४ ख. 'ना दृष्टं दिशो दे' । घ. 'ना दृष्टा दे' । ५ क. 'सुर्वचतात्रमसक्तवान्' । ६ घ. च तं तमसक्तवत् । स । ७ ख. ग. घ. ड. धरणं । ८ ख. घ. हि वेदमया वि । ९ ख. ड. 'मार्थः स' । घ. 'मार्थसत्यसागरः' । १० ड. 'वाः सुपुत्रे प' । ११ क. 'समेन' । १२ ख. ग. विधुस्ता । घ. विभुस्ता । १३ क. ग. 'ख्याताः स्वे' ।

(सोमजन्मकथनम्)

स तत्प्राप्य महद्राज्यं सोमः सोमवतां प्रभुः । समा जज्ञे राजसूयं सहस्रशतदक्षिणम् ॥ २२
 हिरण्यगर्भश्चोद्गाता ब्रह्मा ब्रह्मत्वमेयिवान् । सदस्यस्तत्र भगवान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥
 सनत्कुमारप्रमुखैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्दृतः ॥ २३
 दक्षिणामददत्सोमस्त्रील्लोकानिति नः श्रुतम् । तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्यश्च वै द्विजाः ॥
 तं सिनी च कुहूश्चैव वपुः पुष्टिः प्रभा वसुः । कीर्तिर्धृतिश्च लक्ष्मीश्च नव देव्यः सिषेविरे ॥
 प्राप्यावभृथमव्यग्रः सर्वदेवर्षिपूजितः । अतिराजातिराजेन्द्रो दशधाऽतापयद्दिशः ॥ २६
 तैदा तत्प्राप्य दुष्प्रापमैश्वर्यमृषिसंस्तुतम् । स विभ्रममतिर्विप्रा विनयौऽविनयाहतः ॥ २७
 बृहस्पतेः स वै भार्या तारां नाम यशस्विनीम् । जहार सहसा सर्वानवमत्याङ्गिरःसुतान् ॥ २८
 स याच्यमानो देवैश्च तथा देवर्षिभिश्च ह । नैव व्यसर्जयत्तारां तस्मायाङ्गिरसे तदा ॥ २९
 उशना तस्य जग्राह पार्ष्णिपङ्गिरसो द्विजाः । स हि शिष्यो महातेजाः पितुः पूर्वं बृहस्पते ॥
 तेन स्नेहेन भगवान् रुद्रस्तस्य बृहस्पतेः । पार्ष्णिग्राहोऽभवद्देवः प्रगृह्णाऽऽजगवं धनुः ॥ ३१
 तेन ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः परमास्त्रं महात्मना । उद्दिश्य देवानुत्सृष्टं येनैषां नाशितं यशः ॥ ३२
 तत्र तद्गुद्धमभवत्प्रत्यक्षं तारकामयम् । देवानां दानवानां च लोकक्षयकरं महत् ॥ ३३
 तत्र शिष्टास्त्रयो देवास्तुषिताश्चैव ये स्मृताः । ब्रह्माणं शरणं जग्मुरादिदेवं पितामहम् ॥ ३४
 ततो निवार्योशनसं रुद्रं ज्येष्ठं च शंकरम् । ददावाङ्गिरसे तारां स्वयमेव पितामहः ॥ ३५
 अन्तर्वर्त्तनीं च तां दृष्ट्वा तारां ताराधिपाननाम् । गर्भमुत्सृजसे न त्वं विप्रः प्राह बृहस्पतिः ॥
 मदीयायां तनौ योनौ गर्भो धार्यः कथं च न । अथो नावसृजत्तं तु कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ३७
 ईषिकास्तम्बमासाद्य ज्वलन्तमिव पावकम् । जातमात्रोऽथ भगवान् देवानामाक्षिपद्गुः ॥ ३८
 ततः संशयमापन्नास्तारामकथयन्सुराः । सत्यं ब्रूहि सुतः कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ ३९
 ह्रीयमाणा यदा देवान्नाऽऽह सा साध्वसाधु वा । तदा तां शम्भुमारब्धः कुमारो दस्युहन्तमः ॥
 तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां चन्द्रस्य शंस यैः । यदत्र तथ्यं तद्ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥
 सा प्राञ्जलिरुवाचेदं ब्रह्माणं वरदं प्रभुम् । सोमस्येति महात्मानं कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ४२
 ततः सुतमुपाग्राय सोमो दाता प्रजापतिः । बुध इत्यकरोन्नाम तस्य पुत्रस्य धीमर्तः ॥ ४३
 प्रतिपूर्वं च गमने समभ्युत्तिष्ठते बुधैः । उत्पादयामास तदा पुत्रं वै राजपुत्रिका ॥ ४४
 तस्य पुत्रो महातेजा बभूवैलः पुरुरवाः । उर्वश्यां जज्ञिरे तस्य पुत्राः षट्सुमहौजसः ॥ ४५
 प्रसह्य धर्षितस्तत्र विवशो राजयक्ष्मणा । ततो यक्षमाभिभूतस्तु सोमः प्रक्षीणमण्डलः ॥
 जगाम शरणायाथ पितरं सोऽत्रिमेव तु ॥ ४६
 तस्य तत्पापशमनं चकारात्रिर्मायशाः । स राजयक्ष्मणा मुक्तः श्रिया जज्वाल सर्वशः ॥
 एतत्सोमस्य वै जन्म कीर्तितं द्विजसत्तमाः । वंशं तस्य द्विजश्रेष्ठाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ४८
 धन्यमारोग्यमायुष्यं पुण्यं कल्मषशोधनम् । सोमस्य जन्म श्रुत्वैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सोमोत्पत्तिकथनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८००७

१ क. घ. कुहूश्चैव । २ ग. घ. ह. तस्य । ३ क. 'नये विनयो ह' । ४ घ. ह. 'र्षिभिः सह' । ५ क. 'क्षियद्व' ।
 ६ घ. ह. यम् । ७ क. 'तः स त' । ८ घ. 'तः । प्रीति' । ९ ख. घ. बुधः । १० घ. 'ण्यं संकल्पशो' ।

अथैकनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

सोमस्य तु बुधः पुत्रो बुधस्य तु पुरुरवाः । तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ १
 ब्रह्मवादी पराक्रान्तः शत्रुभिर्युधि दुर्जयः । आहर्ता चामिहोत्रस्य यज्वनां च ददौ महीम् ॥
 सत्यवाकर्मबुद्धिश्च कान्तः संवृतमैथुनः । अतीव पुत्रो लोकेषु रूपेणाप्रतिमोऽभवत् ॥ ३
 तं ब्रह्मवादिनं दान्तं धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । उर्वशी वरयामास हित्वा मानं यशस्विनी ॥ ४
 तथा सहावसद्राजा दश वर्षाणि चाष्ट चै । सप्त षट् सप्त चाष्टौ च दश चाष्टौ च वीर्यवान् ॥ ५
 वने चैत्ररथे रम्ये तथा मन्दाकिनीतटे । अलकायां विशालायां नन्दने च वनोत्तमे ॥ ६
 गन्धमादनपादेषु मेरुशृङ्गे नगोत्तमे । उत्तरांश्च कुरून्प्राप्य कलापग्राममेव च ॥ ७
 एतेषु वनमुख्येषु सुरैराचरितेषु च । उर्वश्या सहितो राजा रेमे परमया मुदा ॥ ८

ऋषय ऊचुः—

गन्धर्वी चोर्वशी देवी राजानं मानुषं कथम् । देवानुत्सृज्य संप्राप्ता तन्नो ब्रूहि बहुश्रुत ॥ ९

सूत उवाच—

ब्रह्मशापाभिभूता सा मानुषं समुपस्थिता । ऐलं तु तं वरारोहा समयेन व्यवस्थिता ॥ १०
 आत्मनः शापमोक्षार्थं नियमं सा चकार तै । अनग्रदर्शनं चैव अकामात्सह मैथुनम् ॥
 द्वौ मेषौ शयनाभ्यासे स तावद्व्यवतिष्ठते । घृतमात्रं तथाऽऽहारः कालमेकं तु पार्थिव ॥ ११
 यद्येष समयो राजन्यावत्कालश्च ते दृढम् । तावत्कालं तु वत्स्यामि एष नः समयः कृतः ॥ १२
 तस्यास्तं समयं सर्वं स राजा पर्यपालयत् । एवं सा चावसत्तस्मिन्पुरुरवासि भामिनी ॥ १३
 वर्षाण्यथ चतुःषष्टिं तद्भक्त्या शापमोहिता । उर्वशी मानुषं प्राप्ता गन्धर्वाश्चिन्तयान्विताः ॥

गन्धर्वा ऊचुः—

चिन्तययध्वं महाभागा यथा सा तु वराङ्गना । आगच्छेत्तु पुनर्देवानुर्वशी स्वर्गभूषणा ॥ १५
 ततो विश्वावसुर्नाम तत्राऽऽह वदतां वरः । तथा तु समयस्तत्र क्रियमाणो मतोऽर्जघः ॥ १६
 समयव्युत्क्रमात्सा वै राजानं त्यक्ष्यते यथा । तदहं वच्मि वः सर्वं यथा त्यक्ष्यति सा नृपम् ॥
 संसहायो गमिष्यामि युष्माकं कार्यसिद्धये । एवमुक्त्वा गतस्तत्र प्रतिष्ठानं महायशाः ॥ १८
 स निशायामथाऽऽगम्य मेषमेकं जहार वै । मातृवद्वर्तते सा तु मेषयोश्चारुहासिनी ॥ १९
 गन्धर्वागमनं ज्ञात्वा शयनस्था यशस्विनी । राजानमब्रवीत्सा तु पुत्रो मेऽहियतेति वै ॥ २०
 एवमुक्तो विनिश्चित्य नगस्तिष्ठति वै नृपः । नगं द्रक्ष्यति मां देवी समयो वितथो भवेत् ॥ २१
 ततो भूयस्तु गन्धर्वा द्वितीयं मेषमाददुः । द्वितीयेऽपहृते मेषे ऐलं देवी तमब्रवीत् ॥ २२
 पुत्रौ मम हतौ राजन्ननाथाया इव प्रभो । एवमुक्तस्तदोत्थाय नगो राजा प्रधावितः ॥ २३

१ घ. 'गान्धर्व' । ड. 'गान्धर्म' । २ ख. घ. संभृत । ३ घ. च । पञ्चष । ४ ख. ग. घ. ड. 'श्रुतः । सु' ।
 ५ ग. ह. । ६ क. 'त्कालं च ते । ७ घ. ड. 'सत्तेन पु । ८ घ. ड. 'नधाः । स । ९ ख. 'मये व्युत्क्रमे सा । १० घ. घ.
 क. हसा यो । ११ घ. ११ ग घ. ड. ऐलं ।

[अ०९१ श्लो० २४-९३]

वायुपुराणम् ।

३२९

(चन्द्रवंशकथनम्)

मेषाभ्यां पदवीं राजनगन्धर्वैर्व्युत्थितामथ । उत्पादिता तु महती माया तद्भवानं महत् ॥ २४
 प्रकाशितं तु सहसा ततो नम्रमेक्ष्य सा । नम्रं दृष्ट्वा तिरोऽभूत्सा अप्सरा कामरूपिणी ॥ २५
 तिरोभूतां तु तां ज्ञात्वा गन्धर्वास्तत्र तावुभौ । मेषौ त्यक्त्वा च ते सर्वे तत्रैवान्तर्हिताऽभवन्* ॥
 उत्सृष्टावुरणौ दृष्ट्वा राजाऽऽगृह्याऽऽगतः प्रभुः । अपश्यस्तां तु वै राजा विललाप सुदुःखितः ॥ २७
 चचार पृथिवीं चैव मार्गमाणस्ततस्ततः । (+भ्रममाणः सुदुःखेन विललाप जगत्पतिः ॥ २८
 वनेषु सरितां कूलेष्वालयेषु महेषु च । विचचार गिरिष्वेको निर्झरोपवनेषु च ॥ २९
 खेटखर्वटवाटीषु नगरे नगरे तथा । पप्रच्छ सकलान्सत्वान्विपीदन्निदमब्रवीत् ॥ ३०
 किं न पश्यसि रे मूढं मदमूढं विरुध्य माम् । क्व गताऽसि वरारोहे धित्ते (ञ्जे)जीवितपीडशम् ॥)
 अथापश्यच्च तां राजा कुरुक्षेत्रे महाबलः ॥ ३१
 प्लक्षतीर्थे पुष्करिण्यां विगढेनाम्बुनाऽऽप्लुताम् । क्रीडन्तीमप्सरोभिश्च पञ्चभिः सह शोभनाम् ॥
 अपश्यत्सा ततः सुभ्रू राजानमविदूरतः । उर्वशी ताः सखीः प्राह अयं स पुरुषोत्तमः ॥ ३३
 यस्मिन्नहमवासीति? दर्शयामास तं नृपम् । तत आधिर्वभूवुस्ताः पञ्चचूडाप्सरास्तु ताः ॥ ३४
 दृष्ट्वा तु राजा तां प्रीतः प्रलापान्कुरुते बहून् । आयाहि तिष्ठ मनसा धोरे वचासि तिष्ठ हे ॥ ३५
 एवमादीनि सूक्ष्माणि परस्परमभाषत । उर्वशी त्वब्रवीच्चैलं सगर्भाऽहं त्वया प्रभो ॥ ३६
 संवत्सरात्कुमारस्ते भविता नैव संशयः । निशामेकां तु वै राजा अवसत्तु तया सह ॥ ३७
 संप्रहृष्टो जगामाथ स्वपुरं तु महायशाः । गते संवत्सरे राजा उर्वशीं पुनरागमत् ॥ ३८
 उषित्वा तु तया सार्धमेकरात्रं महामनाः । कामार्तश्चाब्रवीदीनो भव नित्यं ममेति वै ॥ ३९
 उर्वश्यथाब्रवीच्चैनं गन्धर्वास्ते वरं ददुः । तं वृणीष्व महाराज ब्रूहि चैतांस्त्वमेव हि ॥ ४०
 वृणे नित्यं हि सालोक्यं गन्धर्वाणां महात्मनाम् । तथेत्युक्त्वा वरं वव्रे गन्धर्वाश्च तथाऽस्तिवति
 स्थालीमग्रेः पूरयित्वा गन्धर्वाश्च तमब्रुवन् । अनेन इष्ट्वा लोकं तं प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥ ४२
 तमादाय कुमारं तु नगरायोपचक्रमे । निक्षिप्य तमरण्यां च सपुत्रस्तु गृहान्ययौ ॥ ४३
 पुनरादाय दृश्याग्निमश्वत्थं तत्र दृष्ट्वान् । समीपतस्तु तं दृष्ट्वा ह्यश्वत्थं तत्र विस्मितः ॥ ४४
 गन्धर्वेभ्यस्तथाऽऽख्यातुमग्निना गां गतस्तु सः । श्रुत्वा तमर्थमखिलमरणिं तु समादिशत् ॥ ४५
 अश्वत्थादरणिं कृत्वा मथित्वाऽग्निं यथाविधि । तेनेष्ट्वा तु सलोकं नः प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥
 मथित्वाऽग्निं त्रिधा कृत्वा ह्ययजत्स नराधिपः । इष्ट्वा यज्ञैर्वहुविधैर्गुतस्तेषां सलोकताम् ॥ ४७
 वासाय च स गन्धर्वस्त्रेतायां स महारथः । एकोऽग्निः पूर्णमासीद्वै ऐलस्त्रीस्तानकल्पयत् ॥ ४८
 एवंप्रभावो राजाऽऽसीद्वैलस्तु द्विजसत्तमाः । देशे पुण्यतमे चैव महर्षिभिरलंकृते ॥ ४९
 राज्यं स कारयामास प्रयागे पृथिवीपतिः । उत्तरे यामुने तीरे प्रतिष्ठाने महायशाः ॥ ५०
 तस्य पुत्रा बभूवुर्हं षडिन्द्रोपमतेजसः । गन्धर्वलोके विदिता आयुर्धामानमावसुः ॥ ५१
 विश्वायुश्च शतायुश्च गतायुश्चोर्वशीसुताः । अमावसोस्तु वै जातो भीमो राजाऽथ विश्वजित् ॥
 श्रीमान्भीमस्य दायादो राजाऽऽसीत्काञ्चनप्रभः । विद्वांस्तु काञ्चनस्यापि सुहोत्रोऽभून्महाबलः

* अत्र संधिरार्षः । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके विद्यते ।

१ ग. घ. ड. 'रोभूता अ' । २ ख. ग. घ. पुतः । ३ क. ग. 'भनम् । अ' । ४ ग. ड. 'अकीडा' । ५ ख.
 नि जग्राये हि । ६ क. एह । ७ ग. घ. ऐड्व' । ८ ग. घ. 'दैड' । ९ क. 'ष्ठान्ते म' ।

सुहोत्रस्याभवज्जहनुः कौशिकागर्भसंभवः । प्रतिगत्य ततो गङ्गा वितते यज्ञकर्मणि ॥ ५४
 प्लावयामास तं देशं भाविनोऽर्थस्य दर्शनात् । गङ्गया प्लावितं दृष्ट्वा यज्ञवाटं समन्ततः ॥ ५५
 सौहोत्रिर्वरदः कुद्धो गङ्गां संरक्तलोचनः । अस्य गङ्गेऽवलेपस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ॥ ५६
 एतत्ते विफलं सर्वं पीतमम्भः करोम्यहम् । राजर्षिणा ततः पीतां गङ्गां दृष्ट्वा सुरर्षयः ॥ ५७
 उपनिन्युर्महाभागा दुहितृत्वेन जाह्नवीम् । यौवनाश्वस्य पौत्रीं तु कावेरीं जह्नुरावहत् ॥ ५८
 युवनाश्वस्य शापेन गङ्गां येन विनिर्ममे । कावेरीं सरितां श्रेष्ठां जह्नुर्भायामनिन्दिताम् ॥ ५९
 जह्नुश्च दयितं पुत्रं सुहोत्रं नाम धार्मिकम् । कावेर्यां जनयामास अजकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ६०
 अजकस्य तु दायादो बलाकाश्वो महायशः । बभूवुश्च गयः शीलः कुशस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः ॥ ६१
 कुशपुत्रा बभूवुश्च चत्वारो वेदवर्चसः । कुशाश्वः कुशनाभश्च अमूर्तारयशो वसुः ॥ ६२
 कुशस्तम्बस्तपस्तेपे पुत्रार्थी राजसत्तमः । पूर्णे वर्षसहस्रे वै शतक्रतुमपश्यत् ॥ ६३
 सुदुर्गं तापसं दृष्ट्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । समर्थः पुत्रजनने स्वयमेवास्य शाश्वतः ॥ ६४
 पुत्रत्वं कल्पयामास स्वयमेव पुरंदरः । गाधिर्नामाभवत्पुत्रः कौशिकः पाकशासनः ॥ ६५
 पौरुकुत्साऽभवद्भार्या गाधिस्तस्यामजायत । पूर्वकन्यां महाभागां नाम्ना सत्यवतीं शुभाम् ॥ ६६
 तां गांधिः पुत्रः काव्याय रुचीकाय ददौ प्रभुः ॥ ६६
 तस्यां पुत्रस्तु वै भर्ता भार्गवो भृगुनन्दनः । पुत्रार्थे साधयामास चरुं गाधेस्तथैव च ॥ ६७
 तथा चाऽऽहूय णिधृतिमृचीको भार्गवस्तदा । उपयोज्यश्चरुरयं त्वया मात्रा च ते शुभे ॥ ६८
 तस्यां जनिष्यते पुत्रो दीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः । अजेयः क्षत्रियैर्गुह्ये क्षत्रियर्षभसूदनः ॥ ६९
 तवापि पुत्रं कल्पाणि धृतिर्मन्तं तपोधनम् । शमात्मकं द्विजश्रेष्ठं चरुरेष विधास्यति ॥ ७०
 एवमुक्त्वा तु तां भार्यामृचीको भृगुनन्दनः । तर्पस्याभिरतो नित्यमरणं प्रविवेश ह ॥ ७१
 गाधिः सदारस्तु तदा ऋचीकाश्रममभ्यगात् । तीर्थयात्राप्रसङ्गेन सुतां द्रष्टुं नरेश्वरः ॥ ७२
 चरुद्रयं गृहीत्वा तु ऋषेः सत्यवती तर्दौ । भर्तुर्वचनमव्यग्रा हृष्टा मात्रे न्यवेदयत् ॥ ७३
 माता तु तस्यै दैवेन दुहित्रे स्वं चरुं ददौ । तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मनः सा चकार ह ॥ ७४
 अथ सत्यवती गर्भं क्षत्रियान्तकरं शुभम् । धारयामास दीप्तेन वपुषा घोरदर्शना ॥ ७५
 तमृचीकस्ततो दृष्ट्वा योगेनाप्यनुमृश्य च । तदाऽब्रवीद्विजश्रेष्ठः स्वां भार्यां वरवर्णिनीम् ॥ ७६
 भर्त्राऽसि वञ्चिता भद्रे चरुवत्या सहेतुना । जनिष्यति हि पुत्रस्ते कूरकर्माऽतिदारुणः ॥ ७७
 माता जनिष्यते वाऽपि तथाभूतं तपोधनम् । विश्वं हि ब्रह्म तपसा मया तत्र समर्पितम् ॥ ७८
 एवमुक्त्वा महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा । प्रसादयामास पतिं सुतो मे नेदृशो भवेत् ॥ ७९
 ब्राह्मणापसदस्त्वन्य इत्युक्तो मुनिरब्रवीत् ॥ ७९
 नैव संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वया । उग्रकर्मा भवेत्पुत्रः पितुर्मर्तुश्च कारणात् ॥ ८०
 पुनः सत्यवती वाक्यमेवमुक्त्वाऽब्रवीदिदम् । इच्छल्लोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ ८१

१ ग. घ. 'शिक्षाग' । २ ख. ग. 'र्व' पिवन्नम्भः । ३ घ. 'ह्ययैनविनिर्ममौ । कां । ४ घ. रो देववर्क' ।
 ५ ख. 'मूर्तर' । घ. 'मूर्तरयसो व' । ६ क. 'ता स उग्रं तप' । ७ ग. घ. गाधिपु' । ८ क. ग. 'धृति रुची' । ९ क. सु.
 गं. शुभाः । १० क. ग. 'मन्त्रं त' । ११ घ. 'पस्यमि' । १२ क. ख. ग. सदा । १३ ख. घ. 'ष्टः स्वमा' ।
 सातुः सिध्यति ते भ' । १५ ख. घ. 'रुचिन्यास' । १६ घ. जनयिष्यति । १७ ख. नैव सं ।

(चन्द्रवंशकथनम्)

- शमात्मकमृजुं भर्तः पुत्रं मे दातुमर्हसि । काममेवंविधं पुत्रो मम स्यात्तु वद प्रभो ॥ ८२
- मय्यन्यथा न शक्यं वै कर्तुमेव द्विजोत्तम । ततः प्रसादमकरोत्स तस्यास्तपसो बलात् ॥ ८३
- पुत्रे नास्ति विशेषो मे पौत्रे वा वरवर्णिनि । त्वया यथोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति ॥ ८४
- तस्मात्सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् । तपस्यभिरतं दान्तं जमदग्निं शमात्मकम् ॥ ८५
- भृगोश्चरुविपर्यासे रौद्रवैष्णवयोः पुरा । जमनाद्वैष्णवस्याग्नेर्जमदग्निरजायत ॥ ८६
- विश्वामित्रं तु दायादं गार्धिः कुशिकनन्दनः । प्राप्य ब्रह्मर्षिसमतां जगाम ब्रह्मणा वृतः ॥ ८७
- सा हि सत्यवती पुण्या सत्यव्रतपरायणा । कौशिकीति समाख्याता प्रवृत्तेयं महानदी ॥ ८८
- परिश्रुता महाभागा कौशिकी सरितां वरा । इक्ष्वाकुवंशे त्वभवत्सुवेणुर्नाम पार्थिवः ॥ ८९
- तस्य कन्या महाभागा कामली नाम रेणुका । रेणुकायां तु कामल्यां तपोधृतिसमान्वितः ॥
- आर्चीको जनयामास जमदग्निः सुदारुणम् ॥ ९०
- सर्वविद्यान्तगं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् । रामं क्षत्रियहन्तारं प्रदीप्तमिव पावकम् ॥ ९१
- और्वस्यैवमृचीकस्य सत्यवत्यां महामनाः । जमदग्निस्तेषोर्वीर्याज्जज्ञे ब्रह्मविदां वरः ॥
- मध्यमश्च शुनःशेषः शुनैःपुच्छः कनिष्ठकः ॥ ९२
- विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा नाम्ना विश्वरथः स्मृतः । जज्ञे भृगुप्रसादेन कौशिकाद्वंशवर्धनः ॥ ९३
- विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनःशेषोऽभवन्मुनिः । हरिश्चन्द्रस्य यज्ञे तु पशुत्वे नियतः स वै ॥ ९४
- *देवैर्दत्तः शुनःशेषो विश्वामित्राय वै पुनः । देवैर्दत्तः स वै यस्मादेवरातस्ततोऽभवत् ॥ ९५
- विश्वामित्रस्य पुत्राणां शुनःशेषोऽग्रजः स्मृतः । मधुच्छन्दो नयश्चैव कृतदेवौ ध्रुवाष्टकौ ॥ ९६
- कच्छपः पूरणश्चैव विश्वामित्रसुतास्तु वै । तेषां गोत्राणि बहुधा कौशिकानां महात्मनाम् ॥ ९७
- पार्थिवा देवराताश्च याज्ञवल्क्याः समर्षणाः । उदुम्बरा उदुम्लानास्तारका यममुञ्चताः ॥ ९८
- लोहिण्या रेणवश्चैव तथा कारीषवः स्मृताः । वभ्रवः पाणिनश्चैव ध्यानजप्यास्तथैव च ॥ ९९
- शालावत्या हिरण्याक्षा स्थङ्कृता गालवाः स्मृताः । देवला यामदूताश्च सालङ्कायनर्वाष्कलाः ॥
- ददातिवादराश्रान्ये विश्वामित्रस्य धीमतः । ऋष्यन्तरविवाह्यास्ते बहवः कौशिकाः स्मृताः ॥
- कौशिकाः सौश्रुताश्चैव तथाऽन्ये सैधवायनाः । पौरोरवस्य पुण्यस्य ब्रह्मर्षेः कौशिकस्य तु ॥
- दृषद्वतीसुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः । अष्टकस्य सुतो यो हि प्रोक्तो जहनुगणो मया ॥ १०३
- ऋषय ऊचुः—
- किं लक्षणेन धर्मेण तपसेह श्रुतेन वा । ब्राह्मण्यं समनुप्राप्तं विश्वामित्रादिभिर्नृपैः ॥ १०४
- येन येनाभिधानेन ब्राह्मण्यं क्षत्रिया गताः । विशेषं ज्ञातुमिच्छामस्तपसा दानतस्तथा ॥ १०५
- एवमुक्तस्ततो वाक्यमब्रवीदिदमर्थवत् । अन्यायोपगतैर्द्रव्यैर्हि द्विजसत्तमान् ॥
- धर्माभिकाङ्क्षी यजते न धर्मफलमश्नुते ॥ १०६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. 'धः पौत्रो' । २ ख. स्यान्नव' । ३ ख. घ. 'भो' । यद्यन्य । ४ ख. ग. गार्धि कु' । ५ क. घ. 'स्ततो वी' । ६ क. 'शेफः शु' । ७ क. 'नः पुच्छः' । ८ क. घ. 'शेफोऽभ' । ९ क. ग. घ. 'शेफोऽग्र' । १० ग. 'न्दोऽन्य' । ११ ख. घ. 'देवो ध्रु' । १२ क. 'ण्यो रे' । १३ ख. 'वः च्यवन' । घ. 'वः सवन' । १४ ख. सांक्रुता । 'ति' । वास्कराः । १५ क. 'शिकासोश्रुमाश्चै' । ग. 'शिकासोश्रु' । १६ क. ख. ग. 'च्छासि तप' । १७ क. 'राहत्य' । घ. 'ध' । ख. घ. 'राहत्य यजते हि यः' । घ. 'ध' ।

धर्मं चैतं समाख्याय पापात्मा पुरुषाधमः । ददाति दानं विप्रेभ्यो लोकानां दम्भकारणार्तं ॥
जपं कृत्वा तथा तीव्रं धनलोभान्निरङ्कुशः । रागमोहान्वितो ह्यन्ते पावनार्थं ददाति यः ॥ १०८
तेन दत्तानि दानानि अफलानि भवन्त्युत । तस्य धर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः ॥ १०९
एवं लब्ध्वा धनं मोहाददतो यजतश्च ह । संक्लिष्टकर्मणो दानं न तिष्ठति दुरात्मनः ॥ ११०
न्यायागतानां द्रव्याणां तीर्थे संप्रतिपादनम् । कामाननभिसंधाय यजते च ददाति च ॥ १११
स दानफलमाप्नोति तच्च दानं सुखोदयम् । दानेन भोगानाम्प्राप्नोति स्वर्गं सत्येन गच्छति ॥ ११२
तपसा तु सुगुप्तेन लोकान्विष्टभ्य तिष्ठति । विष्टभ्य स तु तेजस्वी लोकेष्वानन्त्यमश्नुते ॥ ११३
दानाच्छ्रेयस्तथा यज्ञो यज्ञाच्छ्रेयस्तथा तपः । संन्यासस्तपसः श्रेयास्तस्माज्ज्ञानं गुरु स्मृतम् ॥
श्रूयन्ते हि तपःसिद्धाः क्षात्रोपेता द्विजातयः । विश्वामित्रो नरपतिर्माधाता संकृतिः कपिः ॥
कपेश्च पुरुकुत्सश्च सत्यश्चानृहवानृथुः । आर्ष्टिपेणोऽजमीढश्च भागान्योऽन्यस्तथैव च ॥ ११६
कक्षीवश्चैव शिजयस्तथाऽन्ये च महारथाः । रथीतरश्च रुन्दश्च विष्णुवृद्धादयो नृपाः ॥ ११७
क्षात्रोपेताः स्मृता ह्येते तपसा ऋषितां गताः । एते राजर्षयः सर्वे सिद्धिं सुमहतीं गताः ॥
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि अयोर्विशं महात्मनः ॥ ११८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते अमावसुर्वंशानुकीर्तनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — ८१२२

अथ द्विनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच —

एते पुत्रा महात्मनः पञ्चैवाऽऽसन्महाबलाः । स्वर्भानुतर्नया विप्राः प्रभायां जज्ञिरे नृपाः ॥ १
नहुषः प्रथमस्तेषां पुत्रधर्मा ततः स्मृतः । धर्मवृद्धात्मजश्चैव सुतहोत्रो महायशाः ॥ २
सुतहोत्रस्य दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । काशः शलश्च द्वावेतौ तथा गृत्सर्मदः प्रभूः ॥ ३
पुत्रो गृत्समदस्यापि शुनको यस्य शौनकः । ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव वैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥ ४
एतस्य वंशे संभूता विचित्रैः कर्मभिर्द्विजाः । शलात्मजो ह्यार्ष्टिपेणश्चरन्तस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ५
शौनकाश्चाऽऽर्ष्टिपेणाश्च क्षात्रोपेता द्विजातयः । काशस्य काशयो राष्ट्रः पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ ६
धर्मश्च दीर्घतपसो विद्वान्धन्वन्तरिस्ततः । तपसा सुमहातेजा जातो वृद्धस्य धीमतः ॥
अथैनमृषयः प्रोचुः सूतं वाक्यमिमं पुनः ॥

ऋषय ऊचुः —

कथं धन्वन्तरिर्देवो मानुषेष्विह जज्ञिवाञ् । एतदेदितुमिच्छामस्ततो ब्रूहि भियं तथा ॥

१ ख. व. 'मास्थाय । २ घ. 'तु । तपः कृ° । ३ ख. ग. जयं । ४ क. सुसुते° । घ. सुतते । ५ ख. श्रेष्ठस्त्° ।
६ क. घ. च । काक्षीव° । ७ ग. घ. 'पाः । क्षत्रो° । ८ नयात्तेथाप्र° । घ. 'नयात्तेथ प्र° । ९ क. ग. नृपः । १० घ. सुनहोप । ११ ख. घ. काशो लशश्च । १२ क. 'महः प्र° । १३ घ. स्मृतः । १४ ख. घ. च । तस्य वंशे । १५ घ. 'पसोऽन्ते सुमहते जा° । १६ घ. 'निदं पु° ।

[अ०९२श्लो०९-३१]

वायुपुराणम् ।

३३३

(चन्द्रवंशकीर्तनम्)

सूत उवाच—

धन्वन्तरेः संभवोऽयं श्रूयतामिह वै द्विजाः । स संभूतः समुद्रान्ते मथ्यमानेऽमृते पुरा ॥ ९

उत्पन्नः सकलात्पूर्वं सर्वतश्च श्रिया वृतः । सर्वसांसिद्धकायं तं दृष्ट्वा विष्टम्भितः स्थितः ॥

अजस्त्वमिति होवाच तस्मादजस्तु स स्मृतः ॥ १०

अजः प्रोवाच विष्णुं तं तनयोऽस्मि तव प्रभो । विधत्स्व भागं स्थानं च मम लोके सुरोत्तम ॥

एवमुक्तः स दृष्ट्वा तु तैथ्यं प्रोवाच स प्रभुः । कृतो यज्ञविभागस्तु यज्ञियैर्हि सुरैस्तथा ॥ १२

वेदेषु विधियुक्तं च विधिहोत्रं महर्षिभिः । न शक्यमि(इ)ह होमो वै तुल्यं(ल्यः) कर्तुं कदाचन ॥

अर्वाक्सुतोऽसि हे देव नाममन्त्रोऽसि वै प्रभो । द्वितीयायां तु संभूत्यां लोके ख्यातं गमिष्यैसि
अणिमादियुता सिद्धिर्गर्भस्थस्य भविष्यति । तेनैव च शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसि प्रभो ॥

चरुमन्त्रैर्घृतैर्गन्धैर्यक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥ १५

अथ च त्वं पुनश्चैव आयुर्वेदं विधास्यसि । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राक्कृतस्त्वज्जयोनिना ॥ १६

द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भविता त्वं न संशयः । तस्मात्तस्मै वरं दत्त्वा विष्णुरन्तर्दधे ततः ॥ १७

द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौनहोत्रः प्रकाशिराद् । पुत्रकामस्तपस्तेपे नृपो दीर्घतपास्तथा ॥ १८

अजं देवं तु पुत्रार्थे ह्यारिराधयिषुर्नृपः । वरेण च्छन्दयामास प्रीतो धन्वन्तरिर्नृपम् ॥ १९

नृप उवाच—

भगवन्त्यादि तृष्टस्त्वं पुत्रो मे धृतिमान्भव । तथेति समनुज्ञाय तत्रैवान्तरधीयत ॥ २०

तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वन्तरिस्तदा । काशिराजो महाराजः सर्वरोगप्रणाशनः ॥ २१

आयुर्वेदं भरद्वाजश्चकार सभिषक्क्रियम् । तमष्टधा पुनर्व्यस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् ॥ २२

धन्वन्तरिसुतश्चापि केतुमानिति विश्रुतः । अथ केतुमतः पुत्रो विभो भीमरथो नृपः ॥

दिवोदास इति ख्यातो वाराणस्यधिपोऽभवत् ॥ २३

एतस्मिन्नेव काले तु पुरीं वाराणसीं पुरा । शून्यां विवेशयामास क्षेमको नाम राक्षसः ॥ २४

शप्ता हि सा पुरी पूर्वं निकुम्भेन महात्मना । शून्या वर्षसहस्रं वै भवित्रीति पुनः पुनः ॥ २५

तस्यां तु शप्तमात्रायां दिवोदासः प्रजेश्वरः । विषयान्ते पुरीं रम्यां गोमत्यां संन्यवेशयत् ॥ २६

ऋषय ऊचुः—

वाराणसीं किमर्थं तां निकुम्भः शप्तवान्पुरा । निकुम्भश्चापि धर्मात्मा सिद्धक्षेत्रं शशाप यः ॥

सूत उवाच—

दिवोदासस्तु राजर्षिर्नगरीं प्राप्य पार्थिवः । वसते स महातेजाः स्फीतायां वै नराधिपः ॥ २८

एतस्मिन्नेव काले तु कृतदारो महेश्वरः । देव्याः स प्रियकामस्तु वसानः श्वशुरान्तिके ॥ २९

देवाज्ञया पारिषदा विश्वरूपास्तपोधनाः । पूर्वोक्तै रूपविशेषैस्तोषयन्ति महेश्वरीम् ॥ ३०

हृष्यति तैर्महादेवो मेना नैव तु हृष्यति । जुगुप्सते सा नित्यं च देवं देवीं तथैव च ॥ ३१

१ ग. घ. सद्यः संसिद्धिका° । २ ग. घ. 'दजस्तु' । ३ क. तथा प्रो° । ४ ख. ग. घ. प्रभो । ५ ख. ग. घ. 'ति । अ° । ६ ख. 'त्रैतैजस्यै' । घ. 'त्रैतैजस्यै' । ७ क. ग. प्राद्विष्ट° । घ. प्राद्विष्ट° । ८ ख. घ. 'स्मात्तं वै' । घ. न्यां निवे° । १० क. घ. 'सानश्च सुरा°' । ११ ख. 'वीकते तु विशेषेण तोष°' । १२ घ. 'ष्यते तै°' ।

मम पार्श्वे त्वनाचारस्तव भर्ता महेश्वरः । दरिद्रः सर्व एवेह अक्रिष्टं लङ्घतेऽनघे ॥ ३२
 मात्रा तथोक्ता वचसा स्त्रीस्वभावान्नचाक्षमत् । स्मितं कृत्वा तु वरदा हयपार्श्वमथागमत् ॥ ३३
 विषण्णवदना देवी महादेवमभाषत । नेह वत्स्याम्यहं देव नय मां स्वं निवेशनम् ॥ ३४
 तथोक्तस्तु महादेवः सर्वाल्लोकानवेक्ष्य ह । वासार्थं रोचयामास पृथिव्यां तु द्विजोत्तमाः ॥
 वाराणसीं महातेजाः सिद्धक्षेत्रं महेश्वरः ॥ ३५
 दिवोदासेन तां ज्ञात्वा निविष्टां नगरीं भवः । पार्श्वस्थं स समाहूय गणेशं क्षेमकं *ब्रवीत् ॥
 गणेश्वर पुरीं गत्वा शून्यां वाराणसीं कुरु । मृदुना चाभ्युपायेन अतिवीर्यः स पार्थिवः ॥ ३७
 ततो गत्वा निकुम्भस्तु पुरीं वाराणसीं पुरा । स्वप्ने संदर्शयामास मङ्गलं नाम नापितम् ॥ ३८
 श्रेयस्तेऽहं करिष्यामि स्थानं मे रोचयानघ । मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा नगर्गन्ते निवेशय ॥ ३९
 तथा स्वप्ने यथा दृष्टं सर्वं कारितवान्द्विजाः । नगरीद्वार्यनुज्ञाप्य राजानं तु यथाविधि ॥ ४०
 पूजा तु महती चैव नित्यमेव प्रयुज्यते । गन्धैर्धूपैश्च माल्यैश्च प्रेक्षणीयैस्तथैव च ॥ ४१
 अन्नप्रदानयुक्तैश्च अत्यद्भुतमिवाभवत् । एवं संपूज्यते तत्र नित्यमेव गणेश्वरः ॥ ४२
 ततो वरसहस्राणि नगराणां प्रयच्छति । पुत्रान्निहरणमायुंपि सर्वकामांस्तथैव च ॥ ४३
 राज्ञस्तु महिषी श्रेष्ठा सुयशा नाम विश्रुता । पुत्रार्थमागता साध्वी राज्ञा देवी प्रचोदिता ॥ ४४
 पूजां तु विपुलां कृत्वा देवी पुत्रानयाचत । पुनः पुनरथाऽऽगम्य बहुशः पुत्रकारणात् ॥ ४५
 न प्रयच्छति पुत्रांस्तु निकुम्भः कारणेन तु । राजा यदि तु कुध्येत ततः किञ्चित्प्रवर्तते ॥ ४६
 अथ दीर्घेण कालेन क्रोधो राजानमविशत् । भूतं त्विदं मेहाद्वारि नागराणां प्रयच्छति ॥ ४७
 प्रीत्या वरांश्च शतशो न किञ्चिन्न प्रयच्छति । मामकैः पूज्यते नित्यं नगर्यां मम चैव तु ॥ ४८
 तन्नाचितश्च बहुशो देव्या मे तत्र कारणात् । न ददाति च पुत्रं मे कृतघ्नो बहुभोजनः ॥ ४९
 अतो नार्हति पूजां तु मत्सकाशात्कथंचन । तस्मात्तु नाशयिष्यामि तस्य स्थानं दुरात्मनः ॥
 एवं तु स विनिश्चित्य दुरात्मा राजकिल्बिषी । स्थानं गणपतेस्तस्य नाशयामास दुर्मतिः ॥ ५१
 भग्नमायतनं दृष्ट्वा राजानमगमत्प्रभुः । यस्मादनपराधं मे त्वया स्थानं विनाशितम् ॥ ५२
 अकस्मात्तु पुरीं शून्या भवित्री ते नराधिप । ततस्तेन तु शापेन शून्या वाराणसी तदा ॥ ५३
 शङ्त्वा पुरीं निकुम्भस्तु महादेवमथानयत् । शून्यां पुरीं महादेवो निर्ममे परमात्मना ॥ ५४
 तुल्यां देवविभूत्यास्तु देव्याश्चैव महात्मनः । रमते तत्र वै देवी रममाणो महेश्वरः ॥ ५५
 न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् । देव्याः क्रीडार्थमीशानो देवो वाक्यमथाब्रवीत् ॥
 नाहं वेश्म विमोक्षयामि अविमुक्तं हि मे गृहम् । प्रहस्यैनामथोवाच अविमुक्तं हि मे गृहम् ॥ ५७
 नाहं देवि गमिष्यामि गच्छस्वेह^{१४} वसाम्यहम् । तस्मात्तदविमुक्तं हि प्रोक्तं देवेन वै स्वयम् ॥

* अत्राडभाव आर्षः ।

१ ख. अकृष्ट लभते । घ. अकृष्ट ल° । २ घ. विवर्णव° । ३ घ. 'वी सा देवं सम° । ४ घ. क्षेत्रकं
 ख. क्षेमकं । ५ ख. ग. घ. महद्वा° । ६ क. 'चित्तु प्रवर्तते । मा° । ७ घ. तन्नापित° । ८ क. 'स्मादृतेऽप° । ग. स्मात्त्वं
 नय° । ९ क. तथा । १० क. शप्तां । ११ ख. घ. 'त्मनः । र° । १२ ग. घ. 'वी ऐश्वर्यात्सा तु विस्मिता । दे°
 १३ ख. घ. देवारण्यमथानयत् । रमते तत्र वै देवी रममाणा महेश्वरम् । न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयो न
 पुनर्यामीति तां देवी देवो° । १४ क. ख. 'ह रमाम्य° ।

[अ०९२ श्लो०९९-८३]

वायुपुराणम् ।

३३५

(चन्द्रवंशकीर्तनम्)

एवं वाराणसी शप्ता अविमुक्तं च कीर्तितम् । यस्मिन्वसति वै देवः सर्वदेवनमस्कृतः ॥
 युगेषु त्रिषु धर्मात्मा सह देव्या महेश्वरः ॥ ५९
 अन्तर्धानं कलौ याति तत्पुरं तु महात्मनः । अन्तर्हिते पुरे तस्मिन्पुरी सा वसते पुनः ॥ ६०
 एवं वाराणसी शप्ता निवेशं पुनरागता । भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमधान्विनम् ॥ ६१
 हत्वा निवेशयामास दिवोदासो नराधिपः । भद्रश्रेण्यस्य राज्यं तु हतं तेन वलीयसा ॥ ६२
 भद्रश्रेण्यस्य पुत्रस्तु दुर्दमो नाम नामतः । दिवोदासेन बालेति घृणया स विवर्जितः ॥ ६३
 दिवोदासादृषद्व्यां वीरो जज्ञे प्रतर्दनः । तेन पुत्रेण बालेन प्रहृतं तस्य वै पुनः ॥ ६४
 वैरस्यान्तं महाराज्ञा तदा तेन विधित्सता । प्रतर्दनस्य पुत्रौ द्वौ वत्सो गर्गश्च विश्रुतः ॥ ६५
 वत्सपुत्रो ह्यलर्कस्तु संनतिस्तस्य चाऽऽत्मजः । अलर्कं प्रति राजर्षिगीतश्लोकौ पुरातनौ ॥ ६६
 षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च । युवा रूपेण संपन्नो ह्यलर्कः काशिसत्तमः ॥
 लोपामुद्रापसादेन परमायुरवाप्तवान् ॥ ६७
 शापस्यान्ते महाबाहुर्हत्वा क्षेमकराक्षसम् । रम्यामावासयामास पुरीं वाराणसीं नृपः ॥ ६८
 संनतेरपि दायादः सुनीथो नाम धार्मिकः । सुनीथस्य तु दायादः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ६९
 सुकेतुतनयश्चापि धर्मकेतुरिति श्रुतिः । धर्मकेतोस्तु दायादः सत्यकेतुर्महारथः ॥ ७०
 सत्यकेतुसुतश्चापि विभुर्नाम प्रजेश्वरः । सुविभुस्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततः स्मृतः ॥ ७१
 सुकुमारस्य पुत्रस्तु धृष्टकेतुः स धार्मिकः । धृष्टकेतोस्तु दायादो वेणुहोत्रः प्रजेश्वरः ॥ ७२
 वेणुहोत्रसुतश्चापि गार्ग्यो वै नाम विश्रुतः । गार्ग्यस्य गर्भभूमिस्तु वात्स्यो वत्सस्य धीमतः ॥ ७३
 ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव तयोः पुत्राः सुधार्मिकाः । विक्रान्ता बलवन्तश्च सिंहतुल्यपराक्रमाः ॥
 इत्येते काश(श्य)पाः प्रोक्ता रजेरपि निबोधत । रंजेः पुत्रशतान्यासन्पञ्च वीर्यवतो भुवि ॥
 राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिन्द्रभयावहम् ॥ ७५
 तदा दैवासुरे युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे । देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथाब्रुवन् ॥ ७६
 आवयोर्भगवन्युद्धे विजेता को भविष्यति । ब्रूहि नः सर्वलोकेश श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ ७७

ब्रह्मोवाच—

येषामर्थाय सङ्ग्रामे रजिरात्तायुधः प्रभुः । योत्स्यते ते विजेष्यन्ति त्रीँल्लोकान्नात्र संशयः ॥ ७८
 रजिर्यतस्ततो लक्ष्मीर्यतो लक्ष्मीस्ततो धृतिः । यतो धृतिस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ७९
 तद्देवा दानवाः सर्वे ततः श्रुत्वा रजेर्जयम् । अभ्ययुर्जयमिच्छन्तः स्तुवन्तो राजसत्तमम् ॥ ८०
 ते हृष्टमनसः सर्वे राजानं देवदानवाः । ऊचुरस्मज्जयाय त्वं गृहाण वरकार्मुकम् ॥ ८१

रजिरुवाच—

अहं जेष्यामि धौ युद्धे देवाञ्छक्रपुरोगमान् । इन्द्रो भवामि धर्मात्मा ततो योत्स्यामि संयुगे ॥

दानं उच्यते—

अस्मि १ ख. ड. त्रय्योत्तं । तस्तदा धर्मः प्रतापं । दस्तस्यार्थे विजयामहे । अस्मिस्तु समये राजंस्तिष्ठेथा देवनोदिते ॥ ८३

१ ख. ड. त्रय्योत्तं । तस्तदा धर्मः प्रतापं ।

१ ख. ड. त्रय्योत्तं । तस्तदा धर्मः प्रतापं । १० ख. १ ख. स्तु सप्ततिं । ३ ख. ग. घ. षिँल्लोकौ गीतौ पुं । ४ ख. 'तुः सुधा' । ५ ख. 'पि मादय' । १४ ख. ग. घ. ह्यो वं । ७ ख. 'क्ता राजे' । ८ ख. राजेः । ९ क. ख. ग. नो । १० ख. घ. 'तो वृत्ति श' । १२ क. 'दिते' । स ।

३३६

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० ९२-९३ श्लो० ८४-९९११-२]

(चन्द्रवंशवर्णनम्)

स तथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः । भविष्यसीन्द्रो जित्वेति देवैरपि निमन्त्रितः ॥ ८४
 जधान दानवान्सर्वान्समक्षं वज्रपाणिनः । स विप्रनष्टां देवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥ ८५
 निहत्य दानवान्सर्वानाजहार रजिः प्रभुः । तं तथा तु रजिं तत्र देवैः सह शतक्रतुः ॥ ८६
 रजिपुत्रोऽहमित्युक्त्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः । इन्द्रोऽसि राजन्देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥
 यस्याहमिन्द्र पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि शत्रुहन् ॥ ८७
 स तु शक्रवचः श्रुत्वा वञ्चितस्तेन मायया । तथेत्येवाब्रवीद्राजा प्रियमाणः शतक्रतुम् ॥ ८८
 तस्मिंस्तु देवसदृशे दिवं प्राप्ते महीपतौ । दायाद्यमिन्द्रादाजह्रुराचारं तनया रजेः ॥ ८९
 तानि पुत्रशतान्यस्य तच्च स्थानं शचीपतेः । समक्रामन्त बहुधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपम् ॥ ९०
 ततः काले बहुतिथे समतीते महाबलः । हतराज्योऽब्रवीच्छक्रो हतभागो बृहस्पतिम् ॥ ९१
 वदरीफलमात्रं वै पुरोडाशं विधत्स्व मे । ब्रह्मर्षे येन तिष्ठेयं तेजसाऽऽप्यायितस्ततः ॥ ९२
 ब्रह्मन्कृशोऽयं विमना हतराज्यो हतार्शनः । हतौजा दुर्बलो मूढो रजिपुत्रैः प्रसीद मे ॥ ९३

बृहस्पतिरुवाच —

यद्येवं चोदितः शक्र त्वया स्यां पूर्वमेव हि । नाभविष्यत्त्वत्प्रियैर्यथै नाकर्तव्यं ममानघ ॥ ९४
 प्रयातिष्यामि देवेन्द्र त्वद्धितार्थं महाद्युते । यथा भागं च राज्यं च अचिरात्प्रतिपत्स्यसे ॥ ९५
 तथा शक्र गमिष्यामि मा भूते विह्वलं मनः । ततः कर्म चकारास्य तेजःसंवर्धनं महत् ॥ ९६
 तेषां च बुद्धिसंमोहमकरोद्बुद्धिसत्तमः । ते यदा समुता मूढा रागोन्मत्ता विधर्मिणः ॥ ९७
 ब्रह्माद्विषश्च संवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः । ततो लेभे सुरैश्वर्यमैन्द्रस्थानं तथोत्तमम् ॥ ९८
 हत्वा रजिमुतान्सर्वान्कामक्रोधपरायणान् । य इदं पावनं स्थानं प्रतिष्ठानं शतक्रतोः ॥
 शृणुयाद्वा रजेर्वाऽपि न स दौरात्म्यमामुयात् ॥ ९९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते रजियुद्धं नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८२२२

अथ त्रिनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

मरुत्तेन कथं कन्या राज्ञे दत्ता महात्मना । किंवीर्याश्च महात्मानो जाता मरुत्कर्त्तव्यकाः ॥ १

सूत उवाच—

आर्हन्तं मरुत्सोममन्नकामः प्रजेश्वरम् । मासि मासि महातेजाः षष्टिसंवत्सराचृपः ॥ २
 तेन ते मरुत्स्तस्य मरुत्सोमेन तोषिताः । अक्षय्यान्नं ददुः प्रीताः सर्वका ॥ ३
 अन्नं तस्य सकृत्पक्वमहोरात्रे न क्षीयते । कोटिशो दीयमानं च सूर्यस्योदसम् । ४ घ. क्षे ४
 क. 'स्मादुतेऽप'। ग. स्मा

१ ड. 'वान्धे वध्याव' । २ क. 'वान्ध्याज' । ३ घ. 'शोऽहं वि' । ४ घ. 'ऐश्वर्यात्सा तु विस्मिता । जे' ।
 'यार्थमक' । ५ ग. ड. भाग्य । ६ क. 'गोत्पन्नावि' । ७ ख. ग. घ ड. 'न्यया । वै देवी लभते गृहविस्मयो' ।
 घ. ड. 'रात्रं न ।

[अ०९३ श्लो० ९-२८]

वायुपुराणम् ।

३३७

(चद्रयंशवर्णनम्)

मित्रज्योतिस्तु कन्यायां मरुत्तस्य च धीमतः । तस्माज्जाता महासत्त्वा धर्मज्ञा मोक्षदर्शिनः ॥५
 संन्यस्य गृहधर्माणि वैराग्यं समुपस्थिताः । यतिधर्ममवाप्येह ब्रह्मभूयाय ते गताः ॥ ६
 अनेपायस्ततो जातस्तदा धर्मप्रदत्तवान्(?) । क्षत्रधर्मस्ततो जातः प्रतिपक्षो महातपाः ॥ ७
 प्रतिपक्षमुतश्चापि संजयो नाम विश्रुतः । संजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य जैग्मिवान् ॥ ८
 विजयस्य जयः पुत्रस्तस्य हर्यद्वतः स्मृतः । हर्यद्वतस्ततो राजा सहदेवः प्रतापवान् ॥ ९
 सहदेवस्य धर्मात्मा अदीन इति विश्रुतः । अदीनस्य जयत्सेनस्तस्य पुत्रोऽथ संकृतिः ॥ १०
 संकृतेरपि धर्मात्मा कृतधर्मा महायशाः । इत्येते क्षत्रधर्माणो नहुषस्य निबोधत ॥ ११
 नहुषस्य तु दायादाः षडिन्द्रोपमतेजसः । उत्पन्नाः पितृकन्यायां विरजायां महौजसः ॥ १२
 यातिर्ययातिः संयातिरायातिः पञ्च तु द्वयः(?) । यतिज्येष्ठस्तु तेषां वै ययातिस्तु ततोऽवरः ॥ १३
 काकुत्स्थकन्यां गां नाम लेभे पत्नीं यतिस्तदा । संयातिर्मोक्षमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ॥ १४
 तेषां मध्ये तु पञ्चानां ययातिः पृथिवीपतिः । देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवाप ह ॥ १५
 शर्मिष्ठाभासुरीं चैव तनयां वृषपर्वणः । यदुं च तुर्वसुं चैव देवयानी व्यजायत ॥ १६
 दुह्यं चानुं च पुरुं च शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी । अजीजनन्महावीर्यान्मुतान्देवसुतोपमान् ॥ १७
 रथं तस्मै ददौ रुद्रः प्रीतः परमभास्वरम् । असङ्गं काञ्चनं दिव्यमक्षयौ च महेषुधी ॥ १८
 युक्तं मनोजवैरश्वैर्येन कन्यां समुद्वहन् । स तेन रथमुख्येन जिगाय च ततो महीम् ॥ १९
 ययातिर्युधि दुर्धर्षो देवदानवमानवैः । पौरवाणां नृपाणां च सर्वेषां सोऽभवद्रथः ॥ २०
 यावत्सुदेशप्रभवः कौरवो जनमेजयः । कुरोः पुत्रस्य राज्ञस्तु राज्ञः पारिक्षितस्य ह ॥ २१
 जगाम स रथो नाशं शार्पाद्धार्यस्य धीमतः ॥ २२
 गार्ग्यस्य हि सुतं बालः स राजा जनमेजयः । दुर्बुद्धिर्हिसयामास लोहगन्धं नराधिपम् ॥ २३
 स लोहगन्धो राजर्षिः परिधावन्नितस्ततः । पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्म कर्हिचित् ॥ २४
 ततः स दुःखसंतप्तो नालभत्संविदं क्वचित् । शशाप हेतुकमृषिं शरण्यं व्यथितस्तदा ॥ २५
 इन्द्रोतो नाम विख्यातो योऽसौ मुनिरुदारधीः । याजयामास चेन्द्रोतः शौनको जनमेजयम् ॥ २६
 अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्तमः ॥ २७
 स लोहगन्धो व्यनशत्तस्याऽऽवसथमेत्य ह । * स च दिव्यो रथस्तस्माद्रसोश्चेदिपतेस्तथा ॥ २८
 ततः शक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्वृहद्रथः । ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तं रथमुत्तमम् ॥ २९
 प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनन्दनः ॥ ३०
 स जरां प्राप्य राजर्षिर्ययातिर्नहुषात्मजः । पुत्रं ज्येष्ठं वरिष्ठं च यदुमित्यब्रवीद्वचः ॥ ३१

* अत्रत्यग्रन्थस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ ख. ड. त्रज्योतेस्तु । ग. त्रयोतेस्तु । २ ख. घ. नपत्यो मरुस्तत्र तदा धर्मस्य चक्षते क्ष° । ड. नपत्य-
 स्ततो जातस्तदा धर्मः प्रतापवान् । क्ष° । ३ ग. जज्ञिवान् । ४ ख. घ. ड. आदीन । ५ ख. घ. ड. त्मा क्षत्रध° ।
 ६ ख. घ. ड. ऊद्वहः । यः । घ. ड. रुद्रवः । यः । ड. ड. नुद्रवः । यः । ७ घ. जिघाय । ८ क. हत् । स ।
 राज्ञः । यः । योव° । १० ख. पादार्गस्य । ११ ख. ग. घ. ड. बालं । १२ ख. घ. यः चक्रेण हिंस° । १३ ड.
 मायस° । १४ ख. ग. घ. ड. गन्धीनराधिपः । स लोहगन्धी रा° । १५ क. ग. भीः । योज° । १६ ख.
 वृत्ति श ।

३३८

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् ।

[अ० ९३ श्लो० २९-९०]

(चद्रवंशवर्णनम्)

जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः । काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने ॥
 त्वं यदो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरां मे प्रतिगृहीष्व तं यदुः प्रत्युवाच ह ॥ ३०
 अनिर्दिष्टा मया भिक्षा ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुता । सा च व्यायामसाध्या वै न ग्रहीष्यामि ते जराम् ॥
 जरायां बहवो दोषा यानभोजनकारिणः । तस्माज्जरां न ते राजन्ग्रहीतुमहमुत्सहे ॥ ३२
 सितश्मश्रुधरो दीनो जरया शिथिलीकृतः । वलीसंततगात्रश्च दुर्दर्शो दुर्बलाकृतिः ॥ ३३
 अशक्तः कार्यकरणे परिभूतस्तु यौवने । महोपभीतिभिश्चैव तां जरां नाभिकामये ॥ ३४
 सन्ति ते बहवः पुत्रा मत्तः प्रियतरा नृप । प्रतिगृह्णन्तु धर्मज्ञ पुत्रमन्यं वृणीष्व वै ॥ ३५
 स एवमुक्तो यदुना तीव्रकोपसमन्वितः । उवाच वदतां श्रेष्ठो ज्येष्ठं तं गर्हयन्सुतम् ॥ ३६
 आश्रमः कश्च वाऽन्योऽस्ति को वा धर्मविधिस्तव । मामनादृत्य दुर्वृद्धे यदोत्थ नवदेशिक ॥
 एवमुक्त्वा यदुं राजा शशापैनं स मन्युमान् । यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि ॥
 तस्मान्न राज्यभागमूढ प्रजा ते वै भविष्यति । तुर्वसो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ ३९
 (* यौवनेन चरेयं वै विषयांस्तव पुत्रक । पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् ॥
 स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥) ४०

तुर्वसुरुवाच—

न कामये जरां तात कामभोगप्रणाशिनीम् । जराया बहवो दोषाः पानभोजनकारिणः ॥
 तस्माज्जरां न ते राजन्ग्रहीतुमहमुत्सहे ॥ ४१

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । तस्मात्प्रजा समुच्छेदं तुर्वसो तव यास्यति ॥ ४२
 असंकीर्णा च धर्मेण प्रतिलोभवरेषु च । पिशिताशिषु चान्येषु मूढ राजा भविष्यसि ॥ ४३
 गुरुदारप्रसक्तेषु तिर्यग्योनिगतेषु वा । पशुधर्मेषु म्लेच्छेषु भविष्यासि न संशयः ॥ ४४

सूत उवाच—

एवं तु तुर्वसुं शप्त्वा ययातिः सुतमात्मनः । शर्मिष्ठायां सुतं द्रुह्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४५
 द्रुह्य त्वं प्रतिपद्यस्व वर्णरूपविनाशिनीम् । जरां वर्षसहस्रं वै यौवनं स्वं ददस्व मे ॥ ४६
 पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् । स्वं चाऽऽदास्यामि भूयोऽहं पाप्मानं जरया सह ॥

द्रुह्य उवाच—

न गजं न रथं नाश्वं जीर्णो भुङ्क्ते न च स्त्रियम् । न सङ्गश्चास्य भवति न जरां तेन कामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । तस्माद्द्रुह्य प्रियः कामो न ते संपत्स्यते क्वचित्
 नौपुत्रोत्तरसंचारस्तत्र नित्यं भविष्यति । अराजं भ्राजवंशस्त्वं तत्र नित्यं भविष्यसि ॥ ५०

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ड. 'रायां व' । २ ख. ग. घ. ड. दोषाः पानभोजनकारिताः । तं । ३ क. 'संत' । ४ ख. 'ने ।
 सर्वाङ्गहारिणीचैव । ग. घ. ड. 'ने । सहोपवीति' । ५ ग. घ. ड. 'दाऽहं तव देशिकः । ए' । ६ ग. घ. ड. 'राः ।
 यानभोजनकारिताः । तं । ७ ग. घ. ड. 'मचरे' । ८ घ. च । प' । ९ ख. ग. ड. 'राज्यो भ' । १० ख. 'वै ।
 ड. 'च्छति । तं । ११ ग. ड. 'राजाभाज' । १२ ड. 'जमोज' । १३ घ. 'त्र चाप्यसि वान्धवः । अ' । १४ ख. ' ।
 ध्यति । अ । ग. घ. वसिष्यसि ।

[अ०९३श्लो०१-७९]

वायुपुराणम् ।

३३९

(चंद्रवंशवर्णनम्)

अनो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । एवं वर्षसहस्रं तु चरेयं यौवनेन ते ॥

५१

अनुरुवाच—

जीर्णः शिशुरहं तात जरया ह्यशुचिः सदा । न भजामि महाराज तां जरां नाभिकामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । जरादोषस्त्वयोक्तोऽयं तस्मात्ते प्रतिपत्स्यते ॥

प्रजा च यौवनं प्राप्ता विनशिष्यत्यतस्तव । अग्निप्रस्कन्दनपरस्त्वं चाप्येव भविष्यासि ॥ ५४

पुरो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः ॥ ५५

काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने । कंचित्कालं चरेयं वै विषयान्वयसा तव ॥ ५६

पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् । स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥ ५७

सूत उवाच—

एवमुक्तः प्रत्युवाच पुत्रः पितरमञ्जसा । यथाऽनुमन्यसे तात करिष्यामि तथैव च ॥ ५८

प्रतिपत्स्यामि ते राजन्पाप्मानं जरया सह । गृहाण यौवनं मत्तश्चर कामान्यथेप्सितान् ॥ ५९

जरयाऽहं प्रतिच्छन्नो वयोरूपधरस्तव । यौवनं भवते दत्त्वा चरिष्यामि यथार्थवत् ॥ ६०

ययातिरुवाच—

पुरो प्रीतोऽस्मि भद्रं ते प्रीतश्चेदं ददामि ते । सर्वकामसमृद्धा ते प्रजा राज्ये भविष्यति * ॥

सूत उवाच—

पुरोरनुमतो राजा ययातिः स्वां जरां ततः । संक्रामयामास तदा प्रसादाद्भागवस्य तु ॥ ६२

यौवनेनाथ वयसा ययातिर्नहुषात्मजः । प्रीतियुक्तो नरश्रेष्ठश्चचार विषयान्स्वकान् ॥ ६३

यथाकामं यथोत्साहं यथाकालं यथासुखम् । धर्माविरोधाद्राजेन्द्रो यथाऽर्हति स एव हि ॥ ६४

देवानतर्पयन्नैः पितृञ्छ्राद्धैस्तथैव च । दीनांश्चानुग्रहैरिष्टैः कामैश्च द्विजसत्तमान् ॥ ६५

अतिथीनन्नपानैश्च वैश्यांश्च परिपालनैः । आनृशंस्येन शूद्रांश्च दस्यून्संनिग्रहेण च ॥ ६६

धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथावदनुरञ्जयन् । ययातिः पालयामास साक्षादिन्द्र इवापरः ॥ ६७

स राजा सिंहविक्रान्तो युवा विषयगोचरः । अविरोधेन धर्मस्य चचार सुखमुत्तमम् ॥ ६८

स मार्गमाणः कामानामन्तदोपनिदर्शनात् । विश्वाच्या सहितो रेमे वैभ्राजे नन्दने वने ॥ ६९

अपश्यत्स यदा तां वै वर्धमानां नृपस्तदा । गत्वा पुरोः सकाशं वै स्वं जरां प्रत्यपद्यत ॥ ७०

स संप्राप्य तु तान्कामांस्तृप्तः खिन्नश्च पार्थिवः । कालं वर्षसहस्रं वै सस्मार मनुजाधिपः ॥ ७१

परिसंख्याय कालं च कलाकाष्ठास्तथैव च । पूर्णं मत्वा ततः कालं पुरुं पुत्रमुवाच ह ॥ ७२

यथासुखं यथोत्साहं यथाकालमरिंदम । सेविता विषयाः पुत्र यौवनेन मया तव ॥ ७३

प्रीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाण त्वं स्वयौवनम् । राज्यं च त्वं गृहाणेदं त्वं हि मे प्रियकृत्सुतः ॥

तुष्टपेदे जरां राजा ययातिर्नहुषात्मजः । यौवनं प्रतिपेदे च पुरुः स्वं पुनरात्मनः ॥ ७५

* अत्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके ।

५ क.

राज्ञः १ क. ग. सुवरं दत्ते जं । २ क. ग. न जुहोति स कालेऽग्निं तां । ३ ख. घ. ड. स्मात्वं प्रतिपत्स्यसे । प्री । ४ ख. ह ।
 मिदं व. ह । पुरुषवाच । गृ । ५ ख. ग. ड. तिः स्वजं । ६ ख. घ. तु । पौरवेणातिव । ग. ड. तु । पौरवेणाथ वं ।
 तृप्ति ग. घ. ड. था हन्ति स । ८ क. श्वासहेतो रेमे वै वै । ९ क. राष्ट्र । १० ख. ७. ड. त्मजः । अं ।

अभिषेक्तुं नामं च नृपं पुरुं पुत्रं कनीयसम् । ब्राह्मणप्रमुखा वर्णा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ७६
 कथं शुक्रस्य नप्तारं देवयान्याः सुतं प्रभो । श्रेष्ठं यदुपतिक्रम्य पुरो राज्यं प्रदास्यसि ॥ ७७
 यदुज्येष्ठस्तव सुतो जातस्तमनु तुर्वसुः । शर्मिष्ठायाः सुतो द्रुहस्ततोऽनुः पुरुरेव च ॥ ७८
 कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान् राज्यमर्हति । धर्मतो बोधयामि त्वां धर्मं समनुपालय ॥ ७९

ययातिरुवाच —

ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः सर्वे शृण्वन्तु मे वचः । ज्येष्ठं प्रति यथा राज्यं न देयं मे कथंचन ॥ ८०
 मातापित्रोर्वचनकृद्धितपुत्रः प्रशस्यते । मम ज्येष्ठेन यदुना नियोगो नानुपालितः ॥ ८१
 प्रतिकूलः पितुर्यश्च न स पुत्रः सतां मतः । स पुत्रः पुत्रवयश्च वर्तते पितृमातृषु ॥ ८२
 यदुनाऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसुनाऽपि च । द्रुहेण चानुना चैवमप्यवज्ञा कृता भृशम् ॥ ८३
 पुरुणा तु कृतं वाक्यं मानितश्च विशेषतः । कनीयान्मम दायादो जरा येन धृता मम ॥
 सर्वकामः सर्वकृतः पुरुणा पुत्रकारिणा ॥ ८४
 शुक्रेण च वरो दत्तः काव्येनोशनसा स्वयम् । पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्तेत स राजा ते महामते ॥ ८५
 भवतोऽनुमतोऽप्येवं पुरु रोज्येऽभिषिच्यताम् । यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥
 सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि स प्रभुः ॥ ८६
 अर्हः पुरुरिदं राज्यं यः प्रियः प्रियकृत्तव । वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम् ॥ ८७
 पौरजानपदैस्तुष्टैरित्युक्तो नाहुषस्तदा । अभिषिच्य ततः पुरुं स्वराज्ये सुतमात्मनः ॥ ८८
 दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं तु न्यवेशयत् । दक्षिणापरतो राजा यदुं श्रेष्ठं न्यवेशयत् ॥ ८९
 प्रतीच्यामुत्तरस्यां च द्रुहं चानुं च तावुभौ । सप्तद्वीपां ययातिस्तु जित्वा पृथ्वीं ससागराम् ॥
 व्यभजत्पश्चाद्वा राजा पुत्रेभ्यो नाहुषस्तदा ॥ ९०
 तैरियं पृथिवीं सर्वां सप्तद्वीपा सपत्तना । यथाप्रदेशं धर्मज्ञैर्धर्मेण प्रतिपाल्यते ॥ ९१
 एवं विभज्य पृथिवीं पुत्रेभ्यो नाहुषस्तदा । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु प्रीतिमानभवन्नृपः ॥ ९२
 धनुर्न्यस्य पृषत्कांश्च राज्यं चैव सुतेषु तु । प्रीतिमानभवद्राजा भारमावेदय बन्धुषु ॥ ९३
 अत्र गाथा महाराज्ञा पुरा गीता ययातिना । योऽभिप्रत्याहरन्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ॥ ९४
 न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति । हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिवर्धते ॥ ९५
 यत्पृथिव्यां त्रीह्रियवं हिरण्यं पञ्चवः स्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्वमिति पश्यन्न मुह्यति ॥ ९६
 यदा तु क्रुहते भावं सर्वभूतेषु पावकम् । कर्मणा मनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९७
 यदा परान्न विभेति यदा त्वस्मान्न विभ्यति । यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९८
 या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः । दोषः प्राणान्तिको रागस्तां तृष्णां त्यजतः सु०
 जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । जीविताशा धनाशा च जीर्यतोऽपि न जी-
 यच्च काममुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् । तृष्णाक्षयमुखस्यैतत्कलां नार्हति षोडशीम् ॥ १००

१ क. 'ति । अतः संवो' । ग. घ. ड. 'ति' । सुत संवो' । २ क. राष्ट्र । ३ ख. घ. 'नासम' । ४ क. 'रा' ।
 ५ क. राष्ट्र । ६ क. राष्ट्र सु' । ७ ख. ग. घ. ड. ज्येष्ठ । ८ क. विष्टय । ९ ख. 'दुषिस्त' । १० क. दोषत ।
 ११ क. 'णाऽस्य च सुखस्यैव' । लां ।

[अ० १३-१४ श्लो० १०२-१०४, १-२०] वायुपुराणम् ।

३४१

(कार्तवीर्योत्पत्तिकथनम्)

एवमुक्त्वा स राजर्षिः सदारः प्रस्थितो वनम् । भृगुतुङ्गे तपस्तप्त्वा तत्रैव च महायशाः ॥

पालयित्वा व्रतशतं तत्रैव स्वर्गमाप्तवान्मुयात् ॥ १०२

तस्य वंशास्तु पञ्चैते पुण्या देवर्षिसत्कृताः । यैर्व्याप्ता पृथिवी कृत्स्ना सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥

धन्यः प्रजावानायुष्मांस्कीर्तिमांश्च भवेन्नरः । ययातेश्वरितं सर्वं पठञ्शृण्वन्दिजोत्तमः ॥ १०४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ययातिप्रसवकीर्तनं नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ८३२८

अथ चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।

कार्तवीर्यार्जुनोत्पत्तिविवरणम् ।

सूत उवाच—

यदोर्वंशं प्रवक्ष्यामि ज्येष्ठस्योत्तमतेजसः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च गदतो मे निबोधत ॥ १

यदोः पुत्रा बभूवुर्हि पञ्च देवसुतोपमाः । सहस्रजिदथ श्रेष्ठः कोष्ठुर्नीलो जितो लघुः ॥ २

सहस्रजित्सुतः श्रीमाञ्शतजिन्नाप पार्थिवः । शतजित्सुता विख्यातास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ ३

हैहयश्च हयश्चैव राजा वेणुहयश्च यः । हैहयस्य तु दायादो धर्मतत्र इति श्रुतिः ॥ ४

धर्मतत्रैस्य कीर्तिस्तु संज्ञेयस्तस्य चाऽऽत्मजः । संज्ञेयस्य तु दायादो महिष्मान्नाम पार्थिवः ॥ ५

आसन्महिष्मतः पुत्रो भद्रश्रेण्यः प्रतापवान् । वाराणस्यधिपो राजा कथितः पूर्वं एव हि ॥ ६

भद्रश्रेण्यस्य दायादो दुर्मदो नाम पार्थिवः । दुर्मदस्य ततो धीमान्कनको नाम विश्रुतः ॥ ७

कनकस्य तु दायादाश्चत्वारो लोकविश्रुताः । कृतवीर्यः कार्तवीर्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ ८

कृतो जातश्चतुर्थोऽभूत्कृतवीर्यात्ततोऽर्जुनः । जज्ञे बाहुसहस्रेण सप्तद्वीपेश्वरो नृपः ॥ ९

स हि वर्षायुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् । दत्तमाराधयामास कार्तवीर्योऽत्रिसंभवम् ॥ १०

तस्मै दत्तो वरान्मादाच्चतुरो भूरितेजसः । पूर्वं बाहुसहस्रं तु स वव्रे प्रथमं वरम् ॥ ११

अधर्मे दीयमानस्य सद्भिस्तस्मान्निवारणम् । धर्मेण पृथिवीं जित्वा धर्मेणैवानुपालनम् ॥ १२

स ग्रामांस्तु बहूञ्जित्वा हत्वा चारीन्सहस्रशः । सङ्ग्रामे युध्यमानस्य वधः स्यादधिकाद्रणे ॥ १३

ते प्रायः पृथिवी कृत्स्ना सप्तद्वीपा सपत्न्या । सप्तोदधिपरिक्षिप्ता क्षात्रेण विधिना जनाः ॥ १४

त वाहुसहस्रं तु युध्यतः किल धीमतः । यौद्धो ध्वजो रथश्चैव प्रादुर्भवति मायया ॥ १५

न शक्यज्ञसहस्राणि तेषु द्वीपेषु सप्तसु । निरर्गलाः स्म निर्दृक्ताः श्रूयन्ते तस्य धीमतः ॥ १६

अयज्ञा महाबाहोस्तस्याऽऽसन्भूरितेजसः । सर्वे काञ्चनवेदीकाः सर्वे यूपैश्च काञ्चनैः ॥ १७

तुष्टेदेवैर्महाभागैर्विमानस्थैरलंकृताः । गन्धर्वैरप्सरोभिश्च नित्यमेवोपशोभिताः ॥ १८

राज्ञो जगौ गाथां गन्धर्वो नारदस्तथा । चरितं तस्य राजर्षेर्महिमानं निरीक्ष्य च ॥ १९

न कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति मानवाः । यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च विक्रमेण श्रुतेन च ॥ २०

५ ख. २

राज्ञः । १ क. ग. ड. सूर्य उ । २ क. 'मिश्रेष्ठ' । ३ क. 'पूर्वेण ग' । ४ क. ग. 'तत्त्वह' । ५ क. ग. ड. 'मायवस्की' । ६ घ. 'म वीर्यवान्' । कं । ७ घ. 'जाश्च चतु' । ८ ग. घ. नाजिता । त' । ९ घ. 'या । देश' । १० घ. 'चुत्तिर्म' नि ।

द्वीपेषु सप्तसु स वै खड्गी वरशरासनी । रथी राजाऽप्यनुचरोऽन्योऽगाच्चैवानुदृश्यते ॥ २१
 अनष्टद्रव्यैश्चैवाऽऽसीन्न शोको न च विभ्रमः । प्रभावेण महाराज्ञः प्रजा धर्मेण रक्षतः ॥ २२
 पञ्चाशीतिसहस्राणि वर्षाणां स नराधिपः । सै सप्तद्वीपवान्सम्राट् चक्रवर्ती बभूव ह ॥ २३
 स एष पशुपालोऽभूत्क्षेत्रपालस्तथैव च । स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् ॥ २४
 स वै बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनेन च । भाति रश्मिसहस्रेण शारदेनेव भास्करः ॥ २५
 स हि नागसहस्रेण महिष्मत्यां नराधिपः । कर्कोटकसभां जित्वा पुरीं तत्र न्यवेशयत् ॥ २६
 स वै वेगं समुद्रस्य प्रावट्कालाम्बुजेक्षणः । क्रीडन्निर्वं मुखोद्विग्नः प्रावट्कालं चकार ह ॥ २७
 लुलिता क्रीडता तेन हेमस्रग्दाममालिनी । ऊर्मिभ्रूकुटिसंनादा शङ्किताऽभ्येति नर्मदा ॥ २८
 पुरा स तामनुसरन्नवगाढो महार्णवम् । चकारोद्धृत्य वेलान्तं स कालं प्रावृषोद्वनम् ॥ २९
 तस्य बाहुसहस्रेण क्षोभ्यमाणे महोदधौ । भवन्ति लीना निश्चेष्टाः पातालस्था महासुराः ॥ ३०
 चूर्णीकृतमहावीचिलीनमीनमहाविषाः । पतिता विद्धफेनौघमावर्तक्षिप्तदुस्सहम् ॥ ३१
 चकार क्षोभयन्नाजा दोःसहस्रेण सागरम् । देवासुरपरिक्षिप्तं क्षीरोदमिव सागरम् ॥ ३२
 मन्दरक्षोभणकृता ह्यमृतोदकशङ्किताः । सहस्रोत्पादि(टि)ता भीता भीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ॥ ३३
 नतनिश्चलमूर्धानो बभूवुश्च महोरगाः । सायाहे कदलीषण्डा निर्वातस्तिमिता इव ॥ ३४
 स वै बद्ध्वा धर्मैर्यान उत्तिक्तः पञ्चभिः शतैः । लङ्कायां मोहयित्वा तु सबलं रावणं बलात् ॥ ३५
 निर्जित्य बद्ध्वा चाऽऽनीय माहिष्मत्यां बबन्ध तम् ॥ ३६
 ततो गत्वा पुलस्त्यस्तु अर्जुनं च प्रसादयत् । मुमोच राजा पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुपालितम् ॥ ३७
 तस्य बाहुसहस्रस्य बभूव ज्यातलस्वनः । युगान्तेऽम्बुदवृक्षस्य स्फुटितस्याशनेरिव ॥ ३८
 अहो मृधे महावीर्यं भार्गवो यस्य सोऽच्छिनत् । मृधे सहस्रं बाहूनां हेमतालवनं यथा ॥ ३९
 तृपितेन कदाचित्स भिक्षितश्चित्रभानुना । सप्त द्वीपांश्चित्रभानोः प्रादाद्भिक्षां विशां पतिः ॥ ४०
 पुराणि घोषान्ग्रामांश्च पत्तनानि च सर्वशः । जज्वाल तस्य वाणेषु चित्रभानुर्दिधक्षया ॥ ४१
 स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रतापेन महायशाः । ददाह कार्तवीर्यस्य शैलांश्चापि वनानि च ॥ ४२
 स शून्यमाश्रमं सर्वं वरुणस्याऽऽत्मजस्य वै । ददाह सवनद्वीपांश्चित्रभानुः सहैर्हयः ॥ ४३
 स लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भास्विनमुत्तमम् । वसिष्ठनामा स मुनिः ख्यातं आपव इत्युत ॥ ४४
 तत्राऽऽपर्वस्तदा क्रोधादर्जुनं शप्तवान्विभुः । यस्मान्न वर्जितमिदं वनं ते मम हैहय ॥ ४५
 तस्मात्ते दुष्करं कर्म कृतमन्यो हनिष्यति । अर्जुनो नाम कौन्तेयो न च राजा भविष्यति(?) ॥ ४६
 अर्जुन त्वां महावीर्यो रामः प्रहरतां वरः । छित्त्वा बाहुसहस्रं वै प्रमथ्य तरसा बली ॥ सु५०
 तपस्वी ब्राह्मणश्चैव वधिष्यति महाबलः । तस्य रामस्तदा ह्यासीन्भृत्युः शापेन धीमतः ॥ जी

१ घ. खट्वाही च श' । २ ख. ड. 'गिचिर्भीश' । ३ ग. घ. 'व्यताचाऽऽसी' । ४ क. ख. ग. 'वे' 'ने' ।
 ५ क. सप्त सप्त वारान्सं । ६ ख. घ. 'सप्तसत्वा' । ७ घ. ड. 'ण मं' । ८ क. वेगे । ९ ड. 'वसचोद्वि' । १० क. 'मा' ।
 ११ क. घ. 'माने मं' । १२ ख. ड. 'विषम्' । १३ घ. ड. 'निवाते स्ति' । १४ घ. ड. 'नुर्ज्यानामुत्ति' । रा. ड. 'यन्' ।
 १५ ख. घ. ड. 'लितः' । त' । १७ ख. 'नुर्जिष्ट' । १८ क. प्रभावेन । १९ क. 'यः' । सेले' । यो' ।
 'तथापःधितः श्रुतः । तं' । घ. 'त आप इत्युत' । तं' । २१ क. 'पदस्त' । २२ क. ख. ग. ड. 'न्मृत्युश' ।

[अ० १४-१५ श्लो० ४८-५६।१-७]

वायुपुराणम् ।

३४३

(ज्यामघवृत्तकथनम्)

राज्ञा तेन वरश्चैव स्वयमेव दृतः पुरा । तस्य पुत्रशतं ह्यासीत्पञ्च तत्र महारथाः ॥ ४८
 कृतास्त्रा वलिनः शूरा धर्मात्मानो यशस्विनः । शूरश्च शूरसेनश्च वृष्ट्याद्यं वृष एव च(?) ॥ ४९
 जयध्वजश्च वै पुत्रा अवन्तिषु विशांपतेः । जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजङ्घः प्रतापवान् ॥ ५०
 तस्य पुत्रशतं ह्येव तालजङ्घा इति श्रुतम् । तेषां पञ्च गणाः ख्याता हैहयानां महात्मनाम् ॥
 वीरहोत्रा ह्यसंख्याता भोजाश्चावर्तयस्तथा । तुण्डिकेराश्च विक्रान्तास्तालजङ्घास्तथैव च ॥ ५२
 वीरहोत्रसुतश्चापि अनन्तो नाम पार्थिवः । दुर्जयस्तस्य पुत्रस्तु बभूवामित्रदर्शनः ॥ ५३
 अनष्टद्रव्यता चैव तस्य राज्ञो बभूव ह । प्रभावेन महाराजः प्रजास्ताः पर्यपालयत् ॥ ५४
 न तस्य वित्तनार्शश्च नष्टं प्रतिलभेत सः । कार्तवीर्यस्य यो जन्म कथयेदिह धीमतः ॥ ५५
 वित्तवान्भवतेऽत्रैव धर्मश्चास्य विवर्धते । यथा त्वष्टा यथा दाता तथा स्वर्गे महीयते ॥ ५६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कार्तवीर्यार्जुनोत्पत्तिविवरणं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८३८४

अथ, पञ्चनवतितमोऽध्यायः ।

ज्यामघवृत्तान्तकथनम् ।

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं भुवनं दग्धमौषधस्य महात्मनः । कार्तवीर्येण विक्रम्य तन्नः प्रवृहि पृच्छताम् ॥ १
 रक्षिता स तु राजर्षिः प्रजानामिति नः श्रुतम् । कथं स रक्षिता भूत्वाऽनार्शयत्तत्तपोवनम् ॥ २

सूत उवाच—

आदित्यो विप्ररूपेण कार्तवीर्यमुपस्थितः । तृप्तिकामः प्रयच्छान्नमादित्योऽहं न संशयः ॥ ३

राजोवाच—

भगवन्केन ते तुष्टिर्भवेद्ब्रूहि दिवाकर । कीदृशं भोजनं दद्वि श्रुत्वा च विदधाम्यहम् ॥ ४

सूर्य उवाच—

स्थावरं देहि मे सर्वमाहारं ददतां वर । तेन तृप्तो भवेयं वै न तुष्येऽन्येन पार्थिव ॥ ५

राजोवाच—

न शक्यं स्थावरं सर्वं तेजसा मानुषेण तु । निर्दग्धं तर्पतां श्रेष्ठ त्वामेव प्रणमाम्यहम् ॥ ६

आदित्य उवाच—

तुष्टस्तेऽहं शरान्दात्रि अक्षयान्सर्वतः सुखान् । प्रक्षिप्ताः प्रज्वलिष्यन्ति मम तेजःसमन्विताः ॥ ७

१ ख. 'हायशाः । कृ' । २ ग. घ. 'वृष्ट्यदयं । ३ घ. ड. वृष्ण' । ४ ख. ग. घ. ड. 'जस्य वै कर्ता अ' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'पतिः । ज' । ६ क. 'स्तु जाल' । ७ घ. ति स्मृताः । ते' । ८ ख. ड. श्रुताः । ९ ख. ग. घ. ड.
 'राज्ञः । प्र' । १० ग. घ. ड. 'शस्य न' । ११ ग. घ. ड. 'भेच सः । १२ घ. भवनं । १३ क. 'ग्धमप' । १४ ख.
 'मायवस्यन्महा' । ड. 'मापकस्य' । १५ क. 'त्मनाम् । का' । १६ ख. घ. ड. 'शयेत तपो' । १७ ख. ग. घ. ड. ते
 'तृप्तिर्भ' । १८ ख. घ. ड. 'रं वद' । १९ क. ग. 'पसो ध्रे' । २० ख. ड. 'न । ये क्षिप्ताः प्र' ।

आदिष्टं तेजसा मेघसागरं शोषयिष्यति । शुष्कं भस्म करिष्यामि तेन प्रीतो नराधिप ॥ ८
 ततः शरानथाऽऽदित्यस्त्वर्जुनाय प्रयच्छत । ततः संप्राप्य सुमहत्स्थावरं सर्वमेव हि ॥ ९
 आश्रमानथ ग्रामांश्च घोषांश्च नगराणि च । तपोवनानि रम्याणि वनान्युपवनानि च ॥ ८
 एवं प्राचीनमदहत्ततः सूर्यप्रदक्षिणम् । निर्वृक्षा निस्तृणा भूमिर्दग्धा सूर्येण तेजसा ॥ ११
 एतस्मिन्नेव काले तु आपवो नियमस्थितः । दशवर्षसहस्राणि जलवासा महानृषिः ॥ १२
 पूर्णे व्रते महातेजा उदतिष्ठत्तपोधनः । सोऽपश्यदाश्रमं दग्धमर्जुनेन महानृषिः ॥
 क्रोधाच्छशाप राजर्षि कीर्तितं वो यथा मया ॥ १३

सूत उवाच—

क्रोष्टोः शृणुत राजर्षेर्विशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतो वृष्णिर्दृष्णिक्कुलोद्बहः ॥ १४
 क्रोष्टोरेकोऽभवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशाः । वार्जिनीवतमिच्छन्ति स्वाहि स्वाहावतां वरम् ॥ १५
 स्वाहेः पुत्रोऽभवद्राजा रशादुर्दतां वरैः । सुतं प्रसूतमिच्छन्ति रशादोरग्र्यमात्मजम् ॥ १६
 महाकृतुभिरीजे स विविधैराप्तदक्षिणैः । चित्रैश्चित्ररथस्तस्य पुत्रकर्मभिरान्वितः ॥ १७
 एवं चित्ररथो वीरो यज्ञान्विपुलदक्षिणान् । शशबिन्दुः परं वृत्तो राजर्षीणामनुष्ठितः ॥ १८
 चक्रवर्ती महासत्त्वो महावीर्यो बहुर्भजः । तत्रानुवंशश्चोकोऽयं यस्मिन्गीतः पुराविदैः ॥ १९
 शशबिन्दोऽस्तु पुत्राणां शतानामभवच्छतम् । धीमतामनुरूपाणां भूरिद्रविणतेजसाम् ॥ २०
 तेषां षट् च प्रधानास्तु पृथुसाहा महाबलाः । पृथुश्रवाः पृथुयशाः पृथुवर्मा पृथुजयः ॥ २१
 पृथुकीर्तिः पृथुदाता राजानः शशबिन्दवः । संसन्ति च पुराणानि पार्थश्रवसमन्तरम् ॥
 अन्तरं स पुरा यस्तु यज्ञस्य तनयोऽभवत् ॥ २२
 उशनीं सतु धर्मात्मा अवाप्य पृथिमीमिमाम् । आजहाराश्वमेधानां शतमुत्तमैर्धार्मिकः ॥ २३
 मरुत्तस्तस्य तनयो राजर्षीणामनुष्ठितः । वीरः कम्बलवर्हिस्तु मरुत्ततनयः स्मृतः ॥ २४
 पुत्रस्तु रुक्मकवचो विद्वान्कम्बलवर्हिर्षेः । निहत्य रुक्मकवचः पुरा कवचिनो रणे ॥ २५
 धन्विनो निशितैर्वाणैरवाप श्रियमुत्तमाम् । ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तमश्वमेधे महायशाः ॥ २६
 राज्ञस्तु रुक्मकवचादपरावृत्य वीरहाः । जज्ञिरे पञ्च पुत्रास्तु महौसत्त्वा महाबलाः ॥ २७
 रुक्मेपुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः परिघो हरिः । परिघं च हरिं चैव विदेहेऽस्थापयत्पिता ॥ २८
 ब्रह्मेपुरभवद्राजा पृथुरुक्मस्तदाश्रयः । तेभ्यः प्रव्रजितो राज्याज्ज्यामघोऽभवदाश्रमे ॥ २९
 प्रशान्तस्तु वने घोरे ब्राह्मणेनावबोधितः । जगाम धनुरादाय देशमध्यं रथी ध्वजी ॥ ३०
 नर्मदानूप एकाकी मेर्कलावृत्तिका अपि । ऋक्षवन्तं गिरिं गत्वा शुक्तिमन्यामथाविशत् ॥ ३१
 ज्यामघस्याभवद्भार्या सैव्या बलवती भृशम् । अपुत्रोऽपि स वै राजा भार्यामन्यां न विन्दति ॥

१ ग. घ. ड. 'पमेष्यति' । २ क. 'च्छति' । तं । ३ ख ग. घ. ड. 'दहं ततः सर्वाप्र' । ४ क. तु अपोनि-
 लयमाश्रितः । ग. घ. तु आपोनिलयमाश्रितः । ५ क ग. घ. स्वाहोव' । ६ क. 'रः धृत' । ७ ख. ग. घ. ड. वृत्तं रां ।
 ८ ख. घ. 'प्रभः' । तं । ९ ख. अनिशस्य पुं । घ. अनिरस्य पुं । १० ग. ड. 'न्तरस्य पुरा यस्तु पुरायोस्तु सुतोऽभ' ।
 ११ क. नाः सुतध' । १२ घ. 'मधर्मिणः' । स' । १३ ख. ग. रुक्षक' । १४ ख. ग. घ. ड. 'षः विनि' । १५ घ.
 'हाकायाम' । १६ ख. घ. ड. 'स्तदाश्र' । १७ ख. ग. ड. 'मिदां नृप' । १८ ख. 'कलां वृत्तिकातिताः ऋ' । ग. घ.
 ड. कलां मृत्तिकावतीम् । ऋ' ।

[अ०९९ २६५०३३-४८१-४] वायुपुराणम् ।

३४५

(विष्णुवंशवर्णनम्)

तस्याऽऽसीद्विजयो युद्धे ततः कन्यामवाप सः । भार्यामुवाच राजा स स्तुपेति तु नरेश्वरः ॥ ३३
 एवमुक्ताऽब्रवीदने कस्येयं ते स्तुपेति सा । यस्ते जानिष्यते पुत्रस्तस्य भार्या भविष्यति ॥ ३४
 तस्य सा तपसोग्रेण सैन्या वैशं प्रसूयत । पुत्रं विदर्भं सुभगा सैन्या परिणता सती ॥ ३५
 राजपुत्रौ तु विद्वांसौ स्तुपायां क्रैथेकौशिकौ । पुत्रौ विदर्भोऽजनयच्छूरो रणविशारदौ ॥ ३६
 लोमपादं तृतीयं तु पश्चाज्जज्ञे सुधार्मिकम् । लोमपादात्मजो वस्तुराहतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ३७
 कौशिकस्य चिदिः पुत्रस्तस्माच्चैद्या नृपाः स्मृताः । कथो विदर्भपुत्रस्तु कुन्तिस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत्
 कुन्तेर्धृष्टमुतो जज्ञे पुरो धृष्टः प्रतापवान् । धृष्टस्य पुत्रो घर्मात्मा निर्वृतिः परवीरहा ॥ ३९
 तस्य पुत्रो दशार्हस्तु महाबलपराक्रमः । दशार्हस्य सुतो व्योमा ततो जीमूत उच्यते ॥ ४०
 जीमूतपुत्रो विकृतिस्तस्य भीमरथः सुतः । अथ भीमरथस्याऽऽसीत्पुत्रो रथवरः किल ॥ ४१
 दाता धर्मरतो नित्यं सत्यशीलपरायणः । तस्य पुत्रो नवरथस्ततो दशरथः स्मृतः ॥ ४२
 तस्य चैकादशरथः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । तस्मात्करम्भको धन्वी देवरातोऽभवत्ततः ॥ ४३
 देवक्षत्रोऽभवद्राजा देवरातिर्महायशः । देवक्षत्रमुतो जज्ञे देवनेः क्षत्रनन्दनः ॥ ४४
 देवनात्स मधुर्जज्ञे यस्य मेधार्थसम्भवः । मधोश्चापि महातेजा मनुर्मनुवशस्तथा ॥ ४५
 नन्दनश्च महातेजा महागुरुवशस्तथा । आसीत्पुरुर्वंशात्पुत्रः पुरुद्वान्पुरुषोत्तमः ॥ ४६
 जज्ञे पुरुद्वतः पुत्रो भद्रवत्यां पुरुद्वहः । ऐक्ष्वाकी त्वभवद्भार्या सत्त्वस्तस्यामजायतः ॥
 सत्त्वात्सत्त्वगुणोपेतः सात्त्वतः कीर्तिवर्धनः ॥ ४७
 इमां विसृष्टिं विज्ञाय ज्यामघस्य महात्मनः । प्रजावानेति सायुज्यं राज्ञः सोमस्य धीमतः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ज्यामघवृत्तान्तकथनं नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८४३२

अथ षण्णवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सात्वती रूसर्पेणा कौशल्या सुपुत्रे सुतान् । भजिनं भजमानं च दिव्यं देवावृधं नृपम् ॥ १
 अन्धकं च महाभोजं वृष्णिं च यदुनन्दनम् । तेषां हि सर्गाश्चत्वारः शृणुध्वं विस्तरेण वै ॥ २
 भजमानस्य शृङ्गय्यां बाह्यैश्चोपरि बाह्यकः । शृङ्गयस्य सुते द्वे तु बाह्यकस्ते उदावहत् ॥ ३
 तस्य भार्ये भगिन्यौ ते प्रसूतेति सुतान्वहुन् । निमिश्र पणवश्चैव वृष्णिः परपुरंजयैः ॥ ४

१ क. ग. 'देवं का' । ड. 'देवकन्येयं' । २ क. ख. 'ने कन्येयं' । ३ ख. 'वै संप्र' । ४ क. 'क्रथुकौ' । ५ ग. 'थकेशि' । ६ क. 'मिकः' । लो' । ७ ताः 'चिदेविद' । ८ क. ग. 'थोविद' । ९ घ. पुत्रो दृष्टः । १० ख. घं. ड. निवृत्तिः । ११ ख. ग. घ. 'स्तुबलाव' । १२ ग. घ. ड. 'व्योम तं' । १३ ख. ड. 'दानध' । १४ क. 'त्यं शील-
 त्यप' । १५ ख. 'नः सूर्यन' । १६ घ. 'स्पष्टमार्थ' । १७ ख. ड. 'वशः पुत्रः' । १८ घ. 'सत्यगु' । १९ क. ग. घ. 'पन्न
 शिल्या सुपुत्रे सुतम् । भ' । २० ख. ड. 'वृष्टि' । २१ ख. ग. घ. 'ह्यस्योपरिबाह्यकौ' । शृ' । २२ ड. 'ह्यसोपरिवा-
 कौ' । सृज' । २३ क. ते प्राप्' । २४ ख. घ. ड. 'यः' । 'वैवाह्यकार्याणि' ।

ये बाह्यकार्यशृङ्खलायां भजमानाद्विजज्ञिरे । अयुतायुतसार्हस्रशतजिदथ वामकः ॥ ९
 बाह्यकार्याभिमन्यां ये भजमानाद्विजज्ञिरे । तेषां देवावृधो राजा चचार परमं तपः ॥ ६
 पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम भूयादिति स्म ह । संयोज्याऽऽत्मानमेवं सवर्णा सा जलमस्पृशत् ॥ ७
 सा चोपस्पर्शनात्तस्य चकार ऋषिमापगा । कल्याणं च नरपतेस्तस्य सा निम्नगोत्तमा ॥ ८
 चिन्तयाऽभिपरीर्ताङ्गी जगामाथ विनिश्चयम् । नाधिगच्छामि तां नारीं यस्यामेवंविधः सुतः ॥
 भवेत्सर्वगुणोपेतो राज्ञो देवावृधस्य हि । तस्मादस्य स्वयं चाहं भवाम्यद्य सहव्रता ॥
 जज्ञे तस्याः स्वयं हस्तो भावस्तस्य यथेरितः ॥ १०
 अथ भूत्वा कुमारी तु सावित्री परमं वचः । चिन्तयामास राजानं तामियेष स पार्थिवः ॥ ११
 तस्यामाधत्त गर्भं स तेजस्विनमुदारधीः । अथ सा नवमे मासि सुषुवे सरितां वरा ॥ १२
 पुत्रं सर्वगुणोपेतं यथा देवावृधेप्सितः । तत्र वंशे पुराणज्ञा गाथां गायन्ति वै द्विजाः ॥ १३
 गुणान्देवावृधस्यापि कीर्तयन्तो महात्मनः । यथैव शृणुते दूरात्संपश्यति तथाऽन्तिकात् ॥ १४
 बभूवुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः । पुरुषाः पञ्चषष्टिश्च सहस्राणि च सप्ततिः ॥
 येऽमृतत्वमनुप्राप्ता बभूवुर्देवावृधादपि ॥ १५
 यज्वा दानपतिर्वीरो ब्रह्मण्यः सत्यवाग्बुधः । कीर्तिमांश्च महाभागः सात्वतानां महारथः ॥ १६
 तस्यान्ववाये सुमहाम्भोजधेमात्तिकावलाः । गान्धारी चैव माद्री च वृष्णेर्भार्ये बभूवतुः ॥ १७
 गान्धारी जनयामास सुमित्रं मित्रनन्दनम् । माद्री युधाजितं पुत्रं सा तु वै देवमीहुषम् ॥ १८
 अनमित्रं सुतं चैव तावुभौ पुरुषोत्तमौ । अनमित्रसुतो निघ्नो निघ्नस्य द्वौ बभूवतुः ॥ १९
 प्रसेनश्च महाभागः शक्रजिच्च सुतावुभौ । तस्यै शक्रजितः सूर्यः सखा प्राणसमोऽभवत् ॥ २०
 स कदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः । तोयकूलादपः स्पष्टमुपस्थातुं ययौ रविम् ॥ २१
 तस्योपतिष्ठतः सूर्यो विवस्वानग्रतः स्थितः । अस्पष्टमूर्तिर्भगवांस्तेजोमण्डलवान्विभुः ॥ २२
 अथ राजा विवस्वन्तमुवाच स्थितमग्रतः । यथैव व्योम्नि पश्यामि त्वामहं ज्योतिषां पते ॥ २३
 तेजोमण्डलिनं चैव तथैवाप्यग्रतः स्थितम् । को विशेषो विवस्वंस्ते सख्येनोपगतेन वै ॥ २४
 एतच्छ्रुत्वा स भगवान्मणिरत्नं स्यमन्तकम् । स्वकण्ठादवमुच्याथ बबन्ध नृपतेस्तदा ॥ २५
 ततो विग्रहवन्तं तं ददर्श नृपतिस्तदा । प्रतिमामथ तां दृष्ट्वा मुहूर्तं कृतवांस्तथा ॥ २६
 तमतिप्रस्थितं भूयो विवस्वन्तं स शक्रजित् । प्रोवाचाग्निर्सर्वर्णा त्वं येन लोकान्प्रयास्यति(सि) ॥
 तदैव मणिरत्नं तन्मां भवान्दातुमर्हति ॥ २७
 स्यमन्तकं नाम मणिं दत्तवांस्तस्य भास्करः । स तमावध्य नगरं प्रविवेश महीपतिः ॥ २८

१ ख. ग. ड. हृस्वाछताजि । घ. 'हृस्वाश' । २ ख. घ. ड. 'काया भिमिन्यास्ते भ' । ३ ग. 'वं सा वर्णा-
 साञ्जल' । ४ ख. स सवर्णा जं । घ. सपर्णाशाजं । ५ घ. 'णं नृपतेस्तस्य तपसा । ६ क. ख. ग. ड. 'ताङ्गा जं' ।
 ७ ख. 'तं तदा देवावृधं तदा । तं । ग. 'तं वस्तुं वृधा तु तं तदा । तं । घ. 'तं तव देवा भृथं तदा । तं । ड. 'तं
 बभूवुः देवावृधं तदा तं' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पश्यामि तं' । ९ ख. ग. घ. ड. 'तिर्धीरो' । १० ख. ड. 'हान्मोजधेमा-
 तिकावताः । गां । घ. 'हान्मोजधेन्मातिकावताः । गां' । ११ क. 'मीहुष' । १२ घ. 'मित्रं शतं' । १३ ख. ग. शते ।
 १४ ख. निघ्नो निघ्नस्य । १५ घ. 'स्य सत्राजि' । १६ क. 'स्ते साक्षादुप' । १७ ख. ग. घ. ड. 'म' । स्वात्कण्ठ-
 १८ क. ख. 'वर्णा त्वं । घ. 'वर्णिवं ।

[अ०९६ श्लो२९-१३]

वायुपुराणम् ।

३४७

(विष्णुवंशवर्णनम्)

तं जनाः पर्यधावन्त सूर्योऽयं गच्छतीति ह । स तान्विस्मापयित्वाऽथ पुरीमन्तःपुरं तथा ॥ २९
 तं प्रसेनजिते दिव्यं मणिरत्नं स्यमन्तकम् । ददौ भ्रात्रे नरपतिः प्रेम्णा शक्रजिदुत्तमम् ॥ ३०
 * स्यमन्तको नाम मणिर्गस्य राष्ट्रे स्थितो भवेत् । कालवर्षी च पर्जन्यो न च व्याधिभयं तदा ॥
 लिप्सां चक्रे प्रसेनात्तु मणिरत्नं स्यमन्तकम् । गोविन्दो न च तं लेभे शक्तोऽपि न जहार च ॥
 कदाचिन्मृगयां यातः प्रसेनस्तेन भूषितः । स्यमन्तककृते सिंहाद्वधं प्राप्तः सुदारुणम् ॥ ३३
 जाम्बवानृक्षराजस्तु तं सिंहं निजघान वै । आदाय च मणिं दिव्यं स्वं विलं प्रविवेश ह ॥ ३४
 तत्कर्म कृष्णस्य ततो वृष्ण्यन्धकमहत्तराः । मैणौ गृध्रं तु मन्वानास्तमेव विशशङ्किरे ॥ ३५
 मिथ्याभिर्शस्ति तेभ्यस्तां वलवानरिसूदनः । अमृष्यमाणो भगवान्वनं स विचचार ह ॥ ३६
 स तु प्रसेनो मृगयामचरत्तत्र चाप्यथ । प्रसेनस्य पदं गृह्य पुरुषैरासकारिभिः ॥ ३७
 ऋक्षवन्तं गिरिवरं विन्ध्यं च नगमुत्तमम् । अन्वेषणपरिश्रान्तः स ददर्श महामनाः ॥ ३८
 साध्वं हतं प्रसेनं तं नाविन्दत्तत्र वै मणिम् । अथ सिंहः प्रसेनस्य शरीरस्याविदूरतः ॥ ३९
 ऋक्षेण निहतो दृष्टः पादैर्ऋक्षस्य सूचितः । पदैरन्वेषयामास गुहामृक्षस्य यादवः ॥ ४०
 महत्यपि विले वाणीं शुश्राव प्रमदेरिताम् । धात्र्या कुमारमादाय सुतं जाम्बवतो द्विजाः ॥
 प्रीतिमत्याऽथ मणिना मा रोदीरित्युदीरिताम् ॥ ४१

धात्र्युवाच—

प्रसेनमवधीत्सिंहः सिंहो जाम्बवता हतः । सुकुमारक मा रोदीस्तत्र ह्येष स्यमन्तकः ॥ ४२
 व्यक्तीकृतं च शब्दं तं तूर्णं सोऽपि ययौ विलम् । अपश्यच्च विलाभ्यासे प्रसेनमवदारितम् ॥
 प्रविश्य चापि भगवांस्तदृक्षविलमञ्जसा । ददर्श ऋक्षराजानं जाम्बवन्तमुदारधीः ॥ ४४
 युयुधे वासुदेवस्तु विले जाम्बवता सह । बाहुभ्यामेव गोविन्दो दिवसानेकविंशतिम् ॥ ४५
 प्रविष्टे च विलं कृष्णे वासुदेवपुरःसराः । पुनर्द्वारवतीमेत्य हतं कृष्णं न्यवेदयन् ॥ ४६
 वासुदेवस्तु निर्जित्य जाम्बवन्तं महाबलम् । लेभे जाम्बवतीं कन्यामृक्षराजस्य संपताम् ॥ ४७
 भगवत्तेजसा ग्रस्तो जाम्बवान्प्रसभं मणिम् । सुतां जाम्बवतीमाशु विष्वक्सेनाय दत्तवान् ॥
 मणिं स्यमन्तकं चैव जग्राहोऽऽत्मविशुद्धये । अनुनीय ऋक्षराजं निर्ययौ च तदा विलात् ॥ ४९
 एवं स मणिमादाय विशोऽध्याऽऽत्मानमात्मना । ददौ शक्रजिते तं वै मणिं सात्वतसंनिधौ ॥
 कन्यां पुनर्जाम्बवतीमुवाह मधुसूदनः । तस्मान्मिथ्याभिशपात्स व्यमुच्यत जनार्दनः ॥ ५१
 इमां मिथ्याभिशस्ति यः कृष्णस्येह व्यपोहिताम् । वेदमिथ्याभिशस्तेः स नाभिशस्यति कहिंचित्
 दशस्वैस्तभ्यो भार्याभ्यः शत्रुजितः शतं सुताः । ख्यातिमन्तस्त्रयस्तेषां भङ्गकारस्तु पूर्वजः ॥
 वीरो व्रतपतिश्चैव ह्यपस्वैरन्तश्च सुप्रियः ॥ ५३

* एतदर्थस्थान इमे अर्थे—‘स्यमन्तकमणिं रत्नं धृष्यकं स्वं निवेशने’ इति ख. पुस्तके । ‘स्यमन्तकमणिं रत्नं दृश्यकस्तन्निवेशने’ इति घ. पुस्तके ।

१ क. सभां । ग. ड. समां । २ ख. घ. ड. प्राप्य । ३ ख. मणेश्चोर्थं सुमन्वानास्तमेवं वै शशङ्किं । ४ ख. शतं तं । ५ क. चितम् । पं । ६ क. ड. ‘त्यसिचि’ । ७ ख. ग. ड. ‘कृतश्चशब्दः स तूर्णं वाऽपि । ८ घ. ड. ‘शतिः । प्र’ । ९ ख. ग. घ. ड. ‘मादृत्यये’ । १० क. ‘दौ सत्राजि । ११ ख. स्वसारः शक्रजितो भार्याभ्यः शतं सुराः । द्या’ । घ. स्वसारः शक्रजितो भार्याभ्यः शतं पुरा । ख्या’ । ड. स्वसारः शक्रजितो भार्याभ्यः सततं । १२ ख. ‘स्वै-
 त्ताश्च सुप्रियाः । भागिनेयाः शक्रजितो महाबलपराक्रपाः । अ । ग. ड. ‘स्वान्तांश्च । घ. ‘स्वान्तांश्च सुप्रियाः । अ’ ।

अथ द्वारवती नाम भङ्गकारस्य सुप्रजाः । सुषुवे सा कुमारीस्तु तिस्रो रूपगुणान्विताः ॥ ५४
 सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां व्रतिनी च दृढव्रता । तथा तपस्विनी चैव पिता कृष्णस्य तां ददौ ॥ ५५
 यत्तच्छक्रजिते कृष्णो मणिरत्नं स्यमन्तकम् । प्रादात्तद्द्वारयद्वधुर्भोजेन शतधन्वना ॥ ५६
 तदा हि प्रार्थयामास सत्यभामामनिन्दिताम् । अकूरो रत्नमन्विच्छन्मार्णि चैव स्यमन्तकम् ॥ ५७
 भद्रकारं ततो हत्वा शतधन्वा महाबलः । रात्रौ तं मणिमादाय ततोऽकूराय दत्तवान् ॥ ५८
 अकूरस्तु तदा रत्नमादाय स नरर्षभः । समयं कारणं चक्रे बोध्यो नान्यस्त्वयेत्युत ॥ ५९
 वयमभ्युपपत्स्यामः कृष्णेन त्वं प्रार्थितः । मम च द्वारका सर्वा वशे तिष्ठत्यसंशयम् ॥ ६०
 हते पितरि दुःखार्ता सत्यभामा यशस्विनी । प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ॥ ६१
 सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शतधन्वनः । भर्तुर्निवेद्य दुःखार्ता पार्श्वस्थाऽश्रूण्यवर्तयत् ॥ ६२
 पाण्डवानां तु दग्धानां हरिः कृत्वोदकक्रियाम् । तुल्यार्थे चैव भ्रातॄणां नियोजयति सात्यकिम् ॥ ६४
 ततस्त्वरितमागम्य द्वारकां मधुसूदनः । पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६४
 हतः प्रसेनः सिंहेनं शत्रुजिच्छतधन्वना । स्यमन्तकमहं मार्गे तस्य प्रहर हे प्रभो ॥ ६५
 तदारोह रथं शीघ्रं भोजं हत्वा महाबलम् । स्यमन्तको महाबाहो तदाऽस्माकं भविष्यति ॥ ६६
 ततः प्रवृत्ते युद्धे तु तुमुले भोजकृष्णयोः । शतधन्वा न चाकूरमवैक्षत्सर्वतो दिशि ॥ ६७
 अनाथाश्वारोहं तु कृत्वा भोजजनार्दनौ । शक्तोऽपि सार्धार्धाद्दार्दिक्यो नाकूरोऽभ्युपपद्यत ॥ ६८
 अपयाने ततो बुद्धिं भूयश्चक्रे भयान्वितः । योजनानां शतं साग्रं यथा च प्रत्यपद्यत ॥ ६९
 विज्ञातहृदया नाम शतयोजनगाभिनी । भोजस्य वडवा दिव्या यया कृष्णमयोधयत् ॥ ७०
 प्रवृद्धवेगा वडवा त्वध्वनां शतयोजनम् । दृष्ट्वा रथस्य तां वृद्धिं शतधन्वानमर्हयत् ॥ ७१
 ततस्तेस्या हयायास्तु श्रमात्स्वेदाच्च वै द्विजाः । खमुर्धेतुरथ प्राणाः कृष्णो राममथाब्रवीत् ॥ ७२
 तिष्ठस्वेह महाबाहो दृष्टदोषा मया हया । पद्भ्यां गत्वा हरिष्यामि मणिरत्नं स्यमन्तकम् ॥ ७३
 पद्भ्यामेव ततो गत्वा शतधन्वानमच्युतः । मिथिलाधिपतिं तं वै जघान परमास्त्रवित् ॥ ७४
 स्यमन्तकं न चापश्यद्धत्वा भोजं महाबलम् । निवृत्तं चाब्रवीत्कृष्णं रत्नं देहीति लाङ्गली ॥ ७५
 नास्तीति कृष्णश्चोवाच ततो रामो रुपाऽन्वितः । धिक्शब्दमसकृत्पूर्वं प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ ७६
 भ्रातृत्वान्मर्षयाम्येष स्वस्ति तेऽस्तु व्रजाम्यहम् । कृत्यं न मे द्वारकया न त्वया न च वृष्णिभिः ॥ ७७
 प्राविवेश ततो रामो मिथिलामरिपर्दनः । सर्वकामैरुपहृतैर्मैथिलेनैव पूजितः ॥ ७८
 एतस्मिन्नेव काले तु बभ्रुर्मतिमतां वरः । नानारूपान्क्रतून्सर्वानाजहार निरर्गलान् ॥ ७९
 दीक्षामयं सकवचं रक्षार्थं प्राविवेश ह । स्यमन्तककृते राजा गाधिपुत्रो महायशः ॥ ८०

१ क. 'व्रजा । सु० २ क. 'तत्सत्राजि' । ३ ख. म. । ददौ यच्छक्रजित्तस्मै भङ्गकाराय तन्मणिम् । प्रा० ।
 ४ क. 'तदाहरद्वत्तं भोजे' । ५ ख. घ. ड. 'रोत्तममन्वि' । ६ ड. भङ्गकां । ७ क. नान्यैस्त्व' । ८ ख ग घ. न त्वां
 प्रार्थितम् । मम च । ९ क. 'रकाः सर्वा वशे तिष्ठत्यसं' । १० क. 'न सत्राजि' । ११ घ. हन्तुं । १२ ग घ. ड.
 'होसचवोऽमद्रवि' । १३ ख. ग. घ. ड. 'न्नातमक्र' । १४ ख ग घ. ड. दिशः । १५ ख. अनाथाश्वारोहे तु
 ग. अनाथाश्वारोहे तु । घ. अनाथाश्वारोहे तु । ड. अनाथाश्वारोहे तु । १६ क. 'ध्याद्वार्धक्यान्नाकू' । १७ ख. ग.
 ड. 'धं ह. य' । १८ क. 'दियो य' । १९ ख. ग. घ. ड. 'त् । क्षीणां जवाव्यहृदयामध्वानं' । २० क. दृष्टा रथ
 तिस्तस्य श' । २१ क. 'स्तस्य हय तास्तु' । २२ क. 'मुपतूर' । २३ क. हयः । २४ ख. ग. घ. ड. 'मैथि' ।

[अ०९६ श्ला० ८१-१०७]

वायुपुराणम् ।

३४९

(विष्णुवंशवर्णनम्)

अर्थात्रत्नानि चाग्न्याणि द्रव्याणि विविधानि च । षष्टिवर्षगते काले यज्ञेषु विन्ययोजयत् ॥
 अकूरयज्ञा इत्येते ख्यातास्तस्य महात्मनः । बहुन्नदक्षिणाः सर्वे सर्वकामप्रदायिनः ॥ ८२
 अथ दुर्योधनो राजा गत्वाऽथ मिथिलां प्रभुः । गदाशिक्षां ततो दिव्यां बलभद्रादवाप्तवान् ॥
 प्रसाद्य तु ततो रामो वृष्ण्यन्धकमहारथैः । आनीतो द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना ॥ ८४
 अकूरैस्त्वन्धकैः सार्धमुपायात्पुरुषर्षभः । युद्धे हत्वा तु शत्रुघ्नं सह बन्धुमता बली ॥ ८५
 स्वफलकतनयायां तु नरायां नरसत्तमौ । भङ्गकारस्य तनयौ विश्रुतौ सुमहाबलौ ॥ ८६
 जज्ञातेऽन्धकमुख्यस्य शत्रुघ्नो बन्धुमांश्च तौ । वधार्थं भङ्गकारस्य कृष्णो न प्रीतिमान्भवेत् ॥ ८७
 ज्ञातिभेदभयाद्भीतस्तमुपेक्षितं वांस्तथा । अपयाते तथाऽकूरं नावर्षत्पाकशासनः ॥ ८८
 अनावृष्ट्या हतं राष्ट्रमभवत्तद्वधोद्यतम् । ततः प्रसादयामासुरकूरं कुरुरान्धकाः ॥ ८९
 पुनर्द्वारवर्ती प्राप्ते तदा दानपतौ तथा । प्रववर्ष सहस्राक्षः कुक्षौ जलनिधेस्ततः ॥ ९०
 कन्यां च वासुदेवाय स्वसारं शीलसंपताम् । अकूरः प्रददौ श्रीमान्प्रीत्यर्थं यदुपुंगवः ॥ ९१
 अथ विज्ञाय योगेन कृष्णो बभ्रुगतं मणिम् । सभामध्ये तदा प्राह तमकूरं जनार्दनः ॥ ९२
 यच्च रत्नं मणिवरं तव हस्तगतं प्रभो । तत्प्रयच्छस्व मानार्हं विमतिमत्र मा कृथाः ॥ ९३
 षष्टिवर्षगते काले यद्रोषोऽभूत्तदा मम । सुसंरूढः सकृत्प्राप्तस्तत्कालाश्रित्य यो महान्(?) ॥ ९४
 ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसदि । प्रददौ तं मणिं बभ्रुरक्लेशेन महामतिः ॥ ९५
 तर्तं आर्जवसंप्राप्तवभ्रुहस्तादरिंदमः । ददौ प्रहृष्टमनसा तं मणिं बभ्रवे पुनः ॥ ९६
 स कृष्णहस्तात्संप्राप्य मणिरत्नं स्यमन्तकम् । आवध्य गान्दिनीपुत्रो विरराजांशुमानिव ॥ ९७
 इमां मिथ्याभिषिंस्ति यो विशुद्धामपि चोत्तमाम् । वेद मिथ्याभिषिंस्ति स न व्रजेच्च कथंचन ॥
 अनमित्राच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठाद्दृष्णिनन्दनात् । सत्यवाक्सत्यसंपन्नः सत्यकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 सात्यकिर्युधार्जनश्च तस्य भूतिः सुतोऽभवत् । भूतेर्युगंधरः पुत्र इति भौत्याः प्रकीर्तिताः ॥ १००
 *माध्यामुतस्य जज्ञे तु सुतः पृश्निर्युधाजितः । जज्ञाते तनयौ पृश्नेः स्व(श्व)फलकश्चित्रकश्च यः
 स्व(श्व)फलकस्तु महाराजो धर्मात्मा यत्र वर्तते । नास्ति व्याधिर्भयं तत्र न चादृष्टिर्भयं तथा ॥
 कदाचित्काशिराजस्य विभोस्तु द्विजसत्तमाः । त्रीणि वर्षाणि विषये नावर्षत्पाकशासनः ॥ १०३
 स तत्र वासयामास स्व(श्व)फलकं परमार्चितम् । स्व(श्व)फलकपरिवासेन प्रावर्षत्पाकशासनः ॥
 स्व(श्व)फलकः काशिराजस्य सुतां भार्यामनिन्दितामागान्दिनीं नाम गां सा हि ददौ विप्राय नित्यशः
 सा मातुरुदरस्था वै बहुवर्षशतान्किर्ल । वसति स्म न वै जज्ञे गर्भस्थां तां पिताऽब्रवीत् ॥ १०६
 जायस्व शीघ्रं भद्रं ते किमर्थं चापि तिष्ठसि । प्रोवाच चैनं गर्भस्था सा कन्यौ गौर्दिने दिने ॥

* नास्त्यर्थमिदं क पुस्तके ।

१ ख. घ. आसाद्य २ क. 'तो विप्रा वृ' । ३ क. 'रमन्व' । ४ ख. घ. तौ । वद्ध्वा तु भ' । ग. ड. तौ
 वद्ध्वाऽथ भ' । ५ क. भीतः समु' । ६ ख. घ. ड. 'तवानथ । अ' । ७ ग. घ. ड. 'द्विधाद्यतः । तं' । ८ ड.
 संभिता' । ९ ख. ग. ड. यत्तद्वत् । १० ख. ग. ड. 'हं मन्यमानाय मा । ११ घ. 'संमुढोऽस' । १२ ख. ग. ड. 'रूढोऽस' ।
 १३ क. स । १४ ख. घ. ड. 'तस्तमान्वप्राप्तं व' । १५ ख. ग. ड. 'दो हृष्टमनास्तुष्टस्तम' । १६ क. 'नस्यत' । १७ ख.
 स्यवध्रेथ द्वि' । घ. 'स्यवध्रेस्तु । १८ ख. ग. ड. 'ल । निवसन्ती न १९ ख. घ. ड. 'न्या गां दि' ।

यदि दत्ता तदा स्यां हि यदि स्यामीहतां पितः । तथेत्युवाच तां तस्याः पिता काममपूर्पुरत् ॥
 दाता यज्वा च शूरश्च श्रुतवानतिथिप्रियः । तस्याः पुत्रः स्मृतोऽक्रूरः स्व(श्व)फलको भूरिदक्षिणः
 उपमङ्गुस्तथा मङ्गुर्मृदुरश्चरिमेजयः । गिरिरक्षस्ततो यक्षः शत्रुघ्नो वाऽरिमर्दनः ॥ ११०
 धर्मभृच्च शृष्टुर्चयो वर्गमोचस्तथाऽपरः । आवाहप्रतिवाहौ च वसुदेवा वराङ्गना ॥ १११
 अक्रूरादुग्रसेन्यां तु सुतौ द्वौ कुलनन्दिनौ । देवश्चानुपदेवश्च जज्ञाते देवसंमितौ ॥ ११२
 चित्रकस्याभवन्पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च । अश्वग्रीवोऽश्वबाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ॥ ११३
 अरिष्टनेमिरश्वश्च सुवर्मा चर्मवर्मभृत् । अभूमिर्वर्धुभूमिश्च श्रविष्ठाश्रवणे स्त्रियौ ॥ ११४
 सत्यकौत्काशिदुहिता लेभे सा चतुरैः सुतान् । ककुदं भजमानं च शमीकम्बलवर्हिषौ ॥ ११५
 ककुदस्य सुतो दृष्टिर्दृष्टस्तु तनयोऽभवत् । कपोतरोमा तस्याथ रेवतोऽभवदात्मजः ॥ ११६
 तस्याऽऽसीत्तुम्बुरुसखा विद्वान्पुत्रोऽभवत्किल । ख्यायते यस्य नाम्ना स चन्दनोदकदुन्दुभिः ॥
 तस्माच्चाभिजितः पुत्र उत्पन्नस्तु पुनर्वसुः । अश्वमेधं तु पुत्रार्थं आजहार नरोत्तमः ॥ ११८
 तस्य मध्येऽतिरात्रस्य सदोमध्यात्समुत्थितः । ततस्तु विद्वान्धर्मज्ञो दाता यज्वा पुनर्वसुः ॥
 तस्यापि पुत्रमिथुनं बार्हुवाणाजितः किल । आहुकश्चाऽऽहुकी चैव ख्यातौ मतिमतां वरौ ॥ १२०
 इमांश्चोदाहरन्त्यत्र श्लोकान्प्रति तमाहुकम् । सोपासद्भानुकर्पाणां सध्वजानां वरूथिनाम् ॥ १२१
 रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु । नासत्यवादी त्वासीत्तु नायज्वा नासहस्रदः ॥ १२२
 नाशुचिर्नाप्यधर्मात्मा नाविद्वान्न कृशोऽभवत् । आहुकस्य धृतिः पुत्र इत्येवमनुशुश्रुम ॥ १२३
 श्वेतेन परिचारेण किशोरप्रतिमान्दह्यान् । अशीतिमश्वनियुतान्याहुकप्रतिमोऽव्रजत् ॥ १२४
 पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्य प्रतिमोऽभवत् । रूप्यकाञ्चनकक्षाणां सहस्राण्येकविंशतिः ॥
 तावन्त्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि । भूमिपालस्य भोजस्य उत्तिष्ठेत्किङ्किणी किल ॥
 आहुकश्चाऽऽहुकान्धाय स्वसारं त्वाहुकीं ददौ । आहुकान्धस्य दुहिता द्वौ पुत्रौ संवभूवतुः ॥
 देवकश्चोग्रसेनश्च देवगर्भसमावुभौ । देवकस्य सुता वीरा जज्ञिरे त्रिदशोपमाः ॥ १२८
 देवानामपि देवश्च सुदेवो देवरक्षिता । तेषां स्वसारः सप्ताऽऽसन्वसुदेवार्थं तां ददौ ॥ १२९
 वृकदेवोपदेवा च तथाऽन्या देवरक्षिता । श्रीदेवा शान्तिदेवा च महादेवा तथाऽपरा ॥ १३०
 सप्तमी देवकी तासां सुनामा चारुदर्शना । नवोग्रसेनस्य सुताः कंसस्तेषां तु पूर्वजः ॥ १३१
 न्यग्रोधश्च सुनामा च कद्रुशकुश्च भूमयः । सुतनू राष्ट्रपालश्च युद्धस्तुर्दुः सुपुष्टिमान् ॥ १३२

१ ख. घ. ड. ततोऽस्याहं यं । २ घ. ड. 'मीहिते पि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'पूरयत्' । ४ ख. ग. ड. 'रिरिक्ष' ।
 ५ ख. ड. 'मोऽधारि' । ६ ख. ग. घ. ड. 'यो गन्धमो' । ७ ख. ग. घ. ड. 'सेन्या तु' । ८ ख. ग. घ. ड. 'न्दिनी दे' ।
 ९ घ. ड. 'ववानु' । १० ड. पुत्रा विधुर्वि । ११ क. ख. ग. घ. 'मी वर्मवर्म' । १२ ख. घ. 'कात्सल्यदु' । १३ ख.
 'तुरात्मजान्' । कं । १४ ड. 'तुरोत्सजान्' । कं । १५ क. 'कवठ' । १६ ख. ग. घ. ड. 'वृष्टिर्वृष्टेस्तु' । १७ घ. 'तुम्बुरु' ।
 १८ ग. घ. 'मुद्रितः' । १९ क. 'त्यितम्' । तं । २० ख. ग. घ. ड. 'दुवानजि' । २१ ख. ग. घ. ड. 'वाः इ' । २२ ड.
 'ण कृशो' । २३ क. 'तिरेजिरे रु' । २४ ख. घ. ड. 'श्वान्यवतिष्ठन्' । २५ ख. 'कात्सल्य' । ग. 'कात्सल्यदु' । घ.
 ड. 'कात्सल्यदु' । २६ ख. ड. 'जिताः' । ते । घ. 'जितः' । ते । २७ क. 'य संद' । २८ ख. युद्धे तु । २९ ख. ग.
 घ. ड. 'ष्टः सपु' ।

[अ०९६ श्लो० १३३-१९७]

वायुपुराणम् ।

३५१

(विष्णुवंशकथनम्)

(*तेषां स्वसारः पञ्चैव कर्मधर्मवती तथा । शतांकूरापूर्वाला च कव्हा चैव वराङ्गना ॥ १३३)
 उग्रसेनो महापत्यो विख्यातः कुरुरोद्भवः । कुरुराणामिमं वंशं धारयन्नमितौजमाम् ॥
 आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावांश्च भवेन्नरः ॥ १३४
 भजमानस्य पुत्रस्तु रथिमुख्यो विदूरथः । राज्याधिदेवः शूरश्च विदूरश्च सुतोऽभवत् ॥ १३५
 तस्य शूरस्य तु सुता जज्ञिरे बलवत्तराः । वातश्चैव निवातश्च शोणितः श्वेतवाहनः ॥ १३६
 शमी च गदवर्मा च निदातः शक्रशक्रजित् । शमिपुत्रः प्रतिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 स्वयंभोजः स्वयंभोजाद्धदिकः संवभूव ह । हृदिकस्य सुतास्त्वासन्दश भीमपराक्रमाः ॥
 कृतवर्मा कृतस्तेषां शतधन्वा तु मध्यमः । देवार्हश्च वनार्हश्च भिषग्वैतरथश्च यः ॥ १३९
 सुदान्तश्च धियान्तश्च नकवान्कनकोद्भवः । देवार्हश्च सुतो विद्राज्जज्ञे कम्बलवर्हिषः ॥ १४०
 असमौजाः सुतस्तस्य सुसमौजाश्च विश्रुतः । अजावपुत्राय ततः प्रददावसमौजसे ॥
 सुदंष्ट्रं च सुरुपं च कृष्ण इत्यन्धकाः स्मृताः ॥ १४१
 + अन्धकानामिमं वंशं कीर्तयानस्तु नित्यशः । आत्मनो विपुलं वंशं लभते नात्र संशयः ॥
 अस्मक्यां जनयामास शूरो वै देवमीदृषम् । भाष्यां तु जनयामास शूरो वै देवमीदृषम् ॥ १४३
 भाष्यां तु जज्ञिरे शूराद्भोजायां पुरुषो दश । वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ॥ १४४
 जज्ञे तस्य प्रसूतस्य दुन्दुभिः प्राणददिवि । आनकानां च संहारः सुमहानभवदिवि ॥ १४५
 पपात पुष्पवर्षं च शूरस्य भवने महत् । मनुष्यलोके कृत्स्नेऽपि रूपे नास्ति समो भुवि ॥ १४६
 यस्याऽऽसीत्पुरुषाग्र्यस्य कीर्तिश्चन्द्रमसो यथा । देवभागस्ततो जज्ञे ततो देवश्रवाः पुनः ॥
 अनादृष्टिकडश्चैव नन्दनश्चैव भृञ्जिनः । श्यामः शमीको गण्डर्षश्चत्वारस्तु वराङ्गनाः ॥ १४८
 पृथा च श्रुतवेदा च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवा । राजाधिदेवी च तथा पञ्चैता वीरमातरः ॥ १४९
 पृथां द्रुहितरं चके कुन्तिस्तां पाण्डुरावहत् । अनपत्याय वृद्धाय कुन्तिभोजाय तां ददौ ॥ १५०
 तस्मात्कुन्तीति विख्याता कुन्तिभोजात्मजा तथा । कुरुवीरः पाण्डुमुख्यस्तस्माद्भार्यामविन्दत ॥
 पृथा जज्ञे ततः पुत्रांस्त्रीनग्निसमतेजसः । लोकेऽप्रतिरथान्वीराञ्शक्रतुल्यपराक्रमान् ॥ १५२
 धर्माद्युधिष्ठिरं पुत्रं मारुताच्च वृकोदरम् । इन्द्राद्धनंजयं चैव पृथा पुत्रानजीजनत् ॥ १५३
 माद्रवत्यां तु जनितावाश्विनाविति विश्रुतम् । नकुलः सहदेवश्च रूपसच्चगुणान्वितौ ॥ १५४
 जज्ञे च श्रुतदेवायां तनयो वृद्धशर्मणः । करूपाधिपतिर्वीरो दन्तवक्रो महाबलः ॥ १५५
 कैकेय्यां श्रुतकीर्त्या तु जज्ञे संतर्दनः पुनः । चेकितानवृहत्क्षत्रौ तथैवान्यौ महाबलौ ॥ १५६
 विन्दानुविन्दावावन्त्यौ भ्रातरौ सुमहाबलौ । श्रुतश्रवायां चैवस्तु शिशुपालो बभूव ह ॥ १५७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं घ पुस्तके ।

१ ग. 'वशी त' । २ ख. घ. 'पाली च' । ३ ख. घ. 'सेनः सहा' । ४ ख. घ. व्याख्यातः । ५ ख. ग. घ. ड. रथम् । ६ ख. घ. ड. शोणाश्वः श्वे । ७ घ. शक्रशक्रजि । ख. घ. ८ 'तिक्षत्रः प्रतिक्षत्रस्य' । ९ ग. 'श्च कनकात्कनको' । ड. 'श्चकनकवा' । १० ख. ग. घ. ड. ल्यनुकाः । ११ क. 'वमानुषिम्' । मा । १२ ग. माध्यां । घ. माष्ट्यां । १३ क. 'वमादृष' । १४ ख. घ. ड. 'काचन सं' । ग. 'काञ्चन सं' । १५ ख. ड. 'न्दश्चैवसमृ' । १६ क. 'ष चत-सस्तु' । १७ क. ड. 'ङ्गणः । पृ' । १८ घ. ड. श्रवाः । रा । १९ ड. 'श्रुतौ । न' ।

दमघोषस्य राजर्षेः पुत्रो विख्यातपौरुषः । यः पुराऽऽसीदशग्रीवः संवभूवारिमर्दनः ॥ १५८
 पटुश्रवानुजस्तस्य रुजकैन्यानुजस्तथा । पत्न्यस्तु वसुदेवस्य त्रयोदश वराङ्गनाः ॥ १५९
 पौरवी रोहिणी चैव मदिरा चापरा तथा । तथैव भद्रा वैशाखी देवकी सप्तमी तथा ॥ १६०
 सुगन्धिर्वनराजी च द्वे चान्ये परिचारिके । रोहिणी पौरवी चैव वाल्मीकस्याऽऽत्मजाऽभवत् ॥
 ज्येष्ठा पत्नी महाभागा दयिताऽऽनकदुन्दुभेः । ज्येष्ठं लेभे सुतं रामं सारणं निश्वं तथा ॥
 दुर्ममं दमनं शुभ्रं पिण्डारककुशीतकौ । चित्रां नाम कुमारीं च रोहिण्यष्टौ व्यजायत ॥ १६३
 पौत्रौ रामस्य जज्ञाते विज्ञातौ निशितोत्सुकौ । पार्थ्वी च पार्श्वनन्दी च शिशुः सत्यधृतिस्तथा ॥
 मन्दवाह्योऽथ रामाणगिरिकौ गिर एव च । गुह्यगुल्मेति गुल्मश्च दरिद्रान्तक एव च ॥ १६५
 कुमार्यश्चापि पञ्चाद्या नामतस्ता निबोधत । अर्चिष्मती सुनन्दा च सुरसा सुवचास्तथा ॥ १६६
 तथा शतबला चैव सारणस्य सुतास्त्विमाः । भद्राश्चो भद्रगुप्तिश्च [* भद्रविद्यस्तथैव च ॥
 भद्रवाहुर्भद्ररथो भद्रकैल्पस्तथैव च । सुपार्श्वकः कीर्तिमांश्च] रोहिताश्वश्च भद्रजः ॥ १६८
 दुर्मदश्चाभिभूतश्च रोहिण्याः कुलजाः स्मृताः । नन्दोपनन्दौ मित्रश्च कुक्षिमित्रस्तथा चलः ॥
 चित्रोपचित्रे कन्ये च स्थितः पुष्टिरथापरः । मदिरायाः सुतौ ह्येते सुदेवोऽथ विजज्ञिरे ॥ १७०
 उपविम्बोऽथ विम्बश्च सत्त्वंदन्तमहौजसौ । चत्वार एते विख्याता भद्रापुत्रा महाबलाः ॥ १७१
 वैशाखां समदाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमुत्तमम् । देवक्यां जज्ञिरे शौरिः सुषेणः कीर्तिमानपि ॥
 तैर्दयो भद्रसेनश्च यजुदायश्च पञ्चमः । षष्ठो भद्रविदेकस्य कंसः सर्वाङ्गघान तान् ॥ १७३
 अथ तस्यामवस्थायामायुष्मान्संवभूव ह । लोकनाथः पुनर्विष्णुः पूर्वकृष्णः प्रजापतिः ॥ १७४
 अर्जुनाताऽभवत्कृष्णा सुभद्रा भद्रभाषिणी । कृष्णा सुभद्रेति पुनर्व्याख्याता वृष्णिनन्दिनी ॥
 सुभद्रायां रथी पार्थादभिमन्युरजायत । वसुदेवस्य भार्यासु महाभागासु सप्तसु ॥
 ये पुत्रा जज्ञिरे शूरा नामतस्तान्निबोधत ॥ १७६
 अतोऽस्य सहदेवायां शूरो जज्ञे भैयासखः । शार्ङ्गदेवाऽजर्जत्तम्बुं शौरी जज्ञे कुलोद्बहम् ॥ १७७
 उपसङ्गं वसुं चापि तनयौ देवरक्षितौ । एवं दश सुतास्तस्य कंसस्तानप्यघातयत् ॥ १७८
 विजयं रोचनं चैव वर्धमानं तथैव च । एतान्सर्वान्महाभागानुपदेवा व्यजायते ॥ १७९
 + स्वगाहवं महात्मानं वृकदेवी त्वजायत । आगाही च स्वसा चैव सुरूपा शिशिरायिणी ॥
 सप्तमं देवकी पुत्रं सुनीसा सुपुत्रे भुवम् । गवेषणं महाभागं सङ्ग्रामे चित्रयोधिनम् ॥ १८१
 श्राद्धदेवं पुरा येन वैनं विरचितं द्विजाः । सैव्यायामददाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमव्ययम् ॥ १८२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतमन्यः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ क. 'नः । यदुश्च' । २ ड. 'स्यनुजकन्यारुज' । ३ क. 'कन्योनु । ख. कन्यरुतस्त' । ४ क. 'ङ्गणाः । पौ ।
 ५ ग. घ. ड. 'वरुद्रवै' । ६ ख. ग. 'गन्धी वन' । ७ ख. ग. घ. 'चारके । ८ ख. ग. 'शठं त' । घ. 'शठं त' ९ ख. ग.
 'श्वमन्दी । घ. 'श्वमर्दी च । १० ख. 'थ रोमाणं गिरिको गिरिरेव । ११ क. 'र्थश्चापि । १२ क. 'विघ्नस्त' । १३ ग. ड.
 'कन्यास्त' । १४ ख. 'दुर्मदश्च' । १५ ख. ग. ड. 'तानेतान्सुदे' । घ. 'तानेतान्वसु' । १६ ड. 'त्वदम्भम्' । १७ घ.
 'शाह्यामददा' । १८ ग. घ. ड. 'तदायी भ' । १९ ख. ग. घ. ड. 'नुज्ञाता । २० ख. ड. 'भयोऽस' । २१ ख. घ.
 'नत्सुनुशौरजज्ञे' । २२ ड. 'त । आगहयं म' । २३ ग. घ. 'नामा सु' । २४ ख. घ. 'सुतम् । २५ क. घ. ड. 'वने । क.
 'विरचितः । ड. 'विरचितं ।

[अ०९६ श्लो० १८३-२०९]

वायुपुराणम् ।

३५३

(विष्णुवंशकथनम्)

- सुगन्धी वन्धर्वनराजो च शौरैरास्तां परिग्रहः । पुण्ड्रश्च कपिलश्चैव वसुदेवात्मजौ हि तौ ॥ १८३
- तयोराजाऽभवत्पुण्ड्रः कपिलस्तु वनं ययौ ॥ १८४
- तस्यां समभवद्वीरो वसुदेवात्मजो बली । राजा नाम निषादोऽसौ प्रथमः स धनुर्धरः ॥ १८४
- विख्यातो देवरातस्य महाभागः सुतोऽभवत् । पण्डितानां मतं प्राहुर्देवश्च वसुदेवम् ॥ १८५
- अस्मक्यां लभते पुत्रमनादृष्टिं यशस्विनम् । निवर्तः शक्रशत्रुघ्नं श्राद्धदेवं महाबलम् ॥ १८६
- अजायत श्राद्धदेवो निषादादितः श्रुतः । एकलव्यो महावीर्यो निषादैः परिवर्धितः ॥ १८७
- गण्डूपायानपत्याय कृष्णस्तुष्टोऽददात्सुतौ । चारुदेष्णं च साम्बं च कृतास्त्रौ शस्तलक्षणौ ॥
- तन्तिजस्तन्तिमालश्च स्वपुत्रौ कनकस्य तु । *वस्तावनेस्त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥
- सौतिर्देवो सुतं वीरं शौरिं कौशिकमेव च ॥ १८९
- तपाश्च कोधनुश्चैव विरजाः श्यामसृजिमौ । अनपत्योऽभवच्छ्यामः श्यामकस्तु वनं ययौ ॥
- जुगुप्समानो भोजत्वं राजर्षित्वमवाप्नुयात् ॥ १९०
- +य इदं जन्म कृष्णस्य पठेत् नित्यतः । श्रावयेद्ब्राह्मणश्चापि सुमहत्सुखमाप्नुयात् ॥ १९१
- देवदेवो महातेजाः पूर्वं कृष्णः प्रजापतिः । विहारार्थं मनुष्येषु जज्ञे नारायणः प्रभुः ॥ १९२
- देवक्यां वसुदेवेन तपसा पुष्करेक्षणः । चतुर्बाहुस्तु संजज्ञे दिव्यरूपाः श्रियाऽन्वितः ॥ १९३
- प्रकाशो भगवान्योगी कृष्णो मानुषमागतः । अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थः स एव भगवान्प्रभुः ॥
- नारायणो यतश्चक्रे प्रभवं चार्वर्ययो हि सः । देवो नारायणो भूत्वा हरिरासीत्सनातनः ॥
- योऽमृजच्चाऽऽदिपुरुषं पुरा चक्रे प्रजापतिम् । अदितेरपि पुत्रत्वमेत्य यादवनन्दनः ॥
- देवो विष्णुरिति ख्यातः शक्रादैर्वरजोऽभवत् ॥ १९६
- प्रसादजं यस्य विभोरदित्याः पुत्रकारणम् । वधार्थं सुरशत्रूणां दैत्यदानवैरक्षसाम् ॥ १९७
- ययातिवंशजस्याथ वसुदेवस्य धीमतः । कुलं पुण्यं यतः कर्म भेजे नारायणः प्रभुः ॥ १९८
- सागराः समकम्पन्त चेलुश्च धरणीधराः । जज्वलुश्चाग्निहोत्राणि जायमाने जनार्दने ॥ १९९
- शिवाश्च प्रववुर्वाताः प्रशान्तिमभवद्रजः । ज्योतीर्ष्यभ्यधिकं रेजुर्जायमाने जनार्दने ॥ २००
- अभिजिन्नाम नक्षत्रं जयन्ती नाम शर्वरी । मुहूर्तो विजयो नाम यत्र जातो जनार्दनः ॥ २०१
- अव्यक्तः शाश्वतः कृष्णो हरिनारायणः प्रभुः । जायते स्मैव भगवान्नयनैर्मोहयन्प्रजाः ॥ २०२
- आकाशात्पुष्पवृष्टीश्च ववर्ष त्रिदशेश्वरः । गीर्भिर्मङ्गलयुक्ताभिः स्तुवन्तो मधुसूदनम् ॥
- महर्षयः सगन्धर्वा उपतस्थुः सहस्रशः ॥ २०३
- वसुदेवस्तु तं रात्रौ जातं पुत्रमधोक्षजम् । श्रीवत्सलक्षणं दृष्ट्वा दिवि दिव्यैः सुलक्षणैः ॥
- उवाच वसुदेवः स्वं रूपं संहर वै प्रभो ॥ २०४
- भीतोऽहं कंसतस्तात एतदेव ब्रवीम्यहम् । मम पुत्रा हतास्तेन ज्येष्ठास्तेऽद्भुतदर्शनाः । २०५

* वस्तावनेरिति संप्रदानार्थे षष्ठी । + नायं श्लोको घ. पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'नावृष्टि' । २ ग. ड. 'निनर्तः' । ३ ग. ड. 'वो नैष' । ४ ख. घ. च सुतौ पञ्चास्त्रल' । ५ ग. ड. 'श्च खपु' । ६ घ. ड. 'वत्साव' । ७ ग. ड. 'सौमिर्द' । ८ ख. घ. ड. च । उपाश्वको । ९ ख. घ. ड. 'रजश्याम-सृजिमः' । अ' । १० क. ग. पठते । ११ क. 'बाहुः स विशेषो दि' । घ. 'बाहुः सुजज्ञे यो दि' । १२ ग. घ. ड. 'प्रकारयो' । १३ ख. ग. घ. ड. 'व्ययं हियत्' । दे' । १४ ख. घ. 'दन्वरोऽभ' । १५ क. ख. ग. 'वराक्ष' । १६ क. 'शान्तिम' । १७ ख. घ. ड. 'ते ह्येव भ' । १८ ख. ग. 'व्यैः स्व' । घ. ड. 'व्यैः सल' । १९ ख. 'देवस्त' । २० ख. घ. 'स्ते ध्रुवद' ।

वसुदेववचः श्रुत्वा रूपं संहतवान्प्रभुः । अनुज्ञातः पिता त्वेनं नन्दगोपगृहं गतः ॥

उग्रसेनमते तिष्ठन्यशोदायै तदा ददौ ॥

२०६

तुल्यकालं तु गर्भिण्यौ यशोदा देवकी तथा । यशोदा नन्दगोपस्य पत्नी सा नन्दगोपतेः ॥ २०७

यामेव रजनीं कृष्णो जज्ञे वृष्णि कुलप्रभुः । तामेव रजनीं कन्यां यशोदाऽपि व्यजायत ॥

तं जातं रक्षमाणस्तु वसुदेवो महायशः । प्रादात्पुत्रं यशोदायै कन्यां तु जगृहे स्वयम् ॥ २०९

दैवैतं नन्दगोपस्य रक्ष मामिति चाब्रवीत् । सुतस्ते सर्वकल्याणो यादवानां भविष्यति ॥

अयं स गर्भो देवक्या अस्मत्केशान्हनिष्यति ॥

२१०

उग्रसेनात्मजे तां च कन्यामानकदुन्दुभिः । निर्वेदयामास तदा कन्येति शुभलक्षणा ॥ २११

+ स्वसायां तनयां कंसो जातां नैवावधारयत् । अथ तामपि दुष्टात्मा ह्युत्ससर्ज मुदाऽन्वितः ॥

हता वै या यदा कन्या जपत्येष वृथामतिः । कन्या सा ववृधे तत्र वृष्णिसन्निधिं पूजिता ॥

पुत्रवत्परिपालयन्तो देवा देवान्यथा तदा(?) । तामेवं विधिनोत्पन्नमाहुः कन्यां प्रजापतिम् ॥

एकादशा तु जज्ञे वै रक्षार्थं केशवस्य ह । तां वै सर्वे सुमनसः पूजयिष्यन्ति यादवाः ॥

देवदेवो दिव्यवपुः कृष्णः संरक्षितोऽनया ॥

२१५

कृपय ऊचुः—

किमर्थं वसुदेवस्य भोजः कंसो नराधिपः । जघान पुत्रान्बालान्वै तन्नो व्याख्यातुमर्हसि ॥

सूत उवाच—

शृणुध्वं वै यथा कंसः पुत्रानानकदुन्दुभेः । जाताञ्जाताञ्जिशून्सर्वान्निष्पिपेष वृथामतिः ॥ २१७

भयाद्यथा महाबाहुर्जातः कृष्णो विवासितः । तं च गोपु गोविन्दः संवृद्धः पुरुषोत्तमः ॥

उक्तं हि किल देवक्या वसुदेवस्य धीमतः । सारथ्यं कृतवान्कंसो युवराजस्तदाऽभवत् ॥ २१९

ततोऽन्तरिक्षे वागासीद्विव्या भूतस्य कस्यचित् । कंसो यथा सदा भीतः पुष्कला लोकसाक्षिणी ॥

यामेतां वहसे कंस रथेन परकारणात् । अस्या यः सप्तमो गर्भः स ते मृत्युर्भविष्यति ॥ २२१

तां श्रुत्वा व्यथितो वाणीं तदा कंसो वृथामतिः^{२३} निष्क्रम्य (कृष्य) खड्गं तां कन्यां हन्तुकामोऽभवत्तदा

तमुवाच महाबाहुर्वसुदेवः प्रतापवान् । उग्रसेनात्मजं कंसं सौहृदात्पणयेन च ॥ २२३

न स्त्रियं क्षत्रियो जातुं हन्तुमर्हति कश्चन । उपायः परिदृष्टोऽत्र मया यादवनन्दन ॥ २२४

योऽस्याः संभवते गर्भः सप्तमः पृथिवीपते । तमहं ते प्रयच्छामि तत्र कुर्या यथाक्रमम् ॥ २२५

+ अयं प्रयोगश्चाऽऽपः ।

१ क. 'पं सह' । २ घ. 'गृहान्नयत्' । उ० । ३ ख. ड. नयन् । ४ ग. घ. ड. 'नपतेस्तिष्ठ' । ५ ड. ददौ तं । ६ क. ख. 'तमजायां च' । ७ क. 'न्दुभेः' । नि० । ८ ख. 'वेशयां' । ९ ख. घ. ड. 'सायास्तन' । १० क. 'नयं कंसोजातं नै' । ११ ग. ड. यन् । अ० । १२ ख. घ. 'हता नैषा यदा कन्या जज्ञे त्युक्त्वा वृ' । ग. ड. 'हते वैषा यदा कन्या जज्ञे त्येषा वृ' । १३ ख. ग. घ. ड. 'त्यन्ती दे' । १४ ख. ग. घ. ड. यदा । १५ ग. घ. ड. 'मेवं वि' । १६ ग. घ. ड. 'पतिः' । १७ ड. कान सा तु । ग. घ. 'शास्तु ज' । १८ ड. तां चैव सर्वमनं । १९ ख. ग. घ. ड. 'बाहो जा' । २० ख. ग. घ. ड. यथा । २१ ख. 'रिक्षाद्वागा' । २२ ख. 'कंसमल्यन्तगात्रेण' पु० । ग. 'कंसमप्यम्भगात्रेण पु०' । घ. 'कंसमल्यन्तगात्रेण पु०' । २३ ख. 'निष्क्रम्य' । ग. घ. 'निष्क्रम्य' । २४ ख. 'तु स्वसारं हन्तुमर्हति' । उ० । घ. 'तु' । वृथा हन्तुमर्हति । उ० । २५ ख. ग. घ. ड. 'यथा' । २६ ख. ग. घ. 'म्' । तत्त्विदां ।

[अ०९६ श्लो० २२६-२४८]

वायुपुराणम् ।

३५५

(विष्णुवंशकथनम्)

त्वं त्विदानीं यथेष्टत्वं वर्तेथा भूरिदाक्षिण । सर्वानस्योस्तु वै गर्भान्सत्यं नेष्यामि ते वशम् ॥
 एवं मिथ्या नरश्रेष्ठ वागेषा न भविष्यति । एवमुक्तोऽनुनीतः स जग्राह तनयांस्तदा ॥ २२७
 वसुदेवश्च तां भार्यामवाप्य मुदितोऽभवत् । कंसश्चास्यावधीत्पुत्रान्पापकर्मा वृथामतिः ॥ २२८

ऋषय ऊचुः—

क एष वसुदेवश्च देवकी च यशस्विनी । नन्दगोपस्तु कस्त्वेष यशोदा च महायशाः ॥
 यो विष्णुं जनयामास या चैनं चाभ्यवर्धयत् ॥ २२९

सूत उवाच—

पुरुषाः कश्यपस्याऽऽसन्नादित्यास्तु स्त्रियस्तथा । अथ कामान्महाबाहुर्देवक्याः समवर्धयत् ॥
 अचरत्स महीं देवः प्रविष्टो मानुषीं तनुम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ २३१
 नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्वृष्णिकुले स्वयम् । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् ॥ २३२
 आहता रुक्मिणी कन्या सत्या नग्नजितस्तदा । सात्राजिती सत्यभामा जाम्बवत्यपि रोहिणी ॥
 सै(शै)व्या सुदेवी माद्री च सुशीला नाम चापरा । कालिन्दी मित्रविन्दा च लक्ष्मणां जालवासिनी ॥
 एवमादीनि देवीनां सहस्राणि च षोडश । चतुर्दश तु ये प्रोक्ता गणाश्चाप्सरसां दिवि ॥

विचिन्त्य देवैः शक्रेण विशिष्टास्त्विह प्रेषिताः ॥ २३५

पत्न्यर्थं वासुदेवस्य उत्पन्ना राजवेश्मसु । एताः पत्न्यो महाभागा विष्वक्सेनस्य विश्रुताः ॥

प्रद्युम्नश्चारुदेवश्च सुदेवः शरभस्तथा । चारुश्च चारुभद्रश्च भद्रचारुस्तथाऽपरः ॥ २३७

चारुविन्ध्यश्च रुक्मिण्यां कन्या चारुभन्दी तथा । सानुर्भानुस्तथाऽक्षश्च रोहितो मन्त्रयस्तथा ॥

जरान्धकस्ताम्रवक्त्रा भौमरिश्च जरंधमः । चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारो गरुडध्वजात् ॥ २३९

भानुर्भौमरिका चैव ताम्रपर्णी जरन्धमा । सत्यभामासुतानेताञ्जाम्बवत्याः प्रजाः शृणु ॥ २४०

भद्रश्च भद्रगुप्तश्च भद्रविन्द्रस्तथैव च । सप्तबाहुश्च विख्यातः कन्या भद्रावती तथा ॥

संबोधनी च विख्याता ज्ञेया जाम्बवती सुता ॥ २४१

सङ्ग्रामजिच्च शतजित्तथैव च सहस्रजित् । एते पुत्राः सुदेव्याश्च विष्वक्सेनस्य कीर्तिताः ॥

वृको वृकश्चो वृकजिद्वृजिनी च सुराङ्गना । मित्रबाहुः सुनीथश्च नागजित्याः प्रजास्त्विह ॥

एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोधत । प्रयुतं तु समाख्यातं वासुदेवस्य ये सुताः ॥ २४४

अयुतानि तथाऽष्टौ च गूरा रणविशारदाः । जनार्दनस्य वंशो वः कीर्तितोऽयं यथातथम् ॥

वृहती नर्तकोन्नेयी सुनये सङ्गता तथा । कन्या सा बृहदुक्थस्य शौनेयस्य महात्मनः ॥ २४६

तस्याः पुत्रास्तु विख्यातास्त्रयः समितिशोभनाः । अङ्गदः कुमुदः श्वेतः कन्या श्वेता तथैव च ॥

अवगाहश्च चित्रश्च गूरश्चित्रेश्वरश्च यः । चित्रसेनः सुतश्चास्य कन्या चित्रवती तथा ॥ २४८

१ ग. ड. 'क्षिणः । स' । २ ख. घ. ड. 'स्यापि ते गर्भान्सप्तं ने' । ३ ख. कथं । ४ ख. ग. घ. 'वस्तुदे' ।
 ख. घ. 'वक्र्यां स' । ५ ख. घ. 'स्तथा । सा' । ६ ख. 'णा जल' । ७ क. ख. घ. 'देवानां । ८ ख. ग. घ. ड.
 'णास्त्वत्स' । ९ घ. 'देव्यः श' । १० घ. ड. 'मती त' । ११ ग. 'धरः । च' । १२ ड. 'द्रविन्दुस्त' । १३ ख. 'घ.
 'विन्दस्त' । १४ ग. ड. 'भद्रव' । १५ क. 'सुताः । स' । १६ घ. 'ती नार्तकोनेयी । १७ ख. ग. 'कोनेयी । १८ ग.
 घ. 'सुमेये । ड. 'सुमेये । १९ ख. ग. घ. ड. 'क्षयस्तथा । २० ख. ड. 'स्य शौने' । २१ ख. ग. ड. 'अगावह । २२ ख.
 'त्रतर' । घ. 'त्रयश्च' ।

३५६

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ०९६-१७ श्लो० २४९-२५८।१-७]

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

तुम्बश्च तुम्बवाणश्च जनस्तम्बश्च तावुभौ । उपाङ्गस्य स्मृतौ द्वौ तु वज्रारः क्षिप्र एव च ॥ २४९
 * भूरीन्द्रसेनो भूरिश्च गवेषस्य सुतावुभौ । युधिष्ठिरस्य कन्या तु सुतनुर्नाम विश्रुता ॥ २५०
 तस्यार्मश्वसुतो जज्ञे वज्रो नाम महायशः । वज्रस्य प्रतिवाहुस्तु सुचारुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 कौशमा सुपार्श्वं तनयं जज्ञे साम्बा तरस्विनम् । तिस्रः कोट्यस्तु पुत्राणां यादवानां महात्मनाम्
 षष्टिशतसहस्राणि वीर्यवन्तो महाबलाः । देवांशाः सर्व एवेह उत्पन्नास्ते महौजसः ॥ २५३
 दैवासुरे हता ये च असुरा वै महातपाः । इहोत्पन्ना मनुष्येषु बाधन्ते सर्वमानवान् ॥
 तेषामुत्सादनार्थं तु उत्पन्ना यादवे कुले ॥ २५४
 कुलानि दश चैकं च यादवानां महात्मनाम् । सर्वमेककुलं यद्वर्तते वैष्णवे कुले ॥ २५५
 विष्णुस्तेषां प्रमाणे च प्रभुत्वे च व्यवस्थितः । निदेशस्थायिभिस्तस्य बध्यन्ते सर्वमानुषाः ॥
 इति प्रसूतिर्दृष्टीनां समासव्यासयोगतः । कीर्तितां कीर्तिनाच्चैव कीर्तिसिद्धिर्भीष्मिताम् ॥
 + य इमं कृष्णवंशस्य सुचरित्रस्य धीमतः । स्वर्गापवर्गदं श्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं वित्तार्थी वित्तमाप्नुयात् ॥ २५८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुवंशानुकीर्तनं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८६९०

अथ सप्तनवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

× सूत उवाच—

मनुष्यप्रकृतीन्देवान्कीर्त्यमानान्निबोधत । संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नः साम्ब एव च ॥ १
 अनिरुद्धश्च पञ्चैते वंशवीराः प्रकीर्तिताः । सप्तर्षयः कुबेरश्च यक्षो मणिवरस्तथा ॥ २
 शालकी वदर्शश्चैव विद्वान्धन्वन्तरिस्तथा । नन्दिनश्च महादेवः शालङ्कायन उच्यते ॥ ३
 आदिदेवस्तदा जिष्णुरेभिश्च सह दैवतैः ॥

ऋषय ऊचुः—

विष्णुः किमर्थं संभूतः स्मृताः संभूतयः कति । भविष्याः कति वाऽन्ये तु प्रादुर्भावा महात्मनः
 ब्रह्मक्षेत्रे युगान्तेषु किमर्थमिह जायते । पुनः पुनर्मनुष्येषु तन्नः प्रब्रूहि पृच्छताम् ॥ ५
 विस्तरेणैव सर्वाणि कर्माणि रिपुघातिनः । श्रोतुमिच्छामहे सम्यग्देहैः कृष्णस्य धीमतः ॥ ६
 कर्मणामानुपूर्व्यं च प्रादुर्भावाश्च ये प्रभोः । या चास्य प्रकृतिः सूत तां चास्मान्वक्तुमर्हसि ॥ ७

* इदमर्थनास्ति ग. पुस्तके. । + अयं सार्धश्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके. । × सूत उवाचेति नास्ति क. ग.
 घ. पुस्तकेषु ।

१ ख. घ. ड. 'मस्यसु' । २ ख. ड. काश्याः सु' । ३ ख. गोत्राणा । ग. ड. पौत्राणां । ४ ख. ग. ड. षष्टि श' ।
 ५ ग. घ. ड. 'तानुप्रकीर्तितां की' । ६ घ. ड. भीष्मताम् । ७ घ. वंशे वि' । ८ घ. 'णिरयस्त' । ९ घ. दरी चैव ।
 १० ख. ग. घ. 'वः साल' । ११ ड. 'स्तथा विष्णु' । १२ घ. ब्रह्मक्षेत्रे । १३ ग. घ. ड. 'देहे कृ' । १४ क. ख. 'पूर्व' च ।
 १५ क. ख. ग. प्रभो ।

[अ०९७श्लो०८-३२]

वायुपुराणम् ।

३५७

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

- कथं स भगवान्विष्णुः सुरेष्वरिनिपूदनः । वसुदेवकुले धीमान्वासुदेवत्वमागतः ॥ ८
- अमरैः सूत किं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्लं कृतम् । देवलोकं समुत्सृज्य मर्त्यलोकमिहाऽऽगतः ॥ ९
- देवमानुषयोर्नेता भूर्भुवःप्रसवो हरिः । किमर्थं दिव्यमात्मानं मार्तुषे समवेशयत् ॥ १०
- यश्चक्रं वर्तयत्येको मनुष्याणां मनोमयम् । मनुष्ये स कथं बुद्धिं चक्रे चक्रभृतां वरः ॥ ११
- गोपायनं यः कुरुते जगतां सार्वलौकिकम् । स कथं गां गतो विष्णुर्गोपैत्वमकरोत्प्रभुः ॥ १२
- महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार ह । श्रीगर्भः स कथं गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः ॥ १३
- येन लोकान्क्रमैर्जित्वा त्रिभिस्त्रींस्त्रिदशेप्सया । स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिवर्गप्रवरास्त्रयः ॥ १४
- योऽन्तकाले जगत्पीत्वा कृत्वा तोयमयं वपुः । लोकमेकार्णवं चक्रे दृश्यादृश्येन वर्त्मना ॥ १५
- यः पुराणे पुराणात्मा वाराहं वपुरास्थितः । ददौ जित्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ १६
- येन सैहं वपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा च यत्पुनः । पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यकाशिपुर्हतः ॥ १७
- यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः । पातालस्थोऽर्णवगतः पपौ तोयमयं हविः ॥ १८
- सहस्रचरणं देवं सहस्रांशुं सहस्रशः । सहस्रशिरसं देवं यमाहुर्वै युगे युगे ॥ १९
- नाभ्यारण्यां समुद्भूतं यस्य पैतामहं गृहम् । एकार्णवगते लोके तत्पङ्कजमपङ्कजम् ॥ २०
- येन ते निहता दैत्याः सङ्ग्रामे तारकामये । सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः ॥ २१
- गरुडस्थेन चोत्सिक्तः कालनेमिर्निपातितः । उत्तरांशे समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥ २२
- यः शेते शाश्वतं योगमास्थाय तिमिरं महत् ॥ २२
- पुरारणीं गर्भमधत्त दिव्यं तपःप्रकर्षाददितिः पुरा यम् । शक्रं च यो दैत्यगणावरुद्धं गर्भावमानेन भृशं चकार ॥ २३
- यदाऽनिलो लोकैर्पदानि हृत्वा चकार दैत्यान्सलिलेशयांस्तान् । कृत्वाऽऽदिदेवस्त्रिदिवस्य देवांश्चक्रे सुरेशं पुरुहूतमेव ॥ २४
- गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण कर्मणा । अग्निमाहवनीयं च वेदिं चैव कुशंस्तुचम् ॥ २५
- प्रोक्षणीयं स्तुवं चैव अवभृथं तथैव च । अथ त्रीनिह यश्चक्रे हव्यभागप्रदान्मुखे ॥ २६
- हव्यादांश्च सुरांश्चक्रे कव्यादांश्च पितृनपि । भोगार्थं यज्ञविधिना यो यज्ञो यज्ञकर्मणि ॥ २७
- यूपान्समित्स्त्रुवं सोमं पवित्रं परिधीनपि । यज्ञियानि च द्रव्याणि यज्ञियांश्च तथाऽनलान् ॥ २८
- सदस्यान्यजमानांश्च अश्वमेधान्कत्तमान् । विवभ्राज पुरा यश्च पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ २९
- युगानुरूपं यः कृत्वा त्रीँल्लोकान्हि यथाक्रमम् । क्षणा निमेषाः काष्ठाश्च कलास्त्रैकालमेव च ॥ ३०
- मुहूर्तास्तथयो मासा दिनसंवत्सरं तथा । ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं नृषु ॥ ३१
- आयुः क्षेत्राण्युपचयं लक्षणं रूपसौष्ठवम् । मेधो वित्तं च शौर्यं च शास्त्रस्यैव च पारणम् ॥ ३२

१ क. निसूदं । २ ग. घ. ड. 'मरैरावृते पुं' । ३ ख. 'द्विनिषेवितम् । दे' । ४ ग. ड. 'कं किमु' । ५ ग. घ. ड. 'ताद्युभु' । ६ ग. घ. ड. 'नुष्ये स' । ७ क. 'पमन्वक' । ८ ख. ग. घ. ड. 'च तत्पु' । ९ ख. घ. 'खांशं स' । १० क. 'रण्याः स' । ११ ड. 'त । सुरा' । १२ घ. ड. 'कपालानि' । १३ ख. घ. ड. कृत्वा । १४ ड. 'वेदीं चै' । १५ क. 'शस्त्रवम् । प्रो' । ख. ड. 'शस्त्रयाम् । प्रो' । १६ ग. ड. 'लुवश्चैव' । १७ क. 'भृथं त' । १८ ख. ग. घ. 'त्रीणि च य' । १९ ख. ग. घ. ड. 'त्वा त्रयो लोकाननुक' । २० ख. ग. ड. 'काल्यमे' । २१ क. 'त्तरास्तथा' । २२ क. 'स्तथा । ग. घ. त्रिषु । २३ ग. घ. ड. 'त्रायप' । २४ घ. 'धावत्वं च' ।

त्रयो वर्णास्त्रयो लोकास्त्रैविद्यं पावकास्त्रयः । त्रैकाल्यं त्रीणि कर्माणि तिस्रो मायास्त्रयो गुणाः ॥
 सृष्टा लोकाः सुराश्च येनोऽऽनन्त्येन कर्मणा । सर्वभूतगणाः सृष्टाः सर्वभूतगणात्मना ॥ ३४
 नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगेन रमते च यः । गतागतानां यो नेता सर्वत्र विविधेश्वरः ॥ ३५
 यो गतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् । चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ ३६
 चातुर्विद्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रम्यसंश्रयः । दिगन्तरं नभो भूमिरापो वायुर्विभावसुः ॥ ३७
 चन्द्रसूर्यद्वयं ज्योतिर्युगेशः क्षणदाचरः । यः परं श्रूयते देवो यः परं श्रूयते तपः ॥ ३८
 यः परं तपसः प्राहुर्यः परंपरमात्मवान् । आदित्यादिस्तु यो देवो यश्च दैत्यान्तको विभुः ॥
 युगान्तेष्वन्तको यश्च यश्च लोकान्तकान्तकः । सेतुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ॥
 वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवात्मनाम् । सोमभूतस्तु भूतानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ४१
 मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् । विनयो नयतृप्तानां तेजस्तेजस्विनामपि ॥ ४२
 विग्रहो विग्रहाणां यो गतिर्गतिमतामपि । आकाशप्रभवो वायुर्यायुर्माणो हुताशनः ॥ ४३
 देवा हुताशनप्राणाः प्राणोऽग्नेर्धुसूदनः । रसाच्छोणितसंभूतिः शोणितान्मांसमुच्यते ॥ ४४
 मांसात्तु मेदसो जन्म मेदसोऽस्थि निरूप्यते । अस्थनो मज्जा समभवन्मज्जातः शुक्रसंभवः ॥ ४५
 शुक्राद्गर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा । *तत्रापि प्रथमं चाऽऽपस्ताः सौम्यराशिरुच्यते ॥ ४६
 +गर्भोष्मसंभवो ज्ञेयो द्वितीयो राशिरुच्यते । शुक्रं सोमात्मकं विद्यादार्तवं पावकात्मकम् ॥ ४७
 भावौ रसानुगावेतौ वीर्ये च शशिपावकौ । कफवर्गेऽभवच्छुक्रं पित्तवर्गे च शोणितम् ॥ ४८
 कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रतिष्ठितम् । देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तु मनसः स्मृतम् ॥
 नाभीकोष्ठान्तरं यत्तु तत्र देवो हुताशनः । मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभाव्यते ॥ ५०
 पित्तमग्निः स्मृतावेतार्धग्रीपोमात्मकं जगत् । एवं वर्धतिर्तो गर्भो वर्ततेऽम्बुदसंनिभः ॥ ५१
 वायुः प्रवेशनं चक्रे सङ्गतः परमात्मना । स पञ्चधा शरीरस्थो विद्यते वर्धयेत्पुनः ॥ ५२
 प्राणापानौ समानश्च उदानो व्यान एव च । प्राणोऽस्य परमात्मानं वर्धयन्परिवर्तते ॥ ५३
 अपानः पश्चिमं कायमुदानोर्ध्वशरीरगः । व्यानो व्यानस्पते येन समानः सर्वसंधिषु ॥ ५४
 भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायतेन्द्रियगोचरा । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥ ५५
 सर्वेन्द्रिया निविष्टास्तं स्वं स्वं योगं प्रचक्रिरे । पार्थिवं देहमाहुस्तं प्राणात्मानं च मारुतम् ॥ ५६

* एतदर्थस्थाने तत्रापां प्रथमा चांपः सं सौम्यो राशिरुच्यते इति घ. पुस्तके । ख. ग. ड. पुस्तकेष्वेतत्सदृश एव पाठा वर्तन्ते तेऽस्पष्टा इति नोद्धिताः । + अत्र संधिरार्थः । × अत्र संधिरार्थः ।

१ क. घ. त्रैकाल्यं । २ घ. कल्पानि । ३ ग. 'णि त्रयो यामात्र' । ४ क. 'नात्यन्तेन' । ५ घ. सर्वे भ' । ६ ख. घ. ड. सर्वान् विविधे' । ७ ख. घ. या । ८ क. 'त्ता चातुराश्रम्य' । ९ ड. 'श्रमसं' । १० ख. ग. घ. ड. 'न्तरं' । ११ ख. ग. घ. ड. 'वनः च' । १२ ख. ग. घ. परं । १३ ख. ग. घ. 'पतः प्रा' । १४ क. प्राणा हु' । १५ क. रसोऽभवच्छोणितं वै शो' । १६ ख. घ. ड. निरुच्यते । १७ ग. घ. ड. 'न्तरस्था त त' । १८ क. 'ज्ञेयं क' । १९ ग. घ. ड. 'भाष्यते' । २० क. 'वमिसोमा' । २१ घ. ड. 'वर्तते गर्भे वर्ततेऽम्बुदसंनिभे । वा' । २२ ख. 'र्धते पु' । २३ ग. घ. 'नोर्ध्व शरीरिणः व्या' । २४ ख. ड. 'नोर्ध्व शरीरिणः व्या' । २५ ख. ड. 'रात् पृ' । २६ ख. घ. ड. 'न्द्रियनिविष्टा स्वं स्वं यो' । ग. 'न्द्रियनिविध्यन्त स्वं स्वं यो' । २६ ख. घ. ड. 'हुस्तु प्रा' ।

[अ०९७श्लो० १७-७८]

वायुपुराणम् ।

३५९

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

छिद्राण्याकाशयोनीनि जलाश्रावं प्रवर्तते । तेजश्चक्षुष्विता ज्योत्स्ना तेषां यन्नामतः स्मृतम् ॥
सङ्ग्रामा विषयाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः* ॥ ५७

इत्येतान्पुरुषः सर्वान्मृज्ज्छोक्तान्सनातनः । नैधनेऽस्मिन्कथं लोके नरत्वं विष्णुरागतः ॥ ५८
एष नः संशयो धिमन्नेष वै विस्मयो महान् । कथं गतिर्गतिमतामापन्नो मानुषीं तनुम् ॥ ५९
श्रोतुमिच्छामहे विष्णोः कर्माणि च यथाक्रमम् । आश्चर्याणि परं विष्णुर्वेददेवैश्च कथ्यते ॥ ६०
विष्णोरुत्पत्तिमाश्चर्यं कथयस्व महामते । एतदाश्चर्यमाख्यानं कथ्यतां वै सुखावहम् ॥ ६१
प्रख्यातबलवीर्यस्य प्रादुर्भावां महात्मनः । कर्मणाऽऽश्चर्यभूतस्य विष्णोः सत्त्वमिहोच्यताम् ॥

सूत उवाच—

अहं वैः कीर्तयिष्यामि प्रादुर्भावं महात्मनः । यथा स भगवाञ्जातो मानुषेषु महातपाः ॥ ६३
सप्तसप्ततयः प्रोक्ता भृगुशापेन मानुषे । जायते च युगान्तेषु देवकार्यार्थसिद्धये ॥ ६४
तस्य दिव्यतनुं विष्णोर्गदतो मे निबोधत । युगधर्मे परावृत्ते काले च शिथिले प्रभुः ॥ ६५
कर्तुं धर्मव्यवस्थानं जायते मानुषेष्विह । भृगोः शापनिमित्तेन देवासुरकृतेन च ॥ ६६

ऋषय ऊचुः—

कथं देवासुरकृते अध्याहारमवाप्नुयात् । एतद्वेदितुमिच्छामो वृत्तं दैवासुरं कथम् ॥ ६७

सूत उवाच—

दैवासुरं यथा वृत्तं वृत्रतस्तन्निबोधत । हिरण्यकशिपुर्दैत्यस्त्रैलोक्यं प्राक्प्रशासति ॥ ६८
बलिनाऽधिष्ठितं राष्ट्रं पुनर्लोकत्रये क्रमात् । सख्यमासीत्परं तेषां देवानामसुरैः सह ॥ ६९
युगं वै दशसंकीर्णमासीदव्याहतं जगत् । निदेशस्थायिनश्चैव तयोर्देवासुराः+ऽभवन् ॥ ७०
बलवान्वै विवादोऽयं संप्रवृत्तः सुदार्ढ्यः । देवासुराणां च तदा घोरक्षयकरो महान् ॥ ७१
तेषां दायनिमित्तं वै सङ्ग्रामा बहवोऽभवन् । वराहेऽस्मिन्दश द्वौ च षण्डार्मकान्तिगाः स्मृताः ॥
नामतस्तु समासेन शृणुध्वं तान्विवक्षतः । प्रथमो नारसिंहस्तु द्वितीयश्चापि वामनः ॥ ७३
तृतीयः स तु वाराहश्चतुर्थोऽमृतमन्थनः । सङ्ग्रामः पञ्चमश्चैव सुधोरस्तारकामयः ॥ ७४
षष्ठो ह्यौडीवकस्तेषां सप्तमस्त्रैपुरः स्मृतः । अन्यकारोऽष्टमस्तेषां ध्वजश्च नवमः स्मृतः ॥ ७५
वार्तश्च दशमो ज्ञेयस्ततो हालाहलः स्मृतः । स्मृतो द्वादशमस्तेषां घोरकोलाहलोऽपरः ॥ ७६
हिरण्यकशिपुर्दैत्यो नरसिंहेन मूढितः । वामनेन बलिर्बद्धस्त्रैलोक्याक्रमणे कृते ॥ ७७
हिरण्याक्षो हतो द्वन्द्वे प्रतिवादे तु दैवतैः । महाबलो महासत्त्वः सङ्ग्रामेष्वपराजितः ॥ ७८

* अत्र स्थल ऋषय ऊचुरित्याधिकं ख पुस्तके । + अत्र संधिरार्थः ।

१ ख. ड. 'ते । ज्योतिश्चक्षुषिता । घ 'ते । ज्योतिश्च चक्षुषि ज्यो' । २ ख. ग. ड. 'लोकसनातनान् । वै' ।
३ घ. 'तनान् । नै' । ४ ख. 'श्चर्य परमं विष्णोर्देवदे' । ग. घ. ड. 'श्चर्य परमं वि' । ५ ख. ग. घ. ड. 'वान्महा' । ६ क.
ड. च । ७ क. ख. ड. 'तपः प्रो' । ८ ख. ग. घ. ड. 'देवः का' । ९ ख. ग. घ. ड. 'दिव्यां तं' । १० ख. ग. घ.
ड. 'तेनाध्या' । ११ ख. ग. घ. ड. 'तं देवा' । १२ ख. ग. घ. ड. 'श्च । देवासुरे वृत्ते ब्रू' । १३ ख. घ. ड. 'राज्यं' । १४ ख.
युगाख्या दशसंकीर्ण आसी' । ग. युगाख्यादशसंकीर्णौ आसी' । घ. ड. युगाख्या दशसंकीर्ण आसी' । १५ ख. ग. घ. 'निर्देश' ।
१६ ड. 'सुरोऽभवत् । वै' । १७ घ. बलौ बद्धे वि' । ड. बलौ बद्धो वि' । १८ ग. घ. ड. 'णः । देवा' । १९ क. 'मर्कोत्तराः'
स्मृ' । २० ख. घ. ड. 'भो नर' । २१ क. 'ह्यादीव' । २२ घ. 'घोरः को' ।

- दंष्ट्रायां तु वराहेण समुद्रोद्भूयदा कृता । प्राह्लादो निर्जितो युद्धे इन्द्रेणामृतमन्थने ॥ ७९
- विरोचनस्तु प्राह्लादिनित्यमिन्द्रवधोद्यतः । इन्द्रेणैव स विक्रम्य निहतस्तारकामये ॥ ८०
- भवादवध्यतां प्राप्य विशेषास्त्रादिभिस्तु यैः । सङ्ग्रामे निहतः षष्ठे शक्राविष्टेन विष्णुना ॥ ८१
- अशक्नुवन्तो देवेषु पुरं गौमुं त्रिदैवतम् । निहता दानवाः सर्वे त्रिपुरस्यम्बकेण तु ॥ ८२
- अष्टमे त्वसुराश्चैव राक्षसाश्चान्धकारकाः । जितदेवमनुष्यैस्तु पितृभिश्चैव संगतान् ॥ ८३
- संवृतान्दानवाश्चैव संगतान्कृत्स्नशश्च तान् । तथा विष्णुसहायेन महेन्द्रेण निवर्हिताः ॥ ८४
- हतो ध्वजो महेन्द्रेण मायाच्छन्नश्च योधयन् । ध्वजे लक्ष्यं समाविश्य विप्रचित्तिर्महाभुजः ॥ ८५
- दैत्याश्च दानवाश्चैव संहतान्कृत्स्नशश्च तान् । रजिः कोलाहले सर्वान्देवैः परिवृतोऽजयत् ॥ ८६
- यज्ञामृतेन विजितौ षण्डामर्कौ तु दैवतैः ॥ ८७
- एते देवाः पुरा वृत्ताः सङ्ग्रामा द्वादशैव तु । देवासुरक्षयकराः प्रजानामशिवाय च ॥ ८८
- हिरण्यकशिपू राजा वर्षाणामर्बुदं बभौ । तथा शतसहस्राणि ह्यधिकानि द्विसंस्ततिः ॥ ८९
- अशीतिं च सहस्राणि त्रैलोक्यस्येश्वरोऽभवत् ॥ ९०
- पर्याये तस्य राजाऽनु बलिर्वर्षावुदं पुनः । षष्ठिश्चैव सहस्राणि त्रिंशच्च नियुतानि च ॥ ९१
- बले रीज्याधिकारस्तु यावत्कालं बभूव ह । प्रह्लादेन गृहीतोऽभूत्तावत्कालं तदैवाऽसुरैः ॥ ९२
- इन्द्रास्त्रयस्ते विख्याता असुराणां महौजसः । दैत्यसंस्थामिदं सर्वमासीदशयुगं किल ॥ ९३
- असप्तत्नं ततः सर्वं रीष्टं दशयुगं पुरैः । त्रैलोक्यमव्ययमिदं महेन्द्रेण तु पाल्यते ॥ ९४
- प्रह्लादस्यै ततश्चादत्तैलोक्यं कालपर्यायात् । पर्यायेण च संप्राप्ते त्रैलोक्ये पाकशासनः ॥ ९५
- ततोऽसुरान्परित्यज्य यज्ञे देवा उपागमन् । यज्ञे देवानथ गते काव्यं ते ह्यसुराद्रुर्वन् ॥ ९६
- हतं नो मिषतां राष्ट्रं त्यक्त्वा यज्ञं पुनर्गताः । स्थातुं न शक्नुमो ह्यथ प्रविशामो रसातलम् ॥ ९७
- एवमुक्तोऽब्रवीदेतान्विषण्णः सांत्वयन्गिरा । मा भैष्ट धारयिष्यामि तेजसा स्वेन चासुराः ॥ ९८
- वृष्टिरोषधयश्चैव रसा वसु च यद्वयम् । कृत्स्ना मयि च तिष्ठन्तु पादस्तेषां सुरेषु वै ॥ ९९
- युष्मदर्थं प्रदोस्यामि तत्सर्वं धार्यते मया ॥ १००
- ततो देवासुरान्दृष्ट्वा धृतान्काव्येन धीमता । अमन्त्रयंस्तदा ते वै संविश्या विजिगीषया ॥ १०१
- एष काव्य इदं सर्वं व्यावर्तयति नो बलात् । साधु गच्छामहे तूर्णं क्षीणानाप्याययैस्व तान् ॥ १०२
- प्रसह्य हत्वा शिष्टान्वै पातालं प्रापयामहे ॥ १०३
- ततो देवाः सुसंरब्धा दानवानभिसृत्य वै । जघ्नुस्तैर्वध्यमानास्ते काव्यमेवाभिदुद्रुवुः ॥ १०४

१ घ. दंष्ट्राया तु । २ ग. घ. ड. 'द्रास्तु द्विधा कृताः । प्रा' । ३ क. घ. ड. यः । संजभो नि' । ४ ग. घ. ड. सोढुं । ५ ग. ड. जिता दे । ६ ग. ड. 'हितः । ह' । ७ क. 'प्रवर्तिर्म' । ८ क. 'ण्डामाकौ' । ९ घ. ड. 'ते देवासुरा । १० ख. सतिः । अ' । ११ क. षष्ठि चैव । १२ ग. राष्ट्राधि' । १३ घ तथाऽसु' । १४ घ. ड. राज्यं । १५ ख. घ. ड. पुनः । १६ ख. घ. ड. 'क्यमिदमव्ययं महेन्द्रेणानुपा' । १७ ख. घ. ड. 'स्य कृते ह्यस्मिन्नै' । १८ ख. घ. ड. 'येणैव सं' । १९ ख. घ. ड. यज्ञो देवानुपागमत् । य' । २० क. ग. 'न्' । कृतं । घ. 'न्' । हतं । २१ ख. ग. घ. ड. 'वै सुराः । २२ ग. ड. 'ष्टिरौषु' । २३ क. 'ष्ठन्ति पा' । २४ ख. घ. 'दास्यन्ति त' । २५ ख. 'यद्विता' । घ. ड. 'यद्विता' । २६ ख. घ. ड. शिष्टास्तु पा' । २७ ख. ग. घ. देवास्तु सं' ।

[अ०९७-श्लो०१०१-१२७]

वायुपुराणम् ।

३३१

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

ततः काव्यस्तु तान्दृष्ट्वा तूर्णं देवैरभिद्रुतान् । समरेऽस्त्रक्षतार्तास्तान्देवेभ्यस्तान्दितेः सुतान् ॥
 काव्यो दृष्ट्वा स्थितान्देवांस्तत्र देवोऽभ्यचिन्तयत् । तानुवाच ततो ध्यात्वा पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥
 त्रैलोक्यं विजितं सर्वं वामनेन त्रिभिः क्रमैः । बालिर्वद्भो हतो जम्भो निहतश्च विरोचनः ॥ १०३
 महाहैपु द्वादशसु सङ्ग्रामेषु सुरैर्हताः । तैस्तैरुपायैर्भूयिष्ठा निहता ये प्रधानतः ॥ १०४
 किञ्चिच्छिष्टास्तु वै यूयं युद्धेष्वन्येषु वै स्वयम् । नीतिं वो हि विधास्यामि कालः कश्चित्प्रतीक्ष्यताम्
 यास्याम्यहं महादेवं मन्त्रार्थं विजयाय वै । अग्निमाप्याययेद्भोता मन्त्रैरेव बृहस्पतिः ॥ १०५
 ततो यास्याम्यहं देवं मन्त्रार्थं नीललोहितम् । युष्माननुग्रहीष्यामि पुनः पश्चादिहाऽऽगतः ॥ १०७
 यूयं तपश्चरध्वं वै संवृता बलकलैर्वने । न वै देवा बधिष्यन्ति यावदागमनं मम ॥ १०८
 अपतीपांस्ततो मन्त्रान्देवात्माप्य महेश्वरात् । [*योत्स्यामहे पुनर्देवांस्ततः प्राप्स्यथ वै जयम् ॥
 ततस्ते कृतसंवादा देवानूचुस्ततोऽसुराः । न्यस्तवादा वयं सर्वे लोकान्यूयं क्रमन्तु वै ॥] ११०
 वयं तपश्चरिष्यामः संवृता बलकलैर्वने । प्रह्लादस्य वचः श्रुत्वा सत्यव्याहरणं तु तत् ॥ १११
 ततो देवा निवृत्ता वै विज्वरा मुदिताश्च ह । न्यस्तशस्त्रेषु दैत्येषु स्वान्यै जग्मुर्यथाऽऽगतान् ॥
 ततस्तानब्रवीत्काव्यः कञ्चित्कालमुपास्थिताम् । निरुत्सुकैस्तपोयुक्तैः कालं कार्यार्थसाधकैः ॥
 पितुर्ममाऽऽश्रमस्था वै सर्वे देवाः सवासवाः ॥ ११३
 स संदिश्यासुरान्काव्यो महादेवं प्रपद्य च । प्रणम्यैनमुवाचाथ जगत्प्रभवमीश्वरम् ॥ ११४
 मन्त्रानिच्छाम्यहं देव ये न सन्ति बृहस्पतौ । पराभवाय देवानामसुरेष्वभयंवहान् ॥ ११५
 एवमुक्तोऽब्रवीद्देवो मन्त्रानिच्छसि वै द्विज । व्रतं चर मयोद्दिष्टं ब्रह्मचारी समाहितः ॥ ११६
 पूर्णं वर्षसहस्रं वै कुण्डधूममवांकिष्ठराः । यदि पार्स्यसि भद्रं ते मत्तो मन्त्रमवाप्स्यसि ॥ ११७
 तथोक्तो देवदेवेन स शुक्रस्तु महातपाः । पादौ संस्पृश्य देवस्य बाढमित्यभ्यभाषत ॥ ११८
 व्रतं चराम्यहं शेषं यथोद्दिष्टोऽस्मि वै प्रभो । ततो नियुक्तो देवेन कुण्डधारोऽस्य धूमकृत् ॥ ११९
 असुराणां हितार्थाय तस्मिञ्शुक्रे गते तदा । मन्त्रार्थं तत्र वसति ब्रह्मैवर्धं महेश्वरे ॥ १२०
 तदबुद्ध्या नीतिपूर्वं तु राज्यं न्यस्तं तदाऽसुरैः । तस्मिन्निष्ठे तदाऽमर्षादेवास्तान्समाभिद्रवन् + ॥
 निशिताचायुधाः सर्वे बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ १२१
 दृष्ट्वाऽसुरगणा देवान्प्रगृहीतायुधान्पुनः । उत्पेतुः सहसा सर्वे संव्रस्तास्ते ततोऽभवन् ॥ १२२
 न्यस्तशस्त्रे जये दत्ते आचार्ये व्रतमास्थिते । संत्यज्य समयं देवास्ते सपत्नजिघांसवः ॥ १२३
 अनाचार्यास्तु भद्रं वो विश्वस्तास्तपसि स्थिताः । चीरबलकाजिनधरा निष्क्रिया निष्परिग्रहाः
 रणे विजेतुं देवान्यै न शैक्ष्यामः कथंचन । अशुद्धेन(?) प्रपद्यामः शरणं काव्यमातरम् ॥ १२५
 ज्ञापयामः कृत्स्नमिदं यावदागमनं गुरोः । विनिवृत्ते ततः काव्ये योत्स्यामो युधि तान्मुरान् ॥
 एवमुक्त्वाऽसुरान्योग्यं शरणं काव्यमातरम् । प्रापद्यन्त ततो भीतास्तदा चैव तदाऽभयम् ॥

* अनुश्रितान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + अडभाव आर्षः ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'मरक्षतशस्त्रार्तान्दे' । २ ग. ङ. देवाम्यचिन्तयन् । ता' । ३ ङ. प्वल्पेषु । ४ ग. घ. ङ. च ।
 ५ घ. ङ. 'तीघास्त' । ६ ख. घ. ङ. 'वर्ष' । ७ घ. ङ. 'स्यत' । नि । ८ ख. ग. घ. ङ. 'त्सु वास्तपोयुक्ताः कालं कार्यार्थं साधकाः ।
 ९ ख. याय च । ए' । १० ख. घ. ङ. 'क्षिराः । ११ क. 'ययुषा' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'स्यति म' । १३ क.
 'वयो महेश्वरः । त' । १४ क. 'ध्वानाति' । १५ क. 'शक्यामः । १६ क. 'यामस्ततमि' ।

३६२

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् ।

[अ० ९७ श्लो० १२८-१९४]

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

दत्तं तेषां तु भीतानां दैत्यानामभयार्थिनाम् । न भेतव्यं न भेतव्यं भयं त्यजत दानवाः ॥
 मत्संनिधौ वर्ततां वो न भीर्भवितुमर्हति । भयाच्चाप्यभिपन्नांस्तान्दृष्ट्वा देवाऽसुरांस्तदा ॥ १२९
 अभिर्जम्भुः प्रसह्यैतानविचार्य बलाबलम् । तांस्तान्वध्यमानांश्च देवैर्दृष्ट्वाऽसुरांस्तदा ॥ १३०
 देवी क्रुद्धाऽब्रवीदेनाननिन्द्रत्वं करोम्यहम् । संस्तभ्य शीघ्रं संरम्भादिन्द्रं सोऽभ्यचरत्ततः ॥
 ततः संस्तंभितं दृष्ट्वा शक्रं देवास्तु यूपवत् । व्यद्रवन्त ततो भीता दृष्ट्वा शक्रं वशीकृतम् ॥ १३१
 गतेषु सुरसंघेषु विष्णुरिद्रमभाषत । मां त्वं प्रविश भद्रं ते नेष्यामि त्वां सुरेश्वर ॥ १३२
 एवमुक्तस्ततो विष्णुं प्रविवेश पुरंदरः । विष्णुना रक्षितं दृष्ट्वा देवी क्रुद्धा वचोऽवदत् ॥ १३३
 एषा त्वां विष्णुना सार्धं दहामि मेषवानिव(?) । मिषतां सर्वभूतानां दृश्यतां मे तपोबलम् ॥ १३४
 तयाऽभिभूतां तौ देवाविन्द्राविष्णू जजल्पतुः । कथं मुच्येव सहितौ विष्णुरिन्द्रमभाषत ॥ १३५
 इन्द्रोऽब्रवीज्जहीहोनां यावन्नौ न दहेद्विभो । विशेषेणाभिभूतोऽहमतस्त्वं जहि मा चिरम् ॥
 ततः समीक्ष्य तां विष्णुः स्त्रीवधं कर्तुमास्थितः । अभिध्याय ततश्चक्रमापन्नः सत्वरं प्रभुः ॥
 तस्याः सत्वरमाणायाः शीघ्रकारी सुरारिहा । स्त्रिया विष्णुस्ततो देव्याः क्रूरं बुद्ध्वा चिकीर्षितम्
 क्रुद्धस्तदस्त्रमाविध्य शिरश्चिच्छेद माधवः ॥ १३६
 तं दृष्ट्वा स्त्रीवधं घोरं चुकोप भृगुरीश्वरः । ततोऽभिर्जम्भो भृगुणा विष्णुर्भार्यावधे तदा ॥ १४०
 यस्मात्ते जानता धर्मानवध्या स्त्री निषूदिता । तस्मात्त्वं सप्तकृत्वो वै मानुषेषु प्रवत्स्यसि ॥
 ततस्तेनाभिशापेन नष्टे धर्मे पुनः पुनः । लोके सर्वहितार्थाय जायते मानुषेष्विह ॥ १४२
 अनुव्याहृत्य विष्णुं स तदादाय शिरः स्वयम् । समानीय ततः काये अपो गृह्येदमब्रवीत् ॥
 एष त्वां विष्णुना सत्ये हतां संजीवयाम्यहम् । यदि कृत्स्नो मया धर्मश्चरितो ज्ञायतेऽपि वा ॥
 तेन सत्येन जीवस्य यदि सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ १४४
 सत्याभिव्याहृता तस्य देवी संजीविता तदा । तदा तां प्रोक्ष्य शीताभिरद्भिर्जीवेति सोऽब्रवीत्
 ततस्तां सर्वभूतानि दृष्ट्वा सुप्तोत्थितामिव । साधु साध्वित्यदृश्यानां वाचस्ताः सस्वनुर्दिशः ॥
 दृष्ट्वा संजीवितामेवं देवीं तां भृगुणा तदा । मिषतां सर्वभूतानां तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १४७
 असंभ्रान्तेन भृगुणा पत्नीं संजीवितां ततः । दृष्ट्वा शक्रो न लेभेऽथ शर्म काव्यभयात्ततः ॥
 प्रजागरे ततश्चेन्द्रो जयन्तीमात्मनः सुताम् । (*प्रोवाच मतिमान्वाक्यं स्वां कन्यां पाकशासनः
 एष काव्यो ह्यनिन्द्राय चरते दारुणं तपः । तेनाहं व्याकुलः पुत्रि कृतो धृतिमता दृढम्) ॥
 गच्छ संभावयस्वैनं श्रमापनयनैः शुभैः । तैस्तैर्मनोनुकूलैश्च ह्युपचारैरतन्द्रिता ॥ १५१
 देवी सा हीन्द्रदुहिता जयन्ती शुभचारिणी । युक्तध्यानं च शाम्यन्तं दुर्वलं धृतिमास्थितम् ॥
 पित्रा यथोक्तं काव्यं सा काव्ये कृतवती तदा । गीर्भिश्चैवानुकूलाभिः स्तुर्वती वल्गुभाषिणी ॥
 गात्रसंवाहनैः काले सेवमानां सुखावहैः । शुश्रूषन्त्यनुकूला च उवास बहुलाः समाः ॥ १५४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'जग्मुः प्र' । २ ग. घ. ड. 'साभ्याच' । ३ ग. एका । ४ घ. मथ धन्विनाम् । मिं । ५ क. 'विन्द्रवि' ।
 ६ ग. घ. ड. 'देवः कृ' । ७ क. ख. ड. 'शस्तो भृ' । ८ क. 'निसृदि' । ९ ख. घ. 'जीवनीत' । १० ख. ग. घ. 'तानां दृ' । ११ घ. 'णी' । शुण्डरूपधरं शाम्यं दु' । १२ ख. ड. 'वन्ती व' । १३ ख. 'ना भृगूदृह' । शु' ।

[अ०९७ श्लो० १९९-१८१]

वायुपुराणम् ।

३६३

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

पूर्णे धूम्रव्रते चापि घोरे वर्षसहस्रिके । वरेण च्छन्दयामास काव्यं प्रीतो भवस्तदा ॥ १५५
 एवं द्रुवंस्त्वयैकेन चीर्णं नान्येन केनचित् । तस्मात्त्वं तपसा बुद्ध्या श्रुतेन च वलेन च ॥ १५६
 तेजसा चापि विबुधान्सर्वानभिभविष्यसि । यच्च किञ्चिन्मम ब्रह्मन्विद्यते भृगुनन्दन ॥ १५७
 साङ्गं च सरहस्यं च यज्ञोपनिषदां तथा । प्रतिभास्यति ते सर्वं तेजोऽऽद्यन्तं (?) न कस्यचित् ॥ १५८
 सर्वाभिभावी तेन त्वं द्विजश्रेष्ठो भविष्यसि । एवं दत्त्वा वैरांस्तस्मै भार्गवाय पुनः पुनः ॥
 अजेयत्वं धनेशत्वमवध्यत्वं च वै ददौ । एताल्लङ्घ्वा वरान्काव्यः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ १६०
 हर्षात्प्रादुर्बभौ तस्य देवस्तोत्रं महेश्वरम् । तदा तिर्यक्स्थितस्त्वेवं तुष्टुवे नीललोहितम् ॥ १६१
 नमोऽस्तु शितिकण्ठाय सूरूपाय सुवर्चसे । रिरिहाणाय लोपाय वत्सराय जगत्पते ॥ १६२
 कपर्दिने ह्यर्ध्वरोम्णे हयाय करणाय च । संस्कृताय सुतीर्थाय देवदेवाय रंहसे ॥ १६३
 उष्णीषिणे सुवक्त्राय सहस्राक्षाय मीढुषे । वसुरेताय रुद्राय तपसे चीरवाससे ॥ १६४
 ह्रस्वाय मुक्तकेशाय सेनान्ये रोहिताय च । (* कवये राजवृद्धाय तक्षकक्रीडनाय च ॥ १६५
 गिरिशायार्कनेत्राय यतिने जाम्बवाय च । सुवृत्ताय सुहस्ताय धन्विने भार्गवाय च) ॥ १६६
 सहस्रबाहवे चैव सहस्रामलचक्षुषे । सहस्रकुक्षये चैव सहस्रचरणाय च ॥ १६७
 सहस्रशिरसे चैव बहुरूपाय वेधसे । भवाय विश्वरूपाय श्वेताय पुरुषाय च ॥ १६८
 निषङ्गिणे कवाचने सूक्ष्माय क्षपणाय च । ताम्राय चैव भीमाय उग्राय च शिवाय च ॥ १६९
 वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च । महादेवाय शर्वाय विश्वरूपशिवाय च ॥ १७०
 हिरण्याय च शिष्टाय श्रेष्ठाय मध्यमाय च । + वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च ॥
 पिनाकिने चेषुमते चित्राय रोहिताय च ॥ १७१
 दुन्दुभ्यायैकपादाय अर्हाय बुद्धये तथा । मृगव्याधाय सर्पाय स्थाणवे भीषणाय च ॥ १७२
 बहुरूपाय चोग्राय त्रिनेत्रायेश्वराय च । कपिलायैकवीराय मृत्यवे त्र्यम्बकाय च ॥ १७३
 वास्तोष्पते पिनाकाय शंकराय शिवाय च ॥ १७४
 आरण्यायै गृहस्थाय यतये ब्रह्मचारिणे ॥
 सांख्याय चैव योगाय ध्यानने दीक्षिताय च । अन्तर्हिताय शर्वाय मान्याय मालिने तथा ॥
 बुद्धाय चैव शुद्धाय मुक्ताय केवलाय च । रोधसे चेकितानाय ब्रह्मिष्ठाय महर्षये ॥ १७६
 चतुष्पादाय मेध्याय धर्मिणे शीघ्रगाय च । शिखण्डिने कपालाय [+ दंष्ट्रिणे विश्वमेधसे ॥
 अप्रतीघाताय दीप्ताय भास्कराय सुमेधसे । क्रूराय विकृतायैव बीभत्साय शिवाय च ॥ १७८
 सौम्याय चैव पुण्याय] धार्मिकाय शुभाय च । अवध्यायामृताङ्गाय नित्याय शाश्वताय च ॥
 कठ्याय शरभायैव शूलिने च त्रिचक्षुषे । सोमपायाऽऽज्यपायैव धूमपायोष्मपाय च ॥ १८०
 शुचये रेरिहाणाय सद्योजाताय मृत्यवे । पिशिताशाय खर्वाय मेधाय वैद्युताय च ॥ १८१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्धमिदं क. पुस्तके । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. काव्यः प्री° । २ घ. तत्त्वं ते तु न° । ड. तत्तुभ्यं तु न । ३ ख. घ. ड. वरंत° । ४ क. लब्धा ।
 ५ ख. ग. श्वरः । त° । ६ क. ग. ड. सुरापा° । ७ ख. से ररि° । घ. ड. से। रेरि° । ८ ख. घ. 'नेशुष्माय क्ष°' ।
 ९ क. ख. 'य सर्वा' । १० ख. ग. घ. ड. विरूपाय शि° । ११ ख. 'य वशि' । १२ ख. ग. ड. 'य ज्येष्ठा' । १३ ख.
 घ. ड. च । अर° । १४ ख. घ. ड. 'य गृह' । १५ ख. ड. सर्वाय । १६ ख. घ. 'से । प्र° । १७ ग. ड. मेध्याय ।

व्याश्रिताय श्रविष्टाय भारतायान्तरिक्षये । क्षमाय सहमानाय सत्याय तपनाय च ॥ १८२
 त्रिपुरघ्नाय दीप्ताय चक्राय रोमशाय च । तिग्मायुधाय मेध्याय सिद्धाय च पुलस्तये ॥ १८३
 रोचमानाय खण्डाय स्फीताय ऋषभाय च । भोगिने युज्जमानाय शान्तायैवोर्ध्वरेतसे ॥ १८४
 अघघ्नाय मखघ्नाय मृत्यवे यज्ञियाय च । कृशानवे प्रचेताय वह्नये किशलाय च ॥ १८५
 सिकत्याय प्रसन्नाय वरेण्यायैव चक्षुषे । क्षिप्रगवे सुधन्वाय प्रमेध्याय पिवाय च ॥ १८६
 रक्षोघ्नाय पशुघ्नाय विघ्नाय शयनाय च । विभ्रान्ताय मेहान्ताय अन्तये दुर्गमाय च ॥ १८७
 दक्षाय च जघन्याय लोकानामीश्वराय च । अनामयाय चोर्ध्वाय संहत्याधिष्ठिताय च ॥ १८८
 हिरण्यवाहवे चैव सत्याय शमनाय च । असिकलपाय माघाय री(इ)रिण्यायैकचक्षुषे ॥ १८९
 श्रेष्ठाय वामदेवाय ईशानाय च धीमते । महाकल्पाय दीप्ताय रोदनाय हंसाय च ॥ १९०
 दृढधन्वने कवाचिने रथिने च वरूथिने । भृगुनाथाय शुक्राय वह्निरिष्टाय धीमते ॥ १९१
 अघाय अघसंसाय(?) विप्रियाय प्रियाय च । दिग्वासःकृत्तिवासाय भगघ्नाय नमोऽस्तु ते ॥ १९२
 पशूनां पतये चैव भूतानां पतये नमः । प्रणवे ऋग्यजुःसाम्ने स्वधायै च सुधाय च ॥ १९३
 वषट्कारतमायैव तुभ्यमन्तात्मने नमः । स्रष्ट्रे धात्रे तथा होत्रे हर्वे च क्षपणाय च ॥ १९४
 भूतभव्यभवायैव तुभ्यं कालात्मने नमः । वसवे चैव साध्याय रुद्रादित्याश्विनाय च ॥ १८५
 विश्वाय मरुते चैव तुभ्यं देवात्मने नमः । अग्नीषोमत्विगिज्याय पशुमन्त्रौषधाय च ॥ १८६
 दक्षिणावभृथायैव तुभ्यं यज्ञात्मने नमः । तपसे चैव सत्याय त्यागाय च शमाय च ॥ १८७
 अहिंसायैप्यलोभाय सुवेशायातिशाय च । सर्वभूतात्मभूताय तुभ्यं योगात्मने नमः ॥ १८८
 पृथिव्यै चान्तरिक्षाय दिवाय च महाय च । जनस्तपाय सत्याय तुभ्यं लोकात्मने नमः ॥ १८९
 अव्यक्तायाथ महते भूतायैवेन्द्रियाय च । तन्मात्राय मेहान्ताय तुभ्यं तत्त्वात्मने नमः ॥ २००
 [*नित्याय चैव लिङ्गाय सूक्ष्माय चेतनाय च । शुद्धाय विभवे चैव तुभ्यं नित्यात्मने नमः] ॥
 नमस्ते त्रिषु लोकेषु स्वरन्तेषु भवादिषु । सत्यान्तेषु महान्तेषु चतुर्षु च नमोऽस्तु ते ॥ २०२
 नमः स्तोत्रे मया ह्यस्मिन्सदसव्याहृतं विभो । मज्जक्त इति ब्रह्मण्य सर्वं तत्क्षन्तुमर्हसि ॥ २०२
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुमाहात्म्ये शंभुस्तवकीर्तनं नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८८९२

अथाष्टनवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवमाराध्य देवेशमीशानं नीललोहितम् । ब्रह्मेति प्रणतस्तस्मै प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'क्षवे । क्ष' । २ ख. क्षमाय । ३ ख. घ. वक्त्राय । ४ ड. मेधाय । ५ क. पुनस्त । ६ क. ख. ग. 'ने पुञ्ज' । ७ ग. 'ये किश' । ८ घ. क्षिप्रं ग' । ९ क. महन्ताय । १० ग. ड. 'कल्याय' । ११ ड. 'य महाकालाय' । १२ घ. 'हाकालाय दी' । १३ ग. सहाय । १४ क. च । वृत्तध' । १५ ख. ग. घ. ड. धन्विने । १६ ख च क्षेप' । घ. च. क्षुप' । १७ ख. महते । १८ क. अग्निसोम' । १९ ख. ड. समाय । २० ड. 'याथो' । २१ ड. महन्ता' । २२ क. चार्थलि' । ख. चाप्यलि' ।

[अ०९८ श्लो० २-२८]

वायुपुराणम् ।

३६५

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

काव्यस्य गात्रं संपृश्य हस्तेन प्रीतिमान्भवं । निकामं दर्शनं दत्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ २
 ततः सोऽन्तर्हिते तस्मिन्देवेशानुचरे तदा । तिष्ठन्तीं प्राञ्जलिभूत्वा जयन्तीमिदमब्रवीत् ॥ ३
 कस्य त्वं सुभगे का वा दुःखिते मयि दुःखिता । महता तपसा युक्तं किमर्थं मां *जुगोपसि ॥ ४
 अनया सततं भक्त्या प्रश्रयेण दमेन च । स्नेहेन चैव सुश्रोणि प्रीतोऽस्मि वरवर्णिनि ॥ ५
 किमिच्छसि वरारोहे कस्ते कामः समृध्यताम् । तं ते संपूरयाम्यद्य यद्यपि स्यात्सुदुर्लभम् ॥ ६
 एवमुक्ताऽब्रवीदेनं तपसा ज्ञातुमर्हसि । चिकीर्षितं मे ब्रह्मिष्ठ त्वं हि वेत्थ यथातथम् ॥ ७
 एवमुक्ताऽब्रवीदेनां दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा । माहेन्द्री त्वं वरारोहे मद्वितार्थमिहाऽऽगता ॥ ८
 मया सह त्वं सुश्रोणि दश वर्षाणि भामिनि । अदृश्यं सर्वभूतैस्तु संप्रयोगमिहेच्छसि ॥ ९
 देवेन्द्रानलवर्णाभे वरारोहे सुलोचने । इमं वृणीष्व कामं ते मत्तो वै वल्गुभाषिणि ॥ १०
 एवं भवतु गच्छामो गृहान्वै मत्तकाशिनि । ततः स्वगृहमार्गम्य जयन्त्या सहितः प्रभुः ॥ ११
 स तया सर्वसेदेव्या दश वर्षाणि भोगशः । अदृश्यः सर्वभूतानां मायया संवृतस्तदा ॥ १२
 कृतार्थमागतं दृष्ट्वा काव्यं सर्वे दितेः सुताः । अभिजग्मुर्गृहं तस्य मुदितास्ते दिदृक्षवः ॥ १३
 गता यदा न पश्यन्तो जयन्त्या संवृतं गुरुम् । दाक्षिण्यं तस्य तद्बुद्ध्वा प्रतिजग्मुर्मुखागतम् ॥ १४
 बृहस्पतिस्तु संरुद्धं ज्ञात्वा काव्यं चकार ह । पित्रर्थे दश वर्षाणि जयन्त्या हितकाम्यया ॥
 बुद्ध्वा तदन्तरं सोऽथ दैत्यानामिव चोदितः । काव्यस्य रूपमास्थाय सोऽसुरान्समभाषत ॥
 ततः समागतान्दृष्ट्वा बृहस्पतिरुवाच तान् । स्वागतं मम याज्यानां संप्राप्तोऽस्मि हिताय च ॥
 अहं वोऽध्यापयिष्यामि प्राप्ता विद्या मया हि सा । ततस्ते हृष्टमनसो विद्यार्थमुपपेदिरे ॥ १८
 पूर्वं काम्य(व्य) स्तदा तस्मिन्समये दशवर्षिके । ययौ च समकालं स सद्योत्पन्नमतिस्तदा ॥
 समयान्ते देवयानी सद्योजाता सुता तदा । बुद्धिं चक्रे ततश्चापि याज्यानां प्रत्यवेक्षणे ॥ २०

शुक्र उवाच—

देवि गच्छामहे द्रष्टुं तव याज्याञ्शुचिस्मिते । विभ्रान्तप्रोक्षिते साध्वि त्रिवर्णायतलोचने ॥ २१
 एवमुक्ताऽब्रवीदेवी भज भक्तान्महाधैत । एष ब्रह्मन्सतां धर्मो न धर्मं लोपयामि ते ॥ २२

सूत उवाच—

ततो गत्वाऽसुरान्दृष्ट्वा देवाचार्येण धीमता । वञ्चितान्काव्यरूपेण वेधसाऽसुरमब्रवीत् ॥ २३
 काव्यं मां तात जानीध्वमेष ह्याङ्गिरसो भुवि । वञ्चिता वत यूयं वै मयि शक्ते तु दानवाः ॥
 श्रुत्वा तथा ब्रुवाणं तं संभ्रान्ता दितिजास्ततः ।

प्रेक्षन्ते स्म ह्युभौ तत्र स्थिताः खिन्नाः शुचि(सुवि) स्मिताः ॥ २५

संप्रमूढाः स्थिताः सर्वे प्रापद्यन्त न किंचन । ततस्तेषु प्रमूढेषु काव्यस्तान्पुनरब्रवीत् ॥ २६
 आचार्यो वो ह्यहं काव्यो देवाचार्योऽयमङ्गिराः । अनुगच्छत मां सर्वे त्यजतैनं बृहस्पतिम् ॥ २७
 एवमुक्ताऽसुराः सर्वे तावुभौ सर्ववेक्ष्य च । तदाऽसुरा विशेषं तु न व्यजानंस्तयोर्द्वयोः ॥ २८

* अयं प्रयोग आर्षः ।

१ ख. 'वः । निष्कामं । २ ख. घ. ड. तं । ३ घ. 'गल्य ज' । ४ ख. घ. वसदे । ५ ख. भार्गवः । ६ ग. घ. ड. कृत्वा । ७ ड. वेः । ८ क. घ. पूर्वका । ९ ख. 'व्रतान् । ए' । १० ख. घ. ड. 'व्यं मा जातु जा' । ११ क. 'त्र सितासति शु' । ड. 'त्र स्वित्तासीनाः । शु' । १२ क. 'भवैक्षत । तं' । १३ ख. ड. ते ।

बृहस्पतिरुवाचैतानसंभ्रान्तोऽयमङ्गिराः । काव्योऽहं वो गुरुर्देव्या मद्रूपोऽयं बृहस्पतिः ॥ २९
 स मोहयति रूपेण मामकेनैष वोऽसुराः । श्रुत्वा तस्य ततस्ते वै संमन्त्रयार्थवचोऽब्रवीत् ॥ ३०
 अयं नो दश वर्षाणि सततं शास्ति वै प्रभुः । एष वै गुरुरस्माकमन्तरेऽसुरयं द्विजः ॥ ३१
 ततस्ते दानवाः सर्वे प्रणिपत्याभिवाद्य च । वचनं जगृहुस्तस्य चिराभ्यासेन मोहिताः ॥ ३२
 ऊचुस्तमसुराः सर्वे क्रुद्धाः संरक्तलोचनाः । अयं गुरुर्हितोऽस्माकं गच्छ त्वं नासि नो गुरुः ॥
 भार्गवोऽङ्गिरसो(?) वाऽयं भवत्वेषैव नो गुरुः । स्थिता वयं निदेशेऽस्य गच्छ त्वं साधु मा चिरम्
 एवमुक्त्वाऽसुराः सर्वे प्रापद्यन्त बृहस्पतिम् । यदा न प्रतिपद्यन्ते तेनोक्तं तन्महद्वितम् ॥ ३५
 चुकोप भार्गवस्तेषामवल्लेपेन वै तदा । बोधिताऽपि मया यस्मान्न मां भजत दानवाः ॥ ३६
 तस्मात्प्रनष्टसंज्ञा वै पराभवं गमिष्यथ । इति व्याहृत्य तान्काव्यो जगामाथ यथागतम् ॥ ३७
 ज्ञात्वाऽभिगच्छतानसुरान्काव्येन तु बृहस्पतिः । कृतार्थः स तदा हृष्टः स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥
 बुद्ध्वाऽसुरांस्तदा भ्रष्टान्कृतार्थोऽन्तरधीयत ॥ ३८

ततः प्रनष्टे तस्मिन्ने विभ्रान्ता दानवास्तदा । अहो धिग्वश्चिंतास्तेन परस्परमथाब्रुवन् ॥ ३९
 पृष्ठतो विमुखाश्चैव ताडिता वेधसा वयम् । दग्धाश्चैवोपयोगाच्च स्वे स्वे चार्थेषु मायया ॥ ४०
 ततोऽसुराः परित्रस्ता देवेभ्यस्त्वरिता ययुः । प्रह्लादमग्रतः कृत्वा काव्यस्यानुगमं पुनः ॥ ४१
 ततः काव्यं समासाद्य अभितस्थुरवाङ्मुखाः । तानागतान्पुनर्दृष्ट्वा काव्यो याज्यानुवाच ह ॥
 मर्याऽपि बोधिताः काले यतो मां नाभिनन्दथ । ततस्तेनावल्लेपेन गता यूयं पराभवम् ॥ ४३
 प्रह्लादस्तमथोवाच मानं त्वं त्यज भार्गव । स्वान्याज्यान्भजमानांश्च भक्तांश्चैव विशेषतः ॥ ४४
 त्वया पृष्टा वयं तेन देवाचार्येण मोहिताः । भक्तानर्हसि नस्त्रातुं ज्ञात्वा दीर्घेण चक्षुषा ॥ ४५
 यदि नस्त्वं न कुरुषे प्रसादं भृगुनन्दन । अपध्यातास्त्वया ह्यद्य प्रवेक्ष्यामो रसातलम् ॥ ४६

सूत उवाच—

ज्ञात्वा काव्यो यथातत्त्वं कारुण्येनानुकम्पया । एवं शुक्रोऽनुनीतः स ततः कोपं न्ययच्छत ॥
 उवाचेहं न भेतव्यं न गन्तव्यं रसातलम् । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राप्तो वो मयि जाग्रति ॥
 न शक्यमन्यथाकर्तुमदृष्टं हि बलवत्तरम् । संज्ञा प्रनष्टा या वोऽद्य कामं तां प्रतिलप्स्यथ ॥ ४९
 प्राप्तः पर्यायकालो व इति ब्रह्माऽभ्यभाषत । मत्प्रसादाच्च युष्माभिर्भुक्तं त्रैलोक्यमूर्जितम् ॥
 युर्गौरुया दश संपूर्णा देवानाक्रम्य मूर्धनि । तावन्तमेव कालं वै ब्रह्मा राज्यमभाषत ॥ ५१
 सावार्णिके पुनस्तुभ्यं राज्यं किल भविष्यति । लोकानामीश्वरो भावो पौत्रस्तव पुनर्बलिः ॥
 एवं किलमहं प्रोक्तः पौत्रस्ते ब्रह्मणा स्वयम् । तथैव हतेषु लोकेषु तपोऽस्य न किलाभवत् ॥
 यस्मात्प्रवृत्तयश्चास्य न कामानभिसंधिताः । तस्मादजेन प्रीतेन दत्तं सावार्णिकेऽन्तरे ॥ ५४
 देवराज्यं बलेर्भाव्यमिति मामीश्वरोऽब्रवीत् । तस्माददृश्यो भूतानां कालाकाङ्क्षी स तिष्ठति ॥
 प्रीतेन चामरत्वं वै दत्तं तुभ्यं स्वयंभुवा । तस्मान्निरुत्सुकस्त्वं वै पर्यायं सह माकुलः ॥ ५६
 न च शक्यं मया तुभ्यं पुरस्ताद्वै विसर्पितुम् । ब्रह्मणा प्रतिषिद्धोऽस्मि भविष्यं जानता प्रभो ॥

१ क. ग. यो । २ घ. 'तिः । संमो' । ३ क. 'हितेऽस्मा' । ४ क. ग. ड. 'चिताः स्मेह प' । ५ ख. ग. घ. 'पथायोगास्वे त्वे चा' । ६ ख. घ. ड. 'या वो वो' । ७ ख. ग. घ. ड. पुष्टा । ८ क. एवमुक्तोऽनु' । ९ क. स्तुतः । १० क. ख. 'कर्तुं दृष्टं व' । ११ क. 'गाव्यो दश संपूर्णो दे' । १२ घ. किलाहं संग्रो' । १३ ग. ड. 'था हते'

[अ०९८ श्लो० १८-७९]

वायुपुराणम् ।

३६७

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

इमौ च शिष्यौ द्वौ मह्यं तुल्यावेतौ बृहस्पतेः । दैवतैः सह संरब्धान्सर्वान्धो धारायिष्यतः ॥

सूत उवाच —

एवमुक्तास्तु दैतेयाः काव्येनाक्लिष्टकर्मणा । ततस्ताभ्यां ययुः सार्धं प्रह्लादप्रमुखास्तदा ॥ ५९
 अवश्यंभावमर्थत्वं(?) श्रुत्वा शुक्राच्च दानवाः । सकृद्दाशंसमानास्ते जयं काव्येन भाषितम् ॥ ६०
 दंशिताः सायुधाः सर्वे ततो देवान्समाह्वयन् । अथ देवाः*सुरान्दृष्ट्वा सङ्ग्रामे समुपस्थितान् ॥ ६१
 ततः संवृत्तसंनाहा देवास्तान्समयोधयन् । दैवासुरे ततस्तस्मिन्वर्तमाने शतं समाः ॥
 अजयन्नसुरा देवान्भग्नान् देवाः अमन्त्रयन् ॥

६२

देवा ऊचुः —

षण्ढामर्कप्रभावं न जानीमस्त्वसुरैर्वयम् । तस्माद्यज्ञं समुद्दिश्य कार्यं चाऽऽत्महितं च यत् ॥ ६३
 तज्ज्ञानापहृतावेतौ कृत्वा जेष्यामहेऽसुरान् । अथोपामन्त्रयन्देवाः षण्ढामर्कौ तु तावुभौ ॥ ६४
 यज्ञे समाह्वयिष्यामस्त्यजतमसुरान्द्विजौ । ग्रहं तं वा ग्रहीष्यामो ह्यनुजित्य तु दानवान् ॥ ६५
 एवं तत्यजतुस्तौ तु षण्ढामर्कौ तदाऽसुरान् । ततो देवा जयं प्राप्ता दानवाश्च पराभूवन् ॥ ६६
 +देवाऽसुरान्पराभाव्य षण्ढामर्कानुपागमन् । काव्यशापाभिभूताश्च अनाधाराश्च ते पुनः ॥ ६७
 बध्यमानास्तदा देवैर्विविशुस्ते रसातले । एवं निरुद्यमास्ते वै कृताः शक्रेण दानवाः ॥
 ततः प्रभृति शापेन भृगुनैमित्तिकेन च ॥ ६८
 जज्ञे पुनः पुनर्विष्णुर्यज्ञे च शिथिले प्रभुः । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमधर्मस्य च नाशनम् ॥ ६९
 प्रह्लादस्य निदेशे तु येऽसुरा न व्यवस्थिताः । मनुष्यवध्यांस्तान्सर्वान्ब्रह्माऽनुव्याहरत्प्रभुः ॥ ७०
 धर्मान्नारायणस्तस्मात्संभूतश्चाक्षुषेऽन्तरे । यज्ञं प्रवर्तयामास चैत्ये वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ७१
 प्रादुर्भावे तदाऽन्यस्य ब्रह्मैवाऽऽसीत्पुरोहितः । चतुर्थ्यां तु युगाख्यायामापन्नेष्वसुरेष्वथ ॥ ७२
 संभूतः स समुद्रान्तर्हिरण्यकशिपोर्वधे । द्वितीयो नरसिंहोऽभूद्बुधः सुरैर्पुरस्सरः ॥ ७३
 बलिसंस्थेषु लोकेषु त्रेतायां सप्तमे युगे । दैत्यैस्त्रैलोक्य आक्रान्ते तृतीयो वामनोऽभवत् ॥ ७४
 संक्षिप्याऽऽत्मानमङ्गेषु बृहस्पतिपुरस्सरम् । यजमानं तु दैत्येन्द्रमदित्याः कुलनन्दनः ॥
 द्विजो भूत्वा शुभे काले बलिं वैरोचनं पुरा ॥ ७५
 त्रैलोक्यस्य भवान्राजा त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् । दातुमर्हसि मे राजन्विक्रमांस्त्रीनिति प्रभुः ॥ ७६
 ददामीत्येव तं राजा बलिवैरोचनोऽब्रवीत् । वामनं तं च विज्ञाय ततोऽनुमुदितः स्वयम् ॥ ७७
 स वामनो दिवं खं च पृथिवीं च द्विजोत्तमाः । त्रिभिः क्रमैर्विश्वमिदं जगदाक्रामत प्रभुः ॥ ७८
 अत्यरिच्यत भूतात्मा भास्करं स्वेन तेजसा । प्रकाशयन्दिशः सर्वाः प्रदिशश्च महायशः ॥ ७९

* अत्र संभिरार्षः । + अत्र संभिरार्षः ।

१ क. 'तः ए' । २ ख. ग. घ. ङ. 'वश्यभा' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'त्वा काव्याच्च' । ४ ग. ङ. 'दाशमा' ।
 ५ ग. ङ. 'स्थिताः । त' । घ. 'स्थिताः अ' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'भावेन जीयाम' । ७ क. 'ण्डामार्कौ' । ८ ख. ग.
 'जताम' । ९ क. 'ण्डामार्कौ' । १० ङ. 'कौ महासुरौ' । त' । ११ क. 'भवान् । दे' । १२ क. 'ण्डामार्कौ' । १३ ख.
 घ. ङ. 'नः । वाध्य' । १४ ख. ङ. 'स्य प्रणाश' । घ. 'स्य प्रशासन' । १५ क. 'ह्मा व्याहारयत्प्र' । १६ घ. 'ज्ञं प्राव' ।
 ग. ङ. 'चैत्यो वै' । १७ घ. 'भूदौद्रः सूतः पु' । १८ ख. ग. ङ. 'सूतः पु' । १९ घ. 'स्सरः । य' ।

शुशुभे स महाबाहुः सर्वलोकान्प्रकाशयन् । आसुरीं श्रियमाहृत्य त्रील्लोकांश्च जनार्दनः ॥ ८०
 सपुत्रपौत्रानसुरान्पातालतलमानयत् ॥ ८१
 नमुचिः शम्बरश्चैव प्रह्लादश्चैव विष्णुना । कुरा हता विनिर्धूता दिशः संप्रतिपेदिरे ॥ ८२
 महाभूतानि भूतात्मा सविशेषाणि माधवः । कालं च सकलं त्रिप्रोस्तत्राद्भुतमदर्शयत् ॥ ८३
 तस्य गात्रे जगत्सर्वमात्मानमनुपश्यति । न किञ्चिदस्ति लोकेषु यदव्याप्तं महात्मना ॥ ८४
 तद्वै रूपमुपेन्द्रस्य देवदानवमानवाः । दृष्ट्वा संमुमुहुः सर्वे विष्णुतेजोविमोहिताः ॥ ८५
 बालिः सितो महापाशैः सवन्धुः ससुहृद्व्रणः । विरोचनकुलं सर्वं पाताले संनिवेशितम् ॥ ८६
 ततः सर्वाभरैश्चर्यं दत्त्वेन्द्राय महात्मने । मानुषेषु महाबाहुः प्रादुरासीज्जनार्दनः ॥ ८७
 एतास्तिष्ठः स्मृतास्तस्य दिव्याः संभूतयः शुभोः । मानुष्याः सप्त यास्तस्य शापजांस्तान्निबोधत ॥ ८८
 त्रेतायुगे तु दशमे दत्तात्रेयो बभूव ह । नष्टे धर्मे चतुर्थश्च मार्कण्डेयपुरःसरः ॥ ८९
 (*पञ्चमः पञ्चदश्यां तु त्रेतायां संवभूव ह । मां धातुश्चक्रवर्तित्वे तस्यौ तथ्यपुरःसरः ॥ ९०
 एकोनविंशे त्रेतायां सर्वक्षत्रान्तकोऽभवत् । जामदग्न्यस्तथा पष्ठो विश्वामित्रपुरःसरः) ॥ ९१
 चतुर्विंशे युगे रामो वशिष्ठेन पुरोधसा । सप्तमो रावणस्यार्थे जज्ञे दशरथात्मजः ॥ ९२
 अष्टमो द्वापरे विष्णुरष्टाविंशे पराशरात् । वेदव्यासस्ततो जज्ञे जातूकर्णपुरःसरः ॥ ९३
 +तथैव नवमो विष्णुरदित्याः कश्यपात्मजः । देवक्या वसुदेवात्तु ब्रह्मगर्ग्यपुरःसरः ॥ ९४
 अपमेयो नियोज्यश्च यत्र कामचरो वशी । क्रीडते भगवाँल्लोके बालः क्रीडनकैरिव ॥ ९५
 न प्रमातुं महाबाहुः शक्योऽसौ मधुसूदनः । परं परममेतस्माद्विश्वरूपान्न विद्यते ॥ ९६
 अष्टाविंशतिमे तद्वद्वापरस्यांशसंक्षये । नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्दृष्टिःकुले प्रभुः ॥ ९७
 कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ ९८
 प्रविष्टो मानुषीं योनिं मच्छन्नश्चरते महीम् । विहारार्थं मनुष्येषु सान्दीपनिपुरःसरम् ॥ ९९
 यत्र कंसं च सालवं च द्विविदं च महासुरम् । अरिष्टं वृषभं चैव पूतनां केशिनं हयम् ॥ १००
 नामं कुवलयपीडं मल्लराजगृहाधिपम् । दैत्यान्मानुषदेहस्थान्सूदयामास वीर्यवान् ॥ १०१
 छिन्नं बाहुसहस्रं च बाणस्याद्भुतकर्मणः । नरकश्च हतः संख्ये यवनश्च महाबलः ॥ १०२
 हूतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा । दुराचाराश्च निहताः पार्थिवा ये रसातले ॥ १०३
 एते लोकहितार्थाय प्रादुर्भावा महात्मनः । अस्मिन्नेव युगे क्षीणे संध्याश्लिष्टे भविष्यति ॥ १०४
 कल्किर्विष्णुयशा नाम पाराशर्यः प्रतापवान् । दशमो भाव्यसंभूतो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ॥ १०५
 अनुकर्षन्सर्वसेनां हस्त्यश्वरथसंकुलाम् । प्रगृहीतायुधैर्विप्रैर्हृतः शतसहस्रशः ॥ १०६
 नात्यर्थं धार्मिका ये च ये च धर्मद्विषः क्वचित् । उदीच्यान्मध्यदेशांश्च तथा विन्ध्यापरान्तिकान् ॥

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोको न विद्यते घ. ड. पुस्तकयोः ।

१ ख. सर्वाल्लोकां । २ ख. ग. घ. ड. विप्रास्तं । ३ ख. ग. ड. 'यन् । तं' । ४ ख. ग. घ. ड. रूप्यमुं ।
 ५ ख. ग. ड. 'भाः । मनु' । ६ ख. ग. तस्योतं । ड. तस्योतथ्यपुरःसराः । एं । ७ ख. ग. ड. 'समेरां' ।
 क जज्ञे । ८ ख. ग. घ. ड. 'ष्टमे द्वा' । १० ख. 'सराः । अं' । ११ ख. ग. देवक्यां । १२ ख 'रं ह्यपरमे' । १३ ख
 ग. घ. ड. 'सरः । यं' । १४ ख. 'ष्टं पूतनां चैव वृषभं के' । १५ ख. घ. ड. 'धं स वै से' ।

[अ०९८-९९ श्लो० १०७-१२६।१-३] वायुपुराणम् ।

३६९

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सहलैः सह । गान्धारान्पारदांश्चैव पल्लवान्यवनाञ्चकान् ॥
 तुषारान्वर्वरांश्चैव पुलिन्दान्दरदान्वसान् । लम्पकान्नेन्द्रकान्द्रुद्रान्किरातांश्चैव स प्रभुः ॥ १०८
 प्रवृत्तचक्रो बलवान्मलेच्छानामन्तकृद्वली । अदृश्यः सर्वभूतानां पृथिवीं विचरिष्यति ॥ १०९
 मानवः स तु संजज्ञे देवस्यांशेन धीमतः । पूर्वजन्मानि विष्णुर्यः प्रेमितिर्नाम वीर्यवान् ॥ ११०
 गात्रेण वै चन्द्रसमः पूर्णे कलियुगेऽभवत् । इत्येतास्तस्य देवस्य दश संभूतयः स्मृताः ॥ १११
 तं तं कालं च कायं च तत्तदुद्दिश्य कारणम् । अंशेन त्रिषु लोकेषु तास्ता योनीः प्रपत्स्यते ॥
 पञ्चविंशोत्थिते कल्पे पञ्चविंशति वै समाः । विनिघ्नन्सर्वभूतानि मानुषानेव सर्वशः ॥ ११३
 कृत्वा बीजावशेषां तु महीं क्रूरेण कर्मणा । संशानयित्वा वृषलान्प्रायशस्तानधार्मिकान् ॥ ११४
 ततः स वै तदा कल्किश्चरितार्थः ससैनिकः । कर्मणा निहन्ता ये तु सिद्धास्ते तु पुनः स्वयम् ॥
 अकस्मात्कुपिताऽन्योन्यं भविष्यन्ति च मोहिताः । क्षपयित्वा तु तान्सर्वान्भाविनाऽर्थेन चोदितान्
 गङ्गायमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यति सानुगः । ततो व्यतीते कल्कौ तु सार्धान्यैः (त्यैः) सह सैनिकैः ॥
 नृपेष्वथ विनष्टेषु तदा त्वमग्रहाः प्रजाः । रक्षणे विनिवृत्ते तु हत्वा चान्योन्यमाहवे ॥ ११८
 परस्परं हृताश्वासा निराक्रन्दाः सुदुःखिताः । पुराणि हित्वा ग्रामांश्च तुल्यास्तां निष्परिग्रहाः ॥
 प्रनष्टश्रुतिधर्माश्च नष्टधर्माश्चमास्तथा । ह्रस्वा अल्पायुषश्चैव भविष्यन्ति वनौकसः ॥ १२०
 सरित्पर्वतसेविन्यः पत्रमूलफलाशनाः । चीरपत्राजिनभराः संकरं घोरमास्थिताः ॥ १२१
 अल्पायुषो नष्टवार्ता बद्धावाधाः सुदुःखिताः । एवं कष्टमनुप्राप्ताः कलिसंध्यांशके तदा ॥ १२२
 प्रजाः क्षयं प्रयास्यन्ति सार्धं कलियुगेन तु । क्षीणे कलियुगे तस्मिन्प्रवृत्ते च कृते पुनः ॥ १२३
 प्रपत्स्यन्ते यथान्यायं स्वभावादेव नान्यथा । इत्येतत्कीर्तितं सर्वं देवासुरविचेष्टितम् ॥ १२५
 यदुवंशप्रसङ्गेन महद्गो वैष्णवं यशः । तुर्वसोस्तु प्रवक्ष्यामि पुरोद्दिहोरनोस्तथा ॥ १२६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोके विष्णुमाहात्म्यकथनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०१८

अथ नवनवतितमोऽध्यायः ।

तुर्वस्वादिवंशवर्णनम्

सूत उवाच—

तुर्वसोस्तु सुतो बह्विर्वह्नेर्गोभानुरात्मजः । गोभानोस्तु सुतो वीरस्त्रिपानुरपरजितः ॥ १
 करन्धर्मास्त्रिसानोस्तु मरुत्तस्य तु चाऽऽत्मजः । अर्न्यस्त्वाविक्षितो राजा मरुत्तः कथितः पुरा ॥
 अनपत्यो मरुत्तस्तु स राजाऽऽसीदिति श्रुतः । दुर्लभं पौरवं चापि सर्वे पुत्रमकल्पयन् ॥ ३

१ ख. ग. घ. लम्पाका । २ क. ग. 'नन्धका' । ३ घ. प्रमति । ४ ख. ग. 'शत्सवै । घ. 'शत्सवैस्त्वृताः । वि' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'षाण्येव । ६ ग. ड. 'शेषं तु । ७ ख. ग. ड. सर्वे त । ८ क. ड. क्षययि । ९ ख. ग. ड. 'दितः ।
 १० घ. ड. मात्ये स । ११ घ. ड. 'निके । नृ । १२ ख. ड. रहतश्चाथ नि । १३ ख. घ. ड. 'स्तातिः ।
 १४ क. व. 'वनौकस इमे स्मृताः । स । ख. 'व तदा सर्वे वनौकसः । स । १५ ख. ग. घ. ड. 'वं काष्ठाम ।
 १६ ख. युगे । १७ ख. ग. ड. 'मस्तु त्रैशानो मरुत्तस्तस्य चा । १८ क. ख. 'न्यस्त्ववीक्षि । १९ घ. ड. 'रुतः ।
 २० ख. ग. घ. दुष्कृतं पौ । ड. दुष्यन्तं पौ ।

एवं यदातिशापेन जरायाः संक्रमेण तु । तुर्वसोः पौरवं वंशं प्रविवेश पुरा किल ॥ ४
 दुष्कृतस्य तु दायादः शरूथो नाम पार्थिवः । शरूथात्तु जनापीडश्चत्वारस्तस्य चाऽऽत्मजाः ॥
 पाण्ड्यश्च केरलश्चैव चोलः कुल्यस्तथैव च । तेषां जनपदाः कुल्याः पाण्ड्याश्चोलाः सकेरलाः ॥
 ब्रुहस्पत्यस्तनयौ वीरौ बभूवुः सेतुश्च विश्रुतौ । अरुद्धः सेतुपुत्रस्तु बाभ्रवो रिपुरुच्यते ॥ ७
 यौवनाश्वेन समिति कृच्छ्रेण निहतो बली । युद्धं सुमहदासीत्तु मासान्परि चतुर्दश ॥ ८
 अरुद्धस्य तु दायादो गान्धारो नाम पार्थिवः । ख्यायते यस्य नाम्ना तु गान्धारविषयो महान्
 गान्धारदेशजाश्चापि तुरगा वाजिनां वराः । गान्धारपुत्रो धर्मस्तु धृतस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ १०
 धृतस्य दुर्दमो जज्ञे प्रचेतास्तस्य चाऽऽत्मजः । प्रचेतसः पुत्रशतं राजानः सर्व एव ते ॥ ११
 म्लेच्छराष्ट्राधपाः सर्वे ह्युदीचीं दिशमाश्रिताः । अनोः पुत्रा महात्मानस्त्रयः परमधार्मिकाः ॥
 सभानरश्च पक्षश्च परपक्षस्तथैव च । सभानरस्य पुत्रस्तु विद्वान्कालानलो नृपः ॥ १३
 *कालानलस्य धर्मात्मा सृञ्जयो नाम धार्मिकः । सृञ्जयस्याभवत्पुत्रो वीरो राजा पुरंजयः ॥
 जनमेजयो महासत्त्वः पुरंजयसुतोऽभवत् । जनमेजयस्य राजर्षेर्महाशालोऽभवन्नृपः ॥ १५
 आसीदिन्द्रसमो राजा प्रतिष्ठितयशा दिवि । महामनाः सुतस्तस्य महाशालस्य धार्मिकः ॥
 + सप्तद्वीपेश्वरो राजा चक्रवर्ती महायशः । महामनास्तु पुत्रौ द्वौ जनयामास विश्रुतौ ॥ १७
 उशीनरं च धर्मज्ञं तितिक्षुं चैव धार्मिकम् । उशीनरस्य पत्न्यस्तु पञ्च राजर्षिवंशजाः ॥ १८
 भृगा कृषी नवा दर्वी पञ्चमी च दृषद्वती । उशीनरस्य पुत्रास्तु पञ्च तासु कुलोद्बहाः ॥
 तर्पसा ते सुमहता जातवृद्धाश्च धार्मिकाः ॥ १९
 मृगायास्तु मृगः पुत्रो नवाया नव एव तु । कृम्याः कृमिस्तु दर्वायाः सुव्रतो नाम धार्मिकः ॥
 दृषद्वतीसुतश्चापि शिविरौशीनरो द्विजाः । शिवेः शिवपुरं ख्यातं यौधेयं तु मृगस्य तु ॥ २१
 नवस्य नवराष्ट्रं तु कृमेस्तु कृमिला पुरी । सुव्रतस्य तर्थाऽऽम्बुष्ठा शिविपुत्रान्निबोधत ॥ २२
 शिवेस्तु शिवयः पुत्राश्चत्वारो लोकसंमताः । वृषदर्भः सुवीरस्तु केकयो मद्रकस्तथा ॥ २३
 तेषां जनपदाः स्फीताः केकया माद्रकास्तथा । वृषदर्भाः सूचीदर्भास्तिक्षोः शृणुत प्रजाः ॥
 तैतिशुरभवद्राजा पूर्वस्यां दिशि विश्रुतः । उशद्रथो महाबाहुस्तस्य हेमः सुतोऽभवत् ॥ २५
 हेमस्य सुतपा जज्ञे सुतः सुतयशा बली । जातो मनुष्ययोन्यां वै क्षीणे वंशे प्रजेप्सया ॥ २६
 महायोगी स तु बलिर्वद्धो यः स महामनाः । पुत्रानुत्पादयामास चातुर्वर्ण्यकरान्भुवि ॥ २७
 अङ्गं स जनयामास वङ्गं सुहृदं तथैव च । पुण्ड्रं कलिङ्गं च तथा बालेयं क्षत्रमुच्यते ॥ २८
 बालेया ब्राह्मणाश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः । बलेस्तु ब्रह्मणा दत्ता वराः प्रीतेन धर्मतः ॥ २९

* एतदादिश्लोकद्वयं ग. पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोको न विद्यते ख. पुस्तके ।

३ ख. ग. घ. ङ. 'रासंक्रमणे पुरा । तु' । २ ख. ग. घ. दुष्कृतस्य । ३ ख. शरूथो । ४ ख. 'शरूथो' ।
 ५ ख. ग. तु तथाडीरथ' । घ. ङ. 'तु तथाऽऽण्डीरथ' । ६ क. घ. 'स्तु धृत' । ७ क. घ. धृतस्य । ८ ङ. पार्थिवः ।
 ९ ख. नृगा । १० ख. घ. 'पसोऽन्ते सुमहतो जाता वृद्धस्य धा' । ११ ख. ङ. 'काः । नृगायास्तु नृगः । घ. 'काः
 नृगायाः सुभगः । १२ ख. ग. घ. तु नृग' । १३ क. 'था वृषा । १४ ङ. 'यो भद्र । १५ ग. घ. ङ. 'र्भाः शुक्र' ।
 १६ घ. ङ. 'तः । रुश' । १७ ख. ग. घ. ङ. बलिः । १८ ख. ग. घ. यः सुम' । १९ क. सुहृदं । २० क. 'न श्रीमतः ।

[अ०९९ श्लो० ८०-१०३]

वायुपुराणम् ।

३७३

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

ततस्तं दीर्घतमसं सा देवी प्रत्युवाच ह । नार्हसि त्वं महाभाग पुत्रं दातुं ममेदंशम् ॥ ८०

(* ऋषिरुवाच—

तवापराधो देव्येष नान्यथा भविता तु वै । देवीदानीं च ते पुत्रमहं दास्यामि सुव्रते ॥ ८१
 तस्यापानं विना चैव योग्याभावो(?) भविष्यति । तां स दीर्घतमाश्चैव कुक्षौ स्पृष्ट्वेदमब्रवीत् ॥
 प्राशितं दधि यत्तेऽद्य ममाङ्गाद्वै शुचिस्मिते । तेन ते पूरितो गर्भः पौर्णमास्यामिवोदाधिः ॥ ८३
 भविष्यन्ति कुमारस्ते पञ्च देवसुतोपमाः । तेजस्विनः पराक्रान्ता यज्वानो धार्मिकास्तथा ॥
 ततोऽङ्गस्तु सुदेष्णाया ज्येष्ठपुत्रो व्यजायत । वङ्गस्तस्मान्कलिङ्गस्तु पुण्ड्रो ब्रह्मस्तथैव च ॥ ८५
 वंशभाजस्तु पञ्चैते बलेः क्षेत्रेऽभवन्स्तदा । +इत्येते दीर्घतमसा बलेर्दत्ताः सुताः पुरा ॥ ८६
 प्रजोस्त्वपहतास्तस्य ब्रह्मणा कारणं प्रति । अपत्यमस्य दारेषु स्वेषु मा भून्महात्मनः ॥ ८७
 ततो मनुष्ययोन्यां वै जनयामास स प्रजाः । सुरभिर्दीर्घतमसमथ प्रीतो वचोऽब्रवीत् ॥ ८८
 विचार्य यस्माद्गोधर्मं त्वमेवं कृतवानसि । तेन न्यायेन मुमुचे अहं प्रीतोऽस्मि तेन ते ॥ ८९
 तस्माच्च तमो दीर्घं निस्तुदाम्यद्य पश्य वै । बार्हस्पत्यं च यत्तेऽन्यत्पापं संतिष्ठते तनौ ॥ ९०
 जरामृत्युभयं चैव आघ्राय प्रणुदामि ते । आघ्रातमात्रः सोऽपश्यत्सद्यस्तमसि नाशिते ॥ ९१
 आयुष्मांश्च युवा चैव चक्षुष्मांश्च ततोऽभवत् । गर्वा दीर्घतमाः सोऽथ गौतमः समपद्यत ॥ ९२
 कक्षीवांस्तु ततो गत्वा सह पित्रा गिरिप्रजाम् । यथोद्दिष्टं हि पित्रर्थं चचार विपुलं तपः ॥
 ततः कालेन महता तपसा भावितः स वै । विधूर्य सानुजो दोषान्ब्रह्मण्यं प्राप्तवान्प्रभुः ॥ ९४
 ततोऽब्रवीत्पिता चैनं पुत्रवानस्म्यहं प्रभो । सत्पुत्रेण त्वया तात कृतार्थोऽस्मि यशस्विना ॥
 युक्तात्मा हि ततः सोऽथ प्राप्तवान्ब्रह्मणः क्षयम् । ब्रह्मण्यं प्राप्य कक्षीवान्सहस्रमसृजत्सुतान् ॥
 कृष्णाङ्गा गौतमास्ते वै स्मृताः कक्षीवतः सुताः । इत्येष दीर्घतमसो बलेर्वैरोचनस्य वै ॥ ९७
 समार्गमः समाख्यातः संतानं चोभयोस्तयोः । वलिस्तानभिषिच्येह पञ्च पुत्रानकल्मषान् ॥ ९८
 कृतार्थः सोऽपि योगात्मा योगमाश्रित्य च प्रभुः । अदृश्यः सर्वभूतानां कालाकाङ्क्षी चरत्युत ॥
 तत्राङ्गस्य तु राजर्षे राजाऽऽसीदधिवाहनः । सापराधसुदेष्णाया अनपानोऽभवन्नृपः ॥ १००
 अनपानस्य पुत्रस्तु राजा दिविरथः स्मृतः । पुत्रो दिविरथस्याऽऽसीद्विद्वान्धर्मरथो नृपः ॥ १०१
 × स वै धर्मरथः श्रीमान्येन विष्णुपदे गिरौ । सोमः शक्रेण सह वै यज्ञे पीतो महात्मना ॥ १०२
 सूनुर्धर्मरथस्यापि राजा चित्ररथोऽभवत् । अथ चित्ररथस्यापि राजा दशरथोऽभवत् ॥
 लोमपाद इति ख्यातो यस्य शान्ता सुताऽभवत् ॥ १०३

* एतच्छिद्धान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + इत्येत इत्यारभ्य संतानं चोभयोस्तयोरित्यन्तग्रन्थः ख.
 घ. पुस्तकयोर्नास्ति । × इत आरभ्य अन्यश्च भविता नृप इत्यन्तग्रन्थो न विद्यते ग पुस्तके । ((इदमर्थं न विद्यते क.
 घ पुस्तयोः ।

१ ख. ग. घ. ते पौत्रे । २ ग. ड. जासुपहता तस्य । ३ क. पत्यामात्यदा । ४ ड. तो मानु । ५ ग. ड.
 रमी दी । ६ ग. ड. प्रीता । ७ ग. न्यायात्म सुमुनेन प्रीताऽस्मि न ते । ड. न्यायात्मासुमुने प्रीताऽस्मि...ते । ८ ग.
 ड. वाद्वततमः सोऽथ गौत । ९ क. यमनु । १० क. ब्रह्मण्यं । ११ ग. ड. त्मानं त । १२ क. क्षणा क्ष ।
 १३ क. ब्रह्मण्यं । १४ ग. ड. नृ. कृष्णाङ्गा गौ । १५ ग. ड. गताः समाख्याताः संतानाश्चो । १६ ड. पि युक्तात्मा ।
 १७ ख. घ. ड. त्रापम्य तु राजाहो रा । १८ ख. रथः स्मृतः । स । १९ घ. शक्रेण । २० क. ना शृणु धर्म ।

[*स तु दाशराथिर्वीरश्चतुरङ्गो महामनाः । ऋष्यशृङ्गप्रसादेन जज्ञेऽथ कुलवर्धनः ॥ १०४

चतुरङ्गस्य पुत्रस्तु पृथुलाश्व इति श्रुतः । पृथुलाश्वसुतश्चापि चम्पो नाम बभूव ह ॥

चम्पस्य तु पुरी रम्या रम्या या मालिनी भवत् ॥] १०५

+ चम्पावती पुरी चम्पा चतुर्वर्णा च वै वसत् । षष्ठिवर्षसहस्राणि चम्पावत्यां पुराऽवसत् ॥

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः सर्वे स्वेधर्मनुष्ठिते । सर्वे धर्म वै तपसा सर्वे विष्णुपरायणाः (?) ॥

पूर्णभद्रप्रसादेन हर्यङ्गोऽस्य सुतोऽभवत् ॥ १०७

जज्ञे वै तण्डिकस्तस्य वारणं शुक्रवारणम् । आनयामास स महीं मञ्जैर्वाहनमुत्तमम् ॥ १०८

हर्यङ्गस्य तु दायादो राजा भद्ररथः किल । अथ भद्ररथस्याऽऽसीद्बृहत्कर्मा प्रजेश्वरः ॥ १०९

बृहद्रथः सुतस्तस्य तस्माज्जज्ञे बृहन्मनाः । बृहन्मनास्तु राजेन्द्रो जनयामास वै सुतम् ॥ ११०

नाम्ना जयद्रथं नाम तस्माद्बृहत्तथो नृपः । आसीद्बृहत्तथस्यापि विश्वजिजनमेजयः ॥ १११

दायादस्तस्य चाङ्गेभ्यो यस्मात्कर्णोऽभवच्चतुः । कर्णस्य सुरसेनस्तु द्विजस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः

ऋषय ऊचुः—

सूतात्मजः कथं कर्णः कथं चाङ्गस्य वंशजः । एतदिच्छाम वै श्रोतुमत्यर्थं कुशलो ह्यसि ॥ ११३

सूत उवाच—

बृहद्भानोः सुतो जज्ञे नाम्ना राजा बृहन्मनाः । तस्य पत्नीद्वयं चाऽऽसीच्चैत्रस्योभे च ते सुते ॥

यशोदेवी च सत्या च ताभ्यां वंशस्तु भिद्यते । जयद्रथस्तु राजेन्द्रो यशोदेव्यां व्यजायत ॥

ब्रह्मक्षत्रान्तरः सत्यविजयो नाम विश्रुतः । विजयस्य धृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रो धृतव्रतः ॥ ११६

धृतव्रतस्य पुत्रस्तु सत्यकर्मा महायशाः । सत्यकर्मसुतश्चापि सूतस्त्वधिरथस्तु वै ॥ ११७

स कर्णं परिजग्राह तेन कर्णस्तु सूतजः । एतद्वः कथितं सर्वं कर्णे यद्वै प्रचोदितम् ॥ ११८

एतेऽङ्गवंशजाः सर्वे राजानः कीर्तिता मया । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च पुरोस्तु शृणुत प्रजाः ॥

सूत उवाच—

पुरोः पुत्रो महाबाहुराजाऽऽसीज्जनमेजयः । अविद्धस्तु सुतस्तस्य यः प्राचीमजयादिशम् ॥

अविद्धतः प्रवीरस्तु मनस्युरभवत्सुतः । राजाऽथो जयदो नाम मनस्योरभवत्सुतः ॥ १२१

(† दायादस्तस्य चाप्यासीद्धन्धुर्नाम महीपतिः । धुन्धोर्वहुगवी पुत्रः संजातिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

संजातेरथ रौद्राश्वस्तस्य पुत्राभिवोधत) । रौद्राश्वस्य घृताच्यां वै दशाप्सरसि सूनवः ॥ १२३

रजेयुश्च कृतेयुश्च कक्षेयुः स्थण्डिलेयु च । घृतेयुश्च जलेयुश्च स्थलेयुश्चैव सप्तमः ॥ १२४

धर्मेयुः संनतेयुश्च वनेयुर्दशमस्तु सः । रुद्रा शूद्रा च मद्रा चैव शुभा जामलजा तथा ॥ १२५

तला खला च सप्तैता या च गोपजला स्मृता । तथा ताम्ररसा चैव रत्नकूटी च तौ दश ॥

आत्रेयो वंशतस्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । अनादृष्टस्तु राजर्षी रिचेयुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गत ग्रन्थः ख. घ. ड. पुस्तकेष्वेव । + एतच्छ्लोकद्वयं घ. ड. पुस्तकयोर्न । † एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ क. वै चण्डै । २ क. 'रणः शक्रवारणः । आ । ३ क. मन्धोर्वा । ४ ख. घ. ड. हयङ्ग । ५ घ. 'म' रथेश्व । ६ ख. घ. ड. 'हृद्वा च सु' । ७ क. ख. 'जेन्द्र ज' । ८ ख. 'स्यसूर' । ९ क. 'महे श्रो' । १० ख. ड. देव । ११ ख. घ. ड. 'थो भय' । १२ घ. ड. 'संथाति' । १३ क. 'श्व वक्षे' । १४ घ. च. शशभा । १५ क. तादाशि । १६ ख. ड. रिचेयु ।

[अ०९९श्लो०१२८-१९३]

वायुपुराणम् ।

३७६

, (तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

रिवेयोर्ज्वलना नाम भार्या वै तक्षकात्मजा । यस्यां देव्यां स राजर्षी रन्ति नाम त्वजीजनत् ॥
 रन्तिनारः सरस्वत्यां पुत्रानजनयच्छुभान् । त्रसुं तथाऽप्रतिरथं ध्रुवं चैवातिधार्मिकम् ॥ १२९
 गौरी कन्या च विख्याता मांघातुर्जननी शुभा । ध्रुवोऽप्रतिरथस्यापि कण्ठस्तस्याभवेत्सुतः ॥
 मेधातिथिः सुतस्तस्य यस्मात्काण्ठायना द्विजाः । इतिनानुयमं(?)स्याऽऽसीत्कन्या साऽजनयत्सुतान्
 त्रसोः सुदायितं पुत्रं मलिनं ब्रह्मवादिनम् । उपदातं ततो लेभे चतुरर्स्त्विति साऽऽत्मजान् १३२
 सुंष्मन्तमथ दुष्म(ष्य)न्तं प्रवीरमनघं तथा । चक्रवर्ती ततो जज्ञे दौष्म(ष्य)न्तिर्नृपसत्तमः ॥
 शकुन्तलायां भरतो यस्य नाम्ना तु भारतम् । दुष्म(ष्य)न्तं प्रति राजानं वागुवाचाशरीरिणी ॥
 माता भस्त्रा पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः । भर स्वपुत्रं दुष्यन्त सत्यमाह शकुन्तला १३५
 रेतोधाः पुत्रं नयति नरदेव यमक्षयात् । त्वं चास्य धाता गर्भस्य माऽवमंस्थाः शकुन्तलाम् ॥
 भरतस्त्रिष्टुप् स्त्रीषु नव पुत्रानजीजनत् । नाभ्यनन्दच्च तान्राजा नानुरूपांन्ममेत्युत ॥ १३७
 ततस्ता मातरः क्रुद्धाः पुत्रान्निन्युर्ममक्षयम् । ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्म तत् ॥ १३८
 ततो मरुद्भिरानीय पुत्रस्तु स बृहस्पतेः । संक्रामितो भरद्वाजो मरुद्भिः क्रतुभिर्विभुः ॥ १३९
 तत्रैवोदाहरन्तीदं भरद्वाजस्य धीमतः । जन्मसंक्रमणं चैव मरुद्भिर्भरताय वै ॥ १४०
 पत्न्यामासजगर्भायोमसिजः संस्थितः किल । भ्रातुर्भार्या स दृष्ट्वाऽथ बृहस्पतिरुवाच ह ॥
 अलंकृत्य तनुं स्वां तु मैथुनं देहि मे शुभे ॥ १४१
 एवमुक्ताऽब्रवीदे [*नमन्तर्वर्त्तनी ह्यहं विभो । गर्भः परिणतश्चायं ब्रह्म व्याहरते गिरा ॥ १४२
 अमोघरेतास्त्वं चापि धर्मश्चैव विगर्हितः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां] स्मयमानो बृहस्पतिः ॥ १४३
 विनयो नोपदेष्टव्यस्त्वया मम कथं चन । हर्षमाणः प्रसन्नैनां मैथुनायोपचक्रमे ॥ १४४
 ततो बृहस्पतिं गर्भो हर्षमाणमुवाच ह । संनिविष्टो ह्यहं पूर्वभिह तात बृहस्पते ॥ १४५
 अमोघरेताश्च भवान्नावकाशोऽस्ति च द्वयोः । एवमुक्तः स गर्भेण कुपितः प्रत्युवाच ह ॥ १४६
 यस्मान्मापीदृशे काले सर्वभूतेप्सिते सति । प्रतिषेधासि तैत्तस्मात्तपो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ १४७
 पादाभ्यां तेन तच्छन्नं मातुर्द्वारं बृहस्पतेः । तद्वेतस्तु तयोर्मध्येऽनिर्वोर्यः शिशुकोऽभवत् ॥ १४८
 सद्योजातं कुमारं तं दृष्ट्वाऽथ ममताऽब्रवीत् । गमिष्यामि गृहं स्वं वै भरद्वाजं बृहस्पते ॥ १४९
 एवमुक्त्वा गतायां स पुत्रं त्यजति तत्क्षणात् । भरस्व बाढमित्युक्तो भरद्वाजस्ततोऽभवत् ॥
 (+मातापितृभ्यां संत्यक्तं दृष्ट्वाऽथ मरुतः शिशुम् । गृहीत्वैनं भरद्वाजं जग्मुस्ते कृपया ततः ॥
 तस्मिन्काले तु भरतो मरुद्भिः क्रतुभिः क्रमात् ।) काम्यनैर्मितिकैर्यज्ञैर्यजते पुत्रलिप्सया ॥
 यदा स यजमानो वै पुत्रान्नाऽऽसादयत्प्रभुः । यज्ञं ततो मरुत्सोमं पुत्रार्थं पुनराहरत् ॥ १५३

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो न घ. पुस्तके ।

१ ख. ड. रिचेयो । २ ख. ड. रन्तिनारमजी । घ. रन्तिवारमजी । ३ क. ध्रुवः प्र । ४ ख. घ. ड. वनृपः ।
 मे । ५ ख. ड. 'नुपम' । ६ क. त्रसुः सु । ७ ख. घ. ड. 'दानवी त' । ८ ख. घ. ड. 'स्त्रिलिनात्म' । ९ घ.
 'न' । शुष्मन्त । १० ख. सुष्मन्त । ११ ख. घ. दुष्मन्त । १२ ख. घ. दौष्मन्ति । १३ क. भर्ता । १४ ख. पुत्र-
 पुत्रेयो न । घ. ड. पुत्रमुन्नयति न । १५ ख. 'यामुसि' । घ. ड. 'यामुशिजः' । १६ ख. घ. ड. 'कृत्वा त' । १७ ख.
 घ. ड. धुनायैहि मां शु । १८ घ. ड. 'तेऽक्षिरा' । १९ ख. ड. 'मे । रेतो' । २० ख. घ. ड. 'तस्मात्त्वं त' । २१ ख.
 घ. ड. 'वातः शि' । २२ घ. गृहाग त्वं भ । २३ ख. घ. ड. 'तिकाजस्यै' ।

तेन ते मरुतस्तस्य मरुतसोमेन तोषिताः । भरद्वाजं ततः पुत्रं वार्हस्पत्यं मनीषिणम् ॥ १५४
 भरतस्तु भरद्वाजं पुत्रं प्राप्य तदाऽब्रवीत् । प्रजायां संहृतायां वै कृतार्थोऽहं त्वया विभो ॥
 पूर्वं तु वितथं तस्य कृतं वै पुत्रजन्म हि । ततः स वितथो नाम भरद्वाजस्तैर्थाऽभवत् ॥ १५६
 तस्माद्विष्यो भरद्वाजो ब्राह्मण्यात्क्षत्रियोऽभवत् । द्विमुख्यायननामा स स्मृतो द्विपितर(तृक)स्तु वै
 ततोऽथ वितथे जाते भरतः स दिवं ययौ । वितथस्य तु दायादो भुवमन्युर्वभूव ह ॥ १५८
 महाभूतोपमाश्चाऽऽसंश्चत्वारो भुवमन्युजाः । बृहत्क्षत्रो महावीर्यो नरो गार्ग्यश्च वीर्यवान् ॥ १५९
 नरस्य सांकृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रौ महौजसौ । गुरुवीर्यस्त्रिदेवश्च सांकृत्याववरौ स्मृतौ ॥ १६०
 दायादाश्चापि गार्ग्यस्य शिनिवद्भाद्रभूव ह । स्मृताश्चैते ततो गार्ग्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥
 महावीर्यसुतश्चापि भीमस्तस्मादुर्भक्षयः । तस्य भार्या विशाला तु सुपुत्रे वै सुतत्रयम् ॥ १६२
 त्रय्यारुणि पुष्करिणं तृतीयं सुपुत्रे कपिम् । कपेः क्षत्रवरा ह्येते तयोः प्रोक्ता महर्षयः ॥ १६३
 गार्ग्याः सांकृतयो वीर्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः । संश्रिताऽऽङ्गिरसं पक्षं बृहत्क्षत्रस्य वक्ष्यति ॥
 बृहत्क्षत्रस्य दायादः सुहोत्रो नाम धार्मिकः । सुहोत्रस्यापि दायादो हस्ती नाम बभूव ह ॥
 तेनेदं निर्मितं पूर्वं नाम्ना वै हस्तिनापुरम् ॥ १६५
 हस्तिनश्चापि दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । अजमीढो द्विजामीढः पुंरूपीढस्तथैव च ॥ १६६
 * अजमीढस्य पत्न्यस्तु शुभाः कुरुकुलोद्बहाः । नीलिनी केशिनी चैव धूमिनी च वराङ्गना ॥
 अजमीढस्य पुत्रास्तु तासु जाताः कुलोद्बहाः । तपसोऽन्ते सुमहतो राज्ञो बृद्धस्य धार्मिकाः ॥
 भरद्वाजप्रसादेन गृणुध्वं तस्य विस्तरम् । अजमीढस्य केशिन्यां कण्ठः समभवत्किल ॥ १७९
 मेधातिथिः सुतस्तस्य तस्मात्कण्ठायना द्विजाः । अजमीढस्य धूमिन्यां जज्ञे बृहद्वसुवृषः ॥ १८०
 बृहद्वसोर्बृहद्विष्णुः पुत्रस्तस्य महाबलः । बृहत्कर्मा सुतस्तस्य पुत्रस्तस्य बृहद्रथः ॥ १८१
 विश्वजित्तनयस्तस्य सेनजित्तस्य चाऽऽत्मजः । अथ सेनजितः पुत्राश्चत्वारो लोकविश्रुताः ॥
 रुचिराश्वश्च काव्यश्च रामो दृढधनुस्तथा । वत्सश्चावन्तको राजा यस्य ते परिवत्सराः ॥ १८३
 रुचिराश्वस्य दायादः पृथुषेणो महायशः । पृथुषेणस्य पारस्तु पारानीपोऽथ जज्ञिवान् ॥ १८४
 यस्य चैकशतं चाऽऽसीत्पुत्राणामिति नः श्रुतम् । नीपा इति समाख्याता राजानः सर्व एव ते
 तेषां वंशकरः श्रीमान्राजाऽऽसीत्कीर्तिवर्धनः । काम्पिल्ये समरो नाम स चेष्टसमरोऽभवत् ॥
 समरस्य परः पारः सत्वदश्व इति त्रयः । पुत्राः सर्वगुणोपेताः पारपुत्रो वृषुर्वभौ ॥ १८७
 वृषोस्तु सुकृतिर्नाम सुकृतेनेह कर्मणा । जज्ञे सर्वगुणोपेतो विश्राजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ १८८
 विश्राजस्य तु दायादस्त्वणुहो नाम पार्थिवः । बभूव शुकजामार्तां ऋचीभर्ता महायशः ॥
 अणुहस्य तु दायादो ब्रह्मदत्तो महातपाः । योगसूनुः सुतस्तस्य विष्वक्सेनोऽभवन्नृपः ॥ १८०

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके ।

१ घ. °तथे तस्य कृते वै । २ घ. °न्मनि । त° । ३ ख. घ. °स्तदाऽऽस्म्यहम् । त° । ४ ड. °थाऽऽस्म्यहम् ।
 त° । ५ ख. ड. °द्विषो भरद्वाजा ब्राह्मणा क्षत्रिया विशः । ब्रामुष्यायण (न) नामानः स्मृता द्वि° । ६ ड. गार्ग्यश्च ।
 ७ घ. ड. °वीर्योऽत्रिदे° । ८ ड. गार्ग्यस्य । ९ घ. ड. गार्ग्याः क्षत्रो° । १० घ. °दुदक्ष° । ११ ड. गार्गाः संक्र° ।
 १२ ख. घ. ड. °र्याः क्षत्रो° । १३ ख. ड. °र्व पुरं वै १४ ख. घ. ड. °मकीर्तयः । अ° । १५ ख. ग. ड. पुरमी°
 १६ क. °स्तु शुभाः शुभ कु° । १७ ख. घ. ड. °हृद्वतुर्न° । १८ ख. घ. ड. °हृद्वनेर्बृ° । १९ घ. ड. °ता कृत्वी भ° ।

[अ०९९श्लो०१८१-२०४]

वायुपुराणम् ।

३७७

(तुर्वशादिवंशकथनम्)

विभ्राजपुत्रा राजानः सुकृतेनेह कर्मणा । विष्वक्सेनस्य पुत्रस्तु उदक्सेनो बभूव ह ॥ १८१
 भल्लाटस्तस्य दायादो येन राजा पुरा हतः । भल्लाटस्य तु दायादो राजाऽऽसीज्जनमेजयः ॥
 उग्रायुधेन तस्यार्थे सर्वे नीपाः प्रणाशिताः ॥ १८२

कृपय ऊचुः—

उग्रायुधः कस्य सुतः कस्मिन्वंशे च कीर्त्यते । किमर्थं चैव नीपास्ते तेन सर्वे प्रणाशिताः ॥
 सूत उवाच—

द्विषाट्स्य तु दायादो विद्राज्जज्ञे यवीनरः । धृतिमांस्तस्य पुत्रस्तु तस्य सत्यधृतिः सुतः ॥
 अथ सत्यधृतेः पुत्रो दृढनेमिः प्रतापवान् । दृढनेमिसुतश्चापि सुवर्मा नाम पार्थिवः ॥ १८५
 आसीत्सुवर्मणः पुत्रः सार्वभौमः प्रतापवान् । सार्वभौम इति ख्यातः पृथिव्यामेकराड्वभौ ॥
 तस्यान्वये च महति महत्पौरवचनन्दनः । महत्पौरवपुत्रस्तु राजा रुक्मरथः स्मृतः ॥ १८७
 अथ रुक्मरथस्यापि सुपार्श्वो नाम पार्थिवः सुपार्श्वतनयश्चापि सुमतिर्नाम धार्मिकः ॥ १८८
 सुमतेरपि धर्मात्मा राजा संनतिमान्प्रभुः । तस्याऽऽसीत्संनतिर्नाम कृतस्त्वस्य सुतोऽभवत् ॥
 शिष्यो हिरण्यनाभस्तु कौथुस्य महात्मनः । चतुर्विंशतिधा तेन प्रोक्तास्ताः सामसंहिताः ॥
 स्मृतास्ते प्राच्यनामानः कार्ता साम्राज्ञां तु सार्वभौमाः । कार्तिरुग्रायुधः सोऽथ वीरः पौरवचनन्दनः ॥
 बभूव येन विक्रम्यै पृषतस्य पितामहः । नीलो नाम महाबाहुः पञ्चालाधिपतिर्हतः ॥ १९२
 उग्रायुधस्य दायादः क्षेमो नाम महायशः । क्षेमात्सुवीरः संजज्ञे सुवीरस्य नृपंजयः ॥
 नृपंजयाद्वीरैरथ इत्येते पौरवाः स्मृताः ॥ १९३
 अजमीढस्य नीलिन्यां नीलः समभवन्नृपः । नीलस्य तपसोऽग्रेण सुशान्तिरभ्यजायत ॥ १९४
 पुरुजानुः सुशान्तेस्तु रिक्षस्तु पुरुजानुजः । *तस्तु रिक्षदार्थादो भेदाच्च तनयास्त्वमे ॥ १९५
 मुद्गलः शृङ्गयश्चैव राजा बृहदिषुस्तथा । यवीयांश्चापि विक्रान्तैः काम्पिल्यश्चैव पञ्चमः ॥ १९६
 पञ्चानां रक्षणार्थाय पितेतानभ्यभाषत । पञ्चानां विद्धि पञ्चैतान्स्फीता जनपदा युताः ॥ १९७
 अलं संरक्षणे तेषां (+पञ्चाला इति विश्रुताः । मुद्गलस्यापि मौद्गल्याः क्षात्रोपेतद्विजातयः ॥ १९८
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षे संश्रिताः कण्ठमुद्गलाः । मुद्गलस्य सुतो ज्येष्ठो) ब्रह्मिष्ठः सुमहायशः ॥
 इन्द्रसेना यतो गर्भं बध्यश्वं प्रत्यपद्यत । बध्यश्वान्मिथुनं जज्ञे मेनका इति नः श्रुतिः ॥ २००
 दिवोदासश्च राजर्षिरहल्या च यशस्विनी । शारद्वतस्तु दायादमहर्ष्यां समसूयत ॥ २०१
 शतानन्दमृषिश्रेष्ठं तस्यापि सुमहायशः । पुत्रः सत्यधृतिर्नाम धनुर्वेदस्य पारगः ॥ २०२
 अथ सत्यधृतेः शुक्रं दृष्ट्वाऽप्सरसमग्रतः । प्रचस्कन्दे शरस्तम्बे मिथुनं समपद्यत ॥ २०३
 कृपया तच्च जग्राह शतनुर्मृगयां गतः । कृपः स्मृतः स वै तस्माद्वीरतमी च कृपी तथा ॥

* नायं श्लोको घ. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड पुस्तके नास्ति ।

२५४

१ ख. घ. ड. 'भ्राजः पुन रा' । २ ड. 'मीढस्य' । ३ ख. घ. ड. 'तेः स्मृतः' । ४ घ. 'न्व' ।
 ५ घ. 'मगः' । का. '६ घ. 'स्य यृषस्तस्य महात्मनः' । नी. '७ क. ख. घ. 'रथो इ' । ८ ड. 'उप' । ९ क. तु
 'पुत्रा' । १० घ. ड. 'तस्मात्तु रि' । १० क. 'यादा भेदाश्च त' । ११ ख. 'लः संजय' । ड. '१० घ. 'चैयायां ।
 'वीयश्चातिवि' । १३ क. 'न्तः काम्पि' । १४ ख. घ. 'पञ्चाला' । १५ ख. घ. 'पेता द्वि' । १६ घ. 'नैव प्रपत्स्यति ।
 १७ ख. ड. 'त । बध्यश्व' । १८ ख. 'श्रुतम्' । १९ ख. ड. 'त्वा संप्र' ।

एते शारद्वताः प्रोक्ता ऋतथ्या गौतमान्वयाः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दिवोदासस्य संततिम् ॥
 दिवोदासस्य दायादो ब्रह्मिष्ठो मित्रयुर्नृपः । मैत्रेयस्तु ततो जज्ञे स्मृता एतेऽपि संश्रिताः ॥ २०६
 एतेऽपि संश्रिताः पक्षं क्षात्रोपेतास्तु भार्गवाः । राजाऽपि च्यवनो विद्वांस्ततोऽप्रातिरथोऽभवत् ॥
 अथ वै च्यवनाद्धीमान्सुदासः समपद्यत । सौदासः सहदेवश्च सोमकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 अजमीढः पुनर्जातः क्षीणे वंशे स सोमकः । सोमकस्य सुतो जन्तुर्हते तस्मिन् शतं विभो ॥ २०९
 पुत्राणामजमीढस्य सोमकत्वे महात्मनः । तेषां यवीयान्पृषतो द्रुपदस्य पिताऽभवत् ॥ २१०
 धृष्टद्युम्नः सुतस्तस्य धृष्टकेतुश्च तत्सुतः । महिषी चाजमीढस्य धूमिनी पुत्रगर्धिनी ॥ २११
 पुनर्भवे तपस्तेपे शतं वर्षाणि दुश्चरम् । हुताग्न्यनिद्रा ह्यभवत्पवित्रमितभोजना ॥ २१२
 अहोरात्रं कुशेष्वेव सुष्राप सुमहाव्रता । तस्यां वै धूम्रवर्णायामजमीढश्च वीर्यवान् ॥ २१३
 ऋक्षं सा जनयामास धूम्रवर्णं सिताग्रजम् । ऋक्षात्संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ॥ २१४
 यः प्रयागं पदाऽऽक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह । कृष्ट्वेनं सुमहातेजा वर्षाणि सुवहून् यथ ॥ २१५
 कृष्यमाणे तदा शक्रस्तत्रास्य वरदो बभौ । पुण्यं च रमणीयं च पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ २१६
 तस्यान्ववायजाः ख्याताः कुरवो नृपसत्तमाः । कुरोस्तु दयिताः पुत्राः सुधन्वा जह्नुरेव च ॥ २१७
 परिक्षितो महाराजः पुत्रकश्चारिमर्दनः । सुधन्वनस्तु दायादः सुहोत्रो मतिमान् स्मृतः ॥ २१८
 च्यवनस्तस्य पुत्रस्तु राजा धर्मार्थकोविदः । च्यवनस्यै कृतः पुत्र इष्ट्वा यज्ञैर्महातपाः ॥ २१९
 विश्रुतं जनयामास पुत्रमिन्द्रसखं नृपेः । विद्योपरिचरं वीरं वैशुं नामान्तरिक्षगम् ॥ २२०
 विद्योपरिचराजज्ञे गिरिका सप्त सूनवः । महारथो मगधराड्विश्रुतो यो बृहद्रथः ॥ २२१
 प्रत्यग्रहः कुशश्चैव यमाहुर्मणिवाहनम् । मारुत्यश्च ललित्यश्च मत्स्यकालश्च सप्तमः ॥ २२२
 बृहद्रथस्य दायादः कुशाग्रो नाम विश्रुतः । कुशाग्रस्याऽऽत्मजश्चैव ऋषभो नाम वीर्यवान् ॥ २२३
 ऋषभस्यापि दायादः पुष्पवान्नाम धार्मिकः । विक्रान्तस्तस्य दायादो राजा सत्यहितः स्मृतः
 तस्य पुत्रः सुधन्वा च तस्मादूर्जः प्रतापवान् । ऊर्जस्य नभसः पुत्रस्तस्माज्जज्ञे स वीर्यवान् ॥
 शकले द्वे स वै जातो जरया संधितस्तु सः । जरासंधो महाबाहुर्जरया संधितस्तु सः ॥ २२६
 सर्वक्षत्रस्य जेताऽसौ जरासंधो महाबलः । जरासंधस्य पुत्रस्तु सहदेवः प्रतापवान् ॥ २२७
 सहदेवात्मजः श्रीमान्सोमाधिः सुमर्हातपाः । श्रुतश्चैवास्तु सोमाधेर्मागधः परिकीर्तितः ॥ २२८

वृषाभुः सूत उवाच—

विभ्राजलेक्षितस्य दायादो बभूव जनमेजयः । *जनमेजयस्य पुत्रस्तु सुरथो नाम भूमिर्षेः ॥
 अणुहस्य क्षुय तु दायादो भीमसेनोऽपि नामतः ॥

२२९

* इदमर्थं न विद्यते क. ख. घ. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'तथ्य' । २ ख. घ. 'क्ता औत' । ३ घ. ड. 'क्ष क्षत्रो' । ४ क. र. 'त' । ५ ख. ड. 'दिवो' । ६ क. ख. ड. 'पुषाणा' । ७ क. 'तामहः' । ८ घ. 'नर्भवे' । ९ घ. ड. 'वीर्योऽन्निदे' । १० घ. 'न' । ११ क. 'क्षं संज' । १२ ड. 'रिक्षश्चम' । १३ ख. घ. 'क्षिश्च म' । १४ घ. '१२ ख. घ. ड. 'र्याः क्षत्रो' । १५ ड. 'पः' । १६ ख. घ. ड. 'वसुनामाऽन्त' । १७ ड. 'मू' । १८ क. '१६ क. 'स्तु शुभाः शुभ कु' । १९ ख. घ. 'धैल्यश्च' । २० ख. घ. 'हायशाः' । २१ घ. 'श्रु' । २२ क. घ. 'तश्रुवस्तु' । २३ घ. 'परीक्षतस्त दा' । २४ क. ख. घ. 'पः' । २५ घ. 'श्रुतसेनस्य दा' ।

[अ०९९श्लो०२३०-२९४]

वायुपुराणम् ।

३७९

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

जहनुस्त्वजनयत्पुत्रं सुरथं नाम भूमिपम् । सुरथस्य तु दायादो वीरो राजा विदूरथः ॥ २३०
विदूरथसुतश्चापि सार्वभौम इति श्रुतिः । सार्वभौमाज्जयत्सेन आराधिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
आराधितो महासत्त्व अयुतायुस्ततः स्मृतः । अक्रोधनोऽयुतायोस्तु तस्मादेवातिथिः स्मृतः ॥
देवातिथेस्तु दायाद ऋक्ष एव बभूव ह । भीमसेनस्तथा ऋक्षादिलीपस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
दिलीपसुनुः प्रतिपस्तस्य पुत्रास्त्रयः स्मृताः । देवापिः शंतनुश्चैव वाह्लीकश्चैव ते त्रयः ॥ २३४
वाह्लीकस्य तु विज्ञेयः सप्तवाह्लीश्वरो नृपः । वाह्लीकस्य सुतश्चैव सोमदत्तो महायशः ॥

जज्ञिरे सोमदत्तात्तु भूरिभूरिश्रवाः शलः ॥

२३५

देवापिस्तु प्रवव्राज वनं धर्मपरीक्षया । उपाध्यायस्तु देवानां देवापिरभवन्मुनिः ॥

२३६

च्यवनोऽस्य हि पुत्रस्तु इष्टकश्च महात्मनः । शंतनुस्त्वभवद्राजा विद्वान्वै स महाभिषः ॥ २३७

इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं प्रति महाभिषम् । यं यं राजा स्पृशति वै जीर्णं समयतो नरम् ॥

पुनर्युवा स भवति तस्मात्ते शंतनुं विदुः । ततोऽस्य शंतनुत्वं वै प्रजास्विह परिश्रुतम् ॥

सं तूपयेमे धर्मात्मा शंतनुर्जाह्नवीं नृपः ॥

२३९

तस्यां देवव्रतं भीष्मं पुत्रं सोऽजनयत्प्रभुः । स च भीष्म इति ख्यातः पाण्डवानां पितामहः ॥

काले विचित्रवीर्यं तु दासेभ्यजनयत्सुतम् । शंतनोर्दयितं पुत्रं प्रजाहितकरं प्रभुम् ॥

कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षेत्रे वैचित्रवीर्यके ॥

२४१

धृतराष्ट्रं च पाण्डुं च विदुरं चाप्यजीजनत् । धृतराष्ट्रात्तु गान्धारी पुत्राणां सुपुत्रे शतम् ॥ २४२

तेषां दुर्योधनो ज्येष्ठः सर्वक्षत्रस्य स प्रभुः । माद्री राज्ञी पृथा चैव पाण्डोर्भार्ये बभूवतुः ॥ २४३

देवदत्ताः सुतास्ताभ्यां पाण्डोरथे विजज्ञिरे । धर्माद्युधिष्ठिरो जज्ञे वायोज्ञे वृकोदरः ॥ २४४

इन्द्राद्धनंजयो जज्ञे शक्रतुल्यपराक्रमः । अश्विभ्यां सहदेवश्च नकुलश्चापि माद्रिजौ ॥ २४५

पञ्चैव पाण्डवेभ्यश्च द्रौपद्यां जज्ञिरे सुताः । द्रौपद्यजनयज्ज्येष्ठं प्रतिविन्ध्यं युधिष्ठिरात् ॥ २४६

हिडम्बा भीमसेनात्तु जज्ञे पुत्रं घटोत्कचम् । काश्या पुनर्भीमसेनाज्जज्ञे सर्ववृकं सुतम् ॥ २४७

सुहोत्रं विजया माद्री सहदेवादजायत । कम्पेरत्यां तु वैद्यायां निरामित्रस्तु नाकुलिः ॥ २४८

सुभद्रायां रथी पार्थादभिमन्युरजायत । उत्तरायां तु वैराट्यां परिक्षिदभिमन्युजः ॥ २४९

परिक्षितस्तु दायादो राजाऽऽसीज्जनमेजयः । ब्राह्मणान्स्थापयामास स वै वाजसनेयिकान् ॥

असपत्नं तदामर्षद्वैशम्पायनं एव तु । न स्थास्यतीह दुर्बुद्धे तवैतद्वचनं भुवि ॥

२५१

यावत्स्थास्याम्यहं लोके तावन्नैतर्पयिष्यते । अभितः संस्थितश्चापि ततः स जनमेजयः ॥ २५२

[* पौर्णमास्येन हविषा देवमिष्ट्वा प्रजापतिम् । विज्ञाय संस्थितोऽपश्यत्तद्वधीष्ठां (तदिष्टं) विभोर्मखे

परिक्षित्तनयश्चापि पौरवो जनमेजयः] । द्विरश्वमेधमाहृत्य ततो वाजसनेयकम् ॥

प्रवर्तयित्वा तद्ब्रह्म त्रिखर्वी जनमेजयः ॥

२५४

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'दो धीरो । २ घ. 'रो जातो वि' । ३ ड. श्रुतः । ४ ख. घ. ड. इदं चो' । ५ क. स उप' । ६ क. तु
श्रुतनुर्जन' । ७ क. 'ष्ठं श्रुतिविद्धं यू' । ८ ख. ड. हिडम्बा । ९ ख. घ. करम' । १० घ. चैद्यायां ।
श्लोकाङ्गलिः । ११ घ. ड. 'नेयका' । १२ ख. घ. ड. अशपत्तं त' । १३ ख. घ. ड. 'नमेव । १४ घ. 'नैव प्रपत्स्यति ।
१५ ड. प्रपत्स्यति । अ' । १६ घ. ड. 'भोर्मुखे । १७ ख. त्रि खर्वी । घ. त्रिषैर्वी' ।

स्वर्गमश्वकमुखानां स्वर्गमङ्गनिवासिनाम् । स्वर्गं च मध्यदेशानां त्रिस्वर्गं जनमेजयः ॥

विर्षादाद्वाह्यैः सार्धमभिशस्तः क्षयं ययौ ॥

२५६

तस्य पुत्रः शतानीको बलवान्सत्यविक्रमः । ततः सुतं शतानीकं विप्रास्तमभ्यपेचयन् ॥

२५६

पुत्रोऽश्वमेधदत्तोऽभूच्छतानीकस्य वीर्यवान् । पुत्रोऽश्वमेधदत्ताद्वै जातः परपुरंजयः ॥

२५७

अधिसामकृष्णो धर्मात्मा सांप्रतोऽयं महायशः । यस्मिन्प्रशासति महीं युष्माभिरिदमाहृतम् ॥

दुरापं दीर्घमंत्रं वै त्रीणि वर्षाणि दुश्चरम् । वर्षद्वयं कुरुक्षेत्रे दृपद्वयां द्विजोत्तमाः ॥ * २५९

ऋषय ऊचुः—

श्रोतुं भविष्यमिच्छामः प्रजानां वै महामते । सूत सार्धं नृपैर्भाव्यं व्यतीतं कीर्तितं त्वया ॥

यत्तु संस्थास्यते कृत्यमुत्पत्स्यन्ति च ये नृपाः । वर्षाग्रतोऽपि प्रब्रूहि नामतश्चैव तान्नृपान् ॥

कालं युगप्रमाणं च गुणदोषान्भविष्यतः । सुखदुःखे प्रजानां च धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ २६२

एतत्सर्वं प्रसंख्याय पृच्छतां ब्रूहि तत्त्वतः । स एवमुक्तो मुनिभिः सूतो बुद्धिमतां वरः ॥

आचक्षते यथावृत्तं यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥

२६३

सूत उवाच—

यथा मे कीर्तितं सर्वं व्यासेनाद्भुतकर्मणा । भाव्यं कलियुगं चैव तथा मन्वन्तराणि तु ॥ २६४

अनागतानि सर्वाणि ब्रूवतो मे निबोधत । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि भविष्यन्ति नृपास्तु ये ॥

ऐलांश्चैव तथेक्ष्वाकून्सौवुष्मांश्चैव पार्थिवान् । येषु संस्थाप्यते क्षत्रमैक्ष्वाकवमिदं शुभम् ॥ २६६

तान्सर्वान्कीर्तयिष्यामि भविष्ये पठितान्नृपान् । तेभ्यः परे च ये चान्ये उत्पत्स्यन्ते महीक्षितः ॥

क्षेत्राः पारशवाः शूद्रास्तथा ये च द्विजातयः । अन्ध्राः शकाः पुलिन्दार्श्च तूलिका यवनैः सह ॥

कैवर्त्ताभीरशवरा ये चान्ये स्लेच्छजातयः । वर्षाग्रतः प्रवक्ष्यामि नामतश्चैव तान्नृपान् ॥ २६९

अधिसामकृष्णः सोऽयं सांप्रतं पौरवानृपः । तस्यान्ववाये वक्ष्यामि भविष्ये तावतो नृपान् ॥

अधिसामकृष्णपुत्रो निर्वक्त्रो भविता किल । गङ्गयाऽपहृते तस्मिन्नगरे नागसाह्वये ॥

त्यक्त्वा च तं सवासं च कौशाम्भ्यां स निवत्स्यति ॥

२७०

भविष्यदुष्णस्तत्पुत्र उष्णाच्चित्ररथः स्मृतः । शुचिद्रथश्चित्ररथाद्भृतिमांश्च शुचिद्रथात् ॥

२७१

सुषेणो वै महावीर्यो भविष्यति महायशः । तस्मात्सुषेणाद्भविता सुतीर्थो नाम पार्थिवः ॥

रुचः सुतीर्थाद्भविता त्रिचक्षो भविता ततः । त्रिचक्षस्य तु दायादो भविता वै सुखी बलः ॥

सुखीबलसुतश्चापि भाव्यो राजा परिप्लुतः । परिप्लुतसुतश्चापि भविता सुनयो नृपः ॥

२७२

मेधावी सुनयस्याथ भविष्यति नराधिपः । मेधाविनः सुतश्चापि दण्डपाणिर्भविष्यति ॥

२७३

दण्डपाणेर्निरामित्रो निरामित्राच्च क्षेमकः । पञ्चविंशनृपा ह्येते भविष्याः पूर्ववंशजाः ॥

२७४

अत्रानुवंशश्लोकोऽयं गीतो विप्रैः पुराविदैः । ब्रह्मक्षत्रस्य यो योनिर्वंशो देवार्षिसत्कृतः ॥ २७५

क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येष पौरवो वंशो यथावदनुकीर्तितः ॥ २७६

२७६

* अत्राध्यायसमाप्तिर्दृश्यते ख. पुस्तके ।

१ घ. 'पादो वा' । २ ख. 'धिसाकृ' । घ. 'धिम' । ३ ड. 'ते क्षत्रम्' । ४ क. ख. 'ते क्षेत्र' । ५ क्षेत्राः । ६ क. घ. 'श्च तूलि' । ७ घ. ड. 'धिषीमकृष्णश्वाये' । ८ ख. घ. ड. 'नृपाः' । ९ ख. घ. ड. 'धिषीम' । १० तं सुवा । ११ घ. विवक्षो । १२ घ. विवक्षस्य । १३ घ. ड. 'रिप्लुतः' । परिप्लुतसु । १४ घ. ड. क्षेमकः ।

[अ०९९श्लो०२८०-३०६]

वायुपुराणम् ।

३८१

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

धीमर्तः पण्डुपुत्रस्य अर्जुनस्य महात्मनः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि इक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥
 बृहद्रथस्य दायादो वीरो राजा बृहत्क्षयः । ततः क्षयः सुतस्तस्य वत्सव्यूहस्ततः क्षयात् ॥
 वत्सव्यूहात्प्रतिव्यूहस्तस्य पुत्रो दिवाकरः । यश्च सांप्रतमध्यास्ते अयोध्यां नगरीं नृपः ॥ २८२
 दिवाकरस्य भविता सहदेवो महायशाः । सहदेवस्य दायादो बृहदश्वो भविष्यति ॥ २८३
 तस्य भानुरथो भाव्यः प्रतीताश्वश्च तत्सुतः । प्रतीताश्वसुतश्चापि सुप्रतीतो भविष्यति ॥
 सहदेवः सुतस्तस्य सुनक्षत्रश्च तत्सुतः ॥ २८४
 किंनरस्तु सुनक्षत्राद्भविष्यति परंतपः । भविता चान्तरिक्षस्तु किंनरस्य सुतो महान् ॥ २८५
 अन्तरिक्षात्सुपर्णस्तु सुपर्णाच्चाप्यमित्रजित् । पुत्रस्तस्य भरद्वाजो धर्मी तस्य सुतः स्मृतः ॥ २८६
 पुत्रः कृतंजयो नाम धर्मिणः स भविष्यति । कृतंजयसुतो ब्रातो तस्य पुत्रो रणंजयः ॥ २८७
 भविता संजयश्चापि वीरो राजा रणंजयात् । संजयस्य सुतः शाक्यः शाक्याच्छुद्धोदनोऽभवत्
 शुद्धोदनस्य भविता शाक्यार्थे राहुलः स्मृतः । प्रसेनजित्ततो भाव्यः क्षुद्रको भविता ततः ॥
 क्षुद्रकोऽक्षुलिको भाव्यः क्षुलिकात्सुरथः स्मृतः । सुमित्रः सुरथस्यापि अन्यश्च भविता नृपः ॥
 एत ऐक्ष्वाकवाः प्रोक्ता भवितारः कलौ युगे । बृहद्वलान्वये जाता भवितारः कलौ युगे ॥
 शूराश्च कृतविद्याश्च सत्यसंधा जितेन्द्रियाः ॥ २९१
 अत्रानुवंशश्लोकोऽयं भविष्यज्ञैरुदाहृतः । इक्ष्वाकूणामयं वंशः सुमित्रान्तो भविष्यति ॥ २९२
 सुमित्रं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येतन्मानवं क्षत्रमैलं च समुदाहृतम् ॥ २९३
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मार्गधेयान्बृहद्रथान् । जरासंधस्य ये वंशे सहदेवान्वये नृपाः ॥ २९४
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्याश्च तथा पुनः । प्राधान्यतः प्रवक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ २९५
 सङ्ग्रामे भारते तस्मिन्सहदेवो निपातितः । सोमाधिस्तस्य तनयो राजर्षिः स गिरिव्रजे ॥ २९६
 पञ्चाशतं तथाऽपौ च समा राज्यमकारयत् । श्रुतं श्रवाश्चतुःषष्टिसमास्तस्य सुतोऽभवत् ॥
 अयुतायुस्तु पँड्विंशं राज्यं वर्षाण्यकारयत् । समाः शतं निरामित्रो महीं भुक्त्वा दिवं गतः ॥
 पञ्चाशतं समाः षट् च सुकृत्तः प्राप्तवान्महीम् । त्रयोविंशं बृहत्कर्मा राज्यं वर्षाण्यकारयत् ॥
 सेनाजित्सांप्रतं चापि एता वै भोक्ष्यते सर्माः । श्रुतंजयस्तु वर्षाणि चत्वारिंशद्विष्यति ॥
 मर्हबलो महाबाहुर्महाबुद्धिपराक्रमः । पञ्चत्रिंशत् वर्षाणि महीं पालयिता नृपः ॥ ३०१
 अष्टपञ्चाशतं चाब्दान् राज्ये स्थास्यति वै शुचिः । अष्टाविंशत्समाः पूर्णाः क्षेमो राजा भविष्यति
 भुवतस्तु चतुःषष्टी राज्यं प्राप्स्यति वीर्यवान् । पञ्चवर्षाणि पूर्णानि धर्मनेत्रो भविष्यति ॥ ३०३
 भोक्ष्यते नृपतिश्चैव अष्टपञ्चाशतं समाः । अष्टत्रिंशत्समा राज्यं सुव्रतस्य भविष्यति ॥ ३०४
 [* चत्वारिंशदशाष्टौ च दृढसेनो भविष्यति । त्रयस्त्रिंशत् वर्षाणि सुमतिः प्राप्स्यते ततः ॥ ३०५
 द्वाविंशतिसमा राज्यं सुचलो भोक्ष्यते ततः] । चत्वारिंशत्समा राजा सुनेत्रो भोक्ष्यते ततः ॥

+ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो न विद्यते ख. ग पुस्तकयोः ।

तु १ क. घ. ड. 'तः पाण्डु । २ ख. घ. 'ता शक्यार्थे नाहु । ३ घ. 'कात्कुलि' । ४ घ. 'व्यः कुलि' । ५ क. 'धवं क्षेत्र' । ६ ग. घ. ड. 'गधा ये बृहद्रथाः । ज' । ७ क. 'त श्रुवाश्च । ८ ग. घ. ड. 'श्रवाः सप्त' । ९ ख. षट्त्रिंशं 'त्वा' । १० घ. 'सुक्षत्रः प्रा' । ११ ग. घ. 'सेनाजि' । १२ क. 'एतां वै भुज्यते । १३ घ. 'माः । शतं । १४ क. 'हाबाहुर्महाबुद्धिर्महाभीमय' । १५ ख. घ. षष्टि-रा' । १६ ख. ग. ड. 'क्षेमा' । १७ घ. ड. 'सुचालो ।

सत्यजित्पृथिवीराज्यं व्यशीतिं भोक्ष्यते समाः । प्राप्येमां वीरजिचापि पञ्चत्रिंशद्भविष्यति ॥
 अरिंजयस्तु वर्षाणि पञ्चाशत्प्राप्स्यते महीम् । द्वात्रिंशच्च नृपा ह्येते भवितारो बृहद्रथात् ॥ ३०८
 पूर्णं वर्षसहस्रं वै तेषां राज्यं भविष्यति । बृहद्रथेष्वतीतेषु वीतहोत्रेषु वर्तिषु ॥ ३०९
 मुनिकः स्वामिनं हत्वा पुत्रं समभिवेक्ष्यति । मिषतां क्षत्रियाणां हि प्रथोतो मुनिको बलात् ॥
 स वै प्रणतसामन्तो भविष्येऽनयवर्जितः । त्रयोविंशत्समा राजा भविता स नरोत्तमः ॥ ३११
 चतुर्विंशत्समा राजा पालको भविता ततः । विशाखयूपो भविता नृपः पञ्चाशतीं समाः ॥ ३१२
 एकत्रिंशत्समा राज्यमजकस्य भविष्यति । भविष्यति समा विंशत्तत्सुतो वर्तिवर्धनः ॥ ३१३
 अष्टत्रिंशच्छतं भाव्याः प्राद्योताः पञ्च ते सुताः । हेत्वा तेषां यशः कृत्स्नं शिशुनाको भविष्यति
 वाराणस्यां सुतस्तस्य संप्राप्स्यति गिरिव्रजम् । शिशुनाकस्य वर्षाणि चत्वारिंशद्भविष्यति ॥
 शकवर्णः सुतस्तस्य षट्त्रिंशच्च भविष्यति । ततस्तु विंशतिं राजा क्षेमवर्मा भविष्यति ॥ ३१६
 अजातशत्रुर्भविता पञ्चविंशत्समा नृपः । (* चत्वारिंशत्समा राज्यं क्षत्रौजाः प्राप्स्यते ततः ॥
 अष्टाविंशत्समा राजा विविशारो भविष्यति । पञ्चविंशत्समा राजा दर्शकस्तु भविष्यति ॥
 उदायी भविता यस्मात्त्रयस्त्रिंशत्समा नृपः । स वै पुरवरं राजा पृथिव्यां कुसुमाह्वयम् ॥
 गङ्गाया दक्षिणे कूले चतुर्थेऽब्दे करिष्यति ॥ ३१९
 द्वाचत्वारिंशत्समा भाव्यो राजा वै नन्दिवर्धनः । चत्वारिंशत्त्रयं चैव महानन्दी भविष्यति ॥
 इत्येते भवितारो वै शैशुनाका नृपा दश । शतानि त्रीणि वर्षाणि द्विषष्ट्यभ्यधिकानि तु ॥
 शैशुनाका भविष्यन्ति राजानः क्षत्रवान्धवाः । एतैः सार्धं भविष्यन्ति तावत्कालं नृपाः परे ॥
 ऐक्षकवाश्चतुर्विंशत्पाञ्चालाः पञ्चविंशतिः । कालकास्तु चतुर्विंशच्चतुर्विंशत्तु हैहयाः ॥ ३२३
 द्वात्रिंशद्वै कलिङ्गास्तु पञ्चविंशत्तथा शकाः । (+ कुरवश्चापि षट्त्रिंशदष्टाविंशतिर्मैथिलाः ॥
 शूरसेनास्त्रयोविंशद्वीतिहोत्राश्च विंशतिः । तुल्यकालं भविष्यन्ति सर्व एव महीक्षितः ॥) ३२५
 महानन्दिसुतश्चापि शूद्रायां कालसंवृतः । उत्पत्स्यते महापद्मः सर्वक्षत्रान्तरे नृपः ॥ ३२६
 ततः प्रमृति राजानो भविष्याः शूद्रयोनयः । एकराद स महापद्म एकच्छत्रो भविष्यति ॥ ३२७
 अष्टाविंशतिवर्षाणि पृथिवीं पालयिष्यति । सर्वक्षत्रैर्हरोद्धृत्य भाविनोऽर्थस्य वै बलात् ॥ ३२८
 सहस्रास्तत्सुता ह्यष्टौ समा द्वादश ते नृपाः । महापद्मस्य पर्याये भविष्यन्ति नृपाः क्रमात् ॥
 उद्धरिष्यति तान्सर्वान्कौटिल्यो वै द्विरष्टैभिः । भुक्त्वा महीं वर्षशतं नन्देन्दुः स भविष्यति ॥
 चन्द्रगुप्तं नृपं राज्ये कौटिल्यः स्थापयिष्यति । चतुर्विंशत्समा राजा चन्द्रगुप्तो भविष्यति ॥
 भविता भद्रसारस्तु पञ्चविंशत्समा नृपः । षड्विंशत्तु समा राजा अशोको भविता नृपः ॥ ३३२

* इत आरभ्य पञ्चविंशत्समा नृप इत्यन्तः पाठो ह. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'द्रथाः' । २ ग. घ. 'त्रेष्व' । ३ ग. ह. 'द्योतं मु' । ४ ग. ह. 'राज्य' । ५ घ. 'शतीः स' ।
 ६ ख. 'त्सुतः कीर्ति' । ७ क. ह. 'अष्टात्रि' । ८ ख. ग. ह. 'व्याः प्रद्यो' । ९ घ. 'हत्वा' । १० ग. घ. ह. 'स्य स-
 यास्य' । ११ ख. घ. ह. 'शतिरा' । १२ घ. 'त्रिंश' । १३ ख. घ. 'उदयी' । १४ क. 'ता तस्मा' । १५ घ. 'कोणे' ।
 १६ घ. 'ति' । १७ ख. ग. घ. 'त्रयश्चैव' । १८ ख. ग. घ. 'णि द्वाष' । १९ ख. ग. घ. 'शत्पद्मा' । २० क. 'षड्विंश' ।
 २१ ख. ग. घ. 'द्यशीति तु व' । २२ ख. 'र्वक्षेत्रहतोद्वेय' । २३ घ. 'त्रहतोद्वेय' । २४ घ. 'नोऽर्थान्महाबलान्' ।
 २५ ख. 'महाबलः' । २६ ग. 'नेन्द्रेन्द्रः' । घ. 'नन्देन्द्रः' । २७ ख. घ. 'षट्त्रिंश' ।

[अ०९९ श्लो० ३३३-३५४]

वायुपुराणम् ।

३८३

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

तस्य पुत्रः कुनालस्तु वर्षाण्यष्टौ भविष्यति । कुनालमूनुरष्टौ च भोक्ता वै बन्धुपालितः ॥
 बन्धुपालितदायादो दैशमानिन्द्रपालितः । भविता सप्त वर्षाणि देववर्मा नराधिपः ॥ ३३४
 राजा शतधरश्चाष्टौ तस्य पुत्रो भविष्यति । बृहदश्वश्च वर्षाणि सप्त वै भविता नृपः ॥ ३३५
 इत्येते नवै भूपा ये भोक्ष्यन्ति च वसुंधराम् । सप्तत्रिंशच्छतं पूर्णं तेभ्यः शुङ्गान्गमिष्यति ॥ ३३६
 पुष्पमित्रस्तु सेनानीरुद्धत्य वै बृहद्रथम् । कारयिष्यति वै राज्यं समाः षष्टिं सदैव तु ॥ ३३७
 पुष्पमित्रसुताश्चाष्टौ भविष्यन्ति समा नृपाः । भविता चापि तज्ज्येष्ठः सप्त वर्षाणि वै ततः ॥
 वसुमित्रः सुतो भाव्यो दश वर्षाणि पार्थिवः । ततोऽन्ध्रकः समा द्वे तु भविष्यति सुतश्च वै ॥
 भविष्यन्ति समास्तस्मात्तिस्र एव पुलिन्दकाः । राजा घोषसुतश्चापि वर्षाणि भविता त्रयः(?) ॥
 ततो वै विक्रमित्रस्तु समा राजा ततः पुनः । द्वात्रिंशद्भविता चापि समा भागवतो नृपः ॥
 भविष्यति सुतस्तस्य क्षेमभूमिः समा दश । दशैते तुङ्गराजानो भोक्ष्यन्तीमां वसुंधराम् ॥ ३४२
 शतं पूर्णं दश द्वे च तेभ्यः किं वा गमिष्यति । अपार्थिवसुदेवं तु बाल्याम्यसनिनं नृपम् ॥ ३४३
 देवभूमिस्ततोऽन्यश्च शृङ्गेणु भविता नृपः । भविष्यति समा राजा नवकण्ठायनस्तु सः ॥
 भूतिमित्रः सुतस्तस्य चतुर्विंशद्भविष्यति । भविता द्वादश समा तस्मान्नारायणो नृपः ॥ ३४५
 सुशर्मा तत्सुतश्चापि भविष्यति समा दश । चतु(त्वा)रस्तुङ्गकृत्यास्ते नृपाः कण्ठायना द्विजाः ॥
 भाव्याः प्रणतसामन्ताश्चत्वारिंशच्च पञ्च च । तेषां पर्यायकाले तु तुरन्धा तु भविष्यति ॥ ३४७
 कण्ठार्थेनमथोद्धृत्य सुशर्माणं प्रसह्य तम् । शुङ्गानां चापि यच्छिष्टं क्षपयित्वा बलं तदा ॥
 सिन्धुको ह्यन्ध्रजातीयः प्राप्स्यतीमां वसुंधराम् ॥ ३४८
 त्रयोविंशत्समा राजा सिन्धुको भविता त्वयि । अष्टौ भ्रातश्च वर्षाणि तस्मादश भविष्यति(?) ॥
 श्रीशतकर्णिर्भविता तस्य पुत्रस्तु वै महान् । पञ्चाशतं समाः षट्त्रिंशत् शतकर्णिर्भविष्यति * ॥
 आपादवद्धो दश वै तस्य पुत्रो भविष्यति । चतुर्विंशत् वर्षाणि षट् समा वै भविष्यति ॥ ३५१
 भविता नेमिकृष्णस्तु वर्षाणां पञ्चविंशतिम् । ततः संवत्सरं पूर्णं हालो राजा भविष्यति ॥
 पञ्चसप्तकराजानो भविष्यन्ति महाबलाः । भाव्यः पुत्रिकषेणस्तु समाः सोऽप्येकाविंशतिम् ॥
 सातकर्णिवर्षमेकं भविष्यति नराधिपः । + चकार सातकर्णिस्तु षण्मासान्वै नराधिपः ॥
 अष्टाविंशत् वर्षाणि शिवस्वामी भविष्यति ॥ ३५४

* इत उत्तरमेतदर्थमाधिकम्—‘आपीलवा द्वादश वै तस्य पुत्रो भविष्यति’ इति ख. ड. पुस्तकयोः । + एतदर्थं क. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. कुशलः । २ ख. ग. घ. ड. कुशलः । ३ ख. ग. दशमा । ४ ख. घ. ‘व मूर्त्या वै ये ।
 ड. व मूर्जा वै ये । ५ क. तेभ्यस्तु गौर्भविष्यति । ६ क. ख. भ्यः शुङ्गो गमि । ७ ग. ड. ‘पि सुज्येष्ठः । ८ ख. ग. घ. ड.
 ‘मित्रसु’ । ९ क. ‘तो ध्रुकः । घ. ‘तोऽन्ध्रकः । १० घ. ड. सुतोऽत्य वै । ११ ख. घ. ‘ते शृङ्गरा’ । १२ घ. ड. शै कं ।
 तु । १३ ख. ग. घ. ड. देवस्तु वा । १४ ख. घ. ‘स्तथोत्पाय शृ’ । ड. ‘स्तथोत्पाय शुङ्गे’ । १५ ख. तु ते रन्धा नु भं ।
 घ. ड. तुरन्धानुभं । १६ ख. ड. ‘यनानतो द्ध्र’ । १७ क. ख. ग. शृङ्गाणां । १८ क. क्षययि । १९ ख. घ. ड. ‘थ ।
 कृष्णो भ्रातस्य व’ । ग. ‘थ । त्वष्टो भ्रातस्य व’ । २० ग. घ. ड. ‘णि सोऽस्मा’ । २१ क. श्रीसात । २२ क. च सात ।
 २३ ग. घ. ड. ‘णि यदुमाविर्भवि’ । २४ ख. ग. ड. ‘शतिः । तं । २५ ख. ग. घ. ड. पुरिक’ । २६ ख. घ. ड.
 ‘शातिः । शात’ । २७ ग. घ. ड. ‘स्वामिर्भवि’ ।

राजा च गौतमीपुत्र एकविंशत्समा नृपु । एकोनविंशतिं राजा यज्ञश्रीः सातकर्ण्यथ ॥ ३५९
 षडेव भविता तस्माद्विजयस्तु समा नृपः । दण्डश्रीः सातकर्णी च तस्य पुत्रः समस्त्रयः(?) ॥
 पुलोवाऽपि समाः सप्त अन्येषां च भविष्यति । इत्येते वै नृपास्त्रिंशदन्ध्रा भोक्ष्यन्ति ये महीम्
 समाः शतानि चत्वारि पञ्च षड्वै तथैव च । अन्ध्राणां संस्थिताः पञ्च तेषां वंशाः समाः पुनः
 सप्तैव तु भविष्यन्ति दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्त गर्दभिनश्चापि ततोऽथ दश वै शकाः ॥
 यवनाष्टौ भविष्यन्ति तुषारास्तु चतुर्दश । त्रयोदश मैनण्डाश्च मौना ह्यष्टादशैव तु ॥ ३६०

अन्ध्रा भोक्ष्यन्ति वसुधां शते द्वे च शतं च वै* । शतानि त्रीण्यशीतिं च भोक्ष्यन्ति वसुधां शकाः
 अशीतिं चैव वर्षाणि भोक्तारो यवना महीम् । पञ्चवर्षशतानीह तुषाराणां मही स्मृता ॥ ३६२
 शतान्यर्धचतुर्थानि भवितारस्त्रयोदश । मरुण्डा वृषलैः सार्धं भाव्याऽन्या म्लेच्छजातयः ॥ ३६३
 शतानि त्रीणि भोक्ष्यन्ति म्लेच्छा एकादशैव तु । तच्छत्रेण च कालेन ततः कोलिकिला वृषाः
 ततः कोलिकिलेभ्यश्च विन्ध्यशक्तिर्भविष्यति । समाः पण्णवतिं ज्ञात्वा पृथिवीं च समेष्यति ॥

वृषान्वै दिशकांश्चापि भविष्यांश्च निबोधत । शेषस्य नागराजस्य पुत्रैः स्वरपुरंजयः ॥ ३६६
 भोगी भविष्यते राजा नृपो नागकुलोद्बुधैः । सदाचन्द्रस्तु चन्द्रांशो द्वितीयो नख्वांस्तथा ॥

धनधर्मा ततश्चापि चतुर्थो विंशजः स्मृतः । भूतिनन्दस्ततश्चापि वैदेशे तु भविष्यति ॥ ३६८
 + अङ्गानां नन्दनस्यान्ते मधुनन्दिर्भविष्यति । तस्य भ्राता यवीयांस्तु नाम्ना नन्दियशाः किल
 तस्यान्वये भविष्यन्ति राजानस्ते त्रयस्तु वै । दौहित्रः शिशुको नाम पुरिकायां नृपोऽभवत् ॥
 विन्ध्यशक्तिसुतश्चापि प्रवीरो नाम वीर्यवान् । भोक्ष्यन्ति च समाः पष्टिं पुरीं काञ्चनकां च वै
 यक्ष्यन्ति वाजपेयैश्च समासवरदक्षिणैः । तस्य पुत्रास्तु चत्वारो भविष्यन्ति नराधियाः ॥ ३७२
 विन्ध्यकानां कुलेऽतीते नृपा वै बाह्लिकास्त्रयः । सुप्रतीको नभिरस्तु समा भोक्ष्यति त्रिंशति(त)म्

शक्यमा नाम वै राजा माहिषीणां महीपतिः । × पुष्पमित्रा भविष्यन्ति पट्टमित्रास्त्रयोदश ॥ ३७४
 मेकलायां नृपाः सप्त भविष्यन्ति च सत्तमाः । कोमलायां तु राजानो भविष्यन्ति महाबलाः ॥

मेघा इति समाख्याता बुद्धिमन्तो नवैव तु । नैपथाः पार्थिवाः सर्वे भविष्यन्त्यामनुक्षयात् ॥
 नलवंशप्रसूतास्ते वीर्यवन्तो महाबलाः । मागधानां महावीर्यो विश्वस्फौर्निर्भविष्यति ॥ ३७९
 उत्साद्य पार्थिवान्सर्वान्सोऽन्यान्वर्णान्करिष्यति । कैवर्तान्पञ्चकांश्चैव पुलिन्दान्ब्राह्मणांस्तथा ।

* एतदनन्तरं ख. ग. घ. पुस्तकेष्वधिकः श्लोक उपलभ्यते स यथा 'सप्तषष्टि च वर्षाणि दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्तगर्दभिनश्चैव भोक्ष्यन्तीमां द्विसप्ततिः' इति । + एतदर्थं न. ग. पुस्तके । × एतदर्थं स्थाने पुत्रमित्रा भविष्यन्ति पण्मित्रास्त्रयोदशेति पाठो ड. पुस्तके ।

१ ख. ग. ड. 'शततो नृपः । ए' । घ. 'शततो नृपः । द' । २ ख. ग. ड. 'जा यजुः श्रीः । ३ ख. 'माश्रयः ।
 ४ ख. घ. ड. 'अन्यस्तेषां भ' । ५ ख. ग. घ. ड. 'मरुण्डाश्च । ६ ड. वै । सप्तषष्टिशतानीह भो' । ७ ख. ग. घ. 'क्ष्यन्ते व'
 ८ घ. 'शीतिर्द्वे च व' । ९ ग. 'श मुरु' । ड. 'श पुरु' । १० ख. ग. घ. 'क्ष्यन्ते म्ले' । ११ ख. ग. घ. 'नृपान् ।
 १२ ख. वै देशि' । १३ ख. घ. 'त्रः पर' । १४ घ. 'यति ततो नृ' । १५ ख. 'हः । पुत्रश्चन्द्र' । १६ घ. 'पि वरे'
 स तु । १७ ख. घ. ड. 'ति । शुङ्गानां नकुलस्या' । १८ ख. ग. घ. 'यक्ष्यन्ते । १९ ग. घ. ड. 'शतीः । श' । २०
 ग. घ. ड. 'महिषीणां । २१ ख. 'न्तिपुटमि' । २२ घ. 'पट्टमि' । २३ ख. ग. घ. ड. 'व्यन्तीति संततिः । की' । २४
 ड. 'मेधातिथि' । २५ ग. घ. 'स्फाणिर्भ' ।

[अ०९९श्लो०३७९-४०४]

वायुपुराणम् ।

३८५

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

स्थापयिष्यन्ति राजानो नानादेशेषु तेजसा । विश्वस्फाणिर्महासत्त्वो युद्धे विष्णुसप्तो बली ॥
 विश्वस्फानिर्नरपतिः क्लीवाकृतिरिवोच्यते । उत्सादयित्वा क्षत्रं तु क्षत्रमन्यत्करिष्यति ॥ ३८०
 *देवान्पितॄंश्च विप्रांश्च तर्पयित्वा सकृत्पुनः । जाह्नवीतीरमासाद्य शरीरं यस्यते बली ॥ ३८१
 संन्यस्य स्वशरीरं तु शक्रलोकं गमिष्यति । नवनाकास्तु भोक्ष्यन्ति पुरीं चम्पावतीं नृपाः ॥
 मथुरां च पुरीं रम्यां नागा भोक्ष्यन्ति सप्त वै । अनुगङ्गं प्रयागं च साकेतु मगधास्तथा ॥
 एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ते गुप्तवंशजाः ॥ ३८३
 निषधान्यदुकांश्चैव शैशीताम्कालतोपकान् । एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ति मणिधान्यजाः ॥ ३८४
 कोशलांश्चान्ध्रपौद्वांश्च ताम्रलिप्तान्ससागरान् । चम्पां चैव पुरीं रम्यां भोक्ष्यन्ति देवरक्षिताम् ॥
 कलिङ्गा महिषाश्चैव महेन्द्रनिलयाश्च ये । एताञ्जनपदान्सर्वान्पालयिष्यति वै गुहः ॥ ३८६
 स्त्रीरांप्रं भक्ष्यकांश्चैव भोक्ष्यते कनकाह्वयः । तुर्यकालं भविष्यन्ति सर्वे ह्येते महीक्षितः ॥ ३८७
 अल्पप्रसादा ह्यनृता महाक्रोधा ह्यधार्मिकाः । भविष्यन्तीह यवना धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ३८८
 नैव मूर्धाभिषिक्तास्ते भविष्यन्ति नराधिपाः । युगदोषवुराचारा भविष्यन्ति नृपास्तु ते ॥ ३८९
 स्त्रीणां बालवधेनैव हत्वा चैव परस्परम् । भोक्ष्यन्ति कलिशेषे तु वसुधां पार्थिवास्तथा ॥ ३९०
 उदितोदितवंशोस्ते उदितास्तमितास्तथा । भविष्यन्तीह पर्याये कालेन पृथिवीक्षितः ॥ ३९१
 विहीनास्तु भविष्यन्ति धर्मतः कामतोऽर्थतः । तैर्धामिश्रा जनपदा म्लेच्छाचाराश्च सर्वशः ॥
 विपर्ययेण वर्तन्ते नाशयिष्यन्ति वै प्रजाः । लुब्धानृतेरताश्चैव भवितारस्तदा नृपाः ॥ ३९३
 तेषां व्यतीते पर्याये बहुस्त्रीके युगे तदा । लवाल्लभं भ्रश्यमाना आयूरूपबलश्रुतैः ॥ ३९४
 तथा गतास्तु वै काष्ठां प्रजासु जगतीश्वराः । राजानः संप्रणयन्ति कालेनोपहृतास्तदा ॥ ३९५
 कल्किर्नोपहृताः सर्वे म्लेच्छा यास्यन्ति सर्वशः । अधार्मिकाश्च तेऽत्यर्थं पाषण्डाश्चैव सर्वशः ॥
 प्रनष्टे नृपशब्दे च संध्याश्लिष्टे कलौ युगे । किञ्चिच्छिष्टाः प्रजास्ता वै धर्मे नष्टेऽपरिग्रहाः ॥
 असाधनीं हतांस्वाश्च व्याधिशोकेन पीडिताः । अनावृष्टिहताश्चैव परस्परवधेन च ॥ ४०८
 अर्नाथा हि परित्रस्ता वार्तामुत्सृज्य दुःखिताः । त्यक्त्वा पुराणि ग्रामांश्च भविष्यन्ति वनौकसः
 एवं नृपेषु नष्टेषु प्रजास्त्यक्त्वा गृहाणि तु । नष्टे स्नेहे दुरापन्ना भ्रष्टस्नेहाः सुहृज्जनाः ॥ ४००
 वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः । सरित्पर्वतसेविन्यो भविष्यन्ति प्रजास्तदा ॥ ४०१
 सरितः सागरानूपान्सेवन्ते पर्वतानि च । अङ्गान्कलिङ्गान्वङ्गांश्च काश्मीरान्काशिकोशलान् ॥
 ऋषिकान्तगिरिद्रोणीः संश्रयिष्यन्ति मानवाः । कृत्स्नं हिमवतः पृष्ठं कूलं च लवणाम्भसः ॥
 अरण्यान्यभिपत्स्यन्ति आर्या म्लेच्छजनैः सह । मृगैर्मनैर्विहङ्गैश्च श्वापदैस्तैश्चुभिस्तथा ॥
 + मधुशाकफलैर्मूलेर्वर्तयिष्यन्ति मानवाः ॥

४०४

* इतः प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति ग. पुस्तके । + इतः प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ड. ते जनाः । वि० । २ ख. रिहोच्य० । ३ घ. 'र' न्यसते । ४ ख. ग. घ. ड. 'गङ्गाप्र' । ५ घ. 'केतं म' । ६ ख. घ. ड. जाः । नैष० । ७ ख. घ. ड. 'क्ष्यन्ते म' । ८ घ. 'न्ध्र पाण्ड्याश्च' । ९ घ. ड. 'क्ष्यन्ते देवरक्षिताः' । १० ख. ग. ड. 'राज्यं भोक्ष्य' । ११ क. घ. 'णां बल' । १२ ख. घ. ड. 'शास्तु उ' । १३ घ. 'तव चक्षै' । १४ ख. 'किना व्याहृताः' । ग. घ. ड. 'किना व्याह' । १५ ख. ग. घ. ड. 'ध्याशिष्टे' । १६ ख. घ. 'नाहृत' । १७ क. हताश्वासा व्या० । १८ ख. 'नाचारप्रतित्र' । ग. ड. 'नाधारप्रतित्र' । घ. 'नाधाराप' । १९ ख. 'ज्ञान्वङ्गान्कलिङ्गांश्च का' । २० ड. 'स्तक्षुभि' ।

चीरं पर्णं च विविधं वल्कलान्यजिनानि च । स्वयं कृत्वा विवत्स्यन्ति यथामुनिर्जनास्तथा ॥
 बीजान्नानि तथा निस्त्रेष्वीहन्तः काष्ठशङ्कुभिः । अजैडकं खरोष्ट्रं च पालयिष्यन्ति यत्नतः ॥
 नदीर्वत्स्यन्ति तोयार्थं कूलमाश्रित्य मानवाः । पार्थिवान्वयवहारेण विबाधन्तः परस्परम् ॥ ४०७
 वैद्वपत्याः प्रजाहीनाः शौचाचारविर्वजिताः । एवं भविष्यन्ति नरास्तदाऽधर्मे व्यवस्थिताः ॥
 हीनार्द्धीनास्तथा धर्मान्प्रजा समनुवर्तते । आयुस्तदा त्रयोविंशं न कश्चिदतिवर्तते ॥ ४०९
 दुर्बला विषयग्लाना जरया संपरिप्लुताः । पत्रमूलफलाहाराश्चीरकृष्णाजिनाम्बराः ॥ ४१०
 वृत्त्यर्थमभिलिप्सन्तश्चरिष्यन्ति वसुंधराम् । एतत्कालमनुप्राप्ताः प्रजाः कलियुगान्तके ॥ ४११
 क्षीणे कलियुगे तस्मिन्दिव्ये वर्षसहस्रके । निःशेषास्तु भविष्यन्ति सार्धं कलियुगेन तु ॥
 ससंध्यांशे तु निःशेषे कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४१२
 यदा चन्द्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्यवृहस्पती । एकरात्रे भविष्यन्ति तदा कृतयुगं भवेत् ॥ ४१३
 एष वंशक्रमः कृत्स्नं कीर्तितो वो यथाक्रमम् । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये ॥ ४१४
 महादेवाभिषेकात्तु जन्म यावत्परिक्षितः । एतद्वर्षसहस्रं तु ज्ञेयं पञ्चाशदुत्तरम् ॥ ४१५
 प्रमाणं वै तर्था चोक्तं महाप्रधान्तरं च यत् । अन्तरं तच्छतान्यष्टौ पदेर्विश्वं समाः स्मृताः ॥
 एतत्कालान्तरं भाव्या अन्धान्ता ये प्रकीर्तिताः । भविष्यैस्तत्र संख्याताः पुराणज्ञैः श्रुतपिभिः
 * सप्तर्षयस्तदा प्राहुः प्रतीपे राज्ञि वै शतम् । सप्तविंशैः शतैर्भाव्या अन्धानां ते त्वया पुनः ॥
 सप्तविंशतिपर्यन्ते कृत्स्ने नक्षत्रमण्डले । सप्तर्षयस्तु तिष्ठन्ति पर्यायेण शतं शतम् ॥
 सप्तर्षीणां युगं ह्येतद्विव्यया संख्यया स्मृतम् ॥ ४१९
 सा सा दिव्या स्मृता पट्टिर्दिव्याद्वाञ्चैव सप्तभिः । तेभ्यः प्रवर्तते कालो दिव्यः सप्तर्षिभिस्तु तैः
 सप्तर्षीणां तु ये पूर्वा हृदयन्ते उत्तरादिशि । ततो मध्येन च क्षेत्रं दृश्यते यत्समं दिवि ॥ ४२१
 तेन सप्तर्षयो युक्ता ज्ञेया व्योम्नि शतं समाः । नक्षत्राणामृषीणां च योगस्यैतन्निर्दर्शनम् ॥ ४२२
 सप्तर्षयो मघायुक्ताः काले पारिक्षिते शतम् । अन्धांशे सचतुर्विंशे भविष्यन्ति मते मम ॥ ४२३
 इमास्तदा तु प्रकृतिर्व्यापत्स्यन्ति प्रजा भृशम् । अनृतोपहताः सर्वा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ४२४
 श्रौतस्मार्ते प्रशिथिले धर्मे वर्णाश्रमे तदा । संकरं दुर्बलात्मानः प्रतिपत्स्यन्ति मोहिताः ॥ ४२५
 संसक्ताश्च भविष्यन्ति शूद्राः सार्धं द्विजातिभिः । ब्राह्मणाः शूद्रयष्टारः शूद्रा वै मन्त्रयोनयः ॥
 उपस्थास्यन्ति तान्विप्रास्तदा वै वृत्तिलिप्सवः । लैवं लवं श्रयमानाः प्रजाः सर्वाः क्रमेण तु ॥
 क्षयमेव गमिष्यन्ति क्षीणशेषा युगक्षये । यस्मिन्कृष्णो दिवं यातस्तस्मिन्नेव तदा दिने ॥ ४२८
 प्रतिप्लवः कलियुगस्तस्य संख्यां निबोधत । सहस्राणां शतानीह त्रीणि मानुषसंख्यया ॥
 पट्टिं चैव सहस्राणि वर्षाणामुच्यते कलिः ॥ ४२९

* इतः प्रभृति पर्यायेण शतं शतमित्यन्तग्रन्थो ग. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. ग. ड. 'जनैस्त' । २ क. 'मेस्वीह' । ३ ग. 'वत्स्यन्ति' । ४ ख. 'विवोध' । ५ क. 'बहुमन्याः प्र' ।
 घ. ड. 'बहुप' । ६ ख. ग. घ. 'नानही' । ७ ग. घ. ड. 'विशान् क' । ८ ग. ड. 'हसिके' । ९ ग. घ. ड. 'शेषं कृ' ।
 १० ख. 'राशौ म' । ११ ख. घ. ड. 'था वक्तुं म' । १२ घ. 'पट्टविंश' । १३ ग. घ. ड. 'न्तायाः प्र' । १४ घ. 'ख्यात' ।
 पु' । १५ घ. 'तेऽन्वयाः शुभाः । स' । १६ ख. घ. ड. 'शताच्छम्' । १७ घ. 'ध्ये च नक्षत्रं' । १८ ख. घ. ड. 'अन्धान्ते' ।
 स' । १९ ख. 'दा । सततं दु' । २० घ. 'वै ब्रह्मयो' । २१ ख. ग. घ. ड. 'लवाल्लवं' ।

[अ०९९ श्लो० ४३०-४९७]

वायुपुराणम् ।

३८७

१ (तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

दिव्यं वर्षसहस्रं तु तत्संध्यां प्रकीर्तितम् । निःशेषे च तदा तस्मिन्कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४३०
 ऐल इक्ष्वाकुवंशश्च सह भेदैः प्रकीर्तितौ । इक्ष्वाकोस्तु स्मृतः क्षत्रः सुमित्रान्तं विवस्वतः ॥ ४३१
 ऐलं क्षत्रं क्षेमकान्तं सोमवंशविदो विदुः । एते विवस्वतः पुत्राः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ४३२
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्वये स्मृताः ॥ ४३३
 युगे युगे महात्मानः समतीताः सहस्रशः । बहुत्वान्नामधेयानां परिसंख्या कुले कुले ॥ ४३४
 पुनरुक्तबहुत्वाच्च न मया परिकीर्तिताः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्निमिवंशः समाप्यते ॥ ४३५
 एतस्यां तु युगाख्यायां यतः क्षत्रं प्रपत्स्यते । तथा हि कथयिष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ४३६
 देवापिः पौरवो राजा इक्ष्वाकोश्चैव यो मतः । महायोगबलोपेतः कलाप्रग्राममास्थितः ॥ ४३७
 सुवर्चाः सोमपुत्रस्तु इक्ष्वाकोस्तु भविष्यति । एतौ क्षत्रप्रणेतारौ चतुर्विंशे चतुर्युगे ॥ ४३८
 नै च विंशे युगे सोमवंशस्याऽऽदिर्भविष्यति । देवापिरसपत्नस्तु ऐलादिर्भविता नृपः ॥ ४३९
 सैत्रप्रवर्तकौ ह्येतौ भविष्येते चतुर्युगे । एवं सर्वत्र विज्ञेयं संतानार्थं तु लक्षणम् ॥ ४४०
 क्षीणे कलियुगे तस्मिन्भविष्ये तु कृते युगे । सप्तर्षिभिस्तु तैः सार्धमाद्ये त्रेतायुगे पुनः ॥ ४४१
 गोत्राणां क्षत्रियाणां च भविष्येते प्रवर्तकौ । द्वापरांशे न तिष्ठन्ति क्षत्रिया ऋषिभिः सह ॥ ४४२
 काले कृतयुगे चैव क्षीणे त्रेतायुगे पुनः । बीजार्थं ते भविष्यन्ति ब्रह्मक्षत्रस्य वै पुनः ॥ ४४३
 एवमेव तु सर्वेषु तिष्ठन्तीहान्तरेषु वै । सप्तर्षयो नृपैः सार्धं संतानार्थं युगे युगे ॥ ४४४
 क्षत्रस्यैव समुच्छेदः संबन्धो वै द्विजैः स्मृतः । मन्वन्तराणां सप्तानां संतानाश्च सुताश्च ते ॥ ४४५
 परम्परा युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा प्रवृत्तिस्तेषां वै प्रवृत्तानां तथा क्षयः ॥ ४४६
 सप्तर्षयो विदुस्तेषां दीर्घायुष्वाक्षयास्तु ते(?) । एतेन क्रमयोगेण ऐलेक्ष्वाकन्वया द्विजाः ॥ ४४७
 उत्पद्यमानास्त्रेतायां क्षीयमाणे कलौ पुनः । अनुयान्ति युगाख्यां तु यावन्मन्वन्तरक्षयः ॥ ४४८
 जामदग्न्येन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । कृते वंशकुलाः सर्वाः क्षत्रियैर्वसुधाधिपैः ॥
 द्विवंशकर्णेश्चैव कीर्तयिष्ये निबोधत ॥ ४४९
 ऐलस्येक्ष्वाकुनन्दस्य प्रकृतिः परिवर्तते । राजानः श्रेणिवद्धास्तु तथाऽन्ये क्षत्रिया नृपाः ॥ ४५०
 ऐलवंशस्य ये ख्यातास्तथैवैक्ष्वाकवा नृपाः । तेषामेकशतं पूर्णं कुलानामभिषेकिणाम् ॥ ४५१
 तावदेव तु भोजानां विस्तरः द्विगुणः स्मृतः । भजते त्रिशकं क्षत्रं चतुर्था तद्यथादिशम् ॥ ४५२
 तेष्वतीताः समाना ये ब्रुवतस्तान्निबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां शतं नागाः शतं हयाः ॥
 धृत(धार्तु)रौष्ट्राश्चैकतशमशीतिर्जनमेजयाः । शतं च ब्रह्मदत्तानां शीरिणां वीरिणां शतम् ॥ ४५३
 ततः शतं तु पौलानां श्वेतकाशकुंशादयः । ततोऽवरे सहस्रं वै येऽतीताः शतविन्दवः ॥ ४५४
 ईजिरे चाश्वमेधैस्ते सर्वे नियुतदक्षिणैः । एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ४५५
 मनोवैवस्वतस्यास्मिन्वर्तमानेऽन्तरे तु ये । तेषां निबोधतोत्पन्ना लोके संततयः स्मृताः ॥ ४५७

१ क. दिव्ये । २ ख. घ. 'संध्या सा हि कीर्त्यते । निः' । ३ क. 'रुक्ता व' । ४ क. एवाऽऽयान्तु यु' ।
 ५ ख. ग. ड. नववि' । ६ ख. ग. घ. ड. सोऽथवं' । ७ ख. ग. घ. ड. 'पित्रयसपत्न्यस्तु । ८ ख. ग. घ. ड. 'तानश्च
 श्रुतश्च ते । ९ ख. ग. घ. ड. दीर्घपुष्वाक्षयन्तु ते' । १० ड. युगे । ११ ख. घ. ड. 'रणश्चै' । १२ ख. ग. ड. 'धैवे-
 क्षाकवो नृ' । १३ क. 'धतः । श' । १४ ग. ड. 'राष्ट्रश्चै' । १५ क. 'तं पुलोमानां । १६ घ. तु पैल' । १७ ड.
 'कुशोदयाः । त । १८ घ. शुभाः ।

३८८

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् । [अ० १९-१०० श्लो० ४५८-४६४। १३]

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

न शक्यं विस्तरं तेषां संतानानां परम्परा । तत्पूर्वापरयोगेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ४५८
 अष्टाविंशद्युगाख्यास्तु गता वैवस्वतेऽन्तरे । एता राजर्षिभिः सार्धं शिष्टा यास्तौ निबोधत ॥
 चत्वारिंशच्च ये चैव भविष्याः सह राजाभिः । युगाख्यानां विशिष्टास्तु ततो वैवस्वतक्षये ॥ ४५९
 एतद्दः कथितं सर्वं समासव्यासयोगतः । पुनरुक्तं बहुत्वाच्च न शक्यं तु युगैः सह ॥ ४६०
 एते ययातिपुत्राणां पञ्चविंशा विशां हिताः । कीर्तिता ह्यमिता ये ये लोकान्वै धारयन्त्युत ॥ ४६१
 लभते च धरान्पञ्च दुर्लभानिह लौकिकान् । आयुः कीर्ति धनं पुत्रान्स्वर्गं चाऽऽनन्त्यमश्नुते ॥
 धारणाच्छ्रवणाच्चैव ते लोकाम्धारयन्त्युत । इत्येष वो मया पादस्तृतीयः कथितो द्विजाः ॥
 विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च किं भूयो वर्तयाम्यहम् ॥ ४६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते तुर्वस्वादिवंशवर्णनं नाम नवमवर्तितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९५१४

इत्युपोद्धातपादस्तृतीयः ।

अथ उपसंहार पादः ।

अथ शततमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरनिसर्गवर्णनम् ।

श्रुत्वा पादं तृतीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । ततश्चतुर्थं पप्रच्छुः पादं वै ऋषिसत्तमाः ॥ १

ऋषय ऊचुः—

पादः क्रान्तस्तृतीयोऽयमनुषङ्गेण यस्त्वया । चतुर्थं विस्तरात्पादं संहारं परिकीर्तय ॥ २

मन्वन्तराणि सर्वाणि पूर्वाण्येवापरैः सह । सप्तर्षीणामथैतेषां सांप्रतस्यान्तरे मनोः ॥ ३

विस्तरावयवं चैव निसर्गस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च सर्वमेव ब्रवीहि मे ॥ ४

सूत उवाच—

भवतां कथयिष्यामि सर्वमेतद्यथातथम् । पादं त्विमं ससंहारं चतुर्थं मुनिसत्तमाः ॥ ५

मनोवैवस्वतस्येमं सांप्रतस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं गृणुत द्विजाः ॥ ६

मन्वन्तराणां संक्षेपं भविष्यैः सह सप्तभिः । प्रलयं चैव लोकानां ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ७

एतान्युक्तानि वै सम्यक्सप्तसप्तसु वै मया । मन्वन्तराणि संक्षेपाच्छृणुतानागतानि मे ॥ ८

सावर्णस्य प्रवक्ष्यामि मनोवैवस्वतस्य ह । भविष्यस्य भविष्यन्ति समासोत्तन्निबोधत ॥ ९

अनागतश्च सप्तैव स्मृतास्त्विह महर्षयः । कौशिको गालवश्चैव जामदग्न्यश्च भार्गवः ॥ १०

द्वैपायनो वसिष्ठश्च कृपः शारद्वतस्तथा । आत्रेयो दीप्तिमान्श्चैव ऋष्यशृङ्गस्तु काश्यपः ॥ ११

भारद्वाजस्तथा द्रोणिरश्वत्थामा महायशाः । एते सप्त महात्मानो भविष्याः परमर्षयः ॥ १२

सुतपाश्चाभिमाभाश्च सुखाश्चैव गणास्त्रयः । तेषां गणास्तु देवानामेकैको विंशकः स्मृतः ॥ १३

१ ख. ग. घ. ङ. 'तानस्य परस्परम् । तं । २ ख. ग. ङ. एते रा° । ३ ङ. 'स्तान्निवो° । ४ क. ग. विष्या
 स° । ५ ख. घ. ङ. 'स्वते क्ष° । ६ ख. ग. घ. ङ. 'रुक्त्व° । ७ क. घ. ङ. 'तिश्चामितता ये । ८ क. वरेण्यं
 च । ९ ख. ग. घ. 'व पञ्च वंशस्य धीमतः । इ° । १० ख. 'म् । सूत उवाच । श्रु° । ११ ङ. 'मं मुस° । १२ ख. ग. घ.
 ङ. 'क्षेपो म° । १३ ख. घ. ङ. 'व्यन्तु स° । १४ क. सां 'सात्तु निवो° ।

[अ० १००-श्लो० १४-३७]

वायुपुराणम् ।

३८२

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

नामस्तु प्रवक्ष्यामि निबोधध्वं समाहिताः । रितस्तपश्च शुक्रश्च धृतिर्ज्योतिष्प्रभाकरौ ॥ १४
प्रभासो भासकृद्धर्मस्तेजोरेरिश्मिर्ऋतुर्विराट् । अविष्मान्द्योतनो भानुर्यशः कीर्तिर्वुधो धृतिः ॥
विंशतिः सुतपा ह्येते नामभिः परिकीर्तिताः ॥ १५

*प्रभुर्विभुर्विभासश्च जेता हन्ताऽरिहा रितुः । सुमतिः प्रमतिर्दीप्तिः समाख्यातो महो महान् ॥
देहो मुनिर्नयो ज्येष्ठः समः सत्यश्च विश्रुतः । इत्येते ह्यमिताभास्तु विंशतिः परिकीर्तिताः ॥ १७

दमोऽदातो विदः सोमो वित्तवैद्यो यमो निधिः । होमं हव्यं हुतं दानं देयं दाता तपः शमः ॥

ध्रुवं स्थानं विधानं च निर्यमश्चेति विंशतिः । मुख्या ह्येते समाख्याताः सावर्णेः प्रथमेऽन्तरे ॥

मारीचस्यैव ते पुत्राः कश्यपस्य महात्मनः । सांप्रतस्य भविष्यन्ति सावर्णस्यान्तरे मनोः ॥ २०

तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु बलिर्वैरोचनः पुरा । वीरवांश्चावरीयांश्च निर्मोहः सत्यवांश्चकृती ॥ २१

चरिष्णुराज्यो विष्णुश्च वाचः सुमतिरेव च । सावर्णस्य मनोः पुत्रा भविष्यन्ति नवैव तु ॥ २२

नव चान्येषु वक्ष्यामि सावर्णेश्वान्तरेषु वै । सावर्णमनवश्चान्ये भविष्यां ब्रह्मणः सुताः ॥ २३

मेरुसावर्णिनस्ते वै हृष्टा ये दिव्यदृष्टिभिः । दक्षस्य ते हि दौहित्राः प्रियाया दुहितुः सुताः ॥

महता तपसा युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥ २५

महर्लोकगताऽऽर्ह्ये भविष्या मेरुमाश्रिताः । महाभावास्तु ते पूर्वं जज्ञिरे चाक्षुषेऽन्तरे ॥ २६

ऋषय ऊचुः—

दक्षेण जनिताः पुत्राः कन्यायामात्मनः कथम् । भवेन ब्रह्मणा चैव धर्मेण च महात्मनः ॥ २७

सूत उवाच—

अतो भविष्यान्वक्ष्यामि सावर्णमनवस्तु ये । तेषां जन्म प्रभावं च नमस्कृत्य प्रचेतसे ॥ २८

वैवस्वते ह्युपस्पृष्टे किञ्चिच्छिष्टे च चाक्षुषे । जज्ञिरे मनवस्ते हि भविष्यानागतान्तरे ॥ २९

प्राचेतसस्य दक्षस्य दौहित्रा मनवस्तु ये । सावर्णा नामतः पञ्च चत्वारः परमर्षिजाः ॥ ३०

संज्ञापुत्रस्तु सावर्ण एको वैवस्वतस्तथा । ज्येष्ठः संज्ञासुतो नाम मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३१

वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते समुत्पत्तिस्तयोः शुभा । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ३२

त्रेदे श्रुतौ पुराणे च सर्वे ते प्रभविष्णवः । प्रजानां पतयः सर्वे भूतानां पतयः स्थिताः ॥ ३३

तरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा संपर्वता । पूर्णं युगसहस्रं वै परिपाल्या नरेश्वरैः ॥ ३४

प्रजाभिस्तपसा चैव विस्तरं तेषु वक्ष्यते । चतुर्दशैव ते ज्ञेयाः सर्गाः स्वायंभुवादयः ॥ ३५

मन्वन्तराधिकारेषु वर्तन्तेऽत्र सकृत्सकृत् । विनिवृत्ताधिकारास्ते महर्लोकं समाश्रिताः ॥ ३६

समतीतास्तु ये तेषामष्टौ षष्ठास्तथाऽपरे । पूर्वेषु सांप्रतश्चायं शान्तिर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३७

* इतः प्रभृति श्लोकद्वयं न विद्यते घ. पुस्तके । + अत्र संधिरार्षः ।

१ ख. घ. ड. 'करः । प्र' । २ ख. ग. घ. ड. 'रश्मिः कृत' । ३ ख दाहो । ४ ख. घ. ड. 'तारितः सो' ।
५ ग. घ. ड. 'वित्तं वैद्यो य' । ६ ख. ग. घ. 'यमाश्चे' । ७ ग. ड. 'तिः । मुखा ह्ये' । ८ घ. ड. 'त्राः काश्य' । ९ ख.
घ. ड. 'श्वर्वावरीयांश्च' । १० ख. घ. ड. 'वान्कृतिः । च' । ११ ख. ड. 'ज्यो वृष्ण' । १२ ख. घ. ड. 'र्णेष्वन्त' ।
१३ क. घ. 'ष्या ब्राह्म' । १४ ख. ड. 'मेरुः सां' । १५ ख. घ. ड. 'वृत्तां भ' । १६ क. 'वातु ते । १७ क. 'क्षणश्चैव ।
१८ ख. घ. ड. 'सहृत्वा प्र' । १९ ख. घ. ड. 'प्रोक्ता स' । २० ख. भूताना । २१ ख. ग. घ. ड. 'पतना । पू । २२ क.
न्ते च स' ।

ये शिष्टास्तान्प्रवक्ष्यामि सह देवर्षिदानवैः । सह प्रजानिसर्गेण सर्वास्त्वनागतान्द्विजान् ॥ ३८
 वैवस्वतनिसर्गेण तेषां ज्ञेयस्तु विस्तरः । अन्यूना नातिरिक्तास्ते यस्मात्सर्वे विवस्वतः ॥ ३९
 पुनरुक्ता बहुत्वार्त्तं न वक्ष्ये तेषु विस्तरम् । मन्वन्तरेषु भाव्येषु भूतेष्वपि तथैव च ॥ ४०
 कुले कुले निसर्गास्तु तस्माद्भूयो विभागशः । तेषामेव हि सिद्ध्यर्थं विस्तरेण क्रमेण च ॥ ४१
 दक्षस्य कन्या धर्मिष्ठा सुव्रता नाम विश्रुता । सर्वकन्यार्वशिष्टा तु श्रेष्ठा धर्मपरा सुता ॥
 गृहीत्वा तां पिता कन्यां जगाम ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ ४२
 वैराजस्तमुपासीनं धर्मेण च भवेन च । भवधर्मसमीपस्थं दक्षं ब्रह्माऽभ्यभाषत ॥ ४३
 दक्ष कन्या तवेयं वै जनयिष्यति सुव्रतं । चतुरो वै मनूनुत्रांश्चातुर्वर्ण्यकराञ्जुमान् ॥ ४४
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा दक्षो धर्मो भवस्तदा । तां कन्यां मनसा जग्मुस्त्रयस्ते ब्रह्मणा सह ॥ ४५
 सत्याभिधायिनां तेषां सद्यः कन्या व्यजायत । सदृशानुरूपांस्तेषां चतुरो वै कुमारकान् ॥
 संसिद्धाः कार्यकरणे संभूतास्ते श्रियाऽन्विताः । उपभोगसमर्थैश्च सद्योजातैः शरीरकैः ॥ ४७
 ते दृष्ट्वा तान्स्वयं बुद्ध्वा ब्रह्म व्याहारिणस्तदा । संरब्धा वै व्यकर्षन्त मम पुत्रो ममेत्युत ॥ ४८
 अभिधानान्मनोत्पन्नानूचुर्वै ते परस्परम् । यो यस्य वपुषा तुल्यो भजतां स तु तं सुतम् ॥
 यस्य यः सदृशश्चापि रूपे वीर्ये च नामतः । तं गृह्णातु सुभद्रं वो वर्णतो यस्य यः समः ॥ ५०
 भुवं रूपं पितुः पुत्रः सोऽनुरुध्यति सर्वदा । तस्मादात्मसमः पुत्रः पितुर्मातुश्च वीर्यतः ॥ ५१
 एवं ते समयं कृत्वा सवर्णा जग्मुः सुतान् । * यस्मात्सवर्णास्तेषां वै ब्रह्मादीनां कुमारकाः ॥
 सवर्णा मनवस्तस्मात्सवर्णत्वं हि ते यतः । मननान्माननैर्नाचैव तस्मात्ते मनवः स्मृताः ॥ ५३
 चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वतस्य ह । रुचेः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नामाभवत्सुतः ॥ ५४
 भूत्यामुत्पादितो यस्तु भौत्यो नौपाभवत्सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे राजा द्वौ मनू तु विवस्वतः ॥
 वैवस्वतो मर्तुर्यश्च सावर्णो यश्च विश्रुतः । ज्येष्ठः संज्ञासुतो विद्वान्मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ५६
 सवर्णायाः सुतश्चान्यः स्मृतो वैवस्वतो मनुः । सवर्णा मनवो ये च चत्वारस्तु महर्षिजाः ॥
 तपसा संभृतात्मानः स्वेषु मन्वन्तरेषु वै । भविष्येषु भविष्यन्ति सर्वकार्यार्थसाधकाः ॥ ५८
 प्रथमं मेरुसावर्णेर्दक्षपुत्रस्य वै मनोः । पुत्रा मरीचिगर्भाश्च सुशर्माणश्च ते त्रयः ॥
 संभूताश्च महात्मानः सर्वे वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ५९
 दक्षपुत्रस्य पुत्रास्ते रोहितस्य प्रजापतेः । भविष्यस्य भविष्यस्तु एकैको द्वादशो गणः ॥ ६०
 ऐश्वर्यसंग्रहो राहो बाहुवशस्तथैव च । पैरा द्वादश विज्ञेया उत्तरास्तु निबोधत ॥ ६१

* इतः प्रमृति मनवः स्मृता इत्यन्तप्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. ड. 'शस्ते प्र' । २ ख. ग. घ. ड. 'वास्ताना' । ३ ख. ग. घ. ड. 'अनूनाति' । ४ क. 'तु वक्ष्ये न ते' । ५ क. हि शिष्टार्थ । ६ घ. 'वरिष्ठा तु' । ७ ख. तु ज्येष्ठा या वीरिणि सु । ग. ड. तु ज्येष्ठा या वारिणा सु । घ. त ज्येष्ठा या वीरिणा स्मृता । ८ ख. ग. घ. 'जत्थसु' । ९ ख. भवे ध' । १० कं. 'व्रता । च' । ११ ख. ग. घ. ड. 'भोगास' । १२ क. 'श्च जायते । ए' । ग. ड. 'श्च जीवतः । ए' । १३ ख. घ. ड. 'स्वं च तेषु तत् । म' । १४ ख. नसाचै' । १५ ख. घ. ड. नाम कवेः सु । १६ ख. 'नुज्येष्ठः सा' । १७ ग. घ. ड. सावर्णा । १८ ख. ग. घ. ड. 'विष्यास्तु' । १९ ख. ग. ड. गणोः । ए' । २० ख. 'हो राहो वा' । घ. 'हो रेवो वा' । २१ घ. परा ।

[अ० १०० श्लो० ६२-८६]

वायुपुराणम् ।

३९१

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

वाजियो वाजिजिच्चैव प्रभृतिश्च ककुच्चया । दधिक्रावायपकाश्च प्रणीतो विजयो मधुः ॥ ६२
 तेजस्मान्नयवो (?) द्वौ तु द्वादशैते मरीचयः । सुशर्मा(र्म)णस्तु वक्ष्यामि नामतस्तु निबोधत ॥ ६३
 वर्णस्तथाऽप्यङ्गविश्वौ मुरण्यो व्रजनो मतः । अमितो द्रवकेतुश्च जम्भोस्थानस्रशक्रकाः ॥ ६४
 सुनेमिद्युतपाश्चैव सुशर्माणः प्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तदा भाव्यो ह्यद्भुतो नाम नामतः ॥ ६५
 स्कन्दः सोमप्रतीकाशः कार्तिकेयस्तु पार्वकः । मेधातिथिश्च पौलस्त्यो वसुः काश्यप एव च ॥
 ज्योतिष्मान्भार्गवश्चैव द्युतिमानङ्गिरस्तथा । वसितश्चैव वासिष्ठ आत्रेयो हव्यवाहनः ॥ ६७
 सुतपाः पौलवश्चैव सप्तैते रोहितान्तरे । धृतिकेतुदीप्तिकेतुशापहस्ता निरामयः ॥ ६८
 पृथुश्रवास्तथाऽनीको भूरिद्युन्नो बृहद्रथः । प्रथमस्य तु सावर्णेर्नव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ६९
 दशमे त्वथ पर्याये धर्मपुत्रस्य वै मनोः । द्वितीयस्य तु सावर्णेर्भाग्यस्यैवान्तरे मनोः ॥ ७०
 सुखामना विरुद्धाश्च द्वावेव तु गणौ स्मृतौ । त्विषिवन्तश्च ते सर्वे शतसंख्याश्च ते समाः ॥
 प्रार्णानायच्छतः प्रोक्ता ऋषिभिः पुरुषेषु वै । देवास्ते वै भविष्यन्ति धर्मपुत्रस्य वै मनोः ॥
 तेषामिन्द्रस्तथा विद्वान्भविष्यः शान्तिरुच्यते । हविष्मान्पौलहः श्रीमान्सुकीर्तिश्चापि भार्गवः ॥
 आपोमूर्तिस्तथाऽऽत्रेयो वसिष्ठश्चापि यः स्मृतः । पौलस्त्यः प्रतिपश्चापि नाभागश्चैव काश्यपः ॥
 अभिमन्युश्चाङ्गिरसः सप्तैते परमर्षयः ॥ ७४
 सुक्षेत्रश्चोत्तमौजाश्च भूरिषेणश्च वीर्यवान् । शतानीको निरमित्रो वृषसेनो जयद्रथः ॥ ७५
 भूरिद्युन्नः सुवर्चाश्च दशैते मानवाः स्मृताः । एकादशे तु पर्याये सावर्णे वै तृतीयके ॥ ७६
 निर्माणरतयो देवाः कामजा वै मनोजवाः । गणास्त्वेते त्रयः ख्याता देवतानां महात्मनाम् ॥
 एकैकास्त्रिंशतस्तेषां गणास्तु त्रिदिवौकसाम् । मासस्याहानि त्रिंशत्तु यानि वै कवयो विदुः ॥
 निर्माणरतयो देवा रात्रयस्तु विहंगमाः । गणास्ते वै त्रयः प्रोक्ता देवतानां भविष्यति ॥ ७९
 मनोजवा मुहूर्तास्तु इति देवाः प्रकीर्तिताः । एते हि ब्रह्मणः पुत्रा भविष्या मेनवः स्मृताः ॥
 तेषामिन्द्रो वृषो नाम भविष्यः सुरराट्मतः । तेषां सप्तर्षयश्चापि कीर्त्यमानान्निबोधत ॥ ८१
 हविष्मान्काश्यपश्चापि वपुष्मान्यथ भार्गवः । वारुणिश्चैव चाऽऽत्रेयो वासिष्ठो भग एव च ॥
 पुष्टिश्चाङ्गिरसो ज्ञेयः पौलस्त्यो निश्चरस्तथा । पौलहो ह्यग्नितेजाश्च देवा ह्येकादशेऽन्तरे ॥ ८३
 सर्ववेगः सुधर्मा च देवानीकः पुरोवहः । क्षेमधर्मा गृहेषुश्च आदर्शः पौण्ड्रको मतः ॥ ८४
 सावर्णस्य तु ते पुत्राः प्राजापत्यस्य वै मनोः । द्वादशे त्वथ पर्याये रुद्रपुत्रस्य वै मनोः ॥ ८५
 चतुर्थ ऋतुसावर्णे देवास्तस्यान्तरे गृणु । पञ्चैव तु गणाः प्रोक्ता दे(र्दे)वतानामनागताः ॥ ८६

१ ग. घ. ड. 'क्रावपि प' । २ ख. ग. ड. 'धुः । उतस्मान्नयवौ द्वौ । ३ ग. ड. 'थाऽथगविश्च मुर' । घ. 'थाऽ-
 थगविष्ठ नुर' । ४ ख. असितो । ग. अमितो । ५ ड. सुनोविद्युतयश्चै' । ६ ख. ग. घ. 'मिद्युतयश्चै' । ७ ख. ग. घ. ड.
 सुवर्मा । ८ ग. घ. ड. स्कन्दोऽसौ मां प्रतीयो वै का' । ९ क 'वकः । माघाति । ख. ग. घ. ड. वकिः । मे' । १० ख.
 घ. ड. 'सिनश्चै' । ११ ख. ड. 'हितेऽन्त' । १२ क. 'था नाको । १३ ड. 'हृद्रजः । प्र' । १४ ख. 'स्य तदा पादे
 भाव्य' । १५ ख. सुधामानो वि' । ग. घ. सुखमनो वि' । ड. सुखमनो वि' । १६ ख. ग. घ. ड. 'णातां यच्छतं
 प्रोक्तमृषि' । १७ ख. ग. घ. ड. 'लस्त्योऽप्र' । १८ ग. घ. ड. वश्यपः । १९ क. 'कैकं त्रिश' । २० ग. घ. ड. मानवाः ।
 २१ घ. 'वः । वरुणश्चै' । २२ ख. ग. घ. ड. वसिष्ठो । २३ ख. ग. घ. 'ष्ठो नग । २४ ख. च. 'देवाश्च' । घ. ड.
 च । मुष्टि' । २५ घ. 'मिरेताश्च । २६ ख. घ. ड. 'वैत्रगः । २७ घ. 'क्षेत्रध' ।

हरिता रोहिताश्चैव [* देवाः सुमनसस्तथा । सुकर्माणः सुपाराश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ८७
 ब्रह्मणो मानसा ह्येत एकेको दशको गणः । अरन्तिजो हविश्चैव] विद्वान्यश्च सहस्रशः ॥ ८८
 पर्वतानुचरश्चैव अपोऽंशुश्च मनोजवः । ऊर्जा स्वाहा स्वधा तारा दशैते हरिताः स्मृताः ॥ ८९
 तपोजानिर्भृतिश्चैव वाचा बन्धुश्च यः स्मृतः । रजश्चैव तु राजश्च स्वर्णपादस्तथैव च ॥ ९०
 व्युष्टिर्विधिश्च वै देवो दशैते रोहिताः स्मृताः । उपिताद्यास्तु ये देवास्त्रयस्त्रिंशत्प्रकीर्तिताः ॥
 देवान्सुमनसो विद्धि सुकर्माणो निबोधत । सुपर्वा वृषभः पृष्टः कृपिष्ठुश्चौ विपश्चितः ॥ ९२
 विक्रमश्च क्रमश्चैव निभृतः कान्त एव च । एते सुकर्मणो देवा सुतार्थेषां निबोधत ॥ ९३
 वर्षोदितस्तथा जिष्टो वर्चस्वी धृतिमान्हविः । शुभो हविष्कृतात्प्राप्तिर्व्यापृतो दशमस्तथा ॥ ९४
 सुपारा मानसा(श्च गणा)स्त्वेते देवा वै संप्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तु विज्ञेय ऋतधामा महायशः
 कृतिर्वसिष्ठपुत्रस्तु आत्रेयः सुतैर्पास्तथा । तपोमूर्तिश्चाङ्गिरसस्तपस्वी काश्यपस्तथा ॥ ९६
 तपोऽश्यानः पौलस्त्यः पुलहश्च तपोरतिः । भार्गवः सप्तमस्त्वेषां विज्ञेयस्तु तैपोमतिः ॥ ९७
 एते सप्तर्षयः सिद्धा अन्ये सावर्णिकेऽन्तरे । देवानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥ ९८
 मित्रवान्मित्रविन्दुश्च मित्रसेनो ह्यमित्रह । मित्रबाहुः सुवर्चाश्च द्वादशैते मनोः सुताः ॥ ९९
 त्रयोदशे तु पर्याये भाव्या रौच्यान्तरे पुनः । त्रय एव गणाः प्रोक्ता देवानां तु स्वयंभुवा ॥
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्रास्ते हि सर्वे महात्मनः । सुत्रामाणः सुधर्माणः सुकर्माणश्च ते त्रयः ॥
 त्रिदशानां गणाः प्रोक्ता भविष्याः सोमपायिनः । त्रयस्त्रिंशद्देवतायाः प्राभविष्यन्त याज्ञिकैः ॥
 आज्येन पृषदाज्येन ग्रहश्रेष्ठेन चैव हि । देवैर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्पृथक्त्वेन निबोधत ॥ १०३
 सुत्रामाणः प्रयाज्यास्तु आज्यपा नाम सांप्रतम् । सुकर्मणोऽनुयाज्यास्तु पृषदाज्याशिनस्तु ये ॥
 उपयाज्याः सुधर्माण इति देवाः प्रकीर्तिताः । दिवस्पतिर्महासचस्तेषामिन्द्रो भविष्यति ॥ १०५
 पुलहात्मजपुत्रास्ते विज्ञेयास्तु रुचेः सुताः । अङ्गिराश्चैव धृतिमान्पौलस्त्यः पथ्यवास्तु सः ॥
 पौलहस्तत्त्वदर्शी च भार्गवश्च निरुत्सकः । निष्प्रकम्पस्तथाऽऽत्रेयो निर्मोहः कश्यपस्तथा ॥
 स्वरूपश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु त्रयोदशे । चित्रसेनो विचित्रश्चैव तपोधर्मधृतो भवः ॥ १०८
 अनेकक्षत्रैर्बद्धश्च सुरसो निर्भयः पृथः । रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा ह्यन्तरे तु त्रयोदशे ॥ १०९
 चतुर्दशे तु पर्याये भौतस्याप्यन्तरे मनोः । देवतानां गणाः पञ्च प्रोक्ता ये तु भविष्यति ॥ ११०

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'पार्श्वश्च' । २ ख. घ. ड. अर्वा तेजो । ३ क. हरिश्चैव । ४ ख. ग. घ. 'वर्तमान' । ५ ख. ग. घ. ड. अपांशु । ६ ख. ग. घ. ड. देवाः सु । ७ ग. घ. ड. 'युगो वि' । ८ क. वर्योदि । ९ क. हविष्कृ । १० ड. 'था । सपारामातस्तत्त्वे' । ११ ग. सुपरामामनस्तत्त्वे' । १२ ख. घ. ड. 'शाः । धृति । १३ ख. ग. घ. ड. 'तपस्त' । १४ ग. ड. 'था । तेषां मू' । १५ ख. ग. घ. ड. तपावृतिः । १६ घ. 'त्रामात्रामित्रबन्धुमित्रसे' । १७ ड. 'त्रवान् । मि' । १८ ख. भाव्यस्थैवान्तरे मनोः । त्र । घ. ड. भाव्यै रौच्येन्त' । १९ ख. घ. 'याः प्रविभाष्यत या' । ग. ड. य प्रविभज्यत या' । २० ग. ड. 'श्रेष्ठ नचैव ह । दे' । २१ क. आयाज्यास्तु सां । २२ ख. घ. ड. 'लस्त्योपथ्ययास्तुयः । पौ' । २३ ख. घ. ड. 'था 'सुरूपश्चैव' । २४ ख. घ. ड. 'दश । चि' । २५ ख. घ. ड. 'श्च नयध' । २६ ख. ग. घ. ड. 'त्र वृद्ध' । २७ ख. ग. घ. ड. 'भयौ दृढः रौ' । २८ ख. घ. ड. भौतस्या' ।

[अ० १०० श्लो १११-१३२]

वायुपुराणम् ।

३२३

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

चाक्षुषाश्च कनिष्ठाश्च पवित्रा भाजरास्तथा । *चाचावृद्धाश्च इत्येते पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ १११
+अपरा(परांश्चा)पि मनोः सूनूनसप्तैतान्विद्धि चाक्षुषान्बृहदाद्यानि सामानि कनिष्ठान्सप्त तान्विदुः
सप्त लोकाः परित्रास्ते भाजिराः सप्त सिन्धवः ॥ ११२

चाचावृद्धानृषीन्विद्धि मनोः स्वायंभुवस्य वै । सर्वे मन्वन्तरेन्द्राश्च विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥
तेजसा तपसा बुद्ध्या बलश्रुतपराक्रमैः । त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति भुवाणि च ॥
सर्वशः स्वैर्गुणैस्तानि इन्द्रास्तेऽभिभवन्ति वै ॥ ११४

भूतापवादिनो हृष्टा मध्यस्था भूतवादिनः । भूतानुवादिनः सक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
अग्निध्रः काश्यपश्चैव पौलस्त्यो मार्गधश्च यः । भार्गवो ह्यग्निवाहुश्च शुचिराक्षिरसस्तथा ॥
ओजस्वी सुबलश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ ११६

सौवर्णा मनवो ह्येते चत्वारो ब्रह्मणः सुताः । एको वैवस्वतश्चैव सावर्णो मनुश्च्यते ॥ ११७
रौच्यो भौत्यश्च यौ तौ तु मनोः पौलहभार्गवौ । भौत्यस्यैवाऽऽधिपत्ये तु पूर्णः कल्पस्तु पूर्यते x

सूत उवाच—

निःशेषेषु च सर्वेषु तदा मन्वन्तरेष्विह । अन्तेऽनेकयुगे तस्मिन्क्षीणे संहार उच्यते ॥ ११८

सप्तैते भार्गवा देवा अन्ते मन्वन्तरे तदा । भुक्त्वा त्रैलोक्यमध्यस्था युगारूपां ह्येकसप्ततिम् ॥

पितृभिर्मनुभिश्चैव सार्धं सप्तर्षिभिस्तु ये । यज्वानश्चैव तेऽप्यन्ये तद्भक्ताश्चैव तैः सह ॥ १२१

महर्लोकं गमिष्यन्ति त्यक्त्वा त्रैलोक्यमीश्वराः । ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं क्षीणे मन्वन्तरे तदा ॥

अनाधारमिदं सर्वं त्रैलोक्यं वै भविष्यति ॥ १२२

ततः स्थानानि शून्यानि स्थानिनां तानि वै द्विर्जाः । प्रभ्रश्यन्ति त्रिमुक्तानि ताराकक्षग्रहैस्तथा

ततस्तेषु व्यतीतेषु त्रैलोक्यस्येश्वरेष्विह । सेन्द्रास्तेषु महर्लोकं यस्मिंस्ते कल्पवासिनः ॥ १२४

जिताद्याश्च गणा ह्यत्र चाक्षुषान्ताश्चतुर्दश । मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवास्ते वै महौजसः ॥ १२५

ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं सायो(यु)ज्यं कल्पवासिनाम् । समेत्य देवास्ते सर्वे प्राप्ते संकलने तदा ॥ १२६

महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश । सशरीराश्च श्रूयन्ते जनलोकं सहानुगाः ॥ १२७

एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकौज्जनं प्रति । भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु चाप्युत ॥ १२८

शून्येषु लोकस्थानेषु महान्तेषु भूरादिषु । देवेषु च गतेषूर्ध्वं सायो(यु)ज्यं कल्पवासिनाम् ॥ १२९

संहृत्य तांस्ततो ब्रह्मा देवर्षिपितृदानवान् । संस्थापयति वै सर्गं महद्दृष्ट्या युगक्षये ॥ १३०

चतुर्युगसहस्रान्तमहर्गद्ब्रह्मणो विदुः । =रात्रिं युगसस्त्रान्तामहोरात्रविदो जनाः ॥ १३१

नैमित्तिकः प्राकृतिको यश्चैवाऽऽत्यन्तिकोऽर्थतः । त्रिविधः सर्वभूतानामित्येष प्रतिपञ्चरः ॥

* इत आरभ्य विद्धि चाक्षुषानित्यन्तग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने सप्त तांस्तान्भागान्विद्धि चाक्षुषसंज्ञकानिति क. पुस्तके । ग. ड. पुस्तकयोरेतदर्थं द्रुष्टिमस्ति । x अत्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । = इत आरभ्य प्रतिपञ्चर इत्यन्तग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'विरक्ति' । २ क. सवर्णा । ३ ख. ड. 'सर्वयस्तु' । ४ क. तद्भक्ता । ५ ख. ग. घ. ड. नि शुभ्राणि स्या । ६ ख. ग. घ. ड. तदा । ७ ख. ग. घ. ड. 'इयन्ते वि' । ८ ख. ग. ड. 'स्ते देवाः प्राप्ते संकाल' । ९ ड. 'कायनं' । १० ख. 'षु भवादि' । ग. घ. ड. 'षु भुवादि' । ११ क. 'ये तत्र युग' । ग. घ. 'ये चातु' ।

ब्राह्मो नैमित्तिकस्तस्य कल्पदाहः प्रसंयमः । प्रतिसर्गे तु भूतानां प्राकृतः करणक्षयः ॥ १३३
 ज्ञानाच्चाऽऽत्यन्तिकः प्रोक्तः कारणानामसंभवः । ततः संहृत्य तान्ब्रह्मा देवाँस्त्रैलोक्यवासिनः ॥
 अहरन्ते प्रकुरुते सर्गस्य प्रलयं पुनः । सुषुप्सुर्भगवान्ब्रह्मा प्रजाः संहरते तदा ॥ १३५
 ततो युगसहस्रान्ते संप्राप्ते च युगक्षये । तत्राऽऽत्मस्थाः प्रजाः कर्तुं प्रपदे स प्रजापतिः ॥ १३६
 तदा भवत्यनाष्टाष्टिस्तदा सा शतवार्षिकी । तथा यान्यल्पसाराणि सत्त्वानि पृथिवीतले ॥ १३७
 तान्येवात्र प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च । सप्तरश्मिरथो भूत्वा उदतिष्ठद्भिभावसुः ॥ १३८
 असप्तरश्मिर्भगवान्पिवन्नम्भो गभास्तिभिः । हरिता रश्मयस्तस्य दीप्यमानास्तु सप्तभिः ॥ १३९
 भूय एव विवर्तन्ते व्यामुवन्तो वैनं शनैः । भौमं काष्ठं धनं तेजो भृशमस्त्रिस्तु दीप्यते ॥ १४०
 तस्माद्बुदकं सूर्यस्य तपतोऽति हि कथ्यते । नावृष्ट्या अतपते सूर्यो नावृष्ट्या परिविष्यते ॥ १४१
 नावृष्ट्या परिचिन्वन्ति वारिणा दीप्यते रविः । तस्मादपः पिवन्त्यो वै दीप्यते रविरम्बरे ॥ १४२
 तस्य ते रश्मयः सप्त पिवन्त्यम्भो महार्णवात् । तेनाऽऽहारेण संदीप्ताः सूर्याः सप्त भवन्त्युत ॥
 ततस्ते रश्मयः सप्त सूर्यभूताश्चतुर्दिशम् । चतुर्लोकमिमं सर्वं दहन्ति शिखिनस्तदा ॥ १४४
 प्रामुवन्ति च भाभिस्तु ऊर्ध्वं चाधश्च रश्मिभिः । दीप्यन्ते भास्कराः सप्त युगान्ताग्निप्रतापिनः ॥
 ते वारिणो च संदीप्ता बहुसाहस्ररश्मयः । खं समावृत्य तिष्ठन्ति निर्देहन्तो वसुंधराम् ॥ १४६
 ततस्तेषां प्रतापेन दह्यमाना वसुंधरा । साद्रिनद्यर्णवा पृथ्वी विस्त्रेहा समपद्यत ॥ १४७
 दीप्ताभिः संतताभिश्च चित्राभिश्च समन्ततः । अधश्चोर्ध्वं च तिर्यक् संरुद्धं सूर्यरश्मिभिः ॥ १४८
 सूर्याग्नीनां प्रवृद्धानां संसृष्टानां परस्परम् । एकत्वमुपयातानामेकज्वालं भवत्युत ॥ १४९
 सर्वलोकप्रणोशं च सोऽग्निर्भूत्वा तु मण्डली । चतुर्लोकमिदं सर्वं निर्देहत्याशु तेजसा ॥ १५०
 ततः प्रलीयते सर्वं जङ्गमं स्थावरं तदा । निर्वृक्षा निस्तृणा भूमिः कूर्मपृष्ठसमा भवेत् ॥ १५१
 अम्बरीषमिवाऽऽधाति सर्वं मारिषितं जगत् । सर्वमेव तदाऽर्चिभिः पूर्णं जाज्वल्यते नभः ॥
 पाताले यानि सत्त्वानि महोदधिगतानि च । ततस्तानि प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च ॥
 द्वीपाश्च पर्वताश्चैव वर्षाण्यथ महोदधिः । सर्वं तद्भस्ममाचक्रे सर्वात्मा पावकस्तु सः ॥ १५४
 समुद्रेभ्यो नदीभ्यश्च पातालेभ्यश्च सर्वतः । पिवन्नपः समिद्धोऽग्निः पृथिवीमाश्रितो ज्वलन् ॥
 ततः संवर्तकः शैलानतिक्रम्य महान्स्तथा । लोकान्संहरते दीप्तो घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १५६
 ततः स पृथिवीं भित्त्वा रसातलमशोषयत् । निर्देह्य तांस्तु पातालान्नागलोकमथादहत् ॥ १५७
 अधस्तात्पृथिवीं दग्ध्वा ऊर्ध्वं स दहते दिवम् । योजनानां सहस्राणि अयुतान्यर्बुदानि च ॥
 उदतिष्ठच्छिखास्तस्य बह्व्यः संवर्तकस्य तु । गन्धर्वाश्च पिशाचाश्च समहोरगराक्षसान् ॥
 तदा दहति संदीप्तो गोलकं चैव सर्वशः ॥ १५९

* अत्राऽऽत्मनेपदमार्थम् ।

१ घ. 'तः कार' । २ ख. 'नः' । दिनान्तरे प्र' । ३ ख. घ. ड. यान्त्यल्प' । ४ ग. घ. ड. 'प्रतिः । भू' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. वरं । ६ घ. भौमकाष्ठे ध' । ७ ख. ग. काष्ठे ध' । ८ ख. 'स्माद्विष्यः स्मृतः सूर्यस्तपतीति । ड.
 'स्माद्बुदकः सूर्यस्य स्तप' । ९ ख. ग. घ. ड. 'न्वन्ते वा' । १० क. 'दीप्तः सूर्यः सप्त भवत्युत । ११ ख. घ.
 'णा संप्रदी' । १२ ख. घ. ड. 'ध्वी निस्त्रे' । १३ ड. 'संसृष्टा' । १४ ख. घ. ड. 'णाश्च सो' । १५ ख. ग. ड. 'ली' ।
 सर्वस्मिज्जमे स्थावरे त' । १६ ग. घ. 'रिषितं । ड. 'रिपदं ज' । १७ क. 'नि भूतानि ।

[अ० १०० श्लो० १६०-१८३]

वायुपुराणम् ।

३९५

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

भूलोकं तु भुवर्लोकं स्वर्लोकं च महस्तथा । घोरो दहति कालाग्निरेवं लोकचतुष्टयम् ॥ १६०

व्याप्तेषु तेषु लोकेषु तिर्यग्ध्वमथाग्निना । तत्तेजः समनुप्राप्तं कृत्स्नं जगदिदं शनैः ॥

अयोगुडनिभं सर्वं तदा ह्येवं प्रकाशते ॥

१६१

ततो गजकुलाकारास्तडिद्भिः समलंकृताः । उत्तिष्ठन्ति तदा घोरा व्योम्नि संवर्तका घनाः ॥

केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित्कुमुदसंनिभाः । केचिद्वैदूर्यसंकाशा इन्द्रनीलानिभाः परे ॥ १६३

शङ्खकुन्दानिभाश्चान्ये जात्यञ्जननिभास्तथा । धूम्रवर्णा घनाः केचित्केचित्पीताः पयोधराः ॥

केचिद्रासभवर्णाभा लाक्षारक्तनिभास्तथा । मनःशिलाभास्त्वपरे कपोताभास्तथाऽम्बुदाः ॥

इन्द्रगोपनिभाः केचिदुत्तिष्ठन्ति घना दिवि ॥ (* केचित्पुरधराकाराः केचिद्वज्रकुलोपमाः ॥

केचित्पर्वतसंकाशाः केचित्स्थलनिभा घनाः) । कुण्डागारनिभाः केचित्केचिन्मीनकुलोपमाः ॥

बहुरूपा घोररूपा घोरस्वरनिनादिनः । तदा जलधराः सर्वे पूरयन्ति नभःस्थलम् ॥ १६८

ततस्ते जलदा घोरा राविणो भास्करात्मिकाः । सप्तधा संवृतात्मानस्तपग्निं शमयन्त्युत ॥ १६९

ततस्ते जलदा वर्षं मुञ्चन्ति च प्रहोषवत् । सुघोरमशिवं सर्वं नाशयन्ति च पावकम् ॥ १७०

प्रवृष्टैश्च तथाऽत्यर्थं वारिभिः पूर्यते जगत् । अद्भिस्तेजोऽभिभूतं च तदाऽग्निः प्रविशत्यपः ॥

नष्टे चाग्नौ वर्षशते पयोदाः पाकसंभवाः । पुष्यन्ति जगत्सर्वं बृहज्जलपरिस्रवैः ॥ १७२

धाराभिः पूरयन्तीमं चोद्यमानाः स्वयंभवा । अन्ये तु सलिलौघैस्तु वेलामभिभवन्त्यपि ॥

साद्रिद्वीपान्तरं पृथ्वी अद्भिः संछाद्यते तदा ॥ १७३

तस्य वृष्ट्या च तोयं तत्सर्वं हि परिमण्डितम् । प्रविशत्युदधौ विप्राः पीतं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥

आदित्यरश्मिभिः पीतं जलमध्रेषु तिष्ठति । पुनः पतति तद्भूमौ तेन पूर्यन्ति चार्णवाः ॥ १७५

ततः समुद्राः स्वां वेलां परिक्रामन्ति सर्वशः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते मही चाप्सु निमज्जति ॥

ततस्तु सहस्रोद्भूतः पयोदांस्तान्नभस्तले । संवेष्टयति घोरात्मा दिवि वायुः समन्ततः ॥ १७७

तस्मिन्नेकार्णवे घोरे नष्टे स्थावरजङ्गमे । पूर्णे युगसहस्रे वै निःशेषः कल उच्यते ॥ १७८

अथाम्भसा वृते लोके प्रादुरेकार्णवं बुधाः । अथ भूमितलं खं च वायुश्चैकार्णवे तदा ॥

नष्टे भावेऽवलीनं तत्प्राज्ञायत न किञ्चन ॥

१७९

पार्थिवास्त्वथ सामुद्रा आपो हैमाश्च सर्वशः । प्रसरन्त्यो ब्रजन्त्येकं सलिलाख्यां भजन्त्युत ॥

आगतागतिकं चैव तदा तत्सलिलं स्मृतम् । प्रच्छाद्य तिष्ठति महीमर्णवाख्यं च तज्जलम् ॥

आभान्ति यस्मात्ता भाभिर्भाशब्दो व्याप्तिदीप्तिषु । भस्म सर्वमनुप्राप्य तस्मादम्भो निरुच्यते

नानात्वे चैव शीघ्रे च धातुर्वै अर उच्यते । एकार्णवे तदाऽऽपो वै न शीघ्रास्तेन ता नराः ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. घोरं । २ ख. ग. घ. ड. 'प्राप्य कृ' । ३ ख. पुनः । घ. शतम् । ४ ख. ग. ड. 'चिन्मनः शिलानिभास्तथा चापपत्रनिभाः केचिदु' । ५ ख. 'नाः । कोडागा । घ. नाः । कूडागा' । ड. 'नाः । कूरागा' । ६ क. 'रा नवीना भा' । ७ क. महोद्यमम् । सु । ८ ख. वायुना । ग. घ. ड. वारिणा । ९ क. 'भिः प्राधि' । १० ख. घ. ड. 'पूर्यते' । ११ ख. ग. घ. ड. 'यन्तो ज' । १२ ख. घ. ड. 'न्तरां पृथ्वीमद्भिः' । १३ घ. ड. दृष्ट्वा । १४ ड. 'झन्तान्पयो' । १५ ख. ग. घ. ड. 'मिर्जलं' । १६ ख. 'ष्टे ग्लौनध्यलीकं त' । ग. ड. 'ष्टेऽन्नावेली' । घ. 'ष्टे ग्लौनध्यलीकं तत्र प्रज्ञा' । १७ ड. 'ख्यं महज्ज' ।

- तस्मिन् युगसहस्रान्ते दिवसे ब्रह्मणो गते । तावन्तं कालमेवं तु भवत्येकार्णवं जगत् ॥ १८४
- तदा तु सर्वव्यापारा निवर्तन्ते प्रजापतेः ॥ १८५
- एवमेकार्णवे तस्मिन्नेष्टे स्थावरजङ्गमे । तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १८६
- सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्सहस्रचक्षुर्वदनः सहस्रबाहुः ।
- सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथी यः पुरुषो निरुच्यते ॥ १८७
- आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता अपूर्व एकः प्रथमस्तुरापाद् ।
- हिरण्यगर्भः पुरुषो महान्वै संपद्यते वै तमसैः परस्तात् ॥ १८८
- चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतःसलिलाद्भुते । सुषुप्सुरप्रकाशां स्वां रात्रिं तु कुरुते प्रभुः ॥ १८९
- चतुर्विधा यदा शेते प्रजाः सर्वाण्डमण्डिताः । पश्यन्ते तं महात्मानं कालं सप्त महर्षयः ॥ १९०
- जनलोके विवर्तन्तस्तपसा लब्धचक्षुषः । भृगवादयो महात्मानः पूर्वं व्याख्यातलक्षणाः ॥ १९०
- सत्यादीन्सप्त लोकान्वै ते हि पश्यन्ति चक्षुषा । ब्रह्माणं ते तु पश्यन्ति महाब्राह्मीषु रात्रिषु ॥
- सप्तर्षयः प्रपश्यन्ति सुप्तकालं स्वरात्रिषु । कल्पानां परमेष्ठित्वात्तस्मादाद्यः स पठ्यते ॥ १९२
- स स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । एवमावेशयित्वा तु स्वात्मन्येव प्रजायते ॥ १९३
- अथाऽऽत्मनि महातेजाः सर्वमादाय सर्वकृत् । तर्तः स वसते रात्रिं तमस्येकार्णवे जले ॥ १९४
- ततो रात्रिक्षये प्राप्ते प्रतिबुद्धः प्रजापतिः । मनः सिसृक्षया युक्तं सर्गाय निदधे पुनः ॥ १९५
- एवं सलोके निवृत्ते उपशान्ते प्रजापतौ । ब्रह्मनैमित्तिके तस्मिन्कल्पिते वै प्रसंयमे ॥ १९६
- देहैर्वियोगः सत्त्वानां तस्मिन्वै कृत्स्नशः स्मृतः । ततो दग्धेषु भूतेषु सर्वेष्ववादित्यरश्मिभिः ॥
- देवर्षिमनुवर्येषु तस्मिन्संकलने तदा ॥ १९७
- गन्धर्वादीनि संत्त्वानि पिशाचान्तानि सर्वशः । कल्पंदावप्रतप्तानि जनमेवाऽऽश्रयन्ति वै ॥ १९८
- तिर्यग्योनीनि सत्त्वानि नारकेयाणि यान्यपि । तदा तान्यपि दग्धानि धूतपापानि सर्वशः ॥
- जने तान्युपपद्यन्ते यावत्संप्लवते जगत् ॥ १९९
- व्युष्टायां तु रजन्यां तु ब्रह्मणेऽव्यक्तयोनये । जायन्ते हि पुनस्तानि सर्वभूतानि कृत्स्नशः ॥
- ऋषयो मनवो देवाः प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । तेषामपीह सिद्धानां निधनोत्पत्तिरुच्यते ॥ २०१
- यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमनं स्मृतम् । तथा जन्म निरोधश्च भूतानामिह दृश्यते ॥ २०२
- आभूतसंप्लवात्तस्माद्भवः संसार उच्यते । यथा सर्वाणि भूतानि जायन्ते हि वर्षास्त्रिवह ॥ २०३
- स्थावरादीनि सत्त्वानि कल्पे कल्पे तथा प्रजाः । यथार्तवृत्तुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यधे ॥ २०४
- दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा ब्रह्मात्तरात्रिषु । प्रत्याहारे च सर्गे च गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥
- *निष्क्रमन्ते विशन्ते च प्रजाकारं प्रजापतिम् । ब्रह्माणं सर्वभूतानि महायोगं महेश्वरम् ॥
- संस्पृष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तो महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥

* अत्राऽऽत्मने पदमार्घम् ।

१ क. 'पथि यः' । २ ख. घ. ड. 'सः पुर' । ३ क. ख. 'लिउष्टु' । ४ घ. ड. 'लं सुप्तं म' । ५ ग. ड. 'लोके वि' । ६ क. घ. ड. यथा । ७ क. जापतिः । अं । ८ क. घ. ततस्ते वं । ९ ख. ग. घ. संकाल' । १० ख. 'ल्पान्ते च प्र' । ११ क. ड. 'निधुत' । १२ ख. 'द्वागोऽव्यक्तजन्मनः' । जां । १३ ख. ग. घ. ड. नि नियमा-
न्कल्पे कल्पे' ।

[अ०१०००००२०८-२२८]

वायुपुराणम् ।

३९७

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

येनैव सृष्टा प्रथमं प्रयाता आपो हि मार्गेण महीतलेऽस्मिन् ।

पूर्वप्रयातेन तथा ह्यपोऽन्यास्तेनैव तेनैव तु संव्रजन्ति ॥

२०८

यथा शुभेन त्वशुभेन चैव तत्रैव तत्रैव विवर्तमानाः ।

मर्त्यास्तु देहान्तरभावितत्वाद्देवैर्वशाद्ध्वमधश्चरन्ति ॥

२०९

ये चापि देवा मनवः प्रजेशा अन्येऽपि ये स्वर्गगताश्च सिद्धाः ।

तद्भाविताख्यातिवशाच्च धर्म्याः पुनर्निसर्गेण भवन्ति सत्त्वाः* ॥

२१०

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि कालमाभूतसंप्लवम् । मन्वन्तराणि यानि स्युर्व्याख्यातानि मया द्विजाः ॥

सह प्रजानिसर्गेण सह देवैश्चतुर्दश ॥

२११

स युगाख्यासहस्रं तु सर्वाण्येवान्तराणि वै । अस्याः सहस्रे द्वे पूर्णे निःशेषः कल्प उच्यते ॥

एतद्ब्राह्मणहर्षेयं तस्य संख्यां निबोधत । निमेषस्तुल्यमात्रा हि कृतो लघ्वक्षरेण तु ॥

२१३

मानुषाक्षिनिमेषास्तु काष्ठा पञ्चदश स्मृता । लवः क्षणास्तु पञ्चैव विंशत्काष्ठा तु ते त्रयः ॥

प्रैस्थः सप्तोदकाश्चैव साधिकास्तु लवः स्मृतः । लवास्त्रिंशत्कला ज्ञेया मुहूर्तास्त्रिंशतः कलाः ॥

मुहूर्तास्तु पुनस्त्रिंशदहोरात्रमिति स्थितिः । अहोरात्रं कलानां तु द्व्यधिकानि शतानि षट् ॥

ताश्चैव संख्यया ज्ञेयं चन्द्रादित्यगतिर्यथा । निमेषा दश पञ्चैव काष्ठास्तास्त्रिंशतः कलाः ॥

२१७

त्रिंशत्कला मुहूर्तस्तु दशभागः कला स्मृता । चत्वारिंशत्कलानां तु मुहूर्त इति संज्ञितः ॥

मुहूर्ताश्च लंवाश्चापि प्रमाणज्ञैः प्रकल्पिताः । तस्थानेनाम्भसां(सां) चापि प्लान्यथ त्रयोदश ॥

मागधेनैव मानेन जलप्रस्थो विधीयते । एते चाप्युदकप्रस्थाश्चत्वारो नालिको घटः ॥

२२०

हेममापैः कृतच्छिद्रैश्चतुर्भिश्चतुरङ्गुलैः । समाहनि च रात्रौ च मुहूर्ता वै दिनालिकाः ॥

२२१

रवेर्गतिविशेषेण सर्वेष्वृत्तुषु नित्यशः । अधिकं षट्शतं पञ्च कलानां प्रविधीयते ॥

२२२

तदहर्मानुषं ज्ञेयं नाक्षत्रं तु दशाधिकम् । सावनेन तु मासेन अब्दोऽयं मानुषः स्मृतः ॥

२२३

एतदिव्यमहोरात्रमिति शास्त्रविनिश्चयः । अद्वाग्नेन तु या संख्या मासर्त्यनवार्षिकी ॥

२२४

तदा वद्धमिदं ज्ञानं संज्ञा या ह्युपलक्ष्यताम् । कलानां सुपरीमाणात्काल इत्यभिधीयते ॥

२२५

यदहर्ब्रह्मणः प्रोक्तं दिव्या कोटी तु सा स्मृता । शतानां च सहस्राणि दश द्विगुणितानि च ॥

+नवति च सहस्राणि तथैवान्यानि यानि तु ॥

२२६

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयो विस्मयं परमाद्भुतम् । संस्थासंभजनं ज्ञानमपृच्छन्नन्तरं तदा ॥

२२७

२१ ऋषय ऊचुः—

संख्याप्रलयमात्रं तु मानुषेणैव संमतम् । मानेन श्रोतुमिच्छामः संक्षेपार्थपदाक्षरम् ॥

२२८

* अत्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । अनन्तरं सूत उवाचेति च । + इतः प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति ख. पुस्तके ।

१ क. 'महोज्ञेयं' । २ ग. घ. मात्रो हि । ३ ख. घ. ड. स्मृताः । लवक्ष' । ४ ख. ग. घ. ड. 'कांष्टास्तु' ते ।
 ५ ख. ग. घ. ड. प्रस्थाः स' ६ घ. 'व संधि' । ७ क-ग. ड. तु 'व्यधि' । ८ ख. ग. घ. 'हर्तुं तु द' । ९ ख. ग. ड. 'भागं कश' स्मृतम् । च । १० ख. ग. घ. ड. लवश्चा' । ११ ग. ड. 'साश्चापि' । १२ ड. 'लिका घटाः । हे । १३ ख. ग. घ. ड. 'च्छिद्रं चतु' । १४ क. 'हूर्तो वै दिनालिकौ । र' १५ क. 'वेषु नृषु' । १६ घ. ड. यच्च । १७ ख. ग. घ. ड. 'यं नक्ष' । १८ घ. अब्दा ये मानुषाः स्मृताः । ए' । १९ ख. घ. ड. संख्याया सु' । २० ग. 'छन्नतरं' । २१ क. संप्रवृत्तकालं तु । ग. ड. संप्रवृत्तकालं तु ।

तेषां श्रुत्वा स देवस्तु वायुर्लोकहिते रतः । संक्षेपादिव्यचक्षुष्मान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः ॥ २२९
एते रात्र्यहनी पूर्वं कीर्तिते त्विह लौकिके । तासां संख्याय वर्षाग्रं ब्राह्म्यं वक्ष्याम्यहः क्षये ॥
कोटीशतानि चत्वारि वर्षाणि मानुषाणि तु । द्वात्रिंशच्च तथा कोट्यः संख्याताः संख्यया द्विजैः
तथा शतसहस्राणि एकोननवतिः पुनः । अशीतिश्च सहस्राणि एष कालः प्लवस्य तु ॥ २३२
मानुषाख्येण संख्यातः कालो ह्याभूतसंभवः । सप्त सूर्यास्तदाऽग्रेषु तदा लोकेषु तेषु वै ॥ २३३
महाभूतेषु लीयन्ते प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । सलिलेनाऽऽप्नुते लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २३४
विनिवृत्ते च संहारे उपशान्ते प्रजापतौ । निरालोके प्रदग्धे तु नैशेन तमसाऽऽवृते ॥
ईश्वराधिष्ठिते ह्यस्मिन्स्तदा ह्येकार्णवे किल ॥ २३५

तावदेकार्णवो ज्ञेयो यावदासीदहः प्रभोः । रात्रिस्तु सलिलावस्था निवृत्तौ चाप्यहः स्मृतम् ॥
अहोरात्रस्तथैवास्य क्रमेण परिवर्तते । आभूतसंभवो ह्येष अहोरात्रः स्मृतः प्रभोः ॥ २३७
त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च । आभूतेभ्यः प्रलीयन्ते तस्मादाभूतसंभवः ॥ २३८
* अग्रे भूतः प्रजानां तु तस्माद्भूतः प्रजापतिः । आभूतात्प्लवते चैव तस्मादाभूतसंभवः ॥ २३९
शाश्वते चामृतत्वे च शब्दे चाऽऽभूतसंभवः । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताः प्रजाः ॥
दिव्यसंख्या प्रसंख्याता अपरार्धगुणीकृता ॥ २४०

परार्धद्विगुणं चापि परमायुः प्रकीर्तितम् । एतावान्स्थितिकालस्तु अजस्येह प्रजापतेः ॥
स्थित्यन्ते प्रतिसर्गस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २४१
यथा वायुप्रवेगेन दीपाचिरुपशाम्यति । तथैव प्रतिसर्गेण ब्रह्मा समुपशाम्यति ॥ २४२
तथा ह्यप्रतिसंसृष्टे महदादौ महेश्वरे । महत्प्रलीयतेऽव्यक्ते गुणसाम्यं ततो भवेत् ॥ २४३
इत्येष च समाख्यातो मया ह्याभूतसंभवः । ब्रह्मनैमित्तिको ह्येष संप्रक्षालनसंयमः ॥ २४४
समासेन समाख्यातो भूयः किं वर्तयामि वः । + य इदं धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥
कीर्तिनाच्छ्रवणाच्चापि महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ३४५

× ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो विजयी भवेत् ।

वैश्यस्तु धनलाभाय (भावचैव) शूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ २४६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मन्वन्तरनिसर्गादिकथनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९७६०

अथैकशततमोऽध्यायः ।

भूर्लोकदिव्यवस्थावर्णनम् ।

वायुरुवाच—

असाधारणवृत्तैस्तु हुतशेषादिभिर्द्विजैः । धर्मा वैशेषिकाश्चैव आचीर्णाः सूक्ष्मदर्शिभिः ॥

* नास्त्ययं श्लोको घ पुस्तके । + एतदर्थस्थाने य इदं ध्यायते नित्यं धारयेद्यः समाहित इति घ. पुस्तके ।
× अयं श्लोको न विद्यते क. ग. घ. ङ पुस्तकेषु ।

१ क. 'कोटिश' । २ ग. घ. ङ. 'वर्ति पु' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'शीर्ति च स' । ४ क. 'न तु समावृ' । ५ क. 'तदा । ६ ख. घ. ङ. 'र्णव ज्ञेय या' । ७ क. 'भूतः प्ल' । ८ ग. घ. ङ. 'राध्या गु' । ९ ख. 'रार्ध द्वि' । ग. घ. ङ. 'रार्ध द्वि' । १० घ. 'वेशेन । ११ क. 'धर्मशेषिकैश्चैव आचूर्णसु' ।

[अ० १०१ श्लो० २-२९]

वायुपुराणम् ।

३९९

(भूर्लोकदिव्यवस्थावर्णनम्)

ते देवैः सह तिष्ठन्ति महर्लोकनिवासिनः । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ २
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये । ऋषिभिर्देवैश्चैव सह गन्धर्वराक्षसैः ॥ ३
 मन्वन्तराधिकारेषु जायन्तीह पुनः पुनः । देवाः सप्तर्षयश्चैव मनवः पितरस्तथा ॥ ४
 सर्वे ह्यपि क्रमातीता महर्लोकं समाश्रिताः । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैर्धार्मिकैः सहितैः सुराः ॥ ५
 तैस्तथ्यकारिभिर्भुक्तैः श्रद्धावद्भिरदर्पितैः । वर्णाश्रमाणां धर्मेषु श्रौतस्मार्तेषु संस्थितैः ॥ ६
 विनिवृत्ताधिकारास्ते यावन्मन्वन्तरक्षयः ॥ ६

ऋषय ऊचुः—

महर्लोकेति यत्प्रोक्तं मातरिश्वंस्त्वया विभो । प्रतिलोके च कर्तव्यमनेकैः समधिष्ठिताः ॥ ७
 * यावन्तश्चैव ते लोका दहन्ते येन ते प्रभो । एतन्नः कथय प्रीत्या त्वं हि वेत्थ यथातथम् ॥ ८
 एवमुक्तस्ततो वायुर्मुनिभिर्विनयात्मभिः । प्रोवाच मधुरं वाक्यं यथातत्त्वेन तत्त्ववित् ॥ ९

वायुरुवाच—

चतुर्दशैव स्थानानि वर्णितानि महर्षिभिः । लोकाख्यानि तु यानि स्युर्येषु तिष्ठन्ति मानवाः ॥
 सप्त तेषु कृतान्याहुरकृतानि तु सप्त वै । भूरादयस्तु संख्याताः सप्त लोकाः कृतास्त्वह ॥ ११
 अकृतानि तु सप्तैव प्राकृतानि तु यानि वै । स्थानानि स्थानिभिः सार्धं कृतानि तु निबन्धनम्
 पृथिवीं चान्तरिक्षं च दिव्यं यच्च महः स्मृतम् । स्थानान्येतानि चत्वारि स्मृतान्यार्णवकानि च
 क्षयातिशययुक्तानि तथा युक्तानि वक्ष्यते (चम्यहम्) । यानि नैमित्तिकानि स्युस्तिष्ठन्त्याभूतसंप्लवंम्
 जनस्तपश्च सत्यं च स्थानान्येतानि त्रीणि तु । ऐकान्तिकानि सत्त्वानि तिष्ठन्तीहाऽऽप्रसंयमात्
 व्यक्तानि तु प्रवक्ष्यामि स्थानान्येनानि सप्त वै । भूर्लोकः प्रथमस्तेषां द्वितीयस्तु भुवः स्मृतः ॥
 स्वस्तृतीयस्तु विज्ञेयश्चतुर्थो वै महः स्मृतः । जनस्तु पञ्चमो लोकस्तपः षष्ठो विभाव्यते ॥ १७
 सैत्यस्तु सप्तमो लोको निरालोकस्ततः परम् । भूरिति व्याहृते पूर्वं भूर्लोकश्च ततोऽभवत् ॥ १८
 + [द्वितीयो भुव इत्युक्त अन्तरिक्षं ततोऽभवत् । तृतीयं स्वरितीयुक्ते दिवं प्रादुर्बभूव ह ॥ १९
 व्याहारैस्त्रिभिरेतैस्तु ब्रह्मा लोकमकल्पयत्] । ततो भूः पार्थिवो लोको ह्यन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥
 स्वर्लोको वै दिवं ह्येतत्पुराणे निश्चयं गतम् । भूतस्याधिपतिश्चाग्निस्ततो भूतपतिः स्मृतः ॥ २१
 वायुर्भुवस्याधिपतिस्तेन वायुर्भुवस्पतिः । भव्यस्य सूर्योऽधिपतिस्तेन सूर्यो दिवस्पतिः ॥ २२
 महतिव्याहृतेनैवं महर्लोकस्ततोऽभवत् । विनिवृत्ताधिकाराणां देवानां तत्र वै क्षयः ॥ २३
 जनस्तु पञ्चमो लोकस्तस्माज्जायन्ति वै जनाः । तासां स्वायंभुवाद्यानां प्रजानां जननाज्जनः ॥
 यास्ताः स्वायंभुवाद्या हि पुरस्तात्परिकीर्तिताः । कल्पदग्धे तदा लोके प्रतिष्ठति ÷ तदा तपः ॥

* अयं सार्धश्लोको नास्ति ग. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । ÷ अत्र परस्मैपदमार्धम् ।

१ ख. 'सिभिः च । २ ड. 'र्वं त्युपक्र' । ३ घ. 'संस्थिताः । ४ घ. 'लोकाच्च कर्तव्यं यैस्त्वेकस' । ५ ख. घ. 'ते तु क' । ६ ग. ड. 'स्तु सत्यान्ताः । ७ घ. 'न्धनाः पृ' । ड. 'न्धनाम् । पृ' । ८ ख. ग. ड. 'महःस्मृ' । ९ ड. 'तिक्षय' । १० ग. ड. 'प्रवान् ज' । ११ ख. घ. तु । 'एकान्तिकानि तानि स्युस्तिष्ठ' । १२ क. सत्यं तु स । १३ ख. घ. ड. परः । १४ क. 'तीयं भु' । १५ ख. ग. घ. 'त्युक्तं दि' । १६ क. 'ब्रह्मलो' । १७ ख. ग. घ. ड. 'तो भूपाधिवं लोकमन्त' । १८ ड. 'तिस्ततो वा' । १९ ख. ग. घ. ड. 'क्षये ज' ।

ऋभुः सनत्कुमाराद्या यत्र सन्त्यूर्ध्वरेतसः । तपसा भावितात्मानस्तत्र सन्तीति वा तपः ॥ २६
 सत्येति ब्रह्मणः शब्दः सत्तामात्रस्तु स स्मृतः । ब्रह्मलोकस्ततः सत्यं सप्तमः स तु भास्करः ॥
 गन्धर्वाप्सरसो यक्षा गुह्यकौस्तु सराक्षसाः । सर्वभूतपिशाचाश्च नागाश्च सह मानुषैः ॥
 स्वर्लोकवासिनः सर्वे देवा भुवि निवासिनः ॥ २८
 मरुतो मातरिभानो रुद्रा देवास्तथाश्विनौ । अनिकेतान्तरिक्षास्ते भूर्लोक्या दिवौकसः ॥ २९
 आदित्या ऋभवो विश्वे साध्याश्च पितरस्तथा । ऋषयोऽङ्गिरसश्चैव भुवर्लोकं समाश्रिताः ॥ ३०
 एते वैमानिका देवास्ताराग्रहनिवासिनः । इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३१
 भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ते स्मृताः । आरभ्यन्ते तु तन्मात्रैः शुद्धास्तेषां परस्परम् ॥ ३२
 शुक्राद्याश्चाक्षुषान्ताश्च ये व्यतीता भुवं श्रिताः । महर्लोकश्चतुर्थस्तु तस्मिन्ने कल्पवासिनः ॥
 * इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३३
 भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ये स्मृताः । तान्सर्वान्सप्त सूर्यास्ते अर्चिभिर्निर्दहन्ति वै ॥ ३४
 मरीचिः कश्यपो दक्षस्तथा स्वायंभुवोऽङ्गिराः । भृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुरित्येवमादयः ॥ ३५
 प्रजानां पतयः सर्वे वर्तन्ते तत्र तैः सह । निःसत्त्वा निर्ममाश्चैव तत्र ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ ३६
 ऋभुः सनत्कुमाराद्या वैराज्यास्ते तपोधनाः । मन्वन्तराणां सर्वेषां सावर्णानां ततः स्मृताः ॥
 चतुर्दशानां सर्वेषां पुनरावृत्तिहेतवः ॥ ३७
 योगं तपश्च सत्यं च समाधाय तदाऽऽत्मनि । षष्ठे काले निवर्तन्ते तत्तदाह(?) विपर्यये ॥ ३८
 सत्यस्तु सप्तमो लोको ह्यपुनर्मार्गगाभिणाम् । ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीघातलक्षणः ॥ ३९
 + पर्यासपारिमाण्येन भूर्लोकः समितिः स्मृतः । भूम्यन्तरं यदादित्यादन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥
 सूर्यध्रुवान्तरं यच्च स्वर्गलोको दिवः स्मृतः । ध्रुवाज्जनान्तरं यच्च महर्लोकः स उच्यते ॥ ४१
 विख्याताः सप्त लोकास्तु तेषां वक्ष्यामि सिद्धयः । भूर्लोकवासिनः सर्वे अज्ञादास्तु रसात्मकाः
 भुवे स्वर्गे च ये सर्वे सोमपा आज्यपाश्च ते । चतुर्थे येऽपि वर्तन्ते महर्लोकं समाश्रिताः ॥ ४३
 विज्ञेया मानसी तेषां सिद्धिर्वै पञ्चलक्षणा । सद्यश्चोत्पद्यते तेषां मनसा सर्वमीप्सितम् ॥ ४४
 एते देवा यजन्ते वै यज्ञैः सर्वैः परस्परम् । अतीतान्वर्तमानांश्च वर्तमानाननागतान् ॥ ४५
 प्रथमानन्तरैरिष्ट्वा अन्तराः सांप्रतैः पुनः । निवर्ततीत्यासंबन्धोऽतीते देवगणे ततः(?) ॥ ४६
 विनिवृत्ताधिकाराणां सिद्धिस्तेषां तु मानसी । तेषां तु मानसी ज्ञेया शुद्धा सिद्धिपरम्परा ॥
 उक्ता लोकाश्च चत्वारो जनस्यानुविधिस्तथा । समासेन मया विप्रा भूयस्तं वर्तयामि वः ॥
 वायुरुवाच—

मरीचिः कश्यपो दक्षो वसिष्ठश्चाङ्गिरा भृगुः । (× पुलस्त्यः पुलहश्चैव क्रतुरित्येवमादयः ॥ ४९

* एतदर्थं क. पुस्तके नास्ति । + इत आरभ्य सार्वभौको न विद्यते ग. पुस्तके । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड.
 पुस्तके नास्ति ।

१ घ. यत्राऽऽसन्त्यूर्ध्वं । २ ड. सत्यः । ३ घ. 'काश्चैव रा' । ४ क. 'वलोक्या' । ५ ख. ग. घ. ड.
 'भ्यते तु । ६ घ. भुवि । ७ ख. ग. घ. ड. मारिचिः । ८ ख. ग. ड. रिमुः । ९ क. सत्यं तु स' । १० क.
 'लोकस्तदुच्य' । ११ ख. ग. घ. ड. अनदा' । १२ घ. ड. सैर् । १३ घ. सिद्धिः परस्परम् । ३' । १४ ख. ड. 'रस्प
 रात् । ३' । १५ ग. मारीचिः ।

[अ० १०१ श्लो० ९०-७३]

वायुपुराणम् ।

४०१

(भूर्लोकविद्यवस्थावर्णनम्)

पूर्वं ते संप्रसूयन्ते ब्रह्मणो मनसा इह । ततः प्रजाः प्रतिष्ठाप्य जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते ॥ ५०
 कल्पदाहप्रदीपेषु तदा कालेषु तेषु वै । भूरादिषु महान्तेषु भृशं व्याप्तेष्वथाग्निना ॥ ५१
 शिखा संवर्तका ज्ञेया प्रामुवन्ति सदा जनाः । यामादयो गणाः सर्वे महर्लोकनिवासिनः ॥ ५२
 महर्लोकेषु दीप्तिषु जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते । सर्वे सूक्ष्मशरीरास्ते तत्रस्थास्तु भवन्ति ते ॥ ५३
 तेषां ते तुल्यसामर्थ्यास्तुल्यमूर्तिधरास्तथा । जनलोके विवर्तन्ते यावत्संप्लवते जगत् ॥ ५४
 व्युष्टायां तु रजण्यां वै ब्रह्मणोऽव्यक्तयोनिनः । अहरादौ प्रसूयन्ते पूर्ववत्क्रमशस्त्विह ॥ ५५
 स्वायंभुवादयः सर्वे मरीच्यन्तास्तु साधकाः । देवास्ते वै पुनस्तेषां जायन्ते निधनेष्विह ॥ ५६
 यामादयः क्रमेणैव कनिष्ठाद्याः प्रजापतेः । पूर्वं पूर्वं प्रसूयन्ते पश्चिमे पश्चिमास्तथा ॥ ५७
 देवान्वये देवता हि सप्त संभूतयः स्मृताः । व्यतीताः कल्पजास्तेषां तिस्रः शिष्टास्तथा परे ॥
 आवर्तमाना देवास्ते क्रमेणैतेन सर्वशः । गत्वा जवं जन्नीभावं दशकृत्वः पुनः पुनः ॥ ५९
 ततस्ते वै गणाः सर्वे दृष्ट्वा भावेष्वनित्यताम् । भाविनोऽर्थस्य च बलात्पुण्याख्यातिबलेन च ॥
 निवृत्तवृत्तयः सर्वे स्वस्थाः सुमनसस्तथा । वैराजे तूपपद्यन्ते लोकमुत्सृज्यं तज्जनम् ॥ ६१
 ततोऽन्येनैव कालेन नित्ययुक्तास्तपस्विनः । कथनाच्चैव धर्मस्य तेषां ते जज्ञिरेऽन्वये ॥ ६२
 इहोत्पन्नास्ततस्ते वै स्थानान्यापूरयन्त्युत । देवत्वे च ऋषित्वे च मनुष्यत्वे च सर्वशः ॥ ६३
 एवं देवगणाः सर्वे दशकृत्वो निवर्त्य वै । वैराजेषूपपन्नास्ते दश तिष्ठन्त्युपप्लवान् ॥ ६४
 पूर्णे पूर्णे ततः कल्पे स्थित्वा वैराजके पुनः । ब्रह्मलोके विवर्तन्ते पूर्वपूर्वक्रमेण तु ॥ ६५
 एतस्मिन्ब्रह्मलोके तु कलो वैराजके गते । वैराजं पुनरप्येके कल्पस्थानमकल्पयन् ॥ ६६
 एवं पूर्वानुपूर्वेण ब्रह्मलोकगतेन वै । एवं तेषु व्यतीतेषु तपसा परिकल्पिते ॥
 वैराजे तूपपद्यन्ते दशकृत्वो निवर्तते ॥ ६७
 एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः । निधनं ब्रह्मलोके तु गतानामृषिभिः सह ॥ ६८

सूत उवाच—

न शक्यमानुपूर्व्येण तेषां वक्तुं प्रविस्तरम् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानाच्च सर्वशः ॥
 एवमेव न संदेहो यथावत्कथितं मया ॥ ६९
 तदुपश्रुत्य वाक्चार्थमृषयः संशयान्विताः । सूतमाहुः पुराणज्ञं व्यासशिष्यं महामतिम् ॥ ७०

ऋषय ऊचुः—

वैराजास्ते यदाहारा यत्सत्त्वाश्च यदाश्रयाः । तिष्ठन्ति चैव यत्कालं तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ ७१
 तदुक्तमृषिभिर्विक्रियं श्रुत्वा लोकार्थतत्त्ववित् । सूतः पौराणिको वाक्यं विनयेनेदमब्रवीत्* ॥ ७२
 ततः प्राप्यन्त ते सर्वे शुद्धिशुद्धतमाश्च ये । आभूतसंप्लवास्तत्र दश तिष्ठन्ति ते जनाः ॥ ७३

* अत्र सूत उवाचेति ख. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. 'णो मान' । २ ख. 'सिभिः । म' । ३ ख. 'त्वा यवं यवी' । ४ क. 'वं तवी' । ५ ख. 'ज्यते जनाः । त' । ग. 'ज्यतां गतम् । त' । ६ ड. सर्वस्य । ७ ग. घ. ड. 'राजिष्यपपत्यस्ते । ८ घ. 'ष्ठन्यपप्लवात् । ग' । ९ घ. 'पूर्वपूर्वे त' । १० ख. 'षु स्थानादस्मत्पुरादिषु । वै' । ११ ख. ग. घ. 'जेषूपपद्य' । १२ ख. घ. 'विपद्यते । ग. ड. 'विवर्तते । १३ क. ग. ड. 'पूर्वेण । १४ ग. 'शुद्धबुद्धित' । घ. 'शुद्धि शुद्धिमताश्च । १५ ड. 'द्विबुद्धित' । १६ ख. ग. घ. ड. 'ज्वराः ।

सर्वे सूक्ष्मशरीरास्ते विद्वांसो घनमूर्तयः । स्थितलोकस्थितत्वाच्च तेषां भूतं न विद्यते ॥ ७४
 ऊचुः सनत्कुमाराद्याः सिद्धास्ते योगधर्मिणः । ख्यातिं नैमित्तिकीं तेषां पर्याये समुपस्थिते ॥
 स्थानत्यागे मनश्चापि युगपत्संप्रवर्तते । ऊचुः सर्वे तदाऽन्योन्यं वैराजोः शुद्धबुद्धयः ॥ ७६
 एवमेव महाभागाः प्रणवं संप्रविश्य ह । ब्रह्मलोके प्रवर्तामस्तत्र श्रेयो भविष्यति ॥ ७७
 एवमुक्त्वा तदा सर्वे ब्रह्मान्ते व्यवसायिनः । योजयित्वा तदाऽऽत्मानं वर्तन्ते योगधर्मिणः ॥
 तत्रैव संप्रलीयन्ते शान्ता दीपाचिषो यथा । ब्रह्मकायमवर्तन्त पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७९
 लोकं तं समनुप्राप्य सर्वे ते भावनामयम् । आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्य अमृतत्वाय ते गताः ॥ ८०
 * वैराजेभ्यस्तथैवोर्ध्वमन्तरे षड्गुणे ततः । ब्रह्मलोकः समाख्यातो यत्र ब्रह्मा पुरोहितः ॥ ८१
 ते सर्वे प्रणवात्मानो बुद्धशुद्धतपास्तथा । आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्यामृतत्वं च भजन्त्युत ॥ ८२
 द्वंद्वैस्ते नाभिभूयन्ते भावत्रयाधिवर्जिताः । आधिपत्यं विना तुल्या ब्रह्मणस्ते महौजसः ॥ ८३
 प्रभावविजयैश्वर्यस्थितिवैराग्यदर्शनैः । ते ब्रह्मलौकिकाः सर्वे गतिं प्राप्य विवर्तनीम् ॥ ८४
 ब्रह्मणा सह देवैश्च संप्राप्ते प्रतिसंचरे । तपसोऽन्ते क्रियात्मानो बुद्धावस्था मनीषिणः ॥
 अव्यक्ते संप्रलीयन्ते सर्वे ते क्षणदर्शिनः ॥ ८५
 इत्येतदमृतं शुक्रं नित्यमक्षयमव्ययम् । देवर्षयो ब्रह्मसत्रं सनातनमुपासते ॥ ८६
 अपुनर्मार्गगादीनां तेषां चैवोर्ध्वरेतसाम् । कर्माभ्यासकृता शुद्धिर्वेदान्तेषूपलक्ष्यते ॥ ८७
 तत्र तेऽभ्यासिनो युक्ताः परां काष्ठामुपासते । हित्वा शरीरं पाप्मानममृतत्वाय ते गताः ॥
 वीतरागा जितक्रोधा निर्मोहाः सत्यवादिनः । शान्ताः प्रणिहितात्मानो दयावन्तो जितेन्द्रियाः
 निःसङ्गाः शुचयश्चैव ब्रह्मसायो(यु)ज्यगाः स्मृताः । अकामयुक्तैर्ये वीरास्तपोभिर्दग्धकिल्बिषाः
 तेषामभ्रंशिनो लोका अप्रमेयसुखाः स्मृताः ॥ ९०
 एतद्ब्रह्मपदं दिव्यं परमं व्योम्नि भास्वरम् । यत्र गत्वा न शोचन्ति ह्यपरा ब्रह्मणा सह ॥ ९१

ऋषय ऊचुः—

कस्मादेष परार्थश्च कश्चैष पर उच्यते । एतद्देदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम ॥ ९२

सूत उवाच—

शृणुध्वं मे परार्थं च परिसंख्यां परस्य च । एकं दश शतं चैव सहस्रं चैव संख्यया ॥ ९३
 विज्ञेयमासहस्रं तु सहस्राणि दशायुतम् । एकं शतमहस्रं तु नियुतं प्रोच्यते बुधैः ॥ ९४
 तथा शतसहस्राणामर्बुदं कोटिरुच्यते । अर्बुदं दश कोट्यस्तु अर्जं कोटिशतं विदुः ॥ ९५
 सहस्रमपि कोटीनां खर्वमाहुर्मनीषिणः । दशकोटिसहस्राणि निखर्वमिति तं विदुः ॥ ९६
 शतं कोटिसहस्राणां शङ्कुरित्यभिधीयते । सहस्रं तु सहस्राणां कोटीनां दशधा पुनः ॥
 गुणितानि समुद्रं वै प्राहुः संख्याविदो जनाः ॥ ९७

* इत आरभ्य 'भजन्त्युत' इत्यन्तग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. 'सो घन' । २ घ. स्थिते लोके स्थि । ३ क. 'लोकास्थि' । ४ क. 'जावशु' । ५ क. 'दा सर्वे व' ।
 ६ ग. ड. प्राप्य अमृतत्वं भवत्युत । ७ ग. घ. ड. तुल्यं । ८ ख. ग. घ. 'प्य निव' । ९ ख. घ. ड. 'गामीनां' । १० ख.
 ग. घ. ड. 'कृताः शुद्धा वेदा' । ११ घ. निर्वैराः सर्वा । १२ ग. घ. ड. 'ह्यसदं' । १३ ख. घ. ड. 'रार्थस्य परि' । १४ ख.
 ग. ड. 'कोटीसं' ।

[अ० १०१ श्लो० ९८-१२२]

वायुपुराणम् ।

४०३

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

कोटीनां सहस्रमयुतमित्ययं मध्य उच्यते । कोटिसहस्रनियुता स चान्त इतिसंज्ञितः ॥ ९८
 कोटिकोटिसहस्राणि परार्थ इति कीर्त्यते । परार्थं द्विगुणं चापि परमाहुर्मनीषिणः ॥ ९९
 शतमाहुः परिदृढं सहस्रं परिपन्नकम् । विज्ञेयमयुतं तस्मान्नियुतं प्रयुतं ततः ॥ १००
 अर्बुदं न्यर्बुदं चैवं स्वर्बुदं च ततः स्मृतम् । खर्वं चैव निखर्वं च शङ्कुं पञ्च तथैव च ॥ १०१
 समुद्रं मध्यमं चैव परार्थमपरं ततः । एवमष्टादशैतानि स्थानानि गणनाविधौ ॥ १०२
 शतानीति विजानीयात्संज्ञितानि महर्षिभिः । कल्पसंख्या प्रवृत्तस्य परार्थं ब्रह्मणः स्मृतम् ॥
 तावच्छेषोऽपि कालोऽस्य तस्यान्ते प्रतिसृज्यते । पर एष परार्थश्च संख्यातः संख्यया मया ॥
 यस्मादस्य परं वीर्यं परमायुः परं तपः । परा शक्तिः परो धर्मः परा विद्या परा धृतिः ॥ १०५
 परं ब्रह्म परं ज्ञानं परमैश्वर्यमेव च । तस्मात्परतरं भूतं ब्रह्मणोऽन्यन्न विद्यते ॥ १०६
 परे स्थितो ह्येष परः सर्वार्थेषु ततः परः । संख्यातस्तु परा ब्रह्मा तस्यार्थं तु परार्थता ॥ १०७
 संख्येयं चाप्यसंख्येयं सततं चापि तन्निकम् । संख्येयं संख्यया दृष्टमपरार्थाद्विभाष्यते ॥ १०८
 रांशौ दृष्टे न संख्याऽस्ति तदसंख्यस्य लक्षणम् । अनपत्यं सिक्तास्वेव(?)दृष्टवान्पञ्चलक्षणम् ॥
 ईश्वरैस्तत्परसंख्यातं शुद्धत्वादिव्यदृष्टिभिः । एवं ज्ञानप्रतीष्टत्वात्सर्वं ब्रह्माऽनुपश्यति ॥ ११०
 एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे नैमिषेयास्तपस्विनः । वाष्पपर्याकुलाक्षास्तु प्रहर्षाद्भद्रदस्वराः ॥ १११
 पप्रच्छुर्मातरिश्चानं सर्वे ते ब्रह्मवादिनः । ब्रह्मलोकस्तु भगवन्यावन्मात्रान्तरः प्रभो ॥ ११२
 योजनाग्रेण संख्यातं साधनं योजनस्य तु । क्रोशस्य च परीमाणं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 तेषां तद्वचनं श्रुत्वा मातरिश्वा विनीतवाक् । उवाच मधुरं वाक्यं यथादृष्टं यथाक्रमम् ॥ ११४

वायुरुवाच —

एतद्वोऽहं प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं मे विवक्षितम् । अव्यक्ताव्यक्तभागो वै महास्थूलो विभर्भाव्यते ॥
 दशैव महतां भागा भूतादिः स्थूल उच्यते । दशभागाधिकं चापि भूतादेः परर्माणुकः ॥ ११६
 परमाणुः सुसूक्ष्मस्तु भावग्राह्यो न चक्षुषा । यदभेद्यतमं लोके विज्ञेयं परमाणु तत् ॥ ११७
 जालान्तरर्गते भानौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः । प्रथमं तत्परमाणानां परमाणुं प्रचक्षते ॥ ११८
 * अष्टानां परमाणूनां समवायो यदा भवेत् । त्रसरेणुः समाख्यातस्तत्पञ्चरज उच्यते ॥ ११९
 त्रसरेणवश्च येऽप्यष्टौ रथरेणुस्तु स स्मृतः । तेऽप्यष्टौ समवायस्था बालाग्रं तत्स्मृतं बुधैः ॥ १२०
 बलाग्राण्यष्ट लिखा स्याद्यूका तच्चाष्टकं भवेत् । यूकाष्टकं यवं प्राहुरङ्गुलं तु यवाष्टकम् ॥ १२१
 द्वादशाङ्गुलपर्वाणि वितस्तिस्थानमुच्यते । रत्निश्चाङ्गुलिपर्वाणि विज्ञेयो ह्येकविंशतिः ॥ १२२

* नास्त्ययं श्लोकः ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख. ग. घ. ड. कोटीसं । २ ड. कोटीकोटीसं । ३ ख. ग. ड. 'ह्रस्वांशे प' । ४ घ. 'स्त्राणी प' ।
 ५ क. 'दं निर्वु' । ६ ख. घ. 'व वृन्दं चैव समुत्सुकम् । ख. ड. 'व वृन्दं चैव त' । ७ ग. घ. ड. 'रार्धो ब्रह्मणः स्मृतः ।
 तां । ८ क. 'रार्धं च सं' । ९ क. 'पि तं त्रिकं' । १० घ. रात्रौ । ११ ख. घ. ज्ञानाप्रतीष्टत्वात्सं । १२ ग. ड. 'प्रती-
 यत्वात्सर्व' । १३ ख. 'लोकेषु भगवन्यावन्मानन्तरं प्र' । १४ ड. 'न्तरे प्रभोः । यो' । १५ क. 'ख्यातः सां' । १६ क.
 ख. ड. 'भाष्यते । १७ क. 'तादिः प' । १८ ग. घ. ड. 'माणकम् । प' । १९ क. 'गतं भानोर्धत्सु' । २० ख. घ. ड.
 बालाग्रं । २१ ख. घ. ड. 'धैः । बाला' । २२ क. घ. 'ङ्गुलप' ।

चत्वारि विंशतिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुद्विरत्तिर्विज्ञेयो द्विचत्वारिंशदङ्गुलः ॥
 षण्णवत्यङ्गुलं चैव धनुराहुर्मनीषिणः । एतद्व्यूतिसंख्याार्थोपादानं धनुषः स्मृतम् ॥ १२४
 धनुर्दण्डो युगं नाली तुल्यान्येतान्यथाङ्गुलैः । धनुषस्त्रिशतं नल्वमाहुः संख्याविदो जनाः ॥
 धनुःसहस्रे द्वे चापि गव्यूतिरुपदिश्यते । अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तु विधीयते ॥ १२६
 एतेन धनुषा चैव योजनं तु समाप्यते । एतत्सहस्रं विज्ञेयं शक्रकोशान्तरं तथा ॥ १२७
 योजनानां तु संख्यातं संख्याज्ञानविशारदैः । एतेन योजनाग्रेण शृणुध्वं ब्रह्मणोऽन्तरम् ॥
 महीतलात्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः । दिवाकरात्सहस्रेण तावदूर्ध्वं निशाकरः ॥ १२९
 पूर्णं शतसहस्रं तु योजनानां निशाकरात् । नक्षत्रमण्डलं कृत्स्नमुपनिष्ठात्प्रकाशते ॥ १३०
 शतं सहस्रं संख्यौतो मेरुद्विगुणितं पुनः । ग्रहान्तरमथैकैकमूर्ध्वं नक्षत्रमण्डलात् ॥ १३१
 ताराग्रहाणां सर्वेषामधस्ताच्चरते बुधः । तस्योर्ध्वं चरते शुक्रस्तस्मादूर्ध्वं च लोहितः ॥ १३२
 ततो बृहस्पतिश्चोर्ध्वं तस्मादूर्ध्वं शनैश्चरः । ऊर्ध्वं शतसहस्रं तु योजनानां शनैश्चरात् ॥ १३३
 सप्तर्षिमण्डलं कृत्स्नमुपनिष्ठात्प्रकाशते । ऋषिभिस्तु सहस्राणां शतादूर्ध्वं विधीयते ॥ १३४
 योऽसौ तारामये दिव्ये विमाने हस्तरूपाके । उत्तानपादपुत्रोऽसौ मेढीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ १३५
 त्रैलोक्यस्थेषु उत्सेधो व्याख्यातो योजनैर्मया । मन्वन्तरेषु देवानामिज्या यत्रैव लौकिकी ॥
 वर्णाश्रमेभ्य इज्या तु लोकेऽस्मिन्या प्रवर्तते । सर्वासां देवयोनीनां स्थितिहेतुः स वै स्मृतः ॥
 त्रैलोक्यमेतद्व्याख्यातमत ऊर्ध्वं निबोधत । ध्रुवादूर्ध्वं महर्लोको यस्मिंस्ते कल्पवासिनः ॥
 * (एकयोजनकोटी सा इत्येवं निश्चयं गतम् ॥ १३८
 द्वे कोट्यौ तु महर्लोकाद्यस्मिंस्ते कल्पवासिनः) । यत्र ते ब्रह्मणः पुत्रा दक्षाद्याः साधकाः स्मृताः ॥
 चतुर्गुणोत्तरादूर्ध्वं जनलोकात्तपः स्मृतम् । वैराजा यत्र ते देवा भूतदाहविर्वर्जिताः ॥ १४०
 षड्गुणं तु तपोलोकात्सत्यलोकान्तरं स्मृतम् । अपुनर्मरकामानां (णां) ब्रह्मलोकः स उच्यते ॥
 यस्मान्न च्यवते भूयो ब्रह्माणं स उपासते । एककोटिर्योजनानां पञ्चाशन्नियुतानि तु ॥ १४२
 ऊर्ध्वभागस्ततोऽण्डस्य ब्रह्मलोकात्परः स्मृतः । चतुर(तस्र)श्चैव कोट्यस्तु नियुतां पञ्चषष्टि च ॥
 एषोऽर्धांशप्रचारोऽस्य गत्यन्तश्चापरः स्मृतः । ध्रुवाग्रमेतद्व्याख्यातं योजनाग्राद्यथाश्रुतम्+ ॥
 अधोगतीनां वक्ष्यामि भूतानां स्थानकल्पनाम् । गच्छन्ति घोरकर्माणः प्राणिनो यत्र कर्मभिः ॥
 नरको रौरवो रोधः सूकरस्ताल एव च । (× तप्तकुम्भो महाज्वालः शबलोऽथ विमोचनः ॥
 कृमी च कृमिभक्षश्च लालाभक्षो विशंसनः । अधःशिराः पूयवहो रुधिरान्धस्तथैव च) ॥ १४७
 तथा वैतरणं कृष्णमसिपत्रवनं तथा । अग्निज्वालो महाघोरः संदंशोऽथ श्वभोजनः ॥ १४८
 तमश्च कृष्णसूत्रश्च लोहश्चार्धसिजस्तथा । अप्रतिष्ठोऽथ वीच्यश्वनरका होवमादयः ॥ १४९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ पुस्तके नास्ति । + अत्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'त्वारो विं' । २ घ. तु । निष्कुद्वि । ३ क 'ख्यायां पादानां धनुरः स्मृतः । ध' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'स्ते तु ततश्चोर्ध्व' । ५ ग. ङ. 'ख्यातं मेरुं द्विगु' । ६ ग. ङ. 'भाष्यते । ७ क. मेधीभू' । ङ. मेदीभू' । ८ क. सर्वेषां । ९ ख. ङ. 'श्चयोगतः । द्वे । १० ख. ग. घ. ङ. स्मृतः । ११ ख. घ. ङ. 'ङ्गुगस्तु तं' । १२ ख. ग. घ. 'तानि प' । १३ ख. ङ. 'षोर्ध्वं च प्र' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'र्माणि प्रा' । १५ ख. घ. ङ. च । सप्त । १६ ख. ग. ङ. 'व्यभिजं' ।

[अ० १०१ श्लो० १९०-१७४]

वायुपुराणम् ।

४०६

(भूर्लोकदिग्व्यवस्थावर्णनम्)

तामसा नरकाः सर्वे यमस्य विषये स्थिताः । येषु दुष्कृतकर्माणः पतन्तीह पृथक्पृथक् ॥ १५०
भूमेरधस्तात्ते सर्वे रौरवाद्याः प्रकीर्तिताः । रौरवे कूटसाक्षी तु मिथ्या यथाभिशंसति ॥

क्राग्रहे पक्षवादी ह्यसत्यः पतते नरः ॥ १५१

रोधे गोघ्नो भ्रूणहा च अग्निदाता पुरस्य च । सूकरे ब्रह्महा मज्जेत्सुरापः स्वर्गतस्करः ॥ १५२

ताले पतेत्क्षत्रियहा हत्वा वैश्यं च दुर्गतिम् । ब्रह्महत्यां च यः कुर्याद्यश्च स्याद्रुतल्पगः ॥ १५३

तप्तकुम्भी स्वसागामी तथा राजभटश्च यः । तप्तलोहे चाश्ववणिकतथा बन्धनरक्षिता ॥ १५४

साध्वीविक्रयकर्ता च यस्तु भक्तं परित्यजेत् । महाज्वाले दुहितरं क्षुषां गच्छति यस्तु वै ॥

वेदो विक्रीयते येन वेदं दूषयते च यः । गुरुंश्चैवावमन्यन्ते वाऽऽक्रोशेस्ताडयन्ति च ॥ १५६

अगम्यगामी च नरो नरकं शबलं व्रजेत् । विमोहे पतिते चौरौ मर्यादां यो भिनत्ति वै ॥ १५७

दुरिष्टं कुरुते यस्तु कीटलोहं प्रपद्यते । (* देवब्राह्मणविद्वेष्टा गुरुणां चाप्यपूजकः ॥

रत्नं दूषयते यस्तु कृमिर्भक्ष्यं प्रपद्यते ॥ १५८

पर्यश्नाति य एकोऽन्यो ब्राह्मणो सुहृदः सुताम्) । लालाभक्षे स पतति दुर्गन्धे नरके गतः ॥

काण्डकर्ता कुलालश्च निष्कहर्ता चिकित्सकः । आरामेष्वग्निदाता यः पतते स विशंसने ॥

असत्प्रतिग्रही यश्च तथैवायाज्ययाजकः । नक्षत्रैर्जीवते यश्च नरो गच्छत्यर्धमुखम् ॥ १६१

क्षीरं सुरां च मांसं च लाक्षां गन्धं रसं तिलान् । एवमादीनि विक्रीणन्घोरे पूयत्रहे पतेत् ॥

यः कुक्कुटानि वध्नाति मार्जारान्सूकरांश्च तान् । पक्षिणश्च मृगांश्छागान्सोऽप्येनं नरकं व्रजेत् ॥

अर्जाविको माहिषकस्तथा चक्रध्वजी च यः । रङ्गोपजीविको विप्रः शाकुनिर्ग्रामयाजकः ॥

अगारदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । सुरापो मांसभक्षश्च तथा च पशुघातकः ॥ १६५

विशस्ता महिषादीनां मृगहन्ता तथैव च । पर्वकारश्च सूची च यश्च स्यान्मित्रघातकः ॥

रुधिरान्धे पतन्त्येते एवमाहुर्मनीषिणः ॥ १६६

उपविष्टमेकपङ्क्त्यां विषमं भोजयन्ति ये । पतन्ति नरके घोरे विड्भुजे नात्र संशयः ॥ १६७

मृषावादी नरो यश्च तर्थां प्राक्रोशकोऽशुभः । पतति नरके घोरे मूत्राकीर्णे स पापकृत् ॥ १६८

मधुग्राहोभिहन्तारो यान्ति वैतरणीं नराः । उन्मत्ताश्चित्तभग्राश्च शौचाचारविवर्जिताः ॥ १६९

क्रोधना दुःखदाश्चैव कुहकाकृष्टगामिनः । असिपत्रवर्णे छेदी तथा ह्यौरभ्रिकाश्च ये ॥

कर्तनैश्च विकृष्यन्ते मृगव्याधाः सुदारुणैः ॥ १७०

आश्रमप्रत्यवसिता अग्निज्वाले पतन्ति वै । भोज्यन्ते श्यामशवलैरयस्तुण्डैश्च वायसैः ॥ १७१

इज्याव्रतसमालोपात्संदंशे नरके पतेत् । स्कन्दते यदि वा स्वप्ने व्रतिनो ब्रह्मचारिणः ॥ १७२

पुत्रैरध्यापिता ये च पुत्रैराज्ञापिताश्च ये । ते सर्वे नरकं यान्ति नियतं तु श्वभोजने ॥ १७३

वर्णाश्रमविरुद्धानि क्रोधहर्षसमन्विताः । कर्माणि ये तु कुर्वन्ति सर्वे निरयंगामिनः (णः) ॥ १७४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. वाक्कुरस्ता° । २ क. ख. ड. चौरैः । ३ क. दुष्टं । ४ ग. ड. 'भक्ष्ये प्र' । ५ क. 'जीवितो य' । ६ ख. 'योगतिम् । क्षी' । ७ क. 'तु । आजीवि' । ८ ख. ग. अजीवि' । ९ क. विशस्ता । १० घ. 'था चाऽऽक्रो-
शकारकः । पतते न । ११ ख. ग. ड. 'तते न' । १२ ड. 'हालिह' । १३ ख. 'दातारः कुं । घ. ड. 'दाराश्च कुं । १४ ख.
ग. ड. 'वनच्छे' । १५ ख. 'श्रयं प्र' । ग. घ. ड. 'श्रमं प्र' । १६ घ. 'मशालैश्च वज्रतुण्डै' । १७ ख. ग. घ. ड.
'यवासिनः ।

उपरिष्ठात्सितो घोर उष्णात्मा रौरवो महान् । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तपः स्मृतः ॥
 एवमादिक्रमेणैव वर्ण्यमानान्निबोधत । भूमेरधस्तात्सप्तैव नरकाः परिकीर्तिताः ॥ १७६
 अधर्मसूनवस्ते स्युरन्धतामिस्रकादयः । रौरवः प्रथमस्तेषां महारौरव एव च ॥ १७७
 अस्याधः पुनरप्यन्यः शीतस्तप इति स्मृतः । तृतीयः कालसूत्रः स्यान्महाहविविधिः स्मृतः ॥
 अपतिष्ठश्चतुर्थः स्यादवीची पञ्चमः स्मृतः । लोहपृष्ठस्तमस्तेषामविधेयस्तु सप्तमः ॥ १७९
 घोरत्वाद्वौरवः प्रोक्तः साम्भको दहनः स्मृतः । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तमोऽधमः ॥
 सर्पो निकृन्तनः प्रोक्तः कालसूत्रेऽतिदारुणः । अपतिष्ठे स्थितिर्नास्ति भ्रमस्तास्मिन्सुदारुणः ॥
 अवीचिर्दारुणः प्रोक्तो यन्त्रसंपीडनाच्च सः । तस्मात्सुदारुणो लोहः कर्मणां क्षयणाच्च सः ॥
 तथाभूते(त)शरीरत्वादविवे(धि)भ्यस्तु स स्मृतः । पीडबन्धवधासङ्गादप्रतीकारलक्षणः ॥ १८३
 ऊर्ध्वं शैलमितास्ते तु निरालोकाश्च ते स्मृताः । दुःखोत्कर्षस्तु सर्वेषु अधर्मस्य निमित्ततः * ॥
 ऊर्ध्वं लोकैः समावेतौ निरालोकौ च तावुभौ । कूटाङ्गारप्रमाणैश्च शरीरी सूत्रनार्यकाः ॥ १८५
 उपभोगसमर्थस्तु सद्यो जायन्ति कर्मभिः । दुःखप्रकर्षश्चोर्ध्वस्तु तेषु सर्वेषु वै स्मृतः ॥ १८६
 यातनाश्चाप्यसंख्येया नारकाणां तथा स्मृताः । तत्रानुभूय ते दुःखं क्षीणे कर्मणि वै पुनः ॥
 तिर्यग्योनौ प्रसूयन्ते कर्मशेषे गते ततः । देवाश्च नारकाश्चैव ऊर्ध्वं चाधश्च संस्थिताः ॥ १८८
 धर्माधर्मनिमित्तेन सद्यो जायन्ति मूर्तयः । उपभोगार्थमुत्पत्तिरौपपत्तिकर्मतः ॥ १८९
 पश्यन्ति नारकान्देवा ह्यधोवक्त्रान् ह्यधोगतान् । नारकाश्च तथा देवान्सर्वान्पश्यन्त्यधोमुखान् ॥
 अनग्रमूलता यस्माद्धारणाश्च स्वभावतः । तस्मादूर्ध्वमधोभावो लोकालोके न विद्यते ॥ १९१
 एषा स्वाभाविकी संज्ञा लोकालोके प्रवर्तते । अथाब्रुवन्पुनर्वायुं ब्राह्मणाः सत्रिणस्तदा ॥ १९२

ऋषय उचुः—

सर्वेषामेव भूतानां लोकालोकनिवासिनाम् । संसारे संसरन्तीह यावन्तः प्राणिनश्च तान् १९३
 संख्यया परिसंख्याय ततः प्रभूहि कृत्स्नशः । ऋषीणां तद्वचः श्रुत्वा मारुतो वाक्यमब्रवीत् ॥

वायुरुवाच—

न शक्या जन्तवः कृत्स्नाः प्रसंख्यातुं कथंचन । अनार्थ्यन्ताश्च संकीर्णा ह्यव्यूहेन व्यवस्थिताः ॥
 गणना विनिवृत्तैषामानन्देन प्रकीर्तिताः ॥ १९५
 न दिव्यचक्षुषा ज्ञातुं शक्या ज्ञानेन वा पुनः । चक्षुषा वै प्रसंख्यातुमतो ह्यन्ते नराधिपाः १९६
 अनार्थ्यानादवेद्यत्वान्नैव प्रश्नो विधीयते । ब्रह्मणा संज्ञितं यत्तु संख्यया तन्निबोधत ॥ १९७
 यः सहस्रतमो भागः स्थावराणां भवेदिह । पार्थिवैः क्रिमयस्तावत्संसेकाद्येषु संभवाः ॥ १९८

* अत्र ख. घ. पुस्तकयोः (धिकमर्थं) वर्तते तद्यथा 'सुखोत्कर्षः स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः । तथा ह. पुस्तकेऽपि 'दुःखोत्कर्षः स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः ।' इति ।

१ क. ड. 'मिश्रका' । २ ख. ग. घ. ड. 'क्तः सोष्टको' । ३ क. ग. 'स्तु सीता' । ४ क. ग. ड. 'तपोऽध' ।
 ५ ख. घ. ड. 'स्मिन्सदा स्मृतः । अ' । ६ ग. घ. ड. क्षपणा । ७ ख. घ. ड. 'भूतोऽश' । ८ ग. घ. ड. 'ऊर्ध्वशैशमि' ।
 ९ घ. 'माणैः स्वैः श' । १० क. 'यकः । उ' । ११ क. 'प्रत्वं ते' । १२ ख. 'पेऽन्तरे त' । ग. ड. 'पेऽन्तरे त' ।
 १३ ख. ग. घ. ड. 'श्च नर' । १४ ख. ग. घ. ड. 'ते' । १५ ख. ग. घ. ड. 'शक्यं ज' । १६ ख. ड. 'द्यन्ताः सुसंकीर्णा
 ह्यव्यूहे' । १७ ड. न शक्यं दिव्यचक्षुर्भ्यां ज्ञातुं ज्ञाने' । १८ क. 'धिपः । अ' । १९ ख. घ. 'नाख्यानादचोय' ।
 ड. 'नाख्यानादन्तवा' । २० ख. 'वाः कुम' ।

[अ०१०१श्लो०१९९-२२०]

वायुपुराणम् ।

४०७

(भूर्लोकान् दिव्यवस्थावर्णनम्)

संसेकज्ञानाभावेन सहस्रेणैव संमिताः । औदका जन्तवः सर्वे निश्चयात्तद्विचारितम् ॥ १९९
 सहस्रेणैव भागेन सत्त्वानां सलिललौकसाम् । विहंगमास्तु विज्ञेया लौकिकोस्ते च सर्वशः ॥ २००
 यः सहस्रतमो भागस्तेषां वै पक्षिणां भवेत् । पशवस्तत्समा ज्ञेया लौकिकास्तु चतुष्पदाः ॥ २०१
 चतुष्पदानां सर्वेषां सहस्रेणैव संमिताः । भागेन द्विपदा ज्ञेया लौकिकेऽस्मिस्तु सर्वशः ॥ २०२
 यः सहस्रतमो भागो भागे तु द्विपदा पुनः । धार्मिकास्तेन भागेन विज्ञेयाः संमिताः पुनः ॥

सहस्रेणैव भागेन धार्मिकेभ्यो दिवं गताः । यः सहस्रतमो भागो धार्मिकाणां भवेद्विवि ॥

संमितास्तेन भागेन मोक्षिणस्तावदेव हि ॥ २०४

स्वर्गोपपादकैस्तुल्या यातनास्थानवासिनः । पतिताः पापकर्माणो दुरात्मानो म्रियन्ति ये ॥

रौरवे तामसे ह्येते शीतोष्णं प्राप्नुवन्ति ते ॥ २०५

वेदनाकटुकास्तब्धा यातनास्थानमागताः । उष्णस्तु रौरवो ज्ञेयस्तेजो घोररसात्मकः ॥ २०६

ततो घर्नात्मकश्चापि शीतात्मा सततं तपः । एवं सुदुर्लभाः सन्तः स्वर्गे वा धार्मिका नराः ॥

एषा संख्या कृता संख्या (?) ईश्वरेण स्वयंभुवा । गणना विनिवृत्तैषा संख्या ब्राह्मी च मानुषी ॥

ऋषय ऊचुः—

महो जनस्तपः सत्यं भूतो भाव्यो भवस्तथा । उक्ता ह्येते त्वया लोका लोकानामन्तरेण च ॥

लोकान्तरं च यादृगै तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ २०९

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् । स वायुर्दृष्टतत्त्वार्थ इदं तत्त्वमुवाच ह ॥ २१०

वायुरुवाच—

व्यक्तं तर्केण पश्यन्ति योगात्प्रत्यक्षदर्शिनः । प्रत्याहारेण ध्यानेन तपसा च क्रियात्मनः ॥

ऋभुः सनत्कुमाराद्याः संबुद्धाः शुद्धबुद्धयः । व्यपेतशोका विरजाः सन्तो ब्रह्मैव सत्तमाः ॥

अक्षयाः प्रीतिसंयुक्ता ब्रह्म तिष्ठन्ति योगिनः । ऋषीणां बालखिल्यानां तैर्यथाहृतमीश्वरैः ॥

अथा चैव मया दृष्टं सांनिध्यं तत्र कुर्वता । अंतर्ह्यर्क्यसत्कृतार्थानामालयं चेश्वरस्य यत् ॥ २१४

ईश्वरः परमाणुत्वाद्भावग्राह्यो मनीषिणाम् । ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः ॥ २१५

द्रष्टृत्वमात्मसंबन्धमधिष्ठानत्वमेव च । अव्ययानि दशैतानि तस्मिंस्तिष्ठन्ति शंकरे ॥ २१६

विभुत्वात्खलु योगाग्निर्ब्रह्मणोऽनुग्रहे रतः । स लोकविग्रहो भूत्वा साहाय्यमुपतिष्ठते ॥ २१७

अक्षरं ध्रुवमव्यग्रमष्टमं त्वौपसर्गिकम् । तस्येश्वरस्य यन्मोत्रं स्थानं मायामयं परम् ॥ २१८

मायया कृतमाचष्टे मायी देवो महेश्वरः । देवानामुपसंहारस्तत्प्रमाणं हि कीर्त्यते ॥ २१९

विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च ब्रुवतो मे निबोधत । त्रयोदशैव कोट्यस्तु नियुता दश पञ्च च ॥

भूर्लोकान् ब्रह्मलोको वै योजनैः संप्रकीर्त्यते ॥ २२०

१ क. 'ज्ञानां भागेन । ख. घ. ड. 'ज्ञानां भा' । २ ख. ग. घ. ड. 'कान्ते च । ३ ग. ड. संमिताः । ४ ड. 'न मोक्षि' । ५ घ. 'वेदिह । स्व' । ६ क. 'तिताश्चर्णमुद्देशाद्दुरा' । ग. घ. ड. 'तिताश्चर्णमुद्देशा दु' । ७ ख. 'रवे घोरे तेजो' । ८ क. ख. ड. 'नात्मिक' । ९ स. 'पि प्रीता' । १० क. च । ११ ख. 'ता सर्वे ई(वैरी) श्व' । १२ घ. ड. 'ह्यी त्वमा' । १३ ग. घ. ड. सत्यो भूतो भाव्यो भवस्तदा । उ' । १४ ख. घ. ड. 'सा क्रियायाऽऽत्म' । १५ ख. ग. घ. ड. 'तकोशा वि' । १६ क. ख. ग. ड. 'न्तो ब्रह्मेव । १७ क. ख. ग. ड. ब्रह्मे । १८ ख. ग. घ. ड. 'थाकृत' । १९ क. अनहस' । २० ख. घ. ड. 'ष्टात्त्व' । २१ क. घ. ड. 'मिब्रह्म' । २२ क. घ. 'न्नात्रस्था' ।

एकयोजनकोटी तु पञ्चाशन्नियुतानि च । उर्ध्वं भागवताण्डं तु ब्रह्मलोकात्परं स्मृतम् ॥ २२१
 * एषोर्ध्वगः प्रचारस्तु गत्यन्तं च ततः स्मृतम् । (+ नित्या ह्यपरिसंख्येयाः परस्परगुणाश्रयाः ॥
 सूक्ष्माः प्रसवधर्माण्यस्ततः प्रकृतयः स्मृताः । येभ्योऽधिकर्ता संजज्ञे क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः) ॥
 तासु प्रकृतिमत्सूक्ष्ममधिष्ठातृत्वमव्ययम् । अनुत्पाद्यं परं धाम परमाणु परेशयम् ॥ २२४
 अस्यश्चाप्यनुह्यश्च अमूर्तिर्मूर्तिमानसौ । प्रादुर्भावस्तिरोभावः स्थितिश्चैवाप्यनुग्रहः ॥ २२५
 विधिरन्यैरनौपम्यः परमाणुर्भृंहेश्वरः । सतेजा एष तमसो यः पुरस्तात्प्रकाशकः ॥ २२६
 यदण्डमासीत्सौवर्णं प्रथमं त्वौपसर्गिकम् । वृहत् सर्वतो वृत्तमीश्वराद्वचजायत ॥ २२७
 ईश्वराद्वीजनिर्भेदः क्षेत्रज्ञो बीज इष्यते । योनिं प्रकृतिमाचष्टे सा च नारायणात्मिका ॥ २२८
 विभुर्लोकस्य सृष्ट्यर्थं लोकसंस्थानमेव च । सन्निसर्गः स तैन्वा च लोकधातुर्महात्मनः ॥ २२९
 पुरस्ताद्ब्रह्मलोकस्य अण्डादवाक्च ब्रह्मणः । × तयोर्मध्ये पुरं दिव्यं स्थानं यस्य मनोमयम् ॥
 तद्विग्रहवतः स्थानमीश्वरस्यामितौजसः । शिवं नाम पुरं तत्र शरणं जन्मभीरूनाम् ॥ २३१
 सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां द्विजोत्तमाः । अभ्यन्तरे तु विस्तीर्णं महीमण्डलसंस्थितम् ॥ २३२
 मध्याह्नार्कप्रकाशेन परतेजोभिर्मदिना । शातकौम्भेन महता प्राकारेणार्कवर्चसा ॥ २३३
 द्वारैश्चतुर्भिः सौवर्णैर्मुक्तादामविभूषितैः । तपनीयनिभैः शुभ्रैर्गाढं सुकृतवेष्टनम् ॥ २३४
 तैश्चाऽऽकाशे पुरं रम्यं दिव्यं घण्टादिनादितम् । [÷ न तत्र क्रमते मृत्युर्न तापो न जरा श्रमः
 नददन्यैः पुराचारं रूपमसौतुमर्हति(?) । सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां दिशो दश ॥ २३६
 तत्पुरं गोवृषाङ्गस्य तेजसा व्याप्य तिष्ठति । भावेन मनसो भूमिर्विन्यस्ता कनकामयी ॥ २३७
 रत्नवालुकया तत्र विन्यस्ता शुशुभेऽधिकम् । शारदेन्दुप्रकाशानि बालसूर्यनिभानि च ॥ २३८
 अर्धश्वेतार्धरक्तानि सौवर्णानि तथैव च । रथचक्रप्रमाणानि नालैर्मरकतप्रभैः ॥ २३९
 सौकुमार्येण रूपेण गन्धिनाऽप्रतिमेन च । तत्र दिव्यानि पद्मानि वनेषूपवनेषु च ॥ २४०
 भृङ्गपत्रनिकाशानि तपनीयानि यानि च । अर्धकृष्णार्धरक्तानि सुकुमारान्तराणि च ॥ २४१
 आतपत्रप्रमाणानि पङ्कजैः संवृतानि च । भूयः सप्त महानद्यस्तासां नामानि बोधत ॥ २४२
 वरा वरेण्या वरदा वैराहा वरवर्णिनी । वैरमा वरभद्रा च रम्यास्तस्मिन्पुरोत्तमे ॥ २४३
 पद्मोत्पलदलोन्मिश्रं फेनाद्यावर्तविग्रहम् । जलं मणिदलैर्भूख्यमावहन्ति सरिद्वराः ॥ २४४
 न तु ब्रह्मर्षयो देवा नासुराः पितरस्तथा । न खल्वन्येऽप्रमेयस्य विदुरीशस्य तत्पुरम् ॥ २४५
 तत्र ये ध्यानमव्यग्रौः सुयुक्ता विजितेन्द्रियाः । पश्यन्तीह महात्मानः पुरं तद्गोवृषात्मनः ॥

* अत्र संधिस्त्वार्षः । + धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्यो ग. पुस्तके न विद्यते । इतः प्रभृति प्रकृतयः स्मृता इत्यन्तः पाठो घ. पुस्तके नास्ति । × एतदर्थं त्रुटिं ग. घ. ड. पुस्तकेषु । ÷ धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. 'ध्वं भगवतोऽण्डं' । २ क. 'ध्वंग्र' । ३ ख. घ. ड. 'त्यन्तश्च ततः स्मृतः' । नि. 'ख. ड. 'श्रयात् । सूक्ष्मात्प्रस' । ४ ग. घ. ड. 'सूक्ष्माम' । ५ ड. 'त्पाद्य प' । ६ ख. घ. ड. 'तत्वाच्च लो' । ७ ख. 'व्यं सौवर्णं च म' । ८ घ. 'तच्चका' । ९ ख. घ. 'ण्टानिना' । १० ख. ड. 'त्युर्नोऽस्तपो' । ११ क. 'न तपो' । १२ ख. 'चारः रूपमासोतु' । १३ घ. 'मासोदुम' । १४ घ. 'ति । भवे' । १५ ड. 'नि लर्धश्यामान्त' । १६ ख. 'नि किञ्चलकैः सं' । १७ घ. 'जैः सेविता' । १८ ख. 'वाराही' । १९ ड. 'परमा' । २० घ. ड. 'प्रख्यं ता व' । २१ ख. 'प्राः संयु' ।

[अ० १०१ श्लो० २४७-२७१]

वायुपुराणम् ।

४०९

(शिवपुरवर्णनम्)

मध्ये पुरवरेन्द्रस्य तस्याप्रतिमतेजसा । सुमहान्मेरुसंकाशो दिव्यो भद्रश्रिया वृत्तः ॥ २४७
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनुपमै रत्नैश्च सर्वतः स विभूषितः ॥ २४८
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैदूर्यैः सोमसंप्रभैः । वालसूर्यप्रभैश्चैव सौवर्णैश्चाशिसंप्रभैः ॥ २४९
 राजतैश्चापि शुशुभे इन्द्रनीलमयैः शुभैः । दृढैर्वज्रमयैश्चैव इत्येवं सुसमाहितैः ॥ २५०
 जलैश्च विविधाकारैर्दीप्यद्भिरधिवासितम् । चन्द्ररश्मिप्रकाशाभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ २५१
 रुक्मघण्टानिनादैश्च नित्यप्रमुदितोत्सवैः । किंनराणामधीवासैः संध्याभ्राकारराजितैः ॥ २५२
 परिवारसमन्ताच्च हेमपुष्पोदकप्रभैः । यथा हि मेरुशैलेन्द्रो हेमशृङ्गैर्विराजते ॥ २५३
 (* चाभीकरमयीभिस्तु पताकाभिस्तथा पुरम् । एवं प्रासादराजोऽसौ भूमिकाभिर्विराजते ॥
 वसन्तप्रतिमा यत्र त्र्यम्बकस्य निवेशने । लक्ष्मीः श्रीश्च वपुर्माया कीर्तिः शोभा सरस्वती ॥
 देव्या वै सहिता ह्येता रूपगन्धसमन्विताः । नित्या ह्यपरिसंरूपाताः परस्परगुणाश्रयाः) ॥
 भूषणं सर्वरत्नानां योन्यः कान्तिविलासयोः ॥ २५६
 कोटीशतं महाभागा विभज्याऽऽत्मानमात्मना । भगवन्तं महात्मानं प्रतिमोदन्त्यतन्द्रिताः ॥ २५७
 तासां सहस्रशश्चान्याः पृष्ठतः परिचारिकाः । रूपिण्यश्च श्रिया युक्ताः सर्वाः कमललोचनाः ॥
 लीलाविलाससंयुक्तैर्भावैरतिमनोहरैः । गणैस्ताः सह मोदन्ते शैलभैः पावकोपमैः ॥ २५९
 कुब्जा वामनिकाश्चैव वरगात्रा हयाननाः । पुण्ड्राश्च विकटाश्चैव करालाश्चिपिटाननाः ॥ २६०
 लम्बोदरा ह्रस्वभुजा विनेत्रा ह्रस्वपादिकाः । मृगेन्द्रवदनाश्चान्या गजवक्त्रोदरास्तथा ॥ २६१
 गजाननास्तथैवान्याः सिंहव्याघ्राननास्तथा । लोहिताक्षा महास्तन्यः सुभगाश्चारुलोचनाः ॥
 ह्रस्वकुञ्चितकेशाश्च सुन्दर्यश्चारुलोचनाः । अन्याश्च कामरूपिण्यो नानावेषधराः स्त्रियः २६३
 अभ्यन्तरपरिस्कन्धा देवावासगृहोचिताः । + रराम भगवांस्तत्र दशबाहुर्महेश्वरः ॥ २६४
 नन्दिना च गणैः सार्धं विश्वरूपैर्महात्मभिः । तथा रुद्रगणैश्चापि तुलयौदार्यपराक्रमैः ॥ २६५
 पावकात्मजसंकाशैर्युपदंष्ट्रोत्कटाननैः । वन्द्यमानो विमानश्च(स्थैः) पूज्यमानश्च तत्परैः ॥ २६६
 सर्वर्तुकुसुमां मालां जिघ्रमाऽणोरसि स्थिताम् । नीलोत्पलदलश्यामं पृथुताम्रायतेक्षणम् ॥ २६७
 ईषत्कराललम्बोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रागर्णोश्चितम् । पङ्कध्वनेत्रं दुष्प्रेक्ष्यं रुचिरं चीरवाससम् ॥ २६८
 आहवेष्णपरिक्लिष्टं देवानामरिनाशनम् । बाहुना बाहुमावेश्य पार्श्वे सव्येऽन्तरे स्थितम् ॥ २६९
 रराज पाटिशं तस्य वामाग्रकरगोचरम् । महाभैरवनिर्घोषं बलेनाप्रतिमौजसम् ॥
 दशवर्णधनुश्चैव विचित्रं शोभतेऽधिकम् ॥ २७०
 त्रिशूलं विद्युताभासममोघं शत्रुनाशनम् । जाज्वल्यमानं वपुषा परमं तत्त्रिषा युतम् ॥ २७१

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थे पाठव्यत्यासो दृश्यते ख. पुस्तके । + अत्र परस्मैपदमार्घम् । × अत्र संधिरावः ।

१ ख. दिशां भ० । घ. दिशो भ० । ड. दिशा भ० । २ ख. ड. 'पद्ममयै रत्नैः स' । ३ ख. ड. 'वैदूर्यैः ।
 ४ क. सुमहाहि । ५ ख. घ. ड. 'तत्त्वम् । कि' । ६ घ. 'षोपगैर्दुर्मेः । य' । ७ ख. ड. 'ते । रमन्ति प्र' । घ. 'ते ।
 रमत्यप्र' । ८ घ. ड. 'शस्त्रवत्याः । ९ क. 'वजाकाम निकामैश्च व' । घ. 'वजाकाम' । १० घ. 'हितोष्ण्योम' । ड.
 'हितोष्ण्योम' । ११ क. 'वेशध' । १२ ख. घ. 'णान्वित' । १३ क. 'राजापदिश' । १४ ख. ड. 'दशवर्णं च धनुर्विधि' ।
 १५ ड. 'रशुं त' ।

४१०

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्— [अ० १०१ श्लो० २७२-२९९]

(शिवपुरवर्णनम्)

असिश्चैवौजसां श्रेष्ठः शीतरश्मिः शशी तथा । तेजसा वपुषा कान्त्या देवेशस्य महात्मनः ॥
शुशुभेऽभ्यधिकं तत्र वेद्यामग्निशिखा इव ॥ २७२

स्थितः पुरस्तादेवस्य शातकौम्भमयो महान् । शुशुभे रुचिरः श्रीमान्सोदकः स कमण्डलुः ॥
असिमावेश्य चाङ्गेषु पाण्डुराम्बरधारिणी । उरश्छेदेन महता मौक्तिकेन विराजिता ॥

चतुर्भुजा महाभागा विजया लोकसंमता ॥ २७४

देव्या आद्यप्रतीहारी श्रीरिवाप्रतिमा परा । विभ्राजन्ती स्थिता चैव कृत्वा देवस्य चाञ्जलिम् ॥
तस्याः पृष्ठानुगाश्चान्याः स्त्रियोऽप्सरोगणान्विताः । ताः खल्वभिनवैः कान्तैरुपातिष्ठन्ति शंकरम्
सर्वलक्षणसंपन्ना वादिरैरुपवृंहिताः । उपगायन्ति देवेश गणा गन्धर्वयोनयः ॥ २७७

अभ्युन्नतो महोरस्कः शरन्मेघसमद्युतिः । शोभते नन्दमानश्च गोपतिस्तस्य वेशमनि ॥ २७८

स्कन्दश्च सपरीवारः पुत्रोऽस्यामितवीर्यवान् । रक्तौम्बरधरः श्रीमान्वराम्बुजदलेक्षणः ॥ २७९

तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च चाष्टवान् । व्यपेतव्यसनाः क्रूराः प्रजानां पालने रताः २८०

तैः सार्धं स महावीर्यः शोभते शिखिवाहनैः । व्यालक्रीडनकैस्तत्र क्रीडते विश्वतोमुखः ॥ २८१

ये नृपा विबुधेन्द्राणां काञ्चनस्य प्रदायिनः । ये च स्वायतना विप्रा गृहस्था ब्रह्मवादिनः २८२

गूढस्वाध्यायतपसस्तथा चैवोञ्छवृत्तयः । एते सभासदस्तस्य देवेशस्य च संमताः ॥ २८३

मन्वन्तराण्यनेकानि व्यवर्तन्त पुनः पुनः । भूयतां देवदेवस्य भविष्याश्चर्यमुत्तमम् ॥ २८४

व्याघ्राश्चैवानुगास्तत्र काञ्चनाभास्तरस्विनः । स्वच्छन्दचारिणः सर्वे स्वयं देवेन निर्मिताः ॥

मृत्योर्मृत्युसमास्ते तु यमदर्पापहारिणः । विभूतिमप्यसंख्येयां को न खल्वभिधास्यते ॥ २८६

अतःपरमिदं भूयो भवेनाद्भुतमुत्तमम् । भूतानामनुकम्पार्थं यत्कृतं तन्निबोधत ॥ २८७

मन्दराद्रिप्रकाशानां बलेनाप्रतिमौजसाम् । हारकुन्देन्दुवर्णानां विद्युद्घननिनादिनाम् ॥* २८८

चूडामणिधराणां वै मेघसंनिभवाससाम् । श्रीवत्साङ्कितवज्राणामङ्गुलीशूलपाणिनाम् ॥ २८९

एवं दिशानां देवानां रूपेणोत्तमशालिनाम् । तस्य प्रासादमुख्यस्य स्तम्भेषूत्तमशोभिषु ॥ २९०

संयताग्निमयीभिस्तु गृह्णलाभिः पृथक्पृथक् । मायासहस्रं सिंहानां सुखं तत्र निवासिनाम् २९१

स्तम्भेऽप्यपासृतापटु(?)व्यम्बकस्य निवेशने । अथ तत्प्रतिसंपूज्य वायोर्वार्क्यं सुविस्मिताः ॥

ऋषयः प्रत्यभाषन्त नैमिषेयास्तपस्विनः ॥ २९२

भगवन्सर्वभूतानां प्राण सर्वत्रग प्रभो । के ते सिंहमहाभूताः क ते जाताः किमात्मकाः ॥ २९३

सिंहाः केनापराधेन भूतानां प्रभविष्णुना । वैश्वानरमयैः पाशैः संरुद्धास्तु पृथक्पृथक् ॥ २९४

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वायुर्वार्क्यं जगाद ह । यद्वै सहस्रं सिंहानामीश्वरेण महात्मना ॥

व्यपनीय स्वकादेहात्क्रोधास्ते सिंहविग्रहाः ॥ २९५

* इत उत्तरमेकः श्लोकोऽधिको ह. पुस्तके स यथा—मुदीर्घारितकायानामतीवकूरचक्षुषाम् । दंष्ट्रात्कटमहा-
स्थानां मशविक्रमशालिनाम् । इति ।

१ क. आद्यः प्र० । २ ख. ड. 'पन्नवा' । घ. 'पन्नैवादि' । ३ ख. 'क्ताम्बुजध' । ४ ख. 'श्च नष्टसः । व्य' ।
घ. 'श्च नष्टस । व्य' । ५ ड. 'न । अपे' । ६ घ. ड. 'नः । बाल' । ७ ख. 'आणां रज्जुनां शू' । घ. 'आणां रज्जुलां
शू' । ड. 'आणां रज्जुलां शू' । ८ ख. 'म्भेष्वपासृतं प' । ड. 'म्भेष्वपा' । ९ घ. 'सृतं मृतं' । १० घ. ड. 'कथं सुविस्मि' ।
११ ख. घ. ड. 'यत्तत्सह' ।

[अ० १०१ श्लो० २९६-३२१]

वायुपुराणम् ।

४११

(शिवपुरवर्णनम्)

भूतानामभयं दत्त्वा पुरा वद्धाप्रिवन्धने । यज्ञभागनिमित्तं च ईश्वरस्याऽऽज्ञया तदा ॥ २९६
 तेषां विधानमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया । देव्या मन्युं कृतं ज्ञात्वा हतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ २९७
 निःसृता च महादेव्या महाकाली महेश्वरी । आत्मनः कर्मसाक्षिण्या भूतैः सार्धं तदाऽनुगैः ॥
 स एष भगवान्क्रोधो रुद्रावासकृतालयः । वीरभद्रोऽप्रमेयात्मा देव्या मन्युप्रमार्जनः ॥ २९९
 तस्य वेश्म सुरेन्द्रस्य सर्वगुह्यतमस्य वै । संनिवेशस्त्वनौपम्यो मया वः परिकीर्तितः ॥ ३००
 अतः परं प्रवक्ष्यामि ये तत्र प्रतिवासिनः ।] रम्ये पुरवरश्रेष्ठे तस्मिन्वैहायभूमिषु ॥ ३०१
 नानारत्नविचित्रेषु पताकावहल्लेषु च । सर्वकामसमृद्धेषु बनोपवनशोभिषु ॥ ३०२
 राजतेषु महान्तेषु शातकौम्भमयेषु च । संध्याभ्रतंनिकाशेषु कैलासप्रतिमेषु च ॥ ३०३
 इष्टैः शब्दादिभिर्भागैर्यै भवस्यानुसारिणः । प्रासादवरैरुख्येषु तेषु मोदन्ति सुव्रताः ॥ ३०४
 ब्रह्मघोषैरविरताः कथाश्च विविधाः शुभाः । गीतवादित्रयोपाश्च संस्तवाश्च समन्ततः ॥ ३०५
 संहताश्चैवमतुला नानाश्रयकृतास्तथा । एवमादीनि वर्तन्ते तेषां प्रासादमूर्धनि ॥ ३०६
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनौपम्यैर्वरै रत्नैः सर्वतः परिभूषितः ॥ ३०७
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैदूर्यमणिसंप्रभैः । बालसूर्यमयैश्चापि सौवर्णैश्चाग्निसप्रभैः ॥ ३०८
 चुक्रुशुर्ऋषयः श्रुत्वा नैमिषेयास्तपस्विनः । आपन्नसंशयाश्चेमं वाक्यमूचुः समीरणम् ॥ ३०९

ऋपय ऊचुः—

के तु तत्र महात्मानो ये भवस्यानुसारिणः । अनुग्राह्यतमाः सम्यक्प्रमोदन्ते पुरोत्तमे ॥
 ऋषीणां वचनं श्रुत्वा वायुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३१०

वायुरुवाच—

श्रूयतां देवदेवस्य भक्तियैरनुकल्पिता । ह्रीमन्तः सूर्जिता दान्ताः शौर्ययुक्ता ह्यलोलुपाः ॥ ३११
 (+ मध्याहाराश्च मात्राश्च आत्मारामा जितेन्द्रियाः । जितद्वंदा महोत्साहाः सौम्या विगतमत्सराः
 भावस्थाः सर्वभूतानामव्यापारां अनाकुलाः) । कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना ॥
 अनन्यमनसो भूत्वा प्रपन्ना ये महेश्वरम् ॥ ३१३
 तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् । भवस्य रूपसादृश्यं नीताश्चैव ह्यनुत्तमम् ॥ ३१४
 वैश्वानरमुखाः सर्वे विश्वरूपाः कपर्दिनः । नीलकण्ठाः सितग्रीवास्तीक्ष्णदंष्ट्रास्त्रिलोचनाः ॥ ३१५
 अर्धचन्द्रकृतोष्णीषा जटामुकुटधारिणः । सर्वे दशभुजा वीराः पद्मान्तरसुगन्धिनाः ॥ ३१६
 तरुणादित्यसंकाशाः सर्वे ते पीतवाससः । पिनाकपाणयः सर्वे श्वेतगोवृषवाहनाः ॥ ३१७
 श्रियाऽन्विताः कुण्डलिनो मुक्ताहारविभूषिताः । तेजसोऽभ्यधिका देवैः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ॥
 विभज्य बहुधाऽऽत्मानं जरामृत्युविवर्जिताः । क्रीडन्ते विविधैर्भावैर्भोगान्प्राप्य सुदुर्लभान् ॥
 स्वच्छन्दगतयः सिद्धाः सिद्धैश्चान्यैर्विवोधिताः । एकादशानां रुद्राणां कोट्योऽनेका महात्मनाम्
 एभिः सह महात्मानो देवदेवो महेश्वरः । भक्तानुकम्पी भगवान्मोदते पार्वतीप्रियः ॥ ३२१

+ एतच्चिद्धान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. घ. 'द्वानिवन्धनैः । य° । २ ड. 'न्धनैः । य° । ३ ख. ड. 'दा । तस्माद्वन्धाद्विमु° । य. 'दा । तस्मा
 द्विधा° । ४ घ. 'नः सर्वसा° । ५ ख. ग. घ. ड. भविष्यानु° । ६ क. 'रपुष्पेषु । ७ ग. घ. ड. 'तः स विभू° । ८ ख. ग. ड.
 'वैदूर्य° । ९ क. 'मिसंप्र° । १० ख. घ. ड. 'राल्पलोलुपाः । क° । ११ क. 'नेकम्° ।

नाहं तेषां तु रुद्राणां भवस्य च महात्मनः । नानात्वमनुपश्यामि सत्यमेतद्व्रवीमि वः ॥ ३२२
मातरिश्वाऽब्रवीत्पुण्यामित्येतामीश्वराच्छ्रुताम् । अथ ते ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः ॥

श्रुत्वेमां परमां पुण्यां कथां त्रैयम्बकीं ततः ॥ ३२३

भृशं चानुग्रहं प्राप्य हर्षं चैवाप्यनुत्तमम् । संभावयित्वा चाप्येनां वायुमुचूर्महावलम् ॥ ३२४

ऋषय ऊचुः—

समीरण महाभाग अस्माकं च त्वया विभो । ईश्वरस्योत्तमं पुण्यमष्टमं त्वौपसार्गिकम् ॥ ३२५

तस्य स्थानं प्रमाणं च यथावत्परिकीर्तितम् । यो गन्धेन समृद्धं वै परमं परमात्मनः ॥ ३२६

महादेवस्य माहात्म्यं दुर्बिज्ञेयं सुरैरपि । स्वेन माहात्म्ययोगेन सहस्रस्यामितौजसः ॥ ३२७

यस्य भक्तेष्वसंमोहो हानुकम्पार्थमेव च । ब्राह्मी लक्ष्मीः स्वयं जुष्टा या साऽप्रतिमशालिनी ॥ ३२८

व्याप्यं ज्योत्स्नेव खं चन्द्रं विन्यस्ता विश्वरूपिणा । विभूतिर्भ्राजतेऽत्यर्थं देवदेवस्य वेश्मनि ॥

महादेवस्य तुल्यानां रुद्राणां तु महात्मनाम् । तत्सर्वं निखिलेनेदं वक्त्रादमृतनिस्रवम् ॥ ३३०

अपीत्वा(?) खलु सर्वस्य भक्त्याऽस्माभिस्तु सुव्रताः । नास्ति किञ्चिद्विज्ञेयमन्यच्चैवानुगामिनः ॥

प्रश्नं देववर प्राण यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३३१

सूत उवाच—

स खलुवाच भगवान्किं भूयो वर्तयाम्यहम् । किं मया चैव वक्तव्यं तद्वदिष्यामि सुव्रताः ॥ ३३२

ऋषय ऊचुः—

आदित्याः पारिपार्श्वेयाः सिंहा वै क्रोधविक्रमाः । वैश्वानरा भूतगणा व्याघ्राश्चैवानुगामिनः ॥

आभूतसंभवे घोरे सर्वप्रागभृतां क्षये । किमवस्था भवन्त्येते तन्नो ब्रूहि यथार्थवत् ॥ ३३४

* एते ये वै त्वया प्रोक्ताः सिंहव्याघ्रगणैः सह । ये चान्ये सिद्धिसंप्राप्ता मातरिश्वा जगौद ह

इदं च परमं तत्त्वं समाख्यास्यामि शृण्वताम् । विज्ञातेश्वरसद्भावमव्यक्तं प्रभवं तथा ॥ ३३६

तत्र पूर्वगतस्तिष्ठेणु कुमारा ब्रह्मणः सुताः । सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च सनातनः ॥ ३३७

धौतुश्च कपिलस्तेषामासुरिश्च महायशः । मुनिः पञ्चशिखश्चैव ये चान्येऽप्येवमादयः ॥ ३३८

ततः काले व्यतिक्रान्ते कल्पानां पर्यये गते । महाभूतविनाशान्ते प्रलये प्रत्युपस्थिते ॥ ३३९

अनेकरुद्रक्रोड्यस्तु यैः प्रसन्ना महेश्वरी । शब्दादीन्विषयान्भोगान्सत्यस्याष्टविधं श्रयात् ॥ ३४०

प्रविश्य सर्वभूतानि ज्ञानयुक्तेन तेजसा । वैहायपदमव्यग्रं भूतानामनुकम्पया ॥ ३४१

तत्र यान्ति महात्मानः परमाणुं महेश्वरम् । तरन्ति सुमहावर्ता जन्ममृत्युदकां नदीम् ॥ ३४२

ततः पश्यन्ति सर्वाणं(?) परं ब्रह्माणमेव च । देव्या वै सहिताः सप्त या देव्यः परिकीर्तिताः ॥

यत्तत्सहस्रं सिंहानामादित्यानां तथैव च । वैश्वानरभूतैर्मव्यव्याघ्राश्चैवानुगामिनः ॥ ३४४

आवेश्याऽऽत्मनि तान्सर्वान्संख्यायोपद्भवांस्तथा । लोकान्सप्त इमान्सर्वान्महाभूतानि पञ्च च ॥

* इत आरभ्य शृण्वतामित्यन्तर्ग्रन्थो ग. पुस्तके न विद्यते ।

१ क. 'श्वरोऽप्युत । अ' । २ क. ब्राह्मलक्ष्मी स्व' । घ. ब्राह्मलक्ष्म्या स्व' । ३ ड. तुष्टा । ४ क. 'प्य
ष्टोस्तेरवं चन्द्रविन्यस्ताविश्वरूपधृक् । वि' । ५ ख. ग. घ. ड. 'साः परिपार्श्वेयं सि' । ६ ख. 'र्थतः । ए' । ७ ख. ग.
ड. 'गाम ह । ८ ख. 'स्ते तु कु' । ९ ख. घ. बोद्धश्च । १० ख. 'शिखाश्चै' । ११ ख. ग. घ. ड. या । १२ क. 'घसया' ।
१३ ख. ग. 'इत्यन्यपवा' । १४ ड. पर्वणि । १५ ग. ड. 'तभाव्य' । १६ ड. 'संख्यानुकवा' ।

[अ० १०१-१०२ श्लो० ३४६-५३५/१-८]

वायुपुराणम् ।

४१३

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

विष्णुना सह संयुक्तः करोति विकरोति च । स रुद्रो यः साममयस्तथैव च यजुर्मयः ॥ ३४६
 स ऐष ओतः प्रोतश्च बहिरन्तश्च निश्चयात् । एको हि भगवान्नाथो ह्यनादिश्चान्तकृद्भिजाः ॥ ३४७
 ततस्त ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः । स्वं स्वमाश्रमसंवासमारोप्याग्निं तथाऽऽत्मनि ॥ ३४८
 कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना । अनन्यमनसो भूत्वा प्रपद्यन्ते महेश्वरम् ॥ ३४९
 व्रतोपवासनिरताः सर्वभूतदयापराः । योगमनुपमं दिव्यं प्राप्तं तैश्छिन्नसंशयैः ॥ ३५०
 प्रपद्य परया भक्त्या ज्ञानयुक्तेन तेजसा । तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ ३५१
 यः पठेत्तपसा युक्तो वायुप्रोक्तामिमां स्तुतिम्* । ब्राह्मणः क्षत्रियो वाऽपि वैश्यो वा स्वक्रियापरः ॥
 लभते रुद्रसालोक्यं भक्तिमान्विगतज्वरः । अमद्यपश्च यः शूद्रो भवभक्तो जितेन्द्रियः ॥ ३५३
 आभूतसंप्लवस्थायी अप्रतीधातलक्षणः । गाणपत्यं स लभते स्थानं वा सार्वकामिकम् ॥ ३५४
 मद्यपो मद्यपैः सार्धं भूतसंघैश्च मोदते । सोऽर्च्यमानो महीपृष्ठे मर्त्यानां वरदो भवेत् ॥
 इति होवाच भगवान्वायुर्वाक्यमिदं वरः ॥ ३५५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शिवपुरवर्णनं नामैकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०११५

अथ द्वाधिकशततमोऽध्यायः ।

प्रतिसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

प्रत्याहारं प्रवक्ष्यामि परस्यान्ते स्वयंभुवः । ब्रह्मणः स्थितिकांले तु क्षीणे तस्मिंस्तदा प्रभोः ॥
 यथेदं कुरुतेऽध्यात्मं सुसूक्ष्मं विश्वमीश्वरः । अव्यक्तान्ग्रसते व्यक्तं प्रत्याहारे च कृत्स्नशः ॥ २
 परं तदनु कल्पानामपूर्णे कल्पसंक्षये । उपस्थिते महाघोरे ह्यपत्यक्षे तु कस्यचित् ॥ ३
 अन्ते द्रुमस्य संप्राप्ते पश्चिमस्य मनोस्तदा । अन्ते कलियुगे तस्मिन् (+ नक्षीणे संहार उच्यते ॥ ४
 संप्रक्षाले तदा वृत्ते प्रत्याहारे ह्युपस्थिते । प्रत्याहारे तदा तस्मिन्भूततन्मात्रसंक्षये ॥ ५
 महर्द्धादेर्विकारस्य विशेषान्तस्य संक्षये । स्वभावकारिते तस्मिन्प्रवृत्ते प्रतिसंचरे ॥ ६
 आपो ग्रसन्ति वै पूर्वं भूमेर्गन्धात्मकं गुणम् । आत्तगन्धा ततो भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते ॥
 प्रविष्टे गन्धतन्मात्रे तोयावस्था धरा भवेत् ॥ ७
 आपस्तदा प्रनष्टा वै वेगवत्यो महास्त्रनाः । सर्वमापूरयित्वेदं तिष्ठन्ति विचरन्ति च ॥ ८

* इत उत्तरमधिकमर्थं ख. पुस्तके तद्यथा—शिवलोके स वसति यावदाभूतसंप्लवम् । इति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'युक्तं क' । २ क. एव उतप्रो । ३ ख. 'भाः । संन्यस्याथ समं चात्थमा' । ४ क. 'त्मनि । अ' ।
 ५ घ. ड. श्रुतिम् । ६ क. ग. वा सर्व । ७ ग. घ. ड. 'कामे तु । ८ ख. ड. 'भोः । तथे' । ९ ख. ग. घ. ड.
 'श्वरम्' । अ' । १० ड. 'रेण क' । ११ ख. घ. ड. परे तदाऽनुक' । १२ ख. घ. 'प्रकाले । १३ क. 'रेणपाक्षिते ।
 १४ घ. 'दादिविका' । १५ ख. ग. घ. ड. 'ष्टास्तु वे' ।

- अपामस्ति गुणो यस्तु ज्योतिषे लीयते रसः । नश्यन्त्यापस्तदा तच्च रसतन्मात्रसंक्षयात् ॥ ९
- तेजसा संहतरसा ज्योतिष्टं प्राप्नुवन्त्युत । ग्रस्ते च सलिले तेजः सर्वतोमुखमीक्ष्यते ॥ १०
- अथाग्निः सर्वतो व्याप्त आदत्ते तज्जलं तदा । सर्वमापूर्यतेऽर्चिर्भिस्तदा जगदिदं शनैः ॥ ११
- अर्चिर्भिः संतते तस्मिंस्तिर्यग्धूर्ध्वमधस्ततः । ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुरग्निं प्रकाशकम् ॥ १२
- प्रलीयते तदा तस्मिन्दीपाचारिव मारुते ॥ १२
- प्रनष्टे रूपतन्मात्रे हृतरूपो विभावसुः । उपशाम्यति तेजो हि वायुना धूयते महत् ॥ १३
- निरालोके तदा लोके वायुभूते च तेजसि । ततस्तु मूलमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ १४
- ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्च दोधवीति दिशो दश । वायोरपि गुणं स्पर्शमाकाशं ग्रसते च तत् ॥ १५
- प्रशाम्यति तदा वायुः खं तु तिष्ठत्यनावृतम् । अरूपमरसस्पर्शमगन्धं न च मूर्तिमत् ॥ १६
- सर्वमापूरयन्नादैः सुमहत्तत्प्रकाशते । परिमण्डलं तच्छुषिरमाकाशं शब्दलक्षणम् ॥ १७
- शब्दमात्रं तदाकाशं सर्वमावृत्य तिष्ठति । तं तु शब्दगुणं तस्य भूतादिग्रसते पुनः ॥ १८
- भूतेन्द्रियेषु युगपद्भूतादौ संस्थितेषु वै । अभिमानात्मको ह्येष भूतादिस्तामसः स्मृतः ॥ १९
- भूतादिं ग्रसते चापि महान्वै बुद्धिलक्षणः । महानात्मा तु विज्ञेयः संकल्पो व्यवसायकः ॥ २०
- बुद्धिर्मनश्च लिङ्गश्च महानक्षर एव च । पर्यायवाचकैः शब्दैस्तमाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ २१
- संप्रलीनेषु भूतेषु गुणसाम्ये तमोमये । स्वात्मन्येव स्थिते चैव कारणे लोककारणे ॥ २२
- विनिवृत्ते तदा सर्गे प्रकृत्याऽवस्थितेन वै । तदाऽऽद्यन्तपरोक्षत्वाददृष्टत्वाच्च कस्यचित् ॥ २३
- अनाख्यानादबोधत्वाद्ज्ञानाज्ज्ञानिनामपि । आगतागतिकत्वाच्च ग्रहणं तन्न विद्यते ॥ २४
- भौवग्राह्यानुमानाच्च चिन्तायित्वेदमुच्यते । स्थिते तु कारणे तस्मिन्नित्ये सदसदात्मिके ॥ २५
- अनिर्देश्या प्रवृत्तिवै स्वात्मिका कारणेन तु । एवं सप्तौदयोऽभ्यस्तात्क्रमात्प्रकृतयस्तु वै ॥ २६
- प्रत्याहारे तदा सर्गे प्रविशन्ति परस्परम् । येनेदमावृतं सर्वमण्डैमप्सु प्रलीयते ॥ २७
- सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तलोकं सपर्वतम् । उदकावरणं यच्च ज्योतिषां लीयते तु तत् ॥ २८
- यत्तैजसं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् । यद्वायव्यं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् ॥ २९
- आकाशावरणं यच्च भूतादिग्रसते तु तत् । भूतादिं ग्रसते चापि महान्वै बुद्धिलक्षणः ॥ ३०
- महान्तं ग्रसतेऽव्यक्तं गुणसाम्यं ततः परम् । एतौ संहारविस्तारौ ब्रह्माऽव्यक्तात्ततः पुनः ॥ ३१
- सृजते ग्रसते चैव विकारान्सर्गसंयमे । संसिद्धकार्यकरणाः संसिद्धा ज्ञानिनस्तु ये ॥ ३२
- गत्वा जवं जवीभावे स्थानेष्वेषु प्रसंयमात् । प्रत्याहारे विद्युज्यन्ते क्षेत्रज्ञाः करणैः पुनः ॥ ३३
- अव्यक्तं क्षेत्रमित्याहुर्ब्रह्म क्षेत्रज्ञ उच्यते । साधर्म्यवैधर्म्यकृतः संयोगोऽनादिमांस्तयोः ॥ ३४
- एवं सर्गेषु विज्ञेयं क्षेत्रज्ञेष्विह ब्राह्मणाः । ब्रह्मविचैव विज्ञेयः क्षेत्रज्ञानात्पृथक्पृथक् ॥ ३५
- विषयाविषयत्वं च क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्मृतम् । ब्रह्मा तु विषयो ज्ञेयोऽविषयः क्षेत्रमुच्यते ॥ ३६
- क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं क्षेत्रं क्षेत्रज्ञार्थं प्रचक्षते । बहुत्वाच्च शरीराणां शरीरी बहुधा स्मृतः ॥ ३७

१ ख. ग. 'मस्तिगु' । २ ख. 'तिषो ली' । ३ क. 'दाऽन्ते च र' । ४ ग. घ. 'मीक्षते' । ५ क. 'धूयते' ।
 ६ ख. ग. घ. ड. 'महान्' । ७ क. ग. 'स्तुमुल' । ८ ग. 'नादौ सु' । ९ घ. 'ण्डलस्यसुषि' । १० ख. घ. ड. 'ति तत्र
 श' । ११ ड. 'दचोद्यत्वा' । १२ ख. ड. 'भावाप्रा' । १३ ख. घ. 'स्वामिका' । १४ ग. घ. ड. 'संदिरभ्य' । १५ क.
 'ण्डलस्तु प्र' । १६ ग. ड. 'यत्' । १७ क. ग. 'मान्' । १८ ख. 'ब्रह्मा क्षेत्र' । १९ क. 'कृतसं' ।

[अ० १०२ श्लो० ३८-६१]

वायुपुराणम् ।

४१९

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

अव्यूहोसंकराच्चैव ज्योतिर्वच्च व्यवस्थितः । यस्मात्प्रतिशरीरं हि सुखदुःखोपलब्धिता ॥

तस्मात्पुरुषनानात्वं विज्ञेयं तु विजानता ॥

३८

यदा प्रवर्तते चैषां भेदानां चैव संयमाः । स्वभावकारिताः सर्वे कालेन महता तदा ॥

३९

निवर्तते तदा तस्य स्थितिरागः स्वयंभुवः । सहसा योज्यकैः सर्वैर्ब्रह्मलोकनिवासिभिः ॥

४०

विनिवृत्ते तदा रागे स्थितावात्मनिवासिनाम् । तत्कालवासिनां तेषां तदा तदोषदर्शिनम् ॥

उत्पद्यतेऽथ वैराग्यमात्मवादप्रणाशनम् । भोज्यभोक्तृत्वनात्वे तेषां तद्भावदर्शिनम् ॥

४२

पृथग्ज्ञानेन क्षेत्रज्ञास्ततस्ते ब्रह्मलौकिकाः । प्रकृतौ करणातीताः सर्वे नानाप्रदर्शिनः ॥

४३

स्वात्मन्येवावतिष्ठन्ते प्रशान्ता दर्शनात्मकाः । शुद्धा निरञ्जनाः सर्वे चेतनाचेतनास्तथा ॥

४४

तत्रैव परिनिर्वाणाः स्मृता नाऽऽगामिनस्तु ते । निर्गुणत्वान्निरात्मानः प्रकृत्यन्ते व्यतिक्रमात् ॥

इत्येवं प्राकृतः प्रोक्तः प्रतिसर्गः स्वयंभुवः । भिद्यन्ते सर्वभूतानां करणानि प्रसंयमे ॥

४६

इत्येष संयमश्चैव तत्त्वानां करणैः सह । तत्त्वप्रसंयमो ह्येष स्मृतो ह्यावर्तको द्विजाः ॥

४७

सूत उवाच—

धर्माधर्मौ तपो ज्ञानं शुभे सत्यावृते तथा । ऊर्ध्वभावो ह्यधोभावो सुखदुःखे प्रियाप्रिये ॥

४८

सर्वमेतत्प्रयातस्य गुणमात्रात्मकं स्मृतम् । निरिन्द्रियाणां च तदा ज्ञानिनां यच्छुभाशुभम् ॥

४९

प्रकृत्यां चैव तत्सर्वं पुण्यं पापं प्रतिष्ठति । योन्यवस्थां स्वभावे च देहिनां तु निषिच्यते ॥

जन्तूनां पापपुण्यं तु प्रकृतौ यत्प्रतिष्ठितम् । अव्यक्तस्थानि तान्येव पुण्यपापानि जन्तवः ॥

योजयन्ति पुनर्देहे देहान्यत्वे तथैव च ॥

५१

धर्माधर्मौ तु जन्तूनां गुणमात्रात्मकावुभौ । करणैः स्वैः प्रचीयेते कायत्वेनेह जन्तुभिः ॥

५२

सुचेतनाः प्रलीयन्ते क्षेत्रज्ञाधिष्ठिता गुणाः । सर्गे च प्रतिसर्गे च संसारे चैव जन्तवः ॥

संयुज्यन्ते वियुज्यन्ते करणैः संचरन्ति च ॥

५३

राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव वृत्तयः । गुणमात्राः प्रवर्तन्ते पुरुषाधिष्ठितास्त्रिधा ॥

५४

ऊर्ध्वं देवात्मकं सत्त्वमधोभागात्मकं तमः । तयोः प्रवर्तकं मध्य इहैवाऽऽवर्तकं रजः ॥

५५

इत्येवं परिवर्तन्ते त्रयः श्रोतोऽगुणात्मकाः । लोकेषु सर्वभूतानां तत्र कार्यं विजानता ॥

५६

अविद्याप्रत्ययारम्भा आरम्यन्ते हि मानवैः । एतास्तु गतयस्त्रिस्तः शुभाः पापात्मिकाः स्मृताः

तमसाऽभिभवाज्जन्तुर्याथातथ्यं न विन्दति । अतश्च दर्शनात्सोऽथ त्रिविधं बध्यते ततः ॥

५८

प्राकृतेन च बन्धेन तथा वैकारिकेण च । दक्षिणाभिस्तृतीयेन बद्धोऽत्यन्तं विवर्तते ॥

५९

इत्येते वै त्रयः प्रोक्ता बन्धा ह्यज्ञानहेतुकाः । अनित्ये नित्यसंज्ञा च दुःखे च सुखदर्शनम् ॥

* अस्वे स्वामिति च ज्ञानमशुचौ शुचिनिश्चयः । येषामेते मनोदोषा ज्ञानदोषा विख्याता ॥

६१

* नास्त्ययं श्लोकः ख. पुस्तके ।

१ घ. अयहां । २ क. 'हाशंक' । ३ ख. 'लम्बिता' । घ. 'लङ्गिता' । ङ. 'लक्षिता' । ४ ख. घ. 'दा । विव' ।
 ५ ख. घ. 'दा तेषां स्थितिरात्म' । ग. ङ. 'दा तेषां स्थितेरात्म' । ६ ग. ङ. 'नावैस्तेषां' । ७ क. 'णानिताः' । ८ घ.
 'नात्वद' । ९ ख. घ. ङ. 'नां कार' । १० ख. घ. ङ. 'नां कार' । ११ ग. घ. ङ. 'त्प्रपात' । १२ ख. घ. ङ. 'कृत्या
 चै' । १३ ख. घ. ङ. 'स्थानु तास्वेव दे' । १४ क. 'वः । ये ज' । १५ ख. ग. घ. ङ. 'करणैः' । १६ घ. 'वः ।
 नियुज्यन्ते वि' । १७ ख. घ. ङ. 'कारणैः' । १८ क. 'न्तुर्याथा' । १९ घ. 'न्तं निव' । २० घ. ङ. 'अथेऽधमि' ।

रागद्वेषनिवृत्तिश्च तज्ज्ञानं समुदाहृतम् । अज्ञानं तमसो मूलं कर्मद्वयफलं रजः ॥
 कर्मजस्तु पुनर्देहो महादुःखं प्रवर्तते ॥ ६२
 श्रोत्रजा नेत्रजा चैव त्वग्निह्वाघ्राणतस्तथा । पुनर्भवकरी दुःखा कर्मणां जायते तु सा ॥ ६३
 सतृष्णोऽभिहितो बालः स्वकृतैः कर्मणः फलैः । तैलैपालीकवज्जीवस्तत्रैव परिवर्तते ॥ ६४
 तस्मात्स्थूलमनर्थानामज्ञानमुपदिश्यते । तं शत्रुमवधार्यैकं ज्ञाने यत्नं समाचरेत् ॥ ६५
 ज्ञानाद्धि त्यज्यते सर्वं त्यागाद्बुद्धिर्विरज्यते । वैराग्याच्छुध्यते चापि शुद्धः सत्त्वेन मुच्यते ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि रागं भूतापहारिणम् । अभिपङ्गाय यो यस्माद्विषयोऽप्यवशात्मनः ॥ ६७
 अनिष्टमभिषङ्गं हि प्रीतितापविपादनम् । दुःखलाभेन तापश्च सुखानुस्मरणं तथा ॥ ६८
 इत्येष वैषयो रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मादौ स्थावरान्ते वै संसारे ह्याधिभौतिके ॥
 अज्ञानपूर्वकं तस्मादज्ञानं तु विवर्जयेत् ॥ ६९
 यस्य चाऽऽर्षं न प्रमाणं शिष्टाचारं तथैव च । वर्णाश्रमविरोधी यः शिष्टशास्त्रविरोधकः ॥ ७०
 एष मार्गो हि निरधितिर्यग्यौनौ च कारणम् । तिर्यग्योनिगतं चैव कारणं स निरुच्यते ॥ ७१
 विविधा यातना स्थाने तिर्यग्यौनौ च पङ्क्तिषु । कारणे विषये चैव प्रतिघातस्तु सर्वशः ॥ ७२
 अनैश्वर्यं तु तत्सर्वं प्रतिघातात्मकं स्मृतम् । इत्येषा तामसी वृत्तिर्भूतादीनां चतुर्विधा ॥ ७३
 सत्त्वस्थमौत्रिकं चित्तं यथा सत्त्वप्रदर्शनात् । तत्त्वानां च तथा तत्त्वं दृष्ट्वा वै तत्त्वदर्शनात् ॥ ७४
 सत्त्वक्षेत्रज्ञानानात्वमेतज्ज्ञानार्थदर्शनम् । नानात्वदर्शनं ज्ञानं ज्ञानाद्वैयोगमुच्यते ॥ ७५
 तेन बद्धस्य वै बन्धो मोक्षो मुक्तस्य तेन च । संसारे विनिवृत्ते तु मुक्तो लिङ्गेन मुच्यते ॥ ७६
 निःसंबन्धो ह्यचैतन्यः स्वात्मन्येवावतिष्ठते । स्वात्मव्यवस्थितश्चापि विरूपाख्येन लिख्यते ॥ ७७
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं समासाज्ज्ञानमोक्षयोः । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मोक्षो वै तत्त्वदर्शिभिः ॥
 पूर्वं वियोगो ज्ञानेन द्वितीयो रागसंक्षयात् । लिङ्गाभावात्तु कैवल्यं कैवल्यात्तु निरञ्जनम् ॥ ७९
 निरञ्जनत्वाच्छुद्धस्तु ततो नेता न विद्यते । तृष्णाक्षयात्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षकारणम् ॥ ८०
 निमित्तमप्रतीघात इष्टशब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ८१
 क्षेत्रज्ञेष्ववसज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वैराग्यं दोषदर्शनात् ॥ ८२
 दिव्ये च मानुषे चैव विषये पञ्चलक्षणे । अपद्वेषोऽनभिष्वङ्गः कर्तव्यो दोषदर्शनात् ॥ ८३
 तापप्रीतिविषादानां कार्यं तु परिवर्जनम् । एवं वैराग्यमास्थाय शरीरी निर्ममो भवेत् ॥ ८४
 अनित्यमशिवं दुःखमिति बुद्ध्याऽनुचिन्त्य च । विशुद्धं कार्यकरणं सत्त्वाभ्येति चरान्तुय(?) ॥
 परिपक्वकषायो हि कृत्स्नान्दोषान्प्रपश्यति । ततः प्रयाणकाले हि दोषैर्नैमित्तिकैस्तथा ॥ ८६
 ऊष्मा प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः । स शरीरमुपाश्रित्य कृत्स्नान्दोषान्गुणद्वि वै ॥ ८७
 प्राणस्थानानि भिन्दन् हि च्छिन्दन्मर्माण्यतीत्य च । शैत्यात्प्रकुपितो वायुरूर्ध्वं तु क्रमते ततः ॥ ८८

१ घ. 'तृष्णाभिहतो' । २ ख घ. ड. 'लीलक' । ३ क ख. ग. ड. 'शकर्म' । ४ क. 'ना द्विजयते' । ५ ग. ड. 'रागाच्छु' । ६ ख. ग. ड. 'भिष्वङ्गाय यो' । ७ ख. ग. ड. 'षयेष्वव' । ८ ख. 'निष्टेष्वनभिष्वङ्गः प्र' । ड. 'निष्टेऽनिष्टः भिष्वङ्गः प्र' । ९ ख. ग. घ. ड. 'विरुद्धो यः' । १० ख. हि वै धर्मस्तिर्यो । ११ घ. 'मात्मकं' । १२ ख. ग. ड. 'सत्त्वं प्र' । १३ ख. ग. घ. ड. 'स्तु नेता नेतान' । १४ ग. भू. 'नैमित्तिकं प्र' । १५ घ. 'ज्ञेयु च स' । १६ घ. ड. 'बुद्ध्याऽनु' । १७ ख. 'वान्येति वसुगुता' । पं । घ. 'त्वान्येति वशं तु ये' । पं । ड. 'त्वान्येति विशान्तुया' । पं ।

[अ० १०२ श्लो० ८९-११४]

वायुपुराणम् ।

४१७

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

स चायं सर्वभूतानां प्राणस्थानेष्ववस्थितः । समासात्संवृते ज्ञाने संवृतेषु च कर्मसु ॥ ८९
 स जीवोऽनभ्यधिष्ठानः कर्मभिः स्वैः पुराकृतैः । अष्टाङ्गप्राणवृत्तीर्वै स विच्यावयते पुनः ॥ ९०
 शरीरं प्रजहं (हत्) सो वै निरुच्छ्वासस्ततो भवेत् । एवं प्राणैः परित्यक्तो मृत इत्यभिधीयते ॥ ९१
 यथेह लोके खद्योतं नीयमानमितस्ततः । रज्ज्वं तद्वधे यत्तु नेता नेता न विद्यते ॥ ९२
 तृष्णाक्षयस्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षलक्षणम् । शब्दाद्ये विषये दोषविषये पञ्चलक्षणे ॥ ९३
 अपद्वेषोऽनभिष्वङ्गः प्रीतितापविवर्जनम् । वैराग्यकारणं ह्येतत्प्रकृतीनां लयस्य च ॥ ९४
 अष्टौ प्रकृतयो ज्ञेयाः पूर्वोक्ता वै यथाक्रमम् । अव्यक्ताद्यास्तु विज्ञेया भूतान्ताः प्रकृतेर्लयाः ॥ ९५
 वर्णाश्रमाचारयुक्ताः शिष्टाः शास्त्रविरोधिनः । वर्णाश्रमाणां धर्मोऽयं देवस्थानेषु कारणम् ॥ ९६
 ब्रह्मादीनि पिशाचान्तान्यष्टौ स्थानानि देवताः । ऐश्वर्यमणिमाद्यं हि कारणं ह्यष्टलक्षणम् ॥ ९७
 निमित्तमप्रतीघात इष्टे शब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ९८
 क्षेत्रज्ञेष्वनुपज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । प्रावृट्काले पृथक्त्वेन पश्यन्तीह न चक्षुषा ॥ ९९
 पश्यन्त्येवंविधं सिद्धा जीवं दिव्येन चक्षुषा । श्वाधिति श्वानपानश्च (?) योनीः प्रविशतस्तथा ॥
 तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्च धावतोऽपि यथाक्रमम् । जीवपाणास्तथा लिङ्गं कारणं च चतुष्टयम् ॥ १०१
 पर्यायवाचकैः शब्दैरेकार्थैः सोऽभिलिख्यते । व्यक्ताव्यक्ते प्रमाणोऽयं स वै रूपं तु कृत्स्नशः ॥
 अव्यक्तान्तगृहीतं च क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं च यत् । एवं ज्ञात्वा शुचिर्भूत्वा ज्ञानाद्वै विप्रमुच्यते ॥ १०३
 नष्टं चैव यथा तत्त्वं तत्त्वानां तत्त्वदर्शनम् । यथेष्टं परिनिर्याति भिन्ने देहे सुनिवृत्ते ॥ १०४
 भिद्यते करणं चापि अव्यक्ताज्ञानिनस्तथा । मुक्तो गुणशरीरेण प्राणायामेन तु सर्वशः ॥ १०५
 नान्यच्छरीरमादत्ते दग्धे बीजे यथाऽङ्कुरैः । जीविकः सर्वसंसारोऽद्वैजशरीरमानसः ॥ १०६
 ज्ञानाच्चतुर्दशाच्छुद्धः प्रकृतिं सोऽनुवर्तते । प्रकृतिं सत्यमित्याहुर्विकारोऽनृतमुच्यते ॥ १०७
 तत्सद्भावोऽनृतं ज्ञेयं सद्भावः सत्यमुच्यते । अनामरूपक्षेत्रज्ञनामरूपं प्रचक्षते ॥ १०८
 यस्मात्क्षेत्रं विजानाति तस्मात्क्षेत्रज्ञ उच्यते । क्षेत्रप्रत्ययतो यस्मात्क्षेत्रज्ञः शुभ उच्यते ॥ १०९
 क्षेत्रज्ञः स्मर्यते तस्मात्क्षेत्रं तज्ज्ञैर्विर्भाव्यते । क्षेत्रत्वप्रत्ययं दृष्टं क्षेत्रज्ञः प्रत्ययी सदा ॥ ११०
 क्षयणात्करणाच्चैव क्षतत्राणात्तथैव च । भाज्यत्वाद्विषयत्वाच्च क्षेत्रं क्षेत्रविदो विदुः ॥ १११
 महदाद्यं विशेषान्तं सवैरूप्यं विलक्षणम् । विकारलक्षणं तद्वै साक्षरक्षरमेव च ॥ ११२
 तमेव च विकारं तु यस्माद्वै क्षरते पुनः । तस्माच्च कारणाच्चैव क्षरमित्यभिधीयते ॥ ११३
 * संसारनरकेभ्यश्च त्रायते पुरुषं च यत् । दुःखत्राणात्पुनश्चापि क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ ११४

* अयं श्लोको न विद्यते क घ. पुस्तकयोः ।

१ ख ग घ. ड. 'क्षेत्रे' । २ ख. 'विसर्ज' । ३ क. ग. 'ह्येतत् प्रकृ' । ४ घ. 'तान्ताप्राकृतास्तथा । व' ।
 ५ क. 'देवता' । ६ ख. ग. घ. ड. 'विधाः सि' । ७ ख. 'या । च्यावेतश्चात्रपानात्तु यो' । घ. 'या । श्वारितं खानपानैश्चयो' ।
 ड. 'या । श्वारितंश्चात्रपानश्च यो' । ८ घ. 'धातवोऽपि' । ९ ग. घ. 'व्यक्तोऽप्र' । १० घ. 'यं रूपं मृतुषु कृ' । ११ ख.
 ग. ड. 'क्षेने । य' । १२ घ. 'कारणं' । १३ ख. घ. 'रः । जातीकः' । १४ ख. 'राद्विज्ञे शा' । घ. 'राद्विज्ञे शा' ।
 १५ ख. ड. 'सोऽनिव' । १६ ग. ड. 'भाष्यते' । १७ घ. ड. 'क्षपणा' । १८ ख. ग. घ. ड. 'भोजत्वाच्च विषयत्वाच्च क्षेत्र' ।
 १९ ख. ग. ड. 'द्वै सोऽक्षराक्षरमे' । घ. 'द्वै सोऽक्षरक्षरमे' । २० ग. ड. 'द्वै रक्षते' ।

४१८

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्— [अ० १०२ श्लो० ११५-१३४]

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

सुखदुःखमोहभावोद्भोज्यमित्यभिधीयते । अचेतत्वाद्धि विषेयस्तैद्धि धर्मविभुः स्मृतः ॥ ११५
 न क्षीयते न क्षरति विकारप्रसृतं तु तत् । अक्षरं तेन चाप्युक्तमक्षीणत्वात्तथैव च ॥ ११६
 यस्मोत्पूर्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । पुरप्रत्ययिको यस्मात्पुरुषेत्यभिधीयते ॥ ११७
 पुरुषं कथयस्वाथ कथं तज्ज्ञैर्विभाष्यते । शुद्धो निरञ्जनाभासो ज्ञानाज्ञानविवर्जितः ॥ ११८
 अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा बद्धो मुक्तो गतः स्थितः । नैर्हेतुकान्तनिर्देश्यसूक्तस्तस्मिन्न विद्यते
 शुद्धत्वार्त्तं तु देशयो वै दृष्टत्वात्समदर्शनः । आत्मप्रत्ययकारी सारनूनं(?)चापि हेतुकम् ॥

भावग्राह्यमनुमान्यं चिन्तयन्न प्रमुह्यते ॥ १२०
 यदा पश्यति ज्ञातारं शान्तार्थं दर्शनात्मकम् । दृश्यादृश्येषु निर्देश्यं तदां तदुद्धरं वरम् ॥ १२१
 एवं ज्ञात्वा स विज्ञाता ततः शान्तिं नियच्छति । कार्यं च कारणे चैव बुद्ध्यादौ भौतिके तदा ॥
 संप्रयुक्तो वियुक्तो वा जीवतो वा मृतस्य च । विज्ञाता न च दृश्येत पृथक्त्वेनेह सर्वशः ॥
 स्वेनाऽऽत्मानं तमात्मानं कारणात्मा नियच्छति । प्रकृतौ कारणे चैव स्वात्मन्येवोपतिष्ठति ॥
 अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा इहामुत्रेति वा पुनः । एकत्वं वा पृथक्त्वं वा क्षेत्रज्ञपुरुषेति(?)वा ॥
 आत्मवान्स निरात्मा वा चेतनोऽचेतनोऽपि वा । कर्ता वा सोऽप्यकर्ता वा भोक्ता वा भोज्यमेव वा
 यज्ज्ञात्वा न निवर्तन्ते क्षेत्रज्ञे तु निरञ्जने । अर्वाच्यं तदनाख्यानादग्राह्यत्वाद्देहेतुनि ॥ १२६
 अप्रतर्क्यमचिन्त्यत्वादवाप्यत्वाच्च सर्वशः । नाभिलिम्पति तत्तत्त्वं संप्राप्य मनसा सह ॥ १२७
 क्षेत्रज्ञे निर्गुणे शुद्धे शान्ते क्षीणे निरञ्जने । व्यपेतसुखः दुःखे च निरुद्धे शान्तिमागते ॥ १२८
 निरात्मके पुनस्तस्मिन्वाच्यावाच्यो न विद्यते । एतौ संहारविस्तारौ व्यक्ताव्यक्तौ ततः पुनः
 सृजते ग्रसते चैव ग्रंस्तः पर्यवतिष्ठते । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सर्वं पुनः सर्वं प्रवर्तते ॥ १३०
 अधिष्ठानप्रवृत्तेन तस्य ते बुद्धिपूर्वकम् । साधर्म्यवैधर्म्यकृतः संयोगो विधितस्तयोः ॥

अनादिमान्स संयोगो महारुषजः स्मृतः ॥ १३१
 योश्चैव सर्गप्रतिसर्गकालस्तावच्च तिष्ठति सुसंनिरुध्य ।
 पूर्वं हितव्ये(?)तदबुद्धिपूर्वं प्रवर्तते तत्पुरुषार्थमेव ॥ १३२
 एषा निसर्गप्रतिसर्गपूर्वं प्र(प्रा)धानिकी चेश्वरकारिता च ।
 अनाद्यनन्तौ ह्यभिमानपूर्वकं वित्रासयन्ती जगदभ्युपैति ॥ १३३
 इत्येष प्राकृतः सर्गस्त्वृतीयो हेतुलक्षणः । उक्तो ह्यस्मिन्स्तदाऽत्यन्तं करैर्यस्तत्प्रमुच्यते(?) ॥ १३४

+ अत्र संधिरार्थः ।

१ क. 'वा भो' । २ ख. 'वये तद्विधर्म विभुः स्मृतम्' । न । ३ ग. ड. 'स्तद्विधर्मविभुः स्मृतम्' । न । ४ घ. ड. 'स्मात्पर्य' । ५ घ. ड. 'रुष इत्य' । ६ घ. 'हेतुकारुनिर्देश्यसूक्तस्त' । ७ ड. 'कारुनिर्देश्यसूक्तस्त' । ८ ख. ग. 'न्ननु देशो वै' । ९ घ. 'रीसर' । ड. 'रीस ननूनवाऽपि' । १० ख. छ. 'दान्तदुर्धर व' । ११ घ. तथा । १२ ड. 'निगच्छ' । १३ ख. ग. घ. ड. 'णे तत्र स्वा' । १४ ख. 'ष्ठते । अ' । १५ ख. ग. घ. ड. वा । नात्म' । १६ ख. घ. ड. 'तना चे' । १७ ड. 'वाच्येत' । १८ ड. 'तुभिः । अ' । १९ घ. 'दपारत्वा' । २० ख. 'प्रस्तोप' । घ. ड. 'प्रस्तौ प' । २१ क. 'कृतसं' । २२ ख. ग. घ. 'दिमाश्चेत्संयो' । २३ ख. ड. 'वत्सर्गः प्रतिमर्गः का' । २४ ग. घ. ड. 'न्तायमि' । २५ ख. ग. घ. 'रजस्त' । ड. 'रक्षस्त' ।

[अ० १०२-१०३ श्लो० १३५१-२१]

वायुपुराणम् ।

४१९

(सृष्टिवर्णनम्)

इत्येष प्रतिसर्गो वस्त्रिविधः कीर्तितो मया । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्तयाम्यहम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसर्गवर्णनं नाम द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०२५०

अथ त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ।

अथ सृष्टिवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

- सूतं सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् । प्रजानां मनुभिः सार्धं देवानामृषिभिः सह ॥ १
- पितृगन्धर्वभूतानां पिशाचोरगरक्षसाम् । दैत्यानां दानवानां च यक्षाणामेव पक्षिणाम् ॥ २
- अत्यद्भुतानि कर्माणि विधिमान्धर्मनिश्चयः । विचित्राश्च कथायोगा जन्म चाश्रयमनुत्तमम् ॥ ३
- तत्कथ्यमानमस्माकं भवता श्रुक्षण्या गिरा । मनःकर्णसुखं सौते प्रीणात्याभूतसंभवम् ॥ ४
- एवमाराध्य ते सूतं सत्कृत्य च महर्षयः । प्रपच्छुः सत्रिणः सर्वे पुनः सर्गप्रवर्तनम् ॥ ५
- [* कथं सूत महाप्राज्ञ पुनः सर्गः प्रपत्स्यते । बन्धेषु संप्रलीनेषु गुणसाम्ये तमोमये ॥ ६
- विकारेष्वविसृष्टेषु अव्यक्ते चाऽऽत्मनि स्थिते । + अपवृत्ते ब्राह्मणानु महासायो(यु)ज्यगैस्तदा ॥
- कथं प्रपत्स्यते सर्गस्तत्रः प्रब्रूहि पृच्छताम् ॥ ७
- एवमुक्तस्ततः सूतस्तदाऽसौ लोमहर्षणः । व्याख्यातुमुपचक्राम पुनः सर्गप्रवर्तनम्] ॥ ८
- अहं वो वर्तयिष्यामि यथा सर्गः प्रपत्स्यते । पूर्ववत्स तु विज्ञेयः समासात्तं निबोधत ॥ ९
- दृष्टं चैवानुमेयं च तर्कं वक्ष्यामि युक्तितः । तस्माद्वाचो निवर्तन्ते अपाग्य मनसा सह ॥ १०
- अव्यक्तवत्परोक्षत्वाद्ग्रहणं तदुरासदम् । विकारैः प्रतिसंष्टे गुणसाम्ये निवर्तते ॥ ११
- प्रधानं पुरुषाणां च साधर्म्येणैव तिष्ठति । धर्माधर्मौ प्रलीयेते अव्यक्तौ प्राणिनां सदा ॥ १२
- सत्त्वमात्रात्मको धर्मो गुणसत्त्वे प्रतिष्ठितः । तमोपात्रात्मकोऽधर्मो गुणे तमसि तिष्ठति ॥ १३
- अविभागवन्तावेतौ गुणसाम्यस्थितानुभौ । सर्वकार्ये बुद्धिपूर्वं प्रधानस्य प्रपत्स्यते ॥ १४
- अबुद्धिपूर्वं क्षेत्रज्ञो ह्यधिष्ठास्यति तान्गुणान् । एवं तानभिमानेन प्रपत्स्येत पुरस्तदा ॥ १५
- यदा प्रवर्तितव्यं तु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । भोज्यभोक्तृत्वसंबन्धं प्रपत्स्येते युतानुभौ ॥ १६
- तस्माच्छरणमव्यक्तं साम्ये स्थित्वा गुणात्मकान् । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं तच्च वैषम्यं भजते तु तत् ॥
- ततः प्रपत्स्यते व्यक्तं क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सत्त्वं विकारं जनयिष्यति ॥ १८
- महदाद्यं विशेषान्तं चतुर्विंशगुणात्मकम् । क्षेत्रज्ञस्य प्रधानस्य पुरुषस्य प्रपत्स्यते ॥ १९
- ब्रह्माण्डे प्रथमः सोऽथ भविता चेश्वरः पुनः । ततो ज्ञेयस्य कृत्स्नस्य सर्वभूतपतिः शिवः ॥ २०
- ईश्वरः सर्वभुक्तानां ब्रह्मा ब्रह्ममयो महान् । आदिदेवः प्रधानस्यानुग्रहाय प्रवक्ष्यते ॥ २१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्थमिदं घ. पुस्तके ।

१ घ. ड. 'तस्तुम' । २ ख. ड. 'गराक्ष' । ३ ख. ग. घ. 'त्यामृत' । ४ ड. 'रेषु वि' । ५ ग. ड. 'णा तु म' ।
 ६ घ. ड. 'अत्र वो' । ७ ख. ग. ड. 'त्वाद्ग्रहणं तं' । ८ ख. घ. ड. 'पुरः सरः' । यं । ९ ख. ग. 'बन्धाः प्रपत्स्यन्ते कृता' ।
 १० घ. ड. 'मुक्तीनां' । ११ घ. 'प्रचक्षते' ।

अनाद्यौ वरमुत्पादावुभौ सूक्ष्मौ तु तौ स्मृतौ । अनादिसंयोगयुतौ सर्वक्षेत्रज्ञमेव च ॥ २२

अबुद्धिपूर्वकं युक्तौ मशकौ तु वरौ तदा । अप्रत्ययमैनाद्यं च स्थिताबुद्धकर्मस्यशः(?) ॥ २३

प्रवृत्ते पूर्वतः पूर्वं पुनः सर्गे प्रपत्स्यते । अज्ञा गुणैः प्रवर्तन्ते रजःसत्त्वतमात्मकम् ॥ २४

प्रवृत्तिकाले रजसाऽभिपेक्षमहत्त्वभूतादिविशेष्यतां च ।

विशेषतां चेन्द्रियतां च यान्ति गुणावसाने पतिभिर्मनुष्याः ॥ २५

सत्याभिध्यायिनस्तस्य ध्यायिनः सन्निमित्तकम् । रजःसत्त्वतमा व्यक्ता विधर्माणः परस्परम् ॥

आर्द्यन्ते संप्रपत्स्यन्ते क्षेत्रतज्ज्ञास्तु सर्वशः । संसिद्धकार्यकरणा उत्पद्यन्तेऽभिमानिनः ॥ २७

सर्वे सत्त्वाः प्रपद्यन्ते अव्यक्तात्पूर्वमेव च । प्रसूते या च सुवहाः सांधिकाश्चाप्यसाधिका ॥ २८

संसरन्तस्तु ते सर्वे स्थानप्रकरणैः सह । कार्याणि प्रतिपत्स्यन्त उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥ २९

गुणमात्रात्मकाश्चैव धर्माधर्मौ परस्परम् । आरप्सन्ती(भन्ते)ह चान्योन्यं वरेणानुग्रहेण च ॥ ३०

सर्वे तुल्याः प्रसृष्टार्थं सर्गादौ यान्ति विक्रियाम् । गुणोस्तत्प्रतिधावन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥

गुणास्ते यानि सर्वाणि प्रार्थयेः प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ३२

हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधर्मौ वृत्तानूते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३

महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु । विप्रयोगाश्च भूतानां गुणेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ३४

इत्येष वो मया ख्यातः पुनः सर्गः समासतः * । समासादेव वक्ष्यामि ब्रह्मणोऽथ समुद्भवम् ॥

अव्यक्तात्कारणात्तस्मान्नित्यात्सदसदात्मकात् । प्रधानपुरुषाभ्यां तु जायते च महेश्वरः ॥ ३६

स पुत्रः संभवपिता जायते ब्रह्मसंज्ञितः । मृजते स पुनर्लोकानभिमानगुणात्मकान् ॥ ३७

अहंकारस्तु महत्तस्माद्भूतानि चाऽऽत्मनः । युगपत्संप्रवर्तन्ते भूतान्येवेन्द्रियाणि च ॥

भूतभेदाश्च भूतेभ्य इति सर्गः प्रवर्तते ॥ ३८

विस्तरावयवस्तेषां यथाप्रज्ञं यथाश्रुतम् । कीर्तितं वो यथा पूर्वं तथैवाभ्युपधार्यताम् ॥ ३९

एतच्छ्रुत्वा नैमिषेयास्तदानीं लोकोत्पत्तिं संस्थितिं च व्ययं च ॥

तस्मिन्सत्त्वेऽवभृथं प्राप्य शुद्धाः पुण्यं लोकमृषयः प्राप्नुवन्ति ॥ ४०

यथा यूयं विधिवद्देवतादीनिष्ठा चैवावभृथं प्राप्य शुद्धाः ॥

त्यक्त्वा देहानायुषोऽन्ते कृतार्थान्पुण्याल्लोकान्प्राप्य यथेष्टं चरिष्यथ ॥ ४१

एते ते नैमिषेया वै इष्ट्वा सृष्ट्वा च वै तदा । जग्मुश्चावभृथस्ताताः स्वर्गं सर्वे तु सन्निभः ॥ ४२

* इत उत्तरमयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—धारणासुतबुद्धीनां योगानां चैव धार्यताम् । यतेन्द्रियाः सुसंवन्धाधारणायोगनिश्चयाः । इति ।

१ ख. घ. ड. 'वैकायुक्ता' सं. २ ग. ड. 'मचोद्यं'. ३ ख. ग. ड. 'मत्स्यशः'. ४ ड. 'वृत्तपूर्वतौ पू'. ५ ख. ग. घ. ड. 'पन्नाम'. ६ ख. ग. ड. 'शेषतां'. ७ ख. घ. 'वधानोप'. ८ ड. 'वधानं प्रति'. ९ ख. घ. ड. 'द्यन्तं वै प्र'. १० ग. प्रसृते. ११ ड. प्रख्याते. १२ ख. साधकाश्चाप्यसाधकाः । सं. घ. साधकश्चाप्यसाधकाः । सं. ड. साधकाश्चाप्यसाधिकाः । सं. १३ ग. घ. ड. 'त्रात्मिका चैव'. १४ ख. घ. ड. 'णास्तं प्रतिधीयन्ते'. १५ ड. दृष्ट्यां. १६ क. सृष्ट्वा. १७ ड. 'धर्मकृता'. १८ ख. ग. घ. ड. 'त्मकम्'. प्र. १९ ख. घ. संभावयिता. २० ख. घ. ड. सृष्टते. २१ ख. घ. ड. 'तिचाव्य'. २२ ख. ग. ड. तु मन्त्रिणः ।

[अ० १०३ श्लो० ४३-६०]

वायुपुराणम् ।

४२१

(सृष्टिवर्णनम्)

विप्रास्तथा यूयमपि इष्ट्वा बहुविधैर्मखैः । आयुषोऽन्ते ततः स्वर्गं गन्तारः स्थ द्विजोत्तमाः ॥
 प्रक्रिया प्रथमः पादः कथावस्तुपरिग्रहः । अनुपङ्ग उपोद्धात उपसंहार एव च ॥ ४४
 एवमेतच्चतुष्पादं पुराणं लोकसंमतम् । उवाच भगवान्साक्षाद्वायुर्लोकहिते रतः ॥ ४५
 नैमिषे सत्रमासाद्य मुनिभ्यो मुनिसत्तमाः । तत्प्रसादादसंदिग्धं भूतोत्पत्तिलयानि च ॥ ४६
 प्राधानिकीमिमां सृष्टिं तथैवैश्वरकारिताम् । सम्यग्विदित्वा मेधावी न मोहमधिगच्छति ॥ ४७
 इमं यो ब्राह्मणो विद्वानितिहासं पुरातनम् । शृणुयाच्छ्रावयेद्वाऽपि तथाऽध्यापयतेऽपि च ॥ ४८
 स्थानेषु स महेन्द्रस्य मोदते शाश्वतीः समाः । ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा ब्रह्मणा सह मोक्षयते
 तेषां कीर्तिमतां कीर्तिं प्रजेशानां महात्मनाम् * । प्रथयन्पृथिवीशानां ब्रह्मभूयाय गच्छति ५०+
 धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमतम् । कृष्णद्वैपायनेनोक्तं पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ५१
 पन्वन्तरेश्वराणां च यः कीर्तिं प्रथयेदिमाम् । देवतानामृषीणां च भूरिद्रविणतेजसाम् ॥
 स सर्वैर्मुच्यते पापैः पुण्यं च महदाप्नुयात् ॥ ५२
 यश्चेदं श्रावयेद्विद्वान्सदा पर्वणि पर्वणि । धृतपाप्मा जितस्वर्गो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५३
 यश्चेदं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणान्पादमन्ततः । अक्षयं सार्वकामीयं पितृस्तत्रोपतिष्ठति ॥ ५४
 यस्मात्पुंरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन चोच्यते । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५५
 तथैव त्रिषु वर्णेषु ये मनुष्याः प्रधानतः । इतिहासमिमं श्रुत्वा धर्माय विदधे(दधते)पतिम् ॥ ५६
 यावन्त्यस्य शरीरेषु रोमकूपाणि सर्वशः । तावत्कोटिसहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥
 ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा दैवतैः सह मोदते ॥ ५७
 सर्वपापहरं पुण्यं पवित्रं च यशस्वि च । ब्रह्मा ददौ शास्त्रमिदं पुराणं मातरिष्वने ॥ ५८
 तस्माच्चोशनसा प्राप्तं तस्माच्चापि बृहस्पतिः । बृहस्पतिस्तु प्रोवाच सवित्रे तदनन्तरम् ॥ ५९
 सविता मृत्यवे प्राह मृत्युश्चेन्द्राय वै पुनः । इन्द्रश्चापि वशिष्ठाय सोऽपि सारस्वताय च ॥ ६०

* इतः परमेते श्लोका अधिका उपलभ्यन्ते ख. पुस्तके ते च यथा—इदं यः श्रावयेद्विद्वान्स्तस्य चैवोत्तमा गतिः । धनधान्यसुखैश्वर्यं प्राप्यते नात्र संशयः । ब्राह्मणो लभते विद्यां ब्रह्मसायोज्यमाप्नुयात् । क्षत्रियो जयमाप्नोति सुरलोकोत्तमां गतिम् । वैश्यस्तु धनलाभांव्या धनधान्यलभेति च । शूद्रः सुखमवाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंयुतः । श्लोकं श्लोकाधिपादं वा योऽर्धाति शृणुयाद्यतः । अन्ते विष्णुपुरं याति यत्र गत्वा न शोचति । इति ।

+ ब्रह्मभूयाय गच्छतीत्युत्तरमेते श्लोका अधिकाः ख. पुस्तक उपलभ्यन्ते ते च यथा—

येनेदं भारतं पुण्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । स चापि लभते स्वर्गं वायुप्राक्ते प्रसादतः ॥
 इदं वायुपुराणं च श्रद्धया वाऽपि यः पठेत् । तस्य गृहे स्थिरा लक्ष्मीर्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥
 लिखित्वा लेखयित्वा च पूजयित्वा यथाविधि । नाम्निचौरभयं तत्र प्रहरोगादिकं भयम् ॥
 ते सर्वे नाशमायान्ति यावच्चन्द्रद्युतारकाः । सर्वपापविनिर्मुक्तो अ(ह्य)न्ते विष्णुपुरं व्रजेत् ॥
 नच सारीभयं किञ्चित्सर्वत्र सुखमाप्नुयात् । आयुगारोग्यमैश्वर्यं पुत्रपौत्रादिसंपदः ॥
 भवन्ति सततं तस्य नात्र कार्या विचारणा । इदं यः क्षत्रियोऽधीते तस्य फलमनन्तकम् ॥
 इहलोके परां कीर्तिं विजयस्तस्य जायते । पुत्रपौत्रसुखं तस्य मृतः स्वर्गपुरं वसेत् ॥
 इदं चाधीयतेऽशूद्रः श्रावयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य गृहे स्थिरा लक्ष्मीः सत्यं सत्यं हि नान्यथा ॥ इति ।

१ क. 'थमे पादे क' । २ ख. ग. 'तुःपादं' । ३ ख. घ. ड. 'ज्यको भू' । ४ ड. ब्रह्मैव सह मोदते । ते । ५ घ. ड. 'यं सर्वं' । ६ ग. ड. 'पुरुषगन्ती' । ७ घ. ह्यदन्ती । ८ क. घ. 'मिदं श्रु' ।

४२२

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० १०३-१०४ श्लो० ६१-७३।१-६]

(व्याससंशयापनोदनम्)

सारस्वतास्त्रिधास्त्रे च त्रिधामा च शरद्वते । शरद्वतस्त्रिविष्टाय सोऽन्तरिक्षाय दत्तवान् ॥ ६१
 वर्षिणे चान्तरिक्षो वै सोऽपि त्रय्यारुणाय च । त्रय्यारुणो धनंजये स च प्रादात्कृतंजये ॥ ६२
 कृतंजयात्तृणंजयो भरद्वाजाय सोऽप्यथ । गौतमाय भरद्वाजः सोऽपि निर्यन्तरे पुनः ॥ ६३
 निर्यन्तरस्तु प्रोवाच तथा वाजश्रवाय च । स ददौ सोमशुष्माय स ददौ तृणविन्दवे ॥ ६४
 तृणविन्दुस्तु दक्षाय दक्षः प्रोवाच शक्तये । शक्तेः पराशरश्चापि गर्भस्थः श्रुतवानिदम् ॥ ६५
 पराशराज्जातुकर्णस्तस्माद्वैपायनः प्रभुः । द्वैपायनात्पुनश्चापि मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ॥ ६६

शांशपायन उवाच—

मया वै तत्पुनः प्रोक्तं पुत्रायामितबुद्धये । इत्येव वाचा ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृता ॥ ६७
 नमस्कार्याश्च गुरवः प्रयत्नेन मनीषिभिः । धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं सर्वार्थसाधकम् ॥ ६८
 पापघ्नं नियमेनेदं श्रोतव्यं ब्राह्मणैः सदा । नाशुचौ नापि पापाय नाप्यसंवत्सरोपिते ॥ ६९
 नाश्रद्धधानाविदुषे नापुत्राय कथंचन । नाहिताय प्रदातव्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७०

अव्यक्तं वै यस्य योनिं वदन्ति व्यक्तं देहं कालमन्तर्गतं च ।

वह्निं वक्त्रं चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे दिशः श्रोत्रे घ्राणमाहुश्च वायुम् * ॥ ७१

वाचो वेदांश्चान्तरिक्षं शरीरं क्षितिं पादौ तारका रोमकूपान् ।

सर्वाणि चाङ्गानि तथैव तानि विद्याश्च अङ्गानि च यस्य पुच्छम् ॥ ७२

तं देवदेवं जननं जनानां सर्वेषु लोकेषु प्रतिष्ठितं च ।

वरं वराणां वरदं महेश्वरं ब्रह्माणमादि प्रयतो नमस्ये ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सृष्टिवर्णनं नाम त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०३२३

अथ चतुरधिकशततमोऽध्यायः ।

व्याससंशयापनोदनम् ।

+ शौनकादिक्रमय ऊचुः—

सूत सूत महाभाग त्वया भगवता सता । व्यासप्रसादाधिगतशास्त्रसंबोधनेन च ॥ १
 अष्टादश पुराणानि सेतिहासानि चानघ । उपक्रमोपसंहारविधिनोक्तानि कृत्स्नशः ॥ २
 चतुर्दशसहस्रं च मात्स्यं प्रोक्तमतिस्फुटम् । तत्संख्याकं भविष्यं च प्रोक्तं पञ्चशताधिकम् ॥ ३
 मार्कण्डेयं महारम्यं प्रोक्तं नवसहस्रकम् । कथितं ब्रह्मवैवर्तमष्टादशसहस्रकम् ॥ ४
 शतोत्तरं च ब्रह्माण्डं सूर्यसंख्यासहस्रकम् । अथ भागवतं दिव्यमष्टादशसहस्रकम् ॥ ५
 सहस्राणि दशैवोक्तं पुराणं ब्रह्मनामकम् । अयुतश्लोकघटितं पुराणं वामनाभिधम् ॥ ६

* इत उत्तरग्रन्थस्रुटितो ड. पुस्तके । + अयमध्यायः कव्यतिरिक्तपुस्तकेषु न विद्यते ।

१ ख. ग घ. ड. वाचं ब्रह्मादिगुरुणां समुदाहृतम् । न । २ ख. व्यसततं नरैः । सर्वान्कामानवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति । समाप्तमिदं वायुपुराणं ख. पुस्तके । ३ घ. ड. धानेनावि । ४ ग. ड. लमन्तं गतिं च । ५ ग. घ. ड. वायुः । ६ घ. क्षितिः पादास्तारका रोमकूपाः । सं ।

[अ० १०४ श्लो० ७-३९]

वायुपुराणम् ।

४२३

(व्याससंशयापनोदनम्)

तथैवायुतसंख्यातं षट्शताधिकमादिकम् । त्रयोविंशतिसाहस्रमनिलं तद्वत् शुभम् ॥ ७
 त्रयोविंशतिसाहस्रं नारदीयमुदाहृतम् । एकोनविंशसाहस्रं वैनतेयमुदाहृतम् ॥ ८
 सहस्रपञ्चपञ्चाशत्प्रोक्तं पाञ्चं सुविस्तरम् । सप्तदशसहस्रं तु कूर्मं प्रोक्तं मनोहरम् ॥ ९
 चतुर्विंशतिसाहस्रं शौकरं परमाद्भुतम् । एकाशीतिसहस्राणि स्कान्दमुक्तं सुविस्तृतम् ॥ १०
 एवमष्टादशोक्तानि पुराणानि बृहन्ति च । पुराणेष्वेव वद्वो धर्मास्ते विनिरूपिताः ॥ ११
 रागिणां च विरागाणां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् । गृहस्थानां वनस्थानां स्त्रीशूद्राणां विशेषतः ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां ये च संकरजातयः । गङ्गाद्या या महानद्यो यज्ञव्रततपांसि च ॥ १३
 अनेकविधदानानि यमाश्च नियमैः सह । योगधर्मा बहुविधाः सांख्या भागवतास्तथा ॥ १४
 भक्तिमार्गा ज्ञानमार्गा वैराग्यानिलनीरजाः । उपासनविधिश्चोक्तः कर्मसंशुद्धिचेतसाम् ॥ १५
 ब्राह्मं शैवं वैष्णवं च सौरं शाक्तं तथाऽऽर्हतम् । षट्दर्शनानि चोक्तानि स्वभावनियतानि च ॥
 एतदन्यच्च विविधं पुराणेषु निरूपितम् । अतः परं किमप्यस्ति न वा बोद्धव्यमुत्तमम् ॥ १७
 न ज्ञायेत यदि व्यासो गोपयेदथ वा भवान् । अत्र नः संशयं छिन्धि पूर्णः पौराणिको यतः ॥

सूत उवाच—

शृणु शौनक वक्ष्यामि प्रश्नमेनं सुदुर्लभम् । अतिगोप्यतरं दिव्यमनारूपेयं प्रचक्षते ॥ १९
 पराशरमुतो व्यासः कृत्वा पौराणिकीं कथाम् । सर्ववेदार्थघटितां चिन्तयामास चेतसि ॥ २०
 वर्णाश्रमवतां धर्मो मया सम्यगुदाहृतः । मुक्तिमार्गा बहुविधा उक्ता वेदाविरोधतः ॥ २१
 जीवेश्वरब्रह्मभेदो निरस्तः सूत्रनिर्णये । निरूपितं परं ब्रह्म श्रुतियुक्तविचारतः ॥ २२
 अक्षरं परमं ब्रह्म परमात्मा परं पदम् । यदर्थं ब्रह्मचर्यादिवानप्रस्थयातिव्रतम् ॥ २३
 आचरन्ति महाप्राज्ञा धारणां च पृथग्विधाम् । आसनं प्राणरोधश्च प्रत्याहारश्च धारणा ॥ २४
 ध्यानं समाधिरेतानि यमैश्च नियमैः सह । अष्टाङ्गानि यदर्थं च चरन्ति मुनिपुङ्गवाः ॥ २५
 यदर्थं कर्म कुर्वन्ति वेदाज्ञामात्रतत्पराः । परार्पणधिया सम्यग्शिष्काः कलिलोज्झिताः ॥ २६
 यज्जप्तये निराकर्तुं पापाचरणमात्मनः । गङ्गादितीर्थचर्याणि निषेवन्ते शुचिव्रताः ॥ २७
 तद्ब्रह्म परमं शुद्धमनाद्यन्तमनामयम् । नित्यं सर्वगतं स्थाणु कुटस्थं कूटवर्जितम् ॥ २८
 सर्वेन्द्रियचराभासं प्राकृतेन्द्रियवर्जितम् । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नं नित्यं चिन्मात्रमव्ययम् ॥ २९
 अध्यास्तं सर्ववद्यत्र विश्वमेतत्प्रकाशते । विश्वस्मिन्नपि चान्वेति निर्विकारं च रज्जुवत् ॥ ३०
 सम्यग्विचारितं यद्वत्फेनोर्बिबुद्धदोदकम् । तथा विचारितं ब्रह्म विश्वस्मान्न पृथग्भवेत् ॥ ३१
 सर्वं ब्रह्मैव नानात्वं नास्तीति निगमा जगुः । यस्माद्भवन्ति ब्रह्माण्डकोटयो न भवन्ति च ॥
 यदुन्मेषनिमेषाभ्यां जगतां प्रलयोदयौ । भवेतां या परा शक्तिर्यदाधारतया स्थिता ॥ ३३
 यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यदिदं स्मृतम् । यदज्ञानाज्जगद्भाति यस्मिञ्ज्ञाते जगन्न हि ॥ ३४
 असत्यं यज्जडं दुःखं अवस्तिवति निरूपितम् । विपरीतमतो यद्वै सच्चिदानन्दमूर्तिकम् ॥ ३५
 जीवे जाग्रति विश्वाख्यं स्वप्ने यत्तैजसं स्मृतम् । सुषुप्तौ प्राज्ञसंज्ञं यत्सर्वावस्थासु संस्मृतम् ॥
 यच्चक्षुषां चक्षुरथ श्रोत्राणां श्रोत्रमप्यति । त्वक्त्वचां रसनं तस्य प्राणं प्राणस्य यद्विदुः ॥ ३७
 बुद्धिर्ज्ञानेन च प्राणाः क्रियाशक्त्या निरन्तरम् । यन्नेशिरे समभ्येतुं ज्ञातुं च परमार्थतः ॥ ३८
 रज्जावहिर्मरौ वारि नीलिमा गगने यथा । असद्विश्वमिदं भाति यस्मिन्नज्ञानकल्पितम् ॥ ३९

घटावच्छिन्न एवायं महाकाशो विभिद्यते । कार्योपाधिपरिच्छिन्नं तद्वयं जीवसंज्ञकम् ॥	४०
मायया चित्रकारिण्या विचित्रगुणशीलया । ब्रह्माण्डं चित्रमतुलं यस्मिन्भिन्नाविवापितम् ॥	४१
धावतोऽन्यानतिक्रान्तं वदतो वागगोचरम् । वेदवेदान्तसिद्धान्तैर्विनिर्णीतं तदक्षरम् ॥	४२
अक्षरान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः । इत्येवं श्रूयते वेदे बहुधाऽपि विचारिते ॥	४३
अक्षरस्याऽऽत्मनश्चापि स्वात्मरूपतया स्थितम् । परमानन्दसंदोहरूपमानन्दविग्रहम् ॥	४४
लीलाविलासरसिकं बल्लवीयूथमध्यगम् । शिखिपिच्छकिरीटेन भास्वद्रत्नचितेन च ॥	४५
उल्लसद्द्विद्युदाटोपकुण्डलाभ्यां विराजितम् । कर्णोपान्तचरन्नेत्रखञ्जरीटमनोहरम् ॥	४६
कुञ्जकुञ्जमियावृन्दविलासरतिलम्पटम् । पीताम्बरधरं दिव्यं चन्दनालेपमण्डितम् ॥	४७
अधरामृतसंस्पर्शवेणुनादेन बल्लवीः । मोहयन्तं चिदानन्दमनङ्गमदभञ्जनम् ॥	४८
कोटिकामकलापूर्णं कोटिचन्द्रांशुनिर्मलम् । त्रिरेकहुण्डविलसद्रत्नगुञ्जामृगाकुलम् ॥	४९
यमुनापुलिने तुङ्गे तमालवनकानने । कदम्बचम्पकाशोकपारिजातमनोहरे ॥	५०
शिखिपारावतशुकपिककोलाहलाकुले । निरोधार्थं गवाभेव धावमानमितस्ततः ॥	५१
राधाविलासरसिकं कृष्णारूढं पुरुषं परम् । श्रुतवानस्मि वेदेभ्यो यतस्तद्गोचरोऽभवत् ॥	५२
एवं ब्रह्मणि चिन्मात्रे निर्गुणे भेदवर्जिते । गोलोकसंज्ञके कृष्णो दीव्यतीति श्रुतं मया ॥	५३
नातः परतरं किञ्चिन्निगमागमयोरपि । तथाऽपि निगमो वक्ति ह्यक्षरात्परतः परः ॥	५४
गोलोकवासी भगवानक्षरात्पर उच्यते । तस्मादपि परः कोऽसौ गीयते श्रुतिभिः सदा ॥	५५
उद्दिष्टो वेदवचनैर्विशेषो ज्ञायते कथम् । श्रुतेर्वार्थोऽन्यथा बोध्यः परतस्त्वक्षरादिति ॥	५६
श्रुत्यर्थे संशयापन्नो व्यासः सत्यवतीसुतः । विचारयामास चिरं न प्रपेदे यथातथम् ॥	५७

सूत उवाच—

विचारयन्नपि मुनिर्नाऽऽप वेदार्थनिश्चयम् । वेदो नारायणः साक्षाद्यत्र मुह्यन्ति सूरयः ॥	५८
तदाऽपि महतीमार्ति सतां हृदयतापिनीम् । पुनर्विचारयामास कं ब्रजामि करोमि किम् ॥	५९
पृच्छामि न जगत्यस्मिन्सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । अज्ञात्वाऽन्यतमं लोके संदेहविनिवर्तकम् ॥	६०
मेरोः कुहरिणीं गत्वा चचार परमं तपः । यत्र कार्तस्वरस्फूर्ज्ज्योत्स्नाजालैर्निरन्तरम् ॥	६१
सदा प्रवाधते विष्वक्तमःस्तोमं दृशंतुदम् । चकास्ते यत्र परमं कान्तारमतिमुन्दरम् ॥	६२
नानाद्रुमलताकुञ्जकूजत्पक्षिनिनादितम् । क्षुत्पिपासाभयक्रोधतापगलानिविवर्जितम् ॥	६३
जलाशयैर्वहुविधैः पद्मिनीखण्डमण्डितैः । जातरूपशिलानद्धतटसंचारपक्षिभिः ॥	६४
युक्तमम्भोजपवनैः सेव्यमानं समन्ततः । शिवैरध्यासितं भावैर्हिसैः सत्त्वैः समुज्झितम् ॥	६५
निर्जनं दिव्यलतिकाप्रियखण्डविराजितम् । शुक्रैः पारावतैर्हृद्यैरुन्मदन्मत्तकोकिलम् ॥	६६
उत्पत्तपद्मरजसां पटलामोददिङ्मुखम् । तत्रापि काञ्चनी दिव्या गुहा परमशोभना ॥	६७
तां प्रविश्य जिताहारो जितचित्तो जितासनः । सस्मार वेदांश्चतुरस्तदेकाग्रमना मुनिः ॥	६८
त्रयी जगाम शरदां शतस्य स्मरतोऽस्य हि । प्रादुरासंस्ततो वेदाश्चत्वारश्चारुदर्शनाः ॥	६९
स्फुरत्पद्मपलाशाक्षा जटामुकुटधारिणः । कुशमुष्टिकराम्भोजा मृगतत्वड्मण्डितांसकाः ॥	७०
स्वरैः षोडशभिः क्लृप्तवदनाः प्रणवान्तराः । कचवर्गोद्भवैर्वर्णैः पञ्चावयवपाणयः ॥	७१
पवर्गदक्षचरणा वामपादास्तवर्गतः । आत्त(त)रन्त्यन्तवर्णाश्च येषां कुक्षिद्वयात्मकौ ॥	७२

[अ० १०४ श्लो० ७३-१०३]

वायुपुराणम् ।

४२५

(व्याससंशयापनोदनम्)

नाभिनिद्राः कान्तपृष्ठा मोदरा यरलवोत्कचाः । अग्निदक्षांशरुचिरा धराग्रीवा भृतांसकाः ॥
 अन्तस्थसंधिसंस्थाना वैखरीवाग्विजृम्भिताः । अपश्यन्मथुरामेषां हृदयाम्भोजकल्पिताम् ॥ ७४
 हरेर्भगवतः साक्षादाविर्भावस्थली हि सा । काशीमपश्यद्भ्रूमध्ये मायामाधारसंस्थिताम् ॥ ७५
 लिङ्गदेशे ततः काश्चीमवन्ती नाभिमण्डले । कण्ठस्थां द्वारकामेषां प्रयागं प्राणगं तथा ॥ ७६
 सव्यापसव्ययोस्तेषां गङ्गाऽपि यमुना नदी । मध्ये सरस्वती साक्षाद्वाक्षेत्रं तथाऽऽनने ॥ ७७
 हनुग्रीवामध्यगतं प्रभासक्षेत्रमुत्तमम् । वदर्थाश्रममेतेषां ब्रह्मरन्ध्रे ददर्श ह ॥ ७८
 पौण्ड्रवर्धननेपालपीठं नयनयोर्युगे । पीठं पूर्णगिरिं नाम ललाटे समदृश्यत ॥ ७९
 कण्ठे च मथुरापीठं काश्चीपीठं कटिस्थितम् । जालंधरं तथा पीठं स्तनदेशेष्वदृश्यत ॥ ८०
 भृगुपीठं कर्णदेशे अयोध्यां नासिकापुटे । ब्रह्मरन्ध्रे स्थितं ब्राह्मचर्यं शैवं सीमन्तसीमनि ॥ ८१
 शाक्तं जिह्वाग्रधिपणं वैष्णवं हृदयाम्बुजे । सौरं चक्षुष्पदेशस्थं बौद्धच्छायासुसंगतम् ॥ ८२
 सौत्रामणिं कण्ठदेशे पशुबन्धमथोरसि । वाजपेयं कटितटे अग्निहोत्रं तथाऽऽनने ॥ ८३
 अश्वमेधं कटितटे नरमेधमथोदरे । राजसूयं शिरोदेशे आवसथ्यं तथाऽधरे ॥ ८४
 ऊर्ध्वोष्ठे दक्षिणामि च गार्हपत्यं मुखान्तरे । हव्यं श्रुतौ मन्त्रभेदास्तथा रोमस्त्ववस्थितान् ॥
 भृत्यैरिव महाराजं पुराणैर्न्यायमिश्रितैः ॥ ८५
 संहिताभिश्च तत्रैश्च पृथक्पृथक्पासितान् । कर्मज्ञानोपासनाभिर्जनानुग्रहकारकान् ॥ ८६
 दृष्ट्वा सुविस्मितमना मुनिः कृष्णो बभूव तान् । ब्रह्मतेजोमयान् दिव्यांस्तपतोऽर्कानिव च्युतान् ॥
 ज्वलतोऽग्नीनिबोदकान्कोटीन्दुसमदर्शनान् ॥ ८७
 चवन्दे सहस्रोत्थाय दण्डवत्पतितो मुनिः । कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहमितीरयन् ॥ ८८
 अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं मनः । अद्य मे सफलं चाऽऽयुर्वद्भवन्तोऽक्षिगोचराः ॥ ८९
 अलौकिकं लौकिकं च यत्किंचिदपि विद्यते । न तद्वोऽविदितं वेद्यं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ ९०
 न प्रवृत्तिफला यूयं दर्शयन्तोऽपि तान्सदा । यदक्षारसंकोचविधानायेह रागिणाम् ॥ ९१
 प्रपञ्चस्यापि मिथ्यात्वे ब्रह्मत्वे वा विधीतरौ । न मृषारागविषयौ तत्संकोचविधिक्षयौ ॥ ९२
 अतो लोकहितैर्नूनं परमार्थनिरूपणे । स्वोक्ताः स्वर्गादिविषया नश्वरा इति निन्दिताः ॥ ९३
 अधिकारिविभेदेन कर्मज्ञानोपदेशतः । ज्ञातं सर्वं जगन्नूनं शब्दब्रह्मात्ममूर्तिभिः ॥ ९४
 अतोऽहं प्रष्टुमिच्छामि भवन्तश्चेत्कृपालवः । कर्मणां फलमादिष्टं सर्गः कामैकचेतसाम् ॥ ९५
 ईशार्पितधियां पुंसां कृतस्यापि च कर्मणः । चित्तशुद्धिस्ततो ज्ञानं मोक्षश्च तदनन्तरम् ॥ ९६
 मोक्षो ब्रह्मैक्यमित्येवं सच्चिदानन्दमेव यत् । सर्वं समाप्यते तस्मिञ्ज्ञाते यद्धि कृताकृतम् ॥ ९७
 यन्निःसङ्गं चिदाकाशं ज्ञानरूपमसंवृतम् । निरीहमचलं शुद्धमगुणं व्यापकं स्मृतम् ॥ ९८
 विकारेषु विनश्यत्सु निर्विकारं न नश्यति । यथाऽन्धतमसा व्याप्तलोकस्य र[वि]रोजसा ॥ ९९
 लोहस्येव मणिस्तद्वद्विषयाश्वेतयितुं यत्(?) । यदाभासेन सा सत्तां प्रतिपद्य विजृम्भते ॥ १००
 जीवेश्वरादिरूपेण विश्वाकारेण चाप्यहो । तस्यामपि प्रलीनायां कूटस्थं च यदेकलम् ॥ १०१
 भवद्भिरेवं निर्णीतं तत्तथैव न संशयः । तथाऽपि मम जिज्ञासा वर्तते केवलं हृदि ॥ १०२
 अतोऽपि परमं किंचिद्वर्तते किल वा न वा । तद्वदन्तु महाभागा भवन्तस्तच्चदर्शनाः ॥ १०३

४२६

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० १०४-१०५ श्लो० १०४-११० १-६]
(गयामाहात्म्यम्)

यच्छ्रवःफलमेवेह जनुषो मे कृतार्थता । एवं ब्रुवन्तमनघं व्यासं सत्यवतीसुतम् ॥

साधु साध्विति संकीर्त्य प्रत्यूचुर्निगमा वचः ॥

१०४

वेदा ऊचुः—

साधु साधु महाप्राज्ञ विष्णुरात्मा शरीरिणाम् । अजोऽपि जन्म संपद्य लोकानुग्रहमीहसे ॥ १०५

अन्यथा ते न घटते संसारकर्म बन्धनम् । अस्पृष्टो मायया देव्या कदाचिज्ज्ञानगूहया ॥ १०६

विभार्षिं स्वेच्छया रूपं स्वेच्छयैव निगूहसे । अस्मत्समत एवार्थो भवता संपदशितः ॥ १०७

पुराणेष्वितिहासेषु सूत्रेष्वपि च नैकधा । अक्षरं ब्रह्म परमं सर्वकारणकारणम् ॥ १०८

तस्याऽऽत्मनोऽप्यात्मभावतया पुष्पस्य गन्धवत् । रसवद्वा स्थितं रूपमवेहि परमं हि तत् ॥

अनुभूतं तदस्माभिर्जाते प्राकृतिके लये । अक्षरात्परतस्तस्माद्यत्परं केवलो रसः ॥

न च तत्र वयं शक्ताः शब्दातीते तदात्मकाः ॥

११०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते व्याससंशयापनोदनं नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— १०४३३

Gurukula
Kangri

Library

अथ पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ।

* गयामाहात्म्यम् ।

[+ वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि गयामाहात्म्यमुत्तमम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥] १

सूत उवाच—

सनकाद्यैर्महाभागैर्देवार्पैः स च नारदः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् × ॥ २

नारद उवाच—

सनत्कुमार मे ब्रूहि तीर्थं तीर्थोत्तमोत्तमम् । तारकं सर्वभूतानां पठतां [= शृण्वतां तथा ॥ ३

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये तीर्थवरं पुण्यं श्राद्धादौ सर्वतावकम् (?) । गयातीर्थं सर्वदेशे तीर्थेभ्योऽप्यधिकं शृणु ॥ ४

गयासुरस्तपस्तेपे ब्रह्मणा क्रतवेऽर्पितः । प्राप्तस्य तस्य शिरसि शिलां धर्मो ह्यधारयत् ॥ ५

तत्र ब्रह्माऽकरोद्यागं स्थितश्चापि गदाधरः । फल्गुतीर्थादिरूपेण निश्चलार्थमहर्निशम् ॥

गयासुरस्य विप्रेन्द्र ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥

६

* इदं गयामाहात्म्यं ग. घ. ङ. पुस्तकेषु न विद्यते । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । × इत-
उत्तरं मुद्रितपुस्तकेऽयं ग्रन्थ उपलभ्यते सोऽयम्—

गयायात्रां प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुक्तिदाम् । निष्कृतिस्त्विह कर्तृणां ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १ ॥

ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोष्टहे मरणं तथा । वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ २ ॥

ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोष्टहे मरणेन किम् । किं कुरुक्षेत्रवासेन यदि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ ३ ॥

गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छ्रवणं मया वक्तुं कल्पकोटिशतैरपि ॥ ४ ॥

इति श्रुत्वा तदा वाक्यं नारदो मुनिसत्तमः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ ५ ॥ इति ।

≡ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

[अ० १०९ श्लो० ७-३१]

वायुपुराणम् ।

४२७

(गयामाहात्म्यम्)

कृतयज्ञो ददौ ब्रह्मा ब्राह्मणेभ्यो गृहादिकम् । श्वेतकल्पे तु वाराहे गयो यागमकारयत् ॥ ७
 गयानाम्ना गया ख्याता क्षेत्रं ब्रह्माभिकाङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ॥ ८
 गयां याँस्यति यः पुत्रः स नस्त्राता भविष्यति । गयाप्राप्तं सुतं दृष्ट्वा पितृणामुत्सवो भवेत् ॥
 पञ्चामपि जलं स्पृष्ट्वा सोऽस्मभ्यं किं न दास्यति ॥ ९

* एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् । यजेत चाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ १०
 गयां गत्वाऽन्नदाता यः पितरस्तेन पुत्रिणः । पक्षत्रयनिवासी च पुनात्यासप्तमं कुलम् ॥
 + नो चेत्पञ्चदशाहं वा सप्तरात्रिं त्रिरात्रिकम् ॥ ११

महाकल्पकृतं पापं गयां प्राप्य विनश्यति । पिण्डं दद्याच्च पित्रादेरात्मनोऽपि तिलैर्विना ॥ १२
 × ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः । पापं तत्सङ्गजं सर्वं गयाश्राद्धाद्दिनश्यति ॥ १३

आत्मजोऽप्यन्यजो वाऽपि गयाभूमौ यदा तदा । यन्नाम्ना पातयोत्पिण्डं तन्नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ।
 \$ नामगोत्रे समुच्चार्य पिण्डपातनमिष्यते । येन केनापि कस्मैचित्स याति परमां गतिम् ॥ १५

† ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोगृहे मरणं तथा । वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ १६
 ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोगृहे मरणेन किम् । वासेन किं कुरुक्षेत्रे यदि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ १७

गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः । अधिमासे जन्मादिने चास्तेऽपि गुरुशुक्रयोः ॥ १८
 न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थेऽपि बृहस्पतौ । ÷ चन्द्रसूर्यग्रहे चैव मृतानां पिण्डकर्मसु ॥ १९
 महार्थी तु संप्राप्ते क्षतदोषो न विद्यते । तथा दैवप्रमादेन सुमहत्सु व्रणेषु च ॥

पुनः कर्माधिकारी च श्राद्धकृद्ब्रह्मलोकभाक् ॥ २०

सकृद्गयाभिगमनं सकृदपिण्डस्य पातनम् । दुर्लभं किं पुनर्नित्यमस्मिन्नेव व्यवस्थितिः ॥ २१

प्रमादान्म्रियते क्षेत्रे ब्रह्मादेर्मुक्तिदायके । ब्रह्मज्ञानाद्यथा मुक्तिर्लभ्यते नात्र संशयः ॥ २२

कीकटादिमृतानां च पितृणां तारणाय च । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं सुविचक्षणैः ॥ २३

ब्रह्मप्रकल्पितान्विप्रान्हव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोषिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥ २४

मुण्डनं चोपवासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः । वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालां विरजां गयाम् ॥ २५

दण्डं प्रदर्शयेद्भिर्भुर्गयां गत्वा न पिण्डदः । दण्डं न्यस्य विष्णुपदे पितृभिः सह मुच्यते ॥ २६

न दण्डी किल्विपं धत्ते पुण्यं वा परमार्थतः । अतः सर्वा क्रियां त्यक्त्वा विष्णुं ध्यायति भावुकः
 संन्यसेत्सर्वकर्माणि वेदमेकं न संन्यसेत् । मुण्डं कुर्याच्च पूर्वेऽस्मिन्पश्चिमे दक्षिणोत्तरे ॥ २८

सार्धक्रोशद्वयं मानं गयेति ब्रह्मणे रितम् । पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः ॥ २९

तन्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रैलोक्ये यानि सन्ति वै । श्राद्धकृत्यो गयाक्षेत्रे पितृणामनृणो हि सः ॥ ३०

शिरसि श्राद्धकृत्यस्तु कुलानां शतमुद्धरेत् । गृहाचलितपात्रेण गयायां गमनं प्रति ॥

स्वर्गारोहणसोपानं पितृणां च पदे पदे ॥ ३१

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । × अयं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके । \$ न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । † अयं श्लोकः ख. पुस्तके न विद्यते । ÷ अयं श्लोको न क. पुस्तके ।

१ ख. कृते यज्ञे त° । २ ख. तवाराहाकल्पे तु ग° । ३ ख. ख्यातं क्षेत्रं ब्रह्माऽपि काङ्क्षति । का° । ४ ख. यास्यन्ति जः पुत्राः स । ५ ख. तारः पि । ६ ख. साध्यः । ७ ख. 'मानेन प्र बृह' । ८ ख. 'स्थितौ । प्र' । ९ ख. 'लभते । १० ख. 'न वरतव्यं । ११ क. न्यस्ता । १२ ख. मोदते । १३ ख. 'म्हणोदित ।

- पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नूनं समग्रं नात्र संशयः ॥ ३२
- पायसेनापि चरुणा सक्तुना पिष्टकेन वा । तण्डुलैः फलमूलाद्यैर्गयायां पिण्डपातनम् ॥ ३३
- तिलकल्केन खण्डेन गुडेन सघृतेन वा । केवलेनैव दध्ना वा ऊर्जेन मधुनाऽथ वा ॥ ३४
- पिण्याकं सघृतं खण्डं पितृभ्योऽक्षयमित्युत । इज्यते वाऽऽर्तव्यं भोज्यं हविष्यान्नं मुनीरितम् ॥ ३५
- एकतः सर्ववस्तूनि रसवन्ति मधूनि हि । स्मृत्वा गदाधराङ्घ्र्यब्जं फलगुतीर्थांश्चैकतः ॥ ३६
- * पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पस्तीर्थश्राद्धेष्वयं विधिः ॥ ३७
- नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । सकारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ ३८
- अन्यत्राऽऽवाहिताः काले पितरो यान्त्यमुं प्रति । तीर्थे सदा वसन्त्येते तस्मादावाहनं न हि ॥ ३९
- तीर्थश्राद्धं प्रयच्छद्भिः पुरुषैः फलकाङ्क्षिभिः । कामं क्रोधं तथा लोभं त्यक्त्वा कार्या क्रियाऽनिशम् ॥ ४०
- अनुभूतार्थैर्कभोजी च भूशायी सत्यवाक्शुचिः । सर्वभूतहिते रक्तः स तीर्थफलमश्नुते ॥ ४१
- तीर्थान्यनुसरन्धीरः पापघ्नं पूर्वतस्त्यजेत् । पापघ्नः स च विज्ञेयो यो भवेत्कामकारकः ॥ ४२
- तीर्थेषु ये नरा धीराः कर्म कुर्वन्ति तद्गताः । यथा ब्रह्मविदो वेद्यं वस्तु चानन्यचेतसः ॥ ४३
- प्रविशन्ति परेशाख्यं ब्रह्म ब्रह्मपरायणाः ॥ ४४
- [+ याऽऽस्ते वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितॄणां तारणाय वै ॥ ४५
- स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ ४६
- तथाऽक्षयवटं गत्वा विप्रान्संतोषयिष्यति । ब्रह्मप्रकल्पितान्विप्रान्हव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् ॥ ४७
- तैस्तुष्टुस्तोषिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥] ४८
- ० गयायां न हि तत्स्थानं यत्र तीर्थं न विद्यते । सांनिध्यं सर्वतीर्थानां गयातीर्थं ततो वरम् ॥ ४९
- मीने मेषे स्थिते सूर्ये कन्यायां कार्मुके घटे । गयायां दुर्लभं लोके वदन्ति ऋषयः सदा ॥ ५०
- दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयायां पिण्डपातनम् ॥ ५१
- मकरे वर्तमाने च ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयाश्राद्धं सुदुर्लभम् ॥ ५२
- गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छक्यं मया वक्तुं कल्पकोटिशतैरपि ॥ ५३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०४८२

गया

अथ षडधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

गयासुरः कथं जातः किंप्रभावः किमात्मकः । तपस्तप्तं कथं तेन कथं देहपवित्रता ॥ १

* इत आरभ्य विचक्षणैरिखन्तं ग्रन्थव्यत्यासः ख. पुस्तके । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।
० इतः प्रभृति सुदुर्लभमित्यन्तं ग्रन्थव्यत्यासः ख. पुस्तके वर्तते । ∪ इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. मृदूनि ह । स्मृ। २ ख. 'धरं देवं को । ३ ख. 'नं त्यजे । ती। ४ ख. पाण्डुः । ५ ख. 'रतः । ती।

[अ० १०६ श्लो० १-७४]

वायुपुराणम् ।

४३१

(गयामाहात्म्यम्)

ब्रह्मोवाच—

देवदेव कृते यागे प्रचचाल गयासुरः । शिलायां देवरूपिण्यां न्यस्तायां तस्य मस्तके ॥ ५१

रुद्रादिषु च देवेषु संस्थितेष्वसुरोऽचलत् । इदानीं निश्चलार्थं हि प्रसादं कुरु माधव ॥ ५२

ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा ह्याकृष्य स्वशरीरतः । मूर्तिं ददौ निश्चलार्थं ब्रह्मणे भगवान्हरिः ॥ ५३

आनीय मूर्तिं ब्रह्माऽपि शिलायां समधारयत् । तथाऽपि चलितं वीक्ष्य पुनर्देवमथाऽऽह्वयत् ॥ ५४

आगत्य विष्णुः क्षीराब्धेः शिलायां संस्थितोऽभवत् । जनार्दनाभिधानेन पुण्डरीकेतिनामतः ॥ ५५

शिलायां निश्चलार्थं हि स्वयमादिगदाधरः ॥ ५६

निश्चलार्थं पञ्चधाऽऽसीच्छिलायां प्रपितामहः । पितामहोऽथ फल्ग्वीशः केदारः कनकेश्वरः ॥ ५७

ब्रह्मा स्थितः स्वयं तत्र गजरूपी विनायकः । गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कस्त्रिधा रविः ॥ ५८

लक्ष्मीः सीताभिधानेन गौरी च मङ्गलाह्वया । गायत्री चैव सावित्री त्रिसंध्या च सरस्वती ॥ ५९

इन्द्रो बृहस्पतिः पूषा वसवोऽष्टौ महाबलाः । विश्वे देवाश्चाऽऽश्विनयौ* मारुतो विश्वनायकः ॥ ६०

+ क्षीरगन्धर्वास्तस्थुर्देवाः स्वशक्तिभिः ॥ ६१

[अथ गदया चासौ] यस्मादैत्यः स्थिरीकृतः । स्थित इत्येव हरिणा तस्मादादिगदाधरः ॥ ६०

अचे गयासुरो देवान्किमर्थं वञ्चितो ह्यहम् । यज्ञार्थं ब्रह्मणे दत्तं शरीरमलयं मया ॥ ६१

विष्णोर्विचनमात्रेण किं न स्यां निश्चलो ह्यहम् ॥ ६२

यत्सुरैः पीडितोऽत्यर्थं गदया हरिणा तथा । पीडितो यद्यहं देवाः प्रसन्नाः सन्तु सर्वदा ॥ ६३

गदाधरादयस्तुष्टाः प्रोचुः सार्धं गयासुरम् । वरं ब्रूहि प्रसन्नाः स्मो देवानूचे गयासुरः ॥ ६४

यावत्पृथ्वी पर्वताश्च यावच्चन्द्रार्कतारकाः । तावच्छिलायां तिष्ठन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ६५

अन्ये च सकला देवा मन्नामन्ना क्षेत्रमस्तु वै ॥ ६६

पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः । तन्मध्ये सर्वतीर्थानि प्रयच्छन्तु हितं नृणाम् ॥ ६७

स्नानादितर्पणं कृत्वा पिण्डदानात्फलाधिकम् । महात्मनि सहस्रं च कुलानां चोद्धरेन्नरः ॥ ६८

व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण यूपं तिष्ठत सर्वदा । गदाधरः स्वयं लोकाद्भूयात्सर्वाघनाशनात् ॥ ६९

श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते । ब्रह्महत्यादिकं पापं विनश्यतु च सेविनाम् ॥ ७०

नैमिषं पुष्करं गङ्गा प्रयागश्चाविमुक्तिकम् । एतान्यन्यानि तीर्थानि दिवि भुव्यन्तरिक्षतः ॥ ७१

समायान्तु सदा नृणां प्रयच्छन्तु हितं सुराः ॥ ७२

+ किं बहुक्त्या सुरगणा युष्मास्वेकाऽपि देवता । चेन्न तिष्ठेदहं चापि समयः प्रतिपालयताम् ॥ ७३

गयासुरवचः श्रुत्वा प्रोचुर्विष्णवादयः सुराः । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ७४

अस्मत्पादानर्चयित्वा यास्यन्ति परमां गतिम् । देवैर्दत्तवरो दैत्यो हर्षितो निश्चलोऽभवत् ॥ ७५

स्थितेषु चैव देवेषु ब्राह्मणेभ्यो ददावजं । ग्रामांश्च पञ्चपञ्चाशत्पञ्चक्रोशीं गयां तथा ॥ ७६

गृहान्कृत्वा ददौ दिव्यान्सर्वोपस्करसंयुतान् ॥ ७७

कामधेनुं कल्पवृक्षं पारिजातादिकांस्तरून् । महानर्दी क्षीरवहां घृतकुल्यास्तथैव च ॥ ७८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोकः ख. पुस्तके न ।

१ ख. 'रीकाक्षेति' । २ ख. 'ममलं म' । ३ ख. 'किं तथा नि' । ४ ख. 'मव्यय । प' । ५ ख. 'नित्रैलोक्ये यानि सन्ति वैष्णवा' । ६ ख. 'शनम् । श्रा' । ७ ख. 'दान्तो । < ख. 'ददौ ह्यजः । ८ ख. 'विप्रान् । ९ ख. 'कुल्यां तथै' ।

४३२

श्रीमद्द्वैपायनमुनिप्रणीतम् — [अ० १०६-१०७ श्लो० ७५-८६। १-११]

(गयामाहात्म्यम्)

मधुसूतां मधुकुल्यां दिव्याज्याह्वयसरांसि च । सुवर्णदीर्घिकां चैव बहूनन्नादिपर्वतान् ॥ ७५
 भक्ष्यभोज्यफलोदींश्च सर्वं ब्रह्मा सृजन्ददौ । न याचयध्वं विप्रेन्द्रा अन्यानुक्त्वा ददावजः ॥
 दत्त्वा ययौ ब्रह्मलोकं नत्वा ह्यादिगदाधरम् । धर्मारण्ये तत्र धर्मं याजयित्वा ययाचिरे ॥ ७७
 धर्मयागे च लोभाद्वै प्रतिशृण्व धनादिकम् । ततो ब्रह्मा समागत्य ब्राह्मणांस्ताञ्शशाप ह ॥ ७८
 कृतवन्तो यतो लोभं महत्तेष्वखिलेष्वपि । तस्मादृणाधिका यूयं भविष्यन्ति(थ)सदा द्विजाः ॥ ७९
 युष्माकं स्याद्वारिवहा नदी पाषाणपर्वताः । नद्यादयो वारिवहा भृन्मयाश्च तथा गृहाः ॥ ८०
 कामधेनुः कल्पवृक्षो मल्लोकमुपतिष्ठताम् । एवं शशा ब्रह्मणा ते प्रार्थयन्तोऽब्रुवन्नजम् ॥ ८१
 त्वया यद्वत्तमखिलं तत्सर्वं शापतो गतम् । जीवनार्थं प्रसादं नो भगवन्कर्तुमर्हसि ॥ ८२
 तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणान्ब्रह्मा प्रोवाचेदं दयान्वितः । तीर्थोपजीविका यूयमाचन्द्रार्कं भविष्यथ ॥ ८३
 लोकाः पुण्या गयायां ये श्राद्धिनो ब्रह्मलोकगाः । युष्मान्ये पूजयिष्यन्ति तैरहं पूजितः सदा ॥
 आक्रान्तं दैत्यजठरं धर्मेण विरजाद्विणा । नाभिकूपसमिपे तु देवी या विरजा स्थिता ॥ ८४
 तत्र पिण्डादिकं कृत्वा त्रिःसप्तकुलमुदरेत् । महेन्द्रगिरिणा तस्य कृतौ पादौ सुनिश्चलौ
 तत्र पिण्डादिकृत्सप्त कुलान्युदरते नरः ॥ ८५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०५६८

अथ सप्तधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं शिला समुत्पन्ना यथाऽऽक्रान्तो गयासुरः । किं रूपं किं च माहात्म्यं तस्याः किं वद नाम च

सन्तकुमार उवाच—

आसीद्धर्मो महातेजाः सर्वविज्ञानपारगः । विश्वरूपा च तत्पत्नी भर्तृव्रतपरायणा ॥ २
 तस्यां धर्मात्समुत्पन्ना कन्या धर्मव्रता सती । रूपयौवनसंपन्ना लक्ष्मीरिव गुणाधिका ॥ ३
 तस्यां ये तु गुणा ह्यासंस्ते तिष्ठन्ति जगत्रये । धर्मो धर्मव्रतायास्तु त्रिषु लोकेषु मार्गयन् ॥ ४
 नानुरूपं वरं लेभे धर्मोऽथ वरासिद्धये । तपः कुरु वरार्थं त्वं तथेत्युक्त्वा वनं ययौ ॥ ५
 कन्या सा च तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । वायुभक्षा श्वेतकल्पे युगानामयुतं पुरा ॥ ६
 ब्रह्मणो मानसः पुत्रो मरीचिर्नाम विश्रुतः । पर्यटन्पृथिवीं सर्वां कन्यारत्नं ददर्श सः ॥ ७
 रूपयौवनसंपन्नां परमे तपसि स्थिताम् । पप्रच्छाथ मरीचिस्तां का त्वं कस्यासि तद्वद ॥ ८
 रूपेणानेन मां भीरु विमोहयसि सुव्रते । ब्रह्मात्मजोऽहं विख्यातो मरीचिर्वेदपारगः ॥ ९
 मरीचिर्वचनं श्रुत्वा कन्या प्रोवाच तं मुनिम् । अहं धर्मव्रता नाम धर्मपुत्री तपोन्विता ॥ १०
 पतिव्रतार्थं विप्रेन्द्र चरामि परमं तपः । धर्मव्रतां मरीचिस्तामुवाच प्रीतिपूर्वकम् ॥ ११

१ क. 'ल्यां दध्याद्याह्व' । २ ख. 'लानां च सर्वं ब्रह्माऽसकृद्ददौ' । ३ ख. 'र्मराजं च' । ४ ख. 'मृदायाः प्रचुर' । ५ क. 'ती' । सर्वलक्षण सं' ।

[अ० १०७ श्लो० १२-३६]

वायुपुराणम् ।

४३३

(गयामाहात्म्यम्)

पतिव्रता दर्शनान्मे भविष्यसि शुभव्रते । पतिव्रतेक्षया पृथ्वीं विचरामि ह्यहर्निशम् ॥ १२

त्वं चेत्पतिव्रता जाता भजे त्वां भज मां वरम् । लोके न त्वादृशी कन्या मम तुल्यो न ते वरः ॥

धर्मव्रते धर्मपत्नी तस्मात्त्वं भव मेऽधुना । धर्मव्रता मुनिं प्राह धर्मं याचय सुव्रत ॥ १४

तच्छ्रुत्वा धर्ममगमन्मुनिं धर्मो ददर्श ह । तेजःपुञ्जं वरं नत्वा आसनाध्यादिनाऽर्चयत् ॥ १५

किमर्थमागतः पृष्ठो मरीचिर्धर्ममब्रवीत् । कन्यार्थं भ्रमता पृथ्वीं दृष्टा ते कन्यका वरा ॥

मह्यं कन्यां च तां देहि श्रेयस्तव भविष्यति ॥ १६

अध्यादिना समभ्यर्च्य धर्मः प्रोचे तथेति तम् । धर्मव्रतां समानीय दत्तवांस्तां मरीचये ॥ १७

* ब्राह्मणाय विवाहेन धनरत्नादिकं ददौ । वरं च दत्तवांस्तस्मै तद्वाक्यं यत्तथा कृतम् ॥

अग्निहोत्रेण सहितां स्वाश्रमं तां द्विजोऽनयत् ॥ १८

रेमे मुनिस्तया सार्धं यथा विष्णुः श्रिया सह । पार्वत्या च यथा शंभुः सरस्वत्या यथा ह्यजः ॥ १९

जज्ञे पुत्रशतं तस्यां मरीचेर्विष्णुनोपमम् । मरीचिः फलपुष्पार्थं वनं गत्वा समागतः ॥ २०

+ श्रान्तः कदाचित्तां पत्नीमुवाचेति पतिव्रताम् । भुक्त्वा तु शयनस्थस्य पादसंवाहनं कुरु ॥ २१ ✓

धर्मव्रता तथेत्युक्त्वा शयनस्थस्य सा मुनेः । पादसंवाहनं चक्रे घृतेनाभ्यज्य तत्परा ॥ २२

निद्रायमाणेऽथ मुनौ ब्रह्मा तं देशमागतः । * इयेष दृष्ट्वा ब्रह्माणं मनसाऽर्चयितुं प्रभुम् ॥ २३

पादसंवाहनं कुर्यां किं पूज्योऽयं जगद्गुरुः । इत्याकुला समुत्तस्थौ मत्वा सा तं गुरोर्गुरुम् ॥ २४

अर्घ्यपाद्यादिकं दत्त्वा ब्रह्माणं समपूजयत् । सत्कृतायां तु शय्यायां विश्राममकरोदजः ॥ २५

एतस्मिन्नन्तरे भर्ता समुत्तस्थौ स्वतल्पतः । धर्मव्रतामपश्यन्स त्रिप्रः क्रुद्धः शशाप ताम् ॥ २६

पादसंवाहनं त्यक्त्वा यस्मादाज्ञां विहाय मे । गताऽन्यत्र ततः पापाच्छापदग्धा शिला भव ॥

भर्ता धर्मव्रता शप्ता मरीचिं प्राह सा रुपा । शयाने त्वयि संप्राप्ते ब्रह्मा त्वज्जनको गुरुः ॥ २८

त्वयोत्थाय हि कर्तव्यं स्वगुरोः पूजनं सदा । मया तु धर्मचारिण्या तव कार्यं कृते मुने ॥ २९

अदोषाऽहं यतः शप्ता तस्माच्छापं ददामि ते । त्वं च शापं महादेवाद्भर्तः प्राप्स्यस्यसंशयम् ॥ ✓

— व्याकुलं तं पतिं दृष्ट्वा व्याकुलाऽगात्प्रजापतिम् । नत्वा शयानं ब्रह्माणमग्निं प्रज्वाल्य चेन्धनैः

गार्हपत्ये स्थिता चक्रे तपः परमदुष्करम् । तथा शप्तो मरीचिश्च तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ३२

पतिव्रतायास्तपसा मरीचेस्तपसा तथा । इन्द्रादयश्च संतप्ता गतास्ते शरणं हरिम् ॥ ३२

ऊचुः क्षीराम्बुधौ सुप्तं संतप्तास्तपसा हरे । पतिव्रतायाश्च मुनेस्त्रैलोक्यं रक्ष केशव ॥ ३४

इन्द्रादीनां वचः श्रुत्वा विष्णुर्धर्मव्रतां ययौ । एतस्मिन्नेव काले तु प्रबुद्धो भगवानजः ॥

ऊचुर्धर्मव्रतां देवा अभिस्थां तां सकेशवाः ॥ ३५

अग्निमध्ये तपः कर्तुं कस्य शक्तिः पतिव्रते । त्वया कृतं तत्परमं सर्वलोकभयंकरम् ॥ ३६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + इत आरभ्य मुनेरियन्तं नास्ति ख. पुस्तके । × नास्तीदमर्थं ख. पुस्तके ।

— एतच्छ्लोकस्यानेऽयं श्लोकः क. पुस्तके—तं व्याकुलं पतिं दृष्ट्वा व्याकुला सा पतिव्रता । पतिव्रतात्वमाहात्म्यात्पत्युः शापं दधार सा ।

१ क. 'तेच्छया' । २ ख. 'भंसते तं' । ३ ख. 'स्तस्यै तद्वाक्यं च भविष्यति । अ । ४ ख. 'न चक्रे किं पूज्यं जगद्गुरुम् । इ' । ५ क. 'स्थौ च तं' । ६ ख. 'हं कोपिता । श' । ७ ख. देशः सश्रिया सह केशवः । 'अ' । ८ ख. तपश्चर्तु ।

वरं वरय धर्मज्ञे अस्पृक्षो यदधीप्सितम् । विष्णवादीनां वचः श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ३७
 भर्तृशापमशक्ताऽहं निवर्तयितुमोजसा । (* दत्तो मरीचिना शापो महं स ह्यपगच्छतु ॥ ३८
 धर्मव्रतावचः श्रुत्वा प्रोचुरेतां सुराः पुनः । धर्मव्रते धर्मपुत्रि शापोऽयं परमर्षिणा ॥ ३९
 दत्तस्ते न निराकर्तुं शक्यो देवद्विजातिभिः । तस्मादन्यं वरं ब्रूहि यतो धर्मस्य संस्थितिः) ॥ ४०
 भवेद्वै त्रिषु लोकेषु वेदोक्तस्य शुभव्रते । देवानां वचनं श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ४१
 भर्तुः शापान्मोचयितुं न शक्ताश्च यदाऽमराः । महं वरं प्रयच्छध्वं एवंविधमनुत्तमम् ॥ ४२
 शिलाऽहं हि भविष्यामि ब्रह्माण्डे पावनी शुभा । नदीनदसरस्तीर्थदेवादिभ्योऽतिपावनी ॥ ४३
 ऋष्यादिभ्यो मुनिभ्यश्च मुख्यदेवेभ्य एव च । त्रैलोक्ये यानि लिङ्गानि व्यक्ताव्यक्तात्मकान्यपि
 तानि तिष्ठन्तु मद्देहे तीर्थरूपेण सर्वदा ॥ ४४
 तीर्थान्यपि च सर्वाणि नक्षत्रप्रमुखास्तथा । तिष्ठन्तु देवाः सकला देव्यश्च मुनयस्तथा ॥ ४५
 शिलास्थितेषु तीर्थेषु स्नात्वा कृत्वाऽथ तर्पणम् । श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते ॥ ४६
 गदाधरो हृष्यतीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवेत्पितृणां च बहूनां श्राद्धतः सदा ॥ ४७
 जरायुजाण्डजा वाऽपि स्वेदजां वाऽपि चोद्भिदः । त्यक्त्वा देहं शिलायां ते यान्तु विष्णुस्वरूपताम्
 यथाऽर्चिते हरौ सर्वे यज्ञाः पूर्णा भवन्ति हि । तथा श्राद्धं तर्पणं च स्नानं चाक्षयमस्तिवह ॥
 मम देहे सुरेशानां ये जपन्ति श्रुतादिकम् । अचिरेणापि ते सिद्धाः सिद्धिभाजो भवन्तु वै ॥
 पितृणां कुलसाहस्रमात्मना सहितं नरः । श्राद्धादिना समुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेद्भुवम् ॥ ५१
 यावत्यो हि सरिच्छ्रेष्ठा गङ्गाद्याश्च हृदाः शुभाः । समुद्राद्याः सरोमुख्या मानसाद्याः सुरेश्वराः
 नृणां श्राद्धं विदधतो मुक्तये निवसन्तु मे ॥ ५२
 + शरीरेण समायान्तु क्वचिज्जो यान्तु देवताः । एको विष्णुस्त्रिधामूर्तिर्यावत्संकीर्त्यते बुधैः ॥
 तावच्छिलायां सर्वाणि तीर्थानि सह देवतैः । सदा तिष्ठन्तु मुनयो गन्धर्वाणां गणाश्च ये ॥
 यावत्तिष्ठति ब्रह्माण्डं तावत्तिष्ठतु वै शिला । मम देहेऽश्मरूपे च ये जपन्ति तपन्ति च ॥ ५५
 × जुहोत्यग्नौ च तेषां वै तदक्षय्योपतिष्ठताम्(?) । अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं जपहोमतपांसि च ॥
 शिलापर्वतरूपेण मयि तिष्ठत सर्वदा ॥ ५६
 पतिव्रतावचः श्रुत्वा देवाः प्रोचुः पतिव्रताम् । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ५७
 गयामुरस्य शिरसि भविष्यसि यदा स्थिरा । तदा पादादिरूपेण स्थास्यामस्त्वयि सुस्थिराः ॥
 वरं शिलायै दत्त्वैवं तत्रैवान्तर्दधुः सुराः ॥ ५८

इति श्रीमहापुराणे वायुपुराणे गयामाहात्म्यं नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६२६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ख. पुस्तके नास्ति । × इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके ।

१ ख. 'यमव्रं ते अ' । २ ख. भर्तुः शा' । ३ ख. शक्यं य' । ४ ख. वरा । ५ ख. 'पां विष्णुलो' । ६ ख. च कर्तृणां श्रा' । ७ ख. 'जाश्चापि चोद्भिजः । त्य' । ८ ख. त भो सुराः । देवरूपाव' । ९ ख. 'दा पदा' । १० ख. तथा चान्त' ।

[अ० १०८ श्लो० १-२९]

वायुपुराणम् ।

४३६

(गयामाहात्म्यम्)

अथाष्टोत्तरशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये शिलाया माहात्म्यं शृणु नारद मुक्तिदम् । यस्या गायन्ति देवाश्च माहात्म्यं मुनिपुंगवाः
 शिला स्थिता पृथिव्यां सा देवरूपाऽतिपावनी । विचित्राख्यं शिलातीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम्
 तस्याः संस्पर्शनालोकाः सर्वे हरिपुरं ययुः । शून्ये लोकत्रये जाते शून्या यमपुरी ह्यभूत् ॥ ३
 यम इन्द्रादिभिर्गत्वा ऊचे ब्रह्माणमद्भुतम् । अधिकारं गृहाणाय यमदण्डं पितामह ॥ ४
 यमसूचे ततो ब्रह्मा स्वगृहे धारयस्व ताम् । ब्रह्मोक्तो धर्मराजस्तु गृहे तां समधारयत् ॥ ५
 यमोऽधिकारं स्वं चक्रे पापिनां शासनादिकम् । एवंविधा गुरुतरा शिला जगति विश्रुता ॥ ६
 यथा ब्रह्मा यथा विष्णुर्यथा देवो महेश्वरः । ब्रह्माण्डे च यथा मेरुस्तथेयं देवरूपिणी ॥ ७
 गयासुरस्य शिरसि गुरुत्वाद्धारिता यतः । अतः पवित्रयोर्योगः पितॄणां मोक्षदायकः ॥ ८
 पवित्रयोर्द्वयोर्योगे ह्यमेषमजोऽकरोत् । भागार्थमागतान्दृष्ट्वा विष्ण्वादीनब्रवीच्छिला ॥ ९
 शिलास्थितिप्रतिज्ञां तु कुर्वन्तु पितृमुक्तये । तथेत्युक्त्वा शिलायां ते देवा विष्ण्वादयः स्थिताः
 शिलारूपेण मूर्त्या च पदरूपेण देवताः । मूर्तामूर्तस्वरूपेण स्थिताः पूर्वप्रतिज्ञया ॥ ११
 दैत्यस्य मुण्डपृष्ठे तु यस्मात्सा संस्थिता शिला । तस्मात्स मुण्डपृष्ठाद्रिः पितॄणां ब्रह्मलोकदः ॥
 आच्छादितः शिलापादः प्रभासेनाद्रिणा यतः । भासितो भास्करेणेति प्रभासः परिकीर्तितः ॥
 प्रभासं हि विनिर्भिद्य शिलाङ्गुष्ठो विनिर्गतः । (*अङ्गुष्ठोत्थित ईशोऽपि प्रभासेनः प्रकीर्तितः ॥
 शिलाङ्गुष्ठैकदेशो यः सा च प्रेतशिला स्मृता) । पिण्डदानाद्यतस्तस्यां प्रेतत्वान्मुच्यते नरः ॥ १५
 महानदीप्रभासाद्योः संगमे स्नानकृन्नरः । रामो देव्या सह स्नातो रामतीर्थं ततः स्मृतम् ॥ १६
 प्रार्थितोऽत्र महानद्या राम स्नातो भवेति च । रामतीर्थं ततो भूत्वा त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ १७
 जन्मान्तरशतं साग्रं यत्कृतं दुष्कृतं मया । तत्सर्वं विलयं यातु रामतीर्थाभिषेचनात् ॥ १८
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्वीत मानवः । रामतीर्थे पिण्डदस्तु विष्णुलोकं प्रयात्यसौ ॥
 तथेत्युक्त्वा स्थितो रामः सीतया भारताग्रजः ॥ १९
 राम राम महाबाहो देवानामभयंकर । त्वां नमस्येऽत्र देवेशं मम नश्यतु पातकम् ॥ २०
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् । प्रेतत्वात्तस्य पितरो विमुक्ताः पितॄणां ययुः ॥ २१
 आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च । पापं नाशय मे देवो मनोवाकायकर्मजम् ॥ २२
 नमस्कृत्य प्रभासेनं भासमानं शिवं व्रजेत् । तं च शंभुं नमस्कृत्य कुर्याद्यमवलिं ततः ॥ २३
 रामे वनं गते शैलमागत्य भरतः स्थितः । पितृपिण्डादिकं कृत्वा रामं संस्थाप्य तत्र च ॥ २४
 रामं सीतां लक्ष्मणं च मुनीन्स्थापितवान्प्रभुः । भरतस्याऽऽश्रमे पुण्ये नित्यं पुण्यतमैर्हृतम् ॥
 [+ मतङ्गस्य पदं तत्र दृश्यते सर्वमानुषैः ॥ २५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. 'ते यमो ब्रह्माणमेव वै । ऊचे शिलास्पर्शनाग्रे शून्यं लोकत्रयं ह्यभूत् । अ' । २ ख. त् । मात्रार्थ' ।
 ३ ख. 'देवाश्च प' । ४ ख. 'स्मात्संरक्षिता । ५ क. 'रिक्लिप्तः । ६ ख. 'भिमज्जना' । ७ ख. 'ताश्रमे । राम राममहा' ।
 ८ ख. 'यायाम्यं व' । ९ ख. वने गते शैल आगच्छ भरताश्रमे । पि' । १० ख. रामे ।

स्थापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनात् ।] मतङ्गस्य पदे श्राद्धी सर्वास्तारयते पितॄन् ॥ २६
 रामतीर्थे नरः स्नात्वा रामं सीतां समर्च्य च । रामेश्वरं प्रणम्याथ न देही जायते पुनः ॥ २७
 शिलाया जघनं भूयः समाक्रान्तं नगेन तु । धर्मराजेन संप्रोक्तो न गच्छेति नगः स्मृतः ॥ २८
 यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ २९
 द्वौ श्वानौ श्यामशबलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि स्यातामेतावहिंसकौ ॥ ३०
 ऐन्द्रवारुणवायव्ययाम्यनैऋत्यसंस्थिताः । वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मयाऽर्पितम् * ३१
 शिलाया दक्षिणे हस्ते स्थापितः कुण्डपर्वतः । तिमिरादित्यं ईशानभर्गावेते महेश्वराः ॥ ३२
 वह्निर्द्वौ वरुणौ रुद्राश्चत्वारः पितृमोक्षदाः । [+ भरताश्रममासाद्य तान्नमेत्पूजयेन्नरः ॥ ३३
 पापेभ्यश्चोपपापेभ्यो मुच्यते पितृभिः सह । यत्र कुत्रापि देवर्षे भरतस्याऽऽश्रमे नरः ॥
 स्नातः श्राद्धादिकं कुर्यात्तत्कल्पोऽपि न हीयते] ॥ ३४
 गयायां चाक्षयं श्राद्धं जपहोमतपांसि च । सर्वमानन्त्यमाहुर्वै यदत्तं भरताश्रमे ॥ ३५
 चतुर्युगस्वरूपेण चतस्रो रविमूर्तयः । दृष्टाः स्पृष्टाः पूजितास्ताः पितॄणां मुक्तिदा(यि)काः ॥ ३६
 [× मुक्तिर्वाप्तमन इत्येव तारकाख्यो विधिः परः । संसारार्णवतप्तानां नावावेतौ सुरेश्वरौ ॥
 तारकं ब्रह्म विश्वेषां मृतानां जीवतामिदम् ॥ ३७
 त्रिविक्रमं च ब्रह्माणं यः पश्येत्पुरुषोत्तमम् । पितृभिः सह धर्मात्मा स याति परमां गतिम्] ॥
 शिलाया वामपादेऽपि तथाऽभ्युद्यन्तको गिरिः । स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥
 नैमिषारण्यपार्श्वे तु ईये ब्रह्मा सुरैः सह । मुख्यसंज्ञं हि तत्तीर्थं देवास्तत्र पदे स्थिताः ॥ ४०
 त्रिषु तेषु पदेष्वेव तीर्थेषु मुनिसत्तम । यत्किंचिदशुभं कर्म तत्प्रणश्यति नारद ॥ ४१
 ÷ तन्नैमिषवनं पुण्यं सेवितं पुण्यपौरुषैः । तत्र व्यासः शुकः पैलः कण्वो वेधाः शिवो हरिः ॥
 तेषां दर्शनमात्रेण मुच्यते पातकैर्नरः । वामहस्ते शिलायास्तु तथा चोद्यन्तको गिरिः ॥ ४३
 स पर्वतः समानीतो ह्यगस्त्येन महात्मना + । तत्र ब्रह्मा हरश्चैव तपश्चोग्रं चै चक्रतुः ॥ ४४

* इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यामधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

यमोऽसि यमदुतोऽसि वायसोऽसि महाबल । सप्तजन्मकृते पापं बलिं भुक्त्वा विनाशय ॥ १ ॥
 रामे वनं गते शैलमागत्य भरतेन हि । पितुः पिण्डादिकं कृत्वा रामेणः स्थापितोऽत्र वै ॥ २ ॥
 स्नात्वा नत्वा च रामेशं रामसीतासमन्वितम् । तत्र श्राद्धं सपिण्डं च कृत्वा विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३ ॥
 पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतैः सह ॥ इति ।

+ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । ÷ इत
 आरभ्य चोद्यन्तको गिरिरित्यन्तग्रन्थो नास्ति ख. पुस्तके । † इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकपाठेऽधिकाउपलभ्यन्ते—
 स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । कुण्डश्चोद्यन्तकस्तत्र आत्मनस्तपसा कृतः ॥ १ ॥
 ब्रह्मणा तत्र सावित्रीकुमारारम्या सह स्थितम् । हहाहूहप्रभृत्यो गीतिनादं प्रचक्रिरे । २ ॥
 कुण्डमुद्यन्तकं तत्र गीतवादेनको गिरिः । अगस्त्यो भगवान्यत्र तपश्चोग्रं चकार ह ॥ ३ ॥
 ब्रह्मणस्तु वीरं लेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम् । लोपामुद्रां तथा भार्यां पितॄणां परमां गतिम् ॥ ४ ॥
 स्नातस्तत्र च मध्याह्ने सावित्रीं समुपास्य च । कोटिजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः ॥ ५ ॥
 अगस्त्यस्य पदे स्नात्वा पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । पितृभिः सह धर्मात्मा पूज्यमानो दिवौकसाम् ॥ ६ ॥

१ ख. 'रं नरो गत्वा न' । २ ख. 'मि रक्षेतां पथि सर्वदा । द्वौ । ३ ख. प्रदास्यामि । ४ क. 'यास्थितम् ।
 ५ ख. 'त्य ऐशानभर्ग एते मुनीश्व' । ६ ख. 'लयां वामहस्तेऽपि स्थापितो ह्यन्त' । ७ ख. चकार ह । शि' ।

[अ० १०८ श्लो० ४९-४९]

(गयामाहात्म्यम्)

वायुपुराणम् ।

४३७

तत्रागस्त्यस्य हि वरं कुण्डं त्रैलोक्यदुर्लभम् । यत्र मुन्यष्टकं सिद्धं तपस्तप्त्वा शिवं गतम् ॥

कुण्डे मुन्यष्टकं नत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

४५

अगस्त्येनाथ देवर्षे उदयाद्रर्महात्मना । शिलाया वामहस्तेऽपि स्थापितो गिरिराद्गुभः ॥

* वादित्रयोर्दिव्यगीतैराद्यो वादित्रको गिरिः ॥

४६

ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिसंकटात् ॥

७

नत्वा गयाकुमारं च ब्राह्मण्यं लभते नरः । सोमकुण्डाभिषेकी च सोमलोकं नयेत्पितृन् ॥

८

वलिः काकशिलायां तु काकेभ्य ऋणमोक्षदः । स्वर्गद्वारेश्वरं नत्वा स्वर्गाद्ब्रह्मपुरं व्रजेत् ॥

९

पिण्डदो व्योमगङ्गायां निर्मलः स्वर्नयेत्पितृन् । शिलाया दक्षिणे हरते भस्मकूटमधारयत् ॥

ततोऽसौ भस्मकूटं द्विभस्मस्नातश्च नारद ॥

१०

वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्राप्तिमहः । मतङ्गस्य पदे मुन्येऽपिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

११

तस्याग्रे रुक्मिणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी । कपिलेशो नदीतीरे ह्यमासोमसमागमे ॥

१२

कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं नमोच्च यः । श्राद्धदः स्वर्गगामी स्थान्माहेशीकुण्ड एव च ॥

१३

गौरी च महला तत्र सर्वसौभाग्यदायिनी । जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते च पिण्डदः ॥

१४

मन्त्रेण चाऽऽत्मनोऽन्येषां सव्यहस्ते तिलैर्विना । जवितां दधिसंमिश्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः ॥

१५

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । देहि देव गयाशीर्षे तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् ॥

१६

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । गयाशीर्षे त्वया देयो मया पिण्डो मृते मयि ।

१७

जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृरूपिणे । पितृपते नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥

१८

गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दन । लक्ष्मीकान्तं नमस्तेऽस्तु नमस्ते पितृमोक्षद ॥

१९

तं ध्यात्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणत्रयात् । पुण्डरीकाक्षमभ्यर्च्य स्वर्गं प्राप्नुतेऽपि ध्रुवम् ॥

२०

व.म.नानु तु चंपाल नत्वा भीमो जनार्दनम् । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्विष्णुलोकगः ॥

२१

शिलाया दक्षिणे पादे प्रेतकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन पादाभ्यां गिरिः प्रेतशिलाश्रयः ॥

२२

पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पापभारतः । प्रेतभावस्वरूपेण करग्रहणकानने ॥

२३

पृष्ठे स्थिताश्च बहवो विघ्नकारिण एव ते । श्राद्धादिकरणानृणां तीर्थं पिताविमुक्तिदम् ॥

२४

गतः शिलाङ्गसंस्पर्शात्प्रेतकूटः पवित्रताम् । प्रेतकूटश्च तत्राऽऽस्ते देवास्तत्र पदे स्थिताः ॥

तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितृन् ॥

२५

शिलासमीपे ये विप्र प्रेतरूपा भयानकाः । सर्वे ते यमलोके तु पृथिव्यां पर्यटन्ति वै ॥

२६

गयासुरस्य शिरसि पुण्ये प्रेतादिवर्जिते । स्थिता ब्रह्मादयो देवा गतः सोऽपि पवित्रताम् ॥

२७

कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजवनं गृहम् । च्यवनस्याऽऽश्रमः पुण्यो नदी पुण्या पुनःपुना ॥

२८

वैकुण्ठे हेमदण्डश्च हेमकूटो गिरिस्तथा । श्राद्धपिण्डादिकृत्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

२९

शिलादक्षिणपादे तु गृध्रकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन सुस्यैर्यकरणाय सुपवनः ॥

३०

गृध्ररूपेण तत्राय तपः कृत्वा महर्षयः । विमुक्त्वा गृध्रकूटोऽयं तत्र गृध्रेश्वरः स्थिरः ॥

३१

तत्र गृध्रेश्वरं दृष्ट्वा यान्ति शंभुप्रदं नराः । तत्र गृध्रवटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥

३२

तत्र गृध्रगुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र माहेश्वरी धारा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

३३

मूलक्षेत्रं सरस्तत्र पिण्डदो ब्रह्मलोकभाक् । ऋणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् ॥

३४

आदिपालेन गिरिणा समाक्रान्तं शिलोदरम् । यत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥

नाभौ च पिण्डदो यस्तु पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

३५

नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदारुवनं त्वभूत् । मुण्डपृष्ठेऽरविन्दाद्रिं दृष्ट्वा पापं विनाशयेत् ॥

३६

कौश्वरूपेण संविष्टो मुनिस्तत्र तपोऽकरोत् । तस्य पादाङ्कितो यस्मात्कौश्वपादः प्रकीर्तितः ॥

३७

स्नातो जलाशये तत्र नयेत्स्वर्गं कुलत्रयं । शिलायां व्यक्तरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः ॥

लक्ष्मीशो विबुधैः सार्धं तस्माद्देवमयी शिला ॥ इति ।

* इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके ।

१ ख. लायां वामहस्तेन सा ।

तत्र विद्याधरो नाम गन्धर्वाप्सरसां गणैः । [* समेतोऽद्यापि गीतानि दिव्यानि सह गीयते ॥
मोहनश्च सुनीयं च शैलूजो मोहनोत्तमः । पर्वतो नारदध्यानी संगीती पुष्पदन्तकः] ॥

हाहाहूहूप्रभृतयो गीतदानं प्रचक्रिरे ॥

४८

(+ तथा चित्ररथो नाम सर्वगन्धर्वसंवृतः । गायन्ति मधुराण्येव गीतान्यद्वौ महोत्सवम् ॥ ४९

अतः स पर्वतो देवैः सेव्यतेऽद्यापि नित्यशः । धर्मजास्तत्र देवेशो हरो भस्माङ्गरागवान् ॥ ५०

पार्वत्या सहितो रुद्रः पर्वते गीतनादिते । मोदते पूजितो ध्येयः पितृणां परमां गतिम् ॥ ५१

गयायां परमात्मा हि गोपतिर्वा गदाधरः । हीयते वैष्णवी माया तथा रुद्रार्चया मुने) ॥ ५२

शिलाया दक्षिणे हस्ते भस्मकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन तत्राऽऽस्ते अगस्त्यः सह भार्यया ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नातः पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । (÷ ब्रह्मणस्तु वरं लेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम्

लोपामुद्रां तथा भार्यां पितृणां परमां गतिम् ।) तत्रागस्त्येश्वरं दृष्ट्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५५

अगस्त्यं च सभार्यं च पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । दण्डिनाऽथ तपस्तेपे सीताद्वेर्दक्षिणे गिरौ ॥ ५६

वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रपितामहः । तदग्रे रुक्मिणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी ॥

कपिलेशो नदीतीरे अमासोमसमागमे ॥

५७

कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं समर्च्य च । कृते श्राद्धे पिण्डदाने पितरो मोक्षमाप्नुयुः ॥ ५८

अग्निधारा गिरिवरादागतोद्यन्तकादनु । [० तत्र सारस्वतं कुण्डं सरस्वत्या प्रकल्पितम् ॥ ५९

शुक्रस्तत्र सुतैः सार्धं स(प)ण्डामर्कादिभिः प्रभुः । तत्र तत्र मुनीन्द्राणां पदेषु मुनिसत्तम ॥

श्राद्धपिण्डादिकृत्स्नातः पितृन्स्तारयते नरः ॥

६०

शिलाया वामहस्तेऽपि गृध्रकूटो गिरिर्धृतः] । गृध्ररूपेण संसिद्धास्तपस्तप्त्वा महर्षयः ॥ ६१

अतो गिरिर्गृध्रकूटस्तत्र गृध्रेश्वरः स्थितः । दृष्ट्वा गृध्रेश्वरं नत्वा यौयाच्छंभोः पदं नरः ॥ ६२

तत्र गृध्रे गुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र गृध्रे वटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥ ६३

ऋणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् । शूलक्षेत्रं च तत्राऽऽस्ते पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

आदिपालेन गिरिणा समाक्रान्तं शिलोदरम् । तत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥

तं दृष्ट्वा मुच्यते विघ्नेः पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

६५

नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदारुवनं त्वभूत् । मुण्डपृष्ठारविन्दार्त्री दृष्ट्वा पापं विनाशयेत् ॥

गयानाभौ सुपुत्रायां पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

६६

§ शिलाया वामपादे तु स्थापितः प्रेतपर्वतः । धर्मराजेन पापेभ्यो गिरिः प्रेतशिलाह्वयः ॥ ६७

पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पादभारतः । गतः शिलायाः संसर्गात्प्रेतकूटः पवित्रताम् ॥ ६८

प्रेतकुण्डं च तत्राऽऽस्ते देवास्तत्र पदे स्थिताः । तत्र कुण्डादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितृन् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । ÷ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । ० धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । § धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. लायां वामहस्तेन गृध्रकूटं । २ ख. °त् । कुण्डिनाथ तपस्तेपे शिलार्धे दक्षिणे । ३ ख. पितृणां परमा गतिः - अ° । ४ क. °युः । तत्राग्निः । ५ ख. याति शंभोः । ६ ख. गृध्रगु । ७ ख. °दः स्वर्नयेत्पितृन् । तत्र गृध्रव ।

[अ०१०८श्लो०७०-९१]

वायुपुराणम् ।

४३९

(गयामाहात्म्यम्)

पृथक्स्थिताश्च बहवो विघ्नकारिण एव ते । श्राद्धादिकारिणां नृणां तीर्थे पितृविमुक्तये ॥

प्रेता धानुष्करूपेण करग्रहणकारकाः ॥

७०

पादाङ्कितां मुण्डपृष्ठां महादेवनिवासिनीम् । तां दृष्ट्वा सर्वलोकश्च मुक्तः पापोपपातकैः] ॥ ७१

गयाशिरसि पुण्ये च सर्वपापविवर्जिते । प्रेतादिवर्जितं यस्मात्ततोऽतिपावनं वरम् ॥ ७२

कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजगृहं वनम् । च्यवनस्याऽऽश्रमं पुण्यं नदी पुण्या पुनःपुना ॥

वैकुण्ठो लोहदण्डश्च गृध्रकूटश्च शोणकः । अत्र श्राद्धादिना सर्वान्पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ ७४

क्रौञ्चरूपेण हि मुनिर्मुण्डपृष्ठे तपोऽकरोत् । तस्य पादाङ्कितो यस्मात्क्रौञ्चपादस्ततः स्मृतः ॥ ७५

स्नातो जलाशये तत्र नयेत्स्वर्गं स्वकं कुलम् । बलिः काकशिलायां च काकेभ्य ऋणमोक्षदः ॥

मुण्डपृष्ठस्य सानौ हि लोमशो लोमहर्षणः । द्वावेतौ परमं तप्त्वा तपःसिद्धिं परां गतौ ॥ ७७

आहूतास्तु सरिच्छ्रेष्ठा लोमशेन महानदी । शरावती वेत्रवती चन्द्रभागा सरस्वती ॥ ७८

कावेरी^१ सिन्धुरीरा च चन्द्रना च सरिद्धरा । वाशिष्ठी सरयूर्गङ्गा यमुना गण्डकीन्दिरा ॥ ७९

महावैतरणी नाम्ना निक्षरा च दिवौकसः । सावव्यलकनन्दा(?) च उदीची कनकाद्वया ॥ ८०

कौशिकी ब्रह्मदा ज्येष्ठा सर्वस्याघविमोचिनी । कृष्णवेण्या चर्मवती द्वे नद्यौ मुक्तिदायिके ॥

आहूते सरितां श्रेष्ठे लोमहर्षेण साहसात् । तपसस्तु प्रभावेण नर्मदा मुनिपुङ्गव ॥

तासु सर्वासु यः स्नात्वा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

८२

ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिसंकटात् ॥ ८३

निक्षरायां पुष्करिण्यां स्नातः श्राद्धादिकं नरः । कुर्यात्क्रौञ्चपदे दिव्ये नियमाद्वासरत्रयम् * ॥

सर्वान्पितृन्नयेत्स्वर्गं पञ्च पापिन एव च ॥

८४

जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते तु पिण्डदः । आत्मनोऽप्यथवाऽन्येषां सव्येनापि तिलैर्विना ॥

जीवतां दधिसंमिश्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः ॥

८५

यस्तु पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । + यदुद्दिश्य त्वया देयस्तस्मिन्पिण्डो मृते प्रभो ॥

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । अन्तकाले गते मह्यं त्वया देयो गयाशिरे ॥ ८७

जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृमोक्षद । पितृपते नमस्ते तु नमस्ते पितृरूपिणे ॥ ८८

गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दनः । तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणत्रयात् ॥ ८९

≡ नमस्ते पुण्डरीकाक्ष ऋणत्रयविमोचक । लक्ष्मीकान्त नमस्ते तु पितृणां गोक्षदो भव ॥ ९०

वामजानुं सुसंपात्य नत्वा भीमो जनार्दनम् । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्ब्रह्मलोकभाक् ॥

पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतेन च ॥

९१

* इतःपरमयं श्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके—श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । जनार्दनाय मेघास्य समभ्यर्च्य यथाविधि ॥ इति । + एतदर्थस्थाने इदमर्थ—देहि देव गयाशीर्षे तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् । ≡ एतच्छ्लोकस्थानेऽश्लोकः क. पुस्तके स यथा—नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन । लक्ष्मीकान्त नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥

१ क. 'पापैर्विव' । २ ख. पुनः पुनः वै । ३ ख. तत्र । ४ ख. 'ण संसिद्धो मुण्ड' । ५ ख. 'महर्षेण साह' सात् । शं । ६ क. 'दी सारा' । ७ ख. 'री कृष्णवेणा च चन्द' । ८ क. चन्द्रना । ९ ख. 'ण्डका नदी । म' । १० ख. नाम नदी क्षीरादि' । ११ ख. सर्वाग्निनिमो' । १२ क. 'ष्णवल्वा च' । १३ ख. मर्मवती । १४ ख. 'ले मृते मह्यं त्वं मे भविष्यसि । ज' । १५ ख. ध्यात्वा । १६ ख. 'भिर्विष्णुलो' । १७ ख. 'तां चोद्धरेन्नरः । शि' ।

४४०

श्रीमद्वैपायनमुनिप्रणीतम्—[अ० १०८-१०९ श्लो० ९२।१-२२]

(गयामाहात्म्यम्)

शिलायां व्यक्तरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । लक्ष्मीशो विबुधैः सार्धं तस्माद्देवमयी शिला

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०७१८

अथ नवाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं व्यक्तस्वरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । कथं व्यक्तस्वरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः १
कथं गदा समुत्पन्ना यथा ह्यादिगदाधरः । गदालोलं कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरम् ॥ २

सनत्कुमार उवाच—

गदो नामासुरो ह्यासीद्वज्राद्वज्रतरो दृढः । प्रार्थितो ब्रह्मणे प्रादात्स्वशरीरास्थिं दुस्त्यजम् ॥ ३
ब्रह्मोक्तो विश्वकर्माऽपि गदां चक्रेऽद्भुतां तदा । तदस्थिं वज्रनिष्पेषैः कुन्दैः स्वर्गे ह्यधारयत् ॥ ४
अथ कालेन महता मनौ स्वायंभुवे क्वचित् । हेती रक्षो ब्रह्मपुत्रस्तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ५
दिव्यवर्षसहस्राणां शतं वायुमभक्षयत् । उन्मुखश्चोर्ध्वबाहुश्च पादाङ्गुष्ठभरेण ह ॥ ६
एकेनातिष्ठदव्यग्रः शीर्णपर्णानिलाशनः । ब्रह्मादींस्तपसा तुष्टान्वरं वत्रे वरप्रदान् ॥ ७
देवैर्देवैश्च शस्त्रास्त्रैर्विविधैर्मनुजादिभिः । कृष्णेशानादिचक्राद्यैरवध्यः स्यां महाबलः ॥ ८
तथेत्युक्त्वाऽन्तीहितास्ते हेतिर्देवानथाजयत् । इन्द्रत्वमकरोद्धेतिर्भीता ब्रह्महरादयः ॥ ९
हरिं ते शरणं जग्मुखुर्होतिं जहीति तान् । ऊचे हरिरवध्योऽयं हेतिर्देवासुरैः सुराः ॥ १०
महास्त्रं मे प्रयच्छध्वं हेतिं हन्मि हि येन तम् । इत्युक्तास्ते ततो देवा गदां तां हरये ददुः ॥
दधार तां गदामादौ देवैरुक्तो गदाधरः । गदया हेतिमाहृत्य देवैः स त्रिदिवं ययौ ॥ १२
गदामादाववष्टभ्य गयासुरशिरःशिलाम् । निश्चलार्थं स्थितो यस्मात्तस्मादादिगदाधरः ॥ १३
शिलापर्वतरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः । शिलासौ मुण्डपृष्ठाद्रिः प्रभासो नाम पर्वतः ॥ १४
उद्यन्तो गीतनादश्च भस्मकूटो गिरिर्महान् । गृध्रकूटः प्रेतकूटश्चाऽऽदिपालोऽरविन्दकः ॥ १५
पञ्चलोकः सप्तलोको वैकुण्ठो लोहदण्डकः । क्रौञ्चपादोऽक्षयवटः फल्गुतीर्थं मधुर्ब्र(स)वा ॥ १६
दधिकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । वैतरण्यादिरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः ॥ १७
विष्णोः पदं रुद्रपदं ब्रह्मणः पदमुत्तमम् । कश्यपस्य पदं दिव्यं द्वौ हस्तौ यत्र निर्गतौ ॥ १८
पञ्चाग्नीनां पदान्यत्र इन्द्रागस्त्यपदे परे । रवेश्च कार्तिकेयस्य क्रौञ्चमातङ्गयोरपि ॥ १९
मुख्यालिङ्गानि सर्वाणि व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । आद्यो गदाधरश्चैव व्यक्तः श्रीमान्गदाधरः
गायत्री चैव सावित्री संध्या चैव सरस्वती । गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कोऽपि नैमिषः ॥ २१
धैतार्को गणनाथश्च वसवोऽष्टौ मुनीश्वराः । रुद्राश्चैकादशैवाथ तथा सप्तर्षयोऽपरे ॥ २२

१ख. जया । २ ख. लोलः कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरः । स । ३ क. घ. गदाना । ४ ख. स्थियद्दृढम् । व । ५ ख. नुजैरपि । क । ६ ख. शानस्य च । ७ ख. तम् । ऊ । ८ ख. देवेभ्यस्त्रिदिवं ददौ । ग । ९ ख. प्रेमकू । १० ख. श्रवाः । घृतकुल्याम् । ११ ख. दिना व्यक्तरूपणोदि । १२ ख. ध्यास्तिस्रः स । १३ ख. णार्कस्त्रिधारविः । धै । १४ ख. को नवना । १५ ख. द्यौ महाबलः । रु ।

[अ० १०९ श्लो० २३-४२]

वायुपुराणम् ।

४४१

(गयामाहात्म्यम्)

सोमनाथश्च सिद्धेशः कपर्दीशो विनायकः । नारायणो महालक्ष्मीव्रह्मा श्रीगुरुपोत्तमः ॥ २३
 मार्कण्डेयेशः कोटीशो ह्यङ्गिरेशः पितामहः । जनार्दनो मङ्गला च पुण्डरीकाक्ष उत्तमः ॥ २४
 इत्यादिव्यक्तरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । हेतुर्यो राक्षसस्तस्मिन्हृतो विष्णुगुरं गतः ॥ २५
 ब्रह्मणा सह रुद्राद्यैः कारिते निश्चलेऽसुरे । तुष्टावाऽऽद्यगदापाणिं वेधा हर्षेण निर्वृतः ॥ २६

ब्रह्मोवाच—

गदाधरं व्यपगतकालकल्मषं गयागतं विदितगुणं गुणातिगम् ।
 गुहागतं गिरिवरगौरगेहगं गणांचितं वरदमहं नमामि ॥ २७
 अहःश्रियं त्रिदशगणादिमुश्रियं भवश्रियं दितिभवदारणश्रियम् ।
 कलिश्रियं कलिमलमर्दनश्रियं गदाधरं नौमि तमाश्रितश्रियम् ॥ २८
 दृढादृढं परिवृढगाढसंस्तुतं कामाद्भुतं सुदृढमरूढिरूढिगम् ।
 तमाढ्यगं दृढदुरिताद्यदौकितं स्वदौकृतं दृढतरमोत्रसूक्तिभम् ॥ २९
 विदेहकं करणकलाधिवर्जितं विजन्मकं दिनकरवेदिभूषितम् ।
 गदाधरं ध्वनिमुखवर्जितं परं नमाम्यहं सततपनादिमीश्वरम् ॥ ३०
 मनोतिगं मतिगतिवर्जितं परं सदाऽहं स्तुतिशिरसि स्तुतं बुधैः ।
 चिदात्मकं कलिगतकारणातिगं गदाधरं हृदयमतं नमामि तम् ॥ ३१

सनत्कुमार उवाच—

देवैः सार्धं ब्रह्मणैवं स्तुतश्चाऽऽदिगदाधरः । ऊचे वरं वृणीष्व त्वं वरं ब्रह्मा तमब्रवीत् ॥ ३२
 शिलायां देवरूपिण्यां न तिष्ठामस्त्वया विना । स्वास्यामोऽत्र त्वया सार्धं नित्यं व्यक्तादिरूपिणा ॥
 एवमस्तु श्रिया सार्धं स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । * लोकानां रक्षणार्थाय जगतां मुक्तिहेतवे ॥
 सुव्यक्तः पुण्डरीकाक्षो जनार्दन इति श्रुतः ॥ ३४
 चेदैरगम्या या मूर्तिरादिभूता सनातनी । सुव्यक्ता श्वेतकल्पे सा भविष्यति तथा पुनः ॥
 चाराहकल्पे ह्यव्यक्ता व्यक्तिमप्यगमत्पुरा ॥ ३५
 संतारणाय लोकानां देवानां रक्षणाय च । गयाशिरसि सुव्यक्तो भविष्यति न संशयः ॥ ३६
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम् । (+ कुष्ठरोगादिनिर्मुक्ता यास्यन्ति हरिमन्दिरम् ॥
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम्) । ते प्राप्स्यन्ति धनं धान्यमायुरारोग्यमेव च ॥
 कलत्रपुत्रपौत्रादिगुणकीर्तिसुखानि च । श्रद्धया ये नमस्यन्ति राज्यं ब्रह्मपुरं तथा ॥
 भुक्त्वा व्रजेयुः सततं पुण्यपुञ्जफलं नराः ॥ ३९
 गन्धदानेन गन्धाढ्यः सौभाग्यं पुष्पदानतः । धूपदानेन राज्याग्निर्दीपादीप्तिर्भविष्यति ॥ ४०
 ध्वजदानात्पापहानिर्यात्राकृद्ब्रह्मलोकमाक् । श्राद्धपिण्डपदो यस्तु विष्णुं नेष्यन्ति वै पितॄन् ॥
 श्रद्धया ये नमस्यन्ति स्तोत्रेणाऽऽदिगदाधरम् । [× स्तोष्यन्ति च समभ्यर्च्य पितृन्नेष्यन्ति माधवम्
 शिवोऽपि परया प्रीत्या तुष्टावाऽऽदिगदाधरम् ॥ ४२

* अयं श्लोकः ख. पुस्तके न विद्यते । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । × नायं श्लोकः ख. पुस्तके ।

१ ख. 'स्तत्रह' । २ क. 'हते वि' । ३ ख. 'रिदृढा' । ४ ख. 'रूढा' । ५ ख. 'क्तिभिः' । वि० । ६ क. 'श्वरं हरिम् । म' । ७ क. 'सि संस्तु' । ८ ख. 'णान्तकं गया ध' । ९ ख. 'दीप्ति प्रयच्छति । ध्व' ।

शिव उवाच—

- अव्यक्तरूपो यो देवो मुण्डपृष्ठादिरूपतः । फल्गुतीर्थादिरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४३
- * व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण पदरूपेण संस्थितः । भुखादिलिङ्गरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४४
- अव्यक्तरूपो यो देवो जनार्दनस्वरूपतः । मुण्डपृष्ठे स्वयं जातो नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४५
- शिलायां देवरूपिण्यां स्थितं ब्रह्मादिभिः सुरैः । पूजितं सत्कृतं देवैस्तं नमामि गदाधरम् ॥ ४६
- यं च दृष्ट्वा ततः स्पृष्ट्वा पूजयित्वा प्रणम्य च । श्राद्धादौ ब्रह्मलोकाभिर्नमाम्यादिगदाधरम् ॥
- महदादेश्च जगतो व्यक्तस्वैकं हि कारणम् । अव्यक्तज्ञानरूपं तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४८
- देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणाहंकारवर्जितम् । जाग्रत्स्वप्नविनिर्मुक्तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४९
- नित्यानित्यविनिर्मुक्तं सत्यमानन्दमव्ययम् । तुरीयं ज्योतिरात्मानं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ५०

सनत्कुमार उवाच—

- एवं स्तुतो महेशेन प्रीतो ह्यादिगदाधरः । स्थितो देवः शिलायां स ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥ ५१
- संस्थितं मुण्डपृष्ठादौ देवमादिगदाधरम् । स्तुवन्ति पूजयन्तीह ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते ॥ ५२
- धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् । कामानवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ५३
- + बन्ध्या च लभते पुत्रं वेदवेदाङ्गपारगम् । राजा विजयमाप्नोति शूद्रश्च सुखमाप्नुयात् ॥ ५४
- पुत्रार्थी लभते पुत्रानभ्यर्च्यऽऽदिगदाधरम् । मनसा प्रार्थितं सर्वं पूजायैः प्राप्नुयाद्धरेः ॥ ५५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०७७३

अर्थ दशधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

- गयायात्रां प्रवक्ष्यामि शुणु नारद मुक्तिदाम् । निष्कृतिः श्राद्धकर्तृणां ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १
- उद्यतश्चेद्गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कार्पटीवेषं कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ २
- ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । ततः प्रतिदिनं गच्छेत्प्रतिग्रहविवर्जितः ॥ ३
- प्रतिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टो नियतः शुचिः । अहंकारविमुक्तो यः स तीर्थफलमश्नुते × ॥ ४
- यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चापि सुसंयतम् । विद्या तपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ५

* इतः प्रभृति जातो नमाम्यादिगदाधरमित्यन्तं ग्रन्थव्यत्यासः ख. पुस्तके । + न विद्यतेऽयं श्लोकः ख. पुस्तके । × इत उत्तरमधिकाः श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यामुलभ्यन्ते ते च यथा—

गृहाक्षलितमात्रेण गयायां गमनं प्रति । स्वर्गारोहणसोपानं पितृणां च पदे पदे ॥

पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नित्यं समग्रं नात्र संशयः ॥

ततो गयां समासाद्य स्नातव्यं तत्र निश्चयम् । इति ।

१ ख. 'ष्टादिक' । २ क. 'मुखलिङ्गादिरू' । ३ ख. 'क्तं नित्यमा' । ४ ख. 'ह नमाम्यादिगदाधरम् । धर्मा' । ५ ख. 'तिः पितृक' । ६ ख. च वाङ्मनश्च सुसंयते । वि' ।

[अ०११० श्लो०६-२२]

(गयामाहात्म्यम्)

वासुपुराणम् ।

४४३

ततो गयाप्रवेशे च पूर्वतोऽस्ति महानदी । तत्र तोयं समुत्पाद्य स्नातव्यं निर्मले जले ॥ ६
 देवादींस्तर्पयित्वाऽथ श्राद्धं कृत्वा यथाविधि । * स्ववदशास्त्रागदितमर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ ७
 अपरेऽहिं शुचिर्भूत्वा गच्छेद्वै प्रेतपर्वते । ब्रह्मकुण्डे ततः स्नात्वा देवादींस्तर्पयेत्सुधीः ॥ ८
 कुर्याच्छ्राद्धं सपिण्डानां प्रयतः प्रेतपर्वते । प्राचीनावीतिना भाव्यं दक्षिणाभिमुखं सुधीः ॥ ९
 कव्यवाहोऽनलः सोमो यमश्चैवार्यमा तथा । अग्निष्वात्ता वह्निषदः सोमपाः पितृदेवताः ॥ १०
 आगच्छन्तु महाभागा युष्माभीं रक्षितास्त्वह । मदीयाः पितरो ये च कुले जाताः सनाभयः ॥
 तेषां पिण्डप्रदानार्थमागतोऽस्मि गयामिमाम् । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु श्राद्धेनानेन शाश्वतीम् ॥ १२
 आचम्योक्त्वा च पञ्चाङ्गं प्राणायामं प्रयत्नतः । पुनरावृत्तिरहितब्रह्मलोकाप्तिहेतवे ॥ १३
 एवं च विधिवच्छ्राद्धं कृत्वा पूर्वं यथाक्रमम् । पितृनावाह्य चाभ्यर्च्य मन्त्रैः पिण्डप्रदो भवेत् ॥
 तीर्थे प्रेतशिलादौ च चरुणा सघृतेन वा । प्रक्षाल्य पूर्वं तत्स्थानं पञ्चगव्यैः पृथक्पृथक् ॥
 तैमन्नैरथ संपूज्य पञ्चगव्यैश्च देवताम् ॥ १५
 यावत्तिला मनुष्यैश्च गृहीताः पितृकर्मसु । गच्छन्ति तावदसुराः सिंहवस्ता यथा मृगाः ॥ १६
 अष्टकासु च वृद्धौ च गयायां च मृतेऽहनि । मातुः श्राद्धं पृथक्कुर्यादन्यत्र + पतिना सह ॥ १७
 वृद्धिश्राद्धे तु मात्रादि गयायां पितृपूर्वकम् । पाद्यपूर्वं समारभ्य दक्षिणाग्रकुशैः क्रमात् ॥
 पित्रादीनां समास्तीर्य शेषं मृद्योक्तमाचरेत् ॥ १८
 दैव्युः श्राद्धं सपिण्डानां तेषां दक्षिणभागतः । कुशानास्तीर्य विधिना सकृदत्वा तिलोदकम् ॥
 गृहीत्वाऽञ्जलिना तेभ्यः पितृतीर्थेन यत्नतः । सक्तुना मुष्टिमात्रेण दद्यादक्षय्यपिण्डकम् ॥ x
 ० संवन्धिनस्तिलाद्भिश्च कुशेष्ववाहयेत्ततः ॥ २०
 (+ आब्रह्मस्तम्बपर्वन्तं देवर्षिपितृमानवाः । तृप्यन्तु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः ॥ २१
 अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ २२

* नास्त्यर्थमिदं ख. पुस्तके । + आर्षिश्चायं प्रयोगः । x क. पुस्तकटिप्पण्यामेतेऽधिकाः श्लोका एतदग्रे दृश्यन्ते
 ते च यथा—पायलेनापि चरुणा सक्तुना पिष्टकेन च । गुडेन तण्डुलाद्यैर्वा पिण्डदानं विधीयते ॥

मुष्टिमात्रप्रमाणेन चाऽऽर्द्रामलकमात्रतः । शमीपत्रप्रमाणेन पिण्डं दद्याद्रयाशिरे ॥

उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलमेकोत्तरं शतम् । माता पिता च भार्या च भगिनी दुहितुः पतिः ॥

पितृष्वसा मातृष्वसा सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः । विंशतिर्विंशतिः पित्रोरष्टेन्द्राः षोडश क्रमात् ॥

एकादश द्वादशाथ कुलान्येकोत्तरं शतम् । पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥

माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही । मातामहस्तत्पिता च प्रमातामहादयः ॥

तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ इति ।

इत उत्तरमेतदर्थं ख पुस्तके । तद्यथा—तिलाज्यमधुदध्यादि पिण्डद्रव्येषु योजयेत् ।

० इत आरभ्य—आर्द्रामलकमात्रकमित्यन्तं ग्रन्थव्यत्यासः ख. पुस्तके । + एताश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो नास्ति ख.
 पुस्तके ।

१ ख. 'मुत्पाद्य स्ना' । २ ख. 'द्धं कुर्याद्यथा' । ३ ख. 'च्छेत्तप्रेतपर्वतम् । रामतीर्थे ततः स्नायाद्देवादींस्तर्प-
 येद्बुधः । कु' । ४ ख. खः स्मरन् । ५ ख. 'कव्यवाहोऽन' । ५ ख. 'न्तु पिण्डदाने' । ६ ख. 'हितो व' । ७ ख. 'द्धं कुर्या-
 त्पूर्वं यथाविधि । पि' । ८ ख. 'क् । रवैर्म' । ९ ख. पदे च पददेवताः । या' । १० ख. 'चाक्षयेऽह' । ११ ख. 'दत्त्वा ।
 १२ ख. 'न तत्परः । श' ।

पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही ॥ २३
 मातामहस्तपिता च प्रमातामहकादयः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ २४
 मुष्टिमात्रप्रमाणं च आर्द्रामलकमात्रकम् । शमीपत्रप्रमाणं वा पिण्डं दद्याद्गयाशिरे ॥
 उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलानि शतमुद्धरेत् ॥ २५
 पितुर्मातुः स्वभार्याया भगिन्या दुहितुस्तथा । पितृष्वसुर्मातृष्वसुः सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः ॥ २६
 चतुर्विंशतिर्विंशश्च षोडश द्वादशैव हि । रुद्रादिवसवश्चैव कुलान्येकोत्तरं शतम् ॥ २७
 नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । न कारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ २८
 पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पं तीर्थश्राद्धे स्वयं विधिः ॥ २९
 अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दर्भपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३०
 * मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्कुशपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३१
 बन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दर्भपृष्ठे तिलोदकैः + ॥ ३२
 इत्येतैर्भैः सजलैस्त्रिलैर्दर्भेषु ध्यानवान् । आवाह्याभ्यर्च्य तेभ्यश्च पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् ॥ ३३
 अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३४
 मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३५
 बन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३६
 अजातदन्ता ये केचिद्ये च मर्मे प्रपीडिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३७
 अग्निदग्धाश्च ये केचिन्नाग्निदग्धास्तथाऽपरे । विद्युच्चौरहता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३८
 दावदाहे मृता ये च सिंहव्याघ्रहताश्च ये । दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्वाऽपि तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
 उद्धन्धनमृता ये च विपशस्त्रहताश्च ये । औत्पापघातिनो ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४०
 अरण्ये वर्त्मनि वने क्षुधया तृषया हताः । भूतप्रेतपिशाचाद्यैस्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४१
 रौरवे चान्धतामिश्रे(स्त्रे) कालसूत्रे च ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४२
 + आसिपत्रवने घौरे कुम्भीपाकेषु ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४३
 अनेकयातनासंस्थाः प्रेतलोकं च ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४४
 अनेकयातनासंस्था ये नीता यमकिंकरैः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४५
 नरकेषु समस्तेषु यातनासु च ये स्थिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४६
 पशुयोनिगता ये च पक्षिकीटसरीसृपाः । अथवा वृक्षयोनिस्थास्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४७
 जात्यन्तरसहस्रेषु भ्रमन्तः स्वेन कर्मणा । मानुष्यं दुर्लभं येषां तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४८
 दिव्यन्तरीक्षभूमिष्ठाः पितरो बान्धवादयः । मृता असंस्कृता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
 ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु पिण्डेनानेन सर्वदा ॥ ५०
 येऽबान्धवा बान्धवा वा येऽन्यजन्मनि बान्धवाः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । + एतदग्रेऽयं पाठः ख. पुस्तके स यथा-आत्रहस्तम्बपर्यन्तं यत्किञ्चित्सच-
 राचरम् । मया दत्तेन तोयेन तृप्यन्तु भुवनत्रयम् ॥ इति । † अयं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके ।

१ ख. 'क एव च । श' । २ ख. 'माणेन दद्यादक्षय्यपिण्डकम् । अ' । ३ ख. 'वार्त्कुशपृ' । ४ ख. 'नहता ।
 ५ ख. 'आत्मोप' । ६ ख. 'निहते क्षु' । ७ ख. 'चाश्च तेभ्यः । ८ ख. 'च संस्थि' ।

[अ० ११०-१११ श्लो० ११-६६।१-४] वायुपुराणम् ।

४४५

(गयामाहात्म्यम्)

पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे च ये मृताः । गुरुश्वशुरबन्धूनां ये चान्ये बान्धवा मृताः ॥ ५१
 ये मे कुले लुप्तपिण्डाः पुत्रदारविवाजिताः । क्रियालोपगता ये च जात्यन्धाः पङ्गवस्तथा ॥ ५२
 विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ५३

आ ब्रह्मणो ये पितृवंशजाता मातुस्तथा वंशभवा मदीयाः ।

कुलद्वये ये मम दासभूता भृत्यास्तथैवाऽऽश्रितसेवकाश्च ॥

५४

मित्राणि शिष्याः पशवश्च वृक्षा दृष्टा हृदृष्टाश्च कृतोपकाराः ।

जन्मान्तरे ये मम संगताश्च तेभ्यः स्वधा पिण्डमहं ददामि ॥

५५

एतैश्च सर्वमत्रैस्तु स्त्रीलिङ्गान्तं समुह्य च । पिण्डान्दद्याद्यथा पूर्वं स्त्रीणां मात्रादिका क्रमात् ॥ ५६

स्वगोत्रे परगोत्रे वा दंपत्योः पिण्डपातनम् । अपृथङ्निष्फलं श्राद्धं पिण्डं चोदकतर्पणम् ॥

पिण्डपात्रे तिलान्निष्पत्त्वा पूरयित्वा शुभोदकैः । * मन्त्रेणानेन पिण्डांस्तान्प्रदक्षिणयथाक्रमम् ॥

परिषिच्य त्रिधा सर्वान्प्रणिपत्य समापयेत् ॥

५८

पितृन्विसृज्य चाऽऽचम्य साक्षिणः श्रावयेत्सुरान् । साक्षिणः सन्तु मे देवा ब्रह्मेशानादयस्तथा ॥

मया गयां समासाद्य पितॄणां निष्कृतिः कृता ॥

५९

आगतोऽस्मि गयां देव पितृकार्ये गदाधर । त्वमेव साक्षी भगवन्नृणोऽहमृणत्रयात् ॥

६०

सर्वस्थानेषु चैवं स्यात्पिण्डदानं तु नारद । प्रेतपर्वतमारभ्य कुर्यात्तीर्थेषु च क्रमात् ॥

६१

तिलमिश्रांस्ततः सकृन्निक्षिपेत्प्रेतपर्वते । + अपसव्येन देवर्षे दक्षिणाभिमुखेन च ॥

६२

ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु सकृन्निक्षिपेत्तिलमिश्रितैः ॥

६३

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं यत्किञ्चित्सचराचरम् । मया दत्तेन तोयेन तृप्तिमायान्तु सर्वशः ॥

६४

प्रेतत्वाच्च विमुक्ताः स्युः पितरस्तस्य नारद । प्रेतत्वं तस्य माहात्म्यात्कुले चापि न जायते ॥ ६५

नाम्ना प्रेतशिला ख्याता गयाशिरसि मुक्तये । तीर्थमन्त्रादिरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः ॥ ६६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०८३९

अथैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

आदौ तु पञ्चतीर्थेषु चोत्तरे मानसे विधिः । आचम्य कुशहस्तेन शिरश्चाभ्युक्ष्य वारिणा ॥ १

उत्तरं मानसं गच्छेन्मन्त्रेण स्नानमाचरेत् । उत्तरे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥ २

सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । × स्नानार्थं तर्पणं कृत्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् ॥ ३

मानसं हि सरो ह्यत्र तस्मादुत्तरमानसम् । सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वाऽथ सूर्यलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ४

* नास्त्यर्थमिदं क. पुस्तके । + नास्त्यर्थमिदं ख. पुस्तके । × एतदर्थस्थानेऽयं पाठः—देवादीस्तर्पयित्वाऽथ श्राद्धं कृत्वा सपिण्डकम् । इति ख. पुस्तके ।

१ ख. विपूर्ववत् । २ ख. पिण्डेषूद् । ३ ख. 'त्सुधीः । सा' । ४ ख. 'चित्सुकृतं मया । म' । ५ ख. त्वय्यतु भुवनत्रयम् । प्रे' । ६ ख. 'त्तरे मानसं गत्वा मन्त्रे स्नानं समा' । ७ ख. 'रो यस्मात्तस्मादु' ।

नमो भगवते भर्त्रे सोमभौमज्ञरूपिणे । जीवभार्गवसौरयराहुकेतुस्वरूपिणे ॥ ९
उत्तरान्मानसान्मौनी व्रजेदक्षिणमानसम् । उदीचीतीर्थमित्युक्तं तत्रौदीच्यं विमुक्तिदम् ॥
अत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः ॥ ६
मध्ये कनखलं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् । स्नातः कनकवद्भाति नरो याति पवित्रताम् ॥ ७
तस्य दक्षिणभागे च तीर्थं दक्षिणमानसम् । दक्षिणे मानसे चैव तीर्थत्रयमुदाहृतम् ॥ ८
स्नात्वा तेषु विधानेन कुर्याच्छ्राद्धं पृथक्पृथक् । दक्षिणे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥ ९
सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । ब्रह्महत्यादिपापौघयातनाया विमुक्तये ॥ १०
दिवाकरं करोमीह स्नानं दक्षिणमानसे । * सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वा च सूर्यलोकं नयेत्पितृन् ॥ ११
नमामि सूर्यं तृप्त्यर्थं पितॄणां तारणाय च । पुत्रपौत्रधुनैश्वर्यायाऽऽयुरारोग्यवृद्धये + ॥ १२
फलगुतीर्थं व्रजेत्तस्मात्सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवति कर्तॄणां पितॄणां श्राद्धतः सदा ॥ १३
ब्रह्मणा प्रार्थितो विष्णुः फलगुको ह्यभवत्पुरा । दक्षिणाग्नौ हुतं तत्र तद्रजः फलगुतीर्थकम् ॥ १४
तीर्थानि यानि सर्वाणि भुवनेष्वखिलेष्वपि । तानि स्नातुं समायान्ति फलगुतीर्थं सुरैः सह ॥ १५
गङ्गा पादोदकं विष्णोः फलगुर्वादिगदाधरः । स्वयं हि द्रवरूपेण तस्माद्ब्रह्माधिकं विदुः ॥ १६
अश्वमेधसहस्राणां सहस्रं यः समाचरेत् । नासौ तत्फलमाप्नोति फलगुतीर्थे यदाप्नुयात् ॥ १७
÷ फलगुतीर्थे नरः स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् । सपिण्डकं स्वसूत्रोक्तं नमेदथ पितामहम् ॥ १८
नमः शिवाय देवाय ईशाय पुरुषाय वै । अधोऽरवामदेवाय सद्योजाताय शंभवे ॥ १९
फलगुतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरम् । आत्मानं तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ २०
नत्वा गदाधरं देवं मन्त्रेणानेन पूजयेत् । ओं नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥
प्रद्युम्नायानिरुद्धाय श्रीधराय च विष्णवे ॥ २१
पञ्चतीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । अमृतैः पञ्चभिः स्नानं पुष्पवस्त्राद्यलंकृतम् ॥
न कुर्याद्यो गदापाणेस्तस्य श्राद्धं निरर्थकम् ॥ २१
नागकूटाद्दृष्टकूटाद्यूर्पादुत्तरमानसात् । एतद्गयाशिरः प्रोक्तं फलगुतीर्थं तदुच्यते ॥ २२
प्रथमेऽङ्घ्रि विधिः प्रोक्तो द्वितीये दिवसे व्रजेत् । धर्मारण्यं तत्र धर्मो यस्माद्यज्ञमकारयत् ॥
गमनाद्ब्रह्मलोकाभिर्भवत्येव हि नारद ॥ २३
मतङ्गवाण्यां यः स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् । गत्वा नत्वा मतङ्गेशमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ २४
प्रमाणं देवताः सन्तु लोकपालाश्च साक्षिणः । मयाऽऽगत्य मतङ्गेऽस्मिन्पितॄणां निष्कृतिः कृता ॥

* इदमर्थं न क पुस्तके । + एतद्व्येऽयं श्लोकः क. पुस्तके टिप्पण्याम्—अनेन स्नानदानादि कृत्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा नत्वा च मौन्यैर्कर्मिभं मन्त्रमुदीरयेत् । एतद्व्ये इदमर्थम्—एतत्तीर्थत्रये मौनी स्नानश्राद्धादिकं चरेत् । इति ख. पुस्तके । § इत उत्तरमयं श्लोको वर्तते क. पुस्तकटिप्पण्याम्—तस्मिन्कलति फलवा गौः कामधेनुर्जलं मही । दृष्टेरन्तर्गते यस्मात्फलगुतीर्थं न निष्फलम् इति । ÷ फलगुतीर्थे नरः स्नात्वा इत्यस्मात्प्राक् क. पुस्तके टिप्पण्यामधिक एकः श्लोको वर्तते स यथा,—फलगुतीर्थे विष्णुजले करोमि स्नानमादृतः । पितॄणां विष्णुलोकाय भुक्तिमुक्तिप्राप्तये इति । ☺ एतच्छ्लोकपरतः क. पुस्तकटिप्पण्यामधिकश्लोको विद्यते स यथा,—मुण्डपृष्ठनगावस्तात्फलगुतीर्थमनुत्तमम् । अत्र श्राद्धादिना सर्वे पितरो मोक्षमाप्नुयुः । इति ।

१ ख. 'मोऽस्तु भानवे भ' । २ ख. 'न श्राद्धं कुर्यात्पृथक्पृथक् । द' । ३ ख. 'ति पितॄणां कर्तॄणां श्रा' । ४ नूतं । ५ ख. फलम् । अ' । ६ ख. 'त' । नमोऽस्तु वा' । ७ क. श्राद्धमस्यार्थ' । ८ ख. 'पाचोत्त' ।

[अ० १११ स्तो० २६-४९]

वायुपुराणम् ।

४४७

(गयामाहात्म्यम्)

* पूर्वं हि ब्रह्मतीर्थे च कूपे श्राद्धादि कारयेत् । तत्कूपयूपयोर्मध्ये सर्वास्तारयते पितॄन् ॥
धर्मं धर्मेश्वरं नत्वा महाबोधितं नमेत् ॥

नमस्तेऽश्वत्थराजाय ब्रह्मविष्णुशिवात्मने । बोधिद्रुमार्यं कर्तॄणां पितॄणां तारणाय च ॥ २६

येऽस्मत्कुले मातृवंशे बान्धवा दुर्गतिं गताः । त्वदर्शनात्स्पर्शनाच्च स्वर्गतिं यान्तु शाश्वतीम् ॥ २७

ऋणत्रयं मया दत्तं गयामागत्य वृक्षराट् । त्वत्प्रसादान्महापापाद्विमुक्तोऽहं भवार्णवात् ॥ २९

तृतीये ब्रह्मसरसि स्नात्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा सर्वप्रमाणेन मन्त्रेण विधिवत्सुत ॥ ३०

+ स्नानं करोमि तीर्थेऽस्मिन् ऋणत्रयविमुक्तये । तत्कूपयूपयोर्मध्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३१

यागं कृत्वोत्थितो यूपो ब्रह्मणा यूप इत्यसौ । कृत्वा ब्रह्मसरःश्राद्धं सर्वास्तारयते पितॄन् ॥

यूपं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयफलं लभेत् । ब्रह्माणं च नमस्कृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३३

नमोऽस्तु ब्रह्मणेऽजाय जगज्जन्मादिरूपिणे । भक्तानां च पितॄणां च तारकाय नमो नमः ॥ ३४

गोप्रचारसमीपस्था आम्रा ब्रह्मप्रकल्पिताः । तेषां सेचनमात्रेण पितरो मोक्षगामिनः (णा) ॥ ३५

आम्रं ब्रह्मसरोद्भूतं ब्रह्मदेवमयं तरुम् । विष्णुरूपं प्रसिञ्चामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३६

एको मुनिः कुम्भकुशाग्रहस्त आम्रस्य मूले सलिलं ददानः ॥

आम्रश्च सिक्तः पितरश्च तृप्ता एका क्रिया द्व्यर्थकरी प्रसिद्धा + ॥ ३७

ततो यमबलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन संयतः । यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ ॥

ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥

ततः श्वानबलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । द्वौ श्वानौ श्यामशवलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥ ३८

ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि रक्षतां पथि सर्वदा ॥

ततः काकबलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । ऐन्द्रवारुणवायव्ययाम्या वै नैर्ऋतास्तथा ॥

वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं समर्पितम् ॥

फलगुतीर्थे चतुर्थेऽहि स्नानादिकमथाऽऽचरेत् । गयाशिरस्यथ श्राद्धं पादे कुर्यात्सपिण्डकम् ॥ ४०

साक्षाद्रयाशिरस्तत्र फलगुतीर्थाश्रितं कृतम् ॥

नार्गाज्जनार्दनाद्ब्रह्मयूपाच्चोत्तरमानसात् । एतद्रयाशिरः प्रोक्तं फलगुतीर्थं तदुच्यते ॥ ४२

पितामहं समासाद्य यावदुत्तरमानसम् । फलगुतीर्थं तु विज्ञेयं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४३

क्रौञ्चपादात्फलगुतीर्थं यावत्साक्षाद्रयाशिरः । मुखं गयासुरस्यैतत्तस्माच्छ्राद्धं मिहाक्षयम् ॥ ४४

मुण्डपृष्ठान्नगाधस्तात्साक्षात्तत्फलगुतीर्थकम् । अद्यो गदाधरो देवो व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः

विष्णवादिपदरूपेण पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ४५

* इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । + नास्त्यर्थमिदं ख. पुस्तके । × इत उत्तरमेतदर्थं विद्यते ख. पुस्तके
तद्यथा—यूयं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयफलं लभेत् ।

१ ख. 'यपितॄणां कर्तॄणां तां' । २ ख. 'दिकारिणे' । ३ ख. 'आम्राश्च सिक्ताः पि' । ४ ख. 'मि
स्यातामेतावहिंसकौ । तं' । ५ ख. 'लि क्षिप्त्वा पुनः स्नानं समाचरेत् । ऐ' । ६ ख. 'ण्डं मयोज्जितं' । ७ ख.
'द्धं कुर्यादिन्द्रपदादिषु । सां' । ८ ख. 'गार्जुना' । ९ ख. 'म् । पितामहं समासाद्य यावदक्षिणम् । क्रौ' । १० ख.
द्रमथाक्ष' । ११ ख. 'वे । तत्र विष्णु' ।

एतद्विष्णुपदं दिव्यं दर्शनात्पापनाशनम् । स्पर्शनात्पूजनाद्वाऽपि पितॄणां इत्तमक्षयम् ॥ ४६
 श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा कुलसाहस्रमात्मना । नयेद्विष्णुपदं दिव्यमनन्तं शिवमव्ययम् ॥ ४७
 श्राद्धं कृत्वा रुद्रपदे नयेत्कुलशतं नरः । सहाऽऽत्मना शिवपुरं तथा ब्रह्मपदे नरः ॥ ४८
 ब्रह्मलोकं कुलशतं समुद्धृत्य नयेत्पितॄन् । * कश्यपस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ४९
 दक्षिणाभिपदे श्राद्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । गार्हपत्यपदे श्राद्धी वाजपेयफलं लभेत् ॥ ५०
 श्राद्धं कृत्वाऽऽहवनीये अश्वमेधफलं लभेत् । श्राद्धं कृत्वा सभ्यपदे ज्योतिष्मैफलं लभेत् ॥
 आवसथ्यपदे श्राद्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । श्राद्धं कृत्वा शक्रपदे इन्द्रलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५२
 अगस्त्यस्य पदे श्राद्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । क्रौञ्चमातङ्गयोः श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५३
 श्राद्धी सूर्यपदे पञ्च पापिनोऽर्कपुरं नयेत् । कार्तिकेयपदे श्राद्धी शिवलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५४
 गणेशस्य पदे श्राद्धी रुद्रलोकं नयेत्पितॄन् । गजकर्णतर्पणकृन्मर्मलं स्वर्नयेत्पितॄन् ॥ ५५
 अन्येषां च पदे श्राद्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । सर्वेषां काश्यपं श्रेष्ठं विष्णो रुद्रस्य वै पदम् ॥
 ब्रह्मणश्च पदं चापि श्रेष्ठं तत्र प्रकीर्तितम् ॥ ५६
 प्रारम्भे च समाप्तौ च तेषामन्यतमं स्मृतम् । श्रेयस्करं भवेत्तत्र श्राद्धकर्तुश्च नारद ॥ ५७
 कश्यपस्य पदे दिव्ये भारद्वाजो मुनिः पुरा । श्राद्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥
 शुक्लकृष्णौ ततो हस्तौ पदमुद्भिद्य निर्गतौ । दृष्ट्वा हस्तद्वयं तत्र मुनिः संशयमागतः ॥ ५९
 ततः स्वमातरं शान्तां पप्रच्छ स महामुनिः । कश्यपस्य पदे दिव्ये शुक्ले कृष्णेऽथ वा करे ॥
 पिण्डो देवो मया मातर्जानासि पितरं वद ॥ ६०

शान्तोवाच—

भारद्वाज महामाज्ञ देहि कृष्णाय पिण्डकम् । भारद्वाजस्ततः पिण्डं दातुं कृष्णाय चोद्यतः ॥
 श्वेतोऽदृश्योऽब्रवीत्तत्र पुत्रस्त्वं हि ममौरसः । कृष्णोऽब्रवीन्मम क्षेत्रं ततो मे देहि पिण्डकम् ॥
 स्वैरिण्यथाब्रवीद्दातुं क्षेत्रिणे वीजिने ततः । भारद्वाजस्ततः पिण्डं कश्यपस्य पदे ददौ + ॥
 ÷ हंसयुक्तविमानेन ब्रह्मलोकमुभौ गतौ ॥ ६३
 रामो रुद्रपदे श्राद्धे पिण्डदानाय चोद्यतः । पिता दशरथः स्वर्गात्प्रसार्य करमागतः ॥ ६४
 नादात्पिण्डं करे रामो ददौ रुद्रपदे ततः । शास्त्रार्थातिक्रमाद्धीतं रामं दशरथोऽब्रवीत् ॥ ६५
 तारितोऽहं त्वया पुत्र रुद्रलोकमवाप्नुयाम् । हस्ते पिण्डप्रदानेन स्वर्गतिर्न हि मे भवेत् ॥ ६६
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा पालयित्वा द्विजान्प्रजाः । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा विष्णुलोकं व्रजिष्यसि ॥
 पुर्ययोध्याजनैः सार्धं कृमिकीटादिभिः सह । इत्युक्त्वाऽसौ दशरथो रुद्रलोकं परं ययौ ॥
 भीष्मो विष्णुपदे श्रेष्ठे आहूय पितरं स्वकम् । श्राद्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥

* इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । + अत्राध्यायसमाप्तिर्दृश्यते ख. पुस्तके । ÷ हंसयुक्तविमानेनेत्यारभ्य
 चन्दे श्रीप्रपितामहमित्यन्तः पाठो नास्ति ख. पुस्तके ।

१ ख. 'द्धी राजसूर्य' । २ ख. 'नीयपदे अ' । ३ ख. 'ष्टोमं समश्रुतो आ' । * ख. 'द्धी सोमलोकमवाप्नुयात् । आ' ।
 ५ ख. 'द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् । मतङ्गक्रौञ्चयोः श्राद्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । आ' । ६ ख. 'द्धी रुद्रलो' । ७ ख.
 'द्धी पितॄन्शिवपुरं नयेत् । कश्यपस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् । ग' । ८ ख. 'व्ये भर' । ९ ख. 'न्तां भरद्वाजश्च
 पृष्टवान् । क' । १० ख. 'व्ये कृष्णे शुक्लेऽथ । ११ ख. 'वीरिणे त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितुर्विनिर्गतौ हस्तौ गयाशिरसि शंतनोः । नादात्पिण्डं करे भीष्मो ददौ विष्णुपदे ततः ॥
 शंतनुः प्राह संतुष्टः शास्त्रार्थे निश्चलो भवान् । त्रिकालदृष्टिर्भवतु चान्ते विष्णुश्च ते गतिः ॥
 स्वेच्छया मरणं चास्तु इत्युक्त्वा मुक्तिमागतः । कनकेशं च केदारं नारसिंहं च वामनम् ॥
 उद्धृष्टमार्गे समम्यर्च्य पितृन्सर्वांश्च तारयेत् ॥ ७२
 गयाशिरसि यः पिण्डान्येषां नाम्ना तु निर्वपेत् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुः *
 सर्वत्र मुण्डपृष्ठादिः पदैरेभिः सुलक्षितः । प्रयान्ति पितरः सर्वे ब्रह्मलोकमनामयम् ॥ ७४
 हेत्यसुरस्य यच्छीर्षं गदया तद्विधा कृतम् । ततः प्रक्षालिता यस्मात्तीर्थं तच्च विमुक्तये ॥
 गदालोलमिति ख्यातं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥ ७५
 गदालोले महार्थं गदाप्रक्षालनाद्धरेः । स्नानं करोमि सिद्धयर्थमक्षयं पदमाप्नुयाम् ॥ ७६
 पञ्चमेऽह्नि गदालोले स्नात्वा कुर्यात्सपिण्डकम् । श्राद्धं पितृन्ब्रह्मलोकं नयेदात्मानमेव च ॥ ७७
 ब्रह्मप्रकल्पितान्विप्रान्हव्यकव्यादिना+ र्चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोषिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥
 कृते श्राद्धेऽक्षयवटे अन्नेनैव प्रयत्नतः । पितृन्त्रयेद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥ ७९
 वटवृक्षसमीपे तु शाकेनाप्युदकेन वा । एकस्मिन्भोजिते विप्रे कोटिर्भवन्ति भोजिताः ॥ ८०
 देयं दानं षोडशकं गयातीर्थपुरोधसे । वस्त्रं गन्धादिभिः पुत्रैः सम्यक्संपूज्य यत्नतः ॥ ८१
 एकार्णवे वटस्याग्रे यः शेते योगनिद्रया । बालरूपधरस्तस्मै नमस्ते योगशायिने ॥ ८२
 संसारवृक्षशस्त्रायाशेषपापहराय च । अक्षयब्रह्मदात्रे च नमोऽक्षयवटाय वै ॥ ८३
 कलौ माहेश्वरा लोका येन तस्माद्ब्रह्मदाधरः । लिङ्गरूपोऽभवत्तं च वन्दे श्रीप्रपितामहम् ॥ ८४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०९२३

अथ द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

यज्ञं चक्रे गयो राजा बह्वन्नं बहुदक्षिणम् । यत्र द्रव्यसमूहानां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ + ?

* स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुरित्यस्मात्परतः क. पुस्तकटिप्पण्यां श्लोकद्वयमधिकं वर्तते तद्यथा—

गयाशिरसि यः पिण्डं शमीपत्रप्रमाणतः । कन्दमूलफलैर्वा दद्यात्स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ इति ।

पदानि यत्र दृश्यन्ते विष्णवादीनां तदग्रतः । श्राद्धं कृत्वा सपिण्डं च तेषां लोकानयेत्पितृन् ॥

+ इत उत्तरं क. पुस्तकटिप्पण्यामधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

गयातीर्थवटे चैव पितृणां दत्तमक्षयम् । दृष्ट्वा नत्वा च संपूज्य वटेशं मुसमाहितः ॥

पितृन्त्रयेद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥

गयायां धर्मपृष्ठे च सरसि ब्रह्मणस्तथा । गयाशीर्षे वटे चैव पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ इति ।

× संख्या कर्तुं न शक्यत इत्यस्मात्परतः ख. पुस्तकेऽधिको ग्रन्थोऽस्ति स यथा—

स्थिता गयायामन्नादिपर्वताः पञ्चविंशतिः । प्रशंसन्ति द्विजास्तत्र देशे देशे सुपूजिताः ॥

दानातिशयमालोक्य सर्वे विष्णवादयः सुराः । संतुष्टा गयराजानं वरान्ब्रूहीति चान्नुवन् ॥

नैव पूर्वं केऽप्यकुर्वन् करिष्यन्ति चापरे ॥ इति ।

५७

सिकता वा यथा लोके यथा च दिवि तारकाः । तर्था रत्नसुवर्णाद्यैरसंख्यातास्तु दक्षिणाः ॥
 नैवेह पूर्वे ये केचिन्न करिष्यन्ति चापरे । प्रशंसन्ति द्विजास्तृप्ता देशे देशे सुपूजिताः ॥ ३
 गयं विष्णुवादयस्तुष्टा वरं ब्रूहीति चाब्रुवन् । गयस्तान्प्रार्थयामास अभिशप्ताश्च ये पुरा ॥ ४
 ब्रह्मणा ते द्विजाः पूता भवन्तु क्रतुपूजिताः* । + गयापुरीति मन्नाम्ना ख्याता ब्रह्मपुरी यथा ॥
 एवमस्तु वरं दत्त्वा तैश्चान्तर्दधुः सुराः । गयश्च भोगान्संभुज्य विष्णुलोकं परं ययौ ॥ ६
 विशालायां विशालोऽभूद्राजाऽपुत्रोऽब्रवीद्विजान् । कथं पुत्रादयो मे स्युर्विशालं चाब्रुवन्दिजाः
 गयायां पिण्डदानेन तव सर्वं भविष्यति । विशालोऽपि गयाशीर्षे पिण्डदः पुत्रवानभूत् ॥ ८
 दृष्ट्वाऽऽकाशे सितं रक्तं कृष्णं पुरुषमब्रवीत् । के यूयं तेषु चैवैकः सितः प्रोचे विशालकम् ॥ ९
 अहं सितस्ते जनक इन्द्रलोकादिहाऽऽगतः । मम पुत्र पिता रक्तो ब्रह्महा पापकृत्तमः ॥ १०
 अयं पितामहः कृष्ण ऋषयो येन घातिताः । अवीचिनरकं प्राप्तौ मुक्तौ त्वत्पिण्डदानतः ॥ ११
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । प्रीणयामीति यत्तोयं त्वया दत्तमरिदम् ॥ १२
 तेनास्मद्युगपद्योगो जातो वाक्येन सत्तम । × मुक्तिः कृता त्वया पुत्र व्रजामः स्वर्गमुत्तमम् ॥
 एवं पुत्रैः पितॄणां च कर्तव्या मुक्तिरुत्तमा ॥ १३
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा भुक्त्वा भोगांश्च दुर्लभान् । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा याया विष्णुपुरं ततः
 एवं लब्धवरो राजा राज्यं कृत्वा दिवं गतः । प्रेतराजः सह प्रेतैर्गयाश्राद्धादिवं गतः ॥ १५
 प्रेतः कश्चिद्विमुक्त्यर्थं वणिजं कं चिदब्रवीत् । मम नाम्ना गयाशीर्षे पिण्डनिर्वापणं कुरु ॥ १६
 प्रेतभावविमुक्त्यर्थं त्वं गृहाण धनं मम । तद्धनं सर्वमादाय गयाश्राद्धव्ययं कुरु ॥ १७
 धनस्यैतस्य पष्टाशं तुभ्यं वै दत्तवानहम् । स्वनामानि यथान्यायं सम्यगाख्यातवानहम् ÷ ॥ १८
 गत्वा गयां गयाशीर्षे प्रेतराजाय पिण्डकम् । समदाहन्धुभिः सार्धं स्वपितृभ्यस्ततो ददौ ॥ १९
 प्रेतः प्रेतत्वनिर्मुक्तो वणिक्स्वगृहमागतः । एवं गयस्य शंभोश्च क्षेत्रं विष्णो रवेस्तथा ॥ २०
 उपोषितोऽथ गायत्रीतीर्थे महानदीस्थिते । गायत्र्याः पुरतः स्नात्वा प्रातःसंध्यामुपासयेत् ॥
 श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा नयेद्ब्रह्मण्यतां कुलम् ॥ २१
 तीर्थे समुदिते स्नात्वा सावित्र्याः पुरतो नरः । संध्यामुपास्य मध्याह्ने नयेत्कुलशतं दिवम् ॥
 पिण्डदानं ततः कुर्यात्पितॄणां मुक्तिकाम्यया ॥ २२
 प्राचीसरस्वतीतीर्थे स्नात्वा चापि यथाविधि । संध्यामुपास्य सायाह्ने विष्णुलोकं नयेत्पितॄन् ॥
 बहुजन्मकृतात्संध्यालोपान्मुक्तस्त्रिसंध्यकृत् ॥ २३

* भवन्तु क्रतुपूजिता इत्यनन्तरं ख. पुस्तकेऽतिरिक्ताः कतिपयश्लोकाः सन्ति ते यथा—

गयाश्राद्धविधानाय द्विजा मूर्त्ताश्चतुर्दश । तेषां वाक्यं प्रकुर्वीत यदि ब्रह्मा स्वयं भवेत् ॥ १

गौतमं काश्यपं कौत्सं कौशिकं कण्वमेव च । भारद्वाजं ह्यौशनसं वात्स्यं पाराशरं तथा ॥ २

हरिर्कुमारमाण्डव्यं लोकाक्षिं लोकसमहत् । वाशिष्ठं च तथाऽऽत्रेयं गोत्राण्येषां चतुर्दश ॥ इति ।

+ इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । × इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । ÷ इतः परमेकः श्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके—
 गृहीत्वा तद्धनं सर्वं निवृत्तो गृहमात्मनः । श्वासं निःक्षिप्य तत्रासौ शेषमादाय निर्ययौ ॥ इति । १

१ क. 'या बहुमु' । २ क. 'तथाचान्त' । ३ ख. 'न पुत्रादिस्ते भ' । ४ ख. 'त्वा पालयित्वा द्विजान्ब्रज । य' ।
 ५ ख. 'त्वा अन्ते वि' । ६ ख. 'व्रज । ७ क. 'रु' । ८ ख. 'पष्टाशं पञ्चमागांश्च तु' । ९ ख. 'प्रेताः प्रेतत्वनिर्मुक्ता व' । १० ग. 'संध्यां
 समाचरेत् । श्रा' । १० ख. 'ह्ने नयेत्कुलशतं दिवम् । व' ।

[अ० ११२ श्लो० २४-३९]

(गयामाहात्म्यम्)

वायुपुराणम् ।

४५१

विशालायां लेलिहाने तीर्थे च भरताश्रमे । पादाङ्किते मुण्डपृष्ठे गदाधरसमीपतः ॥ २४
 तीर्थे चाऽऽकाशगङ्गायां गिरिकर्णमुखेषु च । स्नातोऽथ पिण्डदो ब्रह्मलोकं कुलशतं नयेत् ॥
 देवनद्यां वैतरण्यां स्नातः स्वर्गं नयेत्पितृन् । स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ २६
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं वैतरण्यां तु नारद । एकविंशतिकुलान्याहुस्तारयेन्नात्र संशयः ॥ * २७
 + या सा वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितॄणां तारणाय वै ॥ २८
 × त्रिरात्रोपोषणेनैव तीर्थाभिगमनेन च । अदत्त्वा काञ्चनं गाश्च दरिद्रो जायते नरः ॥ २९
 घृतकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । शिलायाः संगमो यत्र तत्र प्रोक्ता मधुसूता ॥ ३०
 अयुतं चाश्वमेधानां स्नानकृत्तमते नरः । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा पिण्डदानं तथैव च ॥
 कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेत्पितॄन् ० ॥ ३१
 दशश्वमेधिके हंसतीर्थे चामरकण्टके । कोटितीर्थे रुक्मकुण्डे पिण्डदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥ ३२
 [\$ वैतरण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटीतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा कोटीश्वरं च यः ॥
 कोटिजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः । मार्कण्डेयेशकोटीशौ नत्वा स्यात्पितृतारकः ॥ ३४
 रुक्मपारिजातवने पार्वत्या सह शंकरः । रहस्ये संस्थितो रेमे युगानामयुतं पुरा ॥ ३५

* संशय इत्यनन्तरं क. पुस्तकटिप्पण्यामधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

यमद्वारे महाघोरे या सा वैतरणी नदी । तामहं तर्तुमिच्छामि कृष्णां गां प्रददन्निमाम् ॥ १
 अशक्तो यदि वा शक्तो गोप्रदानं करोति यः । देवनद्यां गोप्रदाने श्राद्धदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥ इति ॥ २
 + अयं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके । × त्रिरात्रोपोषणेनेति श्लोकात्प्राक् क. पुस्तकेऽधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—
 गोदावर्यां वैतरण्यां यमुनायां तथैव च । देवनद्यां गोप्रचारे श्राद्धदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥ १
 पुष्कारिण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटितीर्थे रुक्मिणीये पिण्डदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥ इति ॥ २
 + इतः परमेते श्लोकाः ख. पुस्तकेऽधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

श्राद्धी कुमारधारायामश्वमेधफलं लभेत् । कुमारमभिगम्याथ नत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १
 स्नात्वा च सोमधारायां सोमलोकं च गच्छति । सस्वर्नं कृन्नरो वाण्यं स्वर्गः स्वर्गं नयेत्पितॄन् ॥ २
 श्रीकृष्णं येऽभ्यर्चयन्ति सुभद्रां वलभद्रकम् । ज्ञानं प्राप्य श्रियं पुत्रान् व्रजन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ ३
 द्वादशादित्यमभ्यर्च्य सर्वरोगैः प्रमुच्यते । वैश्वानरं समभ्यर्च्य उत्तमां दीप्तिमाप्नुयात् ॥ ४
 मन्दारमभिगम्याथ मन्दारेशं प्रपूज्य च । अक्षयं श्रियमाप्नोति महालक्ष्मीं तथा नरः ॥ ५
 विद्यां सरस्वतीं नत्वा विद्यापारं गतो भवेत् । अभ्यर्चन्माववं... महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ६
 नारायणं च वागहं मंपूज्य स्वर्गभागभवेत् । क्षेत्रपालं समभ्यर्च्य ग्रहैर्ऋषीर्न वाध्यते ॥ ७
 गरुडं च समभ्यर्च्य विषवृक्षात्प्रमुच्यते । सिद्धेश्वरं च कालेशं सोमनाथमहेश्वरम् ॥ ८
 रुद्रेश्वरं लोकनाथं ब्रह्मेशं च कपर्दिनम् । अष्टौ लिङ्गानि गुह्यानि संपूज्याथ शिवं व्रजेत् ॥ ९
 पिण्डदश्चम्पकारण्ये चम्पकेशं प्रणम्य च । तथैव जम्बुकारण्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ १०
 गोकर्णे वायुतीर्थे च तृतीयाख्ये जलाशये । श्राद्धी च पुष्करिण्यां तु ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ११
 वैतरण्याश्च तरश्च तृतीयास्यो जलाशयः । तदुत्तरश्चक्रसरस्तदग्रे सागरस्तथा ॥ १२
 सागरे पिण्डदानेन पितॄणां च परागतिः ॥ इति ॥

० इतउत्तरमविस्पष्टश्लोकः ख. पुस्तके वर्तते स यथा—गदाधर दक्षिणे यावतीर्थमधुश्रवाः । महानदिङ्गनं च मृतानां स्वर्गकारकम् । \$ एतच्चिह्नान्तिर्गतग्रन्थस्थानेऽयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—
 वशिष्ठस्याऽऽश्रमं गत्वा वाजपेयफलं लभेत् । वशिष्ठेशं नमस्कृत्य तत्कुण्डे पिण्डदो भवेत् ॥ इति ।

१ ख. मे । पदाङ्कितं । २ ख. 'ण्यां पिण्डदः स्वर्नये' । ३ क. 'त्र मधुसूता प्रकीर्तिता । अ' । ४ क. 'येनरः । द' ।
 ५ क. 'कङ्कटे को' ।

मरीचिः फलपुष्पार्थं पारिजातवनं गतः । दृष्ट्वा शप्तो महेशेन यस्मात्सुखविघातकः ॥ ३६
 दुःखी भवेति तज्जीतो मरीचिस्तुष्टुवे शिवम् । तुष्टुः प्रोवाच तं शंभुर्दृष्ट्वा वरमुत्तमम् ॥ ३७
 शायान्नवतु मुक्तिर्मे मरीचिः प्राह शंकरम् । भवेद्गयायां मुक्तिस्ते शिवोक्तः प्रययौ गयाम् ॥
 शिलास्थितस्तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । मरीचिरीश्वराच्छप्तः कृष्णत्वमगत्पुरा ॥
 तपसा दारुणेनेह स विप्रः शुक्रतां गतः ॥ ३९
 हरिरूचे मरीचिं च वरं वृणु हि पुत्रक । किमलभ्यं त्वयि तुष्टे मरीचिः प्राह माधवम् ॥ ४०
 हरशापाद्विमुक्तोऽहं शिला भवतु पावनी । पितृमुक्तिकरी च स्यात्तथेत्युक्त्वा दिवं गतः ॥ ४१
 दिवौकसां पुष्करिणीं समासाद्य नरः शुचिः । यत्र दत्तं पितृभ्यस्तु भवत्यक्षयमित्युत ॥ ४२
 तत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः । पाप्मानं प्रजह्यत्येष जीर्णत्वचमिवोरगः ॥
 तत्पङ्कजवनं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ ४३
 पाण्डुशिला वैतत्राऽऽस्ते श्राद्धं यत्राक्षयं भवेत् । युधिष्ठिरस्तु तस्यां हि श्राद्धं कर्तुं ययौ मुने ॥
 तत्र काले पाण्डुनोक्तं मद्गते देहि पिण्डकम् । हस्तं त्यक्त्वा शिलायां च पिण्डदानं चकार सः
 शिलायां पिण्डदानेन प्रहृष्टो व्यासनन्दनः । वरं ददौ स्वपुत्राय राज्यं कुरु महीतले ॥ ४६
 अकण्टकं तु संपूर्णं त्वं मे त्राता हि पुत्रक ॥ ४७
 स्वर्गं व्रज शरीरेण भ्रातृभिः परिवारितः । दृष्टिमात्रेण संपूतान्नरकस्थान्दिवं नय ॥ ४८
 इत्युक्त्वा प्रययौ पाण्डुः शाश्वतं पदमव्ययम् । मतङ्गस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥
 निर्मथ्याग्निं शमीगर्भे विधिर्विष्ण्वादिभिः सह । लेभे तीर्थं तु यज्ञार्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥
 मखसंज्ञं तु तत्तीर्थं पितृणां मुक्तिदायकम् । स्नात्वा च तर्पणं कृत्वा पिण्डदो मुक्तिमामुयात् ॥
 पितृन्स्वर्गं नयेन्नत्वा संगमेऽङ्गारकेश्वरौ । गयाकूटे पिण्डदानादश्वमेधफलं लेभेत् ॥ ५२
 भस्मकूटे भस्मनाथं नत्वा च तारयेत्पितृन् । त्यक्तपापो भवेन्मुक्तः संगमे स्नानमाचरेत् ॥ ५३
 इष्टिं चक्रेऽश्वमेधारूपां वशिष्ठो मुनिसत्तमः । इष्टितो निर्गतः शंभुर्वरं वृणु वशिष्ठकम् ॥ ५४
 प्राहेति तं वशिष्ठोऽपि शिवं तुष्टोऽसि मे यदि । वस्तव्यं चात्र देवश तथेत्युक्त्वा शिवः स्थितः
 पिण्डदो धेनुकारण्ये कामधेनुपदेषु च । स्नात्वा नत्वाऽथ संपूज्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५६
 कर्दमाले गयानाभौ मुण्डपृष्ठसमीपतः । स्नात्वा श्राद्धादिकं कृत्वा पितृणामनृणो भवेत्* ॥ ५७
 फल्गुचण्डीश्मशानाक्षी मङ्गलाद्याः समर्चयेत् । गयायां च वृषोत्सर्गाग्निः सप्तकुलमुद्धरेत् ॥
 यत्र तत्र स्थिता देवा ऋषयोऽपि जितेन्द्रियाः ॥ ५८
 आद्यं गदाधरं ध्यायञ्श्राद्धापिण्डादिदानतः । कुलानां शतमुद्धृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५९
 गयागयो गयादित्यो गायत्री च गदाधरः । गया गयोऽसुरश्चैव षड्गया मुक्तिदायिकाः ॥ ६०

* एतदग्रेऽधिकं श्लोकद्वयं वर्तते ख. पुस्तके तद्यथा—

मुण्डपृष्ठां नमो देवीं क्षेत्रपालादिसंयुताम् । पूजयित्वाऽभयं तस्माद्विषरोगादिनाशनीम् ॥

कामपीठं च कामाक्षां (क्षीं) पूजयेत्कामरूपिणीम् । सर्वसौभाग्यकामो हि देवीं विन्ध्यनिवासिनीम् ॥ इति ।

१ ख. 'त्वा कामदुष्टां व्र' । २ ख. 'कं कुर्यात्पितृ' । ३ ख. आदौ ग° । ४ ख. ध्यात्वा कुर्याच्छ्राद्धादिकं तत् ।
 ५ ख. 'याशिर' । ६ ख. षड्गया (द्वच) मुक्तिप्रदाः स्मृताः । गयां प्रदक्षिणीकृत्य गयाविप्रान्प्रपूज्य च । अन्नदानादिकं
 दत्त्वा पितृणामनृणो भवेत् । यदि पुत्रो गयां गच्छेत्कदाचिद्भाग्ययोगतः । तानेव भोजयेद्विप्रान्ब्रह्मणा ये प्रकल्पिताः
 पूजयेत्सु गयाविप्रान्द्वयकव्यैर्विधानतः । पूजितैस्तैः पूजिताः स्युः पितरो देवतास्तथा । ग° ।

[अ० ११२ श्लो० ६१-६८]

वायुपुराणम् ।

४५२

(गयामाहात्म्यम्)

गयाख्यानमिदं पुण्यं यः पठेत्सततं नरः । शृणुयाच्छ्रद्धया यस्तु स याति परमां गतिम् ॥ * ६१
 [+ पाठयेद्वा गयाख्यानं विप्रेभ्यः पुण्यकृन्नरः । गयाश्राद्धं कृतं तेन कृतं तेन सुनिश्चितम् ॥
 गयाया महिषानं च अभ्यसेद्यः समाहितः । तेनेष्टं राजसूयेन अश्वमेधेन नारद ॥] ६३
 × लिखेद्वा लेखयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीः सुप्रसन्ना भविष्यति
 उपाख्यानमिदं पुण्यं गृहे तिष्ठति पुस्तकम् । सर्पाग्निचौरजनितं भयं तत्र न विद्यते ॥ ६५
 श्राद्धकाले पठेद्यस्तु गयामाहात्म्यमुत्तमम् । विधिहीनं तु तत्सर्वं पितृणां तु गयासमम् ॥ ६६
 यानि तीर्थानि त्रैलोक्ये तानि दृष्टानि तत्र वै । येन ज्ञातं गयाख्यानं श्रुतं वा पठितं मुने ॥ ६७

सूत उवाच —

सनत्कुमारो मुनिपुङ्गवाय पुण्यां कथां चाथ निवेद्य भक्त्या ॥
 स्वमाश्रमं पुण्यवनैरुपेतं विसृज्य संगीतगुरुं जगाम ॥

६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपसंहारपादे गयामाहात्म्यं नाम द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

उपसंहारपादः समाप्तः ।

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०९९१

समाप्तं चेदं वायुपुराणम् ।

* इत आरभ्य न विद्यत इत्यन्तं पाठव्यत्यासः ख. पुस्तके । + एतच्चिद्धान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न ।
 × एतदर्थस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके—पठेद्वा पाठयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । इति ।

Gurukula Library
Kangri

देकं
: ।

426.

